உ

கடவுள் துணை

தர்க்கபரிபாஷை.

இது

[illegible]ன்னிலந்தாலுக்கா, விஷ்ணுபுரம்

[illegible]ஸ்ரீ, வி. ச. இராமச்சந்திர சாஸ்திரியாரவர்கள்

முன்னிலையிற் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை, ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

[illegible] வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்

எழுதிய

குறிப்புரையுடன்

[illegible] செட்டியாரவர்களாலும்,

[illegible] சண்முகமுதலியாரவர்களாலும்,

சென்னை, வேப்பேரி,

[illegible]நாயகி அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908

விலை [illegible]

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

ஒவ்வொருவருக்கும் பிரதிகூலமாயிருப்பது துக்கமா மென்பது அநுபவசித்தமாம் அதனை யொழித்தற்குபாயம் ஆத்மசாட்சாத்காரமாம். அது துக்கநிவிர்த்தி வடிவ மோட்சத்திற்கு நேரசாதனமா மென்பது

"ஆத்மாவையறிந்தே அதிகாரி புருஷன் துக்கத்தின் அத்தியந்த நிவிர்த்திவடிவ மோட்சமடைகின்றான். அம் மோட்ச சித்தியின் பொருட்டு அவ்வாத்ம ஞானமன்றி வேறோருபாயமுமின்று."

"கருமத்தாலாவது சந்ததியாலாவது தனத்தாலா வது எவரும் மோட்சமடைகிறதில்லை சமையற்கு நெருப் புப்போல மோட்சத்திற்கு முக்கியகாரணம் ஞானமே" என்றற்றொடக்கத்து வசனங்களாற் பிரசித்தமாம்.

ஆத்ம சாட்சாத்காரமும் * சிரவண, மநந, நிதித்தியா

---

* 1. ஆறு நற்கல்வி யறிவொழுக்க முடையவரும் ஆத்ம சாக்ஷாத்கார முடையவருமாகிய குருவின் வாயிலாகச் சுருதிவாக் கியங்களின் அர்த்தத்தைக் கேட்டல் சிரவணமாம்

2 கேட்ட அர்த்தத்தினை சாதகபாதக யுக்திகளால் மீண்டு மீண்டுஞ் சிந்தித்தல் மநநமாம்

3 கேட்ட அர்த்தத்தினை இடைவிடாது வெகுகாலபரியந் தம் அநுசந்தானஞ் செய்தல் நிதித்தியாசனமாம்

சனங்களாலுண்டாகின்றது. சிரவணமுதலிய மூன்றனுள் மனனம் அநுமானத்தின் வசமாயிருக்கின்றது, அநுமானமோ வியாப்தி ஞானத்தின் வசமாயிருக்கின்றது, வியாப்தி ஞானமும் பதார்த்தங்களின் பேதஞானத்தை யபேட்சிக்கின்றது ஆகையினால், ஆத்ம ஞானம் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமின்றி யுண்டாவதின்றாம், உண்டாகாதாகவே, பிறபதார்த்தங்களை யறிந்தவனுக்கே பிற பதார்த்தங்களின் பேதமுடைய ஆத்மஞான முண்டாகின்றதென்பது சாஸ்திரசம்மதமாம். இதனால் பிறபதார்த்தங்களின் ஞானமுள்ளவனுக்கே ஆத்மஞானம் சித்திக்குமென்பது பெறப்பட்டது.

பதார்த்தங்களின் ஞானம் லக்ஷணம் பிரமாண மென்னு மிரண்டினாலேயே சித்திக்கின்றதென்பது நியமம். பிருதிவி யென்பவற்றின் ~~உதாரணமாயெடுத்தால்~~ அதற்கு லக்ஷணம் கந்தமுடைமையும், பிரமாணம் கிராணேந்திரியமுமாம். பிருதிவி கந்தமுடையதெனவும், கந்தமுடைமை கிராணேந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகின்றதெனவும் உணராதவனுக்குப்பிருதிவி யென்பவற்றின் வேறெனனும் ஞானமுண்டாவதில்லை, ஆதலின், பதார்த்தங்களின் சித்திக்கு லக்ஷணமும் பிரமாணமும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவனவாமென்ப தொருதலையாம்.

பிறபதார்த்தங்களின் லக்ஷணங்களையும் அவற்றிற்குரிய பிரமாணங்களையும் ஐயந்திரிபின்றி யுணர்ந்தவருக்கு அவற்றின் வேறாய ஆத்மாவின் லக்ஷணமும், அதற்குரிய

பிரமாணமும செவவனே விளஙகும; அஙஙனம விளஙகுவதால, அவா ஆதமாவையறிநது அதன வாயிலாக மோடசமடைகினறனா. இமமோடசசிததிககுப பிறபதாாததஙகளின லக்ஷணஙகளும பிரமாணஙகளும பாமபராசாதனமாக விருததலின, மோடச விருபபுளள ஒவவொருவரும பிறபதாாததஙகளின லக்ஷணஙகளையும பிரமாணஙகளையும உணாதறபொருடடுக கௌதமராலும கணாதராலும நியாயசாஸதிரமும வைசேடிக சாஸ்திரமும இயறறபபடடன.

இவறறுள் பதார்ததஙகளின லக்ஷணமும பிரமாணமும பரீடசையும நனகு விளககபபடடிருககினறன. இவறறை யுணராதவருககு ஏனைய சாஸதிரங்களின உணமைபபொருள எளிதில விளஙகாமைபற்றி ஆன்றோா சால சாஸதிரஙகளின பொருளையுமறிவதறகு நியாய சாஸதிரமும வைசேடிககசாஸதிரமும உபகாரமாயிருககினறன எனறனா இவவிரணடும சாஙகிய சாஸதிரம யோகசாஸதிரம போலப பெருமபானமையும கருதது வகையில ஒததிருததலின பொதுவகையால * தாககசாஸதிரமெனறு கூறபபடுகினறன.

---

* தாககசாஸதிரமெனபதன பொருள பதாாததஙகளை நனறுய நிரூபிககும நூலெனபதாம பிரமாணததிறறோனறும வியபிசாரஞானம தாககததால நிவிாததியாதலின அது பிரமாணததின சககாரியாம உபசாரவழககால பிரமாணமும தாககமெனக கூறபபடுகினறது

முகவுரை.

நியாயசாஸதிரம சோடச (16) பதாரதத * நிரூபணமும வைசேடிகசாஸதிரம் சபத (7) பதாரதத நிரூபணமும செயவனவாம. தாககம † விததியா ஸ்தானஙகளுள ஒனறு மெனபது "வேதமொரு நானகுமா றஙகமுநன் னியாய மீமாஞசை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா, வோதலுறும விததைகளாம" எனபதனால நனகு விளஙகும.

மேலே எறிநத கல் கீழே விழுமென்பதும, காநதம (திசையறிகருவி) வடதிசை நோககி நிறகு மெனபதும, பூமி யுருணடை வடிவினதென்பதும, இருள பரிசமினறி யுருவமுடைய தெனபதும, மககள மனவுணரசசி யுடையா ரெனபதும, பிறவும இயலபாகவே சிததிததிருபபன வாயினும, அவறறைப பிறர சிறபபுவகையால நூலவாயிலாகப பிரசிததஞ செயததுபோல, கௌதமரும கணாதரும பதாரததஙகளின லக்ஷணமும பிரமாணமும இயலபாகவே சிததிததிருபபனவாயினும அவறறைச சிறபபுவகையால நூலவாயிலாகப பிரசிததஞ செயதனர். அஙஙனமனறிப பூரவமீமாஞசா சாஸதிரததில பதாரததஙகளின லக்ஷணமும பிரமாணமும பொதுவகையாக நிரூபிககப படடிருந

---

* நிரூபணமாவது பதாரததததின லக்ஷண மினனது, அதன சொரூபமினனது, அஃதிதனற கொளளததககது எனறிஙஙனம பலவகையால் விளககுவதாம

† விததியாஸதானம-ஞானத திறகிடமாம, அஃதாவது ஞானததை யுணடாககுவதாம

தலைக கௌதமருமை கணாதருமை சிறபபுவகையால நிரூபித தனரெனபதுமை ஒனறு.

தர்ககமை பொது சிறபபென இருவகைததாமை. பிருதிவி கநதமுடையதெனபதும, நீா குளிாநத பரிசமுடையதென பதுமை, தேயு சுடுமபரிசமுடையதெனபதுமை, வாயு உருவ மின்றிப பரிசமுடைய தெனபதுமை, கருமமை அசைவு வடி வினதெனபதுமை, பிறவுமை பொதுததாககமாமை. பரமாணு, ஆகாயமை, காலமை, திககு, மனமை, சாமாநியமை, சமவாயம் எனபனவுமை பிறவுமை நிததியமெனபதுமை, ஜீவானமா பல வாய வியாபகமாய நிததியமாய் மனககூட்டமினறிய போது ஜடமாயிருககினற தெனபதும், பிறவுமை சிறபபுத தாககமாமை சிறபபுத்தாககமே மததாககமென்று கூறப படுமை. இசசிறபபுததர்ககததிலுமை விசேஷபதாாத்தம் அங்கீ கரிககத தககது தகாது எனபதுமை பிறவுமாகிய பலவேறு பாடுகளுணடு. மதவாதிகள தஙகளுககாதாரமாக எடுததாளு வது பொதுததாககமேயனறிச சிறபபுததாககமனறுமை. நியாயநூலில மோட்ச சாதனமாகக கூறபபடுவது சிறப புத தாககமேயாமை.

தாககமை, நியாயமை, அளவை, ஏரணமை, எண எனபண ஒருபொருட கிளவி தாககநூலுணாசசி (சொல) இலககண நூல உணாசசியிலலாாக கமையா தெனபது "ஆறறி னள வறிநது கறக வவையஞசா, மாறறஙகொடுததறபொருட்டு" எனபதனால நனகு விளஙகுமை.

இலக்கணநூ லுணர்ச்சியும் தர்க்கநூ லுணர்ச்சியும் மக்களுக்கு (அறமுதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாக) இருகண்போலிருத்தலின்,

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு" என்றும்,

"எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்" என்றும்,

"எண்ணெழுத் திகழேல்" என்றும்,

ஆன்றோர்களாற் கூறப்பட்டன. இவ்விரு நூலுணர்ச்சியு முடையார்க்கன்றி ஏனையோர்க்குச்சாஸ்திரப்பொருளை ஆராய்ந்துணர்தலும் வாதசபையி லொன்றையெடுத்து நிரூபித்தலும் முடியா. ஆதலின், ஒவ்வொருவரும் சொல்லிலக்கணநெறியானே தர்க்கநூலைக் கற்பது அத்தியாவசியகமாம். அஃது "ஆதி முதலொழிய வல்லார் தனவெண்ணணி, வீதி வழுவா நிலைமையவான்-மாதே, யறமார பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின், றிறமாமோ வெண்ணிறந்தார் செப்பு."

"பண்ணிலார்க் கில்லாத பாட்டின் பயன்போன்று, கண்ணிலாக் கில்லாக் கவின்போன்று-மெண்ணிலா, வருசொ லளவை யறியா தவர்க்கில்லை, செஞ்சொ லளவின் சிறப்பு."

"இராக மறியா ரிசைப்பயன் றுமறியார், தாரதர மறியார் சற்கா ரியமறியா, ரோரா ரளவை யொருபயனுந் தாமறியா, ராராய்ந் தளவை யறிந்துகொ ளீரே."

முகவுரை.

"காண்டல கருதத லுவம மாகம, மாணடய வருததா
பததி யோடியல, வைதிக வபாவ மீடசி யொழிவறி, வெயதி
புண் டானெறி யெனறிவை தமமாற, பொருளி னுணமை
புலஙகொளல வேணடும"

எனறறொடககததனவறறால நனகு விளஙகும.

மீமாஞசை, நியாயம, வைசேடிகம, சாஙகியம, யோகம, வேதாநத மெனனும வைதிக சாஸ்திரமாறனுள ஒனறாகிய * நியாயசாஸ்திரம காலதேச நிமிததஙகளுக கேறறவாறு பணடித சிரோமணிகளாற றொகுததும, விரிததும, மொழிபெயாததும கூறபபடடதெனபது பிரசிததமாம. அஙஙனம தொகுததுககூறியவறறுள, தாக்க பரிபாஷை யெனபதும ஒனறு இது தாககிகருககுள சூடாமணி (முடிமணி) போல விளஙகிய கேசவமிசிர ரெனனும பெரியாரால பாலாகளுக குபயோகமாம பொருடடுச சுருஙகசசொலலலும விளஙகவைததலுமாக இயறறபபடடது இநநூலினகண மஙகளாசரணை பிரமாண மெனனும பததாற கூறபபடடது, பிரமாணமெனனும பதம

---

* 'நியாய மெனபது நெறியுறக கிளககி, னளவையிற றெளிககும வினைபொருட டிறமே (நியாயமெனறு சொலலபபடுவது இலககண வகையாற கூறுமிடதது அது பிரததியடச முதலிய பிரமாணஙகளாற பதாாததஙகளின வேறுபாடடினை விளககுவதாம)' எனறார தணடியலஙகார நூலார.

முகவுரை.

பரமேசுவரனது நாமங்களு ளொன்றாயிருத்தலின். இம்மங்கலம் * வஸ்து நிர்த்தேசவடிவ மங்கலமாம். இந்நூலாசிரியர் காலம் இற்றைக்கேறக்குறைய 700 வருடங்கட்கு முன்னரென்று கருதப்படுகின்றது. இத்தர்க்கபரிபாஷைக்குத் தர்க்கபாஷையென்றும் தர்க்கசூடாமணியென்றும் பெயருண்டு. இதற்கு 23 வியாக்கியானங்களுண்டு. இங்ஙனம் 23 வியாக்கியானங்க ளிருப்பதனாலேயே இது மிக்க பிரசித்திபெற்ற தென்பது நன்குவிளங்கும்.

இஃதிற்றைக்கேறக்குறைய 290 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் கருணை

---

* எடுத்துக்கொண்டநூ லிடையூறின்றி யினிது முடிதற்பொருட்டும் படிப்போர்க்குத் தம்மிடத்தில் நாஸ்திகப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டும் நூலாசிரியரால் நூன் முகத்திற் செய்யப்படும் மங்கலம் வஸ்து நிர்த்தேசம் (பொருளியல்புரைத்தல்), வணக்கம் (நமஸ்காரம்), வாழ்த்து (ஆசீர்வாதம்) என மூவகைத்தாம்.

1 நமஸ்கார முதலியன வின்றிக் கேவலம் பரமேசுவர சங்கீர்த்தனம் (ஸ்துதி) வஸ்துநிர்த்தேச மங்கலமாம்.

2. நமஸ்காரத்திற்குத் தகுதியான பரமேசுவரன், குரு முதலியவர்களிடத்து நமஸ்காரஞ் செய்பவன் தனதிழிதகைமையை யுணர்த்துதற்பொருட்டு மனோவாக்குக் காயங்களாற் செய்யப்படும் வியாபாரவிசேடம் நமஸ்காரவடிவ மங்கலமாம்.

3. நூலாசிரியர் தாம் விரும்பிய பொருளையும் தமது சீடர் விரும்பிய பொருளையு மடைதற் பொருட்டுப் பரமேசுவரனைப் பிரார்த்தித்தல் ஆசீர்வாதவடிவ மங்கலமாம்.

யினுல தமிழுலகமுயயுமாறு சமஸ்கிருததகினனறும க,ந
திய (வசன) வடிவமாக மொழிபெயா,த தருளபபடடது.
இநநூலினகணுளள விஷயம இதன அநுககிரமணிகை
பிறைல நனகுவிளஙகும.

காலவேறு பாட்டினுல மிகவும பிழைபட அசசிடப
படடிருககுமிது நனனிலநதாலுககா - விஷ்ணுபுரம-வியாச
சூததிர சஙகரபாஷியததின தமிழ மொழிபெயாபபாசிரி
யருய, தாாககிக சிரோமணி-அபபாசாஸதிரியாரவாகள சிஷ
யரும, தௌகிததிரருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ இராமச்சந்திர சாஸ
திரியாரவாகள முனனிலேயில சமஸகிருத பாஷைபில திருத
தமாயசசிடடுளள தாககபரிபாஷையைத தருவிதது அதற
கிணஙகத திருததபபடடது. இஙஙனம பரிசோதிககப
படட இதற்கு வேண்டுமிடஙகடகுத் தககவாறு படிப
போாககுப பதாாததவுணாசசி யெளிதிலுணடாம வண
ணம பரமேசுவரனது திருவருளை முனனிட்டுக் குறிப்
புரையொன றெழுதபபடடது

இககுறிபபுரையில வேணடுமிடஙகளில இருதலைப
பிறையினுளளும கீழக குறிபபினுளளும கடினமான விஷ
யஙகள நனகு விளககபபடடிருககினறன

இககுறிபபுரைககு (தமிழமொழி பெயாபபாயுளள)
விருததிபபிரபாகரம, விசாரசாகரம, பாலபோதம, விருததி
ரததினவலி, வேதாநதபரிபாஷை, சிததாநதபிநது முத
லிய நூறகளிலுளள தாககபாகஙகளும, சாவதரிசன சங

கிரகததின அவலோககிய தரிசனமும, அககபாத தரிசன மும, தாககசஙகிரக நிபிகைமுதலியனவும பெருபகாரமா யிருநதன.

சென்னை, கோமளேசுவரன பேட்டை, ஸ்ரீசாது இரத தின வேதாநதசபையினருள ஒருவரும எனதாபதரு மாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ சணமுக முதலியாரவாகளால இபபுதத கததின மகுடஙகடகிணஙக ஆஙகிலேய வாாததைகளெழு தபபட்டன.

இததாககபரிபாஷையின மூலததைதத தேக கிரமததை ஒருசிறிதுஙகருதாது நனகு பரிசோதிததுததநத ஷெடாஸ திரியாரவாகளது நனறி ஒருபோதும மறககததககதனறும.

இநநூலசசிடுவகாலத துடனிருநதுதவிய மேப்படி முதலியாரவாகளது உதவி சொபபனததுங கருததககது தாம.

இநநூலிறகுக குறிபபுரை யெழுதுவதறகுரிய விசே கததைத யுணடுபணணுவதறகுக காரண பூதராயிருநத சற்குரு - மகான் - ஸ்ரீ இரத்தின செட்டியாரவர்களது கருணை யெனனுளளததினினறும எஞஞானறும நீஙகநதககதன றும.

இநநூலைச செபபமாக அசசிட்டுததநத சென்னை, வேபபேரி, கமலநாயகி அசசியநதிரசாலைத தலைவா, ம-ள-ள-ஸ்ரீ. சு. பெ. நாராயணசாமி முதலியாரவாகளை நு னறியும மறககததககதன்றும.

இந நூலினகண பிரமபபிரமாதஙகளாற றவறுநேரிட டிருபபின அதனைத தாககசிரோமணிகள தயைசெயதறி விபபாராயின மறுபதிபபிற றிருததி அசசிடுவதுடன அவா கடகு வநதனமு மளிககபபடும

இநநூலைச செவவையாகத திருததிக குறிபபுரை யெழுதி அசசிடடு முறறுபபெறுமாறு பிரேரேபிதத எல லாமவலல இறைவன இஃதெனஞஞானறும நிலைபெறு மாறுங கருணை புரிவாராக. இதிற பிழையுளதாயின உல கம பொறுகக

15—3—08
கோமளேசுவரனபேடடை,
சென்னை

கோ வ

தர்க்கபரிபாஷையின்

அநுக்கிரமணிகை.

1. பிரமாணம் 6-168.

பிரத்தியட்சம் 29-46.

2. அநுமானம் 46-98.

ஏதுபபோலி 81-98.

14. சலம் 364-366

அது வாககுசசலம, சாமானியசலம, உபசாரசலம என மூவகைத்து

15. சாதி 366-377

INTRODUCTION

BY THE

Head Master,

HINDU THEOLOGICAL HIGH SCHOOL, MADRAS.

THE book herewith ushered into the world is a Tamil rendering of a very authoritative Sanskrit work on logic and metaphysics—The Tarka-paribasha of Kesavamisra who lived 600 years ago Of the SIX DARSANAS or systems of Indian philosophy, the Nyayya whose sutras were formulated at least 2000 years ago by Gautama, dealing with the laws of reasoning and thought, was arduously studied from the very beginning, and manifold commentaries from time to time appeared on the original aphorisms Tarka is in fact the first branch of study tackled by those who aim at becoming SASTRAJNAS or scholars

A knowledge of its paribhasha, terminology, is indispensable to a careful understandig of Indian thought in general Thus it was that apart from commentaries on the aphorisms of Gautama, several treatises on Tarka came later to be written, so that the literature on the subject of Indian Logic—or more properly dialectics mixed up with

metaphysics—is now considerable indeed Of these later treatises, the Tarkaparibhasha of Kesavamisra occupies the front rank in importance and authority, as is evidenced by the fact that Prof Aufrecht notes no less than twenty-three commentaries thereon

Kesavamisra's work was translated into Tamil about 200 years ago by the well-known Sivaprakasa Swamigal of Thuraimangalam It has been since printed, but the edition is seriously marred with errors and misprints, depriving the work of much of its intrinsic merit The Tamil rendering is therefore reprinted correctly and issued now by Pandit Vadivalu Chettiar

I should add a word about the notes on the Tamil text added by Mr Vadivalu Chettiar They have the great merit of being very concise and to the point, giving help to the reader just where help is needed No Tamil reader of average intelligence can find difficulty now to read the book for himself I have glanced at several portions and have compared some with the original Sanskrit work and the commentaries thereon. The Pandit has evidently taken no little pains to prepare these notes, he has indeed laid the entire Tamil reading public under an obligation to him

It is high time that the knowledge contained in dead or foreign languages is rendered into the living tongue of the people and brought within reach of all. I trust that this publication will therefore be received with the appreciation that it so richly deserves. I can confidently recommend this work to any one who wishes to acquaint himself with a most interesting and instructive branch of ancient Indian learning—a study of which will qualify us in no small degree intellectually to grapple with the higher problems of life.

M. Krishnamacharyar, B.A., L.T.

21st February,
1908.

பண்டித சிரோமணிகளின் அபிப்பிராயம்.

பட்டஸ்ரீ பாலசரஸ்வதி
பண்டித தி. நாராயண சுதரிசன சாஸ்திரியார்
அவர்களின் அபிப்பிராயம்.

தர்க்கபரிபாஷை அல்லது தர்க்கபாஷை யென்னும் நூல் வடமொழியிலுள்ள சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேடிகம், மீமாம்சை, வேதாந்த மென்னு மாறுதரிசனங்களு ளொன்றாகிய நியாயதரிசனத்தின் சுருக்கமாம். நியாயதரிசனம் முதல் முதல் கௌதமமுனிவரா ற் சூத்திரவடிவமாகச் செய்யப்பட்டது அதற்குப் பாஷ்யம் (விருத்தியுரை) வாச்சியாயன முனிவரால் செய்யப்பட்டது. இந்நியாயசாஸ்திரத்தை யனுசரித்து முதல் முதல் பின் வந்த நூல்கள் உதயனாசாரியரருளிய நியாய குசுமாஞ்சலி, கிரணாவலி, ஆத்மதத்துவ விவேகமென்னும் பௌத்தாதிகாரமுமாய விம் மூன்றுமேயாம் அதன் பின்னா ரிவற்றின் வழிவந்த நூல்களை பெரும்பான்மையும் இவ்வாசிரியர் கூறிய [illegible] பதார்த்தங்களையும், நியாயசாஸ்திரத்தை வேறுவழியாக [illegible] த்துக் கூறிய வைசேடிகமதப் பிரவர்த்தகரான கணாத [illegible] சூத்திரத்திற் கண்டவாறு பதார்த்தங்க ளெழுவகை [illegible] குபாட்டையுமே தழுவி யவ்வா மதத்தினின்று [illegible] வேறுபாட்டையடைந்து நின்றன கௌதம [illegible] மென்னு மிரண்டையுந் தமக்கு முதனூலாகக் [illegible] சிந்தமணி முதலிய நூல்களைக் கங்கேசோ [illegible] முதலிய புலவர்களியற்றத் தொட [illegible] மணிக கிரந்தத்திற் குரையாசாரியராகிய [illegible] பட டாசாரியர் தாமியற்றிய "தீதிதி" [illegible]

போது வழங்கும நியாயமததனத விரிதது ஸதாபிததிருககினறா அவரே தமதபிபபிராயததிறகிணஙக ஆதமததததுவபோதமெனனு முதயனுசாரியா கிரநதததிறகும பிரகாசமெனனு மோருரையு மியறறிச சுவதநதிரமாயக கௌதமகணுதாகளிருவா மததனதயுந தழுவியதாய ஓாவழியைக காண்பிததனா அககாலமுதறகொணடு பவாநதா, மதுராநாதா, ஜயதேவரெனனும படசதாா, ஜகதீசா, கதாதரா, கிருஷணமபடடா, மஹாதேவபடடா முதலிய சிறநத விததுவானகள அநதத 'தீதிதி' ககே தஙகடஙகளுரைகளை விரித துசசெயதும தததம பெயாகளுடன தனிததனிநூலகளியறறியும மூலமாயுள்ள சூததிரம, பாஷியம, வாாததிக முதலியவறறைச சிறிதேனு மெடுதது வழஙகாது பிராசீன தாககமதமெனறு மாத திரஞ சிறசிலவிடஙகளிறகூறியதுடனினறுவிடடனா இநநூதன மததனத யனுசரிததுததான, அனனமபடடித தருகக சஙகிரகம, அனனமபடடீயம, நீலகணடப பிராகாசிகை, நியாய சிததாநத மஞசரி, அதனுரையாகிய தாககபபிரகாசம, காரிகாவலி, முகதா வலி, தினகரி, தாஙகிணி முதலிய பிரகரணஙக ளேறபடடன இபபோது இததாககபரிபாஷை யெனனு மிநநூல அவவித நவீன தாாககிக மததனதயே தழுவாது முதனூலாகிய கௌதம சூத திரததின பகுபாடடையே நாடி அபபணடைக காலததுத தாாக கிகாகள கொணடிருநத கொளகைகளையே முககியமாகத தழுவி அவறறிறகிணககமாகவே இலககணஙகளையுஙகூறி அககௌதமசூத திரததின பொருளை யெளிதிலறியுமாறு சுருககமாயக கேசவமிசிர ரெனனுமோா மைதிலகௌடராறசெயயபபடடது இவா பவாநந தா முதலிய நவதவீப விதவானகளால தழுவபபடட நவீன தாாக கிகமததததுககு முனபே நனகு பிரகாசிததிருநத பிராசீன தாகக வழியைப்பற்றி யிருபபதால் ஏறககுறையப பததுநூறறுணடுகடகு முநதியே இநநூல வரையபபடடிருததல வேணடுமெனப புலபபடு

கின றது இதறகுபபிறகுதான பிரகரணு சாரியாகளாகிய விசுவ நாதபஞஞானன படடாசாரியரும, அனனமபட்டரும ததம பிர கரணஙகளை யியறறியிருககினறன ரெனபது அவாகள நூல்களை யாராயநது பார்ககுமிடதது தெரியவருகினறது. இததாகக பரிபாஷை முதலநூல்களின கருததை யுளளவாறேடுத தெளி திற காடடககூடியதோா நூலாயிருபபதனுல இது நமதாரியதாகக மதம இவவாறு ஆதியிலேறபடடிருநத தெனபதைதத தெளிவின காடடுந தனமையதாம அவவாறிருததலபறறி ஆரியபணடிதா கடகு அததியநதோபகாரமாக விருககு மிது தமிழில துறைமங் கலம்-சிவப்பிரகாசசுவாமிகளால் சிலநூறறுணடுகடகு முனனே மொழிபெயாககபபடடது அமமொழிபெயாபபுததகுநத பதிபபு னிலலாது காலவேறுபாடடாற பலவழுககளோடு விரவியிருநதமை யின, அதனை இநது தியாலாஜிகல ஹைஸகூல தமிழபபண்டிதா, கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள், விஷணுபுரம் பிரஹ்மஸ்ரீ இராமசந்திரசாஸ்திரியாரவாகளினஉதவியைககொணடுவடமொழி மூலததோ டொததுபபாாததுததிருததி, தகுநதபடியெளிதில தாககஞானம படிபபோாககு உதயமாகுமபடி குறிபபுரையொனறு மிகவும பரிஸரமபபடடெழுதிப பிரசுரிததிருககினறனா இப பதிபபி லுளள மொழிபெயாபபுங குறிபபுரையுஞ சொறபொருள வழுஉககளினறி மூலததிற சொதது உணமைப பொருளைத தெளிவாயக காடடுகினறன வெனபது அவறறை யாராயநது பாாக்கு மறிஞருககு நனகுபுலபபடும. இக குறிபபுரை யானது இத தாககபாஷையின வியாகியானஙக ளாகிய கௌரீகாந்தீயம, தாமோதரீயம, கோவாததநீயம் முதலிய வறறைததழுவிய வுரை நடையென யானகணடவரையிற றேறறு கினறது மிகபபழையதோா பிரபநதமாகிய இததாககபரிபாஷை நந தமிழ்நாட்டுத் தாகக மாணவருககு மிகவும உபயோகமுளளதா

யிருப்பதுபறறி அதனை மிகப் பரிஸ்ரமமெடுததெழுதிய குறிபபுரை யோடு வெளிவரசசெயது அதனுல தாககமததிலிருநது அரிய பொருளகளை அனைவருமெளிதிலறியும வணணஞசெயத ஷெ செட டியாரவாகளின் பரிஸ்ரமம மிகவும பயனுளளதெனபதும, இதுபோ லாழநதுகிடககும அரியபெரிய நூலகளைப பிரகடனஞ செயய முயறசிகொணட பணடிதாகளுககு மேருறசாகமுணடுபணணுவ தறகு நமதாரியநாடடுசசகோதரரெலலோருங கடமைபபடடிருக கினறேம் மென்பதும் எனனுடைய மனபபூருவகமான வபிபபிராய மாம.

வேதாநத விதவத சிரோமணி,

தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமத். வெ. துப்புசாமிராசு அவர்கள

இயறறிய

நேரிசை யாசிரியபபா.

ஒண்பொருள விளஙக வோதிய வைதிக
சாததிர மாறிற சாலபுடைக கோதமன
சொலலிய நியாய சூததிர மதுதான
பாடிய மாதிப பலவாய விரிநதுள
ளெனறெணி யபபொரு ளொளிதினிற சுருககிக
காடடுமா றுவநதிக காசினி யோாககுத
தருகக பாடைத தனிசசிறு நூலைச
சாறறினன கேசவ மிசிரச சானறே
ஞரிய முணர்நதோாக கலலா லதனு
லேனைய தமிழாக கிலையே பயனென

றிரங்கிச சிவபபிர காசப் பெரியோ
னினிய தமிழா லியற்றின னதனைக
கூட்டியுங குறைத்தும் பதித்தனர் சிலரே
யிவ்வணம பொருந்திரந திருப்பது கணடு
சென்னைப் பதியுறு சீசால பணடிதன
வேதாநத பரிபா லையே முதலாப
பனனூற றமிழிற பாவுவான மொழிபெயாத
தச்சிடு வித்த வரிய குணத்தோன்
வடிவேலு செட்டியென வளமிகு பெயரோன்
கூட்டியுங குறைத்து முனவவை திருத்திப்
பாலாசகு மெளிதிற பயனபடு மாறு
வியனகுறிப புரையொடு வெளிப்படுத தினறெ
ளித்துணை யுதவி யியற்றிய வனறே
னிவ்வெணடுங கால மினிதே வாழக
வெனறிவை யெலலா மியககு
மிறைவ னடிகளெகம மிதயத்தோப பாமே

சேலம ஜிலலா,

திருப்பத்தூா முனிசிபல ஹைஸகூல தமிழப பணடிதா

ஸ்ரீமத் போ. நல்லதம்பிப்பிள்ளை அவர்களியற்றிய

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

பொனபூத்த விதழிநறுந தொடைபுனைநத
சஙகரனா புனிதப பாதம
மினபூத்த வுளத்தமைத்த சிவபபிரகா
சபபெரியோன் விருமபி முனனாட

டெனபூதத தெனமொழியால் வடமொழியினை
றேதிரிததுச செயத தாககக
கொளபூதத பரிபாடை யெனுநூறகுக
குறிபபுரையைக குறிததது மனனே. (1)

கறறவாகேட் டவரிதயங களிகூரத
தெளிவாகக கனிவாச செயதான்
பொறபமரும பலகலையி னுணபொருடோங
கிததுதியா லாஜி கலலாரு
சொறபெருககு சென்னையுய ராஙகிலககல
லூரியினிற ஜேமி றெனனூற
கறபிககுங கோவடிவே லுசசெடடி
யாரெனனுங கவிஞன மாதோ. (2)

வைகியாநநத யோகிகளெனனும
பொதிகைமலைச சிததர பொனனடிககளாகிய
ஞானானநத நாதமுனி சுவாமிகள மாணாககருளொருவராகிய
வேதாநதவிதவத சிரோமணி

ஸ்ரீமத் ல. நாராயணசாமி நாயகரவர்கள் இயற்றிய

பனனிருசீரக கழிநெடிலடி யாசிரிய விருததம

உலகநிலை யாயநதிரு மறைபபொருளின முடிவையு
மொனறலா வானம சொருபத
தொடுபெதாாத தஙகளபதி ஞறினிடல் தெளியககே
சவமிசிர ஞோநதுனரியிங

கிலகுந்தொடை மேலவ ரணிந்துஜய சீலரா
யிருமாபயி றெஞமெகிழதர
வினியதாங தாககபரி பாஷையெனு நூலதைமு
னேறறவா ரியததிசைபபய
புலவாபுகழ துறைமஙக லசசிவப பிரகாச
புணணியன போதரூபன
பூமணங கொளகிலா லததைதயொபபத தமிழிற
போநதுறச செயவுறுபிழை
விலகவுரை யிலகக குறிபபுரையு மெழுதினான
வியனிரத தினசிரேடடி
விளமபுரை மருதவடி வேறசிரேடடிககரையின
மேதையான புலவரேறே

ஸ்ரீசாது இரததினவேதாநத விசாரணைச சபையினரு
ளொருவரும, நியாயபபிரகாசமெனப பெயரிய தாகக
சாஸதிரததின மொழிபெயாப பாசிரியரு மாகிய

ஸ்ரீமத். பு. நாகரத்தின நாயகரவாகள்

இ ய ற் றி ய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருததம

பாரினுயா கௌதமனு பாததுளப தாாததமபதி ஞுறு நனருயத
தேரிதககே சவமிசிரன செயதருகக பாஷைதமிழ செயத ளிததாஙெ
மாரியெனும வாககுடைய சிவபபிரகாசபபுனிதனமலைமேறசோதிக
கூறிதெனப புலவோாபா னனியிரஙகிக குறிபபுரைநன குயிற
[றிஞுஞுல

அன்னவனயா ரெனினறைது மததுவிதச சிததாநதத தாாவ
மிக்கோன, பொனனனாத தினநாமச சறகுருவின போதனையாற
புலமிக ஞுறறேன், மனனுதமி ழாசிரியன மாசறுநல வேதாநதம
வாயபபச சொலவோன, சொனனலதத னனனடையன சுகுண
சூளான வடிவேலபோத தாயோனருனே

The Tharkabasha edited by Kasavamisra is a smal compendium on Logic written on the lines of the Nyaya Philosophy by Gowthama, one of the six systems of Hindu Philosophy As the Tharkabasha presents in a nutshell the whole range of the Nyaya and consequently difficult for beginners, Mr K. Vadivalu Chettiar with a view to make the work easily understandable by every one has written an exhaustive annotation I have read the whole of this and I find that Mr. Chettiar has spared no pains to explain all the difficult and knotty points by means of illustrations Mr Chettiar's knowledge of Logic is simply admirable as would be seen by the various important points in the Nyaya and Vaiseshika systems clearly dealt with here I am of opinion that this book will be found to be very useful and a great help to the study of larger treatises on Logic.

V MURUGASA MUDALIAR,
PRESIDENCY POST OFFICE, MADRAS,
& a member of the
"SADHU RATNA VEDANTA VICHARANA SABHA"

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
7	10	கிரியை	முயறசி
ஷை	19	காரண	கரண
16	11	சொலவது	சொலவது ாணடு
17	17	(திரவியம-குடம)	திரவியம (குடம)
18	13	முதலியவறகுப	முதலியவறறிறகுப
21	7	(சையோக)	(காமஜசையோக)
48	10	சமயலறை	சமைடலறை
85	25	க்ஷணபபோதிருபப	க்ஷுணபபோதிருபப
95	3	கடமுத	காரியவடிவ அபபுமுத
,	20	கடமுத	ஷை
101	5	வாககியாாததம	வாககியாாதத
,,	6	தரிசன	தரிசனம
161	5	விஙகமான	விஙகமா
194	8	விடம	விடய
208	3	(சததம,	(சகதம),
,,	4	விபாகம)	விபாகம(
237	21	கையும	மெயயும
240	14	கையும	மெயயும
248	10	மயககமே	(மயககமே)
249	13	(ஒலி	(ஒலி)
254	13	சுதநதன	சுநதன
269	5	யடையது	யுடையது
291	5	செஙகுடமிலலை'	செஙகுடமிலலை'
372	25	யேது	வேது
380	2	(குண	(குண)

உ

அகத்தியத் தருக்க சூத்திரம்.

பொருளகுணங கருமம பொதுசசிறப பொற்றுமை
யினமை யுடனபொருளேழென மொழிப. (1)

மணபுன லனலகால வெளிபொழு தாசை
யானமா மனதோ டொனபதும பொருளே (2)

வடிவஞ சுவையிரு நாறற மூறெண
ணளவு வேறறுமை புணாசசி பிரிவு
முனமை பினமை திணமை நெகிழசசி
சிகெகன லோசை யுணாசசி யினபந
துனபம விருபபம வெறுபபு முயறசி
யறமறம வாதனையொடு குணமறு நானகே. (3)

எழுமபல விழுதல வளைத னிமிாத
னடதத லுடனே கருமமை வகைததே (4)

பொதுமை மேலகீ ழெனவிரு வகையே. (5)

மனனிய பொருளின கணணவா யவறறின
வேறறுமை தெரிபபன பலவாகு சிறபபே. (6)

ஒறறுமை யாப்பஃ தொன்றே யெனக. (7)

முனனினமை பினனினமை முறறுமின்மை
யொனறினென் றினமையென றினமை நானகே. (8)

மணணி ரனலகான முறையே நாறறந
தடபம வெபபமூறற மாகி
மெயபபொரு ளழிபொருண மேவு மெனக (9)

அணுககண மெயபபொருள காரிய மழிபொருள
பிருதிவி நிததிய வநிததிய வணமபெறும
நிலையணுப பொருணிலை யிலலது காரியம (10)

அதுவே —

உடலபொறி விடய மூவகைப படுமே
நமமனோ யாககை மணகூற றுடமபு
நாறறங கவாவது நாசியி னுனியே
மணகல முதலிய விடய மாகும (11)

நீரிறை வரைபபிற கடடுநீ ருடமபு
சுவைததிறங கவாவது நாவி னுனியே
கடலயா றாதி விடய மாகும. (12)

கதிரோன வரைபபிற கடடன லுடமபே
யுருவங கவாவது கருமணி விழியே
மணவிண வயிறு கரநால விடயம. (13)

வளியிறை வரைபபிற கடடுகோ ணுடமபே
யூறறங கவாவது மீநதோ லெனக
விடய மாமுத லசைதற கேதுவே
பிராண னுடலகத தியஙகுங காறறே (14)

விசுமபே காலந திசையோ டானமா
மனமிவை யைநது நிததியப பொருளே. (15)

ஓசைப பணபிற றுகா யமமே (16)

இறபபுமுதல வழககிற கேதுக காலம (17)

கிழககுமுதல வழககிற கேதுத திசையே. (18)

அறிவுப பணபிற றுன்மா வெனக
கிறையே யீசனமுற றறிவனோ முதலே
யுயிாதா னுடனறொறறும வெவவே றுகும. (19)

மனமணு வடிவாய வருமினபாதி
யறிதற கினறி யமையாக கருவி
யாகிப பலவா யழிவின றுறுமே. (20)

உ

கடவுள் துணை

இந்நூலுரையாசிரியர் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. தெ. கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

பூவார வாணியைப புணரு நானமுகன
முனன படைததவித தாரணி தனககோர
திருவையாய விளஙகுமிச செனனையைச சாரநத
மாதாக ளணியு மாணபார நகரின
முதலொளி விளஙக முழுமதி யெனவே
குவளைப போதலர கூடமார வயலிற
செநநெற கதிரகள செழிததோங குதலாற
காணபா ரியாருங கழையெனக கழற
வளமுள பிணிமுகம வாரமாயத தஙகக
கோகிலங காவிற குலாவிக கூவக
கறபுடை மாதா கவினசெயது திறக
ஆதைக கவரிய னுறையென வுறையுங
கோவலா போறறுங கோமளேச சுரநகா
வநது குடிகொணட வடமுகத தவரிற
பேரிவை சியரெனும பெருஙகுடித தாம
சிவாசா ரியாதஞ சீரிய மடததைச
சிநதை செயயுநற றேசிக குலததனுரு

சுபபரா யபபோ சுநதரன றனுந
தஙக ளிகாகுணத தனககோடடி யமமையும
புகலிட மெனவே போறறுமா ணவருஞ
செயதவப பேறறன சிநதையுட களிபபச
சாலிவா கனநற் சகாபதந தனனி
லாயிரத தெழுநூற றுணடைதச சோநத
வருததிரோத காரியென னுகநத வருடத
துதிததன னனறே யுவபபுறப பலரு
மிஙஙன முதிதத விவணு ரெனனி
ருலகாப பியமுந திருககோவை யாருந
திருவளளு வாசெய திருககுற டானு
மியறறமிழ வலலஞ மிராமா னுஜநா
யகரிடங பலகாற பயினற வறிவினன
றிருவளளு வாசெய திருககுற டனககோர
விருததி யுரைவரைநத விததகன ஞான
சாததிர மினைததுந தருககசாத திரஙகளுஞ
சமயக கரிவாய தாமவிட டலறத
துரததுஞ சிஙகமாந தாயகுணத தணணா
விரததினத தேசிக னிணையடி யேத்திச
சிததத துணாநத சிவஞானச செலவ
ஞலடி யமாநத வவிாசடை யணண
றநத வைதிக சாததிர மாறனு
ஞததம நூலா முபநிட ததது
ஞரைககு ஞான மொனறே யுணமை
யெனறே கழறு மெழிலார ஞானி
தமிழல கேததுந தவாநிலை யாளன
காமம வெகுளி கடுமபற றுளளம

மான முவகை மதமெனு மாறும
போககிய சீமான புகலவடி வேலெனு
மபிதா னததொடிங காாநதவெம மாசான
செயய நாநா ஜீவ வாதக
கடடளை யெனனக கழறுநூற றனககோ
ராருக குறிபபுரை யளிததவெங கோமா
னெமம னோரெலா மெளிதினின முததி
யடையும வணண மறிஞாக ளுரைதத
சிததாநத பிநது முதலாச சிறநதயன
ஞான நூறகளை யநதுவெளி யிடடோன
விததக முணாததும வேதந தனககோ
ரஙக மாயொளிாந தறிவுடை யோாபுகழ
தருகக நூறபலசெந தமிழி னிலாமையின
னெததகையோரு மெளிதினி னுணரத
தருககபரி பாஷையைத தகுமவகை சோதித
தினனிசைப புலவோ ரினிதுளம வியபப
பனனருஞ சிறபபுப பளகற விளஙகப
பதாாதத வியலபினைப பரிதிபோற காடடி
விததார மாக விரிததுக குறிபபுரை
யெழுதி யெமமனோாக கீநதன னதனை
நாமக ணயநது நமமிட மிதுவெனக
கூறவே வேளாண குலநதனி லுதிதத
சணமுக னெனுநதகை சாாநதவே தாநத
நூறபெருங கடலை நுவலணிதி னுணாநதோன
றேசிக னடியிணைச சிநதைசெய சீலன
யாவரு முணா வவனியி
லசசிறப பதிபபித தளிததன னனறே.

கடவுள் துணை.

தர்க்கபரிபாஷை.

1. நியாயநூற் பிரவேசஞ் சுருங்கிய கேள்வியினு லடைதலை மடியனுயும வாஞ்சிக்கின்ற பாலனெவன் அவனுக்கு யுக்தியன்வித தாக்கபரிபாஷையை யான சுருக்கி விளக்குகின்றேன.

(குறிப்புரை) நியாயநூற்பிரவேசம் = தாக்கநூலோத முயலுதல, அநிஷ்டத்தைச சமபாதித்தல தாக்கமெனப்படும, மடியன சோமபலுடையவன, வாஞ்சிக்கின்ற-விருமபுகின்ற, பாலன - தாக்க பரிபாஷையினாதத்தத்தைக கிரஹித்தலிலும உள்ளத்தமைத்தலிலும வலலுநன, குழவிப்பருவத்தனல்லன, யுக்தியன்வித-யுக்தியோடு கூடிய இது கூடும, இது கூடாதெனத் தனனிடத்திறறேன்றுவது யுக்தியெனப்படும. யுக்தியெனினும பொருந்துமாறெனினு மொக்கும்; தாக்கபரிபாஷை-தாக்கத்தின பரிபாஷை. பரிபாஷையாவது சாஸ்திரத்தின அசாதாரண சங்கேதம் சங்கேதம்-இசைவு. அது பிரமாண முதலியனவாம.

2. பிரமாணம, பிரமேயம, சம்சயம, பிரயோசநம, திட்டாநதம, சித்தாநதம, அவயவம, தருக்கம, நிண்ணயம், வாதம, சறபம, விதணடை, ஏதுவாபாசம,

சலம், சாதி, நிககிரகததாநஙகளது தததுவஞானந்
தால் உயாசிறபபடைய.

(கு-ரை) சரீரமுதலிய சகல பதாாததஙகளினும ஆதமா
வேறெனனும நிசசயம தததுவஞானமெனபபடும தததுவஞானத
திறகேது மனனமாம்.

ஆதமா பிறபதாாததஙகளினும வேறு, ஆதமததனமையால,
எது பிறபதார்ததஙகளினும வேருகாது பிறிதாகுமோ, அஃது
ஆதமாவனறு, கடமபோல; எனனும வியதிரேகி அநுமானத
திறைல ஆதமாவில பிறபதாாததஙகளினது பேதததின அநுமிதி
யுணடாகினறது.

பிறபதாாததஙகளின ஞானமினறி ஆதமாவில பிறபதாாத
தஙகளினது பேதததினஞானம சமபவிககமாட்டாது, எனனின,
எதறகுப பிறவறறில பேதமிருககினறதோ அது பேதததின் பிரதி
யோகி (எதிாமறை) யாம அநதப பிரதியோகியின ஞானமினறிப
பேதஞான முணடாகமாட்டாது ஆதலால, ஆதமாவினிடததுப
பிறபதாாததஙகளினது பேதததின அநுமிதிவடிவ மனனததின
உபயோகியான பிரமாண முதலிய பதாாததஙகளின நிரூபணமும
தததுவஞானததிறகு உபயோகமா யிருககினறதெனக.

உடாசிறபபு-மோக்ஷம; அடைப-அடைவாாகள

அறம, பொருள, இனபம, வீடெனனும புருஷாாததஙகளுள
வீடு மிகு சிரேடடமா யிருததலபறறி 'உயா சிறபபு' எனறு கூறப
பட்டது.

3. இது நியாயததினது முதறசூததிரம இதன்பொருள:
பிரமாணமுதற் பதினறு பொருளது உண்மை யறி
வால வீடடைத லுளதாமெனபது.

(கு-ரை) நியாயம வைதிகசாததிர மாறனுளொனறு. இதன காததா கௌதமா மீமாமசை, நியாயம, வைசேஷிகம, சாஙகியம, யோகம, வேதாநதம என வைதிக சாததிரம ஆறும்.

பதினாறு பொருளெனறது பதினாறு பதாாததங்களை; பதார்த தம-பதததாற பெயரிடடு வழஙகறபாலது.

4. எவவளவும பிரமாண முதலியவற்றின் உத்தேச, இலககண, பரீக்ஷை பண்ணப்படாது அவ்வளவும அவறறின உணமை யறிவு உண்டாகாது. எஙஙனம பாஷியகாரா கூறினா அஙஙனம இநநூலது பிர விருததி உததேசமும, இலககணமும, பரீக்ஷையு மென மூனறு வகைததது.

(கு-ரை) பாஷியகாரா - வாசசியாயன மகரிஷி. இவா கௌதம சூததிரததி னுரைகாரா

1. உத்தேசம்—ENUNCIATION.

5. உததேசமாவது பெயர் மாததிரையாற் பொருளை ச சொலவது. அதுவு (உததேசமு)ம இசசூததிரத தானே பெறபபடும.

(கு-ரை.) "அறியவுணாத துறுபொருளை நாமமாத் திரையா லறைநதிடுத லுததேசம". பெயாமாததிரையால்-பெயாளவாலே.

11. இலக்கணம்—DEFINITION.

6. இலககணமாவது சிறபபியலபு. எஙஙன மெனின ஆ (கோ) விறகுத தாடி முதலிய வுடைமை.

(கு-ரை) "களகம பளமாங குறியுடைய தானெனலபோலப பொருளிற சிறநத குறியுரைதத லிலககணம" சிறபபியலபு-சிறநத குறி ஒனறிற சிறபபாயிருபபதாகியகுறி இலககண மெனபபடும இஃது அவவியாபதி, அதிவியாபதி, அசமபவமெனனு மூககுறறங களு மினறியிருககும் இஙஙனமிருபபதே சதலக்ஷணம எனபபடும

மேறகூறிய குறறஙகளுள யாதேனுமோா குறறததுடனகூடிய இலககணம அசதலக்ஷண மெனபபடும

(1) இலககியததின ஏகதேசததில இலககண மிருததல அவ்வியாப்தி யெனபபடும

இதறகுதாரணம —கபில நிறமுடையது ஆ (பசு) எனறுற போலவதாம கபிலநிற (ஒரேபிஙகளவாண) முடைமை ஆவடிவ இலககியததின ஏகதேசததிருபபதனறி ஆ மாததிரததில (முற றும) இராமையின கபிலநிற முடைமை யெனனு மிவவிலககணம அவவியாபதிக குறறமுடையதாம.

வியாபதி-நியதமான உடனிகழ்சசி அது சிலவிடததிற குறைந திருததல அவவியாபதி. அஃதாவது வியாபிததலினமையாம.

(2) இலககியததிலேயேயனறி இலககியமலலாததன கண ணும இலககண மிருததல அதிவியாப்தி யெனபபடும

இதறகுதாரணம -கொமபுடையது ஆ எனறுறபோலவதாம.

கொமபுடைமை இலககியமாகிய ஆ முறறு மிருபபதனறி இலககியமல்லாத எருமை ஆடு முதலியவறறினகணணு மிருத தலின, கொமபுடைமை யெனனு மிவவிலககணம அதிவியாபதிக குறறமுடையதாம அதிவியாபதி-மேலவியாபிததல

(3) இலககியததிலிராது இலககிய மலலாததனகண இலக கண மிருததல அசம்பவ மெனபபடும.

இதற குதாரணம.—ஒறறைகளுமபுடையது ஆ எனறுற போலவதாம. ஒறறைககுளமபுடைமை இலககியமாகிய ஆவிலிராது இலககியமலலாத குதிரையினக ணிருததலின் ஒற்றைக குளம புடைமை யெனனு மிவவிலககணம அசமபவக குறறமுடையதாம.

அசமபவம—சமபவிககாமை, அஃதாவது பொருந்தாமை.

மேறகூறிய குறறஙகளினறிய நலவிலககணம சோநபம், தடத்த மென விருவகைததாம

(1) எது (ஒனறிற சிறபபா யிருபபதாகியகுறி) எப்போது மிருபபதாய வியாவாததகமாய (மறறவறறினினறும வேறுபிரித தறிவிபபதாய) இருககினறதோ அது சொநபலட்சண மெனப படும

இதற குதாரணம - களகமபளம் (அலைதாடி) உடையது ஆ எனறுற போலவதாம களகமபளமுடைமையாகிய இலககணம் ஆவாகிய இலககியததினகண எபபோதுமிருபபதாய ஆவினை ஆடு முதலியவறறினினறும வேறுபிரிததறிவிபபதாயிருததல காணக.

(11) எது ஒருகாலத திருபபதாய வியாவர்ததகமா யிருககின் றதோ அது தடத்த லட்சண மெனபபடும. உபலட்சண மெனப தும இதிலநதாககதமாம் (காரியததிற் சம்பநதமின்றிய வியா வாததகம உபலக்ஷணமாம்.)

இதறகுதாரணம -காகமுடையது தேவதததன் வீடு எனறுற் போலவதாம காகமுடைமையாகிய விலககணம் தேவதததன வீடாகிய இலககியததினகண ஓாகாலததிருபபதாய்த் தேவதததன வீட்டை யககியதததன வீடு முதலியவறறினினறும வேறுபிரித தறிவிபபதாயிருததல காணக

111. பரீக்ஷை—INVESTIGATION

7. இலக்கியத்திற் கிலக்கணம் பொருந்துமோ பொருந் தாதோவென்று ஆராய்தல் பரீட்சை.

(கு-ரை) "இலக்கியமாம்பொருளிற் செறிவுறுமவ் விலக்கண முண் டோவில்லையோ வென்னத் தெரிந்திடுதல் பரீட்சை."உத்தேச விலக்கணங்களின் பொருத்தம், பொருத்தமின்மை யென்னும் இரண்டிலொரு பயனையுடைய விசாரம் பரீட்சையாம்

8. ஆதலின், இவ்விலக்கண பரீட்சைகள் (இலக்கண முமம் பரீட்சையும) பிரமாணுதிகளுடைய உண்மையறி வின் பொருட்டு அவசியம் வேண்டப்படுவன. அவற்று (பிரமாணுதிகளு) ளுளும் முதற்கண் உத்தேசித்த பிர மாணத்திற்கு இலக்கணம் முறையே கூறப்படும்.

(கு-ரை.) இலக்கணமும் பரீட்சையு மில்லாவிடத்துப் பதார்த்தங்களின் ஞான முண்டாகாமையின் அவை அவசியம் வேண்டப்படுவனவாயினவென்க.

I. பிரமாணம்-PROOF.

Means of Knowledge.

9. பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாணம். இதிற் பிரமாணம் இலக்கியம்; பிரமாகரணத் தன்மை இலக்கணம்.

(கு-ரை) பிரமை - உண்மையநுபவஞானம், அஃதுண்டா தற்குச் சிறந்தகாரணமா யிருப்பது பிரமாணமாம் எனவே, பிர

மாண ஜநரியஞானம பிரமை யெனபபட்டது. பிரமா எனபது பிரமையெனத திரிநது நினறது.

பிரமையை யுணடுபணணுந தனமை பிரமாணததிற் கிருதத லின அதுவே (பிரமாகரணத தனமையே) பிரமாணததிற லிலக கணமாம.

கரணமெனபது சிறபபுககாரண மெனறும, காரண மென் பது பொதுககாரண மெனறும அறியவேணடும.

சகல காரியஙகளுககும ஈசுவரன, அவரது ஞானம, இசசை, கிரியை, திககு, காலம, அதிருஷடம, பிராகபாவம, பிரதிபநதகா பாவமெனனு மிவவொனபதும பொதுககாரணஙகளாம

10. (ஆடசேபம) அறறுயின, பிரமாணம பிரமைககுக் கரணமாயின அதறகுப பலம கூறல வேணடும; கர ணததிறகுப பலமுடைமை நியமமாதலின.

(சமாதானம) அஃதொககும. அத(கரணததி)றகுப பிரமையே பலம, பலமாவது சாதி (நிசசயி) ததல. துணித (வெடடு)தற் கருவியாகிய நவியததிற (கோட ரிக)குத துணிததலே பலம.

(கு-ரை) வெடடுதறகுக காரணமான கோடரிககு வெட்டு தலே பிரயோஜனமானற போனறு பிரமைககுக காரணமான பிர மாணததிறகுப பிரமையே பிரயோஜனமாம

பிரமை—RIGHT KNOWLEDGE

11 எநதப் பிரமைககுக கரணம் பிரமாணமோ அந தப பிரமை யாது?

சமாதானஞ் சொலலப் படுகினறது.

யதார்தத அநுபவம பிரமை; யதாாதத மெனறது அயதாாததமாகிய ஐயம (சநதேகம), திரிவு (விபரீதம), தருகக வுணாவுகடகு விலககு, அநுபவமெனறது ஸ்மிருதிககு விலககு. அது (அநுபவம) ஸ்மிருதிக்கு வேருய வுணாவு.

(கு-ரை) அநுபவம உணமையநுபவம இனமையநுபவமென விருவகைததாம பிரமாணததாற ருேனறிய அனுபவம யதாாதத (உணமை) அநுபவமாம பிரமாணபபோலியாற ருேனறிய அநுபவம அயதாாதத (இனமை) அநுபவமாம

உணமையநுபவம ஐயந திரிவு தருகக ஞானஙகடகு விலககா (வேரு) யிருததலின, அயதாாதத அநுபவததை விலககுதறபொருடடு அநுபவமென வாளாகூருது 'யதாாதத அநுபவமெனக கூறப்பட்டது

இவ்வுரு குறறியோ மகனோ வென ஒருபொருளை மாறுபட்ட பலபொருளாக வுணாதல ஐயம்

இப்பி (முததுசசிபபி) யை வெளளியென ஒருபொருளை மறெருபொருளாக வுணாதல திரிவு

தீயிலலையாகில புகையுமிலலையாதல வேணடுமென அசிஷ்டததைச சமபாதிததல தருக்கம்

சிலா ஸமிருதிஞானததையும பிரமையாகக கொணடிருததலின அதனை விலககுதறபொருடடு, யதாாததம பிரமை யெனககூருது 'யதாாதத அநுபவம பிரமை' எனறு கூறபபடடது

அநுபவத்தின் காரியமாய சம்ஸ்காரத்தி (வாசனையி) ஞல தோன்றும ஞானம ஸமிருதி எனப்படும.

இதனுல ஸமிருதிக (நினைவிற)கு வேருய உணாவு அநுபவமென நனகு விளஙகும.

அநதச சமஸகாரத்தின உறபோதகம (எழுசசி)

(1.) சமபநதியின ஞானம

(11) சாதிருசிய பதாாததஙகளின ஞானம

(111) சிநதனம எனனும மூனறனுள ஒனருலுணடாகினறது.

(1.) புததிரனைபபாாத்துப பிதாவின ஸமிருதியும பிதாவைப் பாாததுப புததிரனது ஸமிருதியு முணடாகினறன ஆணடுச சம்பநதியினஞானம சமஸகாரஙகளி னெழுசசிககுக காரணமாம பிதாவிறகும புததிரனுககுமுளள சமபநதம ஜனகஜனனிய சமபநதமாம. பிதா-ஜனகன (உறபததிசெயகிறவன),புததிரன-ஜனனியன (உறபததியானவன). அச சமபநதமுடைய இருவரும சமபநதிகள

(11.) ஒரு தவசியைககணடு முறகணட மறறெருரு தவசியின ஸமிருதியுணடாகினறது. ஆணடுச சமஸகாரத்தின உறபோதகததிறகேது சாதிருசிய தரிசனமாம (ஒபபுமைக காட்சியாம)

(111) யாண்டு ஏகாநததத்தி லுட்காாநது அநுபவிசகபபடட பதாாததஙகளின சிநதனஞசெயயு மிடதது அதனுல அநுபவிககபபடட பதாாததஙகளின ஸமிருதியுணடாகினறதோ ஆணடுச சமஸ காரததின உறபோதகததிற கேது சிநதனமாம

கரணம்—INSTRUMENT (PECULIAR CAUSE)

12. கரணமாவது யாது? சாதகதமம கரணம. உயாநத சாதகம சாதகதமம; உயர்நத (சிறநத) காரண மென பதே இதன பொருள. சாதகம காரணம எனபன ஒருபொருட சொறகள்.

(கு-ரை) பொதுககாரணமாகிய காலந திககு முதலியவற றிறசெலலு மதிவியாபதியை நீககுதறபொருடடுச 'சாதகதம' மென று கூறபபடடது

காரணம்—GENERAL CAUSE

13 காரணமாவது யாதெனின கூறுதும —நியதமாயப பிறிதொனறற காதலினறிக காரியததிறகு முன னிறறலுடையது யாது அது காரணம, ஆடைககு நூல நாடா முதலியனபோலவ. ஆடைதோனறுழித தனனியலபின (தெயவீகமாய)வநத கழுதை முதலிய வறறிறகு முனனிறறலுணடேயாயினும அது நியம மனறு. நூலுருவிறகு நியதமாய முனனிறறலுணடே யெனின அது (நூலுரு) பிறிதொனறற காகும (அந நியதாசிததியாம),ஆடையுருததோறறததமைதலின (நூலுருவம) ஆடையைக குறிததுங காரணமெனின கறபனைபெருகும. ஆதலின பிறிதொனறற காகாமை யாய நியதமாய் முனனிறபதனறனமை காரணத் தன்மை

(கு-ரை) நியதம-இனறியமையாமை, பிறிதொனறறகாதல-வேறெரு காரியததிறகுக காரணமாதல, நாடா - நூலவைககுங குழல: இதனை வேமாவெனறும நாழுழியெனறுங கூறுவதுணடு, முதலியன எனறதனல அறி (தறி) யுங கொளக, எது காரணமோ அது காரியததிறகு அவவியவஹித (மறைபபினறிய) பூரவகாலததி லிருகக வேணடுமெனபது நியமமாதலின 'அது நியமமனறு' எனறு கூறபபடடது கறபனைபெருகும-கறபநா கௌரவமாம — ஒருவஸதுவினலேயே ஒருகாரியம சிததிககககூடியதாயிருகக அதற குப பல வஸதுககளை ஹேதுவாகக கறபிததல கறபநா கௌரவ மாம, ஆடையுருத தோறறததமைதலின - நூலுரு ஆடையினுரு வததை யுணடுபணணுவதிற காரணமாயிருததலின.

தனனியலபினவநத கழுதை முதலியவை காரணசாமகிரி யினும புறமபாயிருததலின் அவை அநநியதாசிததமாம்.

காரியம்—Effect

14. பிறிதொனறறகாகாது நியதமாயப பினனிறபதன றனமை காரியத்தன்மை

(கு-ரை) பிறிதொனறற்காகாது - பிறிதொனருற பெறப படுவதாகாத; அஃதாவது வேறெருகாரணததின காரியமாகாது உறபததியுடையது காரியமெனபபடும்.

பிராகபாவததிறகு (முனனின்மைக்கு)ப் பிரதியோகி (எதிர மறை) யாயும துவமசததிறகு (அழிவிறகு)ப பிரதியோகியாயு மிருபபது காரியததனமையாம துவமசம துவமசாபாவததிறகு வேறுயிருததலின துவமசாபாவததில வியபிசாரமினறும.

கடமுண்டாமிடத்து அதற்குத் தண்டம், சக்கரம், குலாலன் முதலியவை காரணமா யிருப்பதுபோன்று அதன் பிராகபாவமும் காரணமாம் எந்தக் காரணத்தி (மண்ணி)ல் எதன் (கடத்தின்) பிராகபாவமிருக்கின்றதோ அந்தக்காரணத்தினின்றும் அஃதுண்டாகின்றதெனபது நியமமாம் மண்ணில் கடத்தின் பிராகபாவமிருக்கின்றமையாற்றான் அத(மண்ணி)னின்றும் கடமுண்டாகின்றது, நூலில் கடத்தின் பிராகபாவமின்மையின் அத (நூலி) னின்றும் கடமுண்டாகின்றதில்லை. இதனால் சகலகாரியங்களினுற்பத்தியிலும் பிராகபாவமுங் காரணமாமெனபது தெள்ளிதினவிளங்கும். விளங்கவே, பிராகபாவத்தின் (முன்னின்மையின்) பிரதியோகி (எதிர்மறை-கடம்) யாதோ அதுவே காரியமாமெனபது பெறப்பட்டது

15. ஒருவன் காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அநுவய வியதிரேகி காரணமென்றுன. அது பொருந்தாது, நித்திய விபுவாய வான (ஆகாய) முதலியவற்றிற்குங் காலத்தானும் இடத்தானும் வியதிரேக (அபாவ) மின்மையின் காரண மின்மை (ஆகாமை) வரவேண்டுதலின.

(கு-ரை) அது (காரணம்) இருந்தால அது (காரியம்) இருத்தல் அநவயமா (உடன்பாடா)ம். அஃதில்லா திருக்க அஃதில்லா திருத்தல் வியதிரேகமா (எதிர்மறையா)ம், உற்பத்திநாசமின்றியது நித்தியமெனப்படும், விபு-வியாபகம். அஃதாவது, வடிவுடைய பொருளெல்லாவற்றினும் சையோகித்திருத்தல், வடிவுடைப்பொருளாவது-வரம்பு (எல்லை)ப் பட்ட பரிமாணமு (வடிவு) டைமை.

நித்தியமாய ஆகாய முதலியவற்றிற்கு வியதிரேக(அபாவ)மின்மையின் காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அநுவய வியதிரேகி காரணமாமெனல் பொருந்தாதாயிற்று.

16. காரணமும சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தமென னுங் கூறுபாட்டான மூவகைப்படும். அவற்றுள்,

சமவாயிகாரணம்—INTIMATE CAUSE

17. எதன்கண் சமவேதித்து (ஒற்றிற்று)க் காரியந் தோன்றும அது சமவாயிகாரணம். எங்ஙனம்? நூற்கள் ஆடைக்குச் சமவாயிகாரணம். நூலின் கண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடா முதலிய வற்றினில்லை.

(கு-ரை) ஆதிகாரணம், முதற்காரணம், உபாதானகாரணம், சமவாயிகாரணமென்பன ஒருபொருட்கிளவி. எது (மண்) காரிய (கட)த்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசிக்கின்றதோ எதனை (மண்ணை) விட்டுக் காரியம் (கடம்) சித்திக்கின்றதில்லையோ அது சமவாயி காரணமாம் அல்லது காரியத்தின் உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயங்களுக் குக் காரணமியாதோ அது சமவாயிகாரண மெனினு மொக்கும்

சமவாயிகாரணம் ஆரம்பம், பரிணமம், விவர்த்தமென மூவ கைத்தாம். ஆரம்ப சமவாயிகாரணத்தைத் தார்க்கீகரும், பரிணம சமவாயிகாரணத்தைச் சாங்கியரும், விவர்த்த சமவாயிகாரணத்தை வேதாந்திகளு மங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

18. (ஆ.) அற்றாயின், ஆடைக்கு நூலோடும நாடா முதலியவற்றோடும சம்பந்தமுளதாக நூலின் கண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடாமுதலியவற் றின்கண் இல்லையெனப் தெங்ஙனம்?

(ச) அஃதிதர்க்கும். அச்சம்பந்தம், சையோகமுஞ் சமவாயமுமென இருவகைப்படும் அவற்றுள், நீக்க மின்றி இருப்பனவற்றின் சம்பந்தம் சமவாயம், ஏனைய வற்றது (மற்றையவற்றின) சம்பந்தம் சையோகமே

(கு-ரை) இரண்டு திரவியங்களின் சம்பந்தம் சையோக மெனப்படும்.

19 நீக்கமின்றி இருப்பனயாவை? எவற்றுளொன்று நசியாதததாய மற்றொன்றைப் பற்றியேநிற்கும் அவை நீக்கமின்றி இருப்பன. எங்ஙனம்? அவயவ (உறுப்பு) அவயவி (உறுப்பி)கள், குணகுணிகள், வினை வினையது (வினைமுதல) கள், சாதி வியக்தி (வடிவு) கள், விசேட நித்தியத்திரவியங்க ளென்பனவே.

(கு-ரை) குணியெனினும் திரவியமெனினு மொக்கும குணங்களினாசிரயம் குணியெனப்படும் சேஷ்டை, கிரியை, வினை என்பன ஒருபொருட்கிளவி வினையினாசிரயம் வினைமுத லெனப் படும்.

நித்தமாய அநேகதாமியி (திரவிய குண கர்மங்களி) லுள்ள ஒருதர்மம் ஜாதி (சாமானியம) எனப்படும். ஜாதியுடையது விய க்தி யெனப்படும் நித்தியத்திரவியங்களிலுள்ள வேற்றுமையை யறிதற்பொருட்டு அவற்றினக ணிருப்பவை விசேடமெனப்படும் நித்தியத்திரவியங்கள் பிருதிவிமுதலிய நானகின பரமாணுக்களும ஆகாயமுதலிய ஐந்துமாம

20. அவயவி முதலியன முறையே கெடாதனவாய் அவ யவ முதலியவற்றைப் பற்றியே நிற்கும், கெடுமவத

தையி (அழியுங்காலத்தி)ற் பற்றுமையே (ஆசிரயிக்கா மலே)நிற்கும். எங்ஙனம்? நூலது கேட்டில் ஆடையும், ஆசிரயித்தது (குணியின்) கேட்டிற் குணமும்.

(கு-ரை) சோக்கையாற் சித்தித்த விரண்டன் சம்பந்தம் சையோகமாதல்போலச் சோக்கையின்றிச் சித்தித்த விரண்டன் சம்பந்தம் சமவாயமாம் எவ்விரண்டனுள் ஒன்று தன் தழிவற்ற நிலையில் மற்றொன்றன் ஆசிரிதமாகவே நிற்குமோ, அத்தன்மையவிரண்டும் சோக்கையின்றிச் சித்தித்தனவாம். இவ்விரண்டும் அவயவ அவயவி, குண குணி, வினை வினைமுதல், ஜாதி வியக்தி, விசேட நித்தியத்திரவியங்களென ஐவகைப்படும் இவ்வைந்தனுள் விசேட நித்தியத்திரவியங்க ளொழிந்த மற்றைய நான்கன் அவயவி குணம் வினை ஜாதி என்னும் நான்கும் நசியாதனவாய், அவயவம் குணி வினைமுதல் வியக்தி என்னும் நான்கையும் ஆசிரயித்தனவா யிருந்து அவயவாதி நான்கும் நசித்தபின்னா க்ஷணமாத்திர மாசிரத மில்லாதனவாய் நிற்குமெனக் நித்தியத்திரவியங்கட் கழிவின்மையின் விசேட நித்தியத்திரவியங்களாண்டைக் கியையா வெனக்.

21. கெடுத்தற் றன்மையாவது கெடுத்தற் (அழித்தற்குரிய) காரணக்கூட்டங் கூடுதல். நூலாடைகளும் அவயவ அவயவிகளாதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சமவாயம், நீக்கமின்றி யிருத்தலின். நாடா ஆடைகட் காயின் சம வாய மின்று; நீக்கமின்றி இருத்தலின்மையின். நாடா ஆடையைப்பற்றி நிற்றலும் இன்று; ஆடை நாடா வைப்பற்றி நிற்றலும்இன்று. ஆதலின், அவற்றது சம

பநதம சையோகமே. ஆதலின் இஙஙனம ஆடை நூலிற சமவேதம. எதனகண சமவேதிததுக காரியந தோனறும அது சமவாயிகாரணம.ஆதலின,நூலகளே ஆடைககுச சமவாயிகாரணம,நாடாமுதலியன அலல ஆடையும தறபுணா (தனனையடைநத) உருவமுதலிய வறறிறகுச சமவாயிகாரணம. இஙஙனம மடபிணட மும குடததிறகுச சமவாயிகாரணம. குடமும தற புணா உருவமுதலியவறறிறகுச சமவாயிகாரணம.

(கு-ரை) நூல—அவயவம, ஆடை-அவயவி அவயவததைச சமவாயிகாரணமாகச சொலவது ஆரமபவாதமாம அவயவஙக ளாகிய பல காரணஙகளால அவயவியாகிய ஒரு காரியமுணடா தல ஆரமபவாதமாம அவயவஙகளாகிய பல நூறகளால அவயவி யாகிய ஓா ஆடைதோனறுதல காணக.

ஆடையி னுருவமுதலியவறறிற்கு ஆடையும கடத்தினுருவ முதலியவறறிறகுக கடமும சமவாயிகாரணஙகளாம.

22. (ஆ.) அறறுயின், எப்பொழுது குடமுதலியன தோனறும அபபொழுதேததறபுணா(தனனையடைநத) உருவமுதலியனவுந தோனறும. ஆதலின (குடமும் உருவமுதலியனவும) ஒருகாலததிற றோனறின. ஆத லின குணகுணிகட்கு (ஓாாவினினறும ஒரு காலத திறறோனறும) இடவலக கோடு (கொமபு) போலக

காரிய காரணத்தன்மையே யில்லை; முற்பிற்பாடு (முன் பின்னிருத்தலி) னமையின். ஆதலின், குடம் தற்புண ருருவ முதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணமன்று; சம வாயிகாரணம் காரண விசேடமாதலின் (சிறப்புக்கார ணங்களுள் ஒன்றாதலின்) எனின் கூறுதும்:—

(ச.) குணகுணிகட் கொருகாலத் தோற்றமின்று. ஆயின், திரவியம் குணமிலியாயே முற்றோன்றும்; பின் அதிற் சமவேதித்துக் குணங்கள் தோன்றும். (குணமுங்குணியும்) ஒருகாலத்தோற்றமாயின் (ஒரே காலத்திற் றோன்றுவதாயின்) குணகுணிகட்கு ஒரு காரணக் கூட்டத்தனவாதலில் (காரண சமுதாய மொன்றாயிருத்தலால்) வேறுபாடிலலாதல் வேண்டும்; காரிய வேறுபாடு காரண வேறுபாட்டின் நியத மாத லின். ஆதலின், முற்கணத்திற் குணமிலியேயாய குடம் (தன்னிற்றோன்றும்) குணங்கட்கு முன்னிற்பது (திரவியம்-குடம்) குணங்கட்குச் சமவாயி காரணமாம் அப்பொழுது காரணவேறுபாடுமுண்டு. குடம் குடத் தைக்குறித்துக் காரணமன்றே; ஒன்றற்கே முற்பிற் பாடின்மையின். குடம் தானே தன்னைக்குறித்து முன் னிற்பதும் (காரணமாதலும்) பின்னிற்பது (காரிய மாதலு) மில்லை. தன் குணங்களைக் குறித்து முன்னிற் றலின் திரவியம் குணங்கட்குச் சமவாயிகாரணமாம்.

(கு-ரை.) காரியத் திரவியமுண்டாகுமிடத்து அது முதற் கணத்தில் குணமின்றியதாயத் தோன்றும், அடுத்தக்ஷணத்தில் அதனினின்றும் குணந்தோன்றுமெனபது நியமம்.

முதறகணத திறநேற்ன்றிய ிாகுணததிரவியத்தில குண மினறுயினும குணததிற கதிகரணமாநதனமை யுளதாகலின அதுவே குணமுடைமையா மெனபதும ியமம.

காரியததிரவியததின் சமவாயிகாரணம அவயவ சமுதாயமா யிருததலின 'ஒருகாரணக கூட்டததனவாதலி' லெனறு கூறப பட்டது.

வேறுபாடிலலாதல வேணடும—இனனது குணம் இனனது குணி எனனும் வேறறுமைஇலலாமை வரல வேணடும சினையும (முதற காரணமும்) முதலும (காரியமும), குணமும குணியும, வினையும வினைமுதலும, ஜாதியும வடிவும (வியகதியும), விசேடமும ிததியபபொருளும யாணடும வேறறுமையுடையனவேயாம மீமாமசகா காரணகாரிய முதலியவற்றுக்குப் பேதசகித அபேதமுண டெனறும, வேதாநதிகள கறபிதபேதசகித வாஸதவ அபேத முணடெனறுங கூறுவா.

குடம தானேதனனைக குறிததுக காரணமாமெனபது ஆதமாசிரயதோஷமாம (தனனைபபறறுதலெனனுங குறறமாம). ஒனறு தனதுறபததியில் தானே காரணமா மெனபது ஆதமாசிரய தோஷம்.

23. (ஆ.) அற்றுயின், இஙஙன (முதறகணத்தில ிாக குணமாய்க்குடமுணடாகு) மாயின, குடம முற்கணத திற கட்புலமினமையாதல வேண்டும; அருவததிரவிய மாதலின்; காற்றுபபோலே. எததிரவியம பரிதா(மகதது வ) உறபூத உருவமுடையது அததிரவியம் கட்புலப படுவது. திரவியமனமையு மாதலவேண்டும்; குணத திறகிடனுதற்றன்மை யினமையின்

குணத்திற் கிடனாவது திரவியமென்பது திரவிய இலக்கணம்.

(கு-ரை) நிர்க்குண திரவியமுண்டாவதினை றென்பர் வேதாந்திகள் கட்புலமின்மை - கண்ணிந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாமை

உற்பூதவுருவம-தோற்றிய வுருவமுடைமை.

உற்பூதவுருவம், மகத்துவம், ஆலோக (ஒளி) சையோகமுடைய திரவியமே நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகுமென்பது நியமம்.

(ச.) அஃதொக்கும்; மிகவும் நுண்ணிய (சிறிய) குடம் முதற்கணத்திற் கட்புலனாற் கிரகிக்க (அறிய) ப்படாதாயின் அப்பொழுது நமக்கிடையூறு யாது?

குணமுடையதாகக் குடமுண்டாகிறதென்னுமிடத்தும் நிமிஷாவசர (கண் மூடுங்கால) த்தில் அக்குடமறியப்படுவதின்று. ஆதலின், முன்னர்க் குணமிலியாயே குடந்தோன்று மென்னு மிது துணிபு. (குடம்) இரண்டு (இரண்டாவது) முதலிய கணங்களிற் கட்புலனாற் கிரகிக்கப்படும், முற்கணத்திற் குணத்திற் கிடனாதற்றன்மையின்மையின் திரவியமன்மை யாதலில்லை; சமவாயிகாரணம் திரவியமென்னுந் திரவிய விலக்கணப்பொருத்தத்தால் யோக்கியதை (தகுதி) யாற் குணத்திற் கிடனுமாதலின்.

(கு-ரை) குணமுடையதாதல் திரவியத்திற் கிலக்கணமாயின் முதற்கணத்திற்றோன்றும் குடத்தினகட் குணமின்மையின் அது திரவியமாகாதெனனும் ஆசங்கைக்குச் சமவாயிகாரணம் திரவியமென்பது திரவியத்திற் கிலக்கணமாயிருத்தலின் குடமதிரவியமே என்று சமாதானங் கூறப்பட்டது. முதற்கணத்திற் றோன்றும்

கடம் இரண்டாவ கணத்தில் ருென்றும குணத்திற்கு சமவாயி காரணமாயிருத்தல் காணக.

எதன்கண் எப்பதார்த்தம் எப்போதாயினுமிருக்குமோ அதன் கண் அப்பதார்த்தத்தின அதிகரணத்தனமை யென்றுமுளதா மாகலின 'யோக்கியதையால்' என்று கூறப்பட்டது.

திரவியத்தன்மையுடையது திரவியமெனபது திரவியத்தில் இலக்கணமாம, அதில திரவியத்தனமை யாண்டும நிகழ்தலின

திரவியத்தன்மையாவது நித்தியமான ஆகாய முதலியவற்றிலும அனித்தியமான கடமுதலியவற்றிலும சமவாய சமபந்த முடையதாயும நித்தியமாயும குணகாமஙகளில சமவாய சமபந்த மின்றியதாயுமுள்ள ஜாதி.

அசமவாயி காரணம்—NON-INTIMATE CAUSE

24. யாது சமவாயிகாரணத்தணுகி (சமீபித்து) யிருப்பதும துணிந்த காரணத்தனமையுடையதுமா யிருப்பது அஃது அசமவாயிகாரண மென்று கூறப்படும.

எஙஙனம? ஆடைக்கு நூலியைபு (நூலின சையோகம) அசமவாயிகாரணம, நூலியைபா (நூலின சையோகமா) கிய குணம ஆடைச சமவாயி (முதற) காரணமும (தனக்குக) குணியுமாகிய நூலகளிலே சமவேதித்திருத்தலின; சமவாயிகாரணத்தணித்தா (நெருஙகியதா) யிருத்தலின; பிறிதொன்றற காகாமையும நியதியு (நியமமு) மாகிய முன்னிற்றற றனமையால ஆடையைக்குறித்துங காரணமாதலின.

இங்ஙனம நூலுருவமும் ஆடையை யடைந்த உருவிறகு அசமவாயிகாரணம.

(கு-ரை) காரியத்தின் சமவாயி காரணத்தோடு சம்பநதமுடையதாயக காரியததை யுணடுபண்ணுவது யாதோ அஃது அசமவாயிகாரணமாம். அது சிலவிடத்துக குணமாயும் சிலவிடத்துக் கிரியையாயுமிருககும. (சையோக) குணோறபத்தியில் கிரியை அசமவாயிகாரணமா யிருத்தலும, திரவியோறபததியில் (சையோக) குணம் அசமவாயிகாரணமா யிருததலுங காண்க.

பிறிதொனறற்காகாமை = வேறோர்காரியத்திற்குக் காரணமாகாமை

அசமவாயிகாரணம் காரியத்துடனாவது காரணத்துடனாவது ஒருபொருளிற சமவேதிததிருப்பதாகலின 'ஆடைக்கு நூலியைபு அசமவாயிகாரண' மெனறது முன்னதற் குதாரணமாம். நூலியைபாகிய குணம தன் காரியமாகிய ஆடையோடு நூலின்கண் சமவேதிததிருததல காணக.

'நூலுருவமும ஆடையையடைநத உருவிற்கு அசமவாயிகாரண' மெனறது பினனதறகுதாரணமாம. நூலுருவம தனகாரியமாகிய ஆடையுருவததின் சமவாயிகாரணமாகிய ஆடையுடன் நூலினகண சமவேதிததிருததல் காணக.

ஆடையுணடாகுமிடதது அதறகு நூல் சமவாயிகாரணமெனறும நூலியைபு அசமவாயிகாரணமென்றும, ஆடையினுருவ முணடாகுமிடதது அதறகு ஆடைசமவாயிகாரண மெனறும நூலுருவம அசமவாயிகாரண மென்று மறிக

(ஆ.) அறறாயின், ஆடையுருவிற்கு ஆடை சமவாயிகாரணமாதலின, தன்னை (ஆடையை) யடைந

தேயிருக்கின்ற ஒருதருமத்தி (நூலியைபி) ற்கு ஆடை யுருவைக்குறித்து அசமவாயிகாரணத தன்மை கூறத தகும்; சமவாயிகாரணதது (ஆடையின) அணிததா யிருததலின். நூலுருயிறகுத தகுதியன்று; அதற்கு (நூலுருவிற்கு)ச சமவாயிகாரணதது (ஆடையின) அணிததாயிருததலினமைபின.

(ச.) இங்ஙனமன்று; (நூலுருவம) சமவாயிகார ணத்தி (ஆடையி)ன் சமவாயிகாரணதது (நூலின) அணிததா யிருத்தலும் பரமபரையாய்ச சமவாயிகார ணத தணிததாயிருததலு முடைமையின்.

(கு-ரை) நூலுருவம ஆடையை முன்னிட்டு ஆடையுருவத திற்கு அசமவாயி காரணமாயிருததலின 'பரமபரையா' வெனறு கூறபபட்டது. எதனுடன் எதறகு நேரசமபநதமில்லாமல ஒனறன வாயிலாகச சமபநதமிருககினறதோ அதனேடு அதறகுப் பரம பரைசசம்பநதமுண்டெனபது நியமம். ஆடையுருவததுடன நூலுரு வததிற்கு நேரசமபநதமில்லாமல் ஆடைவாயிலாகச சமபநதமிருத தலின அவ்வாடையுருவததுடன நூலுருவததிற்குப பரமபரைச சமபநதமுண்டெனக

நிமித்த காரணம்—INSTRUMENTAL CAUSE.

26. யாதொன்று சமவாயிகாரணமும அசமவாயி கார ணமு மன்றாய் மற்றுஙகாரணமாம, அது நிமிதத காரணமா மென்று கூறபபடும். எங்ஙனம? நாடா முதலியன ஆடைக்கு நிமிததகாரணம்.

(கு-ரை.) எது (நாடா) சொரூபத்தி (படத்தி)ற் பிரவேசிக்கிறதில்லையோ ஆனால் காரியத் (படத்) திற்கு வேறாகவிருந்து காரியத்தைச் செய்கிறதோ, எதன் (நாடாவின்) நாசத்தினால் காரியம் (படம்) நாசமடைகிறதில்லையோ அது நிமித்தகாரண மெனப்படும்.

நிமித்தகாரணம் சிலவிடத்துச் சேதனமா (சித்தா) கவும் சிலவிடத்து அசேதன (ஜட) மாகவுமிருக்கும். சேதனவடிவ நிமித்தகாரணம் சுதந்திரமாகவும், ஜடவடிவநிமித்தகாரணம் கர்த்தாவி (சேதனத்தி) னது வியாபாரத்தின் வசமாகவும் அஃதின்றியதாகவுமிருக்கும்.

ஆடைக்குத் தந்துவாயன் (நெய்வோன்) சேதனவடிவ நிமித்தகாரணமாம் நாடா முதலியன ஜடநிமித்தகாரணமாம், அவை தந்துவாயனது வியாபாரத்தின் வசமாயிருத்தலகாணக. மரமுதலியவற்றை அசைத்தல் நிலைபெயரச்செய்தல் முதலியவற்றிற் கேதுவாய காற்று முதலியவை கர்த்தாவினது வியாபாரத்தின் வசமின்றிய ஜடநிமித்தகாரணமாம். இலக்கண நூலார் கூறும் துணைக்காரணம் தர்க்க நூலார் கூறும் ஜடநிமித்த காரணத்தி லந்தர்க்கதமாம்.

(1) சில நிமித்தகாரணம் காரியத்தின் உற்பத்திகாலத்தில் மாத்திர மிருப்பதாகவும் (2) சில நிமித்தகாரணம் காரியமுள்ளவரை யிருப்பதாகவு மிருக்கும்

(1) நாடா முதலியன ஆடையின் உற்பத்திகாலத்தில மாத்திர மிருக்கும் நிமித்த காரணமாம்

(2) ஜலபாத்திரத்தின் சந்நிதானத்தால் சுவரில் சூரியபிரபையின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றது. அப்பிரதிபிம்பத்திற்குச் சூரியபிரபை சமவாயிகாரணமும், ஜலபாத்திரம் நிமித்த

காரணமும்,சந்நிதானம் அசமவாயிகாரணமுமாம். அப்பிரதிபிம்பம் ஜலபாத்திரமுள்ளவரை யிருப்பதால ஜலபாத்திரம காரியமுள்ள வரை யிருக்கும் நிமித்த காரணமாம.

இங்ஙனம் சமவாயிகாரணத்திறகும் அசமவாயிகாரணத்திற கும் வேறாய நிமித்தகாரணம பலவகைப்பட்டிருக்கும்.

27. இக்காரணங்கள் மூன்றும உள்பொருட்கே (பாவ காரியத்திற்கே). இல்பொருட் (அபாவகாரியத்திற) காயின நிமித்த காரணமாத்திரம; அத (அபாவகாரியத்தி) றகு ஓரிடத்தும சமவாய மினமையின. சம வாயம உளபொருளிரண்டின தருமமாதலின.

(கு-ரை) காரியம் பாவகாரியம அபாவகாரியமென இரு வகைத்தாம. பாவகாரியம கடமும, அபாவகாரியம அத (கடத்தி)ன துவம்சாபாவமு (பினனினமையு) மாம

பாவகாரியமாகிய கடமுண்டாமிடத்துக கபாலமாகிய சம வாயிகாரணமும, அதன சையோகமாகிய அசமவாயிகாரணமும, தண்ட முதலிய நிமித்தகாரணஙகளும வேண்டப்படுவதாயிருத் தலின, 'இக்காரணஙகள மூனறும உளபொருட்கே' எனறு கூறப்பட்டது.

அபாவகாரியமாகிய கடத்தின துவம்சாபாவ முண்டா மிடத்துக் கடமும கடத்தோடு தண்டமுதலியவற்றின சையோக மும் நிமித்தகாரணமாம, சமவாயிகாரணமும அசமவாயிகாரண மும் அதறகு வேண்டியதில்லை, ஏனெனின, சமவாயிகாரணம காரியத்திற் சமவாயமுடையதாயும, அசமவாயிகாரணம காரியத் துடனாவது காரணத்துடனாவது சமவாயமுடையதாயு மிருத்தலின.

சமவாயம் (ஒற்றுமைச் சம்பந்தம்) உள்பொருளிரண்டின் (வினைமுதல், குணகுணி என்றற் றொடக்கத்துப் பாவபதார்த் தத்தின்) தருமமாயிருத்தலின், இலபொருட்குச் சமவாயம் யாண மெ இன்று. வேறொன்றை யாசிரயித்தத்தாயச் சுதந்தரமின்றி யிருப்பது தருமமெனப்படும்.

28. இக்காரணங்கள் மூன்றனுள் யாதாயினு மெவ்வாற்றானு முயருமாயின் அதுவே கரணம் (அசாதாரண காரணம்). ஆதலின், பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாண மென்னு மிவ்விலக்கணம் துணியப்படும்.

(கு-ரை.) பிரமேயசித்தி பிரமாணத்தின் வசமாமெனனும் நியாயத்தினால் பிரமாணம் முதலிற் கூறப்பட்டது சாதனசிரயத் தினும் வேறாகாமலும் பிரமா வியாபதமாயுமிருப்பது பிரமாண மாம்.

'இக்காரணங்கள் மூன்றனுள் யாதாயினு மெவ்வாற்றானு முயருமாயின் அதுவே கரணம்' என்றமையின் சிலவிடத்துச் சமவாயி காரணமும், சிலவிடத்து அசமவாயிகாரணமும், சிலவிடத்து நிமித்தகாரணமும் கரண (அசாதாரணகாரண)மா யிருக்குமென்பதாம். அவ்வாறிருத்தலை நோக்கவிடத்துக் கூறுதும்

29. உணரப்படாதபொருளினதுணர்வு பிரமாண மென்பது பிரமாண விலக்கணமெனின்,

அஃதன்று; ஒரு குடத்தின்கண்ணே குடமிது குடமிது வென்று உணரப்பட்டதை யுணருந் தாரைகொளுணர்வு (தொடர்ச்சியாய் நிகழும் ஞானங்)கட்கு அப்பிராமாண்யம் வரவேண்டுதலின்.

வேறுவேறாகிய கணவிசேடத்தோடுகூடிய பொருட்களாச்சியான உணரப்படாத பொருளினது உணாதற றன்மை யுண்டென்பதன்று; காட்சியான் நுண்ணிய காலவேறுபாடு தெரியாமையின். (நுண்ணியகாலத்தின்) வேறுபாடு தெரியின், கிரியைமுதற் சையோக மீறாய நான்கிறகும ஒருமை (ஏககாலத் துண்டாவதென்னும) அபிமானமின்றாதல் வேண்டும.

30. பிரமாதருப் பிரமேய முதலிய பலகாரணங்கள பிரமைகளுள, இவையெல்லாம கரணமோ அல்லது (கரணம) அல்லவோ கூறுதும.—

பிரமாதாவு (காணபானு) ம பிரமேய (விஷய) மும இருபபினும பிரமை (யதாாதத ஞானம) பிறவாமைபினும இநதிரியாாதத (இநதிரியவிஷய) சையோகாதி யுண்டாயின விரைவினற் பிரமை பிறததலினுனும * இநதிரியாாதத சையோகாதியே கரணம. சாதகதத தன்மை விசேஷ மினறாயினும இவவுயர்சசியா (விரைவினற பிரமை பிறததலின) னே இதற்கு (இநதிரியாாதத சையோகாதிகட்கு)ப பிரமாதா முத

* கௌளிகாநதபட்டாசாரியர் "பிரததியக்ஷப பிரமைககு இநதிரியம காரணமனறு ஆனல் இநதிரியததின சமபநதமாகிய எதனை வியாபாரமெனக கூறுகினறாரகளோ அது காரணமாம, இநதிரியம் காரணமாம; காரணமனறு" என்று கூறுவது மிகததகததாம்.

லியவற்றினினறும அதிசயமாதலின், உயர்நத கார ணாங கரணமென்று கூறபபட்டது.

இநதிரியார்த்த சையோகாதியே பிரமைககுக கரண மாதலின் பிரமாணம்; பிரமாதா முதலியனவலல. அப பிரமாணஙகள நான்கு. அஙஙனம நியாயசூததிரம- "பிரததியக்ஷம, அநுமானம, உபமானம், சபதங்கள பிரமாணங்கள" (எனறு கூறுகின்றது).

(கு-ரை) 'பிரமாதருப பிரமேய முதலிய பல காரணஙகள' எனறமையின, ஆன்மமனச சையோகம், மனவிநதிரியச சையோக முதலியவறறையுங கொள்க. விரைவிலல-தாமதமினறி, சாதகத தனமை - காரணமாநதனமை, அது பிரமாதா முதலியவையாம. விசேஷமினறியினும - பொதுவாயிருபபினும; அதிசயமாகலின- விசேஷமா (சிறபபா) யிருததலின.

(கு-ரை) வேதாநதபரிபாஷை பிரமாணலக்ஷணங கூறு மிடதது "பிரமாகரணம-பிரமாணம பிரமா-யதாாததஞானம, கர ணம - சிறநதகாரணம் பிரமா—யதாாதத அநுபவமும ஸமிருதியு மென விருவகைதது. வேறுஞானததால பாதிககப்படாமலிருக கினற விஷயததுடன கூடிய ஞானததனமை அநுபவம ஸமிருதி யெனனுமிரணடிற்கும் பொதுவிலககணமாம. யதாாதத வனுபவத திறகுமாததிரம் லக்ஷணம வேறு பிரமாணததால அறியப்படாம லும வேறு ஞானததினலபாதிகக (பொயயெனறு நிசசயிகக)பபடா மலுமிருககிற விஷயததுடனகூடின ஞானததனமை "இது கடம' "இது கடம" எனத தொடாசசியாய நிகழும ஞானஙகளில முநதிய ஞானததால அறியபபட்ட கடமே பிநதிய ஞானததிறகும விஷ யமாயிருபபதால் அவவியாததியா மெனின, தாரை (தொடாசசி)

யாய நிகழும ஞானஙகளிலும முதல் முதல் உண்டான ஞானத்தில் விஷயமாகாத அநதநதக்ஷணஙகளோடுகூடிய கடம் விஷயமாயிருப பதால அவ்வியாததியின்றும. இநதிரியத்திற்கு உருவமற்றகாலம எங்ஙனம விஷயமாமெனின்? இப்பொழுது கடமிருககிறது. இப் பொழுது இநதப் புருஷனுண்டாகின்று னென்றற் றொடககதது வியவகாரஙகளால் காலமும் இந்திரியததிற்கு விஷயமாமென றஙகீகரிககபபட் டிருககின்றமை காண்க" என்று கூறியிருததல இநநூலாசிரியா பூர்வபக்கமாககுதற் கெடுத்துக் கூறியதற கிணஙகியிருததல காண்க.

இது குடம இது குடம் என்றுணருமிடதது அநதநத க்ஷணத துடன கூடிய குடம அறியப்படுதலின உணரபபடாத பொருளி னது உணாவு பிரமாணம எனபதில தோஷமின்றெனின், அநதந தக காலவிசேஷததின வேறுபாடு பிரததியட்சததால் அறிதற கியையாமையின அது பொருநதாது; இது குடம இது குடம என றறியுமிடதது, அநதநத எனனுஞ் சூக்குமமான காலததின் வேறு பாடு தெரியின கிரியைமுதல் சையோகமீறுயுள்ள நானகிறகும ஒருமை அபிமானமில்லாமற போகவேணடும எனப் பிறா கூறிய பிரமாண விலககணம இநநூலாசிரியரால மறுககப்பட்டது.

இது குடம இது குடம என்றுணருமிடத்து இரண்டாமுறை யுணரும அக்குடம உணரபபடாத பொருளாகாமையின 'உணரப படாத பொருளின துணர்வு பிரமாண மெனபது' பொருநதா தாயிற்றெனக.

கிரியைமுதல் நான்காவன:— (1) கிரியை, (2) விபாகம (பிரிவு), (3) பூர்வ சையோகநாசம, (4) உததரசையோக உறபததி யெனபனவாம.

கபாலத்திற் கிரியையுண்டாவதால் கபாலத்திறகும நிலததிற கும விபாகமும, அதனால பூரவ சையோகநாசமும, அதனபினனா மறறொரு கபாலததுடன சையோகமு முண்டாதல் காணக.

இநதிரியததிற்கும விஷயததிற்கும் சையோக முணடாகு மிடதது மிவவனமே கொளளல்வேணடும்.

'இநதிரியாாதத சையோகாதியே பிரமைககுக காணமாதலின பிரமாணம எனறமையின, சையோகாதி அசமவாயிகாரணமே கரண (சிறநத காரண) மாயினவாறு காணக.

1. பிரத்தியட்சம்.

Sensuous Perception.

31. காட்சியாவது யாது? சாட்சாதகாரிய(பிரததியட்சப) பிரமைககுக் கரணம பிரததியட்சம (பிரததியடசப பிரமாணம). யாது இநதிரியததாறறோன்றும அது சாக்ஷாதகாரிப பிரமை. அதுவும சவிகறப நிரவிகறபச கூறுபாடடால இருவகைபபடும். அதற்கு (பிரததி யடசப் பிரமைககு)க கரணமூவகை; (1) ஒரிடததிநதிரி யம, (2) ஒரிடததுப பொருளிநதிரியக கூடடம. (3) ஒரிடதது ஞானம.

(கு-ரை) இநதிரியததாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம பிரததியட்சப பிரமை யெனப்படும. இநதிரியம சுரோததிரம, துவககு, நேததிரம, இரசனை, கிராணம், மனமென ஆறாயிருததலின அவறறாறறோறறிய பிரத்தியட்சப் பிரமையும ஆறும. (1) சுரோத திரேநதிரிய (காதிநதிரிய) ஜனனிய (உணடான) யதாாதத ஞானம சுரோததிரப்பிரமையாம், (2) துவகிநதிரிய ஜனனிய

யதாாதத ஞானம தவாசப்பிரமையாம, (3) நேதநிரோநதிரிய ஜன னிய யதாாதத ஞானம சாட்சுசப பிரமையாம, (4) இரசனேநதிரிய ஜனனிய யதாாதத ஞானம் இராசனப பிரமையாம, (5) கிராணேந திரிய ஜனனிய யதாாதத ஞானம கிராணஜப் பிரமையாம; (6) மன இநதிரிய ஜனனிய யதாாதத ஞானம மானசப்பிரமையாம இவவா றம சமவாதியா (யதாாத்தமா)ம சுகதிரஜதம (கிளிஞசில் வெளளி) முதலியவறறின பிராநதி ஞானம் * தோஷசகித இநதிரிய ஜனனி யமா யிருததலின விசமவாதியா (அயதாாததமா)ம்.

(1) எவவிடதது இநதிரியங கரணம? எபபோது நிருவிகற்ப வுருவபபிரமை பலமாம அபபோது இந திரியம கரணம.

அவவாறே, உயிர் மனததோடு கூடும; மனம இநதிரியததோடு; இநதிரியம பொருளோடு; இநதிரியங கடகு அடைநததை விளககுநதனமை நியமமாதலின. ஆதலின பொருளோடுகூடிய இநதிரியததால பெயா சாதிமுதலியையிலலாத (சமபநத மிலலாத) பொருள் மாததிரமகபபடுககும நிருவிகறப ஞானநதோன றம.

(1) அநதஞானத்திறகு இநதிரியங் கரணம; துணித தறகு நவியம (கோடரி) போல. (ii) இந்திரியார்ததக கூடடம (இநதிரியவிஷய சையோகம) அவாநதர வியாபாரம; துணிததற் கருவியான நவியததிற்கு மரததோடு கூட்டமபோல. (iii) நிருவிகற்ப ஞானம பலம்; நவியததிற்குத் துணிததல போல.

---

*தோஷமெனறது பிததம், படலம, தூரம, இருள முதலியவறறை.

(கு-ரை) ஆனமா மனததோடும, மனம இநதிரியததோடும, இநதிரியம பொருளோடுஙகூடினுல இநதிரியஙகட்குத தாமடைநத விஷயஙகளை விளககுநதனமையுணடாமெனக.

காரகம (செயவது) ஞாபகம (அறிவிபபது) எனனும இரு வகைக கருவி (காரணங) களில், இநதிரியம ஞாபககருவி யெனவும நவியம (கோடரி) காரககருவி யெனவுமறிக. இதனுல பிரமைக குக காரணமான பிரமாணம அஞ்ஞான ஞாபகமெ (அறியபபடாததை விளககுவதெ)ன ருயிறறு

பிரததியக்ஷம, அனுமானம, உவமானம, சபதம எனனும நானகு பிரமாணஙகளும ஞாபககருவியேயாம.

சாததனிவன், பாாபபானிவன எனறு விசேடண விசேடியங களின சமபநததைககவராது இஃதேதோ வொனறெ ன வஸது மாததிரததிறறோறறும ஞானம நிாவிகறப ஞானமாம. விசேடணம-வேறுபடுததுவது, விசேடியம - வேறுபடுததபபடுவது. நிாவிகறபம-பெயா, ஜாதிமுதலிய விகறபமிலலாதது

(2) எவவிடததுப பொருளிநதிரியக் கூட்டம கரணம?

எபபோது நிருவிகற்பததின் பின்னாப பெயா சாதி முதலியைபுள்ள சாததனிவன, பாாபபானிவன், கரியனிவன் என்னும விசேடண விசேடியததனமை அகபபடுககும சவிகற்பஞானங் தோனறும, அபபோது (i) பொருளிநதிரியக் கூட்டம கரணம; (ii) நிருவிகறபமே அவாந்தர வியாபாரம; (iii) சவிகற்பஞானம் பலம.

(கு-ரை) இவன சாததன, இவன பாாபபான, இவன கரி யன, இவன ஒதுவான எனபெயா, ஜாதி, குணம, தொழில முத லிய விசேடண விசேடியஙகளின சமபநததகதை யறியும ஞானம சவிகறப ஞானமெனபபடும.

(3) எவவிடததது ஞானம கரணம்? எபபோது கூறபபட்ட சவிகறபததின பின்னர் வெறுப்பு, விழைவு, உபேடசையென்னும புததிதோனறும, அப போது (i) நிருவிகறப ஞானம கரணம; (ii) சவிகறப ஞானம் அவாநதர வியாபாரம, (iii) வெறுபபுமுதலிய புததிகள பலம.

(கு-ரை) அனுகூல பிரதிகூல பதாாததஙகளின ஞானத தால சுகதுகக முதலியவை யுணடாதல நியமமா யிருததலின வெறுபபு முதலியவறறிறகு ஞானம கரணமெனறு கூறபபடடது

அதனுலுணடானதாயும அதனுலுணடான ஞானத் திறகு ஜனகமாயுமிருபபது அவாநதர வியாபாரமா (இடைததொழிலா)ம.

* சவிகற்ப முதலியவறறிறகும இநதிரியமே கரண மெனபாருமுளா.

---

* "விசிஷ்ட ஞானததிறகு எது விசேஷணஞானமாம;அவ்விசே ஷணததின ஞானம சிலவிடதது ஸமிருதிரூபமாம்; சிலவிடதது நிருவிகறபமாம, சிலவிடதது விசிஷ்டஞானமே விசேஷணமாம. விசேஷியததிற்கு முன விசேஷணமாததிரததோடு இந்திரியத் திறகுச சமபநதமுணடாகினறது. ஆண்டு விசேஷணம

விசேஷணமாததிரமாக இநதிரியசமபநத ஜநயமாம. அதுவும் விசிஷடப் பிரததியக்ஷமேயாம. யாணடுப் புருஷனினறிக கேவல தண்டததோடு இநதிரியததிற்குச சமபநதமுணடாயப் பிற்கணத் திற புருஷனோடு சமபநதமாகினறதோ, ஆண்டுத் தண்டரூப விசேஷணததின் ஞானம் விசேஷணமாததிரததின சமபநதத்தாலுண் டாகினறது. அதறகுப் பிறகணததில் தணடி புருடன என்னும் விசிஷ்டததின ஞானமுணடாகினறது. கடமிருககிறதெனனும் முதல் விசிஷடஞானமெதுவோ அதறகுமுன கடததுவரூப விசேஷணததின நிர்விகற்பஞானம் இநதிரியசமபநததது லுணடாகின றது. பிறகணததில கடமிருககிறதென்னும கடததுவ விசிஷட கடஞானம் உணடாகினறது. எவவிநதிரிய சமபநததததால் கடத தனமையின நிாவிகறபஞான முணடாகினறதோ, அவவிநதிரிய சமபநதததாற்றுனே கடததுவ விசிஷடகடததின சவிகறபஞான முணடாகினறது. கடததனமையின நிாவிகறப ஞானததில இநதிரியம காணமும, இநதிரியததின் சையுக்த சமவாய சமபநதம வியாபாரமுமாம கடததனமைவிசிஷட கடததின சவிகறபஞானததில் இநதிரியததின சையுகத சமவாய சமபநதம காணமும, நிாவிகறப ஞானம வியாபாரமுமாம இவவாறு ஓா ஆதுனிக (நவீன) நையாயிகா நிாவிகறபக சவிகறபக ஞானஙகளில காணததின் பேதம கூறியிருககினறனா.

அது சம்பிரதாயத்திறகு விருததமாம. ஏனெனின, வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம காணமெனப்படுமென்னும மதத தில பிரததியக்ஷ ஞானததிறகுக காணமாயிருததலால் இநதிரியமே பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண மெனபபடுகினறது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகறபக ஞானத்தின காணமாயிருததலால, இநதிரியததின சம் பநதததையும பிரமாணமெனலவேணடும். சமபிரதாயமுடையோா சமபநதததைப பிரமாணமாகக கூறினாரிலலையாகலின் இரணடு

*நடுவு(இந்திரியததிறகும விஷயததிற்கு மிடையே)

பிரததியக்ஷ ஞானஙகளுககும் இநதிரியமே காரணமாம் ஆதலால இநதிரியம பிரததியக்ஷப பிரமாணமாம் ஆனல் நிர்விகறப ஞானததில இநதிரியத்தின் சம்பந்தமாததிரம வியாபாரமாம. சவிகறப ஞானததில இநதிரியததின சமபநதமும நிாவிகறபஞானமுமாகிய இரண்டும வியாபாரமாம். இருவகைபபிரத்தியக்ஷ ஞானததிறகுங காரணமாயிருததலால் இநதிரியம பிரததியக்ஷப பிரமாணமாம்.

தர்மதர்மிகளின் சமபநதத்தை விஷயஞ் செயயும ஞானம சவிகற்பக ஞானமெனப்படும் கடமிருககிறதெனனுமஞானததால் கடததில கடததனமையின சமவாயம விளஙகுகினறதாகலின, சவிகற்ப ஞானத்திறகுத் தர்மம, தர்மி, சமவாய மென்னுமூனறும விஷயமாம். ஆதலால கடமிருககிற தெனனும் விசிடடஞானம சமபநதத்தை விஷயஞ்செயதலால சவிகறபக மெனபபடுகினறது; அதனின வேறுய ஞானம் நிாவிகறபக ஞானமெனப்படும்.

இவ்வாறுல முதல விசிட்ட ஞானத்தை யுண்டுபணணும் விசேஷண ஞானம் நிர்விகறபக ஞானமாம. ஒருமுறை கடமிருககிற தெனனும விசிடட ஞானமுணடாயப பினனர்க கடததின விசிட்ட ஞானமுணடாமிடத்துக் கடததோடு இநதிரியததிறகுச் சமபநதமிருககிறது. முனனனுபவிதத அதே கடததனமையின ஸமிருதியுணடாகினறது அதறகுப பிறகணததில் கடமிருககிறதெனனும விசிடடஞான முணடாகினறது. இவவாறுல இரணடாவது முதலிய விசிட்ட ஞானததிறகேதுவாகிய விசேடண ஞானம ஸமிருதிவடிவமாம" என்று விநத்திப்பிரபாகாத்திற் கூறப்பட்டிருககினறமை யீணடறியததககதாம.

* "சையோக முதலிய அறுவகைச் சமபநதமும் வியாபாரமெனிற் படுமிழுக்கெனனை? அவை இநதிரியஙகளால தோனறி

தோன்றியனவாகிய சந்நிகர்ஷ (சம்பந்த) முதலியன எவவளவோ அவ்வளவும அவாந்தர வியாபாரம்.

(கு-ரை) வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமா மெனபது (1) இநதிரியாாததக கூட்டம அவாநதர வியாபாரம், (2) நிருவிகறபமே அவாநதர வியாபாரம; (3) சவிகறப ஞானம் அவாநதர வியாபாரம எனறு கூறியிருபபதாலறிக.

காரணத்திறரேன்றிக காரியததைத் தோற்றுவிப்பதாகிய வியாபாரம ஞாபகம காரகம் எனனும இருவகைக கருவிகட்கும் பொதுவாம.

(1) இந்திரியார்த்தக் கூட்டம் (இநதிரியவிஷய சமபநதம) இநதிரியததிறரேனறி நிருவிகறப ஞானததைத தோற்றுவிப்பதாயிருததலின வியாபாரமெனவும,(2)நிருவிகற்பம் பொருளிநதிரியக் கூட்டததிறரேனறிச சவிகறப ஞானததைத தோற்றுவிபபதாயிருததலின வியாபார மெனவும, (3) சவிகற்ப ஞானம் நிருவிகறபஞானததிறரேனறி வெறுபபுமுதலிய ஞானத்தைததோறறுவிப்பதாயிருததலின வியாபார மெனவுமறிக.

சவிகற்பம்· அபிஞ்ஞாருபப்பிரததியட்சம் பிரத்தியபிஞ்ஞாருபப்பிரததியடசமென றிருவகைததாம.

இநதிரியஙகளால் தோன்றுவனவாகிய இது கடம், இது படம எனறறெருடகககததுப் பிரததியட்சததைததோறறுவிபபனவாகலானெனின, அஙஙனமனறு; முதறசமபநதமாகிய சையோகததை யொழித்து ஒழிநத சையுகத சமவாய முதலிய நானகு சமபநதமும நிததிய சமவாயமே யாகலான் 'எனறு தர்க்காமிர்தங் கூறுகினறது.

i. கேவலம் இந்திரியசம்பந்தத்தா லுண்டாகும் ஞானம் அபிஞ்ஞாரூப பிரத்தியக்ஷமாம் அஃது 'இது யானை' என்று நேத்திரசம்பந்தத்தாலுண்டாகும் ஞானம்போல்வதாம்

ii. முந்தியஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்தினாலும் இந்திரிய சம்பந்தத்தினாலுமுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியபிஞ்ஞாரூப பிரத்தியக்ஷமாம். அது முன்பார்த்த யானை யெதிரே காணப்படும்போது 'அந்தயானையிது' என்றுண்டாகும் ஞானம்போல்வதாம்.

இன்னு மிப்பிரத்தியட்சம் சிவஞானசித்தியார் கூறுகின்றவாறு இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம், மானதப்பிரத்தியக்ஷம், சுவவேதனாப்பிரத்தியக்ஷம், யோகப்பிரத்தியக்ஷமென நால்வகைத்தாம்.

அவைவருமாறு:—

(1) உயிரினோடுணர்வாயிலொளியுருவாதிபற்றிச்செயிரொடு விகற்பமின்றித்தெரிவதிந்திரியக்காட்சி.

(2) அயாவிலிந்திரியஞானமைம்புலன்சார்ந்துயிர்க்கண் மயாவறவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

(3) அருந்தின்பத்துன்பமுள்ளத்தறிவினுக்கராகமாதிதருந் தன்வேதனையாங்காட்சி.

(4) சமாதியானமலங்களவாட்டிப்பொருந்தியதேசகாலவியல்பகலப்பொருள்களெல்லாமிருந்துணர்கின்ற ஞானமயோகநற்காண்டலாமே.

அறுவகைச் சந்நிகர்ஷம்.

32. பொருளிந்திரியங்களுடைய சாட்சாத்காரிப் பிரமைக்கு ஏதுவாகிய சந்நிகர்ஷம் யாது, அஃது அறுவகையே. அவை (1) சையோகம், (2) சையுக்த சம

வாயம், (3) சையுகத சமவேத சமவாயம், (4) சமவா யம, (5) சமவேத சமவாயம, (6) விசேடண விசேடிய பாவ மெனபனவே.

(கு-ரை) (1) சையோக சம்பநதத்தாற் றிரவியப்பிரத்தியட்ச மும, (2) சையுகத சமவாய சமபநதத்தாற றிரவியத்திலிருப்பதா கிய சாதி, சப்தமொழிநத குணஙகள், கருமஙகளென்னு மிவறறின் பிரத்தியட்சமும், (3) சையுகத சமவேத சமவாயசம்பநதததாற் சபதமாததிரத் திருப்பதான சாதியை யொழிதது ஒழிநத குண கர்மஙகளி லிருப்பதாகிய சாதியின பிரத்தியட்சமும், (4) சமவாய சமபநதததாற சப்தப்பிரததியட்சமும, (5) சமவேதசமவாய சம்பந ததைதாற சப்ததிருபபதாகிய சாதியின பிரத்தியட்சமும், (6) விசேடண விசேடியபாவ சம்பநதததால் அபாவ சமவாயங்க ளின பிரததியட்சமு முணடாகுமெனக. அது பினவருவனவறறால் விளஙகும

அவற்றுள் (1) எபபோது சையோக சந்நிகர்ஷ (சம் பநத)ம?

எப்போது கண்ணாற் குடமிதுவென்று குடவிடய ஞானந தோனறும அபபோது கண் இந்திரியம் கடம் பொருள், அவறறது சநநிகர்ஷம் சையோகமே; நீக்கமின்றி யிருததலினமையின.

இஙஙனம மனமென்னும அக (உள்) இந்திரியத் தால எபபோது ஆனமவிடய ஞானம நானென்று தோன்றும அபபோது மனம் இநதிரியம், ஆன்மா பொருள், அவறறது சநநிகர்ஷம் சையோகமே.

(கு-ரை.) கண் முதலிய புறவிந்திரியஙகட்குக் கடமுதலிய வற்றேடு சையோகமுண்டாயபோது ஈண்டுக கடமிருக்கிற தென் றற்றேட்ககதது ஞானமுண்டாவதுபோன்று அகவிந்திரியமாகிய மனததிறகு ஆனமாவுடன் சையோக முண்டாயபோது நானிருக கிறேனென்றற் றேட்கககது ஞானமுண்டாகினற தெனபதாம்

(2) எப்போது சையுகத சமவாய சநநிகர்ஷம?

எப்போது கண்முதலியவற்ருற் குடமடை (குடத தையடைநத) உருவமுதலியவை குடததினகண் நீல வுருவம் உண்டென்று கிரகிககப்படும் அப்போது கண் இந்திரியம், குடமடை யுருவ முதலியவை போருள், அவற்றினது சநநிகர்ஷம சையுகத சமவா யமே; கண்ணேடு சையுகதமான குடததில உருவிற் குச் சமவாயமாதலின.

இங்ஙனம் மனத்தால் ஆன்ம சமவேதமாகிய இன்ப முதலியவை கிரகிககபபடுமபோதும் இச சநநிகர்ஷ (சையுக்த சமவாய)மே.

(கு-ரை.) சையுக்தம- சையோக சம்பந்த முடையது.

குடமடை பரிமாண (அளவு) முதலியவற்றின் கிர கிபபில் நான்குவகைச சநநிகர்ஷமும மிக்ககாரண மென்று வேண்டப்படும; சையுக்தசமவாய முண்டா யினும் அஃதில்லாத போது சேய்மைக்கண் பரிமாண முதலியன கிரகிக்கபபடாமையின்.

(கு-ரை.) அஃது-நான்குவகைச சநநிகர்ஷம; சேயமை-தூரம்.

நான்குவகைச் சந்நிகர்ஷம எங்ஙனம?

(க) அவை இந்திரியங்களின் அவயவங்கட்கும் பொருளகளின அவயவிகட்கும, (உ) இந்திரியங் களின அவயவிகட்கும் பொருள்களின அவயவங கடகும, (ந) இநதிரியஙகளின அவயவஙகடகும் பொருள்களின் அவயவஙகட்கும, (ச) பொருள களின அவயவிகட்கும் இநதிரியஙகளின் அவயவி கடகுமாய சநநிகாஷங்கள.

(கு-ரை.) மனமும் சுரோத்திரேந்திரியமு மொழிநத இநதிரி யங்கள் நான்கும் அவயவ முடையனவா யிருககினறன வாதலின அவ்விநதிரியஙகளையே யீண்டுக் கொள்ளல்வேணடும் காரியவடி வத திரவியமியாவும அவயவ முடையனவா மெனபது நியமம். தூரத்திலுளள குடமுதலியவற்றின் பரிமாண (அளவு) முதலிய வற்றை யறியுமிடத்து அவறறோடு (நேத்திர) இநதிரியததிற்குச சையுகதசமவாய சமபநதமிருப்பினும் மேறகூறியுள்ள நால்வகைச சமபநதஙகளும அவசியமிருததல வேணடும்; இலலாவிடின அவற றின ஞானமுண்டாகாது அவயவமுடைய இநதிரியஙகளும் அதீநதிரியமாம. அதீந்திரியம்-இந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாமை

(3) எபபோது சையுக்த சமவேதசமவாய சநநி கர்ஷம?

எப்போது கண் முதலியவறறால குடவுருவின சம வேதமான உருவததன்மை முதலிய சாமானிய ஞானம கவரபபடும அப்போது கண் இந்திரியம், உரு வததன்மை முதலிய சாமானியம பொருள், அவற்றது

சந்நிகர்ஷம் ஸம்யுக்த சமவேத சமவாயமே. எங்ஙனம்? கண்ணோடு ஸம்யுக்தமான குடத்தில் உருவம் சமவேதம்; அதன்கண் உருவத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

(கு-ரை.) சமவாய சம்பந்தத்தோடிருப்பது சமவேத மெனப் படும்.

(4) எப்போது சமவாய சந்நிகருஷம்?

எப்போது செவிப்புலனால் இதுககாரமென்று ஓசை கிரகிக்கப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம், ஓசை பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சமவாயமே; செவிக்கு வான் (ஆகாய) வடிவமுண்மையின், ஓசைக்கு வான் குணத்தன்மை உண்மையின், குண குணிகட்குச் சமவாயமாதலின.

(கு-ரை.) காண கோளகத்தால் வளைபட்ட ஆகாயம் சுரோத்திரேந்திரிய மெனப்படும் காணம-காது.

ஓசை ஆகாயத்தின் குணமாயிருத்தலின ஓசையாகிய குணத்திற்கும் கர்ண கோளகத்தால வளைபட்டுள்ள ஆகாயமாகிய சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம சமவாயசம்பந்தமாம்; சுரோத்திரேந்திரியம குணியாயும் ஓசை குணமாயு மிருத்தலின்.

(5) எப்போது சமவேத சமவாய சந்நிகர்ஷம்? எப்போது செவியிற் சமவேதமான ஓசையில ஓசைத் தன்மை முதலிய சாமானியம சுரோத்திரத்தால் கவர (அறிய)ப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம்,

ஓசைத்தன்மை முதலிய சாமானியம் (ஜாதி) போருள், அவற்றினது சந்நிகாஷம சமவேத சமவாயம்; செவியிற் சமவேதமான ஓசையில ஓசைததன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

(கு-ரை.) ஓசையெனப் பொதுப்படக் கூறினமையின எழுததுவடிவம், ஒலி வடிவமெனனு மிரண்டையுங கொளக அணண (மேலவாய) முதலியவற்றின வியாபாரததாற் ருேனறுவது எழுததுவடிவமாம, யாழ முதலியவற்ருற் ருேன்றுவது ஒலி வடிவமாம.

'ஓசைத்தன்மை முதலிய' என்றமையால் ஓசைத் தன்மையின வியாபபியமான ககாரததனமை முதலியனவும தார (உசசஸவர)த் தன்மையும மநததனமையுங கொளக.

(6) எபபோது விசேடண விசேடியபாவப்பொருளிநதிரிய சநநிகாஷம ?

எபபோது கண்ணேடு சையுகதமான பூதலததில இபபூதலததிற குடமிலலென்று குடத்தினமை கிரகிககபபடும அபபோது விசேடண விசேடிய யாவரூப சமபந்தம. அபபோது கண்ணேடுகூடிய பூதலததிற்குக கடததினமை விசேடணம, பூதலம விசேடியம.

எப்போது மனததோடு சையுகதமான ஆத்மாவில யான் சுகமறறவனென்று (தனனிடததிற) சுகாபாவம (இன்பமின்மை) கிரகிககபபடும் அபபோது மனத

தோடு சையுக்தமான ஆதமாவிறகுச சுகததின் அபா வம விசேடணம, (ஆன்மா விசேடியம).

எபபோது சுரோததிர (செவியிற்) சமவேதமான ககாரததிற் சகாரததன்மையின் அபாவம கிரகிககப படும அபபோது செவியிற் சமவேதமான ககாரத திறகுச் சகாரததனமையின அபாவம விசேடணம, (ககாரம விசேடியம).

33. இஙஙனஞ் சுருககததாறகூறுதும்—(சையோக முத லிய) ஐவகைச சமபநதததில ஏதாவதொரு சமபநதத தின சமபந்தியினது விசேடண விசேடிய பாவவிலக கண (வடிவ) மான இநதிரியார்தத சநநிகர்ஷததால அபாவம இநதிரியததாற கிரகிககபபடும்.

இஙஙனம சமவாயமும. கண்ணோடு சையுகதமான தநதுவிறகு விசேடியமான படததின் சமவாயம இந நூலில ஆடையின் சமவாயமிருககினறதெனறு கிர கிககபபடும.

இஙஙனம அறுவகைச சநநிகாஷஙகள் கூறபபட டன.

(கு-ரை) விசேடண விசேடியபாவம (தன்மை) விசேடண விசேடிய சொரூபமேயனறி வேறறுச சமபநதமனறும.

"நியாயமததில் ஜாதிவடிவ தர்மததிற்கும் குணததிற்கும கிரியைககும் தமதாசிரயததில சமவாயசம்பநதத கூறுவா. ஜாதி

குணகிரியைகளின வேறாய தாமத்தினை யுபாதியென்பா உபாதிக்கும அபாவததிறகும அதனதன ஆசிரயததோடுள்ள சம பநததைச சொரூபசமபநதமெனபா. சொரூபததையே விசே ஷணததனமையெனபா" என்று விருத்திப்பிரபாகரம் முதறபிர காசததிற கூறுவதிங கறியததக்கதாம.

எவ்விநதிரியத்தால எது கவர(அறிய)படுகின்றதோ அவவிந திரியததாலேயே அதனகணுள்ளசாமானியமுமஅதனசமவாயமும் அதனபாவமும கிரகிககபபடு மெனபது நியமமாதலின 'அபாவம இநதிரியத்தாற கிரகிகக (அறிய) ப்படும' என்று கூறபபட்டது.

மீமாமசகா முதலியோர் அபாவநிசசயம் அனுபலததிபபிரமா ணததாலுணடாகின்ற தெனபா உபலததி-ஞானம; அனுபலததி-அதனினமை. அஃதாவது பதாாததம விளஙகாமை. நையாயிகா அபாவததையறியு மிடதது அனுபலததி பிரததியட்சபபிரமாணத திறகுச சககாரியா (துணைக காரணமா)யிருககின்ற தெனபா.

பிரததியட்ச ஞானததிற கேதுவாகிய விஷய விநதிரியங களின் சமபநதம: இலெளகிகம அலெளகிகமென விருவகைபபடும அவற்றுள், மேறகூறிய சையோக முதலிய அறுவகைச சமபநதமும இலெளகிக சமபநதமாம அலெளகிக சமபநதம· சாமானிய லக்ஷ ணம், ஞானலக்ஷணம, யோகஜன்னிய தாமலக்ஷணமென மூன்று வகைப்படும்.

(1) யாண்டு ஒரு கடததோடு நேத்திரததின சையோக முண்டாகின்றதோ ஆணடு ஒரேகடததின பிரததியட்சம நேத் திரததினு லுணடாகாது கடததனமையின ஆசிரயமான சாவகடங களின பிரத்தியக்ஷமும் நேததிரததினு லுணடாதல் சாமானிய லக்ஷணமாம.

(2) சந்தனக்கட்டையோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாய விடத்துச் சந்தனக்கட்டை வாசனையுடையதென்றுண்டாகும் ஞானம் ஞானலக்ஷணமாம்.

(3) யோகாப்பியாசபலத்தால் மறைந்துள்ளன, சென்றன, வருவனவாகிய சகலபதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் யோகஜன்னிய தாமலக்ஷணமாம். இவற்றின் விரிவை விருத்திப் பிரபாகரம் 7-வது பிரகாசத்திற் காணக.

34. சங்கிர (சுருக்க)மாகவுங் கூறுதும்:—இந்திரியத் தோற்றப்பிரமை: விகற்பம் நிருவிகற்பமென விருவகைத்து. ஆங்க (அவ்விடத்த) தற்குக் கரண மூன்று; சந்நிகர்ஷம் ஆறு.

(கு-ரை) இந்திரியத் தோற்றப்பிரமை—இந்திரியத்தாலுண்டாகும் யதார்த்த ஞானம். காரணமூன்றென்றது 'ஓரிடத்திந்திரியம், ஓரிடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம், ஓரிடத்து ஞானம், என்று கூறியுள்ளதை'.

சந்நிகர்ஷம் (சம்பந்தம்) ஆறென்றது சையோகசம்பந்த முதலியவற்றை.

(ஆ.) அற்றாயின், நிருவிகற்பம் பரமார்த்த சத்தாகிய (மெய்யாகிய) * தனது சொரூபத்தை விடயமாகவுடைமையின் பிரத்தியட்ச மாதலமையும், சவிகற்பப் பிரத்தியக்ஷமோ உரையும் இலிங்கமும் (சப்தப் பிர

* தனது சொரூபத்தை விடயமாகவுடைமையின் என்பது எதுகர்ப்ப விசேஷணம் அஃதாவது எதுவைத் தன்னுளடக்கிக் கொண்டிருக்கும் விசேஷணம்.

மாணமுமம அனுமானப்பிரமாணமுமம) போல அனுக தாகாரததை (அனுசரிததுள்ள வடிவததை) அகப் படுததலின (விஷயமாகச செய்திருபபதால்) எங்ங னமம சாமானியம் விஷயமாகக கூடுமம? (சாமானி யத்தை விஷயமாகவுடைத்தா யிருததல் கூடுமம)?

அர்த்தத (விஷயத) திணாலுண்டான ஞானததிற்கே பிரததியடசததன்மை யிருபபதால, 'பரமாாதத சத தான (முயறகொமபு முதலியவைபோல அததியநத அசதெதனனுமம அளீகததிறகுபபின்னமான) அர்த தமமே ஞானஜனக மாகையால, சுலட்சண (தனது சொரூப) மோ பரமாாததசதது. அது சாமானிய மனறு, பிரமாணததாற றளளபபட்ட விதிபாவ (சத துவ) ததையுடைய அனனிய வியாவிரததிய (பிறிது நீகக) வடிவதர்மததுடன அதறகுத துலலிய (ஒப புமை)த தனமையிருததலின.

(ச.) இங்ஙனமன்று ; சாமானியத்திற (ஜாதிக)கு வஸ்துபூதமம (பாவவடிவமம) இருத்தலின.

இங்ஙனமம பிரத்தியட்சங் கூறப்பட்டது.

(கு-ரை) அசாதாரண தருமமாகிய விலககணஙகளெல லாம் அததவியாவிருததி (அதுவலலாததன நீகக) வடிவமாகஅங கீகரிததுள்ள பௌததன ஈணடு நிருவிகறபஞானததைப் பிரததி யட்சஞானமாக வங்கீகரித்துச சவிகறப ஞானததை யங்கீகரி

யாது நிருவிகறபமானது சுலட்சணததை (கடாதிவியகதி சொரூபததை) விடயமாக வுடைமையின பிரததியட்சபபிரமையாகும. சவிகறபமோ அததவியா விருததிவடிவ அபாவததை விடயமாக வுடைமையின அஃதெஙஙனம பிரமையாகுமெனறு சஙகிததானெனறறிதறபாறறும

சிவஞானசிததியாரின "அளவைகாணடல" எனனுஞ செய யுளின விசேடவுரையில சிவாககிரயோகி "அவன (பௌததன) ஸமிருதிஞானமும சவிகறபஞானமும பிரமாணமலலவெனகையால" எனறு கூறியிருததலு மிஙகறியததககதாம.

2. அநுமானம்—Inference.

35. இலிங்கபராமரிசம் அநுமானம். யாதினாலநுமானிககபபடும அஃது அநுமானம.

இலிஙக பராமரிசததானே பொருள அநுமிககபபடும. ஆதலின, இலிஙகபராமரிசம அநுமானம. அது புகை முதலிய ஞானம; அநுமிதியைக குறிததுக கரணமாதலின. தீமுதலியஞானம அநுமிதி; அதன கரணம புகை முதலிய ஞானம.

(கு-ரை) இலிஙக பராமரிசம்-குறியாராயசசி. இலிஙகம-குறி, பராமரிசம-ஆராயசசி வனனியின வியாபபியமான புகையுடையது இமமலை எனனு மிலிஙகபராமரிசததினால இமமலை நெருபபுடையது எனனும ஞானந தோன்றுதலின இலிஙகபராமரிசம அநுமானமும, இம்மலை நெருப்புடையதென்பது அநுமிதியுமாம. எதன (புகையின) ஞானததால சாததியத்தின (தீயின) ஞானமுண்டாகினறதோ அஃதிலிஙக மெனப்படும.

இலிங்க பராமரிசம் அனுமான மெனனுமிடத்து அதறகு வியா பாரம பெறபபடாமையின அது *வியாபாரமின்றிய காரணமாம். வனனி (தீ)யின வியாப்பியமான புகையுடையது இம்மலை என னும இலிங்கபராமரிசம பிரசிததானுமான மெனபபடும்.

அனுமிதியின கரணமான அனுமானம வியாபாரமுடைய தெனபார தூமம (புகை) வனனியின வியாபபியமாமெனனும வியாத்திஞானம் அனுமானமென றும, பராமரிசம் வியாபாரமென றுங கூறுவர. பராமரிசம வியாததிஞானததிற ரேனறி அனு மிதிஞானததைத தோறறுவிபபதா யிருததலின வியபாரமாயிற றெனக.

சிலநையாயிகர ஞானவேதுவினை அனுமானமெனபர். ஒர பக்ஷததில எதுவின் ஞானததை அநுமானமெனபர. வியாபதியின ஸமிருதியையும பராமரிசததையும வியாபாரமெனபர, சிலர வியாபதியின ஸமிருதி ஞானததை அநுமானமெனபர, பராமரி சததை வியாபாரமெனபர இவவாறு நையாயிகாகளுககுள அநேக மதமுணடு ஆனால எலலோர மதததிலும பராமரிசததின அங்கீ காரமுண்டு. சிலர பராமரிசததைக கரணமெனபர, சிலர வியா பாரமெனபர பராமரிசமின்றி அனுமிதியுண்டாகா தென்பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம் பிரததியடசப பிரமாணததிறகு வியாபாரங்கூறிய இநநூலாசிரியர அநுமானப பிரமாணததிறகு வியாபாரங கூறாமையறிக.

36. இலிங்கம யாது? அதனது பராமரிசம யாது? கூறுதும.

* காரியததை யெவவாறருலேனும உறபததி செயவியாது தானேயுணடாககுவது வியாபாரமினறிய காரணமாம.

வியாபதி வல (நிசசய)த்தாற பொருளை (சாத்தி யததை) யுணாததுவது இலிஙகம. எங்ஙனம்? புகை தீககு இலிஙகம. அங்ஙனமன்றோ, யாண்டுபபுகை ஆண்டுத தீயென்னும உடனிகழ்ச்சி நியமம் வியாபதி. அது (வியாபதி) கிரகிககபபட்டாறகுன் புகை தீயை யுணாததும். ஆதலின, வியாபதி வலத்தால் தீ அநுமா பகமாதலின் புகை தீககிலிஙகம அத (புகையி)னது மூனறு ஞானம் இலிஙகபராமரிசம், அங்ஙனமனறோ, முன்னே அடடில (பாகசாலை - சமயலறை) முதலிய வறறில மறிதது மறிதது (அடுத்தடுதது)ப்புகைகண்டு தீயைக காணுநினறுன; அமமறிததுக காணடலால புகை தீககளது தனனியல்பான (சுவாப) சமபநதம் யாண்டுபபுகை ஆண்டுத தீயெனறு துணியாநினறுன.

(கு-ரை) அவிநாபாவ ரூப (விட்டு நீஙகாதுள்ள) சமபந்தம வியாபதி யெனபபடும. தூமததில் வனனியின அவிநாபாவ ரூப சமபநத மிருககினறமையின அதுவே தூமததில வனனியின வியாபதியாம.

உடனிகழசசி யென்பது கூடவிருததற்காம. புகையோடு கூடத தீயிருததல காண்க.

எதன (புகையின) கண் எதன (தீயின்) வியாப்தியுண்டாகின றதோ அது (புகை) அதன (தீயின) வியாப்பியமாம. எதன (தீ யின) வியாப்தியுளதாகினறதோ அது (தீ) வியாபகமாம. வியாப பியம-எது, வியாபகம-சாததியம்.

அது கிரகிககப்பட்டாறருன்--[யாண்டுப்புகையுண்டு ஆண்டுத் தீயுணடென அடுககளை (சமயலறை) முதலியவறறில அவ்விரண டறகும] வியாபதியறியப்படடாறருன.

தீ யநுமாபகமாதலின்—(இமமலை தீயுடையதென்று) தீயின் அனுமிதியை யுணடுபணணுவதாகலின.

37. யாண்டு யாண்டு மிததிரை மக (மைததிரி யெனபவ ளதுபிளளைதத)னமை ஆண்டு ஆண்டுக கருமையென பது ஒககும· ஆயினும, மிததிரை மகன்மை கருமைகட் குத தனனியறகைச சமபநதமினறு. மறறென னெனின், ஔபாதிகமே (உபாதியோடு கூடியதே); அடகு (இலைககறி) முதலிய உணவுப பரிணாமமான (திரிபான) உபாதியுண்மையின். அஙஙனமன்றே, கரு மையில மிததிரை மகன்மை பிரயோசக (காரண) மனறு மறறெனனெனின, அடகு முதலிய வுணவுப் பரிணதி (திரிபின) வேறுபாடே பிரயோசகம். பிர யோசகமும உபாதியெனறு கூறபபடும். புகை தீககளது சம்பநததில ஒருபாதியுமினறு; தகுதி யலலது சஙகிததற பொருட டருமையாதலின, தகுதி யது காணபபடாமையின. யாணடு உபாதி யுணடு ஆணடுக காணபபடும. எஙஙனம? தீககுப புகையோடு சமபநததில ஈரவிறகின கூட்டம உபாதி, கொலை மைககு அதன்மசாதனததோடு கூடிய சமபந்தததில் நிஷிததததுவம உபாதி, மிததிரை மகன்மைககுக கரு மைச சமபநததில அடகுமுதலிய உணவுப பரிணதி

வேறுபாடு உபாதி. எண்டுப்புகைக்குத் தீ உடனிகழ்ச்சியில ஒருபாதியுமின்று; உண்டாயின, அப்போது (நிலம் போலக) காணப்படும். ஆதலின, காட்சியின்மையின இல்லை எனனும தருக்கததுணை (சககாரி) யுடைய உணர்வினமை (அநுபலததி) யோடுகூடிய காட்சியானே உபாதியினமை துணியப்படும். அங்ஙனமன்றே, உபாதியினமையிறறேன்றிய வாசனை (சம்ஸ்காரம) யோடு கூடிய மறிததுக் காண்டலிற றேனறிய வாசனையோடு கூடிய உடனிகழ்ச்சி கிரகிக்கும காட்சியானே புகை தீககளது வியாததி துணியப்படும். ஆதலின, புகை தீககளுககுத தனனியறகைச சமபநதம (சுபாவ சமபநதம) ஔபாதிகமனறு. தனனியறகைச சமபநதம வியாததியெனறு கூறப்படும.

(கு-ரை.) எஙகே யெஙகே மித்திரை மகனமை யஙகே யஙகே கருமையென அடுததடுத்துக காணினும அது (கருமை) சிலவிடததுத தவறிபபோதலின மிததிரைமகனமைககும கருமைககும தனனியறகைசசமபநத மினறும. அஙஙனமே யாணடுப புகை ஆணடுததீயென அடுததடுததுக காணினும அவறறிறகுத தனனியறகைச சமபநதமுணடெனக கிரகிததல கூடாதெனபது கருதது. புகைககும தீககும தனனியறகைச சமபநதமினறாயின யாணடுபபுகை ஆணடுததீயெனனும உடனிகழச்சியமமுணடாகாதெனக.

பரிணாமமாவது ஒன்று (பால்) தன் சொருபத்தைவிட்டு வேறு (தயிர்) சொருபததையடைவதாம.

உபாதியுள்ளவிடத்து ஏதுவிற்கும் சாத்தியத்திற்கும் உடனிகழ்ச்சிநியமம் பெறப்படாமையின் 'புகை தீக்களது சம்பந்தத்தில் ஒருபாதியுமின்று' என்று கூறப்பட்டது.

'தகுதியல்லது சங்கித்தற்பொருட் டருமையாகலின், தகுதியது காணப்படாமையின்' என்னும் ஏதுவாக்கியத்தின் பொருள் உபாதியிருந்ததேயானால் அது யோக்கியமா? அல்லது அயோக்கியமா? அயோக்கியமாயின் அதுபற்றிச் சங்கித்தல் முடியாது. யோக்கியமாயின் காணப்படல்வேண்டும். காணப்படலோ இன்று என்பதாம்.

(1) இம்மலை புகையுடைத்து; தீயுடைமையால் என்னுமிடத்து ஈரவிறகின்கூட்டம் உபாதி சாத்தியத்தில் வியாபித்து ஏதுவில் வியாபியாமலிருப்பது உபாதி ஈரவிறகின் கூட்டம் சாத்தியமான புகையில் வியாபித்து ஏதுவான தீயில் (ஒழுக்ககாய்ச்சிய இரும்பில்) வியாபியாம லிருக்கின்றமையின் உபாதியாம். இதனால் யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீயென்னும் உடனிகழ்ச்சி நியமமும், யாண்டுத்தீ ஆண்டுப் புகையென்னும் உடனிகழ்ச்சி நியமமின்மையும் பெறப்பட்டவாறறிக.

(2) யாகத்திற் செய்யும் பசுக்கொலை அதர்மசாதனம்; கொலைமையான் என்னுமிடத்து நிஷித்தத்வம் (நிஷித்தத்தன்மை) உபாதி அது (நிஷித்தத்தவம்) சாத்தியமான அதர்மசாதனத்தில் வியாபித்து ஏதுவான கொலைமையில் வியாபியாமலிருக்கின்றமையின் உபாதியாயிற்று. யாகத்திற்செய்யும் கொலைமையில் நிஷித்தத்தவமின்மையின் யாண்டுக்கொலைமை ஆண்டு நிஷித்தத்தவமென்பது இன்றாமெனக.

(3) மைத்திரிபுத்திரன் கரியன்; மைத்திரி புத்திரத்தன்மையால் என்னுமிடத்து அடகு முதலிய வுணவுப் பரிணாமத்தின்

வேறுபாடு உபாதி அது சாத்தியமான கரியன் எனபதில் வியாபிதது ஏதுவான மைததிரி புததிரததனமையில வியாபியாம லிருககின்றமையின உபாதியாயிறறு. மைததிரி புததிரரியாவரும கரியராயிராமைபறறி அநுமானங கூறப்பட்டது.

புகைக்குக காரணம ராவிறகின கூட்டமா யிருததல்போலக கருமைககுககாரணம அடகுமுதலிய வுணவுப் பரிணாமததினவேறுபாடாமெனக.

காகமுதலியவறறினிலலாத கருமையே ரணடுச சாததியமாம.

பிரமாணததி லுணடாகும வியபிசாரசங்கை தாககததால நிவிாததியாயப போதலின பிரமாணததிறகுத துணை (சககாரி)யாயிருபபது தாககமாமெனக.

'காட்சியின்மையி னிலலை' எனபது தருககததின்வடிவமாம.

அத தருககததினைத துணையாக வுடைய அனுபலததியோடு (உபாதிவிளஙகாமையோடு) கூடிய பிரததியக்ஷப பிரமாணததிணுலே புகைககுத தியுடனிகழசசியில உபாதியிலலாமை நிசசயிககபபடு மெனபதாம

தாககம.-சாதககதாககம், பாதககதாககமென விருவகைதது.

சாதகம-கருவி, பாதகம-கெடுபபது.

சாதகமி (புகையி) ருபபின் சாததியமி (தீயி) ருக்குமெனபது சாதகதாககததின வடிவமாம.

சாத்தியமி (தீயி) ன்ருயின் சாதகமி (புகையி) ன்ருமென்பது பாதகதாககததின வடிவமாம்.

38. ஆதலின், இந்நியாயத்தாற் புகை தீக்களது வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையின் அட்டிலி(பாகசாலையி)ற் புகை ஞானம் யாது, அது முதலது; மலைமுதலியபக்கத்திற் புகைஞானம் யாது, அஃது இரண்டாவது; பிற்பாடு முன்கிரகிக்கப்பட்டதாகிய யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீ யென்னப் புகை தீக்களது வியாத்தியை நினைத்து அம்மலையின்கண்ணே பின்னர்ப் புகையைப் பராமரிசிக்க (ஆராய)கின்றான்; இம்மலையில் தீயால் வியாத்த (வியாப்பிய)மான புகை உண்டென்று, இப் புகை ஞானம் மூன்றாவது.

இஃது (மூன்றாவது) அவசியம் வேண்டப்பட்டது. வேறாயின், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீயுண்டாக, ஈண்டுத்தீயிருத்த லெங்ஙனம்? ஆதலின், ஈண்டுப் புகை

ஈண்டுக் காட்சியின்மையின் இல்லையென்பது பாதகதர்க்க மாம். அதன்பொருள் உபாதி காணப்படுதலின்மையின் அஃதில்லை யென்பது.

பிறர் காட்சியின்மையினென்பதை அநுபலப்திப் பிரமாண மென்றும் இன்மை அதன் விஷயமென்றுங் கூறுவர். அவர் உபாதி யின் அப்பிரதீதி (விளங்காமை)யினால் அதன் அபாவநிச்சய முண் டாகின்றது, உண்டாகின்றமையின் அதன் (உபாதியின்) அபாவ நிச்சயத்திற்குக் காரணமான அதன் அப்பிரதீதி அநுபலப்திப் பிர மாணமாமென்பர். ஈண்டு அநுபலப்திப் பிரமாணமும் அதன் விஷ யமும் தர்க்கமென்று கூறப்பட்டன.

யுண்டென்னும் ஞானம் வேண்டப்படும். இதுவே இலிங்கபராமரிசம். அதுவும், அநுமிதியைக்குறித்துக் கரணமாதலின் அநுமானம். அதனு லிமமலையிற நீயுண்டென்னு மநுமிதிஞானந் தோன்றும்.

(கு-ரை.) i முதற்கண் அடுக்களை முதலியவற்றில ஏதுசாத தியங் (புகைதீக) களின உடனிகழசசிபபிரததியக்ஷ முண்டா கிறது. இது முதலாவது.

ii. அதனுல் ஏதுவில் சாததியத்தினது வியாப்தியி னிசசய முண்டாகினறது. அதனபின பாவதமுதலிய படசததில ஏது வின பிரததியக்ஷமுணடாகினறது. இஃதிரணடாவது.

iii. அதன்பின் சம்ஸகாரத்தி னெழுசசியுண்டாய வியாப்தி யின் ஸமிருதியுணடாகின்றது. அதன்பின, இம்மலையில சாத்தியத தினது வியாப்தி விசிஷட ஏதுவின் (வனனியின் வியாததியுடன கூடிய புகையின்) பிரததியக்ஷ முணடாகின்றது. இது மூன ருவது

சாத்தியவியாப்பிய ஏதுவுடையது பட்சம எனபது பராமரி சததின சாமான்யவடிவமாம்.

வேருயின் = மூன்ருவதாகிய புகை ஞானம் வேண்டப்படுவ தன்ருயின. மலையில புகையின பிரததியட்சமும் வியாபதியின ஸ்மரணமு முண்டாகியும இம்மலை நெருப்புடைதனெனனும அநு மிதிஞான முண்டாகாமையின் இவ்விரணடு ஞானஙகளுககுப பினனர் 'வனனியின வியாப்பியமான புகையுடைய திம்மலை' என னும் மூன்ருவதான இலிஙக பராமரிசததிஞற்ருன் இமமலை தீயுடைததென்னும் அநுமிதிஞான முண்டாகினற தெனக.

(ஆ.) அற்றாயின், எங்ஙனம் முன்னரட்டிலிற் புகைஞானமாயாது அது தீ அநுமாபகம(அநுமிதியை யுண்டுபண்ணுவத)ன்று.

(ச.) அஃதொக்கும்; வியாத்தி கிரகிக்கப்படாமையின், வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையிலே அநுமிதி தோன்றலின்.

(கு-ரை) வியாப்தி கிரகிக்காவிடத்து அநுமிதிஞான முண்டாகாதென்பது கருத்து.

(ஆ.) ஆயின், வியாத்தி துணிந்தபின்பு அட்டிலின்கண்ணே தீ அநுமிக்கப்படும்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; தீயது காட்சியானைய (சந்தேக) மின்மையின். ஐயப்படுபொருளநுமிக்கப்படும். எங்ஙனம் பாஷியகாரராற் கூறப்படும்? "அநுபலத்திப பொருளிலும துணிந்தபொருளிலும நியாயம பிரவர்த்திக்காது; மற்றென்னெனில், ஐயப்படும பொருளில்".

(கு-ரை) பாஷியகாரர் - வாசசியாயனர் துணிந்தபொருள - பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருள.

(ஆ) ஆயின், மலையடைதன் மாத்திரமாகிய மகற்குப புகைஞாநம தீயை யநுமிக்கப்பண்ணுதலென? இவ்விடத்தையமுண்டன்றே; சாதி (நிச்சயி)த்தல் வாதித்த (தளளு)தலாகிய பிரமாணமின்மையால, ஐயம நியாயத்தா லடைதலின.

(கு-ரை) அடுகககளை முதலியவிடததுப் புகைககும தீகளு ருள்ள உடனிகழசசி நியமததையறியாது மலையைமாததிர மடைந துளளவனுககு ஐயமிருககினும புகை ஞானமானது இமமலை தீயுடைததெனனும அனுமிதி ஞானததை யுணடுபணணுததேன? எனபது விஞவினபொருள. சிறபபு வகையாற றேனறுது பொது வகையாற றேனறுவது ஐயப்பொருள். அது நியாயததால அடையபபடும.

(ச.) அஃதோககும; கிரகிகக (அறிய)பபடாத வியாததியான(வியாததியுடையவன)போலககிரகிதது மறநத வியாத்தியுடையமகற்கும அநுமாநம பிறவாமையால், வியாததிநினைவும அநுமிதி யேதுவாதலின. புகை காண்டலா லெழுநத வாசனையு(சமஸ்காரமு)டையவனும் யாது யாது புகையது அது அது தீயது, எஙஙனம்? அட்டில எனறு வியாததியை நினைபபான. ஆதலின, புகைககாட்சி தோனறலில வியாததி நினைவு தோனறுகையின இதுவு(மலையு)ம புகையுடைததெனனும புகை ஞாநம யாது, அது மூனருவது. அதுவே தீயை யநுமிககபபணணும, மறறையவலல. அதுவே இலிஙக (குறி) பராமரிசம (ஆராய்சசி). ஆதலின இலிஙக பராமரிசம அநுமாநமென்னு மிது துணியப் படும.

(கு-ரை.) மறறையவல்ல-புகைஞானமும வியாப்தி நினைவும அநுமிதியை யுணடுபண்ணுவன வனறு. யாணடுப் பருவததஇல புகையின பிரததியட்சத்தால வியாததியின ஸமிருதியு(நினைவு)ணடாய வனனியின் அனுமிதியுணடாகினறதோ ஆணடுப பராமரிச

மினறியும அனுமிதி சிததிக்கின்ற தென்னும மீமாமசகாமதம 'மறறையவலல' என று கூறியதனால் மறுககபபட்டது.

பிறர் பொருட்டனுமானத்தின்கண் இலிஙகபராமரிசம இனறி யமையாது வேண்டப்படுவதா யிருததலின புகையின் ஞான் மும, வியாததியின நினைவும அநுமிதியின காரணம எனபதினும எளிதாக யாண்டும இலிஙகபராமரிசமே அனுமிதியின காரண மெனறல பொருதத முடையதா மெனக

அவவநுமானமும சுவாாததமும பராாததமுமென இருவகைபபடும.

சுவார்த்தாநுமாநம்.

39. சுவாாததந தனனுணர்வினேது (தனது ஞானததிற குக் காரணம). அங்ஙனமன்றே, (ஒருவன) தானே அட்டில முதலியவறறின விசிட்டமாகிய (கூடிய) காட்சியாற புகை தீககளது வியாததியைக கிரகிதது, மலையருகடைநது அதனகண் தீயின ஐயமுடையனாய, மலையினிகழவ (இருபப) தாய இடை விடாத மூலதத தாய் விணணுரிஞசும (வானளாவும) புகையொழுங கைககணடு,புகைகாண்டலா லெழுநத வாசனையுடைய னாய, யாண்டுபபுகை ஆண்டுத்தீயென று வியாததியை நினையாநினறான்; ஈண்டும புகையுணடென றுணா ராநின்றான; ஆதலின இமமலையிற றீயுணடென று தானே யுணராநினறான். அதுவே, சுவாாததா (தன பொருட்ட)நுமாநம.

(கு-ரை.) யாண்டு வாக்கியப் பிரயோகமின்றி இலிங்கபராமரிசத்தால் அனுமிதியுண்டாகின்றதோ அவ்வனுமிதி சுவார்த்தானுமிதி யெனப்படும். அதன் காரணமான இலிங்கபராமரிசம் சுவார்த்தானுமானமெனப்படும் மூலத்ததாய-அடியினையுடையதாய.

பரார்த்தாநுமாநம்.

40. (ஒருவன்) தான் புகையாற் றீயை யநுமித்துப் பர (பிற) னைக் குறித்துப் போதிக்கும் பொருட்டுப் பஞ்சாவயவ (ஐந்துறுப்புகளையுடைய) அநுமான வாக்கியம் யாது கூறுகின்றான், அது பரார்த்தாநுமாநம். அஃதெங்ஙனம்? மலை தீயுடைத்து; புகையுண்மையான்; யாது யாது புகையுடைத்து அது வது தீயுடைத்து; எங்ஙனம்? அட்டில்; இதுவுமங்ஙனம்; ஆதலி னிங்ஙனம் என்பதே. இவ்வாக்கியத்தானே பிரதிபாதிக்க (சொல்லப்)பட்ட பஞ்சரூப (ஐந்து வடிவ) த்தோடு கூடிய அவ்விலிங்கத்தா (குறியா)ற் பரனுந் தீயை யுணராநின்றான். ஆதலின் இது பரார்த்தா (பிறர்பொருட்ட)நுமாநம்.

(கு-ரை) ஒருவன் மலையிற்றீ அனுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதென மற்றொருவன் இல்லை யென்று கூறுமிடத்து இருவருக்கும் விவாதமுண்டாகின்றது, உண்டாகின்ற விடத்துத் தீ நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை நிவிர்த்தித்தற் பொருட்டுப் பஞ்சாவயவமுடைய வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றான் அங்ஙனம் கூறுவது பரார்த்தானுமான மெனப்படும்.

பஞ்சாவயவமாவன:—பிரதிஞ்ஞை (மேற்கோள்), (2) ஏது (3) உதாரணம், (4) உபநயம், (5) நிகமன மெனவிவை.

(1) மலைதீயுடைதது எனபது — பிரதிஞ்ஞை,

(2) புகையுண்மையான எனபது — ஏது,

(3) யாதுயாது புகையுடைதது அதுவது தீயுடைதது. எஙஙனம? அட்டில் என்பது — உதாரணம்;

(4) இதுவும (இம்மலையும) அஙஙனம் (அது போல புகையுடையது) எனபது — உபநயம்;

(5) ஆதலின இஙஙனம (இமமலையும நெருப புடையது) எனபது — நிகமனம்.

இஙஙனம் பஞ்சரூபததோடுங கூடிய அவவிலிஙகததாலே (புகையாலே) மற்றொருவனும இமமலை தீயுடைததெனற றறிகினறா னெனபதாம

ஈணடுககூறிய பஞசாவயவ முடைய வாககியம மகாவாககிய மெனபபடும. இமமகா வாககியததிலுளள ஐநதுவாககியஙகளும அவாநதர (இடை) வாககியமெனபபடும.

சிலா உபநயஅவயவததையும,நிகமனஅவயவததையும்உதாரண அவயவததுள அடககி அனுமானததின அவயவம மூனறெனறு கூறுவா வேறு சிலா அவயவஙகளோ பிரதிஞ்ஞை, ஏது. உதாரண மெனபன, இமமூனறுமே பிரசிததமாம. அலலது உதாரணம, உபநயம், நிகமன மெனனு மூனறேதவிர ஐநதெனறல பொருந தாது மூனறவயவஙகளாலேயே வியாப்தி ஞானம பட்சதருமத தனமை ஞானம சமபவிபபதால் அதிகமாக இரண்டவயவஙகளை யொப்புககொளளுதல வியாததமாம எனறு கூறுவா.

ஐநதவயவததின சொரூப முரைககப்படுகினறது:—

(1.) மலை தீயுடைத்தென்ச சாத்தியவிசிட்ட (தீயுடனகூடிய) பக்கத்தை (மலையை) யறிவிக்கும வாக்கியம பிரதிஞ்ஞா வாக்கிய மெனப்படும

(2.) புகை யுடைமையின, அலலது புகை யுடைமையால என இன்னுருபீறுகவேனும ஆலுருபீறுகவேனும இலிங்கத்தையறி விக்கும வாக்கியம எதுவாக்கிய மெனப்படும்.

(3) யாதுயாது புகையுடையது அதுவது தீயுடையது, அடுக் கனைபோல என எது சாத்தியங்களின் உடனிகழச்சியை யறிவிக் கும வாக்கியம உதாரணவாக்கிய மெனப்படும்.

(4) வன்னியின வியாப்பியமான புகையுடையது இம்மலை யென வியாத்தி விசிட்டமாகிய எதுவின் பட்சதருமத்தன்மையை யறிவிக்கும வாக்கியம உபநயவாக்கிய மெனப்படும

பக்கதருமத் தன்மையாவது - வியாப்பியமானபுகை மலைமுத லிய பட்சத்திலிருத்தல.

(5) ஆகலின இம்மலை தீயுடைத்தெனச சாதன (புகை) சாத் திய (தீ) முடையதாகப் பக்கத்தை (மலையை) யறிவிக்கும வாக்கியம நிகமனவாக்கிய மெனப்படும்

முடிந்தது முடித்தலெனனும நிகமனத்திற்குப்பயன் பாதித்த துவமும் (மறுப்புடைமையு)ம் சறபிரதிபட்சமு (மறுதலையுடை மையு) மின்மையா மென்க.

வாக்கியமெனினும தொடாமொழி யெனினு மொக்கும.

அந்நுவயவியதிரேகி.

41. இதில (இப்பரார்த்தாநுமானத்தில) மலைக்குத் தீயுண்மை சாத்தியம (துணிபொருள); புகை யுண்மை

யேது. அதுவும், அநநுவயவியதிரேகி; அந்நுவயத தானும வியதிரேகததானும வியாததி யுடைமையின. அஙஙனமன்றே, "யாண்டுப்புகை, ஆண்டுதீ; எங ஙனம், அட்டிலில்" என்பது அநநுவய வியாததி; அட்டிலிற புகைதீக்களது அநநுவய உண்மையது காட்சியின.

இஙஙனம், "யாண்டுத தீயிலலே ஆண்டுப் புகையு மிலலே; எஙஙனம், மடுவில" என்பது வியதிரேக வியாததி; மடுவிற புகைதீககளது வியதிரேக உணமை யது காட்சியின.

(கு-ரை) அனவயம் - உடம்பாடு. வியதிரேகம-எதிரமறை. மலேதீயுடையது எனனுமிடதது மலேபககமும தீயுடைமை சாததிய முமாம. ஈணடு எது விருநதால சாததிய மிருககுமெனபது அநவய மாயும, சாததியமினறயின எது விராதெனபது வியதிரேகமாயு மிருததலின அநவயவியதிரேகஙகள புகைதீககளின அவிநாபாவ ரூபசமபநதததின நிசசயததை யுணடுபணணுவனவா மெனக.

எவ்வதிகரணத்தி (மலேயி)ல் சாத்தியத்தை (தீயை) யறியும் விருப்ப முணடாயச சாததியத்தின் அநுமிதிவடிவ நிசசய முணடாகினறதோ அவவதிகரணம பட்சமாம சாதன (புகை) ஞானததால யாது அறியப்படுகின்றதோ அது (தீ) சாததியமெனப் படும. எவவனுமானததில அனனுவய வியாததிககும வியதிரேக வியாததிக்கும உதாரணங கிடைககினறதோ அவவநுமானம அனனுவய வியதிரேகியநுமானமாம.

(1) (யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீ அட்டில் போல என) ஏது வின் (புகைக்)கும் சாத்தியத்திற் (தீக்)கு முள்ளதாய வியாத்தி அன்னுவய வியாத்தியாம்.

(2) (யாண்டுத் தீயில்லை ஆண்டுப்புகையில்லை, மடுப்போல என) சாத்தியத்தி (தீயி)ன் அபாவத்திற்கும் ஏதுவின் (புகையின்) அபாவத்திற்கு முள்ளதாய வியாத்தி வியதிரேக வியாபதியாம்.

வியதிரேக வியாபதிக்குக் கிரமமிது:—

அந்நுவயத்தில் சாதனம் (புகை) வியாப்பியம், சாத்தியம்(தீ) வியாபகம்; வியதிரேகத்தில் சாத்தியாபாவம் (தீயின்மை) வியாப்பியம்,சாதனாபாவம்(புகையின்மை) வியாபகம்.

வியாப்பிய வியாபகபாவமானது பாவ பதார்த்தங்களுக்கெங்ஙனம் கூறப்பட்டதோ அபாவபதார்த்தங்களுக்கு அதற்கு விரோதமாகத் தோன்றும்.

வியாப்பியத்தின் (யாண்டுத்தீ யில்லையென்னும்) வசனம் முன்னும் வியாபகத்தின் (ஆண்டுப் புகையில்லையெனனும்) வசனம் அதன்பின்னுமாகக் கூறப்படும். இங்ஙனமாகப் பரீட்சை செய்த வியாத்தி உண்மையாய் வெளிப்படுகின்றது. ஆதலின், இங்ஙனம் புகையுண்மை ஏதுவில் அந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தியுண்டு.

(கு-ரை) பாவபதார்த்த (அன்வயி)அநுமானத்தில் சாதனம் வியாப்பியமாகவும் சாத்தியம் வியாபகமாகவும், அபாவபதார்த்த

(வியதிரேகி) அநுமானததில அதறகு மாருகச சாதநியாபாவம வியாபபியமாகவும சாதனுபாவம வியாபகமாகவும் கூறபபடுகின் றனவென றறிதல வேண்டும.

சாதனம (ஏது) - முடிபபது, சாதநியம - முடிககபபடுவது. வியாபபியம - வியாபிககபபட்டி (குறைநதி) ருபபது, வியாபகம- வியாபித (மிகுந) திருபபது. பாவம-உண்மை, அபாவம-இன்மை.

(மேறகாட்டிய பரார்ததானுமான) வாககியததில அநுவய வியாததி யொனறே பிரதரிசிகக (காட்ட)ப பட்டது; அஃதொனருனும பயனுதலின. அவற றுளளும (அனவயம வியதிரேகம எனனு மிரணட னுளளும), அநுவயஞ செவ்விதா (ஆவசியகமா)தலின பிரதரிசநஞ செநநெறியா (நோவழியா)ற சிததிக கும பொருட்குக கொடுநெறியாற சாதிததல் யோக (பொருதத) மாகாமையின; வியதிரேகவியாததி யின மையினனறு. ஆதலின இஙஙனம புகையுணமை பேது அநுவய வியதிரேகியே. இஙஙனமேனையவும.

அநிததியதததுவ முதலிய சாதிககைபிற கிருதகத துவ (செய்யபபட்டது) முதலிய ஏதுககள அநுவய வியதிரேகிகளாக அறியததககன.

(கு-ரை.) அநுவய வியாததியொனறே-யாதுயாது புகை யுடைததது, அதுவது தீயுடைததது, எஙஙனம? அட்டிலளென அநவய வியாததியொனறே.

கொடுநெறியால்-யாணடுத தீயிலலை ஆணடுப புகையிலலை, எங் ஙனம? மடு என விரோதவழியால்.

வியதிரேக வியாததியினமை யினனறு - வியதிரேக வியாததியில்லாமையிஞலலல மேறகாட்டிய பராாததானுமான வாககியததில வியதிரேக வியாததியு முணடெனறவாரும,

சுவாககம அநிததியம; செயயப்பட்டதாகலின் எனனுமநுமானததில,செயயபபட்டதாகலினென்பதுஅநவயவியதிரேகியேது, யாது செயயபபட்டது அஃதனிததியம, கடமபோல என அனனுவயவியாததியும, யாது அநிததிய மனறு அது செயயபபட்டதனறு பரமாணுபபோல எனவியதிரேக வியாப்தியு முடைமையினெனக.

பிராகபாவம செயயப்படாததனரு யிருநதும காரியோற்பத்தியால நாசமடைவதா யிருததலின இவவநுமானம பாவபதாாததததிறகேயாம.

அஙகுர (முளை) முதலியன காததாவை யுடையன, காரியமாகலின் எனனு மநுமானததில, காரியமாகலின் எனனும் ஏது அனனுவய வியதிரேகியேது, யாது காரியம் அதுகர்ததாவையுடையது கடமபோல என அனனுவய வியாத்தியும, யாது காததாவை யுடையதனறு அது காரியமனறு, பரமாணுப்போல எனவியதிரேக வியாப்தியுமுடைமையி னெனக.

முதலிய எனறமையின இதுவுங் கூறவேணடியதாயிறறு.

கேவலவியதிரேகி.

42. ஒரோவோரேது கேவல வியதிரேகி. அஃதெங்ஙனம்? சானமகததுவம (ஆனமாவோடுகூடியதன்மை) சாதிககையில பிராணுதியுடைமை ஏது; எஙஙனம? ஜீவச்சரீரம சானமகடி (ஆன்மாவோடு கூடியது); பிரா

ஞதியுடைமையின்; யாது சான்மகமன்று அது பிரா ஞதி யுடைமையதன்று; எங்ஙனம்? குடம்; இச்சீவச சரீரம் அங்ஙனம் (பிராஞதி யுடைமையதன்ற) னறு; ஆதலின் இங்ஙனம் (சான்மகமன்ற)னறு என்கை.

இதில் சீவசசரீரம் பட்சம், சீவசசரீரத்தினது சான் மகத்துவம் சாத்தியம்; பிராஞதியுடைமை ஏது. இது கேவலவியதிரேகி, அநநுவய வியாததி யின்மையின். அங்ஙனமன்றே, யாது பிராஞதியுடையது அது சான்மகம்; எங்ஙனம்? இது வென்று திட்டாநதமில்லை; சாவசீவசசரீரமும் பக்கமே.

(கு-ரை) யாது சான்மகமன்று அது பிராஞதியுடைமைய தன்றுஎன்னும் வியாததிவாசகத்தில் சாத்தியாபாவம் (சான்மகமன் றென்பது) வியாப்பியமும், ஏதுவ பாவம் (பிராஞதி யுடைமைய தன்றென்பது) வியாபகமுமாம். இவவியாததிவாசகத்தில் சாத்தியத் தின அபாவவசன முன்னும் ஏதுவின்பாவவசனம் பின்னும் கூறப் பட்டிருத்தலறிக.

வியதிரேகத்தில் மாத்திரம் வியாததியுடைய ஏது கேவல வியதிரேகி யேதுவாம். அஃதாவது எவவேதுவில் அநநு வய வியாததிக்கு உதாரணங்கிடைக்காது சாத்தியாபாவத்தில் ஏது வபாவத்தினது வியாததியின் உதாரணங் கிடைக்கின்றதோ அவ வேதுவாம். 'சீவசசரீரம் சான்மகம், பிராஞதியுடைமையின' என புழி,'யாண்டுபபிராஞதியுடைமை ஆண்டுச சான்மகம்' இதுபோல என அன்னுவயவியாததிக்கு உதாரணமின்று, உதாரணம் பட்சத் திறகு வேறாயிருததல் வேண்டுமே ராண்டுச சீவசசரீர முறறும் பட்சமாம். சீவசசரீரத்திறகு வேறுபட்ட கடமுதலியவறறில் சான்

5

மகத்துவமும் பிராணுதியுடைமையு மில்லை ஆதலால் பிராணுதியுடைமையி னென்னுமிவ்வேது கேவலவியதிரேகி யேதுவாம்.

யாண்டெச சானமகததினபாவம ஆண்டுப பிராணுதியுடைமையினபாவம, கடாதிபோல எனறிஙஙனமசாததியாபாவத(சானமகததினபாவத) தில் ஏது (பிராணுதியுடைமையின) அபாவததின வியாததி ஞானததிற கேதுவாகிய உடனிகழசசி யுணாவு கடமுதலியவறறி லிருககினறமையின கடமுதலியன வுதாரணமாம எதில வியாததி ஞானததிறகேதுவாகிய வுடனிகழசசியின ஞானமிருககின்றதோ அஃது உதாரணமாம.

43. இலககணமும கேவல வியதிரேகி ஏது. எஙஙனம? பிருதிவி இலககணம கநதமுடைமை. இவவிவாதபதம (சநதேகஸதானம) பிருதிவி, கநதமுடைமையின, யாதுபிருதிவியனறு அது கநதமுடையதனறு, எஙஙனம? புனல். இதில யாது கநதமுடையது அது பிருதிவி; எஙஙனம? இதுவெனறு திடடாநத மிலலை.

(கு-ரை) பிருதிவியிற் கநத (நாற்ற) முடைமை பிருதிவியின அறபதேச (இட)த் திருப்பது மதிகதேசத்தி (சலமுதலியவறறி)ருபபது மாகாது பிருதிவியில மாததிர மிருககினறமையின அது பிருதிவிககிலககணமாம. முதறகணததிறறோனறுந திரவியததிற குணமினறெனனும நியமபபடி முதறகணததிறறோனறிய கடததினகண கநதமினமையின பிருதிவி இலக்கணம கநதமுடைமை எனறது அவவியாததியா மெனின, முதற்கணத்திற றோன்றுங் கடததினகண் கநதமின்றாயினும் அதன் அதிகரண (இட)த்தனமையிருத்தலின அவவியாததி யாகாதென்க.

(பிரதிஞ்ஞை) இவ்விவாதபதம் பிருதிவி, (ஏது) கந்தமுடைமையின்; (உதாரணம்) யாது பிருதிவியன்று அது கந்தமுடைமையதன்று, ஜலம்போல, (உபநயம்) இதுவும் (விவாதபதமும்) அங்ஙனமன்று (கந்தமுடையதன்றன்று-கந்தமுடையதே), (நிகமனம்) ஆதலின இங்ஙனமன்று (பிருதிவியன்றன்று-பிருதிவியே) என்பதில் கந்தமுடைமையின எனனும கேவலவியதிரேகியேதுவே பிருதிவிக கிலககணமாயிறறு இஃதிதனினும் வேறெனை ஒன்றை மற்றவறறினின்றும வேறுபடுப்பதே இலககணமா யிருததலின கந்தமுடைமை யெனனு மிலககணம பிருதிவியை மற்றவற்றினினறும் வேறுபடுததுவதறிக.

44. பிரமாண இலககணமாகிய பிரமாகரணத்துவமும் அவவாறே (கேவலவியதிரேகியேதுவே). அஙஙனமனறு, (பிரதிஞ்ஞை) காட்சி முதலியன பிரமாணமெனறு வியவகரிககத தககன; (ஏது) பிரமாகரணத்துவ மாதலின; (உதாரணம) யாது பிரமாண மெனறு வியவகரிககபபடாது அது பிரமாகரணமன்று; எங்ஙனம? காட்சிபபோலி முதலியன.

இதில யாது பிரமாகரணம அது பிரமாணமெனறு வியவகரிககததககது; எஙஙனம? இது வெனறு அநநுவய திட்டாநதமில்லை; பிரமாண மாத்திரம பககமு செய்தலின. இதில வியவகாரம சாததியம, பிரமாணததுவமன்று, அதற்குப பிரமாகரணததுவமாகிய ஏதுவினினறும பேதினமையின

சாத்திய அபேததோஷம வருதலின. ஆதலின், இஙஙனம் கேவலவியதிரேகிகள காடடபபடடன.

(கு-ரை) எஙஙனம் பிருதிவிககிலககணம கநதமுடைமை யோஅஙஙனமே பிரமையினகாரணமான பிரமாணததிறகும பிரமா காரணத்தன்மை யிலககணமாம

பொன்நிறத்தது சஙகு, செஙநிறததது படிகமெனறசெருடக கத்துப பிராநதிஞானமுணடாதறகுக காரணமாகிய பிததம, நடலம, தூரம, இருள முதலிய குறறஙகளோடுகூடிய இநதிரி யம பிரததியக்ஷபபிரமாண (காடசி)ப போலியாம முதலியன என றதனுல அநுமானபபோலி முதலியனவுஙகொளக

இமமலே நெருப்புடைத்து, நெருபபுடைமையால எனபுழி ஏது வும சாததியமும அபேதமா யிருததலின அவவநுமான மெஙஙனந தோஷததோடுகூடிய தாகுமோ அஙஙனமே 'காடசிமுதலியன பிரமாணமென்று வியவகரிககததககன எனனும பிரதிஞ்ஞா வாக கியததில பிரமாணததைச சாததியமாகக கொளளின பிரமாண மும் பிரமாகரணமும் ஏகவடிவமாதலின் தோஷமாம். அதுபறறி 'வியவகாரம சாததியம' என்று கூறபபட்டது.

பிரதிஞ்ஞை. காடசி முதலியன பிரமாணமெனறு வியவ கரிககததககன,

ஏது. பிரமாகரணததுவ மாதலின,

உதாரணம். யாது யாது பிரமாணமெனறு வியவகரிக்கப் படாது அதுவது பிரமாகரணததுவ மனறு; காட்சிப்போலி முதலி யனபோலே;

உபநயம். இதுவும (காட்சிமுதலியனவும்) அஙஙன மனறு (பிரமாகரணததுவமனறன்று-பிரமாகரணததுவ முடையதே);

நிகமனம். ஆதலின இஙஙனமனறு (வியவகரிக்கத்தககதன் றனறு-வியவகரிககததககதே),

எனபதனுல பிரமாகரணததுவமென்னும் கேவல வியதிரேகி ஏதுவே பிரமாணததிற இலககணமாயிற றெனக.

வியதிரேகி யநுமானததில் பிரதிஞ்ஞையும் ஏதுவும் சமமா யிருககும, உதாகரண, உபநய, நிகமனங்கள வேறுபடும

ஜீவசசரீரம சானமகம் பிராணுதியுடைமையின் என்புழிப் பிரதிஞ்ஞையும ஏதுவும சமமாயும, யாது சான்மகமனறு அது பிராணுதியுடைமைய தனறு குடமபோலே எனவுதாரணமும், இஜ்ஜீவசசரீரம அஙஙனமனறு (பிராணுதிகளையுடைய தனறனறு) என உபநயமும, ஆதலின இஙஙனமனறு (சானமகமனறனறு) என நிகமனமும வேறுபடுதலுஙகாணக.

கேவலாந்நுவயி

45. வேறேரேது கேவலாநநுவயி. எங்ஙனம்? விசேடம அபிதேயம; பிரமேயமாதலின்; யாது பிரமேயம் (அளவையாலளககறபாலது)அஃது அபிதேயம(பெய ரிட்டு வழஙகறபாலது); எஙஙனம? குடம்; இதுவும் அஙஙனம; ஆதலின இஙஙனம் எனகை. இதில் விசேடததிறகு அபிதேயததுவம சாததியம; பிரமே யததுவம ஏது. அதுவும கேவலாநநுவயியே. யாது அபிதேயமாகாது அது பிரமேயமுமாகாது; எஙங

னம்? இது வென்று வியதிரேக திட்டாந்தமில்லை. எவ்விடத்தும் பிராமாணிகப்பொருளே (பிரமாணத தாற் பெறப்பட்ட பதாாத்தமே) திட்டாநதம. அதுவு (திட்டாந்தமு)ம பிரமேயமும அபிதேயமும.

(கு-ரை.) எவ்வநுமாணத்திற் சாத்தியாபாவ எதுவபாவங களின உடனிகழ்சசிககு உதாரணங கிடைககவில்லையோ அது கேவலாநநுவயி அநுமானமாம அஃதாவது அநவயததின மாத் திரம வியாபதியுடைய எதுவாம.

இவவநுமானத்தில யாது பிரமேயம அஃது அபிதேயம என னும வியாபதி வாசகததில் எதுவசனம் முனனும, சாததிய வச னம பினனும் வருதல்காணக

இதுவும்-விசேடமும், அஙஙனம்-பிரமேயமாம, ஆதலின இங ஙனம-விசேடம அபிதேயம

எதன் அபாவம் ஒரதிகரணதது (ஒரிடதது) மிருபபதின்றே அது கேவலாநநுவயியாம அஃதாவது முழுதுமபாவததிறகு எதிா மறையாகாமையாம்.

(1) யுக்தயோகி (2) யுஞ்ஞானயோகி யெனனு மிருவருள யுக்தயோகியாகிய ஈசுவரனு லியாவுமறியப்பட்டிருததலின அவ னுக்கு அபிதேயமாகாததும பிரமேயமாகாததும யாண்டுமிலலை யெனக.

(1) எவனுக்கு எப்போதும எகாசமாய்ச சர்வபதார்த்தங களும் பிரததியக்ஷமாய விளஙகுகினறனவோ அவனுக்கு யுக்த யோகி யெனறு பெயா.

(2) சிந்தனை செய்வதால் பதார்த்தஞான முண்டாகின்ற வனுக்கு யுஞ்ஞானயோகி யென்று பெயர்.

பஞ்சரூபங்கள்

46. இவவந்நுவயவியதிரேகி: கேவலாந்நுவயி, கேவல வியதிரேகி யென்னு மேதுக்களது மததியில் எவ வேது அநநுவயவியதிரேகி அது பஞ்சரூபததோடு கூடியே தனது சாததியததைச சாதிககவலலது; ஒரு ரூபததானுங் குறைநததாகாது.

(கு-ரை.) அநநுவய வியதிரேகியேது கிழக்கூறப்படும் பஞச ரூபஙகளுள ஒரு ரூபஙகுறைநதாலும தனது சததியததைச சாதிக குந தன்மையுடைய தாகாதென்றவாறு

அபபஞசரூபஙகள்: பககதருமததுவம், சபக்கததிற சத்துவம (இருததல), விபககததில வியாவிருததி (இன்மை), அவாதித விடயததுவம, அசறபிரதிபகக மெனபனவாம. இபபஞசரூபங்கள புகையுடைமை முதலிய அநநுவய வியதிரேகி யேதுககளிலிருககும்.

அங்ஙனமன்றே, 1. புகையுடைமை பக்கமான மலைககுததருமம; மலையினஃதிருததலின,

ii. இஙஙனஞ சபககததிலுண்மை - சபகக (திட்டாநத) மாகிய அடடிலிருககுமெனபது பொருள.

iii. இங்ஙனம விபககமாகிய மடுவினீககம-ஆண் டிலலையெனபது பொருள்.

iv. இங்ஙனம புகையுடைமை அவாதிதவிடயம். அங்ஙனமனறே, புகையுடைமையாகிய ஏதுவிறகு விடயம் சாததியதருமம. அது தீயுடைமை, யாது பிரமாணததானும அவாதிதம - கண்டிக்கபபடாத தென்பது பொருள்.

v. இங்ஙனம புகையுடைமை பிரதிபக்கமிலலது. அங்ஙனமனறே, சாததியததின விபரீத (மறுதலே யாகிய துணிநதபொருளை) சாதக (சாதிககும) ஏத வநதரம (வேறேது) பிரதிபககமெனறு கூறப்படும. அதுவும புகையுடைமை யேதுவினினறே, தோனறு மையின். ஆதலின இங்ஙனம பஞ்சரூபஙகள புகை யுடைமை யேதுவிலிருககும. ஆதலின இப்புகை யுடைமை தீயுடைமையது கம (ஞாப)கம. அது (புகையுடைமை) தீயுடைமையது சாதகம (ஏது) எனபது பொருள்.

(கு-ரை) (1) பககதருமததுவம-துணிபொருளுககிடமான பககமாகிய வாசிரயததில ஏதுவிருததல மலேதீயுடைத்து, புகை யுடைமையால எனபுழிப் புகையுடைமையாகிய ஏது தீயெனனுந துணிபொருளுக கிடமான மலேயெனனும பககமாகிய வாசிரயத திருததலின, இவவேது பககதருமததுடன கூடியதாயிறறு வன னியின வியாபபியமான புகை மலே முதலிய பககததிருததல பகக தருமததுவ மெனபதாயிறறு

(2) சபககததிற சததுவம—திருஷடாநத ஸதலததிலேது விருததல். சபககமெனினும திருஷடாநத ஸதலமெனினும

ஒக்கும். புகையுடைமையாகிய வேது துணியப்பட்ட சாததிய (தீ) முள்ள சபக்கமாகிய அடுக்களையினிருததலின், இது சபக்கததோடு கூடியதாயிற்று.

(3) விபக்கததில வியாவிருத்தி—நிச்சயிக்கப்பட்ட சாததியத்தினபாவமுள்ள விடதது ஏதுவிலலாதிருததல புகையுடைமையாகிய ஏது தீயாகிய சாததியததின அபாவமுள்ள மடுமுதலிய விடத திலலாதிருததலின இது விபக்கததோடு கூடியதாயிறறு

(4) அவாதித விடயததுவம—ஏதுவிற்கு விடயமான சாததியதருமம வேறெபபிரமாணததாலுங கணடிககபபடா திருததல புகையுடைமையாகிய ஏதுவிறகு விடயமான தீயுடைமையாகிய சாததியதருமம் வேறெப பிரமாணததாலுங கணடிக்கப்படாத (மறுப்புடையதாகாத) தாயிருததலின,இது அவாதிதவிடயததுவத தோடுகூடியதாயிறறு

நெருப்புசகுடில்லது,திரவியமாதலின எனபுழித திரவியமாதலின எனனுமேதுவிறகு விடயமான சூடிலலது எனனும சாததிய தருமம அவககிநதிரியப பிரமாணததால கணடிககபபடுதலின இவவேது வாதிதவிடயததுவததோடு கூடியதாயிறறு ஆகவே ஏது இததனமையதா யிருககலாகா தெனபதாம.

(5) அசறபிரதிபககம—சாததியாபாவததைச சாதிககும பிறிதோரேதுவினமை புகையுடைமையாகிய வேதுவிறகு விடயமான தீயுடைமையாகிய சாததியததின அபாவததைசசாதிககுமபிறிதோரேதுவினமையின இது அசறபிரதிபககததோடு கூடியதாயிறறு

சாததியா பாவததைச சாதிககும பிறிதோரேது பிரதிபகக மெனபபடும. அதனையுடையது சறபிரதிபககமாம அஃதிலலாதது அசறபிரதிபககமாம.

'கடம நித்தியம அஜனனியமாதலின' என்புழி அஜன்னிய மாதலின எனனும ஏதுவிறகு விடயமாகிய நித்தியமெனனும் சாத்தியத்தின அபாவம 'கடம அநித்தியம காரியபபாட்டால' எனனுமனுமானத்தின காரியப்பாட்டால் எனனும ஏதுவிஞல சாதிககபபடுவதாயிருத்தலின அஜனனியமாதலினெனனும் ஏதுபிரதிபககமுடையதாமெனக. இவவாறிருககுமேதுவுங குறறமுடையதாம.

பககதருமமாகிய புகையுடைமை சாததிய தருமமாகிய தீயுடைமையை ஞாபகபபடுததுவதா யிருத்தலின 'இபபுகையுடைமை தீயுடைமையது கமகம' என்று கூறபபடடது

தீயினது பககதருமததுவம ஏதுவினது பககதருமததுவ வலியா (பலததா)ற சிததிககும. அஙஙன மனறே, அநுமானததின அஙகம. வியாததியும பகக தருமததுவமுமென இரணடு. அவற்றுள, வியாததியாற சாததிய சாமாநியசிததி; ஏதுவினது பகக தருமததுவ வலியாற சாததியததிறகுப பககசமபந ததுவ(பட்சததிருககும)விசேடஞ்சித்திககும. மலைத தருமமாகிய புகையுடைமையால தீயும மலைசசம்பநத மாயே அநுமிககபபடும. வேருயின (இஙஙனங கூறு தலையொபபாவிடடது),(சாததிய)சாமாநியம வியாததி கிரகிபபதானே சிததித்தலின, அநுமாநததாற பய னெனனை ?

(கு-ரை) தீயினது பகதருமததுவம-தீயானது மலைமுதலிய பககததிருததல்; ஏதுவினது பககதருமததுவம - புகையுடைமை

யாகிய ஏது மலைமுதலிய பக்கத்திருத்தல். "அனுமானத்தின் சாத்தியம்: சாமானியமும் (பொதுவும்)ம், விசேடமும் (சிறப்பு)மென விரண்டு' என்றதிக பாடமுமுண்டு.

அநுமானத்தினங்கமான வியாத்தி பக்கதருமத்துவமென்னு மிரண்டனுள் ஏதுவின் பக்கதருமத்துவத்துவ வலியாலே சாத்தியத்தின் பக்கதருமத்துவஞ் சித்திக்குமன்றி வியாத்தியினாலேயே அது சித்திக்கமாட்டாதென்பது கருத்து.

> வேறும் (மற்றும்) அந்நுவய வியதிரேகி யேது யாது அது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே நல்ல ஏது வாம். வேறுயின், ஏதுப்போலி - ஏதுவல்லதென்னு மளவு.

(கு-ரை) பஞ்சரூபத்தோடு - பக்கதருமத்துவமுதலிய ஐந் துருவத்துடன்; வேறுயின் - இவ்வைந்துருவங்களுள் யாதாயினு மொன்று குறையுமாயின்.

> கேவலாந்நுவயி நான்குரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்கு விபக்கத்தி னீக்கமின்று; விபக்கமின்மையின்.

(கு-ரை) கேவலாந்நுவயி யனுமானத்தில் சாத்தியாபாவ வேதுவபாவங்களினுடனிகழ்ச்சிக் குதாரணம் ஓரிடத்துங் கிடைப்ப தின்றாதலின் அதற்கு விபக்கமின்றாமெனக.

> கேவலவியதிரேகி நான்குரூபத்தோடுகூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்குச் சபக்கத்தி

னுண்மை (இருத்தல்) இன்று; சபகக மின்மை யின்.

(கு-ரை) கேவலவியதிரேகி யனுமானததில் எது சாததி யஙகளி னுடனிகழசசிக குதாரணம ஓரிடததுங கிடைபபதின ருகலின அதறகுச சபககமினறு மெனக.

பககம, சபககம, விபககம் யாவை? கூறுதும.

பககம.

ஐயமுடைய *சாததியதருமததை(தீயுடைமையை) யுடைய தருமி (மலை) பககம. எஙஙனம? புகை அநு மானததில மலை.

(கு-ரை.) மலை தீயுடைத்து, புகையுடைமையால எனபுழி மலை தீயுடைமையெனனும ஐயமுடைய சாததியதருமததை யுடைய தருமியாயிருததலின அது பககமாயிறறு தருமததை யுடையது தருமியெனபபடும யாணடும பககம விசேடியமும சாத தியம விசேடணமுமா மெனறறிக "ஒரு பெரியமசசம (தடாக முதலியவறறின) இருகரைகளுள அஙகுமிஙகுஞ சஞசரிப்பது போல இநதபபுருஷனும ஜாககிரசொபபன சுழுபதியவஸதைகளில

---

* தருமதருமிகளின சமபநதம சிலவிடததுச சையோகமாயும, சிலவிடததுச சமவாயமாயு மிருககும (1) மலை தீயுடைதது என புழி மலையாகிய தருமிககும தீயாகிய தருமததிறகுமுளள சமபநதம சையோகமாம. (2) வெணணிறததது சஙகு எனபுழிச சஙகாகிய தருமிககும வெணமையாகிய தருமததிறகுமுளள சமபநதம சம வாயமாம.

மாறிமாறிச சஞசரிககினறன" எனறற ரெடக்கததுச சுருதிவாக கியஙகளால ஆனமாவுணடெனறு நிசசயிககப்பட்டதாகலின ஆணடு ஐயமினறும, இனறியினும சிரவணததின பினனாததாகிய "ஆதமா பிறபதாாததஙகளினும வேறு; ஆதமததனமையால" எனனும அனுமானததால ஆதமாவில பிறபதாாததஙகளினது பேதததின அனுமிதியுணாவுணடாவதாகிய மனனததிலும, பிரததியடசமாயுளள தீயில துணியும விருபபமுணடாயவிடதது "இவவெளியிடததிற றீயுணடு,புகையுடைமையின" எனனும அனுமானததால் இவவெளியிடததிற றீயுணடெனறு அனுமிதியுணா வுணடாவதிலும இபபககவிலககணம பொருநதாதாயின, எவவிடததிற சாததியததையறியும விருபபமுணடாகிச சாததியத தின அநுமிதிவடிவ நிசசயமுணடாகினறதோ அது பககமா மெனக கொளக.

சபககம.

நிசசித (நிசசயிககபபடட) சாததியதருமததை யுடைய தருமி சபககம. எஙஙனம? இபபுகையநு மாநததினகணணே, அடடில (பாகசாலை).

(கு-ரை.) 'மலை தீயுடைதது' என நிசசயிககினறவனுககுத் தீயுடைமையாகிய சாததியதருமம நிசசயிககபபட்டவிடம அடுகே களையாதலின அது சபககமாயிறறு ஆகவே யாணடுபபுகை ஆண டுததீ அடுககளைபோல என ஏது சாததியஙகளி னுடனிகழ்சசிக் குதாரணம கிடைத்துள்ளவிடம் சபககமெனச சித்தித்ததெனக.

விபககம.

விபக்கம் நிச்சித சாத்தியமில்லாத தருமி. எங் ஙனம? ஆண்டே (அவ்வநுமானததிலே) மடு.

ஆதலின, இஙஙனம அநநுவயவியதிரேகி, கேவ லாநநுவயி, கேவலவியதிரேகியாகிய மூனறேதுவுங் காடடபபடடன. அவற்றின வேறுபடடன ஏதுப போலிகள.

(கு-ரை.) மலைதீயுடைததது எனபுழி நிசசயிககப்பட்ட சாத தியமாகிய தீயில்லாதவிடம மடுவாதலால அது விபககமாயிறறு ஆகவே, யாணடுததீயிலலை ஆணடுப்புகையிலலை மடுபபோல எனச சாததியாபாவ ஏதுவபாவஙகளின உடனிகழசசிக குதாரணங் கிடைததுளளவிடம விபககமெனறு சிததிததலெனக

ாணடுககூறிய பகக, சபகக, விபககமெனனு மூனறனுள முன னுளள விரணடும சாததிய மறிதறகிடமாமெனவும, பினனுளள ஒனறு அஃதினறெனறு றறிதறகிடமா மெனவுமறிக

இயலபேது, காரியவேது, அனுபலததியேது, காரணவேது வென வேது நாலவகைததாமெனறு பிறாகூறுவதும ாணடுககூறிய மூவகையேதுககளுள அநதாககதமாம.

இயலபேது.

(௧) கடமதிரவியம; திரவியததனமையால என்புழித் திர வியததனமையால எனனும ஏது திரவியமென்னும சாததியத் தின காரணமாகவாவது காரியமாகவாவதினறி யியல்பாயிருத தலின இயல்பேதுவாம். இவவனுமானம சாமாநியதோ திருஷட (காரண காரியஙகளுககு வேறாய இலிஙகததையுடைய அனுமான) மெனப்படும.

காரியவேது.

(2) மலை தீயுடைதது; புகையுடைமையின எனபுழிப புகை தீயின காரியமாயிருததலின புகையுடைமையின என்னும ஏது காரியவேதுவாம மழைபெயதது, நெலவிளைதலால எனபுழி விளைதலால எனனும ஏதுவும் அதுவாம். விளைதல பெயதலினகாரியமாயிருததலறிக இவவனுமானம் சேஷவத (காரியததை யிலிஙகமாகவுடைய அனுமானம) எனபபடும.

அநுபலபதியேது.

(3) இவவெளியிடததிற புகையிலலை, தீததோனறுமையின, யாணடுததீயினறு ஆணடுபபுகையினறு மடுபபோல எனனும அனுமானததில தீததோனறுமையின எனனும ஏது அனுபலததியேதுவாம பரமாணு காததாவுடையதனறு, காரியமாகாமையின எனபுழிக காரியமாகாமையின எனனும ஏதுவும அதுவாம. உபலததி-விளஙகுதல, அனுபலததி-விளஙகாமை

காரணவேது.

(4) காரணமாகிய தீயிலலாவிடததுக காரியமாகிய புகையினறெனபது நியமமாயிருததலின, தீததோனறுமையின எனனும அனுபலததியேது புகையினமையைச சாதிததறகுககாரணமாயுமிருததலின காரணவேதுவுமாம நெலவிளைநதது மழைபெயதலால எனபுழிப பெய்தலாலெனனும ஏதுவும அதுவாம் பெயதல விளைதறகுக காரணமாயிருததலறிக இடித்து மினனியிருணடுமேகமெழுதலால் மழைபெயயும் எனபுழி இடிததுமினனியிருணடு மேகமெழுதலால எனபதும அதுவாம். இடிதது மினனியிருண்டுமேகமெழுதல் மழைபெயதறகுககாரணமா யிருததலறிக.

இவவனுமானம பூாவவத (காரணததை லிஙகமாகவுடைய அனுமானம) எனபபடும,

இனனும அனுமானம பூாவககாட்சியனுமானம, கருதலனுமானம உரையனுமானமென மூவகைததாமெனககூறுதலுமுணடு

பூாவககாட்சியநுமானம.

1. புகையையுமதீயையும ஒரிடததிறகணடு அவவிரணடறகும நியதமான உடனிகழச்சியை யறிநதவன பினனா மலைமுதலிய விடததிற புகையைககணடு ஆணடுபபுகையால தீயுணடெனவறிதல பூாவககாட்சியனுமானமாம.

கருதலநுமானம்.

11 ஒருவன கூறும வாாததையால அவனது அறிவினளவை யுணாதல கருதல்னுமானமாம

உரையநுமானம.

111 ஒருவனுககுளள ஹிதாஹிதஙகளைக கணடு அவறறால அவனது பூாவவினையினளவைச சாஸதிரவாயிலாக வறிதல உரையனுமானமாம.

"அககேபோ லஙகையொழிய விரலழிகித,துக்கத தொழுநோ யெழுபவே - யககால, அலவனைக காதலிததுக கானமுரிததுத தினற, பழவினை வநதடைநதக கால".

"இருமபாாககுங காலாா யேதிலாாககாளாயக,கருமபாா கழனி யுட் சோவா-சுருமபாாககும, காட்டுளாய வாழுஞ் சிவலுங குறும பூழும, கூடடுளாயக கொணடுவைப பாா" என்று நாலடியார் பழவினையின் பயனைப்பெறறிக கூறுவதறிக.

இதுபறறி விரிவாயறிய விருமபுவோா மனுதருமசாஸதிரம் பனனிரணடாமததியாயம பாாககககடவா

இமமூவகை யனுமானமும மேறகாட்டிய அனுமானங்களுள அடஙகுமாறுயததுணாக.

* ஏதுப்போலி.

47. ஏதுவிலககண (சாததியததின சாதகததுவ) ரகிதமா (இனறியதா)ய ஏதுவைபபோல விளங்குவன ஏதுபபோலிகள, அவையும அசிததம, விருததம, அநைகாநதிகம, பிரகரணசமம, காலாததியயாபதிட்டம எனனும பேதததா லைவகையே.

எதனை விஷயமாகவுடைய நிசசய சாமானியம (எலலா நிசசயமும) பிரகிருதததிலுளள அநுமிதியைத தடுககினறதோ அதததனமையது ஏதுபபோலியின சாமானிய விலககணமாம. அததனமையோடு கூடிய ஏது ஏதுபபோலி யெனபபடும (பிரகிருததததிலுளள) அநுமிதியெனனும பதம சாததியததினுல வியாபயமான ஏதுவுடன கூடிய பக்ஷம, சாததியமுடைய பக்ஷம எனனு மிததகைய அநுமிதியை யறிவிககின்றது.

இதனுல வியபிசார முதலிய ஞானம சாக்ஷாத் அநுமிதியைப் பிரதிபநதிககாவிடினும் அவவியாபதியினெறனப பெறபபடுகினறது.

அலலது, எததகையபக்ஷததையும சாததியததையு முடைய ஏதுவில எவவளவுதோஷஙகள சமபவிககினறனவோ அவவளவு தோஷஙகளிலும அனனிய (குண)மானவறறிறகு அனனியதது

(கு-ரை) அசாதகமாயும் ஏதுவென் றபிமானிக்கப்பட் டிருப்பது ஏதுப்போலியாம். பிறர்கூறும் * பக்கப்போலி, † திருஷ் டாந்தப்போலி யென்னு மிரண்டும் ஏதுப்போலியுளடங்கும். சற் பிரதிபக்கமென்னும் பிரகரணசம ஏது சாத்தியத்தின் மறுதலை யாகிய சாத்தியத்தைச் சாதித்தலில் முற்கூறியவேதுவோ டொத்தவலியுடையதா யிருத்தலின் ஏதுப்போலி யாகாது, காலாத்தியயாபதிட்டமென்னும் பாதிதம் விருத்தத்தி லடங்கு மெனப் பிறர் கூறுவர்.

அசித்தம்.

i. அவற்றுள், ஏதுத்தன்மையினால் அநிச்சித (நிச்சயிக்கப்படாத) பக்கவிருத்தி (பட்சத்திருத்தல்) அசித்தம். அது ஆசிரயாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தமென மூன்றுவகையாம்.

(கு-ரை.) பட்சத்தில் நிச்சயிக்கப்படுதலில்லாத ஏது அசித் தம். அசித்தமெனினும் பேறில்லதெனினு மொக்கும்

வம் (தோஷங்கள்) ஏதுப்போலியெனப்படும். யாண்டு ஒரேதோஷ மிருக்கின்றதோ ஆண்டு அத்தோஷமே ஏதுப்போலியாம்.

* பக்கவிலக்கணமின்றிப் பக்கம்போல் விளங்குவது பக்கப் போலி யெனப்படும். ஒருசாரார் இது நால்வகைப் படுமெனபர்; மற்றொருசாரார் ஒன்பதுவகைப் படுமெனபர்.

† திருஷ்டாந்த விலக்கணமின்றித் திருஷ்டாந்தம்போல் விளங்குவது திருஷ்டாந்தப்போலி யெனப்படும். ஒருசாரார் இது பதினெண்வகைப்படுமெனபர், மற்றொருசாரார் பத்துவகைப்படு மென்பர்.

ஆசிரயாசித்தம்.

(1.) ஆசிரயாசித்த மெங்ஙனம? வான்றாமரை மணமுடைதது; தாமரைததனமையால; பொய்கைத தாமரைபபோல. இதில வானறாமரை ஆசிரயம்; அஃதின்றே.

(கு-ரை.) எவவேதுவிறகுப படசம் அசிததமோ அவவேது ஆசிரயாசிததமாம. அஃது ஆசிரய அசிததமெனப் பிரிபட்டு நிறகும ஆசிரயம, சாாபு, பககமெனபன ஒரு பொருட சொறகள. தாமரைததனமையாலெனனு மேதுவிறகுப பககமாகிய வான (ஆகாயத) தாமரையெனுஞானறும பெறபபடுவ தன்றாயிருததலின இவவேது ஆசிரயாசிததமாயிறறு இவவேது வானறாமரையெனனும பட்சததில் மணமுடைதடுதனனும சாததிய தருமததை யறிதறகுத தடையாயிருததலின இது ஆராயசசிககுத தடையாயிருநதது கொணடே அனுமிதிககுத தடையாவதுடன பககதருமத்தனமை யுணாவிறகுந தடையாயிறறெனக.

சொருபாசித்தம்.

(2.) சொருபாசித்த மெங்ஙனம? சததம அநிததியம;கட்புலபபடுதலால,(குடமபோல). இதிற் கடபுலப் படுதல எது; அதுவுஞ சத்ததததிற்கின்றே; சததஞ செவிப்புலபபடுதலின.

(கு-ரை.) பட்சததிலில்லாத எது சொருபாசித்தமாம. அது சொருப அசிததமெனப் பிரிபட்டு நிற்கும ஒனறன முழுவடிவமும சொருபமெனபபடுமே கடபுலபபடுதலா லெனனும எதுவின சொருபம சததமாகிய பட்சத்தி லிராமையின சொருபாசிததமாயிறறு.

சத்தமென்னும் பட்சத்தில் அநித்தியமென்னும் சாத்தியத்தரு மத்தை யறிதற்குத் தடையாயிருத்தலின் இவ்வேதுவும் ஆராய்ச்சிக் குத் தடையாயிருந்துகொண்டே அனுமிதிக்குத் தடையாவதுடன் பக்ஷதருமத்தன்மை யுணர்விற்குந் தடையாயிற்றென் றுணர்க.

கட்புலப்படுதல்-கண்ணிந்திரியத்தால் அறியப்படுதல், செவிப் புலப்படுதல் - காதிந்திரியத்தா லறியப்படுதல் கட்புலப்படுதல் உருவ முதலியனவே யன்றிச் சத்தமுதலியனவன்று மெனக.

துணிந்ததனைத் துணிவிப்பதாகிய சித்தசாதனம் பக்ஷதருமத் தன்மையைச் சிதைத்தலால் ஆசிரியாசிதத்தது ளந்தர்க்கதமாம், ஆதுனிகர் நிக்கிரக ஸ்தானத்து ளந்தர்க்கதமா மென்பர்.

வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

(3.) வியாப்பியத்துவாசித்தம் இருவகை; ஒன்று, வியாத்தி கிரகிப்பதாகிய பிரமாணமின்மையின், மற் றையது உபாதியுண்மையின் (வியாப்பியத்துவா சித் தம்).

(கு-ரை) வியாபிக்கப்படுந்தன்மையின் றிய ஏது வியாப்பியத் துவாசித்த வேதுவாம். (1) வியாத்தியைக்கிரகிப்ப (அறிவு) தாகிய பிரமாணமில்லாதது (2) உபாதியுடன்கூடியது என அஃதிரு வகைத்தாம். இவ்விரண்டனுள் முன்னையது சாத்தியத்தோடு உட னிகழ்ச்சிச் சம்பந்தமில்லாத ஏதுவாம், பின்னையது உபாதி யுடன்கூடிய சாத்தியத்தோடு சம்பந்தமுடைய வேதுவாம் வியாப் பியத்துவாசித்தமென்பது வியாப்பியத்துவ அசித்தமெனப் பிரி பட்டுநிற்கும்.

அவற்றுள், முதலது எங்ஙன? சப்தம் க்ஷணிகம்; சத் தாயிருப்பதால்; யாது சத்து அதுக்ஷணிகம்; எங்ஙனம்?

முகிறபடலம. அஙஙனமே (முகிற்படலம் போல) சபதாதிபுஞசதது. சததுவததிறகும கணிகத்துவத திறகும வியாததியைக கிரகிககும பிரமாணமின்று. சோபாதிகதை (உபாதியோடு கூடியதனமை) யாற் சததுககு வியாபபியததுவாகிததஙகூறில, வேற டைநத (மறறொனறுற பெறபபடட) கணிகததுவம வேணடபபடும.

(கு-ரை) கணிகம-க்ஷணிகம அஃதாவது க்ஷணபபோதிருப் பது க்ஷணமாவது தாமரையிதழையடுககி யுளியிட்டடிததா லெட டிதழறுமள வெனறு கூறுவர் சதது-உ ளளது.

சபதம கணிகம, சததாயிருபபதால, யாதுசத்து அதுகணிகம, முகிறபடலம (மேககூடடம)போல, அஙஙனமே (முகிறபடலம போல) சபதாதியும (சபதமுதலியவைகளும) சதது எனபது பௌததரது அனுமானவாககியம யாதுசதது அதுகணிகமனறுத லின சததாயிருததலாலெனனு மேதுவிறகுக கணிகமெனனுஞ சாததியததோடு உடனிகழசசிச சமபநதமிலலே. யாணடுபபுகை ஆணடுத தீயெனப புகைககுந தீககும உடனிகழசசியைக கிர கிககும பிரமாண மிருபபதுபோல யாணடுசசத்து ஆணடுக கணிக மெனச சததுவததிறகும கணிகததுவததிறகும வியாபதியைககிர கிககும பிரமாணமினமையின இவவேது ஆராயசசிககுத தடையா யிருநது கொண்டே அனுமிதிககுத தடையாவதுடன வியாபதி யுணாவிறகுந தடையாமென றுணாக. காரணவடிவாயேனும காரியவடிவாயேனு மிருககும பதாாததஙகளுள யாதொனறாயினும் க்ஷணப்போதிருபப தனறுயிருததலின சததாயிருபபது க்ஷணிக மாகாதென விளககியவாறும

சத்தாயிருத்தலால் எனனும் ஏது உபாதியுடன கூடிய சாத்தி யத்தோடு சமபநதமுடைய ஏது என்று கூறின், மலே புகை யுடைதது தீயுடைமையின எனபுழிப புகையுடைமையெனனுஞ சாததியம ஈரவிறகின கூட்டததாற பெறபபட்டிருததல போனறு கணிகததுவமும (க்ஷணப்போதிருககுநதனமையும) மறறென்றால் (வேறோ ருபாதியினலை) பெறபபட்டிருததலவேணடும அங ஙனமோ இனறு, இனமையின், சததாயிருபபதால எனனும ஏது அதுவாகாதெனக

பௌததருள ஒரு பகுதியாரான க்ஷணிக விஞ்ஞானவாதி (யோகாசாரனது மததகை யனுசரிததவா)கள விஞ்ஞானத்திறகு வேறாக வொருபதாாததமுமிலலே, விஞ்ஞானமே தத்துவம; அது க்ஷணிகமா யிருககிறதெனறு கூறுவா, அது சுருககமாக வரு மாறு:—சகல பதாாததஙகளும விஞ்ஞானததி ஞகாரமாகவே யிருககினறன. அநத விஞ்ஞானம பிரகாசவடிவம ஒவவொரு க்ஷணத்திலும் விஞ்ஞானம தோன்றி யழிகினறது, முன விஞ் ஞானத்திறகுச சமானமாக வேறுவிஞ்ஞான முணடாவதால் முதல் விஞ்ஞானம நாசமடைகினறது; அஙஙனமே மூன்று வது விஞ்ஞானததினுறபததி யிரணடாவது விஞ்ஞானததி ஞசத்திறகேது, நானகாவதனுறபத்தி மூனறுவதன நாசததிற் கேது, இஙஙனம் நதியின பிரவாகமபோனறு விஞ்ஞானத தின தாரை (கிரமம்) தொடாநதுகொணடே யிருககிறது அநத விஞ்ஞானதாரை ஆலயவிஞ்ஞானதாரை, பிரவிாததிவிஞ் ஞானதாரையென விருவகைததாம. அவறறுள, 'நான நா' னென் னும விஞ்ஞானதாரை (புததி) ஆலயவிஞ்ஞானதாரையாம, 'இது கடம், இது சரீரம எனனும விஞ்ஞானதாரை பிரவிர்ததி விஞ் ஞான தாரையாம. ஆலயவிஞ்ஞானதாரையினினறும பிரவிருததி விஞ்ஞானதாரை யுண்டாகினற தெனபது

க்ஷணிகவிஞ்ஞானவாதிகள் சரீரமுதலியவற்றை * க்ஷணிகமென்று சித்தாந்தப்படுத்தற் பொருட்டுச் 'சப்தம் கணிகம், சத்தாயிருத்தலால்' என் றனுமானங் கூறுகின்றனர். ஒவ்வொரு பதார்த்தமும் க்ஷணத்திற்குமேலிருப்பதன்றாயின் 'அந்த யானையிது,' 'அவனன்றோஇவன்' என்றற்றொடக்கத்துப் பிரத்தியபிஞ்ஞாரூபப் பிரத்தியட்சம் நிகழாதிருத்தல் வேண்டும்; நிகழ்தலின் அது பொருந்தாதெனக.

இரண்டாவது யாது? வேள்வியினிகழுங் கொலையதன்மசாதனம், கொலைமையால்; வேள்விப்புறத்துக் கொலைபோல. இதில் அதன்ம சாதனத்தின்கட்

---

* உண்டவுணவின் சாரமே க்ஷணந்தோறும் அவயவங்களாய்ப் பரிணமித்து வளர்ந்தும் தேய்ந்தும் வேறுபடுதலின் அவயவியாகிய வுடம்பும் வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் க்ஷணந்தோறும் பிறிது பிறிதாம். அங்ஙனம் க்ஷணந்தோறும் வளர்தலும் தேய்தலும் வருதல் காணப்படாதாயினும் மழைத்தாரையால் நிறையும் தடாகநீரும் இறைப்பக் குறையும் கிணற்றினீரும்போல முடிவின்கட் காணப்படுதலின் க்ஷணந்தோறும் வளர்தலும் தேய்தலு முடைமை பெறப்படும். இங்ஙனமே மண்டொடுதல் பூரித்தல் முதலியவற்றால் நிலமும், ஆற்றுநீர்ப் பெருக்கு முதலியவற்றால் கடலும் க்ஷணந்தோறும் நிறைவு குறைவுடைமையால் இன்னோரன்னவை யெல்லாம் க்ஷணபங்கமாய்ப் பிறிது பிறிதாய்த் தோன்றும் எனச் சிலவற்றிற்கு க்ஷணபங்கம் தார்க்கிகராங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மூன்றாவது க்ஷணத்தில் யாது நாசமாகின்றதோ அது க்ஷணிகமென் றவர் அங்கீகரித்திருக்கின்றமையின் பௌத்தரது க்ஷணபங்கவாதத்திற்கும் தார்க்கிகரது க்ஷணபங்கவாதத்திற்கும் பெரிதும் வேற்றுமையுண்டெனக.

கொலைமை பிரயோசகமி(உபாதியி)ன்று. மற்றென்னை? நிஷித்ததவமே பிரயோசகம், உபாதியெனனுமளவு.

அஙஙனமன்றே, சாததிய வியாபகததுவமாயச சாதநததிற கவ்வியாபகததுவமாதல உபாதியெனல உபாதியிலககணம; அதுவு (உபாதியு)ம நிஷிததததவத தின்கணுணடு, நிஷிததததவம சாததியமான அதனம சாதனதவததிற்கு வியாபகமே. எஙஙனம? யாணடு யாண்டு அதன்மசாதநதவம ஆணடாண்டு அவசியம நிஷித்தத்வம. இஙஙனஞ சாதகமான கொலைமையை நிஷிததததவம வியாபியாது.

யாண்டு யாண்டுக கொலைமை ஆணடு ஆண்டு அவசியம நிஷிததததவமினறு; வேளவியினது பசுககொலையில நிஷித்ததவ மினமையின. அநநிய (லௌகிக ஹிமசையினுல்) பிரயுகதமான (ஏறபடடதான) வியாததியோடு கூடிய கொலைமை வியாப்பியத்துவாசித்தமே

(கு-ரை.) சாததியததிற சமவியாததியுடையதாயச சாதனததி (ஏதுவி)ல் வியாபியாமலிருபபது உபாதியினிலககணமாம. உபாதியெனினுஞ செயறகையெனினுமொககும.

வேள்வியினிகழுஙகொலை அதனமசாதனம, கொலைமையால, வேள்விட்புறததுககொலைபோல எனபுழி வேளவியினிகழுஙகொலை என்பது பட்சமும, அதனமசாதனம எனபது சாததியமும, கொலைமையால் என்பது ஏதுவும, வேள்விப்புறததுககொலைபோல எனபது உதாரணமுமாம இவவனுமானததில நிஷிததததவம (விலககப்படுநதன்மை) உபாதி. பட்சமாககககூறபபட்ட கொலை

யில் கொலைமையா லென்னும் எதுவிருப்பினும் நிஷித்தத்வ மென்னு முபாதியின்று

யாண்டு அதன்ம சாதனத்துவ முண்டு ஆண்டு நிஷித்தத்வ முண்டு, யாண்டு நிஷித்தத்வ முண்டு ஆண்டு அதன்ம சாதனத் துவ முண்டெனச் சாத்தியமும் உபாதியும் சமவியாத்தியுடையன வாயும், யாண்டுக்கொலை ஆண்டு நிஷித்தத்வ மின்று, வேள்வி யினிகழுங்கொலையில் நிஷித்தத்வ மின்மையினெனக் கொலை மையாலென்னுஞ் சாதனத்தில் நிஷித்தத்வ மென்னு முபாதி வியாபியாமலுமிருத்தல் காண்க சாதனத்தில் உபாதி வியாபியாம லிருப்ப தென்பதற்குச் சாதனத்தில் உபாதி வியாபித்தாவது வியாபிக்காமலாவது இருக்கு மென்பது பொருள் நிஷித்தத்வ மென்னு முபாதி ஆன்முலையறுத்தல், மகளிர்கருவினைச் சிதைத் தல், பார்ப்பாரத்தபுதல் (கொல்லுதல்) முதலிய கொலைமையில் வியாபித்தும், யாகத்தினிகழுங் கொலையில் வியாபியாமலு மிருத் தல் காண்க

"யக்ஞத்திற்காகவே பசுக்கள் பிரமனால் படைக்கப்பட்டன அந்தயக்கியஞ் செய்தால் உலகமெல்லாம் க்ஷேமத்தையடைகின் றன ஆகையால் யக்கியத்திற் செய்யும் பசுக்கொலை கொலையன்று" என்றும், "கொடிகள், பசுக்கள், விருட்சங்கள், மிருகங்கள், பட்சிக ளென்னு மிவற்றை யக்கியத்திற்குபயோகப்படுத்தினால் பின்பு அவை உயர்ந்த கதியை யடைகின்றன" என்றும், "சராசர விஷ யத்தில் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கொலையைக் கொலையென்று கருதுதல் கூடாது வேதத்தினின்றே தருமம் விளங்குகின்றதல்ல வா? ஆதலால் அந்தவேதம் கொலையைக்கூறினபோதிலும் புண்ணிய மாகவேயிருக்கும்" என்றும் தருமசாஸ்திரங் கூறுதலால் வேள்வியி னிகழுங்கொலையில் நிஷித்தத்வ மின்றென்பது நனகு விளங் கும், விளங்கவே, அதன்ம சாதனத்தைத்தருவது நிஷித்தத்வ

மெனபதும கொலைமை யனறெனபதும பெறப்படுதல் காண்க. வேளவியினிகழுங கொலையில் நிஷிததததவ மினறெனக கூறப படடதாயினும இனம பறறி "(வீடடிறகு) நெருபபுவைததவன, (அனனததில) விஷஙகலநதவன, ஆயுததஇனுற கொலலவநதவன், பொருளை யபகரிததவன, பூமியையபகரிததவன, மனைவியையப கரிததவ னெனனு மிவவறுவரும ஆததாயிகளெனறு சொலலப படுவா எதிரபபடட ஆததாயிகளை விசாரியாமலே கொலலவேண டும ஆததாயிகளைக கொனறவனுககு யாதொருதோஷமு மிலலை" என்று புராணஙகூறுதலால இவாகளைக கொல்லுதலிலும போா முகததுப பகைவரைக கொலலுதலிலும நிஷிததததவ மின றென றறிதறபாறறும கொலைமையாலெனனும எது நிஷிதத்த துவமெனனு முபாதியோடு கூடிய அதனம சாதனமெனனும சாததியததோடு சமபநதமுடையதாயிருததலால யாணடுககொலை யுணடு ஆணடு அதனமசாதனததுவ முணடெனை வியாததி பெறப படுவதினறு யிருததலின இதுவும ஆராயசசிககுத தடையாயிருநது கொணடே அனுமிதிககுத தடையாவதுடன வியாததியுணாவிற குந தடையாமென்றுணர்க.

உபாதியோடுகூடிய எது துணிபொருளே (சாத்தியமெ)லலா வறறினும வியாபிபபதும, பககதருமததால வரைநதுகொளளப படுநதுணிபொருளில் வியாபிபபதும, எதுவால வரைநதுகொளளப படுந துணிபொருளில வியாபிபபதும, யாதாயினுமோா தருமத தால வரைநதுகொளளபபடுந துணிபொருளில வியாபிபபதும் என நாலவகைததாம.

(1) முதலததறகு நிஷிதததததுவ முபாதியாம அல்லது மலை புகையுடைதது, தீயுடைமையால எனனுமனுமானததில ஈர விறகின கூடடம உபாதியாம.

அது புகையுடைமை யென்னுந் துணிபொருளெல்லா வற்றி னும வியாபித்துத் தீயுடைமையாகிய ஏதுவில் வியாபியாதிருத்தல் காணக ஈரவிறகினகூட்டம தீயுடைமைமுற்றும வியாபியாமையை ஒழுக்ககாயசசிய இருமபிலுணரத்தக்கதாம

(2) *வாயு காட்சிப்பொருள, காட்சிப பரிசமுடைமையால்; கடமபோல எனனுமனுமானத்தில வாயுபட்சமும,காட்சிபபொருள் சாத்தியமுமாம. ஈணடுப் புறவிந்திரியக காட்சிப பொருளாகிய பிருதிவி, அபபு, தேயுககளில வியாபித்திருபபதாகிய உற்பூத (தோற்றிய) வுருவம உபாதியாம. அது புறபபொருணமையால வரைநது கொளளபபடும காட்சிபபொருளில வியாபித்து வாயு வாகிய பட்சத்தினகட்கூறிய காட்சிபபரிச முடைமையாலென் னும ஏதுவில வியாபியாதிருக்கினறதெனக.

உறபூதவுருவம காட்சிப்பரிசமுற்றும் வியாபியாமையை வாயுவின காட்சிப பரிசத்திலறிக வாயு உருவமினறிப் பரிச முடையதா யிருத்தலின் அதில உறபூதவுருவமினறு

காட்சிபபரிசமுடைமை யெனனும பக்கதருமத்தால வரைநது கொள்ளபபடும் துணிபொருள—காட்சிப்பொருள அதனகண வியாபித்திருப்பது உறபூதவுருவம்.

(3) அழிவுபாட்டபாவம நாசமுடைத்து, உண்டாகற் பால தாகலின எனனுமனுமானத்தில உண்டாகறபாலதாகலினென

* தோற்றியவுருவமும தோற்றிய பரிசமுமுடைய பொருளே தொக்கிந்திரியத்திறகுப பிரத்தியக்ஷமாமெனபது நியமமாதலின உருவமினறித தோற்றியபரிசமுடைய வாயு தொக்கிந்திரியத்திற குப பிரத்தியக்ஷமாகாது, ஆகாதாகவே அஃதனுமானத்தாலறியத் தக்கதாயிற்றெனக.

னும் ஏதுவால வரைநது கொளளப்படுமெ நாசமுடைததெனனும துணிபொருளில வியாபிபபது பாவததனமை, அதுவே யீணடு உபாதி. தோறறமுடைததாய நாசமினறியிருபபது அழிவுபாட்ட பாவமாகலின அது நாசமுடையதாகாது உணடாகறபாலதாகி நாச மடைவது பாவபதாாததமாம. ஈணடுப பாவததனமையெனனு முபாதி உணடாகறபாலதாகி நாசமடைவதாகிய சாததியததில வியாபிதது உண்டாகறபாலதாகலின எனனும ஏதுவில வியாபி யாமை காணக உணடாவனயாவும நாசமுடையனவா மெனபது நியமமனறெனக காடடபபடடது

(4) முனனபாவம நாசமுடைதது, அளவையா லளககற பாலதாகலின எனனும அனுமானததில உணடாகறபாலதாந தனமையாலெனனும யாதானுமோா தருமததால வரைநதுகொள ளபபடுமெ நாசமுடைததெனனுந துணிபொருளில வியாபிபபது பாவததனமை. அதுவே யீணடுபாதி தோறறமினறி நாசமுடைத தாயிருபபது முனனபாவமாகலின அது தோறறமுடையதாகாது.

பாவபதாாததம அபாவபதாாததமெனனு மிரணடும அளவை யாலளககபபடுவன (பிரமாணததா லறியபபடுவன)வா யிருதத லின அளவையாலளககறபாலதாகலின எனனும ஏதுவில பாவத தனமை நியமமாய வியாபிததிருததலினறு.

விருத்தம்.

11. சாததிய விபரீததரோடு (சாததியாபாவத துடன)வியாததம (வியாபிததிருபபது) விருத்தம். அஃ தெங்ஙனம? சததமநிததியம, காரியததனமையால ஆனமாபபோல. காரியததனமை சாததியமான நிததி யததுவததிறகு விபரீதமான (மாறுன) அநிததியத

துவத்தோடு வியாத்தம். யாது காரியம் அஃது அநித்தியமே, நித்தியமன்று. ஆதலின் காரியத்தன்மை விருத்தம்.

(கு-ரை) சாத்தியமல்லாவிடத்து வியாபித்திருக்கும் ஏது விருத்த ஏதுவாம் விருத்தம்-மாறுகொள்வது

சத்தம் நித்தியம், காரியத்தன்மையால்; ஆன்மாப்போல என்புழிக் காரியத்தன்மையா லென்னும் ஏது நித்தியமாகிய சாத்தியத்தில் வியாபியாது சாத்தியமல்லாவிடத்து (அனித்தியத்தில்) வியாபித்திருக்கின்றது. யாது காரியம் அஃதனித்தியம் கடம் போல என்னும் நியமமிருத்தலின் இவ்வேது அநுமிதிக்கேதடையாம். காரியத்தன்மையால் என்னும் ஏது சபக்ஷமாகிய ஆன்மா முதலிய நித்தியபதார்த்தங்களிலிராது பக்ஷமாகிய சத்தத்திலும் விபக்ஷமாகிய கடாதிகளிலு மிருத்தல் காண்க. சத்தம் ஆகாயத்தின் காரியமாகலின் அதுவும் அநித்தியமே. காரியத்தன்மையால் என்பது நித்தியத்தைச் சாதிக்காது அதற்கு மாறுகொள்வதாகிய அநித்தியத்தைச் சாதித்தலின் விருத்தமாயிற்று

அநைகாந்திகம்.

111 வியபிசாரத்தோடு கூடியது அநைகாந்திகம். அது சாதாரண அநைகாந்திகம், அசாதாரண அநைகாந்திகமென இருவகைத்து. அவற்றுள்,

சாதாரண அநைகாந்திகம்.

(1) பக்க சபக்க விபக்கத்திலிருப்பது சாதாரண அநைகாந்திகம். எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால்; வியோமம்போல; இதில் பிரமேயத்தன்மையேது, அது நித்திய அநித்தியத்திருப்பது.

(கு-ஸா) வியபிசாரம, பிறழவு, நியமமினமை யெனபன ஒருபொருடகிளவி வியோமம - ஆகாயம அநைகாநதிகம, சவ வியபிசாரம, பிறழவுடையது எனபனவும ஒருபொருடகிளவி. சாதாரணம - பொது அசாதாரணம-சிறபபு பிரமேயததனமை யால எனனும் ஏது நிததியமெனனும சாததியமிலலாத சதத மெனனும படசததிலும, சபடசமாகிய ஆகாயமுதலியவறறினும, விபடசமாகிய கடாதிகளிலுமிருததலின் சாதாரணமாயிறறு எல லாம பிரமேயமாதலின பிரமேயம எலலாவறறினுமிருககும. ஈணடு நிததியப்பொருள சபககமும, அநிததியபபொருள விபகக முமாம. பிரமாணததா லறியப்படுவது பிரமேயமெனபபடும். பா வதம வனனியுடைததது, பிரமேயமாகலின எனபுழிப் பிரமேயமென னும ஏது சாததியததின ஆசிரயமாகிய பககததிலும சபககமாகிய அடுககளையிலும விபக்கமாகிய மடுவிலுமிருததலின் சாதாரண அநைகாநதிகவேது சாததிய முளள பககததிலு மிருககும வியபிசார ஞானமுணடாயவிடததது வியாததியைக கிரகிதத லுணடாகாமை மிகப் பிரசிததமா யிருததலின இவ்வேது ஆராயச்சிக்குத தடையாயிருநது கொணடே அநுமிதிககுத தடையா யிருககினறதெனக.

அசாதாரண அநைகாந்திகம்.

(2.) சபகக விபகக நீககமாய் (இலலாது) பக்க மாததிரததிருபபது அசாதாரண அநைகாநதிகம. அஃ தெஙஙனம, நிலம நிததியம; மணமுடைமையால்; (வியோமமபோல எனபுழி) மணமுடைமை சபக்க மாகிய நிததியததுவததினின்றும, விபக்கமாகிய அநிததியததுவததினினறும நீககம; நிலமாததிரையி னிருததல.

(கு-ரை) மணமுடைமையால் என்னுமேது சபக்கமாகிய ஆகாயமுதலியவற்றினும் விபக்கமாகிய கடமுதலியவற்றினு மில்லாது பக்கமாகிய நில (பிருதிவி) மாத்திரையினிருத்தலின் அசாதாரணமாயிற்று. வியாத்தியின்கண் ஐயமுண்டாயவிடத்து வியாத்தியைக் கிரகித்தல் கூடாமையின் இவ்வேதுவும் ஆராய்ச்சிக்குத் தடையாயிருந்துகொண்டே அநுமிதிக்குத் தடையாயிருக்கின்றதென்றுணர்க. அது வருமாறு —

மணமுடைமையால் என்னும் ஏது திருஷ்டாந்த (சபக்க)மின்மையின் அன்னுவயி யேதுவன்று, ஆனால் வியதிரேகியேதுவாம். ஏது எதையுடையதன்கண் இல்லாமலிருக்கின்றதோ அது தன் தாசிரயத்தில் அதன் அபாவத்தைச் சாதிக்கின்றதென்பது நியமம். எங்ஙனம். தூமம் வன்னியபாவத்தையுடைய மடுமுதலியவற்றின்கண் இல்லாமலிருந்து தனது ஆசிரயமாகிய பாவத்முதலியவற்றில் அதன் அபாவத்தை (வன்னியபாவத்தின் அபாவத்தை-வன்னியை)ச் சாதிக்கின்றதோ அங்ஙனமே மணமுடைமை நித்தியத்தன்மையுடைய ஆகாயமுதலிய சபக்கத்தின்க ணில்லாது தனது ஆசிரயமாகிய நிலத்தில் நித்தியத்தன்மையி னபாவமாகிய அனித்தியத் தன்மையைச் சாதிக்கின்றது, இங்ஙனமே நித்தியத் தன்மையின் அபாவமுடைய கடமுதலிய விபக்கத்தின்கணில்லாது தனது ஆசிரயமாகிய நிலத்தில் அதன் அபாவத்தை (நித்தியத் தன்மையபாவத்தின் அபாவத்தை - நித்தியத்தன்மையை)ச் சாதிக்கின்றது. ஓரேயிடமாகிய நிலத்தில் தம்முள் விரோதமுள்ள நித்தியத்துவம் அனித்தியத்துவமென்னு மிரண்டும் பொருந்தாவாகலின் மணமுடைமையா லென்னும் ஏதுவினால் அநுமிதி யுண்டாக மாட்டாதெனக.

தருக்கசங்கிரக முதலியவை கூறுகின்றவாறு அநைகாந்திகம் சாதாரணம், அசாதாரணம், அநுபசங்காரி (முடிவுபெறுமை) என

மூவகைத்தாம் அநைகாந்திகம் ஏழுவகைத்தா மெனப்பாருமுண்டு. பின்னாகக் காட்டுதும். அன்னுவய திருஷ்டாந்தமும் வியதிரேக திருஷ்டாந்தமு மில்லாதது அநுபசங்காரி. அஃது எல்லாப் பொருளும் அநித்தம், பிரமேயத்தன்மையால் என்பதாம் ஈண்டு எல்லாப்பொருளும் பக்கமாயவிட்டமையின் எல்லாப்பொருளி லும் வேருக அன்னுவயதிருஷ்டாந்தமும் வியதிரேக திருஷ்டாந் தமுமில்லை, இல்லையாகவே, இவ்வேது திருஷ்டாந்தங் கூறிமுடித் தற் கிடம்பெருதாயிற்று இவ்வேதுவும் முன்னாகக்கூறிய தோஷ முடையதாமென்றுணர்க.

உலகம் கர்த்தாவையுடையது, காரியமாயிருத்தலின், யாது யாது காரியம் அதுவது கருத்தாவையுடையது, கடம்போல என்னு மனுமானத்தில் கடம் உலகபதார்த்தத்தி லொன்ருயிருத்தலின் காரியமாயிருத்தலின் என்னும் ஏது அனுபசங்காரியா மெனின், உலகம் கர்த்தாவையுடையது என்று கூறுவோன் ஜீவர்களால் செய்யப்பட்டனவன்ருயும் காரியமாயுமுள்ள பொருள்களையே உலகமென்று கூறுகின்ருகலின் ஆகாதெனக.

கர்த்தாவைச் சாதிக்குமிடத்துக் காரியமாயிருத்தலின் என் பது அந்நுவய வியதிரேகி யேதுவாம், யாது காரியம் அது கர்த் தாவையுடையது கடம்போல என அந்நுவய வியாத்தியும், யாது கர்த்தாவையுடையதன்று அது காரியமன்று ஆன்மாப்போல என வியதிரேக வியாத்தியு முடைமையின்.

பிரகரணசமம்.

IV. எவ்வேதுவிற்குச் சாத்திய விபரீதத்தை(துணி பொருட்கு மறுதலையாய துணிந்தபொருளை)ச் சாதிக் கும் ஏதுவந்தரம (வேறேது)உண்டு அதுவே பிரகரண

சமம். எங்ஙனமி? i "சததம் அநித்தியம்; நிததியதரு மந தோனறுமையால" ii "சத்தமநிததியம; அநிததிய தருமமின்மையால" என்பதுவே. இதுவே சற்பிரதி பககமெனறுங் கூறபபடும்.

(கு-ரை) சாததியததிறகு விபரீதமாகிய சாததியத்தைச சாதிககும சமபலமாகிய (ஒததவலியுளளதாகிய) வேறோரேதுவை யுடைய எது பிரகரணசமமெனனும சறபிரதிபககமாம. 'நிததிய தருமநதோனறுமையால', 'அனிததியதரும மினமையால்' எனனு மிரணடேதுகடகும ஒனறறகொனறு சாத்தியாபாவததைச சாதிககுநதனமை யிருததலின ஒனறற்கொனறு சறபிரதிபகக முணடெனக. அனிததியதரும மினமையால் எனபது சததம் அநிததியமனறெனபதனையும, நிததியதருமந தோனறுமையால் எனபது சததம நித்தியமனறெனபதனையுஞ சாதிததல காணக. சறபிரதிபககம-மறுதலையுடையது. * இவவேது அநிததியம நிததி யம எனனும மறுதலைபபொருளுணாவிறகுக கருவியாயிருததலின் அனுமிதிககே தடையாம.

காலாத்தியயாபதிட்டம்.

48. பக்கததிற பிரமாணநதரததாற் றுணிநத (வேறு பிரமாணததால நிசசயிககப்பட்ட) சாததிய வினமை

* "விருததவேதுவிறகு எஙஙனம் அனுமிதிப் பிரதிபநதகம பலமோ அஙஙனமே சறபிரதிபகக எத்துவாபாசத்திறகும் அனு மிதிபபிரதிபநதகம பலமாம பின்னர்ப பேதம்யாதெனின,விருதத எததுவாபாசததிறகுச சாதனமொனறெனவும், சறபிரதிபகக எததுவாபாசததிற்குச சாதன மிரண்டெனவு முணாக" எனறு தருககாமிதங் கூறுகின்றது.

ே ..று பாதிதவிடயம காலாததியயாபதிடட மென வுங கூறபபடும எஙஙனம் தீ வெமமையிலது, பதாாத ததவததால; புனலபோல இதில பதாாததததவமான ஏதுவிறகுச சாததியம வெமமையினமை (அனுஷணத துவம); அதனபாவம (உஷணததுவம) காடசி யானே துணியபபடடது பரிசன (தொககிநதிரிய)க காடசியால வெமமை தோனறலின. ஆதலினிஙஙனம அநுமானம உணாததபபடடது.

(கு-ரை) பாதிதம் - மறுபபுடையது சாததியாபாவ முளள பட்சததையுடையவேது பாதிதமாம தீ சூடிலலது, பதாாததததன மையால, ஜலமபோல எனபுழித தீயெனனும படசததில சூடின மையின அபாவம (சூடுணமை) துவககிநதிரியததா லறியபபடுத லின பதாாததததனமையால எனனும ஏது பாதிதமாயிறறு.பிரததி யடசமாகச சாததியாபாவ நிசசயமுணடாதலின இவவேது அனு மிதிககே தடையாம

ஈணடுககூறிய தோஷஙகளின்றிய ஏது சதவேதுவாம

3. உவமானம்-Comparison.

49. அதிதேச வாககியப பொருள் நினேவோடு கூடிய ஆவொப்புமை விசிட்ட (கூடிய) பிணட ஞானம *உவமானம. எங்ஙனம? ஆமாவுணராாயும, எஙஙனம ஆ அஙஙனம ஆமா எனறோ ராரணியகபுருஷ (வன

* அலஙகார'நூலாா "பணபுந தொழிலும பயனுமென றிவற றின, ஒன்றும பலவும் பொருளொடு பொருளபுணாத, தொப்புமை தோனறச செப்புவ துவமை" எனபர்.

வாசியி)னுறகேடடு வநததுட் புகக்கு வாக்கியப்பொருள் நினைததுக கொண்டு, எபபோது ஆவொப்புமை விசிட்ட பிண்டஙக காணுகினறுன் அபபோது அவவாக கியபபொருள நினைவோடு கூடிய ஆவொபபுமை விசிட்டபிணட ஞாநம உவமாநம; உவமிதியைக் குறித் துக் கரணமாதலின. ஆவொபபுமைவிசிட்டபிண்டங கண்டபினனா, இது (இமமிருக விசேடம) ஆமாசப்த வாசசியமா (பொருளான) ன பிண்டமெனனும நாம நாமிசமபந்தப பிரதீதி (ஞானம) உவமிதி. அதுவே பலம. இதுவோ (உவமானமோ) பிரத்தியட்ச அனு மான மெனனுமிவறருல அசாததியமான பிரமைககுச சாதகமாயிருபபதால உவமானம வேறுபிரமாணமாம. இஙஙனம உவமாந முணர்த்தபபட்டது.

(கு-ரை.) 'எஙஙனம ஆ (கோ) அஙஙனம் ஆமா (காட்டுப்பசு)' எனபது அதிதேச வாககியமாம பேததநோடுகூடிய சமானதரு மம ஒபபுமை (சாதிருசியம) எனபபடும ஆமாவில் ஆவின் பேதத துடன கூடிய சமான அவயவமிருததலின் அதுவே ஆவின சாதிரு சியமாம ஆவின சமானதருமம் மறறோரவிலிருககினறது; ஆனுல பேதமோ இனறு. ஆவின பேதம அசுவததிலிருககினறது, ஆனுல் சமானதருமமோ இனறு, ஆதலால ஒப்புமையிலலை இஙஙனமிருதத லின உவமான வுவமிதிகளின் பேததநோடுகூடிய சமானதருமமே ஒபபுமை யெனபதன பொருளாமென்க.

வாக்கியப பொருள் நினைத்துககொண்டு—எஙஙனம ஆ அங் ஙனம ஆமா எனனும அதிதேசவாககியப் பொருளை நினைததுக கொண்டு; நாமநாமிசமபநதப்பிரதீதி — பெயாககும் பெயாப

பொருளுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தையறியுமறிவு, நாமம்-ஆமா என்னும் பெயர், நாமி-அப்பெயரின் பொருளான பிண்டம்.

ஈண்டு ஆவொப்புமைவிசிட்ட பிண்டஞானம் உவமானப் பிரமாணம், அதிதேசவாக்கியப் பொருள் நினைவு வியாபாரம்; இஃது ஆமாசப்த வாச்சியமான பிண்டமென்னும் நாமநாமிசம்பந்தப் பிரதீதி யுவமிதி (உவமேய) யாம் இவ்வாறு கூறுதல் நவீன நையாயிகர் சித்தாந்தம்.

ஆரணியக புருஷனா லறிவிக்கப்பட்ட வாக்கியார்த்தத்தின் சத்தானுபவம் உவமானம், அதிதேசவாக்கியப் பொருள் நினைவு வியாபாரம், மிருகவிசேடத்தில் ஆமாவென்னுஞ் சொற்பொருட்டன்மை யுணர்ச்சி யுவமிதியாமெனச் சம்பிரதாயிகமான நையாயிகர் கூறுவர். இவர் ஆவொப்புமை விசிட்டபிண்டஞானம் உவமிதியின் சககாரியா மென்பர்.

நவீனர் மேற்கூறிய வாக்கியார்த்தத்தின் சத்தானுபவம் காரணத்திற்கு(ஆவொப்புமை விசிட்டபிண்டஞானத்திற்கு)க்காரணமாயிருத்தலின் அந்நியதாசித்தமென்பர்.

உவமிதி ஒப்புமைஞானத்தா லுண்டாவதுபோன்று விதர்மஞானத்தாலு முண்டாகும்.

காண்டாமிருகமென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தை(பொருளை) யறியாதவன் ஆரணியக புருஷனால் ஒட்டையினும் வேறான தர்மமுள்ள கொம்போடுகூடிய மூக்கினையுடையது காண்டாமிருகமென்னும் பதத்தின் வாச்சியமா மென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தத்தின் சத்தானுபவமுண்டாய பின்னர் வனத்திற் சென்று ஒட்டையினும் விதர்மமான (மாறான தர்ம முடையதான) காண்டாமிருகத்தின் பிரத்தியட்சத்திற்குப் பின்னர் அதனிடத்துக்

காண்டாமிருக மெனனும பததின வாச்சியததன்மையை யறி கினறன. காணடாமிருகததில ஒட்டையினும் மாறன தர்மம் கூறி கிய கழுதது முதலியனவாம் ஈண்டுச சமபிரதாயிகக் கிரமமாக வாககியாாததததின சததானுபவம உவமானமும், வாககியாாதத ஸமிருதி வியாபாரமும, மாறன தாமமுளள பிணடததின் தரிசன சககாரி (துணை) யும, காணடாமிருக பததின வாசசியத் தன் மையின ஞானம உவமிதியாகிய பயனுமாம்.

நவீனககிரமமாக மாறன தாமமுள்ள பிணடத்தின் (காணடாமிருகததின) பிரததியட்சம உவமானமும், வாககியார்தத ஸமிருதி வியாபாரமும, வாககியாாததததின சததானுபவம் பாஹியசாமக் கிரியு(தூரகாரணமு)ம, காணடாமிருக பததின வாசசியத்தனமை யின ஞானம் உவமிதியாகிய பயனுமாம.

வேதாநத மதததில உவமிதி யுவமானஙகட்குச் சொரூபம் இது வாம்—நகரததில ஆவியகதியை (ஆவினபிணடத்தை)க் காண பவன வனததிறசெனறு ஆமாவைக காணுமிடதது அவனுககு 'இம்மிருக விசேடம (ஆமா) ஆவையொததாம' என்னும் பிரததி யட்சமுணடாகினறது அதனபினனா 'எனது ஆ இமமிருக விசே டததை யொததது' எனனும ஞானமுணடாகின்றது. ஆணடு ஆமாவில ஆ ஒப்புமையின ஞானம உவமானப் பிரமாணமும், ஆவில ஆமாவின் ஒபபுமை ஞானம உவமிதியுமாம். ஆதலால் ஒப் புமை ஞானததாறறோனறிய ஞானவடிவ உவமிதி ஆவில் ஆமா வின ஒபபுமை ஞானமாம அதனகாணம் ஆமாவில் ஆவின ஒப் புமை ஞானமாம அதுவே உவமானமாம். இநதிரிய சம்பநததில ஒபபுமை ஞானம உவமானமாம, இநதிரியததின் மறைபட்டதில ஒப்புமை ஞானம உவமிதியாம.

ஆவின் ஒப்புமை ஆமாவிலிருக்கின்ற தென்னுமிடத்து ஆ பிரதியோகியசம்; ஆமா அநுயோகியாம. ஈண்டுகெகூறியகாரணம வியாபாரமின்றியதாம்.

4. சப்தம்-Word.

50. ஆப்தவாக்கியஞ் சபதம. ஆபதன உள்ளபொருளை யுபதேசிகருமபுருஷன. வாககியம அவாய்நிலே, யோக்கியதை, அணமை (சந்நிதி) யுடைய பதஙகளினது சமூகம (கூட்டம). ஆதலினுனே "ஆ, புரவி, மகன், யானை" யெனனும பதங்கள வாககியமல்ல; ஒனறற்கொனறு அவாயநிலே யினமையின. "தீயால நனைகக" எனபது வாககியமனறு; யோககியதை யினமையின். தீ நனைததலகட கொனறறகொன் றநவய யோககியதையினறே. அஙஙனமனறு, 'தீயால' என்னு மூன்ருவதால 'நனைததல்' ஆகிய காரியத்தைக குறித்துக் கரணததனமை தீககுக் கூறபபட்டது. தீ நனைத்தற் கரணமாம பொருட்டு யோககியமன்று. ஆதலின் காரியகாரணபாவ (வடிவ) இலககணசமபநததில் தீநனைததல்கட்கு யோககிய மினமையின் 'தீயால நனைகக' எனபது வாககியமனறு. இஙஙனம் ஒவவொருயாமததின ஒருஙகுசசரிககப்படாத "வெளளை-ஆவைக-கோலாற-கொணர்க" எனனும பதஙகள வாக்கியமல்ல. ஒனறறகொன றவாய்நிலே யுளதாயினும், ஒன்றற்கொன றநவயயோககியதை யுளதாயினும், ஒன்றறகொன் றணமை யினமையின. யாவை

அவாய்நிலையன, யோக்கியதையன, அண்மையன அவையே வாககியம. எஙஙனம? "சோதிட்டோமத் தாற றுறககமவேணடியான வேடக" எனபது முதலி யன, "ஆறறஙகரையி லேநதுகனிக ளிருககின்றன", "ஆவைககொணாதி" எனபன முதலிய பதஙகடாமே விளமப (தாமத) மினறி யுசசரிககபபடடன.

(கு - ரை) சாபதிபபிரமையின காணம சப்தபபிரமாண மெனபபமெ

ஙணடுப் பதஞானம காணமும, பதபபொருள ஞானம் வியா பாரமும, சாபதிபபிரமை பலமுமாம. பதபபொருள ஞானம பத ஞானததிற றோனறிச சாபதிபிரமையைத தோறறுவிததலின வியாபாரமாயிறறெனக

சாபதிபபிரமையாவது வாககியப பொருளுணாசசி ஆபதன், பிராநதன (திரிபுணாசசிபுடையவன), வஞசகனெனனு மூவருள ஆபதன வாககியமே பிரமாணமா மெனபாா 'ஆபதவாககியஞ சப தம்' எனறு கூறினா தனனிடததுப பிராநதியினறிப பொருளகளை யுளளவாறுணாநது விருபபு வெறுபபினறி அவறறையுணாநத வாறே உரைபபவன ஆப்தனுவன். மயககததாற பொருளகளை விபரீதமாக வுணாநதுரைபபவன பிராந்தனுவன். அறிநதபொருள களை விருபபு வெறுபபுகளால விபரீதமாக வுரைபபவன வஞ்சக னுவன்

வாககியபபொருளுணர்சசிககு அவாயநிலை முதலிய மூன்றும் சககாரி (துணைககாரணங) களாம

அவாய்நிலை

(1) எபபதததிறகு எப்பதமினறி அநவயாநுபவததை (பொருளகோளுணாசசியை) யுணடாககுநதனமையிலலையோ அப

பதததிற்கு அப்பதததோடு (செவவையா யுசசரிககப்படுந்தன்மை யால்) அவாய்நிலையாம். அஃதாவது ஒருபதம தனனை முடிபப தொருபதமிலலாவிடதது முடிவு பெறுதுநிறறலாம் இது ஸதூலக கிரமமாம சூககுமமாயநோககுமிடதது அவாயநிலையெனபதுபுருஷ னது இசசைக்காம. 'ஆ, புரவி, மகன, யானை' எனனுமபதஙகள் தம முள அவாயநிலையின்றி யிருததலின் வாககியமனறும. இபபதஙக ளுள ஒவவொன்றும தனனோடு அனவயிததுப பொருள முடிதத றகுரிய மறறைபபதததைத வேணடாதுநிறறல காணக

குடத்தைககொணடுவா எனனும வாககியததில நீ யென்னும காரக (காததா) பதததிறகுக கொணடுவா எனனும கிரியாபத மினறிக குடம செயபபடுபொருளாமெனனும அனவயாநுபவததை யுண்டாககுந் தன்மையினமையின காரக பதததிறகுக கிரியாபதத துடன அவாயநிலையாம இஙஙனமே கிரியாபதததிறகுக காரக பதததுடன அவாய நிலையாம. இவவாறறுல அவாயநிலை வாககியப பொருளுணர்சசிககுச சககாரியாதல காணக.

யோக்கியதை (தகுதி)

(2) ஒரு பதார்த்தததிறகு (பதபபொருளுககு) மறறொரு பதாாததததோடுளள சமபநதம யோக்கியதையாம். அஃதாவது பதப்பொருள்களுள ஒனறுடனொனறு பாதையின்றிச சமபநதித் திருத்தலாம. யோககியதை யிலலாவிடதது வாககியபபொரு ளுணாசசி யுணடாகாது. 'தீயால நனைகக' எனனும வாககியததில தீயினகணுளள காரண (எது) ததனமை வடிவமூனறும வேறறுமைப பொருட்கு நனைததற்பதாாததததில யோககியதையிலலை யாகலின தீயால எனனும காரணததால நனைததலெனனும காரியமுணடா காது; உணடாகாமையின் தீயால் நனைகக எனபது வாககியமாகா தாயிறறு. 'ஜலததால நனைகக' எனனும வாககியததில ஜலததினக

னுள்ள காரணததனமை வடிவ மூனறும வேற்றுமைப் பொருட்கு நனைததற் பதாாததததில யோககியதை யுணமையின, ஜலததால் எனனும காரணததால் நனைததலெனனும காரிய முணடாகும உண்டாகின றமையின 'ஜலததால நனைகக' என்பது வாககியமாம; இவ்வாற்றால் யோககியதை வாககியபபொரு ளுணர்சசிககுச சககாரியாதல் காணக.

அண்மை

(3.) * பதஙகளை யொருதொடார்க விரையக்கூறுதல் அண்மையாம் அஃதாவது பதஙகளின மறைபபினமையாம் 'வெளளை ஆவைக கோலாற கொணாக' எனனும வாககியததிலுளள பதஙகளை யொருதொடாாக விரையககூறாது யாமததிற கொவ வொனறாக வெளளை-ஆவைக-கோலாற-கொணாக எனறுகூறின, இபபதஙகள தமமுள் ஒனறறகொன றவாயநிலையும ஒன்றற்கொன் றாவயயோககியதையு முளவாயினும ஒனறறகொன றண்மை யினமையின வாககியமாகாவாயின இவவாறறால அணமை வாககியபபொருளுணாசசிககுச சககாரியாதல காணக.

அவாயநிலை முதலிய மூனறுமேயனறி வாககியபபொருளுணர் விறகுத தாறபரியமும் சககாரியாம அவவப பொருளுணாசசி

---

* அணமைக் கிலககண மிஙஙனஙகூறாது அனவயிததறகு வேணடபபடும் பதஙகள இடையீடினறியடுதது நிறறலெனறுகூறு வாருமுளா "மறைபபின்றிய சமபநதததினது பிாதியோகி ஞானம ஆசகதி (அணமை) 'கிரியுணணபபடடது வனனியுடைதது தேவ ததனால' எனபுழி அனவயஞான முணடாகினறதிலலை, ஆசகதி யினமையின கிரி வனனியுடைதது, தேவதததனால உணணபபட் டது எனமாறின அனவயஞான முணடு" எனறு தருககாமிாதங கூறுகினறது.

விருபபால பதஙகளை யுசசரிததல தாறபரியமாம். சைநதவத்தைக கொணடுவா எனனும வாககியம் போஜன சமயததுக கூறப்படின, குதிரையின ஞானமுணடாகாது உபபின ஞானமுண்டாகினறது அது பிரயாண சமயததுக கூறபபடின உபபின ஞானமுணடாகாது குதிரையின ஞானமுணடாகினறது. தாறபரியம வாககியப் பொருளுணாசசிககுச சககாரியாகாவிடின சைநதவததைககொணடுவா எனனும வாககியததினுல போஜனசமயததுக குதிரையின ஞானமும, பிரயாணசமயதது உபபினஞானமு முணடாதல வேணடும, உணடாகாமையின தாறபரியமும சககாரியாம [ஈணடுககூறிய நாலவகைச சககாரிகளுள ஆசகதி (அவாய்நிலை) சொரூபமாகச சாபதபோதததிற கேதுவாவதனறி ஏனையவறறின ஞானமபோல அதன ஞானம் ஏதுவாவதனறும]

சிநதுவினினறுணடாவது சைநதவமெனப்படும சிநதுவெனபது சமுததிரததிறகும ஒருதேசததிறகும பெயராம சமுததிரததினறுணடாகிய உபபிறகும, சிநதுதேசததுணடாகிய குதிரைககும சைநதவமெனனும பெயருணடெனக

* சகதியுடையது பதமாம. இபபதமானது இபபொருளையுணாததவேணடுமெனனும இறைவனது சஙகேதம (இசசை) சகதியாம இநதக கடபதததைக கேடடகாலத்துயாவருககும கலசரூபபபொருளுணாசசி யுணடாதல வேணடுமெனபது இறைவனது சஙகேதமா (இசசையா) யிருததலின் அதுவே சகதியாம. அது முககியம கௌணம எனனும பேதததா லிருவகைபபடும்

---

* புததிரனைப பாாததுப பிதாவின ஸமிருதி (சமபநதமபறறி) யுணடாதல போனறு பதததைக கேடடலால பதாாததததின ஸமிருதி யுணடாகினறமையின பதததிறகும ஆதததிறகு

(1) எப்பதம் எப்பொருளை சக்திவிருத்தியா லுணாத்துகின றதோ அபபதம அப்பொருளில் முக்கியமாம் அஃது ஆவெனனும வியகதியை யுணர்த்துவது ஆவெனனும பதமாதல் போல்வதாம

முள்ள சமபநதம சகதியாம பததத்திற்கும் ஆததததிறகு முள்ள சமபநதமாகிய சகதியின் ஞானம எவனுககிருககின்றதோ அவ னுககே பததின ஞானததினுல பதாாத்ததின ஸமிருதியுணடா கும. மேறகூறிய ஞானம எவனுககிலலையோ அவனுககுப பததின ஞானததாலபதாாததததின ஸமிருதியுணடாகமாட்டாது ஆதலால விருததி (சகதி) யோடுகூடிய பததின ஞானம பதாாததததின ஸமிருதிககுக காரணமாம. அநதசசகதி வேறு பதாாததமாமென ஜைமினி நூலாா கூறுவா. வியாகரணமததிலும பாதஞசல(யோக) மததிலும வாசசிய (பொருள) வாசகததனமைககுக காரணமான பததிறகும் பொருளிறகு முளள தாதாதமியசமபநதம சகதியாம வியாகரண நூலாருள ஒரு சாராா பததிலுளள ஆததததின யோககியதையைச சகதியெனபா வேதாநத நூலாா முழுவதும தனனுகாரியததைச செயதலின சாமாததியமே சகதியெனபா பட் டா பததிறகு ஆததததோடுளள பேதாபேதவடிவ தாதாதமியம சகதியெனபா. நியாயசூததிரக காததாவான கௌதமா ஜாதி, ஆகி ருதி, வியகதிகளில சகலபதஙகளுககும சகதியுணடென றஙகீகரித திருககினறனா. அவயவஙகளின சையோகம ஆகிருதி யெனப படும சிலா பதஙகடகு ஜாதியின கணணே சகதியுணடு; ஆதத சிததி விஞுமுதலியவறறுல பெறபபடுமெனபா சிலா சகலபதங களுககும வியகதிமாததிரததிறகே சகதியுணடெனபா. பிரபாகர நூலாா ஒவவொருபததிலும சகதியுணடு, ஆனுல அனவயததில வேறுசகதி யுணடெனபா. இவறறின விரிவை விருததிபபிரபாகரம 3-வது பிரகாசததிற காணக

(2) எப்பதம எபபொருளே லடசணு விருததியிணுலுணர்தது கினறதோ அபபதம அபபொருளில் கௌணமாம். அது கஙகையி லிடைசசேரியெனபுழிக கஙகையெனனுமபதம கரையையுணாதது தலபோலவதாம சகதிவிருததியாலறியபபடும பதப்பொருளசககிய மெனபபடும சககியசமபநதம லட்சணுவிருததி யெனப்படும். லட சணுவிருததியாலறியபபடும பொருள லடசியமெனப்படும கஙகை யெனனும பதததின சககியம (பொருள) தேவநதியின பிரவாக மாம, அதறகுக கரையோடுளள சமபநதம லட்சணுவிருததியாம், அதனுலறியபபடும கரை லடசியமாம. ஈணடுககூறிய சமபநதம சையோக சமபநதமாம. சக்தி, லடசணை யெனனும மிரண்டனுள ஒனறுநதனமை விருத்தி யெனபபடும.

பதததின சகதிவிருததியைக கிரகிததற கேது வியவகாரம், உபதேசம, உவமானம, கோசம, வியாகரணம், விவரணம, சநநிதானம, வாககியசேஷமென எட்டாம

(1) வியவகாரம்.

ஏவும முதியோன்கூறிய 'கடததைககொணர்க' என்னும வாக்கியததைககேடடு இயறறு முதியோன கடஙகொண்டுவநததைக கணடு பககததினினற பாலன கடததைக கொணாதலாகிய காரியம கடததைககொணாக எனனும வாககியததா லேவபபடட தென நிசசயிததுப பினனும 'கடததைககொணடு செல்க' 'ஆடையைககொணடுவருக'எனறறொடககதது வாககியஙகளிலமுனனும பினனும உறறுநோககுதலாலே கடமுதலிய பதஙகட்குக காரியத தோடியைநத கடப்பொருள முதலியவறறில சகதி கிரகிததுக கொளவன். இதுவே வியவகாரததால பதசகதி கிரகிககும வகையாம

(2) உபதேசம் (ஆப்தவாக்கியம்).

குழந்தைகட்குக் கண்முதலியவுறுப்புக்களைக்காட்டி இஃது கண், இது மூக்கு என அவ்வப்பதங்களால் அவ்வப் பொருள்களைத் தெரிவித்தல் போல்வதும் பிறவும் உபதேசமாம்.

(3) உவமானம் (ஒப்புமையுணர்வு).

ஆவினையொக்கும் ஆமா என்னும் அதிதேசவாக்கியப்பொருள் நினைவோடுகூடி ஆவையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டவிடத்து ஆமாவென்னும் பதத்திற்கு ஆமாவடிவ பிண்டத்தில் சத்தி கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஒப்புமை யுணர்வால் இஃதாமா என ஆமா என்னும் பதத்திற்கு ஆமாப்பொருளில் சத்தி கிரகிக்கப்படுகின்றமை காண்க.

(4) கோசம்.

பதப்பொருளுணர்த்து நூலாகிய நிகண்டு முதலியவை கோசமாம். அதனால் பதசத்திகிரகித்தல் "அந்திவண்ணன் காமாரி புராரி அந்தகாரி பாகத்தென்ன றனந்தமீ சன்பெயர்" என்பதனாற் காண்க.

(5) வியாகரணம்.

பகுதிவிகுதி முதலியவற்றின் பொருளையுணர்த்திப் பதங்களின் சொரூபமும் அவற்றின் பொருளு முணர்த்துநூல் வியாகரணமாம் (இலக்கண நூலாம்) அதனால் பதசத்திகிரகித்தல் "ளஃகானொற்றேமகடூஉவறிசொல்" என்பதனாற் காண்க.

(6) விவரணம் (வெளிப்படுத்துவது).

அதற்குச் சமானமாகிய பொருளையுடைய வேறுபதத்தினாலே அதன்பொருளைக்கூறுதல் விவரணம். அது கடமிருக்கிறதென்னுமிடத்துக் கலசமிருக்கின்றதென்று கூறுதலாம்.

(7) சந்நிதானம் (அணமை)

ஒருபதததை யுரிமையால பொருள குறிப்பிககினற பிறபதங கள அணுகிநிறறல சநநிதானம 'தேமாநதருவிற பிகமிருநது சிநதைகளிபபக கூவியது' எனனுமிடததுப் பிகமெனபது குயி லெனனும பொருளதெனபது தேமாநதருவென்னும சாரபாலும சிநதைகளிபபக கூவியதெனனும வினையாலும விளங்கியவாறறிக "வினைசாரபின மிட மேவி விளஙகாப, பலபொரு ளொருசொற பணிபபா சிறபபெடுததே" எனறு நனனூறகூறுவதறிக.

(8) * வாக்கியசேஷம்.

ஒரு வாககியததிலுள்ள பததைதச சநதேகமற நிசசயிததறகு அநுகூலமாகிய குறைவாககியம வாககிய சேஷமாம

"அரி யவவிடததுவநதபோது அமரரியாவரும வணஙகினா" எனபுழி அமராயாவரும வணஙகினா எனனுமகுறைவாககியம அரி பதபபொருள விஷணுவெனத துணிவிததமைகாணக.

இஙஙனம சகதிவிருததியுடையபதம யோகம(காரணம), ரூடி (இடுகுறி), யோகரூடி (காரணவிடுகுறி), யௌகிகரூடி என நால வகைததாம.

யோகம்

(1) எப்பதததில சமுதாய (பொது) சகதியினறி அவயவ சகதியாலே பதாரதத ஞானமுணடாகினறதோ அபபதம யோகபத

---

* வாககிய முடிதற பொருட்டாயினும பொருள முடிதற பொருட்டாயினும எஞசினின்ற பதஙகளை வருவிததுரைததல அததியாகாரமெனப்படும, இது வாககியசேடமென்றும் சொலலபபடும என்பர் ஒருசாரார்.

டாம பொனனன எனனுமபதம் சமுதாய சகதியினறிப பொன் அன எனனும் அவயவ (பகுதிவிகுதி) சகதியாலே பொருளை யுணாததுவததறிக.

ரூடி

(2) எப்பததில் அவயவ சக்தியினறிச சமுதாய சகதியி னுல மாததிரம பதாாத்தஞான முணடாகினறதோ அபபதம ரூடி பதமாம பாம எனனுமபதம அவயவ சகதியினறிச சமுதாயசகதி யினுல மாததிரம பொருளை யுணாததுவததறிக.

யோகரூடி

(3) எபபததில சமுதாய சகதியாலும அவயவசகதியாலும் பதாாதத ஞானமுணடாகினறதோ அபபதம யோகரூடிபதமாம பஙகஜமெனனும பதம சமுதாயசகதியால தாமரையையும,பஙகத திற (சேறறிற) சனிததமெனனும அவயவ சகதியால குவளை முதலியவறறையு முணாததுவததறிக.

யௌகிகரூடி

(4) எபபததில யோகததாலேவேறாத்ததகின ஞானமும ரூடியாலே வேறாததததின ஞானமுமுணடாகினறதோ அபபதம யௌகிகரூடிபதமாம உதபித எனனுமபதம யோகததாலே (பூமி யைப) பிளநதுகொணடுவரும மாஙகொடி முதலியவறறையும

"பஙகயமுதலிய சொற்களின் அவயவவாற்றல் காரணமும பொதுவாறறல் இடுகுறியும் விளககுதலின இன்னோரனனவை காரண விடுகுறியென்க. நியதமாயத தாமரையுணாவே நிகழ தறபொருட்டுப பொதுவாறறலும் வேணடப்பட்டது; அலலாக காற குவளை முதலியவறறையும் பங்கய மெனல் வேணடுதலின" எனறு தருககசஙகிரகவுரையிற் கூறபபட்டிருபபதறிக.

ரூடியாலே ஓயாகவிசேடததையு முணர்ததுவதறிக. யௌகிகரூடி பததததைத தமிழில பொதுமொழியென்று கொளளல வேணடும. பொதுமொழிககுதாரணம தாமரை வேஙகை என்ருறபோலவன வாம. இவை யொருமொழிகளாய நின்று ஒருபொருளையுணாத துவதனறித தொடாமொழிகளாய நின்று தாவுகின்ற மரை, வேகின்ற கையென வேறுபொருளையு முணாததுவதறிக.

அநவய வுணாசசியேனும் தாற்பரிய வுணர்சசியேனும யாணடு வாககியததிற பொருநதவிலலையோ ஆணடுலடசணைவிருததிகொள ளப்படுகின்றது. வாககியததின தாற்பரியவுணாசசி பொருநதா மையே லட்சணைககு முககிய காரணமாம அது விட்டவிலககணை, விடாதவிலககணை, விடடுவிடாதவிலககணை யென மூன்று வகைப படும்.

விட்டவிலக்கணை.

(1) வாசசியாாததததிறகு (சொறபொருடகு) அனவயமி (கொணடுகூட்டுதலி) லலாதவிடதது விட்டவிலககணை கொளளப படுகின்றது. கஙகையிலிடைசசேரி யெனனுமிடததுக கஙகையென் னும பதம் தனது சகதியாததமாகிய தேவநதியின பிரவாகததை விட்டு அதன சமபநதமுடைய கரையையுணாததுதலின் அதறகு விட்டவிலககணையுளதெனக

விடாதவிலக்கணை.

(2) வாசசியார்ததததிறகும் அனவயமுளளவிடதது விடாத விலககணை கொளளப்படுகின்றது. 'கவிகையாளா செலலுகின்ருா' என்னுமிடததுக கவிகையாளா என்பது சகதி ஆததமாகிய குடை யுடையவர்களையும விடாது அவாகளுடன சமபநதப்பட்டுக குடை யின்றிச செலவாகளையும உணாததுதலின அதறகு விடாதவிலக கணையுளதென்க.

விட்டுவிடாத விலக்கணை

(3) வாசகியாாததததின ஏகதேசததை (ஒருபகுதியை) விட்டு ஏகதேசததிறகு அனவயமுளள விடதது விட்டுவிடாதவிலக கணை கொளளபபடுகினறது. முனபாாதத பொருளையே வேறிடத திற பாாதது 'அதுதானிது' எனனுமிடததுச சென்றகாலததிலும வேறிடததிலுமுளள பொருள அதுவெனனும் பததததின பொரு ளும, நிகழகாலத்திலும சமீபதேசததிலுமுளள பொருள இது வெனனும பதததின பொருளுமாம ஆகவே 'அதுதானிது' என னும வாசகசமுதாயததின பொருள சென்ற காலததுடனும வேறிடததுடனுங கூடிய பொருளே நிகழகாலததுடனுஞ சமீப தேசததுடனும கூடியிருககினற தெனபதாம். ஈண்டுச சென்ற காலததிறகும, நிகழகாலததிறகும, அனனியதேசததிறகும, சமீப தேசததிறகும விரோத மிருககினறமையின, அது இது எனனு மிரண்டு பதஙகளின வாசசியமா(பொருளா)கிய தேசகாலஙகளை விட்டுப பிண்டமாததிரததில இரண்டுபதஙகட்கும விட்டுவிடாத விலககணையுள தெனக. [அதுதானிது எனபதில ஒருபாகம தேச காலம, மற்றொருபாகம பிண்டம. ஈண்டு விட்டபாகம தேசகாலம, விடாதபாகம பிண்டமெனக.]

ஈண்டுககூறிய மூவகைலக்ஷணையுள ஒவவொனறும. i பிர யோஜனவதி (பயனுடைய) லக்ஷணை ii. நிரூட (இடுகுறி) லக்ஷணை எனனும பேதததா லிருவகைத்தாம.

i. யாண்டுச சக்தியுடைய பதததினை விட்டு இலாக்ஷணிக (லக்ஷணையையுடைய) சொறபிரயோகததில பிரயோசன முண்டா கினறதோ ஆண்டு அது பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யெனபபடும். கஙகையிலிடைச்சேரி எனறு கூறின கஙகையெனனும பதததிறகுக கரையிற பிரயோஜனவதி லக்ஷணையிருககினறது. கரையிலிடைச

சேரி எனறு கூறின கரையில் குளிா்சசி தூயமை முதலியவறறின ஞான முணடாவதிலலை கஙகையெனனும பததாற கரையையறி விககின கஙகையின தாமமாகிய குளிா்சசி, புனிதததனமை முதலி யன கரையிறகாணபபடுதலின கஙகையெனனும பதததிறகுக கரை யில பிரயோஜனவதி லக்ஷணையுளதெனக

ஈண்டுக குளிா்சசி, புனிதததனமை முதலியன சொலலுணாச சிககு விஷயமனறு, ஆனால அநுமிதிககு விடயமாம எஙஙனம? கஙகைககரை குளிா்சசி, புனிதததனமை முதலியவறறையுடைய தாம, கஙகையெனனும சொலலா லறிவிககபபடுநதனமையால, கஙகையைபபோல

ii. பதததிறகு எபபொருளில சகதிவிருததியிலலையோ, சக கியததை (சகதிவிருததியா லறியபபடும பொருளை)ப போல எப பொருளினுணாசசி எபபதததா லெலலாருககும பிரசிததமா யுண டாகினறதோ அப்பொருளில அபபதததிறகுப பிரயோசன சூனிய லக்ஷணையெனனும நிரூடலக்ஷணை யிருககினறது எஙஙனம? நீலனு குடிலுளெனறற றொடககதது வாககியஙகளைக கேடடவிடதது நீல முதலிய பதஙகளால் எலலாபபுருஷாகடகும குணியினுணாசசி யுணடாதல மிகபபிரசிததம, ஆதலால, நீல முதலிய பதஙகடகுக குணியில பிரயோஜன சூனிய லக்ஷணையிருததலின நிரூடலக்ஷணை யுணடு. அது சகதிவிருததிககுச சமானமாயிருககினறது.

இவவிரணடினும வேறாக ஐச்சிக லக்ஷணை யெனபதொனறு முணடு. அது மிகுபிரசிததமினமையின எழுதாதுவிடபபடடது

பிராகூறும 1 கௌணிவிருததியும, ii வியஞ்சஞ விருததி யும லடசணுவிருததியி லநதாககதமாம.

1 பததின சககியாாததததில் எநதககுண மிருககின்றதோ அதனையுடைய அசககியாாதததில பததின கௌணி விருததி சொலலபபடுகின்றது (சௌரியமுடைய ஒருவனை நோககிச) சிஙகம தேவதததனெனனு மிடததுச சிஙகபதததின சககியததில (பொருளில) குரததனமை முதலிய குணஙகளிருககினறன. அவறறை யுடையவன சிஙகபததிறகுச சககியமாகாத தேவதத தன அவனிடததிற சிஙகபதததின கௌணி விருததியுள தெனபா. கௌணி விருத்தியாற றோனறும பொருள கௌணாதத மெனபபடும

கௌணிவிருததி லககிதலகூஷணையி (இருமடியாகுபெயரி)ல அடஙகும வாசசியாாதததின பரமபரைச சமபநதம லக்ஷித லக்ஷணையாம் சிஙகம தேவதததனெனபுழிச சிஙகததோடபின னன தேவதததன எனனும வாககியாாததம பதஙகளின சகதி விருததியாலுணடாகின றது அது பொருநதாது, ஏனெனின, (ஒரு வகை யாகாரததோடும தாடி மீசை முதலியவறறோடுங கூடிய மிருகவிசேடமாகிய சிஙகமெனனும) பசுததனமைச சாதியும் மனிததனமைச சாதியும ஒனறறொனறு விருததமாயிருதத லின ஒனறனிடததுச சமபவியா ஆதலின சிஙகமெனனும சொல லிறகுச குரததனமை முதலிய தாமமுடைய தேவதததனிடதது லக்ஷணையாம. அபபருஷனோடு சிஙகமாகிய சககியததி(பொருளி)ற குச சாக்ஷாத சமபநத மினமையின கேவலலக்ஷணையோ இலலை, ஆனால குரததனமை முதலியவறறோடு சிஙகபதததின சககியத திறகு ஆதேயததனமைச சமபநதமிருககினறது சககிய சமபநதி யாகிய குரததன்மை முதலியவறறிறகுத தேவதததனிடதது ஆசிர யததனமைச சமபநதமிருககினறது. அசசமபநதததா லறியபபடு

கின்றவன் தேவதத்தனாதலின் அவனிடத்துச் சிவகப்த வாச்சியார்த்தத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது இருத்தலின், சிவகபதத்திற்கு லக்ஷிதலக்ஷணையுள்ளதெனக.

11. சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவிர்த்தித்த ஒருவனை நோக்கி அவனுக்குப்பிரியனாகிய மற்றொருவன் விஷத்தைப் புசியென்று கூறுகின்றான் ஆண்டு விஷத்தைச்சாப்பிடென்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம் கூறுவோனதுகருத்துப் போஜனத்தின் அபாவத்திலாம் போஜனத்தில் சக்தியுள்ள அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்த மின்மையால் இலக்கணையும் பொருந்தாது ஆதலால் சத்துருவின் வீட்டி லுணணுதலின் நிவிர்த்தி வாக்கியத்தின் வியங்கிய (குறிப்பு)ப் பொருளாம். வியஞ்சனவிருத்தியாற் றோன்றும் பொருள் வியங்கியப் பொருளெனப்படும் என்பர்

வியஞ்சன விருத்தி பெரும்பானமையும் விட்டவிலக்கணையிலடங்கும் விஷத்தைப்புசியென்னுமிடத்து அதுதனது வாச்சியார்த்தத்தை (விஷம் புசித்தலை) விட்டு அதனது பிரதியோகித்தன்மைச் சம்பந்தமுடைய சத்துருபோஜன நிவிர்த்தியை யுணர்த்துதலின் அதற்கு விட்டவிலக்கணையுள்ளதெனக.

தருக்கசங்கிரகம் "குறிப்பும் (வியஞ்சன விருத்தியும்) ஆற்றல் (சக்தி விருத்தி) இலக்கணை யென்னு மிவற்றுளடங்கும்' என்று கூறுவதறிக.

(ஆ). அற்றேயின், இதிற் பதங்க ளவாய்நிலையன அல்ல; மற்றென்னெனிற் பொருள்கள்; கனிமுதலிய ஆதேயங்கட்கே கரைமுதலிய ஆதார அவாய்நிலைமையால் ஆராயிற் பொருள்களும் அவாய்நிலையனவல்ல;

* அவாயநிலை இச்சை வடிவாய சேதன தரும மாதலின்.

(கு-ரை) கனிமுதலிய பொருள்கள் கரைமுதலிய விடங்களி லிருத்தலின் கரைமுதலியவை ஆதாரமாயும் கனிமுதலியவை ஆதேயமாயுமிருக்கின்றன. இருத்தலால் பொருள்கட்கே அவாய நிலை யிருக்கின்றதேயன்றிப் பதங்களிடத்திலில்லை, ஆராயுமிடத்து முண்டுமின்றிச் சேதன (புருஷ) தருமமாகிய இச்சையே அவாய நிலையாம் என்பது ஆட்சேபம்

* "அவாயநிலையென்பது இச்சைக்காம் அது சேதனத்துண் டாயினும் பதத்தினது ஆத்தத்திற்கு எவ்வளவுகாலம் வேறு டதார்த்தங்களுடன் அந்வய ஞானமுண்டாகவில்லையோ அவ்வளவு காலம் தனது ஆர்த்தத்தின் அந்வயத்தின் பொருட்டு வேறு பதத் தின் இச்சை சமானமாகத் தோன்றுகின்றது, அந்வய போதமுண் டாய பின்னர்த் தோற்றுவதில்லை அஃது அவாயநிலையெனப்படு கின்றது எங்ஙனம்? "இவன் வருகின்றான் புத்திரன் ராஜனுடைய புருஷன், விலக்கப்படுக" என்புழி இவன்ராஜாவின் புத்திரன் வரு கின்றான் என்று ராஜபதார்த்தத்திற்குப் புத்திரபதார்த்தத்தோடு அந்வய போதமுண்டாகியபின் புருஷபதார்த்தத்தில் அந்வய போதத்திற் கேதுவான அவாயநிலை ராஜபதார்த்தத்திலில்லையாக லின் 'ராஜனது புருஷன் விலக்கப்படுக' என்னும் ஞானமுண்டா கின்றதில்லை, ஆனால் 'புருஷன் விலக்கப்படுக' என்னும் ஞான முண்டாகின்றது அவாயநிலைஞானம் சாப்தபோதத்திற் கேது வாகாவிடின் 'ராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றான், ராஜாவின் புருஷன் விலக்கப்படுக' என்னும் ஞானமுண்டாதல் வேண்டும் ஆதலால் அவாயநிலைஞானம் சாப்தபோதத்திற் கேதுவாம். என்று விருத்திரத்நாவலி கூறுகின்றது

(௪.) ஆஃகெ்தாக்கும. பொருளகள் தமபதஙகள் (அாதஙகள தமககுரிய பதஙகளைக) கேடபானுக கொனறற கொனறு விடயமான அவாயநிலையைத தோற்றுவிததலின, அவாயநிலையனவெனக கூறப படுமெ. அதன (பொருள) வழியா லதனை (பொருளை)க கூறும பதங்களும அவாயநிலையனவென உபசரிக கபபடும. அல்லது, பதஙகளே பொருளைப பிரதிபா திதது(கூறி)க கொணடு பொருள வேறுபாடடு விடய அவாய்நிலையைத தோறறுவிபபன வெனனு முப சாரததால அவ்ாயநிலையன வெனறுமாம இஙஙனம பொருள்கள அவாயநிலையன, ஒனறறகொனறு அந வயயோககிய முடையனவுமாம அது(பொருள)வழி யாற பதஙகளும அவாயநிலையன யோககியமுடையன வென றுபசரிககபபடும. அணமை பதஙகளொருவ ஞனே விளமப (தாமத) மினறி உசசரிககபபடுதல், அதுவுஞ சாடசாதே (நேரே) பதஙகளிலுணடு. பொருள வழியான (ஆாதத மூலமாய)னறு ஆதலின இபபொருளுணடாயிறறு. பொருள கூறும வழியாற கேட்பானுககுப பதவேறுபாடடுவிடய அவாய நிலையையாயினும பொருளவேறுபாடடு விடய அவாயநிலையையாயினுந தோறறுவிககினற விளஙகும ஒன்றறகொனறு அநவயமான யோககியபபொருளைக கூறுகினற அண்மையுடைய பதஙகளது கூடடம

வாக்கியம்; * பதமு மெழுத்துக்கூட்டம். † ஈண்டுக் கூட்டம் ஒருஞாந விடயமாதல்.

இங்ஙனம் அதின் முறையுடையவாகிய எழுத்துக் கட்கு விரையக்கெடுதல் உண்மையின் ஒருங்கே அநேக எழுத்தநுபவ முண்டாகாமையின் முதன் முதலெழுத் துக்களை அநுபவித்து ஈற்றெழுத்துக் கேட்குங்கால் முதன் முதலெழுத் தநுபவத்தாற்பிறந்த வாசனை யோடுகூடிய ஈற்றெழுத்தோடு பொருந்திய பதத் திறகமைந்த பொருட் ‡ சங்கேதங் கிரகித்தலால

* பதமும் எழுத்துக்கூட்ட மென்றாராயினும் சிறுபான்மை ஓரெழுத்தே பதமாதலு முண்டு "எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந் தும் பொருடரின் பதமாம்" என்று நன்னூல் கூறுவதறிக.

† "சொல்லென்றது எழுத்தினானாக்கப்பட்டு இருதிணைப் பொருட்டன்மையுமொருவனுணர்தற்குக்கருவியாமோசையை. ஈண்டு ஆக்கப்படுதலென்றது ஒருசொற்கூறுமிடத்து ஓரெழுத்துப்போல ஓரெழுத்துக் கூறுவதல்லது ஒருசொல்லாக முடியும் எழுத்தெல் லாம் சேரக்கூறலாகாமையின் அவ்வெழுத்துக்கள் கூறிய அடைவே போயிற்றேனும் கேட்போர் கருத்தின்கண் ஒருதொடராய் நிலை பெற்று நின்று பொருளை யறிவுறுத்தலை ஆயின் ஓரெழுத்தொரு மொழிக்கு ஆக்கந்தலின்றாலெனின், ஓரெழுத்தொருமொழியைக் கூறியக்கால் அதுவும் செவிப்புலனாயக் கருத்தின்கண் நிகழ்ந்த பின்னர்ப் பொருளையாக்குதலின் அதுவும் ஆக்குந்தன்மையுடைய தாயிற்று" என்று நச்சினார்க்கினியர் "உயர்திணை யென்மனார்" என் னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரையிற் கூறுவதறிக.

‡ சங்கேதம்—சக்தி.

*அளிககபபட்ட செவிபபுலனுல ஒருஙகே சதசததா (இருபபது இராததா)ன பலவெழுததைதயகபபடுகக்கும பதவுணாவு தோனறுந துணைவலியால பிரதயபி ஞாநம போல (அநதயானையிது எனனும பிரதய பிஞ்ஞாருபபபிரததியடசம போல)ப †பிரதயபிஞாநக காட்சியில அதீதமா (மீறியதா)யு முனனரவததை (சமஸ்காரம-வாசனை) தோனறுமே. அனறே (அதனு லலலவா) பினனா முதனமுதற பதாநுபவததா ற ஞேனறிய வாசனையோடு கூடிய ஈறறுப பதவிடயச செவிபபலனுற சதசததான பலபததைதை அகபபடுக கும வாககிய ஞாநமுணடாம. இவவாககியம, ஆபத மகனுற் கூறபபடடுச சபதபபிரமாணமாம. அதறகுப பலம வாககியபபொருளுணாவு. இசசததப பிரமாண

---

* அளிககபபடட—சகாயததைதயடைநத சகாயம—கேடகுஞ சாமாததியம.

† பிரத்யபிஞாநக காடசியில்-இஃது அநதப்பதம் எனனும பிரததியபிஞஞாருபப பிரததியடசததில "இஃதநதககாரம என முனனதனுணாவே (பிரததியபிஞசாருபப பிரததியடசமே) நிகழ தலின எழுததுககளெலலாம நிததமாதல பெறறும பெறவே வேதம அநாதியெனறுறபடுமிழுகனென யெனின, அறறனறு, ககரம தோனறிறறு, ககரமழிநதது எனனுமுணாவு நிகழதலான எழுத்துககளெலலா மநிததமாதல பெறபபடடமையின. 'இஃதநதக ககரம' என முனனதனுணாவுநிகழதல 'இஃதநத விளககினசுடா' எனபதுபோல அதன சாதிபறறியெனக" எனறு தருககசஙகிரகங கூறுவதறிக

இலககணம உலகினும வேதததினும பொது. உலகத தின இது விசேடம. யாவனாயினு மொருவ னாதத னவான; அனைவருமலலா. ஆதலின, உலகவாககியஞ சிறிதேபிரமாணம,வேதததிறபரமாபதனைஸ்ரீமகேச னாற் கூறபபடட வாககியமெலலாம பிரமாணம; எலலாம ஆபதவாககிய மாதலின.

ஒருசாரார வேதம காரியமாயின, அது மூனறுகணநதாணிருத தல வேணடுமெனபாரைமறுகக, எவவேதம தேவதததனால அததி யயனம செயயபபடடதோ அவவேதம எனறால அததியயனம செயயபபடடதெனனும பினனிகழு முணாசசிககு விரோதமுண டாகினறமையின அது க்ஷணிகமெனப தொவவாது இதனால ககர முதலிய வாணஙகளும க்ஷணிகமனறு, அநதக ககாநதாணிதுவென னும பினனிகழுமுணாசசிககு விரோத முணடாகினறமையின ஆகவே எழுதது, பதம, வாககியமெனனு மிவறறின சமுதாயமா கிய வேதததிறகு ஆகாய முதலியனபோனறு சிருஷடி காலதநி லுணடாகிச சஙகாரகாலததில நாசமேயனறி இடையில எழுததுக களுக குறபததி நாசமிலலை. (இடையில எழுததுககளுக குறபததி யுணடெனறஙகீகரிககின) பலககாஙகளைக கறபிததல வேணடும அது கௌரவமாம ஆனால உசசரிககபபடாமலுளளபோது எழுத துககள தோனறுதலினறு, உசசாரணமாகிய வியஞசகமி (பிரகா ச ம பணணிவைததலி) னமையின, அநதகாரததில கடம தோன றுமைபோல ஆதலால யாதொரு விரோதமுமினறு. ககாரமுண டாயிறறெனறறெருடககதது ஞானம அநதககாநதானிது வென னும பினனிகழு முணாசசிககு விரோதமா யிருததலின அஃதப பிரமாணமாம, அலலது, எழுத்துககளின பிரகாசததை யுணடுபண ணும துவனி (கணடதொனி) யிலுளள உறபததியானது பிரகா

(கு-ரை) ஒனறனறனமையை மறறொனறன மேலேறறிக கூறுவது உபசாரமெனப்படும். கேடபவனுககு ஒனறறகொன றுளள அவாயநிலை (இசைசை)யைத தோறறுவிககும பொருளகளின றனமையை அபபொருளையுணாததும பதஙகளின மேலேறறி கூறின ஈமகாணக அலலது எனமேருபசாரங கூறுமிடததும பதங களை பொருளைககூறுவதன வாயிலாக அதன வேறறுமை விஷய அவாயநிலையைத தோறறுவிததலின அது காரணமாகப பதஙகளும அவாயநிலையனவென றுபசாரமாக கூறபபடுகினறன வென றறிக. அவாயநிலையுடைய பொருளகளே அனவய (கொணடுகூடடு தல) யோககிய முடையனவா யிருததலின அபபொருளகளின வாயிலாகப் பதஙகளும அவாய நிலையுடையன யோககியமுடையன வென றுபசாரததாற கூறபபடுகினறன வெனபதாம ஈணடும பொருளகளின அவாயநிலையும தகுதியும பதஙகளினமே லேறறிக கூறபபடடமை காணக

அணமை சொலலின கணனறிப பொருளினகணினறெனபது முனனாககூறிய வாறறுல நனகுவிளஙகும அவாயநிலை, யோககி யதை, அணமையுடைய பதஙகளின கூட்டமாகிய வாககியம விதி, நிஷேதம, அாததவாதமென மூவகைததாம அவறறுள, பிரவிாததி பரமான வாககியம விதிவாக்கியமாம் அது சோதிடடோமததாற றுறககம வேணடியான வேட்க, ஓதனகாமன தணடுலததை (அரிசியை)ப பாகஞசெயக எனறுறபோலவனவாம நிவிாததிபா ரான வாககியம நிஷேத வாககியமாம் அது கலஞசம (கஞசா) தினனறக எனறுறபோலவதாம இவவிரணடினும வேறுயவாகசி யம அர்த்தவாதயாம ஸதுதி நிநதையெனனுமிரணடனுள ஒனறை

சததையடைவதான அடசர விஷயமாகத தோனறுவதால அப பிரமாணமாம. ஆதலால வேதம க்ஷணிகமனறு எனபா.

யறிவிக்கும வாக்கியம ஆததவாத மெனபபடும அஃது அநுவாதம், குணவாதம, பூதாாததவாதமென மூவகைததாம.

(1) அன்னியப பிரமாணததாற சிததித்த ஆததததைக கூறும வாக்கியம|அநுவாதமாம். அது 'பனிககுமருந்து அக்கினி' என்றுறபோலவதாம.

(11) அனனியப் பிரமாணததிறகு விருக்தமாகிய விதேய (அமைகக்பபடட்தாய) ஆததததைக் குணவாயிலாகத துதிக்கும வாக்கியம குணவாதமாம் அது பிரகாசமாகிய குணததின சமத தனமையால துதிக்கும 'யூபம (யக்கியகமபம) ஆதிததன' எனனும வாக்கியம போலவதாம

(111) சுவாாததததிற (தனதாததததிற) பிரமாண முள்ள தாய இலககணையினுலே விதேய ஆததததின மெனமையை யறிவிக்கும வாக்கியம பூதார்த்தவாதமாம். அது 'வஜ்ஜிர அஸதன புரநதரன' என்றுறபோலவதாம

இவவாக்கியஙகளியாவும சிததபரம, காரியபரமெனனும வாக கிய மிரணடனுள அநதாககதமாம சிததித்த (பெறபபடட) ஆததததைக கூறுமவாக்கியம சித்தபரவாக்கியம. அது வஜஜிர அஸதனபுரநதரன, மலாநததாமரைக்கண வணடுளது என்றுற் போலவனவாம. செயயவேணடுவதைக கூறும வாக்கியம காரிய பரவாக்கியம அது சுவாககாமன ஜோதிஷடோமததால் யஜிக்க ஒதனகாமன தணடுலததைப பாகஞ்செய்க என்றுறபோலவன வாம வேதவாக்கியம உலகவாக்கியமெனனு மிரணடனுள காரிய பரவாக்கியததிறகுக கூறிய உதாரணமிரணடனுள முனனது வேத வாக்கியமும, பினனது உலக வாக்கியமுமாம. ஏனையவறறையு மிஙஙனமே யுயததுணாநது கொளக.

"* கணட முதலிய விடஙகளில வாயுவின சையோகததால உணடாகும வாண (எழுதது) வடிவசததமெதுவோ அதன சாட சாதகாரம (பிரததியடசம) சிரவணததா லுணடாகினறதிலலை ஆனால, வாணரூபசதததததால் வேறுசதத முணடாய அதன சாட சாதகாரமுணடாகினறது. இவவாறனறி அநியசததமினறிய ஒரு சததம அபபிரசிததமாம. ஆனால இமமதததில வாணஙகளின சமுதாய வடிவமான பதததிறகு ஏககாலததிற சமபவமிலலையாக லின பதததின சாடசாதகாரமோ சம்பவியாது எனறாலும, ஒவ வொரு எழுததின சாடசாதகாரததால எலலாவெழுததுககளையம விஷயஞசெயயும ஒருஸமிருதியுணடாகினறது ஸமரிகக(நினைகக)ப பட்ட பதததால பதாாததததின ஸமிருதியுணடாகினறது அத னாற சாபதபோத முணடாகினறது அலலது முன முன வாணஙக ளின அனுபவததால (பிரததியடசததால்) சமஸகாரமுணடாகின றது சமஸகாரததோடு கூடிய அநதிய (ஈறறு) வாணததின அனுபவமே பதததின அனுபவமெனபபடுகினறது அதனால பதாாததததின ஸமிருதியுணடாகினறது அதனால சாபதபோத முணடாகின்றது இது நியாயமதம்" எனறு விருததிபபிரபாகரம மூனறாவது பிரகாசததிற கூறுவதால வாககியபபொருள ஞான முணடாகுமவகை நனகுவிளஙகும

சததுவம, ரஜசு, தமசு எனனு முககுணஙகளும மாறிமாறி வருதல யாவாககு மிருததலின உயாநதபொருள இழிநதாராவயி னும, இழிநதபொருள உயாநதாா வாயினும, உறுதிபபொருள பகைவாவாயினும, கெடுபொருள சிநேகா வாயினும ஒவவோரிடத துக கேடகபபடுவதாயிருததலின 'உலகவாககியம சிறிதே பிர மாணம' எனறு கூறபபடடது.

---

* கணடம, மேல்வாய, பல, மூககு, உதடு, நாறுனி, உரம, சிரம எனனும எடடுறுபபுககள இடஙகளாம

பாமாபதஞன மகேச (ஈச)ன சாவஞஞனயிருததலின அவ னிடதது எவவிஷயததிலும ஐயநகிரிபிலலே, இலலாமையின அவ ஞறகூறபபடட வேதவாககியமியாவும பிரமாணஙகளேயாம. *பிற ா றகூறபபடட நூலகளுள வேததகிறகுவிரோதமாகா துளளவை யே பிரமாணமாம மீமாமசகா வேததகிறகுக காததாவினறு, அது நிததியமெனறு கூறுவா வேதாநதிகள வேதமநிததியமனறு, ஆஞல அது முனசாககததின (படைபபின) கிரமததை நினைததுப பின சாககததில முன கறபததிறகுச சமானககிரமமுடையதாக ஈசஞல கூறபபடுகினறமையின அதன கிரமம அநாதியெனபா

5I நானகு பிரமாணமும வாணிக்க (கூற)ப படடன. இவறறின வேருயின பிரமாணமலல, பிரமாண மாயி னும எணடேயடஙகுதலின.

(கு-ரை) பிரமாணம நானகெனக கூறுவதன காரணம வரு மாறு —சாாவாகா பிரததியடசமொனறே பிரமாணமாமெனபா பிரததியடசததையும அனுமானததையு மஙகீகரிததுளள பௌத தரும வைசேடிகரும பிரததியடசப பிரமாணததைமாததிர மஙகீ கரிககுமிடததுத திருபதியை விருமபும புருஷனுககுப யோஜனத திற பிரவிாததியுணடாதல கூடாது சாபபிடாத போஜனததில திருபதியுணடாகு மெனபதறகுப பிரததியடசபபிரமாணததிஞல யாதொரு பிரததியட்ச ஞானமுமின்று சாப்பிட்ட போஜனததி னனுபவம் சாபபிடாதபோஜனததிலும அனுமானததிஞ லுணடா கினறமையின அனுமானப பிரமாணததையு மஙகீகரிககவேண்டு மெனபா. அவவிரணடுடன சபததததையு மஙகீகரிததுளள சாங கியா சைவர் முதலியோா சபதபபிரமாணததை யஙகீகரிககாவிடத

* பிறரெனறது விஷ்ணுவின அவதாரமான புததா முதலி யோரை.

துத தேசாநதரததில உன தகப்பனிறநதுபோஞனெனறு பிறா கூறககேடடவனுககுத தன தகப்பனிறநதுபோஞனெனனுமஞான முணடாதல கூடாது. உணடாதலே பிரசிததமாயிருககினறது. இது பிரததியடசததாலும அனுமானததாலு முணடானதனமையின * சபதப பிரமாணததையு மஙகீகரிததலவேணடுமெனபா இம மூனறுடன ‡ உவமானததையும அஙகீகரிததுளள நையாயிகா ஆமாவிஜைப பாராத ஒருவன வனசரனால ஆமா ஆவையொககு மெனக கேள்விபபடட பினனா வனததிறகுசசெனறு ஆமாவைக காணுமபோது அவவனசரனகூறிய வாககியமும அதன்பொருளும் நிஜைவில வருகினறன அநத ஸமாஜைககுப பினனா அவனுககு இஃதாமா எனனும ஞானமுணடாகினறது உவமானப பிரமாணததையஙகீகரிககாவிடடது இநத ஞானமுணடாதல் கூடாது ஆதலால உவமானபபிரமாணநதையு மஙகீகரிததலவேணடுமென பர். இஙஙனங கூறியதால பிரததியடச முதலிய நானகு பிரமாணததையு மவசிய மஙகீகரிததலவேணடுமெனபது பெறப படடது

* "இபபதஙகள நிஜைபபிககபபடும பொருடசமபநதமுடை யன; அவாயநிஜை முதலியவறறையுடைய சொறறிரடசியாகலின, நமமேஞா வாககியமபோலுமெனனு மனுமானததானே யாணடும உணாவு நிகழதலின சததம வேறு பிரமாணமனறெனின, அற றனறு, சததவுணாவு அனுமிதியுணாவிறகு வேருய இலககண முடையதெனபதறகுச சொலலாலறிநதேனெனனும பினனிகழு முணாவே (அனுவியவசாயஞானமே) சான்றுதல எல்லாாககு மொபப முடிநததாகலின" எனறு தருககசஙகிரகம கூறுகினறது.

‡ உவமானம அனுமானததி லநதாககதமாமெனபவா எனது ஆ இவவாமாவிற கொததிருககினறது, இதனகணுளள ஒபபு மைககுக (கோ) பிரதியோகியா யிருததலின, எது எதனிடததுளள

மீமாமசகருள ஏகதேசியான பிரபாகரா அருததாபததிப பிரமாணததையு மஙகிகரிததிருககினறனா அது கேவலவியதிரேகியனுமானததி லநதாககதமாம மீமாமசகருள மறறொரு ஏகதேசியான படடரும வேதாநதிகளும மேறகூறிய ஐநதுபிரமாணங்களுடன அனுபலததிப பிரமாணததையு மஙகீகரிததிருககினறனா அது பிரததியடசப பிரமாணததி லநதாககதமாம

பௌராணிகா மேற கூறிய ஆறுபிரமாணஙகளுடன பரிசேஷம (ஒழிவு), சமபவம (உணமை), ஐதிகம (வழககம), சுபாவம (இயலபு) எனனும நானகு பிரமாணஙகளையும அஙகீகரிததிருககினறனா. பரிசேஷமும, சமபவமும, சுபாவமும அனுமானததி லநதாககதமாம, ஐதிகம சபதததி லநதாககதமாம சுபாவம பிரததியடசததி லடஙகுமெனபாரு முளா

பரிசேஷ முதலிய நானகிறகும செயயுள வருமாறு:

(1) சீராரொழிபெனறு செபபபபடுவது திணபுவிமேற, போராடிநினறு பொருதாரிருவாதம போாககளததுப, பாராாிராகவன வெனறுனெனிறறன பரிசழிநது, நோாமிராவணன றேறற சொலலாகி நிகழவதுவே

ஒபபுமைககுப பிரதியோகியா யிருககினறதோ அஃததறகொபபாயிருககினறது, எஙஙனம? மைததிரனிடததுளள ஒபபுமைககுப பிரதியோகி சைததிரன, அவன மைததிரனுக கொபபாயிருததலின என்று கூறுவா.

மலைதீயுடைததது, புகையுடைமையின, அடுககளைபோல எனனும அனுமானததில உவமைககுரிய உறுபபுககள நானகும அடஙகுவது அடுககளைததீ உவமானமாயும, மலைததீ உவமேயமாயும, போல எனபது உவமவுருபாயும, புகையுடைமை சாதாரண தருமமாயுமிருததலானுணாக எனபா இககாலததொருவா.

(ii) துயககறவுணமையென நாவலாகடுணிநதுரைபப, இயற கைபபொருளினை யிறறெனலாமிது தானுரைககின, வியககுறற காலசலிககும நீசசுடு வியனீாகுளிரும, வயககுறற மணவலிதெனறு பட்டாஙகு வழஙகுவதே.

(iii) கொளபயிலவேலைக கடலபுடைசூழுங குவலயததோ, ரனடுடனெலி லலகையுண்டெனபாக ளெனபதுவு, மினபயில புற றில விடநாகமுண்டெனப ரெனபதுவு, மெனபாக ளவல ரென பதுமைதிக மெனபாகளே

(iv) மாமேலிருநதொரு கோறுவெனிறகுளளிககோறரலுந, சோமேலிருநதொரு கோறுவெனிறறா வேதுணிநது: பூமேவுகண ணழுத தஙகோல கொடுததலும பூதலததே, நாமே வியலபென றுக றுவாநலலசொன னவலரே

கைமுதலியன அசைததலாகிய சேஷ்டையும் சததப பிரமாணததின வாயிலாகவாவது அநுமானப பிரமாணததினவாயி லாகவாவது வியவகாரததிற கேதுவாயிருததலின அது வேறு பிரமாணமனறும

5. அருத்தாபத்தி.— ASSUMPTION.

52. (ஆ) அற்றுயின, அருததாபததியும வேறுபிர மாணமாகவுணடு. அநுபபததியமா (பொருநதாமை யா)ன ஆததங காணபபடுவதால அதறகு உபபாதக (சமபாதக) மான வேறு ஆததங கறபிபபது அருத தாபததியாம. அஙஙனமனறே, பருமனுன தேவதத தன பகலுணணு னென்று கணடாயினும கேட்டா யினும இரவுணடல கறபிககபபடும. பகலுணணுனது

பருமை இரவுண்டலனறிக கூடாது; ஆதலின் பருமை வேறொன்றாலாகாமை தோற்றுவித்த அருத்தாபததியே இரவுணடலிற பிரமாணம். அது காடசி முதலியவற்றின் வேறு; இரவுணடல காட்சிமுதலிய வற்றிற்கு விடயமாகாமையின.

(கு-ரை.) அருததாபததிப பிரமையின் கரணம் அருததாபததிப பிரமாணமாம் உபபாதக கறபனைககேதுவான உபபாததிய ஞானம ஆததாபததிப் பிரமாணமாம உபபாதக ஞானம அருததாபததிப் பிரமையாம, உபபாதகம சமபாதகமெனபன ஒரு பொருட கிளவி, உபபாததியம சமபாததிய மெனபனவும் அவ வாறே. யாதினறி யாது சமபவியாதோ அதறகு அது உபபாத்திய மாம. எஙஙனம? இராபபோஜனமினறிப் பகறபொழுதுண வொழிநத புருஷனிடததுப பருமை சமபவியாமையின பருமை இராப்போஜனததிற்கு உபபாததியமாம். யாதொன்றன அபாவத தால யாதொனறன அபாவமுளதாகினறதோ அது அதன் உப பாதகமாம். எஙஙனம்? இராப்போஜனததின அபாவததால பகற பொழுதுணணுதானுககுப பருமை சம்பவியாமையின இராபபோஜ னம பருமையின உபபாதகமாம. இதனால் உபபாததிய அனுபபததி (பருமை பொருநதாமை)யின் ஞானத்தால உபபாதக கறபனை (இராபபோஜனததைக கறபிததல) அருததாபததிப பிரமையாம. உபபாதககறபனைக கேதுவான உபபாததிய அனுபபததியின ஞானம் ஆததாபததிப் பிரமாணமாம. அர்ததாபத்தி யெனபது ஆததஙய—ஆபததி யெனப் பிரிபட்டு நிறகும. அதன பொருள ஆதததின கறபனை யெனபது. அர்ததம-உபபாதக வஸது; ஆபததி-கறபிததல.

பகற்பொழுதுண்ணுப் புருஷன் பருததிருக்கின்றனனு னிடததுப பருமையிரவுணடலால பொருநதுமனறி வேறொன்றாற

பொருநதாதென்பது இதன திரணடபொருள ஈணடுப பருமை யின பொருநதாமையிஞல் இரவுணடல கறபிககபபடுதலின பருமையின பொருநதாமையின ஞானம அாததாபததிப பிரமாண மும, அதஞல் இரவுண்டலைககறபிககும ஞானம அருததாபததிப பிரமையுமாம. இபபிரமாணம வியாபாரமினறிய காரணமாம.

அது I. திருஷ்டம (காணடல) II சுருதம (கேட்டல) என விருவகைதது.

I. திருஷ்டமான அர்த்ததகின அனுபபததியிஞல உபபாத ததைக கறபிததல் திருஷ்டாாததாபததிப பிரமை யெனபபடும அதறகேதுவான திருஷ்டாாததததின அநுபபததியின ஞானம திருஷ்டாாததாபததிப பிரமாணமெனபபடும. எஙஙனம? பகலுண ணுதவனது பருமையைககணட விடதது இபபருமை யிராததிரி போஜனமினறிச சமபவியாதெனறு பருமையில இராபபோஜனங கறபிககப படுகினறது. ஈணடு உபபாததியமான பருமை பொருந தாமையின ஞானம திருஷ்டாாததாபததிப பிரமாணமாம இராப போஜனததைக கறபிததல திருஷ்டாாததாபததிப பிரமையாம

II சுருதாாததததின அநுபபததியிஞல (பொருநதாமை யிஞல) உபபாதகததைக கறபிததல சுருதாாததாபததிப பிரமை யெனபபடும. அதறகேதுவான சுருதாாததததின அனுபபத்தியின ஞானம சுருதாாததாபததிப பிரமாணமெனபபடும. எஙஙனம? வீட்டிலிலலாத தேவதததன ஜீவிததிருககிருனென்னும வாககி யததைக கேடடவிடதது, வீடடிறகுபபுறம்பே தேவதததனது இருப்பினறி வீடடிலிலலாத தேவதததனது ஜீவனம பொருநதா தென ஜீவனததில புறமபேயிருததல கறபிககபபடுகினறது. ஈணடு உபபாத்தியமான ஜீவனம பொருநதாமையினஞானம் சுருதார்ததா பததிப பிரமாணமாம, புறமபேயிருததலைக கறபிததல சுருதாாத தாபத்திப பிரமையாம.

அசசுருதாாத்தாபததியும (க) அபிதாநாநுபபததி (உ.) அபிஹிதாநுபபததியென யிருவகைபபடும

(க) யாணடு வாககியததின ஏக தேசததைக கேட்டலால அநவயாபிதானம பொருநதாமலிருககின்றதோ ஆணடு அநவயாபிதானததிறகு உபயோகமான வேறுபதங கறபிககபபடுகினறது. இஃது அபிதாநாநுபபத்தியாம் எஙஙனம? துவாரம(வாயிலை)என்று கூறுமிடதது மூடு எனனும பதமானது அத்தியாகாரம் பணண (சோகக)ப படுகினறது. யாணடு உபபாததியமான துவாரமெனனும பதததின பொருநதாமையின ஞானம அபிதாநாநுபபததிப பிரமாணமாம. 'மூடு' எனனும் பதததைககறபிததல அபிதாநாநுபபததிப பிரமையாம. ஒருபதாாததததிறகு இஷடமாகிய வேறு பதாாததததுடன அனவயபோததிலுளள கூறுவோனது தாறபரியம அபிதான மெனபபடும 'வாயிலை' அல்லது 'மூடு' எனறிவவளவுமாததிரங கூறின ஆணடு 'வாயிலை: மூடு' என்னுமுணாசசி கேடபவனுக குணடாதல வேணடுமெனபது கூறுவோனது தாறபரியமாகிய அபிதாநமாம

(உ.) யாணடு வாககியததா லறியபபட்ட அருததமானது பொருநதவில்லையென றறியபபடுகினறதோ ஆண்டு வேறாததங கறபிககபபடுகினறது. இஃது அபிகிதாநுபபத்தியாம் எங ஙனம? "சுவாககாமன ஜோதிஷடோம மெனனும யாகததைசசெய யககடவன" என்னு மிடதது அவ்வாககியததின பொருள அபூா வததைக கறபிததலினறிச சமபவியாதெனறு அதனாததததில அபூாவங கறபிககபபடுகினறது யாணடு உபபாததியமான வாககியாாததததின பொருநதாமையின ஞானம அபிகிதாநுபபததிப பிரமாணமாம. அபூாவததைக கறபிததல் அபிகிதாநுபபததிப் பிரமையாம. சுவாககசாதனமான யாகம க்ஷணிக மாகையால

அச்சாதனத்தன்மை சாக்ஷாததாகப பொருநதாமையால் யாகததிற கும் சுவாககத்திறகுமிடையில அபூாவங கறபிககபபடுகினறது ஈற ருருதியை யாகமென்றும, சுகவிசேஷததினை சுவாககமெனறும, காமததினுலுண்டான சம்ஸகாரவடிவ அதிாஷடததினை அபூாவ மெனறுங கூறுவா.

(ச) இங்ஙனமன்று; இரவுணடல * அநுமான விடயமாதலின. அங்ஙனமனறே, தேவததகன் இரவி லுண்பன் (எனபது பிரதிஞ்ஞை); பகலுணணுயி னும பரியனுதலின (எனபது எது), யாவனொருவன இரவிலுணணுன் அவன பகலுணணுயும பரியனு கான; எங்ஙனம? பகலிரவிலுண்ணுன பரியனுகான (எனபது உதாரணம); இவன அஙஙனமலலன் (என பது உபநயம); ஆதலின இஙஙனமலலன (என்பது நிக மனம) எனனுங் கேவலவியதிரேகி யனுமானததால இரவுண்டல தோனறலின, அருததாபத்தி கறபனை யாற பயனென?

(கு-ரை.) அருததாபததி யென்பது வியதிரேகி யனுமானத திற்கே மற்ருொ பெயராயிருததலின அருததாபததியை வேறு பிரமாணமென்றல பொருநதா தெனறவாறு.

---

* ஆததாபததிப பிரமாணம் வேறு, அநுமானப பிரமாணம வேறு எனபவா யாணடு ஒரு பொருளினது ஞானததின அனுவியவ சாய (பினனிகழு) ஞானம பினன மாகினறதோ ஆணடு அப பொருளினது ஞானததின் பிரமாணம பினனமாகினறது வியவ சாய (முன்னிகழு) ஞானததினை யுணடுபணணும பிரமாண ..ரினறி அநுவியவசாயஞானததின பேதமுணடாகாது. ஆத

தேவதத்தன் இரவிலுண்பன (பி), பகலுண்ணுனாயினும் பரியனாதலின் (ஏ): யாவனொருவன் இரவிலுணணான் அவன் பகலுணணானும் பரியனாகான, பகலுமிரவு முண்ணாதவன்போல (உதா), இவன்(இத்தேவதத்தன) அஙஙனமலலன (பரியனாகாதவ னல்லன-பரியனே) (உப); ஆதலின இஙஙனமல்லன (இரவிலுண ணாதவனலலன்—இரவிலுணபவனே) (நிக) எனனும் வியதிரேகி யனுமானததில் அருததாபததி யடஙகிபபோதல் காணக.

6. அநுபலத்தி—Absence.

53. (ஆ) அறறாயின், அபாவமெ (அநுபலததியெ)ன் பதும வேறுபிரமாணமாயுண்டு, அதுவும இன்மை கவர்தற (அபாவததை யறிதற்)பொருட்டு வேண்டப்

தாபததிப பிரமையும அநுமிதிப்பிரமையும தமமுள வேறுபட்ட அநுவியவசாய ஞானமாயிருததலின அவவிரண்டன பிரமாணமும பினனமாகவே யிருததலவேண்டும. எஙஙனம்? ஸதூலததனமை இராபபோஜனததின வியாபபியமாம, ஸதூலததன்மையுடையவன தேவதததன எனனுமிரணடு ஞானமுமுணடாய யாணடுஇராபபோ ஜனததின ஞானமுணடாகினறதோ ஆணடு அஃது அநுமிதி ஞான மாம பகலுணணாத புருஷனிடதது இராததிரிபோஜன மினறி ஸதூலததன்மை சமபவியாதெனனும் ஞானததின்பினனருண்டா கும் இராத்திரிப் போஜனததின ஞானம அர்த்தாபத்திப்பிரமை யாம. இவவேதுவினுல் முதறகிரமப்படியிராததிரிபோஜனததினது ஞானததினபினனாப பருமையினுல இராப்போஜனததை யனு மிககிறேனெனனும அநுவியவசாயஞானமுணடாகின்றது. இரண டாவது கிரமபபடி இராபபோஜனததின ஞானததிற்குப் பினனாப் பருமை சமபவியாமையால் இராபபோஜனததைக கறபிககிறே னெனனும அநுவியவசாயஞான முணடாகினறது எனறு கூறுவர.

படும். அஙஙனமனறு, குடமுதலியவறறின அநு பலததியால் குடமுதலியவறறின அபாவந துணியப படும். அநுபலததி-உபலததியினமை (விளஙகாமை) யெனபது. ஆதலால் அபாவ (அநுபலததி)ப பிரமா ணததால குடமுதலியவறறினின்மை கிரகிககபபடும.

(கு-ரை.) அபாவபபிரமையின் அசாதாரண காரணம அனு பலததிப் பிரமாண மெனப்படும. கடததின அனுபலததியினல் அதன அபாவ மறியபபபடுதலின அனுபலததியை வேறுபிரமாண மாக அஙகீகரிததல வேணடும. அனுபலததி அபபிரதீதியெனபன ஒருபொருட்கிளவி. இப்பிரமாணம வியாபாரமினறியதாம.

(ச.) இஙஙனமனறு; ஈணடுக குடமுண்டாயின அபபோது நிலமபோலககாணபபடும *எனனும தருக கததுணையுடைய தோனறுமை (அநுபலததி) யோடு கூடிய காட்சியானே அபாவங கிரகிககபபடுதலின்.

(கு-ரை) பிரததியட்சப் பிரமாணததினல கடத்தினஅபாவங கிரகிககபபடுமிடதது அதறகு அதன அனுபலததி சககாரி காரண மாயிருததலின அது சுதநதரமாகப பிரமாணமாகமாட்டாதென் பதை விளகக'ஈண்டுக கிரகிககபபடுதலின' எனறு கூறபபடடது 'ஈணடுககுடமுணடாயின அப்போது நிலமபோலககாணபபடும' எனபதன்பொருள ஈணடுக கடமிலலாமையால காணபபடவிலலை யென்பதாயிருததலின இது பாதகதருககமாம கடததின அனு பலத்தி (விளஙகாமை)யோடு கூடிய இநதிரியததால அதன அபா

---

* ஈணடு "குடங்காணபபடாதிருபபதே, அதனல் காடசியின மையினிலலை" என்றிவ்வளவு சிலபிரதியில அதிகமாயிருககினறது.

வது கிரகிக்கப்படுகின்றதெனனுமிடத்து அதற்கு 'ஈண்டுகுட முண்டாயின அப்போது நிலம்போலக் காணப்படவேண்டும்' எனனும தருககம உதவியாயிருக்கின்றதெனக

54. (ஆ) அற்றாயின, இந்திரியங்கள தம்மோடு சம்பந் தப்பொருள கிரகிப்பன. அங்ஙனமன்றோ, (1) இந் திரியங்கள வஸ்துவை யடைந்து விளக்கும; ஞான காரணத் தன்மையாதலின, ஆலோகம (ஒளிப்பொருள) போல. அல்லது (2)கண செவிகள் வஸ்துவையடைநது விளக்கும, இந்திரியத்தன்மையாதலின; மெய் (துவக கிந்திரியம) போல. மெய் (துவககிந்திரிய) முதலிய அடைநது காரியப்படுதல உபயவாதி சித்தமே.

(கு-ரை) இந்திரியங்கள தம்மோடு சம்பந்தப்பட்ட பொருள களை அறிகின்றன வென்பதற்கு இரண்டனுமானங்கள காட்டப பட்டன. மெய்முதலிய அடைநது காரியப்படுதலாவது துவககுமுத லிய இந்திரியங்கள விஷயங்களுடன கூடி அவற்றை விளக்குத லாம. அனுபலத்திப பிரமாணத்தை யங்கீகரித்துள்ள மீமாமசகா முதலியோரும, அங்கீகரியாத நையாயிகா முதலியோரும ஈண்டு உபயவாதிகளாவா உபயம்-இரண்டு, சித்தம-அங்கீகரித்தது.

இந்திரிய அபாவங்கட்குச சம்பந்தமே யில்லை. சம் பந்தங்கள் * சையோக சமவாயமே யன்றோ? அவை அவற்றிற்கு(இந்திரியத்திற்கும அபாவத்திற்கும)இல்லை;

---

* (1) தம்முள்விட்டு நீங்கி வெவ்வேறாயிருக்கக்கூடியபதாரத் தங்களின சம்பந்தம சையோகமாம். (2.) தம்முளவிட்டு நீங்காத பதார்த்தங்களின சம்பந்தம சமவாயமாம்.

திரவியங்கட்கே சையோக மெனபது நியமம். அபாவமோ திரவியமன்று. சமவாயமுமின்று, நீககமின்றியிராமையின, சையோகமும சமவாயமும பாவதாமமாகையால. விசேடண விசேடிய பாவம சமபநதமேயன்று; வேறுதல், இருபொருட்கண நிற்றல, ஒன்றுதலின்மையின. சம்பநதமாவது சமபநதிகளில வேறுதலும, உபயசம்பநதிகளி லடைதலும, ஒன்றுதலுமுடைய தன்றோ? எஙஙனம்? முரசுகுணிற சையோகம். அது (சையோகம) முரசுகுணிலகளில வேறுதலும, அவற்றையடைதலும, ஒன்றுதலுமாம. விசேடண விசேடிய பாவம அஙஙனமன்று; அஙஙனமன்றோ, ‡‡ தண்ட புருடனுடைய விசேடணவிசேடிய பாவம அவற்றின (விசேடண விசேடியஙகளின) வேறன்று. தண்டததிறகு விசேடணததுவம வேறு பொருளன்று; புருடனுககு விசேடியததுவம வேறு பொருளன்று; மற்றென்னெனின், சொரூபமே.

---

‡‡ தணட புருஷனெனனுமிடததுத தணடம் விசேடணமும, புருஷன விசேடியமுமாம ஈணடுத தணடத்திறகும புருடனுககுமுளள சமபநதம சையோகமாம சமபநததின பிரதியோகி விசேடண மெனபபடும. சமபநததின அனுயோகி விசேடிய மெனபபடும். எதன (தணடததின) சமபநத முணடாகினறதோ அது (தண்டம்) சம்பந்ததின பிரதியோகியாம எதில புருடனில) சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது (புருடன்) அனுயோகியாம விசேடணததையுடையது விசிட்டமெனப்படும்.

அபாவமும விசேடண மாதலின் அபாவததில திரவிய முதலியவறறுள ஒனறற்கும் சமபநதமினறு. ஆதலின, அபாவததிறகுத தனனையுடைய தெனனும புததியைத தோறறுவிபபதான சொரூபம் யாது அதுவே விசேடணம, அது வேறு பொருளனறு. இஙஙனம வியாபபிய வியாபகததுவம, காரியகாரணத துவ முதலியனவும (சொரூபமே யெனறு) ஊகிகக (ஆராய)ததககன.

(கு-ரை.) இநதிரியஙகள் தமமோடு சமபநதபபட்ட பொருள களை விளககுமேயனறிச சம்பநதபபடாத பொருளகளை விளககுவ திலலை இநதிரியததிறகு அபாவததுடன் சமபநதமினமையின அஃது அதனை விளககுமெனபது பொருநதாது பொருநதாமையி ஞல அனுபலததிப பிரமாணததிஞல அபாவங கிரகிககபபடுகினற தெனறு கொளளவேணடுமேயனறி இநதிரியததிஞல அது கிரகிக கப படுகினறதெனறு கொளளுதல தகுதியாகாதெனபதை விளகக 'இநதிரிய அபாவஙகடகுச சமபநதமேயிலலை' எனறுகூறபபட்டது இநதிரியததிறகும அபாவததிறகும சையோகசமபநத மிருககினற தெனின, அது பொருநதாதெனபதை விளகக 'திரவியஙகடகே சையோகமெனபது நியமம. அபாவமோ திரவியமனறு' எனறு கூறபபட்டது. அபாவம திரவியமாயிருபபின அதனுடன இநதிரி யததிறகுச சையோக சமபநதம் சமபவிககும். அபாவம திரவிய மாகாமையின அதனுடன இநதிரியத்திறகுச சையோக சமபநதம பொருநதாது யாணடும இநதிரியம திரவியததைச சையோக சம பநத வாயிலாகவே கிரகிககுமெனபது நியமமாயிருததலின திர வியமனறாய அபாவததை இநதிரியம சையோக சமபநதததால கிர கிககுமென்பது பொருந்தாதென இதனுலேறபட்ட தெனக.

இந்திரியததிற்கும் அபாவததிறகும சமவாய சமபந்த மிருக கினறதெனின அதுவுமபொருந்தாதெனபதை விளககச'சமவாயமு மினறு, நீககமின்றியிராமையின்' எனறு கூறபபடடது இந்திரி யததிறகும அபாவததிறகும சமவாய (ஒறறுனமச) சமபந்தமுளதா யின அவவிரண்டும யாணடும் வினையும முதலும,குணமும குணி யும், வினையும வினைமுதலும, சாதியும் வடிவும, விசேடமும நிததி யததிரவியமும்போல நீககமினறியிருததல வேணடும. அஙஙன மினமையின இந்திரிய அபாவஙகடகுச சமவாய சமபந்தம பொருந் தாது. கணணால் குடவுருவததைக காணுமிடததுக கணணோடு சையுகதமான குடததில உருவம சமவாயமா யிருததலபோனறு கணணோடு சையுகதமான நிலததில அபாவம சமவாயமா யிருக கினற தெனின அபாவம உருவமுதலியவைபோன்று குணமன மையின அதுவுமபொருந்தாது, பொருந்தாமையின, அபாவததை இந்திரியம சமவாயசமபந்த வாயிலாகக கிரகிககினற தெனபதும பொருந்தாதெனபது இதனாலேறபடடதெனக பாவதாமவடிவ மாய சையோகம, சமவாயமெனனு மிருவகைச சமபந்தஙகளில யாதொனறும இந்திரியததிறகும அபாவததிறகும பெறபபடாமை யின இந்திரியததினால அபாவம கிரகிககபபடுகினறதெனபது எவ வாறறானு மமையாதெனபது சிததிததது விசேடண விசேடிய பாவம சமபநதமாயின அது வேறுதல, இருபொருடகண நிறறல, ஒனறுதலெனனும சமபந்த விலககணததை யுடைததாதல வேண டும விசேடண விசேடியபாவம விசேடண விசேடிய சொருபமே யனறி வேறறுச சமபந்த மனறுதலின விசேடண விசேடிய பாவம் சமபந்தமேயனறெனபதை விளகக 'வேறுதல, இருபொருட் கண நிறறல ஒனறுதலினமையின' எனறு கூறபபடடது.

சமபந்தி-சமபந்தமுடையது, உபயம-இரணடு. முரசு-வாததிய விசேடஙகளுள ஒனறு, அஃதாவது பேரி. குணில-குறுந்தடி.

இமமலை தீயுடைத்து; புகையுடைமையால் எனபுழித தீ வியாபகமா யும புகை வியாபபியமாயு மிருபபதுடன தீ காரணமாயும புகை காரி யமாயுமிருததலின புகைககு வியாபபியததுவம வேறுபொருளனறு சொரூபமே காரியததுவம வேறுபொருளனறு சொரூபமே என் றும, தீககு வியாபகததுவம வேறுபொருளனறு சொரூபமே காரணததுவம வேறுபொருளனறு சொரூபமே எனறுமுரைததுக கொளக. 'முதலியனவும' எனறமையின ஆதார ஆதேயததுவம, பிரதிபாததியப பிரதிபாதகததுவம, (பிரதிபாதநியம-சொலலபபடு வது, பிரதிபாதகம-சொலவது), பிராபபியப பிராபகததுவம (பிராப் பியம் - அடையபபடுவது, பிராபகம-அடைவது) முதலியனவுங கொளக.

தனனோடுகூடிய தெனனும புததியைத் தோற்று விபபதான சொரூபம் யாது அது தீ முதலியவறறிறகு வியாபகததுவமும * நூல முதலியவறறிற்குக கார ணத்துவமும காரியததாற ஜெடாபபட்ட அநுவய வியதிரேகி சொரூபமேயனறி வேறு பொருளனறு; அபாவமும வியாபகமாயும காரணமாயு மிருததலின (சொரூபமே). அபாவததிற் சாமானிய முதலியன சம வவமாகா (பொருநதா).

(கு-ரை.) 'தன்னோடு கூடியதென்னும புததியைத் தோறறு விபபதான சொரூபம'| என்றமையின தீ முதலியவறறிறகு வியா பகததுவமுமநூல்முதலியவறறிககுக காரணததுவமும புகை ஆடை முதலிய காரியத்தாற ஜெடாபபட்ட அநுவய வியதிரேகிசொரு பமேயனறி வேறுபொருளலல வெனறுயிரறு. வியாபகததுவம கார

* நூலமுதலியவறறிறகென்பது சில பிரதியிலிலலை.

ணத்துவமென்று இரண்டோடுகூடியதென்னும் புத்தியைத்தோற்று விக்குந்தன்மை காரியத்தாற் றெரடரப்பட்ட அன்வய வியதிரேகியா யிருத்தலின் அவையே அவற்றின் சொரூபமாமெனக் தீ முதலிய வற்றிற்கு வியாபகத்தன்மையும் நூல் முதலியவற்றிற்குக் காரணத் தன்மையும் புகை ஆடைமுதலியன விருத்தலால் தீ நூல்முதலியன விருக்கின்றன வென்னும் அந்வயத்தாலும் தீ நூல்முதலியன வில்லை யாயின் புகை ஆடை முதலியன வில்லை யென்னும் வியதிரேகத்தா லும் பெறப்படுவனவாயிருத்தலின் அவையே அவற்றின் சொரூபமா மென்பது நன்குவிளங்கும்.

ஒன்றன் (கடத்தின்) அபாவம் தன்துபிரதியோகியின் (கடத் தின்) அனுபலத்திக்கு (விளங்காமைக்கு) வியாபகமாயும் காரண மாயு மிருத்தலின் அதுவும் அன்வய வியதிரேகி சொரூபமேயாம், ஈண்டுக் கடத்தின் யோக்கிய அநுபலத்தியிருந்தால் அதன் அபாவ மிருக்குமென்பது அன்வயமும், கடத்தின் அபாவமின்றாயின் அதன் யோக்கிய அனுபலத்தியிராதென்பது வியதிரேகியுமாம் இங்ஙன மிருத்தலால் 'அபாவமும் வியாபகமாயும் காரணமாயுமிருத்தலின்' என்று கூறப்பட்டது பிரதியோகி (கடத்தின்) உணர்ச்சியின்றி அதன் அபாவவுணர்ச்சி நிகழாதென்பது தாக்கநூற்றுணிபு.

சாமானியம் (ஜாதி) திரவிய குண காமங்களிலிருப்பதன்றி மற்றொன்றினு மிருப்பதன்றாகலின் 'அபாவத்திற் சாமானியமுதலி யன சம்பவமாகா' என்றுகூறப்பட்டது 'முதலியன' என்றமையின் சமவாயம், விசேடமுதலியனவுங்கொள்க சமவாயம் நித்தியசம்பந்த மாய்க் குணகுணி முதலிய இரண்டிரண்டு பதார்த்தங்களி லிருப்ப தாயும், விசேடம் நித்தியத் திரவியங்களி லிருப்பதாயுமிருத்தலின் அவை குணகுணி முதலியனவல்லாத அபாவத்திலிராவென்பது கருத்து. இங்ஙனங் கூறியதினால் அபாவம் யாதொருசம்பந்தமு மின்றி விசேடணசொரூபமாகவே இருக்கின்றதென்பது பெறப் பட்டது.

இங்ஙனம் விசேடண விசேடியபாவம், விசேடண விசேடிய சொரூபத்தினும் வேறன்று; இருபொருட்கண் நிற்பதுமன்று, விசேடணத்தில் விசேடணபாவ மாத்திர முண்மையின், விசேடியபாவ மின்மையின்.

விசேடியத்திலும் விசேடிய பாவமாத்திர முண்மை யின், விசேடண பாவமின்மையின்.

விசேடண விசேடியபாவ மென்பது ஒன்றுமன்று (வெவ்வேறே). விசேடணத்தினது பாவமும் விசேடி யத்தினதுபாவமுமென உம்மைத்தொகையாற்றினின்ற பாவமென்னுஞ் சொல் வேறுவேறுபுணரும்.

* இவை இரண்டு; சம்பந்தம் ஒன்று. ஆதலின் விசேடண விசேடிய பாவம் சம்பந்தமன்று.

இங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகபாவ முதலியனவும் சம்பந்தமன்று; ஆனால் சம்பந்தமென்னும் சொற்பிர யோகம் இரண்டாற் கூறப்படுதல் ஒப்புமையால் உப சாரமாகலின்.

* வேறுதல், இருபொருட்கண் நிறறல், ஒன்றுதல் என்னும் இலக்கணமுடைய சம்பந்தம் யாண்டும் ஒன்றேயாம். விசேடண விசேடியபாவம் யாண்டும் விசேடணபாவமும் விசேடிய பாவமு மென இரண்டாயிருத்தலின் அவை சம்பந்தமாகாவென்றவாறு சம்பந்தசொரூபம் விசேடண பாவத்திலும் விசேடியபாவத்திலுங் இன்றென்பது கருத்து.

ஆதலின, சமபநதமில்லாத அபாவததிறகு இநதிரியததாற கிரகிததலுணடாகாது.

(கு-ரை) சமபநததிறகு இரணடு பதாாததம அவசியம வேணடும. இரணடு பதாாததமிராதபோது சமபநதமெனனும பிரயோகமேயினறு விசேடண விசேடிய முதலியவை சமபநதவடிவமாயிராது சொரூபமா யிருததலின அவறறிறகுச சமபநதங கூறுதல பொருநதாது. ஆயினும, விசேடண விசேடியபாவம, வியாபபியவியாபகபாவம, காரியகாரணபாவம முதலியவை குணகுணி, ஜாதிவியகதி யெனபன போனறு இரணடிரணடாகக கூறபபடுதலால உபசாரமாக அவறறிறகுச சமபநதம் கூறப்படுகினற தெனபதாம. வியாபபிய வியாபகபாவமெனற விடதது வியாபபியததினதுபாவமும வியாபகததினது பாவமுமெனப பொருளுரைததுக கொளக

(ச) அஃதொககும (நீ கூறியதுணமை); வியாபதிபாவததோடு கூடியதாகலின, பாவததை விளககும இநதிரியம அதைடநதே விளககும; அபாவமனறு.

* அபாவததை விளககும இநதிரியம் விசேடணவிசேடிய முகததானே எனபது சிததாநதம.

---

* "நியாயமததில அபாவததின பிரததியட்சததில இநதிரியம கரணமாம இநதிரியததில விசேடணததனமையும இநதிரிய சமபநத முடையதில விசேடியததனமையும அபாவததில இநதிரியததின சமபநதமாம். அது வியாபாரமாம அபாவததின பிரததியட்சபபிரமை பயனும யோககியானுபலம்பம இநதிரியததிறகுச சககாரி காரணமாம, கரணமனறு" எனறு விருததியபிராயகாரங் கூறுகினறது

(இந்திரிய) சமபநதமில்லாத அபாவம கிரகிததலில * அதிபபிரசஙகதோஷம (மிகைபடககூறலென்னுங குறறம) விசேடணததுவததானே விலககபபடும; (இது) † பரமததகினும ஒககும.

(கு-ரை) ஈணடு ‡ வியாபதியெனறது பொருளிநதிரியங களின சாக்ஷாதகாரிப பிரமைககு எதுவாகிய சையோக முதலிய சமபநதததை அது யாணடும பாவததோடு கூடியிருததலின 'வியாபதிபாவததோடு கூடியதாகலின்' எனறு கூறபபடடது அநுமானததிற கூறிய வியாபதி வியதிரேகததோடுங கூடியிருததலின அஃதீணடுக கொளளததககதனறும

* பிரசஙகம - நியமம, அதிபபிரசஙகம - நியமஙகடநதது, தோஷம-குறறம

† எவவிஷயததில இருவாககுத தோஷமும பரிகாரமும சமமாயிருககினறனவோ அவவிஷயததில ஒருவா மறறொருவரை ஆசஙகிததல கூடாதெனபது நியமமாமெனபதுணராது ஆடசேபித தமையின 'பரமததகினும ஒககும' எனறு கூறபபடடது

இஙஙனம கூறினதினலே பரமததினும அபாவம இநதிரிய சமபநதமில்லாத அதிகரணததிலும பிரததியடசமாக அனுபலததிப பிரமாணததினலே கிரகிககிபபடுகினறதெனா அஙகீகரிககப படடிருககினறதெனபது நனகுவிளஙகும அவா யாணடும அபாவபபிரததியட்சம யோககியானுபலததியா லுணடாகின்றதென்பா. யாணடு அனுபலததியின பிரதியோகி (எதிாமறை) யாகிய உபலததியின (விளககததின) கறபனை சமபவிககினறதோ ஆணடு அவவனுபலததி யோககியமா (தகுதியுடையதா)ம.

பரமதமெனறது - மீமாமசகா முதலியோரது மததததை.

‡ மீமாமசகா முதலியோா அநுமாதிகளில அநவய வியாபதி

எப்போது கணணோடுகூடிய பூதலததிற குடமிலலையெனறு குடததின அபாவம ஒருவனுற கிரகிககபபடும் அப்போது விசேடண விசேடிய பாவரூப சமபநதமிருககின்றது, எனனை? கணணோடு கூடிய பூதலததிறகுக கடததினஅபாவம விசேடணமாயும, பூதலம விசேடியமாயு மிருததலின. இருததலால, இநதிரியமானது அபாவததை விசேடண வாயிலாக விளக்குகினறதெனபது தருகக நூல சித்தாநதமாமெனக இதனுல் அபாவததை இநதிரியம விளககுமிடதது அதனைப பாவவடிவமாகவே விளககுகினறதென பது பெறபபடடது, அது பூதலததில விசேடணவடிவமாக விருத தலின. இதனுல பொருளிநதிரியஙகளின சம்பநதம் பாவததோடு கூடிய தெனபது நனகு விளஙகும.

இநதிரிய சமபநதமிலலாத அபாவம அதனுலறியப்படுகினற தெனனுமிடதது இநதிரிய சமபநதமுள்ளதுதான அதனுலறியப படும எனனும் நியமததிறகுப் பஙகமவரும எனனும அதிபபிரசஙக தோஷம 'விசேடணததுவததானே விலககபபடும' எனறு கூறிய பரிகரிககப்பட்டது, கண்ணோடுகூடிய பூதலததில் கடாபாவம விசேடணவடிவமா யிருததலின. இததோஷம் பரமததததினு மொககு மென்பது வருமாறு'

இநதிரிய சம்பநத முளள விடததிற்முன ஒனறன அபாவம அநுபலபதிப பிரமாணததா லறியபபடுமெனனுமிடதது இநதிரிய சமபநதமிலலாத வாயுமுதலியவற்றில் உருவமுதலியவறறின் அபாவம அநுபலபதிப பிரமாணததாலறியபபடு மெனபது அதிபபிர சஙகதோஷமாம. எனனை? இநதிரிய சமபநதமுளள விடததிலேயே

யுணாசசி யில்லாதானுக்கு வியதிரேக வியாபதி யுணாசசியினுலே அநுமிதிஞான முணடாகாமையின வியதிரேக வியாபதியெனப தொன றினறெனபா.

கடமுதலியவற்றின் அபாவம அநுபலப்திப்பிரமாணததாலறியப்படு மெனனும் நியமததிறகுப பஙகமவருதலின.

இதுபற்றி வேதாந்தபரிபாஷை அநுபலப்திபரிசசேததததில "(ஆட்சேபம) மேறகூறியவகையாக அதிகரண (இட)ததிறகும இநதிரியததிறகும சமபநதமுணடாகுமிடதது அபாவம அனுபலத்தியா லறியபபடுகினறதென றஙகீகரிககபபடடது. ஆணடு இநதிரியமே அபாவாகாரமான விருததியிலும காரணம. (எனனின) இநதிரியமிருநதால அபாவம கிரகிககபபடுகினறது; இநதிரிய மிராவிடடால அபாவம கிரகிககபபடுகினறதிலலை. (சமாதானம) அது கூடாது. அநத அபாவததின பிரதியோகியின அனுபலததியும அபாவஞானததில காரணமாகக கிருபத (சிதத)மா யிருககினறமையின அதில கரணததுவமாததிரம கறபிககபபடுகின்றது.இநதிரியததிறகு அபாவததுடன சமபநதமிராமையின (இநதிரியம) அபாவஞானததில ஹேதுவாக மாடடாது இநதிரியததின அனவயவியதிரேகி அதிகரண ஞானததால க்ஷீணததையடைநது விடடமையின அநயதா சிததமா (பிறிதோராறறாற பெறப்படுவதா) யிருககினறது. (ஆ) பூதலததிற கடமிலலையெனறு அபாவஞானம வருமிடததுப பூதலாமசததில் அநதஞானம பிரததியடசமா மெனபது உபயமததததிலும சிததமாம். ஆகையால,ஆணடு விருததியின நிர்கமனம (வெளிபபடுதல) அததியாவசியகமாம் பூதலாவசசினன சைதனனியததோடு கூடிய கடாபாவாவசசினன சைதன்னியததிறகும பிரமாதாவோடு அபேதமிருததலால அதவைத சிததாநததிலும கடாபாவம் பிரததியக்ஷமாகடடுமே. (ச) நீ கூறிய துணமைதான அபாவ ஞானம பிரததியக்ஷமா யிருபபினும அநத ஞானததிறகுக காரணமான அனுபலததி வேறுபிரமாணமாம பல ஞானம பிரததியக்ஷமாயிருநதால அதறகுககாரணமான பிரமாணமும பிரததியடசமா யிருககவேணடுமெனனும நியமமிலலை. 'நீ தச

மனுயிருககினருய' என றறெருடககதது வாககியததினு லுணடா கினறஞானம பிரததியடசமா யிருநதாலும அககரணமான வாக கியம பிரததியடசப பிரமாணததிலும வேறு பிரமாணமாக அங்கீ கரிககப்படடிருககினறது. ***கடாதி அபாவாகாரமான விருததி (ஞானம) இநதிரிய ஜனனியமனறு; இநதிரியததிறகும (அபாவ) விஷயததிற்கும சமபநதமிராமையின, ஆனல கடானுபலததி யாகிய பிரமாணாநதரததினு லுணடாகினறது. ஆகையால, அனு பலததி பிரமாணாநதரமாம'' என று கூறியிருபப தீண்டறியததகக தாம

(1) சிலர் இமமலை தீயுடைதது எனபுழி *மலை பிரததியடசப பிரமாணததா லறியபபடுவதாயும தீ அனுமானப பிரமாணததா லறியப்படுவதாயு மிருததலபோனறு 'இநநிலததிறகடமிலலை என புழி நிலம் பிரததியடசப பிரமாணததினு லறியபபடுவதாயும கடததினினமை அனுபலததிபபிரமாணததினு லறியபபடுவதாயு மிருககினறன. அபாவம சிலவிடததுப பிரததியடசமாயும சில விடதது அபபிரததியட்சமாயு மிருககும. (க) யாணடு அபாவத தின அதிகரண (இட)ம பிரததியட்சமா யிருககினறதோ ஆணடு அபாவமுமபிரததியடசமாம எஙஙனம? இநநிலததிற கடமிலலை யெனபுழி அபாவததின அதிகரணம பிரததியட்சமா யிருததலின அபாவமும பிரததியட்சமாம (உ) யாணடு அபாவததின அதி கரணம அபபிரததியடசமா யிருககினறதோ ஆணடு அபாவமும அபபிரததியடசமாம. எஙஙனம? வாயுவிலுருவமிலலை யெனபுழி உருவமினமையின அதிகரணமான வாயு அபபிரததியடசமாயிருத தலின அபாவமும அபபிரததியடசமாம. வாயுவிலுருவமினமை

* தருககநூலார அனுமிதிககு விஷயம சாததியமே யனறிப பட்சமுமா மெனபா.

பிரததியட்சபபிரமாணததினு லறியபபடுகின்றதெனின் மூடிய கணணுடையவனுககும வாயுவிலுருவமிலலை யென்னும் ஞானமுண டாதலின அது பொருநதாது இதனல் அனுபலததி வேறு பிர மாணமாமெனபது சிததிககினறதெனறு கூறுவா.

(2.) வேறுசிலா அபாவ பதாாததம் பிரததியட்சமாயின் வாதிகளின விவாத முணடாதல வேணடியதினறு. மீமாம்சகா அபாவம அதிகரணவடிவ மெனறும, நையாயிகா முதலியோா அதி கரணததின வேறெனறும, நாஸதிகா வெறுமை அல்லது பொய எனறும, ஆஸதிகா பதாாததமெனறும கூறுதலினுல அதன சொரு பததில அநேக விவாதமுணடாகினறது பிரததியட்ச யோககிய மாகிய கடமுதலியவறறின் சொருபததில அதிகரணததின வேறு? வேறனறு? என்றறெருடககதது விவாத முணடாகினறதில்லை. ஆதலால, அபாவபதாாததம பிரததியடச மன்று. இவ்வேதுவினுல யாணடும அபாவம அபபிரததியடச மெனறலே பொருதத முடைதது. அபபிரததியடசவடிவ அபாவததின ஞானம் பிரததி யட்சப் பிரமாணததினு லுணடாகினற தெனபது சம்பவமாகாமை யின அஃது அனுபலததிப பிரமாணததினுலேயே யுணடாகினற தெனபது பொருநதுகினற தெனபா.

பிராமாணியம்.

55. இஃதிப்போது கூறபபடும். புனல் முதலிய ஞானம் தோன்றுகையில அநத ஞானததினது பிராமாணியதத (பிரமாததனமையைத)துணிநது ஒருவன புனல முத லியவறறிற செலலாநினறுன. ஒருவன ஐயததானே சென்றுன; சென்ற பிறகாலததுப புனல முதலிய

வற்றை அடைநதபோது பிராமாணியம துணிகின றுன. இது வஸ்துகதி (உண்மை நிலையாம)

(கு-ரை) ஞானததினது பிராமாணியம ஞானததைக கிரஹிககும பிரமாணததிலும வேருகிய பிரமாணததிஞல கிரஹிக கபபடுமெனபது நியமம. அஃதனுமானப பிரமாணமாம ஞானத தைக கிரஹிககும பிரமாணததிஞலேயே ஞானததினது பிரா மாணியமும கிரஹிககப்படுமாயின எலலா ஞானமும பிரமையாதல வேண்டும. அப்போது அபபிரமாஞானமிலலாமறபோம போகவே, புனல முதலியவறறில ஒருவன ஐயததாற செலலுதல பொருந தாமை பெறபபடுகினறது அஙஙன மினமையின புனல முதலிய ஞானததின பிராமாணியம அனுமானததாலே கிரஹிககபபடு கினற தெனப தொருதலையாம

யாணடு ஞானசாமககிரியி (பிரமாணததி)லும அதிக சாமக கிரியினரே ஆணடு ஞானததின பிராமாணியம துணியபபடுவ தினறு. ஆஞல பிரமாஞானததிறகு லோபமினறு அவவதிக சாமககிரி குணமாம யாணடு * குணததோடுகூடிய இநதிரிய முதலிய பிரமாணஙகளால ஞான முணடாகினறதோ ஆணடுப

* பிரமையினுறபததியில குணம காரணமாகாதெனபவா பிரததியட்சப பிரமையிற கூறிய குணம (நிரவயவமான) உருவ முதலியவறறின பிரததியடசப பிரமையிலும, (நிரவயவமான) ஆதமபிரததியட்சததிலும பொருநதாமலும், அனுமிதிபபிர மையி னுறபததியிற கூறிய குணம யாணடுததீயோடுகூடிய மலை யில் தூளிபடத்தில புகையின பிராநதியுணடாயத தீயின அனு மிதிப்பிரமை யுணடாகினறதோ ஆண்டுப பொருநதாமலுமிருத தலின் அஃதொவவாதெனபா.

பிரமை யுண்டாகின்றது * குணமின்றிய இந்திரிய முதலிய வற்றாலுண்டாகும ஞானம பிரமையன்றாம். (1) பிரத்தியட்சப் பிரமையி னுறபததியில குணம விஷயததின் அதிகதேசததில் இநதிரியஙகளின சையோகமும, (2) அனுமிதிப்பிரமையி னுற் பததியில குணம சாததியததின வியாபபியமான எதுவின சாததியமுடைய படசததின ஞானமும, (3) உவமிதிப் பிரமையி னுறபததியில குணம மெயயான ஒபபுமை ஞானமும். (4) சாப்திப் பிரமையி னுறபததியில குணம மெயயான தகுதி முதலியவறறின ஞானமுமாம அஙஙனமே ஞானததின பிராமாணியத்தினுறபததி யினும ஞானசாமககிரியினும வேறாகிய குணததின் (அநுமானத தின) அபேடசையிருததலின அது (பிராமாணியம) பிறிதா (அனு மானததா) லுண்டாகினற தெனக. ஆதலாறறான, புனல் ஞானந தோனறுகையில ஐயததோடு சென றவன புனல கிடைதத விடத தப புனல ஞானததின பிராமாணியததைப பிறிதாற றுணிகின் றான. எஙஙனந துணிகினறானெனின? முனனாப புனல எனனும † வியவசாய ஞானமு (முனனிகழு முணாவ)ம, அதன பின்னாப

(1) பிரததியடசப்பிராநதியி னுறபததியில குறறம் நேத திரமுதலியவறறின மஞசள காமாலே முதலிய தோஷமும, விஷ யத்தின சாதிருசியதோஷமும் பிறவுமாம். (2) அனுமிதிப்பிராநதி யினுறபததியிற குறறம அசித்தமுதலிய எதுபபோலியாம். (3) உவமிதிப பிராநதியி னுறபததியிற குறறம பிராநதிசகித ஒப்புமை ஞானமாம (4) சாபதபபிராநதியி னுறபததியிற குறறம் கேட் போனிடதது வாககியதாறபரியததைக கிரகிககாமையும், கூறு வோனிடதது வஞசகததனமை முதலியனவும, சபததததிற பிறி தோாவகையால போதிககுந தனமைமுதலியனவுமாம்.

† (1) நேததிர முதலிய பிரமாணஙகளாலுணடாகும் ஞானம் வியவசாயஞானமெனபபடுமெ இதறகுவடிவம இது புனல, இது

புனலையா னுணர்நதே னெனனும் அநுவியவசாயஞானமு (பின னிகழுமுணாவு)ம், அதனபினனாப் பிராமாணியம அபபிராமாணிய மெனனும இருதருமஸமரணமும, அதனபினனர் இநதஞானம பிர மையா? அனறு? எனனும பிராமாணிய சநதேகமும நிகழ, அதன பிறகு விசேடதரிசனததின் பினனாப புனல் ஞானததின பிரா மாணியத்தைக கேவலவியதிரேகியனுமானததாற றுணிகினறு னென்க. இதனைப் பிறிதாற் பிராமாணியவாத மெனபா

56. (ஆ.) இதில் ஒருவன் (மீமாமசகன்) கூறுகின்றான். பிரவிர்த்திககு முன்னரே பிராமாணியந துணிநது மகன (புனல முதலியவறறிற) செலகினறான; தன ஞலே பிராமாணியம துணியபபடுதலின.

இதன் பொருள: எதனுனே (எநதப பிரமாணத தினலே) ஞானங கிரஹிககபபடும அதனுனே அதனை

கனல என்றுற போலவனவாம (2) மனவடிவப பிரமாணததினு லுண்டாகும் ஞானம அநுவியவசாயஞான மெனப்படும இதறகு வடிவம் புனலையா னறிகினறேன, கனலையானறிகினறேனெனறுற போலவனவாம். வியவசாய ஞானததிற்கு விஷயம் விஷயமு (புன லு)ம, அநுவியவசாய ஞானததிறகு விஷயம் விஷயமு (புனலு)ம அதன ஞானமுமாம ஞானததின ஞானம் அநுவியவசாய மெனப படும. (அஃதாவது திரிபுடி கோசரஞானமாம காண்பான, காடசி, காணபபடும பொருளகளின சமுதாயம திரிபுடி யெனபபடும் திரிபுடி-மூனறுபுறமுடையது). வியவசாய ஞானததின பிரகாசம அநுவியவசாய ஞானததாலும அதன பிரகாசம இரண்டாவது அநுவியவசாய ஞானததாலும இஙஙன முறையே யுணடாகினற தெனபது நியமம்.

யடைந்த பிராமாணியமும் (கிரஹிக்கப்படும்), (என்பது).

ஞானதருமமாகிய பிராமாணியம் கிரஹிப்பது ஞானங் கிரஹிப்பதின் (ஞானத்தைக் கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியினும்) வேறன்று. ஆதலின், ஞானத்தைக் கிரஹிப்ப(அறிவ)தினும் வேறுகிராஹக(காரண)த்தை விரும்பாமலிருக்கும் தன்மையே பிராமாணியத்திற்குச் சுதஸ்துவம் (தன்னுற் றணிதல்).

ஞானமும் செல்வதற்கு (பிரவிர்த்தித்தற்கு) முன்னமே கிரஹிக்கப்படும், வேருயின், பிராமாணிய அப்பிராமாணிய ஐயமும் எங்ஙனமுண்டாம்; தருமியை அறியாவிட்டது ஐயமுண்டாகாமையின். ஆதலின், செல்வதற்கு முன்னமே ஞாதத்தை (ஞானத்தாலறியப்படுந்தன்மை) வேறொ (ஞானமன்றிப்பிறிதொ)ன்றுற் ரேன்றுமை தோற்றுவித்த (உண்டாகாமையைத் தோன்றச்செய்த) அருத்தாபத்தியால் ஞானங் கிரஹிக்கப்படுகையில் ஞானத்தையடைந்த பிராமாணியமும் அருத்தாபத்தியானே கிரஹிக்கப்படும். பின்னாப்புருடன் செல்வன்,

* "முதல் ஞானமாத்திரம் கிரஹிக்கப்படும். பின்பு சென்றதற்குப்பின் பலம் (ஜலப்பிராப்தி) காண்ட

* இங்ஙனங் கூறுவது தார்க்கிகர்து சித்தாந்தம். விருத்திப

லால் ஞானததிறகுப பிராமாணியம துணியபபடும்"
எனபதனறு.

(கு-ரை.) ஞானததினது பிராமாணியம் ஞானததைக கிர ஹிககும பிரமாணததினுலேயே கிரஹிககபபடுமெனபது மீமாம சகரதுமதம் அவா தோஷாபாவததோடு கூடிய ஞானசாமககிரியி (பிரமாணததி)ஞல் ஞானததின பிராமாணியம கிரஹிககபபடு மெனபா. தோஷமாவது சமசயமாம் இதனைத தனஞற பிராமா ணியவாதமெனபா. தூரததினினறு பிரததியட்சததிஞல் புனல ஞானந்தோனறிய விடததுப புனல விருபபுடையோன அநத ஞானததினது பிராமாணியததை அநத ஞானததைக கிரஹிககும பிரமாணததிஞலேயே துணிநது செலகினருனென றவா கூறு வா. இவா பிறிதாற் பிராமாணியவாததனதை அஙகீகரிபபதிலலை

முனனிறபதாகிய வோருயாமுளள தருமியை யறியா விடதது இது குறறியோ? மகனே? எனனும ஐயமுணடாகாமை போல ஞானமாகிய தருமியை யறியாவிடதது ஞானததின பிரா மாணிய அபபிராமாணிய ஐயமுமுணடாகா தெனபது 'தருமியை யறியாவிடதது ஐயமுணடாகாமையின' எனபதன பொருளாம சமசயததில தாமிஞானம ஏதுவா மெனபது நியமம

பிரபாகாம "பிறிதாறபிராமாணியங கொளளும வாதததில முதல அநுவியவசாயததிஞல (புனலையா னுணாகினறேன எனனும ஞானததிஞல) பிரமாததனமையை (பிராமாணியததை) விட்டு ஞானததனமை விசிட்ட ஞானததின (புனல ஞானததின) ஞான முணடாகிறது. மீணடும வேறு அநுவியவசாயததிஞலேனும அல லது முறகூறிய அனுமானததிஞலேனும பிரமாததனமையின (பிராமாணியத்தின) ஞானமுணடாகினறது எனறு கூறுவதறிக

(பகலுணணுதவனது பருமை இராபபோஜனமனறி வேரு ராறறு லுணடகாமை போனறு) ஞாததை ஞானமனறி வேரு ராறறல உணடாகாதெனபது அருந்தாபத்தியாம் ஞானமினறி ஞாததை பொருநதாதென ஞானம அருததாபததிப பிரமாணத் திறைல கிரகிக்கபபடுகையில ஞானததினது பிராமாணியமும அருததாபததிப பிரமாணததிறைலே கிரகிககபபடுகினற தெனப தாம எஙஙனம? ஞானமினறி ஞாததை பொருநதாமைபோல ஞானததின பிராமாணியமும ஞானமினறிப பொருநதாதென அருததாபததியால ஞானததின பிராமாணியம கிரகிககபபடுகினற தெனக. இஙஙனம கூறியதால ஞானமும ஞானததின பிரா மாணியமும வெவவேறு பிரமாணததால் கிரகிககபபடுவதிலலை யெனபது பெறப்படடது இதனல 'எதனனே ஞானம கிர கிககபபடும் அதனனே அதனையடைநத பிராமாணியமும (கிரகிக கபபடும)' எனபது நனகு விளஙகும ஞானமும் அதன பிராமாணி யமும அருததாபததிப பிரமாணததிறைலே கிரகிககபபடுமென பது இதனது திரணட பொருளாம

முதல ஞானமாததிரம பிரததியடச முதலிய பிரமாணஙக ளுள ஒனறால கிரகிககபபடும, சென றதறகுப பிறகு பல..ர காணட லால ஞானததின பிராமாணியம அனுமானததால துணிபபடுட எனனும தாககிகரது மதம 'எனபதனறு' எனறுமறுககபபடடது

(ச.) இதிறகூறுதும. ஞாததததுவம (அறியபபடுந தனமை) வேறொனறற ரெனறுமை தோறறுவிதத அருததாபததியால ஞானம கிரஹிககபபடும எனறு யாது கூறபபடும அதுவே உடனபாடட (சமமதிப படட) தனறு. அதனு (அருததாபததியா)ல பிரா

மாணியம கிரஹிததல சேய்மைக கண்ணே நீககம (வெகுதூரததே தள்ளபபடடது). அஙஙனமனறே, பர (மீமாமசக) னுடைய அபிமதம (கொளகை) ஈதனறே? குடமுதலிய விடயஞானம தோனறுழி என்று லறியபபடடது இசகுடமெனறு குடததிறகு ஞாததுவம துணியபபடும. ஆதலின, ஞான முண்டாகையில ஞாததை யெனறொரு தருமம பிறககு மெனறு அனுமிககபபடும. அதுவு (ஞாத தையு)ம ஞானததிறகுமுன பிறவாமையின ஞானம பிறககைபிற பிறததலின அநவய வியதிரேகஙகளால ஞானததாற பிறககுமெனறு துணியபபடும. இங ஙனம ஞானததிறபிறநத இஞ்ஞாததை யெனறொரு தருமமுணடு. அதுவும ஞானமலலாமற பொருந தாது; காரண (ஞான) மனறிக காரியம (ஞாததை) தோனறாமையின.

ஆதலின, அநத அருததாபததியால அத (ஞாத தையி)ன காரணஞானம ஞாததையால துணியபபடு மெனபது கூடாது; ஞான விடயதை (விஷயததன மை)கது வேறான ஞாததையினமைபின.

(கு-ரை) இககுடம எனனலறியப்பட்டது, குடஞானந தோனறுகையால, படமபோல எனபது அனுமானம. புகையைக கணடவிடததுத தீயுணடென றனுமிககபபடுதல போனறு ஞான முண்டான விடதது ஞாததை யெனறொருதருமம பிறககுமென றனுமிககபபடு மெனறவாறு

ஞானமுண்டாகையில ஞாததை யெனறொரு தருமம் பிறககு மெனபது அனவயம ஞானமுண்டாகாவிடின ஞாததை யெனப தொருதருமம பிறவாதெனபது வியதிரேகம. (தீயினறிப புகை பொருநதாமைபோனறு) ஞானமினறி ஞாததைபொருநதாமையின ஞாததையால அதனகாரண ஞானம அருததாபததியால துணியப படுமென மீமாமசகா கூறுவது பொருநதாதென ஞானததிறகு விஷயமாவதினும வேறாக அருததாபததிககு விஷயமாகும ஞாததையெனபதொனறினமையின எனபதனால மறுககபபடடது.

57. (ஆ) (1.) அறறாயின, ஞானததிற பிறநத ஞாததைககு ஆதாரததுவமே யனறோ குடமுதலிய வறறிறகு ஞானவிடயததுவம.

அங்ஙனமனறோ, தாதாதமியத்தால் விடயதை இலலை, விஷயவிஷயியான குடஞானஙகடகுத தாதாதமிய (அபேத) மின்மையின. (2) ஞானம) அதனிற (ஞாததையிற) றோனறலால (ஞாததைககு) விடயததுவஙகூறில இநதிரியஙகடகும விடயததுவம வரும; இந்திரியங்களானும அநத ஞானந தோனறுதலின

ஆதலின், இது (3) அநுமிககப்படும் ஞானததாற குடததில ஒனறு (சிறிது ஞாததை) பிறபிககபபடும; (4) எதனால குடமே அநத ஞானததிறகு விடயமாம, வேறன்றெனறு. ஆதலின (5) விடயததுவம(ஞாததையினறி) வேறொனறாற றோனறாமை தோறறுவிதத

அருத்தாபத்தியால் ஞாததை அறியப்படும்; காட்சி மாத்திரையானே (பிரத்தியட்சத்தாலே) யன்று.

(கு-ரை) (1) ஞானத்தாலுண்டான ஞாததைக்கு (அறியப் படுந்தன்மைக்கு) ஆதாரமாயிருக்குந் தன்மையே கடாதிகளுக்கு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையாம்

(2) ஞாததையினின்று ஞானந்தோன்றுதலால் ஞாததைக்கு விஷயத்தன்மை யிருக்கின்றதெனின் அந்தஞானம் இந்திரியங்களினின்றும் தோன்றுதலால் அவற்றிற்கும் விஷயத்தன்மைவரல் வேணடும், இஃததிவியாபதிக குற்றமாம் அங்ஙனமின்மையின் அது பொருந்தாது

(3) இக்கடம் ஞானத்திற்கு விஷயமாம்; ஞாததை யென்னும் தருமத்துடன் கூடி யிருத்தலின், யாது ஞாததையென்னும் தருமத்துடன் கூடியிருப்பது அது ஞானத்திற்கு விஷயமாம், படம்போல எனபது அனுமானம்

(4) எதனாலே (எந்தஞாததையால்) குடமேஅந்தஞானத்திற்கு விஷயமாக மற்றொன்றாகவில்லையோ அப்படிப்பட்ட ஒன்று குடத்திற் சிறிதுண்டாகின்றதெனபதாம

(5) குடத்தில் ஞாததையின்றி விஷயத்துவம் சம்பவியா தென ஞாததை அருத்தாபத்தியாற் சித்திக்கின்றதெனபதாம எனவே, விஷயத்துவம் ஞாததையன்றிப் பிறிதொன்று முண்டாக வில்லை யெனபது அருத்தாபத்தியாற் பெறப்பட்டதென்க.

(ச) இங்ஙனமன்று, இயற்கையானே விஷயி விஷயத்துவங் கூடுதலின். பொருள் ஞானங்கட்கு இத்தன்மையவே இயற்கை விசேடம்.

எதனால (இயற்கை விசேடததால) அவறறிறகு (பொருள் ஞானஙகட்கு) விஷய விஷயிபாவம் (ஏற படுகினறதோ அபபடிபபட்ட இயறகை விசேடம பொருளஞானஙகட கிருககினறது). வேறுயின (இயறகையென றஙகீகரிககாவிடடதது) இறபபெதிரவு கடகு விடயததுவ மினறுதல வேணடும; அவறறில் (இறபபெதிரவுகளி லுளளபதாாததஙகளில) ஞானத தால ஞாததை தோன்றுதல கூடாமையின்; இலலாத தருமியின் (கடததின்) தருமம (ஞாததை) தோனறு தல பொருந்தாமையின. இன்னும ஞாததையும தனது ஞானவிடய மாதலின அதன் கண்ணும (அநதஞாத தையிலும) வேறு ஞாததை வரலவேண்டும. அஙஙன மாயின அநவஸதை.

(கு-ரை) ஒருவனது நேததிரத்திற்கும கடத்திற்கும சமபநத முணடானவிடதது இசசையின்றியும அவனுககுககடததின பிரதி யடசமுணடாதல இயலபாயிருததலின 'இயறகையானே விஷயி விஷயததுவங கூடுதலின' எனறு கூறபபட்டது.

ஞாததையும தனது ஞானததிற்கு விடயமா யிருததலின அதனிடததும வேறு ஞாததை வரல வேணடும; அதுவும தனது ஞானததிறகு விடயமாயிருத்தலின அதனிடததும வேறு ஞாததை வரலவேணடும, அதுவும தனது ஞானததிறகு விடயமாயிருத தலின அதனிடத்தும வேறு ஞாதகை வரலவேணடும எனறிங ஙனம் ஞாததையின தாரையை யஙகீகரிககு மிடதது வரமபினறிச சேரலெனனும அநவஸதா தோஷமுணடாகின்ற தெனக.

58. (ஆ.) ஆயின வேறு ஞாதஙதையினறியும இயற்கையானே ஞாதஙதைககு ஞானவிடயததுவமெனனில,

(ச.) குட முதலியவறறிலும (இயறகையானே ஞானததிறகு விஷயமாநதனமை யிருககுமபோது) ஞாதஙதையால யாது பிரயோசனம? ஆயினும (குட முதலியவறறில ஞாதஙதையிருபபினும) பிராமாணியம எதனுல கிரகிககபபடுகினறது?

(ஆ.) ஞாதஙதையால ஞானமாததிரம கிரகிககபபடுகினறது பிரமாண ஞானம நீஙகாத ஞாதஙதை விசேடததாலபிராமாணியம கிரஹிககபபடும(எனின)

(ச.) பிராமாணியததிறகு ஞானங கிரஹிபபதானே கிரஹிககபபடுதல யாணடையது?

(ஆ.) ஆயின, பிரமாணஞான நீஙகாத ஒருஞாதஙதை விசேடததால ஞானப பிராமாணியஙகள கூடவே கிரஹிககபபடும.

(ச.) இஙஙனமாயின, அப்பிராமாணியததிலும் இது (கிரகிககபபடுதல) கூறலாம; அபபிரமாண ஞான நீஙகாத ஒருஞாதஙதை விசேடததால ஞான அபபிராமாணியஙகள கூடவே கவரபபடுமென்று. (அபபோது) அபபிராமாணியமும தனனுனே கவரபபடும.

(ஆ.) இஙஙனமாயினும, அபபிராமாணியம பிறிதானே (கிரகிககபபடுமெனின),

(ச.) (ஞானசாமககிரி வேறு, பிராமாணிய சாமக கிரிவேறு என்று பெறபபடுதலால),

பிராமாணியமும பிறிதானே கிரஹிககபபடும. ஞானம கிரஹிததலின (ஞானததைக கிரகிககும சாமககிரியினும) வேறெனபதிதன் பொருள ஞானம மானதககாட்சியானே கிரஹிககபபடும்; பிராமாணியம அநுமானததால (கிரஹிககபபடும).

அஙஙனமனறே,புனல ஞானததிற்குபபின புனல் வேணடியவனது செலவு (பிரவிருததி) இருவகை, பல முடையதும, பலமிலலது மென.

அவறறுள, யாது பயனோடு கூடியது அது பய னுடைசசெலவு.

அத (அபபயனுடைய பிரவிருததியி)னால ஞானத திறகு மெயமமை (யதாரததனமை) அநுமிககப படும.

(அனுமானப) பிரயோகமும:

விவாததது றழுவபபட்ட (விவாததிற்கு விஷய மான) புனல ஞானம பிரமாணம்; பயனுடைச செலவைத தோறறுவிததலான்; யாதுபிரமாணமனறு அது பயனுடைசசெலவைத தோறறுவியாது; எஙங னம? பிரமாணப போலி.

இது கேவலவியதிரேகி,

இதில் (இககேவல வியதிரேகி யனுமானததில) பய னுடைசசெலவைத தோறறுவிபபதானபுனல ஞானம யாது அது பககம்; அதனது பிராமாணியம சாததியம்; (பிராமாணிய மெனபதறகு) மெயமமையதாமெனறு பொருள, பிரமாகரணததுவ மனறு; நினைவில வியபி சாரம வருதலின.

ஹேதுவோ சமாததப பிரவிருத்தி ஜனகததுவம- பயனுடைசசெலவைத தோறறுவிககுந தனமை.

(குறை) பயனுடைசசெலவைத தோறறுவிபபதானபுனல ஞானததினது பிராமாணியம பிரமாகரணததுவ மனறு, நினைவில வியபிசாரம வருதலின எனறு கூறினதினல பிராமாணியமும பிரமாகரணததுவமும தமமுள வேறுபடடவை யெனபது நனகு விளஙகும பிராமாணியம—பிரமாததனமை (மெயமமை); பிரமா கரணததுவம—பிரமையின (உணமையனுபவததின) அசாதாரண காரணததனமை "பிரமைககுக காரணம பிரமாணம. இதில பிரமா ணம இலககியம, பிரமாகரணததனமை இலககணம" எனறு இதன 9-வது பிரிவில கூறபபடடிருபபதறிக. சாததியம பிராமாணிய மனறு, பிரமாகரணததுவமாமெனின ஸமிருதியில்(நினைவில)சமாத தப் பிரவிருத்தி ஜனகததுவம இருநதும பிரமாகரணததுவமினமை யின அஙஙனம கூறுதல் வியபிசாரமாம வியபிசாரம-பிறழுதல. அஃதாவது பிரிநதிருததலாம, அதனையுடையது வியபிசாரி யெனப் படும. யாது அதிகதேசததிருககினறதோ அது வியபிசாரி யெனப்படும. ஸமிருதி பிரமாகரணததுவ மனறெனபது பிரசி சித்தம. இதுவேயுமனறிப புனல ஞானததில் பிரமாகரணததுவ மினமையின பாதிதமு (மறுபபுடையது)மாம.

59. இககேவல வியதிரேகி அநுமானத்தால் அபபியாச தசையி லுண்டான ஞானததிறகுப பிராமாணியம் *துணிகையில அததிருஷ்டாநததசாலே புனற்செல வுககு முனனரும தததஜாதீயததுவ லிஙகமான (அத னது சமான குறியா)ன அங்வய வியதிரேகி அநு மானததால அபபியாசதசையை யடைநத அநநிய ஞானததினது பிராமாணியம் அநுமிககப்படும. ஆத லின, பிறிதானே பிராமாணியம; ஞானங் கிரஹிப பதானே கிரஹிககபபடுவதனறு.

நானகே பிரமாணஙகள்.

† (சிறிது யுததியோடுகூடப பாலர்களுக்குப் போத முணடாமாறு கேசவமிசிரரென்னும விதவான அநதப பிரமாணஙகளைச சாஸ்திரததி லுள்ளவாறு வாணித தார).

பிரமாணஙகளை கூறினும. பிரமேயஙகளை கூறுதும.

(கு-ரை) ஞானததினது பிராமாணியம் ஞானததைக கிர கிககும பிரமாணததினாலேயே கிரகிககபபடுமெனபது விதிகோடி யெனறும், அது ஞானததைக கிரகிககும பிரமாணததிலும வேறா கிய பிரமாணததினால் கிரகிககபபடுமென்பது நிஷேதகோடி யென்றும சொலலபபடும ஈணடு விதிகோடி பூாவபககமும நிஷேதகோடி சிததாநதமுமாம பிறிதாற பிராமாணிய வாதத தின மறுபபு விருததிபபிரபாகரம எழாவது பிரகாசததில மிகு

* போதிககபபடுகையில எனறும பாடமுணடு.

† இவவளவு சில பிரதியில அதிகமா யிருககினறது.

விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது விருப்புடையார் ஆண்டுக் காண்க. ஆண்டுப் பிறிதாற் பிராமாணியவாதங் கூறுவனவற்றுள் ஈண்டைக்கேற்பன வருமாறு —

"பிரமாத்தன்மையினைப் (பிராமாணியத்தைப்) போல ஞானத்தின்கணுள்ள அப்பிரமாத்தன்மைக்கும் (அப்பிராமாணியத்திற்கும்) பிறிதால் (அனுமானத்தினால்) உற்பத்தியுண்டாகின்றது என்னின், பிராந்தி ஞானம் தோஷஜந்யமாமென்னும் வார்த்தை பிரசித்தமாம். பிரமா ஞானத்தில் தோஷம் காரணமன்றாதலின் ஞானத்தின் சாமக்கிரியி (காரணத்தி)னும் தோஷம் புறத்ததாம். அத்தோஷம் பலவகைத்தாம். இவ்வாற்றால் ஞான சாமக்கிரியினும் தோஷம் பிறிதாம். பின்னத்தைப் பிறிதென்பர். அதனால் (பிறிதால்) அப்பிரமையின் உற்பத்தியுண்டாகுதலால் பிறிதால் அப்பிராமாணியத்தினுற்பத்தியுண்டாகின்றது. அப்பிரமாத்தன்மையை அப்பிராமாணியமென்பர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்தன்மையினுற்பத்தியும் அப்பிரமாத்தன்மையினுற்பத்தியும் பிறிதாலுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே, ஞானத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றதில்லை. ஆனால், ஞானம் ஞானத்தன்மையென்னுமிவற்றின் ஞானம் எச்சாமக்கிரியினாலுண்டாகின்றதோ அதற்கு வேறாய சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. அவ்வாறே பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றின் ஞானமுண்டாகின்றது. அவ்வாறே மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கடாதி ஞானங்களின் ஞானமுமுண்டாகின்றது. நேத்திர முதலிய பிரமாணங்களால் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு 'இது கடம்' என்பது வடிவமாம். மனவடிவப் பிரமாணத்தால் கடஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. அதற்குக் 'கடத்தையானறிகின்றேன்' என்பது வடிவமாம். கடத்தையானறிகின்றேனென்னும்

மானசஞானததிறகு விஷயம் கடஞானமும் கடமுமாம். ஏனெனின ஞானததின ஞானம அநுவியவசாய மெனப்படும கடமுதலியவறறின ஞானம வியவசாய மெனபபடும அநுவியவசாயததிறகு இது சுபாவமாம —அது வியவசாயததின விஷயததை விடுவதிலலை; ஆனால விஷயததோடு கூடிய வியவசாயததினைப பிரகாசிககின (அறிகின)றது இதனாறறான ஞானததின ஞானததிறகு அநுவியவசாயமெனனும பெயரிருககினறது

''வியவசாயததை யனுசரிததது அனுவியவசாய மெனபபடும எஙஙனம வியவசாயததிறகுக கடமுதலியன விஷயமோ அஙஙனமே அநுவியவசாயததிறகும கடமுதலியன விஷயமாம ஆதலால வியவசாயததை யநுசரிததது அநுவியவசாயமாம அநுவியவசாயத்திறகு ஆதமாவும விஷயமாம. ஏனெனின, இது நியமமாம''. ஞானம, இசசை, கிரியை, சுகம, துககம, துவேஷமெனபன ஆதமாவின விசேடகுணஙகளாம இவறறுள யாதாயினுமோா குணம தோறறுமாயின ஆதமாவின பிரதீதியுமுணடாம் எதன பிரதீதியு (ஞானமு) முணடாகாதாயின ஆதமாவின பிரதீதியும உணடாகாது. ஆதலால் சகல விசேடகுணஙகளையும விட(டு), ஆதமாவின பிரதீதியுணடாவதில்லை அவவாறே ஆதமாவினைவிட்டுக கேவலம ஞானமுதலியவறறின பிரதீதியுணடாவதிலலை. ஆதலால் கடஞானததின ஞானமுண்டாயின அபபோது ஆதமாவின் ஞானமுமுணடாகும. ஆதலால் வியவசாய ஞானததினையும அதன் விஷயமான கடததையும, அஙஙனமே வியவசாயததின ஆசிரயமான ஆதமாவையும கடததையானறிகின்றேனெனனும ஞானம பிரகாசிககினறது இதனாறறான திரிபுடிகோசரஞானம அநுவியவசாயமெனபபடுகினறது. அநுவியவசாய ஞானததிறகுக கரணம மனமாம. ஆதலால சகல விஷயஙகளோடும மனததிறகுச சமபநதஙகூறல வேணடும எஙஙனம் கடம, ஞானம, ஆதமா எனபன விஷய

மாகின்றனவோ அஙஙனமே கடததனமை, ஞானததனமை, ஆத
மததனமைகளும கடஞானததின ஞானததிறகு விஷயமாம கட
ஞானததிஞெடு மனதின சுவஸையுகத சமவாய சமபநத மிருககின
றது. ஞானததனமையிஞேடு சுவசையுகத சமவேதசமவாய சம
பநதமிருககினறது. ஆதமாவோடு சுவசையோக சமபநதமிருககின
றது ஆதமததனமையோடு சுவசையுகத சமவாய சமபநதமிருக
கின்றது. கடததிஞேடு மனதின சமபநதமோ பிரததியக்ஷததிறகு
ஏதுவாகாது எனெனின பாகிய பதாாததததின ஞானம சுதநதிர
மனதிஞ லுணடாகிறதிலலே ஆதலால கடததிஞேடு மனதிறகு
அலெளகிக சமபநததநதைச சொலலுதல வேணடும இலெளகிக
சமபநததிஞல பாகிய பதாாததததின ஞானம மனதிஞலுணடா-
கிற திலலை அலெளகிக சமபநததிஞல பாகிய பதாாதததின
ஞானமும மனதிஞல உணடாகினறது அநத அலெளகிக சமபநத
மும் ஞானலக்ஷணமாம் அநுவியவசாய ஞானததின விஷயமாகிய
வியவசாயஞான மெதுவோ அதுவே மனதிறகுக கடததோடுளள
சமபநதமாம. அதன சொருபமிதுவாம:—சுவசையுகத சமவேத
ஞானம அலலது சுவசையுகத சமவேத ஞானவிஷயத தனமை
கடத்தோடு மனதிறகுளள சமபநதமாம ஞானலக்ஷண வாககியத
தில் இலக்ஷணசபததிறகுச சொருபமெனப பொருள செயயின
அபபோது முதறசமபநதமாம இலக்ஷணசபததிறகு ஞாபகம
(அறிவிபபது) எனபபொருள கொளளின, அபபோது இரணடா
வது சமபநதமாம சுவவெனும சொலலிறகுப பொருள மனமாம்,
அதஞேடு சையுகத ஆதமததனமையிற சமவேதம வியவசாய
ஞானமாம. அது கடததிலிருககினறது ஆதலால முறகூறிய
ஞானமே கடததில மனதின் சமபநதமாயிருததலின் கடததின்
மானச ஞானமாகினறது இரணடாவது பக்ஷததிறகூறிய ஞானத
தின் விஷயததன்மைவடிவ சமபநதம கடததிலிருககின்றது. விய

வசாயஞானத்தின விஷயம கடத்தனமை படத்தனமை யென்று மிரணடாம ஆதலால வியவசாயவடிவ சமபநதத்தால அநுவியவசாயஞானத்திறகு இரணடும விஷயமாம இவவாறுல கடஞான முதலியன அநுவியவசாய ஞானத்திறகு விஷயமாம ஆதலால் ஞானத்தின ஞானம அநுவியவசாயமாம அதன சாமககிரி மனசையோகமுதலிய வடிவினதாம அதனுல் ஞானத்தின ஞானமும ஞானத்தனமையின ஞானமு முணடாகினறன, பிரமாத்தனமையின ஞான முணடாகிறதிலலை ஆனுல ஞானமுணடாயப் புருஷனுககு ஸபலப பிரவிருததியுணடாயின, அதறகுப பிறகாலத்தில பிரவிருததியை யுணடுபணணும ஞானத்தில பிரமாத்தனமையின அநுமிதிஞான முணடாகினறது

'எஙஙனம? தடாகத்தில ஜலத்தின பிரததியக்ஷ ஞானத்தினுல ஜலவிருபபுடையோனுககுப பிரவிருததியுணடாய ஜலத்தின் லாபமுணடாகினறது அபபோது புருஷனுககுஇவவாறுஅநுமான முணடாகினறது —'இநத ஜலஞானம பிரமை, சபலபபிரவிருததியை யுணடுபணணுவதாயிருததலின, யாணடுச சபலபபிரவிருததியையுணடுபணணுந தனமையுளதோ ஆணடுப் பிரமாத்தனமையுளது, நிசசயிககபபடட பிரமையைபபோல' எனறு வாததமான ஜலஞானம பக்ஷம அனுமான காலத்தில ஜலஞானம அதீதமா(சழிநதது)யினும, வாததமானத்திறகுச சமீபதத இறப்பு மெதிர்வும வாததமான மெனறே சொல்லபபடுகினறன இதனுல் வாததமான ஜலஞானமே பக்ஷமாகச சொல்லபபட்டது, அதீதமாகச சொலலபபடவிலலை பிரமாத்தனமை (பிராமாணியம) சாததியமாம மேல எது திருஷடாநதஙகள ஸபஷ்டமாம. வியதிரேக திருஷடாநதம சொலலவேணடியதாயின, 'யாணடு யாணடு ஸபலப பிரவிருததியை உணடுபணணுந தனமை யில்லையோ, ஆணடாணடுப பிரமாத்தனமையிலலை, சுததி ரஜதத்தை அறி

தலிறபோல' எனறித்தனமைய வாககியததினைச சொல்லுக. இவவனுமானததாற ஜல ஞானததிற பிரமாததனமையின நிசசயமுணடாகினறது. இவவாறருல சகல ஞானஙகளிலும் ஸபலப பிரவிருததியினுல் பிரமாததனமையின அநுமிதியுண டாகினறது ஜலஞானத்தைக கிரகிககும சாமககிரி 'ஜலததையா னறிகினறேன்' னெனனும அநுவியவசாயததின சாமககிரியாம. பிரமாததனமையைக கிரகிககும சாமககிரி முறகூறிய அநுமான மாம, அது அநுவியவசாயததின சாமககிரிககு வேருயிருததலின பிறிதாம. ஆதலாற பிறிதாற பிரமாததனமையைக கொள்ளுத லாகின்றது. * * *

"யாது யாது ஞானததைக கிரகிககும சாமககிரியோ அது முறறும (ஞானததின) பிராமாணியததைக கிரகிபபதாமெனபது * சிததாநத படசமாம்.

---

* ஈண்டுச சிநதாநதமெனறது வேதாநதத்தை பிரபாகரா, முராரிமிசிரர், பட்டா எனனும மூவகை மீமாமசகரும, வேதாநதி களும தன்னுற பிராமாணிய வாததததை யஙகீகரிததிருக்கினறனர்

(1) பிரபாகர(குரு)மதததினா ஞாதா ஞானம ஞேயமெனனு மூன்றும சாவஞானஙகளிலும விளஙகுகினறன திரிபுடி கோசர ஞானமே வியவசாயஞான மெனபபடும. அது சொப்பிரகாசமா யிருததலின தனனையும தனனையடைநத பிராமாணியததையும கிரகிககினற தெனபா.

(2) முராரி மிசிரமதததினா 'இது கடம' எனனும வியவ சாயஞானமும, அதன் பிராமாணியமும கடததையா னுணாநதே னெனனும் அனுவியவசாய ஞானததினுல கிரகிககபபடுகினறன வென்பர்.

ஞானததைக கிரகிககும சகலசாமககிரியிலும் 'ஜலததையா னறிகினறேன' எனனும அநுவியவசாயததின் சாமக்கிரியும்

---

(3) படடாமததினா ஞானம அதீநதிரியம. அதுவும் அதன பிராமாணியமும அனுமானததால கிரகிககபபடுகினறன வெனபா. அவா கூறும அனுமானம வருமாறு

1. இககடம விஷயததனமைச சமபநதத்தினால ஞான முடையதாம, சமவாயததினால ஞானததனமை யுடைமையால, யாணடு யாணடுச சமவாயததால ஞானததனமை யுணடு ஆண டாணடு விஷயததனமைச சமபநததால் ஞானமுணடு என்பது ாணடு முனனிருபபதாகிய கடம படசமும, விஷயததனமைச சம பநதததால ஞானமுடைமை சாததியமுமாம.

11 யான கடததனமையை விசேடணமாக வுடைய ஞானததையுடையேன, கடததனமையை விசேடணமாக வுடைய ஞாததை யுடைமையின எனபது. ாணடு ஞாததையின பிரதி யடசததினாலே அநத ஞானததிறகு விசேடண விசேடியததனமை நிருபிககததககதா யிருததலின பிராமாணியம அனுமிககபபடு கினற தெனக

சவிஷயமா (விஷயத்தோடு கூடியதா)யும ஞானததா லுண டாவதாயு முளள அதிரிகத (வேறு) பதாாததம ஞாததையாம்

(4.) வேதாநதிகள (விருததிரூப) ஞானமும் அதன பிரா மாணியமும தோஷாபாவததுடன கூடிய சாடசியினால கிரகிககப படுகினறன வெனபா "அவ விருததிஞானததைக கிரகிபபது சாடசிஞானம அவவிருததிஞானம கிரகிககபபடுமபோது அதன பிராமாணியமும கிரகிககபபடுகினறது' எனறு வேதாநதபரி பாஷை கூறுகினறது.

அடங்கியிருக்கின்றது அதனால் பிராமாணியத்தைக் கிரகித்த லுண்டாகாமையின் சித்தாந்தபட்சத்தின் அங்கீகாரமில்லை. * * *

"ஆதலால் ஞானத்தின் சகல ஞானங்களினும் பிராமாணியத்தின் நிச்சயமுண்டாகின்றதில்லை ஆனால், சபல (பயனுடை)ப் பிரவிருத்தியுண்டாகிய பின்னர் ஞானத்தினது பிராமாணியத்தின் நிச்சய முண்டாகின்றது. * * *

"ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியினால் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகின்றதில்லை. அதிக சாமக்கிரியினால் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது அங்ஙனமே, அதிக சாமக்கிரியினால் பிராமாணியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது பிராமாணியத்தைப் போன்று அப்பிராமாணியமும் பிறிதா லுண்டாகின்றது * * *

"ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுஞ் சாமக்கிரியினால் அப்பிராமாணியத்தி னுற்பத்தியுண்டாவதில்லை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவன இந்திரிய அனுமானாதிகளாம் அவற்றில் தோஷத்தின் சகாய மிருக்குமாயின் அப்பிராமாணியத்துடன் கூடிய ஞானத்தி னுற்பத்தியுண்டாகும்."

2. பிரமேயம்—Objects of Knowledge

60. ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி மனம், பிரவிருத்தி, தோஷம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம், (1) பிரமேய மென்பது சூத்திரம் (கு-ரை) பிரமாணத்தாலறியப்படுவது பிரமேய மெனப்படும்

1 ஆன்மா—Self

61. அவற்றுள், ஆன்மத்துவசாதிமான் (ஆன்மத்துவ ஜாதியோடு கூடினவன்) ஆன்மா அவனும் தேசேந

திரியஙகளின் வேறாயினன. சரீரஙகடோறும பினன
மா(வேறா)யினன, விபு (வியாபகன), நிததியன; அவ
னும மானதக காடசியான, விவாதத்தில (சநதேக
நிகழநத விடதது) புததியாதி குணவிஙக முடையன.

அஙஙனமனறோ, புததியாதிகள குணஙகள; அநித
தியமாயககொணடு ஓர இநதிரியததால கிரஹிககப
படுதலால, ரூபமபோல

குணமும குணியைபபறறியதே. அவறறுள,

புததியாதிகள பூதஙகடகுக குணமலல, மானதக
காடசித தனமையால

யாவை பூதஙகடகுக குணஙகள அவை மனததாற
கிரஹிககபபடா, எஙஙனம் உருவாதிகள.

(புததியாதிகள) திககு,காலம,மனஙகடகுக குணங
களலல; விசேடகுணமாதலின, யாவை திககாதி குணங
கள அவை விசேட குணமலல, எஙஙனம சஙகியை
முதலிய. அவை எலலாப பொருளகடகும பொதுக
குணஙகள. புததியாதிகள விசேட குணஙகளே, குண
மாயககொண டோரிநதிரியததாற கவரபபடுதலின,
உருவமபோல ஆதலின திககாதிகடகுக குணங
களலல

ஆதலின (பிருதிவிமுதல மனமீறாய) இவவெட
டுத திரவியஙகளினினறும வேறாய புததியாதி
கடகுக குணி வேணடததககது அதுவே ஆனமா.

(அநுமானப) பிரயோகமும்—

புததியாதிகள பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங களின வேறுன திரவியததைப பற்றுவன; பிருதி வியாதி அஷ்டதிரவியஙகளைப பறறு (ஆசிரயா)மலும குணமாதலின; யாது பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங களின வேறுகிய திரவியததைப பறறுது அது பிருதி வியாதி அஷ்டதிரவியஙகளைப பறறுமற குணமனறு, எஙஙனம? உருவாதி, இது கேவலவியதிரேகி

அந்வயவியதிரேகியானும விளககுப. எஙஙனம? புததியாதிகள பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவி யஙகளின வேறுன பொருளைப பறறுவன, பிருதிவியாதிகளைப பறறுமலும குணமாதலின, யாது எதைபபறறுமறகுணம அது அதினவேறுய தைப பறறுவதாம, எஙஙனம? பிருதிவியாதியைப பறறுமொலி பிருதிவியாதிககு வேறுன வானை(ஆகா யததை)பபறறிய தெனறு

அஙஙனமே, புததியாதிகளும பிருதிவியாதி அஷ்ட திரவியஙகளின வேறுய திரவியததைபபறறுவன(ஆசி ரயிததுககொணடிருபபன) ஆதலின,இஙஙனம பிருதி வியாதி அஷ்டதிரவியஙகளின வேறுய ஒனபதாம பொருளான ஆனமா சிததிககும அவனும யாணடும காரியம (ஞானதிகள)தோனறுதலின விபு;(விபுவென பதறகு) பரமமகதபரிமாணவா (மிகபபெரிய அளவு

உள்ளவ) னென்று பொருள, விபுததுவததால நிததி யன; வியோமம் (ஆகாயம)போல, சுகமுதலிய வேறு பாடடால உடமபுக டோறும வேறுபாடுடையான.

(கு-ரை) ஆனமா பரமானமா சீவானமாவென றிருவ கைதது. இவவிரணடறகும பொதுவிலககணம ஆனமததனமைப பொதுவியலபுடைமையாம. நிததமான ஞானததிற கிடனுதல பரமானமாவிறகும அநிததமான ஞானததிற கிடனுதல சீவான மாவிறகும சிறபபிலககணமாம்

பரமானமா ஈசுரன அவன அநாதிசுததனும, நிததியனும, சுதநதரனும, முறறறிவனும, சாவவுலகததிறகும் நிமிததகாரண னும, சாவானுககிரகஙகளைச செயபவனும, பக்ஷபாதமினறியவ னும, சாநதனுமாவன

சீவானமா சீவன அவன நிததிடன, காததா, போகதா, நாநா, வியாபகன, சுகதுககாதிகளும, பநதமோக்ஷமு முடையவன சீவானமாவுடன அகவிநதிரியமாய மனதின சையோகமுணடாய விடதது நானிருககிறே னெனறற வுடககதது ஞானம நிகழவ தால ஜீவானமா ஞானகுணமுளள காலததுச சேதனமாகவும, அஃ தொழிநதகாலதது ஜடமாகவு மிருககும்

பரமானமாசீவான்மாவெனனு மிரணடன கணனும பொதுவா யுளள குணஙகளுள பரமானமாவிடதது ஞானம, இசசை, முயறசி யெனபன நிததமாயும, சீவானமாவிடதது அநிததமாயுமிருககும ஜீவானமா விடததுளள சிறபபுககுணஙகளியாவும் அநிததமே அவை புததி, சுகம, துககம, இசசை, துவேஷம,முயறசி, தாமம, அதாமம, பாவனையெனபன அப புததியாதிகள உறபததியுடைய னவாயிருததலின அநிததியமாம புததி முதலிய ஆறும சுழுததியி லிலை, இலாமையாறருன , உறஙகி விழிததவனுககு நான

மிகவு மூடனுயிருந்தேனென்னனும ஸமிருதியுண்டாகின்றது ஈண்டுக் கூறிய குணங்களுள் புத்தியாதி யாறும மனவிந்திரியத்தா லறியப்படுவனவாம ஏனையவை யநுமானத்தா லறியப்படுவனவாம்

நம்மனோரால் செய்யப்படாது காரியங்களாயிருக்கும் பதார்த்தங்கட்குக் கர்த்தா எவனே அவனே ஈசுரனுவன் அவனுண்டென்பது (1) அங்குர முதலியன கர்த்தாவையுடையன, காரியமாகலின், கடம் போல (2) துவியணுகம் கர்த்தாவையுடையது, காரியத்தன்மையால், கடம்போல என்னு மனுமானங்களால் நிச்சயிக்கப்படும் உபாதான காரணத்தை விளங்கக்காணு மறிவிச்சை செயல்களையுடைய பொருள் கர்த்தாவெனப்படும் தேகேந்திரியாதிகளினும் வேருய, சரீரங்கள் தோறும் பின்னமாய, விபவாய, நித்தியமாய, மனத்தா லறியத்தக்கதா யிருக்கும் ஜீவான்மா சரீரத்தை யியங்கச்செய்கின்ற தென்பது சரீரம் கர்த்தாவையுடையது, இயக்குதலால், தேர்போலும் என்னும் அனுமானத்தினுல் நிச்சயிக்கப்படும்

யாது என்தென்று கூறப்படுகின்றதோ அது யான் என்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாகா தென்பது நியமமாம். யாண்டும் யானென்னனுஞ் சொல்லிற்குப் பொருள ஆன்மாவேயாம். தேக முதலியவை என் துடல, எனதிந்திரியம், எனது பிராணன் எனக் கூறப்படுதலின அவை யொருபோதும ஆன்மாவாகா, யானென்பதற்கு எனதென்பது யாண்டும் வேருயே யிருத்தலின

(1) யான் என்னும் பதத்திற்கு விஷயமாவது ஆத்மா, அல்லது பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமாயிருப்பது ஆன்மாவாம யான் மனிதன் யான் பிராமணன் என்றற்றொடக்கத்துஞானத்திற்கு விஷயமாயு

•தார்க்கிகருள் ஒரு சாரார் கர்த்தா போக்தாவாயும் ஞாதாவாயு முள்ள ஆன்மா அணுவடிவ மென்பர்

பரமபபிரீதிககு விஷயமாயு மிருபபது சரீரமே யாகலின சரீரமே ஆதமாவாமெனின எனது சரீரமெனறு கூறபபடுதலானும யான கணடேன கேடடேன என இநதிரியமும யானெனனும புததிககு விஷயமா யிருபபதானும மினனல முதலியவை யுணடாயபோது கண முதலியவறறை மூடிககொளளுதல முதலியவறறால இநதிரிய மும பரமபபிரீதிககு விஷயமாதலானும சரீரததின கைகால் முத லியவை நசிததவிடதது ஆனமாவும நசிததெனல வேணடுமாத லானும, சரீரமே ஆனமாவாயின செயதது அனுபவமினறிக கெடு தல், செயயாதது அனுபவததிறகு வருதலெனனும குறறம சம பவிககுமாதலானும அது கூடாது

(2) யான பாாககிறேன, யான கேடகிறே னெனறு ஞுடககத துணாசசிககு விஷயமாயிருபபது இநதிரியமா யிருத தலினும, ஜீவனமரணஙகள இநதிரியததின வசமாயிருததலினு னும இநதிரியமே ஆதமாவாமெனின ஜீவனமரணஙகள பிராணன வசமாயு மிருததலினும, எனது செவி எனது கண எனறு வழங கபபடுதலினும, அது பொருநதாது. மேலும இநதிரியமே ஆதமாவெனனுமிடதது 1 ஒரே இநதிரியம ஆதமாவா? 11 இநதிரிய சமுதாயம ஆதமாவா? 111 ஒவவொரு இநதிரியமும தனித தனியே ஆதமாவா? 1. ஒரே இநதிரியம ஆதமாவெனனு மிடதது எவவிநதிரியம ஆதமாவாகச சொல்லபபடுகினறதோ அது நசிதத விடதது ஆதமாவும நசிததெனல வேணடும அஙஙனமினறி ஞானமும் ஜீவனமும் காணப்படுதலின் ஒரே இநதிரியம் ஆதமா வெனபது பொருநதாது. 11 இநதிரியஙகளின சமுதாயம ஆதமா வெனனுமிடதது ஒரிநதிரியம நசிததவிடததுச சமுதாயமும நசிதத தெனலவேணடும 111 ஒவவொரு இநதிரியமும தனிததனியே ஆதமாவெனனுமிடதது இநதிரியஙக ளாறுதலின ஒவவொரு சரீ ரததிலும அவவாறு ஆதமாகக ளிருததலவேணடும. அவவெலலா

வறறின் தனிதத்னி யிசசையினுல ஒரு வாழைமரததிற் கட்டப் படட ஆறு யானைகளால அமமரம நாசமாவதுபோனறு சரீரமும நாசமாதலவேணடும. ஒருவன அனுபவிததததைமறறெருருவன ஒட்டியுணாதல சமபவியாதெனபது நியமமாதலின கடததைக் கணட யானே கடததைத தீணடினேனெனனுமம தொடாநத அனுபவமும நிகழா தொழிதல வேணடும.

(3) பிராணனிருபபதால ஒருவன ஜீவிததிருபபதாகவும, அஃதிலலாவிடதது மரிததததாகவும கருதப்படுதலின் பிராணனே ஆதமாவாமெனின அது புததியாதிகுணஙகட கிடமாகாது கேவலம ஜடமாகவே யிருததலினுனும மூாசசையடைநதுளள புருஷனிடததுப பிராணன காணபபடாமைபறறி அவனிறநதானெனறு கூறுவா ரொருவரு மினமையானும அது பொருநதாது

புததி முதலிய குணஙகட கிடமாயிருபப தெதுவோ அதுவே ஆனமாவா மெனபதறகு அனுமானஙகள கூறபபடடனவெனக

'மனமெனனும அகவிநதிரியததா லெபபோது ஆன்மவிடய ஞானம நானெனறு தோனறும அபபோது மனம இநதிரியம, ஆனமா பொருள, அவறறினது சநநிகாஷம சையோகமே' எனறு முனனாக கூறியிருபபதனுல ஆனமா மாநதககாடசியா னெனபது நனகு விளஙகும.

ஆதமா வெனபது சரீரமா? இநதிரியமா? பிராணனு? எனறு சநதேகநதோனறிய விடதது ஆதமா இவறறினும வேறெனபதன பொருடடுப 'புததியாதி குணலிஙக முடையன' எனறு கூறப்பட்டது மலையில தீயுணடென றறிதறகுப புகை சிறநத குறியாயிருததல போனறு தேகாதிகளிலும வேறுய ஆனமாவுணடென றறிதறகுப புததியாதிகள சிறநத குறிகளாயிருககினறனவெனக

'புததியாதிகள விசேட குணஙகளே' என்னு மனுமானததில ரூபம கணணிநதிரியததினல மாததிரம அறியபபடுவது போன்று புததியாதிகள மனவிநதிரியததால மாததிரம அறியபபடுகின்றன வெனபதாம

தாமாதாம முதலியவை யொழிநத விசேட குணஙகள ஒவவோ ரிநதிரியததாற கவரபபடுவனவாம

சீவானமாவிறகுரிய சஙகியைமுதல பாவனை ஈருயளளகுணங கள பதினைகனுள புததிமுதலியவை விசேடண குணஙகளாம திககாதிகளுககுரிய பொதுககுணஙகள சஙகியை, பரிமாணம, வேற றுமை, சையோகம, விபாகம, பரததுவம, அபரததுவம, குருததுவம, நைமித்திகததிரவததுவம, வேகம, திதிததாபகம எனபனவாம

விபுததிரவியமும பரமாணுததிரவியமும நிததமெனபது நியமம

யானென்னு முணாசசியின வேறுபாடிருபபதானும, தேகங களதோறும யான பிராமணன யான க்ஷததிரிய னெனனும வேறுபாடு காணபபடுவதானும, அவன அவள அது நான நீ யெனனும வியவகாரம நிகழவதானும, சுகதுககஙகளின வேறு பாடுடைமையானும, ஆதமா வுடலகளதோறும வேறுபாடுடையதா மெனக,

சீவானமா வொவவொன்றும வியாபகமாயின வியாபகமான பல ஆதமாககளும ஓரிடததது எஙஙனமிருததல கூடும, ஒரு கையின சையோகமுளளவிடதது மறறொருகையின சையோக மினமையினெனின, சமானதேசததிருததல மூாததததிரவியங களுககு விரோதமாமேயனறி அமூாததததிரவியததிற காகாமை யின அது பொருநதாது காலமும ஆகாயமும வியாபகமாயிருந தும ஓரிடததிருததல காணக

2 சரீரம்—Body.

62 அவனு (சீவனு)ககுப போகாயதனமா (போக நிலமா)ன அநதியாவயவி சரீரம், இனபதுனப அநுப வம போகம், அது (போகம) எதனோடு கூடிய ஆன்மா விற கேனறம அது போகநிலம, அதுவே சரீரம

சேடடாகிரய முடமபெனினுமாம. சேடடை- இதமகிதமடைதற பரிகரிததற பொருடடுப புடை பெயாதல; புடைபெயாதல (அசைவு) மாததிரை யனறு.

(கு-ரை) சீவானமாவிறகுத தாமாதாமஙகளால (இருவினை களால) உணடாகும சரீரம அவறறின பயனான சுகதுககஙகளை அனுபவிததற கிடமாயிருததலின அது 'போகாயதனம' எனறு கூறபபடடது. அது வேறு திரவியததை யுணடுபணணுவ தறகு அவயவமாகாமைபறறி 'அநதியாவயவி—ாறறவயவமுடை யது' எனறு கூறபபடடது. அது யோநிஜம, அயோநிஜமென விருவகைதது.

(1) நமபனோககுளள பிரததியடசிததமான சுககில சோணி தக கலபபினலாகிய சரீரம யோநிஜ மெனபபடும, (2) சுககில சோணிதககலபபினறித தாமவிசேஷததுடன கூடிய பரமாணு வினலாகிய சரீரம அயோநிஜமெனப்படும. அது தேவரிஷிகளாகிய நாரதர் முதலியோாக குளளதாம. அயோநிஜ சரீரஙகள் வருண லோகததிலும, ஆதிதத லோகததிலும் வாயு லோகததிலும், பிரசிததமாம.

இன்பதுன்ப அநுபவமாவது இன்பதுன்பங்கள் புலப்படுதலே தானென்றலாம். 'சேட்டாசிரய முடம்பெனினுமாம்' என்றது சரீரத்திற்கு மற்றோரிலக்கணமாம். சேட்டை - கிரியை, ஆசிரயம் - பற்றுக்கோடு, இதமகிதமடைதற் பரிகரித்தற் பொருட்டுப் புடைபெயர்தல் என்பதற்கு இதத்தை (நன்மையை) யடைதற் பொருட்டுண்டாகிய கிரியை, அகிதத்தை (தீமையை)ப் பரிகரித்தற் (ஒழித்தற்) பொருட்டுண்டாகிய கிரியை என்பது பொருளாம்.

புடைபெயர்தலைமாத்திர முடையது சரீரமன்றென்று விளக்கப் 'புடைபெயர்தன் மாத்திரையன்று' என்று கூறப்பட்டது. காற்று முதலியவற்றின் புடைபெயர்ச்சி இதமகிதமடைதற் பரிகரித்தற் பொருட்டாகாமையின் அதனையுடைய காற்று முதலியன சரீரமாகா. சரீரத்தின் புடைபெயர்ச்சி யாண்டும் இதத்தை யடைதற் பொருட்டாவது அகிதத்தைப் பரிகரித்தற் பொருட்டாவ திருத்தலை யூகித்துணர்க.

3 இந்திரியம்.

INSTRUMENT OF OBJECTIVE KNOWLEDGE.

உடம்போடு சையுக்தமாய ஞானகரணமான அதீந்திரியம் இந்திரியம் (உணர்கருவி).

'அதீந்திரியம் இந்திரியம்' என்று கூறின் காலாதியினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'ஞானகரணமான' என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும், பொருள் இந்திரிய ஸந்நிகருஷ (சம்பந்த) முதலியவற்றினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்;

ஆதலின் 'உடமபோடு சையுகதமா ' என்று கூறப பட்டது.

'உடமபோடு சையுகதமாய ஞானகரணம' என்று கூறின ஆலோகததி (பிரபை-ஒளியி)னும இந்திரியத துவம் வரலவேணடும, ஆதலின் 'அதீநதிரியம' என்று கூறபபடடது.

(கு-ரை.) அதீநதிரியம—இந்திரியததிறகு விஷயமாகாமை அதீநதிரியம இந்திரியமென்று கூறின, காலம திககு முதலிய வைகளும அதீநதிரியமா யிருததலின அவறறினும் இந்திரியத தனமை வரலவேணடும. அவறறிற் செலலு மதிவியாததியைப பரிகரிததற பொருட்டு 'ஞானகரணமான' என்று கூறபபட்டது கலாதிகள அதீநதிரியமாயினும் ஞானகரணமன்று ஞானகரணம இந்திரியமென்று கூறபபடுமாயினும், பொருளிநதிரிய சமபநதமும், அனுமான முதலியவைகளும ஞானகரணமா யிருததலின அவறறினும இந்திரியததனமை வரலவேணடும. அவறறிற செல லும அதிவியாததியைப பரிகரிததற பொருடடு 'உடமபோடு சையுகதமாய' என்று கூறபபட்டது. பொருளிநதிரிய சநநிகாஷ முதலியவை ஞானகரணமாயிருபபினும உடமபோடு சையோகசம பநத முடையனவா யிருபபனவன்று உடமபோடு சையுகதமாகிய ஞானகரணம இந்திரியம என்று கூறின் உடமபோடு கூடிய ஆலோ கமும ஞானகரணமாயிருததலின ஆலோகததினும இந்திரியத தனமை வரலவேணடும. அதிற செலலும அதிவியாததியைப பரி கரிததறபொருடடு 'அதீநதிரியம' என்று கூறபபடடது. இஙஙனம கூறியதினால இந்திரியததிறகுக கூறிய இலககணம நலலிலககண மெனபது நன்கு விளஙகும.

சததமலலாத உற்பூத விசேட குணஙகட்கு ஆசிரயமாகாது ஞானததிறகுக் காரணமான மனசையோகததிறகு ஆசிரயமாயுள ளது இநதிரியம எனபதும் இநதிரியததிற லிலககணமாம்.

64. அவவிநதிரியங்களும ஆறு:—
i. கிராணம, ii. இரசநம,
iii. சட்சு, iv. துவககு,
v. சுரோததிரம, vi. மனம எனபனவே.

1 கிராணம்—THE SENSE OF SMELLING.

65. அவறறுள் கந்தத் தோறறச் சாதந (வாசனை யறிதறகுச சாதனமான) இநதிரியம் கிராணம்; மூககு நுனியி லிருபபது. அதுவும பிருதிவிமயம் (பிருதிவி யின் காரியம); கநதமுடைமையின; குடமபோல.

கநதமுடைமையும (கிராணேநதிரியம கந்ததகை யுடைததா யிருததலும்) கநதங கவாவதால். எவ விநதிரியம உருவாதி ஐநதனுள எகுணத்தைக் கவ ரும் (அறியும) அவவிநதிரியம அககுணததோடு கூடி யது. எஙஙனம? சட்சு உருவங்கவாவது; உருவததை யுடையது. அதுபோலக் கிராணம் கந்ததகைக் கவா வதும அதனல கநததகை யுடையதுமாம்.

(கு-ரை) கநதம-நாறறம் கநதப்பிரத்தியட்சததிறகுச சிறநத காரணம - கிராணேநதிரியமாம. பிருதிவியின காரியமான குடம கநதமுடைததா யிருததல்போனறு பிருதிவியின காரியமான மூககிநதிரியமும் கநதமுடைததா யிருககினறதெனறும, உரு

வத்தை யறியும் கண்ணிந்திரியம் உருவத்தை யுடைத்தாயிருந்தமை போன்று கந்தத்தை யறியும் மூக்கிந்திரியமும் கந்தத்தை யுடைத்தா யிருக்கின்ற தென்றும் உணர்த்தப்பட்டன.

II. இரசநம்—THE SENSE OF TASTING.

66. இரசத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் இரசநம், நாநுனியி லிருப்பது. அதுவும் அப்புமயம்; ரூபாதி ஐந்தனுள் இரசத்திற்கே * அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; வாயநீர்போல.

(கு-ரை.) இரசம்-சுவை. இரசப் பிரத்தியட்சத்திற்குச் சிறந்த காரணம் இரசநேந்திரியமாம். ரூபாதி ஐந்து-சப்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்கள். வாயநீர் இரசத்தைப் பிரகாசஞ் செய்தல்போல இரசநேந்திரியமும் இரசத்தைப் பிரகாசஞ் செய்கின்ற தென்பதாம்.

ப்ரகாசஞ் செய்தல் - அறியச்செய்தல்.

III. சட்சு—THE SENSE OF SEEING

67. ரூபத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் சட்சு; கண்மணி (கண்ணுறை கருமணியின்) நுனியி லிருப்பது. அதுவும் தேயுமயம், ரூபாதி ஐந்தனுள் ரூபத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின், விளக்குப் போல.

(கு-ரை) ரூபம்-செம்மை முதலிய நிறம் உருவப் பிரத்தியட்சத்திற்குச் சிறந்த காரணம் சட்சு விந்திரியமாம். விளக்கு

---

* அபிவியஞ்சகம் - பிரகாசஞ்செய்தல் அபிவியஞ்சநம் - பிரகாசம் அபிவியங்கியம்-பிரகாசிக்கப்படுவது

உருவத்தைப் பிரகாசஞ் செய்தல்போலச் சட்சு விந்திரியமும் உருவத்தைப் பிரகாசஞ் செய்கின்ற தென்பதாம்.

iv. துவக்கு—THE SENSE OF FEELING.

68. பரிசத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் துவக்கு; உடம்பெலாம் வியாபி. அதுவும் வாயுமயம்; ரூபாதி ஐந்துள் பரிசத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவமாதலின், சரீர சம்பந்தமான வியாவுத்தன்மை அபிவியஞ்சகமான விசிறிக்காற்றுப்போல.

(கு-ரை.) பரிசம்-ஊறு பரிசப் பிரத்தியட்சத்திற்குச் சிறந்த காரணம் துவக்கிந்திரியமாம் உடம்பெலாம் வியாபி - சரீரமுற்று மிருப்பது. (வெப்பத்தா லுண்டான) சரீரசம்பந்தமான வியாவை நீக்கிக் குளிர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற் கேதுவான விசிறிக்காற்றனது பரிசத்தோற்றத்திற் கேதுவா யிருத்தல்போலத் துவக்கிந்திரியமும் பரிசத்தோற்றத்திற்கு ஏதுவா யிருக்கின்றதென்பதாம்

v. சுரோத்திரம்—THE SENSE OF HEARING.

69. சத்தத் தோற்றச் சாதந இந்திரியம் சுரோத்திரம். அது முறுக்கை நீக்காத்த செவியோடு கூடிய ஆகாயமே, வேறு பொருளன்று; சத்த குணத்துவத்தால். அதுவும் சத்தத்தோடு கூடியது; சத்தங் கிரகித்தலின். எவ்விந்திரியம் ரூபாதி ஐந்தனுள் ஏககுணத்தைக் கவாவது அஃது அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு முதலியவை உருவ முதலிய

வற்றைக் கவர்வன; ஆதலின் உருவாதிகளுடன் கூடியவை.

சத்தங் கிரஹிப்பது சுரோத்திரமாதலின் அது சத்தகுண முடையது.

(கு-ரை) சத்தம்-ஓசை. சத்தப் பிரத்தியட்சத்திற்குச் சிறந்த காரணம் சுரோத்திரேந்திரியமாம். இவ்விந்திரியம் நித்தமாதலபற்றி 'வேறு பொருளன்று' என்று கூறப்பட்டது. கந்தத்தையறியும் கிராணேந்திரியம் கந்தத்தையும், இரசத்தையறியும் இரசநேந்திரியம் இரசத்தையும், உருவத்தையறியும் சட்சுவிந்திரியம் உருவத்தையும், பரிசத்தை யறியும் துவக்கிந்திரியம் பரிசத்தையு முடைத்தா யிருத்தல்போலச் சத்தத்தை யறியும் சுரோத்திரேந்திரியமும் சத்தத்தை யுடைத்தா யிருக்கின்றதெனபதாம்

VI. மனம்—MIND.

70. சுகாதி யுபலத்தி (தோற்ற) சாதந இந்திரியம மனம். அஃது அணுபரிமாணம.

(கு-ரை.) சுக முதலியவற்றின் பிரத்தியட்சத்திற்குச் சிறந்த காரணம் மனவிந்திரியமாம். அது நித்தியத்திரவியங்களுள் ஒன்றாதலின் 'அஃதணுபரிமாணம' என்று கூறப்பட்டது. இவ்விந்திரியம உருவாதியைத்தனுள் ஏகுணத்தையும சுதந்தரமா யறியுந் தன்மையுடைய தன்மையின அக்குணங்களுள் ஒன்றோடுங் கூடியதன்றாம

(ஆ.) அற்றாயின், சட்சு முதலிய இந்திரியமுண்மையில் யாது பிரமாணம?

(ச.) கூறுதும.—அநுமானம் ரூபாதி ஞானங்கள கரணசாத்தியங்கள, கிரியாத்துவமாதலின; துணித தற்கிரியைபோல.

(கு-ரை.) கரணமென்றது இந்திரியங்களை சாத்தியம்-முடிக்கப்படுவது கிரியாத்துவம-காண்டற்றன்மை முதலியன.

1 (பி) ரூபாதி ஞானங்கள கரண சாத்தியம, (ஏ) கிரியாத்துவமாதலின, (உதா) யாது யாது கிரியாத்துவம அதுவது கரணசாத்தியம, துணித்தற கிரியைபோல, (உப)இதுவும (ரூபாதி ஞானங்களும) அங்ஙனம (அதுபோல கிரியாத்துவம), (நிக) ஆதலின இங்ஙனம (ரூபாதி ஞானங்களும கரணசாத்தியம) என்டது அந்வயி

11 ரூபாதி ஞானங்கள கரணசாத்தியம; கிரியாத்துவமாதலின, யாது யாது கரணசாத்தியமன்று அதுவது கிரியாத்துவமன்று, பரமாணுபபோல, இதுவும (ரூபாதி ஞானங்களும) அங்ஙனமன்று (கிரியாத்துவமன்றன்று - கிரியாத்துவமே), ஆதலின இங்ஙனமன்று (ரூபாதி ஞானங்களும கரணசாத்தியமன்றன்று-கரணசாத்தியமே) என்பது வியதிரேகி

ஈண்டு யாது யாது கிரியாத்துவம அது அது கரணசாத்தியம துணித்தற கிரியைபோல என அந்வய வியாத்தியும, யாது யாது கரணசாத்தியமன்று அதுவது கிரியாத்துவமன்று பரமாணுப போல என வியதிரேக வியாத்தியு முடைமை காண்க.

துணித்தற கிரியைக்குக் கோடரி கரணமாதல போன்று ரூபாதி ஞானங்கட்கும இந்திரியங்கள கரணமாயிருக்கின்றன வென்க.

ஈண்டுக் கூறிய இந்திரியங்களில மனமும சுரோத்திரமும நித்தியத்திரவியமாம ஏனையவை பிருதிவியாதிகளின காரியமா

யிருததலின அநிததியத திரவியமாம (1) கிராணேநதிரியம பிருதிவியின காரியம, (2) இரசநேநதிரியம அபபுவின காரியம, (3) துவககிநதிரியம வாயுவின காரியம, (4) சடசுவிநதிரியம தேயுவினகாரிய மெனறறிக

இவ்வாறனுள சட்சு, துவககு, மனமெனனு மூனறும திரவியத்தைக கவர்வனவாம்; ஏனையவை திரவிடததைக கவாவனவலல

(1) கிராணேநதிரியததிறகு மகததுவததோ டொருஙகு நிறகும் உற்பூதவுருவமுடைய கநதமும, அதன சாதியும, அவவிரண்டன சமவாயமும பிரததியடசமாம. பிருதிவிப பரமாணுவி லுளள கநதம மகத துவமும, வயிரமணி முதலியவறறி லுள்ள கந தம உறபூதவுருவமு முடையன வனமையின அவை அதறகுப பிரத்தியட்சமாகா கநதததிறகு மூககிநதிரியததோடு நேரே சம பநதமிலலை, ஆனால கநதமுடைய திரவியததின சையோக சம பநத மிருககிறது அததிரவியததில் கநதம் சமவாயமா யிருககி றது. இருததலால அதறகுக கநதம சையுகதசமவாய சமபநதத தால பிரததியட்சமாகினறதெனக

(2.) இரசநேநதிரியததிறகு மகததுவததோ டொருஙகு நிற கும் உற்பூதவுருவ முடைய இரசமும் அதன சாதியும அவவிரண டன சமவாயமும பிரததியடசமாம அபபுப பரமாணுவின இர சம மகத்துவமும்,வயிரமணி முதலியவறறின இரசம் உறபூத வுரு வமு முடையன வனமையின அவை அதறகுப பிரத்தியடசமாகா இரசத்தை நாககிநதிரியம் சையுகத சமவாய சமபநதததா லறி கின்றதெனக.

(3.) (ஆலோகததுடன கூடிய) சடசு (கண) இநதிரியத திற்கு மகத்துவததோ டொருஙகு நிறகும உறபூதவுருவ முடைய

பிருதிவி, அப்பு, தேயுத் திரவியங்களும், அவற்றின் உருவம், எண், பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சிநேகம், வேகம் என்னும் குணங்களும், கருமமும், அத்திரவியங்களின் ஜாதியும், அதன் சமவாயமும், அக்குண கருமங்களின் சாதியும், அதற் கவ்விரண்டோடுள்ள சமவாயமும் பிரத்தியட்சமாம் பரமாணுவில் மகத்துவமும், வாயு முதலியவற்றில் உருவமும், பைசாச முதலியவற்றில் உற்பூதவுருவமு மின்மையின் அவை அதற்குப் பிரத்திட்டசமாகா

(4) துவக்கிந்திரியத்திற்கு மகத்துவத்தோ டொருங்கு நிற்கும் உற்பூதவுருவ முடைய பிருதிவி, அப்பு, தேயுத் திரவியங்களும், அவற்றின் பரிசம், எண், பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சிநேகம், வேகம் என்னுங் குணங்களும், கருமமும், அத்திரவியங்களின் ஜாதியும், அதன் சமவாயமும், அக்குணகர்மங்களின் ஜாதியும், அதற்கவ்விரண்டோடுள்ள சமவாயமும் பிரத்தியட்சமாம் பரமாணுவில் மகத்துவமும், ஆலோகத்தில் உற்பூதபரிசமும், வாயு முதலியவற்றில் உருவமு முடையனவன்மையின் அவை அதற்குப் பிரத்தியட்சமாகா

(5) சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சத்தமும், அதன் ஜாதியும், அவ்விரண்டன் சமவாயமும் பிரத்தியட்சமாம். கர்ணகோளகத்தால் வளைபட்ட ஆகாயமே சுரோத்திரேந்திரியமா யிருத்தலின் ஆகாயத்தின் குணமாகியசத்தத்திற்கும் அதற்கும் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது அது நித்தியமாயிருத்தலின் வியாபாரமாகாது வியாபாரம் காரியமென்பது பிரசித்தம், ஆதலால் சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தத்தை யறியுமிடத்துச் சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் வியாபாரம், சத்தப் பிரத்திட்சம் பலம் என்று சிலர் கூறுவர்.

(6) மனவிநதிரியததிறகு ஆனமாவும் அதன குணமாகிய சுகாதிகளுமு, அவவானமாவின ஜாதியும அதன சமவாயமுமு, அக குணஙகளின ஜாதியும அதன சமவாயமும பிரததியடசமாம, ஏனைபபுறப பொருளகள கிராண முதலிய இநதிரியஙகள வாயி லாகப பிரததியட்சமாம

எவ்விநதிரியததா லெது அறியபபடுகினறதோ அவவிநதிரி யத்தா லதன அபாவமும அறியபபடுமெனப தீணடறியத தகக தாம

4 அருத்தம்—OBJECT OF WORD.

அருததஙகள ஆறு *பதாாததஙகள. அவை, (1) திர வியம, (2)குணம, (3)கருமம, (4)சாமாநியம, (5)விசே டம, (6) சமவாயம எனபனவே.

பிரமாண முதலியன ஈணடே அடஙகுவனவாயி னும பயனபடல வசததால பேதமாககக கூறபபடும.

(கு-ரை) அருததம (பதார்ததம) விதிமுகஞானததா லறி யப்படுவது நிஷேதமுகஞானததா லறியபபடுவது எனஇருவகைத தாம். விதிமுகஞானததின விஷயம் பாவபதார்த்தமெனப்படும. நிஷேதமுக ஞானததின் விஷயம அபாவபதாாதத மெனப்படும. யாது உண்டென் றறியப்படுகினறதோ அது பாவ பதாாததமாம.

* சிலா சகதி (ஆறறல்), சஙகியை (எண), ஞாததை, உடைய பொருணமை முதலியன திரவிய முதலியவற்று ளடஙகாவென் பா. வேண்டியவாறே ஏவபபடுதற றகுதியே-உடைய பொருண மையாம உடைய பொருணமையை வரைநதுகொள்வது ஏறறல பிஃகொடுததல முதலியவறறால கொளளபபடுநதனமை.

யாது இல்லையென றறியப்படுகின்றதோ அஃது அபாவ பதார்த்தமாம். இது குடம் எனபுழிக் குடமெனபது விதிமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாயும், ஈண்டுக் குடமின்றெனபுழிக் குடமின்றென்பது நிஷேத(விலக்கு) முக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமாயு மிருத்தல் காண்க. திரவிய முதலிய ஆறும் விதிமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமா யிருத்தலின் பாவபதார்த்தங்களாம்.

குணகரும முதலிய சகல பதார்த்தங்கட்கும் ஆதாரமா யிருத்தலபற்றித் திரவியம் முன்னும், குணம் குணத்துவமாகிய உபாதியினாலே சர்வத்திரவியங்களினு மிருத்தலபற்றி அதனபின்னும், கருமம் சாமானியசகிதமாய (கருமத்தனமையுடன் கூடியதாய) இருத்தலபற்றி அதன (குணத்தின) பின்னும், சாமானியம (ஜாதி) திரவிய குண காமங்களை யாசிரயித்திருத்தல்பற்றி அம்மூன்றன பின்னும், விசேடம் சமவாயத்தை அதிகரணமாக வுடைமைபற்றி அதன் (ஜாதியின) பின்னும், சமவாயம குண முதலியவற்றின சம்பந்தத்தை நிருபித்தல பற்றி அதன (விசேடத்தின) பின்னுங் கூறப்பட்டன.

பிரத்தியட்சப பிரமாணம் திரவியத்திலும் குணத்திலும், அநுமான முதலிய பிரமாணம குணத்திலும, பிரமேயம திரவிய முதலியவற்றிலும, சமசயமும பிரயோஜனமும் குணத்திலும, திருஷ்டாந்தம திரவிய முதலிய யாவற்றிலும, சித்தாந்தமும அவயவமும தருக்கமும நிர்ணயமும வாதமும சற்பமும் விதண்டையும் எதத்துவாபாசமும் சலமும் சாதியும நிக்கிரகத்தானமும குணத்திலும பெரும்பான்மையு மடங்குவ தாகித்துணர்க.

திரவிய முதலியவற்றின் இலக்கணத்தைமாத்திரங் கூறின பிரமாண முதலியவற்றின் இலக்கணம விளங்காதாதலின அதுபற்றிய பிரமாண முதலியவை பேதமாகக் கூறப்பட்டன வெனக.

(1) திரவியம்—Substance.

72. அவறறுள், சமவாயி காரணம திரவியம, அல்லது குணாசிரயம. அததிரவியஙகளும (i.) பிருதிவி, (ii) அபபு, (iii.) தேயு, (iv.) வாயு, (v.) ஆகாசம, (vi) காலம, (vii.) திககு, (viii.) ஆனமா, (ix) மனம என ஒனபதே.

(கு-ரை) திரவியத்திற கிலககணம குணாசிரயம (குணத்திற குப பறறுககோடு) எனபதே அமையுமாயினும, முதறகணத்திற றோனறி யழிவுபடுங கடத்தினகண குணமினமையின ஆண்டவவியாததிக குறறம வருதலபறறிச 'சமவாயி (முதற) காரணம திரவியம' என முனனாக கூறபபட்டது காலம, திககு எனனு மிரணடுமே சாவ காரியஙகட்கும நிமித்த காரணமெனறு கருதபபடு மாயினும அவை தமமிடத்துளள சையோக முதலியவறறிறகுச சமவாயி காரணமாயிருதத லறிக. பிருதிவி முதலிய நானகும பரமாணு (நிரவயவம) சாவயவம (அவயவத்துடன கூடியது) என இருவகைபபடு மெனறும, ஆகாய முதலிய நானகும விபுருபங்க ளெனறும,மனம அணுருபமெனறும், பரமாணுககளும, துவியணுகங களும, வாயு, ஆகாயம, காலம, திககு, மனம எனபவைகளும அப் பிரததியக்ஷங்களெனறும, ஆனமா மானதபபிரததியக்ஷமெனறும, மகத்துவ உறபூத வுருவமுடைய பிருதிவி அபபு தேயு எனபன புறவிநதிரியப பிரததியக்ஷங்க ளெனறும, ஆகாயம, காலம, திககு, ஆனமா, பரமாணுககள, மனம எனபன யாதொனறன கண்ணும் சமவாயசமபநதத்தா லிருதத லிலலையெனறும்,பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம எனனும ஐநதனிடத்தும பூதத்தனமை யுளளதெனறும, பிருதிவி அபபு தேயு வாயு மனம எனனும மைநதனிடத்தும மூர்த்தத்தனமையும கிரியையுமுள்ளன வெனறும, பிருதிவி அபபு

தேயு வாயுக்களென்னு மிந்நான்கும் திரவிய சமவாயி காரணங்க ளென்றும் காலமுந் திக்கும் சர்வகாரியங்கட்கும் நிமித்த காரண மென்றும் பிறவு மறிக.

பூதத்தன்மையாவது பகிரிந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படும் விசேடகுண முடைமை

மூர்த்தத்தன்மையாவது கிரியையின் சமவாயி காரணத்தால் வரைந்துகொள்வதானே சித்திக்கும் ஜாதி விசேடம்

இருளென்பதுந் திரவியமாயிருக்க அதனைவிட்டுத் திரவியம் ஒன்பதென்றது என்னையெனின், இருள் ஆலோகத்தி னபாவமா யிருத்தலின் அது கூடாது

இருள் விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமாயும் கருமைக்குணத் திற்கு ஆசிரயமாயு மிருத்தலின் அது திரவியமாமென்பர் * சிலர் பிரளயம் (லயம்) அந்தர்த்தானம் (பராமுகமா யிருத்தல்) விநாசம் முதலியவை விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமா யிருப்பினும் அபாவ வடிவா யிருப்பதுபோலும் துக்காபாவத்தில் சுகஆரோபமிருப் பதுபோலுமஆலோகத்தின் அபாவமாகிய இருள் விதிமுகவுணர்ச் சிக்கு விஷயமாயும், அதில் கருமைக்குண மாரோபமாயுமிருத்தலின் அங்ஙனங் கூறுதலடாது. ஆலோகத்தின் ஞானாபாவம் இருளென் பா சிலர். ஞானாபாவம் அகவிந்திரியத்தா லறியப்படுவ தன்றிப் புற விந்திரியத்தாலறியப்படுவதன்றும் இருள் புறவிந்திரியங்களு ளொன் றாகிய நேத்திரேந்திரியத்தினு லறியப்படுவதா யிருத்தலின் அங்ங னங் கூறுத லமையாது, விழியாற் கவரப்படுந் திரவியம் ஒளி

* வேறு சிலர் இருள் பாவவடிவமே, ஆவரணவடிவம், நேத்தி ரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விரோதி, பிரகாசத்தால் நாசத்தையடை வது, மின்னல் முதலியவை போன்று விரைவிற்றோன்றி அழி யுந்தன்மையது என்பர்.

யோடு கூடியிருந்தல வேணடுமெனற நியமமாம இருள திரவி யமாயின அது ஒளியோடு கூடி விளங்காற் பாரப்படல வேணடும அங்ஙனமினமையின அது திரவியமனறு. இஙஙனங கூறிய திறுல ஒளியின குறைவே (அபாவமே) இருளெனப தாயிறறு.

(1) பிருதிவி—Earth

73. அவறறுள, பிருதிவித்தனமைச சாமானியமுடை யது பிருதிவி; வனமை, மெனமை முதலிய அவயவ சையோக விசேடததோடு கூடியது, கிராணம, உடமபு, மட்பிண்டம, கல, மரம முதலிய உருவமுடையது; கந தம, ரூபம, ரசம, பரிசம, சஙகியை, பரிமாணம, வேறறுமை, சையோகம, விபாகம, அணமை, சேய்மை, குருததுவம, திரவததுவம, சமஸகாரம (எனனும பதி னானகு குணஙகள) உடையது

அதுவும நித்த அநிததபேதத்தா லிருவகை. பர மாணு ரூபம நிததியம, காரிய ரூபம அநிததியம.

பிருதிவியினுடைய ரூப, ரச, கநத, பரிசஙகள் அநிததியஙகள், பாகததாற றோன்றியன. பாகம-தேயு சையோகம (தேயுவின கூட்டம). ஆதலின பிருதிவியி னது முனனா ரூப முதலியன கெடும, மற்றையன பிறகரு மெனபது பாகததாற றோனறுவன.

(கு-ரை) பிருதிவிக கிலக்கணம பிருதிவித்தனமைச சாமா னியமேயனறிக கநத முடைமையுமாம காரியவடிவ பிருதிவி சரீர, இநதிரிய, விஷய வேறுபாட்டால மூவகைபபடும. சரீரம.

சமயனேயாகருளளது, இந்திரியம் - கிராணம; விடயம-மண் கல் முதலியன ரூப முதலிய நானகு குணஙகளும பிருதிவியில வனனியின சையோகத்தினுற ரேனறுவனவாய அநித்தமா யிருககும பீலுபாகவாதிகள பாகம பரமாணுககளுககே யன் றித துவியணுக முதலியவறறிற கனறு பாகமாகும்வரையும சூளையில் வைததுளள குடததில பரமாணுககளுககு வேற்றுருவ முணடாயவிடததுஙு பசுஙகுடஙகெடடு மீளத துவியணுகந் தோன றுதல முதலிய முறையாலே செயகுடம பிறககும ஆணடுப பர மாணுககள சமவாயிகாரணம, வனனியின சையோகம அசமவாயி காரணம, ஊழ முதலியன நிமிததகாரணம. துவியணுக முதலிய வறறின உருவததிறகுக காரணவுருவம அசமவாயிகாரண மென பா. பீலு-அணு. பரமாணு முதல குடமவரையிற் செஙநிறமுண்டாக ஒனபது கூணமாகு மெனபா, சிலர் பததுக்ஷணமா மெனபா. இங ஙனம கூறுபவா வைசேடிகா. பிடரபாகவாதிகள முற்குடததிற குக கேடின்றியே பரமாணு முடிவான அவயவஙகளிலும் அவய வியினும் ஒருஙகே வேறறுருவம பிறககு மெனபா பிடரம்-கடம். இஙஙனம கூறுபவா நையாயிகா. கடமுதலியவறறிற பாகததினுல முனனுருவஙகெட்டு வேறறுருவம பிறககுமெனக கடததின ஒரு பகுதி நீலமும மறறொருபகுதி பீதமுமாயவிடததுச சிததிரவுரு வம தோனறுகினறது இஙஙனம அவயவியினகண (கடமுதலிய வறறில) சிததிரரசம சிததிரகநத முதலியவை யுணடாதலினறு. அப்புவில் உருவம இரசம பரிசமெனனும் மூன்றும, தேயுவில உருவம பரிசமென்னுமிரணடும, வாயுவில் பரிசமும பாகததாலனறி யியலபா யிருககும் இவை அபபுப் பரமாணு முதலியவறறில [illegible]த்த மாயும, அபபரமாணுககளின காரியவடிவ திரவியஙகளி [illegible]த்த மாயு மிருககும.

முன்னின்மை பின்னின்மைகட் கெதிர்மறை யாகா திருப்பது நித்தமெனப்படும். பரமாணு முன்னின்மைக்கும் பின்னின்மைக்கும் எதிர்மறையாகா திருத்தலின் நித்தமாம். முன்னின்மை பின்னின்மைகட் கெதிர்மறையா யிருப்பது அநித்தமெனப்படும். கடம் முன்னின்மைக்கும் பின்னின்மைக்கும் எதிர்மறையா யிருத்தலின் அநித்தமாம். உற்பத்தி நாசமில்லாதது நித்தம், உற்பத்தியாவது நாசமாவது உடையது அநித்தம் என்பது கருத்து.

(II.) அப்பு—Water.

74 அப்புத்தன்மைச் சாமானியமோடு கூடியது அப்பு; இரசந இந்திரியம், சரீரம், ஆறு, கடல், பனி, ஆலி (பனிக்கட்டி) முதலிய உருவமுடையது,

கந்தமின்றிச் சிநேகமோடு கூடிய முன்சொன்ன குணமுடையது; நித்த அநித்தமுமாம். நித்தம் பரமாணுரூபம், அநித்தம் காரிய ரூபம். நித்தியங்களுடைய ரூபாதி நித்தியங்கள், அநித்தியங்களுடைய ரூபாதி அநித்தியங்கள்.

(கு-ரை) அப்புவிற் கிலக்கணம் அப்புத்தன்மைச் சாமானியமே யன்றிக் குளிர்ந்த பரிச முடைமையுமாம். காரியவடிவ அப்பு சரீர, இந்திரிய, விடய வேறுபாட்டால் மூவகைப்படும். சரீரம்-வருணலோகத் துள்ளது. இந்திரியம்-சிங்குவை (ரசனை) விடயம் - ஆறு, கடல், பனி முதலியன.

(III) தேயு—Light.

75. தேயுத்தன்மைச் சாமானிய முடையது தேயு; சட்சு, சரீரம், ஞாயிறு (சூரியன்), பொன், தீ, மின்

முதலிய வேறுபாடுடையது; ரூபம, பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம, பிரதகதுவம (வேறறுமை), சையோகம, விபாகம, பரதது்வம, அபரதது்வம, திரவத்துவம, சமஸ்காரம (எனனும பதிெனருகுணம) உடையது. நிததமும அநிததமும முனபோல *அது(தேயு) i. உற்பூதரூப பரிசம, ii அநுறபூதரூப பரிசம, iii. அநுற்பூதரூப உற்பூதபரிசம, iv. உறபூதரூப அநுற்பூத பரிசம எனறு நாலவகை(யினையுடையது).

i உற்பூதரூபபரிசம் எஙஙனம? சூரியனது தேசசு முதலாயின, பிணடிபூத (மினனல முதலிய) தேசசு, தீ முதலியன.

சுவாணமோ உறபூத (வெளிபபடுதல்) அபிபூத (மறைபட்ட) ரூபபரிசம

அநுற்பூதரூபமெனனில கட் புலபபடாமைவேணடும; அநுறபூதபரிசமெனனில பரிசததால கிரஹிககபபடாமை வேண்டும.

அபிபவம (மறைவு) வலியதாகிய(பலமுடையதான) சமான ஜாதியான பிருதிவி ரூபததாலும பரிசததாலும் பண்ணபபடடது.

ii அநுற்பூதரூப பரிசம் எங்ஙனம? சட்சு இந்திரியம.

---

* ஈணடுத் திவவியம பௌமம ஔதரியம ஆகரஜம என நால்வகைததென் றதிகபாடமு மிருககினறது.

III. அநுற்பூத ரூப உற்பூதபரிசம் எங்ஙனம்? வெந்நீரிற் றேயு.

IV. உற்பூத ரூப அநுற்பூத பரிசம் எங்ஙனம்? விளக்கினது ஒளி மண்டலம் (பிரபை)

(கு-ரை.) தேயுவிற்கு இலக்கணம் தேயுத்தன்மைச் சாமானியமே யன்றிச் சுடும்பரிச முடைமையுமாம். காரியவடிவத் தேயு சரீர இந்திரிய விடய வேறுபாட்டால் மூவகைப்படும். சரீரம் - சூரியலோகத் துள்ளது; இந்திரியம் - சட்சு, விடயம் - பௌமம் (மண்ணிலுள்ளது), திவ்வியம் (விண்ணிலுள்ளது), ஔதரியம்-(வயிற்றிலுள்ளது), ஆகரஜம்-(சுரங்க முதலியவற்றிலுள்ளது) எனும் வேறுபாட்டால் நால்வகைப்படும். அறியப்படுந்தன்மை பிற போகசாதனமாயுள்ளது விஷயமெனப்படும். சரீரமும் இந்திரியமுமல்லாத வெல்லாம் விடயமாம். பிருதிவியின் காரியமாய இந்தனத்தி (விறகி)லிருக்கும் தீ பௌமமாம்; நீரை யிந்தனமாகவுடைய சூரியன் மின்னல் வடவனல் முதலிய தீ திவ்வியமாம்; உண்டவுணவு பரிணமித்தற் கேதுவாய ஜாடராக்கினி ஔதரியமாம், சுரங்க முதலியவற்றிலுள்ள பொன் வெள்ளி முதலியன ஆகரஜமாம் முதலியன என்றமையின் நவரத்தினங்களையுங் கொள்க. தேயு வடிவ சுவர்ண முதலியவற்றில் பிருதிவிப் பகுதியின் உருவமும் பரிசமும் பொதிந்து அவற்றின் ஒளிரும் வெண்மையை (பிரகாசஉருவத்தை)யும் சுடும்பரிசத்தையும் தடுத்தலால் அவை புலப்படாதிருக்கின்றன. சுவர்ணம் தேயுவின் கூறன்றென்பார் 'சுவர்ணம் பிருதிவியின் கூறு, பீதத்துவ (மஞ்சள்நிற)மாயும் குருத்துவமா (திண்மையா)யுமிருத்தலின், அரிசன்ம்(மஞ்சள்) போல்' என்றனுமானங் கூறுவர். சுவர்ணம் தேயுவின் கூறு, தடையிலவழி வன்னியின் சையோக மிக்கிருப்பினும் (அதன்) திரவத்து

டம் (நெகிழ்ச்சி) நாசமுடையா திருத்தலின்; யாது தேயுவின் கூற்றன்று அது தடையிலவழி வன்னியின் சையோக மிக விருப்பி னும் (அதன) திரவத்துவம் நாசமடையா திருப்பதன்று பிருதிவி (வெண்ணெய் முதலியவை) போலவெனனும் வியதிரேகியனுமான த்தினால் சுவர்ணம் பிருதிவியின் கூற்றன்றென்பது நன்கு விளங்கும். பிருதிவியினிடத்து நிமித்தத்தா (வன்னியின்சையோகத்தா)லுண் டாகும் திரவத்துவம் நீரிடைநிற்றலாகிய தடையிலவழி வன்னி யின்சையோக மிக விருப்புழி நாசமடைதலறிக.

சுவர்ணம் ஒரு நிமித்தத்தாலாய திரவத்துவத்திற் கிடமா யிருத்தலின் இயல்பாகவே திரவத்துவமுடைய அப்புவின் கூறென் றலும், உருவமுடைமையின் வாயு முதலியவற்றின் கூறென்ற லும் பொருந்தாவெனக. இதனால் சுவர்ணம் பிருதிவி முதலிய வற்றி லடங்காது தேயுவிலடங்கியவாறறிக.

(1) சூரியன் முதலிய ஒளிப்பொருள்களின் உருவமும் பரி சமும் உற்பூதமா (முறையே கண்ணிந்திரியத்திற்கும் துவகிந் திரியத்திற்கும் பிரத்தியட்ச யோக்கியமா) யிருத்தலின் அவை உற்பூத ரூபமும் உற்பூதபரிசமுமுடையன வெனக.

சுவர்ணத்தின் வெம்மைப் பரிசமும் ஒளிரும் வெண்மையும் இயல்பாகவே வெளிப்படுவதாகாது (பிருதிவியின் பரிசத்தாலும் உருவத்தாலும்) மறைபட்டிருத்தலின் 'சுவர்ணமோ உற்பூத அபி பூத ரூபபரிசம்' என்று கூறப்பட்டது. தேயுவின் கூறன் சுவர் ணத்தின்ரூபம் அநுற்பூதமே(பிரத்தியட்சயோக்கியமாகாததே)ன் னில் அது கண்ணிந்திரியத்தா லறியப்படாமைவேண்டும், அதன் பரிசம் அநுற்பூதமெனனில அது துவகிந்திரியத்தா லறியப் படாமை வேண்டுமெனனு மாட்சேபத்திற்குச் சமாதானம் 'அபி பவம் வலிய * * * பண்ணப்பட்டது' என்று கூறப்பட்டது. தேயு

வின கூறுன சுவர்ணததின சுடுமபரிசததிற்கும ஒளிரும் வெண மைகதும் அபிபவம சுவாணததினும வலியுடையதாகியும திரவி யததனமை யெனனும சமானஜாதி யுடையதாயுமுள்ள பிருதி வியின பரிசததாலும ரூபததாலும பணணபபடட தெனபது அதன் பொருள. தேயுவும பிருதிவியும திரவியஙகளாதலின அவற்றில திரவிய ஜாதி சமானமாயிருககினற தெனக தேயு வின கூறுன சுவாணததில பிருதிவியின பாகம அதிகமாயிருத தலபறறி 'வலியதாகிய' எனறு கூறபபடடது. இதனால தேயு வின் அறபபாகமும பிருதிவியின அதிகபாகமும சோநதுள்ள திரவியம சுவாணம் எனக கூறபபடுகினறதெனபது வெளியா யிற்று. வெளளி முதலியனவு மிஙஙனமேயாம பொன, வெளளி, இரததினம் எனனும வேறுபாடு பிருதிவியின தாரதமமியததினு லேற்பட்டதெனக கொளக.

(ii) தேயுவின கூறுகிய (காரியமாகிய) சட்சுவிநதிரியம தோற்றிய உருவமும தோறறிய பரிசமு முடையதனமையின அது அநுறபூத (பிரததியட்சததிறகு யோககியமாகாத) உருவததையும் அநுறபூத பரிசததையு முடையதெனக.

(iii) வெநநீரில தேயுவினபரிசம உறபூதமாயும உருவம அநுறபூதமாயு மிருததலின அஃது அநுறபூதரூபமும உறபூத பரிசமுமுடையதெனக.

(iv) விளககினது ஒளி மணடலததின் (ஒளிப்பொருளகளின கூட்டத்தின அஃதாவது பிரபையின) உருவம உறபூதமாயும் பரிசம் அநுறபூதமாயுமிருததலின அஃது உறபூதரூபமும் அநுற பூதபரிசமு முடையதெனக.

(a) வனமைச சையோகமுடைய அவயவசஙித தேயுப் பொருள்விளககு முதலியனவாம்.

(b) மெனமைச சையோகமுடைய அவயவசகித தேயுப பொருள பிரபையாம

(IV) வாயு —AIR.

76. வாயுததுவ சாமாநியமுடையது வாயு; துவக்கிந்திரியம் பிரமாணம; பிராணன் காற்று முதலிய பேதமுடையது;

பரிசம, சஙகியை, பரிமாணம, பிரதகதுவம, சையோகம, விபாகம, பரததுவம, அபரததுவம, வேகம் (விரைவு) (எனனும ஒனபது குணஙகள்) உடையது.

அது (வாயு)வும பரிசததால * அநுமேயம (அநு

* வாயு பிரததியக்ஷ யோககியத திரவியமாமெனனும் மீமாம்சகா முதலியோா பிரததியக்ஷ யோககியபரிசம எததிரவியததிலிருககினறதோ அததிரவியததின துவாச (துவககிநதிரிய)ப் பிரததியடசமுணடாகினறது. தவககிநதிரிய ஜனனியதிரவியத்தின பிரததியடசததில உருவததின அபேட்சையினறு; ஆனல், கேவலம பரிசததின அபேட்சையிருககிறது எஙஙனம? திரவியததின சாடசுசப பிரததியக்ஷததில உறபூதவுருவததின அபேட்சையுண்டு, பரிசததின அபேட்சையின்று. திரவியததின் சாட்சுசப பிரத்தியட்சத்தில உறபூதபரிசததின அபேட்சையிருககுமாயின தீபபிரபையிலும் அஙஙனமே சநதிரபபிரபையிலும உற்பூத பரிசமினறுகலின அவறறின சாடசுசப பிரததியட்ச முண்டாகலாகாது, பிரததியடசமோ உண்டாகினறது. மேலும திரியணுகத்தில பரிசமோ இருககினறது, ஆனல் உறபூதமாகவினறு. ஆதலின் அதன துவாசப பிரததியடச முணடாவதினறு; ஆனல கேவலம

மானிககபபடுவது). அஙஙனமனறோ, வாயு வீசுகை யில வெமமை தண்மையில்லாத பரிசம யாதொன்று தோனறுநின்றது அது குணமாதலின குணியை அநு மாபிககும (குணியின அநுமிதியை யுணடுபணணும). குணியும வாயுவே; பிருதிவி தோனறாமையின,

பிருதிவி வாயு அலலதற்கு வெமமை தண்மை யில லாத பரிசமினமையின.

அதுவும நிதத அநிதத பேதததால இருவகை.

நிததியம பரமாணுரூப வாயு; அநிததியம காரிய ரூப வாயு.

(கு-ரை) வாயுவிறகிலககணம வாயுததுவ சாமாநியமே யன்றி உருவமின்றிய பரிசமுடைமையுமாம. காரியவடிவ வாயு சரீர இந்திரிய விஷய வேறுபாட்டால மூவகைபபடும

அந்திரியனுகத்தின சாட்சுசப் பிரததியடசமுண்டாகினறது. ஆத லால் கேவலம உறபூதரூபமுடைய திரவியததின சாடசுசப் பிரத்தியட்ச முணடாகினறது அங்ஙனமே கேவலம உற்பூத பரிசமுடைய திரவியததின துவாசப்பிரததியடசமுண்டாகினறது வாயுவில் உருவமோயினறு, ஆனால உறபூதபரிசமிருககின்றது. ஆத லால் வாயுவின சாட்சுசப்பிரததியட்சமுணடாகின்றதில்லை; துவா சப்பிரத்தியடச முண்டாகினறது. மேலும் ஒவ்வொருவனுககும் எனக்குத் துவக்கினால் வாயுவின பிரத்தியடச முணடாகினற தென அநுபவ முண்டாகின்றது ஆதலால் வாயுவின பிரததி யட்சமும் துவக்கிந்திரியத்தினா லுண்டாகின்றது என்பா.

சரீரம்—வாயுலோகத்துள்ளது, இந்திரியம்—துவக்கு, விஷயம்—மரமுதலியன அசைதற் கேதுவாயுள்ள மகா வாயு முதலியன. வாயுவின் பரிசத்தை யறிதற்குத் துவக்கிந்திரியம் காரணமாயிருத்தல்பற்றித் 'துவக்கிந்திரியம் பிரமாணம்' என்று கூறப்பட்டது. சரீரத்தினுட் சஞ்சரிக்கும் வாயு பிராணனெனப்படும். அஃதொன்றே இருதயத்திருப்பதால் பிராணன், குதத்திலிருப்பதால் அபானன், நாபியிலிருப்பதால் சமானன், கண்டதேசத்திருப்பதால் உதானன், உடல்முற்று மிருப்பதால் வியானனென்னும் பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றது. யாண்டும் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களில் உற்பூத உருவமும் உற்பூத பரிசமும் இருக்கின்றனவோ ஆண்டு அவற்றினது துவாசப்பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது, மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதில்லை. கிராண, ரஸன, நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசமும் இருக்கின்றன ஆனால் அவை உற்பூதமன்றாதலின் முறையே பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வடிவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுசப் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாகின்றதில்லை. மேலும் சாளரத்திற் றோன்றும் அதிநுட்பமான திரியணுகம் எதுவோ அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றதாதலின் அதன் சாக்ஷுசப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிசமின்மையால் துவாசப்பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதில்லை. அந்தத் திரியணுகத்தில் பரிசமோ இருக்கின்றது, ஆனால் அது உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவமில்லை. ஆதலால் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுசப் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாகின்றதில்லை. இதனால் திரவியத்தின் சாக்ஷுசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத உருவமும், திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத உருவமும் உற்பூத பரிசமுமாகிய இரண்டும் காரணமாமென்பது சித்தித்ததாதலின்

உற்பூத உருவமும் உற்பூதபரிசமுமுள்ள திரவியமே துவாஸப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாமென்பதாயிற்று. ஆகவே உருவமின்றிய பரிசமுடைய வாயு துவக்கிந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுவதன்றும், ஆனால் அது அநுமானத்தால் கிரகிக்கப்படுகின்றதெனக. வாயு பிரத்தியக்ஷத்திரவியமாமென்பவர் "வாயு பிரத்தியட்சப்பொருள்; பிரத்தியட்சபரிசத்திற் காசிரயமாயிருத்தலின், கடம்போல" என்றனுமானங் கூறுகின்றனர் இவ்வனுமானம் தோஷமுடையதென முன்னாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையின் அது பொருந்தாது

வாயுவுண்மை பரிசத்தால் அனுமிக்கப்படுதல்விளக்கமாக வருமாறு —வாயுவீசுகையில் வெப்பமும் தட்பமுமின்றிய பரிசம் புலப்படுகின்றதல்லவா, அது ஒருதிரவியத்தைப்பற்றியே நிற்கும், உருவம்போற் குணமாயிருத்தலின். அதற்கு ஆசிரயம் பிருதிவியென்றல் பொருந்தாது; உற்பூதபரிசமுடைய பிருதிவிக்கு உற்பூதவுருவமுடைமை நியமமாகலின் அப்புத் தேயுக்களுமன்று, தட்பமும் (சீதஸ்பரிசமும்) வெப்பமும் (உஷ்ணஸ்பரிசமும்) இன்றியிருத்தலின், ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மாக்களென்னும் வியாபகப்பொருள் நான்குமல்ல, அவற்றுள் ஒன்றன் குணமாயின் யாண்டும் புலப்படல்வேண்டுதலின், மனமுமன்று, பரமாணுவின் பரிசம் அதீந்திரியமாகலின் ஆதலின் அனுபவிக்கப்படும் பரிசத்திற்கு ஆசிரயம் யாது அதுவே வாயுவென் றறிதற்பாற்றுமெனக

உற்பத்தியும் நாசமும் வருமாறு.—

77. அவற்றுள் காரியமான பிருதிவியாதி நான்கிற்கும் உற்பத்திநாசம் முறையே கூறுதும்.—

இரண்டு *பரமாணுககளது வினையால சையோக முண்டாகையில துவியணுகந தோனறும. அதறகு (துவியணுகததிறகு)ப பரமாணுககள சமவாயிகாரணம; அவறறது சையோகம அசமவாயிகாரணம; அதிட்டாதி நிமிததகாரணம. மூனறு துவியணுகஙகளது வினையால சையோகமுண்டாகையில திரியணுகந தோனறும; அதறகு (திரியணுகததிறகு)த துவியணுகஙகள சமவாயிகாரணம. ஒழிநதன முன போல.

இஙஙனம திரியணுகஙகளாற் சதுரணுகம, சதுரணுகஙகளால அபரதூலம; அவறறால தூலதரம, தூலதரஙகளால தூலதமம (தோனறும).

---

* சிருஷ்டியினாதிகாலததி லுலகைப் படைககவேண்டுமெனனு மீசுரனது இசசையினால பரமாணுவினக ணகிரியையுண்டாகினறதோ அதறகுச சமவாயிகாரணம பரமாணுவாம நிமிததகாரணம ஈசுரனது இசசை முதலியனவாம பரமாணுவை யடுததுதொன்று அககிரியைககுக காரணமாயின அஃதசமவாயிகாரண முடையதாம. அபபடிப்பட்டதொனறு ஆண்டுப பெறப் படாமையின பரமாணுவின கிரியை காரணமிரண்டினால ஆக்கப் பட்டதாம். இஙஙனமே வினையவிட்டததுங் கிரியை காரணமிரண் டினால ஆககபபடுவதாம; காரண மும்மையினு லாககபபடுவதனறும இதனால பாவகாரியததிறகுக காரணம மூனறு வேண்டு மெனல யாண்டும நியதமாயப பெறப்படுவதில்லையெனபா ஒரு சாரார சமவாயிகாரணததையடுதத காரணம அசமவாயிகாரண மெனபபடும்.

இங்ஙனம் முறையானே மகாபபிருதிவி, மகா வபபு, மகா தேயு, மகா வாயு தோன்றும.

(கு-ரை) ஜீவாத்மாக்களுக்குக் கன்மபலனைக் கொடுக்குமாறு உலகைத் தோற்றுவிப்பாமெனனும் ஈசுரனது இச்சைவயத்தால் இரண்டு பரமாணுவிற கிரியையுண்டாயக் கூறிய முறையே உலக முண்டாயிறறெனறறிக

'அதிட்டாதி' என்றமையின காலதேச முதலியவற்றையுங் கொள்க அபரம், தாம, தமம் எனனு மூன்றனுள் முறையே ஒன றினும மற்றொன்று பெரிதாமெனறறிக.

காரியத்தை (காரியப்பட்ட துவியணுக முதலிய வற்றை) யடைந்த ரூபாதிகள தங்கட்கிடமான சம வாயி காரணத்தை யடைந்த ரூபாதிகளாற் றோன றும, காரணகுணங்கள காரியகுணங்களைத் தோற்று விக்குமெனனும நியாயத்தால.

(கு-ரை) காரியப்பட்ட துவியணுக முதலியவற்றின ரூபாதி கட்குத துவியணுக முதலியவற்றின சமவாயி காரணமான பர மாணு முதலியவற்றின ரூபாதிகள அசமவாயி காரணமா மென றறிக.

(1.) இங்ஙனம் தோன்றிய ரூப முதலிய வுடைய காரியத்திரவியமாகிய குடமுதலியவற்றிற்கு அவயவ மான கபாலமாதிப்பிற றளருதலாலாயினும புடை (அடி)த்தலாலாயினும வினை தோனறும; அதனால விபாகம; அதனால அவயவியைத் தோற்றுவிப்ப தான அசமவாயிகாரணமான சையோகத்திற்கு நாசம்

பண்ணபபடும்;அதனால காரியததிரவியமான அவயவி யான குடமுதலியவற்றிறகு நாசம. இஙஙனம அசம வாயிகாரண நாசததால் திரவியநாசம காடடபபட் டது.

(2) ஓரிடத்துச் சமவாயிகாரண நாசததால திரவிய நாசம. எஙஙனம?

முறகூறிய பிருதிவியாதிகளைச சஙகாரததிற் சஙகரிககவேண்டி மஹேசுவரனுடைய சஙகரிததல் வேட்கையால அணுககளில் வினை, அதனால் விபாகம, விபாகததால சையோகநாசம, துவியணுகங கெடுகை யில் ஆசிரயக (துவியணுகத்தின்)கேட்டால் திரியணு காதி நாசம.

முறையே பிருதிவியாதி நாசம. எஙஙனம? நூற கேடடின ஆடைகெடடு அதனை அடைநத ரூபாதிகட குத தமது ஆசிரயககேடடானே கேடு; வேறாயின ஆசிரய மிருககையிலே மாறுபட்ட குணமடைதலாற கேடு. எங்ஙனம்? பாகததால் குடமுதலியன ரூபாதி நாசமென்க.

(கு-ரை) ஜீவாகளுக்குக கன்மபலன சன் (எதிர்) முகமாகா விடத்து மகாபபிருதிவி முதலியனவாகத தோன்றிய பொருள களை யொடுக்குவா மென்னும் ஈசுரனது இசசைவயததால துவி யணுக முதலியவை கெடுமென்பதாம பரமாணுககளிரண்டன சையோகநாசததாலே துவியணுகநாசமும, துவியணுகநாசததால்

திரியணுகநாசமும், திரியணுகநாசத்தால் சதுரணுகநாசமும், சதுரணுகநாசத்தால் இங்ஙனமே மகாபிருதிவி முதலியவற்றின் நாசமு முண்டாமென வறிக. துவியணுகத்தின் சமவாயிகாரண மாகிய பரமாணுக்களிரண்டன் நாசத்தால் துவியணுகம் நாசமாகின்றதென் றங்கீகரிப்ப தில்லை, பரமாணு நித்தமாகலின். மூர்த்த திரவியம் அமூர்த்தத் திரவியமென்னு மிரண்டனுள் பரமாணு முதலியவை மூர்த்தத்திரவியமாம், வியாபகப்பொருள்கள் அமூர்த்தத்திரவியமாம். பரமாணு மூர்த்தத்திரவியமாயினும் நிரவயவமாம், சாவயவமெ (அவயவத்தோடு கூடியதெ)னின் காரியத்திரவியமாயவிடும், சாவயவத்திரவியம் காரியமென்பது நியமமாயிருத்தலின். அசமவாயிகாரண நாசத்தால் துவியணுகநாசமும், சமவாயிகாரண நாசத்தால் திரியணுக முதலியவற்றின் நாசமு முண்டாமென்பது சம்பிரதாயம். யாண்டும் அசமவாயிகாரண நாசத்தாலே திரவியநாச முண்டாகின்றதென்பா ஆதுனிகர் (நவீனர்).

நாசம், அழிவு, பிரளயம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. அஃது அவாந்தரப்பிரளயம், மகாப்பிரளயம் என இருவகைத்து. காரியமான திரவியமெல்லா மழிவது அவாந்தரப்பிரளயம். காரியமான பாவபதார்த்தமெல்லா மழிவது மகாப்பிரளயம். அவாந்தரப்பிரளயத்தில் பிருதிவிப் பரமாணுவின் ரூபாதிகுணங்கள் அழிவதில்லையாகலின் காரியமான பதார்த்தமெல்லாமெனக் கூறாது காரியமான திரவியமெல்லா மென்றும், மகாப்பிரளயத்தில் துவம்சாபாவத்திற்கு யாண்டு மழிவின்மையின் அஃதொழியக் காரியமான திரவிய குண முதலியவெல்லா மழிதலின் காரியமான பதார்த்தமெல்லாமெனக் கூறாது காரியமான பாவபதார்த்தமெல்லாமென்றும் கூறப்பட்டன.

பரமாணு சதபாவததிற (உண்மைக)குப் பிரமாணம் யாது?

கூறுதும:—சாளர (சாளரததினுழையும) வெயிற கண்ணதாகிய எலலாவறறினும் நுண்ணியதியா தொனறு (நுடபமானதுகள - திரியணுகம) தோனறும அது தனனின நுண்ணியதாகிய பரிமாண திரவியததாற (துவியணுகததாற) ரூனறியது, காரியத திரவியமாதலின; குடமபோல.

அததிரவிய (துவியணுக)மும காரியமே; பெருந திரவிய (திரியணுக)ததைத தோறறுவிபபதறகுக் காரியததுவ நியமததால. ஆதலின இஙஙனம துவியணுகமெனனும வேறு திரவியம சிததம. அதுவு (துவியணுகமு)ம தனனின நுணணியதாகிய சமவாயி காரண திரவியததாற ரூனறும; காரியததிரவியமாதலின; குடமபோல. யாது துவியணுகததைத தோற்றுவிபபது அதுவே பரமாணு. அதுவும தோன்ரு (உறபததியிலலா)ததே.

(ஆ.) அறரூயின், காரியததிரவியததைத் தோற்றுவிபபதற்குக காரியத்துவம் நியமமாகலின அது தோனருதது (உற்பத்தியில்லாதெதன்பது) எஙஙனம?

(ச.) கூறுதும:—எண்ணிறநத காரியபரமபரை அநவஸ்தாதோஷம (வரமபின்றிச் சேரலெனனுங் குற்றம) வருதலின; இங்ஙனமாயின் பல திரவியத

தாற பிறத்தல விசேடமினமைபின; மேரு கடுகுகட குத் துலலிய(ஒதத) பரிமாணததுவம வருதலின, ஆதலின தோனறுததே பரமாணு.

(கு-ரை) பரமாணுவுங காரியமெனின, அதறகுக காரணம யாது? அககாரணததிறகுக காரணமயாது? என றளவுகடநத காரண காரியபாமபரையை (தாரையை)க கறபிககின அநவஸதா தோஷம வருகினறமையாலும, பரமாணுககளிரணடால துவியணுகம தோனறுமெனறற தொடககததனவாயக கூறிய கிரமததையொப பாது யாதொரு சிறபபுமினறித தமமுள் பேதமினறிய பலதிரவி யஙகளால பலகாரியஙகளுணடாகினறனவெனின மேரு பெரி யது கடுகு சிறியது எனனும வேறறுமை காணபபடாது மேரு கடுகு எனனு மிரணடறகும தமமுளொதத பரிமாணததனமை வரல வேணடு மாதலினாலும பரமாணுவே முடிவான காரணம, அதறகு உறபததியினறெனறு றஙகீகரிககவேணடு மெனபதாம

துவியணுகம இரணடு பரமாணுககளானே தோன றும, ஒனறறகு (ஒரு பரமாணுவிறகு)த தோறறுவி யாமை நியமமாகலின, ஆரமபகறபனையிற பிரமாண மினமைபின.

திரியணுகம மூனறு துவியணுகங்களானே பிறக கும, ஒனறறகு (ஒரு துவியணுகததிறகு)த தோறறு வியாமை நியமமாகலின;

இரண்டாற (இரண்டு துவியணுகங்களாற) றோன றின் காரியததை (திரியணுகததை) யடைநத மகத துவம் (பருணம்) தோன்றுமை வரலவேணடுதலின.

காரியத்தின் மகத்துவம் காரணத்தின் மகத்துவத்தாலாவது, காரணப்பன்மையாலாவ தன்றோ?

அவற்றுள் முதலது (காரணத்தின் மகத்துவம்) இன்மையின் மற்றது (காரணப்பன்மை) வேண்டத்தக்கது, நான்கு முதலிய கற்பனைப்பிற (சதுரணுக முதலியவற்றால் மகத்துவந் தோன்றுமென்று கூறுவதற்) பிரமாணமின்மையின்; (துவியணுக்) மூன்றனே மகத்துவம் தோன்றுதல் கூடுதலின்.

(கு-ரை) ஒரு அவயவம் காரியத்திரவியத்திற்குச் சமவாயி காரணமாமென்பது ஆரம்பகாரணவாதத்திற் சம்பவியாமையின் ‘ஆரம்பகற்பனையிற் பிரமாணமின்மையின்’ என்று கூறப்பட்டது.

நுண்மை, பெருமை, குறுமை, நெடுமை எனனும் பரிமாணம் நான்கனுள் நுண்மையும் குறுமையும் பரமாணு துவியணுகங்களி லிருப்பனவாம். அவ்விரண்டன்கண்ணும் பெருமை யென்னு மகத்துவம் இன்மையின் திரியணுகத்தின் மகத்துவம் காரணமகத்துவத்தினாலாகாது காரணப்பன்மையினாலாயதாம். சதுரணுக முதலியவற்றின் மகத்துவம் காரணத்தின் (திரியணுக முதலியவற்றின்) மகத்துவத்தினாலாயதாம்.

திரியணுகம் அவயவத்துடன் கூடிய திரவியத்தா லாக்கப்பட்டது, புறவிந்திரியத்தாலே யறியப்படுந் திரவியத்தன்மையால், யாது யாது புறவிந்திரியத்தாலே யறியப்படுந் திரவியத்தன்மை யுடையது அது அவயவத்துடன் கூடிய திரவியத்தாலாக்கப் பட்டது கடம்போல என்னு மனுமானமு மீண்டறியத் தக்கதாம்.

(V) ஆகாயம்—SPACE

* சததகுணமுடையது ஆகாயம, (சததமு, சங்கியை, பரிமாணம, பிரததுவம, சையோகம, விபாகம) எனனும ஆறுகுணம) உடையது.

ஏகம (ஒனறு), விபு, நிததியம, சததலிஙகமுடையது. அத (ஆகாயததி)றகுச சததம லிஙகம. எஙஙனம? பரிசேடததால.

பரிசேடமாவது பல பொருளகள் நிகழ்நதகாலதது மறறவை நிஷேதிககபபட எஞசிநிறகும ஒருபொருளி லுண்டாகும நிசசயம.

அஙஙனமனறு,

சததம விசேடகுணம; சாமானியமு(ஜாதியு)டையதாய நமமனோர புறவி (காதி)நதிரியமொனறால கிரஹிககபபடுதலின; ரூபாதிபோல.

(சதத) குணமும குணியைபபறறியதே. அத(சத்த குணததி)ற்குப பிருதிவியாதி நான்கும ஆனமாவும குணியாகததகா; சததம செவியால் கிரஹிககபபடுதலின; யாவை பிருதிவியாதி குணஙகள அவை சுரோத்திரேநதிரியததாற கிரஹிககபபடுவனவலல எஙஙனம? ரூபாதிகள.

---

* சாரவாகாரதியோர ஆவரணமினறி (மறைபபினறி) யிருப்பதே ஆகாசம, அஃதசசததுவடிவமு எனபர.

சத்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படும், திக்குக் கால மனங்களது குணமன்று; விசேட குணமாதலின். ஆதலின் இவ்வெட்டினின்றும் வேறாகச் சத்தத்திற்குக் குணி அநுமிக்கப்படும். அதுவே ஆகாயம். அதுவும் ஒன்று; பேதத்திற் பிரமாணமின்மையின், ஒருமையாற் கூடுதலின். ஆகாயத்துவமெ(ஆகாயத்தன்மையெ)ன்னும் சாமாந்யம் ஆகாயத்திலில்லை; சாமாந்யம் (ஜாதி) பலவிடத்திருத்தலின்.

ஆகாயம் விபு-*பரமமகத் பரிமாணமு(மிகப் பெரிய வளவு)டையதென்று பொருள்; எவ்விடத்துங் காரியம் (சத்தம்) தோன்றுதலின். (அது) விபுத்துவத்தால் நித்தியம்.

(கு-ரை) ஆகாயத்திற்கிலக்கணம் சத்தகுணமே யன்றிச் சத்தசமவாயி காரணமுமாம் "சையோகஜத்தாலுண்டாகாத விசேட குணத்தினுற்பத்திக் கதிகரண (இட)மாயும் விசேடத்திற் கதிகரணமாயுமிருப்பது ஆகாயம்' என்று சர்வதரிசனசங்கிரகத்தின் அவ்லோக்கிய தரிசனத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (மலையிற் பிரத்தியட்சத்திற்கு விஷயமாகாத) வன்னியை யறிதற்குப் புகை

* ஈண்டுக் கூறிய பரமமகத் பரிமாணத்திற்கு வேறாய்க் கட முதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமும், கடுகு முதலியவற்றில் அபகிருஷ்டதர (அதனினுந்தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமும், திரியணுகத்தில் அபகிருஷ்டதம (எல்லாவற்றினுந்தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமு முண்டெனக் இங்ஙனங் கூறியதினால் மகத் பரிமாணம் நால்வகைத்தாதலறிக.

லிங்கமா (குறியா) யிருப்பதுபோன்று (எஞ்ஞானமும் பிரத்தியட்சத்திற்கு விஷயமாகாத) ஆகாயத்தை யறிதற்குச் சத்தம் லிங்கமாயிருக்கின்றமையின் 'சத்தலிங்கமுடையது' என்று கூறப்பட்டது பிருதிவிமுதலிய ஒன்பது திரவியங்களுள் சத்தகுணமுடையது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, காலம், திக்கு, ஆன்மா, மனமல்லவென விலக்கப்பட்டபோது எஞ்சிநின்ற ஆகாயமே சத்தகுணமுடையதென நிச்சயிக்கப்படுதலின் 'அதற்குச் சத்தம் லிங்கம்; எங்ஙனம்? பரிசேடத்தால்' என்று கூறப்பட்டது.

திக்கும், காலமும், மனமும் சங்கியை முதலிய சாமானிய குணங்களே உடையனவாதலின் 'திக்குக் கால மனங்களது குணமன்று, விசேடகுணமாதலின்' என்று கூறப்பட்டது பேதத்திற் பிரமாணமின்மையின்-ஆகாயம் பிருதிவி முதலியனபோலப் பல வென்பதற்கு எப்பிரமாணமும் இல்லாமையின், ஒருமையாற் கூடுதலின் - யாண்டும் ஒன்றென்றே வியவகாரம் நிகழ்தலின்.

சாமானியம் அநேக தருமியிலிருக்கும் ஒரு தருமமாகலின் அஃது ஏகமாயுள்ள ஆகாயத்திருப்பதன்றாம்.

இங்ஙனமே அஃது ஏகமாயுள்ள காலத்திலும் திக்கிலுமிருப்பதன்று ஆனால் ஆகாயத்தன்மை, காலத்தன்மை, திசைத்தன்மை யென்பன உபாதியாம் ஜாதி, குண, காமங்களின் வேறாய தாமம் உபாதியெனப்படும்.

இஃட்டபட்ட பரிமாணமுடையது சிலவிடத்து விபுவென்று கூறப்படுதலின், அங்ஙனமன்றென்று விளக்க விபு என்பதற்குப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. விபு ஆபேட்சிகம், நிராபேட்சிகமென இருவகைப்படும் (1) கடாதிகளை யபேட்சித்துப் பிருதிவியாதி விபுவா (வியாபகமா)யும், ஆகாயாதிகளை யபேட்சித்து விபுவன்றாயு

மிருத்தலின் அவை ஆபேட்சிக விபுவாம். (2) ஆகாய முதலியன பிருதிவியாதி யாவற்றையு மபேட்சித்து விபுவாயிருத்தலின அவை நிராபேட்சிக விபுவாம.

விபுத்துவத்தால ஆத்மா நித்தியமாயிருத்தலபோன்று ஆகாய மும விபுததுவததால் நித்தியமாம். இஙஙனமே காலமுந திககும விபுத்துவததால் நிததியமென்றுணாக.

VI. காலம்—TIME

79. காலம திககின வேறான பரததுவா பரததுவத்தால (முனமை பினமைகளால) அநுமேயம, சஙகியை, பரிமாணம், பிரதகதுவம், சையோகம, விபாகம (எனனும் ஐநது குணம) உடையது; ஒன்று; நிததியம; விபு. அதறகுத் திககின வேறான பரத்துவாபரதது வததால அநுமேயததுவம. எஙஙனம? கூறுதும —

* (1.) அணியனாய முதியோனகண் அண்மையால் அபரததுவததிறகு வேறான பரததுவம தோனறும.

(2.) சேயனாய இளையோன்கண சேய்மையால பரததுவததிறகு வேறான அபரததுவம தோனறும.

இதில திககின வேறான பரத்துவமும அபரததுவ மும காரியமாயத திககு முதலிய காரணததாலுண

---

* (1) சமீபததிருககும் விருததனிடத்துச சமீபததால அபரததுவததிறகு வேறாய பரததுவநதோனறும, (2) தூரததிருககும இளையவனிடததுச சேயமையால (தூரததிருபபதால) பரததுவததிறகு வேறாய அபரததுவம தோனறும எனபது பொருள்

டாகாமையின் (அவை தமககு) காலமே காரண மெனறு அநுமானததை யுண்டுபண்ணும.

அஃதொனருயினும நிகழவு, இறபபு, எதிாவு வினை யுபாதி வசததால நிகழ்வு முதலிய வியபதேசததை (பெயரை) அடையும; புருஷனைபபோல.

அவற்கு அடுதல முதலிய வினை (கிரியையின) உபாதிவசத்தால மடையன (சமைபபவன) முதலிய வியபதேசம அடையும.

இதறகு (காலததிறகு) நிததியவிபுததுவஙகள முன போல.

(கு-ரை) காலததிறகிலககணம இறநதது முதலிய வியவ சாரததிற கேதுவாதலாம "விபுவாயத திககினிடததிற சமவாய சமபநதததாலிராத பரததுவததிறகு அசமவாயிகாரணமெதுவோ அதற கதிகாரணமாயிருப்பது காலம" எனறு சாவதரிசனசஙகிரகத தின அவலோககிய தரிசனததிற கூறபபட்டிருககினறது. அஃது எலலாவறறிறகும பறறுககோடும, எலலாக காரியஙகட்கும நிமித்தகாரணமுமாம.

பரததுவமும அபரததுவமும் காலததினுற பணணபபடுவன வும திககினுற பணணபபடுவனவுமாம. முதியோனிடததுளள பரததுவமும இளையோனிடததுளள அபரததுவமும திககினுற பணணபபடுவதாகாது காலததினுல பண்ணபபடுவதா யிருத தலின் அவறறின ஞானததால காலம அனுமானிககபபடுமென்ப தாம். எது எதன அபேட்சையால மூததேதோ ஆணடு அவவெல்லை யினையுடைய பரததுவமும, எது எதன அபேடசையாலிளையதோ

ஆண்டு அவவெல்லையினையுடைய அபாத்துவமும் காலததினு லானவையென றுணாதலவேண்டும அதிக *சஙகியாகமாகிய சூரி யனது கிரியையோடு கூடிய சரீரமென்னும் ஞானத்தால் பாதது வமும், அறபசஙகியாகமாகிய சூரியனது கிரியையோடு கூடிய சரீரமெனனுமஞானததால அபாததுவமு முணடாகின்றன. பரத துவம-சேஷடததனமை, அபாததுவம-கனிஷடததன்மை. சேய மைககணு (தூரதது)ளள பரத்துவமும அணமைககணு (சமீ பதது)ள்ள அபாததுவமும திககினுற பணணபபடுவனவாம.

பிராணிகளிடததுளள மூபபிளமைகள காலததினு லுணடா கினறனவெனபது கருதது.

ஒரு பொருளின அழிவோடுகூடியகாலம அதறகு இறந்தகால மாம்; அபபொருளின முனனினமை பினனினமைகளைததழுவாத காலம அதறகு நிகழ்காலமாம், அபபொருளின முனனினமை யோடு கூடிய காலம அதறகு எதிர்காலமாம்.

VII திக்கு—REGION

80. திககு ஒனறு, நிததியம, விபு; சஙகியை, பரிமா ணம, பிரதககுவம, சையோகம, விபாகம (என் னும ஐநதுகுணம) உடையது.

அதுவும பாததுவாபாததுவ ஞானஙகளால் அநு மேயம;

அவறறிற (பாததுவா பாததுவததிற)கு வேறு நிமிதத (காரண)மினமையின்; முனனும (முற்பககத தாவது) பினனும் (பிற்பககததாவது) பொருள்

* சஙகியாகமாகிய - எணணுடையதான.

ஆண்டே இருத்தலின (அவ்விடத்தே யிருக்கிற தென்று வியவகாரம நிகழ்தலின்).

அஃதொன்றாயினும சூரியனுடைய அவ்வத்தேச (இட) சையோக உபாதிவசத்தால கிழக்கு முதலிய பெயர்களை யடையும.

(கு-ரை.) திக்கிறகிலக்கணம கிழக்கு முதலிய வழக்கிற கேதுவாதலாம. திக்கு காலத்தைவிட வேறாயும விசேடகுண மற்றதாயும வியாபகமாயுமிருக்கும. அஃது எல்லாக் காரியங்கட்கும் நிமித்தகாரணமாம எது எதன அபேட்சையாற் றூரத்ததோ ஆண்டு அவவெல்லையினையுடைய பரத்துவமும, எது எதன அபேட்சையாற சமீபித்ததோ ஆண்டு அவ்வெல்லையினையுடைய அபரத்துவம திக்கினாலானவையாம அப பரத்துவ அபரத்துவ ஞானங்களால திக்குணடென றனுமானிக்கபபடுமெனப தாம. பரத்துவம-தூரத்தனமை, அபரத்துவம-சமீபத்தனமை.

உதயாசலத்தருகிருக்குந் திக்குக கிழக்கென்றும, அஸ்தாசலத்தருகிருக்கும் திக்கு மேறகென்றும, மகாமேருவையடுத்த திக்கு வடக்கென்றும, மகாமேருவான மறைபட்ட திக்குத தெறகென்றும சொல்லபபடுகின்றன.

* சிலர் காலமும திக்கும வியவகாரகற்பனையா லேற்பட்டனவே யன்றி அவை பொருளல்லவென்பர்.

---

* "திக்கும காலமுமோ (உண்டென்பதற்குப) பிரமாண மின்மையால (அவற்றைப்பற்றியும சிருஷ்டிப்பிரகரணத்தில) கூறப்படவில்லை, (ஏனெனின) ஆகாசமே திக்கென்னும வியவகாரத்திற்குக காரணமாகச சம்பவிப்பதாலும 'திச: சுரோத்திரம-திக்குககளே சுரோத்திரேந்திரியம (ஆகாயம)' என்று சுருதி கூறுவதாலு

மெனக. காலமோ அவித்தையே, அதுவே சாவத்திறகும ஆதாரமா யிருப்பதால" என்று சித்தாந்தபிந்து கூறுகின்றது.

வேதாந்தபரிபாஷை காலம் அநுமானத்தா லறியப்படுவ தென் றங்கீகரியாது "இப்போது கடமிருக்கின்றது; இப்போது இந்தப புருஷனுண்டாகின்றுனென்ற றொடக்கத்து வியவகா ரங்களால காலமும இந்திரியத்திறகு விஷயமாம" என்று கூறு கின்றது.

ஒருசாரார நீசசுடும ஆெறுழுகும என்றவின நிகழகாலமன்றி வேறுகால ரினறென்பா, மறறொரு சாரார் ஒருவர் நடக்கும தொழிறகண ஒருகாலம் முனசென்றொழிய மற்றொருகாலம பின செல்லுமாதலின இறந்த காலமும எதிர்காலமுமன்றி நிகழகால மெனப்தொன் றினறென்பா, பிறிதொருசாரார தெய்வமிருக்கி றது, மலைநிறகின்றது என்னும வியவகாரம பொதுவாக நிகழவ தால இறப்பு நிகழவு எதிரெவனுமுக்காலமுமன்றிப் பொதுக்கா லமும பெறப்படுதலின காலம நாலவகைத்தாமெனபா; இனனொரு சாரார சுடுதல ஒழுகுதல முதலிய யாவும பொருளசளின பணபுந தொழிலுமன்றி வேறின்மையின காலமென்னுஞ சொலலுககுப பொருட்பே றினறென்பா.

ஒருதிறத்தாசிரியர் திககெனபது ஒருபொருளன்று, அது வியவகாரநிமித்தம பொருளகளின இருப்பைநோககி வடக்கு, கிழக்கு, தெறகு, மேறகெனக் கறபிக்கப்பட்டதேயன்றிப பிறி தன்று. சூரியனுதயமாகுமிடத்தைக கிழக்கென்றும, அஸ்தமிக்கு மிடத்தை மேறகென்றும, சூரியனுதயமாதற கெதிர்முகமாயுள ளவாகனது இடப்பககத்தையும வலப்பகத்தையும முறையே வடக்கென்றும தெற்கென்றும் வியவகரிக்கப்படுதலால அது ..கு விளங்குமெனபா

VIII. ஆன்மா—SELF.

81. ஆனமதத்துவ சாமாநியமுடையது ஆன்மா. சுக துக்க முதலிய வேறுபாட்டால் பலவே. அதுவும் கூறினும். அதற்குச் சங்கியை முதலிய ஐந்தும், சாமாநிய குணங்கள்; புத்தி முதலிய ஒன்பதும் விசேடகுணங்கள். அதற்கு நித்தியத்துவ விபுத்துவங்கள் முன்போல.

(கு-ரை,) சங்கியை முதலிய ஐந்தாவன:—சங்கியை (எண்), பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம் என்பன புத்தி முதலிய ஒன்பதாவன —புத்தி, சுகம், துக்கம், இராகம், துவேஷம், பிரயத்னம், தாமம், அதாமம், (பாவனையென்னும்) சமஸ்கார மென்பன

IX மனம்—MIND.

82. மநத்துவ சாமாநியமுடையது மனம்; அணு பரிமாணம், ஆதம சையோகி, அக (உள்) இந்திரியம்; * இன்ப முதலிய உபலப்திக (சாக்ஷாத்கார‌த்திற்)குக் கரணம், நித்தம், சங்கியை முதலிய ஐந்துகுணமுடையது; பரத்துவம், அபரத்துவம், வேகமுடையது.

---

* தார்க்கிகருளொரு பகுதியார் ஆதமாவோடு மனதுகூடுவதால் ஞானமுண்டாகின்றதென்று கூறுது தொக்குடன் மனதுகூடுவதால் ஞானமுண்டாகின்றதென்றும், சுழுத்தியில் மனது புரீததியெனனும் நாடியில் பிரவேசித்திருப்பதால் அது தொக்குடன் கூடாதிருக்கின்றது; அதனால் சுழுத்தியில் ஞானமுண்டாவதின்றென்றும் கூறுவார்.

இநத மன சையோகததால புறவிநதிரியம புறப பொருள கிரஹிபபது; அதனுனே (மனம) எலலா உபலபதிக (பிரததியக்ஷததிற)கும சாதனம.

அதுவும காடசியனறு. மறறெனனெனின, அநு மானததாற றெனறுவது.

அஙஙனமனறே, இனப முதலிய உபலபதி (ஞானங)கள கடபுல முதலிய வலலாத (நேததிரேந திரிய முதலியன வலலாத) கரணததாற சாதிபபன;

கட்புல முதலிய வினறியும தோன்றலின் (உண்டா கினறமையின);

எவவதது எதுவனறியே பொருநதுகினறதோ அவ வதது அதனினும வேறு கரணததாற சாததியம. எஙஙனம?

கோடரியனறி புணடான சமையறகிரியை அதறகு வேறுன தீ முதலிய கரணஙகளாற சாததியம. யாது கரணம அது மனம. அதுவும *அணுபரிமாணம.

திரவியஙகள கூறினும. குணஙகள் கூறுதும.

(கு-ரை) மனததிறகிலககணம் மநததுவ சாமாநியமுடை மையேயனறிச சுக முதலிய அனுபவததிறகுக காணமாதலுமாம

* சடசுராதிகளினுமவேறு என ாணடதிக பாடமுமுண்டு

* அது பரிசமின்றிச செயலுடைததாயிருககும. அஃதுபி தோறும நியதமாயிருததல்ன பலவாய அணுருபமாய நிததியமா யிருககும, சஙகியை, பரிமாணம, வேறறுமை, சையோகம, விபாகம எனனும குணஙகள சஙகியை முதலிய ஐநது குணஙகளாம. இவ வைநதுடன பரததுவ முதலிய மூனறுகுணமுஞசேர எண குணமுடையதாம

ஆத்ம மன சையோகததால ஆதமாவின மானதபபிரத்தியடச முணடாகினறது. ஆணடிச சையோகததிற காரியம ஆதமாவாக லின, சையோகததின மானசபபிரததிபட்சமு முண்டாதல்வேண் டும் ஆயினும, சையோகததிற காரியம் இரணடாம. யாணடு இரணடும பிரததியட்சமாகினறனவோ ஆணடுச சையோகததின பிரததியடசமுமுணடாம. எஙஙனம? இரணடு கடஙகளின பிரதகி யடசததினுல அவறறின சையோகமும பிரததியடசமாதல போல வாம. யாணடு ஒனறன பிரததியடசமுணடாய மறறெனறன பிரததியடச முணடாகவிலலையோ ஆணடுச சையோகததின பிரததியடசமுணடாகினறதிலலை எஙஙனம? கடததின கிரியை யால கடததிறகும ஆகாயததிறகும் சையோகமுணடாகினறது ஆணடுக கடமும ஆகாயமும சையோகததிற காரியமாம அவவி ரணடனுள கடம பிரததியடசம, ஆகாயம பிரததியடசமனறு அத னுல அவறறின் சையோகபபிரததியடச முணடாகாமை போல வாம. இவவாறனுல ஆதமமன சையோகததிற காரியம ஆவ

பிருதிவியாதி மூன்றும உருவம பரிசம செயலெனனு மூன றும், வாயு உருவமினறிப பரிசம செயலெனனுமிரணடும, மனம உருவம பரிசமென்னு மிரணடுமினறிச செயலுமுடையனவாம ஆகாயாதி நானகும உருவம பரிசம செயலெனனு மூனறுமில லனவாம.

விரணடுமோம. அவவிரணடனுள ஆதமாவின மானசபபிரததியடச முணடாகினறது; மனதின மானசபபிரததியட்ச முணடாகினற திலலை அதனால ஆதமமன சையோகததின் மானசபபிரததி யடச முணடாகினறதிலலையெனக

சுகமுதலியவற்றின பிரததியட்சம இநதிரியததாலுணடா வது;இநதிரியததிறகுப பிரததியடசமா யிருககினறமையின,யாது யாது இநதிரியததிறகுப பிரத்தியட்சமாயிருபபது அதுவது இந திரியததாலுணடாவது, கடாதிப் பிரததியடசமபோலும எனனு மனுமானததால இநதிரியததாலுணடாவதற்கு வியாபபியமாயுண டாகும் பிரததியடசததையுடையது சுகமுதலியவறறின பிரததி யட்சமென்னும ஆராயசசிககுப பினனாச சுகமுதலியவறறின பிரததியடசம நேததிராதி இநதிரியஙகளால தோனறுவதனறு, அவவவவிநதிரிய அயோகயவிஷயமாதலின எனனுமனுமானததி னால அவறறிறகு மனததினாலுணடாகுநதன்மை சிததிததவிடதது மனமுனு சிததிககினறதெனக சிலா மனம விபுவெனறு கூறுவா. அவா அதறகு "மனம விபு; பரிசமலலாத திரவியமாதலின, ஆதமாபோலும" எனறனுமானஙகாட்டுவா அதனை மறுததற பொருட்டு 'அணு பரிமாணம' எனறு கூறபபட்டது மனம விபு வாயின அதறகு ஆனமாவோடு சையோகமுணடாதல பொருந தாது. விபுப்பொருளிரணடிறகுச சையோகமுணடெனின அச சையோகம் நிததமாதலின ஆனமா வுறககமின்றி யிருத்தலவேண டும. சுழுமுனை நாடியில மனமொடுஙகியகாலதது ஆதமாவிறகு உறககமுணடாதலாலும் ஒடுஙகாதகாலதது அஃதுணடாகாமை யாலும மனம அணுவெனபது பெறபபடும. யாணடும சுழுமுனை நாடியின வேறுயவிடததே மனததிறகு ஆதமாவோடு சையோக முணடாமெனபது நியமம.

பரமாணு வடிவான பிருதிவி முதல் மனமீறாகக்கூறிய நித்திய த்திரவ்யங்களென்பதற்கும் அவிர்த்தி (பிறிதொன்றிலிருத்தலின்மை) சுபாவமாம் எது சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாய சம்பந்தத்தாலாவது ஒன்றினு மிருப்பதில்லையோ அது அவிர்த்தி யெனப்படும் நித்தியதிரவியங்களிலோ பிறபதார்த்தங்கள் சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாயசம்பந்தத்தாலாவதிருக்கும் பிற பதார்த்தங்களிலோ அவை அங்ஙனமிருப்பதில்லை

(1.) கடம் ஆகாயத்தில் சையோகசம்பந்தத்தாலிருக்கின்றது, ஆகாயமோ அதில் சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாய சம்பந்தத்தாலாவது இருப்பதில்லை

(2) துவியணுகம் தன் அவயவ(முதற்காரண)மாகிய பரமாணுவில் சமவாயசம்பந்தத்தாலிருக்கின்றது, பரமாணுவோ அதில் சையோக சம்பந்தத்தாலாவது சமவாய சம்பந்தத்தாலாவதிருப்பதில்லை

பிறவு மிங்ஙனமே ஊகித்துணர்க. நித்தியத்திரவியத்தில் அநித்தியத்திரவியமிருத்தற்கும் அநித்தியத்திரவியத்தில் நித்தியத்திரவிய மிராமைக்கு முதாரணம் பத்தென்னுமெண்ணில் ஒன்றென்னுமெண்ணடங்கியும், ஒன்றென்னுமெண்ணில் பத்தென்னுமெண் ணடங்காமலு மிருத்தல்போலவதாம்

(2) குணம்—QUALITY.

83 குணத்துவ (குணத்தன்மைச) சாமானியமுடையது, அசமவாயிகாரணமாவது, *வினையல்லது (அசைவு வடிவினதாகாதது) குணம்.

---

* இலக்கணநூலாரி லொருசாரார் வினையைப் பண்பிலடக்கித் தொழிற்பண்பெனக் கூறுவர்.

அதுவும் பொருளைப்பற்றியது (திரவியத்தை யாசிரயித்திருப்பது);

1. ரூபம், 2. ரசம், 3. கந்தம், 4. பரிசம், 5. சங்கியை, 6 பரிமாணம், 7. பிரத்தகத்துவம், 8. சையோகம், 9. விபாகம், 10. பரத்துவம், 11. அபரத்துவம், 12. குருத்துவம், 13. திரவத்துவம், 14. சிநேகம், 15. சத்தம், 16. புத்தி, 17. சுகம், 18. துக்கம், 19. இச்சை, 20. துவேஷம், 21. பிரயத்னம், 22. தருமம், 23. அதருமம், 24. சமஸ்காரம் என்னும் பேதத்தால் இருபத்துநான்காம்.

"அன்மையினின்மையின" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் சேனாவரையர் "பண்பொடு இவற்றிடை, (அன்மை, இன்மை, உண்மை, வன்மை என்பனவற்றில்) வேற்றுமை யென்னையெனின—இன்மை பொருட்கு மறுதலையாகலின், பொருளின்கட்கிடக்கும் பண்பெனப்படாது. அன்மையும் உண்மையும் பண்பிற்குமொத்தலின் பண்பெனப்படா, என்னை? குணத்திற்குக் குணமின்மையின். வன்மை-ஆற்றல் (சத்தி). அதுவுங் குணத்திற்குமுண்டாதலின் குணமெனப்படாது, உளதெனின் அது பண்பாயடங்கும். அதனால் பொருட்கட்கிடந்து தனக்கோர் குணமின்றித் தொழிலின் வேறாயகுணத்தின் அன்மை முதலாயின வேறெனப்படும் பண்பெனினுங் குணமெனினுமொக்கும்" என்று கூறுவர். "பண்புந்தொழிலும்" என்னும் தண்டியலங்காரசூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் "பண்பென்பன அவற்றின் (பொருள்களின்) குணமாயத் தோன்றித் தமக்கு வேறுகுணமின்றி நிகழ்வன. தொழிலென்பன அவற்றின் (பொருள்களின்) புடைபெயர்ச்சியாய்க் காலம் புணர்ந்து நிற்பன" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(குறை) குணம்-பண்பு குணத்தன்மைடாகிய ஜாதியுடையது அல்லது திரவியகருமங்கட்கு வேறாய ஜாதியுடையது குணமாம் அது சமவாயிகாரணமும் நிமித்தகாரணமுமாவதன்றுகலின் அசமவாயிகாரணமாவது' என்றும், கருமமும் அசமவாயிகாரணமாயிருத்தலின் அதிற் செல்லும் அதிவியாத்தியை நீக்க 'வினையல்லது' என்றும் கூறப்பட்டன. குணம் யாண்டும் தனக்கொரு குணமின்றித் திரவியத்தையே யாசிரயித்திருக்கும் 'உருவம் ஒன்று சுவையின் வேறு' என்னும் வியவகாரமிருத்தலால் உருவமென்னுங் குணத்தில் ஒன்றென்னுங் குணமும், சுவையென்னுங் குணத்தில் வேறு என்னுங் குணமுமிருத்தலின் குணத்தில் குணமின்றெனப்பெறுவதெங்ஙனம் பொருந்துமெனின், ஒரு பொருளில் அவை சமவேதித்து (ஒற்றிற்று) நிற்றலபற்றியே யங்ஙனம் வியவகரிக்கப்படுகின்றதன்றிப் பிறிதன்றெனக. எண்மை, மென்மை வன்மை மடி முதலிய குணங்களு முளவாகக் குணம் இருபத்துநான்கெனபது எங்ஙனம்பொருந்துமெனின், திண்மையின் அபாவமேஎண்மையாகலானும், அவயவக்கூட்ட விசேடமே வன்மை மென்மைகளாதலானும், பிரயத்னத்தின் அபாவமே மடியா (சோம்பலா)கலானும் பொருந்துமெனக. "பிருதிவி வன்மை மென்மை முதலிய அவயவசையோகவிசேடத்தோடு கூடியது" என்று முன்னாக கூறியிருப்பதறிக

(௧) ரூபம்—COLOUR

84. அவற்றுள், கட்புல மாத்திரையாற் கிரஹிப்பது ரூபம்; ஜாதியுடையது, விசேடகுணம்; பிருதிவி முதலிய மூன்றனகண் ணிருப்பது.

அதுவும் வெண்மை முதலிய பல பிரகாரம் (வகை), பிருதிவியிற் பாகச (பாகத்தாலுண்டாய) ரூபம்,

பிருதிவிமாததிரததில (பரமாணு வடிவ பிருதிவி, காரியவடிவ பிருதிவியெனனு மிரணடிலு முளள) ரூபம அநிததியம; அபபுப பரமாணுவிலும, தேயுப பரமாணுவிலும நிததியம.

காரிய அபபு தேயுககளில அநிததியம, தேயுவில அபாகச (பாகததாலுண்டாகாத) வெணமையொளி, அபபுவில ஒளியிலலாத அபாகச வெணமை

(கு-ரை) உருவம - ஒளி அஃதாவது நிறம. கடபுலம - விழி உருவததனமையாகிய ஜாதியுடையது, அலலது விழிமாததிரததாற் கவரபபடுங குணம உருவமாம சஙகியை பரிமாண முதலியனவும விழியாற கிரகிககபபடுதலின அவறறிறசெலலு மதிவியாததியை நீககக 'கடபுலமாததிரையாற கிரஹிபபது ரூபம' எனறு கூறபபடடது ரூபம சஙகியை முதலியவை போனறு பிறிதோரிநதிரியததாலும கிரஹிககபபடுவதாகாது கணணிநதிரியததாலேயே கிரஹிககபபடு மெனபது கருதது ரூபம பிருதிவி, அபபு, தேயுவெனனு மூனறனகணணிருககும அது வெணமை, கருமை, பொனமை, செமமை, பசுமை, புகைமை, சிததிரம என * எழுவகைததாம பிருதிவியில இவவேழுமுணடு நீரில விளஙகா வெண்மையும தேயுவில விளககமான வெணமையு முணடு.

---

* பிராசீனா ரூபம எழுவகைததாமெனபா, நவீனா சிததிரததை யஙகீகரியாது அறுவகைததாமென்பா "சிததிரரூபததை வேறுபிரிததெதனனே? வியாபியாதிருககுஙகருமைமுதலியவறறின கூட்டமேசிததிரரூபமாமோவெனின, அறறனறு, வியாபிததிருத தலே உருவததிறகு நியமமாகலின அறறேல,சிததிரகலிஙசஙகல

(உ) ரசம்—TASTE.

85. ரசம் ரசனேந்திரியத்தால் கிரஹிக்கப்படுவது, விசேடகுணம்; பிருதிவி, புனல்களி னிருப்பது.

அவற்றுள், பிருதிவியில் மதுரம், புளிப்பு, காரப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு எனனும் அறுவகைப

(ஆடையில்) அவயவவுருவு (ஆடையின் சமவாயிகாரணமான நூலின் உருவம்) தோன்றுமென்னுமோவெனின், என்னும் (ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம்), அவயவிக்கு (காரியமான ஆடைக்கு) உருவமின்மை யான (அவயவமான நூலின் உருவம் வருதலின்மையின) ஆடை காட்சிப்பொருளன்றாதல்பெறப்படுமாகலின் காட்சியைப்பயப்பது (தருவது) உருவமென்னுது உருவுடைப்பொருளில் (ஆடையில்) சமவேதமென (சமவாயசமபந்தத்தா லிருப்பதென)க் கோடல் மிகையா (மிகைபடக்கூறலா)மென மறுக்க இதனானே ஆடை காட்சிப்பொருளாதல் வேறொன்றால் (உருவமன்றிப பிறி தொருகாரணத்தால்) பெறப்படாமையின, சித்திரரூபமுணடென பது பெறறும்" என்று தருக்கசங்கிரகவுரையிற கூறப்பட்டிருக்கின்றது அவயவத்தின (நூலின) உருவமுதலியவை அவயவியில் (ஆடையில) வருகின்றனவென்னுது அவயவியுண்டான இரண்டாவது கணத்தில அதில உருவ முதலியவை யுண்டாகின்றனவெனபது நியாயநூற்கொள்கையாதலின சித்திரரூபமுணடென றங்கீகரித்தால அதன பிராகபாவம அவயவியில ஒன்றே இருப்பதாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இஃதிலாகவமாம (சுருங்கக்கூறலாம). சித்திரவுருவத்தை யங்கீகரியாவிடின அவயவியிற்றோன்றுமவெண்மை முதலிய ஆறுருவத்திற்கும ஆறுபிராகபாவம அதிலிருப்பதாக அங்கீகரித்தல வேணடும். இது கறபனுகௌரவமாம (மிகைபடக் கூறலாம்).

ங்காரமுள்ள அப்புவில் மதுரம அபாகசமும் நித்தியாநித்தியமாம். நித்தியம பரமாணுவான அப்புவில, அநித்தியம் காரியமான அப்புவிலென்க.

(கு-ரை) ரசம-சுவை. ரசத்தன்மையாகிய ஜாதியுடையது, அல்லது இரசனேந்திரியத்தாலமாத்திரம் கிரகிக்கப்படும் குணம ரசமாம். பரமாணுவடிவ பிருதிவி, காரியவடிவ பிருதிவி யென்னு மிரண்டிலும மதுரமுதலிய சுவையாறும பாகத்தாற் றோன்றி யநித்தியமாகவேயிருக்கும மதுரம பரமாணுவடிவ அப்புவில நித்தியமாயும், காரியவடிவ அப்புவில் பாகத்தாற் றோன்றுது அநித்தியமாயுமிருக்கும.

(3) கந்தம்—SMELL

86. கந்தம கிராணத்தாற்கவரப்படும விசேட குணம;பிருதிவி மாத்திரையினிருப்பது; அநித்தியமே. அது நறு நாற்றம; துர்நாற்றமென றிருவகை.

புனல (நீர்) முதலியவற்றிற கந்தந் தோன்றுதல சையுக்த சமவாயத்தாலென றறியத்தக்கது.

(கு-ரை.) கந்தம-நாற்றம. கந்தத்துவமாகிய ஜாதியுடையது, அல்லது கிராணேந்திரியத்தால மாத்திரம கிரகிக்கப்படும குணம் கந்தமாம். அது பரமாணுவடிவ பிருதிவியிலும காரிய வடிவ பிருதிவியிலும பாகத்தாற்றோன்றி அநித்தியமாகவேயிருக்கும். 'முதலியவற்றின' எனறமையின காற்றுங்கொள்க புனலுக்கும பிருதிவிக்கும சையோகசமபந்த முண்டாயவிடத்துப் புனலுடன சையுக்தமான பிருதிவியில் கந்தம சமவாயமாயிருத்தலால் புனலில் (பனிநீர முதலியவற்றில) வாசனை தோன்றுகினறதெனவும், காற்றுக்கும பிருதிவிக்கும சையோகசமபந்தமுண்டாய

விட்டுக் காற்றுடன் ஸம்யுக்தமான பிருதிவியிற் கந்தம் சமவாயமாயிருத்தலால் (சோலை முதலியவற்றிற் படிந்துவரும்) காற்றில் வாசனைதோன்றுகின்றதெனவுமறிக. நீரினுங் காற்றினும் பிருதிவியின் நாற்றமே புலப்படுகின்றதென்பது அந்வயத்தானும் வியதிரேகத்தானு மறிதற்பாற்றும். பிருதிவியின் சம்பந்தமிருந்தால் நீரினுங் காற்றினும் நாற்றம்புலப்படுமென்பது அந்வயம், பிருதிவியின் சம்பந்தமிராவிடின் அவற்றில் அது புலப்படாதென்பது வியதிரேகம்.

(4) பரிசம்—TOUCH.

87. பரிசம் துவக்கிந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படும் விசேடகுணம், பிருதிவியாதி நான்கினிருப்பது.

அது தண்மை (சீதம்), வெம்மை (உஷ்ணம்), தண்மை வெம்மை இல்லதே (அநுஷ்ணசீதமெ)ன்னும் பேதத்தான் மூவகை,

தண்மை நீரில், வெம்மை தீயில், தண்மை வெம்மை இல்லது பிருதிவி வாயுக்களில்,

பிருதிவிமாத்திரத்தில் அநித்தியம், அப்பு, தேயு, வாயுக்களின் பரமாணுக்களில் நித்தியம்,

அப்பு முதலிய காரியங்களில் அநித்தியம்.

இவ்வுருவாதி நான்கும் மகத்துவத்தோ டொரு பொருளிற் சமவேதித்துக்கொண் டுற்பூதங்களாயே (பிரத்தியக்ஷ யோக்கியங்களாயே) காட்சிகள்.

(கு-ரை.) பரிசம்-ஊறு பரிசத்துவமாகிய ஜாதியுடையது, அல்லது துவக்கிந்திரியத்தான் மாத்திரம் கிரகிக்கப்படுங் குணம்

பா்சமாம். பிருதிவியில தணமையும் வெம்மையும, வாயுவில தணமையும வெமமையும தோனறுதல நீரின சம்பநததாலும தீயின சமபநததாலுமாம். பரமாணுவடிவ பிருதிவியினும காரியவடிவ பிருதிவியினுமுளள பரிசம பாகததாறறோன்றியதா யிருததலின அநித்தியமாம. பரமாணுவடிவ அபபு முதலியவறறி லுளள பரிசம தோறறககேடினறியதா யிருததலின நிததியமாம, காரியவடிவ அபபு முதலியவறறிலுளள பரிசம தோறறககேடுடை யதா யிருததலின அநிததியமாம பரமாணுவடிவ, துவியணுகவடிவ பிருதிவி முதலியவறறிலுளள ரூபம, ரசம, கநதம, பரிசமெனனுங நுண நானகும அநுறபூதஙகளா யிருததலின நேததிர முதலிய இநதிரியஙகட்கு விஷயமாவதனறு திரியணுக முதலிய திரவியங களில எநதககுணம மகததுவததோடுறபூதமா யிருககினறதோ அநதககுணம பிரததியடசமாம.

(5) சங்கியை—NUMBER

88. சஙகியை ஒருமை (ஒனறு) முதலிய வியவ காரததினகாரணம; சாமாநியகுணம, ஒனறுமுதற *பரார்ததமளவும.

---

* எணணுனது ஏகம, தசம, சதம, சகஸ்திரம, தசசகஸ்தி ரம, லட்சம, தசலட்சம, கோடி, தசகோடி, சதகோடி, அற்புதம, நிாபபுதம், காவம, மகாகாவம், பதமம, மகாபதமம, க்ஷோணி, மகாக்ஷோணி, சஙகம, மகாசஙகம, க்ஷிதி, மகாக்ஷிதி, க்ஷோபம், மகாக்ஷோபம, நிதி, மகாநிதி, சாகரம, மகாசாகரம, அரி, மகாஅரி சஙகை, மகாசஙகை, பணி, மகாபணி, கிருது, மகாகிருது என முப்பததாறு ஸதான முடையதாம.

அவறறுள், ஒருமை இருவகை; நிதத அநிததபேதத் தான. நிததியததையடைநதது நிததியம, காரியததைத யடைநதது அநிததியம.

(அநிததிய ஏகம) தனது ஆசிரயசமவாயிகாரணததை யடைநத ஒருமையாற றோனறுவது

இருமை அநிததியமே.

அதுவும இரண்டு பிண்டங்க (பொருள)களில இஃதொனறு இஃதொன்று எனனும * அவாவுதற கருத்தா (அபேடசா புததியா)ற றோன்றும.

அவறறுள, இரணடுபிண்டஙகள சமவாயிகாரணம, பிணடஙகளின ஒருமைகள அசமவாயிகாரணம; அவாவுதறகருதது நிமிததகாரணம. அவாவுதறகருதது நாசததானே இருமை நாசம. இஙஙனம மும்மை முதலிய தோறறம.

(கு-ரை) சஙகியை - எண. சஙகியாததுவமாகிய ஜாதியுடையது, அலலது எணணல வியவகாரததிறகுச சிறநத காரணம சஙகியையாம ஒனறறகுக கீழபபடட எண்ணும பராாததத்திறகு மேறபடட எணணுமினமையின ஒனறென்பது சிறறெண ணும பராாததமெனபது பேரெணணுமாம. மூந்திரியினுங கீழ்ப படட எணணே இஙகொனறெனனுமெணணும பரமாணுவடிவ பிருதிவி முதல மனமீறுய நிததியததிரவியஙகளிலுள்ள ஒருமை

* பல வொருமைகளை விஷயஞ்செயயும புததி அபேடசா புததி யெனபபடும.

யெண் நித்தியமும், துவியணுக முதலிய அநித்தியத்திரவியங்களி லுள்ள ஒருமையெண் அநித்தியமுமாம். அநித்திய ஒருமை தனக் காசிரயமாயும் முதற்காரணமாயுமுள்ள அநித்தியத்திரவியத்தின் ஒருமையாற்றோன்றும் தேரொன்று புத்தகமொன்று எனபுழி யொன்றென்னுமெண்ணிற்கு அநித்தியத்திரவியமாகிய தேரும் புத் தகமும் ஆசிரயமும் முதற்காரணமுமாம், பரமாணுவடிவ பிரு திவி முதலியவை நித்தியத்திரவியங்களா யிருத்தலின் அவற்றின் ஒருமை யெண்ணிற்கு அவை ஆசிரயமா யிருப்பதன்றி முதற்கார ணமா யிருப்பதன்றும் பலவற்றினிருப்பதாகிய இருமை முதலிய எண் பல ஒருமைகளை விஷயஞ்செய்யும் அபேட்சாபுத்தியாற் றோன்றி அதன் நாசத்தினால் நாசமாவதா யிருத்தலின் யாண்டுமே அநித்தியமேயாம்

மும்மை யெண்ணிற்கு மூன்றுபிண்டங்கள் சமவாயிகாரண மெனவும், அவற்றின் ஒருமைகள் அசமவாயிகாரணமெனவும், அவா வுதற்கருத்து நிமித்தகாரணமெனவும், அதன் நாசத்தாலே மும்மை யெண் நாசமாமெனவுமறிக. இங்ஙனமே நான்கு முதலியவற் றிற்குங் கொள்க

அதீந்திரியத்திரவியங்களி (பரமாணு துவியணுகாதிகளி)ன் இருமை முதலிய எண் ஈசுவரனது அவாவுதற் கருத்தாற்றோன்றி ஜீவர்களின் அதிருஷ்ட (தர்மாதர்மங்களின்) நாசத்தால் நாசமாம்.

(6) பரிமாணம்—QUANTITY.

89 பரிமாணம் அளவு வியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணம் (அளத்தல் வழக்கிற்குச் சிறந்தகாரணம்).

அது அணு (நுண்மை), மகத்து(பெருமை), நெடில் (நெடுமை), குறில்(குறுமை) என நான்குவகை. இன

னும் அது நித்த அநித்த பேததத்தால இருவகை; நித்தியததை யடைநதது நிததியம; காரியததை யடைநதது அநித்தியம்.

காரியததையடைநத பரிமாணம காரணததை யடைநத சஙகியாயோனி, பரிமாணயோனி, *பிரசயயோனி (என மூவகைத்தாம).

அவை எங்ஙனம:—

(1.) துவியணுகபரிமாணம ஈசுவரன அபேடசாபுததியாற ஜேனறியது; பரமாணு இருமையாற சனிககையால சஙகியாயோனி; (அதறகுச்) சஙகியா காரணமென்று பொருள.

திரியணுக பரிமாணமும தனது ஆசிரய (திரியணுகததின) சமவாயிகாரணததை (துவியணுகததை) யடைநத பனமைசசஙகியாயோனி (மும்மையெண்ணாலாகியது).

---

* மகததுவ பரிமாணமுள்ள அவயவஙக (திரவியஙக)ளுள ஒன்றறகொனறுணடாகும் சிதிலசையோகம் பிரசயமெனபபடும. அவயவஙகள் பலவற்றுள சில அவயவஙகட்குச சையோகமுண்டாகாதிருகக வேறு சில அவயவஙகட்குணடாகும் சையோகம சிதில சையோகமெனப்படும பஞசுககுவியலில சில அவயவஙகட்குச சையோகமுண்டாகாதிருகக வேறு சில அவயவஙகடகுச சையோக முண்டாயிருத்தல் எணடறியததககதாம.

(2.) சதுராணுகாதி பரிமாணம் தனது ஆசிரய (சதுராணுக முதலியவற்றின) சமவாயிகாரண (நானகு திரியணுக முதலியவறறின) பரிமாணததாற் றோன் றியது.

(3.) பஞ்சுததிரட்சிப்பரிமாணம தனது ஆசிரய (பஞசுததிரட்சியின) சமவாயிகாரண (பஞ்சின) அவயவங்களது பிரசிதில (நெருககமாயிராத) சையோகத் தாற றோனறியது.

பரமாணுவையடைந்த பாரிமாண்டலய பரிமாண மும் ஆகாசாதியையடைநத பரமமகதபரிமாணமும நித்தியமே.

(கு-ரை) பரிமாணம - அளவு பரிமாணததனமையாகிய சாதியுடையது, அலலது அளததல வழககிறகுச சிறநதகாரணம பரிமாணமாம. அணு, மகத்து, நெடில், குறில எனனும நான்க னுள அணுவும குறிலும பரமாணு துவியணுகஙகளிலும, மகத தும நெடிலும திரியணுக சதுராணுக முதலியவறறிலு மிருககும. பரமாணுவிலுள்ள பாரிமாணடலய பரிமாணததிறகும் ஆகாய முதலிய நானகினுமுள்ள பரமமகத பரிமாணததிறகும வேறுப (இடைப்பட்ட) பரிமாணமியாவும் அநித்தியமேயாம; தோறறக கேடுடையனவா யிருததலின. பாரிமாண்டல்ய பரிமாணம-அணு பரிமாணம். 'காரியத்தையடைநத பரிமாணம் காரணததை யடைநத சங்கியாயோனி, பரிமாணயோனி, பிரசயயோனி' என பதறகுக காரியததிரவியததின பரிமாணததிறகு அநதத திரவியத தின சமவாயிகாரணமாய திரவியததிலுளள சஙகியையும பரிமாண மும பிரசயமும் அசமவாயிகாரணமா யிருககினறனவெனபது

பொருள் இங்ஙனங் கூறியதால் காரியத்திரவியத்தின் பரிமாணம் காரணத் திரவியகுணபரம்பரையாற் றோன்றுமெனப் பட்டதாயிற்று. யோனி - காரணம்.

துவியணுகபரிமாணம் பரமாணுவின் இருமைச்சங்கியையாலும், திரியணுகபரிமாணம் துவியணுகத்தின் மும்மைச் சங்கியையாலும் தோன்றும். சதுரணுக முதலியவற்றின் பரிமாணம் சதுரணுக முதலியவற்றின் சமவாயிகாரணமான நான்கு திரியணுக முதலியவற்றின் பரிமாணத்தாற்றோன்றும். அவயவ (திரியணுக முதலியவற்றின்) பரிமாணம் தனது சமானஜாதியுடைய அல்லது மேன்மையுடைய பரிமாணத்திற்கு அசமவாயி காரணமாமென்பது நியமம். துவியணுக பரிமாணம் இரண்டு பரமாணுவின் பரிமாணத்தாலும், திரியணுகபரிமாணம் மூன்று துவியணுகத்தின் பரிமாணத்தாலு முண்டாவதாயின் அவை அவற்றிற்குச் சமானஜாதியாகவாவது மேன்மையாகவாவது இருக்கும், அங்ஙனமின்மையின் அவை சங்கியாஜனனியமாமெனக.

(7) பிரதக்துவம்—INDIVIDUALITY

90. *பிரதக்துவம் வேறெனனும் வியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணம்.

அஃது ஏக பிரதக்துவம் (ஒருவேற்றுமை), துவி பிரதக்துவமெ (இருவேற்றுமையெ)ன இருவகைத்து

* "கூறிற்றுங் குறிப்பினு மொப்புடை யிருபொருள், வேற்றுமை படப்பின் வேற்றுமை யதுவே" என்பர் அலங்காரநூலார். அதனை (அந்நியோந்நியாபாவத்தை ப பேதமென்றும், பின்னத் தன்மையென்றும், அதிரிக்தத்தன்மையென்றும், வேற்றுமையென்றுங் கூறுவர்" என்று விருத்திரத்நாவலி கூறுகின்றது.

அவற்றுள், முதலது நித்தியத்தையடைந்தது நித்தியம், அநித்தியத்தை அடைந்தது அநித்தியம். துவிப்பிரதக்த்துவமோ அநித்தியமே.

(கு-ரை) பிரதக்த்துவம் - வேற்றுமை. பிரதக்த்துவத்தன்மையாகிய ஜாதியுடையது, அல்லது இஃது இதனின் வேறு என்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்தகாரணம் பிரதக்த்துவமாம். பரமாணு முதலிய நித்தியத்திரவியங்களிலுள்ள ஒரு வேற்றுமை நித்தியமும் காரியத்திரவியங்களிலுள்ள ஒரு வேற்றுமை அநித்தியமுமாம். இருவேற்றுமை பலவற்றினிருப்பதாகலின் யாண்டும் அவை அநித்தியமேயாம். 'துவிப்பிரதக்த்துவம்' என்று கூறப்பட்டதாயினும் இனம் பற்றி மும்மை வேற்றுமை முதலியனவும் அநித்தியமெனக் கொள்க. இருவேற்றுமை முதலியன பல ஏகவேற்றுமைகளை விஷயஞ்செய்யும் அவாவுதற்கருத்தாற் றோன்றி அதன் நாசத்தால் கெடும். பிருதிவியின் பரமாணுவிலுள்ள வேற்றுமை பிருதிவியின் துவியணுகத்திற் றோன்றிய வேற்றுமைக்கு அசமவாயிகாரணமாம். இங்ஙனமே ஏனையவற்றிற்கு மூகித்துக்கொள்க.

அந்நியோந்நியாபாவம் அபேதத்தை நிஷேதிப்ப (விலக்குவ)தாயிருத்தலின் அது பேத (வேற்றுமை) வடிவமாம். அங்ஙனமாக அதனோடிதனிடை வேறுபாடியாதெனின் கூறுதும்:— அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரயோகம் கடம் படமன்று என்றும், வேற்றுமைக்குப் பிரயோகம் இக்கடம் இப்படத்தினும் வேறு என்றுமிருத்தலின் அவ்விரண்டும் தம்முள் வேறுபாடுடையனவேயாம். அந்நியோந்நியாபாவஞானத்தின் விஷயமாகிய பிரதியோகி அநுயோகிகள் சமான (ஒத்த) வேற்றுமை (முதலவேற்றுமை) யுடையனவாயிருத்தலும், வேற்றுமைஞானத்திற்கு விஷயமாகிய இக்கடம் என்பது முதலவேற்றுமையேற்று மற்றது அஃதேலாமலிருத்தலுங்

காணக. கடம் படமின்றெனபுழிக கடம் அநுயோகியும், படம பிரதியோகியுமாம். எதனிட (கட)தது அபாவமுண்டாகின்றதோ அஃது அபாவததின அநுயோகியாம; எதன் (பட.ததின) அபாவ முணடாகினறதோ அது பிரதியோகியாம

இககடம இப்படததினும வேறு எனபுழி அறியபபடாதகடத தின வேறறுமையை யறிதறகு எலலையாகசிறபது அறியபபடட பொருளாகிய படமாதலின அஃதைநதாம வேறறுமையின எல லைப்பொருளில வநததென்க. இஙகு வேறு எனபது பணபுப பெயர், குறிபபுவினைமுறறனறு.

(௯) சையோகம்—CONJUNCTION.

91. * சையோகம சையுகத (கூடியதெனனும) வியவ காரததினேது; இரண்டன கண்ணது (இரணடு திர வியஙகளிலிருபபது); அவவியாபபிய விருததியது. (வியாபியாம லிருபபது).

அது வேறுவினையாற றோனறியது, இரண்டன வினையாற றோனறியது, சையோகததாற றோனறிய தென † மூவகை.

* சையோகமாகிய சமபநதம சமபநதியாகிய திரவியஙகளி னும வேறாகக காணபபடாமையின அது சமபநதியினும வேறன றெனபர் ஒருசாரார்.

† இமமூவகைச சையோகமேயனறி வேறிரண்டு சையோக மும அஙகீகரிககபபட டிருககினறன. அவறறுள், ஒனறு சகஜ சையோகமும, மறறொனறு நிததிய சையோகமுமாம.

அவறறுள், (1) வேறுவினையாற் ஞேன்றுவ தெஙஙனம்? வினையுடைய பருநதோடு வினையில் குறறி (மரக்கடடை)க்குச சையோகம; அதற்கு (அச சையோகததிறகு)ப் பருநதினவினை அசமவாயிகாரணம.

(2) இரண்டன் வினையாற் ஞேனறுவ தெங்ஙனம? வினையுடைய மலலரது சையோகம.

(3) ‡ சையோகததாற ஞேன்றுவ தெஙஙனம? காரண அகாரண சையோகததால காரிய அகாரிய சையோகம. எங்ஙனம? கைததருசையோகததான மெய்ததரு சையோகம.

(1.) சையோகமுடையதினுறபததியோ டுணடாகும சையோகம் சகஜ (இயலபான) சையோக மெனபபடும. பொனனில் மஞசள நிறததிறகும குருததுவததிறகும ஆசிரயமான பிருதிவியின பாகததிறகும தேயுவின பாகததிறகு முளள சமபநதம இயலபாயப பெறபபடடிருததலின இது சகஜ சையோகமாம. செமபிறகும களிமபிறகுமுளள சமபநதமும சகஜ சையோகமாம.

(2) வியாபகபபொரு ளிரணடற்குளள சமபநதம நிததியமாயிருத்தலின அது நிததிய சையோகமா மெனபா மீமாஞசகா முதலியோர் ஆகாயம, காலம, திககு, ஆதமாஎனபன வியாபக நிததியத் திரவியமாயிருததலின இவறறின பரஸபரசமபநதம நிததிய சையோகமாம.

‡ கையின தொழிலால கைததருசையோக முணடா மிடத்து அததொழிலாலேயே மெயததருசையோகமு முணடா கினறமையின இது காமஜ சையோகமேயாமெனபா ஒரு திறததாசிரியா

(கு-ரை.) சையோகம—கூட்டம சையோகத் தன்மையாகிய சாதியுடையது, அல்லது கூடியதெனனும வழக்கிறகுச சிறந்த காரணம சையோகமாம தம்முளவிட்டுநீங்கி வெவவேறா யிருக்கக்கூடிய இரண்டு திரவியங்களின சமபந்தம சையோகமா யிருந்தலின '(சையோகம) இரண்டனகணணது' என்று கூறப்பட்டது.

அவவியாபபிய விருததியதாவது தானும (சையோகமும) தனனததியநதாபாவமு(தனது முற்றுமின்மையு)மஓரிடததிருததலாம அஃதாவது ஏகதேசத (ஓரிடத்)திருபபதெனபதாம. ஆடுககடாகக ரிரணடறகுச சையோகமுண்டாயவிடடது அவவிரணடனசையோகம அவறறின ஏகதேசததிருநது ஏகதேசததிராமை காண்க அது காமஜம (தொழிலாறறோனறியது) சையோகஜம (சையோகத்தாற றோனறியது) என்றிருவகைததாம காமஜம அநயதர காமஜம (இரணடில ஒன்றனதொழிலாறறோனறுவது) உபய காமஜம (இரணடனதொழிலாறறோனறுவது) என விருவகைததா யிருததலின 'அது * * மூவகை' என்று கூறபபட்டது.

(க) எசசையோகததிறகுக் காரணததில் தொழில அசமவாய காரணமாயிருககிறதோ அது காமஜ சையோகமெனபபடும.

(உ) எசசையோகததிறகுப் காரணததில சையோகம அசமவாயி காரணமாயிருககிறதோ அது சையோகஜ சையோகமெனப்படும.

(1) இரணடு ஒன்றன தொழிலால சையோகமுணடாகின றதோ ஆணடு அது அநயதரகாமஜ சையோகமெனப்படும. பருநதின தொழிலால தொழிலினறிய குறறிககும் பருந திறகுமுணடாகும சையோகம அநயதரகாமஜ சையோகமாம அணடிச சையோகததிறகுக் குறறியும பருநதும சமவாயிகாரண மாம சையோகததின சமவாயிகாரணமாகிய பருநதினிடதது அதன விணைக (தொழிற)குச சமவாயசமபநதமிருததலின பருநது

உடிவமாகிய சமவாயிகாரணத்தின் சம்பந்தமுடையதாயப் பருந்து குற்றிகளின் சையோகத்தை யுண்டுபண்ணுவது பருந்தின் றொழிலாயிருத்தலின், பருந்து குற்றிகளின் சையோகத்தினது அசமவாயிகாரணம் பருந்தின் வினையாமெனக. பருந்து - பறவைவிசேடங்களுளொன்று.

(2) யாண்டு இரண்டன்றொழிலால் சையோகமுண்டாகின்றதோ ஆண்டு அது உபயகாமஜ சையோகமெனப்படும் இரண்டு மல்லர்களின் றொழிலால் அவ்விருவர்க்கு முண்டாகும் சையோகம் உபயகாமஜ சையோகமாம். ஈண்டிச் சையோகத்திற்கு இரண்டு மல்லர்களும் சமவாயிகாரணமாவர்; அவர்களின் வினை அசமவாயிகாரணமாம். மல்லர்-ஆயுதமின்றிப் போர்புரியும் வீரர்

(3.) யாண்டுச் சையோகத்தால் சையோகமுண்டாகின்றதோ ஆண்டு அது சையோகஜ சையோகமெனப்படும் கைக்கும் தருவிற்கு (விருக்ஷத்திற்கு) முண்டாய சையோகத்தால் மெய்க்கு (உடம்பிற்கு)ம் தருவிற்குமுண்டாகும் சையோகம் சையோகஜ சையோகமாம் கைத்தரு சையோகத்தைக் காணுதானுக்கு மெய்த்தருசையோகத்தி னுணர்ச்சியுண்டாகாமையின் கைத்தருசையோகம் மெய்த்தருசையோகத்திற்குக் காரணமாமென்பது நன்குவிளங்கும். ஈண்டிச் சையோகத்திற்குக் கையும் தருவும் சமவாயிகாரணமாம், சையோகம் அசமவாயிகாரணமாம்

'காரண அகாரண சையோகத்தால் காரிய அகாரியசையோகம்' என்றமையின் ஈண்டுக் காரணம் கையும், அகாரணம் தருவும், காரியம் கையாலுண்டாயமெய்யும், அகாரியம் கையாலும் தருவாலுமுண்டாகாத தருவுமாம் இவற்றின் விளக்கம் வருமாறு

"ஈண்டு இரண்டு சையோகமுண்டு ஒன்று அஸ்த (கை) தருக்களின் சையோகம், அது ஏது சையோகமாம் மற்றையது கா.

(உடமபு) தருககளின சையோகம; அது பல (பிரயோஜன) சையோகமாம. ஈணடுக காரணமெனனுஞ் சொலலால் பல சையோகததினது ஆசிரயததின சமவாயிகாரணம கொள்ளப்படு கினறமையின பல சையோகததின ஆசிரயம காயம தரு வெனனு மிரணடுமாம. அவறறுள காயததின சமவாயிகாரணம அஸதமாம் ஆதலால, காரணமெனனுஞ சொலலால் அஸதம கொளளபபடு கினறது அகாரணமெனனுஞ சொலலால தரு கொள்ளப்படுகின றது, எனெனின, காயததிறகாவது தருவிறகாவது சமவாயிகாரணம தருவாகாதிருததலின, அஃது அகாரணமாம. அஙஙனமே, எது சையோகததின ஆசிரயத்தாலுணடாயது காரியமெனனும் சொல லாற கொளளப்படுகினறது எதுசையோகததின ஆசிரயததா லுணடாகாதது அகாரியமெனனுஞ சொலலாற கொளளப்படுகின றது எது சையோகததின ஆசிரயம அஸதமும தருவுமாம அவறறுள, அஸதஜனனியமாகிய காயமெதுவோ அது காரியமாம அஸததததினாலும அஙஙனமே தருவினாலும ஆககபபடாத தரு எதுவோ அது அகாரியமாம இவவாறறால காரணமாகிய அஸ தம அகாரணமாகிய தரு எனபனவறறின சையோகததால காரிய மாகிய காயம அகாரியமாய தரு எனபனவறறின சையோகமுண டாகினறது" எனபது. இஙஙனம விருததிபபிரபாகரததிற கூறப படடிருககிறது

(9) விபாகம்—DISJUNCTION.

92. விபாகம பிரிவின வியவகார ஹேது; சையோக

* இது இதுவனறென்னும ஞானததிறகு விஷயமாயிருக்கிற பேதமெனனும அநநியோநநியாபாவததிறகு வேறாக விபாக மினமையின, அநநியோநநியா பாவததிறகு வேறாக விபாகமிருக கினறதெனபது பொருநதாதெனபா ஒரு சாரார.

முதற்றாய் (மூலமாய்) இரண்டனைக்கண் இருப்பது. அது வேற்றுவினையாற் றோன்றியது, இரண்டன்வினையாற் றோன்றியது, விபாகத்தாற் றோன்றியதென மூவகை.

அவற்றுள், முதலது எங்ஙனம்? மலையினின்றெழும் பருந்தின் வினையாற் பருந்தொடு மலைக்கு விபாகம்.

இரண்டாவது எங்ஙனம்? தகர் (ஆட்டுக்கடாக்)களது விபாகம்.

மூன்றாவது எங்ஙனம்? கைத்தரு விபாகத்தான் மெய்த்தரு விபாகம்.

(கு-ரை) விபாகம் - பிரிவு. விபாகத்தன்மையாகிய சாதியுடையது, அல்லது பிரிந்தது என்னும் வழக்கிற்குச் சிறந்தகாரணம் விபாகமாம்.

சையோகம் இரண்டு திரவியங்களிலிருத்தலின் விபாகம் அதனை நாசம்பண்ணுவதன் மூலமாய இரண்டு திரவியங்களிலிருக்கும் சையோகம்போல விபாகமும் அந்நியதரகர்மஜம், உபயகர்மஜம், விபாகஜம் என மூவகைத்தாம்.

(க) யாண்டு ஒன்றன் தொழிலால் விபாகமுண்டாகின்றதோ ஆண்டு அது அந்நியதரகர்மஜ விபாகமெனப்படும். மலையினின்றெழும் பருந்தின் தொழிலால் தொழிலின்றியமலைக்கும் பருந்திற்கு முண்டாகும் விபாகம் அந்நியதரகர்மஜ விபாகமாம் ஈண்டிதற்கு மலையும் பருந்தும் சமவாயிகாரணமாம், பருந்தின்வினை அசமவாயி காரணமாம்.

(உ) யாண்டு இரண்டன் தொழிலால் விபாகமுண்டாகின்றதோ ஆண்டு அது உபயகாமஜ விபாகமெனப்படும். சையோகமுடைய இரண்டாட்டுக்கடாக்களின் இடம்விட்டுப் பெயருந்தொழிலால் அவ்விரண்டற்கு முண்டாகும் விபாகம் உபயகாமஜ விபாகமாம். ஈண்டித்தற்கு இரண்டாட்டுக்கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம், அவற்றின் இடம்விட்டுப் பெயருந்தொழில் அசமவாயிகாரணமாம்.

(௩) யாண்டு விபாகத்தால் விபாகமு (பிரிவாற்பிரிவு)ண்டாகின்றதோ ஆண்டு அது விபாகஜ விபாகமெனப்படும். கைக்கும் தருவிற்கு முண்டாகும் விபாகத்தால் மெய்க்கும் தருவிற்குமுண்டாகும் விபாகம் விபாகஜ விபாகமாம். இது காரண அகாரணங்களின் விபாகத்தாற்றோன்றிய காரிய அகாரியங்களின் விபாகமாம். ஈண்டித்தற்குக் கையும் தருவும் சமவாயிகாரணமாம், விபாகம் அசமவாயி காரணமாம்.

காரணமாத்திர விபாகஜவிபாகமுமுண்டு. எங்ஙனம்? கபாலங்களின் விலகுந் தொழிலாலே கபாலமிரண்டன் விபாகமும், அதன்பின்னர்க் கபாலமிரண்டன் சையோகநாசமும், அதன்பின்னர்க் கடநாசமும், அதன்பின்னர்க் கபாலத்திற்கும் ஆகாய முதலியவற்றின் விபாகஜ விபாகமு முண்டாகின்றமை காண்க. சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்த்துவம், சையோகம், விபாகமென்னுமைந்துகுணமும் சர்வத்திரவியங்களிலு மிருப்பனவாம்.

(10) பரத்துவம்—PRIORITY.

(11) அபரத்துவம்—POSTERIORITY

93. பரத்துவாபரத்துவங்கள் பரஅபரவியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணங்கள்.

அவை (பரத்துவ அபரத்துவங்கள்) திக்கால் வந்தவும் (பண்ணப்பட்டனவும்) காலத்தால் வந்தவு மென இருவகைய.

அவற்றுள் (1) திக்கால் வந்தவற்றது (பரத்துவ அபரத்துவங்களின்) தோற்றம் கூறுதும்:—

ஒருதிசையிலிருக்கும் பிண்டங்களில் இஃது (இப் பிண்டம்) அதனின் (அப்பிண்டத்தினும்) அணித்தெ (சமீ பித்திருப்பதெ)னனும் புத்தியால் அனுக்கிரஹிக்க (அறிய)ப்பட்ட திக்குப்பிண்டசையோகத்தால் *அப ரத்துவம் அணியதன (சமீபமுடையதன)கட் டோன் றும்;

† சேய்மைப் புத்தியால் பரத்துவம் சேய்தன (தூரமுடையதன)கட் டோன்றும்

‡ பிண்டத்தினுடைய அண்மை காண்பவனது

* அபரத்துவம் கூறுவதாலே பரத்துவம் எளிதின் விளங்கு தலின் அது முன்னாகக்கூறப்பட்டது.

† ஒரு திசையிலிருக்கும் பிண்டங் (பொருள்)களில் அஃது இதனின் சேய்மைய (தூரத்த) தெனனும் புத்தியாலறியப்பட்ட திக்குப்பிண்ட சையோகத்தால பரத்துவம் சேய்தனகண் தோன் றும் என்பதாம்

‡ காண்பவனது உடம்பின் அபேட்சையினால் பிண்டத்தி னது சையுக்த சையோகத்தின் அற்பத்துவ (அற்ப)மும் பூயத் துவ (அதிக)மும் முறையே அதனது அண்மையும் சேய்மையு மாம், விளக்கம் வருமாறு

உடமபின் அபேகைஷபிஞல் (நோக்கததிஞல்) சையுகத சையோக அறபியததுவம (அறபம); அவற்றின் (காணபவனறு உடமபு பிண்டஙகளின) பூபததுவம (அதிகம) சேய்மை (தூரம).

(2.) காலததானவநத பரததுவாபரததுவங்களது தோற்றம் கூறுதும:—

(க) நியமமலலாத திககினிருககினற இளையோன் மூததோனுடைய பிணடஙகளில இவன் அவனின அறபகால சமபநதனென்னும இவவகை யவாவுதற (அபேடசா) புததியா லநுககிரஹிககபபடட கால பிணடஙகளினுடைய சையோகததால இளையோன் கண் அபரததுவம தோனறும

(1) காணபவனது உடமபின அபேடசையிஞல அவவுடமபினது சையோகமுடைய நிலததுப பிணடததினது சையோகத தின அறபியததுவம அபபிணடததினது அணமையாம

(11) காணபவனது உடமபின அபேடசையிஞல அவவுடமபினது சையோகமுடைய நிலததுப பிணடததினது சையோகத தின பூயததுவம அபபிணடததினது சேயமையாம

காண்பவனது உடமபின சையுகதமாய (சையோகமுடையதான) நிலததுப் பிணடததின சையோகமிருததலின அது சையுகத சையோகமாம சையோகமுடையதன சையோகம சையுகத சையோக மெனபபடும

(உ) இவன் அவனினமிருநத காலசமபநதமுடைய னெனனும் புததியான் மூததோனகட பரததுவம தோனறும்.

(கு-ரை) பரத்துவம் - முனமை; அபரததுவம - பினமை, பரத்துவமாகிய சாதியுடையது பரததுவமாம, அபரததுவமாகிய சாதியுடையது அபரததுவமாம பரததுவம அபரததுவமெனனு மிரண்டும திககாலும் காலததாலும பணணபபடுவனவா யிருதத லின் அவை அனிததிய குணமாம். திககினு லும காலததினு லும பணணபபடும் பரததுவம முறையே சேயமைக்கணணும மூத தோனகண்ணுமிருககும, திககினு லும காலததினு லும பணணப படும் அபரததுவம முறையே அண்மைககண்ணும இளையோன கணணு மிருககும்.

(1) எது (கடம) எதன (படததின்) அபேட்சையால தூரத ததோ ஆணடு அவவெலலையினையுடைய பரததுவம திககினுலாகிய தாம, எது (படம) எதன (கடததின) அபேடசையால சமீபித ததோ ஆணடு அவவெலலையினையுடைய அபரததுவம திககினு லாகியதாம. ஈணடுத திககும பிண்டமும் சமவாயிகாரணமாம, அவவிரணடற்கு முள்தாய சையோகம அசமவாயிகாரணமாம், சேய்மை அணமைகளின ஞானம நிமிததகாரணமாம அதனது நாசம் அவற்றின நாசததிற கேதுவாம. இப்பரததுவ அபரதது வஙகள நித்திய அனித்தியவடிவ மூர்த்ததிரவியததி (வடிவு டைப பொருளி)லிருக்கும.

(2) எது (மூததோன்) எதன (இளையோன) அபேடசை யால மூததோ ஆணடு அவவெல்லையினையுடைய பரததுவம காலததாலாகியதாம, எது (இளையோன) எதன (மூததோன) அபேடசையால இளையதோ ஆணடு அவவெலலையினையுடைய

அபாரத்துவம் காலத்தினாலாகியதாம். ஈணுக காலமும் பிண்டமும் சமவாயிகாரணமாம், அவ்விரண்டற்கு முள்ளதாய சையோகம் அசமவாயிகாரணமாம்; மூப்பிளமைகளின் ஞானம் நிமித்தகாரணமாம். அதனது நாசம் அவற்றின் நாசத்திற் கேதுவாம் இப்பரத்துவ அபாரத்துவங்கள் அநித்தியத்திரவியத்திருக்கும்

(12) குருத்துவம்—WEIGHT

94. குருத்துவம் முதல வீழ்தலின் அசமவாயிகாரணம்; பிருதிவி புனல்களி னிருப்பது.

"சையோகம், வேகம், முயற்சியின்றிக் குருத்துவத் தால வீழ்தல உளது" என்று கூறப்படும்.

(கு-ரை.) குருத்துவம் - திண்மை குருத்துவமாகிய ஜாதியுடையது குருத்துவமாம் பிருதிவி, அப்பு என்னு மிரண்டனுள் ஒன்று முதலில வீழ்தற்கு அதனது குருத்துவம் அசமவாயிகாரணமாம் அஃதின்றி அதற்குமுதலில வீழ்தலுண்டாகாதென்ப தொருதலை, இரண்டாம வீழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கோ குருத்துவம் அசமவாயிகாரணமன்று, ஆனால் அப்பொருளின்வேகம் அசமவாயிகாரணமாம் கடம் முதலில வீழ்தற்குக் கடம் சமவாயிகாரணமும், தள்ளுவோன நிமித்தகாரணமும் கடத்தின திண்மை, அசமவாயிகாரணமுமாம் திண்மையின்றிய பொருள் பிறிதொன்றன சையோகமும் முயற்சியுமுள்ளவிடத்தும் வீழாமையானும், வேகம் அதனது இரண்டாம் வீழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கு அசமவாயி காரணமா யிருத்தலானும் 'சையோகம்-* * * உளது' என்று கூறப்பட்டது தீ முதலியவற்றி னின்றும வீழ்தற காரியமுண்டாகாமையின அவற்றினகண குருத்துவ மின்றெனக.

(13) திரவத்துவம்—FLUIDITY.

95 திரவத்துவம் முதலொழுகுதலின் அசமவாயி காரணம்; நிலம், தேயு, நீரினிருப்பது. *நிலந் தீயான நெய் பொன்களுக்குத் தீச்சையோகத்தால் திரவத்துவமாதலின் நைமித்திகத்திரவத்துவம்; நீரின் இயற்கைத் திரவத்துவம்.

(கு-ரை) திரவத்துவம் - நெகிழ்ச்சி. திரவத்துவமாகிய சாதியுடையது திரவத்துவமாம். உருகிய அரக்கு, மெழுகு, நெய், வெள்ளி, பொன் முதலியவற்றுள் ஒன்று முதலில் ஒழுகுவதற் (பாயவதற்)கு அதனது திரவத்துவம் அசமவாயிகாரணமாம்; அதனையுடையது சமவாயிகாரணமாம், ஒழுகச்செய்வோன் நிமித்தகாரணமாம். இரண்டாவதொழுகுதல் முதலியவற்றிற்கு வேகம் அசமவாயி காரணமாம். நிமித்தத்தாலுண்டாய நெகிழ்ச்சி நைமித்திகத்திரவத்துவமென்றும், இயல்பாயுள்ள நெகிழ்ச்சி சாம்சித்திகத்திரவத்துவமென்றும் சொல்லப்படும். நெய், அரக்கு முதலிய வடிவினதாய பிருதிவிக்கும், பொன் முதலிய வடிவினதாய தேயுவிற்கும் திரவத்துவம் அக்கினிசையோகமாகிய நிமித்தத்தாலுண்டாதலின் அது நைமித்திகத்திரவத்துவமாம்; நீரில் திரவத்துவம் (அக்கினிசையோகத்தை யபேட்சியாது) இயல்பாயிருத்தலின் அது சாம்சித்திகத்திரவத்துவமாம்.

(14.) சிநேகம்—VISCIDITY

96. சிநேகம் திரட்டுதலினேது; நீரின்மாத்திரமிருப்பது; காரணகுண முதற்று (முதலாகவுடையது),

---

* நிலத்தி (பிருதிவியி)ன் கூறான நெய்யென்றுந் தீயின் கூறான பொன்னென்றுங் கொள்க.

குருத்துவ முதலியபோலப பொருள் நிற்கு துணை யும நிறபது.

(கு-ரை) சிநேகம - பற்று. சிநேகத்தனமையாகிய சாதி யுடைய பசைவடிவினது சிநேகமாம, கடலைப பொடி முதலியவற றைத திரட்டுவதற்கு (ஒருருணடையாககுவதற்கு) எதுவாய நீரில மாததிரமிருக்குங குணமாம. * சிநேககுணந தோனறுமபோது அதன சமவாயிகாரணமான நீரிலுள்ள திரவததுவம அதறகு அசா தாரணகாரணமா யிருததலின 'காரணகுணமுதறறு' எனறு கூறப பட்டது நீராகிய சமவாயிகாரணததினினறும சிநேககுணந தோன்றுமபோது அதறகுத திரவததுவம அசமவாயி காரணமாம குறைபததியில் சிலவிடததுக குணமும சிலவிடததுத தொழி லும அசமவாயி காரணமாமென்ப தீணடுமுணரததககது. பிருதிவி புனலகளிலிருப்பதாகிய குருததுவமும, புனலிலிருபபதாகிய திர வததுவமும பிறவும தமதாசிரயமான பிருதிவி முதலியனவுளள வளவு மிருபபதுபோலச சிநேகமும தனதாசிரயமான புனலுள்ள வளவு மிருக்குமெனக. தமதாசிரயமான பொருளிருககுமளவும நிறகாத குணஙகள் பிருதிவியின உருவ முதலிய நான்கும், சையோகமும பிறவுமாம். பிருதிவியின கூருன நெய முதலிய வறறிலுளள சிநேகம ஜலோபாதியிலே யுடையதாம.

---

* சிநேகம யாணடுங காரிய வடிவகுணமென வஙகீகரியாது நித்தியததிரவியததுளள குருததுவ திரவத்துவஙகள நிததமாயும அநிததியத்திரவியத்துளள குருததுவ திரவத்துவஙகள் அநிததிய மாயு மிருததலபோனறு நித்தியததிரவியததுள்ள சிநேகம நிதத மாயும் அநிததியததிரவியததுள்ள சிநேகம் அநித்தமாயுமிருக்கு மெனபா ஒரு சாரார

(15) சத்தம்—SOUND.

97. சத்தம் செவிப்புலனால் கவர்வது; ஆகாய விசேட *குணம்.

(ஆ.) அற்றாயின், அதற்குச் செவிப்புலனால் கிரஹிக்கப்படுதல் எங்ஙனம்? யாண்டாயினும் முரசு (பேரிகை) முதலியவிடத்திற் சத்தந் தோன்றும், செவிப்புலன் புருடனிடத்தே இருக்கும்.

(ச) அஃதொக்கும். முரசிடத்தே தோன்றிய சத்தம் வீசிதரங்க நியாயத்தாற்றான், கதம்பமுகுள நியாயத்தாற்றான் தனக்கணித்தான வேறு சத்தம் தோற்றுவிக்கும். சத்தமும் சத்தாந்தரம் (வேறு சத்தத்தை) தோற்றுவிக்குமென்னு முறைமையால் செவிப்புலனிடத்தே இறுதிச்சத்தம் தோன்றும். அவ்விறுதிச் சத்தம் செவிப்புலனால் கிரஹிக்கப்படும்;

* சப்தம் ஆகாயத்தின் விசேடகுணமென் றங்கீகரியாதவர் சப்தம் ஆகாயத்திற்குமாத்திரங் குணமென்றாசங்கித்தல் கூடாது, வாயு முதலியவற்றினும் அஃதிருப்பதாக அறியப்படுகின்றமையின். இந்த ஞானம் பிராந்தியென்றுரைத்தல் கூடாது; பாதக ஞானமின்மையின் என்று கூறுவர். அவர் பிருதிவியில் கட கட சப்தமும், அப்புவில் சிலு சிலு சப்தமும், தேயுவில் புக புக சப்தமும், வாயுவில் வீ வீ சப்தமும் ஆகாயத்தில் பிரதித்தொனி வடிவ சப்தமு மிருக்கின்றனவென்பர். ஒரு சாரார் சத்தத்தில் (சொல்லில்) இசையை (தாற்பரியமெ)ன்னுங் குணமிருத்தலின் அது திரவியமாமென்பர்.

முதலது நடுவது(முதலிறரேன்றிய சத்தமும் இடை-யிறரேன்றிய சததமு) மலல.

இஙஙனம் வேய (மூஙகில) பிளககுஙகால் இருபிள வின நீககததிற ரேனறிய சததம, சததாநதரம தோறறுவிககு முறையானே செவிப்புலனிடததே இறுதிச சததம தோனறும. அவவிறறுச சததம செவிபபுலனுற கவரபபடும.

முரசொலி என்றுற் கேடகப்பட்டதென்னும் புததி ஈணடுப பிராநதியே (மயககமே) முரசொலி தோன றுகையின முரசாகாய சையோகம அசமவாயிகார ணம; முரசு குணிறசையோகம நிமிததகாரணம.

வேய் பிளததலாற ரேனறிய சட சட வொலித தோறறததின வேய்பிள வாகாயததின் விபாகம அசமவாயிகாரணம; இருபிளவின் நீககம (பிரிவு) நிமிததகாரணம.

இங்ஙனம முதலொலி சையோகததாற் ரேன்றி யதும விபாகத்தாற ரேனறியதுமாம. முதலது ஒழிநதிடும ஒலிகள் முனமுன சத்ததத்தை அசமவாயி காரணமாக வுடையன. அநுகூலவாயு நிமிததகார ணம. "சையோகததால, விபாகததால, சதததததால சத்தநதோன்றும" எனறு பிறரும கூறினா. *முத

* "எஙஙனம ஆனமாவின விசேஷகுணஙகள் ஞானமுதலி யனவோ, அஙஙனமே ஆகாயத்தின் விசேஷகுணம சத்தமாம. விபு

வின் விசேஷ குணஙக ளெவையோ, அவை யிரணடு ஒருகாலத்தி லுணடாகா ஆனல் தேவதததனது சததமும எஞஞததனது சததமும ஒரு காலததிலுணடாகினறன, பேரியின சததமும தாளத்தின சததமும ஒரு காலததிலுணடாகினறன. ஒரு நிலைக களதத(சமானுதிகரணமுடைய)விரணடு சத்தஙகளுக்கு ஒருகாலத தில உறபததி நிகழாதெனக கூறினும, எலலாச சததஙகளும சமவாயசமபநதததால ஆகாயததிருப்பனவா யிருததலின ஒரு நிலைக களததனவாம எசசததமும வேறு நிலைககளததததாகாது எனறு ஆம ஆகாயததில சததததிறகுச சமவாயசமபநத மிருபபதுபோலக கணடம,மேலவாய,பல,மூககு, உதடு, நாநுனி, உரம, சிரமெனனும எட்டுறுப்புக்களினும வாண (எழுதது)வடிவானசதததததிறகுஅவசசேதகததனமைச சமபநதமுளது. துவனி (ஒலி)வடிவான சத்தததிறகுப பேரி தாள முதலியவறறில அவசசேதகததனமைச சமபநதமுளது. ஒரு அதிகரண (நிலைககள)ததி லிருபபதனைச சமானுதிகரணம்(ஒரு நிலைககளததது) எனபா சமவாயசம்பநதததால எலலாச சததஙகளும ஆகாயததிருபபனவாகலின சமானுதிகரணமா யிருககினறன எனறுலும அவசசேதகததனமைச சம்பநதததால தேவததத சததமும எஞஞததத சததமும வியதிகரணமாம அஙஙனமே பேரிசததமும தாளசததமும அவசசேதகததனமைச சம்பநதததால வியதிகரணமா (வேறறுநிலைககளததவா)ம இது நியமமாம்'—அவசசேதகததனமைச சமபநதததால ஒரு அதிகரணத தில் இரணடு சததஙகளின உறபததி யொருகாலததி லுணடாகிற திலலை அஃதாவது ஒரு அவசசேதகததில இரணடு சததங(சொற)களின உறபததி ஒருகாலததி லுணடாகிறதிலலை ஆதலால் வாககிய பதஙகளின அவயவ வடிவமான வாணஙகளுககு ஒரு காலத தில உறபததியுணடாகிறதிலலை. ஆனல எலலா வாணஙகளும கிரமமாக உணடாகினறன" என்று விருததிபபிரயாகாங கூறுவது தறிக

லது முதலான *எல்லாச் சத்தங்கட்கும் ஆகாயமே சமவாயிகாரணம்.

(கு-ரை) சத்தம்-ஓசை. சத்தத்தன்மையாகிய சாதியுடையது சத்தமாம். சத்தம் ஆகாயத்தினமாத்திர மிருத்தலின் 'ஆகாய விசேட (சிறந்த) குணம்' என்று கூறப்பட்டது. அஃதொலிவடிவு எழுத்துவடிவென விருவகைப்படும். அவற்றுள், ஒலிவடிவு பேரிகை முதலியவற்றிற் றோன்றுவது; ‡ எழுத்துவடிவு சமஸ்கிருத முதலிய பாஷை வடிவினதாம். இது சர்வ வியவகாரத்திற்கு மேதுவாம். சத்தம் சையோகஜம் (கூட்டத்தாற் பிறந்தது), விபாகஜம் (பிரிவாற் பிறந்தது), சப்தஜம் (சத்தத்தாற் பிறந்தது) என மூவகைத்தாம். முதலது முரசுங் குணிலுங் கூடிய கூட்டத்தாற் பிறந்த சத்தமாம், இரண்டாவது மூங்கில் முதலியவை பிளவுபடுமிடத்து அப்பிளவிரண்டன் பிரிவாற் றோன்றும் சட சட சத்தமாம், மூன்றாவது வீசிதரங்க நியாயத்தினாலாவது கதம்பமுகுள நியாயத்தினாலாவது முரசு முதலிய விடந்தொடங்கிச் செவிகாறும் சத்தத்தாற் றோன்றுவதான இரண்டாவது சத்த முதலியனவாம்.

---

* நையாயிகர் திரவியத்தை யாரம்பிக்கும் சமவாயிகாரணத்தை அவயவமென்பர், குணக்கிரியைகளை யாரம்பிக்கும் சமவாயிகாரணத்தை அவயவமென்பதில்லை. அவர் சமவாயிகாரணம் தனது சொரூபத்தை விடுவதில்லையென்பர்.

‡ மீமாம்சகர் எழுத்தினைத் திரவியமென்பர். அவர் நித்தியமாயும் வியாபகமாயுமுள்ள எழுத்து கண்ட முதலிய விடத்து அத்தியானம் வாயுவின் சையோகமுண்டாவதால் செவிக்குப் புலனாமாறு அபிவியக்தியா (வெளிப்படு)கின்றதென்பர்.

விசித்தரங்க நியாயம்.

(1) எங்ஙனம் கடலினின்றோரலையி னுனிப்பாகத்தினின்று மற்றோரலையெழும்ப, அதனுனிப்பாகத்தினின்று மற்றோரலை யெழும்ப இங்ஙனமே ஒரே கிழக்கு முதலிய திக்கில அவ்வலைகளி னது பரம்பரை (தொடர்ச்சி)யின் பிரவாகம் போய்க்கொண் டிருக்குமோ அங்ஙனமே முதற்சத்தத்தினின்றும் இரண்டாவ தும் இரண்டாவதினின்றும் மூன்றாவதுமாக முன் முன் சத்தங் களினின்றும் பின் பின் சத்தங்களி னுற்பத்தி ஒரே கிழக்கு முத லிய திக்கிலுண்டாகின்ற தென்பது * இது வீசிதரங்க நியாய மாம். வீசிதரங்கம்-ஓரலையினின்று மற்றோரலையுண்டாதல்; நியா யம்-திருஷ்டாந்தம்.

கதம்பமுகுள நியாயம்

(2) எங்ஙனம் கதம்பமுகுளத்தி (மொக்கி) னடுவினின்று எல்லாத் திக்குகளையும் நோக்கி யிதழ்களெழுகின்றனவோ அங்ங னமே எந்தவிடத்தில் முதற்சத்த முண்டாகின்றதோ அதினின் றும் கிழக்குமுதலிய பத்துத்திக்குக்களினும் பத்துச்சத்தங்களுண் டாக, அப்பத்துச் சத்தங்களினின்றும் வேறு பத்துச்சத்தங்களுண் டாம் இங்ஙனம் பத்துத் திக்குகளினும் முன் முன் சத்தங்களி னின்றும் பின் பின் சத்தங்க ளுண்டாகின்றனவென்பது இது கதம்பமுகுள நியாயமாம்.

---

* ஒரு சாரார் வீசிதரங்கநியாய முதலியவற்றால் சத்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தை யடைகின்றதென்னு மிடத்து அநேக சத்தத்திற் குற்பத்தி கற்பிக்கவேண்டியிருத்தலினாலும், முரசொலி யென்றாற் கேட்கப்பட்டதென்னும் பிரத்தியட்சத்தைப் பிராந்தி யாகக் கற்பிக்கவேண்டி யிருத்தலினாலும் அது கௌரவமாம், சுரோத்திரேந்திரியம் விஷயதேசத்தை யடைந்து அதனைக் கிரகிக் கின்றதென்று கூறுதல் இலாவகமா மென்பர்.

யாண்டாயினுமோரிடத்து முரசுமுதலிய விடத்திற் றோன்றும் சத்தத்தைப் புருஷனெங்ஙனங் கிரகிக்கின்றானென்னும் வினவிற்கு வீசிதரங்க நியாயத்தினாலாவது கதம்பமுகுள நியாயத்தினாலாவது சத்தத்தாற் றோன்றிய சத்தத்தின் இறுதிச் சத்தத்தை யவன் கிரகிக்கின்றானென்று விடைகூறப்பட்டது.

சையோகஜம்.

(1) முரசொலியுண்டாகுமிடத்து அதற்கு ஆகாயம் சமவாயி காரணம், முரசிற்கும் ஆகாயத்திற்குமுள்ள சையோகம் அசமவாயி காரணம், முரசுக்கும் குணிற்குமுள்ள சையோகம் நிமித்தகாரணமாம்

விபாகஜம்

(2.) வேய்பிளத்தலா லோசையுண்டாகுமிடத்து அதற்கு ஆகாயம் சமவாயிகாரணம், வேய்பிளவிரண்டற்கும் ஆகாயத்திற்குமுள்ள விபாகம் (பிரிவு) அசமவாயிகாரணம், வேய்பிளவிரண்டன் பிரிவு நிமித்தகாரணமாம்.

சப்தஜம்

(3) சத்தத்தாற் சத்தமுண்டாகுமிடத்து அதற்கு ஆகாயம் சமவாயிகாரணம், பின் பின் சத்தத்தில் முன் முன் சத்தம் அசமவாயிகாரணம், அனுகூல (தடையின்றியுள்ள) வாயு நிமித்தகாரணமாம்

(சத்தம்) வினை புத்திபோல முக்கணமாத்திர அவத்தையது (நிலையது).

(கு-ரை) மூர்த்தத்திரவியத்திற் சமவேதித்துள்ள வினையும் (கருமமும்),ஜீவாத்மாவிற் சமவேதித்துள்ள புத்தி, சுகம், துக்கம்,இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தனமென்பனவும் இரண்டிக்ஷண

மிருபபனவாய மூனருவது க்ஷணததில் நசிததலபோனறு ஆகாயத திற சமவேதிததுளள சததமும் இரணடு க்ஷணமிருநது மூனருவது க்ஷணததில் நசிததலின 'வினை புததிபோல முககணமாததிர அவஸ்தையது' எனறு கூறப்படடது (ஆகாய முதலிய) விபுததிரவியஙகளின யோககிய விசேட குணஙகடகுத தமதிரண டாவது கணததிற றோனறுவனவறருல் (தமககடுதத கணத திற றோனறித் தமமோடொருஙகுநிறகும யோககிய விசேட குணஙகளால) நாசமுணடாமெனபது நியமம

அவறறுள, முதல நடுவொலிகள காரிய சததததாற் கெடும்; ஈறறது ஈறறயலால், ஈறறயல ஈறருல சுந்தோபசுநத நியாயததாற் கெடும எனபது பொருந தாது;

*முககண அவததையான ஈற்றதுடைய இரண டாங்கணததி விருபபதான மூனருஙகணததிலலை யான ஈறறயலால ஈறறுககேடு தோனறல பொருந தாமையின.

---

* "ஈறறுச சததததிஞெசததில ஈறறயற் சததததிஞசம எதுவாம ஈறறயறசததம எதுவனறு. இபபடசததில ஈறறுச சததததிஞசததில் இரணடாவது கணததில நாசததின ஆபததியி (அடைவி)லலை. ஏனெனின், ஈறறயல சததததிஞசம ஈறறுச சததததா லுணடாகினறது ஆதலால, ஈற்றுச சதததததின இரண டாவது கணததில் ஈறறயலிஞசமும் அதறகடுதத கணததில ஈற்றுச சததததிஞசமுமுண்டாகினறன. இவவாற்ருன் சகல சத தஙகளிஞசமும மூனருவதுகணததிலுணடாகினறது" எனறு விருததிப்பிரபாகரம கூறுவதிங கொப்புநோககதத தககதாம.

ஆதலின, எற்றயற கேட்டானே எறறுககேடு.

(கு-ரை) சுநதோபசுநதா-சுநதன உபசுநதனென்னு மிரண டசுரசகோதரா, நியாயம-திருஷடாநதம. சுநதனல உபசுநதனுககும் உபசுநதனல சுநதனுககும கேடுணடானறபோனறு எறறயற சத தததால எறுச சததததிறகும எறுச சதததால எறறயறசத ததிறகும கேடுணடாகினற தெனபது பூாவபடசியின மதம

இரணியகசிபுவின வமிசததிறறோனறிய நிகும்பனெனபவ னின புததிரரான சுநதோபசுநதாகள தம்முள வேறுபாடில்லாதவ ராயப பிரமதேவரை நோககித தவஞசெயது அவரிடததினினறு தஙகட்கு மரணம தஙகடகுளளேயே யுண்டாகவேணடுமென னும வரததைப பெறறு உலகததை வருத்திவநதனா அதனைத தேவர்களாறறாது பிரமதேவரிடஞசென்று முறையிட, அவ ராலோசிதது விசுவகாமாவினல மிகச சிறநதவழகுளள திலோத்த மையைப படைபபிதது அவவசுராக ளபபோதிருநத விநதிய பருவததிற கனுபப, அவாகள அபபெண்மணியைக கணடு மோகிததுத தஙகடகுள வேறறுமையடைநது போரிடடு மடிநதன ரெனபது கதை. இககதையின விரிவைப பாரதம ஆதிபருவத திற காணக

முககணமாததிர அவஸதையதும், தனதீறறுச சத்ததததின இரணடாவது கணததிருபபதும மூனருவது கணததிராததுமான எறறயற சதததால எறுச சதததின கேடுணடாதல் பொருந தாமையான, எறறயறசததங கெடுவதானே எறுச சததம் கெடுகினறதெனக. எறுச சததம எறறயற்சததததாலும எற றயறசத்தம எற்றுச சத்தததாலும சுநதோபசுநத நியாயததாற கெடுமெனபது இதனல் மறுககபபட்டது எற்றயறசததததால் எற் றுச சதததிற்கு நாசமஙகீகரிககின இரணடாவது கணததிற

ருனே ஈற்றுச சத்தத்திற்கு நாசமுணடாதல்வேணடும, அஙஙன மாயின சத்தம மூன்ருவதுகணததி லழிகின்றதெனனும நியமத திறகுக கேடண்டாம, ஈறறுச சததம அபபிரதஇியடசமுமாதல வேணடும.

ஆ ா முதலிய ஒரேவாண (எழுத்து) வடிவமான சததங களின நாசததிற கேதுவாக ஒரு சததமுமினமையின, ஈறறயற கேடடானே ஈற்றுககேடு எனபதெஙஙனம பொருநதுமெனின, கணடமுதலியவிடதது வாயுவின சையோகததினுலுண்டாகும வாணவடிவ சதததின பிரததியட்சம சிரவணததி (காதி)ற்குண டாவதிலலை, ஆனல வாணரூப சதததால வேறு சததமுணடாக அதன் பிரததிடசமுணடாகின்றது இஙஙனமுணடாவதால அநநிய சததமினறிய ஒரு சததம அபபிரசிததமாம. ஆதலால அது பொருநதும இஙஙனமே ஒலிவடிவசதததிறகும் எறறவாறு கொளக.

சதததின கேடு அநுமானததால. அஙஙன மனறு, சததம அநிததியம, சாமனியமு (சதததனமையாகிய ஜாதியு)டையதாய நமமனோர புறவிந திரியததாற கவரபபடுதலின, குடமபோல. இதில (இவவனுமானததில்) சதததின அநிததியததுவம சாததியம. அநிததியததுவமும விநாசததோடு கூடிய சொரூபததுவம. விநாசததோடு கூடிய சததை பொருநதாது;

சததை யிலலாத பிராகபாவததில அநிததியததுவ மினமை வரலவேண்டுதலின.

சாமானியமுடையதாய நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தால் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை ஹேது.

இந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை யென்று கூறின் ஆன்மாவில் வியபிசாரம் வருதலின் புறவிந்திரியமென்று கூறப்பட்டது. யோகி புறவிந்திரியத்தால் கவரப்படுவதான பரமாணு முதலியவற்றின்கண் வியபிசாரம் வருதலின் அதை விலக்குமபொருட்டு நம்மனோரென்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும், சாமாநியாதிகளோடு வியபிசாரம் வருதலின் சாமாநியமுடையதா யென்று கூறப்பட்டது. சாமாநிய முதலிய மூன்றும் சாமாநிய முடையனவல்ல.

யோகியுண்மையிற் பிரமாணம் யாது? கூறுதும்:— பரமாணுக்கள் ஒருவனுக்குக் காட்சி; பிரமேய மாதலின், குடம்போல, யாவன் பரமாணுவைக் காண்பான் அவனே யோகி.

(கு-ரை) அழிவுபாட்டுப்பாவத்திற்கு (பின்னின்மைக்கு) எதிர்மறையாவது அநித்தியமாம். சத்தம் தானுண்டான மூன்றாவதுகணத்தி லழிவதா யிருத்தலின் அது பின்னின்மைக் கெதிர்மறையாம் ஆகவே அஃதநித்தியமாம். எதிர்மறையெனினும் பிரதியோகியெனினு மொக்கும். சாமாநிய முடையதாய நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் கவரப்படுவது அநித்தியமா மெனபதால் சாமாநிய மின்றியதாய நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் கவரப்படுவது நித்தியபதார்த்தமாகவாவது அநித்திய பதார்த்தமாகவாவது இருக்கலா மெனபது பெறப்படடவாறறிக.

சாமாநியமின்றியதாய நம்மனோர் புறவிந்திரியங்களாற கவரபபடும பதாாததஙகளுள பிராகபாவ முதலியன அநித்தியமாயும, அதநியந்தாபாவ முதலியன நித்தியமாயு மிருததலின அவவாறு கூறப பட்டது.

விநாசததோடு கூடிய சொரூபத்துவம சததை (ஜாதி)யா மென்னு மாசஙகையை நிவிாததிததற பொருட்டு 'விநாசததோடு கூடிய சததை பொருந்தாது, சததையிலலாத பிராகபாவததில அநித்தியத்துவ மினமை வரலவேணடுதலின' எனறு கூறபபட்டது இதனால சொரூபத்துவமும சததையும தமமுள வேறுபட்டனவாமெனப தினிது விளஙகும ஒனறன அழிவோடு கூடிய வடிவததனமை விநாசததோடு கூடிய சொரூபத்துவமாம. சததை நித்திய பதாாததஙகளு ளொனறுமெனபதும பிராகபாவம சததையிலலாத பதாாததஙகளு ளொன்றுமெனபதும நியாய நூற றுணிபு. பிராகபாவததில சததையினறியினும விநாசததோடு கூடிய சொரூபத்துவ மிருததலின அஃதநித்திய பதாாததமாம் கடத்தின பிராகபாவம (முனனினமை) கடமுணடானபோது நாசமாதலறிக ாணடுக கூறிய அநித்தியத்துவவிலககணம துவமசாபாவததி (பினனினமையி)றசெலலாமையின ஆணடு அவவியாததியா மெனின, அநித்தியத்துவததிற கிலககணம துவமசாபாவப பிரதியோகித்துவம,பிராகபாவப பிரதியோகித்துவமெனனு மிரணடனு ளொனறுயிருததலின ஆகாதெனக. துவமசாபாவததிறகு நாசமினறென்பது நியாயநூற றுணிபு கடத்தினது துவமசாபாவ முணடாதறகு முனனர் அதன் பிரதியோகியாகிய கடம அதறகுப பிராகபாவமா யிருததலின் அதறகு (பிராகபாவததிறகு) அது (துவமசாபாவம) பிரதியோகியாம கடததின பிராகபாவததிறகு அதன பிரதியோகியாகிய கடம அதனது துவமசாபாவமாயிருததலின அதறகு (துவமசாபாவததிறகு) அது (பிராகபாவம) பிரதி

யோகியாம். பிரதியோகிநதுவம - பிரதியோகியின தருமம அத ளுேடு கூடியிருபபது பிரதியோகியெனபபடும. அஃதாவது அபாவததின அபாவமாம.

(1.) வாளா இநதிரியததாற கவரபபடுதலின் என்று கூறின மனவிநதிரியததால கவரபபடும ஆனமாவினகண சாததியமாகிய அநிததியததுவமின்மையின அது சாததியாபாவமுளளவிடதது மிருககும எதுவாம. ஆதலால, இது சாதாரண அநைகாநதிக எதுவாம. இஙஙனம வருவது அதிவியாததிககுறற முடையதாம. இவவியபிசாரததை விலககுதறபொருடடுப புறவிநதிரியமென்று கூறபபட்டது வியபிசாரமெனபது அதிவியாததி முதலியவறறுள ஒனறுயிருககும.

(2) புறவிநதிரியததாற கவரபபடுதலின என்று கூறின யோகி புறவிநதிரியததாற கவாவதான பரமாணுவில சாததியமாகிய அநிததியததுவமினமையின இதுவும சாததியாபாவமுளள விடதது மிருககும எதுவாம. இவவியபிசாரததை விலககுதற பொருடடு நமமனுேரென்று கூறபபடடது. நமமனுேர புறவிநதிரியததாற பரமாணுவும துவியணுகமும கவரபபடுவனவலல கவரபபடுதல-அறியபபடுதல ஈணடுக கூறிய யோகி யுககயோகி யுஞ்ஞானயோகியெனனு மிருவருள யுஞ்ஞான யோகி இநத யோகியின புறவிநதிரியததிறகுப பரமாணுவும துவியணுகமும பிரததியடசமாம

(3) நமமனுேர புறவிநதிரியததாற கவரபபடுதலின என்று கூறின சமாநிய முதலியனவும நமமனுேர புறவிநதிரியததாற கவரபபடுதலின அவையும அநிததியததுவமாம அவறறில அநிததியததுவமினமையின மேறகூறிய தோஷம சமபவிககும அதை விலககுதற பொருடடுச 'சாமாநியமுடையதாய' என்று கூறபபடடது.

பாவபதாாதத மாறனுள சாமாநியம, விசேடம, சமவாய மெனனு மூனறறகும சாமாநியமிலலையென்பது நியமம.

(16) புத்தி—UNDERSTANDING

98 பொருள விளககம *புததி.

(கு ரை) புததி-அறிவு, அதறகிலககணம பொருளை விளக்குவதாம, கடததையானறிகினறேனென றநுவியவசாய ஞானததாற குறிககபபடுமு அறிவுததனமையுமாம

(17) சுகம்—PLEASURE.

99 பிரீதி (பிரியம)—சுகம. அஃதெலலாராலும அநுகூலமா (நலமா)க அறியததககது.

(கு-ரை) சுகம - இனபம் யான சுகமுடையேனென்றற றொடககதது அநுவியவசாயஞானததாற குறிததுணரப்படும் சுகததனமை முதலியன வுடைமையும அதறகிலக்கணமாம கனி யன, களளன முதலியவாகடகு இச்சிததபதார்ததம சிததிததலினுலுணடாகும சுகம பினனாத தீயனவிளைதற கேதுவாதலபறறி எலலாராலும நலமாக அறியப்படாமையின அது சுகததினபாற படடதனறும "புகக விடததசசம போதரும போதசசம், துயககு மிடததசசந தோனறுமற காபபசசம, எககாலு மசசீந தருமா லெவனகொலோ, உடகான பிறனில புகல." "ஆமாபோ னகிழவாகைப பொருளகொணடு, சேமாபோற குப்புறாஉஞ் சிலலைகக

---

* பதாாததஙகளின சொரூபததை நிசசயஞ்செயவது புததி அது சஙகறபிததல பறறி மனமெனறும, சிநதிததலபறறிச சிதத மெனறும, நானெனறபிமானிததல பறறி அகஙகாரமெனறும் சொலலபபடுகினறதெனபா ஒரு சாரார்.

ணைபினே, யேமாந தெமதென றிருநதார் பெறுபவே, தாமாம பலரா னகை" எனறற ெருடககததுச செயயுடகளால அது நனகு விளஙகும. பிறாக கிடையூறினறி யான சுகியெனனு மநுபவத திறகு விஷயமாகுஙகுணமே எலலாரானும அனுகூலமாக அறி யததகக சுகமாம சுகம தாமததினுலுணடாகும. எவவாறுணடா கினறதெனின், தாமததினுல இநதிரியததிறகு அனுகூல பதாரத் ததோடு சமபநதமுணடாக அதனுல சுகம ஆதமாவினினறு முணடாகினறதெனக

(18) துக்கம்—PAIN

100. பீடை-துககம். அஃதெலலாரானும பிரதிகூலமா (நீஙகா)க அறியததககது.

(கு-ரை) துககததனமையாகிய சாதியுடையது துககம, யான துககியெனனு மனுபவததிறகு விஷயமாகுஙகுணமாம. அஃது அதாமததினுல இநதிரியததிறகுப பிரதிகூல பதாரததத தோடு சமபநதமுணடாக அதனுல ஆதமாவினினறு முண்டா கின்றது

(19) இராகம்—DESIRE

101. இராகம-இசசை.

(கு-ரை) இராகததனமையாகிய சாதியுடையது இராக மாம. விசேடவிசசை இராகமாம, சாமானியவிசசை இராகமன றும். அஃது இஷடசாதன ஞானததால தோனறும. அதறகு விஷயம பயனும அதன சாதனமுமாம. பயன சுகமும துககக கேடுமாம. சாதனம-அஃதுண்டாதறகேது அவவிராகம (1) காமம (புணர்சசியில விருபபம), (2) மறசரம (தனபயனை விசாரி யாமலே பிறன விரும்பியதைதத தடுகக விரும்புதல), (3) ஸபுருஹை

(தரும விரோதமிலலாத பொருளையடைய விருமபுதல), (4) திருஷணை (எனனுடைய விபபொருள ஒருநாளுங கெடலாகா தெனனும விருபபம), (5) உலோபம (தாமவிரோதமாகப் பிறா பொருளை விருமபுதல), (6) மாயை (பிறரைவஞசிகக விரும்புதல), (7) இடம்பம (அகததே தாமமுடைமை யிலலாததாகவும புறததே அஃதுடையவனுகத தனது மேனமையையறிவிகக விருமபுதல) எனறேழவகைததாம எவ்விஷயததில எவவளவு பொருள செல விடலதகுதியோஅவவிஷயததில அவவளவு பொருளசெலவிடாது காததலாகிய காாபபணயம (கிருபணததனமை) திருஷணையி லடஙகும.

(20) துவேஷம்—AVERSION

102. குரோதம-துவேஷம.

(கு-ரை) துவேஷம - வெகுளி. துவேஷததனமையாகிய சாதியுடையது துவேஷம, அனல வடிவினதாம அஃது அநிஷட சாதன ஞானததால தோனறும, துககததிற்கும அதன சாதனத திறகுமவிஷயமாம அது (1) குரோதம (கண சிவததல முதலியவற றிற கேதுவாய விசேஷ துவேஷம), (2) ஈரிஷை (ஓா சாதாரண வஸதுவில பிறனுடைமையாக அவவஸதுவைக கிரகிககும புருஷ னிடததுணடாவது), (3) அசூயை (பிறாது விததை முதலியவற றைக கண்டுணடாவது),(4) துரோகம (பிறரைக கெடுததறபொருட டுணடாவது), (5) அமாஷம (குறறஞசெயவோனிடததுச சாமாத தியமினறிய புருஷனுககுணடாவது), (6) அபிமானம் (அபகாரஞ செயதவனுககுச சிறிதும துன்பததைச்செயயச சாமாததியமினறி யவனுககுத தனதானமாவினிடததுணடாகும் துவேஷம) எனறறு வகைததாம

(21) பிரயத்நம்—EFFORT.

103. உறசாகம-பிரயததம.

(கு-ரை.) பிரயத்நத்தன்மையாகிய சாதியுடையது பிரயத்நம், உற்சாக வடிவினதாம். அது பிரவிருத்தி, நிவிருத்தி, ஜீவனயோனியென மூவகைத்தாம். (1) இச்சையாற்றோன்று முயற்சி பிரவிருத்தி, (2) அநிச்சையாற்றோன்று முயற்சி நிவிருத்தி, (3) சுவாசப்பிரசுவாசங்கட் கேதுவான முயற்சி ஜீவன யோனி அது ஜீவனது அதிஷ்டத்தாற் றோன்றி அதீந்திரியமாயிருக்கும் சுவாசப்பிரசுவாசம்-மூக்கின்வாயிலாக வுள்ளிருக்கும் வாயு புறத்திற் செல்வதும், புறத்துள்ள வாயு அது வாயிலாக வுட்செல்வதுமாம்.

புத்தியாதி ஆறும் மானதக்காட்சி.

(கு-ரை) ஜீவானமாவிற் சமவேதித்துள்ள புத்தி முதல் * பிரயத்ந மீறாயுள்ள ஆறும் மனவிந்திரியத்திற்கே விஷயமாம்.

(22) தருமம்—MERIT. (23) அதருமம்—DEMERIT.

தர்மாதாமங்கள் சுகதுக்கங்களுக்கு அசாதாரண காரணங்கள். அவை காட்சியல்ல; அநுமிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றே, தேவதத்தனுடம்பு † முதலியன தேவதத்தன் விசேடகுணத்தாற் றோன்றியன, காரியமாய்த் தேவதத்தனுக்குப் போகஹேது வாகலின்; அது (உடம்பு முதலியன) தேவதத்தன் முயற்சியாற் (பிரயத்நத்தாற்) பிறந்த பொருட் போலும். யாது உடம்பு முதலியவற்றைத் தோற்று

---

* ஈண்டு ஜீவனயோனி யென்னும் பிரயத்நமொழிய ஏனையவற்றைக் கொள்க

† முதலியன வென்றமையின் மனம், சுரோத்திரேந்திரிய மொழிந்த இந்திரிய முதலியவற்றையுங் கொள்க.

விபபதான ஆனமாவின விசேட குணம் அதுவே தாம முமு அதாமமுமு, முயறசி முதலியன உடமபு முத லியவறறைத தோறறுவியாமையின.

(கு-ரை.) தருமததனமையாகிய சாதியுடையது தருமமும் அதருமததனமையாகிய சாதியுடையது அதருமமுமாம அவை முறையே சுகதுககஙகளுணடாதறகு அசாதாரண காரணமாம. சுப காமததாலுணடாகுமதருமமும அசுபகாமததாலுணடாகும அதரும முமா ஜீவாதமாவினகண்சமவேதித்திருநது சுகதுககாதிபயனகளைக கொடுபபதாலும் பிராயசசித்த முதலியவற்றாலும நாசமடைவன வாம. இவவிரணடும் அபூாவமென்றும், அதிருஷடமெனறும, புணணியபாவமெனறும சொலலப்படும் தருமாதருமஙகளிடத துப பிரததியகூ யோககியதையினமையின அவறறின மானதப பிரததியகூ முண்டாவதிலலே. அதிருக்குமமா யாதமாவிற சமவேதிததிருககும இவை 'இவன தாமமுடையவன, சிஷடா சாரமுடையவனு யிருததலின இவன அதாமமுடையவன, சிஷ டாசாரமினறியவனு யிருததலின' எனறற ஞுடககத தனுமானங களாலும அறியததககனவாம

(24) சம்ஸ்காரம்—FACULTY.

104. சமஸகாரம i வேகம, ii பாவனே, iii திதித்தாபக மென மூவகை. அவறறுள்,

1 வேகம் பிருதிவி முதல நானகினும, மனத்தினும இருப்பது; வினைகேது.

பாவனே எனனும சமஸ்காரம ஆன்மாவின மாத திரமிருபபது, அனுபவததாற றேனறியது; நினைவிற கேது; அதுவும எழுநதே நினைவைத தோற்றுவிககும

எழுதல் துணையுண்டாதல். சமஸ்காரிகருத துணைகள் * ஒப்புமை காணடல் முதலியன.

"சாதிருசியம், ‡ அதிரஷ்டம், சிநதனம முதலியன ஸ்மிருதியுண்டாதற்குக காரணங(சககாரி)கள்" என்று பிறரும கூறினர்.

iii. § திதித்தாபகம் பரிசமுள்ள திரவியஙகளுள்ஒன்றன்கணிருப்பது. தனககிடமாய் வேறொரு வடிவான

---

* ஒப்புமைகாணடல் முதலியன வென்றமையின் சமபநதிகளின ஞானம்,சிநதனம,அதிராஷடமெனபனவறறையுங கொளக. ஒப்புமைகாணடல- சாதிருசிய பதாாததங்களின பிரதயிடசம்

‡ அதிராஷடம - தருமாதருமம. அனுபவததாற றோன்றிய பாவனைவடிவ சமஸகாரம தனது பயனைக கொடுக்கப பரிபககுவமாயுள்ள அதிர்ஷ்டத்தைத் துணையாகப் பெறுதலால நினைவுண்டாதற கேதுவா யெழுகின்றது ஒப்புமைகாணடல, சம்பநதிகளின ஞானம, சிநதனமெனனு மூனறனுள் ஒன்றனைது துணையும பெறாது நனவினைவுணடாகுமிடதது அதற கேதுவாகிய பாவனை தருமததைதத துணையாகப பெற்றெழுகினறதெனவும, தீயநினைவுணடாகுமிடதது அதறகேதுவாய பாவனை அதருமத்தைத துணையாகப் பெறறெழுகின்ற தெனவுமறிக.

§ திதிததாபகம் பிருதிவி முதலிய நானகினுமிருப்பதென்பாரது மதததில் அது சாமாரிய குணமாம, பிருதிவிமாததிரததிருபபதெனபாரது மதததில் விசேடகுணமாம மனம பரிசமுளள திரவியமன்றாகலின அதனகண திதிததாபக மிருபபதினறெனக.

தநு (வில்) முதலியவற்றிற்கு ஆந (முன்)நிலைமையை மீட்டும அடைவிப்பது.

(கு-ரை.) சமஸ்காரம்-வாசனை சமஸ்கார்த்தனமையாகிய ஜாதியுடையது சமஸ்காரம, பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆனமா, மனம எனபனவற்றிருக்கும. வேகம, பாவனை, திதிததாபக மெனனு மூன்றனுள வேகமும் திதிததாபகமும மூாததததிரவி யஙகளிலும, பாவனை அமூாததததிரவியததிலு மிருக்கும

1 ஒன்றனது முதறகிரியையினறு தோனறி இரணடாவது முதலிய கிரிடைகளைத தோறறுவிப்பது வேகமாம் அது பிருதிவி அப்புககளின இரணடாம வீழசசி முதலிய தொழிறகும, தேயு வாயு மனஙகளின எரிதல் வீசல செல்லல முதலிய விரணடாவது முதலிய தொழிறகும அசமவாயிகாரணமா யிருததலின 'வினைக கேது' எனறு கூறபபட்டது.

ii முனனனுபவததாற தோனறி நினைவிறகுக காரணமாய ஜீவானமாவினமாததிரமிருப்பது பாவனையெனனும் சம்ஸ்கார மாம அஃது ஒப்புமைகாணடல முதலிய சககாரிகளு ளௗான ருல நினைவுணடாதற கேதுவா யெழுகினறதென்க (இந்நூலின 9 வது பககம பார்க்க)

(1) அனுபவம, சமஸ்காரம, ஸமிருதியென்பன ஆத்மாவின் தாமமாம அநுபவஜனனியசமஸ்காரமபாவனையாம அசசமஸ்காரம பூாவ அனுபவததாற தோனறியதும, பூாவ அனுபவததாற தோன றும ஸ்மிருதியை யுணடாககுவதுமா யிருததலின வியாபாரமாம இவவாறருல பூாவ அனுபவம ஸமிருதிககுக காணமாம; சமஸ் காரம வியாபாரமாம ஸமிருதியின உறபததிக்கடுதத பூாவ காலததில பூாவ அனுபவம் நாசமாய விட்டமையின அபாவமாம ஆயினும அதன வியாபாரமாகிய சமஸ்காரமிருககினறது ஆத லால பூாவ அனுபவம நாசமாகியும ஸமிருதி யுணடாகினறது

அந்தச்சமஸ்காரமோ பிரத்தியட்சமன்று, ஆனால் அது அனுமானத்தினால் பெறப்படுகின்றது ஆதலால் எவ்வளவுகாலம் முன்னனுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றதோ அவ்வளவுகாலம் சமஸ்காரமிருக்கிறது எந்த ஸ்மிருதிக்குப்பின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றதில்லையோ அது சரம(ஈற்று) ஸ்மிருதியெனப்படுகின்றது சரமஸ்மிருதியால்சமஸ்காரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது ஆதலால் மீண்டும் அப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகின்றதில்லை என்பது பிராசீனரது மதம்.

(ii) பூர்வ அனுபவஜன்னிய சமஸ்காரத்தால் முதல்ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது, முதல் ஸ்மிருதியி னுற்பத்தியினால் முன் சமஸ்காரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது, ஸ்மிருதியினால் வேறு சமஸ்காரமுண்டாகின்றது, அதனின்னின்று மீண்டும் சஜாதீய (தன்னினமான) ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது, அந்த ஸ்மிருதியினால் அதனையுண்டாக்கிய சமஸ்காரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது, அந்நியசமஸ்காரமுற்பத்தியாகின்றது, அதனின்னின்றும்மூன்றாவது ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதியினின்றும் சமஸ்காரத்தினுற்பத்தி யுண்டாகின்றது எந்தஸ்மிருதிக்குப்பின் சஜாதீயஸ்மிருதியுண்டாகின்றதில்லையோ அந்தஸ்மிருதி சமஸ்காரத்திற் கேதுவன்று என்பது நவீனரது மதம், இதுவே உத்தம சித்தாந்தமாம்

111. தன்தாசிரயத்தின் முன்னிலைமையைச் சமபாதிக்கும் (அடைவிக்கும்) வாசனை திதித்தாபகமாம் திதித்தாபகமெனினும் நிலைபெறுத்துகையெனினுமொக்கும் அது வில், ஓலைப்பாய், நாயவால், மரக்கிளை முதலிய பிருதிவியிலிருக்கும் வளைக்கப்பட்ட வில் முதலியவற்றிற்கு மீட்டும் முன்னிலைமையைச் சமபாதிப்பது அவற்றை யாசிரயமாகவுடைய திதித்தாபகமாம்

வேகமும் திதித்தாபகமும் கிரியையினற் றோன்றித் தமமிற் றோன்றிய கிரியையினால் நாசமடைவனவா யிருத்தலின் பாவனை

போனறு அநிததியமேயாம, பரமாணுவிலுளள திதிததாபகம நிததியமெனபாரு முளர.

> இபபுததிமுதல தாமாதாமம ஈருனவையும,பாவனை
> யும (ஆகிய ஒனபதும) ஆன்ம விசேடகுணம.
>
> குணஙகள கூறினும. கருமம கூறுதும.

(கு-ரை) ஆனமாவின விசேடகுண மினனவெனப பிறித தோதபபடடமையின எனைய குணஙகளின பாகுபாடு விளஙகு தறபொருட டுரைககபபடுகினறது, வருமாறு —

சஙகியை, பரிமாணம, பிரதககதவம, சையோகம, விபாகம, பரததுவம, அபரததுவம, குருததுவம, நைமிததிகததிரவததுவம, வேகம், திதிததாபகம எனபன சாமாநிய (பொதுக்) குணங்கள்.

ரூபம, ரசம, கநதம, பரிசம, சிநேகம, சாமசிததிகததிரவதது வம, சததம, புததி, சுகம, துககம, இராகம, துவேஷம, பிரயதநம, தருமம, அதருமம, பாவனை எனபன விசேட (சிறப்புக்) குணஙகள்

இவ்விசேட குணஙகளுள தருமம, அதருமம, பாவனை யென பன ஒழிநத ரூப முதலியவை சடசு முதலிய ஒவவோரிநதிரி யததாற் கவரபபடுவனவாம "திரவியததைப பகுககும உபாதியிரணடின ஒரதிகரணத்திலிராத சாதியுடைமை விசேட குணத்வமை" எனறு கூறபபட்டிருககினறது இது பிருதிவி, இஃதப்பெனத திரவியததைப பகுககும பிருதிவிததன்மை அப புததனமையெனனும உபாதி யிரணடினது சமாநாதிகரணமா (ஒரு நிலைககளமா)யுளள இருமைசசஙகியை முதலிய குணஙகளிலிராத ஜாதியுடையது விசேடகுணமாம

"உருவம, இரசம, கநதம, பரிசம, பரதது வம, அபரதது வம, திரவததுவம, குருததுவம, சிநேகம,வேகம எனபன மூர்த்ததுணங கள்" எனறும, "ஞானம, அஞானம, பாவனை, சததம, புததி, சுகம, துககம், ராகம, துவேஷம, பிரயதநமெனபன அமூர்த்ததுணங கள" எனறும, "சங்கியை, பரிமாணம, வேற்றுமை, சையோ கம, விபாகமெனபன மூர்த்தாமூர்த்த துணங்கள்" எனறும, "சையோகம, விபாகம இருமை முதலிய சஙகியை, துவிபபிர ததுவம் (இரு வேறறுமை) என்பன அநேகாசிரித துணங கள்" எனறும, "சஙகியை, பரிமாணம், வேறறுமை, சையோகம், விபாகம, பரததுவம, அபரததுவமெனபன ஈரிந்திரியக் கிராகிய துணஙகள" எனறும, உருவம, இரசம, கநதம, பரிசம, சதத மெனபன பகிரிந்திரியக் கிராகிய துணஙகள்" எனறும, "குருத துவம, ஞானம, அஞானம், பாவனை, திதிதாபகமெனனும குணங களும, பரமாணு துவியணுகஙகளிலுள்ள குணஙகளும, (ஆகாய முதலிய) அதீநதிரியஙகளிலுள்ள (சஙகியை முதலிய) சாமானிய குணஙகளும, திரியணுகத்தின உருவததை யொழிதவொழிநத குணஙகளும அதீந்திரியங்கள்" எனறும, "அபபு,தேயு,வாயு,பரமா ணுககளினகணுள்ள (இரச முதலிய) விசேடகுணஙகளும, பரமா ணுவிலுள்ள குருததுவமும திதிதாபகமும, (ஆகாய முதலிய) விபுககளிலும பரமாணுககளிலுமுள்ள ஒருமையும பரிமாணமும வேறறுமையும ஈசுவரனிடததுள்ள இசசாஞான முயறசிகளும நித தியகுணஙகள" எனறும, "உருவம, இரசம, கநதம, பரிசம, சிநேக மெனனு மிவறறின பிரததியட்சததில மகததுவததோடு கூடிய உறபூததனமையும்,சாமானியகுணப பிரததியடசததில் ஆசிரயப (குணியின) பிரததியடசமும, புததிப பிரததியடசததில (யானறி வுடையேனெனனத)தனனிடததுள்ள விசிட்டஞானததனமையும், சுகமுதலிடவறறின பிரததியட்சததில தனனிடததுள்ள சுகத

தனமை முதலியனவும காரணமாம்" எனறும தருககாமிரதம கூறுகினறது.

(3) கருமம்—ACTION.

105. புடைபெயாசசி (சலநாதமகம-அசைவு) கருமம.

குணஙகளபோலத் திரவியமாததிரத திருபபது, மூர்ததததுவ பரியாய நாமமுடைய விபுவலலாத பொருளின பரிமாணததோடு கூட ஒரு பொருளில சமவேதிததிருபபது, விபாகவழியான முதலிடததில சையோக நாசததில, பினனிடததில சையோக ஹேது; எழுதல, விழுதல, முடககல, நீட்டல, நடததலெனனுங கூறுபாட்டால ஐவகை. சுழறல (சுழற்சி) முதலியன நடததலுள அடங்கும.

(கு-ரை) கருமம - தொழில கருமததனமையாகிய சாதியடையது கருமம அது சையோகததிறகு வேறுயச சையோகததிறகு அசமவாயிகாரணமாம,மூாததததுவபரியாய நாமமு(பெயரு)டைய (வான முதலிய) விபுவலலாத (பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு, மனம எனனும) பொருளின (வரமபுபட்ட) பரிமாணததோடு கூட (பிருதிவியாதி) ஒரு பொருளில சமவேதிததிருககும விபுவலலாத பொருளின பரிமாணமாவது ஒரொலலைக குட்பட்ட பரிமாணமாம் அதுவே மூாதததுவமாம மூாதததுவவிலககணம வரமபுபட்ட பரிமாணததோடு கூடிய தனமையாம. விபுத திரவியததில் கர்மம நிகழாதெனபது கருதது.

பரியாயநாமம ஒரு பொருளைக குறிபபிததற கேதுவாகிய வேறு சொல. கைமமலை கறையடி புழைககையெனபன யானையெனனு மொருபொருளைக குறிபபிததற கேதுவாகிய பரியாய

நாமஙகளாயிருததலபோனறு விபுவலலாதபொருளின பரிமாணத தைக குறிபபிததறகு மூாததததுவமெனபது பரியாயநாமமாயிருக கினறதெனக சாவகாமஙகளும உறபததியுடைய பாவபதாாததமா யிருததலின யாணடும அநிததியமேயாம அதீநதிரியமூாததத திரவியததுளளகருமம அதீநதிரியமாம, பிரததியடசமூாததத திர வியததுளளகருமம பிரததியடசமாம கருமம மூாதததிரவியத தின (பிரிவின)வாயிலாக முதலிடத்தில சையோகநாசததிலுணடா கும,பினனிடததில சையோகவேதுவாம அது தனதாசிரயமநசிதத லானும தனனாலுணடாகும சையோகததானும கெடும. நோதன மெனனும பெயருளள சையோகததாலே முதறகிரியையும், வேகத தாலே இரணடாவது முதலிய கிரியைகளும, கிரியையாலே விபா கமும, விபாகததாலே பூாவதேச (முனனிட) சையோகநாசமும, அதனபினனா உததரதேச (பினனிட) சையோகமும, அபபால கருமததிறகும விபாகததிறகும கேடுமுணடாகினறனவெனபது நியமம (1) எழுதல-ஒனறுமேலிடததிற கூடுவதறகேதுவாம, (2) விழுதல-கீழிடததிற கூடுவதற கேதுவாம, (3) முடககல(வளைதல) தனசமீபததில வளைநது கூடுவதறகேதுவாம, (4)நீடடல்(நிமிாதல்) தனனிறறாாததில நிமிர்நது கூடுவதறகேதுவாம, (5) இவை யொழிநத சுழறசி முதலிய யாவும நடததலுளடஙகும

இருததல நடவாமை யெனறறொடடகததன பொருளின புடைபெபாசசியனமையின அவை கருமமனறு எனனூல "றவ வொடுகாவுமமை" எனனுஞ சூததிரததின விசேடவுரையில சங காநமசிவாயபபுலவா" மூனறுகாலமும அவைபறறிய புடைபெய ரும வினையுமிலலனவறறை எதிாமறைவினை மூனறுகாலமு மேறகுமெனறு கூறுதல இலககணை" எனறு கூறுவதிங காராயத தககதாம

(4) சாமாநியம்—GENUS

106 அநுவிருத்தி ஞானஹேது சாமாநியம; திரவிய முதல மூனறினிருபபது. சாமாநியம நித்தியம, ஏகம (ஒனறு), அநேகாநுகதம (பலவற்றிலிருபபது).

அதுவும, பரமெ(மேலெ)னவும, அபரமெ(கீழெ)னவும இருவகை

(கு-ரை) சாமாநியம-ஜாதி துவம, தனமை, ஜாதி, சாமாநியமெனபன ஒருபொருட்கிளவி மாலையினகண நூலபோல ஜாதி வியக்திககணிருந்து இது கடம இது கடம எனத தொடாநது வரும ஞானத்திற கேதுவாயிருத்தலின, 'அநுவிருத்தி ஞானஹேது சாமாநியம' என்று கூறபபட்டது அநுவிருத்திஞானம தொடாநதுவரும ஞானம நித்தியமாய ஒனறாய அநேகத்திற சமவேதித்திருத்தல சாமாநியத்தின இலக்கணமாம (1) திரவியத்தனமையாவது நித்தியமான பிருதிவியாதிகளிலும அநித்தியமான கடாதிகளிலும சமவேதித்து நித்தியமாடக குணஙகளிற சமவேதித்திராத ஜாதியாம, (2) குணத்தனமையாவது சமவாயிகாரணத்திற்கு (திரவியத்திற்கு) வேறாய பதாாத்தஙகளிற சமவேதித்துச சத்தைக்கு (வியாபகஜாதிக்கு)ச சாட்சாத (நேரே) வியாபபியமா யிருபபதான ஜாதியாம, (3) காமத்தனமையாவது நித்திய பதாாத்தஙகளிற சமவேதித்திராது சத்தைக்குச சாட்சாத வியாபபியமான ஜாதியாம

பரம்.

அவற்றுள, பரம சத்தை (உண்மைத்தன்மை); பல விடயமாதலின (திரவியகுணகாமஙகளி லிருபபதாக

லின). அதுவும (பரமும) அநுவிருததி ஞானமாத திர ஹேதுவாதலின சாமானியம (பொது).

அபரம்.

அபரம திரவியதது வ முதலியன; அறபவிடயமாத லின. அதுவும (அபரமும) வியாவிருததிககு (திர வியகுணகாமங்களைப பிரிததறிவிததறகு) ஹேது வாதலின சாமாநிய விசேடம (பொதுவிற சிறபபு.)

(கு-ரை) அதிக தேசததிருககும சாமாநியம பரமாம, அறபதேசததிருககும சாமாநியம அபரமாம (1) சததை திரவி யததனமை, குணததனமை, கருமததனமைகளைநோகக அதிகதேசத திருததலின வியாபக ஜாதியாம, (2) திரவியததனமை முதலியன சததையை நோகக அறபதேசததிருபபனவாதலின வியாபபிய ஜாதியாம, (3) இததிரவியததனமை முதலியனவே சததையை நோகக அறபதேசததிருபபனவாகவும கடததனமை படததனமை முதலியனவறறைநோகக அதிகதேசததிருபபனவாகவு மிருத்த லின வியாபபிய வியாபக ஜாதியாம ஜாதியுடையது வியகதி யெனபபடும சாமாநியம் யாண்டும் ஏகாகாரவடிவ ஆகாயமுதலிய வறறிலும தனனிலும் விசேட முதலியவற[illegible]லு மிருபபதிலலை, அவறறினறனமைஉபாதியாம ஈணடு உபாதி அகணடதருமமெனப படும, வியகதி யொனறுயிருபபது ஜாதிபாதகமாம, பாதகம்-கெடுபபது ஆகாயததனமை, திசைததனமை, காலததனமை எனறறெடுககததனவறறுள் தனமை அநேகானுகதமாயிராமை யினஅது ஜாதியனறு ஆசிரயமொனறுயிருககுநதனமை உபாதியா மனறி ஜாதியாகாதெனபது கருதது. * சாஙகரிய (கலத்தல)

* "ஏகவியகதிவிருததிததுவம (ஒரு வியகதியி லிருக்குந

முதலானவையும ஜாதிபாதகமாம். சாமாநியததன்மை சாமாநிய வடிவமனறு சாமாநியததிறகுச சாமாநிய முணடெனின் அநவஸ தையாமாதலின அதற்குச சாமாநியமினறெனக.

தாமமாததிரம உபாதியெனக கூறபபடுதலின் தாமமாததிர மாகிய திரவியதது வ முதலியனவும உபாதி வடிவமாம இககார ணததாறறுன முனனாத திரவியததைப பகுககுந தனமை உபாதிவடிவினதெனறு கூறபபடடது.

அதீநதிரியஙகளிலுளள சாமாநியம அதீநதிரியமாம, பிரததி யடசஙகளிலுளள சாமாநியம பிரததியடசமாம தனதாசிரயம நசிததவிடததும சாமாநியம் நசியாதென றஙகீகரிககபபடடிருக கினறது

"சாமாநியம ஜாதிவடிவினது உபாதிவடிவினது என இரு வகைததாம சாக்ஷாததாகச சம்பாதிக்கபபடட சாமாநியம ஜாதி வடிவினது அது சததை திரவியததன்மை முதலியவறறைப போனறதாம பரமபரையாகச சமபாதிககபபடட சாமாநியம உபாதிவடிவினது. அது பிரமேயததுவம ஞேயததுவ முதலியன வும் தணடமுடைமை குணடலமுடைமை முதலியனவும போல வாம பிரமாததனமையே பரமபரைசசமபநதத்தான குடமுதலிய வறறினிருககும பிரமேயததன்மையாமென றிவவாறு அறியததகக தாம" எனறு தருககதெளமுதி கூறுகினறது.

*இதில வியகதியின வேறுன (திரவிய குண காடீங துலலிய (ஒதத) வியகதி விருததிததுவம, அநவஸதை, இலககண பஙகம, சமபநதாபாவம எனபன ஜாதிபாதகஙகளாம" எனறு தருககாமிர்தங கூறுகினறது.

* (1) வேதாநத பரிபாஷை "ஜாதி உபாதியெனனும பரி

கடகு வேறான) சாமாநியமில்லென றெருவன கூறி ஞன.

(கு-ரை) திரவியதது முதலியன அததவியாவிருததி வடிவமா யிருததலின அவை திரவிய முதலிய வியகதி வடிவமே யாம, ஆதலின திரவிய முதலிய வியகதியினும வேறான சாமா நிய முணடெனல பொருநதாதெனபா பௌததா

இதிற் கூறுதும:—

ஆயின, பினனமாய வேறுபடட இலககணமுடைய பிணடஙகளின (வியகதிகளின) ஏகாகாரபுததி (ஒரு வடிவஞானம) எலலாவறறினும (சாவவியகதியினும) அடைநத ஒனறனையே யலலாமல யாதைபபறறிநிற கும? (எதையும பறறாது); அதுவே சாமாநிய மெனக.

(கு-ரை) செமமை கருமை முதலிய வடிவமாக வொனறற கொனறு வேறுபட்டுளள கடவியகதிகள பலவறறுளளுமடைந

டாவை (சஙகேதவாாததை) எபபிரமாணஙகடகும விஷயமாக வினமையின அபபிராமாணியமாம. 'இது கடம' எனறற றெடக ‹ சுறுப பிரததியட்சமோ கடததுவாதிகளாய தாமஙகளிருபபதிற பிரமாணமேயனறி அககடததுவாதிகள ஜாதியெனபதிற பிரமாண ..னறு ஜாதிததுவமாகிய சாததியம அபபிரசிததமா யிருக்கு ம்டதது அதறகுச சாதகமான அனுமானததிறகும இடமிலலை' ‹ானறு கூறுகினறது

(2) நனனூலாா குணததிறகு வேறாக ஜாதியெனபதொன ..னறெனபா. அவா "அளவறிவொயபுவடிவு நிறஙகதி, சாதிகுடி ..றபபாதிப பலகுணம" எனறு கூறுவதறிக

துளள வொருகடததுவசாமாநியததை யஙகீகரியாவிடின அக கடஙகளெலலாவறறுளளுமஇது கடம இது கடம எனனும் ஏகா காரபுததியுணடாகாது. அவவேகாகாரபுததியுணடாவது பிரசித தமா யிருததலின அது சிததிததறபொருடடுச சாவ கடஙகளிலும ஒரு கடததுவ சாமாநியததை அவசியம அஙகீகரிததலவேணடும். ஞேயா (விஷயா)நுசாரமாக ஞானமுணடாகினறதெனபது நியம மாகலின, கடததுவசாமாநிய மிலலாவிடின் இது கடம இது கடம எனனும ஏகாகாரபுததியுணடாகாது. ஆதலின, வியகதியினும வேருகச சாமாநியமுணடெனபது பிரசிததமாமெனக.

(ஆ.) *அறறுயின, தானலலதின் நீககததா (அதத

* அததவியாவிருததியினும வேருகச சாமாநிய மொன றின றெனபவா பௌததா அவா சாமாநியமெனபது சாவ கதமா யிருககிறதா? அலலது தனககாசிரயமான எலலாவறறினு மிருககிறதா? முதறபடசததில எலலா வஸதுககடகும சாஙகரி யமு (கலபபு)ணடாம, அபசிததாநதமுமாம சாமாநியம் தனக காசிரயமான எலலாவறறினு மிருககினறதெனபது தாககநூற கொளகை. வாததமான (நிகழகால) கடததிலுளள சாமாநியம மறறுரிடததுணடாகினற கடததுடன சமபநதப்படுகினறது அது வாததமான கடததிலிருநதுவநது சமபநதபபடுகினறதா? வாராமலே சமபநதபபடுகினறதா? முதறபடசததில திரவியத தனமை சமபவிககும. இரணடாவது படசததில சமபநதம பொருநதாது மேலும (1) நஷடமான கடததில சாமாநிய மிருககிறதா? (2) நசிததுபபோகினறதா? (3) வேறிடததிற போகினறதா? முதறபடசததில அது நிராதாரமாம, இரண டாவது படசததில அது நிததியமெனபதமையாது, மூனறு வது படசததிலஅதுதிரவியமாம இதரதோஷஙகளுடன கூடியிரு

வியா விாதகியா)ற் பணணபபடடதே ஏகாகாரபுததி யாக (இருககிறது), அஙஙனமனறோ, எலலா ஆ வடி வினும ஆ வலலாத புரவி (குதிரை) முதலியவறறின நீககமுணடு; நீககமுணமையின, பல ஆ வடிவின இவவேகாகார ஞானம ஆ வலலதன நீகக விடய முடையதே, விதி ரூபமான ஆததனமையாகிய சாமா நியவிடய மனறே யெனின,

(கு-ரை.) தானலலதினீககம - அநநியோநநியாபாவம அது கடம படமன றெனறாற போலவதாம ஆ, ஆ எனனும ஏகாகார ஞானம ஆ, புரவியனறென நீககும அநநியோநநியாபாவததை விஷய மாகவுடைததா யிருககினறதனறி விதி (பாவ) ரூபமான ஆத தனமையாகிய சாதியை விஷயமாகவுடைததா யிருககவிலலை யெனறு பௌததனால ஆடசேபிககபபடடது

(ச) இஙஙனமனறு, விதிமுகததாலே ஏகாகாரங கவாதலின.

பதால சாமாநியம அபபிராமாணியமாம (1) ஓரிடததுளள சாமாநியம மறறோரிடததுணடாகும கடததில அவவிடததி னினறும அசையாமற போகினறதெனல யுகதி விருததம (2) யாணடு இநதப பாவ (கட) மிருககினறதோ ஆணடு அதனுடன சாமாநியம சமபநதபபடுவதினறு, ஆனால அநதத தேச (கட)த்தை யும வியாபிததுககொணடிருககின்றது, இஃதென்ன வியபபு' (3) சாமாநியம போவதுமனறு, அஙகே இருந்ததுமனறு, பிறகு வருவதுமன்று,அமசததுடன கூடியதுமனறு,முநதிய ஆதாரததை விடுகின்றதுமனறு எவவளவு கஷடம! எனச சாமாநியமினறென மறுதது இது கடமஇது கடமெனத தொடாசசியாயவரும் ஞானத திறகு விஷயம அது படமனறெனறு விலககலாம எனறு கூறுவா.

(கு-ரை) விதிமுகவுணர்ச்சிக்கு (இருக்கிறதென்னும் ஞானத்திற்கு) விஷயம் பாவமென்பதும், நிஷேதமுக (மறைமுக) வுணர்ச்சிக்கு (இல்லையென்னும் ஞானத்திற்கு) விஷயம் அபாவமென்பதும் நியமமாம். ஆத்தன்மை முதலிய ஜாதி விதிமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமா யிருத்தலின் அது நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமா யிருக்கின்றதென்றல் பொருந்தாது. தம்முள் பரஸ்பரம் வேறுபாடுடைய பல கடங்களில் இது கடம் இது கடமென்னும் ஏகாகாரபுத்தி சர்வ கடங்களிலுந் தொடர்ந்து சர்வ கடங்களிலும் வேறான ஒரு கடத்தன்மைச் சாமானியத்தைச் சித்திக்கச் செய்கின்றமையின் அதனை அதத்வியாவிருத்தி வடிவமென்பதமையாது என்பௌத்தன் மதம் கண்டிக்கப்பட்டது. இது கடம் இது கடமென்னும் ஏகாகாரம் விதிமுகத்தானே கவரப்படுகின்றமை காண்க.

V விசேடம்—DIFFERENCE.

107. விசேடம் நித்தியம்; நித்தியத்திரவியத்திருப்பது; வியாவிருத்தி புத்திமாத்திரத்திற் கேது.

நித்தியத்திரவியங்கள் ஆகாய முதலிய ஐந்து, பரமாணு ரூபமான பிருதிவியாதி நான்கு.

(கு-ரை) விசேடம்-சிறப்பு இஃது அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கவிரோதியாய்ச் சாமானியமற்றதாய நித்தியத்திரவியங்களிற் சமவேதித்து நித்தமாயிருக்கும், சுத்த சத்தையென்றும் கூறப்படும் * சமான ஜாதிக குணக்கிரியைகளையுடைய பரமாணுக்கள்

* நித்தியத்திரவியங்கள் தம்முள் வேறுபட்டிருத்தலைத் தெரிவிப்பது அவற்றின்கணுள்ள சாமானிய முதலியனவாதலின் அவையே விசேடமாம். அவற்றிற்கு வேறாக விசேடமென்ப

பரஸ்பரம் தம்முள் வேறுபட்டிருத்தலை யறிவிப்பது விசேடமா யிருத்தலின் அஃது அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். பிரளயகாலத்தில் பரமாணுக்களின் பேதத்தை யுணர்தற்பொருட்டு அவற்றினகணிருப்பது யாதோ அது விசேடமாமெனக் * கணாதமுனிவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது விசேடம் நித்தியத்திரவியங்களிலிருந்து அவை தம்முள் வேறுபட்டிருத்தலைத் தெரிவித்தலின் 'வியாவிர்த்தி புத்திமாத்திரத்திற்கேது' என்று கூறப்பட்டது

VI. சமவாயம்—CO-INHERENCE

108. நீக்கமின்றி இருப்பவற்றின் சம்பந்தம் சமவாயம். அது கூறப்பட்டதே.

(கு-ரை) சமவாயம்-ஒற்றுமைச் சம்பந்தம் சமவாயிகாரண விலக்கணங் கூறுமிடத்துச் சமவாயத்தின் இலக்கணம் கூறினமையின் 'அது கூறப்பட்டதே' என்று கூறப்பட்டது சமவாயசம்பந்த மற்றுச் சம்பந்தவடிவா யிருப்பது யாது அது சமவாயமென்பதும் ஒன்று. அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்ச்சியின்றி யெத னுணர்ச்சி யுண்டாவதின்றோ அத்தன்மைய தாம் சம்பந்தமெனப் படும். ஈண்டு விசேடியம் அநுயோகியும், விசேடணம் பிரதி யோகியுமாம் கடத்தில் கடத்தன்மையின் சம்பந்தவுணர்ச்சி கடமா கிய அநுயோகியினுணர்ச்சியும் கடத்தன்மையாகிய பிரதியோகியி னுணர்ச்சியுமில்லாவிடத்து நிகழாமையும், குணியில் குணத்தின் சம்பந்தவுணர்ச்சி குணியாகிய அநுயோகியினுணர்ச்சியும் குணமா கிய பிரதியோகியினுணர்ச்சியு மில்லாவிடத்து நிகழாமையுமுணர்க.

துளதெனல் வானமலர்போல அப்பிரசித்தமா மென்பர் ஒரு சாரார்.

* விசேட பதார்த்தத்தை யங்கீகரித்தவர் வைசேடிகரெனப் படுவர்.

இஙஙனமே அவயவ அவயவி முதலியவறறின சமபநதவுணாசசிக குங கொளக அதீநதிரியஙகளிலுளள சமவாயம அதீநதிரியமாம பிரததியடசஙகளிலுளள சமவாயம பிரததியடசமாம. அஃதொன ருய நிததியமாயிருககும

(ஆ) அறறுபின, அவயவ அவயவிகள் நீககமினறி இருபபனவாதலின அவறறது சமபநதம சமவாய மெனபது பொருநதாது, அவயவததின வேருய் அவயவி இனமையின.

*பரமாணுககளனறே அஙஙனம படல கூடி இது குடமெனறு கவரபபடும

---

* (1) இரணடு பரமாணுவினினறு துவியணுகமும, மூனறு துவியணுகததினினறு திரியணுகமும, நானகு திரியணுகததி னினறு சதுரணுகமும, ஐநது சதுரணுகததினினறு பஞசாணுக மும முறையே தோனறுவதால கடபட முதலியன உண டாகினறனவெனறு கூறுது பிருதிவியாதி பரமாணுககளின சமுதாயமே கடபட முதலியனவாமெனறு கூறுவா சமுதாயவாதி கள இவா பரமாணுவினும வேருகக கடபட முதலிய அவயவி யுணடெனல எவவாறறுனும பொருநதாதெனபா

(2) சையோக சமபநதம சமவாயததை யபேடசிபபது போனறு சமவாயமும சமபநதவடிவமா யிருபபதனுல வேறேூ சம பநதததை யபேடசிககும, அபபோது அநவஸதையாம வினை முதலி யவை சிததிபபதறகுமுனனாச சமவாயம பெறபபடாமையின அது நிததியமாகாது சம்பநதியினும வேருகச சமபநதவடிவ சமவாயம பெறபபடாமையின அஃதிலலை எனறும, பிறவும கூறுவாருமுளா

(கு-ரை) சமுதாயவாதிகளாய பௌத்தர் முதலியோர அவயவத்தின (உறுப்பின) வேருக அவயவி (உறுபபி)யினமையின அவயவ அவயவிகட்குச சமவாயசமபந்தமுணடெனபது பொருந்தாது; பரமாணுககளின சமுதாயமே இது கடம இது படம என்று கவரபபடுகின்றதென்பர

(ச.) இதிறகூறுதும —குடம் பரிய(பெரிய)தெனனுங காட்சியுணடு. அது (குடமபரியதெனனும பிரததியடசம) பலவாய்ப பரியதலலதாயப புலபபடாததாகிய (அபபிரததியட்சமாகிய) பரமாணுககளிலே உணடாதல தகாது இபபுததி (குடம பரியதெனனுங காடசி) மயககமெ (பிராநதியெ)னில, அனறு, வாதகமினமையின.

ஆதலின, இஙஙனம திரவியாதி அறுபொருளும கூறபபடடன. அவை விதிமுகஞானததால அறியபபடுதலின பாவ ரூபஙகளே.

(கு-ரை) வாதகமினமையின-குடமபரியதெனனுங காடசிககுக கெடுதியினமையின குடம பரியதெனனுங காடசி பிராநதியாயின் அதனீககததில குடம பலவாயப பரியதலலதாயப புலபபடாததாகிய பரமாணுவின சமுதாயம என்று விளஙகலவேணடும அஙஙனம விளஙகாமையின குடம பரமாணுவின சமுதாயமா மெனல பொருந்தாதெனறவாறு. எளளது கூடடததில எள தனிததனியாயப புலபபடுதலபோனறு பரமாணுவின கூடடமாகிய கடததில பரமாணு தனிததனியாய விளஙகல வேணடும அஙஙனம விளஙகாமையின, பரமாணுககளின கூடடமே கடமெனல எஙஙனமாமென மறுககபபடடதெனச. குண குணி,

வினை வினைமுதல, ஜாதி வியக்தியென்ற றிரட்டைகத்தனவற்றின சமவாயம 'கரியது குடமெனனும விசிட்டஞானம விசேடண விசேஷியங்கட்குள்ளதாகிய சமபந்தத்தை விடயமாகவுடையது, விசிட்டஞானமாகலின, குழையனென்னும ஞானமபோலும்' என்னு மநுமானத்தால் பெறப்படும் பெறப்படவே அஃதின்றென்றலமையாது. சமவாயத்தின நியாயநூலார பிரத்தியட்சவிஷயமென்றும, வைசேடிகநூலார அநுமானவிஷயமென்றுங் கூறுவர (இருக்கிறதென்னும) விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமாயிருப்பது பாவபதார்த்தமாகலின விதிமுகஞானத்திற்கு விஷயமான திரவியாதியாறும பாவபதார்த்தமாமெனக

அபாவம் —NON-EXISTENCE

109. இப்பொழுது நிடேதமுகப பிரமாணத்தால் அறிவதாகிய அபாவமான ஏழாம பதார்த்தம கூறுதும:—

(கு-ரை) அபாவம - இன்மை அபாவம கடமில்லை, படமில்லையென்ற றிரட்டைகத்து நிஷேதமுகப பிரத்தியட்சப பிரமாணத்திஞல அறியபபடுதலின 'நிடேதமுகப பிரமாணத்தா லறிவதாகிய அபாவம என்று கூறப்பட்டது இல்லையெனனும ஞானத்திற்கு விஷயம அபாவமாமெனபது கருதது நிஷேதம-விலக்கு பாவத்தினும வேறு அபாவமாம. பிரதியோகியி னபேட்சையுடைய ஞானத்திற்குச சமபந்தமும சாதிருசியமும அபாவமும விஷயமாயிருத்தலின சமபந்த சாதிருசியங்கட்கு வேறுயப பிரதியோகியின அபேட்சையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது அபாவமாம எனபதும அபாவத்திற் கிலக்கணமாம ஈண்டபாவத்தினபாவப பிரதியோகியெனபபடும கடமில்லை யெனபுழி இல்லையெனனும அபாவம கடம எனனும பிரதியோகியின அபேட்சையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருத்த லறிக கடஞானமின்றியவனுக்குக கடமினறெனனுமஞான முண்டாகாதெனபது கருதது

அவயவபாவம்-சம்சர்க்காபாவமெனவும் அந்நியோந் நியாபாவமெனவும் வகையானிரண்டு.

(கு-ரை) அபேத சம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமாம், ஏனைய சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அபாவம் சம்சர்க்காபாவமாம் அபேதமெனினும் தாதாத்மியமெனினும் ஒக்கும் சம்பந்தமெனினும் சம்சர்க்கமெனினு மொக்கும்

(1) சம்சர்க்காபாவத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியத்தில் பிரதி யோகியை யுணர்த்தும் பதம் முதல்வேற்றுமை யுடையதும் அநுயோகியை யுணர்த்தும் பதம் ஏழாம் வேற்றுமை யுடையது மாம் உதாரணம் கபாலத்திற் கடமில்லையென்பது ஈண் டுக் கபாலம் அநுயோகியும் கடம் பிரதியோகியுமாம் கபாலபதம் ஏழாம்வேற்றுமையுடையதாயும் கடபதம் முதல் வேற்றுமை யுடையதாயுமிருத்தல் காண்க.

(2) அந்நியோந்நியாபாவத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியத்தில் பிரதியோகியையும் அநுயோகியையு முணர்த்தும் பதங்கள் முதல் வேற்றுமை யுடையனவாம் உதாரணம் கடம் படமன்றென்பது ஈண்டுக் கடம் அநுயோகியும் படம் பிரதியோகியுமாம் கடபத மும் படபதமும் முதல் வேற்றுமையுடையனவா யிருத்தலறிக. அபாவத்தின் வேறுபாடு பிரதியோகியின் வேறுபாட்டாலுண் டாகின்றதென்பது நியமம் அதிகரண வேறுபாட்டால் அபா வத்தின் வேறுபாடுண்டாகின்றதென்பது பிராமதம்.

(1) சம்சர்க்காபாவம் I. பிராகபாவமும், II. பிரத் துவம்சாபாவமும், III. அத்தியந்தாபாவமு மென மூவகை.

(கு-ரை.) பிராசீனா சாமயிகாபாவததையுங கூட்டிச சமசாககாபாவம நாலவகைததாமெனபா. இவா அஃததியநதாபாவததி லநதாககதமாமெனபா

பிராகபாவம்—ANTECEDENT NON-EXISTENCE

1. உறபததிககுமுன காரணஙகளிறகாரியமினமை **பிராகபாவம்** எஙஙனம? *நூலகளில ஆடையிலலை, அஃதநாதி, தோறறமினமையின.

---

* (i) ஒரு சாராா நூலகளில ஆடையிலலை எனபுழி ஆடையின பிராகபாவம நூல்களிலிருககினறது நூலகள உறபததியுடையனவாகலின அவற்றிலுளள ஆடையின பிராகபாவம அநாதியெனபதமையாது தாம் (நூலகள) ஆதியா (உறபததியுடையதா)கவும தாமம (பிராகபாவம) அநாதியாகவும கூறல வியாகாதமாம நிததியததுளள பிராகபாவம அநாதி, அநிததியததுளள பிராகபாவம ஆதியெனல அமையும எனபா

(ii) மற்றொரு சாராா துவமசாபாவததின பிராகபாவம(கடம) சிலவிடததது உறபததியுடையதா யிருததலின யாணடும பிராகபாவம அநாதியாமெனபதமையாதெனபா. பிராசீனா துவமசாபாவததின பிராகபாவம அதனது பிரதியோகிவடிவமும அபபிரதியோகியின பிராகபாவவடிவமுமாம எனபா.

(iii) பிறிதொருசாராா எநதககாரணததினகண் எதனை யுணடாககுதறகுரிய சகதி யிருககிறதோ அநதக காரணததினகண அஃதுணடாகினறது நூலகளில் ஆடையை யுணடுபணணுவதறகுரிய சகதியிருககினறது; கபாலததில ஆடையை யுணடுபணணுவதறகுரியசகதியிலலை, அதனாறறான அது நூலகளினினறுணடாகினறது, கபாலததினின றுணடாகினறதிலலை. ஆதலால இசசக

(பிராகபாவம) கெடுவதும காரியமே, அதன
(பிராகபாவததின) கேடாதலின.

(கு-ரை) பிராகபாவம - முனனினமை, பிராக-முன, அபாவம-இனமை பிராகபாவம தனது பிரதியோகியின உறபததிககு முன அதனது சமவாயிகாரணததிருககும நூலகளில ஆடையிலலை யெனபுழி ஆடை தோனறுவதனமுன அதன சமவாயிகாரணமான நூலகளில ஆடையினமை யிருததலறிக பிராகபாவததிறகு உறபததியினமையின அஃதநாதியாம அது தனது பிரதியோகியைத தோறறுவிககுமிடதது கெடுதலின பிராகபாவநாசமே காரியமாம இதனால உறபததியினறி நாசமுடையது பிராகபாவமெனபது பெறபபடடவாறறிக

பிராகபாவம நூலகளி லாடையுணடாகும் எனறறெருடககதது ஞானஙகளாற பிரசிததமாம எதறகு (எககாரியததிறகு) எதனகண (எசசமவாயிகாரணததில) பிராகபாவமுளதோ அதறகு அதனகண உறபததியுணடாமெனபது நியமம கபாலததில ஆடையின பிராகபாவமும நூலகளில கடததின பிராகபாவமுமினமையாறறான கபாலததில ஆடையும நூலகளில கடமும முணடாவதிலலை எலலாவறறினினறும எலலாககாரியஙகளும உணடாவதிலலையெனபதை நிரூபிககவே பிராகபாவம அஙகீகரிககபபடடதெனறறிக

பிராகபாவம அநாதியெனபதறகுக கூறும காரணம வருமாறு —பிராகபாவம, பிரதியோகி, துவமசம (அழிவு) எனனும மூனறனுள ஒனறன அதிகரண (இட) காலம அவசியமுணடு

திககு வேறாகப பிராகபாவமெனபதொன றிருககினறதென றஙகீகரிததல பயனறறதாமெனபர.

பிராகபாவததுவமசஙகளின அநாதாரகாலமபிரதியோகிககு ஆதாரமாமெனல நியமமாம கடமுணடாய நாசமாவதறகுமுன கடததின பிராகபாவத துவமசஙகளின அநாதாரகாலமிருககினறது, எனெனின, கடததின பிராகபாவம நாசமாயவிடடது, கடததின துவமசம உணடாகவிலலை, ஆதலால, கடததுவமசததின அநாதாரகாலமாம அது (அநாதாரகாலம) கடததின ஆதாரகாலமாம. கடததுவமசததின துவமசததை யஙகீகரிககின கடததுவமசததினது துவமசததின அதிகரணகாலம கடபிராகபாவ கடததுவமசஙகளின அநாதாரமா யிருததலின கடததின ஆதாரமாதல் வேணடும் இவவாறறின துவமசததின துவமச்ததை யஙகீகரிககின பிரதியோகியின எழுசசி யுணடாதல்வேணடும இதனைறறின பிராகபாவம அநாதியென றஙகீகரிககபபட்டிருககினறது பிராகபாவம சாதியெ (உறபததியுடையதெ)ன றஙகீகரிககின பிராகபாவததின உறபததிககுமுநதியகாலம பிராகபாவததுவமசஙகளின அநாதாரமா யிருததலின பிரதியோகியின ஆதாரமாதல வேணடும ஆதலால பிராகபாவம அநாதியும் அநதமுடையதுமாமெனக

பிரத்துவம்சாபாவம்—DESTRUCTION.

11. காரணஙகளி (ஓடடி)ல தோனறிய காரிய (குட)ததின அபாவம பிரத்துவம்சாபாவம், கெடுதலெனனுமளவு. எஙஙனம? குடமுடைடகையில ஓடடிற குடமில்லை; கோலானடித்தல முதலியவறறாற பிறபபது. அது (பின்னினமை) தோனறுவதாயினும *கேடிலலது, கெடடது (அழிநதகுடம) மீணடுந தோனறுமையின.

* (கடததின) துவமசாபாவம தனது பிரதியோகியின (கடத

(கு-ரை) பிரததுவமசாபாவம-பினனினமை, அது தனது பிரதியோகியின நாசததின பினனா அதனது சமவாயிகாரணத திருககும குடமுடைநதவிடததுக குடததின பினனினமை அதன சமவாயிகாரணமான கபாலததி (ஓடடி)லிருததலறிக அபாவ காரியததி னுறபததிககு நிமிததகாரணமொனறே வேணடறபால தாகலின 'கோலானடிததன முதலியவறறின பிறபபது' என று கூறபபடடது ரணடு நிமிததகாரணம குடமும கோலாலடிததலு மாம

பாவபதாாததததின கேடு அபாவபதாாததததின கேடு எனக கேடிருவகையாம பாவபதாாததததின (கடததின) கேடு துவமசாபாவமாம, அபாவபதாாததததின கேடு பாவபதாாதத மாகவாவது அலலது அபாவபதாாததமாகவாவதாம. கடப பிராகபாவததின கேடு கடமாயிருததலும, துவமசாபாவததின பிராகபாவததின கேடு துவமசாபாவமாயிருததலுமறிக. அபாவத தின அபாவம பிரதியோகியெனப படினும அஃதுறறுநோககு மிடதது அபாவப பிரதியோகி, பாவப பிரதியோகியென இருவகையாம. கடபபிராகபாவததின அபாவம (கடம்) கடபபிராகபாவமெனனும அபாவப பிரதியோகியினை யுடைய தாம, கடததுவமசாபாவம கடமெனனும பாவப பிரதியோகி யினை யுடையதாம இஙஙனமே ஏனையவறறையு முயததுணாக

தின) சமவாயிகாரணத்திறறின (ஓடடிறறின) இருககும அது நாசமாமிடதது துவமசாபாவமும நாசமடைதலின துவமசா பாவம கேடிலலதெனபதொவவாது நிததியததுளள துவமசா பாவம கேடினறியதாம, அநிததியததுளள துவமசாபாவம கேடு டையதா மெனப தொவவுமெனபா ஒரு சாரார.

அபாவததின அபாவம அதனபாவம என நிகழும அபாவ மாலையில மூனறுமபாவம முதலபாவமாயும நானகாமபாவம இரணடாமபாவமாயுமமைநது யாவு மிரணடிரணடாயப பிரதி யோகியும அபாவமுமாம. கடததினது அபாவததினபாவம கட மாயும, கடததினது மூனறுமபாவம கடததின அபாவமாயு மிருததலறிக. பிரததுவமசாபாவம இககபாலஙகளில கடமழிநத தெனறற றொடககதது ஞானஙகளால பிரசிததமாம பிராக பாவம நாசமும, துவமசாபாவம உறபததியு முடையனவா யிருததலின அவவிரணடும் அநிததியமேயாம பிரததுவமசா பாவம தோனறுவதாயினும கெடடது மீணடுந தோனறுமையின நாசமினறியதாம பிரததுமசாபாவததின நாசததை யஙகீகரிக கின கெட்டகடம மீணடுந தோனறவேணடும, அஙஙனந தோன றுமையின துவமசாபாவததிறகுக கேடினறு

அத்தியந்தாபாவம்—ABSOLUTE NON-EXISTENCE.

111. முககாலததினுமினமை அத்தியந்தாபாவம் எங ஙனம? வாயுவில உருவமிலலை.

(கு-ரை) அததியநதாபாவம-முறறுமினமை எவவதிகரண (இட)ததில எதன அபாவம முககாலததது மிருககினறதோ அஃது அத்தியநதாபாவமாம வாயுவில உருவம முககாலததுமினமை யின அஃததியநதாபாவமாம இஙஙனமே ஏனையவறறையும ஊகிததுணாக. இஃதுறபததி நாசமினறியிருததலின * நிததிய மாம அநநியோநநியாபாவமும உறபததி நாசமினறியிருததலின, அநநியோநநியாபாவததின வேறுய உறபததி நாசமினறிய அபா

* அததியநதாபாவததின அதிகரணம நிததமாயின அது நிததமாம, அநிததமாயின அநிததமாம எனபா ஒரு சாரார

வம அததியநதாபாவமெனபதும அததியநதாபாவததிற கிலககண மாம அததியநதாபாவம வாயுவி லுருவமிலலை, ஆகாயததிற கிரியையிலலை, நீரிற பிருதிவிததனமையிலலை எனறற ஜெடக கதது ஞானஙகளாற பிரசிததமாம

பிறா கூறும சாமயிகாபாவம இதி லநதாககதமா மெனபதன காரணம வருமாறு — * சாமயிகாபாவம அததியநதாபாவமேயாம குடமிலலாதநிலததுக குடஙகொணாநத விடததுக குடததின அததியநதாபாவம வேறிடததுச செலலாவிடததும உணாசசி நிக ழாமையின, குடஙகொணடுபோயபினனை ருணாசசி நிகழுதலின நிலததிறகுங குடததிறகுமுளள சையோகததின முன்னபாவமும பினனபாவமும அவவததியநதாபாவ வுணாசசியை யுணடாககும அதனுலே குடமுடைய நிலதது அககுடததினது சையோகததின முனனபாவமும பினனபாவமும இனமையின அததியநதாபாவததி னுணாசசி நிகழாதெனறும, குடஙகொணடுபோய பினனா அதன சையோகததின பினனினமை யிருததலின அவவததியநதா பாவததினுணாசசி நிகழுமென்றும கொளக எனபது

---

* சாமயிகாபாவம அததியநதாபாவ மாகாதெனப பிராசீன தாாககீகா மிகு விரிவாயெழுதி யிருககினறனா அது நூல விரியுமெனனும பயததால ஈணடெழுதாது விடபபட்டது விருப புடையாா விருததிபபிரபாகரம 180-வது பகக முதல 183-வது பககவரையிற காணக

சாமயிகாபாவமாவது ஒருசமய (கால) விசேடததிலுணடாய ஒரு சமயவிசேடததில நாசமாகும அபாவமாம் யாணடு ஓாகாலத திற பதாாததமுளதாய ஓாகாலததிலிலதாகினறதோ ஆணடுப பதாாததசூனியகாலததில அபபதாாததததின சாமயிகாபாவமுண டாகினறது. நிலமுதலியவறறில கடமுதலியன ஓாகாலததிருநது

அந்நியோந்நியாபாவம்—MUTUAL NON-EXISTENCE.

(2) அந்நியோந்நியாபாவம் தாதாத்மியத்தைப் பிரதியோகி (எதிர்மறை)யாக வுடைய அபாவம். எங்ஙனம்? குடம் ஆடையன்று.

இங்ஙனம் அருத்தங்கள் கூறப்பட்டன.

(கு-ரை) அந்நியோந்நியாபாவம்-பேதம் அஃதாவது ஒன்று மற்றொன்றாகாமை. தாதாத்மியம்-அபேதம், அஃதாவது சொரூபமாம், கடத்தினது அபேதம் கடசொரூபமாயிருத்தலறிக. அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். இஃது உற்பத்தி நாசமின்றியிருத்தலின் * நித்தியமாம் அத்தியந்தாபாவமும் உற்பத்தி நாசமின்றியிருத்தலின் அத்தியந்தாபாவத்

ஓகாலத்திலவாகின்றன. ஆண்டுக் கடசூனியகால சம்பந்தமுள்ள நில முதலியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சாமயிகாபாவமுண்டு. நிலத்தினின்றுங் கடத்தை வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோமிடத்துக் கடத்தின் அபாவம் நிலத்திலுண்டாகின்றது. அதே நிலத்திற் கடத்தைக் கொண்டுவருமிடத்துக் கடத்தின் அபாவம் நிலத்தில் நாசமாகின்றது. இவ்வாற்றால் சாமயிகாபாவம் உற்பத்தியும் நாசமுமுடையதாம். இவ்வபாவம் மூர்த்தத்திரவியத்திற்கன்றிப் பிறவற்றிற்குண்டாவதில்லை.

* குடம் ஆடையன்றென்புழி ஆடையின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அதிகரணம் குடமாம். அஃது உற்பத்தி நாசமுடையதாயிருத்தலின் அதன் தர்மங்களுளொன்றான அந்நியோந்நியாபாவமும் உற்பத்தி நாசமுடையதாம். ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவம் நித்தியத்திருக்குமிடத்து நித்தியமும் அநித்தியத்திருக்குமிடத்து அநித்தியமுமாமென்பர் ஒரு சாரார்.

திற்கு வேறாய உற்பத்திநாசமின்றிய அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற் கிலக்கணமாம் அது குடம் ஆடையன்று, ஆன்மா அணுவன்று என்றற் றொடக்கத்து ஞானங் களாற் பிரசித்தமாம் குடம் ஆடையன்று என்புழிக் குடத்தில் ஆடையின் அபேத நிஷேதமு (விலக்கு)ண்டாகின்றமையின் குடத்தில் ஆடையின் அபேதத்தை நிஷேதிப்பது குடத்தில் ஆடை யின் * அந்நியோந்நியாபாவமாமெனக.

அன்று என்னு மெதிர்மறைச் சொல்லைப் புணர்த்தாது குடம் ஆடையெனின் கடவுள் ஒருவர் என்றாற்போன்று இவ்விரண்டற் கும் ஒரு பொருளுடைமை (அபேதம்) சம்பவிக்கும் சமான (முதல்) வேற்றுமையுள்ள இரண்டுபதங்கள் ஒரு பொருளுடை யனவா மெனபது நியமம், குடம் ஆடையன்று, ஆடை குடமன்று எனபுழி இவ்விரண்டற்குமுள்ள அபேதத்தை நிஷேதிப்பது அன் றென்னும் எதிர்மறைச் சொல்லாம். குடம் ஆடையன்று என புழிக் குடத்தில் ஆடையின் அபேத நிஷேத முண்டாகின் றமையின் குடம் அநுயோகியும் ஆடை பிரதியோகியுமாம் எதன கண் (குடத்தில்) அபாவமுண்டாகின்றதோ அது (குடம்) அபா வத்தின் அநுயோகியாம், எதன (ஆடையின்) அபாவ முண்டா கின்றதோ அது (ஆடை) அபாவத்தின் பிரதியோகியாம்

---

* ஓராசிரியர் அத்தியந்தாபாவ மொன்றனையே யங்கீகரித்து ஏனைய அபாவத்தை யங்கீகரியாது விட்டனர் அவரது அபிப்பிரா யம் வருமாறு:—

(1) கடத்தின் உற்பத்திக்கு முற்காலசம்பந்தியாகிய கபா லமே கடமுண்டாகுமென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாம் ஆத லால் கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்திலுண்டெனல் அப்பிர சித்தமாம். (2) அங்ஙனமே, தண்ட முதலியவற்றாற் பொடிக்கப

அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோந்நியாபாவமும் - விசேஷாபாவம் சாமாந்நியாபாவம என்னும் வேறுபாட்டால் இரண்டிரண்டு வகையாம.

"இப்பூதலத்திற் கருங்குடமிருப்பினும் செங்குடமில்லை," எனனும பிரதீதியாற பெறபபட்ட கருங்குடமுடைய பூதலத்திற செங்குடத்தின அத்தியந்தாபாவம விசேஷ அத்தியந்தாபாவமாம்.

"கருங்குடம செங்குடமன்று" எனனும பிரதீதியிறை பெறபபட்ட கருங்குடத்திற செங்குடத்தின அந்நியோந்நியாபாவம விசேஷ அந்நியோந்நியாபாவமாம்.

எப்பூதலத்தில எவவாறருனும கடமிருபபதின்றே அப்பூதலத்தில "பூதலத்திற கடமில்லை", "பூதலங் கடமுடையதன்று" எனனும பிரதீதியுண்டாகின்றது. அந்தப பிரதீதியாற பெறப்பட்ட அப்பூதலத்தில கடத்தின அத்தியந்தாபாவம் சாமாந்நிய அத்தியந்தாபாவமாம்

பட்ட அல்லது பிரிவுபட்ட கபாலத்திற்கு வேறாகக கடத்துவமசாபாவமும அபபிரசித்தமாம (3) அங்ஙனமே, கடசம்பந்தமின்றிய நிலமே கடத்தின சாமயிகாபாவமாம. கடமிருக்குங்காலத்திற கடசம்பந்தியான நிலமிருக்கின்றதாகலின கடசம்பந்தமின்றிய நிலமின்றும. இவவாறறால் சாமயிகாபாவம அதிகரண (இட)த்தினும வேறன்று. (4) அங்ஙனமே, கடத்தினகணுள்ள ஆடையின பேதம் கடத்திலிருக்கும ஆடையின் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது. அஃது (அந்நியோந்நியாபாவம) இரண்டனது (கடம ஆடைகளது) அபேதத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம். இரண்டு பதார்த்தங்களினது அபேத அத்தியந்தாபாவத்திற்கு வேறாய அந்நியோந்நியாபாவம அபபிரசித்தமாமெனபர.

"பூதலம கடமனறு" எனனும பிரதீதியாற பெறபபட்ட பூத லததிற கடததின அநநியோநநியாபாவம சாமாந்நிய அந்நியோந் நியாபாவமாம்

விசேஷாபாவததினும் சாமாநநியாபாவம வேருகாதெனின, எஙஙனம் கருஙகுடமுடைய பூதலததில செஙகுடமினறெனனும பிரதீதியுண்டாகினறதோ அஙஙனமே கடமின்றெனனும பிர தீதியுமுணடாதல வேணடும.

எஙஙனம கருஙகுடததில கருஙகுடம செஙகுடமனறெனனும பிரதீதியுணடாகினறதோ அஙஙனமே கருஙகுடம கடமனறென னும பிரதீதியு முணடாதலவேணடும. இவவாருய பிரதீதியுண டாகாமையின, விசேஷாபாவமும சாமாநநியாபாவமும தமமுள வேறுபட்டனவேயாம பிரதீதி - தோறறம

மீணடும, அவவநதியநதாபாவமும அநநியோநநியாபாவமும- வியாசஜயததிருககும தாமாவசசினனபிரதியோகிததனமையுடைய அபாவம, அவவியாசஜயததிருககும தாமாவசசினன பிரதியோகித தனமையுடைய அபாவம எனனும வேறுபாட்டால இரணடிரணடு வகையாம.

பலவறறினிருககுந தாமம வியாசஜயததிருககும தாமம என வும, ஒனறினிருககுந தாமம அவவியாசஜயததிருககுந தாமமென வுங கூறபபடும. இவவிரணடனுள, முனனதறகுதாரணம இருமை மும்மை முதலிய தாமமாம, பினனதறகுதாரணம கடததுவ படத துவ முதலிய தாமமாம.

நிலததிற கடமிருபபினும "இநநிலததிற் கடபடமிரணடு மிலலை" எனனும பிரதீதியால அநநிலததிற கடபடமிரணடின அததியநதாபாவம பெறபபடுகினறது அவவததியநதாபாவததின பிரதியோகிததனமை கேவலம கடததிலும கேவலம படததிலு

மில்லை, ஆனாலவவிரணடிலுமிருககினறது. இருமைததாமமும கேவலம கடததிலும கேவலம படததிலு மிருபபதில்லை, ஆனால அவவிரணடிலும சொரூபசமபநதததாலிருககினறன. ஆதலால், அநதப பிரதியோகிததனமை வியாசஜயததிருககும இருமைததாம அவசசினனமாம ஆகவே, கடமுடைய நிலததிற கடபடமிரண்டு மில்லை என்னும பிரதீதியாற பெறப்பட்ட கடபடமிரணடின அதநதியநதாபாவம் வியாசஜயததிருககும தாமாவசசினன பிரதியோகித தனமையுடைய அததியநதாபாவமாமென்க.

கடததில "இககடம கடபடமாம இருவடிவமனறு" என்னும பிரதீதியாற கடததில கடபடமிரணடின அநநியோநநியாபாவம் பெறபபடுகினறது அவவநநியோநநியாபாவம வியாசஜ்யததிருக் கும தாமாவசசினன பிரதியோகிததனமையுடைய அநநியோநநியா பாவமாம

நிலததில கேவலம ஒரு கடததின் அததியநதாபாவமும், கடததில கேவலம ஒரு படததின அநநியோநநியாபாவமுமிருபபின அவவிரணடும கடததுவபடததுவவடிவ அவவியாசஜயததிருககுந தாமாவசசினன பிரதியோகிததனமை யுடையனவாகையால அவ வியாசஜயததிருககும தாமாவசசினன பிரதியோகிததனமை யுடை யனவாம் இதனால கேவலம் கடாபாவததினும கேவலம படா பாவததினும கடபடமாமிரணடினபாவம வேறுபட்டதாமெனபு தினிது விளஙகும. எனையவறறையு மிஙஙனமே யூகிததுணாக.

மேலும், கேவலம விசேஷணாபாவததினும, கேவலம விசே ஷியாபாவததினும விசிஷடாபாவம வேறேயாம, எஙஙனம? தணடீ புருஷனெனனுமிடததுத தண்டம விசேஷணமும,புருடன விசேஷியமும, தணடீ புருடன விசிட்டமுமாம. ரணடித தணடீ புருடனில்லையெனனுமிடதது இவவிசிஷட அததியநதாபாவம

தண்டவடிவ விசேஷணபாவத்தினும் புருஷவடிவ விசேஷ்யா பாவத்தினும் வேறேயாம்.

இவன் தண்டபுருஷனல்லன் எனனுமிடத்து இவ்விசிட்ட அந்நியோந்நியாபாவம் தண்டவடிவ விசேஷணபாவத்தினும் புருஷ வடிவ விசேஷ்யாபாவத்தினும் வேறேயாம

மீண்டும், அத்தியந்தாபாவமும அந்நியோந்நியாபாவமும பிரதி யோகித்தனமை அவச்சேதக சம்பந்தத்தின வேறுபாட்டால பல வாம். சையோகசம்பந்தத்தாற் குடமுடையு நிலத்தில சமவாயசம் பந்தத்தாற குடமில்லையெனனும பிரதீதி யுண்டாகினறது. அந்தப் பிரதீதியாலஅந்நிலத்திலஅக்கடத்தின சமவாயசம்பந்தாவச்சின்ன (சமவாயசம்பந்தத்தோடுகூடிய) பிரதியோகித்தனமையுடைய அத் தியந்தாபாவம பெறப்படுகினறது. சமவாயசம்பந்தத்தாற குட முடைய கபாலங்களிற சையோகசம்பந்தத்தாற கபாலங்களிற குட மில்லை எனனும பிரதீதியுண்டாகினறது. அந்தப்பிரதீதியால அக் கபாலங்களிற கடத்தின சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன பிரதியோகித் தனமையுடைய அத்தியந்தாபாவம பெறப்படுகினறது. இவ்விரண் டத்தியந்தாபாவமும தம்முள வேறுபட்டனவேயாம அந்நியோந் நியாபாவமு மிங்ஙனம வருதலை யுயத்துணர்க.

குருமதத்தினா (பிரபாகரா) அபாவங்களனைத்தும அவ்வவ் வபாவங்களின * அதிகரணவடிவமேயனறி வேறு பதாாத்தமன

* வேதாந்திகள - நிலமுதலியவறறுணடாகும கடமுதலிய வறறினபாவம அதிகரணவடிவமனறும ஆனல, அவ்வபாவம நிலமுதலிய அதிகரணங்களிலும வேறும எவவத்து (அரவு) எவ் வதிஷ்டானத்தி(கயிறறி)ற கறபிதமாகின்றதோ அக்கறபிதவஸ்து வின அபாவம அவ்வதிஷ்டானத்தினும் வேறனறு, அவ்வதிஷ் டான வடிவமேயாம எனபா.

றெனபர. அபாவஙகளை யதிகரணவடிவமாக வொப்பின் 'இப பூதலங கடாபாவமுடையது' எனறறெருடகககது ஆதார ஆதேய பாவவிஷய ஞானமுணடாகாமைவேணடும, உணடாதலின, அபாவம அதிகரண சொரூபமனறும. அபாவததிறகனநத அதிகரண வடிவங கறபிததலேநோகக அவவதிகரணத்தினும் வேறுக ஒர அபாவஙகறபிததல அததியநதம இலாகவமாமெனக.

(ஆ.) அறறுபின, ஞானததினும பிரஹ்மததினும வேறுன பொருளிலலையெனின்,

(கு-ரை) (1) ஞானததினும வேறுன பொருளிலலையெனப வர பௌத்தருள ஒரு சாராரான விஞஞானவாதிகள (யோகாசாரர்) அவர எபபொருளும ஞானததிறகு வேறுகவிலலை; ஞானமே தததுவம, அது க்ஷணிகமா யிருககினறதெனபர இது பறறி இப்புததகததின 86-வது பககததிற காணக.

(2) பிரஹ்மததினும வேறுன பொருளிலலை யெனபவர வேதாந்திகள் அவர கயிறறினகணரவுபோன்று பிரஹ்மததின கண சேதனுசேதனவடிவ வுலகு கறபிதமாயிருககினறது. எங ஙனம உணமையில அரவு கயிறறைததவிரவினறே, அஙஙனமே * உலகு பிரஹ்மததைததவிர வினறெனபர.

* மகோபநிஷத 6-வது அததியாயததில "இநதச சகலப பிரபஞசமும பிரஹமமே; விஸதாரமாயுளள இநதப பிரபஞசமியாவும் ஆதமாவே." எனறும, யோகசிகோபநிஷத 4-வது அததியாயததில "பிரபஞசததிற குபாதானகாரணம பிரஹ்மத்தைதத தவிர வேறிலலை ஆதலின, இவ்வெலலாப பிரபஞசமும பிரஹம மாகவே இருககினறன, வேறே யில்லை" எனறும், திருமநதிரம "தானே திசையொடு தேவரு மாயநிறகும, தானே யுடலுயிர் தத துவ மாயநிறகும, தானே கடனமலை யாதியு மாயநிறகும, தானே யுலகிற றலைவனு மாமே" எனறும கூறுவதறிக.

(ச.) அஙஙனமனறு; அருததஙகள காடசி முத லியவறருன மறைககபபடாமையின.

(கு-ரை) ஞானததினும பிரஹமத்தினும வேருகத திரவிய முதலியன விலலையாயின இது கடம இது படம எனறற ெருடக கதது ஞானம நிகழாமல இது ஞானம அலலது இது பிரஹ மம எனனும ஞானம நிகழவேணடும. ஞானததிறகே ஞானமும பிரஹமததிறகே ப்ரஹ்மமும விஷயமாயின ஆதமாசிரய (தன னைப பறறுதலெனனும) தோஷமாம. யாணடும் வினைமுதல கருவியெனறறெருடககததன தமமுள வேறுபடடே யிருததலின திரவிய முதலியன ஞானததினும வேறனறு, பிரஹ்மததினும வேறனறெனல பொருநதாது. குலாலனும குடமும ஒனருயிருப பின ஞானமும விஷயமும, அலலது பிரஹமமும விஷயமும ஒனறுமெனல அமையும திரவிய முதலியன பிரததியடசமுதலிய பிரமாணஙகட்கு வேறுபடடே அறியபபடுவனவா யிருததலின தமமுள வேறுபாடுடைய பதாாததஙகளை ஒரே பதாாததமா மென லியையாது. அருததஙகள ஞானததினும பிரஹமததி னும வேருகாவாயின காடசிமுதலியவறருன மறைபடல வேண டும (காட்சி முதலியவறறிறகு விஷயமாதல கூடாது) காடசி முதலியவறருன மறைககபபடாமையின (காட்சி முதலியவற றிறகு விஷயமாதலின) அஙஙன மாகாதெனறவாறு

5 புத்தி—UNDERSTANDING.

110. புததி, ஞானம, உபலபதி, பிரததியயமெனபன முதலிய பரியாயச சொறகளால யாது கூறபபடும அது புத்தி.

புத்தி - பொருள்விளக்கம். *அஃது அநுபவமும ஸமரணமுமெனச் சுருக்கமாய் வகையானிரண்டு.

* 1. ஒரு சாரார் ஞானம-ஸமிருதி, மதி, புத்தி, பிரஞ்ஞை, பிரதிபையென ஐவகைத்தாமெனபா (1) கழிநத விஷயததின ஞானம ஸ்மிருதி, (2) வருமவிஷயத்தின ஞானம மதி, (3) நிகழுகினற விஷயததின ஞானம புத்தி, (4) முககாலவிஷயஞானம பிரஞ்ஞை, (5) பிரஞ்ஞையினுல நவநவமாய நிகழும ஞானம பிரதிபையாம.

11 தாாககிகா அஞ்ஞானமெனபது வேறு பதாாததமனறு, ஆலோகததின அபாவம இருளாயிருததலபோனறு ஞானததின அபாவம அஞ்ஞானமாம. அது பிரததியடசமா யறியபபடுகினற காரியங்களின காரணததை யறியாமை, அலலது நாசததின காரணததை யறியாமை, அலலது பிறவறறை யறியாமையா மெனபா

111 உலககாரணமஅஞ்ஞானமாமெனபவா அதுபாவபதாாததம அதாமம எனபதன அகரம விரோதப பொருளுடைததாயிருததலபோனறு அஞ்ஞானமெனபதன அகரமும விரோதபபொருளுடையதாம அதாமம அபாவபதாாதத மாகாமைபோனறு அஞ்ஞானமும அபாவபதாாததமனறும இதுவே மாயையெனபபடுமெ அபாவஞானமுணடாதறகுததாமிஞானமுமபிரதியோகிஞானமுங் காரணமாம அஞ்ஞானததை ஞானபாவமெனறு கூறுமிடதது ஞானபாவஞானததைக குறிதது ஞானமாகிய பிரதியோகியின ஞானமும தாமி (ஆதமா) ஆகிய அதிகரண (இட)ததின ஞானமும காரணமாம பிரதியோகி ஞானமும தாமிஞானமுமுளளபோது அவறறின அபாவஞானம நிகழாதெனபது நியமம எஞ்ஞானறும பிரதியோகியாகியஞானமும தாமியாகியஆதமாவின ஞானமுமிருந்

(கு-ரை) பிரவிாததி, நிவிாததி, ஆகாரம, விகாரம எனற ருடககததுச சாவவியவகாரததிறகு மேதுவாய ஞானம புததி எவவகைததாய ஞானமும அனுபவம ஸமிருதியெனனு மிரணடினுள ஒனருயடஙகலின 'சுருககமாய வகையானிரணடு' எனறு கூறபபடடது

1 அநுபவம்—EXPERIENCE

அநுபவம் - யதார்ததமும அயதாாததமுமென இரு வகை.

(கு-ரை) அஃதுள்ளதனகண அது விசேடணமாக நிகழும அனுபவம யதாாததஅநுபவமாம, யதாாததம - உணமை அஃதிலலதனகண அது விசேடணமாக நிகழும அனுபவம அயதாாதத அநுபவமாம; அயதாாததம - இனமை

(1) தணட புருஷனெனறறியுமிடதது அது தணடமுள்ள புருஷனிடததுத தணடம விசேடணமாக நிகழும அனுபவமாயிருததலின யதாாதத அநுபவமாம.

(2) கயிறறில பிராநதியால இஃதரவெனறறியுமிடதது அஃது அரவினறிய கயிற்றினகண அரவு விசேடணமாக நிகழும அநுபவமாயிருததலின அயதாாதத அநுபவமாம.

யதார்த்தம்

(1) அவறறுள, யதாாததமாவது ஆாதத (விஷய)

தலின அவறறின அபாவம ஒருபோதும் வருததறகிடனினறு ஞானமுள்ளபோது அதன அபாவமிருக்கினறதெனல எனககு ஞாககிலலையெனபது போலும வியாகாதமாம எனபர்

அவிசம்வாதி. அது காட்சி முதலிய பிரமாணங்களாற் றோன்றுவது. எங்ஙனம்?

(i.) (பித்தம், படலம் முதலிய) குற்றமில்லாத கடபுல முதலியவற்றாற் குடமுதலிய ஞானம்.

(ii.) புகையை இலிங்கமாகவுடைய தீ ஞானம்.

(iii.) ஆ ஒப்புமை காண்டலால் ஆமாவென்னுஞ் சத்தவாச்சிய (சொற்பொருள்) ஞானம்

(iv.) "ஜோதிஷ்டோமத்தால் துறக்கம் வேண்டியான் வேட்க" என்பது முதலிய வாக்கியத்தால் ஜோதிஷ்டோமத்திற்குத் துறக்க (சுவர்க்க) சாதநத்துவ ஞானம்.

(கு-ரை) ஆத்தஅவிசம்வாதி - விஷயத்தின் உண்மை யனுபவம் அவிசம்வாதி சமவாதியென்பன ஒருபொருட்கிளவி. பயனில் முயற்சியைப் பிறப்பிக்கும் ஞானம் விசம்வாதியா (அயதார்த்த அனுபவமா)ம், அதனின் வேறாகிய ஞானம் அவிசம்வாதி; அஃதாவது பயனுடைப் பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் ஞானமாம். பிரத்தியட்சம் பரோட்சமென்னு மிரண்டனுள் அனுமிதி முதலிய மூன்றும் பரோட்சமாம். பரோட்சம் - அப்பிரத்தியட்சம்.

அயதார்த்தம்.

(2.) அயதார்த்தமாவது அருத்தத்தை நீங்கினது; அப்பிரமாணத்தா (பிரமாணப்போலியா)ற் றோன்றுவது. அது சம்சயம், தருக்கம், விபரியயமென மூவகை. சம்சய தருக்கங்கள் மேற்கூறுதும்.

(கு-ரை) அயதாாதத அநுபவத்தின விஷயம தெளிநத விடதது ஒழிநதுபோவதா யிருததலின 'அயதார்த்தமாவது அருத ததததை நீஙகினது' எனறு கூறபபடடது

விபர்யயம்.

விபர்யயம் அஃதில்லதனகண அதுகவர்சசி,பிரமமெ (பிராநதியெ)னனுமளவு. எஙஙனம?

முனனாததோனறும் வெள்ளியல்லாத இபபி முதலியவறறினகண இது வெள்ளியெனறு கிரகித்தல

(கு-ரை) விபாயயம - விபரீதநிசசயம இஃதந்யதாக கியாதி யெனபபடும அநயதா-வேறுபிரகாரமாக, கியாதி-தோன றுதல. விபாயயம, பிரமம, அததிடாசம, திரிவு எனபன ஒரு பொருடகிளவி. முனனாததோனறும வெள்ளியல்லாத இபபி (முததுசசிபபி) தோஷவலியால வெள்ளியாகத தோனறலால அதனகண இது வெள்ளியெனறு கிரகிககபபடுகினறது ஈண்டு இபபி வேறுபிரகாரமாக அஃதாவது வெள்ளியாகத தோனறுதல காணக 'முதலியவறறினகண' எனறமையின ஈயம முததிநாக முதலியவறறையுங கொளக இககியாதிவாதத்தில இருவகை மத முண்டு பிராசீனா தோஷவலியால ஒரிடததுள்ள பதாாததம வேறிடததிற றோனறுவது அநயதாகக்கியாதியா மெனபா நவீனா தோஷவலியால ஒருபொருள் வேறுவடிவமாகத தோனறுதல அநயதாகக்கியாதியா மெனபா

* ஈணடுக கூறிய அநயதாகக்கியாதி வாதமேயனறி அசத கியாதி,ஆசமககியாதி,அககியாதி, சதகியாதி, அநிாவசநீயககியாதி என ஐநது கியாதிவாதஙகளுமுணடு. அவறறுள, அசதகியாதியை அஙகீகரிசதவா பெளததருள ஒரு சாராராகிய மாததியமிகா,

இவா சூனியவாதியெனபபடுவா ஆதமககியாதியை அஙகீகரித தவா பௌததருள ஒரு சாராராகிய யோகாசாரா, இவா க்ஷணிகவிஞஞானவாதி யெனப்படுவா அககியாதியை அஙகீகரித தவா சாஙகியப பிரபாகராகள சதகியாதியை அஙகீகரிததவா விசிஷ்டாதவைதி முதலியோா. அநிாவசநீயக கியாதியை அஙகீகரிததவா வேதாநதிகள.

(1) ஆவணததேனும், வேறிடததேனுமுளள அசததாகிய வெள்ளியே இபபியினகண தோனறுகினறதெனபா அசந்கியாதிவாதிகள

(2) ஆவணததேனும,வேறிடததேனும எவவெளளிதோனறுகின்றதோ அது புததிககுப புறமபாகவிலலை, ஆனால, க்ஷணிகவிஞஞானவடிவ புததியே வெளளிவடிவமாகத தோனறுகினறதெனபா ஆத்மக்கியாதிவாதிகள.

(3) இபபியினகண இது வெளளி என இரணடு ஞானஙகளுணடாகினறன. அவறறுள, இதுவெனபது இபபியின இதுவெனும அமசததின பிரததியக்ஷஞானமாம, வெளளியெனபது முனகணட வெளளியின ஸமிருதி ஞானமாம இவவிரணடு ஞானமும தோஷவலியால இதுகடமெனறுறபோனறு ஒரு வடிவமாகத் தோனறுகினறனவெனபா அக்கியாதிவாதிகள

(4) இபபியின அவயவஙகளோடு வெளளியின அவயவஙகளும எபபோதுமிருககினறன. இபபியின அவயவஙகளபோல வெளளியின அவயவஙகளும யதார்ததமாம தோஷததோடு கூடிய நேததிரசமபநதததால வெளளியவயவஙகளினினறும யதாாதத வெளளியுணடாகினறதெனபா சத்கியாதிவாதிகள

(5) இப்பியினகண அவிததை முதலிய தோஷவலியால அநிாவசநீயவெளளியும அதன ஞானமும உணடாகினறனவெனபா

(1) ஆவணமுதலியவிடத்து உணமையான வெள்ளியிருக கினறது அது நேததிரததினற பாரககபபடுகினறது. நேததிர தோஷவலியினுல அவவெளளி சமீபிததெதிரிலுளள இபபியின கண தோனறுகிறது உணமையாய வெளளிககும நேததிரததிற கும நடுவே சுவா முதலிய மறைவுகளிருநதபோதும தோஷத தோடு கூடிய நேததிரததினுல மறைபபடட வெளளி பாரககபபடு கினறதெனபா பிராசீனா. ஆவணம - வாததகஞசெயயுமிடம

(2) தோஷசகித நேததிரததினுல ஆவணததுளள வெள்ளி பாரககப்படுமாயின நடுவேயுளள வேறு பதாாததஙகளும பாரககப படலவேணடும. மறைவிலுளள பதாாததம நேததிரததினு லறி யபபடாமையின * தோஷசகித நேததிரததிறகு இபபி தனது சொரூபமாக விளஙகாது வெளளிவடிவமாக விளஙகுகினற தெனபா நவீனா இநநூலாசிரியா கூறறு நவீனமதததை யனு சரிததததாம.

11. ஸ்மரணம்—MEMORY

ஸமரணமும் யதாாததமும அயதார்ததமுமென இருவகை. அவவிருவகையும நனவில.

கனவில எலலா ஞானமும அயதாாததஸ்மரணம;

அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிகள சததினும அசததினும வேருயது அநிாவசநீயமெனபபடும. அநிாவசநீயமெனினும, மிததையெனினு மொககும

* ஞேயானுசாரமாக ஞானமுணடாமெனபது நியமம ஞேய (விஷய)ம இபபியும, ஞானம வெளளியினதுமெனபது முறறும பொருநதாதெனபா பிறா.

ருறறவசததால அதுவென்புழி இதுவெனபது தோன
றலின.

(கு-ரை) யதாரதத அனுபவததின காரியமாய சமஸகாரத்தினால தோனறும ஞானம யதாரததஸமரணமாம, அயதாரதத அனுபவததின காரியமாய சமஸகாரததினால தோனறும ஞானம அயதாரதத ஸமரணமாம ஸமரணம, ஸமிருதி, நினைவெனபன ஒருபொருடகிளவி. பூரவகாலததுடன சமபநதமுடைய யதாரதத அலலது அயதாரதத பதாரததஙகளின ஞானம ஸமிருதியா மெனபது அவவிரணடறகும பொதுவிலககணமாம நனவு-சாககிராவஸதை இதில யதாரததஸமரணம அயதாரததஸமரண மெனனு மிரணடுமுணடு. கனவில எல்லா ஞானமும அயதாரதத ஸமரணமாம, கனவு-சொபபனாவஸதை. நனவில எதன அநுபவமுணடாகினறதோ அதன ஸமரணம கனவில உணடாகினறது ஆணடனுபவ முணடாவதிலலை ஆயினும நிததிராதோஷவசததால கனவில அனுபவமலலாத ஸமரணததினகண இஃதனுபவமெனப துணடாகினறது அதனாறறான கனவில இது குடம இது படம எனறறொடககதது ஞானமுணடாகினற தெனக கனவில ஸமரணம நிததிராதோஷவசததால தன சொருபததுடன விளஙகாது அனுபவருபமாகத தோனறலின இஃதநநியதாககியாதியா மெனக சொபபனஞானமுறறும மாநச விபாயயமா (மாநதககாடசியின திரிபா) யிருததலின 'கனவில எலலாஞானமும அயதாரததஸமரணம' எனறு கூறபபடடது. 'குறறவசததால அதுவெனபுழி இதுவெனபது தோனறலின' எனனும எதுவாககியததிறகு நிததிராதோஷவசததால ஸமிருதி யெனபதில அனுபவமெனபது தோனறுதலின எனறு பொருள கொளக "கனவு முனனரனுபவிதத பதாரததஸ்மரணததாலும்,

அதிஷ்டத்தாலும்,(பித்தமுதலியவற்றோடுகூடிய) தாதுதோஷத்தாலு முண்டாகின்றது" என்று தர்க்காமிர்தங் கூறுகின்றது.

எல்லா ஞானமும் நிராகாரமே. உண்டாகும் ஞானத்தில் அருத்தத்தால் (திரவிய முதலியவற்றால்) தனது (ஞானத்தினது) ஆகாரம் தோன்றுமென்பதன்று, சாகாரஞானவாதம் நிராகரித்தலின்.

(கு-ரை.) சாகாரஞானவாதத்தை யங்கீகரித்தவர் பௌத்தருள் ஒரு சாரரான யோகாசாரர். அவரது மதம் ஒருவாறு இந்நூலின் 86-வது பக்கத்திற் கூறப்பட்டுளது. யோகாசாரர் ஞானமொன்றேயுளது, அது க்ஷணிகம். அது சாகாரம் நிராகாரமென இருவகைத்து. அவற்றுள், கடபடாதிவடிவமாய அகத்தே தோன்றும் ஞானம் சாகாரமாம்; பந்தம் நீங்கியவிடத்து அங்ஙனம் வேறுபாடின்றித் தொடர்ச்சியாய் நிகழும் ஞானம் நிராகாரமாம். அகத்தே தோன்றும் கடபடாதிவடிவ சாகாரஞானம் அநாதி வாசனைவயத்தால் புறத்தே இது கடம் இது படம் என்ற றொட்டகத்தனவாய்க் காணப்படுவதுபோலத் தோன்றுகின்றது. அதனால் ஞானத்தினாகாரந் தோன்றுகிறதென்பர். அதனை அங்கீகரியாதவர் ஆத்மாவிற்கும் மனத்திற்கும் சையோகமுண்டாயவிடத்து நானென்று ஞானமுண்டாகின்றது. இந்திரியவிஷய சம்பந்தத்தால் கடஞானம் படஞானம் என்ற றொட்டகத்து ஞானங்களுண்டாகின்றன. ஞானமே விஷயாகாரமாய்த் தோன்றுவதில்லை. ஞேயா (விஷயா)நுசாரமாக ஞானமுண்டாகின்றதென்பது நியமமாதலின் ஞானம் ஞேயாகாரமாகத் தோன்றுகின்றதென்பது பொருந்தாது. கடமின்றியே கடஞானமுண்டாயின் அவர் வாதத்தை பொருந்துமென்பர். இவர் ஞானம் ஞேயமாகப் பரிணமிக்கின்றதில்லை, ஞானம் வேறு, ஞேயம் வேறு

என்று கொள்ளுதலின் நிராகாரஞானவாதியாவர். நிராகாரஞானம்- ஆகாரமாகாதஞானம். ஆகாரம்-விஷயமாகப் பரிணமித்தல்.

> ஆதலினானே, ஞானாகாரத்தால் அருத்தானுமானமும் தள்ளப்பட்டது; குடமுதலியன காட்சியாதலின்.

(கு-ரை) பௌத்தருள் ஒரு பகுதியாராகிய சௌத்திராந்திகர் முற்கூறிய சாகாரஞானவாதத்தை யங்கீகரித்துக் கடவடிவிற்றாய ஞானம் உணர்ந்தபின்னன்றிக் கடமுணாதல்கூடாமையின் க்ஷணத்திற்றோன்றி யழியுங் கடமுதலாயின அங்ஙனமுணருங்காறும் நிலைபெறுதலின்மையின், கடமுதலாயின தத்தம வடிவினை ஞானத்தின்கணவைத் தழிந்தபின்னர் ஞானத்திற் பொருந்திய வடிவாலே அங்ஙனம் அழிந்துபோய கடமுதலாயின அனுமானத்தா லறியப்படும் என்பர். கடமுதலியன பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தா லறியப்படுதலின் அவை அனுமானப் பிரமாணத்தா லறியப்படுகின்றனவென்பது பொருந்தாதெனக் மேலும், புறப்பொருள் முற்றும் அனுமானத்தா லறியப்படுகின்றனவென்பது பொருந்தாது, திருஷ்டாந்தங்கூறி முடித்தற்கிடம் பெறாமையின். ஆதலின், அஃதனுபசங்காரியாமெனக்

> எல்லா ஞானமும் அருத்தத்தாற் கூறப் (நிரூபிக்கப்)படுவன; அது (ஞானம்) பொருளோடு கூடியே மனத்தால் அறியப்படுதலின் நான் குடஞானவான் என்றிவ்வளவுந் தோன்றும்; ஞானமாத்திரவான் நானென்று தோன்றாது.

(கு-ரை) விஷயமும் ஞானமும் தம்முள் வேறுபட்டனவாம். ஞானமெல்லாம் விஷயங்களால் நிரூபிக்கப்படுவனவாம்

மனவிந்திரியத்திற்கு ஞானம் பிரத்தியட்சமாகுமிடத்து அது தானமாத்திரம் பிரத்தியட்சமாவதில்லை, ஆனால் அது விஷயத்தோடு கூடியே பிரத்தியட்சமாகின்றது அங்ஙனமாவதாறுன யான் குடஞானமுடையேன், படஞானமுடையேனென்றற்றொடக்கத்துணர்ச்சி யுண்டாகின்றது குடஞானமுடையேன் படஞானமுடையேனென்னுமிடத்து ஞானம் குடத்தாலும் படத்தாலும் நிரூபிக்கப்படுவதாயிருத்தலறிக. ஞானமாத்திரம் பிரத்தியட்சமாமெனனுமிடத்து யான் ஞானமாத்திரமுடையேனென்றுணர்ச்சியுண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமுண்டாதலின்மையின் ஞானமாத்திரம் பிரத்தியட்சமாமென்பது பொருந்தாதென்க. இது வும், விஞ்ஞானமே யுண்டு, அதற்கு வேறாக விஷயமில்லையென்னும் பௌத்தமதக்கண்டனமா மென்க.

6 மனம்—MIND.

111. அகவிந்திரியம் *மனம்; அதுவும் கூறினும்.

7. பிரவிருத்தி—ACTIVITY

112. பிரவிருத்தி-தாமாதாம சொரூபம்: வாக்காதி கிரியைகள், அது ஏக (உலக) வியவகாரத்தின் காரணமாதலின்.

(கு-ரை.) பிரவிருத்தி-பிராணிகளது மனோவாக்குக் காயங்களின் கிரியைக்கேது. பிராணிகளது கிரியைக்கேது தருமாதருமமா யிருத்தலின் அவை பிரவிருத்தியாமெனப தறிவித்தற்பொருட்டுப 'பிரவிருத்தி தாமாதாம சொரூபம்' என்று கூறப

---

* மனம் காரியவடிவமெனபவா மனம் பஞ்சபூதங்களை உபாதானமாகவுடையது, பஞ்சபூதங்களின் குணத்தை யறிதலின் என்றநுமானங் கூறுவா.

பட்டது தருமாதருமவடிவப் பிரவிருத்தி வாக்கு முதலிய கிரியை களா லுண்டாவதாயும் பின் அவற்றிற் கேதுவாயு மிருத்தலின் உபசாரவழக்கால் அபேதப்படுத்தி '(பிரவிருத்தி) வாக்காதி கிரியைகள்' என்று கூறப்பட்டது. பிரவிருத்தியும் வாக்காதிக கிரியைகளும் முன்பின்னோக்கமபற்றிப் பரஸ்பரம் காரணமும் காரியமுமாம். இங்ஙனம் வருவது காரணம் காரியமும், காரியம் காரணமுமாய உபசாரவழக்காம். சுபகர்மம் (வேள்வி முதலிய நல்வினை) தனக்கடுத்த கணத்தில் தருமத்தைத் (சுபவாசனையை)யும், அசுபகருமம (செய்ந்நன்றிகோறல் முதலிய தீவினை) தனக்கடுத்த கணத்தில் அதருமத்தைத் (அசுபவாசனையை)யும் உண்டுபண்ணு கின்றன. அவை ஆன்மாவிற்றங்கிப் பின்னுண்டாகுங் கிரியைகட் கேதுவா யிருத்தலின் பிரவிருத்தியென்பது தாமாதாம சொரூபமா மென்பது நன்கு விளங்கும். தருமாதருமம் பிராணிகளின் சகல வியவகாரங்கட்குங் காரணமா யிருத்தலின் 'அது சகவியவகாரத் தின் காரணமாதலின்' என்று கூறப்பட்டது. பிரவிருத்தி - வாக் காரம்பம் (வசனித்தற்கனுகூலமாயது), புத்தியாரம்பம் (தியான முத லியவற்றிற்கனுகூலமாயது), சரீராரம்பம் (உடற்சேஷ்டைக்கனுகூல மாயது) என மூவகைத்தாம்.

8 தோடம்—FAULT.

113. தோடம் இராகத் துவேஷ மோகங்கள்.

இராகம்-இச்சை; துவேஷம்-குரோதம்; மோகம்- பொய்ம்மையறிவு; விபர்யயமென்னுமளவு.

(கு-ரை.) தோஷம்-குற்றம். அது விருப்பு, வெறுப்பு, மயக்க மாம். சரீர முதலியனவற்றை ஆன்மாவென மயங்குதலும் பிற வும் மோகமாம். அது விபர்யயம், சமசயம், தருக்கம், மானம்

(தனனிடததிலலாத குணஙகளைக கறபிததுககொண டியாவாகக கருதும புததி), பிரமாதம (அவசியம செயயததகக காரியததைச செயயாது மறநதுவிடுதல), பயம (அநிஷடஞ செயபவன யாதா யினுமோர காரணம வாயததகாலதது அதனை விடுதறகுத தகுதி யினமையை யுணாதல), சோகம (இஷடவஸது பிரிநதகாலதது அது மீணடும கிடைததறகுரிய தாகாமையை யுணாதல) எனனும வேறுபாட்டால ஏழுவகைத்தாம

9 பிரேத்தியபாவம்—TRANSMIGRATION.

114. பிரேததியபாவம மீண்டும பிறததல; அஃது ஆனமா பூாவவுடமபைவிடடுப புதிய உடமபோடு கூடுதல.

(கு-ரை.) பிரேததியபாவம - ஆனமாவிறகு இறநதபினுண டாம பிறபபு இறததலாவது கனமவயததாற சமபவிதத உடமபை விடடு ஆனமா நீஙகுதல, பிறததலாவது அது கனமவயததாற சமபவிககும புதிய உடமபோடு கூடுதல ஆனமா பூாவவுடமபை விடடு நீஙகுங்கால * அடுதத வினைககேறறவாறு தான விருமபிய படி புதிய உடமபோடு கூடுமெனக. சரீரபபிராணனது அநதிய (ஈறறுச)சையோகததின நாசம இறப்பும், சரீரபபிராணனது ஆதி (முதற) சையோகம பிறப்புமாம ஆனமா வியாபகமா யிருத தலின அஃதெஙஙனம பூாவவுடமபைவிடடுப புதியவுடமபோடு

---

* 1 "இவவுடமபு போனபிறகு (சீவன) எபபிறபபை யடை யப்போகிறதோ அதனை மனிதாகளறியமாட்டாாகள, (ஆனால) தேக நீஙகுஞசமயததிலே மனதி லெதையெதைப பாவிககின றதோ அதுவதுவாகவே சீவனுகினறன இதுதான பிறபபிற குக காரணம" என்று யோகசிகோபநிஷத முதலாவது அததியாயத திற கூறுகினறது,

கூடுமெனின், ஆகாயததுடன குடங கூடிப பிரிவது போன்று ஆனமாவுடன உடமபு (வினைவயததாற) கூடிப பிரிவதே பிறப பிறபபென்று கூறபபடுகின்றமையின அது கூடுமென்க. ஆனமா வெவ்வேறதீணடு ஜீவானமாவை

10. பலம்—ENJOYMENT.

115. பலம போகம; சுகதுககஅநுபவம்.

(கு-ரை) சுகதுககஅநுபவம-சுகதுககங்களினபிரததியட்சம

---

11. ஆனமா மீணடும பிறபபதுபற்றிச சாநதோககியோபநிடதம 5-வது கணடததில "(சீவாகள) அநதச சநதிரமணடலததிற புணணியம நசிககுமவரை வாசஞ்செயது பினனரிப பிரபஞசததை நோககி மறுபடியும போனவழியை யனுசரிததுத திருமபிவருகிறாகள (அஙஙனம வருமிடததுச சீவன) முதலில் ஆகாசமாகிறான், அதினினறும வாயுவாகின்றான, அதினினறும் புகையாகினறான, அதினினறும சிறியமேகமாகினறான; அதினினறும பெரியமேகமாகினறான, இஙஙனமானபிறகு ஜலவருஷமாகினறான, அபபாலிவவுலகததில நெல, கோதுமை, கொடி, மரம, எள, உழுநது எனறற ரூட்டககததனவறறுள யாதாவதொனறாகினறான, அதினினறும வெளிபபடமுடியா திருககிறான. (இஙஙனமிருககையில) யாரேனும அதனைப புசிததால அதனால சுககிலமாய அது ஸதிரியினிடததுப பிரவேசிப்பதனால மறுபடியும பிறககிறான (மேறகூறிய) அவாகளில புணணியமுடையவாகளியாரோ அவாகள விரைவில குரோத முதலிய தோஷமினறிய பிராமணப பிறபபையாவது, க்ஷததிரியபபிறபபையாவது, வைசியபபிறபபையாவது அடைகிறாகள பாவமுடையவாகளியாரோ அவாகள விரைவில (பாவத்திறகேறறவாறு) மிகவும பாவமுளள நாயபனறி முதலிய பிறபபையாவது சணடாளபபிறபபையாவது அடைகிறாகள" எனறு கூறுகினறது.

11. துக்கம்—PAIN.

116. *துக்கம்-பீடை; அதுவும் கூறினும்.

12. அபவர்க்கம்—FINAL LIBERATION.

117. அபவர்க்கம் மோக்கம். அதுவும் இருபத்தொரு வகை துக்கமுழுதுங் கெடுதல். இருபத்தொருவகை: உடம்பு, ஆறிந்திரியங்கள், ஆறுவிடயம், ஆறுஞானம், சுகதுக்கமென்பனவே. இங்ஙனங் கௌண முக்கிய பேதத்தாற் சுகம் துக்கத்தோடுகூடலின் துக்கமென் றுபசரிக்கப்படும். கூட்டம் - நீங்காதிருத்தல். இவ் வுபசாரம், தேன் விடத்தோடுகூடின் தேனும் விடக் கூற்றில் (பகுதியில்) வைத்தல்போல. அவ்வபவர்க் கம் எங்ஙனமுண்டாமெனின், கூறுதும் —நூலாலறி யப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களின் யதார்த்தசொரூப முடையனாய், விடயக்குற்றங் காண்டலால் விரத்தி யாய (வைராக்கிய முடையனாய்), வீட்டின்பவேட் கையு (விருப்பமு)டையனாய்த், தியானமுடையனாய்த், தியானபரிபாகவசத்தாற் றோன்றின் ஆன்மாவு (ஆத்ம சாட்சாத்காரமு)டையனாய்க், † கிலேச நீங்கினவனாய்,

* இதுபற்றி இந்நூலின் 260-வது பக்கத்திற் காண்க.

‡ கிலேசமென்றது பஞ்சக்கிலேசத்தை. அவித்தை, அஸ் மிதை, இராகம், துவேஷம், அபிநிவேசமென்பன பஞ்சக்கிலேச மாம். அவித்தை - தத்துவஞானமின்மை, அஸ்மிதை - மோகம், அபிநிவேசம்-மரணபயத்தால் உடம்பினைக் காப்பாற்றுதலினுண்டா கும் பிடிவாதம்.

நிட்காமகருமாநுடடாநததால வருவதான தருமா தருமமீடடா(அறமபாவஙகளைசசமபாதிககா)தவனாய், முனனடைநத *தருமாதருமககூடடததை ‡ யோகப பெருமையாலறிநதொருஙகு (ஒருமிகக)நுகாவா(அனு பவிபபவ)னுககு முனனாக கருமநிவிாததியினிகழு கினற உடமபு நீககததில வருமுடமபினமையின, இருபதொரு துககசமபநத முணடாகா; காரண

---

* தருமாதருமக கூட்டததை யோகபபெருமையா லறிந தொருஙகு நுகாவானுககு - தருமாதருமககூடடததா லுணடாகும தமமுள பல வேறுபாடுடைய சுகதுககஙகளின சமுதாயததை யோகமகாதமியததா லுணாநது, அவவெலலாவறறையும ஒரு காலததில தமமுள பல வேறுபாடுடைய பல சரீரஙகளைத தரித தனுபவிககினறவனுககு. இபபல வேறுபாடுடைய சரீரஙகள காய வியூகமெனறு சொலலபபடும காயம - சரீரம, வியூகம-கூடடம இததருமாதருமககூடடம சஞசிதகருமமெனபபடும தருமாதருமக கூடடமெனனும கருவியின பெயா அதனாலுணடாகும சுகதுககங கட்காதலின கருவியாகுபெயராம சௌபரியெனனும யோகி ஒரேகாலததில பல சரீரஙகளைத தரிததுப போகநுகாநதாரெனறு விஷ்ணுபுராணம நானகாமமசததிற கூறுவதறிக.

‡ சததமுதலிய விஷயஙகளுடன சுரோததிர முதலிய இநதி ரியங்களைச செலலாவாறடககியும சுரோததிர முதலிய இநதிரி யஙகளுடன மனததைச செலலாவாறடககியும சாடசாதகரிககப படடுளள தததுவவஸதுவில மிகு ஆதரவோடு மனததை நிலைககச செயதலவாயிலாகவுணடாகும சிததவிருததி சமாதி அலலது யோகமெனறு சொலலபபடும

(பிராந்திஞான) மின்மையின். இருபத்தொருதுக்கக்கேடு மோக்கம். அஃது அபவர்க்கம்.

இனிச் சம்சயம் கூறுதும்.

(கு-ரை) புருஷார்த்த ஞானங்களுள் தருமார்த்தகாமம் (அறம்பொருளின்பம்) திரிவர்க்கமென்றும், மோக்ஷம் (வீடு) அபவர்க்கமென்றும் கூறப்படும். திரி - மூன்று, வர்க்கம் - கூட்டம், அபவர்க்கம் - கூட்டமொழிந்தது. புருஷர்களது இச்சைக்கு விஷயம் புருஷார்த்தமெனப்படும். ஈண்டு உடம்பு முதலிய இருபத்தொரு துக்கங்களின் அத்தியந்தநிவிர்த்தி அபவர்க்கமாம். உடம்பு முதலியன துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்குச் சாதனமாயிருத்தல்பற்றி அவையும் உபசாரவழக்கால் துக்கமெனப்படுகின்றன. சுவர்க்காதிகளின் சுகமும் நாசமாய்விடுமென்னும் பீதியால் துக்கத்திற்குச் சாதனமாயிருத்தலின் சுகம் துக்கசாதனமும் துக்கம் அதன் பயனுமாம். சாதனம் கௌணமென்றும், பயன் முக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். ஈண்டுச் சாதனம் பயனென்னுமிரண்டனுள் சுகம் துக்கசாதனமும் துக்கம் அதன் பயனுமாயிருத்தலின் 'இங்ஙனம் கௌண முக்கியபேதத்தாற் சுகம் துக்கத்தோடு கூடலின் துக்கமென் றுபசரிக்கப்படும்' என்று கூறப்பட்டது. நாசமாந்தன்மையை நோக்கிச் சுகத்தில் துக்கத்தை யாரோபித்தலே யீண்டுபசாரமாம். பகலிற்குப்பின் இரவு நீங்காது வருதல்போன்று சுகத்திற்குப்பின் துக்கம் நீங்காதுவருதலின், 'கூட்டம்-நீங்காதிருத்தல்' என்று கூறப்பட்டது. யாண்டும் சுகம் பின்வரும் துக்கத்திற்கு நாசமாமென்னும் பீதிவாயிலாகச் சாதனமாயிருத்தலின் விஷத்தோடுகூடிய தேன் விஷமேயாற்போன்று துக்கத்தோடு கூடிய சுகம் துக்கமேயாமெனக.

இந்திரியமாறனுள் சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாக அவற்றிற்கெங்ஙனம் அத்தியந்தநிவிர்த்தி (முழுதுங் கெடுதல்) சம்பவிக்கு

மெனின, சுரோததிரமும மனமும் எநத ரூபஙகளால் துககசாதன மாகினறனவோ அநதரூபஙகள கெடுதலே ாணடததியநதநிவிாததி யாம. அவை பதாாததஞானததை யுணடுபணணும வாயிலாகத துககததிறகேதுவாம அநதப பதாாததஞானம மோக்ஷகாலதது அவறறூலுணடாவதிலலை (1) காணகோளகததுளள ஆகாயமே சுரோததிரமாம மோக்ஷகாலதது ஆகாயவடிவ சுரோததிரேநதிரியமிருநதும காணகோளகமினமையின அதனுல் ஞானமுண்டாவதிலலை ஞானததையுணடுபணணுஞ சுரோததிரேநதிரியததின ரூபமே துககவடிவமாம. அதறகே நாசமுணடாகினறது (2)|ஆதமாவோடு மனங கூடுவதால ஞானமுணடாகினறது. மோக்ஷகாலதது மனததிறகுக கிரியையுணடாவதினறூகலின சையோகமுடைய மனதிறகே நாசமுணடாகினறது. ஆதமாவோடு சையோகமுடைய மனமே துககரூபமாம.

யான மனிதன யான பாாபபான எனற றெருடகககதனவா; உடமபில ஆதமபபிராநதி யுணடாயிருததலால இராகதவேஷஙகளுணடாகினறன அவறறூல தாமாதாமஙகளின பொருடடு முயறசியுணடாகினறது அதனுல உடமபின சமபநதவாயிலாகச சுகதுககஙகளுணடாகினறன இவவாறறூல பிராநதிஞானம சமசாரததிற கேதுவாம அபபிராநதிஞானம தததுவஞானததால நீஙகுகினறது உடமபு முதலிய சகல பதார்ததஙகளினும ஆனமா வேறு எனனும நிசசயம தததுவஞானமெனபபடும அநதத தததுவ ஞானததால யான மனிதன யான பாாபபானெனனும பிராநதி நீஙகுகினறது. அதனுல (பிராநதிநாசததினுல) இராகததுவேஷஙகளிலலாதொழிகினறன அவறறினபாவததால தாமாதாமஙகளின பொருடடு முயறசியுணடாவதிலலை அதனபாவததால சரீரசமபநதவடிவப பிறபபொழிகினறது. சஞசிதமும பிராரததுவமும போகததினுல நாசமடைகினறன சரீரசமபநதததின

அபாவததால இருபததொரு துககஙகளும நாசமடைகினறன அந த துககநாசமே மோக்ஷமாம. இதுவே இறுதிசதுககததி னழிவு பாடெனபபடும

3. சம்சயம்—Doubt.

118. ஒரு தருமியின மாறுபட்ட பல பொருள ஞாநம சமசயம. அது மூவகை.

(கு-ரை) சமசயம - ஐயம * சமான தருமததைபுடைய தர்மிஞானததாலும விசேடதரிசனமினமையாலும இருதருமஸமா ணததாலும இது கயிறோ பாமபோ எனறு தோனறும ஞானம சமசயமாம. தருமியின நிசசயஞானம அதறகு விரோதியாம இது இபபியோ வெள்ளியோ என்னுமிடதது இதுவெனபது ஒரு தருமியும, இபபியோ வெள்ளியோ எனபது பல தருமமுமாம ஈணடு இபபியும வெள்ளியும மாறுபட்ட தருமமாம ஆகவே,

* சமான தருமததையுடைய தாமிஞானததாலும விசேடதரி சனமினமையாலும ஒருதருமஸமாணததாலும இபபியினகண இது வெள்ளியெனறு தோனறும ஞானம விபாயயமாம. ஈணடுச சமசயததிறகும விபாயயததிறகுமுள்ள விலககண வேறுபாடு முறையே இருதருமஸமாணமும ஒருதருமஸமாணமுமாம ஏனைய விலககணம அவவிரணடறகு மொததிருததலகாணக முனனாத தோனறும இபபியினகண தோஷததால இது வெள்ளியென றுணருமிடதது இபபிககும வெள்ளிககுமொதத தருமம வெணமை யுருவ முதலியனவாம. அததருமததையுடைய தருமி இதுவெனப தாம. விசேடதரிசனமினமை இபபியினுருவங காணாமை ஒரு தருமஸமாணம வெள்ளியெனனும ஞானம சமசயததில இரு தருமஸமாணம இபபியோ வெள்ளியோ எனபதாம.

ஒரு தருமியின மாறுபட்ட பல தருமஙகளின ஞானம சமசய மாயிறறெனக. ஈணடுத தருமி விசேஷியமும, மாறுபட்ட தருமம விசேடணமுமாம. மாறுபட்ட தருமங்களில் ஒனறு பாவமும மறறொனறு அபாவமுமாம் இது இப்பியோ வெள்ளியோ எனனு மிடதது இப்பி பாவமாயும வெள்ளி அபாவமாயுமிருததலறிக. சம சயம சாதாரணதாமஞானததாற றோனறியது, அசாதாரணதாம ஞானததாற றோனறியது, விப்பிரதிபததிவாககிய ஞானததாற றோனறியதென மூவகைததாம

(1) ஒனறு, விசேடஙகாணாதிருககையிற சமாந தரும தரிசநததாற றோன்றியது. எஙஙனம? குற றியோ மகனோவென்று முனனிறகு மொருபொரு ளினகண்ணே குறறிமை துணிவிககும வளைவு பொநது முதலியன, மகனமை துணிவிககுந தலை கை முதலி யனவென்று விசேடங காணாமையக குறறி மகற கொதத வுயாசசிவடிவு காணபாணுமகறகு இவவுருக குறறியோ மகனோவெனறு சமசயமுணடாம.

(கு-ரை) குறறி - மரககடடை இசசமசயம சாதாரணதாம ஞானததாற றோனறியதாம. குறறியைத துணிவிககும வளைவு பொநது முதலியனவும மகனைத துணிவிக்கும தலை கை முதலியனவு மாகிய விசேடஙகாணாதிருககையில குறறி மகறகொதத சமானதரி சனததால ஒருவனுககு இவவுரு குறறியோ மகனோவெனனும ஐய முணடாமெனக. ஈணடுக குறறி மகறகொதத சமானதருமம உயாசசிவடிவு குறறி மகறகுரிய விசேடங காணாதிருககையில சாதாரணதருமதரிசனததால இது குறறியோ மகனோவென ஐய முணடாதல காணக.

(2) இரண்டாஞ சமசயம, விசேடங காணுதிருககை யில விவாததததா(விபபிரதிபததியா)ற ரேனறுவது. எஙஙனம? இசசொல (சபதம) நிததியமோ அநிததி யமோவென ஒருவனசொலநிததமென,மறறொருவன அநிததமெனில, அவரது விவாதததால, விசேடங காணுத நடுவிலிருநத மகறகு இசசொல நிததியமோ அலலது அநிததியமோவெனறு சமசயமுணடாம.

(கு-ரை) இசசமசயம விப்பிரதிபததி வாககியஞானததாற ரேனறியதாம விபபிரதிபத்திவாககியம - விருததாாதததைக கூறுமவாககியம சொலலை நிததியமெனபவன மீமாமசகன; அநித தியமெனபவன தாாககீகன விவாதம-கட்சிபபிரதிகடசி சொல நிததியம அலலது அநிததியமெனனு மிரணடிலொருவிசேடங காணுதிருககையில இருவா தமமுள மாறுபடடுச சொல நிததியம அலலது அநிததியமெனசசெயயும வாததால நடுவேயிருநத ஒருவ னுககு இசசொல நிததியமோ அலலது அநிததியமோவெனனும ஐயமுணடாமெனக ாணடுசசொல நிததியமோ அல்லது அநிததி யமோவெனனும ஐயம இருவரது விரோதாாதத வாககியஞானத தினறு ரேனறுவதறிக

(3) அசாதாரண தருமததாறறேனறிய சமசய மெஙஙனம? நிததிய அநிததியததினீஙகின நில (பிரு திவி)மாததிரததிருபபதான அசாதாரண தருமமான மணமுடைமையால விசேடஙகாணுனுககு நிலத தின நிததியாநிததியததுவ சமசயமுணடாம. அங ஙனமனறே, எலலாநிததியத்துவ நீஙகின மணமுடை மையோடு கூடுதலின நிலம அநிததியமோ, அலலது

எல்லா அநித்தியத்துவ நீங்கின அதனோ (மணமுடை மையோ)டு கூடுதலின் நித்தியமோவென்று சமசயம்.

(கு-ரை) இச்சமசயம அசாதாரணதருமஞானத்தாற றோன றியதாம. ஒனறனது இலக்கணம அசாதாரணதருமமெனபபடும பிருதிவியின அசாதாரணதருமம மணமுடைமையாம அது பிருதிவிமாத்திரத்திருப்பதறிக மணமுடைமை யாணடும அநித் தியமெனனும் விசேடங காணுதவனுக்கு ஆகாய முதலிய நித்திய பதாாத்தத்தினும ஆறு கடலமுதலிய அநித்தியபதாாத்தத்தினும நீங்கின பிருதிவிமாத்திரத்திருப்பதான (பிருதிவியின) அசாதாரண தருமமான மணமுடைமையால பிருதிவி நித்தியமோ அலலது அநித்தியமோ எனனும ஐயமுணடாமெனக. அஃது எலலா நித்தி யங்களினினறும நீங்கின மணமுடைமையோடு கூடுதலின பிருதிவி அநித்தியமோ, அலலது எல்லா அநித்தியங்களினினறும நீங்கின மணமுடைமையோடு கூடுதலின அது நித்தியமோ எனபது எணடுப பிருதிவியின அசாதாரண தருமமான மணமுடைமையின ஞானத்தால பிருதிவியில நித்திய அநித்திய சமசயமுணடாதலறிக எணடு இப்புத்தகத்தின 94, 95-ம பக்கத்துள்ள அசாதாரண அநைகாநதிகம கவனிக்கத்தக்கதாம.

4. பிரயோசநம்—Purpose.

119. எதனுனேவபபடடு மகன் முயலாநினறுன அது பிரயோசநம. அது சுகமடைதல, துக்ககேடு வாளா (சுமமா) விருப்பாறகு அதன (பிரயோசநத்தின) பொருட்டனறோ முயறசியும.

(கு-ரை) பிரயோசநம்-பயன் எதை யுத்தேசித்து புருஷன முயறசிசெயகினறுனோ அது பிரயோசனமெனபபடும அது

முககியம கௌணமென விருவகைதது. சுகமடைதலும் துக்கக கேடும முககியமாம், அதன சாதனததையடைதல கௌணமாம. தததுவஞானததையடைதல கௌணபபிரயோஜனமும், அதனால அபவாககததையடைதல முககியபபிரயோசனமுமாம. இவறறுள கௌணம திருஷட (பிரததியடச)ப பிரயோசநமும, முககியம அதிருஷடப பிரயோசனமுமாம

விருமபியதையடைய முயலும புருடனுககு விருமபியதாவது அதன சாதனமாவது அடையபபடுமபோது சுகமடைதலும துக ககேடும உணடாதலின பிரயோசனமெனபது சுகமடைதலுந துககககேடுமாமெனல் நனகு விளஙகும உதாரணமாக:—தணட முதலியவறறுளொனறை அடைய விருமபி முயலும புருடனுககு அஃதாவது அதன சாதனமாவது அடையபபடுமபோது சுகமடைதலுந துககககேடுண்டாதலுங காணக.

5. திட்டாந்தம்—Instance.

120. வாதிபபிரதிவாதிகடகுடமபாட்டுவிடயமானஅருத தம திட்டாநதம. அஃது இருவகை. ஒனறு சாதருமி (அநவய) திடடாநதம. எஙஙனம? புகையுடைமை யேதுவினகண் அடடில. இரணடாவது வைதருமி (வியதிரேக) திடடாநதம. எஙஙனம? அவவேது விறகே மடு.

(கு-ரை) திடடாநதம - உதாரணம. அஃதாவது காணப் படட முடிபுடையது வாதிபபிரதிவாதிகளின நிசசயததிறகு விஷயமாகும (அடடில, அலலது மடு எனனும) பதாரததம திருஷடாநதமாம, அநுமானததில வியாததியை யறியககூடிய

விடமாமெனக் சாதருமி வைதருமி திட்டாநதஙகளைப்பற்றி விரிவாய அநுமானஙகூறியவிடததறிக. சாதருமி - ஒததருமததை யுடைததாயிருபபது வைதருமி-மாறுபடட தருமததை யுடைததாயிருபபது

6. சித்தாந்தம் —Established Truth.

121. பிரமாணிகததவதது (பிரமாணததையுடைததாயிருககுநதன்மையா) லுடமபடு (சமமதிககு) மருததளு சிததாநதம. அது சாவதநதிரம, பிரதிதநதிரம, அதிகரணம, அபியுபகம (அஙகீகார)மெனை நாலவகை. அவறறுள,

(1) சாவதநதிர சிததாநதமெஙஙனம? தருமிமாததிரமுணமை.

(2) இரண்டாவதெஙஙனம? நையாயிகாககு மனம இநதிரியம அதுவும சமாந (ஒதத) தநதிரமான வைசேடிகததிற சிததம்.

(3) மூனறாவதெஙஙனம? நில முதலானவற்றின் கருததாசிததிககையி லவனுககுச சாவஞ்ஞததுவம (சிததிததல).

(4) நானகாவதெஙஙனம? சைமிநியினுடைய நிததியாநிததியவிசார மெவவளவுபரியநத மிருககிறதோ அவவளவுபரியநதம சததம குணமெனபது.

(கு-ரை) சிததாநதம-முடிநதமுடிபு சாஸதிரமுணாநதவன பிரமாணமுடைமையால் அங்கீகரிதத ஆததம சிததாநதமாம.

(1) சாவதநதிர (சாஸதிர) அவிருததமாயும் தனது சாஸ்திரததில நிசசயமாயக கூறபபடடதாயுமுளள ஆததம சர்வதந்திர சித்தாந்தமாம். அஃதாவது சாஸதிரமுணாநதோரியாவரும பிரமாணமுடைமையால அஙகீகரிதத விஷயமாம. ஜாதி முதலிய தாமமுண்டெனபதில விவாதம பலவிருபபினும (பிருதிவியாதி) தாமிமாததிரமுணடெனபதில யாதொரு விவாதமுமினமையின 'தாமிமாததிரமுணமை' சாவதநதிர சிததாநதமாம 'இரணடிரணடு நானகு' எனறற ரூடககததனவும சாவதநதிர சிததாநதமாம. ஈணடெணகள தருமி, அவறறினறன்மை தருமமாம. வாதிபபிரதிவாதிக ளிருவராலும அஙகீகரிக்கபபட்டுக கதைககனுகூலமா யிருககும ஆததம சாவதநதிரசிததாநதம என்று நவீனா கூறுவா கதை - பஞசாவயவபரிகரசகிதவாககியம, பரிகரம-சாமககிரி

(2) வாதிபபிரதிவாதிகளுள ஒருவரால்மாததிர மஙகீகரிககபபடடும இரணடுசாஸதிரஙகளுள ஒரு சாஸதிரததில சிததாநதஞ செயயபபடடுமுளள அருததம பிரதிதந்திர சித்தாந்தமாம் மனம இநதிரியமென வேதாநதிகளா லஙகீகரிககபபடாமலும தாககிகரால் அஙகீகரிககபபடடும, வேதாநதம தாககம எனனுமிரணடுசாஸதிரஙகளுள ஒரு (தாககீ) சாஸதிரததிற சிததாநதஞ செயயபபடடு மிருககினறமை காணக. இஙஙனமே, சததம நிததம எனபதும வான ஒலிககுணமுடையதனறெனபதும பிறவும பிரதிதநதிரசிததாநதமாம வைசேடிகராலும மனம இநதிரியமென அஙகீகரிககபபடடிருககினறமையின 'அதுவும சமானதநதிரமான வைசேடிகததிற சிததம' எனக கூறபபடடது.

(3) எவவாததததின சிததியுணடாகுமபோதே (பிரஸதாபததுளள) மறறொனறனசிததியுணடாகினறதோ அஃது அதிகரண சித்தாந்தமாம் நிலமுதலாயின காததாவுடையன, காரியமாதலின,

கடம்போல் என்னும் அனுமானத்திலே நிலமுதலாயினவற்றிற்குக் கர்த்தா சித்திக்கும்போது அகர்த்தாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்திக்கின்றமை காண்க. நம்மனோரால் செய்யப்படாது காரியமாயுள்ள நிலமுதலியனவற்றிற்குக் கர்த்தா வுண்மை பெறப்படும்போதே அகர்த்தாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை பெறப்படுகின்றமை யீண்டறிதற்பாற்று.

(4) சாட்சாத்தாகச் சூத்திரத்திற் சொல்லப்படாத அருத்தத்தை யங்கீகரித்தல் அபியுபகம சித்தாந்தமாம். ரூபமுதல் பிரயத்நமீறாயுள்ள பதினேழு குணங்களையும் சூத்திரத்திற் கூறிய கணாதர் உம்மையால் குருத்துவம், திரவத்துவம், சிநேகம், சமஸ்காரம், அதிருஷ்டம் (தருமாதருமம்), சப்தமென்னுங் குணங்களைத் தழீஇயினரென்பதிங் கறிதற்பாற்று. சத்தம் குணமெனச் சூத்திரத்தில் நேரே சொல்லப்படாதாயினும் அது குணமேயெனச் சைமினி நூலாரை மறுத்துச் சித்தாந்தம் செய்தமையின் சத்தம் குணமென்பது அபியுபகம சித்தாந்தமாம். சைமினியென்பவர் பூர்வமீமாம்சையின் ஆசிரியர்; அவர் சத்தம் திரவியமாமென்பர்

7. அவயவம்—THE "Member" (OF A SYLLOGISM)

122. அநுமானவாக்கியத்தினுடைய ஏகதேசங்கள் அவயவங்கள். அவை பிரதிஞ்ஞை முதலாயின. அங்ஙனம் நியாயசூத்திரமும் "பிரதிஞ்ஞை யேது வுதாகரண உபநய நிகமனங்கள் அவயவங்கள்". அவற்றுள்,

பிரதிஞ்ஞை—PROPOSITION.

(1) சாத்தியதருமவிசிட்ட தருமிப்பிரதிபாதக வசனம் பிரதிஞ்ஞை எங்ஙனம்? இம்மலை தீயுடைத்தென்பது.

ஏது—REASON.

(2) திருதீயாநதம் பஞசமியநதமான லிஙகப்பிரதி பாதகவசநம *ஏது. எஙஙனம? புகையுணமையி னெனபது.

உதாகரணம்—EXAMPLE

(3) வியாததியோடு கூடின திடடாநதவசநம உதாகரணம் எஙஙனம? யாது யாது புகையுடைதது அதுவது தீயுடைத்து; எஙஙனம? அட்டி லெனபது.

உபநயம்—APPLICATION

(4) பககததில இலிஙகததி (புகையி)னுபசஙகாரம உபநயம். எஙஙனம? இதுவும (மலையும) வன்னி வியாபபியமான புகையுடையதென்பது. அல்லது அஙஙனமே (அட்டில்போல) இதுவும் (இமமலையும) எனபது.

நிகமனம்—CONCLUSION

(5) பககததிற சாததியததின உபசங்காரம நிகமநம். எஙஙனம? ஆகையாற றீயுடையதெனபது. அலலது ஆகையால இஙஙனமே (இமமலை தீயுடையதே) எனபது.

---

* ஏது, அபதேசம, இலிஙகம், பிரமாணம, காரணம எனபன ஒருபொருடகிளவி.

இபபிரதிஞைமுத லேந்தும் அநுமாந வாககியத தின பஞசாவயவஙகள்; அவயவமபோல (இருககின் றன). (பிரதிஞ்ஞை முதலிய) அவயவஙகள (அநு மானவாககியததிறகுச) சமவாயிகாரணமலலல; சததம ஆகாயததிற சமவேதிததிருததலின.

(கு-ரை) * பராாததாநுமானததின ஏகதேச வாக்கியம அவயவம (உறுபபு) எனப்படும

(1) இமமலே தீயுடைதது எனபுழித தீயுடைமை சாததியதரு மமும, மலே தருமியுமாம் சாததியதருமவிசிட்ட தருமிப பிரதி பாதகவசனம எனபதறகுச சாததியதருமததுடன கூடிய தருமி யைக கூறும வாககியம எனபது பொருள்

(2) புகையுணமையின என்பது ஐநதாம் வேறறுமையின இனனுருபீறுன ஏது வாககியம இஃது அநுவயவியதிரேகி, கேவல

* பராாததாநுமானததில (1) இமமலே தீயுடைதெதனனும பிரதிஞ்ஞாவாககியததைக கேடபதால மலேவடிவ பககததின ஞான மும, (2) புகையுணமையினெனனு மேதுவாககியததைக கேடப தால புகைவடிவலிஙகததின ஞானமும, (3) யாதுயாது புகை யுடைதது அதுவது தீயுடைதது, எஙஙனம? அட்டிலெனனு முதா கரணவாககியததைக கேடபதால் வியாததியின ஞானமும, (4) இதுவும வன்னி வியாப்பியமான புகையுடையது, அலலது அங ஙனமேஇதுவு மெனனு முபநயவாககியததைக கேட்பதால வியாப திவிசிட்ட (கூடிய) ஏதுவில பககதாமததனமையின ஞானமும (5) ஆகையால தீயுடையது, அலலது ஆகையால இஙஙனமே யென னும நிகமனவாககியததைககேடபதால மலேவடிவபககததிலதீவடிவ சாததியததின அபாதிததனமையின ஞானமும கேடபோனுக குணடாகினறனவெனக.

வியதிரேகி, கேவலாநவயி என மூவகைபபடும இருநீயாநதம பஞசமியநதமான லிஙகபபிரதிபாதக வசனம எனபதறகு மூனறும வேறறுமையின ஆல ஆன உருபீறுகவேனும ஐநதாமவேறறுமை யின இன இல உருபீறுகவேனும லிஙகததைக கூறும வாககியம எனபது பொருள லிஙகம—குறி. அஃதீணடுபபுகை

(3) யாது யாது புகையுடைததது அதுவது தீயுடைததது எனபது வியாததிவசனம. அதனோடு கூடிய திடடாநதம உதா கரணமாம. 'எஙஙனம் அடடில' எனபது ஈணடுதாரணம வியாததி யோடு கூடிய திட்டாநதவசனம உதாகரணவாககியமெனபபடும இஃது அநவயவியாபதிபோதகம, வியதிரேக வியாபதிபோதக மெ(போதிபபதெ)ன விருவகைபபடும வியாததியாவதுஏதுவினதி கரண (நிலைககள)ததுளதாகிய அததியநதாபாவததிறகு அபபிரதி யோகியாகிய (எதிரமறையாகாத) சாததியததி னதிகரணததிருத தல. 'இமமலை தீயுடைததது, புகையுணமையின' எனபுழி ஏது புகை, ஏதுவின அதிகரண (இட)ம மலை, அவவதிகரணததுளதாகிய அததி யநதாபாவம (முழுதுமினமை) கடம முதலியவறறின அததி யநதாபாவம, தீயினததியநதாபாவம ஆணடினறு, தீ ஆணடேயிருத தலின, அவ வததியநதாபாவ[redacted] பிரதியோகி கடபடமுதலி யன, [redacted]த், அதனது அதிகரணம மலை, அவவதிகா ணததில ஏதுவாகிய புகையிருததல வியாததியாமெனறுணாக

(4) ஆரமபத்திற கூறிய ஆததமே அநதததினும கூறுவது உபககிரம உபசஙகாரமெனபபடும. உபசஙகாரமெனினும முடிப்ப தெனினு மொக்கும. ஆரமபததிற கூறுவது உபககிரமமெனப படும. ஆரமபததில மலையிலிருபபதாகக கூறிய புகையே அநதத தினும மலையிலிருபபதாகக கூறி முடிக்கபபடுதலின 'பககததில இலிஙகததி னுபசஙகாரம உபநயம' என்று கூறபபட்டது இது வும அநவயி வியதிரேகியென விருவகைபபடும. பககதருமத

தனமையை யறிதறபொருட்டுத திருஷடாநததனதச சாததிக கூறுவது உபநயமாமெனக ாணடு அநுமானததின 'புகையுணமையின' எனனும எது வாககியம் உபககிரமமும் 'இதுவும வனனி வியாபபியமான புகையுடையது, அலலது அஙஙனமே இதுவும' எனனும உபநயவாககியம் உபசஙகாரமுமாம.

(5) ஆரமபததில மலையிலிருப்பதாகக கூறிய தீயே அநதததினும மலையிலிருபபதாகக கூறி முடிககப்படுதலின 'பககததிற சாததியததினுபசஙகாரம நிகமனம' எனறு கூறபபட்டது இதுவும அநவயி வியதிரேகியென விருவகைபபடும ஈணடு அநுமானததின 'இம்மலைதீயுடைதது'எனனும பிரதிஞ்ஞாவாககியம் உபககிரமமும 'ஆகையால,தீயுடையது அல்லதுஆகையால இங்ஙனமே' என்னும் நிகமனவாககியம உபசஙகாரமுமாம.

இவவைந்து வாக்கியததின சமுதாயம் நியாயமெனபபடும

இவற்றின் றனமை விரிவாய இநநூலின 59, 60-வது பககங்களி லெழுதபபட்டிருககின்றமை காணக

பிரதிஞ்ஞை முதலிய அவயவமைநதும அநுமானவாககியததிற்கு அவயவஙகளபோன றிருககின்றனவேயனறிச சமவாயிகாரணமா யிருபபனவல்ல, சமவாயிகாரணம யாணடுமெ திரவியமாமெனபது நியமம். பிரதிஞ்ஞை முதலியன சததவடிவமா யிருததலின ஆகாயததின குணமாம. ஆகவே * அவை அநுமானவாக்கியததிறகுச சமவாயிகாரண மாகாவெனக

---

* எழுததால சொலலும, சொலலால வாககியமும ஆககபபடுகினறனவெனபவா எழுதது முதலியவற்றைக குணமாகக கொளளாது திரவியமாககொளவா. அவாசொலலுககெழுததை யுறுப்பாகவும வாககியததிறகுச சொலலை யுறுப்பாகவுங கூறுவா

8. தருக்கம்--Reasoning.

123. *அநிட்டப்பிரசங்கம தருக்கம. அது சித்தமான (பெறபபடடுள்ள) † வியாத்தியையுடைய தருமங்களுள (பக்கதருமம சாத்தியதருமம என்னுமிரண்டனுள்) வியாபபியவங்கீகாரததால அநிஷ்டமான வியாபகத்தின வரவு. எங்ஙனம? ஈண்டுக கடமுண்டாயின் அப்போது நிலமபோலக காணப்படுமெனபது. இததருககம் பிரமாணததிற் கநுககிராககம. அங்ஙனமன்றே, இமமலை தீயுடையதோ இலலதோவென்னும ஐயததின்பின, ஒருவன தீயிலலதெனறு கருதின அபபோது அவனைககுறிததுத தீயிலலதாயின அதனற புகையிலலது மாகவேணடுமென்று புகையிலலாமையின் வரவு பண்ணபபடும. இவவநிட்டபபிரசங்கமே தருககமென்று சொலலபபடும. ‡ இது (தருக

"மொழியாயத தொடரினு முனனனைததெழுததே" எனனும ஙன னூற சூததிரததின் விருததியுரையில "எழுததுச சுணணததினகண அரிசனமுதலிய போலாது மாலையினகணமலாபோ லவற்றி (மொழிகளி) னிறறலின" எனறு பரிணாமவாததததை யஙகீகரியாது ஆரமபவாததததை யஙகீகரிததுக கூறபபட்டிருக்கினறமைகாணக.

* அநிஷடபபிரசஙகம் - இஷ்டமாகாததைதக கூறல்.

† வியாப்தி - நியதமான வுடனிகழசசி

‡ இநதச சாததியரூபமான அாததம் (தீ) நிகழகினற (வர்த்தமான) தாகககததிறகு விடயம; தீயிலலாமையைத தளளுகலால எனறும் பாடமுணடு.

கம) அநுமானசோதகம் (அநுமானத்தைச் சோதிப பது); புகையை யேதுவாகவுடைய வர்த்தமானத (நிகழ்காலத)துள்ள அநுமானததிறகு விஷயமான தீயையறியுமபடிசெயது தீயில்லாமையைத் தள்ளுத லால. ஆதலின அநுமானததிற கநுககிராககம. தருககம சம்சயத்திலடஙகு மெனறொருவன் சொல வான. அதுபொருநதாது; (தருககம) ஒரு சாரானை (கோடியை) விடயமாகவுடையதாகையால.

(கு-ரை) தருககம-யுக்தி (விசாரவடிவம), அஃதாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தோனறுமறிவு ஈண்டுக கடமுணடா யின அபபோது நிலமபோலக காணபபடும், இன்றாயின் காணப் படாதென்பது தருககத்திற் குதாரணமாம; ஈண்டுக கடமுண டாயின அபபோது நிலமபோலக் காணப்படுமெனபது சாதக தருககமும, இனறாயின காணபபடாதென்பது பாதக தருககமு மாம இமமலை தீயுடைத்து; புகையுண்மையான எனபுழி வியாப் பியமான புகை மலையினகணிருத்தல பககதருமமும, வியாபகமான தீ மலையினகணிருததல சாததியதருமமுமாம யாணடுபபுகை ஆண்டுததீயென நியதமான உடனிகழ்ச்சி பககதருமமாகிய புகைககும் சாத்தியதருமமாகிய தீககுமிருததலின 'அது சிதத மான விடாததியையுடைய தருமஙகளுள வியாபபிய வஙகீ காரத்தால் அநிஷ்டமான வியாபகததின வரவு' என்று கூறப பட்டது "(அநுமானவாககியததைக கேடடும) அடிககளே முத லியவற்றினகண வன்னியின உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருககின றது. பாவததில் வனனியின வியபிசாரியாகிய தூமமிருககின றது. ஆகையால பர்வததில் தூமமுணடு, வனனியிலலை யென்று பிரதிவாதி ஆககிரகஞ்செயயின, அல்லது வியபிசார சஙகை யுண்டாயின தாககததால அவவாககிரகசஙகைகளின நிவிருத்தி

புணடாகின்றது. அநிஷடததைச சமபாதிததல தருககமெனப படும டாவததில வனனியினறித தூமமிருககுமாயின தூமம வனனியின காரியமாகாதெனபது தருககம் இதனால தூமததில வனனியின வியபிசாரசஙகை நிவிரததியாகினறது. வனனி தூமங கடகுக காரணகாரியததனமை இஷடமாம. அவறறின அபாவம அநிஷடமாம ஆகையால, காரணகாரியததன்மைகளின பஙகம சமபாதிககபபடுகினறது. அககாரணகாரியததனமைகளின பஙகம அநிஷடமாம, ஆகையால் அநிஷடததைச சமபாதிததல வடி வினது தாககமாம இததருககததால பிரதிவாதியின நிவிரததி யும சஙகையின நிவிரததியு முணடாகினறன எனெனின, வனனி தூமஙகளின காரணகாரியததனமை யிருவாககும் இஷட மாம அதன பஙகம (கேடு) இருவருககும அநிஷடமாம. வனனி யின வியபிசாரம தூமததிற கூறின அநிஷடததின சிததியுணடா கும. அபபயததால வனனியின வியபிசாரியாம தூமமெனனும வாாததையைப பிரதிவாதி கூறான" எனறு விருததிபபிரபாகரம 2-வது பிரகாசததிற கூறுவதனால அநிஷடபபிரசஙகம தருககம எனபது நனகு விளஙகும தருககம விபாயயததிலடஙகுமாயினும பிரமாணததிறகுபகாரமாயிருததலபறறி 'இததருககம பிரமாணத திற கனுககிராககம' எனறு வேறு கூறபபடடது அனுககிராக கம - சககாரி. காரணததினகாரணம அலலது சாதனததின சாத னம சககாரியெனபபடும

தருககம விபாயயததிலடஙகுவதுவருமாறு:—' தீயிலலதாயின அபபோது புகையுமிலலையாதலவேணடும" எனனும ஞானம புகை தீககளகூடியவிடததுணடாயின அது தருககமெனபபடுகினறது. ஆணடுத தீயின அபாவம வியாபபியமும் புகையின அபாவம வியா பகமுமாம. தீயபாவததின ஆரோபததினால புகையபாவததின ஆரோபமுண்டாகினறது தீயுமபுகையுமிருகக, தீ அபாவததின

ஞானமும புகை அபாவததின ஞானமுமிருககின்றமையின அந்த ஞானம விபாயயமாம. ஒனறு பிறிதொனருகத தோனறுதல விபாயயமெனபபடுதலின் உணமையான புகை தீககள இனமை யாகத தோன்றுதல விபாயயமாமெனபதில யாது மாசஙகையினறு.

பாதமு (மறுதலையு)ணடாக விபர்யயமுணடாயின அஃதா ரோபமெனபபடும ாணடுப புகை தீககளினிருப்பில அவறறின அபாவததிறகுப பாதமிருககினறது அஙஙனமிருககவும புருடனது இசசையினுல தீபபுகை அபாவஙகளின விபாயயமுணடா கினறது ஆதலின அஃதாரோபமாம ஆதலாறறுன "வியாபபி யததை யாரோபிததலால் (தீயிலலையாயின) வியாபகததை யாரோ பிபபது (புகையுமில்லையெனல) தருககம' எனறு கூறபபடு கினறது இததருககம வியபிசாரசஙகையின நிவிாததிவாயிலாக அநுமானபபிரமாணததிறகு அநுகூலமாயிருததலபறறி 'ஆதலின அநுமானததிற கநுககிாககம" எனறு கூறபபட்டது

'இது கடடையா, களளனு' என ஒரு தருமியில மாறுபடட பக்ஷகோடி (படசங)களையுடைய ஞானம சமசயமாயிருததலின அதனகண் 'தீயிலலையாயின புகையுமிலலையாதலவேணடும்' என ஒரு கோடியை விஷயமாகவுடைய * தருககமடஙகாதெனக

அது 1 விஷயபரிசோதகம 11 வியாபதிககிாககமென விரு வகைதது.

---

* ஒரு பகுதியாா வியாபபியததின (தீயின) ஆரோபததினுல வியாபகததின (புகையின) ஆரோபமாகிய தருககம இசசையின வசமாயிருததலின அது யதாாததம அயதாாததமெனனு மிரணடினும வேருயிருககினறது, அஙஙனமிருபபதினுறறுன மனனமுத லியவறறி லுபயோகபபடுகினறதெனபா

(1) இமமலை தீயினபாவமுடையதாயின் புகையினபாவமு முடையதாமெனறுறபோல்வது விஷயபரிசோதக தர்ககமெனப படும

(ii) புகை தீயின வியபிசாரமுடையதாயின அது தீயின காரியமனறுமெனறுறபோலவது வியாபதிக கிராககதாகக மெனப படும.

ஒருசாரார் அது (1) ஆதமாசிரயம, (2) அந்நியோந்நியாசிர யம, (3) சககிரிகை, (4) அநவஸ்தை, (5) பிரமாணபாதிதாரததப பிரசஙகம என ஐவகைததாமென்பா.

(1) ஒனறு மறைபபினறித தனனையேதா னபேட்சிபபது ஆத்மாசிரயமா (தனனைபபறறுதலா)ம. இதறகுதாரணம சாதத னுககுத தநதை அவனே எனறுற போல்வதாம.

(2) இரணடன் பரஸபரஅபேட்சை அந்நியோந்நியாசிரயமா (ஒனறையொனறு பறறுதலா)ம் இஃது இதரேதராசிரியமென் றுங கூறபபடும இதறகுதாரணம சாததன கொறறனெனனு மிருவருள சாததனுககுத தநதை கொறறனும கொறறனுககுத தநதை சாததனுமாவரெனறுற போல்வதாம.

(3) இரணடிறகு மேறபட்டவறறின பரஸபர அபேடசை சக்கிரிகையா (சககரமபோற சுழலவதா)ம உதாரணம சாததன கொறறன பொனனனெனனு மூவருள சாததனுககுத் தநதை கொறறனும கொறறனுககுத தநதை பொனனனும, பொனன னுககுத தநதை சாத்தனுமாவரென முறையே கூறுவதாம

(4) முன முன உளள ஒனறு பின பின உளள மற றொனறை அபேடசிப்பது அநவஸ்தையாம அஃதாவது முத லதறகு இரணடாவதும இரணடாவதறகு மூனறாவதும மூனறுவ தறகு நானகாவதும காரணமாமெனக காரணததின எலலையின மையைக கூறலாம.

(5) பிரமாணததிஞலே பாதிதமான அருத்தத்தை நிரூபிப பது பிரமாணபாதிதார்த்தப் பிரசங்கமாம. இது மேறகூறிய வியாப்திககிராகக தாக்கமாம்.

மறறொரு சாரார அது வியாகாதம, ஆதமாசிரயம, இதரேத ராசிரயம, சககிரிகை, அநவஸதை, பிரதிபந்தி, கறபஞலாகவம, கறபஞகௌரவம், உதஸாககம, அபவாதம, வைஜாத்தியமெனப பதிஞெருவகைததாமெனபர.

ஒனறறகொனறு விரோதமுளள இரணடு தருமஙகள ஒரு அதிகரணததி (தருமியி)ற கூடியிருபபது வியாகாதமாம. அதற குதாரணம் எனமுயமலடி, எனககுநாககிலலை யெனமுறபோலவ தாம.

வாதிப பிரதிவாதிகளின சங்கை சமாதானஙகள சமமா யிருததல் பிரதிபந்தியாம்.

காரியத்தை யுணடாககுவதறகு வனமையுள்ள வஸதுவிற்கு அறபத்தனமையைக கறபிததல் கற்பஞலாகவமாம்

ஒரு வஸதுவிஞலேயே ஒருகாரியம சித்திககககூடியதாயிருகக அதறகுப பலவஸதுககளை யேதுவாககக்கற்பிததல கற்பஞகௌரவமாம்

சமாதானங் கூறுதறகுச சகக்கியமாகாத வாதியினது கேளவி யின பாமபரையி னடைவுணடாக மௌனமாயிருபபது வைஜாத்தியமாம்

ஏனையதோஷஙகள வநதுழிக்காணக.

9. நிண்ணயம்–Ascertainment.

124. அவதாரண (நிசசய)ஞாநம நிணணயம. அது பிரமாணபலம.

(கு-ரை) யதார்த்தாநுபவ மென்னு மபிதானமுடைய பிரமை நிர்ணயமாம். அது பிரத்தியட்சம், அநுமிதி, உபமிதி, சாத்தமென்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம். இந்நான்கும் பிரத்தியட்ச முதலிய பிரமாணங்களின் பிரயோஜனமா யிருத்தலின் 'அது பிரமாணபலம்' என்று கூறப்பட்டது

10. வாதம்--Argumentation.

125. தத்துவம் (உண்மைய)றிய வேண்டுவான்கதை வாதம். அது அட்ட (எட்டு) நிக்கிரகங்கட் கதிகரணம். அட்ட நிக்கிரகங்களாவன: நியூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், ஏத்துவாபாச பஞ்சகம்.

(கு-ரை) உண்மைப்பொருளையறியும் விருப்பமுள்ள புருடரிருவருக்குளுண்டாகும் வினாவிடையாகிய கதை வாதமாம். இது தத்துவநிர்ணயத்தைப் பிரயோஜனமாக வுடைத்தாயிருத்தலின் பெரும்பான்மையுங் குருசிட சம்வாதமாம். அது நியூனம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், ஏத்துவாபாசபஞ்சகமென்னு மெட்டையும் நிக்கிரகித்தற் கதிகரண (இட)மாம். நியூநம்-குன்றக்கூறல், அதிகம்-மிகைபடக்கூறல், அபசித்தாந்தம்-சித்தாந்தப்போலி, ஏத்துவாபாச பஞ்சகம் - அசித்தமுதல் காலாத்தியயாபதிட்ட மீறாயுள்ள ஏதுப்போலி ஐந்து.

11. சற்பம்—Sophistry.

126 உபயசாதநமு (சாதனமிரண்டு)டையதாய வெல்ல வேண்டுமென்னு மிச்சையுடையான் கதை சற்பம். அஃதெல்லா நிக்கிரகத்தினுங் கிடைத்தற் கதிகர

ணம. பரபட்சந தூஷி (நிநதி)ககபபடுகையிற சுபட்ச சாதநப பிரயோகமுடிவாயுள்ளது சறபம.

(கு-ரை) பிரகரணசம (சறபிரதிபகக)மெனனு மேதுப போலி உபயசாதனமுடையதாய வெலலவேணடுமெனனு மிசசை யுடையான கதையாயிருநத லீணடுகிதததறியததககதாம் சறபம யுகதிபபிரமாணஙகளிலவலல பணடிதாகளின வாதமாம. அது நிககிரகஸதானம (தோலவிககேது) இருபததிரணடனுள யாது யாது கிடைககினறதோ அததறகு அதிகரண (இ—)மாம அஃதா வது வாதம பேசுமிடதது நேரிடும நிககிரகஸதானததை யொழித தறகிடமா யிருபபதெனபதாம அது 'பரபடசந தூஷிககபபடு கையில' எனபதனுல விளஙகும 'பரபடசம தூஷிககபபடுகை யில * * * சறபம' எனறு கூறியதினுல பரபட்ச நிராகரணமும சுபடசஸதாபனமுமாயுள்ள வாதம சறபமாமெனப பெறபபடுகின றனமயறிக. ஒருவரையொருவா வெலலவேணடுமெனனும விருப புடைய புருடரிருவா தமதிரணடுபடசஙகளையும ஸதாபிததலாகிய கதை சறபம எனக கூறுவாருமுளா

12. விதண்டை.—Cavilling.

127. சுபட்சதாபநகீநமாய (சுபட்சததை ஸ்தாபிதத லினறி)ப பரபடசதூஷணமாததிர முடிவாயுள்ளகதை விதணடை. இவவைதணடிகனுககு ஸ்தாபிககுமபடி யான படசமிலலை.

சொலவார் பலரையுடையதாய்ப பூர்வோததரபட சததைப பிரதிபாதிககும வாககியககோவை கதை.

(கு-ரை) சுபட்சஸ்தாபநமின்றிப் பரபட்சத்தைத் தூஷித்தலமாத்திர முடிவாயுள்ள கதை விதண்டையெனப்படுதலின் அது யுக்திப்பிரமாணங்களின்றிய மூர்க்கர்களது வாதமாம். சுபட்சம்-தனது கோட்பாடு, பரபட்சம்-பிறரது கோட்பாடு. விதண்டை பேசுவோன் வைதண்டிகனெனப்படுவன். ஸ்தாபிக்கும்படியான பட்சமில்லை-நிலைநிறுத்தும்படியான ஒருபட்சமுமில்லை.

ஒருதிறத்தாசிரியர் வாதம்: விசாரம் விசியுழியென இருவகைத்து. அவற்றுள், (1) விசாரம் குருவும் சீடனுமாவது ஒருவன் றன்னோடொத்தவனுடனாவது மாறுபாடின்றிப் பிரமாணங்களாற் பெறப்பட்ட அருத்தங்களைத் தருக்கித்து அவற்றிலுண்டாகிய வழுக்களைக் களைந்து வழுவின்றியதனை நிர்ணயித்தல். (2) விசியுழி சற்பம் விதண்டையென இருவகைத்து. அவற்றுள், சற்பம் பிறரது கோட்பாட்டை மறுத்துத் தனது கோட்பாட்டை நிலைநிறுத்தல். விதண்டை பிறரது கோட்பாட்டை மறுத்துத் தனது கோட்பாட்டை நிலைநிறுத்தாமை என்பர்.

13. ஏத்துவாபாசம்—Fallacy.

128. (அநுமானங் கூறுமிடத்துச்) சொல்லப்பட்ட பக்கதருமத்துவ முதலான ரூபங்களுள் ஒரு ரூபத்தாற் குறைந்தாலும் ஏதுவல்ல. அதுவுஞ் சில ரூபயோகத்தால் (ரூபத்துடன் கூடுவதால்) ஏதுவைப்போலத் தோன்ற ஏதுப்போலிகளாம். அவை அசித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியாபதிட்டமென்னும் பேதத்தா லைவகை.

(கு-ரை) பக்கதருமதத்துவமுதலிய பஞ்சரூபங்களின்றன்மை இந்நூலின் 71, 72, 73, 74-வது பக்கங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றமை யறிக.

1 அசித்தம்—UNREAL.

129. அவற்றுள், *உதயனரால் "வியாத்தமான ஏதுவினுடைய பக்கதருமதைப் (தருமத்தி)ன ஞானஞ் சித்தி, அதனுடைய அபாவம் அசித்தி" என்று அசித்த விலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் விருத்த முதலானவற்றினு முண்டென்று சாங்கரியந் (கலத்தல்) தோன்றுகின்றது; ஆயினும் எவ்வாறு சாங்கரிய மின்றும் அவ்வாறு சொல்லப்படும். யாது எச்சாத நத்தின் முன்னே தோன்றுந் தோஷ ஞானத்தில் சமர்த்தமா (சாமர்த்திய முடையதா)ம் அதுவே தோடஞானத்தைப் பண்ணும், தூடணமெனனுமளவு; வேறல்ல; முன்னேதோன்றின அதனாலே (அத்தூஷணத்தினாலே)யே தோஷஞான மறிவிக்கப்படுகையிற் கதை முடிவாயின், அதனை யுபசீவித்து (காரணமாக)க் கொண்டுள்ள அந்நிய (வேறு தோஷ)த்துக் குபயோக மின்மையின்.

---

* உதயனாசாரியென்பவர் வங்காளதேசத்திற் பிறந்த சமஸ்கிருதபண்டித சிரேஷ்டர்களுள் ஒருவர், தர்க்க சாஸ்திரத்தில் மிக்க சிறந்தபண்டிதர் இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் கிரணாவலி, குசுமாஞ்சலி, ஆத்மதத்வவிவேக முதலியவை.

*யாது சாததியவிபரீத வியாததியாற றோடஞாநத தைபபணணும அதுவே விருத்தவேதுப்போலி

யாவை வியபிசாரதிகளா லபபடியாகும (தோஷ ஞானததைபபண்ணும) அவை அநைகாநதிக முதலி யன. அவை வியாததி பககதருமததுவ விசிட்ட (கூடிய) ஏதுச சொருபஞானமிலலாமையான முன சொலலபபட்ட அசிததஙகள; தோடஞாநததைப் பணணுமெனனுமளவு.

அசிததம. ஆசிரயாசிததம, சொருபாசித்தம, வியாபபியததுவாசிததம என மூனறுவகை.

(குரை) கதை - பஞசாவடவவாககியம அலலது விதண டையின இறுதியிற கூறிய கதையாம. பஞசாவயவம· பிரதிஞ்ஞை ஏது, உதாகரணம, உபநயம, நிகமனமெனபன

(1) ஆசிரயாசித்தம்—THE FALLACY OF NON-EXISTENT LOCALITY

130. அவற்றுள, எவவேதுவிறகு ஆசிரய (பகக)மறியப படாது அஃதாசிரயாசித்தம். எஙஙனம? ககநார விநதம (ஆகாயததாமரை) மணமுடையது, அரவிநத (தாமரை)ததன்மையால,மடுவிற்றாமரைபோல இதிற ககநாரவிநதம ஆசிரயம, அஃது மினறே. கடம

* ஆகையால, யாணடுச சாததியாபாவ வியாபதமெனனும பெயருடையதாயும துஷடஞானததை யுணடுபணணுவதாயுமுள்ள விரோதம தோனறுகினறதோ ஆணடு அது விருத்த ஏதுப்போலி எனறும பாடமுணடு.

அநித்தியம்; காரியத்துவத்தால்; படம்போல எனப துமஆசிரயாசித்தம்.

(கு-ரை) கடம் அநித்தியமென்னு மநுமானத்தில் கடம் பக்க விலக்கணமுடையதன்று, 'ஐயமுடைய சாத்தியதருமத்தை புடைய தருமி பக்கம்' எனக் கூறப்படுதலின 'கடம அநித்தியம' எனபுழி யாதும் ஐயமின்மையின் அஃது அநித்தியமெனனும் ஐய முடைய சாத்தியதருமத்தையுடைய தருமியன்றும், ஆகவே, பக்க மன்றும் காரியத்துவத்தாலென்னு மேதுவிறகுக கடம் பக்கமாக வறியப்படாமையின அஃதாசிரயாசித்தமாயிறறு

(ஆ.) அற்றுயின், ஆசிரய (பக்க)மான கடாதிக ளுண்மையாற காரியத்துவ ஏது ஆசிரயாசித்தமன்று; சித்தசாதநமாம்; சித்தமான கடத்தின் அநித்தியத துவத்தைச சாதிக்கையால்.

(கு-ரை.) காரியத்துவத்தா லென்னும் ஏது ஆசிரயாசித்த மாகாது, கடமெனனுமாசிரயமிருத்தலின ஆனுல சித்தசாதன மென்னும தோஷமாம் எனபது ஆசங்கை. ஒரு காரணத்தாற சித்தித்ததொன்றை மற்ரேர் காரணத்தாற சாதித்தல் சித்த சாதனமென்னுந தோஷமாம எணடுப பிரத்தியட்சப்பிரமாணத் திணுற் சித்தமான கடத்தின அநித்தியத்துவத்தை அநுமானப பிரமாணத்திணுற சாதித்தல் சித்தசாதனமாம.

(ச.) இஙஙனமன்று; அநுமானத்திறகுச சொரூ பத்தாலொன் ருசிரயமன்று; மறறெனனெனின், ஐயத்தால் (ஐயத்திறகு விஷயமான தர்மத்தோடு கூடிய தனமையால).

"அநுபலத்தததினும் (அநுபலத்திப்பொருளிலும்) நிசசிதாாததததினும (துணிநதபொருளிலும) நியாயம (அநுமானம) பிரவிாததிககாது; மறறெவ்விடதததெனின, ஐயபபடும பொருளில" என்று பாஷியகாரரால சொலலபபடடிருககினறது.

கடததிலே அநிததியததுவததிற கையமிலலை; அநிததியததுவ நிசசயததினால. சொரூபததால கடமிருப்பினும் அநிததியததுவ சநதேகமினமையால இஃது (கடம) ஆசிரய (பகக)மனறு. ஆசிரயம் சிததிககாமையால், (காரியததுவததால எனபது) ஹேதுவன்று;

(கு-ரை.) கடம அநிததியம, காரியததுவததால; படமபோல என்னும அநுமானம இநநூலின பககவிலககணத்தின குறிபபுரையிற கூறிய பககவிலககணததினபடி சிததசாதனமனறும் இலிஙக பராமரிசவடிவ அநுமானததிறகுப பககம சொரூபததா லாசிரயமாயிராது ஐயததா லாசிரயமா யிருததலின 'அநுமானததிறகுச சொரூபததா லொனறுசிரயமனறு; மறறெனனெனின ஐயததால' எனறு கூறபபட்டது. 'இமமலை தீயுடையது, புகையுணமையின' எனபுழி மலையாகிய பககம் தீயின வியாபபியமான புகையுடைய இமமலையெனனு மநுமானததிறகுச சொரூபததா லாசிரயமாகாது ஐயததா லாசிரயமாயிருததலறிக.

'இம்மலை தீயுடையது; புகையுணமையின' எனபுழி மலையில் தீயுடைமையின ஐயமிருப்பதுபோனறு 'கடம அநிததியம; காரியத்துவததால' எனபுழிக கடததில் அநிததியததுவ முடைமையின ஐயமிராமையின கடம் அநிததியத்துவததின வியாப

பியமான காரியத்துவமுடையது இக்கடமென்னும் அநுமானத்திற்கு ஐயத்தா லாசிரயமன்ரும்.

ஒன்றன் முழுவடிவமும் சொரூபமெனப்படும். அநித்தியத்துவத்தின் வியாபபியமான காரியத்துவம் கடசொரூபமாயே யிருத்தலின் அதில (கடத்தில) அது சொரூபத்தா லாசிரயமா யிருக்கின்றது.

கடம் அநித்தியம, காரியத்துவத்தால் என்புழி ஐயமின்மையின் அஃதநுமான மாகாதெனப் பாஷியகாரா (வாசசியாயனமுனிவா) வசனங்காட்டி மறுக்கப்பட்டது. கடம அநித்தியத்துவமென்னுஞ் சாத்தியசந்தேகத்திற் கதிகரண (இட)மாகப் பெறப்படாமையின் அது பக்கமாகாது; ஆகாதாகவே, காரியத்துவத்தால் என்பது ஏதுவாகாதென்று கூறப்பட்டதெனக.

(11.) சொரூபாசித்தம்—THE FALLACY WHERE THE NATURE ALLEGED DOES NOT REALLY RESIDE IN THE SUBJECT.

131. எவவேது ஆசிரயத்தி (பக்கத்தி)ல அறியப்படாது அது சொரூபாசித்தம் எங்ஙனம்? சாமாநியம் அநித்தியம; காரியத்துவத்தா லென்பது. காரியத்துவஹேது ஆசிரய (பக்க)மான சாமாநியத்திலிலலை.

(கு-ரை) சாமாநியம் அநித்தியம; காரியத்துவத்தாலென்னுமிடத்துச் சாமாநியம பக்கமும, அநித்தியத்துவம் சாத்தியமும, காரியத்துவத்தாலென்பது ஏதுவுமாம சாமாநியமென்னும் பக்கத்தில் காரியத்துவத்தாலென்னுமேது சொரூபமாகவிலலை, அது (சாமாநியம) நித்தியபதார்த்தங்களுள் ஒன்ருயிருத்தலின். பக்கமாகிய சாமாநியத்தில் காரியத்தன்மையின

அபாவ மிருததலின் காரியதது்வவேது சொரூபாசிததமாயிற றென்க.

["சபதம அநிததியம; முயறசியோடுகூடி யிருப்ப தால. இதில சபதம பககம; அநிததியததுவம் சாத தியம; முயறசியோடுகூடியிருபபதால ஏது. இவ்வேது எலலாச சபதங்களினு மினறு. முதலாவது சப்தத திறகு முயறசியோடுகூடியதன்மை புருஷ வியா பாரததி லிருக்கின்றது.

சபதததா லுண்டான சபததநில முயற்சியோடு கூடியதனமை யினறு. ஆதலின இவவேது பாகா சித்தம்

முயறசியோடு கூடியதனமை யெனபது யாது? கூறபபடுகின்றது:—

முதலில ஆதமமன சையோகம, பிறகு ஞானம; அபபால சொலலவேணடு மென்னும இசசை; பிறகு யத்தனம (முயறசி); பிறகு கோஷ்ட (கண்ட)ததிலிருக கும வாயுவிறகுப பூாவதேச(இட)விபாகம, பிறகு கண் டாதிதேசசையோகம, பிறகு முதலாவது சபதம உணடாகின்றது; இதறகு(முதலாவது சபததகிறகு)த தான முயறசியோடுகூடியதனமை யிருககினறது.

முதலாவது சபதததா லுண்டான ஏனையசபதஙகட் கெல்லாம முயறசியோடுகூடியதனமை யினமையின இவ்வேது பாகாசித்தம்.

முதலாவது சப்தததில் ஆத்ம மன சையோகத்தா லுண்டான ஞானுதிக கிரமத்திஞல முயற்சியோடு கூடிய தன்மை புருஷவியாபாரததி லிருககின்றது; இரண்டாவது முதலிய சபதங்களிலினறு. ஆதலின ஹேதுவானது பக்ஷத்தின் ஏகதேசத்திருப்பதால் பாகா சித்தம்" இவவளவு சில பிரதியிலதிகமாயிருககின்றது].

பாகாசிததமும சொரூபாசிததமே. எஙஙனம?

பிருதிவி முதலிய நான்கின் பரமாணுககளும் அநிததியம; கந்தமுடைமையால் எனபது. கநத முடைமை பககமாகும எல்லாவறறினுமில்லை; பிரு திவிமாத்திரததிருததலின. ஆதலின, ஒருகூற்றி (பத தியி)லே சொருபாசித்தம்.

(கு-ரை.) தனதுபககததி னேகதேசததி லறியபபடடு ஏக தேசததி லறியபபடாதிருககுமேது பாகாசிததமாம். ஏகதேசம்-ஓரிடம். பாகம்-பகுதி தனது படசததிலிலலாத எது சொருபா சிததமெனபபடுதலின 'பாகாசிததமும சொருபாசிததமே' எனறு கூறப்பட்டது.

கநதமுடைமையா லென்னுமேது பிருதிவிபரமாணுவிற் சித்தமாயும (பெறபபட்டும) ஏனைய பரமாணுககளி லசிததமாயு மிருத்தலின் அது பாகாசித்தமாயிறறெனக.

அபபடியே (1) விசேடணசிததம, (2) விசேடியா சித்தம, (2) அசமாதத விசேடணசிததம, (4) அச மாதத விசேடியாசிததம முதலானவை சொருபா சித்த பேதங்களா. அவறறுள,

(1) விசேடணாசித்தம்.

132. விசேடணாசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; திரவியத்துவமாய்ப பரிசமில்லாமை யுடைமையின் என்பது. இஙகே திரவியத்துவ விசிஷ்டபரிசமில லாமையுடைமை ஹேது; பரிசமில்லாமை மாததிர மனறு. சத்ததநில் திரவியததுவமுமிலலை; குணமாத லால. ஆதலால், விசேடணாசிததம். திரவியததுவ மெனனுமட விசேடணமின்மையின் அதனோடு கூடிய பரிசமில்லாமையு மிலலை; *விசேடணததினினமை

*'விசேடணததினினமையாலவிசிஷடமுமிலலாமையால. எங ஙனம்? (விசேடியனான) புருடனுளனாயினும் (விசேடணமான) தணடமினமையின தணடவிசிஷடபுருடனிலனே' எனறமையின விசேடணததின அபாவவியவகாரம விசிட்டததிற் சமபவிககின் றமை காணக.

(1) சிலவிடதது விசேடணத்தின தர்மவியவகாரம் விசிட் டத்திலும, (2) சிலவிடதது விசேடியததின் தர்மவியவகாரம் விசிட்டததிலும் (3), சிலவிடதது விசேடண விசேடியஙகளின தாமவியவகாரம விசிட்டததிலும வரும.

(1) தடியால் கடாகாசம் அழிநததெனனுமிடத்து விசே டணமான கடம தடியால அழிநததேயனறி விசேடியமான ஆகாசம அழியவிலலை, அஙஙனமாகவும, அழிநததென்னும வியவகாரம் விசிட்டமான கடாகாசததில வருகின்றது.

(2) தணடபுருஷ னுறங்குகின்றானெனனுமிடதது உறக் கம் விசேடியனான புருஷனிடததுச சமபவிககினறதேயனறி விசேடணமான தணடததிற சம்பவிககவில்லை; அஙஙனமாகவும்,

யால் விசிஷ்டமு மில்லாமையால். எங்ஙனம்? புருடனுளனாயும தண்டமின்மையின் தண்டவிசிஷ்ட (தணடத்தோடு கூடிய) புருடனிலனே. ஆதலால, பரிசமில்லாமை யுடைத்தாயினும (திரவியத்துவமாய்ப் பரிசமில்லாமை யுடைமையின் என்னும) விசிஷ்ட ஹேது அபாவததால சோருபாசித்தமாம்.

(கு-ரை) எவ்வேதுவின விசேடணம் பககததில அசித்தமாயிருககினறதோ அவ்வேது விசேடணாசிததமாம சததம் நிததியம; திரவியததுவமாயப் பரிசமில்லாமையுடைமையின என்புழித திரவியததுவமெனனும் விசேடணம் பககததில் அசிததமாயிருததலின திரவியததுவமாயப பரிசமில்லாமை யுடைமையினென்னுமேது விசேடணாசிததமாம். பட்சமாகியசதததில் பரிசமிலலாமையிருப்பினும திரவியததுவத்தோடுகூடிய பரிசமிலலாமையின அபாவமிருததலின திரவியத்துவமாயப் பரிசமிலலாமை யெனனுமேது சொரூபாசிததமாயிறறு விசேடண முடைமைாது விசிட்ட

உறஙகுதலெனனும் வியவகாரம விசிட்டமான தணடபுருஷனிடதது வருகினறது.

(3) படைககைமறவன் பகைமேறசெனறானென்னுமிடதது விசேடணமான படையும் விசேடியமான மறவ (வீர)னும பகைமேற செல்லுதலின் அவ்விரண்டனது பகைமேற் செல்லுதலாகிய வியவகாரம் விசிட்டததில (படைககை மறவனிடத்தில்) வருகின்றது.

இநநூலுள் விசேடணத்தினின்மையால் விசிஷடமுமில்லாமையால விசேடியமின்மையால் விசிட்டசொரூபமுமிலலை என்று கூறப்படுதலின இமமூனறு மீணடுக்கூற லவசியமாயிற்றெனக

மெனப்படும பரிசமிலலாமை யென்பது திரவியத்துவ மென்னும் விசேடண முடையதாகக கூறப்பட்டமையின் அது விசிட்டமா யிற்று

(2) விசேடியாசித்தம்.

133. விசேடியாசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம் நிததியம், பரிசமினமையாய்த திரவியததுவததை யுடைமையால எனபது. ஈண்டும விசிஷ்டம ஹேது. விசேடிய மின்மையால் விசிஷ்ட சொரூபமு மிலலை.

(கு-ரை.) எவ்வேதுவின் விசேடியம் பககத்தில அசிததமாயிருககின்றதோ அவ்வேது விசேடியாசித்தமாம். பரிசமின்மை யாயத திரவியததுவததையுடைமையால என்னுமேதுவில் பரிசமினமை விசேடணமும் திரவியததுவம் விசேடியமுமாம். சத்தமாகிய பட்சததில் பரிசமினமையிருபபினும் பரிசமின்மையோடு கூடிய திரவியததுவமுடைமையின அபாவமிருததலின் பரிசமினமையாயத திரவியததுவததையுடைமையா லென்னுமேது சொரூபாசிததமாயிற்று விசேடணமாவது விசேடியமாவது உளளதாகப பெறபபடாவிடத்து விசிடடமுமில்லையென்பது நியமம். ஈண்டுபபககமாகிய சதத குணததில திரவியத்திருககும திரவியத்தனமையினமையின அது பரிசமினமையோடு கூடிய திரவியததுவமுடைய தன்று. ஈணடு விசேடியம பெறப்படாமையின விசிட்டமும் பெறபபடவிலலை யெனக.

(3.) அசமர்த்த விசேடணசித்தம்

134. அசமாத்த விசேடணுசித்தம் எஙஙனம? சததம் நிததியம; குணததுவமுடையதாய்க காரணுபாவததை யுடைமையால எனபது. இஙகே விசேடணததிறகுச

சிறிதும் சாமர்த்தியம் இல்லை; விசேடியமான காரணு பாவததிறகே நித்தியத்துவத்தைச சாதிகக வலியுடை மையால. ஆதலால், அசமாததம விசேடணம; சொரு பாசிதத மெனபது விசேடணுபாவததால் விசிடடமு மினமையால.

(கு-ரை.) எவவேதுவின் விசேடணம் பககததில அசமாத தமா யிருககினறதோ அவவேது அசமாதத விசேடணுசிததமாம; சமாததம-வலியுடையது; அசமர்ததம்-வலியின்றியது. வலி-சாமாத தியம். 'குணததுவமுடையதாயக காரணுபாவததையுடைமையால' எனனுமேதுவில குணததுவமுடைமை அசமாதத விசேடணமும, காரணுபாவமுடைமை விசேடியமுமாம பட்சமாகிய சத்தததில நித்தியத்துவததைச சாதிககவநத ஏதுவின விசேடணம அசமாத தமா யிருததலின் அது சொருபாசிததமாயிறறு. ஈணடுக குணத துவ முடைமையெனனும் விசேடணம சமாததமெனப பெறபபடா மையின 'குணததுவமுடையதாயக காரணுபாவததை யுடைமை யால' என்னும் விசிடடமும் சமாததமெனப் பெறபபடாதாயிற றெனக.

எஙஙனம் புருடனுளனுயினும் தணடமினமையாற் றணட விசிட்ட புருடனிலனே அஙஙனமே படசமாகிய சததததில நித்தி யத்துவததைச சாதிககக காரணுபாவம் சமாததமாயினும குணத துவம் அசமர்த்தமா யிருத்தலின குணததுவவிசிட்ட காரணுபாவ மின்ருும்.

(ஆ.) அற்ருயின, விசேஷணமான குணததுவம சததததிலிருககினறதே; எபபடி விசேஷணமிலலை?

(சு.) அஃதொககும. குணததுவம உணமையே; ஆயினும, அது விசேஷணமனறு.

யாது அந்நியத்தைத் தள்ளுதலென்னும் பயனுடையது அதுவே ஏதுவிற்கு விசேஷணமாம்; குணத்துவம் பயனுடைத்தன்று. ஆதலால், அசமர்த்த மென்று சொல்லப்பட்டதே.

(கு-ரை) 'குணத்துவமுடையதாயக் காரணபாவத்தையுடைமையால்' என்னும் ஏதுவின் குணத்துவம் அந்நியத்தைத் தள்ளுதலென்னும் பயனுடைய தாகாதிருத்தலின் அஃதசமார்த்த விசேடணமாம். ஆதலின், அது பட்சத்திருப்பினும் பயனியாதுமின்று அந்நியத்தைத் தள்ளுதலெனினும் * வியாவர்த்தகமெனினு மொக்கும்

* வியாவர்த்தகம் அவ்வோரவசரம்பற்றி (1) விசேடணம், (2) உபாதி, (3) உபலட்சணம், (4) உபரஞ்சகம் என நால்வகைத்தாம்.

(1) காரியத்திற் சம்பந்தமுடையதாய நிகழ்காலத்திருக்கும் வியாவர்த்தகம் விசேடணமாம் எங்ஙனம்? தண்டி புருஷன் வந்தானென்னுமிடத்துத் தண்டம் வருதலாகிய காரியத்திற் சம்பந்தமுடையதாய அப்புருஷனைக் குண்டல புருஷன்முதலானோரினின்றும் வியாவர்த்தகமாய (வேறுபிரித்தறிவிப்பதாய) வியாவர்த்தியத்திற (வேறுபிரித்தறிவிக்கப்பட்ட புருஷனுக்)குச் சமானமான தேசகாலங்களிலிருத்தலின் அஃதவனுக்கு விசேடணமாம்.

(2) காரியத்திற் சம்பந்தமின்றியதாய் நிகழ்காலத்திருக்கும் வியாவர்த்தகம் உபாதியாம். எங்ஙனம்? கடாகாசமென்னுமிடத்துக் கடம் கடாகாசத்தின் அதிகரண (ஆசிரய)த்தன்மை வடிவ காரியத்திற் சம்பந்தமின்றியதாயக் கடாகாசத்தைப் படாகாச முதலியவற்றினின்றும் வியாவர்த்தகமாய வியாவர்த்தியத்திற

(4) அசமர்த்த விசேடியாசித்தம்.

135. அசமர்த்த விசேடியாசித்தம் எங்ஙனம்? இதிலே முன்பின்னான பிரயோகம்.

சத்தம் நித்தியம்; அகாரணத்துவ முடையதாய்க் குணத்துவமுடைமையால் என்பது. இங்கே விசே

(கடாகாசத்திற்)குச் சமானமான தேசகாலங்களி லிருத்தலின் அஃததற்கு உபாதியாம்.

(3) காரியத்திற சம்பந்தமின்றியதாய வியாவர்த்தகமாயிருப்பது உபலட்சணமாம். எங்ஙனம? காகமுடைய வீட்டிற்குப்போ என்னுமிடத்துக் காகம் போதலாகிய காரியத்திற சம்பந்தமின்றியதாய (தானிருக்கினும் இல்லாவிடினும் போதலாகிய காரியமிருத்தலின்) அவ்வீட்டை ஏனையவீட்டினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதா யிருத்தலின் அஃததற்கு உபலட்சணமாம்

இதுபற்றி இந்நூலின் 5-வது பக்கத்திலு மெழுதப்பட்டிருக்கின்றமை காணக.

(4) இயல்பாயப் பெறப்பட்ட தருமவடிவ வியாவர்த்தகம உபரஞ்சகமாம். இதுவே சொரூபலட்சணமாம் பிருதிவித்துவ சாமானியமுடையது பிருதிவி என்னுமிடத்துப் பிருதிவிக்குப் பிருதிவித்துவ சாமானியம் இயல்பாயப் பெறப்பட்ட தருமவடிவ வியாவர்த்தகமா யிருத்தலறிக.

இதுபற்றி இந்நூலின் 5-வது பக்கத்திலு மெழுதப்பட்டிருக்கின்றமை காணக.

விசேடணமுடையது விசிட்டம, உபாதியுடையது உபகிதம, உபலட்சணமுடையது உபலட்சிதம, உபரஞ்சகமுடையது உபரஞ்சிதம என்று கூறப்படும.

ஷணமாததிரமே நிததியத்துவத்தைச் சாதிததலின் வலியுடையது. விசேடியம் அசமர்த்தம்; சொரூபா சிததமென்பது விசேடியா பாவத்தால் விசிட்ட மின்மையால், (அகாரணததுவ முடையதாய்க் குணத துவமுடைமையால் என்னும்) விசிஷ்ட மேதுவாய்க கொண்டமையால். ஒழிநதது முனபோல.

(கு-ரை) எவ்வேதுவின விசேடியம் பககததில் அசமர்ததமா யிருக்கினறதோ அவவேது அசமர்தத விசேடியாசிததமாம. 'அகா ரணததுவ முடையதாயக குணததுவமுடைமையால' எனனுமேது வில்அகாரண ததுவமுடைமை விசேடணமும,குணததுவமுடைமை அசமாததவிசேடியமுமாம். பட்சமாகிய சததததில் நிததியதது வத்தைச் சாதிககவநத எதுவின விசேடியம் அசமர்ததமா யிருததலின அது சொரூபாசிததமாயிறறு. ஈண்டுக குணத்துவ முடைமை யெனனும விசேடியம சமர்த்தமெனப் பெறபபடாமை யின் 'அகாரணததுவ (காரணாபாவ) முடையதாயக குணததுவ முடைமையால்' என்னும் விசிட்டமும சமாததமெனப் பெறப்படா தாயிறறு 'ஒழிநததுமுன்போல' எனறமையின், விசேடியமான குணததுவம சதததிலிருககினறதே, எப்படி விசேடியமில்லை எனனும வினவும, அஃதொககும. குணததுவம உண்மையே; ஆயினும அது விசேடியமனறு. யாது அநநியததாற்றள்ளப்பட்ட தெனனும பயனுடையது அதுவே எதுவிற்கு விசேடியமாம. குணத்துவம் (பககததிருபபினும அநநியததாற றள்ளப்பட்டதென் னும) பயனுடையதனறு, ஆதலால அஃதசமாததமாம என்னும் விடையுஙகொளக

பாவபதாாததஙகளுள் காரணாபாவமுடையது நிததியபதாாதத மாம். பாவபதாாததஙகளுள ஒனறை நிததியமெனச சாதிகக

வேண்டின அதற்குக் காரணுபாவத்தை ஏதுவாகக் கூறலே அமை யும, அஙஙனங கூருது 'குணததுவ முடையதாயக் காரணு பாவததை யுடைமையால்'என றும, 'அகாரணததுவமுடையதாயக குணததுவ முடைமையால்' என றுங கூறல அமையாதெனக காட டபபட்ட தென்க.

(III.) வியாப்பியத்துவாசித்தம்—THE FALLACY WHERE THE ALLEGED INVARIABLENESS OF CONCOMITANCY IS NOT REAL.

136. எஙகே ஏதுவின வியாததி அறியப்படாது அது வே வியாபபியததுவாசிததம. அஃதிருவகைை; ஒன று சாததியததுடனே உடனிகழுசசியதிலலாதது; மற ருென று சோபாதிக (உபாதியோடு கூடிய) சாததிய சமபநதமுடையது. அவற்றுள,

முதலது எஙஙனம? (சப்தம் *கணிகம்; சததுத தன்மையால) யாது சதது அது கணிகம; எங்ஙனம? ஜலதர (மேக) படலம. விவாதபத (விவாததததிறகு விஷய) மாகிய சபதாதியும சதது. இஙகே சபதாதி பககம, கணிகததுவம சாததியம, சத்துவம ஹேது. இவ்வேதுவிறகுக கணிகததுவத்தோடு வியாப்தியிற பிரமாண மிலலை.

(கு-ரை) இதுபறறி இந்நூலின் 84-வது முதல் 87-வது பக்கவரையிலும் எழுதப்பட்டிருககினறமை காண்க.

---

* எபபதார்த்தததிறகுத தனதுறபததிக கணததின பிற கணததிற சமபநதம சமபவிபபதிலலையோ ஆனுல உறபததிக கணமாததிரததிலேயே சம்பநதம சமபவிககினறதோ அபபதாரத தம கணிகமெனபபடுகினறது.

இரண்டாவது எங்ஙனம்? கருப்பத்தி லிருககின்ற மைத்திரி தநயன கரியன; மயித்திரிமகனமையால; காணபபட்ட மயித்திரி தனயா (புத்திரர்) கூட்டம போல. இஙகே மயித்திரி மகனமையால கருமை சாதிககபபடும. மயித்திரிமகனமை கருமையிற பிர யோசகம் (ஏது) அனறு; மறறெனனெனின; சாகா தியாகார பரிணாமமே (கீரைமுதலிய ஆகாரததின திரிபே) பிரயோசகம. பிரயோசகம உபாதியெனறு கூறபபடும். ஆதலான, மைத்திரி மகனமைககுக கரு மைச சமபநதததில சாகாதி ஆகாரப பரிணாமமே உபாதி. அஃதெஙஙனம? தீககுப புகைச சமபநதததில ஈரவிறகின சையோகம உபாதி. ஈண்டு உபாதியின சமபநதததால வியாபதியிலலை யெனபது.

மைத்திரி மகனமையா லெனனும ஹேது வியாப் பியத்துவாசித்தம்.

(கு-ரை.) இதுபறறி இநநூலின 49-வது பகக முதல து பககவரை எழுதபபட்டிருககின றமைம காணக

யாகத்துடபட்ட கொலைமை அதனம சாதனம; கொலைமையால; யாகபபுறததுக கொலைமைபோல. ஈணடுக கொலைமை அதனமசாதனததினகட் பிரயோ சகமனறு; மறறெனனை? நிஷித்ததததுவமே (விலககே) உபாதியெனபது. முனபோல ஈண்டும உபாதியுண் மையால கொலைமையேது வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

(ஆ) அற்றாயின், சாதன அவ்வியாபகமாய்ச் சாத்திய வியாபகமாயது யாது அஃதுபாதி யென்பது உபாதியி னிலக்கணம். அது நிஷித்தத்துவத்திலில்லை. அஃதெங்ஙனம் உபாதி?

(ச.) இங்ஙனமன்று; நிஷித்தத்துவத்தில உபாதி இல்லகலா முண்மையால.

அங்ஙனமன்றே, சாத்தியமான அதனம சாதனத்துவத்திற்கு வியாபகம நிஷித்தத்துவம; எங்கே எங்கே அதன்மசாதனத்துவம அங்கே அங்கே நிஷித்தத்துவத்தின இருப்புண்மையால.

எங்கேயெங்கே கொலைமை அங்கேயங்கே நிஷித்தத்துவ மவசியமன்று, யாகத்திற கங்கமான கொலையில வியபிசாரத்தினால.

யாக அங்கமான கொலையில கொலைமையுண்டு; நிஷித்தத்துவமில்லை.

இப்படியே மூன்று அசித்தங்களுங் காட்டப்பட்டன.

(கு-ரை) இதுபற்றி இந்நூலின 51, 87, 88, 89, 90-வது பக்கங்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றமை காணக.

11\. விருத்தம்—ARGUMENTS THAT PROVE THE REVERSE.

137\. சாத்தியத்தின் விபரீத (அபாவ)த்தோடு வியாபத்தமான ஏது விருத்தம், எங்ஙனம? சத்தம நித்தியம; காரியத்துவத்தா லென்பது.

இஙகே நிததியததுவம சாத்தியம்; காரியத்துவம் ஏது. அதன (நிததியததின)து மாறுபாடான அநித்தியததே காரியததுவம வியாபதம.

யாதுகாரியம அஃதனிததியமே. ஆதலால, சாததிய விபரீததைத வியாபிததலால காரியததுவ ஹேது விருததமாகும.

(கு-ரை) இதுபறறி இநநூலின 92, 93வது பககங்களி லெழுதபபடடிருககின றமை காணக.

iii அநைகாந்திகம்—ARGUMENTS THAT PROVE TOO MUCH.

138. சாததியசமசய ஏது அநைகாந்திகம் அது சவ்விய பிசார (வியபிசாரததோடு கூடிய) ஏது வென்றுங் கூறபபடும. அது சாதாரணம, அசாதாரணமென இருவகைதது. அவறறுள,

(1) முதலாவது பகக, சபகக, விபக்க விருத்தி (இருதல). எஙஙனம? சததம நிததியம; பிரமேயத்துவததால (அளவையால அளககபபடுந தன்மையால்) என பது.

பிரமேயததுவ ஏது பக்கமான சத்தத்திலும, சபக கமான நிததியததி (ஆகாசாதி நிததியபதார்ததங்களி) லும, விபக்கமான அநிததியததி (கடாதி அநிததிய பதார்ததங்களி)லும இருககின்றது; எலலாம பிரமேய மாதலால்.

(2.) இரண்டாவது சபக்க விபக்கங்களி னில்லா மல பக்கமாத்திரத்திருப்பது. எங்ஙனம?

நிலம் நித்தியம; கந்தமுடைமையால். இங்கே கந்த முடைமை ஏது சபக்கமான நித்திய வியோமாதியி (ஆகாச முதலியவற்றி) னின்றும, விபக்கமான அநித்திய சலாதியி (நீர் முதலியவற்றி)னின்றும நீங்கினது; கந்த முடைமைக்குப பிருதிவிமாத்திரத் திருப்புண் மையால.

வியபிசாரங் கூறப்படுகின்றது:—(இவ்வேதுவிற்குச சபக்க விபக்கமெனினும) நியமம சமபவியாமையின சபக்க விபக்கமுடைய ஏதுவிற்குச் சபக்கத்திலிருந்து விபக்கத்தில நீக்கமாய்நிற்றலே நியமமாம; கமகாங்கத் தன்மையினால (அநுமிதிக்குபயோகமா யிருக்குந்தன் மையால). சாத்தியவிபரீத வியாத்தியுடன கூடிய அநநியமாபாவமே (நியமமின்மையே) வியபிசாரம.

அஃது (வியபிசாரம) இருவகையாற கூடும; சபக்க விபக்கத்தி லிருத்தலானும அவற்றி னில்லாமையா னும.

(கு-ரை) அநைகாந்திக வேதுவினால் சாத்திய நிச்சயமுண் டாகாமையின 'சாத்திய சமசய ஏது அநைகாந்திகம' என்று கூறப் பட்டது. 'பிரமேயத்துவத்தால்' 'கந்தமுடைமையால' என ஈண் டுக்கூறிய ஏதுக்களால சாத்திய நிச்சயமுண்டாகாமையறிக. 'மலை தீயுடைத்து, புகையுடைமையான' எனபுழிப புகையுடைமை யாகிய ஏதுவிற்கு நியமம அது சபக்கமாகிய அடுக்களையிலிருந்த

லும விபககமாகிய மடுவினீக்கமுமாம். அஙஙனம் ஈண்டுககூறிய இரணடேதுவிறகும் நியமம சமபவியாமையின அவை வியபிசார முடையனவாம் சததம நிததியம, பிரமேயததுவததால என புழிப் பிரமேயத்துவ ஏது நிததியமெனனும சாததியததிறகு விபரீதமான அநித்தியததுடனும வியாததியுடையதாயும், 'நிலம நிததியம; கநதமுடைமையால்' எனபுழிக கநதமுடைமையேது நிததியமெனனும் சாததியததிறகு விபரீதமான அநிததிய கடாதிக ளுடனும வியாததியுடையதாயு மிருததலின 'சாததிய விப ரீத வியாததியுடன கூடிய அநநியமாபாவமே வியபிசாரம எனறு கூறபபட்டது. 'சபகக விபககததிருததலானும்' எனறது சாதாரண அநைகாநதிக ஏதுவை, 'அவறறினிலலாமையானும' என றது அசாதாரண அநைகாநதிக ஏதுவை. அநைகாநதிக ஏதுவைப பறறி இநநூலின 93, 94, 95, 96-வது பககஙகளி லெழுபபட்டிருக கினறமை காணக இநநூலின 96வது பககததில 'அநைகாநதிகம ஏழுவகைததா மெனபாருமுணடு, பினனாககாட்டுதும' எனறது வருமாறு:—

அவை (1) பககததிரய வியாபக அநைகாநதிகம, (2) பகக வியாபக சபகக விபகக ஏகதேசவிருததி அநைகாநதிகம, (3) பக்க சபகக வியாபக விபகக ஏகதேசவிருததி அநைகாநதி கம, (4) பகக விபகக வியாபக சபகக ஏகதேசவிருததி அநைகாந திகம, (5) பககததிரய ஏகதேசவிருததி அநைகாநதிகம, (6) பகக சபகக ஏகதேசவிருததி விபகக வியாபக அநைகாநதிகம, (7) பகக விபகக ஏகதேசவிருததி சபகக வியாபக அநைகாநதிக மெனபன வாம திரயம—மூனறு; ஏகதேசவிருததி—ஓரிடததிருததல

(1) சததம அநிததியம், பிரமேயததனமையா லெனபுழிய பிரமேயததனமையா லெனனுமேது பககமாகிய சததத்திலும, சபககமாகிய கடாதிகளிலும, விபககமாகிய வானமுதலியவறறி

லும வியாபிததிருததலின பககத்திரய வியாபக அனைகாந திகமாம.

(2) சததம அநிததியம, பிரததியட்சமாயிருததலின் என் புழிய பிரததியடசமாயிருததலி னெனனுமேது: பககமாகிய சதத முறறும வியாபிததும், சபககததின ஒருகூறுய துவியணுகததில வியாபியாது மறறொருகூறுய திரியணுகாதிகளில வியாபிததும், விபககததின ஒருகூறுய பரமாணு முதலியவறறில வியாபியாது மறறொருகூறுய ஆனமாவில வியாபிதது மிருததலின பககவியாபக சபககவிபகக ஏகதேசவிருததி அனைகாநதிகமாம

(3) இது கோ, கோடுடைமையின எனபுழிக கோடுடை மையி னெனனுமேது: பககமாகிய இது எனபதிலும சபககமாகிய ஏனைய கோககளிலும வியாபிததும, விபககததின ஒருகூறுய குதிரை முதலியவறறில வியாபியாது மறறொருகூறுய யானை முதலியவறறில வியாபிதது மிருததலின பகக சபகக வியாபக விபகக ஏகதேசவிருததி அனைகாநதிகமாம.

(4) இது கோவனறு, கோடுடைமையின எனபுழிக கோடு டைமையி னெனனுமேது பககமாகிய இது எனபதிலும விபகக மாகிய கோமுறறும வியாபிததும, சபககததினொருகூறுய குதிரை முதலியவறறில வியாபியாது மறறொருகூறுய யானை முதலியவற றில வியாபிதது மிருததலின பகக விபகக வியாபக சபகக ஏகதேச விருததி அனைகாநதிகமாம.

(5) நிலம அநிததியம, நாசம பிரததியட்சமாயிருததலின எனபுழி நாசம பிரததியடசமாயிருததலி னெனனுமேது பககமா கிய நிலததி னொருகூறுய பரமாணுவிலும, சபககததி னொருகூறுய துவியணுகததிலும, விபககததி னொருகூறுய வான முதலியவறறி லும வியாபியாதிருததலின பககததிரய ஏகதேசவிருததி அனை காநதிகமாம

ஆன்மா நித்தப்பொருள்களு ளொன்றாதலின் அதற்கு நாச மின்று, ஆதலின் 'அஃதநித்தியம, நாசம பிரத்தியட்சமாயிருத்த லின்' என்பதடாதெனக.

(6) திககுககாலமனங்கள திரவியம்; அமூர்த்தமாயிருத்தலி னெனபுழி அமூாத்தமாயிருத்தலினென்னுமேது பக்கத்தி னொரு கூறாய மனத்திலும சபக்கத்தினொருகூறாய கடாதிகளிலும வியா பியாது விபக்கமாகிய ஆகாயத்திலும ஆன்மாவிலும வியாபித் திருத்தலின பக்கசபக்க ஏகதேசவிருத்தி விபக்க வியாபக அனை காநதிகமாம.

ஈண்டுத்திரவிய மொனபதனுள திககுக காலமனஙகள பக்க மாகவும, பிருதிவியாதி பரமாணுககளும அவற்றின காரியத்திர வியஙகளும சபக்கமாகவும, ஆகாயமும ஆனமாவும விபக்கமாகவும, பரமாணுககள அமூாத்தத்திரவியமாகவும கருதபபட்டன

(7) திககுககாலமனஙகள திரவியமலல; மூாத்தமாயிருத் தலினெனபுழி மூாத்தமாயிருத்தலி னெனனுமேது பக்கத்தி னொருகூறாய திககுககாலஙகளில வியாபியாது மறறொரு கூறாய மனத்தில வியாபித்தும, விபக்கத்தி னொருகூறாய ஆகாயத்தில வியாபியாது மறறொருகூறாய ஆனமாவில வியாபித்தும, சபக்க மாகிய பரமாணுககளிலும அவற்றின காரியத்திரவியஙகளிலும வியாபித்து மிருத்தலின பக்கவிபக்க ஏகதேசவிருத்தி சபக்கவியா பக அனைகாநதிகமாம.

ஈணடு ஆனமா மூாத்தத்திரவியமாககருதபபட்டது இன்னு மிவற்றின விகற்பஙகளை யெலலா மூகித்துணாக

இவவேழும சிவஞானசித்தியாா "ஈணடுபபக்கப் போலி நானகு" எனனுஞ் செயயுளின் மறைஞானதேசிக ருரையை யநு சரித் தெழுதபபட்டன.

iv. பிரகரணசமம்.—ARGUMENTS THAT TELL EQUALLY ON BOTH SIDES.

139. எதற்குப பிரதிபட்சமான வேருகும ஏது வுண்டு அதுவே பிரகரணசமம், சற்பிரதிபட்ச மென்றுஞ் சொல்லப்படும. எஙஙனம; "சத்தம அநித்தியம; நித்தியதருமந தோன்றுமையால" "சத்தம நித்தியம; அநித்தியதருமந தோனறுமையால" எனபது.

இஙகே சாததிய விபரீதாாத்ததைச சாதியா நினற சமானபலமாகிய வேறு அநுமானம பிரதிபட்ச மெனறு சொல்லப்படும. யாது துல்லிய (சம) பல மனறு; அது பிரதிபடசமன்று.

(கு-ரை) ஈண்டுள்ள இரண்டேதுவும தமமுள சமான பலமுடையனவாயிருததலின அவை பாஸபரம் (ஒன்றறகொன்று) பிரதிபட்சமாம், ஆஙஙனமிருபபதே சற்பிரதிபடசமாம. அஙஙனமிலலா ஏது சறபிரதிபடச ஏதுவாகாதெனக இதுபறறி இநநூலின 73, 74-வது பககஙகளிலும, 96, 97-வது பககஙகளிலும எழுதப்பட்டிருககினறமை காணக.

அங்ஙனமனறே, (சாததிய) விபரீததிறகுச சாதக (அநுகூல)மான அநுமானம உபஜீவியம (ஜனகம-உண்டுபண்ணுவது), உபஜீவகம (ஜனனியம-உண்டாவது), அநுபயம (ஜனக ஜனனியமாகாதது) என மூவகையாம. அவறறுள,

முதலது (உபஜீவியம) பாதகம (கெடுபபது); வலிமையையுடையதால. எஙஙனம? பரமாணுககள அநித

தியம்; மூர்த்தமா (வரம்புபட்டபரிமாண முடையதா) கையால்; கடம்போல.

இதில (இவ்வநுமானததில்) *தருமியை (படசமாகிய பரமாணுககளை)க கிரகிககும பிரமாணம் முநதியதாயும் வலிமையுடையதாயு மிருககினறது. அதுவும (பரமாணுவைக கிரகிககும பிரமாணமும) படசததிற(தருமிக)குச் சாதகமாயிருபபதால உபஜீவியம.

(கு-ரை) ‡ பிரத்தியட்சப் பிரமாணததினல் அனுமானப் பிரமாண முணடாவதுபோனறு பரமாணுகக ளுணடெனனும அநுமானததால் அவை அநித்தியமெனனு மநுமானமுணடாவதாயிருததலின இவவிரணடனுள முனனது உபஜீவிய (காரண)மும பினனது உபஜீவக (காரிய)முமாம.

---

*"பிரமாணம் வருமாறு—திரியணுகம் அவயவததோடுகூடிய திரவியததாலே ஆககபபடடது, புறவிநதிரியத்தாலே யறியப்படுந திரவியததனமையால், புறவிநதிரியததா லறியப்படுந திரவியத தனமை யாது அது அவயவததோடுகூடிய திரவியததாலே ஆக்கபபடடது, கடமபோல. ஈண்டுத திரியணுகம பககம, அவயவததோடுகூடிய திரவியததாலே ஆககபபடுநதனமை சாததியம, புறவிநதிரியததாலறியபபடுநதிரவியததனமை ஏது, கடம உதாரணம. இதனுல துவியணுகமும பரமாணுவும பெறபபடடன" எனறு தருககாமிா்தங கூறுகினறது.

‡ பிரததியட்சப்பிரமாணம அநுமானபபிரமாணததிற் கேதுவாமெனபதுபற்றி இநநூலின் 53, 54-வது பக்கததிற காணக.

பிரமாணத்தாற் கிரகிக்கப்படாத தருமியான பர மாணுக்களின் அநித்தியத்துவ அநுமானங் கூடாது; ஆசிரயாசித்தியால். (பரமாணுக்கள் அநித்தியம் என்னும்) இவ்வநுமானத்தால் பரமாணு கிரகிப்பிற் குப் பிராமாண்யமு மறியப்பட்டது; *அன்றி (பர மாணுவைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமன்றி) இதற் (பர மாணுக்கள் அநித்தியமென்னு மிவ்வநுமானத்திற்) குத் தோற்றமே (உற்பத்தியே) இல்லாமையால். ஆதலால் உபஜீவ்யம் பாதகமே (நாசஞ்செய்வதே).

உபஜீவகம் துற்பலமாதலால் பாத்தியம் (நாசமடை யத்தக்கது).

எங்ஙனம்? இந்த அநித்தியத்துவ அநுமானமே.

மூன்றாவது சற்பிரதிபக்ஷம், துல்லிய (சம) பலத் தால்.

(கு-ரை) தருமியான பரமாணு பிரமாணத்தாற் கிரகிக்கப் படாவிட்டது 'மூாத்தமாகையால்' என்னுமேது ஆசிரயாசித்தமா யிருத்தலின் 'பரமாணுக்கள் அநித்தியம்' என்னுமநுமானம் சமபவி யாது. ஆதலால் பரமாணுவின் கிரகிப்பிற்குப் பிரமாணமும் பரமா ணுக்கள் அநித்தியமென்னும் பிரமாணத்தால் பெறப்பட்டதெனக் உற்பத்தியினறிய பாவபதார்த்தம் நாசமாவதின்மையின் அது நித் தியமாம் பரமாணு நித்தியபதார்த்தமா யிருத்தலின் அதனைச்

* பரமாணுவைக் கிரகிக்கும் பிரமாணம் (பரமாணுக்கள் அநித் தியமென்னும் அநுமானத்திற்குப்) பாதகமா யிருத்தலின் என நீண்டதிகபாடமு முண்டு

சாதித்தற்குரிய பிரமாணம் பரமாணு அநித்தியமென்னும் அநுமானத்தைக் கெடுக்கின்றதெனக்

கண்டுள்ள பிரமாணங்களிரண்டனுள் ஒன்று கெடுப்பதும் மற்றொன்று கெடுக்கப்படுவதுமா யிருத்தலின் இவ்விரண்டும் தம்முள் பிரதிபட்ச முடையனவன்றாம். ஆதலின் இவை சற்பிரதிபட்சமாகா கண்டு உபஜீவிய அநுமானம் கெடுப்பதும், உபஜீவக அநுமானம் கெடுக்கப்படுவதுமாம்.

V காலாத்தியயாபதிட்டம்—ARGUMENTS THAT ARE MISTIMED

140. எதற் (எவ்வேதுவிற்)குப் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணத்தால் பக்கத்திற் சாத்தியாபாவம் பரிச்சின்னம் (அறியப்பட்டது) அது காலாத்தியயாபதிட்டம்; பாதிதவிடயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

எங்ஙனம்? தீ வெம்மையில்லது; காரியத்துவத்தால்; சலம் (நீர்)போல. இங்கே காரியத்துவம் ஏது; அதற்குச் சாத்தியம் வெம்மையில்லது; அதனுடைய அபாவம் (சூடு) கட்சியானே பரிச்சின்னம், துவக்கிந்திரியத்தால் தீயினது வெம்மை (சூடு) கிரகிக்கப்படுகின்றமையின்.

(கு-ரை) இதுபற்றி இந்நூலின் 97, 98-வது பக்கங்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றமை காண்க 'பிரத்தியட்சாதி' என்றமையின் அநுமான முதலியனவுங் கொள்க

இன்னும் காலாத்தியயாபதிட்டம் எங்ஙனம்?

கடத்திற்குக் கணிகத்துவம் (க்ஷணப்போதிருக்குந்தன்மை) சாதிக்கின்றபோது முன்சொன்ன (வியாபி

யத்துவாசித்ததிற கூறிய) சத்துவம ஏது. எஙகே கணிகததுவம சாததியம அதனுடைய அபாவமாகிய அககணிகத்துவம் (ஸ்திரத்தனமை) தருககாதி சொரூபமான பிரததியபிஞஞாப பிரததியடசததிஞலே பரிசசினனம். யாது எனனுல முனனம அறியபபடடது அதுவே இககடமென்று பூரவ அநுபவநதாற சநிதத (உணடான) வாசனையோடு கூடிய இநதிரியததாறபிறநது பூரவாபர(முனபின)காலததைதயடைநத பிரததியபிஞஞாஞானததால கடததிறகு நிலைமை (ஸ்திரததனமை) துணியபபடும.

(கு-ரை) கடம் கணிகததுவம; சததுவததால் எனபுழிச சததுவததாலெனனு மேதுவிறகுச சாததியம கணிகததுவம, அதனபாவம அககணிகததுவம. அது பிரததியபிஞஞாரூபப பிரததியடசததிஞலே அறியபபடடதாதலின் சததுவததாலென்னுமேது காலாததியயாபதிட்டமாம கடம க்ஷணபபோ திருபபதாயின * அநதக கடம இது எனனும பிரததியபிஞஞாரூபப பிரததியட்சம சமபவிததலாகாது, சமபவிததலின, கடம க்ஷணபபோதிருபபதனறெனபது எணடுத தருககமாம பிரததியபிஞஞாரூபபபிரததியட்சததிநிலககணம இநநூலின 36-வது பககததிலு மெழுதபபட்டிருககினறமை காணக

* அநதககட மிது எனனும ஞானததில அநதககடமெனனு மமசம ஸமிருதிவடிவமா யிருததலின பரோடசமாம, இதுவெனனு மமசம பிரததியடசமாம ஆதலால அநதககட மிதுவெனும ஞானததில கேவலம பிரததியடசததனமையில்லை, ஆனுல அமசபேதததால பரோடசததனமை அபரோடசததனமையெனனு மிரணடுதருமஙகளு மிருக்கினறனவெனப ரொருசாரார.

இந்த அசித்த முதலான ஐந்தும ஏதுபபோலிகள்; (அததறகேறறவாறு) பக்கதருமததுவ முதலான ரூப ஹீனததுவததால (ரூபததாற குறைநதமையால்) ஏது வலலன (ஏதுவாகாதன); (ஆதலின), தனுசாததியத்தைச சாதியா (சாதிககமாடடா).

(கு-ரை) பக்கதருமததுவ முதலிய பஞ்சரூபத்தைபபறறி இநநூலின 71-வது முதல 76-வது பக்கமவரையி லெழுதபபட டிருககினறமை காண்க.

இலககணமாகும் கேவலவியதிரேகியினுடைய அதி வியாபதி அவவியாபதி அசமபவஙகளும் இவறறுளடங குமம (இவவேறுபபோலிகளி லநதாககதமாம). இவ வைநதினு மதிகமலல.

(கு-ரை) கேவலவியதிரேகியேது இலககணமா மெனபது இநநூலின 66, 67, 68, 69-வது பககஙகளிலும, அதிவியாபதி முதலியவறறின்றனமை இநநூலின 4, 5-வது பககஙகளிலு மெழுதபபடடிருககினறமை காணக,

அங்ஙனமனறோ, அதிவியாபதியுடையது வியாபபி யததுவாசிததம, விபககததின நீககமிலலாமையால; (அது)சோபாதிகததுவததாலும (அதிவியாபதியுடையது; விபககததினீககமினமையால). எஙஙனம? கோவிலககணமெனனும பசுததுவததிறகு (அதி வியாபதியுணடு); கோ (ஆ)விறகு அலேதாடி முதலிய உண்மை (இருததல) பிரயோசக (லக்ஷண)மே யன றிப பசுததுவம பிரயோசகமனறு.

அவவியாப்திககுப பாகாசித்தம் எங்ஙனம? கோவி லககணமெனனும சிததிரவனனம கோவிற்குப பிர யோஜகமன்று.

(இங்ஙனமே) அசமபவமும சொருபாசிததம். எங் ஙனம? கோவிலககணமான ஒறறைககுளம் புடைமை.

(கு-ரை) அதிவியாபதி, அவவியாபதி, அசமபவமெனனு முககுறறஙகளுள அதிவியாபதி வியாபபியததுவாசிததததிலும, அவவியாப்தி பாகாசிததததிலும, அசமபவம சொருபாசிதததி லும அநதாககதமா மெனறு கூறபபடடது. வியாபபியத்துவா சித்தம இருவகைததா யிருததலின அவவிரண்டும அதிவியாபதி யுடையன எனறறிவிததறகுச சோபாதிகததுவத்தாலும (உபாதி யோடுகூடிய தனமையாலும) எனறு கூறபபடடது.

(1) சததம கணிகம, சததுவததால, எனபுழிச சததுவததா லெனனும ஏது விபககமாகிய அககணிகததிலும, (2) மலை புகை யுடையது, தீயுடைமையால எனபுழித தீயுடைமையாலெனனும ஏது விபககமாகிய ஒழுககககாயசசிய இருமபிலும நீககமினறி யிருத தலின அவவிரணடேதுவும விபககததின நீககமுடையனவனறும. இவறறின விரிவை இநநூலின 84-வது முதல் 87-வது பககம வரையிற காணக.

கோவிற்கிலககணம பசுததுவம(பசுததனமை) எனனுமிடத்து அது அதிவியாபதிக குறறமுடையதாம; பசுததுவம கோமுறறு மிருபபதனறி யெருமை முதலியவறறினு மிருததலின. பாதம (கால்) நானகால நடபபது பசுவெனபபடும கோ (ஆ) வேயனறி யெருமைமுதலியனவும பசுவாதலறிக.

பாகாசித்தி அவவியாபதிககுறறமுடையதெனபது அது கூறியவிடததே விளஙகிககிடததலறிக. கோவிறகிலககணம சித திரவனனம (சித்திர உருவம) எனனுமிடதது அது அவவியாபதிக குறறமுடையதாம, சித்திரவனனம கோமுறறுமிராது அவறறி னேகதேசததிருததலின.

சொரூபாசித்தம் அசமபவககுறறமுடையதெனபது அது கூறியவிடததே விளஙகிககிடததலறிக. கோவிறகிலககணம ஒற றைக குளமபுடைமை யெனனுமிடதது அஃது அசமபவககுறற முடையதாம, ஒறறைககுளமபுடைமை கோமுறறுமிராது குதிரை முதலியவறறினகணிருததலின

14. சலம்—Quibbles.

141. தாறபரியம வேறுபடச சொலலுஞ சொலலுக குப பொருள வேறுகறபிததுத தூடணஞ சொலலு தல சலம் எஙஙனம? நூதன தாறபரியததாற சொல லபபடட நவ (புதிய) கமபளமுடையான இம்மைந தன எனனும வாககியததிறகு வேறுபொருள ஆசங் கிதது (ஆடசேபிதது) ஒருவன இவனுககு நவ (ஒன பது) கமபள மிலலை; வறுமையால இவனுககு இரண டாயினுமிலலை, எஙஙனம ஒனபதெனறு தூடியாநின ருன. *இவவாதி சலவாதியென றறியபபடுகிறுன.

(கு-ரை) ஒருபொருளகருதிக கூறியதறகு வேறுபொருள கறபிததுககொணடு பழிததல சலமாம். அது வாககுச்சலம, சாமா

* இவவாதி சலவாதியாதலால தோறறவன எனறும பாட முணடு

நியசலம், உபசாரசலமென மூவகைப்படும். இந்நூலாசிரியர் கூறியசலம் வாக்குச்சலமாம்.

சர்வதரிசனசங்கிரகம் அக்கபாத தரிசனத்தில் "சப்தத்தின் (சொல்லின்) விரத்தி வித்தியாசத்தினால் நிராகரிப்பதற்கேது சலமாம். அஃதபிதான (பெயர்) விரத்தி வித்தியாசம், தாற்பரிய விரத்தி வித்தியாசம், உபசாரவிரத்தி வித்தியாசமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(1) யாண்டு இரண்டு சத்தியார்த்தம் (சத்திவிருத்தியா லறியப்படும் பதப்பொருள்) சம்பவிக்கின்றதோ ஆண்டு ஓரர்த்தத்தை நிச்சயஞ்செய்யக்கூடிய காரணமின்மையின் அபிப்பிராயத்திற்கு விஷயமன்றியுள்ள ஒருசத்தியார்த்தத்தைக் கற்பித்துப்பழித்தல் வாக்குச் சலமாம். அது இவன் நேபாளதேசத்திருந்து வந்திருக்கின்றான்; நவகம்பளமுடைத்தாயிருத்தலின் என்னுமிடத்து இவனுக்கொன்பதுகம்பள மேது என்று பழித்தல் போலவதாம்.

(2) சாமாநிய சத்தமாயும் சம்பவிப்பதாயுமுள்ள ஆத்தாபிப்பிராயத்தினாற்கூறிய வாக்கியத்திற்குச் சாமாநிய சம்பந்த மின்றியும் சம்பவிக்காததாயுமுள்ள அர்த்தகற்பனையினாற் பழித்தல் சாமாநிய சலமாம். அது இப்பிராமணன் வித்தியாசரணசம்பன்னன் (கலவியொழுக்க முடையவன்) என்று கூறுமிடத்துப் பிராமணத்தன்மையினால் * வித்தியாசரண சம்பத்தைச் சாதிக்கின்றனெனக் கற்பித்துப் பிராமணத்தன்மையினால் வித்தியாசரண சம்பத்து எங்ஙனம் சம்பவிக்கும்? † விராத்தியனிடத்து வியபிசாரம் வருதலின் என்று பழித்தல்போலவதாம்.

---

* வித்தியாசரணமென்பது வித்தியா ஆசரணமெனப் பிரிபடும். வித்தியா-கலவி, ஆசரணம்-ஒழுக்கம்.

† விராத்தியன் - சாதிதருமம் விட்டவன்; பிரதிலோமத்தந்தைக்கும் அனுலோபத்தாய்க்கும் பிறந்தவன்.

(3) சகதி, லட்சணையெனனு மிரண்டனுள் ஒன்றன் விருத்தியினற கூறிய சபதததில வேறு விருததியினல் எநத விஷேதம் (விலககு) சமபவிககினறதோ அது உபசாரசலமாம் அது கடடில் கதைகினறது எனனுமிடதது (லட்சணவிருததியிற லஙஙனங் கூறபபடடதென் றஙகீகரியாது சகதி விருததியிற லஙஙனம கூறபபடடதென் றஙகீகரிதது) கட்டில கதையிலலை கடடிலி லுளள புருஷன கதைகினருனெனறு பழிததலபோலவதாம

15. சாதி—False Analogy.

142. அசததான (போலி) உததரஞ சாதி. அது உத்கருஷசமை, அபகருஷசமை முதலான பேதததாற பலவகை. பெருகுமெனனும பயததா லெலலாஞ சொலலபபடடனவலல. அவறறுள,

அவவியாததமான திருஷ்டாநத தருமததால் சாததிய பகக அவவியாபகமான தருமததை வருவிததல உத்கருஷசமை யெனனுஞ சாதி. எஙஙனம? சததம அநிததியம, காரியததுவததால, கடமபோல எனறு சொலலுதறகண இஙஙனம ஒருவன சொலலாநின ருன, காரியததுவ எதுவால கடமபோலச சததமும அநிததியமாயின அநத எதுவாலே அது (அநதககடம) போலவே சததம சாவயவமா (அவயவமுடையதா)க வேணடுமென.

அவவியாததமான திருஷ்டாநத தருமததால அவ்வியாபகமான தருமததின அபாவததை வருவிததல

அபகருஷசமை யெனனும் சாதி. எங்ஙனம்? முன் சொனன அநுமானததில ஒருவன இங்ஙனஞ் சொல லாநினறுன; காரியதது வ ஏதுவால் கடமபோலச சத தம அநிததியமாயின அநத ஏதுவால கடமபோலச் சததமும செவியாற் கவரபபடாததாக வேணடும; கடனு செவியிறகவாவதனறே யென.

(கு-ரை) ஒருவன் காரியததுவ வேதுவால் * * * * * என இஙஙனஞ் சொலலாநினறுன எனறு அஙகயிததுககொளக.

சாதி - அசததுததரம; அஃதாவது சுவவியாகாத (தனககு விரோத)மான உததரமாம உததரம-விடை. அது சாதாமியசமை, வைதாமியசமை, உதகருஷசமை, அபகருஷசமை, வா ணியசமை, அவாணியசமை, விகறபசமை, சாததியசமை, பிராபதிசமை, அப் பிராபதிசமை, பிரசஙகசமை, பிரதிதிருஷடாநதசமை, அநுறபததி சமை, சமசயசமை, பிரகரணசமை, அவேதுசமை, அாததாபததி சமை,அவிசேஷசமை, உபபததிசமை, உபலபதிசமை, அநுபலபதி சமை, நிததியசமை, அநிததியசமை, காரியசமை யென இருபதது நான்கு வகைதது

சாதர்மிய (போதுவியல்பு) சமை.

(1) சாதர்மியம—சமானதர்ம முடையது. சமான தர்மத திஞலே ஸதாபகமாயிருக்கிற ஏதுவைத தூஷிககும உததரம சாதாமிய சமை எஙஙனம? ஆதமாகிரியையுடன் கூடியது, கிரி யைக கேதுவான குணததையுடைததாயிருததலின, மடபிணடம போல எனபுழிக கிரியைககுக காரணமான குணம கிரியையை யுணடுபண ணும் வாயு சையோக முதலியனவே எனறு ஸதாபிக குமபோது கிரியையோடுகூடிய வஸதுவின சாதாமியததினுல

ஆதமா கிரியையுடன கூடினதேயாயின, அப்போது (வான் முத லிய) விபுததுவவடிவ நிஷகிரிய வஸதுவின சாதாமியததினுல அது என நிஷகிரியமுடையதாகக கூடாது? இவவிஷயததில யாதொரு நியமமுமினறென றுததாங கூறுவது.

வைதர்மிய (வேற்றியல்பு) சமை.

(2.) வைதாமியம—விரோததர்ம முடையது. வைதாமியத் திஞலே ஏதுவை தூஷிககுமுததாம வைதாமிய சமை எஙஙனம? மேறகூறிய அநுமானத்திலேயே கிரியையுடன்கூடிய மட்பிணடத தின சாதாமியததினுல ஆதமா கிரியை யுடையதாயின அப்போது விபுததுவவடிவ வைதாமியததிஞல் அது நிஷகிரியமுடையதாக ஏஞகமாட்டாதென றுததாஙகூறுவது. ஆனமா கிரியையுடைய தன சாதாமிய மிருபபதால கிரியையுடையதாகவே யிருககவேண டும, கிரியையுடையதன வைதாமியமிருபபதால கிரியையறறதா கவே யிருககககூடாதெனபதில் யாதொரு நியமமுமினறு.

உத்கருஷ (உயர்ச்சி) சமை

(3) பிறனகூறிய வேதுவிஞலேயே அதற்கவ்வியாபகமான தாமததைப படசததில ஆபாதனம செயவது (பக்ஷததில அத் தருமததை வருவிததல) உதகருஷசமை எஙஙனம? சததம அநித் தியம, காரியததுவததால, கடமபோல எனபுழிக காரியததுவத தால எனனுமேதுவிஞல சபதம கடமபோல அநிததியமாயின அபபோது அவவேதுவிஞலேயே சபதம கடம்போல சாவயவம் (உறுபபுடையது) ஆகடடுமேயென று கூறுவது.

அபகருஷ (தாழ்ச்சி) சமை.

(4) பிறன்கூறிய திருஷடாநத சாதாமியததிஞலே பட் சததில் அவன அஙகீகரிததுளள தாமாநதாததின (வேறு தாமத

தின்) அபாவததைச சாதிபபது அபகருஷசமை. எங்ஙனம்? மேற் கூறிய அநுமானததிலேயே காரியததுவததால் என்னுமேதுவி ஞல் சபதம் கடமபோல அநிததியமாயின் அப்போது அஃது அவ் வேதுவிஞலேயே கடமபோலச சுரோததிரேநதிரியப் பிரத்தியட சததிற்கு விஷயமாகாமறபோதல வேண்டுமெ என்று கூறுவது

வர்ணிய (புகழ்ந்துரை) சமை

(5) ஸ்தாபிககத் தகுநத திருஷ்டாநத தருமததைப படசத திற்சாதிப்பது வாணியசமை. எஙஙனம? ஆதமா கிரியையுடனகூடி யது; கிரியைக கேதுவான குணததையுடைததா யிருததலின, மட் பிணடமபோல என்று முறகூறிய அநுமானததில கிரியைககுக காரணமான நோதனமெனனும அபிதானமுடைய சையோகவிசே டததிஞல் மடபிணட முதலியவறறிறகுக கிரியை யிருததலகூடுமெ ஆத்மாவிறகுக் கிரியையிருககுமாயின அதறகுக காரணமான * நோதனமெனனும அபிதானமுளள சையோகமுமிருததல வேணடுமெனறு கூறுவது.

---

* நோதனமெனனும அபிதானமுளள சையோகம—சப ததைதயுணடுபணணுத சையோகம். அது நோதநாககிய சையோக மாம.

முற (இநநூலின 236வது பககததிற) கூறியுளள காமஜ சையோகம்: அபிதாககியசையோகம, நோதநாககியசையோகம என்றும இருவகைததாம

அபிதாககிய சையோகம.

பரிசமும் வேகமும் எனனும் இரணடு குணஙகளுடைய திர வியததிறகு வேறு மூாததத திரவியததோடுணடாகும சையோகம அபிதாககிய சையோக மெனபபடும. அஃது அமமூாததத்திரவியத்

அவர்ணிய (பழித்துரை) சமை.

(6) சாத்திய ஏதுக்களைப் பக்ஷத்தில் துல்லியமா (ஒப்புமையா)க்ச் சாதிப்பது அவர்ணியசமை. எங்ஙனம? ஆத்மா கிரியையுடன் கூடியது, கிரியைக்கேதுவான குணமிருத்தலின், மட்பிண்டம்போல என்னும் அநுமானத்திலேயே மட்பிண்ட முதலியவற்றிலுள்ள கிரியைக் கேதுவான நோதன முதலிய குணம் ஆத்மாவில் அசித்தம். ஆகவே, அசித்தமாகிய கிரியைக் கேதுவாகிய குணத்தினால் ஆத்மாவில் கிரியை யெங்ஙனம் சாதிக்கப்படுகின்றதோ அங்ஙனமே அந்தக் கிரியையினாலே அதற்கு ஜனகமான (உண்டுபண்ணுவதான) குணமும் என சாதிக்கப்படவில்லை? ஒன்றைத்தான் சாதித்தல்வேண்டு மென்னும் நியமமுமில்லை என்பது.

தின் கிரியைக்கு அசமவாயிகாரணமும் அமமூர்த்தத்திரவியத்தோடு கூடிய ஆகாசத்தினின்றுண்டாகும் சப்தத்திற்கு நிமித்தகாரணமுமாம் எங்ஙனம்? பரிசமுடையதும் வேகமுடையது மாகிய கோடரிவடிவ திரவியத்திற்கு மரவடிவ மூர்த்தத்திரவியத்தோடுண்டாகும் சையோகம் அம்மரத்தின் அசைதல்வடிவ கிரியைக்கு அசமவாயிகாரணமாயும், அம்மரத்தோடுகூடிய ஆகாசத்தினின்றுண்டாகும் சப்தத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயு மிருத்தலறிக.

நோதனாக்கிய சையோகம்.

பரிசமுடைய திரவியத்திற்கு மூர்த்தத்திரவியத்தோ டுண்டாகும் சையோகம் நோதனாக்கியசையோகம் என்னப்படும். அது சத்தத்தின் உற்பத்திக்குக்காரணமாவதன்று, ஆனால் அமமூர்த்தத்திரவியத்தினது கிரியையின் உற்பத்திக்கு மாத்திரம் காரணமாகின்றது எங்ஙனம? வெகுகாலம் நீரின் சம்பந்தத்தால் மிகுசேறுயுள்ள பூமியில் பரிசமுடைய பாதத்தால் மிதிப்பதாலுண்டாகும் சையோகம் ஆண்டுச் சத்தத்திற் கேதுவாகாது அச்சேறுபடிந்த பூமியினது கிரியையின் உற்பத்திக்கு மாத்திரம் ஏதுவாயிருத்தலறிக.

விகற்பசமை.

(7) திருஷ்டாந்த (உவமான) விகற்பத்தைக்காட்டித் தாஷ்டாந்த (உவமேய) விகற்பத்தைக் கூறுவது விகற்பசமை. எங்ஙனம்? ஆத்மா கிரியையோடுகூடியது, கிரியைக் கேதுவான குணமிருத்தலின், மட்பிண்டம்போல என்னும் அநுமானத்தில் கிரியைக்கேதுவான குணமுள்ளசில-குரு. எங்ஙனம? மட்பிண்டம் முதலியன; சில-லகு. எங்ஙனம? வாயு. இங்ஙனமே, கிரியைக் கேதுவான குணமுடைய சில கிரியையோடு கூடினவாக வாதல் வேண்டும். எங்ஙனம்? மட்பிண்ட முதலியன; சில கிரியையற்றன எங்ஙனம்? ஆத்மா. ஈண்டு முந்தினவிகற்பந்தான் சம்பவிக்கும்; பிந்தின விகற்பம் சம்பவியாது என்பதில் காரணம் யாது? எனபது

சாத்திய சமை.

(8) திருஷ்டாந்தத்தைப் பக்கத்திற் கொத்ததாகக் கூறுவது சாத்தியசமை. சாத்திய சமை யென்னுமிடத்துள்ள சாத்திய சப்தம் பட்சத்தை யுணர்த்துகின்றது ஆத்மாகிரியையோடு கூடியது, கிரியைக் கேதுவான குணமிருத்தலின், மட்பிண்டம் போல என்னும் அநுமானத்திலேயே எங்ஙனம் மட்பிண்டமோ அங்ஙனமே ஆத்மாவும் என்று கூறுவையாயின், அப்போது எங்ஙனம் ஆத்மாவோ அங்ஙனமே மட்பிண்டமும் என்று சம்பவிக்கும் ஆகவே, ஆத்மாவின்கண் கிரியை சாதிக்கப்பட்டதே யாயின் அப்போது மட்பிண்டத்திலும் அது சாதிக்கத்தக்கதாம். அன்றென்று ஆசங்கிப்பையாயின், அப்போது எங்ஙனம் மட்பிண்டமோ அங்ஙனமே ஆத்மாவுமென்று கூறுதல் கூடாது; மட்பிண்டத்திற்கொத்தது ஆத்மா, ஆத்மாவிற்கொத்தது மட்பிண்டமன்று எனபதில நியமமின்மையின என்பது.

பிராப்தி (அடைவு) சமை.

(9) பிராபதியிஞல எதிாதது நிறபது பிராபதி சமை. பிராபதியாவது சாததியமும எதுவும ஓரிடததிருத்தல். எஙஙனம? ஆதமா கிரியையோடு கூடியது, கிரியைககேதுவான குண மிருததலின, மடபிணடமபோல எனனும அநுமானததிலேயே கிரியைக கேதுவான குணததிஞல கிரியை எநதக காரணததி ஞலே சாதிககபபடுகினறது? கிரியையிஞலே கிரியைக கேது வானகுணம எநதக காரணததிஞலே சாதிககபபடவிலலே? இரண டும ஒததிருததலின எனபது.

அப்பிராப்தி (அடைவின்மை) சமை

(10) அபபிராபதியிஞ லெதிாதது வருவது அப்பிராப்தி சமை. எஙஙனம? ஆதமா கிரியையோடு கூடியது, கிரியைக கேதுவான குணததுடன கூடியிருததலின், மடபிணடமபோல எனனுமிடததிலேயே மேறகூறிய தோஷததிஞல அபபிராபத மான எது சாததிய சாதகமெனக கூறலவேண்டும். ஆகையிஞல அபபிராபதி சமானமாக விருததலின இவவேது எலலாவறறையும சாதிததல வேணடும, சாததியாபாவததை எநதககாரணததிஞல் சாதிககமாட்டா தெனபதில் நியமமினமையின எனபது

பிரசங்க சமை.

(11) சாதனததின பரமபரையை விஞவுவது பிரசஙக சமை. எஙஙனம? ஆதமாவினிடததுக கிரியையைச சாதிககு மிடததுக கிரியைக கேதுவான குணம சாதனமாம சாதனமின றி ஒரு பதாாததமும பிரசிததமாக விருபபதிலலே ஆதலால, கிரியா கேதுகுணமான அசசாதனததில சாதனமயாது? அசசாதனததில் சாதனம யாது? எனறற றொடககததனவாய விஞவுதலாம.

பிரதி (வேறு) திருஷ்டாந்த சமை.

(12.) வேறு திருஷ்டாந்தத்தால் சாத்தியாபாவத்தைச் சாதிப்பது பிரதிதிருஷ்டாந்த சமை எங்ஙனம்? மேற்கூறிய அநுமானத்திலேயே மட்பிண்ட திருஷ்டாந்தத்தால் கிரியை சாதிக்கப்பட்டதேயாயின், கிரியையற்ற ஆகாச திருஷ்டாந்தத்தினால் ஆத்மாவிற்குக் கிரியையற்றதன்மை ஏன் சம்பவிக்காது? மட்பிண்ட திருஷ்டாந்தத்தினால் கிரியையே சம்பவிக்கும், ஆகாச திருஷ்டாந்தத்தினால் கிரியையற்ற தன்மை சம்பவியாது என்பதில் நியமமின்மையின் என்பது

அநுற்பத்தி சமை.

(13) அநுற்பத்தியி (உற்பத்தியபாவத்தி)னால் பிரதியவஸ்தானம் (எதிர்த்துவருவது) அநுற்பத்திசமை எங்ஙனம்? கடம் நித்தியமன்று; ஜன்னியமான ஏகத்துவத்தினால்(உற்பத்தியான ஒரு வடிவத்தன்மையால்) என்னுமிடத்து ஜன்னியமான ஏகத்துவம் அநித்தியத்துவத்தைச் சாதிப்பதில் பிரமாணமாயின், அப்போது கடத்தில் ஏகத்துவமுண்டாவதற்கு முன்னர் ஜன்னியமான ஏகத்துவமின்மையின் அதற்கு நித்தியத்துவம் சம்பவிக்கின்றது, அது நித்தியமாயின் அப்போது அநுற்பந்நமே (உண்டாகாததே)யாம் என்பது

சம்சய (ஐய) சமை

(14) சாதாரணதாமத்தைக்காட்டிச் சம்சயத்தையுண்டுபண்ணுவது சம்சயசமை. எங்ஙனம்? சப்தம் அநித்தியம், காரியத்தன்மையால் என்னுமிடத்துச் சப்தத்திற்கு அநித்தியமான கடத்தோடுகூடக் காரியத்துவவடிவ சாதாமியம் (ஒத்தவடிவம்) எங்ஙன மிருக்கின்றதோ அங்ஙனமே நித்தியமான சப்தத்தன்மையோடுகூடச் சிராவண (சுரோத்திரேந்திரிய)ப் பிரத்தியட்ச விஷயத்தன்மை வடிவ சாதாமிய மிருக்கின்றது ஆகையால் உபய

(இரண்டு) சாதர்மியம் காணப்பட்டிருத்தலின் சமசய முண்டா கின்றது, ஒன்று எஞ்சுவதென்பதில் நியமமின்மையின் என்பது.

பிரகரண சமை.

(15) வாதிகூறிய ஏதுவினும் சாத்தியத்திற்கு விபரீதசாதகமான வேறு ஏதுவைக்காட்டல் பிரகரணசமை. சற்பிரதிபக்ஷ உதாரணமே ஈண்டு உதாரணமென்றறிக. சற்பிரதிபக்ஷமென்பது ஏதுப்போலி ஐந்தனுள் ஒன்று

அவேது (ஏதுவின்மைச்) சமை.

(16.) முக்காலத்தினும் ஏதுத்தன்மை சம்பவியாமையால் ஏது அன்றென்று கூறுவது அவேது சமை. எங்ஙனம்? காரியத்துவ முதலியவடிவசாதனம் அநித்தியத்துவவடிவசாத்தியத்தினும் பூர்வகால விருத்தியே (முற்காலத்திருந்ததே) யாயின், அப்போது அநித்தியத்துவவடிவ சாத்திய மிராமையின் அது எதற்குச் சாதனம்? அந்தச்சாதனம் பச்சாத் (பிற) கால விருத்தியேயாயின் அப்போது பூர்வகாலத்திற்சாதனமிராமையின் எவ்வேதுவிற்கு அநித்தியத்துவ சாத்திய மிருக்கின்றது? இரண்டும் ஒருகாலத்திருந்தனவேயாயின் எது எதற்குச் சாதனம்? எது எதற்குச் சாத்தியம்? என்று நிர்ணயம் சம்பவிப்பதில்லை, நியமமிராமையின் என்பது.

அருத்தாபத்தி சமை.

(17) அருத்தாபத்தியை முன்னிட்டுச் சாத்தியாபாவத்தைக் காட்டல் அருத்தாபத்தி சமை. எங்ஙனம்? சத்தம் அநித்தியம், காரியத்தன்மையால் என்னும் அநுமானத்தில் சபக்ஷத்திற்கு அநித்தியத்துவ சாதர்மியத்தால் அநித்தியத்தன்மை யிருந்ததேயாயின், அப்போது அருத்தாபத்தியினாலே நித்தியத் தன்மையும் நித்திய சாதர்மியத்தினால் பெறப்படும், இரண்டனுளொன்றை நிச்சயஞ் செய்வதில் நியமமின்மையின் என்பது

அவிசேஷ (விசேஷமின்மைச்) சமை.

(18) எலலாம சமானமாயிருககலாமே எனறு காடடுவது அவிசேஷ சமை எஙஙனம? சபதம அநிததியம, காரியததனமை யால எனனும அநுமானததிலேயே காரியததுவ வடிவமுமான அநிததிய கடாதிகளின சாதாமியததினால சபதம அநிததியமா யின அபபோது பிரமேயததுவ வடிவமுமான அவறறின சாதாமி யததினால எலலாம அநிததியமாம, யானகூறிய சாதாமியததினால அது பெறபபடுகினறது, நீ கூறிய சாதாமியததினால அது பெறப படவிலலை எனபதில நியமமினமையின எனபது.

உபபத்தி சமை.

(19) உபய பக்ஷ சாதாமியததினால சாதனம பொருநது மாறு கூறுதல உபபததிசமை (மேறகூறிய அநுமானததில) அநித தியததுவ சாதனமான காரியததுவம பொருநதுகினறது ஆகை யால சபதம அநிததியமாம் அபபோது நிததியததுவ சாதனமும பொருநதுகினறது ஆகையால நிததியததுவம என சமபவிகக மாட்டாது? எனபது.

உபலப்தி சமை

(20) சாதனாபாவம வாதியினாற் காட்டப்பட்டிருப்பினும சாததியோபலப்தி கதனம (சாததியம காணபபடுவதாககூறல) உபலபதிசமை எஙஙனம? சபதம அநிததியம; பிரயததனததை யநுசரித துணடாகினறமையின; கடமபோல எனனுமிடததுப பிரயததனமினறியும வாயுவின நோதனவசததாலுணடான எநத விருடசசாகாபஙகமு (மாககிளையின கேடு)ணடோ அநத விருடச சாகாபஙகததினால சபதமுணடாகிக காணபபடுவதால பிரயத தனததை யநுசரிததுணடாகுநதனமை சபதததிலினறெனபது

அநுபலப்தி சமை.

(21) வாதி அநுபலத்தி வசத்திலுலே சிலபதார்த்தங்களை யங்கீகரியாதிருக்கும்போது (பிரதிவாதி) அநுபலப்தி வசத்திலுலேயே வாதியங்கீகரித்துள்ள சில பதார்த்தங்களின் அபாவத்தைச் சாதிப்பது அநுபலப்தி சமை எங்ஙனம்? சலாதிகளிருப்பினும் ஆவரண (மறைப்பு) வசத்திலுலே சலாதிகளின் அநுபலப்தி (தோன்றாமை) யுண்டு. அதுபோல, உச்சாரணத்திற்கு முன் சப்த மிருப்பினும் ஆவரண வசத்திலுல சப்தத்தின் அநுபலப்தி யுண்டு என்னும் மதம் ஆவரணவசத்திலுல சப்தம் பிரத்தியட்சமாகாவிட்டின் அப்போது சலத்தின் ஆவரணம் போன்று சப்தத்தின் ஆவரணமும் காணப்படல் வேண்டும் என்று வாதியிலுல தூஷிக்கப்பட்டதேயாயின், அதற்குத்தரம் நீவிர் ஆவரணத்தின் அநுபலப்தியிலுலே ஆவரணத்தை யங்கீகரியாவிட்டின் ஆவரண அநுபலத்திக்கு அநுபலப்தியிருப்பதால் ஆவரண அநுபலப்தியின் அபாவம் பெறப்படுகின்றது அது பெறப்படும்போது ஆவரண அநுபலப்தி இல்லாமையின் ஆவரணுபாவம் பெறப்படவில்லை ஆகவே, அப்போது ஆவரணம் பெறப்படுகின்றதென்பது.

நித்தியசமை

(22.) தர்மம நித்தியம் அநித்தியம் என்னும் விகற்பத்திலுல் தாமி நித்தியமென்று சாதிப்பது நித்தியசமை எங்ஙனம்? சப்தத்திற்கு எவ்வநித்தியத்துவம் உம்மால கூறப்பட்டதோ அவ்வநித்தியத்துவம நித்தியமா? அல்லது அநித்தியமா? நித்தியமாயின், அப்போது சப்தத்திலுள்ள நித்தியத்துவத்திற்கே என்ஞான்று மிருக்குந் தன்மையிருத்தலின் சப்தத்திற்கும அத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அநித்தியமாயின், அப்போது சப்தத்தில ஒருகாலத்தில அநித்தியத்துவத்தின் அபாவமிருக்குமாதலின் இரண்டு விதத்தாலும சப்தம நித்தியமென்ப பெறப்படுகின்றது என்பது.

அநிந்தியசமை.

(23) அநித்தியமான திருஷ்டாந்தத்தின் சாதாமியத்தினால் சர்வபதார்த்தமும் அநித்தியமாமென்று நிரூபித்தல் அநித்தியசமை. எங்ஙனம்? அநித்தியமான கடத்தின் சாதிருசியமிருப்பதனால் சப்தமும் அநித்தியமாமெனக்கூறின், அப்பொழுது அத்தாமத்தினால் சாவபதாாத்தங்கட்கும் கடசாதிருசியமிருத்தலின் அச்சாவ ட்தார்த்தங்கட்கும் அநித்தியத்துவம் வரல்வேண்டுமே என்பது.

காரியசமை

(24) வாதியாற் கூறப்பட்ட ஏதுவிற்கு அந்நியகாரியத்தினுற சம்பவித்தலைக்கூறல் காரியசமை எங்ஙனம்? (சப்தம் அநித்தியம், பிரயத்தனத்தையனுசரித்துண்டாகின்றமையின், கடம்போல என்று) முற்கூறிய அநுமானத்திலேயே பிரயத்தனத்தை யநுசரித்துச் சொல்லப்படுவதான ஏது இரண்டுவிதத்தாலும் சம்பவிக்கும். கடாதிகள் போன்று சப்தசொரூபத்தின் உற்பத்தி, ஜலாதிகளைய போன்று ஆவாரக (மறைப்பு) நிவிர்த்தி என்னும் இவ்விரண்டிடத்திலும் பிரயத்தனத்தை யநுசரித்துச் செய்யப்படுந்தன்மை காணப்படுகின்றமையின் அதற்கு ஆவாரக நிவிர்த்தி வருவதாகிய வேறு காரியம் சம்பவிக்கின்றது, சம்பவித்தலின், அநித்தியத்துவம் நியமமன்று என்பது.

16. நிக்கிரகத்தாநம்–Unfitness for arguing.

143 தோல்வி யேது நிக்கிரகத்தாநம். அது நூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், அர்த்தாந்தரம், அப்பிரதிஞை, மாதாநுஞை, விரோதம் முதலான பேதத்தாற் பலவிதமாயினும் (அவையெல்லாம்) பெருகுமென்று சொல்லப்பட்டனவல்ல.

சொல்லவேண்டிய பொருளிற் சிறிது குறைதல் நூநம் (நியூநம்).

சொல்லவேண்டிய பொருளின் அதிகம் அதிகம்.

சித்தாந்தத்தின் கேடு அபசித்தாந்தம்.

பிரகிருதத்தில் அனேக சம்பந்தமான பொருளுடைய சொல் அர்த்தாந்தரம்.

உத்தரத்தின்து தோன்ருமை அப்பிரதிபை.

தனக்குப் பிரதிகூலமாய்ப் பரனுக்குச் சம்மதமான ஆத்தத்தைத் தானே அங்கீகரித்தல் மதாநுஞ்ஞை

இஷ்டார்த்தபங்கம (பிரதிஞ்ஞா) விரோதம்

ஈண்டு மிகவும் வேண்டப்படுவதாகிய பதார்த்தங்களை ரூபபேதத்தினலே அடிக்கடி கூறுவதும் வேண்டாமையாகிய ரூபபேதங்களுக்கு இலக்கணம் கூருமையும் குற்றமன்று. இவ்வளவினலே பாலர்களுக்கு வியுற்பத்தி சித்தித்துவிடுகின்றது.

(கு-ரை) வாதியினது அபஜயத்திற் கேதுவாயுள்ளது நிக்கிரகத்தானமாம் (தோல்விக் கேதுவாம்). அஃதாவது எது சித்திக்கச் சபையில் வாதிக்கு அபஜயமுண்டாகின்றதோ அது நிக்கிரகத்தானமாம்.

அது: பிரதிஞ்ஞாஹாநி, பிரதிஞ்ஞாந்தரம், பிரதிஞ்ஞா விரோதம், பிரதிஞ்ஞாசந்நியாசம், ஏதவந்தரம், அர்த்தாந்தரம், நிரர்த்தகம், அவிஞ்ஞாதார்த்தம், அபார்த்தகம், அப்பிராப்தகாலம், நியூநம், அதிகம், புநருக்தம், அநநுபாஷணம், அஞ்ஞாநம்,

அபபிரதிபை, விக்ஷேபம, மதாநுஞ்ஞை, பரியநுயோஜயோபேக்ஷணம, நிரநுயோஜயாநுயோகம, அபசித்தாநதம, எததுவாபாசம் எனனும வேறுபாட்டால இருபததிரண்டாம்

இவை அப்பிரதிபததி, விபபிரதிபததி என இருவகைப படும, அபபிரதிபததி-செயபுவழு, விபபிரதிபததி-விஞவழு. பிரதிஞ்ஞாஹாநி முதல புனருகதமீறாயுள்ள பதினமூனறும அபபிரதிபததியாம, அநநுபாஷணம முதல எததுவாபாசம ஈறாயுள்ள ஒனபதும விபபிரதிபததியாம

பிரதிஞ்ஞாஹாநி - மேற்கோளழிவு

(1.) பிரதிஞ்ஞைசெயத ஆததததை விடுதல அலலது பிரதிஞ்ஞைசெயத ஆதததிறகு விரோதமானதை யங்கீகரிததல பிரதிஞ்ஞாஹாநியாம. எங்ஙனம? (வாதி) "சபதம அநிததியம, பிரததியட்சகுணததனமையால" எனபுழி, (பிரதிவாதி) "இஃதநதககாம" எனறறெருட்ககததுப பிரததியபிஞ்ஞையின வலியால சபததில நிததியததனமையினைச சிததிககச்செயது அவ்வநுமானததை மறுககும்போது அவவநுமானங கூறினவன (வாதி) சபததின நிததியததனமையினை யங்கீகரிபபவனுகிச 'சததம அநிததியம' எனறுசெயத பிரதிஞ்ஞையினை விட்டுவிடுதலாம்.

பிரதிஞ்ஞார்தரம்-வேறு மேற்கோள்.

(2.) பிறன (பிரதிவாதி) கூறிய தோஷத்தை நிவிாததிகக வேணடுமெனனு மிசசையிஞல முறகூறாத விசேஷணததைச் சோத்துப பிரதிஞ்ஞைசெயத ஆதததைதக கூறுவது பிரதிஞ்ஞாந்தரமாம். எங்ஙனம? "பிருதிவி முதலியன * குணஜனனியம;

---

* குணஜனனியம-ஈசுரனது ஞானம இசசை முதலிய குணங்களா லுணடானவை,

காரியத்தன்மையால்' என்புழி மற்றொருவன் "அதிருஷ்ட (குண) ஜனனியத் தன்மையால்' என்று * சித்தசாதனத்தைக் காட்டும் போது அதனை நிவாரித்தற் பொருட்டு ஸவிஷயகமெ (விஷயத்தோடுகூடியதெ)னக் குணத்திற்கு விசேஷணங் கொடுத்தலாம்; அஃதாவது பிருதிவி முதலியன சவிஷயககுண ஜனனியமெனக் கூறலாம்.

பிரதிக்ஞாவிரோதம்-மேற்கோள் மாறுபாடு.

(3) தான் கூறிய சாத்தியத்திற்கு விரோதமாயுள்ள ஹேதுவைக் கூறுதல் பிரதிக்ஞா விரோதமாம் எங்ஙனம்? "திரவியம் குணத்தினும் வேறு, உருவமுதலியவற்றினும் வேறாகக் காணப் படாமையின்" எனபுழிக் குணத்தினும் வேறாம்வடிவ சாத்தியத்தால் உருவ முதலியவற்றினும் வேறாம் வடிவமாகத் தோன்றாத ஏது விருத்தமாம் ஆண்டு ஏது சாத்தியவிருத்தமா யிருத்தலறிக.

பிரதிக்ஞாசந்நியாசம்-மேற்கோள்விடுதல்.

(4.) தான் கூறியஆத்தம் பிறனால் தூஷிக்கப்படும்போது அதை விட்டுவிடுதல் பிரதிக்ஞாசந்நியாசமாம் எங்ஙனம்? "சத்தம் அநித்தியம், இந்திரிய ஜனனியஞானத்திற்கு விஷயமாவதால்"

---

* அதிருஷ்ட ஜனனியமென முன்னாப் பெறப்பட்ட பிருதிவி முதலியவற்றைக் குணஜனனியமெனக் கூறல் சித்தசாதனமாம் பிருதிவி முதலியன அதிருஷ்டஜனனியமாம், அங்ஙனமாக அவற்றைக் குணஜனனியமெனல் சித்தசாதனமாமெனப் பிரதிவாதிகூற அதனைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு வாதி பிருதிவி முதலியன சவிஷயககுணஜனனியமெனக் கூறினன். தருமாதருமவடிவ அதிருஷ்டகுணம் சவிஷயக (பிரத்தியட்சவிஷய)மன்று

என்புழி மற்றொருவன் அது * ஜாதியில் வியபிசரித்தலைக் காட்டித் தூஷிக்கும்போது சப்தம் அநித்தியமெனக் கூறியதார்? என்று தான்கூறிய பிரதிஞ்ஞையை விட்டுவிடுதலாம்.

ஏத்வந்தரம்-வேற்றேது.

(5.) பிறன்கூறிய தூஷணத்தை நிவாரிக்கவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தால் மேற்கூறிய (இந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவதால் என்னும்) ஏதுவினவகுப்பில் வேறு விசேஷணத்தைச் சேர்ப்பது ஏத்வந்தரமாம் எங்ஙனம்? "சத்தம் அநித்தியம், பிரத்தியட்சமாவதால்" என்புழிச் சாமாந்யத்தில் வியபிசாரம் தோன்றுமிடத்து அவ்வேதுவிற்கு † 'ஜாதிமத்துவம் (ஜாதியுடையதாகி)' என்று விசேஷணங் கொடுப்பது, அஃதாவது ஜாதியுடையதாகிய பிரத்தியட்சமாவதால் என்று கூறுவதாம்

அர்த்தாந்தரம்-வேற்றுப்பொருள்.

(6) பிரகிருதத்திலுபயோகப்படாத அர்த்தத்தைக்கூறுவது அர்த்தாந்தரமாம். பிரசங்கத்திற் பெறப்பட்ட ஆத்தம் பிரகிருதம் எனப்படும் "சப்தம் அநித்தியம், இந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படுதலின்" என்புழி இவ்வேது நித்தியமானகடத்துவ ஜாதியோடு வியபிசரிக்கின்றதென்று பிறன் கூறியவிடத்து இச்சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமாயிருத்தலின் ஆகாசத்தினறு கிரகிக்கப்படும் சமவாய சம்பந்தத்தினால் அசசாதிசம்பந்தமும் அநித்திய மென்று முற்கூறியதற் குபயோகமாகாத வாக்கியத்தைக்கூறுவது.

---

* ஜாதியும் இந்திரியஜன்னியஞானத்திற்கு விஷயமாயிருத்தலின் அதுவும் அநித்தியமாமென் றுட்சேபிக்கப்பட்டது. ஜாதி நித்தியபதார்த்தங்களு ளொன்றென்பது நியமம்.

† இதுபற்றி இந்நூலின் 255-258 பக்கங்களிற் காண்க.

நிரர்த்தகம் - பொருளின்மை

(7) அவாசக (எவவாததததினையுங கூருத) சப்தப்பிரயோசம நிரர்த்தகமாம. எஙஙனம? சபதம அநிததியம; க, ங, ச, ஞ, ட, ண, தனமையால எனறுறபோலவது.

அவிஞ்ஞாதார்த்தம்-பொருட்போலி.

(8) பொருள இனிது விளஙகாத சொறகளை யெடுததுக்கொணடு பேசல அவிஞ்ஞாதார்த்தமாம, அஃதாவது சபையிலுள்ளவா, பிரதிவாதி யெனனு மிவருககுப போதமாகாத பதபபிரயோகமாம எஙஙனம? தூரானவயமும, அபபிரசிததாாததமுமுடைய பதஙகளை விரைவாகக கூறுவது

அபார்த்தகம்-பொருளுணரப்படாமை.

(9) (அவாயசிலை, தகுதி, அணமையிலலனவாகப பேசுதல்). பரஸபரம அநவயமினறிய அாததததைக கூறுகினற பதஙகளின கூடடம அபார்த்தகமாம எஙஙனம? "சபதம, கடம, படம, நிததியம, அநிததியம; பிரமேயததனமையால' எனபது.

அப்பிராப்தகாலம்-காலம்பெறுமை.

(10) (பராாததாநுமானததிறகுககாரணமாகிய)பிரதிஞ்ஞைமுதலிய அவயவஙகளை மாறறிககூறுவது அப்பிராப்தகாலமாம் எஙஙனம? சபததனமையால, சபதம நிததியம எனறறொடககததனவாம

நியூநம்-குன்றக்கூறல்.

(11) பிரதிஞ்ஞைமுதலிய அவயவஙகளுள சில குறையககூறல நியூநமாம் இது வெளிபபடை.

அதிகம்-மிகைபடக்கூறல்.

(12.) ஒரேதுவாலும் ஓர் திருஷ்டாந்தத்தாலும் சாத்தியம் பெறப்படுவதாயிருக்க அது கருதாது அதிகஹேது அல்லது அதிக திருஷ்டாந்தத்தினைக்கூறுவது அதிகமாம் எங்ஙனம்? இம்மலை தீயுடைத்து, புகையுடைமையால், பிரகாச முடைமையால், அடுக்களைபோல, கொல்லனுலைபோல என்றற்றொடக்கத்தனவாம்.

புநருக்தம்-கூறியதுகூறல்.

(13) அநுவாதமின்றி முற்கூறியதை மீண்டுங் கூறுதல் புநருக்தமாம் எங்ஙனம்? சப்தம் அநித்தியம், சப்தம் அநித்தியம், அங்கமிலாதவன் அநங்கன் என்றற்போல்வனவாம் அநுவாதமாவது முற்கூறியதைப் பயன்பற்றி மீண்டுங்கூறுவது அநுவாதமெனினும் வழிமொழிதலெனினு மொக்கும்

அநநுபாஷணம்-பிற்கூற்றின்மை.

(14) சபையிலுள்ளபுருஷர் ஒன்றை மும்முறைகூறியும் அதனை அநுவாதஞ்செய்யாதிருப்பது அநநுபாஷணமாம்.

அஞ்ஞானம்-அறியாமை.

(15) சபையிலுள்ளவர்களால் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தை வாதி மும்முறைகூறியும் பிரதிவாதிக்கு வாக்கியார்த்தபோதம் உண்டாகா திருத்தல் அஞ்ஞானமாம்.

அப்பிரதிபை.

(16.) விடைதெரிந்தும் விளங்காமையாற் சும்மா விருத்தல் அப்பிரதிபையாம், அஃதாவது பிரதிவாதியின் வினாவிற்கு விடை கூறுவதற்குத் தகுதியறிந்தும் அவ்விடையின் மறதி வசத்தால் விடைகூறாது மௌனமாயிருத்தலாம்

விட்சேபம்.

(17) தனக்கிப்போது வேறு காரியமிருக்கின்றதென்று கூறி வாதத்தை நிறுத்துதல் விட்சேபமாம்.

மதாநுஞ்ஞை.

(18) தனது பக்ஷத்தில் பெறப்பட்டதோஷத்தை நீக்காது வேறுபக்ஷத்தில் தோஷங்கூறுவது, அஃதாவது தனகுற்றத்தைப் பரிகரியாது பிறன்குற்றத்தைக் கூறுவது மதாநுஞ்ஞையாம்.

பரியநுயோஜ்யோபேக்ஷணம்.

(19) எடுத்துக்காட்டற்குரியபிறனது தோல்விஸ்தானத்தை யெடுத்துக் காட்டாதிருத்தல் பரியநுயோஜ்யோபேக்ஷணமாம்.

நிரநுயோஜ்யாநுயோகம்.

(20.) தோல்விஸ்தான மின்றியவனிடத்துத் தோல்வியைக் கூறல் நிரநுயோஜ்யாநுயோகமாம்

அபசித்தாந்தம்-சித்தாந்தப்போலி.

(21) ஒரு மதசித்தாந்தத்தை மேற்கொண்டு வியவகரிக்கும் போது அதற்குமாறான மதசித்தாந்தத்தை மேற்கொண்டுத்தரங் கொடுத்தல் அபசித்தாந்தமாம்

ஏத்துவாபாசம்-ஏதுப்போலி.

(22) இதுபற்றி இந்நூலின் 81-வது பக்கமுதல் 98-வது பக்கம் வரையிலும், 334 பக்கமுதல் 364-வது பக்கம் வரையிலுங் காண்க.

தர்க்கபரிபாஷை

குறிப்புரையுடன் முற்றிற்று

குருவே துணை.

வேதாந்த புஸ்தகசாலை.

புஸ்தக விளம்பரம்.

ரிபுகீதைத் திரட்டு,

குறிப்புரையுடன்

புதியபதிப்பு விலை ரூபாய் 1

மகா இதிகாசங்களு ளொன்றாகிய சிவரகசியத்தின் ஆறாவது அம்சத்திலுள்ள ரிபுகீதை வடமொழி ஸ்லோகங்களே யன்றித் தமிழருக்கு உபயோகமாகா திருந்ததை நோக்கித் திருவிடைமருதூர் பிடாரசாஸ்திரிகளென்று வழங்கும் உலகநாத சுவாமிகளவர்களால் 1924 பாடல்களாகத் தமிழ்மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டது. அது தமிழ்மக்களெல்லாருக்கும் பெரிதும் உபயோகமாகும்படி விஷயம் மாறுபடாமல் விடாது 874 பாடல்களாகத் திரட்டப்பட்டு அவசியமான இடங்களிற் குறிப்புரையெழுதப்பட்டு உயர்ந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் பெரிய எழுத்தாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது முமுக்ஷுக்கள் யாவருக்கும் அத்தியாவசியகமாய் விரும்பத்தக்க தென்பது மிகுபிரசித்தம்.

திருவாசகம்,

இது பிழையறப்பரிசோதித்து,

உயர்ந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

டாக்கிகைசைஸ் 5½×7½ அங்குலம் அளவு

காலிகோ பைண்டு விலை அணா 10

நவநீதசாரம் (வினா விடை).

இது வாசிட்ட முதலிய நூல்களின் கருத்துக்களைச் செவ்வனே விளக்கும் வசன வடிவ நூல் இப்புத்தகம் படிப்பதால் வாசிட்ட முதலிய அரிய பெரிய நூல்களின் இரகசியங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்துகொள்ளலாம் 158 பக்கங் கொண்ட புதிய பதிப்பு காலிக்கோபைண்ட்-விலை அணா 8.

சித்தாந்தபிந்து.

(சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு).

இதுவரைக்கும் தமிழில் வாராதது.

இது சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தசசுலோகியின் வியாக்கியானம். இவ்வியாக்கியானம் செய்தவர் ஆரியபாஷையில் மகாகவியாதிப் பெற்ற மதுசூதன சரஸ்வதி சுவாமிகள். இப்புஸ்தகம் ஆத்மா இன்னது அநாத்மா இன்னதென்பதுபற்றிச் சுருதியாதிப் பிரமாணங்களுடன் யுக்தி சகிதமாக நன்றாய் விளக்கிக் கூறுகின்றமையின், வேதாந்த சாஸ்திரப் பூட்டுத் திறவுகோல் போல்வதாம். இதில் அறியவேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் பண்டிதர்முதல் பாமரரீறாயுள்ள யாவரும் எளிதிலுணருமாறு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புஸ்தகம் ஒவ்வொருவர் கையிலும் அத்தியாவசியமாயிருக்கத்தக்கதென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும்.

காலிக்கோ-விலை அணா 10 ராப்பர் விலை அணா 8

வேதாந்தசாரம்.

(சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு)

இது யாவருக்கும் விளங்கக்கூடிய எளிய செந்தமிழ்நடையில் வினாவிடையாக வசனரூபமாயுள்ளது. இவ்வரியபெரியநூல் இதுகாறும் சுத்தபாடமாக வாராதது நோக்கி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து உயர்ந்த கடிதத்தில் தெளிவாய்ச்சிடப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் முக்கியமான இரகசியங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு இதுபோன்ற நூல் தமிழில் பிறிதொன்றின்றென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இந்நூல் மோட்சவிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவர் கையிலும் இன்றியமையாதிருக்கத் தக்கதாம்; சகல வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு ஓர் தீபம் போலவுதாம்.

காலிக்கோ—விலை அணு 12, ராப்பர்—விலை அணு 10

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை,

குறிப்புரையுடன். விலை அணு 4

ஆரம்பத்தில் வேதாந்தம் படிப்பவர்களுக்கு இப்புத்தகம் பெரிதும் உபயோகமாயுள்ளது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே இதனால் வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகம் படிப்பவர்கள் வேறு எந்த வேதாந்த புத்தகங்களையும் படிப்பதற்கு அதிகாரிகளாவர்; நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புரையுடன் கூடிய புதிய பதிப்பு. இதற்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின்

சிஷ்யர் ராமகிருஷ்ணாநந்த சுவாமிகளவர்களும், கோயிலூர் பொன்னம்பல சுவாமிகளவர்களும், ஸ்ரீமத்-தருசை-குப்புசாமி ராஜு அவர்களும் நல்லபிப்பிராயங் கொடுத்திருக்கின்றனர்

வாக்கியசுதையென்னும்

திருக்குத்திரிசியவிவேகம்.

(மூலமும் உரையும்-மொழிபெயர்ப்பு).

இஃது அநேக வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் ஆசிரியரும் சங்கரபீடத் தாசிரியரா யெழுந்தருளியிருந்தவருமான வித்தியாரணிய சுவாமிகளா லருளிச்செய்யப்பட்டது வேதாந்த சாஸ்திரங்களின் முக்கிய அபிப்பிராயத்தை மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கியிருப்பதுபற்றி இது முமுட்சுக்களெவரொருவராலும் பொன்னேபோற் போற்றப்படுவதாம். சமாதிபுரிய விரும்புள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாததாயுள்ள இந்நூல் சுத்தப்படுத்திப்பாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது விலை அணா **2**

திருக்குறள் பரிமேலழகருரை,

தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரை

விலை ரூபாய் ஆறு

இப்புத்தகம் டிம்மி 8 பக்கங்கொண்ட அளவில் 1300 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டது, 2 வால்யமாகக் காலிகோ

பைண்ட் செய்யப்பட்டுள்ளது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே பரிமேலழகருரையின் அருமை பெருமைகளை யெல்லாம் இதனால் நன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளலாம் தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரைகள் பரிமேலழகருரைக்கிணங்கப் புதிதாய் எழுதப்பட்ட முதற் பதிப்பு.

ஸ்ரீ விருத்திப் பிரபாகரம்.

விலை ரூபாய் 4.

இந்நூல் வேதவித்தும் பிரஹ்மவித்துமாகிய மகாத்மா

சாது நிச்சலதாஸரவர்களா லியற்றப்பட்டது

வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளையெல்லாம் தருக்கவாயிலாக நன்கு விளக்கிக்கூறும் இது ஹிந்தி பாஷையிலிருத்தல் பற்றி அதனைத் தமிழ்நாட்டாருக் குபயோகமாகுவான் கருதி விசாரசந்திரோதயம், தர்க்ககௌமுதி ஹடயோகப்பிரதீபிகை, ஸ்ரீவிருத்திரத்னவலி, பாலபோதம், அபரோக்ஷாநுபூதி, தத்துவமஸிமகாவாக்கியம், சுவாத்மநிரூபணம், வேதாந்தபரிச்சேதம் முதலியநூல்களின்மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும் பெரியாருமாகிய தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமத். வே துப்புசாமிராஜு அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ விருத்தி ரத்நாவலி.

(ஹிந்திபாஷை மொழிபெயர்ப்பு).

விலை அணா —12

இந்நூல் ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தைச் சங்கிரகித்துக் கூறுவது. இதனாசிரியர் பண்டித சிரோமணியும் பிரஹ்மநிஷ்டா

பரருமான பீதாம்பரஜீயவர்கள். இது தமிழமககளியாவருககு முபயோகமாமாறு ஸ்ரீமத்-வெ. குபபுசாமிராஜு அவர்களால தமிழில மொழிபெயாக்கப்படடது.

ஸ்ரீபாலபோதம்.

(ஹிந்திபாஷை மொழிபெயாப்பு.)

விலை ரூபாய் ஒன்று.

இந்நூல மேற்படி பீதாம்பரஜீ அவாகளால் இயறறப்பட்டது. ஜீவப்பிரஹம ஐககியத்தை யொனபது உபதேசவடிவமாகக் கூறுமிது தமிழமககளியாவருககும பயனபடுமாறு ஸ்ரீமத்-வெ குபபுசாமிராஜு அவாகளால தமிழில் மொழிபெயாககபபடடது.

மோட்ச சாதன விளக்கம்.

விலை ரூபாய் இரண்டு

இதில ஏறககுறைய அரியபெரிய 300 விஷயங்கள் பிரமாண சகிதமாக எழுதபபடடிருககினறன. இதனால நல்லாசிரியரிடததுப பலவருடங காததிருந் தறியததக்க விஷயங்கள பலவும தெளிவாயறிந்துகொளளலாம. இது மோட்ச விசசையுளளவர்கட்குப பரமசாதனமாயுளளதெனபது இதன பெயராலேயே நனகுவிளஙகும. இது டிமமி 72 பாரங கொணடது.

7

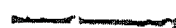
வேதாந்த பரிபாஷை.

(சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு).

இதுவரைக்கும் தமிழில் வாராதது

இது சர்வ தந்திர சுதந்திரரென்று மிகப்பிரசித்தி பெற்றுள்ள தர்மராஜதீட்சிதரா லியற்றப்பட்டது. இஃ தெட்டுப் பரிச்சேத முடையது இதனால் வேதாந்தத்திற் குரிய பிரமாணங்க ளிவ்வளவென்பதும் அவற்றின் பயனும் வேறு அனுபவ ரகசியங்களும் தெளிவா யறிந்துகொள்ளலாம்.

காலிகோ விலை அணா 12. ராப்பர் விலை அணா 10.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் பாடபேதத்துடன்		0	8	0
ஹடயோகப் பிரதீபிகை (யோகநூல்)		1	8	0
தத்துவமசி மகாவாக்கியம்	ராப்பர்	0	2	0
அபரோக்ஷானுபூதி	,,	0	2	0
சுவாத்மநிரூபணம்	,,	0	3	0
தருக்ககௌமுதி	,,	0	4	0
வேதாந்தபரிச்சேதம்	,,	0	6	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம் வசனம்வினாவிடை	காலிகோ	1	0	0
பிரபுலிங்கலீலை வசனம்	,,	0	12	0
ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரக்கோவை	,,	0	10	0
சூதசங்கிதை (செய்யுள்)	,,	1	8	0
ஸ்ரீபக்தலீலாமிருத வசனம்	,,	3	0	0

நாலடியார் மூலமும் உரையும் இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்புடன்	,,	1	2
துளை நாசவகண்டனம் — முதற்பாகம்	,,	2	0
துளை நாசவகண்டனம் — இரண்டாம்பாகம்		1	8
ஔவை குறள்		0	2
அத்துவிதவுண்மை (ராயல் 32 பேஜில்)		0	1
திருவிளையாடற் புராணம் மூலம் காலிக்கோ		1	8

தர்க்கபரிபாஷை குறிப்புரையுடன் அச்சில்.

சர்வதரிசன சங்கிரகம் - சமஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு. இந்த சார்வாகமுதலிய 15 மதசித்தாந்தங்க ளடங்கியிருக்கின்ற, ௵ அச்சில

தபாற்சார்ஜுப் பிரத்தியேகம்

கோ. வடிவேலு செட்டியார்.

சென்னை ... 15 வெங்கடாசல ஆசாரித்தெரு,

கொருக்குப்பேட்டை, செ [illegible]

Madras

ஓம்

தத்ஸத்பிரஹ்மணேநம:

ஸ்ரீ விருத்தி ரத்நாவலி.

இஃது

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீமத்,

வெ குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தூ ற று க ரு டி

ம-ள-ள-ஸ்ரீ சி-கு-மா-மாணிக்கவாசகம்

பிள்ளையவர்கள் சகாயத்தால்

தஞ்சைமாநகரம்

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்

அவர்களால்

சென்னை

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902

சுபகிருது ஹ வைகாசி மீ.

ஸ்ரீ குப்பஸ்வாமி ராஜா

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இநநூலாசிரியா மாணாககரும

குமபகோணம டவுனஹைஸகூல

தமிழபபணடிதருமாகிய

தஞ்சை அ. பாலசுப்பிரமணியபபிள்ளை

அவாகள

இயறறிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

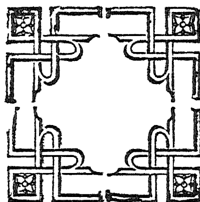
தொலவழிததாயபலவகைககலையையு
மொலவகையுணாநதேயுனனுறுமநநெறி
பயினறவாபொறையுமபணபுடையருளு
மிசசகமுவபபமிககியைநதவாமனததான
நிசசலதாளெனநிகழ்வுறூஉமொருபெய
ரிடுகுறியாறபிறாபெயருறலபோலா
திடுகுறிகாரணபபெயரெனபபெறீஇயுயா
மேனமைசாலசிறப்பிற்பான்மையிறபெரியோன்
இநதியெனறியமபுமெழிலுடைமொழியாந
தனனுடையனமொழிதகைமைசானமொழியாக்
கனனுடையதெனக்கவினுறபபொலியச
செயதளிததருளியசெவவியபொருளாற
பிறஙகுறுவிருததிபபிரபாகரமெனப்
போறறுபபுலவாபுகழதரவிமைக்கு

மேககுயா நூலுளவிரிபபனவுணர
வனபருளொழுககுமடககமறறுணமையி
ஞாககியநகைசமுநதுறுததவுமறிவா
ஞறறண மறறினமையினலமருவோககும
விருததியினியலுமவிளமபிகொடசி
யாதியவளவையினனைததுவேறறுமையு
மதறகுளகருவியுமதறபபெயனு
மினனவெனறெளிதிறறெரிதரவினிதிற
பிரமநிடடையிறபிறஙகியசீாததிப
பீதாமபரஜீயெனபபடுபெரியோன
முநதுநூலகணடுமுறைறபபடவெணணி
வரைததலைததீநதேனகொள்பவனவாயநது
மாபபெருஙகணணுடைமாலபினிறசிவண
காணடலாதியவீரரூபொருணமணி
மாணடகுவிருததிககதிரொடுவெயஙகலின
விருததிரதநாவலியெனவியனபோ
பரிததிடஉழிநூலபகாநதனனதனை
நீடுலகதனுணணிமிாநதபலவளததுப
பாடுறவோஙகுமபணபுடைசசோணாட
டெஞசலிலசிறபபினவிஞசியசீாததிப
பலபெருமபதியுடடொலபெருமபதியா
யறவொழுககததாஞண றமைநதோககுந
துறவொழுககததுததூயமையிஞோககும
பிறஙகியவிடமாவிளஙகிமேம்படூஉம
பரவைபபெருமபுவிபரபபொறையாறறும
பாநதளினனநதலைபபடததுமணியிடமபெறீஇ
யிறஙகியவாழததிடஙகாக்கிடங்குறீஇ
மஞசுசூழ்கிடககுமிஞசியினரணுடைத

திருவசீணமறகிரறேவருஞ்சசுந
தருஞ்சயென்றுரைக்குமவிஞ்சுயர்நகரோன
றனனிடத்தடைபுநனையகுணனிகு
மாணமினைருசததருமபழிசுமசகு
மெனனலியவாககுமிலககியமிலககணந
தருககமொடுமேனைததததுவககலைநூற
பனனைபுணாததுமபானையிறபெரியோ
னநதணாநூாருமறததிறகுமாதியாய
நினறசெஙகோலினீரமையராய
வேததியனமரபினவாயததவனபுகழூந
சகைமையிரகுபபுசாமியெனறுரைககுந
திருபபெயருடையோனறிகழதருபொதியத
தொனமைபதீமபடுதூயநதமிழ்ககுயாபபு
மருஙகலையுணாவானலகாவவாவினாக
கமழுறுமகிழசசியுமடைதரபபனனூன
மொழிபெயாததருடலைமுதுகடனுககொளீஇ
யமைநதுறுபெரியோனுதலினிநனூன
மொழிபெயாததருளினனுககவமமுதுநூல
விழுமியதாசவிளஙகியவுளஙகொளீஇ
வடககுறுநாடெனவணடமிழவழஙகுமித
தடபெறுநாடுநதனிப்பயன்பெறுவா
னனனவனுருவபபடததுடனமையா
மனனியசிறபபினசசிடசசெயவித
தாபவேளாணமையியறறினனநதப
டெரிபவனகரியமததமபடுகரடத
தூஙகுகளிறுறழததுயலவருநாவாய
வீஙகொலிததிரைகடறபடுதருபெருவணத்

தோஙகியசெலவததுறையுளளனபபடுந
தூறறுககுடியெனுநதொலபெருமபதியோன
வாயமையையுயிரிறசீரிதாநிறுதத
தூயமைசாலகஙகைககுலததுவநதுயாநதோன
வேணிககணிதருவிரிநீரககஙகையற
பேணிபபரவலேபீடெனவுணரவோ
னீறறிறசிறநததாவேறறொருபொருளைக
கனவினுஙகருதாககாட்சியனறவததிற
பெறறவாகளிடபிறபெறுததியபெயரே
காரணபபெயராககணட
மாணிககவாசகனெனபெயரவனே.

சிறப்புபபாயிரம முறறிறறு.

விருததிரததநாவலியின் விஷய அநுககிரமணிகை.

முதல் ரத்நம்.

காரணததோடும பேதததோடும விருததியின சொரூபத்தை நிரூபிததல க-உச.

இரண்டாவது ரத்நம்.

க. பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண நிரூபணம் உரு-அஅ.

மூன்றாவது ரத்நம்.

உ. அநுமானப்பிரமாண நிரூபணம் அகூ-க0ச.

ஐந்தாவது ரத்நம்.

௪. சப்தப்பிரமாண நிரூபணம் ௧௧௫-௧௫௧

௨௧ சாப்தபோதத்தின் ஆகாங்க்ஷை முதலிய நான்கு சககாரிகளின் நிருபணம் ௧௪0-௧௪௯.

ஏழாவது ரத்நம்.

சு. அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணம்.

கசுங-கஅக.

எட்டாவது ரத்நம்.

க. அப்பிரமாவிருத்தியின் பேதமும் அநிர்வசநீயக்கியாதியின் நிரூபணமும்.

எட்டாவது ரத்நம் முடிந்தது.

ஒன்பதாவது ரத்நம்.

௨. அபபிரமாவிருததியின பேதமான சதகியாதியைக காடடுதலோடு அதன கணடநம

௨௨௩-௨௩0.

ஒன்பதாவது ரத்நம் முடிந்தது.

பத்தாவது ரத்நம்.

௯ அப்பிரமாவிருத்தியின் பேதமான அசத்கியாதியைக் கண்டித்தல் பூர்வகமான கண்டநம் ௨௯௧-௨௯௪

பத்தாவது ரத்நம் முடிந்தது.

பதிஞோராவது ரத்நம்.

௪. அபபிரமாவிருத்தியின் பேதமான ஆதமககியாதியைக காடடுதலபூாவககணடநம௨௫௫-௨௬௦

பதிஞோராவது ரத்நம் முடிந்தது.

—

பனிரண்டாவது ரத்நம

௫ அபபிரமாவிருதநி பேதமான அநந்யதாககியாதியைக் காடடுதல பூாவகமான அதன கணடநம உ௪க-உ௪உ.

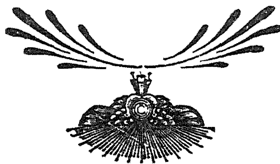
பதின்மூன்ருவது ரத்நம்.

௬. அபபிரமாவிருததியின பேதமான அககியாதியைக காட்டுதலோடு கணடிததல உ௪௩-உ௪அ.

பதினான்காவது ரத்நம்

விருத்தியின் பயனை நிரூபித்தல் உசகூ-உருஎ.

விருத்தி ரத்நாவலியின் அநுக்கிரமணிகை முடிந்தது.

பிழை திருத்தம்.

பககம	வரி.	பிழை.	திருததம
க 0	க ச	தோஷ தோஷ	தோஷ
க ௬	க	பாஷய	பாஷய
ஷை	க 0	பிரமாணததின	பிரமையின
க ரு	க	காரியம	காரியமான
உ க	க ச	யோககியததனமை	அயோககியததனமை
உ ச	உ	வாககியததிலுைம	வாககியததிலல
உ கூ	க உ	பேதமினறி	பேதமினறிய
ஷை	உ ச	தனது	சுவ (தனது)
௬ அ	உ ச	காரணம	கரணம
௬ கூ	க கூ	காரணம	கரணம
ச ௬	க ச	துவககுசையோக	சையோக
ரு கூ	க க	கவயததில கோவின	கோவின
ரு கூ	க ச	கோவிலுளது	கோவிலுளது
அ உ	ரு	* குறிபபை	அ௬-வது பககம அ-வது வரியில ஒன்பது எனனும சொலலின் முன சோகக
அ ரு	க ௬	யறிவிககும பிரததியக்ஷம சபதமாமோ	யறிவிபபது பிரததியக்ஷ சபதமோ
அ அ	எ	தேவததனது	தேவதததனது
க 0 க	கூ	கபால	கட
க 0 ௬	உ உ	உலபதி	உபலபதி
க 0 கூ	ரு	பிர ஹம	பிரம

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
ககஉ	உக	அந்தியாய	அத்தியாய
ககரு	கச	தனது	சுவ (தனது)
ஷை	உக	இராஜ்ஜு அல்லது இராஜ்ஜு	சுத்தி அல்லது சுத்தி
ஷை	உஉ	இராஜ்ஜு	சுத்தி
கஅஉ	எ	தாமத்தியாச	தாமாத்தியாச
ஷை	சு	கசல	சகல
உஅசு	கரு	இராஜதாய்வ	இராஜதாவயவ
கசரு	கச	பொருள	பொருள

விளம்பரம்.

இபபுஸதகமும மறறும பலவித புஸதகஙகளும பறபல நகைகளும, விசிததிர வேலைபபாடுளள ரபபா ஸடாமபுகளும வேணடியவாகள தஞசாவூா வடககு வீதி வி கோவிநதன அண்டு பிரதாஸ அவாகளுககு எழுதிபபெறறுககொளளலாம

ஓம

தத்ஸத் பிரஹ்மணே நமஃ

ஸ்ரீ சஙகராசாரிய ஸவாமிகள ஸதுதி

அஙகயறகணணிபஙகனஞசமாயவதரிதத
சஙகரபகவறபாததயாபரஙினதுசெயய
பஙகயததிருததாடமிறபததியிலெளியனேனு
…ிஙகயலகாணுமேனமையெயதிடறகருளசெயவாயே

ஸ்ரீ பரமாசாரிய ஸதுதி

ஏ… ிராமசநதிரனுகெகனறுஞசயமுணடாகவெனறுன
…ரெயவருமபுகழநதுபினனாததிருமாலசீரையுரைததிடுமா
…வமுதாயவதரிததவனபினபெருககேயருளாளா
…டபீ…தெதனையாளவாயசோநதேனுனறனசேவடியே

ஸ்ரீ ஆசாரிய ஸதுதி

…ணடுசினனடியாாகூடடமபழகிலாபபளகனேறகு
விணடுரைசெயயலாகாவிழுபபொருடனனைநீயுங
கணடுகொளளெனபபகாநதானகரையிலாவருளினமிககான
…ணடுவெனனியறபோவாயநதவியனகுருவிஷணுநாதன.

ஓம் கணேசாய நம:.

ஸ்ரீவிருத்திரத்நாவலி என்னும் விருத்திப்பிரபாகரத்தின் சாரம்.

௧. முதல் ரத்நம்.

காரணத்தோடும் பேதத்தோடும் விருத்தியின் சொரூபத்தை நிரூபித்தல்.

௧ - ௨௪.

மங்கலம்.

சாக்கிர மாதி யாகச் சாற்றுமூன் றவத்தை கட்கும்
சாக்கிநான் பரனே யென்னச் சரதமா யறிவி னிந்த
வீக்கிய வுடலயா னென்றே வெவ்விடா தன்னை யீயும்
போக்குத்தற் கரிய மானம் போகுந்தன் மூலத் தோடே.

௧. விருத்தியினது சாமானிய லக்ஷணத்தை நிர்ணயித்தல். ௧ - ௬.

௧ "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் விருத்தியினால் காரியத்தோடுகூடிய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் பரமாநந்தத்தின் பிராப்தியும் உண்டாமென்பது வேதாந்தத்தின் சித்தாந்தம்.

௨. ஆண்டு விருத்தியாது? விருத்தியின் காரணமியாது? விருத்தியின் பயன் யாது? என்றறிதல் வேட்கை யுண்டாக,

அதனபொருடடு விருததிபபிரபாகரததின சாராமச வடிவின தாகிய விருததிரதநாவலி யெனனும நூல எழுதபபடுகின றது

ந. அநதக்கரணததின பரிணாமமும அஞஞானததின பரிணாமமும விருத்தியெனபபடும. குரோதம் சுகமுதலியன அநதககரணததின பரிணாமமும ஆகாய முதலியன அஞஞா னததின பரிணாமமுமாம. அவறறை விருத்தி யெனபதிலலை. அங்ஙனமாயினும், விஷயததை விளககும அநதககரண அஞ ஞானஙகளின பரிணாமம எவையோ அவை விருத்தி யெனப படும.

ச குரோதம சுகமுதலிய வடிவினவாகிய அநதககரண பரிணாமஙகள எவையோ, அவறறால எபபதாாததததின பிர காச (விளகக) மும உண்டாகிறதிலலை. அஙஙனமே ஆகாய முதலியவறறானும பிரகாசமுணடாகிறதிலலை. ஆதலாலஅவை விருததியனறு ஆனால ஞானவடிவ பரிணாமததால பிரகாச முணடாகினறது. அதனையே விருத்தி யெனபா.

ரு. சுகம, துககம, காமம, திருபதி (சநதோஷம), குரோதம, க்ஷமை (பொறுமை), தைரியம, அதைரியம், லஜ்ஜை (வெடகம), பய முதலிய எததுணை அநதககரண பரி ணாமஙகள உளவோ, அவவெலலாவறறிறகும விருததியென னுஞ சொல்லால வியவகாரம எழுதபபட டிருககினறது. அங்ஙனமாயினும், ததுவாநுசநதாநம அத்வைதகௌஸதுப முதலிய நூல்களில விளகக பரிணாமமே விருத்தி யெனபபட டிருக்கினறது.

௬. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பரிணாமத்தினை விருத்தி யென்பர். பரோக்ஷஞானத்தினாலும் அசத்துவாபாதக அஞ்ஞானமசத்தின நாசமுண்டாகின்றது.

அல்லது, விஷய சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நாசமோ அபரோக்ஷ ஞானமின்றி உண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்திரு சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின நாசம பரோக்ஷஞானத்தினாலும உண்டாகின்றது. ஆதலால பரோக்ஷ ஞானத்தில முற்கூறிய லக்ஷணத்தின அவ்வியாபதியில்லை.

எ. அங்ஙனமாயினும், சுகதுக்கங்களின ஞானவடிவ விருத்தியிலும, மாயாவிருத்திவடிவ ஈசுவரனது ஞானத்திலும, அங்ஙனமே சுத்திரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும பிரமரூப அவித்தியாவிருத்தியிலும், சொப்பனத்தைக் கோசரிப்பதும சுழுத்தியின்கணுள்ள சுகத்தினையும அஞ்ஞானத்தினையும கோசரிப்பதுமாகிய வித்தியாவிருத்தியிலும, பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானவடிவ விருத்தியிலும முற்கூறிய லக்ஷணத்தின அவ்வியாப்தியுண்டு. ஏனெனின,

க. முதலில அறியப்படாத சுக முதலியன உற்பத்தியாய்ப பின்னர் அவற்றின ஞானமுண்டாமாயின், சுக முதலியவற்றின ஞானத்தால சேதனத்தினது அஞ்ஞானத்தின நாசம சம்பவிக்கும அவ்வறியப்படாத சுக முதலியன இல்லை ஆனால சுக முதலியனவும அவற்றின ஞானமும ஒருகாலத்தில உற்பத்தி யாகின்றன. ஆதலால் அறியப்படாத சுக முதலியவற்றின அபாவத்தால சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும விருத்தியினால அஞ்ஞானத்தின நாசம சம்பவியாது.

௨. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்தால் சகல பதார்த்தங்களும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானமின்மையால் மாயையின் விருத்திவடிவ ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது.

௩. சுத்தி ரஜத முதலியனவும் சொப்பனத்தின்கண்ணுள்ள மித்தியாபதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. ஆதலால் பிரம விருத்தியினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகிறதில்லை.

௪. அங்ஙனமே சுழுத்தியில் விருத்தியிருக்கினும், அதன் விஷய வடிவ தனது உபாதானமும் ஸ்வரூப சுகத்தின் ஆவரணமுமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நாசம் அதனால் உண்டாகிறதில்லை. ஞானகோசரப் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானம் உண்டாகும்பட்சத்தும் ஆவரணமின்மையின், அதனாலும் அதன் நாசம் உண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: "யான் பிரஹ்மம்" என்று ஒருமுறை உதயமாகிய ஞானத்தினால் ஸ்வரூபத்தின் ஆவரணம் நாசமாகின்றது. பின்னர் அநேகமுறை விசாரத்தினால் வித்துவானுக்கு "யான் பிரஹ்ம" மெனனும் விருத்தி உதயமாகின்றது. அதனால் முன்னரே ஆவரணமின்றிய ஞானிக்கு ஸ்வரூபத்தின் ஆவரணம் பங்கமாகிறதில்லை. அங்ஙனமே தாரையாயச்செல்லும் விருத்தி யுண்டாகும்பட்சத்தும் முற்கூறிய பயனுக்கு இரண்டாவது முதலிய விருத்தியில் அவ்வியாப்தியிருக்கின்றது. ஏனெனின், ஞானதாரை உண்டாகும்பட்சத்து முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானம் நாசமாக இரண்டாவது

முதலிய ஞானங்கட்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை சம்பவியாது.

அ. ஆதலால் விளக்க பரிணாமத்தை விருத்தி யென்பர். இதன் தாற்பரியம் இதுவாம் —"இருக்கிறது" எனனும் விவ காரத்திற்கு ஹேதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரி ணாமம் எதுவோ அது விருத்தி யெனப்படும்.

கூ. விளக்கபரிணாமத்தை விருத்தியெனினும், அறியப் படாத பதார்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் விருத்தியிற்றான் அஞ் ஞானத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை வடிவப பிரகாசிக்குந்தன் மையிருக்கின்றது. மறைக்கப்படாத பதார்த்தத்தைக்கோச ரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிக்குந்தன்மை யில்லை. ஏனெ னின், மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயப்பிரகாசம் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிக்குந் தன்மையைக் கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் விருத் தியில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவி தப் பிரகாசிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல லக்ஷணத்திறபோல, சுகமுதலியவ ற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டா கும். ஆதலால் "இருக்கிறதெனனும் வியவகாரத்திற்கு ஹேது வாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம்" விருத்தி யெனப்படும்.

உ. விருத்தியின்பேத நிரூபணம் ௧0-கஎ.

௧0. அந்த விருத்திஞானம் இருவகைத்தாம். க. ஒன்று பிரமைவடிவினது. உ. மற்றையது அப்பிரமைவடிவினது.

கக,

க. (க) பிரமாண ஜந்நிய யதாரதத ஞானத்தைப்பிரமை யென்பா.

(உ) அல்லது அபாதித (பாதிக்கப்படாத) அாத தத்தை விஷயஞ்செய்யும ஞானத்தினைபபிரமை யென்பா.

(ங) அலலது அபாதித அாதததததை விஷயஞ செய்யும ஸ்மிருதிககு வேருகிய ஞானததினைப் பிரமை யென்பா.

(ச) அலலது யதாாத்த அநுபவத்தைப் பிரமை யெனபா.

உ. அதனின் வேருகியஞானத்தை அப்பிரமையென்பா.

கஉ. முதல் இலக்ஷணததை அநுசரிதறோ பிரததியக்ஷ முதலிய பேதததால் பிரமாஞானம அறுவகைததாம. அதனின வேருய ஈசுவரஞானமும சுகமுதலியவறறைக கோசரிககும ஞானமும் ஸமிருதிஞானமும பிரமஞானமும அப்பிரமை வடிவினவாம. அவறறுள், ஈசுவரஞானமுதலியன யதார்த்த அப்பிரமையும, பிரமஞானம அயதார்த்த அப்பிரமையுமாம.

கங. சிலநூலாசிரியாகள் மததிலோ யதாாதஞானம் பிரமையும் அயதாாத்தஞானம அப்பிரமையுமாம். அதன்படி இரண்டாவது லக்ஷணமுளது. அதனை அநுசரித்தோ ஈசுவர ஞானமும சுகமுதலியவறறைக் கோசரிக்கும் ஞானமும

ஸமிருதி ஞானமும் பிரமைகளாம. பிரமஞானம் அப்பிரமை யாம.

கச. ஆனல் பிராசீன ஆசாரியர்கள் ஸமிருதிககுவேருய யதாாத்தஞானததில பிரமா வியவகாரததைச செயதிருககின் றனா. ஆதலால ஸமிருதியின வேறுபடடதாகப பிரமையின லக்ஷணததைக கூறுதலவேணடுமே. அதனபடி மூனருவது நானகாவது லக்ஷணஙகளுள. அதனை அநுசரிததுப் பிரததி யக்ஷ முதலிய அறுவகை ஞானமும ஈசுவரஞானமும சுகமு தலியவறறைக கோசரிககும ஞானமுமே பிரமைகளாம. அவ றறின வேருய ஸ்மிருதிஞானமும பிரமஞானமும அப்பிரமை களாம்.

கரு. சுததி ரஜதமுதலிய ஞானம ஸமிருதிககு வேருமம; அபாதித அாததததை விஷயஞசெயகிறதிலலை. ஆனல பாதித அாததததை விஷயஞசெயகினறன; ஆதலால பிரமையன்று. அபாதித அாததததை விஷயஞசெயவது ஸமிருதிஞானமு மாம. ஸமிருதிஞானததிற பிரமா வியவகாரமிலலை. ஆதலால அநேக நூல்களில "ஸமிருதிக்கு வேருய் அபாதித அாததத் தை விஷயஞசெயயும ஞானம" பிரமையெனபபடுகினறது.

கசா. இரண்டாவது லக்ஷணததின பரீக்ஷை இதுவாம.— யதாாததமோ ஸமிருதியுமாம; அது அநுபவவடிவ மன்று. அநுபவமோ பிரமஞானமுமாம; அது யதாாததமனறு. ஆத லால "யதாாததாநுபவம" பிரமையும் அதனின வேருயது அப்பிரமையுமாம. இபபிரமையின லக்ஷணமும ஸமிருதியின வேறுபடடதாம.

கஎ ஈசுவர ஞானமும் சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானமுமயதார்த்த அநுபவவடிவமாம். ஆதலால் அவையும் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஆறு அநுபவங்களைப்போல பிரமையாம். அவற்றின் வேறாய ஸ்மிருதி ஞானமும் பிரமஞானமும அப்பிரமையாம். அபபிரமையின நிரூபணம மேல எட்டாவது ரத்ந முதல் பதின்மூன்றுவது ரத்நமவரையிற கூறப்படும்.

௩. பிரமை அப்பிரமைகளின் சங்கையும (எண்ணும்) காரணமும் கஅ-உச.

கஅ பிரத்தியக்ஷம, அநுமிதி, உபமிதி, சாபதி, அர்த்தாபத்தி, அபாவமென்னும ஆறு பிரமாணஜந்நிய யதார்த்தஞானங்கள, ஈசுவரஞானம, சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும ஞானம எனனும பேதத்தால பிரமாஞானம் எண்வகையாம்.

கக௯.

க. பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஆறு ஞானங்களும பிரத்தியக்ஷத்தின பேதமாகிய சுகமுதலியவற்றின ஞானமும ஜீவாசிரிதப்பிரமையெனபபடும.

உ. முக்காலத்தைய சகல பதார்த்தங்களையும கோசரிக்கும மாயையின் விருத்திவடிவ ஞானம ஈசுவராசிரிதப்பிரமையெனப்படும.

உ௦. மீணடும அவற்றுள்,

க. பிரத்தியக்ஷப்பிரமையும் மாயையின விருத்திவடிவ ஈசுவரஞானமும பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின உள்ள

டங்கிய சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞான மும பிரததியக்ஷவடிவமாம்.

உ. சாப்திப்பிரமை பிரததியக்ஷ பரோக்ஷ பேதததால் இருவகைததாம.

ந. அங்ஙனமே அபாவப்பிரமையும பிரததியக்ஷ பரோக்ஷபேதததால இருவகைததாம. அல்லது அபாவம விவாதததிறகு விஷயமாயிருததலின அபாவபபிரமை பரோக்ஷமேயாம.

ச-சு. அநுமிதி உபமிதி அர்த்தாபத்திப் பிரமைகள் பரோக்ஷமேயாம.

உக. பிராணிகளின் காமததை அநுசரிததுச சிருஷ்டியின ஆதிகாலததில் சகல பதாரததஙகளையும விஷயஞசெயயும ஈசுவரஞானம உறபததியாயிருககினறது. அது முக்காலததைய சகல பதாரததஙகளின சாமாநிய விசேஷததனமைகளையும விஷயஞசெயவதாயப பிரளயபரியநதம நிறபதாயிருககினறது; ஆதலால ஏகமும நித்தியமுமாமெனபர். அதன உபாதானகாரணம மாயையும, நிமிததகாரணம சகலப பிராணிகளது அதிருஷ்ட முதலியனவுமாம.

உஉ தாமமுதலிய நிமிதததததால அநுகூலப் பிரதிகூல பதாரததஙகளின சமபநதம உணடாகுதலால், அநதககரணததினது சததுவகுண ரஜோகுணஙகளின பரிணாமவடிவ சுக துககஙகள உணடாகின்றன. சுகதுககஙகளின நிமிததம எதுவோ, அதே நிமிதததததால சுகதுககஙகளை விஷயஞசெய்வ

தாகிய அநதக்கரணததின விருத்தி உணடாகினறது. அநத விருததியில ஆரூட சாக்ஷி சுக துககஙகளைப பிரகாசிககின றது. அதறகு அநதககரணம உபாதானமும தாம முதலியன நிமிததமுமாம.

௨௩. பிரமாண ஜநிய யதாாத்த ஞானம் அறுவகைத் தாம். அதன் உபாதான காரணம அநதக்கரணமும, நிமித்த காரணம பிரததியக்ஷ முதலிய பிரமாணஙகளும அஙஙனமே இநதிரிய சையோக முதலியனவுமாம.

௨௪. அவிததையின பரிணாமமாகிய பிரமஞானததின உபாதான காரணம அவிததையும, நிமிததகாரணம ஸஜாதீய (ஒத்தவின) வஸதுவின ஞான ஜநிய சம்ஸகாரமும, பிர மாததிருதோஷமும, பிரமாண தோஷமும, பிரமேய ~~தோஷ~~ தோஷமும, அதிஷடானததின சாமானிய ஞானமும, திமிர முதலியனவுமாம.

விருத்தியின காரணம பேதம சொரூபம் எனபவறறை

நிரூபிததலெனனும

முதல் ரத்நம் முடிந்தது.

இரண்டாவதுரத்நம்.

க. பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண நிரூபணம்.

உரு—அஅ.

ச. ஆறுபிரமாணங்களின் பெயரும் இலக்ஷணமும் மதபேதத்தால் அவற்றின் கொள்கையும்.

உரு—உஎ.

உரு. பிரமாணங்களுக்கு ஆறுபேதமுண்டு. அவை பிரத்தியக்ஷம, அநுமானம, சப்தம, உபமானம, அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தி எனபனவாம.

உசா.

க. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணம யாதோ அது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண மெனப்படும.

உ. அநுமிதிப்பிரமையின் கரணத்தினை அநுமானப்பிரமாண மெனபா.

ங. சாபதிப்பிரமையின் கரணத்தினைச சப்தப்பிரமாண மெனபா.

ச. உபமிதிப்பிரமையின் கரணத்தினை உபமானப்பிரமாண மெனபா.

ரு. அாத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தினை அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனபா.

சா. அபாவப பிரமையின கரணத்தினை அநுபலப்திப் பிரமாண மெனபர்.

பிரததியகூ ஆததாபததிப பிரமாணஙகளுக்கும பிரமைகளுககும பெயா ஒனறேயாம.

உஎ.

க. சார்வாகர்மதத்தில பிரததியகூப் பிரமாணம ஒன்றே கொளளபபடடிருககினறது.

உ. கணுதசுகதர்மதஙகளில பிரததியகூம அநுமானமெனை இரணடு பிரமாணஙகளைக கொணடிருககினறனா.

ங. சாஙகிய சாஸதிரததின காததாவாகிய கபிலாதுமததில பிரததியகூம, அநுமானம, சபதமெனை மூன்று பிரமாணஙகளைக கொணடிருககினறனா.

ச. நியாய சாஸதிரததின காததாவாகிய கௌதமாது மததில பிரததியகூம, அநுமானம, சபதம, உபமானம என நானகு பிரமாணஙகளைக கொணடிருககினறனா.

ரு. பூாவ மீமாமஸையின ஏகதேசியாகிய படடரின சிஷயரான பிரபாகராதுமதத்தில பிரததியகூம, அநுமானம, சபதம, உபமானம, ஆததாபததி என ஐநது பிரமாணஙகளைக கொணடிருககினறனா.

சு. பட்டாதுமதததில ஆறு பிரமாணஙகளைககொணடிருககினறனா.

எ. வேதாந்த நூல்களிலும ஆறுபிரமாணஙகளே எழுதபபடடிருக்கின்றன.

சூததிரபாஷயகாரரகள பிரமாண சஙகையை எழுதின ரிலலை. ஆயினும், சித்தாநததிறகு விரோதமினறிய பட்டா மததநினை அதவைதவாததநிற கொணடிருககினறனா. ஆத லால வேதாநத பரிபாஷை முதலிய நூலகளில ஆறு பிரமா ணஙகளே எழுதபபடடிருககினறன.

௫. பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணப் பிரமைகளது சொரூபத்தின் நிர்ணயம்.

உஅ—ஙடு.

உஅ. அஞ்ஞானததின ஞாபகம பிரமாணமெனப்படும். அலலது பிரமையின கரணம பிரமாணமெனபபடும்.

பிரததியக்ஷபபிரமையின கரணம நேததிரமுதலிய இந திரியஙகளாம. ஆகலின நேததிர முதலிய இநதிரியஙகளைப பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமெனபா.

உகூ. வியாபாரமுடைய அசாதாரணகாரணம எதுவோ அது கரணமெனபபடும. அல்லது வியாபாரததின் வேறாகிய அசாதாரண காரணம எதுவோ அது கரணமெனப்படும்.

ஙo. நியதமாயக காரியத்திற்கு மறைபபினறி முன்னி ருபபது எதுவோ அது காரணமெனபபடும. அக்காரணம் க. சாதாரணம உ. அசாதாரணம எனனும பேதததால இருவகைததாம.

க. சாவகாரியஙகளின் காரணததினைச சாதாரணகாரண மெனபா.

உ. யாதேனும ஓர காரியததின காரணததினே அசாதா ரணகாரண மெனபர.

க. ஈசுவரன், அவரது ஞானம், இச்சை, கிரியை, திக்கு, காலம, அதிருஷ்டம, பிராகபாவம, பிரதிபநதகா பாவம எனனும இவ்வொன்பதும் சாதாரணகாரணங் களாம.

உ. இவறறிற்கு வேருகிய கடமுதலியவற்றின் கபால முதலிய காரணங்களெவையோ, அவையாவும அசா தாரணகாரணங்களாம. அவறறுள்ளும, (க) சில உபா தானகாரணமும (உ) சில நிமிததகாரணமுமாம.

(க) எதன சொரூபததில காரியததின் ஸதிதியுளதோ அது உபாதானகாரண மெனபபடும.

(உ) அதனின வேருயவை நிமித்தகாரண மெனப்படும. எங்ஙனம். கடததின உபாதானம இரணடு கபா லஙகளும, நிமிததம தணடம முதலியனவுமாம.

அசாதாரணகாரணமும இருவகைததாம. க ஒனறு வியாபாரமுடையது, உ. ஒனறு வியாபார மினறியது.

காரணத்தினினறும உணடாய்க காரியததை உணடு பணணுவது யாதோ அது வியாபாரமெனபபடும. எங்ஙனம் கபாலம கடததிறகுக காரணமாம; கபாலமிரணடின சை யோகமும கடததிறகுக் காரணமாம. ஆணடுக் கபாலததின காரணததனமையில சையோகம வியாபாரமாம. ஏனெனின, கபாலசையோகம கபாலததினினறும உண்டாகினறது.

க. கபாலத்தின காரியம கடத்தை உறபத்தியாக்குகின்றது. ஆதலால சையோகவடிவ வியாபர்ரமுடையகாரணம் கபாலமாம.

உ. காரியததை எவவழியாகவேனும உறபத்திசெய்வியாமல தானே உண்டாககுவது எதுவோ அது வியாபாரமின்றிய காரணமெனபபடும.

கபாலததின சையோகம அசாதாரண காரணமாயினும வியாபாரமுடையதன்று; ஆதலால் கரணமெனப்படுவதிலலை; கேவல கடததின் காரணமெனபபடுகின்றது.

௩க. அங்ஙனமே பிரததியக்ஷப பிரமைக்கு நேததிரமுதலிய இநதிரியஙகள கரணமாம. ஏனெனின், நேததிரமுதலிய இநதிரியஙகளுககுத தததம விஷயஙகளோடு சமபநதமுண்டாகாவிடின, பிரததியக்ஷபபிரமை உண்டாகிறதிலலை. இநதிரிய விஷயஙகளின சமபநதமுணடாயின அபபோது உண்டாகினறது. ஆதலால இநதிரியவிஷயஙகளின சமபநதம இநதிரியததினின்றும உணடாய்ப் பிரததியக்ஷபபிரமையை உணடுபணணுகினறமையின அது வியாபாரமாம. சமபநதவடிவ வியாபாரமுடைய பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின அசாதாரணகாரணம இநதிரியமாம. ஆதலால இநதிரியஙகளைப பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனபா. இநதிரிய ஜநநிய யதாாதத ஞானததினைப பிரததியக்ஷப பிரமையெனபா.

௩உ. எவாகள மதததில மனம இந்திரியமன்றோ, அவாகள்மதததில இநதிரிய ஜநநியததனமை பிரததியக்ஷததின

லக்ஷணமன்று. அங்ஙனமாயினும், ஆணடுவிஷயசேதனத்திறகு விருததி சேதனததோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் லக்ஷணமாம. அதனையே பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்றும கூறுவா.

கக. அநதப் பிரததியக்ஷபபிரமை இருவகையினதாம. க. ஒன்று அபிஞஞாபபிரததியக்ஷம, உ. மற்றையது பிரததியபிஞஞாப பிரததியக்ஷம.

க. கேவல இநதிரிய முதலியவற்றின் சமபநத ஜநிய ஞானம அபிஞ்ஞாப்பிரத்தியக்ஷமாம.

உ. பிரததியக்ஷ சாமக்கிரியோடு கூடிய சமஸ்கார ஜநியஞானம பிரத்தியபிஞ்ஞாப் பிரத்தியக்ஷமாம.

அவை ஒவவொன்றும ஆநதரப பிரத்தியக்ஷபபிரமை பாகியபபிரததியக்ஷபபிரமை என்னும பேததால இருவகைததாம.

ஆநதரப பிரததியக்ஷப் பிரமையும இருவகைததாம. ஒன்று ஆத்மகோசரம, மற்றையது அநாதமகோசரம.

ஆதமகோசரமும இருவகைததாம. ஒன்று சுததாதம கோசரம; மற்றையது விசிஷ்டாதம கோசரம.

சுததாதமகோசரமும இருவகைததாம. ஒன்றோ பிரஹ்மாகோசரம, மற்றையது பிரஹ்மகோசரம.

கஉ. "துவம (நீ)" பதாாத்ததை போதிககும வேதாந்த வாககியததினால "சுததனாகிய பிரகாசன யான"என்னும

விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்திதேசத்தில் அந்தக்கரண உபகித சுத்த சேதனமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் அபேத மிருத்தலின் அந்த விருத்தி அபரோக்ஷமாம். அந்த விருத்தியின் விஷயமாகிய சேதனத்தில் பிரஹ்மத்தன்மையு முளது, ஆனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லை. ஏனெனின், அவாந்தர வாக்கியத்தினால் விருத்தி உண்டாயிருக்கின்றது. மகாவாக்கியத்தினால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின்,

கூரு. சப்தஜந்நிய ஞானத்தின் சுபாவம் இதுவாம்:—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தை எவ்வடிவத்தால் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவத்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தால் சப்தத்தைக் கூறவில்லையோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தஜந்நிய ஞானம் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை.

எங்ஙனம் பத்தாவது புருஷனுக்குப் "பத்தாமவ னிருக்கின்றான்" என்று கூறின், அப்போது "பத்தாமவன் யான்" என்று கேட்பவனுக்கு ஞான முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் பத்தா மவனிடத்து ஆத்மத்தன்மை யிருக்கினும், ஆத்மத்தன்மையை யறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகிற தில்லையோ, அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்தில் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போது மிருக்கினும், பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சப்த மின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்மாகோசர சுத்தாத்மகோசர ஆந்தரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையாம்.

கூ. சங்கை சமாதான பூர்வகமாகப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையை நிர்ணயித்தல் ௩௬ - ௫௩.

௩௬. பிரத்தியக்ஷத்தின் பிரசங்கத்தால் ஒச்சங்கை உண்டாகின்றது.—சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்நிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம் என்பதின் அங்கீகாரமில்லை ஏனெனின், பாகியகடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமோ சித்தாந்தத்திலும் இந்திரியஜந்நியமாம். என்றாலும் மனதிற்கு இந்திரியத்தன்மையின் அபாவத்தால் ஆந்தர சுகதுக்கங்களின் ஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. ஆனால் சுகதுக்கம் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். விசிஷ்டாத்மாவில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷிபாஸ்யமும் சேதனத்தின் பாகம் சுயம்பிரகாசமுமாம். ஆதலால் ஜீவனது ஞானமும் மானஸமன்று. பிரஹ்மவித்தை வடிவ அபரோக்ஷ ஞானத்தின் கரணம் சப்தமாம். ஆதலால் அதுவும் சப்தபிரமாண ஜந்நியமாம்; மானஸமன்று. வாசஸ்பதியின் மதத்தில் முற்கூறிய ஞானங்கள் யாவும் மன இந்திரிய ஜந்நியமாயினும் மாயையின் விருத்திவடிவ ஈசுவராசிரிதப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இந்திரிய அநுமானாதிப பிரமாண ஜந்நியமன்று. ஆதலால் ஆண்டு அவர் மதத்திலும் அவ்வியாப்தி உண்டாகுதலான் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணமன்று.

௩௭. ஆனால் விருத்தியவச்சின்ன சேதனத்தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்திற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம்.

க. யாண்டு இநதிரிய சமபநதமுடைய கடாதிகளுள வோ, ஆண்டு இநதிரியவாயிலாக அநதககரணத்தின் விருததி வெளியிறசெனறு விஷயததின வடிவததிறகுச சமான வடிவமாய விஷயததோடு சமபநத முடையதாகின்றது. இதனுல விருததிசேதன விஷயசேதனஙகளின உபாதிகள் ஓரிடததிருததலின் உபகித சேதனததிறகும அபேத முண்டாகினறது.

உ. அஙஙனமே சுக முதலியவற்றின் ஞானம் இந்திரிய ஜநநியமனறு. சுததாசம ஞானமும சப்த ஜநநியமாம; இநதிரிய ஜநநியமன்று. அங்ஙனமாயினும் விஷயசேதன விருததிசேதனஙகடகுப பேதமிலலே. ஏனெனின், சுகாகாரவிருததி அநதககரணதேசததி லிருககினறது. சுகமும் அந்தக்கரணததி லிருககின்றது. ஆதலால விருததியுபகிதசேதன விஷயவுபகிதசேதனஙகடகு அபேத முணடு.

அஙஙனமே ஆதமாகார விருத்தியின் உபாதான காரணம் அநதக்கரணமாம. அநதக்கரணம உபகிதசேதனத்திறகு எதிாமுகமாகியு மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆதமாகார விருத்தியும அநதக்கரண தேசத்திலுளதாம். அவ்வநதக்கரணமே சுததாதமாவிற்கு உபாதியாம.

இவ்வாறருல் இரண்டு உபாதிகளும் ஓரிடத்திருததலால விருததிசேதன விஷயசேதனங்கட்கு அபேதமுணடாகினறது. ஆதலால் சுகமுதலியவறறின ஞானமும சுததாதம ஞானமும பிரததியக்ஷவடிவமாம.

௬அ ஈண்டு இது நிசசயம — யாணடு விஷயததிற்குப பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவேனும நேராகவேனும சமபநத முளதாகினறதோ, ஆணடு அநத விஷயததின ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம. அநத விஷயமும பிரத்தியக்ஷ மெனபபடும. எங்ஙனம். கடததின பிரததியக்ஷ ஞான முணடாயின, அபபோது கடம பிரததியக்ஷமாமெனனும வியவகார முணடாகின்றது.

௬௯. பாகிய பதாாததங்களுககு விருததிவாயிலாகப் பிரமாதாவோடு சமபநத முணடாகினறது. சுகமுதலியவற றிறகுப் பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத சமபநத மிருககினறது.

அதீத சுகமுதலியவறறிறகுப பிரமாதாவோடு வாத்தமான சம்பநதமில்லை யாகலின, அதீத சுக முதலியவறறின ஞானம ஸ்மிருதிரூபமாம; பிரத்தியக்ஷரூபமனறு.

௭0. அதீத சுகமுதலியவறறிற்கும பிரமாதாவோடு சம்பந்தமோ உணடாயிருக்கினறது; அங்ஙனமாயினும், பிரததியக்ஷலக்ஷணததில் வர்ததமானததின் பிரவேச மிருககினறது.

க. "பிரமாதாவோடு வர்ததமான சமபநதியாகிய யோக்கியவிஷயம" பிரத்தியக்ஷ மெனபபடும.

உ. "பிரமாதாவோடு வாததமான சம்பநதியான யோககிய விஷயத்தின் ஞானம" பிரத்தியக்ஷஞான மெனப்படும.

யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின், தர்மமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவின் சம்பந்திகளா யிருத்தலின், எப்போதுமே பிரத்தியக்ஷமெனல் வேண்டும். சப்த முதலியவற்றால் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகின்றது. அதனைப் பிரத்தியக்ஷஞான மெனல்வேண்டும். தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்றாகலின் இலக்ஷணத்தில் யோக்கிய பதத்தைப் புகுத்தலால் தோஷமில்லை. க. யோக்கியத்தன்மையும், உ. அயோக்கியத்தன்மையும் அநுபவத்தின் அநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம்.

க. எந்த வஸ்துவில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ, அதன்கண் யோக்கியத்தன்மை யுளது.

உ. எதன்கண் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுபவம் உண்டாக வில்லையோ, அதன்கண் யோக்கியத்தன்மை யுளது.

இவ்வுணர்ச்சி அநுமானத்தினாலேனும் அர்த்தாபத்தியினாலேனும் உண்டாகின்றது.

இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவிற்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்த முண்டாயின், ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகின்றது.

சக. இவ்வாதத்தில் இச்சங்கையுளது:—பிரஹ்மகோசரஞானம் பரோக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்திற்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்த மில்லையாயின், பாகிய முதலியவற்றின் ஞானத்தைப்போலப் பிரஹ்மஞானமும் பரோக்ஷ

மாம. எப்போது அவாநதர வாககியததினுல "சததியசொரூ பம, ஞானசொரூபம, அநநதசொரூபம பிரஹமமாம" என னும விருததி உணடாகினறதோ, அககாலததிலும பிரஹ்ம ததிறகுப பிரமாதாவோடு சமபநத மிருககின்றது. ஆதலால அவாநதரவாககியஜநநியப பிரஹ்மஞானமும பிரத்தியக்ஷமே யாதல்வேண்டும். சிததாநததகில் அவாநதரவாக்கியஜநநியப பிரஹ்மஞானம் பிரததியக்ஷமனறு; ஆனுல பரோக்ஷமாம. அது முறகூறியபடி சமபவியாது.

சஉ. இசசஙகைககு இது சமாதானமாம்—பிரததி யக்ஷலக்ஷணத்தில விஷயததின யோககியதை விசேஷண மெனப்பட்டிருககினறது. அஙஙனமே யோககியபபிரமாண ஜநநியத்துவம ஞானததின விசேஷணமாம. ஆதலால முற கூறிய தோஷமில்லை. எனெனின், பிரமாதாவோடு வாதத மான சம்பநதமுடைய யோககியவிஷய மெதுவோ, அதன யோககியப்பிரமாணஜநநிய ஞானம பிரத்தியக்ஷஞான மெனப் ப்படுகின்றது. இநத லக்ஷணததில முறகூறிய தோஷமிலலை. எனெனின,

சங. வாக்கியத்தின் சுபாவம் இதுவாம:—

க. சுரோதாவின் சொரூபததைப் போதிக்கும் பதம மைந்த வாககியததினுல் அபரோக்ஷஞான முண்டா கினறது.

உ. சுரோதாவின் சொரூபததை அறிவிக்கும் பதமின் றிய வாககியத்தினுல பரோக்ஷஞான முண்டாகி ன்றது.

விஷயம் சமீபித்திருந்து பிரத்தியக்ஷயோக்கிய மாகு டாயினும், சொரூபத்தைப் போதிக்கும் பதமின்றிய வாக்கி யத்தினால அபரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்:- பத்தாமவனைப் போதிக்கும் இருவகை வாக்கியங்களுள.

க. ஒன்றோ "பத்தாமவனிருக்கின்றான்" என்னும் வாக் கியம.

உ. மற்றையது "பத்தாமவன்நீ" என்னும வாக்கியம.

அவற்றுள,

க. முதல்வாக்கியமோ சுரோதாவின் (கேட்பவனது) சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றியதாம்.

உ. இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின சொரூபத் தை அறிவிக்கும் "நீ" என்னும பதத்தோடு கூடி யதாம.

அவற்றில முதல் வாக்கியத்தினால் சுரோதாவிற்குத் தச மனது பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது. வாக்கிய ஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயம தசமபுருஷனும். அவன் இரண்டிடங்க ளிலும மிகச் சமீபித்தவனாயிருக்கின்றான். எது சொரூபத் திற்குப் பின்னமாகவும சமபந்தியாகவும உளதாகின்றதோ, அது சந்நிஹிதமாகின்றது; பிரத்தியக்ஷயோக்கியமுமாம. பத்தாவது புருஷன சுரோதாவின (கேட்பவனது)சொரூபத் திற்கு வேறல்லன; கேட்பவனது சொரூபமாயிருக்கின்றான. ஆதலால் அதிசந்நிஹிதனும பிரத்தியக்ஷயோக்கியனு மா வன. பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாகாவிடின், இரண்டாவது வாக

கியத்திஞலும் பத்தாமவனது பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாகலாகாது. இரண்டாவது வாக்கியத்திஞலும் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாம.

இவ்வாற்ருல் அதிசநநிஷிதனும் வாக்கியஜநநியப பிரதியக்ஷயோக்கியனுமாகிய தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம வாக்கியத்திஞல உண்டாகிறதிலலையெனின, அவ்வாக்கியம அயோக்கியமாம.

இரணடாவது வாக்கியத்திஞல அதே தசமனது அபரோக்ஷஞான முணடாகின்றது. ஆதலால் இரணடாவது வாக்கியம யோக்கியமாம.

வாக்கியஙகளின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில வேருே ஏதுவோ இலலை. சொரூபத்தை அறிவிக்கும பதத்தோடுகூடியதனமையும சொரூபத்தை அறிவிக்கும பத மினறியதனமையுமே யோக்கியதை அயோக்கியதைகளைச சமபாதிப்பனவாம. இவ்வாறருல்,

க. "பத்தாமவன்நீ" எனனும வாக்கியமோ யோக்கியப் பிரமாணமாம. அதஞற்ருேனறுவது "பத்தாமவன் யான்" எனனும பிரத்தியக்ஷஞானமாம.

உ. அஙஙனமே "பத்தாமவன் இருக்கின்றன்" எனனும வாக்கியம அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதஞற ருேன்றும் "பத்தாமவன் யாணடோ ஓரிடத்தில இருக்கின்ருன்" எனனும பத்தாமவனது ஞானம எதுவோ, அது பரோக்ஷமாம.

சச. அஙஙனமே பிரஹ்மத்தை அறிவிககும வாக்கிய மும இருவகைததாம :—

க. "சததியம ஞானம் அநநதம பிரஹ்மமாம" என னும இததன்மையது அவாந்தரவாக்கியமாம.

உ. "தததுவமஸி (அதுநீ)" யெனனும இததனமை யது மகாவாக்கியமாம.

க. அவாந்தர வாக்கியங்களில கேட்பவனது சொரூப ததை அறிவிக்கும பதமிலலை. ஆதலால் பிரதத யக்ஷ ஞானததை உணடுபண்ணுவதில தகுதியா னது அவாந்தரவாககியமனறு.

உ. மகாவாககியங்களில் கேடபவனது சொரூபததை அறிவிககும நீயெனறல் முதலிய பதஙகளிருக கினறன. ஆதலால் பிரததியக்ஷஞானததை யுணடு பணணுவதில் தகுதியுள்ளவை மகாவாககியங்க ளாம.

க. இவ்வாற்றுல யோக்கியப் பிரமாணங்கள் மகாவா ககியங்களாம. அவற்றுல் உண்டாகிய ஞானம பிராத்தியக்ஷமாம.

உ. அயோக்கியப் பிரமாணங்கள் "சத்திய ஞான அந நதம பிரஹ்மம" என்றலமுதலிய வாக்கியஙக ளாம. அவறறுல உண்டாகிய பிரஹ்மததின ஞா னம பரோக்ஷமாம்.

சரு. அவாநதர வாககியமும் இருவகைத்தாம். க. ஒனறு ததபதாாததததை யறிவிப்பதாம. உ. மறறையது துவமபதாாததததை யறிவிபபதாம. அவறறுள,

க. ததபதாாத்தத்தை யறிவிககும வாககியஙகளோ அயோககியஙகளாம.

உ. "யஷ ஹ்ருத்ஜ்யோதி:புருஷ: - யாதொரு இவன இருதயத்தின உட்சோதியாகிய புருஷன" எனறல் முதலிய துவம பதாாததததை யறிவிக்கும அவாநதரவாககியமும மகாவாககியஙகளைபபோல யோககியமாம, அயோககியமனறு. ஏனெனின, கேடபவனது சொருபததை யறிவிக்கும் பதஙகள் அவற்றில் உள. இதனுல் துவம பதார்ததததை அறிவிக்கும் அவாநதரவாககியங்களினுலும அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. ஆனுல அநத அபரோக்ஷஞானம பிரஹமாபேத கோசரமனறு ஆதலால பரமபுருஷாாததததிற குச் சாதகமனறு. ஆனுல பரமபுருஷாாததததிற குச சாதனமான அபேதஞானமெதுவோ, அதன கண் பதாாததசோதனைவாயிலாக உபயோகியாம.

இவ்வாறுல் பிரஹ்மம பிரமாதாவோடு சமபநதமுளளதும யோககியமுமாம. அஙஙனமாயினும அயோக்கியமான அவாநதரவாக்கியஙகளினுலும பிரஹ்மததின பரோக்ஷஞானம சமபவிக்கினறதெனறு கூறுதலில,

சகூ. வேறுசங்கை யுண்டாகின்றது — பிரமாதாவோடு வாததமான சமபநதமுடைய யோககியவிஷயம் எதுவோ, அதன் யோககியப்பிரமாணஜநரியஞானம பிரத்தியக்ஷஞான மெனப்படுகினறது. இஙஙனம கூறுதலில சுக முதலியவற றின பிரததியக்ஷததில முறகூறிய லக்ஷணததின இனமை யுளது. ஏனெனின, சுக முதலியவற்றின பிரததியக்ஷத்தில பிரமாணஜநரியததனமை யினமையால யோககியப்பிரமாண ஜநரியததுவம முறறும சமபவியாது. ஆதலால முறகூறிய லக்ஷணததில அவ்வியாபதிதோஷ முண்டு.

சஎ. இசசஙகைககு இது சமாதானமாம்—யோக்கியப் பிரமாண ஜநரியததனமைககு லக்ஷணததிற பிரவேசமில்லை. ஆனல அயோககியபபிரமாண அஜநரியததனமைக்குப பிர வேசமுணடு. ஆதலால அவவியாபதியிலலை. ஏனெனின், "பிரமாதாவோடு வாததமான சமபநதமுடைய யோககிய விஷயம எதுவோ அதன அயோககியப பிரமாணத்தால் அஜநரியஞானம" பிரத்தியக்ஷஞான மெனபபடுகின்றது. இவ் வாறருல் கூறிய அவாநதரவாககியஜந்ரியப் பிரஹ்மஞானத தின வியாவிருத்தி (நீககம) உண்டாகினறது.

முறகூறியபடி பிரஹ்மமாததிரததை அறிவிக்கும அவா நதரவாககியம அயோக்கியப பிரமாணமாம.

க. "பிரஹம மிருககிறது" என்னும பரோக்ஷ ஞா னம் அவறருற ரேன்றியதாம; அஜநரியமனறு. ஆதலால் பரோக்ஷஞானத்தில லக்ஷணம செல லாது.

உ. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானம் கொள்ளப்படுகின்றது. என்னெனின், சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தாலும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால் அயோக்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம்.

ங. இந்திரிய ஜந்நிய கடமுதலியவற்றின் ஞானமும், அங்ஙனமே மகாவாக்கியஜந்நியப் பிரஹ்ம ஞானமும் யோக்கியப் பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின், அயோக்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம்.

ஆதலால் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் முற்கூறிய லக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம்.

இவ்வாறு ஈண்டுப் பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குள்ள அபேதமாகிய தாதாத்மிய சம்பந்தம் எதுவோ அது விஷயத்தினகண்ணுள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையில் எதுவாம். விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை ஞானத்தினகண்ணுள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையில் எதுவாம்.

௬௮. ஈண்டு இச்சங்கை உண்டாகின்றது :— பிரமாதாவோடு அபின்னமான ஆத்மத்தை அபரோக்ஷமெனக்கொண்டு, அபரோக்ஷ ஆத்மத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை கூறின், சுவப்பிரகாச ஆத்மசுகவடிவ ஞானத்தில் அபரோக்ஷஞானத்தினது லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். என்னெனின், அபரோக்ஷ ஆத்மம் எதற்கு விஷயமோ அந்த ஞானத்தினை அபரோக்ஷமெனின்

ஞானத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் பரஸ்பரபேதம் சாபேக்ஷ (அபேக்ஷையினையுடைய) விஷயவிஷயித்தன்மைச் சம்பந்தமாம். அதேஸ்தானத்தில் ஞானத்தின்கண்ணுள்ள அபரோக்ஷ லக்ஷண மிருத்தலின், விஷயவிஷயித்தன்மைகள் சம்பவியாமையால், அதன்கண்முற்கூறிய லக்ஷணம் சம்பவியாது.

பூர்வ மீமாம்ஸையின் வார்த்திககார பட்டரின் சிஷ்யரான பிரபாகரரது மதத்தில் "சுவ அதாவது தனது சொரூபம் எதற்குப் பிரகாசமோ அதாவது விஷயியோ அது சுவப் பிரகாச" மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச பதத்தின் அர்த்தத்திலும் அபேதத்தில் விஷய விஷயித் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும், பிரகாசியப் பிரகாசகங்களின் பேதம் அநுபவசித்தமா யிருத்தலின், பேதமின்றிப் பிரபாகரரது விஷயவிஷயித்தன்மை அசங்கதமாம். ஆதலால் சுவப்பிரகாச பதத்திற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் "சுவ அதாவது தனது சத்தையினால்; பிரகாசம் அதாவது சமுசயாதிகளின்றியதன்மை" என்பதுவே சுவப்பிரகாச பதத்திற்குப் பொருளாக அத்வைத நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாசஞானத்திற்கு அபின்னமான சுவரூபசுகத்தில் விஷயவிஷயித்தன்மை யின்மையால் அபரோக்ஷத்தின் முற்கூறிய லக்ஷணம் அதன்கண் சம்பவியாது.

௩௧. ஆதலால் அபரோக்ஷத்திற்கு இது லக்ஷணமாம். தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சைதன்யத்தோடு

ஆவரிககப்படாத விஷயததிறகுள்ள அபேதம அபரோக்ஷ விஷயத்தின் லக்ஷணமாம.

அவரிக்கபபடாத விஷயத்தோடு தனது விவகாரததிற கநுகூலமான சேதனததிறகுளள அபேதம அபரோக்ஷ ஞான த்தின் லக்ஷணமா மாகலின, சப்தஜநகியப் பிரஹ்மஞான ததிலும அபரோக்ஷததன்மை சமபவிககினறது; அவவியா பதி தோஷமிலலை.

க. சுவ எனருல் விஷயஙகள்; அவைகளோ கடமுத லியவறறைக கோசரியாத விருத்திகாலததில கடாதிகளாம. அங்ஙனமாயினும் அவை சேதன மனறு.

உ. சேதனமோ அதன் அதிஷடானமுமாம். அது சே தனததில் சகல வியவகாரஙகளுக்கும ஏதுவாகிய விருததியினமையால பிரகாசிககுநதனமை வடிவ வியவகாரததிறகு அநுகூலமனறு.

௩. தனது வியவகாரததிறகு அநுகூலமோ விருததி அவச்சினன சாக்ஷிசேதனமுமாம். அது அககட முதலிய விஷயாகாரவிருததியினமையால அககட முதலிய விஷயஙகளினும அபினனமனறு.

௪. சாக்ஷிசேதனததோடு அபேதமோ தாமாதர்மஙக ளுககும உளது. அசசாக்ஷி அவறறில பிரததியக்ஷ யோககியததனமை யின்மையால், தனது வியவ காரத்திறகு அநுகூல சேதனமனறு.

சம்சாரதசையிலும் விருத்திவிசிஷ்ட சேதனமாகிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமிருத்தலின் சகல புருஷர்களுக்கும் பிரஹ்மம் அபரோக்ஷமாம் என்னும் வியவகாரமுண்டாதல் வேண்டும். அவாந்தரவாக்கியஜந்ய பிரஹ்மத்தின ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்சாரதசையில் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரஹ்மத்திற்குத் தனது வியவகாராநுகூல சேதனத்தோடு அபேதமிருக்கினறது ஆவரிக்கப்படாத பிரஹ்மவடிவ விஷயத்திற்கு அபேதம் இல்லாதிருத்தலின் பிரஹ்மத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை.

அங்ஙனமே அவாந்தரவாக்கியஜந்ய ஞானத்திற்கும் ஆவரிக்கப்பட்ட விஷயத்தோடு அபேதமிருத்தலின், அந்த ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய சேதனத்தோடு ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்திற்குள்ள அபேதம் விஷயத்தின்கண்ணுள்ள பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்குப் பிரயோஜகமும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தோடு முற்கூறிய சேதனத்திற்குள்ள அபேதம் ஞானத்தின்கண்ணுள்ள அபரோக்ஷத்தன்மைக்குப் பிரயோஜகமுமாம்.

௫௦. க. இதில் இது சங்கையாம்.—சேதனத்தில் கடமுதலியன அத்தியஸ்தமாம். விஷயாகாரவிருத்திகாலத்தில் விருத்திசேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்கு ஏகத்துவமிருத்தலின், தனது அதிஷ்டான விஷயசேதனத்தோடு அபின்னமான கடமுதலியவற்றிற்கு விருத்திசேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகியும், அதன் உபாதிவடிவ விருத்தியோடு அபேதம்

சம்பவிக்கிறதில்லை. இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமான சர்ப்பம் தண்டம் மாலை என்பவற்றிற்கு இரஜ்ஜுவோடு அபேதமுண்டாகியும் சர்ப்ப தண்டமாலைகளுக்கு ஒன்றற்கொன்று பேதமே உள்ளதாகின்றது; அபேதமில்லை. பிரஹ்மத்தில் கற்பிதமான சகல துவைதங்கட்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமுண்டாகியும் பரஸ்பரம் அபேதமுண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விருத்தி சேதனத்தோடு விருத்திக்கும் கடமுதலியவற்றிற்கும் அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. அவற்றின் உபாதிவடிவ விருத்திக்கும் கடமுதலிய விஷயங்கட்கும் பரஸ்பரம் அபேதமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விருத்திவடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி யுள்ளது.

௫௧. ௨. வேறுசங்கை.—சமானகோசர அதாவது ஒரு விஷயமுடைய ஞானமாத்திரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்கின், பரோக்ஷஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். இத்தோஷத்தைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின், ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் சித்தியினது அதீனமாய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்திற்குத் தனது வியவகாராநுகூல சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாக ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை கூறுதலால், அஞ்ஞானத்தினது நிவிருத்தியின் அதீனமாக ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையினது

சித்தி சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் பரஸ்பர அபேக்ஷை யிருத்தலின் அந்யோந்யாச்ரயதோஷ முண்டாகின்றது.

இவ்வாறிரண்டு சங்கைகள் உள. அவற்றுள்,

ருஉ. க. முதற்சங்கையின் உத்தரம்.—அத்வைத வித்தியாசாரியர்களது முறைப்படி அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்தின்தாம்; விருத்தியின்தன்று. எங்ஙனம் அருமித்தன்மை இச்சைத்தன்மை முதலியன அந்தக்கரணவிருத்தியின் தர்மங்களோ, அங்ஙனம் அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் விருத்தியிலில்லை. ஆனால் விஷயாகாரவிருத்தி உபஹிதசேதனத்தின்தா யிருத்தலின் சேதனத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபாதி விருத்தியாம். ஆதலால் விருத்தியில் அதனை ஆரோபித்து, விருத்திஞானம் அபரோக்ஷமாமென்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. விருத்தியின் தர்மமாகக் கொள்ளின், சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியை அங்கீகரியாதபக்ஷத்தில் சாக்ஷிவடிவ அபரோக்ஷஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகலாகாது; ஆதலால் விருத்தியின் தர்மமன்று. இவ்வாற்றால் விருத்திஞானம் இலக்ஷியமன்று; ஆனால் சேதனஞானம் இலக்ஷியமாம். இதனால் அவ்வியாப்தியில்லை.

ருங. உ. மற்றச் சங்கையின் உத்தரம்.—ஞானமாத்திரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியையும் அபரோக்ஷஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியையும் கூறுவதில்லை. ஆனால் பிரமாணத்தின் மகிமையினால் யாண்டு விஷயத்தோடு ஞானத்திற்குத் தாதாத்மிய சம்பந்தம் உண்டாகின்றதோ

அநத ஞானத்திஞல் அஞ்ஞானததின நிவிருத்தி உண்டாகின றது. பிரமாணமகிமையிஞல பாகிய இநதிரிய ஜநிய ஞான மும,மகாவாககியவடிவப பிரமாணமகிமையிஞல சபதஜநிய பிரஹ்ம ஞானமும விஷயததோடு தாதாதமியசமபநத முடை யவை யாகின்றன. ஆதலால முறகூறிய இரணடு ஞானததி ஞலும அஞ்ஞானததின நிவிருததி உணடாகினறது.

எல்லாவற்றிறகும உபாதானம பிரஹமமாயிருததலின பிரஹ்மகோசர சகல ஞானஙகளுககும தாதாதமியசமபநத மிருககினறது. ஆதலால் அநுமிதிவடிவப பிரஹமஞானததி ஞலும அவாநதரவாககிய ஜநிய பிரஹமததின் பரோக்ஷ ஞானத்திஞலும அஞ்ஞானததின நிவிருததி உணடாதல வேணடும. அங்ஙனமாயினும் மகாவாககியததிஞல ஜீவபபிர ஹ்மஙகளின் அபேதகோசரஞான முணடாகினறது. அத றகு விஷயததோடு தாதாதமிய சமபநதததினையோ பிரமா ணததின மகிமையிஞற கூறுவா. அநநியஞானததிறகுப் பிர ஹமததோடு தாதாதமிய சமபநதமிருககினறது அது பிரஹ் மததிறகு வியாபகததனமை யிருததலாலும எலலாவறறிற கும உபாதானமாநதனமை யிருததலாலும விஷயததின மகி மையிஞற கூறுவதாம. இவவாறுல முறகூறிய அபரோக்ஷ ஞானததின லக்ஷணததில அநநியோநநியாசிரயதோஷமு மிலலை. ஆதலால முறகூறிய லக்ஷணம தோஷமினறியதாம. அபரோக்ஷஞானததின லக்ஷணததில மறறும சஙகை சமா தானவடிவ விவாதஙகள் அநேகமுள். அவை கடினமாதல பறறியும் விரியுமென்றஞ்சியும விடப்படடன. சுருககமாக

அதன் றனமைமாததிரம அறிவிககப்பட்டது. இவ்வாறு பிரசஙகததால பிரததியக்ஷஞானததின லக்ஷணம சொலலப பட்டது.

எ. ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதத்தினது நிச்சயம ௫௪-௫௬.

௫௪. முற்பிரசஙகம இதுவாம.—சுததாதம கோசரப் பிரததியக்ஷபபிரமை இருவகையினதாம். ஒன்று பிரஹமகோசரம; மறறொனறு பிரஹ்மாகோசரம. பிரஹ்மாகோசரததைக் கூறிவநதோம.

மகாவாக்கிய ஜநநியமாய் "யான பிரஹ்மம்" என்பதாகப் பிரஹமததிற கபின்னமான ஆத்மாவை விஷயஞ்செய்வது எதுவோ, அது பிரஹ்மகோசர சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம். "யான் பிரஹமம" எனனும ஞானத்தினை வாசஸபதி மனோஜநநியமெனபா. மறறவாகள மததததில இநத ஞானம் வாககியஜந்நியமாம்.

௫௫. அதன்கணணும இவ்வளவு பேதமுணடு. சமக்ஷேபசாரீரகததின சிததாநதம இதுவாம:—மகாவாககியததினுல பிரஹ்மததின பிரததியக்ஷஞானமே உண்டாகினறது. எனறும பரோக்ஷஞானம மகாவாக்கியததினுல் உணடாகிறதிலலை.

௫௬ பிறநூலாசிரியாகளது மதம இதுவாம்.—விசாரததோடுகூடிய மகாவாக்கியததினுல் அபரோக்ஷ ஞானம உணடாகினறது விசாரமினறிய கேவல வாககியததினுல் பரோக்ஷஞானம உண்டாகினறது.

௫எ. எல்லோா மததததினும "யான் பிரஹ்மம" என னும ஞானம சுத்தாதமகோசரமும பிரஹ்மகோசரமுமாம; அஙஙனமே பிரததியக்ஷமுமாம. இவ்வாததததில ஒருவருக கும விவாதமிலலை.

௫அ. ஜீவேசுவராகளது சுவரூப நிரூபணததையும நூலாசிரியாகள ஆபாஸவாதம அவசசேதவாதம் பிமபபபிர திபிமபவாதமுதலிய கிரமத்தால வெகு விரிவாய எழுதியிரு ககினறாகள. ஆணடு,

க. ஜீவனது சுவரூபத்திலோ ஏகததுவ அநேகததுவ ஙகளின விவாதமுணடு.

உ. எல்லோா மதத்தினும ஈசுவரன் ஏகனும் சர்வஞ் ஞனும் நிததியமுததனுமாவன்.

ஈசுவரனிடத்து ஆவரணததின நிரூபணம எவ்வததவைத நூலகளிலு மிலலை. ஈசுவரனிடதது ஆவரணததைக கூறு வோா வேதாநத சமபிரதாயததினினறும விலகியவராவா. ஆனல நாநா அஞ்ஞானவாதததில பிரஹ்மததை விஷயிக கும அஞ்ஞானம ஜீவனை ஆசிரயிததுளளதாம. இது வாச ஸ்பதியின மதம. ஆணடு ஜீவனது அஞ்ஞானததால கறபிகக ப்பட்ட ஈசுவரனும பிரபஞ்சமும நாநாவெனக கொணடிரு க்கின்றனா. அஙஙனமாயினும, ஜீவனது அஞ்ஞானததாற கறபிககப்பட்ட ஈசுவரனையும சாவஞ்ஞனென்றே கொணடி ருககின்றனா. ஈசுவரனிடததில ஆவரணததின அங்கீகார மிலலை.

௫௯. இவ்வாறு வேதாநததநின அநேகப் பிரக்கிரியைக ளிருக்கினறன. அவற்றில ஆககிரகமிலலை. ஏனெனின், பிரக்கிரியையே மோக்ஷததிற்கு ஏதுவனறு. ஆனல அநதப் பிரக்கிரியையினுல் தோனறும போதம எதுவோ அது கேவலம மோக்ஷததிறகு ஏதுவாம. ஆதலால்,

க. சேதனததில சம்சார தாமததின சமபவமில்லை.

உ. ஜீவ ஈசுவராகளுககுப் பரஸபரம பேதமிலலை.

இவ்வாததததினது போதததினபொருட்டு அநேகக் கிரமங்கள சொல்லப்பட்டிருக்கினறன. எநதப் பக்ஷததினுல் அசஙகப பிரஹ்மாத்மாவின ஞானமுண்டாகினறதோ, அநதபபக்ஷமே ஆதரிக்கததக்கதாம. இது எலலா நூலாசிரியர்களின தாற்பரியமாம, இதில ஒருவருக்கும விவாதமிலலை.

௬௦. இவவாறு சுததாதமகோசரப் பிரமைககு இரண்டுபேதம கூறினும. விசிஷ்டாதமகோசரப் பிரததியக்ஷப் பிரமைககு அநநதபேதமுண்டு. "நான அஞ்ஞன" "நான் காததா" "நான் சுகி" "நான துக்கி" "நான் மனிதன" என்றல முதலிய அநந்தபேதமுண்டு.

பாதிக்கப்படாத ஆததததை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம எதுவோ அது பிரமையெனபபடுகினறது. "நான காததா" என்றல் முதலிய ஞானததிற்கு "நான கர்ததாவல்லன" என்றல முதலிய ஞானததால பாதம உண்டாகினறது. அதனைப பிரமையெனறு கூறுதல் பொருநதாது. என்றலும் சமசார தசையில பாதிககபபடாத ஆததததினை விஷயஞ்செயவது எதுவோ அது பிரமையெனபபடுகின்றது. சமசாரதசையில

முறகூறிய ஞானத்திறகுப் பாதமுணடாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம.

இவவாற்ருல் ஆதமகோசர ஆநதரப் பிரததியக்ஷப் பிரமையின பேதம் சொலலபபடடது.

கூக. "என்னிடததுச சுகம" "எனனிடததிற றுக்கம" எனறல் முதலிய சுகமுதலியவறறைக் கோசரிககும ஞானமும ஆதமகோசரப் பிரததியக்ஷபபிரமையாம. ஆனால்,

க. "யான சுகி" "யான துககி" எனறல முதலிய பிரமைகளிலோ யான எனனும பதததிறகுப பொருளாகிய ஆதமா விசேஷியமும் சுகதுககமுதலியன விசேஷணமுமாம.

உ. "என்னிடததுச சுகம" "எனனிடததுததுககம" எனறல முதலிய பிரமையில சுகதுகக முதலியன விசேஷியமும ஆதமா விசேஷணமுமாம.

ஆதலால் "என்னிடததிற சுகம" "என்னிடததிற் றுககம" எனறல் முதலிய ஞானததினை ஆதமகோசரப பிரததியக்ஷபபிரமை யெனறு சொலலாாகள்; ஆனால சுகமுதலியன விசேஷியமா யிருததலின அநாத்மகோசர ஆந்தரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையெனபா. இவ்வாறு ஆநதரப பிரததியக்ஷப் பிரமையின பேதமு சொலலப்பட்டது.

அ. பாகியப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதத்தைச் சொல்லுதலோடு சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிச்சயம். கூஉ-எக.

கூஉ. பாகியப் பிரததியக்ஷபபிரமை ஐநதுவகையினதாம. அதன் காரணம் சுரோததிரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்

நுவை, கிராணம் எனபனவாம. ஆகலின் அவை பிரததிய க்ஷப பிரமாணஙகளாம. இவ்விநதிரியங்களாற றேனறிய யதாாதத ஞானம கிரமமாகச சுரோததிரப்பிரமை, துவாசப் பிரமை, சாக்ஷுஷப்பிரமை, இராசனபபிரமை, கிராணஜப் பிரமை எனப்படுகினறன.

௩௩. சபதஜநிய ஞானமும், ஓா நூலாசிரியா மதத தில கொணடுளள அநுபலபதிப பிரமாணஜநிய அபாவத் தின ஞானமுமாகிய இரணடும அபரோக்ஷமாகின்றன. இத னல பிரததியக்ஷப் பிரமைககு ஏழுபேதஙகள் சொல்லவே ண்டுமே.

௩௪. அங்ஙனமாயினும், அபாவததின் ஞானததில் பிர ததியக்ஷததனமை பரோக்ஷததனமைகளின விவாதமுண்டு. கடததிறபோலப பிரததியக்ஷ வஸதுவில விவாதம சமபவி யாது. ஆதலால அபாவததின ஞானம பரோக்ஷமெனபதே பொருநதுகினறது. சபதஜநிய ஞானம பிரததியக்ஷம பரோ க்ஷமென இரணடு வகையினதாம. அவறறுள சபதஜநியப் பிரததியக்ஷஞானம பிரததியக்ஷபபிரமையாம. ஆதலால் பிர ததியக்ஷப்பிரமைககு ஆறுபேத முணடு, ஏழிலலை. ஆனல சபதஜநியப பிரததியக்ஷப்பிரமையின காரணம இநதிரிய மனறு, சபதமாம. ஆதலால பிரததியக்ஷப் பிரமாணததிறகு ஆறுபேதமிலலை.

௩௫. இவவாறறால கூறிய ஐநது இநதிரியங்களிலும் சுரோததிரேநதிரியததால சப்தகுணம், சப்தததிலுள்ள சப் தத்தனமைசசாதி, சபதத்தனமை வியாப்பியமான கததன

மை (ககரத்தனமை) முதலியன, தாரத்தன்மை மந்தத் தன்மைகள எனபவற்றின ஞானம உணடாகினறது.

சுசு. சுரோததிரேநதிரியததால் கிரகிககபபடும குண ததினைச சத்தமெனபா. அது க. தொனிவடிவம உ. வாண வடிவம என்னும பேதத்தால் இருவகைததாம.

க. பேரிமுதலிய விடஙகளில உணடாவது தொனிவடிவம்.

உ. கண்டமுதலிய எட்டிடஙகளில் வாயுவின் சையோகததால உண்டாவது வர்ணவடிவம்

க. தொனிவடிவ சப்தததில தாரததனமை மநதத் தனமைவடிவ தாமஙகளிருககின்றன.

உ. வாணவடிவ சப்தததில் கததுவம (க எனுந தனமை) முதலிய வடிவினவாகிய தாமஙகளுள.

சுஎ. இநதிரியததினுல எதன ஞானமுணடாகினறதோ, அவ்விஷயததோடு இநதிரியங்களுககு எச சமபநதமிருககின்ற தெனபதனைச சொலலவேணடுமாயின் சகல இநதிரியஙகளுக்கும் விஷயததோடு சமபநதம சொலலப்படுகினறது.

யாண்டுச சுரோததிரததினுல் சப்ததததின பிரததியக்ஷமுண்டாகினறதோ, ஆண்டுச சுரோததிரததிறகுச சப்தததோடு சையுகத தாதாதமிய சமபநதமிருககின்றது. ஏனெனின, சுரோததிரம ஆகாயததின சததுவகுண பாகததினின்றும உண்டாயிருககினறது; ஆதலால காரியரூபத திரவியமாய.

இரண்டு திரவியங்களுக்குச் சையோக முண்டாயிருக்கின்றமையால், சுரோத்திரத்திற்கு ஆகாயத்தோடு சையோகமுண்டாயிருக்கின்றது. சையோகமுடையதனைச் சையுக்த மென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சையுக்தம் ஆகாயமாம். அதனோடு சப்தகுணத்திற்குத் தாதாத்மியசம்பந்தமிருக்கின்றது. எனெனின் சித்தாந்தத்தில் க. ஜாதிவியக்திகளுக்கும், உ. குணகுணிகளுக்கும், ௩. கிரியை கிரியையுடையவற்றிற்கும், ச. காரியஉபாதானகாரணங்கட்கும் தாதாத்மியசம்பந்தமுண்டு.

கா அ.

க. (க) அநேக தர்மிகளிலுள்ள ஒரு தர்மத்தினை ஜாதி யென்பர்.

(உ) ஜாதியின் ஆசிரயத்தினை வியக்தி யென்பர்.

உ. (க) கர்மத்திற்கு வேறான ஜாதிமாத்திரத்தின் ஆசிரயம் அல்லது திரவியகர்மங்களுக்கு வேறான ஜாதியின் ஆசிரயம் குண மெனப்படும்.

(உ) குணங்களின் ஆசிரயத்தினைக் குணி யென்றும் திரவிய மென்றும் கூறுவர்.

௩. (க) சேஷ்டை (செய்கை) யினைக் கிரியை யென்பர்.

(உ) அதன்ஆசிரயத்தினைக் கிரியையுடைய தென்பர்.

ச. (க) உற்பத்தியாகியது எதுவோ அது காரிய மெனப்படும்.

(உ) காரணத்தின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லிவந்தோம்.

ஆதலால் சுரோத்திரத்திற்குச் சப்தத்தோடு சுரோத்திர சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தம் சித்தித்தது.

சுசு. இருவகைச் சப்தங்களிலுள்ள சப்தத்தன்மை ஜாதியோடும் அதன் வியாப்பியமான கத்துவாதி, தாரத்துவாதிகளோடும் சுரோத்திரத்திற்குச் சுரோத்திர சையுக்த தாதாத்மியவத் தாதான்மிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. தாதாத்மியமுடையதனைத் தாதாத்மியவத் என்பர், அபின்னமென்றும் கூறுவர். ஆதலால் முற்கூறிய சம்பந்தமுடையதா யிருத்தலின் சுரோத்திர சையுக்த தாதாத்மியவத் எனனும் சப்தம் எதுவோ, அதனோடு சப்தத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தாதாத்மிய முண்டு.

எ௦. ஆகாயத்தோடும் சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. சொல்லப்படும் ரசனை கிராணங்களுக்கும் திரவியத்தோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆதலால் இம்மூன்றிந்திரியங்களாலும் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல்வேண்டும். சுரோத்திரத்திலும் ரசனை கிராணங்களிலும் திரவியத்தின பிரத்தியக்ஷத்திற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆதலால் அச்சம்பந்தம் ஸபலமுடையதன்று; ஆனற பயனின்றியதாம்.

எக. சுரோத்திரஜந்நியப் பிரமைக்குச் சுரோத்திரேந்திரியம் கரணமாம். சுரோத்திர சையுக்த தாதாத்மியமும் சுரோத்திர சையுக்த தாதாத்மியவத் தாதாத்மியமுமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களும் தம் காரணமாகிய சுரோத்திரத்தினின்றும் உண்டாய், அதன காரியமான சுரோத்திரப் பிர

மையை உண்டாக்குகின்றன; ஆதலால் வியாபாரமாம். சுரோத்திரப்பிரமை பயனும்.

௬. பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதமும் துவாசப்பிரமையின் நிச்சயமும் எ௨-எ௮.

எ௨. அங்ஙனமே துவக்கிந்திரியத்தினால் ஸ்பரிசம், ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரயம், ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரிதமான ஸ்பரிசத்தன்மை ஜாதி, அதன் வியாப்பியமான கடினத்தன்மை முதலியன என்னும் இவற்றின் ஞானமுண்டாகின்றது.

எ௩. துவக்கிந்திரியமாத்திரத்தினால் கிரகிக்கப்படும் குணத்தினை ஸ்பரிசமென்பார். அது சீதம், உஷ்ணம், சீதோஷ்ணமின்மை, கடினத்தன்மை (வன்மை) என்னும் பேதத்தால் நான்கு வகையினதாம்.

யாண்டுத் துவக்கினால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்குத் திரவியத்தோடு நூவக்கு சையோக மிருக்கின்றது. ஏனெனின், துவக்கிந்திரியம் வாயுவின் சத்துவகுணபாகத்தினின்றும் உண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் திரவியமாயிருத்தலின் அதற்கு மற்றைத் திரவியத்தோடு சையோகமே யுண்டு.

எ௪. உற்பூதவுருவமும் உற்பூதஸ்பரிசமுமுடைய பிருதிவி, ஜலம், தேயு என்னும் மூன்று திரவியங்களுக்கும் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அநுற்பூத உருவமும் அநுற்பூத ஸ்பரிசமு முண்டாகிறதில்லை. வாயுவின் குணமாகிய ஸ்பரிசத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டா

கிறது. வாயுவின் துவாசப பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின,

எரு. இது நியமமாம் —எந்தத திரவியத்தில் உற்பூத உருவமுளதாகின்றதோ, அந்தத திரவியம, அதன யோககிய ஜாதி, அதன ஆசிரிதமான உருவம சங்கை முதலிய யோக கிய குணங்கள எனபவற்றின சாக்ஷுஷபிரததியக்ஷ முண டாகினறது. பிறவறறின் பிரததியக்ஷ முணடாகிறதில்லை.

பிரததியக்ஷ யோககியத்தினை உற்பூதமென்பா. பிரததி யக்ஷ அயோககியததினை அநுற்பூதமெனபா.

எசா. எநதத திரவியததில உற்பூத உருவமும உறபூத பரிசமு முளவாகினறவோ, அநதத திரவியம, அதன் ஜாதி, அதன ஆசிரிதமாகிய பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணஙகள என் பவறறின துவாசபபிரததியக்ஷ முண்டாகினறது. பிறவற றின் பிரததியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. எஙஙனம: கிராணரசன நேததிரஙகளில உருவம ஸபரிசமெனனும இரணடுமிருககின றன. ஆனால அவை உறபூதமனறு. ஆதலால் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவமாயினும, அவவிநதிரியஙகளின துவாசபபிரததி யக்ஷமும சாக்ஷுஷப பிரததியக்ஷமு முணடாகிறதில்லை. சாள ரததின வழியாய விழும சூரியகிரணத்தில மிகச சூக்ஷமமான பொடிகள தோறறுகினறன. அவை திரியணுகவம வப பிரு திவியாம. அவறறில் உறபூதவடிவ முளது. ஆதலால திரி யணுகததின சாக்ஷுஷப் பிரததியக்ஷமோ உணடாகினறது. உறபூத ஸபரிசமினமையால துவாசபபிரததியக்ஷ முணடாகி றதில்லை. திரியணுகத்தில ஸபரிசமுமுளது; ஆனால அநத

ஸபரிசம உற்பூதமனறு. வாயுவில உற்பூத ஸபரிசமோ இரு ககினறது; உருவமிலலே. ஆதலால வாயுவின துவாசபபிரததி யக்ஷமும அநுமானமே சாக்ஷுஷப்பிரததியக்ஷமு முணடா கிறதிலலே. இதனுல, திரவியததின சாக்ஷுஷப பிரத்தியக்ஷத தில உற்பூத உருவமும துவாசப பிரததியக்ஷததில உறபூத உருவமுட ஸபரிசமும ஏதுககளா மெனபது சித்திததது.

எஎ. இவவாறருல யாணடுத துவாசபபிரமையுணடா கினறதோ, ஆணடுத துவககிநதிரியததிறகுத திரவியததோடு சையோகமே சமபநதமாம. திரவியததின் ஆசிரிதமான திர வியததின ஜாதி துவாசப் பிரததியக்ஷததின யோககியமான ஸபரிசம, சஙகை, பரிமாணம, வேறறுமை, சையோகம, விபா கம (பிரிவு), பரததுவம, (முனமை), அபரததுவம, (பினமை), திரவததுவம (நெகிழசசி) எனனும ஒன்பது குணஙகள் எனபவறறேடு துவககிறகுத துவககுஸையுகத தாதாதமிய சமபநத மிருககினறது. ஏனெனின்,

க. ஸ்பரிசத்தில் துவககிறகு யோககியதை யிருககின றது; பிறவறறிறகிலலே.

உ. உருவத்தில் நேததிரததிறகு யோககியதை யிருக் கினறது; பிறவறறிறகிலலே.

சஙகைமுதலிய எடடுக குணஙகளிலும துவக்கு நேத திரமெனனும இரணடறகும யோககியதை யிருககினறது.

ந. சுரோத்திரத்திற்குச சப்தமாத்திரததில யோக்கிய தை யிருக்கினறது.

௪. இரசனேக்கு இரசமாத்திரத்தில் யோக்கியதை யிருக்கின்றது.

௫. கிராணத்திற்குக் கந்தமாத்திரத்தில யோக்கியதை யிருக்கின்றது.

ஈண்டு மாத்திரமென்னுஞ் சொல்லால் திரவியத்தில யோக்கியதையின நிஷேதமுளது. ஆதலால துவக்கினேடு சையோக முடையதாயிருத்தலின், துவக்கு சையுக்த திரவியத்தில ஜாதிகளும் குணங்கடகும தாதாத்மியமுண்டு. ஸ்பரிச முதலிய குணங்களிலுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளோடு துவக்கிற்குத் துவக்குசையுக்த தாதாத்மியவத் தாதாத்மியசம்பந்தமுளது. ஆதலால,

எஅ. துவக்கினறேன்றும ஞானத்திற்குத் துவக்கிந்திரியம கரணமாம். துவக்கு சையோகமும துவக்கு சையுக்த தாதாத்மியமும துவக்குசையுக்த தாதாத்மியவத் தாதாத்மியமுமாகிய மூன்று சமபந்தங்களும வியாபாரமாம. துவாசப்பிரமை பயனும.

கo. பாகியப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் பேதமான சாக்ஷுஷப்பிரமையின் நிச்சயம் எகூ—அக.

எகூ. அங்ஙனமே நேத்திரத்தினல் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுத்திரவியங்கள, அவற்றின ஆசிரிதமான யோக்கிய ஜாதிகள, உருவம சங்கைமுதலிய ஒன்பது யோக்கியகுணங்கள என்பவற்றின பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. நேத்திரேந்திரியமாத்திரத்தால கொள்ளப்படும

குணத்தை உருவமெனபா. அது வெண்மை, கருமை, பொன்மை, செமமை, பசுமை, புகைமை, சிததிரமெனனும பேதததால எழுவகைததாம,

அ௦. ஆணடுத திரவியததோடு நேததிரததிறகுச் சையோகமே யுளது. திரவியததனமை ஜாதியினேடுமெ உருவ முதலிய குணஙகளோடும நேததிரசையுகத தாதாதமியமுளது. உருவமுதலிய குணஙகளின ஆசிரிதமான உருவத் தனமைமுதலிய ஜாதியோடு நேததிரசையுக்த தாதாதமியவத தாதாதமிய முளது. ஆதலால்,

அக. நேத்திரத்தாறருென்றும ஞானததிறகு நேததிரம கரணமாம. நேததிரசையோகமும நேததிரசையுக்த தாதாதமியமும நேததிரசையுகத தாதாதமியவத தாதாதமியமுமாகிய மூனறுசமபநதஙகளும வியாபாரமாம். சாக்ஷாஷபபிரமை பயனும,

கக. பாகியப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதமான இராசனப் பிரமையின் நிரணயம். அ உ-அ ச.

அஉ. அஙஙனமே இரசனையினுல் இரசம, அதன் ஆசிரிதமான இரசததனமை என்பவைமாததிரததின ஞானமுணடாகின றது. இரசனையினுல கொள்ளப்படும குணததினை இரசமெனபா. அது திததிபபு, புளிப்பு, உவாபபு, கைபபு, துவாபபு, காாபபு என்னும பேதததால அறுவகைததாம.

அங. ஆணடு இரசததோடு இரசனைககு இரசனசையுகத தாதானமியமும, இரசததன்மையோடும அதன

வியாபபியமான மதுரத்தனமைமுதலியவற்றேடுமே இரசன சையுகத தாதாதமியவத தாதாதமியமு முணடு. ஆதலால,

அசு இரசனததாற றேனறும ஞானத்திறகு இரசனேநதிரியம் கரணமாம. இரசனசையுக்த தாதாதமியமும இரசன சையுகத தாதாத்மியவத தாதாதமிய சமபநதமும வியாபாரமாம். இராசனப்பிரமை பயனும.

கஉ. பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதமான கிராணஜப்பிரமையின் நிர்ணயமும் சாமக் கிரியின் அநுவாதத்தோடு பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங் காரமும். அரு-அஅ.

அரு. அங்ஙனமே கிராணத்திறல் கந்தகுணம, அதன ஆசிரிதமான கநததனமை ஜாதி, அதன வியாபபியமான சுகநததனமை துாககநததனமைகள் எனபவறறின ஞானம உணடாகினறது. கிராணததிறல கொளளபபடும குணததினைக கந்தமெனபா. அது சுகநத துாககநத பேதததால இருவகைததாம.

அசு. ஆண்டுக் கிராணத்திறகுக் கநததத்தோடு கிராணசையுகத தாதாதமிய சமபநதமுளது. கநததன்மையோடு கிராணசையுக்த தாதாதமியவத தாதாதமியமுளது.ஆதலால,

அஎ. கிராணததாற றேனறும யதாததஞானததிற்குக் கிராண இநதிரியம கரணமாம. முறகூறிய இரண்டு சமபநதஙகளும வியாபாரங்களாம. கிராணஜப்பிரமை பயனும்.

அஅ. இவ்வாற்றால் ஐவகைப் பாகியப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமைகளவையோ அவை பயனும். அவற்றிற்குச் சுரோத்திர முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் கரணமாம். அவற்றிற்குச் சையோகம், சையுக்ததாதாத்மியம், சையுக்ததாதாத்மியவத் தாதாத்மியம் என்னும் மூன்று சம்பந்தங்களும் வியாபாரமாம். இவ்வாறு சுருக்கமாய்ப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை கூறப்பட்டது.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணநிருபண மென்னும்
இரண்டாவது ரத்நம் முடிந்தது.

மூன்றாவது ரத்நம்.

உ. அநுமானப்பிரமாண நிருபணம் அகூ-கOச

கரு. சாமக்கிரியோடு அநுமிதிப் பிரமையின் நிச்சயம் அகூ-கூசு.

அகூ. அநுமிதிப்பிரமையின் கரணம் அநுமானப்பிரமாண மெனப்படும்.

இலிங்கஞானத்தாற் றோன்றும் ஞானம் அநுமிதி யெனப்படும். எங்ஙனம் பர்வதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் லிங்கஞான மெனப்படும். அதனால் வந்நியின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பர்வதத்தில் வந்நியின் ஞானம் அநுமிதியாம்.

எதன ஞானததால சாததியததின ஞானமுண்டாகின றதோ அது லிங்கமெனபபடும.

அநுமிதிஞானததின விஷயம் சாத்திய மெனபபடுகின றது. அநுமிதி ஞானததின் விஷயம வநநியாம. ஆதலால அது சாத்தியமாம் (துணி பொருளாம).

புகை ஞானத்தால வனனிவடிவ சாததியததின் நிசசய முணடாகின்றது. ஆதலால தூமம (புகை) இலிங்கமாம. வியாபபியததின ஞானததால வியாபகததின ஞானம உண டாகினறது. ஆதலால,

வியாபபியததினை இலிங்கமெனபா.

வியாபகததினைச சாத்திய மெனபா.

வியாபதியுடையதனை வியாப்பிய மெனபா.

வியாப்தியின் நிரூபகததை வியாபக மெனபா

அவிநாபாவரூப சமபநததததை வியாப்தி யெனபா.

எங்ஙனம் தூமத்தில வநநியின அவிநாபாவரூபசமப நத மிருககினறது. அதுவே தூமததில வநநியின வியாபதி யாம. ஆதலால தூமம வநநியின வியாபபியமாம. அநத வியா பதிரூப சமபநதததின நிரூபகம வநநியாம ஆதலால தூமத தின் வியாப்பியம் வநநியாம.

எஃது இனறி எது அமையாதோ, அதன அவிநாபாவ ரூப சமபநதம அதனகட சொலலபபடுகினறது. வநநியின றித தூம முணடாகிறதிலலை யாகலின வநநியின அவிநாபாவ ரூப சமபநதம தூமததிலுளது. வநநியில தூமததின அவிநா பாவமிலலை. எனெனின காய்சசிய இருமபில தூமமினறி வந

நியுளது. ஆதலால தூமததின வியாபபியம் வநநி யன்று; வநநியின வியாபபியம தூமமாம.

கூ0. ஆதலால யாணடு அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆணடு முதலில அடுககளை முதலியவற்றில அடிக்கடித தூம வநநிகளின உடனிகழசசியைக கணடு, மூலம கணடிககப படுதலின்றிய உயாநத தூமரேகையில வநநியினது வியாபதி யின பிரததியக்ஷவடிவ நிசசய முணடாகினறது. பாவதமுத லியவற்றில ஏதுவின பிரததியக்ஷ முணடாகினறது. அதன பின்னாச சமஸகாரததின உறபவமுணடாய் வியாபதியின் ஸமிருதியுணடாகினறது அதனபினனா "வநநியுடையது பா வதம" எனனும அநுமிதிஞான முண்டாகினறது.

கூக ஆணடு, வியாபதியின அநுபவம காணம், வியாப் தியின ஸமிருதி வியாபாரம் பக்ஷததில சாததியததின் ஞான வடிவ அநுமிதி பயன்

இவ்வாறால வாககியபபிரயோகமினறி வியாப்திஞான முதலியவற்றால உணடாகும அநுமிதி சுவார்த்தாநுமிதி யென பபடும அதன காணமாகிய வியாபதிஞானமுதலியன சுவா ர்த்தாநுமான மெனபபடும்.

கூ௨. யாணடு, இருவருககு விவாத முளதாகின்றதோ, ஆணடு வநநிநிசசயமுளள புருடன தன பிரதிவாதியை நிவ ாததிததற பொருட்டு வாககியபபிரயோகஞ் செயகினறான. அதனைப பராரத்தாநுமான மெனபர.

கூ௩. அவவாக்கியம வேதாந்தமததத்தில் மூன்று அவய வஙகளினதாம. பிரதிஞ்ஞை ஏது உதாகரணம எனபன

வாக்கியததினது அவயவஙகளின பெயாகளாம். "பாவதம வநஙியுடைதது, புகையுடைமையால, யாது யாது புகையுடைதது அது அது வநஙியுடைதது, அடுககளைபோல" எனனும இததுணை மகாவாககியமாம. அதனகண மூனறு அவாநதர வாககியஙகளுள. அவறறிறகுப பிரதிஞைமுதலியன முறையே பெயாகளாம.

௬௪. சாததியவிசிஷட (துணிபொருளையடுதத) பக்ஷத்தையறிவிககும வாககியம் பிரதிஞ்ஞாவாக்கிய மெனப்படும். இததனமையது "பாவதம வநஙியுடைதது" என்னும வாககியமாம. வநஙிவிசிஷடம பாவதம எனனும உணாசசி இவவாககியததா லுண்டாகினறது. ஆணடு,

க. வநஙி சாத்தியம்

உ. பாவதம் பக்ஷம்.

௩. பிரதிஞ்ஞாவாககியததிறகுப பின இலிஙகததை யறிவிககும வாககியம எதுவோ அது ஏதுவாக்கிய மெனபபடும். இததனமையவாககியம "புகையுடைமையால" எனபதாம.

௪. ஏது சாததியஙகளின உடனிகழசசியை யறிவிககும திருஷடாநதததினைப பிரதிபாதிககும வாககியம உதாகரணவாக்கிய மெனபபடும்.

வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாத முண்டாகவிலலையோ, ஆனால இருவருககும் நிசசயமான பொருள் யாணடு உளதாகினறதோ, அது திருஷ்டாந்தமெனபபடும.

கரு. இவவாறருல பிரதிஞைஞ முதலிய மூனறும அவாந்தர வாககியஙகளாம. அவறறின சமுதாய வடிவ மகா வாககியததிஞல் விவாததததின நிவிருததி யுண்டாகினறது. மகாவாககியததைக கேடடுப பிரதிவாதி ஆககிரகஞ செய வானுயின, அலலது வியபிசாரததின சஙகை யுணடாமாயின, தாககததிஞல அதன நிவிருததி யுணடாகினறது. ஆதலால பிரமாணததின சககாரி தாககமாம.

அநிஷடததினைச சமபாதிததலைத தர்க்க மெனபா.

கசா. இவவாறருல,

க. மூனறு அவயவஙகளின சமுதாயவடிவ மகாவாக கியததினைப பாரார்த்தாநுமான மெனபா.

உ. அதனபின உணடாகும அநுமிதி யாதோ அது பாரார்த்தாநுமிதி யெனபபடும.

கச வேதாந்தத்தில் உபயோகமுள்ள அநுமானத்தின் நிச்சயம் கஎ-கoக.

கஎ. வேதாநத வாக்கியஙகளிஞல ஜீவனிடததுப் பிர ஹமததின அபேதம நிசசயிககபபடடிருககினறது. அது அநுமானததிஞலும் இவ்வாறு சிததிககினறது.— "ஜீவன பிரஹமாபினனன; சேதனததனமையால; யாணடு யாணடுச சேதனததனமை ஆணடாணடுப பிரஹமாபேதமுணடு; பிர ஹமததிறபோல" இது மூனறு அவயவஙகளின சமுதாய வடிவ மகாவாககியமாம; ஆதலாற பரார்த்தாநுமான மெனப படுகினறது. ஈணடு,

க. ஜீவன் பக்ஷம்.

உ. பிரஹ்மாபேதம சாத்தியம்.

ங. சேனத்துவம ஏது

ச. பிரஹ்மம திருஷ்டாந்தம்

கூஅ. ஈண்டுப் பிரதிவாதி ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மை ஏதுவோ விருக்கின்றது பிரஹ்மாபேதவடிவ சாத்தியமில்லை யென்றிவ்வாறுபக்ஷத்தில சேதனத்தன்மையேதுவிற்குப் பிரஹ்மாபேதவடிவச் சாத்தியத்தோடு வியபிசாரசங்கை செய்யின தாகக்கத்தினால அச்சங்கையை நிவிருத்திசெயவாம.

கூகூ. ஈண்டுத் தாககத்தின சுவரூபம இதுவாம —ஜீவனிடத்தில சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவைககொண்டு பிரஹமாபேதவடிவ சாத்தியத்தைக கொள்ளாவிடின், சேதனத்திற்கு அத்துவிதீயத்தன்மையைப பிரதிபாதிககும சுருதிகளுக்கு விரோதமுண்டாகும.

அநிஷ்டத்தைச சமபாதிப்பதனைத தர்க்க மெனபா.

சுருதிககு விரோதம சகல ஆஸ்திகாகளுக்கும அநிஷ்டமாம.

க00. "வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம மித்தை; ஞானத்தால் நிவிருத்திககபபடுந்தனமையால, யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திககபபடுந்தனமை யுணடோ, ஆண்டாண்டு மித்தியாத்தனமை யுணடு, இபபிவெள்ளி முதலியவற்றிறபோல." ஈண்டு,

க. "வியாவகாரிகப பிரபஞ்சம" பக்ஷம்

உ. "மித்தியாத்தன்மை" சாத்தியம்.

ஈ. "ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மை" ஏது.

ச. "வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம் மித்தை" என்பது பிரதிஞ்ஞாவாக்கியம்.

"ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையால்" என்பது ஏதுவாக்கியம்.

ரு. "யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையோ, ஆண்டாண்டு மித்தியாத்தன்மையுண்டு; இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றிற் போல" என்பது உதாகரணவாக்கியம்.

கOக. ரண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையை அங்கீகரித்து மித்தியாத்தன்மையை அங்கீகரியாவிடின்,சத்திற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி பொருந்தாமையால் ஞானத்தினால் சகலப் பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமுண்டாகும் என்னும் தாக்கத்தால் வியபிசாரசங்கையின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

கரு. நியாய வேதாந்தங்களின் மதத்தில் அநுமானத்தைக் கொள்ளுதலின் நிரணயம் கOஉ-கOச.

கOஉ. இவ்வாறாறுல வேதாந்தஅாத்தத்தை அநுசரித்த அநேக அநுமானங்களுள. ஆனால் அநுமானப்பிரமாணம் வேதாந்த வாக்கியத்தினால் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத

தின் எந்த நிச்சய முண்டாகின்றதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருத்த) மாத்திரத்திற்கு ஏதுவாம். சுவதந்திர அநுமானம் பிரஹ்ம நிச்சயத்திற்கு ஏதுவன்று. ஏனெனின், வேதாந்தவாக்கியமின்றிய வேறு பிரமாணங்கட்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தி யில்லை யென்பது சித்தாந்தம்.

கoங. நியாயமதத்தில் க. கேவலாந்வயி உ. கேவலவியதிரேகி ங. அந்வயிவியதிரேகி எனனும் பேதத்தால் மூவகை அநுமானம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

க. எதில் ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வால் ஏதுவில் வியாப்தியின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது அந்வயியநுமான மெனப்படும்.

உ. எதில் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுவபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சியால் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அது கேவலவியதிரேகியநுமான மெனப்படும்.

கேவலாந்வயி யநுமானத்தில் அந்வயத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாகரணம் கிடைக்கின்றது. கேவலவியதிரேகி யநுமானத்தில் வியதிரேகத்தினது உடனிகழ்ச்சியின் உதாகரணம் கிடைக்கின்றது. இது வேற்றுமையாம்.

ங. எதில் இரண்டற்கும் உதாரணம் கிடைக்கின்றதோ, அது அந்வயிவியதிரேகி யநுமான மெனப்படும். இத்தன்மைய அநுமானம் "பர்வதம் வன்னியுடைத்து" என்பதாம். இதனைப் பிரசித்தாநுமான மென்பர்.

ரண்டு, அந்வயத்தின உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் அடு க்கனேயாம; வியதிரேகத்தின் சகசாரத்திறகு (உடனிகழ்ச்சி க்கு) உதாரணம மடுவாம.

இவவாறு மூவகை யநுமானங்களை நையாயிகா கூறு வா.

௧0௪. வேதாநதமதத்தில கேவல வியதிரேகியின பிர யோஜனம ஆாததாபததியினால உணடாகிறது. கேவலாந வயியநுமான மெனப தொனறிலலை. ஏனெனின,சாவ பதாா ததஙகளுககும பிரஹமததில் அபாவ முணடு ஆதலால வியதி ரேக சகசாரததிறகு உதாரணமாகப பிரஹமம கிடைககின றது.

விருததிஞானததிறகு விஷயமாநதனமைவடிவ ஞேயத தனமை பிரஹமததிலுளது அதன அபாவம பிரஹமத திற பொருநதாது. என்றாலும் ஞேயததனமை முதலியன மித தையாம மிததியாபதாாததமும அதன அபாவமும ஒரு அதிஷடானததி லிருககினறன. ஆதலால எதனை நையாயிகா அநவயிவியதிரேகி எனபரோ, அதுவே அநவயி யெனனும ஒருவகை அநுமானமாகக கொளளப்படடிருககினறது. விசாரதிருஷடியினால கேவலவியதிரேகி யநுமானமும ஆாத தாபததியின வேறாகக கொளளுதறகுரியதா மெனபது வேதாந்தத்தின் மதம்.

வேதாநத வாககியததினால அதவைதப பிரஹ்மததின எநதநிசசய முணடாயிருககினறதோ, மனனவாயிலாக அத ன சமபாவனைமாததிரததிறகு ஏதுவாம் அநுமானப பிர

மாணம; சுவதநதிரமாகப பிரஹ்மநிசசயததிறகு ஏதுவன்று. இது அநுமானத்தின் பிரயோஜனமாம.

இவவாறு சுருககமாக அநுமானப்பிரமாணம சொலலபபடடது.

அநுமானப்பிரமாண நிரூபணமெனனும
மூன்றவது ரத்நம் முடிந்தது.

நான்காவது ரத்நம்.

௧. உபமானப்பிரமாண நிரூபணம் ௧௦௫—௧௧௪.

௧௬. வியவகாரத்தில் உபயோகியான உபமிதி உபமானஙகளின் சாதிருசியத்தோடு கூடிய சுவரூபம் ௧௦௫—௧௦௭.

௧௦௫. உபமிதிபபிரமையின கரணம உபமானப் பிரமாணமெனபபடும.

வேதாநதமதததில உபமிதி உபமானஙகளுககு இது சுவரூபமாம—நகரததில கோவியகதியை (ஆவின பிணடததை)க காணபவன வனததிறசெனறு கவயததை (காடடாவை)க காணுஙகாலதது அவனுககு "இபபசு ஆவையொததது தாம" எனனும பிரததியகூ முணடாகினறது. அதனபினனா "என ஆ இபபசுவினை யொததுதாம" என்னும ஞான முணடாகினறது. ஆணடு,

க. கவயததி (ஆமாவி)ல கோ (ஆ) ஒப்புமையின ஞானம உபமானப்பிரமாண மெனபபடுகினறது.

உ. கோவில கவயததின சாதிருசிய (ஒபபுமை) ஞானம உபமிதியெனபபடும.

ரு. ஆதலால, சாதிருசிய ஞானததாறறோனறும ஞானவடிவ உபமிதி கோவில கவயததின சாதிருசிய ஞானமாம.

ச அதன கரணம கவயததில கோவின சாதிருசிய ஞானமாம. அதுவே உபமானமாம.

கO௬. பேததநோடுகூடிய சமானதாமததினை (ஒதத இயலபினை)ச சாதிருசியமெனபர. எங்ஙனம் கவயததில கோவின பேததநோடுகூடிய சமான அவயவம கவயததிலிருககினறது. அதுவே கோவின சாதிருசியமாம. கோவின சமானதாமம கோவிலுளது; பேதமிலலை. கோவின பேதம குதிரையிலுளது; சமானதாமமிலலை. ஆதலால சாதிருசிய மனறு. சநதிரனது பேததநோடு கூடிய சுகததை யுணடுபணணுநதனமைவடிவ சமானதாமம முகததிலுளது; அதுவே முகத்தில சநதிரனது சாதிருசியமாம.

கOஎ. முறகூறிய ஞானததினையே உபமிதி யெனக்கொளளின, ஆதமாவினிடசது எதன சாதிருசியமுமிலலை. இதனுல ஜிஞஞாசுவுக கநுகூலமான உதாரணம கிடைபபதிலலை.

கஎ. ஜிஞ்ஞாஸுவுக்கநுகூலமான உப மிதி உபமானங்களின் சுவரூபம்

கOஅ-கககச.

கOஅ. அசஙகததனமைமுதலிய தாமஙகளிஞல ஆகாயததிற கொபபானது ஆதமாவாம. ஆதலால் ஆகாயததில ஆதமாவின ஒபபுமை ஞானம உபமானமாம. ஆதமாவில ஆகாயததின ஒப்புமை ஞானம உபமிதியாம. அஙஙனமாயினும், எவவதிகரணததில எபபதாாததததினது அபாவததின ஞானம உளதாகினறதோ, ஆணடு அபாவஞானததில பிரமபுததி (மயகக வுணாசசி) உணடாதலினறி அவவதிகரணததில அபபதாாததததின ஞானம உளதாதலிலலே. எங்ஙனம். ஆதமாவில காததிருததனமை முதலியவறறின அபாவ ஞானம உண்டாய, நியாயமுதலிய சாஸதிரஙகளைக கேடடும, முதல ஞானததில பிரமபுத்தி யுணடாதலினறிக "காததா போகதா ஆதமா" எனனும ஞானம உணடாதலிலலே.

எவனுககு வேதாநத அாததததை நிசசயஞசெயது நையாயிகா முதலியோரது குசஙகததால "காததா போகதா ஆதமாவாம" எனனும ஞானம உணடாகினறதோ, ஆணடு அது முதலஞானததில பிரமபுததி யுணடாய உணடாகினறது. முதலஞானததில பிரமபுததி யுணடாதலினறி விரோதி ஞானம உணடாகிறதிலலே. அநதப பிரமபுததி பிரமவடிவினதாகுக; அலலது யதாாததமாகுக; இதில ஆககிரகமிலலே. ஆஞல பிரமபுததியில பிரமததனமை நிசசய முணடாகலாகாதெனனும ஆககிரகமுணடு.

இவ்வாறுல் எக்காலததில குருவாககியஙகளால் ஜிஞ ஞாசுவுககு, ஆகாயமுதலிய சகலபபிரபஞசங்களும கநதாவ நகரமபோலத திருஷடநஷட சுபாவமாம (பாாததபொழுதே அழியும் இயலபினவாம), அதனின விலக்ஷண சுபாவமும ஆதமாவுக்குளது, ஆகாயமுதலியவறறில ஆதமாவின ஒபபு மை சிறிதுமிலலையெனனு ம திடநிசசயமுணடாகினறதோ, அககாலததில ஆகாயததிறகும ஆதமாவிறகும ஒபபுமை ஞானம சமபவியாது. ஆதலால உததம ஜிஞஞாசுவுககநு கூலமான சிததாநதததினது உபமிதியின உதாரணங கிடை ககிறதிலலை.

௧0௬. **அங்ஙனமாயினும்,** சாதிருசியஞானஜநநியஞானம (ஒபபுமையுணாசசியாறறேனறிய உணாவு) அலலது வைதா மிய ஞானஜநநிய ஞானம (வேறறியல உணாசசியாற றேன றிய ஞானம)எனனும இரணடனுள யாதேனும ஒனறுளதா யின அது உபமிதி யெனபபடும.

கடகமிருகமெனனும காணடாமிருகததில் ஒட்டையின வைதாமிய ஞானததால ஒடடையினிடததுக காணடாமிருக ததின வைதாமியஞானம உணடாகினறது. பிருதிவியில ஜல ததின வைதாமியஞானததினுல ஜலததிற பிருதிவியின வை தாமிய ஞானமுணடாகினறது. ஆதலால ஒடடையினிடத துக காணடாமிருகததின் வைதாமிய ஞானமும ஜலததிற் பிருதிவியின வைதாமியஞானமும உபமிதியாம. அதன் கர ணம உபமான மெனபபடும. ஈணடுக காணடாமிருகததில ஒடடையின வைதாமியஞானமும் பிருதிவியில ஜலததின வைதாமியஞானமும கரணமாயிருததலின உபமானமாம.

கக0. அனறியும, விபரீதமாகவும உபமான உபமிதித் தனமைகள சமபவிககினறன. இநதிரிய சமபநதததில சாதிருசிய ஞானம உபமானமாம. இநதிரியததின மறைபடடதில சாதிருசிய ஞானம உபமிதியாம. அஙஙனமே பிரபஞசததில ஆதமாவினது வைதாமியததின ஞானம உபமானமாம. பிரபஞசததில ஆதமாவின வைதாமிய ஞானததால ஆதமாவினிடத்துணடாம பிரபஞ்சததின் வைதாமியஞானம உபமிதியாம.

கககூ. நியாயமதததிலோ சமஞைக்கு சமஞியிலுள்ள வாசசியததனமையின ஞானம உபமிதியாம அது வியவகாரததில உபயோகியாம. எஙஙனம சாதிருசிய ஞானததினலை உபமிதி உணடாகினறதோ, அஙஙனமே விதாம ஞானததிஞலும உணடாகினறது. ஒருவன காணடாமிருகததின வாசசியததை யறியாது ஆரணயபுருஷனினினறும ஒடடையின "விதாமமுடையதாயக கொமபோடு கூடிய மூககினையுடையது காணடாமிருகமெனனும பதததிறகு வாசசியமாம" எனனும வாககியததைக கேடடு, வாககியாாததாநுபவததிறகுப பினவனததிற செனறு ஒடடையின விதாமமான காணடாமிருகததின பிரததியகூததிஞல் முற்கூறிய பிணடததில காணடாமிருகபதததின வாசசியததனமையை அறிகினறுன.

விருததாமமுடையதனை விதர்மமெனபா

விருததாமததினை வைதர்மிய மெனபா.

காண்டாமிருகததில ஒடடையின விருததமான தாமம குறுகிய கழுதது முதலியனவாம. பிருதிவியில ஜலமுதலிய வறறிஞும விருததாமம் கநதமாம.

சாரத்தைக் கிரகிப்பவனது திருஷ்டியினால் முற்கூறிய விருத்தை அங்கீகரிக்கின சித்தாந்தத்தில் ஆணியில்லை; மாறான அநுகூலத்தன்மையுள்ளது. அதன சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமானது இவ்வுதாரணமாம்.

௧௧௨. ஆத்மாவென்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் யாது என்னும் வினாவிற்குத் "தேகமுதலிய வைதாம முடையது ஆத்மா" என்றுகூறும் குருவின் விடையால் அநித்தியமும் அசுசியும் துக்க சுவரூபமுமான தேகாதிகளினும் விதாமமான நித்திய சுத்த ஆநந்தரூபம் ஆத்மாவென்னும் சொல்லிற்கு வாச்சியமாம். இவ்வாறு ஏகாந்தமாகிய இடத்திலிருந்து விவேகிக்குங்காலத்தில் மனதிற்கு ஆத்மாவோடு சையோகமுண்டாய உபமிதிஞான முண்டாகின்றது. முற்றும் நையாயிக கிரமத்தில் வெறுப்புள்ளதாயின முற்கூறிய சித்தாந்தத்தின் கிரமமே அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம்.

௧௧௩. ஆனால் "வியாபாரமுடைய அசாதாரணகாரணம் கரண மெனப்படும்" என்று முற்கூறிய லக்ஷணம் சித்தாந்தத்தின்படி எண்டுப் பொருந்தாது. ஏனெனின்,

க பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சப்தமெனனும் மூன்றும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அநுமிதிப்பிரமை சாப்திப்பிரமையெனப்படுகின்ற வியாபாரமுடையகாரணமாம்.

உ. உபமானம் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தி என்னும் மூன்றும் உபமிதி முதலிய பிரமைகளின் நிர்வியாபார காரணமாம்.

ஆதலால் "வியாபாரத்தின் வேறாய அசாதாரண காரணத்தினைக் கரண"மென்றல் வேண்டும். ஏனெனின், எங்ஙனம் வியாபாரத்தில் வியாபாரத்தன்மை யில்லையோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்தின் வேறாதலும் வியாபாரத்திலில்லை. ஆதலால் சித்தாந்தத்தின்படி வியாபாரமுடைய தெனனும் சொல் லுளவிட்டது வியாபாரத்தின் வேறாயதென்று சொல்லுதல் வேண்டும்.

௧௧௪. இவ்வாறாறால் பிரபஞ்சத்தில் பிரஹ்மத்தின் விதாமத்தன்மையினது ஞானம் உபமானமாம். பிரபஞ்சத்தினும் விதாமம் பிரஹ்மமெனபது உபமானப் பிரமாணம். அதன் பயன் உபமிதிஞானமாம்.

உபமானப்பிரமாண நிரூபண மெனனும்

நான்காவது ரத்நம் முடிந்தது.

ஐந்தாவது ரத்நம்.

௪. சப்தப்பிரமாண நிரூபணம் ௧௧௫-௧௫௧.

௧௮. சாப்திப் பிரமையின் பேதம் ௧௧௫-௧௧௮.

௧௧௫. சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தினைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகைத்தாம்,—ஒன்று வியாவகாரிகம்; மற்றையது பாரமார்த்திகம்.

௧௧௬. வியாவகாரிக சாபதிபபிரமையும் இருவகைத் தாம க ஒனறு இலெளகிகவாக்கிய ஜநநியம; உ. மறறை பது வைதிகவாககிய ஜநநியம.

க "நீலம குடம" எனறல முதலியன இலௌகிகவா க்கியங்களாம.

உ. "வசசிரஹஸதன புரநதரன" எனறல் முதலியன வைதிகவாக்கியங்களாம.

க. எங்ஙனம் நீலத்தின அபேதமுடையது குடமென பது முதலவாககியததிறகுப பொருளோ,

உ அங்ஙனமே வசசிரஹஸதனினும அபேதமுடைய வன புரநதரன எனபது இரண்டாவது வாககியத் திறகுப பொருளாம.

க. முதலவாககியததில விசேஷணத்தை யறிவிப்பது "நீல" மெனனுஞ சொல, விசேஷியததை யறிவி பபது "குட" மெனனுஞ சொல.

உ. இரணடாவது வாககியததில் "வசசிரஹஸதன" என்னுஞ சொல விசேஷணததை யறிவிபபதும; "புரநதரன" எனனுஞ சொல விசேஷியததை யறிவிபபதுமாம.

இவவாறுல இலெளகிக வைதிக வாக்கியஙகளுக்குச் சமானகிரம முணடு.

௧௧௭. ஆனால் வைதிகவாக்கியங்கள் இருவகைத்தாம். க ஒனறு வியாவகாரிக அாததததை அறிவிபபதாம; உ.மற றையது பரமாாதத தததுவததை அறிவிபபதாம.

க. பிரஹ்மத்தின வேருகிய சகலமும வியாவகாரிகப் பொருளெனப்படும.

உ. பாமார்த்த தத்துவம் பிரஹம மெனப்படும

௧௧அ. பிரஹ்மததை யறிவிககும வாககியமும இருவகைததாம.

க. "தத" பதாாததத்தின் சுவரூபததையாவது "துவம" பதாாதததின சுவரூபததையாவது அறிவிபபது அவாந்தரவாக்கியமாம.

(க) எங்ஙனம் "சததியஞாநாநதம பிரஹமம" எனனும வாககியம "தத" பதாாததததை அறிவிபபதாம.

(உ) "யாதொரு இவன் இருதயததின உடசோதியாகிய புருஷனும" என்னும வாககியம "துவம" பதாாதததின சொரூபததை யறிவிபபதாம.

உ. "தத" பதாாதத "துவம" பதாாததஙகளின அபேதததை அறிவிபபன "தததுவமஸி" முதலிய மகாவாககியஙகளாம.

௧௯. சப்தத்தினது விருத்தியின் பேதமும் சக்தி விருத்தியினது நிரூபணமும் ௧௧௯-௧உ௪.

௧௧௯. எநத அாததததில எநதப பதததின விருததி உளதாகினறதோ, அவ்வாதததின உணாசசி அபபதததால உணடாகின்றது. பதததிறகு அர்தததோடுளள சமபநதம

விநத்தி யெனபபடுகினறது. சகதி லக்ஷணைகளின பேதத்தால் அநத விருததி இருவகைததாம.

கஉ0. பதாாத்ததகின் போததகிறகு எதுவாகிய சாம ாததியததினைச சக்தி (ஆறறல) எனபா

எவவாததததில பததின சகதி யுளதாகினறதோ, அவவாததம பததின சக்கிய மெனபபடுகினறது.

எங்ஙனம் கடம படம எனனும பதஙகளில கலசம் வஸ்திரமெனனும பொருளகளை யறிவிககும சாமர்ததியம உளது. அது சக்தியாம.

ஆதலால கடம படம் எனனும இரணடு பதஙகட்கும் கலசமும வஸதிரமும சக்கியார்த்தமாம. அதனையே வாச்சி யார்த்தமெனறும கூறுவா.

கஉக. அநதச சகதி க யோகம, உ. ரூடம, ங. யோக ரூடமெனனும பேதததால் மூவகைததாம.

க. அவயவ சகதியினை யோகமெனபா. எங்ஙனம்: பாசக (அடுவா) னென்னும பதததில பாச (அடு) எனனும அவயவததிறகுப பாகம (சமைததல்) பொருளாம. அகன (ஆன்) எனனும அவயவத திறகுக காததா (செயவோன) பொருளாம்.

இவவாறருன் பாசகபததின அவயவங்களிலுளள அா ததததை யறிவிததற கேதுவாகிய சாமாததியம எதுவோ, அது பாசகபததில அவயவசக்தியாம.

அவயவசக்தியால் எந்தச் சத்தம் தனது பொருளை அறிவிக்கின்றதோ, அது யௌகிகசப்த மெனப்படும். அது பாசகன் முதலிய சப்தங்களைப்போலவாம்.

௧௨௨. ௨. பரிபாஷா சக்தியினை ரூடி யென்பர். சாஸ்திரத்தின் அசாதாரணசங்கேதம் பரிபாஷை யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: யாப்புநூல்களில் பாணம், இரசம், முனி, என்னும் சொற்களுக்கு ஐந்து ஆறு ஏழு என்பனபொருள்களாம். இது சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதமாயிருத்தலின் பரிபாஷையாம். ஆதலால் பரிபாஷையினால் சப்தத்தினுள்ள போதத்திற் கேதுவான சாமர்த்தியம் யாதோ, அது ரூடிசக்தி யெனப்படுகின்றது.

ரூடிசக்தியில் எச்சத்தம் தனது பொருளை அறிவிக்கின்றதோ, அது ரௌடிகசப்த மெனப்படுகின்றது. அவை கடம் நிலம், பொன் என்னும் சொற்களாம்.

௧௨௩. ௩. அவயவம் பரிபாஷையென்னும் இரண்டன் அர்த்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாய சாமர்த்தியத்தினை யோகரூட உபயவடிவசக்தி யென்பர். எங்ஙனம்: பங்கஜமென்னும் சொல்லின் பங்கமென்னும் அவயவத்திற்குச் சேறு பொருளாம்; ஜம் என்னும் அவயவத்திற்குப் பிறந்தது என்பது பொருளாம்.

(௧) இவ்வாற்றால் சேற்றினின்றும் உண்டாகிய கமலம் பங்கஜ மென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஏனெனின், பங்கஜமென்னும் சொல்லில் அவயவ சக்தி யிருக்கின்றது.

(உ) ஜலஜந்துவும பங்கத்தினின்றும் உற்பத்தியாயிருக்கின்றது. அதனைப் பங்கஜ மென்ப தில்லை; ஆனால தாமரைப் பூவினையே பங்கஜ மென்பா. ஆதலால பங்கஜ மெனனும் சொல்லில பரிபாஷாசக்தியுமிருக்கின்றது.

ஆதலால பங்கஜ மெனனும் சொல்லில இரண்டு சாமாத்தியமு மிருத்தலின யோகரூட உபயவடிவ சக்தியிருக்கின்றது.

௧உ௪. எல்லோா மதத்தினும சக்தி லக்ஷணையென னும இரணடு விருத்திகளுள. பிரஹமப்பிரமையின கரணமாகிய மகா வாக்கியத்தின் ஆத்த நிரூபணத்திலும இரணடின் உபயோகமே யுளது.

௨௦ சத்தத்தினது விருத்தியின் பேதமும் லக்ஷணாவிருத்தியின் நிரூபணமும் ௧உ௫-௧௩௧.

௧உ௫.

௧. "யந்மநஸா ந மநுதெ-எந்தப் பிரஹ்மத்தை மனதினால உலகம அறிகிறதில்லையோ" என்றலமுதலிய சுருதிகளில எங்ஙனம மானஸஞானத்திற்கு விஷயமாதல நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ,

௨. அங்ஙனமே "யதொ வாசொ நிவத்தந்தெ அப்ராப்ய மநஸாஸஹ-வாக்குகள் மனதோடு அடையாதுள தனினறுமநிவாத்தியாகின்றனவோ" என்றல முதலிய சுருதிகளில சப்தத்திற்கு விஷயமாத

லும் நிஷேதிக்கப்பட்டு நிற்கின்றது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களைப் பிரஹ்மப்பிரமைக்குக் கரணமென்று கூறுதல் விருத்தமாம்.

௧௨௯. அங்ஙனமாயினும், சப்தம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாகாதெனனும் பொருளில் சுருதிக்குத்தாற்பரியம் உள்தாயின், "தంத்வௌபநிஷదం புருஷం ப்ருச்சாமி- அந்த உபநிஷத்தத்தினால் அறியப்படும் புருஷனை யான் கேட்கின்றேன்" என்னும் சுருதியினால் பிரஹ்மத்திற்கு உபநிஷத்தினால் அறியப்படுந்தன்மை வடிவ ஔபநிஷத்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சக்திவிருத்தியால் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் சப்தத்தினால் உண்டாகிறதில்லை. லக்ஷணாவிருத்தியினால் பிரஹ்மகோசர ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சக்திவிருத்தியினால் சப்தம் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கரணமாதலின் நிஷேதமும் லக்ஷணாவிருத்தியினால் சப்தம் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கரணமாதலும் உண்டு. ஆதலால் லக்ஷணாவிருத்தி ஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயமாயிருத்தலின், பிரஹ்மத்திற்கு ஔபநிஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

லக்ஷணாவிருத்தி ஜந்நியஞானத்திலும் சிதாபாசவடிவ பலத்தின் விஷயம் பிரஹ்மமன்று; ஆனால் ஆவரணபங்க வடிவ விருத்திமாத்திரத்தின் விஷயத்தன்மை பிரஹ்மத்திலுளது. எங்ஙனம் சப்தஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை முற்றும் நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே மானஸஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையும் முற்றும் நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் சமதமாதி சமஸ்காரமின

றிய விக்ஷிப்தமனத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தில் ஏதுவாதலி லலை. மானஸஞானத்தில் எந்தச் சிதாபாஸ அம்சமுளதோ அதற்கு விஷயமாந்தன்மையில்லை. ஆதலால் பாஷ்யகாரர் கிரமப்படி பிரஹ்மப்பிரமைக்கு முற்கூறிய மனம சககாரியும் சப்தம கரணமுமாம், இவ்வாற்றால் மகாவாக்கியங்கள் பிர ஹ்மப் பிரமைக்குக் கரணமா மென்று கூறுதலில் யாதும் விரோத மில்லை.

கஉஎ. இவ்வாறு இரண்டு விருத்திகளுள்: அவற்றுள் சக்தியைக் கூறிவந்தோம்.

சக்கிய சம்பந்தத்தினை லக்ஷணை யென்பர்.

கஉஅ. முற்கூறியபடி சக்திவிருத்திஜந்நியஞானத்தி ற்கு விஷயமாகாமை யிருத்தலின் சக்தி விருத்தியைக் கூறு தல் பயனின்றியதாம்.

கஉகூ. அங்ஙனமாயினும்,

க. சக்தி ஞானமின்றிச் சக்கியமாகிய வாச்சியார்த்த த்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை.

உ. சக்கிய ஞானமின்றிச் சக்கிய சம்பந்தவடிவ லக்ஷ ணையின் ஞானம் நிகழாது.

ங. லக்ஷணையின் ஞானமின்றி லக்ஷியமாகிய பதார்த் தத்தின் ஞானம் பொருந்தாது.

ச. பதார்த்தஞானமின்றி வாக்கியார்த்த ஞானம் நிகழாது.

ஆதலால்,

க, சக்தி ஞானததிறகுச் சககியஞானததிலும,

உ. சககியஞானத்திறகு லக்ஷணை ஞானததிலும்,

ரு. லக்ஷணைஞானத்திறகு லக்ஷியவடிவ பதாாதத ஞானததிலும,

ச. பதாாத்த ஞானத்திற்குப பதாாத்தசமுதாயத்தினது சமபநததகின ஞானவடிவ அல்லது சம்பந்ததகோடகூடிய பதாாதத சமுதாயததின ஞானவடிவ வாககியாாதத ஞானததிலும, உபயோக மிருததலால சகதிவிருததியைக கூறுதல் நிஷபலமனறு ஆனால பரமபரையாக வாககியாாதத ஞானததில உபயோகியாயிருததலின ஸபலமாம.

கரு௦. இவ்வாறறுற கூறிய லக்ஷணை யாதோ, அது க. கேவலலக்ஷணை உ. லக்ஷிதலக்ஷணை எனனும பேததால இருவகைததாம.

க. சககியததின (ஆறறலாலஅறியபபடுவதின) சாக்ஷாத (நோ) சமபநததகினை கேவலலக்ஷணை யெனபா.

உ. சக்கியததின பரமபரைச சமபநததகினை லக்ஷித லக்ஷணை யெனபா.

சககியசமபநதத்தனமை இரணடினுள்ளது அவறறுள், சிலவிடதது லக்ஷிதலக்ஷணை கௌணி யெனறும சொலலபபடுகினறது.

௧௫௧. லக்ஷித லக்ஷணையின் உதாகரணம் "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலியனவாம். இரண்டு ரகரம் சப்திக்கின்றதென்னும் பொருள் பதங்களின் சக்தியினுற்றோன்றுகின்றது. ஈண்டுத் துவிரேபம் என்னும் பதத்திற்குச் சக்கியம் இரண்டு ரகரங்களாம். அவற்றிற்கு,

க. அவயவமின்றிய சம்பந்தம் பிரமரமென்னும் சொல்லிலிருக்கின்றது

உ. அச்சொல்லின் சக்திவடிவ சம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய மதுபத்தில் (வண்டில்) இருக்கின்றது.

ஆதலால் சக்கியசம்பந்தியாகிய பிரமரமென்னுஞ் சொல் எதுவோ, அதன் சம்பந்தமிருத்தலின் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது இதில் லக்ஷிதலக்ஷணை யுளது.

௧௫௨. அந்தக் கேவலலக்ஷணை லக்ஷிதலக்ஷணை யென்னுமிரண்டும் ஜகல்லக்ஷணை (விட்டலக்ஷணை) அஜகல்லக்ஷணை (விடாத லக்ஷணை) பாகத்தியாக லக்ஷணை (விட்டுவிடாத லக்ஷணை) என்னும் பேதத்தால் மூவகைத்தாம். அந்த ஒவ்வொரு லக்ஷணையும் க. பிரயோஜனவதிலக்ஷணை, உ. நிரூடலக்ஷணையென இருவகைப்படும்.

க. யாண்டுச் சக்தியுடைய பதத்தினைவிட்டு இலாக்ஷணிகசப்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜனமுண்டாகின்றதோ, அது பிரயோஜனவதிலக்ஷணை யெனப்படும்.

எங்ஙனம் "கரையிற கிராமம" என று கூறின், கரையில குளிரசசி புனிததததனமை முதலியவறறின் உணாசசி யுண டாகிறதிலலை. கஙகையெனனும பதத்தால கரையை யறிவிக கின, கஙகையின தாமமாகிய குளிரசசி புனிதததனமை முத லியன கரையிற காணபபடும. ஆகையால் கங்கையெனனும பததிறகுக கரையில பிரயோஜனவதிலக்ஷணை (பயனுடையி லககணை) யுளது.

௨. பததிறகு எநத ஆததததில சக்திவிருத்தி யுண டாகவிலலையோ, சககியததினைப போல எவவாத ததின பிரதீதி எபபதததால எலலோருககும பிரசிததமாக உணடாகினறதோ, அவவாததத தில அபபதததின பிரயோஜனசூனயலக்ஷணை யெனனும நிரூடலக்ஷணை சொலலபபடுகின்றது.

எங்ஙனம் "நீலககுடம" எனறல முதலிய வாககியங களைக கேடடல மாததிரததான எலலாப புருஷாகளுககும குணியின உணாசசி மிகபபிரசிததமா யிருககினறது. ஆத லால நீல முதலிய பதஙகளுககுக குணியிற பிரயோஜன சூனியலக்ஷணை யிருததலால நிரூடலக்ஷணை யுணடு.

நிரூடலக்ஷணை சகதிக்குச சமானமாகினறது. யாதானு மோா விலக்ஷண அநாதிதாறபரியமுளதாயின, ஆணடு நிரூட லக்ஷணை உணடாகின்றது.

இவ்வாறு லக்ஷணையின் பேதததைக் கூறினும. அவற் றுள,

கநந. ஜகலலக்ஷணையும் அஜகல்லக்ஷணையும் மகா வாககியஙகளி லிலலை. ஆனால பாகததியாகலக்ஷணை யுண்டு. அதனறனமையை முற்கூறி வநதோம,

அநதப பாகததியாகலக்ஷணை மகா வாக்கியங்களில் லக்ஷிதலக்ஷணை யனறு; ஆனால் கேவலலக்ஷணையாம. ஏனெனின, லக்ஷியசேதனததோடு வாசசியததிறகுச சாக்ஷாத் சமபநத மிருககினறது; பரமபரை யிலலை.

யாண்டுப பாகததியாகலக்ஷணை யுளதோ, ஆணடு வாசசியததின ஏகதேசம லக்ஷிய மாகினறது. அநத வாசசியத்தின ஏகதேசததோடு வாசசியததிறகுச சாக்ஷாதசமபநத மிருககினறது, ஆதலால கேவலலக்ஷணை யாகினறது.

மகாவாககியஙகளினால ஜிஞஞாசுவுககு அகணட பிரஹ்மததின ஞான முணடாமெனறு ஈசுவரனது அநாதி தாறபரியமிருககினறது. ஆதலால நிரூடலக்ஷணையாம, பிரயோஜனவதியனறு.

கநச. ஈணடு இத்தன்மைச் சங்கை யுண்டாகின்றது —

க. வாசசியாாததததிறகு லக்ஷியசேதனததோடு சம்பநததை அஙகீகரிககின, லக்ஷியஆாததததில அசஙகததனமைககு ஹாநி யுணடாகும.

உ. சமபநததைக கொளளாவிடின லக்ஷணை பொருநதாது. ஏனெனின, சககியசமபநததினை அலலதுபோததிய(போதிககபபடுதற)சமபநததினை லக்ஷணையெனபா. அது அசஙகததிறசமபவியாது.

கடு௫. அதற்கு இது சமாதானமாம் — வாச்சியார்த்ததில் ௧ சேதனம் ௨. ஜடம் என்று இரண்டு பாகங்களுள. அவற்றில்,

௧. சேதனபாகத்திற்கு லக்ஷியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முளது

சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சுவரூபத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முண்டாகின்றது.

வாச்சியபாகமாகிய சேதனத்தின் சுவரூபமே லக்ஷிய சேதனமாம் ஆதலால் வாச்சியத்திலுள்ள சேதனபாகத்திற்கு லக்ஷியசேதனத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது.

௨ வாச்சியத்திலுள்ள ஜடபாகத்திற்கு லக்ஷியசேதனத்தோடு அதிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது.

கற்பிதத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடுவதில்லை. எங்ஙனம் கற்பித கானல்ஜலத்தால் அதிஷ்டானமாகிய பூமி நனைகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே ஈண்டும் அறிந்து கொள்க

கடுசா. வேறு சங்கை —

௧. "தத்" பதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் லக்ஷணையை அங்கீகரித்து, "துவம்" பதத்திற்கும் அகண்ட சேதனத்தில் லக்ஷணையை அங்கீகரிக்கின், புநருக்தி தோஷம் (கூறியது கூறுதலென்னும் குற்றம்) உண்டாகுதலான "கடம் கடம்" என

னும வாக்கியத்தினைப்போல அப்பிரமாண வாக்கியமாகும.

உ. இரண்டு பதங்களுக்கும லக்ஷியார்த்தம வேறெனக் கொள்ளின அபேதத்தை யறிவிக்குந்தனமை யுண்டாகாது.

கடு௭. அதற்கு இது சமாதானமாம் —

க. மாயாவிசிஷ்டனும அந்தக்கரண விசிஷ்டனுமோ "தத" பதத்திறகும "துவம" பதத்திற்கும சக்கியராவா; உபகிதா லக்ஷியராவா. பிரஹ்மசேதனம இரண்டு பதங்களுக்கும் லக்ஷியமாமாயின் புநருத்தி தோஷமுண்டாம. அநதப பிரஹ்மசேதனம் லக்ஷியமன்று ஆனால மாயா உபகிதனும அந்தக்கரண உபகிதனும லக்ஷியராவா. அவா உபாதிகளின பேதத்தால பின்னராவா; புநருத்தி தோஷமில்லை.

உ. உபகிதம இரண்டும பரமார்த்தமாக அபின்னமாம். ஆதலால் அபேதத்தை அறிவிக்குந்தன்மை வாக்கியத்திறகுசசமபவிக்கின்றது இவவாறனறி"தத" பதார்த்த "துவம" பதார்த்தங்களுக்கு உத்தேசவிதேயபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், அபேதத்தை அறிவிக்குந்தன்மை தோஷமின்றியதாம.

க. "தத" பதார்த்தத்தில பரோக்ஷத்தன்மைப் பிரமத்தை நிவர்த்திததறபொருட்டு, "தத" பதார்த்

தததை உதபேசிதது "துவம" பதாரததததன
மை விதேயமாம.

உ. "துவம" பதாரததததில பரிசசினனததன்மைப
பிரமததை நிவாரததிததற பொருடடு, "துவம"
பதாரததததை யுதபேசிதது "தத" பதாரததத
தனமை விதேயமாம.

கஙஅ புநருததியைப பரிகரிததறபொருடடுச சில
நூலாசிரியாகளுககு இததாறபரிய முணடு — பதஙகளுககு
வேறு வேறு லக்ஷகததனமை அஙகீகரிககின, புநருதத
யின் சஙகையுணடாம. அநதப் பின்ன பின்னமான லக்ஷகத
தனமையிலலை ஆனால மீமாமசகா கிரமபபடி இரணடு பதங
களும சோநது அகணடப பிரஹ்மததின லக்ஷகஙகளாம.

இவ்வாற்றால இலக்ஷணையின பிரசஙகததில வெகு விசா
ரம் பழமையான ஆசிரியாகளால எழுதபபட்டிருககின்றது.
அதன தனமைமாததிரம சுருககமாக அறிவிககபபடடது

கஙக இவவாறு முதலிலோ பதததின சகதி அலலது
லக்ஷணையின ஞானததோடு கூடிய வாககியததின சிரவண
சாக்ஷாதகாரமுணடாய், முன அநுபவிககப்படட பதாரததங
களின ஸமிருதி யுணடாகின்றது. அதன பினனாப் பதாரத
தஙகளினது சமபநதத்தின ஞானவடிவ அலலது சமபநதத
தோடுகூடிய பதாரததஙகளின ஞானவடிவ வாக்கியார்த்த
போத முணடாகினறது. அதனையே சாப்தபோதமெனறுங
கூறுவா. ஆதலால சப்ததததினது சகதி அலலது லக்ஷணவிரு
ததிகளின் ஞானம் சாப்தபோதததிற கேதுவாம.

உக. சாப்தபோதத்தின் ஆகாங்க்ஷை முதலிய நான்கு சககாரிகளின் நிரூபணம் கசo-கருக்.

கசo. க. ஆகாங்க்ஷைஞானம், உ. யோக்கியதைஞானம், ஙு. தாற்பரியஞானம், ச. ஆசத்தி என்னும் இவை நான்கும் சககாரிகளாம்.

க. ஆகாங்க்ஷை (அவாய்நிலை) என்பது இச்சைக்காம். அது சேதனத்தில் உண்டாகின்றதாயினும் பதத்தினது அர்த்தத்திற்கு எவ்வளவு காலம் வேறு பதார்த்தங்களோடு அந்வயஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அவ்வளவு காலம் தன் அர்த்தத்தின் அந்வயத்தின் பொருட்டு வேறு பதத்தின் இச்சை சமானமாகத்தோற்றுகின்றது அந்வயபோதமுண்டாகியபின் தோற்றுவதில்லை. அது ஆகாங்க்ஷையெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் "இவன் வருகின்றான் புத்திரன், ராஜனுடைய புருஷன், விலக்கப்படுக" இவன் ராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றான் என்று ராஜ பதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு அந்வயபோதமுண்டாகியபின் புருஷ பதார்த்தத்தில் அந்வயபோதத்திற் கேதுவான ஆகாங்க்ஷை ராஜ பதார்த்தத்தி லில்லையாகலின், "ராஜனது புருஷன் விலக்கப்படுக" என்னும் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் "புருஷன் விலக்கப்படுக" என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆகாங்க்ஷைஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது

வாகாவிடின, "ராஜாவின புத்திரன் வருகின்ருன்; ராஜாவின புருஷன, விலக்கப்படுக"? என்னும போதம உண்டாதல வேண்டும. ஆதலால ஆகாங்க்ஷை ஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம.

கசக. உ. ஒருபதார்த்தத்திற்கு வேறுபதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை **யோக்கியதை** யெனபா. யாண்டு யோக்கியதையிலலையோ, ஆண்டுச்சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை. **எங்ஙனம்** "தீயால நனைக்கின்ருன" என்னும வாக்கியத்தில தீயினகணுள்ள கரணத்தன்மைவடிவ மூன்ருமவேற்றுமைப் பொருட்கு நனைத்தற பதார்த்தத்தில நிரூபிக்குந்தன்மைச் சம்பந்தவடிவ யோக்கியதையிலலை யாகலின சாப்தபோத முண்டாகிறதிலலை. சாப்தபோதத்தில யோக்கியதை யேதுவாகாவிடின, "தீயால நனைக்கின்ருன"என்னும வாக்கியத்திலுல சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும. ஆதலால யோக்கியதை ஞானம சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம.

கசஉ. ௩. சொல்லுவோனது இச்சையினைத் தாற்பரியமெனபா. எவ்வாக்கியத்தில தாற்பரியஞான முண்டாகவிலலையோ அதன சாப்தபோத முண்டாகிறதிலலை.

(க) **எங்ஙனம்** " * சைந்தவத்தைக கொண்டுவா " வெனனும வாக்கியத்திலுல போஜனசமயத்தில குதிரையினகண சொல்லுவோனது இச்சையாகிய

* சிந்துவினினறும உண்டாயது சைந்தவம. சிந்துவெனபது சமுத்திரத்திற்கும ஓர்தேசத்திற்கும பெயராம. சமுத்திரத்தினினறு முண்டாகிய உப்பிற்கும, சிந்துதேசத்தி லுண்டாகிய குதிரைக்கும சைந்தவமெனபது காரண இடுகுறியாம.

தாறபரியம சமபவியாமையால குதிரையின் சாப் தபோத முண்டாகிறதில்லை.

(உ) அங்ஙனமே நடததற சமயததில உபபின சாப்த போத முணடாகிறதில்லை

தாறபரிய ஞானம சாபதபோததிறகு ஏதுவாகாவிடின "சைநதவததைக கொணடுவா" எனனும வாககியததினுலை போஜன சமயததில குதிரையின ஞானமும, நடததற சமயததில உபபின ஞானமும உணடாதலவேணடும. ஆதலால சாபதபோததில தாறபரியஞானம ஏதுவாம.

கசா. அஙஙனமே வேதததினது அநதபாகமாகிய வேதாநதமென்னும உபநிஷதஙகளுககுத தாறபரியமகொளளப்படாததும தளளபபடாததுமாகிய அததுவிதீயப பிரஹமததின போதததிலாம; உபாசனுவிதியில தாறபரியமிலலை. ஏனெனின,

(க) இலௌகிக வாக்கியங்களின் தார்ப்பரியமோ பிரகரண முதலியவறறுன அறியபபடுகினறது. அநதப பிரகரணமுதலியன காவியபபிரகாச காவியபபிரதீபஙகளில எழுதபபடடிருககிறன.

(உ) வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியஞானத்திற்கு ஏது உபககிரம உபசஙகாரமுதலிய ஆறும. [க] உபககிரம உபசஙகாரஙகளின் ஒருவடிவததனமை, [உ] அப்பியாசம, [ங] அபூாவதை, [ச] பலம, [ரு] ஆாததவாதம, [சா] உபபததி யெனனும ஆறும் வைதிக வாக்கியங்களினது தாற்பரியந்

தின் லிங்கஙகளாம. இவறறுல வைதிக வாக்கியங் களின தாறபரியம அறியபபடுகினறமையால இவை தாற்பரியத்தின் லிங்க மெனபபடுகினறன. அது தூமததினுல வஙநியறியபபடுகினறதாகலின வஙநியின லிஙகம தூம மெனபபடுவது போல வாம.

(ங) உபநிடதஙகளுககு வேறுயக் கர்மகாண்டத்தை யறி விக்கும் வேதத்தின் தாற்பரியம் காமவிதியிலுளது. உபககிரம உபசஙகாரமுதலியன பூாவவேதததின காமவிதியில இருககுமாறு ஜைமிநியாற செயயப பட்ட துவாதசாததியாயி யெனனும பூாவமீமா மசையில ஸபஷடமாம.

(ச) உபநிஷததது வடிவ வேதததின உபககிரம உபசங கார முதலியன அததுவிதீயப பிரஹமததின கண ணும ஆதலால அததுவிதீயப பிரஹமததில அவ ற்றிற்குத் தாற்பரிய முண்டு

கசச. [க] எங்ஙனம் சாநதோககியததின ஆரு வது அததியாயததினது உபககிரம (ஆரமப)ததில அததுவிதீ யப்பிரஹம மிருககினறது, உபசஙகாரததி (முடிவி)லும அத விதியபபிரஹ்ம மிருககினறது. எநத ஆததம ஆரமபததி

* இது "தததுவமஸி மகாவாககிய உபதேசம்" எனனும பெய ரால் தமிழில மொழிபெயாககபபட்டுளது. இதன விரிவை யறிய விருமபுவோா ஆணடுக கணடுகொளக.

முளதோ அதுவே முடிவிலும உளதாயின, ஆணடு உபக்கிரம உபசங்காரங்களின் ஏகரூபத்துவம் சொலலபபடுகினறது.

௧௪௫. [உ] அடிககடி சொலலுதலே அப்பியாசமெனபா. சாநதோககியததின ஆறுவது அததியாயததில ஒனபது முறை "தததுவமஸி" வாககியமிருககினறதாகலின அதவிதீயப பிரஹமததில அப்பியாச மிருககினறது.

௧௪௬ [௩] வேறு பிரமாணங்களிலை அறியப்படாத தனமையினை அபூர்வதையெனபா. உபநிஷதது வடிவ சபதப் பிரமாணததின வேறாய பிரமாணஙகடகு அததுவிதீயப பிரஹமம விஷயமனறாகலின, அதவிதீயப பிரஹமததில அறியபபடாததனமைவடிவ அபூாவதை யிருககினறது.

௧௪௭ [௪] அதவிதீயப பிரஹமத்தின ஞானத்திலை் மூலததோடுகூடிய சோக மோகஙகளின நிவிருததி பயனெனபபடடிருககினறது.

[௫] ஸதுதியினையாவது நிநதையினையாவது அறிவிக்கும வசனம அர்த்தவாத மெனபபடும. அதவிதீயப் பிரஹமததை யறிவிககும ஸதுதி உபநிடதஙகளில ஏபஷடமாம.

௧௪௮ [௬] சொல்லிய அாததத்திற்கு அநுகூலமான யுக்தியினை உபபத்தியெனபா. சாநதோககியததில சகல பதாாததஙகளுககும பிரஹமததோடு அபேதததைச சொலலுதறபொருடடுக் காரியததிறகுக காரணததோடு அபேதத்

தைப பிரதிபாதிததல அநேக திருஷடாநதஙகளாற சொல லபபடடிருககினறது

கசக இவவாறு ஆறு லிஙகஙகளால சகல உபநிஷ தஙகளுககும தாறபரியம அதவிதீயபபிரஹமததி லுளது அநத ஆறு லிஙகஙகளை உபநிஷதஙகளின வியாககியானததில பகவான பாஷியகாரா வெளிபபடையாய எழுதியிருககின றனா. அவறறால வேதாநத வாககியஙகளுககு அதவைதப பிரஹமததில தாறபரியநிசசய முணடாகினறது.

எநத அாததததில சொலலுவோனது தாறபரியததின ஞானம உளதாகினறதோ, அவவாததததின ஞானம கேட பவனுககுச சபதததினால உணடாகினறது. ஆதலால தாறப ரியஞானமும சாபதபோதததிறகு ஏதுவாம.

கரு௦ ச. யோககிய பதஙகளின சகதி அல்லது லக்ஷ ணாவிருததியாகிய சமபநதததினால மறைபபினறிய பதாத தஙகளின ஸமிருதி உணடாகினறது. அது ஆசக்தி (அண மை) எனபபடுகினறது. இததனமையஆசததி சுவருபமாகச சாபதபோகததிறகு ஏதுவாம. அதன ஞானம ஏதுவனறு. இவவாறறால ஆகாஙக்ஷை ஞானம, யோககியதை ஞானம, தாறபரியஞானம, ஆசததி எனபன சாபதபோதததிறகு ஏதுவாம. இநநானகினையும சாப்தசாமக்கிரி யெனபா.

கருக. இவவாறறால,

க. ஏணடுச சகதி அலலது லக்ஷணையோடு கூடிய சபத த்தின ஞானம பிரமைககுக கரணமா யிருததலின் பிரமாணமாம்.

௨. பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி அதினின்றும் உண்டா கிச் சாப்திப்பிரமையைப் பெறுகின்றது. ஆதலால் அது வியாபாரமாம்.

௩. சாப்திப்பிரமை பயனும்.

சப்தப்பிரமாண நிரூபணமென்னும்
ஐந்தாவது ரத்நம் முடிந்தது.

ஆறாவது ரத்நம்.

௫. அர்த்தாபத்திப்பிரமாண நிரூபணம் ௧௫௨-௧௬௨.

௨௨. அர்த்தாபத்திப்பிரமை பிரமாணங்களினது சுவரூபத்தின் நிச்சயம் ௧௫௨-௧௫௩.

௧௫௨. அர்த்தாபத்திப்பிரமையின் கரணத்தினை அர்த்தாபத்திப்பிரமாண மென்பர். எங்ஙனம் பிரமாணப்பிரமைகளை யறிவிக்கும் பிரத்தியக்ஷ சப்தங்களோ, அங்ஙனமே அர்த்தாபத்திச் சத்தமும் பிரமாணம் பிரமை யென்னும் இரண்டனையும் அறிவிப்பதாம்.

௧௫௩. உபபாதகக் கற்பனைக்கு ஏதுவான உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப்பிரமாண மென்பர். உபபாதக ஞானத்தினை அர்த்தாபத்திப்பிரமை யென்பர்.

உபபாதகம் சமபாதகம் என்பன பரியாயச்சொற்கள்.

உபபாததியம சமபாததியம எனபன பரியாயசசொற கள.

க. எஃதின்றி எது சமபவியாதோ அதறகு அது உப பாத்திய மெனபபடுகினறது எங்ஙனம் இராததிரி போஜனமினறிப பகலுணணுப் புருடனிடததுப பருமை சம்பவியாதாகலின இராததிரி போஜனத தின உபபாததியம ஸ்தூலததனமையாம

உ. எதன அபாவததால் எதன அபாவம உளதாகின றதோ, அது அதன உபபாதக மெனபபடுகினறது. எங்ஙனம் இராததிரி போஜனததின அபாவததால பகலுணணுதவனுககு ஸதூலததனமையின அபா வமிருததலால இராததிரி போஜனம ஸதூலததன மையின உபபாதகமாம

க இவ்வாறு உபபாததியததினது அநுபபததியின (அசமபவததின) ஞானததினுல உபபாதகததைக கறபிததல அர்த்தாபத்திப்பிரமை யெனபபடுகின றது உபபாதககறபனைககு ஏதுவான உபபாததி யததினது அநுபபததியின ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனபபடுகினறது

அர்த்தமெனபது உபபாதக வஸது; அதன ஆபததி யெனபது கறபனை; இவவாததததால அர்த்தாபத்தியென னுஞசொல பிரமையை யறிவிபபதாம. ஆததததின கற பனை எதனுல உளதாகினறதோ, அநத உபபாததியததினது

அநுபபததியின ஞானமாகிய பிரமாணம அர்த்தாபத்தியேன்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாம்.

உக. அர்த்தாபத்திப்பிரமையின் பேதம்

கருச-கருஎ

கருச. அவ்வாததாபததி க திருஷடாாததாபததி (காணடலருததாபததி), உ சுருதாாததாபததி (கேளவியருததாபததி) எனனும பேதததால இருவகைததாம.

க யாணடுத திருஷட உபபாததியததினது அநுபபததியின ஞானததினுல உபபாதகததினது கறபனை உணடாகினறதோ, ஆணடுத திருஷடார்த்தாபத்தி சொலலபபடுகினறது எங்ஙனம். பகலுணணுதவனது பருமனில இராததிரி போஜனததின ஞானம திருஷடார்த்தாபத்தியாம ஏனெனின, உபபாததியமாகிய ஸதூலததனமை திருஷடமாம.

கருரு. உ யாணடுச சுருத உபபாததியததினது அநுபபததியின ஞானததால உபபாதகததினது கறபனை உணடாகினறதோ, ஆணடுச சுருதார்த்தாபத்தி சொலலப்படுகினறது எங்ஙனம "வீடடிலிலலாத தேவதததன ஜீவிக்கினரு" னெனனும வாககியததைக் கேடடு, வீடடிறகு வெளியிடததில தேவதததனது இருபபினறி வீடடிலிலலாத தேவதத்தனது ஜீவனம பொருநதாதாகலின, வீடடிலில்லாத தேவதததனது ஜீவனத்தின அநுபபததியினுல தேவதததனது வீடடிறகு வெளியிலிருததறறனமை கறபிககபபடுகினறது. ஆணடு வீட்டிலிலலாத தேவதததனது ஜீவனம திருஷடமனறு; ஆனுல சுருதமாம.

க. சுருத ஆாததததின (கேட்ட பொருளின) அநுபப ததியினல உபபாதகததைக கறபிததல சுருதார்த் தாபத்திப்பிரமை யெனபபடுகினறது.

உ. அதறகேதுவான சுருத ஆாததததினது அநுபபத தியின ஞானம சுருதார்த்தாபத்திப்பிரமாண மென ப்படுகினறது.

ாண்டு வீட்டிலில்லாத தேவத்தனது ஜீவனம உபபாத் தியமாம; வீட்டினும வெளியிலிருததல உபபாதகமாம.

கஞிசா. க. அபிதாநாநுபபததி உ அபிகிதாநுபபததி எனனும பேதததால சுருதாாததாபததி இருவகைத்தாம.

க. "துவாரம (வாயிலை)" அலலது "மூடு" எனறல் முதலிய இடஙகளில யாணடு வாககியததின ஏகதேசம உசச ரிககப்பட்டு, ஏகதேசம உசசரிககபபட்டவிலலையோ, ஆணடுச சுருதபதததினது அாததததின அநவயயோககிய ஆாததத தின அலலது அநவயயோககிய அாததததை யறிவிககும பதததின அததியாகாரம உணடாகினறது. அவவாததததின அல்லது பதததின் அததியாகாரததின ஞானம வேறு பிர மாணததாற சமபவியாது. அாததாபததிப பிரமாணததால உணடாகினறது. ஈணடு அபிதாநாநுபபத்திவடிவச் சுருதார்த்தா பத்தி யுளது ஏனெனின, ஒருபதாாததததிறகு இஷ்டமாகிய வேறு பதாாததததோடு அநவய போதததில உளள சொல லுவோனது தாறபரியததினை அபிதான மெனபா. "வாயிலை" அல்லது "மூடு" எனறிவவளவு மாததிரஙகூறின, ஆணடு

"வாயிலே மூடு" எனனும் உணாசசி கேடபவனுக் குண்டா தலவேணடு மெனபது சொலலுவோனது தாறபரியமாகிய அபிதாநமாம். ஆதலால அது அபிதாநாநுபபத்தி யெனப்படு கினறது. எணடு,

(க) அாததததின அல்லது சபததததின அததியாகாரம் உபபாதகமாம.

(உ) முறகூறிய தாறபரியம உபபாத்தியமாம.

கஙஎ. உ. யாண்டுச சகலவாககியஙகளின அாததமும் வேறு அாததததைக கறபிததலினறி உண்டாகாததாகின றதோ, ஆணடு அபிகிதாநுபபத்தி வடிவச் சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. எங்ஙனம் ஸுவர்க்காமோ யஜேத "சொாககாமன யாகஞசெயயககடவன" எனனும வாககியததின பொருள அபூாவததைக கறபிததலினறி உணடாகாததாயிருததலின அபிகிதாநுபபத்திவடிவச் சுருதார்த்தாபத்தியாம. எணடு,

(க) யாகம சுவாககததிறகுச சாதனமாதல உபபாத்திய மாம அதன அநுபபததியினுல உபபாதகமான அபூாவததின கறபனையுளது.

(உ) கடைசி ஆகுதியை யாக மெனபா.

(ங) சுகவிசேஷததினைச சுவர்க்க மெனபா. காமஜநிய சமஸகாரவடிவ அதிருஷடததினை அபூர்வ மென பா. சுவாககசாதனததனமை திருஷட மனறு; ஆனுல சுருதமாம; ஆதலால சுருதாாததாபததி யாம.

உஅ. அர்த்தாபத்திப்பிரமை ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாதல் க௫அ-ககூஉ.

க௫அ. சுருதார்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கநுகூலமான உதாரணம் —"தரதி ஶோகமாத்மவித்-ஆத்மஞானி சோகத்தைக் கடக்கின்றான்" என்பதாம். ஈண்டு ஞானத்தினால் சோகத்தின் நிவிர்த்தி சுருதமாம். அது சோகத்தின் மித்தியாத்தன்மையின்றி நிகழாது. ஆதலால் ஞானத்தால் சோகத்தினது நிவிர்த்தியின் அநுபபத்தியினால் பந்தமித்தியாத்தன்மையின் கற்பனை உண்டாகின்றது. பந்தமித்தியாத்தன்மை உபபாதகமாம். ஞானத்தால் சோகம் நீங்குதல் உபபாத்தியமாம். அது திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம், ஆதலால் சுருதார்த்தாபத்தியாம்.

க௫கூ. அங்ஙனமே மகாவாக்கியங்களில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களினது அபேதம் கேட்கப்படுகின்றது. அது ஔபாதிக பேதம் (உபாதியினாலாகிய வேற்றுமை) உள்ளதாயின் சம்பவிக்கும், சுவரூபமாகப் பேதமுள்ளதாயின் சம்பவியாது. ஆதலால் ஜீவப் பிரஹ்மங்களினது அபேதத்தின் அநுபபத்தியினால் பேதத்தின் ஔபாதிகத்தன்மைஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணஜந்யமாம்.

க. ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் உபபாத்தியமாம்.

உ. பேதத்தில் ஔபாதிகத்தன்மை உபபாதகமாம்.

௩. சகல உபபாத்திய ஞானமும் பிரமாணமாம்.

உ. உபபாதகத்தின் ஞானம் பிரமையாம்

என்று ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் வித்வானுக்குத் திருஷ்டமும் அந்நியருக்குச் சுருதமுமாமாகலின், இது திருஷ்டார்த்தாபத்தி சுருதார்த்தாபத்தி யெனனும் இரண்டுக்கும் உதாரணமாம்.

கசுO. அந்நனமே இரஜதத்தின் அதிகரணமாகிய சுத்தியில் இரஜதத்தின் நிஷேதம் திருஷ்டமாம் அது இரஜதத்தின் மித்தியாத்தனமையின்றிச் சமபவியாது. ஆதலால் நிஷேதத்தின் அநுபபத்தியினால் இரஜதமித்தியாத்தனமையின் கற்பனை உண்டாகின்றது இது திருஷ்டார்த்தாபத்திக்கு உதாரணமாம் என்று,

க. இரஜதநிஷேதம் உபபாத்தியமாம்.

உ மித்தியாத்தனமை உபபாதகமாம்

கசுக. மனத்தின் விலயத்திற்குப் பின்னர் நிருவிகற்ப சமாதிகாலத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்ம மாத்திரம் எஞ்சியிருக்கும். சகல அநாத்ம வஸ்துக்களுக்கும் அபாவமுண்டாகின்றது. அவ்வநாத்மவஸ்துக்கள் மானதமாயின், மனத்தின் விலயத்தால் அவற்றிற் கபாவம் சமபவிக்கும்; மானதமன்றாயின் மனத்தின் விலயத்தால் அபாவமுண்டாகிறதில்லை என்னின், ஒன்றின் விலயத்தால் ஒன்றற் கபாவம் உண்டாகாது ஆதலால் மனத்தின் விலயத்தால் சகல த்துவைதாபாவங்களின் அநுபபத்தியினால் சகல த்துவைதங்களும் மனோமாத்திரமாமெனனும் கற்பனை உண்டாகின்றது. என்று,

க. மனதின விலயததால சகல துவைதஙகளின் விலயம உபபாத்தியமாம்

உ. அதன ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம்

ங. சகல துவைதஙகளுககும மானததனமை உபபாதகமாம்

ச. அதன ஞானம அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம்

ககூஉ. இநத ஸதானததில உபபாதகபபிரமையின அசாதாரணகாரணம அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அது நிா வியாபாரமாயிருககினும, அதனகண உபபாதகபபிரமையின காரணததனமை சமபவிககினறது இது உபமானநிருபணத திற கூறபபடடிருககினறது.

அாததாபததிப பிரமாண நிருபணமென்னும
ஆறவது ரத்நம் முடிந்தது

ஏழாவதுரத்நம்.

ள. அநுபலபதிபபிரமாண நிருபணம்

ககூங—கஅக.

உரு நியாயசாஸ்திரத்தின்படி அபாவத்தின் சுவரூபத்தை நிச்சயித்தல்

ககூங—ககூகூ.

ககூங. அபாவபபிரமையின அசாதாரணகாரணததை அநுபலப்திப்பிரமாண மெனபா.

க. பிராசீனநையாயிகா நிஷேதமுகபபிரதீதி (விலககு முக வுணாசசி)யின விஷயததினை அபாவ மெனபா.

உ. நவீனநையாயிகா சமபநத சாதிருசியஙகளுககுப பினனமாயப பிரதியோகி யபேகைஷயுடைய பிரதீதி ககு விஷயமாவதனை அபாவ மெனபா

பிரதியோகி யபேகைஷயுடைய பிரதீதிககு விஷயமோ சமபநதமும சாதிருசியமுமாம. அது அதனினும வேறனறு ஆதலால பினனமாகவோ பிறவும உள. அவை பிரதியோகி சாபேகூஷ பிரதீதிககு விஷய மனறு; ஆனால பிரதியோகி யின நிரபேகூஷப் பிரதீதிககு விஷயமாம. ஆதலால அபாவத தின லகூஷணததிறகு ஓரிடததும அதிவியாபதியிலலை.

ககூச. அநத அபாவம இருவகைததாம க. ஒனறு அநநியோநநியாபாவம; உ. மறறையது சமசாககாபாவம். அவறறுள அநநியோநநியாபாவம ஒருவிதமேயாம. சமசாக காபாவததிறகு நானகு பேதமுணடு. அவை (க) பிராகபா வம, (உ) பிரதததுவமஸாபாவம, (ந) சாமயிகாபாவம, (ச) அததியநதாபாவம எனபனவாம.

ககூரு. க. அபேததகை நிஷேதிககும அபாவததினை அந்நியோந்நியாபாவ மெனபா.

அலலது அததியநதாபாவததின வேறாய உறபததி நா சஙகளிலலாத அபாவததினை அந்நியோந்நியர்பாவ மென்பா அதனைப பேத மெனறும், பின்னத்தன்மை யெனறும, அதிரிக் தத்தன்மை யெனறும, வேற்றுமை யெனறும கூறுவா.

(௧) உற்பத்திசூந்யமோ பிராகபாவமுமாம்; அது நாச சூநிய மன்று.

(௨) நாசசூந்யமோ பிரத்துவம்சாபாவமுமாம்; அது உற்பத்திசூநிய மன்று.

(௩) உற்பத்தி நாசசூநியமோ ஆத்மாவுமாம்; அது அபாவவடிவ மன்று, பாவவடிவமாம்.

(௪) உற்பத்திநாசசூநிய அபாவவடிவமோ அத்தியந்தாபாவமுமாம். அது அந்நியோந்நியாபாவவடிவ மன்று, ஆனால் அதனின் வேறும்.

"கடம் படமன்று" என்று சொல்லுதலால் கடத்தில் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதமுண்டாகிறது. ஆதலால் கடத்தில் படத்தினது அபேதத்தை நிஷேதிப்பது கடத்தில் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம்.

௧௬௬ உ. அதனின் வேறாய அபாவத்தினைச் சம்சர்க்காபாவ மென்பர்.

(௧) அநாதிஸாந்த அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவ மெனப்படுகின்றது தனது பிரதியோகியின் உபாதானகாரணத்தில் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அது கடத்தின் பிராகபாவத்திற்குப் பிரதியோகி கடமாதலாம். அதன் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அது அநாதியும் (உற்பத்தியின்றியதும்) ஸாந்தமும் (அந்தமுடையது) மாம்.

[௧] அநாதி அபாவமோ அத்தியந்தாபாவமுமாம்; அது ஸாந்தமன்று.

[௨] ஸாந்த அபாவமோ சாமயிகாபாவமுமாம், அது அநாதியன்று.

[௩] வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அநாதிஸாந்தம் மாயையாம்; அது அபாவமன்று. ஆனால் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமா யிருத்தலின், சத்தசத்திற்குவில க்ஷணமான அநிர்வசநீயபாவரூபம் மாயையாம்.

௧௬௭ (௨) ஸாதி அநந்த அபாவம் பிரத்துவம்ஸாபாவ மெனப்படுகின்றது. அது தண்ட முதலியவற்றால் கட முதலியவற்றின் துவம்ஸ முண்டாவதாம்.

[௧] அநந்த அபாவமோ அத்தியந்தாபாவமுமாம், அது ஸாதியன்று.

[௨] ஸாதியபாவமோ ஸாமயிகாபாவமுமாம், அது அநந்தமன்று

[௩] ஸாதி அநந்தமோ மோக்ஷமுமாம். என்னெனின்,

(௧) ஞானத்தால் மோக்ஷமுண்டாகின்றது, ஆதலால் ஸாதியாம்.

(௨) முக்தனுக்கு மீண்டும் சம்சார முண்டாவதில்லை; ஆதலால் அநந்தமாம்.

ஆனால் மோக்ஷம் அபாவவடிவமன்று, பாவவடிவமாம்.

அஞ்ஞானந்தற் (அதன்) காரியங்களின் நிவிருத்தியினை மோக்ஷமென்பர். நிவிருத்தியென்பது துவம்ஸத்திற்காம். ஆத

லால மோக்ஷமும அபாவவடிவமாம. அங்ஙனமாயினும், கற பிததத்தின நிவிருததி அதிஷ்டானவடிவ மாகினறது. அஞ ஞானமும் அதன காரியமும கறபிதமாம. ஆதலால அவற றின நிவிருததி அதிஷ்டானப பிரஹமவடிவமாம ஆதலால அபாவவடிவம மோக்ஷமன்று, ஆனால பிரஹ்மவடிவமா யிரு ததலின பாவவடிவமாம.

௧௬அ (ங) உறபததி நாசமுடைய அபாவம் ஸாமயி காபாவ மெனபபடும. யாணடு ஓாகாலததிற் பதாாதத முள தாய், ஓாகாலததிற பதாாதத மிலதாகினறதோ, ஆணடுப பதாாதத சூநிய காலததில அபபதாாததத்தின ஸாமயிகாபா வம் உணடாகினறது. எங்ஙனம் பூதலமுதலியவறறில கடமு தலியன ஓாகாலததிருநது ஓாகாலத திலலவாகினறன. ஆண டுக கடசூநியகாலசமபநதியாகிய பூதகாலமுதலியவறறில கட முதலியவறறின ஸாமயிகாபாவ முளது.

சமயவிசேஷததில உறபததியாயச சமயவிசேஷததில நஷடமாவதெதுவோ, அது ஸாமயிகாபாவ மெனபபடும. எங்ஙனம் பூதலததினினறும கடததை வேறிடததிற கொ ணடுபோயின, அபபோது கடததின அபாவம பூதலததில உறபததி யாகினறது. அதே பூதலததிற கடததைக கொண டுவரின, அபபோது கடததின அபாவம பூதலததில நஷட மாகின்றது. இவவாறுால ஸாமயிகாபாவம உறபததி நாச முடையதாம.

[க] உற்பததியுடையதோ பிரததுவமஸாபாவமுமாம்; அது நாசமுடையதன்று.

[உ] நாசமுடையதோ பிராகபாவமுமாம, அது உற்பததியுடைய தனறு.

[ந] உறபததிநாச முடையனவோ கட முதலிய பூதபௌதிகமான அநேக பதாாததஙகளாம; அவை அபாவரூபமனறு. ஆனால விதிமுகவுணர்ச்சி (இருககிறதெனனும உணாசசி) ககு விஷயமாயிருததலின பாவரூபஙகளாம

கசுக. [ச] அநநியோநநியாபாவததிறகு வேறான உறபததிசூநியமும நாசசூநியமுமான அபாவம அத்தியந்தாபாவ மெனப்படும. யாணடு ஒருகாலததிலும எபபதாாததம இருபபதிலலையோ, ஆணடு அபபதாாதததின அத்தியந்தாபாவம் சொலலபபடுகினறது எங்ஙனம்: வாயுவில உருவமும கநதமும எககாலததிலும இருபபதில்லை. ஆணடு உருவத்திறகும கநததிறகும அத்தியந்நாபாவ மிருககினறது. ஆத்மாவினிடதது உருவம இரசம, கநதம, ஸபரிசம, சப்தம் என்பன எனறு மிருபபதிலலை. ஆதலால உருவமுதலியவற்றின அத்தியந்தாபாவம் ஆதமாவி லிருககினறது.

[க] உறபததிசூநியமோ பிராகபாவமுமாம; அது நாசசூநியமன்று.

[உ] நாசசூநியமோ பிரத்துவமஸாபாவமுமாம், அது உறபததிசூநிய மனறு.

[ந] உறபததிநாசசூநியம பிரஹ்மமுமாம, அது அபாவரூபமனறு, ஆனால பாவரூபமாம.

[ச] உறபததிநாசரூநிய அபாவரூபமோ அநநியோந நியாபாவமுமாம், அது அநநியோநநியாபாவத தின வேறனறு.

உகூ. முற்கூறிய அபாவத்தின் சுவரூபத்தில் வேதாந்தத்திறகு விருத்தமான அம்சங்களைக் காட்டுதல் கஎ0-கஎஅ.

கஎ0 இவவாறு அபாவஙகள நியாயசாஸதிரததின படி சொலலபபடடன. இதில வேதாநததிறகு விருதத மான அமசஙகளைச சுருககமாயக காடடுவாம.

க. கபாலததில கடத்தின் பிராகபாவத்தினை அநாதி யெனபா. அது பிரமாணவிருததமா மாகலின வேதாநததைை அநுசரிதத தனறு. ஏனெனின கடபபிராகபாவததின அதிகரணம ஸாதியாம, பிரதியோகியாகிய கடமும ஸாதியாம. பிராகபாவ ததிறகு அநாதிததனமை எவவாறுணடாம?

மாயையில சகல காரியஙகளின பிராகபாவததிறகும அநாதிததனமை கூறின சமபவிககினறது, மாயை அநாதி யாகலின. ஆனால மாயையிற காரியததின பிராகபாவததை அஙகீகரிததல வியாததமாம சிததாநததில இஷடமுமனறு, ஆதலால் பிராகபாவம ஸாதிஸாநதமாம.

கஎக. உ. அஙஙனமே நையாயிகமதததில பிரததுவம ஸாபாவமும தனது பிரதியோகியின உபாதானததிலேயே யிருககினறது; ஆதலால் கடததின துவமஸம கபாலமாததி

ரத்திருப்பதாம; அது அநநதமாம என்று கூறுதல் அசஙகத மாம. கடததுவமஸததின அதிகரணமாகிய கபாலததின நாச ததால கடததுவமஸததிறகு நாசம உணடாகுதலால பிரத துவமஸாபாவமும ஸாதி ஸாநதமாம.

கஎ௨. ௩. அஙஙனமே அநநியோநயாபாவமும ஸாதிஸாநத அதிகரணததில ஸாதிஸாநதமாம. எங்ஙனம் கடததில படததின அநநியோநயாபாவ மிருககினறது, அதன அதிகரணம கடமாம, அது ஸாதியும ஸாநதமுமாம. ஆத லால கடததி லிருபபதாகிய படாநநியோநயாபாவமும ஸாதிஸாநதமாம. அநாதி அதிகரணததில அநநியோநயா பாவம அநாதியாம. ஆனால அது அநாதியும ஸாநதமுமாம; அநநதமனறு.

கஎ௩. எங்ஙனம் பிரஹமததில ஜீவனது பேத மிருக கினறது. அது ஜீவனது அநநியோநயாபாவமாம. அதன அதிகரணம பிரஹமமாம; அது அநாதியாம. ஆதலால்,

(க) பிரஹ்மததில ஜீவனது பேதவடிவ அநநியோந நியாபாவம அநாதியாம

(௨) பிரஹமஞானததினால அஞஞானநிவிருத்திவாயி லாகப பேதததிறகு அநத முணடாகினறது. ஆத லால அது ஸாந்தமாம.

கஎ௪. அநாதி பதாாததததிறகும ஞானததினால நிவிரு ததி அதவைத வாதததில இஷடமாம. இதனறறுன க. சுதத சேதனம, ௨. ஜீவன, ௩. ஈசுவரன, ௪. அவிதஃதை, ரு. அவித

தியா சேதனங்களின் சம்பந்தம், ௬. அநாதிகளுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ளபேதம் என்னும் ஆறு பதார்த்தங்களையும் அத்வைத மதத்தில் சுவரூபமாக அநாதி யென்பர். சுத்த சேதனமொழிந்த ஐந்தினுக்கும் ஞானத்தினால் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

௧௭௫. இதிலஓர்சங்கை யுண்டாகின்றது — ஜீவாசுவரர்களை அத்வைதவாதத்தில் மாயிக மென்பர். மாயையின் காரியம் மாயிக மென்பபடும். ஜீவனும் ஈசுவரனும் மாயையின் காரியமும் அநாதியுமாவர் என்று கூறுதல் விருத்தமாம்.

௧௭௬. அச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம் — ஜீவேசுவரர்கள் மாயையின் காரியமாவரென்பது மாயிகமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளன்று. ஆனால் மாயையினது ஸ்திதியினதீனம் ஜீவேசுவரர்களது ஸ்திதியென்பதுபொருளாம். மாயையின் ஸ்திதியின்றி ஜீவேசுவரர்களது ஸ்திதி யிராதாகலின் அவர் மாயிகமாவர். மாயையினைப்போல அநாதியுமாவர். இவ்வாற்றால் அநாதிஅந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாந்தமாம். அந்நியோந்நியாபாவம் அநந்தமன்று.

௧௭௭. ௪. அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவமும் ஆகாய முதலியவற்றினைப்போல அவித்தையின் காரியமும் விநாசியுமாம்.

இவ்வாற்றால் அத்வைதவாதத்தில் சகல அபாவங்களும் விநாசியாம். எவ்வபாவமும் நித்தியமன்று; அத்வைதவாதத்தில் அநாத்ம பதார்த்தங்கள் முழுவதும் மாயையின் காரிய

மாமாகலின, ஆதமாவின வேறுயவறறிற்கு நிததியத்தனமை சமபவியாது, எங்ஙனம் கடமுதலிய பாவபதாாததஙகள மா யையின காரியமோ, அங்ஙனமே அபாவமும மாயையின் காரியமாகலின மிதையாம.

கஎஅ. ஓா நூலாசிரியராகிய அதவைதவாதி ஒருவா அததியநதாபாவததினை அஙகீகரிதது, மறறைய அபாவஙகளைப பொய் யெனபா.

க. எங்ஙனம் கடததின பிராகபாவததைக கபாலத திற கூறுவா. அது பொய்யாம. ஏனெனின, கபால ததின உறபததிககு முறகால சமபநதியாகிய கபா லமே "கடம உணடாகும" எனனும உணாசசிககு விஷயமாம. கடத்தின் பிராகபாவம் அபபிரசிதத மாம.

உ. அஙஙனமே தண்ட முதலியவறறால பொடிககப பட்ட கபாலததின அலலது பிரிவுபட்ட கபாலத தின வேறுன கடத்துவம்ஸமும் அபபிரசிததமாம.

ங. அஙஙனமே கடசமபநத மினறிய பூதலமே கடத தின ஸாமயிகாபாவமாம. கடமுளதாயின அப போது கடததின சமபநதியாகிய பூதலமிருககின றதாகலின கடசமபநதமினறிய பூதல மிலலை. இவ வாறறால ஸாமயிகாபாவம் அதிகரணததின வேற னறு.

ச. அஙஙனமே கடததில படததின பேதததைக் கட ததிலிருபபதாகிய படாநநியோநநியாபாவ மென

பா. அது இரணடின் அபேதததினது அததியநதா பாவவடிவமாம இரணடுபதாாததஙகளினது அபே த அததியநதாபாவததின வேறுன அந்நியோந்நியா பாவம் அபபிரசிதததமாம. இவ்வாறருன அததியந தாபாவம ஒனறே யிருககினறது, பிறிதோரபாவ முமில்லை. இவவாறு அபாவததின நிரூபணததில வெகு விசாரமுளது நூல் விரிதலஞசி அதனறன மை மாததிரம அறிவிககபபடடது.

உஎ. சாமக்கிரியோடு கூடிய அபாவப்பிரமை யும, அது ஜிஞ்ஞாசுவுககு உபயோகமாதலைக் கூறுதலோடு பிரமாவிருத்தியின் உபசஙகாரமும ௧எ௬ - ௧அ௧.

௧எ௬. இவவாறறுல முறகூறிய அபாவ மெதுவோ அதறகுப பிரமாஞானம உளதாயின, அணடு அபாவபபிர மையின அசாதாரணகாரண வடிவப பிரதியோகியின அநுப லமபம எதுவோ அது கரணமாயிருததலின பிரமாணமாம்

உபலம்பம் எனபது ஞானததிறகாம. அதனையே பிரதீதி யெனறும உபலப்தி யெனறும கூறுவா. அதன அபாவததினை அநுபலம்பம் எனறும அநுபலப்தி யென்றும கூறுவா.

உபமானததிறகும ஆரததாபததிககும்போல இதறகும வியாபாரமில்லை. ஆதலால ஈணடுமெ கரண லக்ஷணததில வியா பாரமுடைய தெனனும பதததின் பிரவேசமில்லை. ஆனல வியாபாரத்தின் வேறுயவெனனும பதததின பிரவேசமுணடு.

இவ்வாறு அநுபலபதிபபிரமாணமுளது; அநுபலபதி பபிரமை பயனும். அதனையே அபாவப்பிரமை யென்றும கூறுவர.

கஅ०. ஜிஞஞாசுவுககு அநுபலபதிநிரூபணததின உப யோகம இதுவாம —

க. "நெஹநாநாஸதிகிஂசந-ஈணடு நாநாவெனபது சிறிதுமிலலை" என்றல முதலிய சுருதிகள பிரபஞ சததின முககாலததைய வினமையைக கூறுகின றன. அநுபவசிததப பிரபஞசததிறகு முககாலத தினமை பொருநதாது. ஆதலால பிரபஞசததைச சுவரூபமாக நிஷேதஞ செயவதிலலை. ஆனல பிர பஞசம பாரமாாததிக மனருதலால பாரமாாததி கததனமை விசிஷடப் பிரபஞசததிறகு முககால ததினமையைச சுருதி கூறுகினறது. இவவாறனுல பாரமாாததிகததனமை விசிஷடப பிரபஞசததின அபாவம சுருதிசிததமாம.

உ. அநுபலபதிப பிரமாணததினுலும சிததமாம. பார மார்ததிகததனமை விசிஷடபபிரபஞசம உளதா யின எங்ஙனம் பிரபஞசததின உபலபதி சுவரூப மாக உணடாகினறதோ, அங்ஙனமே பாரமாாததி கப பிரபஞசததின உபலபதியும உண்டாம். சுவரூ பமாகவோ பிரபஞசததின உபலபதி யுணடாகின றது. பாரமாாததிக வடிவததால பிரபஞசததின

உபலப்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இவ்வாறாயுல பிரபஞ்சாபாவத்தின ஞானம அநுபலபதியினுல் உண்டாகின்றது, மற்றும அநேக அபாவங்களின் ஞானம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு இஷ்டமாம. அதற்கு ஏது அநுபலபதிப பிரமாணமாம.

க௮௧ இவ்வாறாற சுருக்கமாய ஈசுவரஆசிரிதம, பிரமாணத்தோடு கூடிய பிரத்தியக்ஷாதி அறுவகை ஜீவாசிரிதம என்னும பேதத்தால பிரமை இருவகையாகச சொலலப்பட்டது. அது ஸமிருதியின வேறாகிய யதாரத்த விருத்திஞானவடிவாம.

அநுபலபதிப்பிரமாண நிரூபணமெனனும

ஏழாவது ரத்நம் முடிந்தது.

எட்டாவது ரத்நம்.

க. அப்பிரமாவிருத்தியின் பேதமும அநிர்வசநீயக்கியாதியினை நிரூபணமும.

உஅ. யதாாத்த அபபிரமையின் பேதத்தைக் கூறுதல் கஅஉ-கஅசு.

கஅஉ. அபபிரமாவிருததியும யதாாததம அயதாாததமெனனும பேதததால இருவகைததாம. ஸமிருதி வடிவ அநதககரணததின விருததியினை யதார்த்த அப்பிரமை யெனபா. அநத ஸமிருதியும க யதாாததம உ. அயதாாததம எனனும பேதததால இருவகைததாம. அவறறுள,

கஅங. க. யதாாதத ஸமிருதி இருவகைததாம. (க) ஒனறு ஆதமஸமிருதி, (உ) மறறையது அநாதம ஸமிருதி.

(க) தததுவமஸி முதலிய வாககியஜநநிய அநுபவததினால உணடாகும ஆதமதததுவததின ஸமிருதி யதார்த்த ஆத்மஸமிருதியாம.

(உ) வியாவகாரிக மிததியாததனமை அநுபவ முணடாக அதன ஸமஸகாரததால மிததியாததனமை வடிவமாக வுணடாகும பிரபஞசததின ஸமிருதி யதார்த்த அநாத்மஸ்மிருதியாம.

௧௮௪. அங்ஙனமே அயதார்த்த ஸ்மிருதியும் இருவகைத்தாம். (௧) ஒன்று ஆத்மகோசரம், (௨) மற்றையது அநாத்ம கோசரம்.

(௧) அகங்காரமுதலியவற்றில் ஆத்மத்தன்மைப் பிரமவடிவ அநுபவத்தின் ஸம்ஸ்காரத்தால் அகங்கார முதலியவற்றில் உண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதியும், ஆத்மாவில் கர்த்திருத்தன்மை அநுபவத்தின் ஸம்ஸ்காரத்தினால் உண்டாகும் "ஆத்மா கர்த்தா" என்னும் ஸ்மிருதியும் ஆகிய இரண்டும் ஆத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதிகளாம்

(௨) பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மைப் பிரமத்தின் ஸம்ஸ்காரத்தினால் உண்டாகும் "பிரபஞ்சம் சத்தியம்" என்னும் ஸ்மிருதி அநாத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம்.

௧௮௫. ஸம்ஸாரதசையில் எந்த ஞானத்தின் விஷயத்திற்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ, அல்லது பிரமாதாவிருக்க எந்தஞானத்தின் விஷயத்திற்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ அது யதார்த்தஞானமெனப்படும். ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்மிருதி அப்பிரமைபாயினும் யதார்த்தமென்றே சொல்லப்பட்டது. பின் அதனையே அயதார்த்தமென்று கூறுதல் அசம்பவமாம்.

௧௮௬. அங்ஙனமாயினும், ஈண்டு முற்கூறிய ஸ்மிருதிக்குப் பரமார்த்த திருஷ்டியினாலோ அயதார்த்தத் தன்மை

யுண்டு. முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் அநுசாரம் சமஸாரதிருஷ்டியினால் யதார்த்தத்தன்மை யிருத்தலின் ஆபேக்ஷிக யதார்த்தத்தன்மையு முளது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்மிருதியினை யதார்த்த அப்பிரமை யென்று கூறுதலில் அசம்பவ தோஷமில்லை. இவ்வாற்றால் யதார்த்த அப்பிரமை சொல்லப்பட்டது.

உகூ. அயதார்த்த அப்பிரமையின் பேதமும் ஸம்சயப்பிரமங்களின் நிச்சயமும் கஅஎ - ககூஎ.

கஅஎ அயதார்த்த அப்பிரமையும் இருவகைத்தாம். க. ஒன்று ஸ்மிருதிவடிவ அவித்தையின் விருத்தி, உ. மற்றையது அநுபவ வடிவம்.

கஅஅ க. உற்பூத ஸம்ஸ்காரமாத்திர ஜந்நிய ஞானத்தினை ஸ்மிருதி யென்பர்.

(க) ஞானமோ ஜந்நியமுமாம், அது ஸம்ஸ்கார ஜந்நியமன்று.

(உ) ஸம்ஸ்கார ஜந்நியமோ பிரத்தியபிஞ்ஞாப்பிரத்தியக்ஷமுமாம், அது ஸம்ஸ்காரமாத்திர ஜந்நியமன்று.

(ந) அநுபவம் பாதமாகி யுண்டாகிய ஸ்மிருதிக்கேதுவான பாவனையென்னும் ஸம்ஸ்காரம் எதுவோ, அது நிரந்தர மிருக்கின்றதாகலின் எப்போதும்

ஸமிருதி யுணடாதல வேண்டும. ஆனால அநத ஸம ஸகாரம உறபூதமனறு, அநுறபூதமாம.

ஆதலால ஓரிடததும அதிவியாபதி யிலலை. அநத ஸமிருதி (க) யதாாததம (உ) அயதாாததம எனனும பேதததால இருவகைததாம.

(க) யதார்த்த அநுபவஜநிய ஸமிருதி யதாாததமாம. அது முனனரே சொலலபபடடது.

(உ) அயதார்த்த அநுபவ ஜநிய ஸமிருதி அயதாாததமாம. அது அயதாாதத அபபிரமையில அடஙகியதாம.

அநுபவததில யதாாததநதனமை அபாதித அாததததினாலாகியதாம அபாதித அாதததைதை விஷயிககும அநுபவம் யதார்த்த மெனபபடுகினறது. அது பிரமை யெனறும சொலலபபடும. ஆதலால அபாதிந அாககததின் அதினமாம அநுபவததில யதாாததததனமை யுளது ஸமிருதியிலுளள யதாாதததனமை அயதாாதததனமைகள அநுபவததின அதீனமாம.

கஅகூ உ. ஸமிருதிககு வேறாகிய ஞானததினை அநுபவ மெனபா. அதுவும (க) யதாாததம (உ) அயதாாதத மென்னும பேதத்தால இருவகைததாம.

(க) யதார்த்த அநுபவமோ முன சொல்லபபடடது

(உ) அயதார்த்த அநுபவமும ஸம்சயம நிசசயம தாககமென்னும பேதத்தால மூவகைப்படும.

அயதார்ததததினையே பிரமம் என்றும பிராந்தியென்றும அத்தியாச மென்றுங கூறுவா.

௧௬0. ஏமஸயநிசசயவடிவபபிரமஙகள் அநாததததிறகு ஏதுவாம, ஆதலால அவை நிவாததிககததககனவாம ஜிஞ ஞாசுவுககு நிவாததிககததகக பிரஹ்மததின பேததததைக கூறுகின்றா —ஒரு தாமியிலுள்ள விருததமான நாநா தாமஙகளின ஞானம ஸம்ஸயமெனபபடும. அநதச சமசயம் (௧) பிரமாணஸமசயம; (௨) பிரமேயஸமசயமென இருவகைப் படும.

௧. பிரமாணகோசரஸநதேகம பிரமாணஸம்சய மெனபபடும. அதனையே பிரமாணகத (பிரமாணததின கணணுள்ள) அசம்பாவனை யெனபா. "வேதாநத வாககியம அதவிதீயப பிரஹ்மததில பிரமாணமா? அன்றா?" எனபது பிரமாண ஸம்சயம் அதன நிவிருததி சாரீரகததினது முதல அததியாயததைப் படிததலானுங கேட்டலாலும உணடாகினறது.

௨. பிரமேயஸம்சயமும ஆதமஸமசயம அநாதம ஸம்சயமெனனும பேதததால இருவகைததாம. அநாத்மஸமசயம அநநதவிதமாம, அதனைக் கூறுதலால் உபயோகமில்லை.

௧௬௧. ஆதமஸமசயமும் அநேகவிதமாம:-

௧. ஆதமா பிரஹ்மததின அபினனமா? அலலது பினனமா?

உ. அபின்னமாயினும் எப்போதும் அபின்னமா? மோக்ஷமாத்திரத்திலேயே அபின்னமா? அல்லது எப்போதும் அபின்னமன்று?

ங. எப்போதும் அபின்னமாயினும் ஆநந்தாதி ஐசுவரியமுடையதா? அல்லது ஆநந்தாதிக ளின்றியதா?

ச. ஆநந்தாதி ஐஸ்வரியமுடையதாயினும் ஆநந்தாதிகள் குணங்களா? அல்லது பிரஹ்மாத்மாவின் ஸ்வரூபமா?

இவைமுதலியனவாகத் "தத்" பதார்த்தா பின்ன "துவம்" பதார்த்தத்தில் அநேகவகை ஸம்சயங்களுள.

கக௨. க. அங்ஙனமே கேவல "துவம்" பதார்த்த கோசர ஸம்சயமும் ஆத்மகோசர ஸம்சயமாம்.

(க) ஆத்மா தேகாதிகளின் வேறு? அன்று?

(உ) பின்னமெனின் அணுவடிவமா? மத்திம பரிமாணமா? அல்லது விபு பரிமாணமா?

(ங) விபுவெனினும் கர்த்தாவா? அல்லது அகர்த்தாவா?

(ச) அகர்த்தாவெனினும் ஒன்றற்கொன்று பின்னமான அநேகமா? அல்லது ஏகமா? இவ்வாறான அநேக ஸம்சயங்கள் கேவலம் "துவம்" பதார்த்த கோசரமாம்.

கக௬௩. உ. அங்ஙனமே கேவலம் "தத்" பதார்த்த கோசரமாகவும் அநேகவித ஸம்சயங்களுள.

(க) வைகுண்ட முதலிய உலக விசேஷத்தில் வசிப்பவ ராகிய ஈசுவரன் பரிச்சின்னமான கைகால் முத லிய அவயவத்தோடு கூடிய சரீரியா? அல்லது சரீரமின்றிய விபுவா?

(உ) சரீரமின்றிய விபுவெனினும், பரமாணு முதலிய அபேக்ஷையினையுடைய ஜகத் கர்த்தாவா? அல்லது அபேக்ஷையின்றிய கர்த்தாவா?

(௩) பரமாணு முதலியவற்றின் அபேக்ஷையின்றிய கர்த்தாவெனினும், கேவல கர்த்தாவா? அல்லது அபின்ன நிமித்தோபாதானவடிவ கர்த்தாவா?

(௪) அபின்ன நிமித்தோபாதானமெனினும், பிராணிக ளது கர்மாபேக்ஷையின்றிய கர்த்தாவா யிருத்த லின் விஷமமாகச் செய்வித்தற்றன்மை முதலிய தோஷமுடையவரா? அல்லது பிராணிகளின் கர் மாபேக்ஷையுடைய கர்த்தாவாயிருத்தலின் விஷம மாகச் செய்வித்தற்றன்மை முதலிய தோஷமின் றியவரா?

இவை முதலியனவாக அநேகவகைத் "தத்" பதார்த்த கோசர ஸம்சயங்களுள. அவ்வெல்லா ஸம்சயங்களும் பிர மேயஸம்சய மெனப்படும்.

கக௪. அவற்றின் நிவிருத்தி மனனத்தினால் உண்டா கின்றது சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்திற் அத்தி யயனத்தினாலேனும் சிரவணத்தினாலேனும் மனனம் சித்த மாகின்றது. அதனால் பிரமேய ஸம்சயத்தின் நிவிருத்தியுண் டாகின்றது

கக௫. ஞானசாதனத்தின் ஸம்சயமும் மோக்ஷ சாத னத்தின் ஸம்சயமும் பிரமேய ஸம்சயமாம். ஏனெனின் பிர மையின் விஷயத்தினைப் பிரமேய மெனபர். ஞானசாதனமும் மோக்ஷசாதனமும் பிரமையின் விஷயமாயிருத்தலின் பிர மேயமாம். ஆதலால் ஞானசாதனத்தின் ஸம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் ஸம்சயமும் பிரமேய ஸம்சயமாம். அதன் நிவி ருத்தி சாரீரகத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தினால் உண்டாகின் றது.

கக௬. அங்ஙனமே மோக்ஷத்தினது சுவரூபத்தின் ஸம்சயமும் பிரமேய ஸம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத் தினது நான்காவது அத்தியாயத்தினால் உண்டாகின்றது.

கக௭. சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் முதலில் சாதனவிசாரமே யிருக்கின்றது. பின்னர்ப் பல (பிர யோஜன) விசாரமிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தினைப் பல மென் பர். அங்ஙனமாயினும்,

க. நான்காவது அத்தியாயத்தில் சாதனவிசாரம் எவ் வளவிலிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நான்காவது அத்தியாயத்தோடு கூடிய மூன்றாவது அத்தியாயத்

திஞல சாதனசமசயததின நிவிருததி உண்டாகி னறது.

உ. எஞசிய நானகாவது அததியாயததிஞல பல ஸம் சயததின நிவிருததி உணடாகினறது.

இவவாறருல ஸமசயவடிவய பிரமததின நிரூபணஞ் செயயபபடடது

ரு௦. அயதார்த்த அப்பிரமையின் பேதமான நிச்சயவடிவப் பிரமஞானத்தின் நிச்சயம் ககஅ - உ௦எ.

ககஅ. நிசசயவடிவப பிரமததைக கூறுவாம — ஸம் சயததின வேறுகிய ஞானததினை நிச்சயமெனபா. சுததியின் சுததிததனமைவடிவ யதாததஞானமும சுததியின இரஜ ததனமைவடிவப பிரமஞானமுமாகிய இரணடும ஸமசயத தின வேறுகியஞானமாயிருததலின நிசசயவடிவமாம். தனது அபாவாதிகரண அவபாசததினைப பிரமமெனபா. எஙஙனம சுததியில இரஜதப பிரமம உணடாயின ஆணடு,

க. சுவ எனபது இரஜதமும அதன ஞானமும,

உ. அதன பாரமாாததிக அல்லது வியாவகாரிக அபா வம்,

ரு. அதன அதிகாணம அதாவது அதிஷடானமாகிய இ1ஜஜ¬ அலலது இ1ஜஜ¬ விசிஷடசேதனம அல் லது இ1ஜஜ¬ உபகிதசேதனம அலலது இதுவெ னுமவடிவ விருததி உபகிதசேதனம,

அ

ச. அதில் அவபாசமாகிய இரஜதமும் அதன் ஞான முமாகிய இவை பிரமமெனப்படுகின்றன.

கக௯. அல்லது அதிஷ்டானத்தின் விஷமசத்தையு டைய அவபாசத்தினைப் பிரமமென்றும் அத்தியாசமென்றுங் கூறுவர். வியாகரணத்தின்படி அத்தியாச பதத்திற்கும் அவ பாச பதத்திற்கும் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டும் வாச்சியமாம்.

௨00. ஆதலால் அர்த்தாத்தியாசம் ஞானாத்தியாசமெ னனும் பேதத்தால் அத்தியாசம் இருவகைத்தாம்.

அர்த்தாத்தியாசம் அநேக வகையினதாம்

க சிலவிடத்துக் கேவல சம்பந்தமாத்திரத்தின் அத் தியாசமுளது.

உ. சிலவிடத்துச் சம்பந்தவிசிஷ்ட சம்பந்தியின் அத் தியாசமுளது

ங. சிலவிடத்துக் கேவலதாமத்தின் அத்தியாசமுளது.

ச சிலவிடத்துத் தாமவிசிஷ்ட தாமியின் அத்தியாச முளது.

ரு. சிலவிடத்து அந்நியோந்நியாத்தியாசமுளது.

சா. சிலவிடத்து அந்நியத்ராத்தியாசமுளது. அந்நியத் ராத்தியாசமும் இருவகைத்தாம் —

(க) ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம்.

(உ) அநாத்மாவில் ஆத்மாத்தியாசம்.

இவவாற்ருல் ஆததாததியாசம அநேகவகையினதாம. முறகூறிய லக்ஷணததிறகு எஙகும சமனவய (பொருதத) முணடு.

௨0க. அங்ஙனமே முககிய சிததாநததிலோ சகல அததியாசஙகளுககும அதிஷடானம சேதனமாம. இரஜஜு வில சாபபம தோறறுமாயின ஆணடும இதுவெனும வடிவ விருததி யவசசினன சேதனததிறகு அபினனமான இரஜஜு அவசசினன சேதனமே சாபபததின அதிஷடானமாம; இர ஜஜு அதிஷடானமனறு. இபபொருள விசாரசாகரததில வெளிபபடையாம. ஆணடு,

க சேதனததிறகுப பரமாாதத சததையுண்டு.

௨. அலலது அதன உபாதியாகிய இரஜஜு வியாவ காரிகமா யிருததலின இரஜஜு அவசசினன சே தனததிறகு வியாவகாரிக சததையுணடு.

இருவகையானும சாபபததிறகும அதன ஞானததிற கும பிராதிபாசிகசததை யிருததலால அதிஷடானத்தின சத தையினும விஷமசததையுடைய அவபாசம சாபபமும அதன ஞானமுமாம. ஆதலால இரணடையும அத்தியாசமென்றும அவபாசமெனறுங கூறுவர.

௨0௨. சததைககு மூனறு பேதமுணடு. க. ஒனறு பிராதிபாஸிகம. ௨. இரணடாவது வியாவகாரிகம. ௩. மூன ருவது பாரமாாததிகம.

க. எதறகுப பிரஹ்மஞானமின்றி இரஜஜுவாதி யவச சினன சேதனததின ஞானததினல பாதமுணடா

கின்றதோ அதற்குப் பிராதிபாஸிகசத்தை யுண்டு. இத்தன்மையன இராஜ்ஜு சர்ப்பமுதலியனவாம்.

௨. பிரஹ்மஞானமின்றி எதற்குப் பாதமுண்டாகிற தில்லையோ, பிரஹ்மஞான முண்டாக எதற்கு அதிஷ்டானத்தினும் வேறாய சத்தாஸ்பூர்த்தி யிருப்பதில்லையோ, அதற்குவியாவகாரிகசத்தையுண்டு. இத்தன்மையன அவித்தையும் ஆகாயமுதலியனவுமாம்.

௩. மூன்று காலத்திலும் எதற்குப் பாதமுண்டாகிற தில்லையோ அதற்குப் பாரமார்த்திகசத்தையுண்டு. இத்தன்மையது சேதனமாம்.

இவ்வாற்றால் சகல அத்தியாசங்களிலும் ஆரோபிதத்தினும் அதிஷ்டானத்திற்கு விஷமசத்தையுண்டு.

௨0௩. எப்பதார்த்தத்தில் ஆதாரத்தன்மை தோற்றுகின்றதோ அது அதிஷ்டானமெனப்படும். அவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமா யிருக்குக அல்லது ஆரோபிதமாகுக. அதன் பரமார்த்தத் தன்மையில் ஆக்கிரகம் இதன் பிரசங்கத்திலில்லை. என்னெனின் எங்ஙனம் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் அத்தியாசமிருக்கின்றதோ அங்ஙனமே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசமிருக்கின்றது. அநாத்மாவில் பரமார்த்தமாக ஆத்மாவின் ஆதாரத்தன்மையில்லை. ஆனால் ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையுள்ளது ஆதலால் ஆதாரமாத்திரத்தினை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமென்பர்.

௨0௪. ஆதமாவிறகு அதிஷடானம அநாதமாவாமெ னறு கூறுதலாலும ஆதமாவும ஆரோபிதமாகுதலால கற பிதமாகும.

௨0௫. அங்ஙனமாயினும் பாஷியகாரா சாரீரகததின ஆரமபததில ஆதம அநாதமாககளின அநநியோநநியாததியா சததைதக கூறியிருககினறனா ஆதலால அநாதமாவில ஆத மாவினது அததியாசததின நிஷேதமோ பொருநதாது.

பரஸபர அததியாசததினை அந்நியோந்நியாத்தியாசமென் பா. ஆதலால அநாதமாவில ஆதமாததியாசததை அஙகீகரி தது முறகூறிய சஙகைககுச சமாதானம சொலலுதலவேண டும. அச்சமாதானம் இவ்வாறும் —

அததியாசம இருவகைததாம. க. ஒன்றோ சுவரூபாத தியாசமாம. ௨. மறறையது ஸமசாககாததியாசமாம.

க. எபபதாாததததின சுவரூபம அநிாவசநீயமா யுண் டாயிருககினறதோ அதனைசசுவரூபாத்தியாசமென பா. எங்ஙனம்

(க) சுததியில இரஜததததின சுவரூபாததியாசமுளது.

(௨) ஆதமாவில அகஙகாரமுதலிய அநாதமாககளின சுவரூபாததியாசமுளது.

௨. அஙஙனமே எப்பதாாததததிறகுசசுவரூபமோ வி யாவகாரிகமாகவாவது பாரமாாததிகமாகவாவது முதலிற சிததிததிருகக அநிாவசநீய சமபநதம உறபததி யாகினறதோ, அது ஸம்சர்க்காத்தியாச

மெனப்படும். எங்ஙனம் முகத்தில் கண்ணாடியின்
ஓர் சம்பந்தமுமில்லை. இரண்டு பதார்த்தங்களும்
வியாவகாரிகமாயிருக்கின்றன. ஆண்டுக் கண்ணாடி
யில் முகத்தின் சம்பந்தம் தோற்றுகின்றது. ஆத
லால் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாயிருக்கி
ன்றது. இவ்வாற்றால் அநேக இடங்களில் சம்பந்
திகளோ வியாவகாரிகமா யிருக்கின்றன. அவற்
றின் சம்பந்தமும் சம்பந்தங்களின் ஞானமும்
அநிர்வசநீயமா யுண்டாயிருக்கின்றன. அவற்றை
ஸம்சர்க்காத்தியாச மென்பர்.

உ0௬. அங்ஙனமே சேதனத்தின் அத்தியாசம் அகங்
காரத்திலில்லை, சேதனமோ பாரமார்த்திகமாம். அதன் சம்
பந்தத்தின் அத்தியாசம் அகங்காரத்திலுளது. ஆத்மத்தன்
மை சேதனத்திலுள்ளது; அகங்காரத்தில் தோற்றுகின்றது.
இதனால் ஆத்மாவின் தாதாத்மியம் சேதனத்திலுளதாய அக
ங்காரத்திற் றோற்றுகின்றது ஆதலால் ஆத்மசேதனத்தின்
தாதாத்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்தில் அநிர்வசநீயமா யிருக்
கின்றது.

அல்லது ஆத்மாவின்கணுள்ள தாதாத்மியத்தின் அநிர்
வசநீயசம்பந்தம்அகங்காரத்திலுளது. ஆதலால் சேதனம்கற்
பிதமன்று. ஆனால் சேதனத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தம் அல்
லது ஆத்மசேதனத்தினது தாதாத்மியத்தின் சம்பந்தம் கற்
பிதமாம்.

உ0௭. இவ்வாற்றால்,

க. யாண்டுபபாரமாாததிக பதாாததததின அபாவ முணடாய அதன பிரதீதி யாணடு உணடாகினறதோ, ஆணடுப பாரமாாததிக பதாாததத்தின அநிாவசநீய சமபநதம வியாவகாரிக பதாாததததில உறபததியாகினறது அதன ஞானமும அநிாவசநீயமாகவே உறபததியாகினறது

உ. வியாவகாரிக பதாாததத்தின் அபாவமுணடாக யாணடுத தோறறுகினறதோ ஆணடு அநிாவசநீயமாகவே சமபநதி உறபததியாகினறது சமபநதியின ஞானமும அநிாவசநீயமாகவே உறபததியாகினறது. சிலவிடததுச சமபநதமாததிரமும சமபநதததின அநிாவசநீயஞானமும உறபததியாகினறன.

சகல அதிஷடானஙகளினும அததியஸதததின விஷமசததையே அநிர்வசநீயசத்தையாம்.

ஆதமாவின அததியாசம அநாதமாவில உணடாயின ஆணடும அதிஷடான அநாதமா வியாவகாரிகமாம; அததியஸதம ஆதமாவனறு ஆனல ஆதமாவின சமபநதம அநாதமாவில அததியஸதமாம, ஆதலால அது அநிர்வசநீயமாம்.

சததசததின லக்ஷணததினை (சததிறகும அசததிறகும வெறுயததனை) அநிர்வசநீயமெனபா.

௩க. பிரசங்கத்தால் நேர்ந்த சங்கைசமாதான முதலிய அர்த்தத்தைக்கூறுதல்- உ0அ—உகக.

நான்கு சங்கைகள்.

உ0அ. க. இப்பிரசங்கத்தில் முதற்சங்கை யிதுவாம் —

"சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாம்" என்று சொல்லப்பட்டது.

அதுசம்பவியாது ஏனெனின், எவ்வதிஷ்டானத்தில் எவ்வாரோபித முண்டாகின்றதோ அவ்வதிஷ்டானத்தோடு அது சம்பந்தமுடையதாகத் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியில் ஆரோபிதம் இரஜதமாம். அது "இது இரஜதம்" என்பதாகச் சுத்தியின் இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) யோடு சம்பந்த முடையதாய்த் தோற்றுகின்றது. ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ முதலியன ஆரோபிதமாம். அவை "அகம் கர்த்தா (யான்செய்பவன்)" என்பதாக ஆத்மாவோடு சம்பந்தமுடையனவாகத் தோற்றுகின்றன. அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் யானைமுதலியன சாக்ஷியினிடத்து ஆரோபிதமாமாயின், "யான் யானை" "என்னிடத்து யானை" என்றிவ்வாறு சாக்ஷியினோடு சம்பந்தமுடையனவாகத் தோற்றுதல்வேண்டும்.

உ0க. உ இரண்டாவது சங்கை யிதுவாம் — "சுத்தியில் இரஜதாபாவம் (வெள்ளியின்மை) வியாவகாரிகமும் பாரமார்த்திகமுமாம்" என்று முன் கூறப்பட்டது.

அது பொருந்தாது ஏனெனின், அத்வைதவாதத்தில் ஒரு சேதனமே பாரமார்த்திகமாம். அதனின் வேறாகியதனைப

பாரமாாததிகமெனக கொள்ளின அதவைத வாததகிறகு ஹானியுணடாகும பாரமாாத்திக ரஜதமிலலை யாகலின பார மாாததிக ரஜதததின அபாவமிருககினறதெனறு கூறுதல பொருநதும பாரமாாததிக அபாவமிருககினறதெனறு கூறு தல பொருநதாது.

உகO. ௩. மூன்றவது சங்கை இதுவாம் — "சுததியில அநிாவசநீய ரஜதததின உறபததி நாசஙகள உணடாகின றன" எனறு முன கூறபபடடது.

அது சம்பவியாது எனெனின இரஜதததிறகு உறபததி நாசமுளதாயின, கடததின உறபததி நாசததினைபபோல இர ஜதததின உறபததி நாசம தோறறுதலவேணடும.

(க) எங்ஙனம் கடததின உறபததி உணடாகுஙகால ததுக "கடம உறபததியாகினறது" எனறு கடத தின உறபததி தோறறுகினறதோ,

(உ) கடததிறகு நாசம உணடாகுஙகாலததுக "கடம் அழிந்தது" எனறு கடததின நாசம தோறறுகி னறதோ,

(க) அங்ஙனமே சுததியில இரஜதததின உறபததி யுண டாகுஙகாலதது "இரஜதததின உறபததியுணடா யிறறு" எனபதாக உறபததி தோறறுதலவேண டும.

(உ) இரஜதததிறகு ஞானததினால நாசமுணடாயின அபபோது "இரஜதததிறகுசசுததிதேசததில நாச

முண்டாயிற்று" என்றிவ்வாறு நாசம் தோற்றுதல்வேண்டும்.

சுத்தியிற் கேவலரஜதம் தோற்றுகின்றது; அதன் உற்பத்தி நாசம் தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் பிறநூல்களின்படி அந்யதாக்கியாதி முதலியனவே நலமுடையனவாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி சம்பவியாது.

உகக ச. நான்காவது சங்கையிதுவாம் — "சத்தசத்திற்கு விலக்ஷணமான அநிர்வசநீய ரஜத முதலியன உற்பத்தியாகின்றன" என்று முன் சொல்லப்பட்டது.

அது முற்றும் அசங்கதமாம் (பொருத்தமின்றியதாம்).

(க) சத்திற்கு விலக்ஷணம் அசத்தாம்.

(உ) அசத்திற்கு விலக்ஷணம் சத்தாம்.

(க) "சத்திற்கு விலக்ஷணமாகவோ யிருக்கின்றது; அசத்தன்று" என்று கூறுதல் விருத்தமாம்.

(உ) அங்ஙனமே "அசத்திற்கு விலக்ஷணமாம், சத்தன்று" என்று கூறுதலும் விருத்தமாம்.

நான்கு சங்கைகளுக்கும் கிரமமாக
இவை சமாதானமாம்.—

உகஉ க. முதற்சங்கையின் சமாதானம்:— "சாக்ஷியில் சொப்பனுத்தியாச முண்டாயின் 'யான் யானை' 'என்னிடத்து யானை' என்று தோற்றுதல்வேண்டும்" என்னும் சங்கைக்கு,

இது சமாதானம் —பூர்வ அநுபவத்தாற்றோன்றிய ஸம்ஸ்காரத்தினால் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எவ்வாறு பூர்வ அநுபவமுண்டாகின்றதோ,அவ்வாறே ஸம்ஸ்காரமு முண்டாகின்றது. ஸம்ஸ்காரத்திற்குச் சமானமாக அத்தியாசமுண்டாகின்றது

சகல அத்தியாசங்களுக்கும் உபாதான காரணமான அவித்தையோ சமானமாம். ஆனால் நிமித்தகாரணம் பூர்வ அநுபவ ஜந்ய ஸம்ஸ்காரமாம். எவ்வாறு அநுபவ ஜந்ய ஸம்ஸ்காரம் உண்டாகுமோ,அவ்வாறே அவித்தையின் பரிணாமம் உண்டாம்.

(க) எப்பதார்த்தத்தின் யானெனும்வடிவ ஞான ஜந்ய ஸம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய அவித்தை யுள்ளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் யானெனும்வடிவ அவித்தையின் பரிணாமரூப அத்தியாச முண்டாகின்றது.

(உ) எதன் என்தெனும்வடிவ அநுபவ ஜந்ய ஸம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை யுள்ளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் என்தெனும்வடிவ அவித்தையின் பரிணாமரூப அத்தியாசம் உண்டாகின்றது.

(௩) எப்பதார்த்தத்தின் இதுவெனும்வடிவ அநுபவ ஜந்ய ஸம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய அவித்தையுள்ளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் இதுவெனும் வடிவ அவித்தையின் பரிணாமரூப அத்தியாச முண்டாகின்றது.

சொப்பனத்தின்து யானை முதலியவற்றின் பூர்வ அநுபவம் இதுவெனும் வடிவமாகவே யுண்டாயிருக்கின்றது. யானெனுமிவடிவமுதலிய அநுபவம் உண்டாகவில்லை. இத்னால் அநுபவ ஜந்ய ஸம்ஸ்காரமும் யானை முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவமே யாகின்றது. ஆதலால் "இது யானை" என்று தோற்றுகின்றது. "என்னிடத்து யானை" "யான் யானை" யென்று தோற்றுகிறதில்லை.

ஸம்ஸ்காரம் அநுமேயமாம். காரியத்திற் கநுகூலமான ஸம்ஸ்காரத்தின் அநுமிதியாகின்றது. ஸம்ஸ்காரத்தை யுண்டு பண்ணும் பூர்வ அநுபவமும் அத்தியாச வடிவமாம். அதனை யுண்டுபண்ணும் ஸம்ஸ்காரமும் இதுவெனும் வடிவமாகவே யுண்டாகின்றது. அத்தியாசம் பிரவாக அநாதியாம். ஆதலால் முதல் அநுபவத்தின் இதுவெனும்வடிவத்தன்மையில் ஓர் எதுவுமில்லை. அநாதிபக்ஷத்தில் ஓர் அநுபவமும்முதலிலில்லை. முன்முன் உள்ளவற்றினும் பின்பின் உள்ளவையாவும் அநுபவமாம்.

உகங. உ இரண்டாவது சங்கையின் சமாதானம் —

"அபாவத்தினைப் பாரமார்த்திகமெனக்கொள்ளின் அத்வைதத்திற்கு ஆனியுண்டாகும்" என்ற இரண்டாவது சங்கைக்கு,

இது சமாதானமாம் —சகல பதார்த்தங்களும் சித்தார்த்தத்திற் கற்பிதமாம். அவற்றின் அபாவம் பாரமார்த்திகமாம். அது பிரஹ்மரூபமாம். இது பாஷ்யகாரருக்குச் சம்மதம்.

இதிலவிசேஷவாாததை மேல பதிஞனகாவதுரதநததிற கூறு வாம. இககாரணததால அத்வைததிறகு ஹாணியிலலை.

உகசு ௱ மூன்றுவது சங்கையின் சமாதானம்'—

"சுததியில இராஜததின உறபததியை அஙகீகரிககின உறபததி தோறறுதல வேணடும" என்றதறகு,

இது சமாதானமாம் — சுததியில தாதாதமிய சமபநதத திஞல இராஜதம அததியஸதமாம. சுததியினது இதநதையின சமபநதம இராஜததில அததியஸதமாம. ஆதலால "இது இர ஜதம" எனறிவவாறு இராஜதம தோறறுகினறது. எங்ஙனம் சுததியின இதநதையினது சமபநதம இராஜததில அததிய ஸதமாம அங்ஙனமே சுததியில பிராகசிததததுவ (முனனரே பெறபபடடுளளதனமைத)தாமமுமாம. இராஜதம தோறறுங காலததிறகு முனபெறபபடடுளளதனை பிராக்சித்த மெனபா. இராஜதம தோறறுங காலததிறகுமுன சிததிததுளளது சுததி யாம. இவவாறருல சுததியில பிராகசிதததனமைத தாமமு ளது. அதன சமபநததின அததியாசமும இராஜததி ஞண டாகினறது இவவாறருல "இபபொழுது இராஜதம" என னும உணாசசி யுணடாகிறதிலலை "முன உணடாகிய இராஜத ததைக காணகினறேன" எனறு தோறறுகினறது. இவவுண ாசசிககு விஷயம முன உணடாகிய தன்மையாம. அது இராஜ ததிலிலலை. ஆனுல இராஜததில "இபபொழுது உணடாகிய தனமை" இருககினறது. "முன உணடாகிய தனமை" இர ஜததில் தோறறுகினறது.

ஆணடு இரஜதததில அநிாவசநீயமான முனனுண்டாயிருததற றனமையினது உறபததி அஙகீகரிககின கௌரவமுணடாகினறது. சுததியின முன உணடாகியதனமையின உணாசசி இரஜதததில அஙகீகரிககின அநியதாககியாதி கொளள வேணடியதாகினறது. இததனமைய இடஙகளில அநியதாககியாதியை அஙகீகரிதது மிருககினறனா. அங்ஙனமாயினும் சுததியின முனபெறபபடடுளளதனமைத தாமததின அநிாவசநீயசமபநதம இரஜதததில உறபததியாகினறதெனனும பக்ஷம நலமுடையதாம.

இவ்வாறறால சுததியினது பிராகசிததததனமையின சமபநத உணாசசியினுல உறபததி உணாசசிககுப பிரதிபநதமுணடாகினறது ஏனெனின பிராகசிததததனமையின வாததமான உறபததியுமாகிய இரணடும ஒனறறகொனறு விரோதிகளாம. யாணடுப பிராகசிதததுவம உணடாகினறதோ ஆணடு அதீதஉறபததி உணடாகினறது. வாததமான உறபததி உளளவிடததுப பிராகசிதததுவ மிருபபதிலலை

இவவாறறால சுததியினகணணுளள பிராகசிததததனமையின சமபநதததினது உணாசசியால உறபததி யுணாசசிககுப பிரதிபநதம உணடாகுதலால இரஜதததின உறபததி யுணடாகியும உறபததியின உணாசசி யுணடாகிறதிலலை.

“இரஜதததிறகு நாசமுணடாயின அது தோறறுதல வேணடும” என்று சொலலபபடடது.

அதறகு இது சமாதானமாம் —அதிஷடானததின ஞானமுணடாயின அபபோது இரஜதததின நாசமுண்டாகினறது.

அதிஷ்டான ஞானத்திஞல இராஜதததினபாதரிசசயமுணடா கினறது. சுததியில காலததிரயததிலும இராஜதமிலலை யெனும நிசசயததினைப பாதமெனபா. இததனமைய நிசசயமநாசவுணா ாசசிககு விரோதியாம ஏனெனின நாசததில பிரதியோகி காரணமாகினறது பாததததிஞல பிரதியோகியின என்று மினமைதோறறுகினறது எதறகு "என்றுமிலலை" எனனும ஞானமுணடாகினறதோ அதன நாசபுததி சமபவியாது.

அலலது எஙஙனம கடமுதலியவறறிறகுத தணடமுதலி யவறறுல பொடியாகுதலவடிவ நாசமுணடாகினறதோ, அங ஙனம கறபிததததிறகு நாசமுணடாகிறதிலலை. ஆஞல அதிஷ டானததின ஞானததிஞல அஞஞானவடிவ உபாதானத தோடு கறபிததததிறகு நிவிருததி யுணடாகினறது அதிஷ டான மாததிரததின எஞசுதலே அஞஞானததோடு கறபித ததின நிவிருததியாகினறது அவவதிஷடானம சுததியாம. அதன எஞசுதலவடிவ இராஜதததின நாசம அநுபவசிதத மாம, ஆதலால இராஜதததினது நாசததின உணாசசி உண டாகாதென்று கூறுதல சாகசததிஞலாம.

உகரு. ரு நான்காவது சங்கையின் சமாதானம் —

"சததசததிறகு விலக்ஷணமென்று கூறுதல விருதத மாம" எனனும நானகாவது சஙகைககு

இது சமாதானமாம் —சுவரூபமினறியதனைச சததுவில க்ஷணமெனறும இருககினற சுவரூபததை அசததுவிலக்ஷண மெனறும கூறின விரோதமுணடாம. ஏனெனின ஒரேபதா ாததததில சுவரூபமினறியதனமையும சுவரூபததோடுகூடிய

தனமையும இலலை யாகலின சததசததிறகு விலக்ஷண மென பதறகு முறகூறியது பொருளனறு. ஆனால,

க. மூனறுகாலததிலும எதறகுபபாதமுணடாகிறதி லலையோ அதனைச சத்தெனபர

உ. எதறகுப பாதமுணடாகினறதோ அது சத்துவில க்ஷண மெனபபடும.

ங. முயறகொமபையும மலடி மைநதனையும் போலச சுவரூபமினறியதனை அசத்தெனபர.

ச. அதனின விலக்ஷணம சுவரூபமுடையதாம. இவ வாறறால,

க பாதயோககிய (பொயயென நிசசயிததறகுரிய) சுவரூபமுடையது சத்தசத்திற்கு விலக்ஷணமென் னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம்.

உ சத்துவிலக்ஷணம்என்னும் சொல்லிற்குப் பாதயோக கிய மெனபது பொருளாம.

ங. சுவரூபமுடையதெனனும இததுணை அசத்துவில க்ஷணமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம்.

இவவாறறால யாணடுப பரமஞான முளதோ ஆணடு முழுவதும அநிாவசநீய பதாாததததின உறபததி யுணடாகி னறது

உகரு. சிலவிடததுசசமபநதியின உறபததி யுணடாகி ன்றது. எங்ஙனம் சுததியில இரஜததததின உறபததி யிருககி னறது. இரஜதததில சுததியினகணணுளள தாதாதமியததி

ணது சமபாநததததின உறபததி யுணடாகினறது. சுததியின கணணுளள தாதாதமியததிறகு இரஜததததில அநநியதாககி யாதி யிலலை. அஙஙனமே சுததியில பிராகசிததததுவ தாம மிருககினறது. அதன அநிாவசநியசமபாநதததின உறபததி இரஜததததி லுணடாகினறது. அதறகும அநநியதாககியாதி யிலலை. இவ்வாறாால்,

க. அநநியோநநியாததியாசததிறகும இது உதாரணமாம.

உ. சமபாநதாததியாசததிற்கும இது உதாரணமாம.

ங சமபாநதி அததியாசததிறகும இது உதாரணமாம.

க. அநிாவசநீயவஸ்துவின தோறறததை ஞானத்தியாச மெனபா.

உ. ஞானததின அநிாவசநீய விஷயததினை அர்த்தாத்தியாச மெனபா.

ஆதலால்,

க. ஞானததியாச அாத்தாததியாசங்களுக்கும் இது உதாரணமாம.

உ. இரஜதத்தனமைத் தாமவிசிஷட இரஜததததின அததியாசம சுததியிலிருககினறது ஆதலால தாமி அததியாசததிறகும இது உதாரணமாம.

உகஎ. யாண்டு அநநியோநநியாததியாசம உளதாகினறதோ, ஆணடு இரணடறகும பரஸபரம சுவரூபமாக அததி

யாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆரோபித்தத்தின் அத்தியா சம் சுவரூபமாக உண்டாகின்றது. சத்தியவஸ்துவின் தாமம் அல்லது சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது.

சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம்.

க. சிலவிடத்துத் தாமத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது.

(க) எங்ஙனம் முற்கூறிய உதாரணத்தில் சுத்தியின் கண்ணுள்ள இந்நைவடிவ தாமத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் இரஜதத்தி லிருக்கின்றது.

(உ) "சிவப்புப் படம்" என்னுமிடத்தில் குசும்பாவினுள்ள சிவப்புவடிவ தாமத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் படத்திலிருக்கின்றது.

(ங) கண்ணாடியில் முகத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது.

உ. (க) அந்தக்கரணத்தின் அத்தியாசம் ஆத்மாவில் சுவரூபமாக இருக்கின்றது.

(உ) அந்தக்கரணத்தில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் சுவரூபமாக இல்லை. ஆனால் ஆத்மசம்பந்தத்தின் அத்தியாச மிருத்தலின் ஆத்மாவின் சம்சாக்காத்தியாச மிருக்கின்றது ஞானசுவரூபம் ஆத்மாவாம்; அந்தக்கரணமன்று. ஞானத்தின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் தோற்றுகின்றது ஆதலால் ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அந்தக

கரணததிலிருக்கினறது. அஙஙனமே "கடம விள ஙகுகின்றது" "படம விளஙகுகினறது" எனறிவ வாறு விளகக சமபநதம சாவ பதாாததஙகளி லுமதோறறுகினறது இவவாதம சமபநதததின அததியாசம சகல பதாாததஙகளிலு மிருககின றது.

உகஅ. ஆதமாவில காணததுவம (ஒறறைககணணு டைமை) முதலிய இநதிரிய தாமஙகள தோறறுகினறன வாகலின காணததுவாதி தாமஙகளின அததியாசம ஆதமா வில உண்டாகினறது. இநதிரியஙகளின தாதாதமிய அநதி யாசம ஆதமாவிலிலலை. ஏனெனின "யான காணன் (ஒற றைக கணணன)" எனறு தோறறுகினறது. "யான நேதிதி ரம" எனறு தோறறுகிறதிலலை ஆதலால நேததிர தாமமா கிய காணததுவததின் அததியாசம ஆதமாவிலிருககினறது; நேததிரததின அததியாசமில்லை.

நேததிரமுதலிய நிகிலப பிரபஞசததின அததியாசம ஆதமாவிலிருககினறதெனினும பிரஹ்ம சேதனததில சகல பிரபஞசததின அததியாசமுமிருக்கினறது. "துவம" பதாாத ததில சகல பிரபஞசததின அததியாசமுமிலலை. அவிததை ககு இததனமைய அறபுதமகிமை யிருககினறது. ஒரே பதாாதததிறகு ஒரே தாமவிசிஷடததனமையின அததி யாச முணடாகிறதிலலை. எங்ஙனம் பிராஹமணததனமை முதலிய தாம விசிஷட சரீரததின தாதாதமிய அததியாசம ஆதமாவில உணடாகினறது. சரீரததனமை விசிஷட சரீரத

தின அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை இதனாற்றான் விவேகிக்கும் "பிராஹ்மணனயான, மனுஷனயான்" எனனும வியவகார முணடாகிறது. "சரீரம யான" எனனும வியவகாரம விவேகிககு உணடாகிறதிலலை. ஆதலால அவிதயைககு அறபுத மகிமை யிருததலின இநதிரியஙகளின அததியாச மினறி ஆதமாவில காணததனமைமுதலிய தாமஙகளின அததியாசம சமபவிககினறது. இது தர்மத்தியாசத்திற்கு உதாரணமாம்.

உகக. முற்கூறியபடி ஈசல பிரமஙகளிலும முறகூறப் பட்ட இரணடு இலக்ஷணஙகளும பொருநதுகினறன. ஆனால க பரோக்ஷம் உ. அபரோக்ஷம எனனும பேதததால பிர மம இருவகைத்தாம.

க. அபரோக்ஷப் பிரமததிறகு உதாரணமோ கூறிவ நதோம.

உ. யாணடு வநிசூிய தேசததில் மகானசத்தனமை வடிவ ஏதுவினால வநியின அநுமிதிஞானம உண டாகினறதோ, அலலது வஞசகனது வாககியதரி னால வநியின சபதபபிரமம உணடாகினறதோ, அவையிரணடும பரோக்ஷப பிரமமாம. யாணடுப பரோக்ஷப பிரமமுணடாகினறதோ, ஆணடு நை யாயிகா முதலியோா அநியதாககியாதி முதலிய வறறால நிாவாகம செயகினறனா. அதனின வே றாகக கூறுதலில அதவைதவாதிககு ஆககிரக மிலலை.

அபரோக்ஷ அததியாசததிலேயே பாரிபாஷிக அதநி யாசததினை விலக்ஷணமாகக கொணடிருககினறனா. ஏனெ னின காததிருததனமை முதலிய அநாததப பிரமம அப ரோக்ஷமாம. அதன சுவரூபததில ஞானததால நிவாததிக கப் படுநதனமையின பொருடடு அததியாசததின நிரூபண மிருககினறது. ஆதலால அபரோக்ஷப பிரமததிறகே திருஷ டாநதத தனமையின் பொருடடு அததியாசத தனமையைப பிரதிபாதிததலில ஆககிரகமுணடு. பரோக்ஷபபிரமததில பிற நூலகளிலும வேறறுமையைக் கூறுதலில பிரயோஜனமிலலை அபரோக்ஷப பிரமததில முறகூறியபடி லக்ஷணததின சம னவய முணடாகினறது.

ஙஉ சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிததுள்ள அநிரவசநீயக்கியாதியின் நிசசயம் உஉ0-உஉஉ.

உஉ0. **சித்தாந்தத்தில்** அநிரவசநீயககியாதி யுளது அதன றனமை இதுவாம—யாணடு இரஜஜு முதலியவற றில சாப்பமுதலிய பிரமமுணடாகின்றதோ, ஆணடு

க. முதல லக்ஷணததிலோ சாபபமுதலிய சமஸகாரத தோடு கூடிய புருஷரது திமிராதி தோஷததோடு கூடிய நேததிரததிறகு இரஜஜு முதலியவறறோடு சமபநத முணடாயின, அபபோது இரஜஜுவின விசேஷ தாமமாகிய இரஜஜுததனமை தோறறு வதிலலை, இரஜஜுவில பழுதைவடிவ அவயவமி

ருக்கின்றது; அது தோற்றுகிற தில்லை. அப்போது,

உ. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் இரஜ்ஜுவில சாமாந்ய தாமமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது.

(க) வர்த்தமானகால முன்னிடங்களின் சம்பந்தம் இதந்தை யென்பப்டுகின்றது. அதனையே சாமாந்ய அம்ச மென்றும் ஆதாரமென்றும் கூறுவர்.

(உ) பழுதைவடிவமும் மூவளைய வடிவமுமான இரஜ்ஜுத்தன்மைத் தாமவிசிஷ்ட இரஜ்ஜு விசேஷ அம்ச மென்பப்டுகின்றது. அதனையே அதிஷ்டான மென்றுங் கூறுவர்.

அவ்வதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானமும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம் அந்தச சாமாந்ய ஞானம் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரவடிவப் பிரமாணத்தினால் உண்டாயிருக்கின்றதாகலின் பிரமையாம். ஆதலால நேத்திர வாயிலாக அந்தக் கரணம இரஜ்ஜுவையடைந்து இதுவெனும வடிவ பரிணாமத்தை அடைகின்றது. அதன்பின்னர் மூன்றாவது க்ஷணத்தில் அந்தத் தோஷ ஜந்ய இதுவெனும வடிவ விருத்தியுபகித சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையில க்ஷோப முண்டாகின்றது. உபாதானத்தின் காரியாபிமுகத (காரியத்திற்கு எதிர்ப்படுந) தன்மையை க்ஷோப மென்பர்.

ச. நான்காவது க்ஷணத்தில் அநத அவிததையினது தமோகுணததி னமசமும சததுவ குணததின அமசமுமாகிய இரணடும சாபபாதி விஷயாகார மும ஞானாகாரமுமான பரிணாமததை யடைகின றன. அநதச சாபப முதலியனவும அவறறின ஞானமும அவிததையின பரிணாமமும சேதனத தின விவாததமுமாம. ஆதலால சாபப முதலியன வும ஞான வடிவமுமாகிய ஒரு தாமியில இரணடு தாமஙகளிருககின்றன எங்ஙனம் ஒரே புருஷவடி வ தாமியில தனது பிதாவின அபேக்ஷையால புத திரததனமையும பாட்டனது அபேக்ஷையால பௌத்திரத் தனமையுமாகிய இரணடு தாமஙக ளிருககின்றனவோ, அங்ஙனமே எணடுச சாபபமு தல ஆகாயாதி சகல பிரபஞசததிலும விகாரி யான அவிததையின அபேக்ஷையால பரிணாமத தனமையும இரஜ்ஜுவாதி உபகித அலலது மாயா உபகித சேதனவடிவ அதிஷ்டானததின் அபே க்ஷையால விவாததததனமையுமாகிய இரணடு தாமஙக ளிருககின்றன

(க) உபாதானததின சமானசததையுடைய அநயதா சுவரூபம (வேறறு வடிவம) பரிணாம மெனபப டும. எஙஙனம தனது உபாதானமான பாலிறகுச சமான சததை அதாவது வியாவகாரிகசததை யுடையதும இனிமை பாறறனமைகளினினறும புளிபபாயிருததலால வேறறுசசுவரூபமும தயி

ராம, ஆதலால அது பாலின பரிணுமமாம. அங ஙனமே முறகூறிய பிரபஞ்சமும அவிததைககுச சமானமான பிராதிபாசிக அலலது வியாவகாரிக சததை யுடையதும அரூபமாகிய அவிததையினும ரூபமுடையதா யிருததலினவேறறுசசுவரூபமாம. ஆதலால அது அவிததையின பரிணுமமாம.

(உ) அதிஷ்டானததினும விஷமசததையுடைய அந நிய தா சுவரூபம விவர்த்த மெனபபடும. எங்ஙனம் வியாவகாரிகமும பாரமாாததிகமுமான சததை யுடைய இராஜஜு உபகிதமும மாயா உபகிதமும சேதனமாம. அதனினும விஷம அதாவது வில க்ஷணப பிராதிபாசிகமும வியாவகாரிகமுமான சததையுடையதும சமுசார தசையில பாதிககப படாத உபயசேதனஙகளால பாதிககபபடுவதா யிருததலின வேறறுச சுவரூபமா யிருததலால சாபபமுதலிய பிரபஞசம சேதனததின விவாதத மாம

உஉக. இவ்வாறறுல சாப்பம தணடம மாலை ஜலதா ரை பூமியின பிளபபு எனறல முதலிய பததுப பதாாததங களினினறும எநதெநதச சமஸகாரததோடுகூடிய புருஷனது தோஷததோடுகூடிய நேததிரததிறகு இராஜஜுவோடு சமப நதமுணடாய, எதன இதுவெனும வடிவ விருததி உணடாகி னறதோ, அதன விருததி உபகித சேதனததிலுள்ள அவித

தையின பரிஞமம அவவப் பதாாததமாகவும அதனதன ஞானவடிவமாகவும கூடவே உணடாகினறது.

க. யாணடு ஒரு இராஜஜுவில சாபபமுதலியவற்றினுள ஒரே பதாாததததின சமஸகாரததோடு கூடிய பததுபபுருஷாகளது தோஷததோடுகூடிய நேத திரஙகடகு இராஜஜுவோடு சமபநதமுணடாய, எதன இதுவெனுமவடிவவிருததி உணடாகினற தோ, அதன விருததியுபகித சேதனததிலுளள அவிததையின பரிஞமம அவவபபதாாததமும அதனதன ஞானவடிவமுமாக உணடாகினறது.

உ. யாணடு ஒரு ரஜஜுவில பததுப் புருஷாகளது தோஷததோடுகூடிய நேததிரஙகடகு இராஜஜு வோடு சமபநதமுணடாயச சாபபம தணடமமாலை முதலிய ஒவவொனறன பிரமம அவாகளுககு உணடாகினறதோ, ஆணடு எவன விருததி உபகித சேதனததில எவவிஷயம உறபததியா யிருககின் றதோ அது அவனுககே தோறறுகினறது , பிற னுககிலலை.

உஉஉ. இவவாறுல் முறகூறிய பிரமஞானம எது வோ அது இநதிரியஜநநியமனறு, ஆனுல அவிததையின விரு ததி வடிவமாம. ஆனுல எநத விருததி யுபகித சேதனததிலு ளள அவிததையின பரிஞமம பிரமமா யிருககினறதோ, அநத இதுவெனுமவடிவவிருததி நேததிரததினுல இராஜஜு முதலிய விஷயஙகளின சமபநதததால உணடாகினறது. ஆத

லால பிரமஞானததில இநதிரிய ஜநநியததனமையின பிரதீதி இருததலால நையாயிகாகளுககு இநதிரியஜநநியததனமையின பிராநதி உணடாகினறது. ஓா வேதாநதியும இவவாறு அஙகீகரிததிருககினறனா. ஆனால அவா வாததைத யுகதி அநுபவஙகளுககு விருததமாயிருததலின நலமுடையதனறு. இவவாறனால சிததாநதததில அஙகீகரிககததககு அநிாவசநீயககியாதியின கிரமம சுருககமாகச சொலலபபடடது.

அநிாவசநீயககியாதி நிரூபணமெனனும

எட்டாவதுரத்நம் முடிந்தது.

ஒன்பதாவதுரத்நம்.

௨. அபபிரமா விருத்தியின் பேதமான சத்கியாதியைக் காட்டுதலோடு அதன் கண்டனம ௨௨௩-௨௩௦.

௩௩. சித்ராந்தத்திற்கு வேறாகிய சகல கியாதிகளின் பெயாகளோடு சத்கியாதிவாதத்தைச் சொல்லுதல பூாவகமான அதன் நிராகரணத்தின் யோக்கியதை ௨௨௩-௨௨௫.

௨௨௩. சுததி முதலியவறறில இரஜதமுதலிய பிரமமுணடாயின ஆணடுச சிததாநதபக்ஷமினறி ஐநது பக்ஷஙக

ளுள — சதகியாதி, அசதகியாதி, ஆதமகசியாதி, அநநியதாக கியாதி, அககியாதி எனபன பிரமததின பெயாகளாம. எல லோா மதததிலும அநரியதம (வேறுவேருன) பிரமததின பெயா பிரசிததமாம. அதனின வேறுவேருன அதனை அந் நியதமமெனபா.

உஉச அவற்றில சதகியாதிவாதியின் சிததாநதம இருவாம. சுததியின அவயவஙக்ளோடு இரஜதததின அவய வம எபபோது மிருககினறது எங்ஙனம் சுததியின அவய வம சததியமோ அஙஙனமே இரஜதததின அவயவமுமாம; மிததையனறு. எஙஙனம தோஷததோடுகூடிய நேததிர சம பநதததால சிததாநததததில அவிததையின பரிணமமாகிய அநிாவசநீய ரஜதம உறபததியா யிருககினறதோ, அஙஙன மே தோஷததோடுகூடிய நேததிர சமபநதததால இரஜதா யவஙகளினினறும சததிய ரஜதம உறபததியா யிருககின றது. அதிஷடான ஞானத்தினுல எஙஙனம் அநிாவசநீய ரஜ தததின நிவிருததி சிததாந்தததில உளதாகினறதோ, அங ஙனமே சுததி ஞானததால் சததிய ரஜதததிறகுத தனது அவ யவஙகளில துவமச முணடாகினறது. இது சதகியாதிவாதி யின மதம.

உஉரு. அநதச சத்கியாதிவாதியின் மதம நிராகரிக்கத் தககதாம ஏனெனின, சுததி ரஜத திருஷடாநதததினுல பிரபஞசததினது மிததியாததனமையின அநுமிதி உணடா கினறது. சதகியாதிவாததததில சுததியில இரஜதம சததிய மாம. அதனைத திருஷடாநதமாககக கொணடு பிரபஞசததில

மிததியாததனமைச சிததி உணடாகிறதிலலை. ஆகலின இப் பக்ஷம நிராகரிககத தககதாம.

௩௪. சத்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்

௨௨௬-௨௩0.

௨௨௬. இப்பக்ஷததில இது தோஷமாம் —சுததிஞான த்திறகுப பின மூனறுகாலததிலும இரஜதமிலலை. இவவாற ுல சுததியில மூனறுகாலதது இரஜதமினமை தோறறுகின றது. சிததாநததததிலோ அநிாவசநீய ரஜதம மததியகாலததி லுணடாகினறது வியாவகாரிக ரஜதாபாவம முககாலததை யதாம. சநகியாதிவாதியின மதததில வியாவகாரிக ரஜதம உளதாயின அககாலததில வியாவகாரிக ரஜதாபாவம சமப வியாது ஆதலால முககாலததைய ரஜதமினமையின பிரதீதி யால வியாவகாரிக ரஜதததைக கூறுதல விருததமாம.

அநிாவசநீய ரஜததின உறபததியிலோ பிரசிதத ரஜத ததின சாமககிரிவேணடியதிலலை தோஷததோடுகூடிய அவி ததையினுல அதன உறபததி சமபவிககினறது. வியாவகாரிக ரஜதமோ இரஜதததின பிரசிதத சாமககிரியினறிச சமபவி யாது. சுததிதேசததில இரஜதததின பிரசிதத சாமககிரி இலலையாகலின சததிய ரஜதததின உறபததி சுததிதேசததிற சமபவியாது.

௨௨௭. சுததிதேசததில் இரஜதத்தின அவயவம் இரு க்கின்றது, அதுவே சததியரஜதததின சாமககிரியாம என்று கூறுவாரறுயின்,

அவனை இது கேட்பாம்:—க. இரஜதாவயவங்களுக்கு உற்பூத உருவமுளதா? உ. அநுற்பூத உருவமுளதா?

க. உற்பூத உருவமெனின இரஜதாவயவஙகளின பிரத்தியக்ஷம இரஜததகின உறபததிககு முன் உணடாதல வேணடும.

உ. அநுற்பூத உருவமெனின் அநுற்பூத உருவமுடைய அவயவஙகளினின்று இரஜதமும அநுற்பூத உருவமுடையதாகும. இதனால இரஜததகின் பிரததியக்ஷம உணடாகாது.

உஉஅ. யாணடு ஒரு இரஜஜுவில பததுப் புருஷர்களுககு ஒருவனுககுத தணடததினதும, ஒருவனுககு மாலையினதும, ஒருவனுககுச சாபபததினதும, அஙஙனமே ஜலதாரையினதுமாக வேறு வேறு பதாாததஙகளின பிரமம் உணடாகினறதோ, ஆணடுச சொறப ரஜஜு தேசததில இததுணைப பதாாததஙகளின அவயவம சமபவியாது ஏனெனின மூாததத்திரவியஙகள இடததைதத தடுககும. சித்தாநததகிலோ அநிாவசநீய தணடாதிக ளிருககினறன. அவை வியாவகாரிக தேசததைதத தடுககமாடடா அநதந தணடமுதலியவறறில இடததைதத தடுததல முதலிய பணி அஙகீகரியாவிடின, தணடமுதலியவறறைசசதடுதெனறு கூறுதல விருததமும பயனினறியதுமாம.

உஉகூ தணடமுதலியவற்றின பிரதீதிமாத்திரம உணடாகினறது, அநநியகாரியம அவறறினினறும உணடாகிறதிலலை எனறு கூறின அநிாவசநீயவாதம சிததிககினறது

உகூ0. பிரமஸதலததில சதபதாாததததின் உற்பததியை அஙகீகரிககின நெருபபோடுகூடிய ஊஷரபூமியில (பாலைநிலததில) ஜலபபிரமம உணடாகியவிடதது ஜலததினல நெருபபுர சாநதமாதலவேணடும. பஞசினபேரில வைககபபடட குனறிமணிக கொததில அககினிப பிரமம உணடாயின ஆணடுப பஞசு தாகமாதலவேண்டும. ஆதலால அவயவமோ இடததைதத தடுததல முதலியவறறிறகு ஏதுவனறு. அவயவியினல் ஒருகாரியமும உணடாகிறதிலலையென றிவவாறு பதாாத்ததததினைச சததியமாகக கூறுதலைக கேடடுப புததிமானகளுககு நகையுணடாம. ஆதலால முறறும யுகதியினறியதா யிருததலின இபபக்ஷம பொருநதாததாம.

சதகியாதியைக் காடடுதல பூாவகமான கணடனமெனனும

ஒன்பதாவது ரத்நம் முடிந்தது.

பத்தாவது ரத்நம்.

௬. அப்பிரமாவிருத்தியின் பேதமான அசதகியாதியைக காட்டுதல பூர்வகமான கண்டனம. உகூக-உகூச.

௬௫. இருவகை அசத்கியாதி வாதத்தைச சொல்லுதலோடு அசத்கியாதி வாதியை நோக்கிய விஞ உகூக - உகூஉ.

உகூக. அசதகியாதியினை இருவகையாகக் கொணடிருகின்றனா.

க. ஒன்றோ சுத்தி யதிஷ்டானத்தில அசத திரஜதத தின பிரதீதி வடிவமாம.

உ. மற்றையது அசத திரஜதத்தன்மைச சமவாயத தின பிரதீதி வடிவமாம.

அவவிரணடும அசஙகதமாம. ஏனெனின,

உஙஉ. அசத்கியாதியை அஙகீகரிககின அவனை இது கேட்பாம் — அசத்கியாதி எனனும வாககியததில,

க. சுவரூபமினமை அசதெதனனும சொலலிறகுப பொருளா?

உ. அலலது அசதெதனனும சொல்லிறகுப பொருள அபாததியததின விலக்ஷணமா?

ஙகூ. அசத்கியாதி வாதியின் கண்டனம்

உஙங-உஙச.

உஙங. க. அசதெதனனும சொலலிறகுப பொருள் சுவரூபமினமையாம என்று கூறின்,

"எனவாயில நாககிலலை" எனனும வாககியமபோல அசத்கியாதி வாதத்தின அஙகீகாரம காணமினறியதாம ஏனெனின், சதததையின ஸ்பூரததியி(விளககமி)னறியதனைச சுவரூப மில்லாத தெனபா. ஆதலால "சததாஸ்பூரததிசூநிய மும காணப்படுகினறது" எனனும அசத்கியாதி வாததததை க கூறின அவ்வாறு சிததிககினறது. சதததையின ஸ்பூரததி யினறியதன தோற்றததைக கூறுதல விருததமாம.

௨௯௪. ௨. ஆதலால அபாததிய விலக்ஷணம் அசத தெனனும சொலலிறகுப பொருளெனககூறின,

அபாததியததின விலக்ஷணம பாததியமாகின்றது. பாதமாதறகுரியதனைப பாத்தியமெனபா. இவவாறுல பாத மாதறகுரியதின உணாசசி அசத்கியாதி யெனபபடுகினற தெனபது சிததிததது. அதுவே சிததாநதியின மதமாம. எனெனின அநிாவசநீயககியாதி சிததாநததகிலுளது. பாத யோககியமே அநிாவசநீயமாகினறது. இவவாறுல சித தாநததகிறகு விலக்ஷணமாக அசதகியாதிவாதம இருககினற தெனறு கூறுதல சமபவியாது.

அசதகியாதியைக்காடடுதல பூாவகமான கண்டனமெனனும பத்தாவது ரத்நம் முடிந்தது.

பதிஞோராவதுரத்நம்.

௪ அப்பிரமா விருத்தியின் பேதமான ஆத்மககியாதியைக காட்டுதல பூாவக கண்டனம் ௨௯௫-௩௪௦.

௧௭. ஆத்மக்கியாதி வாததகின் அநுவாத பூாவக கண்டனம ௨௯௫-௨௯௮

௨௯௫. அஙஙனமே ஆதமககியாதி வாதமும அசஙக தமாம. எனெனின விஞஞானவாதியின மததில ஆதமக கியாதியுளது. க்ஷணிகவிஞஞானவடிவ புததியினை விஞஞான

வாதி ஆத்மா வெனபர். அவா மதத்தில பாகிய (வெளி) ரஜதமிலலை. ஆனால விஞஞானவடிவ ஆதமாவின தாமமாகிய ரஜதம ஆநதர(உள) சததியமாம் அது தோஷபலததால வெளியிடததிறதோறறுதல பிரமமாம. ஆதலால இரஜதஞான ததில இரஜதகோசரததனமை யமசம பிரமமனறு; ஆனால இரஜதததின பாகிய தேசததிருததற றனமைத் தோறற அமசததில பிரமமாம. இரஜதததின பாகியதேசததில உற பததியை அஙகீகரிககின பாகியதேசததில சததிய ரஜதமோ சமபவியாது. அநிாவசநீயமாககொளளுதலவேணடும. அவ வநிாவசநீய வஸது உலகததில அபபிரசிததமாம. இதனால அபபிரசிதத கறபனையாகிய தோஷம உணடாகும. ஆதலால ஆநதரரஜதம உறபததியாகிறதெனறு கொளளுதலில ஒரு தோஷமுமிலலை. இது விஞ்ஞானவாதியின் அபிப்பிராயமாம.

உகூசு. இம்மதம் நலமுடைய தன்று இரஜதம ஆநதரமா மெனனும அநுபவம ஒருவருககு மிலலை. பிரமஸதலததிலே னும யதாாதத ஸதலததிலேனும இரஜத முதலியவறறின ஆநதரததனமை எபபிரமாணததினாலும சிததியாது. சுகமுத லியன ஆநதரமும இரஜதமுதலியன பாகியமுமாமெனனும அநுபவம எலலோருககும உணடாகினறது. இரஜதததினை ஆநதரமெனக கொளளின அநுபவததிறகு விரோதமாகின றது. ஆநதரததனமைககுச சாதகமான பிரமாண யுகதிக ளிலலை. ஆதலால இரஜதமுதலிய பதாாத்தஙகள சொபபன மினறி ஜாககிரததில ஆநதரமெனபது அபபிரசிததமாம். பாகிய சுபாவததிறகுப பிரமஸதலததில ஆநதரகறபனை அப

பிரசிதத கறபனையாம. ஆநதரமாயின "எனனிடத்து இரஜதம யான இரஜதம" என்று தோறறுதலவேணடும. "இது இரஜதம" என றிவவாறு இரஜததின் பாகியப பிரதீதி யுணடாகலாகாது ஆதலால ஆநதரரஜதம் சமபவியாது; பாகியதேசத்தில அதன தோறறமும் பொருநதாது. ஆனால,

௨௩௭. பாகிய தேசததிலேயே அநிர்வசநீயரஜதம உறபததியாகினறது எனனும சிததாநதததின கிரமமே நலமுடையதாம அநிர்வசநீயவஸதுவிறகு அபபிரசிதத கறபனையாகிய தோஷம சொலலப்படடது. அதுவும அஞஞானததினால் சொலலபபடடதாம. ஏனெனின,

௨௩௮. அத்வைத வாதத்திற்கு இது முக்கிய சித்தாந்தமாம.—

க. சேதனம சத்தியம.

உ. அதனின வேறாய யாவும மிததை.

அநிர்வசநீயததினை மித்தை யெனபர் ஆதலால சேதனததிறகுப பினனமாகிய பதாரததததினைச சததியமெனறு கூறுதலிலேயே அபபிரசிதத கறபனை இருககினறது. சேதனததிறகு வேறாகிய பதாரததஙகளில அநிர்வசநீயத தனமையோ அதிபபிரசிததமாம. யுகதியினால விசாரிககின அபபோது எவவநாதம பதாரததத்தின சுவரூபமும சிததியாது, ஆனால தோறறுகினறது. ஆதலால் சகல அநாதம பதாரததஙகளும அநிர்வசநீயமாம. சிததாநதத்தில அநிர்வசநீய பதாரததம எதுவும சததியமனறு; கநதாவ நகரமபோலச சகலப பிரபஞசமும திருஷடநஷட சுபாவமாம.

௩அ. அநிர்வசநீயக்கியாதியின் கிரம பூர்வக மாக அத்வைதவாதிகரு அநிர்வசநீய பதார்த்தத்தின் பிரசித்தி உ௩௯-உ௪௦.

உ௩௯. சொப்பனத்திலும் ஜாக்கிர பதார்த்தத்திற்குச் சிறிதும் வேறுமையில்லை சுத்திரஜதம் பிராதிபாஸிகமாம். காந்தையின் கரமுதலியவற்றிலுள்ள இரஜதம் வியாவகாரிகமாம்.

இவ்வாற்றால் அநாத்ம பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மை சத்தியத்தன்மைகளாகிய விலக்ஷணத்தன்மைகள் ஒன்றுகொண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது ஸ்தூலபுத்தியுடையவர்களுக்கு அத்வைத ஞானத்திற் பிரவேசித்தற் பொருட்டு அருந்ததி நியாயத்தாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்தூல புத்தியுடைய புருஷர்களுக்கு முதலிலேயே முக்கிய சித்தாந்தத்தின் கிரமத்தைக் கூறின் அற்புத ஆத்தத்தைக் கேட்டு அநாத்ம சத்தியத்தன்மைப் பாவனையுடைய புருஷன் சாஸ்திரத்திற்கு விமுகனாய்ப் புருஷார்த்தத்தினின்றும் பிரஷ்டனாய் விடுவான். இதனாற்றான்,

க-உ. அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கு வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக பேதத்தால் இருவகைச் சத்தை சொல்லப்பட்டது

௩. சேதனத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை சொல்லப்பட்டது.

உ௪௦. சேதனத்திலும் பிரபஞ்சத்திற்குக் குறைந்த சத்தை புத்தியில் ஆரூடமாகச் சகல அநாத்ம பதார்த்தங்களை

யும் சொப்பனமுதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் பிராதிபாஸிக மென்றறிந்து நிஷேத வாக்கியங்களால் சகல அநாத்மாக்களையும் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூந்யமாகக் கண்டுகொள்க இதனுற் றான் சத்தாபேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அநாத்ம பதார்த்தங்க ளொன்றற்கொன்றின் சத்தாபேதத்தில் அத்வைதசாஸ்திரத்திற்குத் தாற்பரியமில்லை ஆதலால் அத்வைத வாதிக்கு அநிர்வசநீய பதார்த்தம் அப்பிரஸித்தமாமென்று கூறுதல் விருத்தமாம் இவ்வாற்றால் ஆத்மக்கியாதிவாதியின் மதம் அசங்கதமாம்

ஆத்மக்கியாதியைக் காட்டுதல் பூர்வக கண்டனமென்னும் பதிநோராவது ரத்நம் முடிந்தது.

பன்னிரண்டாவது ரத்நம்.

ரு அப்பிரமா விருத்தியின் பேதமான அந்நியதாக்கியாதியைக் காட்டுதல் பூர்வகமான அதன் கண்டனம உசக-உசஉ.

ருகக அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தைக் கூறுதலோடு அதன் கண்டனம் உசக-உசஉ.

உசக. அங்ஙனமே நையாயிகர் அந்நியதாக்கியாதியைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதன் கிரமம் இதுவாம் — தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவோடு எப்போது உண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜுத்தன்மைத் தாமத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவாய சம

பந்தமோ இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் பலத்தால் இரஜ்ஜுத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை; இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது அந்தச் சர்ப்பத்தன்மையின் ஞானம் நேத்திரஜந்யமாம். அதில் முன்கண்ட சர்ப்பத்தின் உற்பத்த ஸம்ஸ்காரமும் சககாரியாம். இம்மதத்தில் தர்மியாகிய சர்ப்பம் எதுவோ அதன் அத்தியாசமில்லை ஆனால் சர்ப்பத்தன்மை வடிவ தர்மமாத்திரத்தின் அத்தியாசமிருக்கின்றது. இது நவீனநையாயிகர்களது மதம்.

௨௪௨. அந்த நவீன நையாயிகர்களது மதம் நலமுடையதன்று ஏனெனின் நேத்திரத்தினால் மறைப்போடுகூடிய சர்ப்பத்தின் ஞானம் ரஜ்ஜுவிற் சம்பவியாது இரஜ்ஜுவின் சமீபத்திற் சர்ப்பமுள்ளதாயின், இரண்டோடும் நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாயச் சர்ப்பத்தின் கண்ணுள்ள சர்ப்பத்தன்மையின் நேத்திரஜந்யப் பிரம உணர்ச்சி இரஜ்ஜுவிற் சம்பவிக்கும். யாண்டு இரஜ்ஜுவின்சமீபத்தில் சர்ப்பமில்லையோ, ஆண்டு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத்தன்மைப் பிரமம் நேத்திர ஜந்நியமெனல் சம்பவியாது. ஈண்டு எதனால் சர்ப்பவியக்தியோடு நேத்திர சையோகத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்பத்தன்மையோடு நேத்திர சையுக்த சமவாயத்தின் அபாவமிருக்கின்றதோ, அதனால் சர்ப்பத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜ்ஜுவின் ஞானம் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் அந்யதாக்கியாதி அசங்கதமாம்.

அந்யதாக்கியாதியைக் காட்டுதல் பூர்வக
அதன் கண்டனமென்னும்
பன்னிரண்டாவது ரத்நம் முடிந்தது.

அங்ஙனமாயினும்,

க. எப்பதார்த்தத்தில் புருஷனுக்குப் பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றதோ அப்பதார்த்தத்தின் சாமாந்ய வடிவப் பிரத்தியக்ஷஞானமும்,

உ. இஷ்ட பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும்,

ங. ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினும் முன்னிடத்திருக்கும் பதார்த்தத்திற்குப் பேத ஞானமின்மையும்,

ச. அங்ஙனமே ஸ்மிருதி ஞானத்திற்கு முன்னிடத் திருப்பதின் ஞானத்தினும் பேத ஞானமின்மை யுமாகிய

இத்துணைச் சாமக்கிரிகள் பிரவிருத்திக் குண்டு.

இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பஞானத்தால் எந்த நிவிருத்தி உண் டாகின்றதோ, அதுவும் விமுகப்பிரவிருத்தியேயாம். ஆத லால் பிரமஞானமின்றிப் பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. இது அக்கியாதிவாதியின் அபிப்பிராயம். ஞானமிரண்டின் விவேக மின்மையும் உபயவிஷயங்களின் விவேகமின்மையும் அக்கி யாதி யென்னும் சொல்லிற்குப் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

உசச. இவ்வக்கியாதி வாதியின் மதமும் நலமுடையதன் று ஏனெனின்,

க. சுத்தியில் இரஜதப் பிரமத்தினால் பிரவிருத்தித்த புருடனுக்கு இரஜதத்தின் லாப முண்டாகாவி டின், அப்போது புருஷன் "இரஜதமின்றிய விடத் தில் இரஜதஞானத்தினால் எனக்கு நிஷ்பலப் பிர

விருத்தி (பயினில்முயற்சி) உண்டாயிற்று." என்று கூறுகின்றான். இவ்வாறாறல் பிரமஞானம் அநுபவசித்தமாம். அதற்கு லோபம சமபவியாது.

உ. மருபூமியில (பாலைநிலத்தில) ஜலத்திற்குப பாதமுண்டாயின, அப்போது "மருபூமியில மித்தையாகிய ஜலத்தின தோற்றம எனக்குண்டாயிறறு" என்று கூறுகின்றான். இந்தப் பாதத்தினாலும மித்தியா ஜலமும அதனஞானமு முண்டாகின்றன.

அக்கியாதிவாதியின கிரமமாகவோ "இரஜதத்தின ஸமிருதிக்கும சுத்தி ஞானத்திற்கும பேதம கொள்ளப்படாமையால எனக்குச சுத்தியில பிரவிருத்தி யுண்டாயிறறு" என்று பாத முண்டாதலவேணடும "மருபூமியின பிரத்தியக்ஷத்தினாலும ஜலத்தின ஸமிருதியினாலும எனக்குப் பிரவிருத்தி யுண்டாயிறறு" என்று பாத முண்டாதலவேணடும.

விஷயமும அஙஙனமே பிரமஞானமுமாகிய இரண்டையுமவிட்டு அநேகவிதமான விருத்தகறபனை அககியாதிவாதத்திலுளது. அங்ஙனமன்றே, நேத்திர சையோகமுண்டாயத தோஷத்தின மகாத்மியத்தால சுத்தியின விசேஷரூபஞானம உணடாகிறதிலலையெனனும கறபனையும, அஙஙனமே அதுவெனுந்தனமை யமசத்தின பிரமோஷத்தால் ஸ்மிருதி கறபனையும, விஷயஙகளின பேத மிருக்கின்றது தோறறுகிறதிலலை யெனபதும, அஙஙனமே ஞானஙகளுககுப் பேத மிருக்கின்றது ஒருபோதும தோறறுகிறதிலலை எனபதுமாகிய இவை முதலிய சகல கறபனைகளும விருத்தமாம. இரஜதத்தின

பிரதீதிகாலத்தில் எதிர்ப்பட்ட' விடத்தில் இரஜதம் தோற்று கின்றது. ஆதலால் அக்கியாதிவாதமும் அநுபவவிருத்தமாம்.

இவ்வாற்றால் கியாதிகளின் நிரூபணம் சொல்லப்பட்டது.

சக. தர்க்கப்பிரமத்தின் நிர்ணயத்தோடு கியாதி நிரூபணமும் கண்டனத்தின் உபசங்காரத் தோடு பதினன்கு ஞானங்களைக் கூறுதலும் உசரு-உசஅ.

உசரு. அநிர்வசநீயக்கியாதியின் மண்டனமும் அந்நியதாக்கியாதிகளின் பிரதிபாதன கண்டனங்களும் பிறநூல்களில் விஸ்தாரமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன அங்ஙனமாயினும், அந்தயுக்திகள் கடினமாயிருத்தலின் சொற்ப மதியுடைய ஆஸ்திக அதிகாரிகளுக்கு உபயோகமில்லாதனவென் றறிந்து ஈண்டுச் சுருக்கமாக அதன் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது.

உசசு. இவ்வாறு சம்சயமும் நிச்சயமுமாகிய பிரமம் சொல்லப்பட்டது அங்ஙனமே மூன்றாவது தாக்கமும் பிரமமேயாம் ஏனெனின், வியாப்பியத்தை ஆரோபித்தலால் வியாபகத்தை ஆரோபித்தல் தர்க்க மெனப்படுகின்றது எங்ஙனம். "வந்நி இல்லையாயின் அப்போது தூமமும் இராது" என்னும் ஞானம் தூம வந்நிகளோடு கூடிய தேசத்தி லுண்டாம். அது தர்க்கமாம். ஆண்டு வந்நியின் அபாவம் வியாப்பியமாம், தூமத்தின் அபாவம் வியாபகமாம் வந்நியின் அபாவத்தை ஆரோபித்தலால் தூமாபாவத்தின் ஆரோபம் உண்டா

கினறது. வநதி தூமஙகளிருகக வநதியபாவததின ஞானமும தூமாபாவததின ஞானமும உளவாகலின பிரமமாம. பாத முளதாகப பிரமம உளதாயின அதனை ஆரோப மெனபா. இவவாறருல மூனருவது தாககமும பிரமமாம.

உசஎ. தாகக ஞானமும பிரம நிசசயததி லடஙகிய தாம. அங்ஙனமாயினும், ஈணடுத் தூம வநதிகளின சதபாவமி (இருபபி) ருததலால அவறறின அபாவததினது பாதமிருககினறது. அது இருககுமபோதும புருஷனது இசசையினுல வநதியபாவ தூமாபாவஙகளின பிரமஞானம உணடாகினறது ஆதலால ஆரோபவடிவ விலக்ஷணததனமை யிருததலின வேருகச சொலலபபடடது.

உசஅ. இவவாறு பிரமை அபபிரமைகளின பேததத்தால விருததிஞானம பதினமூனரும. விருததிஞானஙகளின பிரசிததபேதம பதினமூனறேயாம அவாநதரபேதம அநநதமாம. அங்ஙனமாயினும், சொபபனததின பிராதிபாஸிக இராஜஜ முதலியவறரு லவசசினனசேதனததில அததியஸத சாபபமுதலியவறறின ஞானம சோநது பதினுனகு ஞானமாம. இவவாறருல ரதநமாக உவமிககப்படட பதினுனகு விருததி ஞானஙகளின சுவரூபமும காரணமுடட இலக்ஷண பூாவகமாகச சுருககமாய நிரூபிககபபடடன.

அககியாதியைக காடடுதல் பூாவக கணடனமெனனும

பதின்மூன்றவது ரத்நம் முடிந்தது

பதினொன்காவது ரத்நம்.

விருத்திபல நிரூபணம் உசக - உருஎ.

சஉ. அவஸ்தை மூன்றன் நிரூபணம்

உசக - உருரு.

உசக. முற்கூறிய விருத்திவடிவ ஞானத்தின் பிரயோஜனம் இதுவாம்:—

க. ஜீவனுக்கு அவஸ்தாத்திரயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியினுலே உண்டாகின்றது.

உ. புருஷார்த்தப் பிராப்தியும் விருத்தியினுலே உண்டாகின்றது.

ஆதலால்,

க. சம்சாரப்பிராப்திக்கு ஏது விருத்தியாம்.

உ மோக்ஷப்பிராப்திக்கு ஏதுவும் விருத்தியாம். ஏனெனின்,

உருo. அவஸ்தாத்திரயத்தின் சம்பந்தத்தினுல் ஜீவனுக்குச் சம்சாரமிருக்கின்றது அவஸ்தையெனனும் சொல் காலத்தின் வாசகமாம்.

க. சொப்பனுவஸ்தைக்கும் சுழுத்தியவஸ்தைக்கும் வேருன இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்திற்கும் இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்திற்கும்ஆதார காலம் எதுவோ அது ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படும்.

சுகமுதலியவற்றின ஞானகாலததிலும உதாசீனகாலத்திலும இநதிரியஜநநியஞானம இலலையாயினும அதன சமஸ்காரமிருககினறது. இநதிரிய ஜநநியஞானததின சமஸகாரம சொபபனாவஸதை சுழுததியவஸதைகளிலு முணடு சொபபனாவஸதை சுழுததியவஸதைகளின வேறுயகாலம சொலலபபடடது.

இவவாறாால "ஜாககிராவஸதை" யெனனும வியவகாரம இநதிரிய ஜநநிய ஞானததின அதீனமாம. அநத இநதிரியஜநநிய ஞானம அநதககரணததின விருததிவடிவமாம. அநதககரண விருததிககு மதபேதததால சிலா ஆவரண விருததியைப பிரயோஜனமெனக கொணடிருககினறனர். முறகூறிய பிரயோஜனமுடைய இநதிரிய ஜநநிய அநதக்கரணததின விருததி ஜாககிராவஸதையில உணடாகினறது

உருக. உ. இநதிரியததினறு பிறவாத விஷயகோசர அநதககரணததின அபரோக்ஷவிருததி யாதோ அதன் அவஸ்தைபினை சொப்பனாவஸதை யெனபர். சொபபனததில ஞேயமும ஞானமும அநதககரணததின பரிணாமமாம.

உருஉ. ௩ சுககோசரமும அவிததியா கோசரமுமாகிய அஞஞானததின சாக்ஷாதபரிணாம வடிவ விருததியின அவஸதையினை சுழுத்தியவஸ்தை யெனபா சுழுததியில அவிததையின விருததி சுககோசரமும அஞஞானகோசரமுமாகினறது

உருங. அவிததியாகோசர விருததி ஜாககிரததிலும "யான அறியவிலலை" என்று இவவாறு உணடாகினறது. அங்

ஙனமாயினும், அந்த விருத்தி அந்தக்கரணத்தினதாம்; அவித்தையினதன்று. அங்ஙனமே பிராதிபாஸிக ரஜதாகாரவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாம்; அது அவித்தியாகோசரமன்று. அங்ஙனமே சுகாகாரவிருத்தி ஜாக்கிரத்திலிருக்கின்றது. அது அவித்தையின் பரிணாமமன்று.

உருச. இவ்வாறன்றிக்கூறிய சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தியில் ஆரூடமான சாக்ஷி அவித்தையினைப் பிரகாசிக்கின்றது; சுவரூப சுகத்தினையும் பிரகாசிக்கின்றது. சுழுத்தியவஸ்தையில் சுகாகார அவித்தையின் பரிணாமம் எவ்வளவு ஞானம்சத்தினதாயிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு ஞானம்சத்தில் அப்புருஷனது அந்தக்கரணம் ஒடுங்குகின்றது. ஜாக்கிரகாலத்தில் அவ்வஞ்ஞானம்சத்தின் பரிணாமம் அந்தக்கரணமாகின்றது ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியினால் அநுபவிக்கப்பட்ட சுகத்தின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது. உபாதான காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லாதிருத்தலின் அநுபவத்திற்கும் ஸ்மரணத்திற்கும் வியதிகரணத்தன்மை (வேற்று நிலைக்களத்திருத்தற்றன்மை) யில்லை.

உருரு. இவ்வாறு மூன்று அவஸ்தைகள் உண்டு. மரணத்திற்கும் மூர்ச்சைக்கும் சிலர் சுழுத்தியில் அடக்கங் கூறுவர்; சிலர் வேறெனக் கூறுவர். இவ்வவஸ்தாபேதமும் விருத்தியின் அதீனமாம். ஜாக்கிரசொப்பனங்களிலோ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுள்ளது.

க. ஜாக்கிரத்தில் இந்திரியஜந்ய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுள்ளது.

உ. சொப்பனத்தில் இந்திரிய அஜந்ய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுளது.

௩. சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியுளது.

சாக. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல். உறுசு-உறுஎ.

உறுசு.

க. அவஸ்தையின் அபிமானமே பந்தமாம் அபிமானமென்றும் பிரமஞானத்தைக் கூறுவர். அதுவும் விருத்தி விசேஷமாம் ஆதலால் விருத்தியினாலாகிய பந்தமே சம்சாரமாம்.

உ. வேதாந்த வாக்கியத்தினால் "யான் பிரஹ்மம்" மெனனும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுண்டாய் அதனால் பிரபஞ்சத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதுவே மோக்ஷமாம். ஆதலால்,

க விருத்திக்குச் சம்சாரதசையில் வியவகாரசித்தி பிரயோஜனமாம்.

உ. விருத்தியின் பரமபிரயோஜனம் மோக்ஷமாம்

உறுஎ. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாம். ஆதலால் சம்சார நிவிருத்தி மோக்ஷமாம். இவ்வாறு கூறுதலால் பிரஹ்மவடிவம் மோக்ஷமாமென்பது சித்திக்கின்றது. அந்த நிவிருத்தியின் அதிஷ்டானவடிவப் பிரஹ்மம் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமுமன்று; ஞாதத்தன்மை உபகிதமு

மனறு. ஆனால ஞாததனமை வடிவ உபலக்ஷணததினால லக்ஷிதமாம். ஆதலால அநத நிவிருததியும ஞாததனமை உபலக்ஷித அதிஷடானமாம

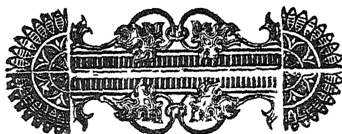
இவவாறு சுருககமாக விருததிஞானததின பிரயோஜனம நிரூபிககபபடடது.

விருததிபல நிரூபணமென்னும
பதினான்காவது ரத்நம் முடிந்தது

விருத்திரத்நாவலி

முற்றிற்று.

ஓம்

தத்சத்

பரப்ரஹ்மணே நம:

சர்வதந்திர சுதந்திரரென்னும்

தர்மராஜ தீக்ஷித ஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

வேதாந்த பரிபாஷை.

இது

நன்னிலம் தாலுக்கா, விஷ்ணுபுரம்

பிரஹ்மஸ்ரீ வி. ச. இராமச்சந்திரசாஸ்திரியாரவர்களால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை, இந்து தியாலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களாலும்

ம. சண்முக முதலியாரவர்களாலும்

செவ்விய நடையி லெழுதப்பட்டு,

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,

கமர்ஷியல் அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1907.

ராப்பர் விலை அணா 10 காலிக்கோ விலை அணா 12

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
31	10	மாதி	தாமாதி
32	14	தாரணம	உதாரணம
36	19	நீாவிகலட	நிாவிகலப
40	13	நில	நீல
ஷை	2	வெறு	வேறு
42	23	சார	விசார
43	14	தேமா	தமோ
45	16	யுடையனவா	யுடையனவா)
55	6	யனம	யனவும
57	15	வெயனறு	வெனறும
67	12	மாகினறமையினை	மாகாமையினை
78	6	பாதாாதக	பசுாதக
87	4	ஆணடு	யாணடு
ஷை	22	படடன	படடது
90	23	(உ)	(க)
94	22	வகைதாய	வகையான
98	2-3-6	அபிகிதாாதுபபசதி	அபிகிதாதுபபசதி
109	10	னதம	மான
ஷை	11	ரராாிற	ாியராற
110	7	ரகமா	ரகமா
121	21	முகசு	மூகசு
122	11	முனாறுக	மூனாறுக
124	27	(டையபி	(டையபி)
125	9	யினறு	யினினறு
153	7	ஆராதி	ஆராதி
ஷை	14	மினைடெட	மீனைடெம
164	19	கடட	கெடட

ஓம்

தத்சத்

பரப்ரஹ்மணே நம:

முகவுரை.

நித்திய முக்த நித்திய புத்த நித்தியானந்த வடிவ பரப்ரஹ்மத்தை அநாதிஸித்த அவித்தியோபாதி யுடையவராய ஜீவர்கள் அவ்வுபாதியினின்றும் நீங்கி யடைந்து தேசவழிவாய் விளங்குதற் பொருட்டுப் பரம்பரையாகவும் சாக்ஷாத்தாகவும் சாதனமாயுள்ள கர்மம், பக்தி, ஞானங்களை விளக்கமுறக் கூறும் நூல்கள், சுருதி ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசங்களும், அவற்றிற்கு மாறின்றிய பிறவு மாம் அந்நூற்களி னுண்மைப்பொருளை ஐயந்திரிபின்றி யறிதற்குப் பரமசாதனமாயுள்ளவை தர்க்கமும் இலக்கணமுமாம். தர்க்க வுணர்ச்சியும் இலக்கண வுணர்ச்சியுமின்றிச் சாஸ்திரங்களினுண்மைப் பொருளை யறியப்புகுதல் குருடு முடவர் இப்போலாமென்பது மிகப் பிரசித்தம். சாஸ்திரத்தினுண்மைப்பொருளை யறிதற்குத் தர்க்கமும் இலக்கணமும் பெரும்பான்மை யிருத்தல்பற்றியன்றோ தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு"

என்றருளிச்செய்தனர்.

தருக்கநூ லுணர்ச்சி இலக்கணநூ லுணர்ச்சி இல்லார்தார்க்குச் சித்திக்காதென்பது

"ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு"

என்றருளிய வாற்றா னன்குவிளங்கும்.

இதனால் இலக்கண நூலுணர்ச்சியும் தருக்க நூலுணர்ச்சியும் சாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொருளுணர்ச்சிக்குப் பரம சாதனமா யுள்ளனவென்பது நன்கு விளங்கியவாறு பிறரு

தமிழ்ப்பாஷையில் இலக்கணநூல் பல விருப்பதுபோன்று தருக்க நூல்கள் பல வில்லை யென்பது குன்றின்மேலிட்ட விளக்காய் அங்ஙனமிருப்பினும், சர்வ துக்க நிவிர்த்திக்கும் பரமாநந்தப்பிராப்திக்கும் சமையலுக்குத் தீப்போல் சாக்ஷாத்சாதனமாயுள்ள தத்துவ ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் தர்க்கவாயிலாகப் பெரிதுமில்லை யென்பது தமிழ்மக்க ளியாவரும் அறிந்த தொன்றேயாம் அக்குறை தீரப்பான் கருதி இக்காலத்துத் தர்க்கசகிதமாயுள்ள அரிய பெரிய வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் தேவபாஷை யென்று மேன்மக்களாற் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சமஸ்கிருத பாஷையினின்றும் மொழிபெயர்த்தச்சிட்டு வருகின்றன வென்பது சித்தாந்த பிந்து முதலியன வெளிப்பட்டிருப்பதனா லறிதற்பாற்றும். அங்ஙனம் மொழிபெயர்த்தச்சிடப்பட்டுவரும் நூல்களில் வேதாந்த பரிபாஷை யென்பது மொன்று. வாதிகளான விவாதத்தா லுண்டான சம்சயமாகிய பிரதிபந்தகமிருப்பதால் தத்ஜிஞாசுக்களுக்குத் தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியங்களால் நிர்விகற்பமான ஆத்மசாக்ஷாத்கார முண்டாகாமையின் அவர்கட்கு விசாரம் அத்தியாவசியகமாய் வேண்டற்பாலதாம் விசாரத்தாலோ சம்சயமின்றி அஞ்ஞானநிவிர்த்தி யுண்டாகும் வாயிலாக ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்திக்கின்றது விசாரம் தர்க்க வடிவமாயிருப்பதால் அது தத்ஜிஞாசுக்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவ தொன்றாயிருப்பது பற்றி இந்நூல் வேதாந்த விசார வடிவமாகிய பிரம்ம சூத்திரம் அதன் (சங்கர) பாஷ்யம், உபநிட முதலிய கிரந்தங்களில் விசாரியமான பிரம்மத்தின் லக்கணமும் பிரமாணமும், ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்கு (நேர்) சாதனமான தத்துவ ஞானமும், அதற்குச் சாதனமான சிரவணாதிகளும், அவற்றிற்குச் சாதனமான அநுபந்த சதுஷ்டயமும் செவ்வனே நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பினும் வியாவகாரிக நிலைக் குபயோகமாயுள்ள பிரத்தியக்ஷாதி பிரமாணங்களின் நிரூபணம் (தருக்கநூல் போன்று) செவ்வனே நிரூபிக்கப்படாதிருக்கின்றமையின் மந்த ஜிஞாசுக்கட்கு வேதாந்த சம்பிரதாயத்தில் பிரமாணமென்ப தியாது அஃதெத்தனை, பிரமையென்ப தியாது, அஃதெங்ஙன முண்டாகின்றது, அதன் பிரயோசனம் யாது என்றிங்ஙன முண்டாகும் சந்தேகத்தை நிவிர்த்தித்தற்பொருட்டுச் சாவதந்திர சுதந்திரரான **தருமராஜதீக்ஷிதர்** என்னும் பெரியாரால் பிரத்தியக்ஷாதிசமேத மென்றற் குட்கத்து

எட்டு பரிச்சேதவடிவினதாகச் சுருதியாதிப்பிரமாணங்களுடன் சம்பந்திருத்தி லருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்நூல் சர்வதுக்கநிவிர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தியுமுடைய விருப்பும் ஒவ்வொருவராலும் அத்தியாவசியகமாய்ப் பார்க்கத்தக்கதென்பது இதனது அநுக்கிரமணிகையினின்று நன்குவிளங்கும். இந்நூலின் கர்த்தராவார் தருமராஜதீக்ஷிதர். இற்றைக்கு ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது வருடங்கட்கு முன்னாகக் கும்பகோணத்திற் கடுத்துள்ள விளாங்குடிக் கிராமத்தில் அவதரித்தவரென்ப பண்டிதர்களால் சொல்லப்படுகின்றது. ஒருசாரார் இவர் மாயூரத்திற் கடுத்துள்ள வேலாங்குடியி லவதரித்தவரெனக் கூறுகின்றனர். இவரது பரமகுரு இன்னாரென்பதும், வித்தியாகுரு இன்னாரென்பதும் இந்நூலின் பரமகுரு வணக்கத்தாலும், வித்யாகுரு வணக்கத்தாலும் நன்கு வெளியாம். இவர் தருக்கசாஸ்திரத்தில் மிகச்சிறந்த பண்டிதரென்பது இந்நூலின் நாந்தியாற் புலனாம். இந்நூலுக்கு இவரது புத்திரரால் வேதாந்த சூடாமணியென்னுமோர் சிறந்தவுரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூலாசிரியர் தார்க்கிகருள் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவரென்று சொல்லப்படுகின்ற கங்கேசோபாத்தியாய ரென்னும் பண்டிதரியற்றிய தத்துவசிந்தாமணி யென்னும் தருக்கநூலுக்கு ருசித்தர் முதலிய பதின்மரெழுதிய உரையை மறுத்துத் தர்க்க சூடாமணி என்னும் உரையும், சதசரரென்னும் பிரசித்த வித்துவானா லியற்றப்பட்ட சோடச பதார்த்த நிரூபணமென்னும் தருக்கநூலுக்கு டீகாவு (விளக்கவுரையு)ம் பிரஹ்ம சூத்திரபாஷ்யத்திற்குப் பத்மபாதாசாரியரா லருளிச்செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகை யென்னும் வியாக்கியானத்திற்குப் பதயோசனை யென்னு மோர் வியாக்கியானமும் இயற்றி யிருக்கின்றனர்.

இந்நூலின் ஒவ்வொரு பரிச்சேதத்திலும் அததற்கு விஷயமான பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம் முதலியவை படிப்போரது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப்பொருந்துமாறு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வேதாந்த பரிபாஷை என்னும் இந்நூல் நன்னிலம் தாலூகா, விஷ்ணுபுரம் வியாசசூத்திரசங்கரபாஷ்யத்தின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும், தர்க்கசிரோமணி-அப்பாசாஸ்திரியாரவர்கள் சிஷ்யரும், தௌகித்திரருமாகிய பிரம்மஸ்ரீ இராமசந்திரசாஸ்திரியாரவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதனையாங்கள் செவ்

விய நடையிலெழுதி அச்சுவாகனமேற்றி வெளியிட்டனம். இதன் கண் அத்தியாவசியகமாய வேண்டுமிடங்களில் இருதலைப்பிறைகளுள் அருத்தமும், விளக்கவேண்டியவிடங்களில் சுருக்கமாகக் குறிப்புரையும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலின் வியாக்கியானம் மிகப்பெரிதாயிருந்ததலபற்றி மொழிபெயர்க்காது விடப்பட்டது. இது சமஸ்கிருத பாஷையில் மிகப் பிரசித்தமாயுள்ளதென்பது விசாரசாகரம், விருத்திப்பிரபாகரமென் றற்றொடக்கத்துப் பிரசித்த நூல்களாலினிது விளங்கும். இந்நூலைச் செய்தவனே யூன்றிப்படிப்பவர் ஆத்மாநாத்ம விசாரத்தைத் தருக்க சகிதமாக விளக்கிக் கூறும் ஏதந்தைய வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் படிப்பதற்கு அதிகாரியாவரென்பதற்கு யாதோராக்ஷேபமுமின்றாம். வேதாந்தசாஸ்திராப்பியாசஞ்செய்யும் ஜிஞ்ஞாசுகள் வேதாந்தத்தின் உண்மை நிலையை எளிதிலறிதற்கு இந்நூல் ஓர் திறவுகோல் போல்வதாமென்பது இந்நூலின் இரண்டொரு பக்கங்களைப்படிப்பதால் நன்கு விளங்கும்.

எங்களது பிரமப்பிரமாதங்களால் இந்நூலின்கண் தவறு நேரிட்டிருப்பின் அதனை வேதாந்தவித்வசிரோமணிகள் தயைசெய்து தறிவிப்பாராயின் அதனை மறுபதிப்பிற்றிருத்தி அச்சிடுவதுடன் அவர்கட்கு வந்தனமு மளிக்கப்படும்.

எங்கள் கருத்திற்கேற்றவாறு தேக சிரமத்தை யொரு சிறிதுங் கருதாது சமஸ்கிருதத்திலுள்ள இந்நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ சாஸ்திரியாரவர்களது நன்றி யொருகாலத்தும் மறக்கற்பாலதன்று.

உபநிடத ஸாரப்பிரபந்தத்தைத் தருக்க சகிதமாகத் தமிழுலகம் எளிதிலறிந்துய்யுமாறு இந்நூலைச் சமஸ்கிருதத்தினின்றும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தச்சிட்டு முற்றுப்பெறுமாறு பிரேரேபித்த எல்லாம் வல்ல இறைவன் இஃதெஞ்ஞான்றும் நிலைபெறுமாறும் கருணை புரிவாராக. இதிற் பிழையுளதாயின் உலகம் பொறுக்க.

சென்னை
1-5-07

கோ. வடிவேலு செட்டியார்
ம. சண்முக முதலியார்,

வேதாந்த பரிபாஷையின்

அநுக்கிரமணிகை.

1, பிரத்தியக்ஷ பரிச்சேதம்.

பிரமாணலக்ஷணம் 7-10

பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் 11-62

2. அநுமான பரிச்சேதம்.

அநுமானப் பிரமாணம் 63-71

3 உவமான பரிச்சேதம்

உவமானப் பிரமாணம் 72-74

4. ஆகம பரிச்சேதம்

சப்தப் பிரமாணம் 75-94

3 ஆசத்தி 78-88

லக்ஷிய பதார்த்த நிரூபணம் 81-87

5 அருத்தாபத்தி பரிச்சேதம்.

அருத்தாபத்திப் பிரமாணம் 95-99

6. அநுபலப்தி பரிச்சேதம்.

அநுபலப்திப் பிரமாணம் 100-112

7. விஷய பரிச்சேதம்.

பிராமாணிய பேதம் 113-151

முற்றிற்று

ஓம

தததஸத பரபரஹமமணேநம ..

* வேதாந்த பரிபாஷை.

சொரூப வணக்கம்.

1 யதவிதயா விலாஸேந பூதபௌதிக சிர்ஷடயஃ
தமநௌமி பரமாதமாநம ஸசசிதாநநத விகரஹம

(இதன பொருள.) எநதபபிரஹமததின மாயையின விளையாடடால (அபஞசீகிருத) ஆகாசமுதலியவைகளும அவறறின சேர்க்கையா (பஞசீகரணததா) லுணடான மனுஷயாதி சரீரஙகளும உண்டாகினறனவோ சசசிதாநநத வடிவ அநதப பரபபிரஹமததை நமஸகரிககினறேன்

பரமகுரு வணக்கம்.

2 யதந்தேவாஸி பஞசாஸ்யைஃ நிரஸ்தாபேதி வாரணாஃ
தமபிரணௌமி நிருஸிம்மாக்கியம யதீநதிரம் பரமமகுரும்.

(இ - ள) எவரது சிஷயர்களாகிய சிஙகஙகளால பேதவாதிகளாகிய யானைகள் ஜயிககபபடடனவோ துறவிகளுககுள் சிரேஷட

---

* பிரததியக்ஷததாலும, அநுமானததாலும எவரும எளிதிலறிய முடியாதவஸ்துவைத் தெளிவாககாடடுஞ சொனமயககருவியாயுளளது வேதமாம்.

ராயும் ஸ்ருஸிங்கரென்னும் அபிதானமும் (பெயரு)ள்ளவருமாய ஆந்தப் பரமகுருவை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வித்தியாகுரு வணக்கம்.

3. ஸ்ரீமத்வேங்கட நாதார்கியாந் விளங்குடிநிவாஸிந:
ஜகத்குரூந் அஹம்வந்தே ஸர்வதந்திரபிரவர்த்தகாந்

(இ - ள்.) விளங்குடியென்னும் கிராமத்தில் வாசஞ்செய்தவரும் சர்வசாஸ்திரங்களையு மியற்றும் சாமர்த்தியமுள்ளவரு மாய வேங்கடநாதனென்னும் அபிதானமுள்ள லோககுருவை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்

ஜோதிஷ்டோம முதலியன சுவர்க்காதி சுகங்களைத்தரும், கள்குடித்தல் முதலியன பெரும்பாதகத்தையுண்டாக்கு மென்றற்றொடக்கத்து ரகசியங்கள் பிரத்தியக்ஷ அநுமானங்களால் எளிதிலறியப்படா, ஆகவே, அவற்றைக்காட்டுவது வேதமென்பதாயிற்று. அவ்வேதம் அவித்தியாசகிதர்களாகிய ஜீவர்களின் அறிவாற்றலுக்கு எளிதிலெட்டாத விஷயங்களைத்தெரிவிக்கும் பெருங்கருவியாயின்று கருமஞானங்களைக் காட்டுந்தன்மையால சங்கிதைகள், உபநிடதங்களென இருபாற்படும். அவற்றுள் வேதோக்த கருமாதிகாரியான மக்கள் குழவிப்பருவ நீங்கிய சிறுபருவந்தொடங்கி அனுஷ்டிக்கவேண்டிய கருமங்களைச் சொல்லுங் கருமகாண்டங்கள் சங்கிதைகளாம், அவற்றின்கருத்தைவிளக்கும் நூல பூர்வமீமாம்சையாம். பலனைவிரும்பாத கருமாநுஷ்டானத்தினால ஏகாக்ரசித்தமுண்டாய அதனால சாதன சதுஷ்டய முற்றேறுனுள்ள முமுட்சுவிற்கு ஆத்மாநாத்ம விசாரணையைப்போதிப்பது உபநிஷத்துக்களாம் உபநிஷத்துக்கள் வேதத்தின் அந்தத்தி(இறுதியி)ல் படிக்கப்படுதலாலவேதாந

நூலாசிரியர் பெயரும், நூலின் பெயரும், நூற்பயனும்.

4. ஏந சிநதாமணௌ டீகா தசடீகா விபஞ்சநீ
தர்ககசூடா மணிர்நாம கிருதாவிதவந மநோரமா.

5. தேநபோதாய மநதாநாம வேதாநதார்ததா வலமபிநீ
தர்மராஜா துவரீநதிரேண பரிபாஷா விதநியதே.

(இ - ள.) எவரால தததுவசிநதாமணியெனனும தாககசாஸ திரததிற கேறபடடுளள பததுவிதமான உரைகளுக கணடனமாக வும விதவானகளுடைய மனததிறகுத திரபதிகரமாககூம தாகக சூடாமணி யெனனும் பிரசித்தமான உரையானது இயற்றப்பட டதோ அநதசசிரேஷடரான தாமராஜ தீக்ஷிதரால மநத ஸ்ரீஞஞாசு களுககு ஜீவபபிரஹ்ம ஐககியம எளிதாகபபோதமாகும்படி உபதிட தஙகளின அாததததை அநுசரிதத பரிபாஷையெனனும் இககிரநத மானது செயயபபடுகிறது

தஙகளெனறும சொலலபபடும அவவேதாநதஙகளின் பொருளை விளககும நூலயாவும உபசாரமாய் வேதாநதமெனறு சொலலப் படுகினறன.

பரிபாஷை—சாஸதிரததின் அசாதாரணசஙகேதம், எனவே, **வேதாந்த பரிபாஷை** யெனபது வேதாநத சாஸதிரததின அசாதா ரண சஙகேததைதத தெரிவிககு மெனபது அதனது திரண்ட பொருளாம.

(4 - 5) இவவிருசுலோகமும் தர்மராஜதீக்ஷிதராலேயே செய யபபடடன. இவ்வாறு கூறுதல நாநதியெனப்படும்.

நாநதியாவது ஒருவன தனனைப் பிறன்போற்கூறல்.

ஓம
தத்ஸத் பரப்ரஹ்மணேநம:

வேதாந்த பரிபாஷை,

(க) பிரத்தியக்ஷ பரிச்சேதம்.

(உ) பிரதிஞ்ஞை

1. (ங) தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷமென்னும பேருள்ள நான்கு புருஷார்த்தங்களுள் மோக்ஷமே உத்தம புருஷார்த்தமாம்.

(க) பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தைக் கூறும்பாகம். செவியாதி இந்திரியங்களால் காணும் சப்தாதிகளின்காட்சி பிரத்தியக்ஷமெனப் படும், பரிச்சேதம் = நூற்கூறுபாடு.

(உ) பிரதிஞ்ஞையாவது தற்துணிபுரைத்தல். பிரதிஞ்ஞை யெனினும் மேற்கோளெனினும் ஒக்கும், என்னை! "பிரதிக்கினை மேற்கோளெனப்பெயர்பெறும்" என்றாராகலின்

(ங) தர்மம் = அறம். அஃதாவது மநுமுதலிய நூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியனவொழிதலுமாம.

அர்த்தம் = பொருள், பத்தினி, புத்திரன், பூமி, பசு, தாசி, தாசன், திரவியம், கிருகம், தானியம் எனபவை பொருளெனப்படும.

காமம் = இன்பம அஃதாவது பொருள் துணைக்காரணமாக ஒரு காலத்து ஒருபொருளான ஐம்புலன்களும நுகாதற்சிறப்புடைமையாம்,

"அவன்மீண்டும் வருகிறதில்லை" என்னும் சுருதியால மோக்ஷம் (க) நித்தியமெனறும்,

மற்ற (தர்மார்த்தகாமமென்னும)மூன்றும பிரத்தியக்ஷத தாலும, "இநத வுலகததில வேளாணமை முதலிய தொழில களாலுண்டான பயிர்முதலானவை நசித்துப போவதுபோல புணணியத்தாலுண்டான சுவர்ககாதிலோக போகஙகளும நசித்துபபோகின்றன" எனனும சுருதியாலும (உ) அநிததிய மெனறும் தெரியவருகினறன ஆதலால மோக்ஷம உததம (மேலான) புருஷார்ததமாம். அநத மோக்ஷம பிரஹ்ம ஞா னததால உணடாகின்றது. ஆதலால பிரஹ்மம, அதன ஞா னம, அதற்குப்பிரமாணம ஆகிய இவை இநநூலினகண் விரி வாக நிரூபிககப்படும.

ஒருபொருளெனறது மகளிரை. எனனை? "கணடுகேட டுணடுயிர்த து றறறியு மைமபுலனு, மொணடொடிகணணேயுள" எனருராகலின

அறம் இம்மை மறுமை வீடெனனும் மூனறனையும பயககு மென்றும,பொருள் இமமை மறுமை யென்னுமிரணடனையும பயக குமெனறும, இனபம இமமையொனறனையே பயககுமெனறுமறிக

மோக்ஷம்-வீடு. அஃதாவது சாவதுகக நிவிரததியும பரமாநந தப்பிராபதியுமாய நிலை புருஷ இசசைககு விஷயமாவது புரு ஷார்த்தமெனப்படும்.

(க) நித்தியம் - அழிவுபாட்டபாவததிறகு (பினனினமைககு)ப் பிரதியோகி (எதிர்மறை)யாகாதது, உறபத்தியு நாசமு மினறியது நித்தியமாம்.

(உ) அநித்தியம் - அழிவுபாடடபாவத்திறகுப பிரதியோகியா யது; நாசததையுடைததாயிருபபது அநித்தியமாம.

பிரமாணலக்ஷணம்.

2. பிரமாகரணம—பிரமாணம.

பிரமா—யதார்த்தஞானம ; காணம்—சிறந்தகாரணம.

(யதார்ததஞானததிற்குச சிறந்தகாரணம் பிரமாண மென்பது திரண்டபொருள).

பிரமா :—யதார்தத அநுபவமும் ஸ்மிருதியுமென இரு வகைதது.

3 அநுபவஸ்மிருதிகளின் பொதுவிலக்கணம்.

வேறுஞானததால பாதிககபபடாமலிருககின்ற விஷயத் துடன கூடிய ஞானத்தன்மை அநுபவம ஸ்மிருதி யென்னு மிரணடறகும பொதுவிலக்கணமாம,

4 யதார்த்தாநுபவத்தின் சிறப்பிலக்கணம்.

யதாரத்த அநுபவததிறகுமாததிரம் (க) லக்ஷணம i. வேறுபிரமாணததால அறியபபடாமலும, ii. வேறு ஞானத

(க) அசாதாரணதாமம லக்ஷணமாம ; அஃதாவது ஒனறிலிரு பபதாகிய சிறநதகுறியாம. அஃது 1 அவவியாபதி, 2 அதிவியாபதி 3 அசமபவமெனனும் முக்குறறஙகளுமின்றி யிருககும்.

1. இலக்ஷியததின ஏகதேசததில இலக்ஷணமிருப்பது அவவி யாபதியாம, அஃது "ஆ (பசு) கபிலநிறமுடையது" எனறுற போலவது. கபிலநிறததனமை ஆவடிவ லடசிய முறறுமிராது ஏக தேசததிருககினறமைகாணக.

தால பாதிக்க (பொய்யென்று நிசசயிக்க) பபடாமலுமிருககிற விஷயததுடனகூடின ஞானத்தனமை

i, முதல் விசேஷணத்தின ஆக்ஷேபம்.

'இதுகடம்' 'இதுகடம்' எனத் தொடாசசியாய நிகழும ஞானஙகளில முநதியஞானததால அறியப்படடகடமே பிந்திய ஞானத்திறகும விஷயமாயிருப்பதால (வேறுபிரமாணததால அறியபபடாமலு மெனனும முதல விசேஷணத்தில) அவவியாபதியாம 1.

சமாதானம்.

5. தாரையாய (தொடர்சசியாய) உணடாகும ஞானஙகளிலும முதன முதல உணடான ஞானததில விஷயமாகாத

2 இலக்ஷியததில முறறும வியாபிதது இலக்ஷியமலலாததன் கணணும இலக்ஷணமிருததல அதிவியாபதியாம, அஃது "ஆ கோடு (கொமபு) டையது" எனறுற போலவது கொமபு ஆவடிவ லக்ஷிய முறறிலுமே இருபபதனறி அலக்ஷியமாகிய எருமை முதலியவறறினும இருககினறமை காணக

3. இலக்ஷியததிலிராமல அலக்ஷியததில இலக்ஷணமிருததல, அசமபவமாம, அஃது "ஒறறைககுளம புடையது ஆ" எனறுற் போலவது ஒறறைககுளமபு இலக்ஷியமாகிய ஆவிலிராது அலக்ஷியமாகிய குதிரையினகண இருககினறமைகாணக்.

அவ்வியாபதி தோஷமுணடாககூறலை "குனறககூற" லெனறும், அதிவியாப்தி தோஷமுணடாககூறலை "மிகைபடககூற லென்றும, அசம்பவதோஷ முணடாககூறலை "மாறுகொளககூற" லெனறும கூறுவா.

அநந்த க்ஷணங்களோடுகூடிய கடம் விஷயமாயிருப்பதால் அவ்வியாப்தி யின்று.

(ஆ) இந்திரியத்திற்கு உருவமற்றகாலம் எங்ஙனம் விஷயமாம்? 2.

6 (ச) இப்பொழுது கடமிருக்கின்றது, இப்பொழுது இந்தப்புருஷன் உண்டாகின்றானென்றற்றொடக்கத்து வியவகாரங்களால் காலமும் இந்திரியத்திற்கு விஷயமாமென றங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமைகாண்க. மேலும், அத்துவித சித்தாந்தத்தில தாரையாயுண்டாகும ஞானஸ்தல (இட)த்தில ஞானபேதமின்று. ஆனால எவ்வளவுகால பரியந்தம கடம தோன்றுகின்றதோ அவ்வளவு காலபரியந்தமும கடாகாரமாயுண்டாகின்ற அந்தக்கரணவிருத்தி ஒன்றே; பலவன்று ஒரு விருத்தியுண்டாயின அதற்கு விரோதியான மற்றொரு விருத்தி யுண்டாகுமவரை அவ்விருத்தி ஸ்திரமாயிருப்பதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; ஆகவே, அவ்விருத்தியில் பிரதிபலித்த (தோன்றிய) சைதன்யிபவடிவ கடாதி ஞானம தாரையாயுண்டாகும் ஞானஸ்தலத்தில அவ்வளவுகால பரியந்தமும ஒன்றாகவே இருப்பதால் அவ்வியாப்தி சங்கைக்கே இடனின்று.

ii, இரண்டாவது விசேஷணத்தின ஆக்ஷேபம்.

(ஆ) சித்தாந்தத்தில கடாதிகள மித்தியா பதார்த்தமாகையால அவை பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமாக, அவற்றின ஞானம எங்ஙனம பிரமையாம? 3.

7. (ச) பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரம (ஆத்மாநுபவம்) வந்த பிறகு கடாதிகளுககுபபாதம (பொயயெனனும் நிசசயம) உண டாகினறதே யனறிச சமசார (வியாவகாரிக) தசையில பாதம உணடாகினறதினறு

"எபபோது இந்த விதவானுககு எலலாம ஆதமாவாக ஆயவிடு (விளங்கு)கினறனவோ அபபோது அந்த விதவான எநதப பிரமாணததைககொணடு எநதவிஷயததைப பார்ப பான" எனனுஞ சுருதியினல ஆதமஞானம வந்தபினனர்ப பிர பஞசததிற்குப பாதமுணடாகினறதெனபது விளஙகுகினறது

"எபபோது இரணடாவது வஸ்து இருக்கின்றதுபோல தோனறுகினறதோ அபபோது இவன மறறொனறைப பார்க கினறுன" எனனுஞ சுருதியினல சம்சாரதசையில் பிரபஞ சம பாதிககபபடாமலிருககினற தெனபது விளஙகுகினறது. ஆகவே, 'பாதிககப்படாமலுமிருககிற' எனனும இரணடா வது விசேஷணததால சமசாரதசையில பாதிககபபடாமலிரு ககிறயாதொரு விஷயமுணடோ அந்த விஷயததுடன கூடின ஞானததனமை இலக்ஷணமாமெனபது தீர்மானிககபபடுவ தால கடாதி ஞானததில அவ்வியாபதியினறு.

"ஆதமஞானம் வருகின்றவரை சரீரததில் ஆதமஞானம் எஙஙனம பிரமாணமோ அஙஙனமே கடாதிஞான முதலிய னவும பிரமாணமா" மெனறு பெரியோர்களாற சொலலபபட டிருககினறது.

பிரமாண நிரூபணம்.

பிரமாணவகை

8 பிரமாணம் —பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உவமானம், சப்தம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி என்றறுவகைத்து.

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்.

9. பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் கரணமெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப்படும். ஈண்டுப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாவது சைதன்னியமே; இதற்குப் "பிரஹ்மம் அபரோக்ஷம்" எனனுஞ் சுருதியே ஆதாரமாம்.

(ஆ) சைதன்னியம் (க) அநாதியாயிருத்தலின் அதனை அறிதற்குச் சக்ஷுராதிகள் எங்ஙனம் பிரமாணமாகும்? 4

10. (ச) சைதன்னியம் அநாதியாயிருப்பினும் அதனைப் பிரகாசிக்கச்செய்கின்ற அந்தக்கரணவிர்த்தி இந்திரிய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றமையின் (உ) விருத்தியோடுகூடிய சைதன்னியம் (ங) சாதியென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(க) அநாதி-உற்பத்தியில்லாதது.

(உ) "இருக்கின்றது" என்னும்வியவகாரத்திற்கு ஹேதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும்.

(ங) சாதி = உற்பத்தியுடையது.

7. (ச) பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரம் (ஆத்மாநுபவம்) வந்த பிறகு கடாதிகளுக்குப்பாதம் (பொய்யென்னும் நிச்சயம்) உண்டாகின்றதே யன்றிச் சம்சார (வியாவகாரிக) தசையில் பாதம் உண்டாகின்றதின்று.

"எப்போது இந்த வித்வானுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக ஆய்விடு (விளங்கு)கின்றனவோ அப்போது அந்த வித்வான் எந்தப் பிரமாணத்தைக்கொண்டு எந்தவிஷயத்தைப் பார்ப்பான்" என்னுஞ் சுருதியினால் ஆத்மஞானம் வந்தபின்னர்ப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றதென்பது விளங்குகின்றது.

"எப்போது இரண்டாவது வஸ்து இருக்கின்றதுபோல தோன்றுகின்றதோ அப்போது இவன் மற்றொன்றைப் பார்க்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியினால் சம்சாரதசையில் பிரபஞ்சம் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்றதென்பது விளங்குகின்றது. ஆகவே, 'பாதிக்கப்படாமலுமிருக்கிற' என்னும் இரண்டாவது விசேஷணத்தால் சம்சாரதசையில் பாதிக்கப்படாமலிருக்கிறயாதொரு விஷயமுண்டோ அந்த விஷயத்துடன் கூடின ஞானத்தன்மை இலக்ஷணமாமென்பது தீர்மானிக்கப்படுவதால் கடாதி ஞானத்தில் அவ்வியாப்தியின்று.

"ஆத்மஞானம் வருகின்றவரை சரீரத்தில் ஆத்மஞானம் எங்ஙனம் பிரமாணமோ அங்ஙனமே கடாதிஞான முதலியனவும் பிரமாணமா"மென்று பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரமாண நிரூபணம்.

பிரமாணவகை

௮-8 பிரமாணம் — பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உவமானம், சப்தம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி என்றறுவகைத்து.

பிரத்தியக்ஷபிரமாணம.

9. பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின கரணமெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷ பிரமாணமெனபபடும. ஈணடுப பிரத்தியக்ஷப பிரமையாவது சைதன்னியமே, இதறகுப் "பிரஹமம அபரோக்ஷம" எனனுஞ் சுருதியே ஆதாரமாம

(ஆ) சைதனனியம (க) அநாதியாயிருததலின அதனை அறிதற்குச சக்ஷுராதிகள எஙஙனம பிரமாணமாகும? 4.

10. (ச) சைதனனியம அநாதியாயிருபபினும அதனைப பிரகாசிககச்செயகினற அநதககரணவிர்ததி இந்திரிய சமபந்தததாலுணடாகினறமையின (உ) விருததியோடுகூடிய சைதனனியம (ங) சாதியெனறு சொல்லபபடுகினறது

(க) அநாதி-உறபததியிலலாதது.

(உ) "இருககினறது" என்னும்வியவகாரததிறகு ஹேதுவாகிய அவிததை அநதககரணஙகளின பரிணமம் விருததியெனபபடும.

(ங) சாதி = உறபத்தியுடையது

(ஆ) அங்ஙனமாயின், விருத்தியை ஞானமென்று எங்ஙனம் உரைக்கலாம்? 5.

11. (அ) விருத்தியானது ஞானத்திற்கு (க) அவச்சேதக (விசேஷண) மாயிருத்தலால் அது ஞானமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தக்கரண விருத்தியை ஞானமென்று சொல்வது (உ) உபசார (கௌண)ந்தான். இங்ஙனம் விவரணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ஆ) (ங) அந்தக்கரணம் (ச) நிர் அவயவமாயிருத்தலின் அதற்குப் (ரு) பரிணாமமாகிய விருத்தி எங்ஙனங் கூடும்? 6.

(க) ஒன்றனை மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதனை அவச்சேதகமென்பர். அவச்சேதகமாவது குறைந்தவிடத்தும் அதிகவிடத்து மிருப்பதாகாமல் எவ்வளவிடத்தில் இலக்ஷியமிருக்கின்றதோ அவ்வளவிடத்திருப்பதாம் இலக்ஷணம் இலக்ஷியத்தின் குறைந்த விடத்திருப்பின் அவ்வியாப்தியாம், அதிக விடத்திருப்பின் அதிவ்யாப்தியாம் அவச்சேதகமெனினும் வரைந்துகொள்வதெனினும் ஒக்கும்.

(உ) ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றன்மேலேற்றிச்சொல்வது உபசாரமாம் இங்கு ஞானத்தின் தன்மையை விருத்தியின் மேலேற்றி அதனை ஞானமென்று கூறியவாறறிக.

(ங) தேகத்தினுள் கரண (ஞானத்திற்குச் சாதன) மாயிருத்தலின் அந்தக்கரணமெனப்படுகின்றது.

(ச) நிர் அவயவம்-அவயவமின்றியது, அவயவம்=உறுப்பு.

(ரு) ஒரு வஸ்து தன் அவஸ்தையைவிட்டு வேறு அவஸ்தையை யடைவது பரிணாமமெனப்படும் பரிணாமமெனினும், திரிபெனினும் விகாரமெனினும் ஒக்கும்.

12. (அ) அந்தக்கரணத்திற்கு அவயவ மின்றென்ப தினறு.அநதக்கரணம அவயவததோடு கூடினது, சாதியான திரவியத்தனமையால; (கடம் போல)

"பிரஹமம மனததைச் சிருஷடி ததது" என்னும சுருதி டால மனது சாதிததிரவிய மெனறு அறியபபடுகின்றது

"காமம, சஙகறபம், சந்தேகம, சிரததை, அசிரததை, தைரியம், அதைரியம, லஜஜை, தீ, பயம இவையாவும மனமே" என்னுஞசுருதியால விருததிரூபஞானம மனோதர்மமென றறியபபடுகினறது. இநதசசுருதியிற கூறிய 'தீ' எனனும் பதத திறகு விருததிவடிவ ஞானமெனபது பொருள. ஆகையாற றுன காமாதிகளும மனோதர்மங்களென றறியபபடுகினறன. (எனவே, இவை ஆதமதர்மஙகளனறெனபது வெளிபபடை டாம).

(ஆ) காமாதிகள அந்தக்கரண தர்மமாயின நான் இச் சிககிறேன், நான அறிகிறேன், நான் பயபபடுகிறேன எனற றொடககதது அநுபவம் நிகழ்தல் கூடாது. மேறகூறிய அநு பவ மிருததலின் காம முதலியவை ஆதமதாமஙகளெனறு தெரியவருகினறன; வரவே, இவை எஙஙனம் அநதககரண தாமஙகளாம? 7.

13. (அ) எஙஙனம இருமபுததுணடிற்குத தஹிககுஞ சகதி இல்லாமற் போயினும, தஹிககும சகதிககு ஆசிரயமான

அக்கினியின் (க) தாதாத்மியாத்தியாச மிருப்பதால் இரும்பு எரிக்கின்றது என்னும் வியவகாரம் ஏற்படுகின்றதோ அங்ஙனமே சுகமுதலிய ஆகாரமாகப் பரிணமிக்கின்ற அந்தக்கரணத்துடன் ஐக்கியாத்தியாச மிருப்பதால் (ஆத்மாவும் அந்தக்கரணமும் ஒருவடிவாக அத்தியாசத்தால் தோன்றுவதால்) நான் சுகி, நான் துக்கி என்றற்றொடக்கத்து வியவகாரங்கள் ஏற்படுகின்றன.

(ஆ) அந்தக்கரணம் (உ) இந்திரியமா யிருந்தலின் அம்சத்திந்திரியமாம். அம்செங்ஙனம் நானென்னும்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயமாம்? 8.

14 (ச) அந்தக கரணத்தை இந்திரிய மென்று கூறுவதில் பிரமாணமின்று.

(ஆ) "இந்திரியங்கள் மனதை ஆறாவதாக வுடையன" என்னும் பகவத்கீதாவசனத்தை (அந்தக்கரணமும் இந்திரிய மென்பதற்கு)ப் பிரமாணமாகச் சொல்லுகிறோம். 9.

15 (ச) இந்திரிய மன்றியிருக்கிறமனத்தினால் ஆறென்னும் சங்கியை(எண்ணிக்கை)யைப் பூர்த்தி செய்வதில் விரோத

(க) தாதாத்மியம் - ஒருவடிவாந்தன்மை, அத்தியாசம் - ஒன்றில் பிறிதொன்று கற்பனையாயத் தோன்றுதல்.

(உ) "சரீரத்தோடு கூடிய ஞானகரணமான அதீந்திரியம்-இந்திரிய" மென்று தர்க்க கௌமுதி கூறுகின்றது.

...ன்று இந்திரியத்திலிருக்கும் சங்கியையின் பூர்த்தியானது இந்திரியத்தால் தான் செய்ய வேண்டுமென்னும் நியமமின்று.

"எஜமானனை ஐந்தாவதாகவுடைய ருத்துவிக்குக்கள் (தக்ஷிணையை வாங்கிக்கொண்டு எஜமானின் காரியத்தைச்செய்கின்ற பிராமணர்கள்) இடையென்னும் பாத்திரத்தில் புரோடாசத்தை வைத்துக்கொண்டு பக்ஷிக்கின்றார்கள்" என்னுமிடத்தில் ருத்துவிக்குக்களிடத்துள்ள ஐந்தென்னும் சங்கியையின் பூர்த்தியானது இவர்களிலும் வேறான எஜமானனால் பூர்த்தியாவதாக அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும், "மகாபாரதத்தை ஐந்தாவதாகவுடைய வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து வைத்தார்" என்னும் ஸ்மிருதியில் வேதத்திலுள்ள ஐந்தாவது சங்கியையின் பூர்த்தி வேதமன்றி இருக்கிற மகாபாரதத்தா லுண்டாவதாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும், "சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் ரூப முதலிய விஷயங்கள் சிரேஷ்டமானவை, அவற்றினும் மனதுசிரேஷ்டம்" என்னும் கடசுருதியால் மனம் இந்திரியமென்று விளங்குகின்றது.

(ஆ) மனம் இந்திரியமன்றென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், ஞானசுகி ஞானதுக்கி என்றறிருட்கத்து ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாதல் கூடாது, என்னை? (இந்த ஞானங்கள்) இந்திரியத்தா லுண்டாகாமையின். 10.

16. (ச) இந்திரிய ஜனனிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷமென்பதின்று.

அநுமிதிமுதலிய ஞானங்களும் மனோஜன்னியமாயிருத்த லின பிரததியக்ஷமாதலவேண்டும் மேலும், ஈசுவரஞானம இந்திரிய ஜனனியமனறியிருபபதால் அதறகுப பிரதியக்ஷத தனமை இலலாமறபோம.

(ஆ) உனது சித்தாந்தத்தில பிரததியக்ஷ காரணம யாது? 11.

17. (ச) ஞானமும பிரததியக்ஷமாகின்றது, விஷய மும பிரததியக்ஷமாகினறது. இவ்விரண்டனுள நீ ஞானப பிரத்தியக்ஷததிறகுக காரணம வினவுகினறனையா? விஷயப பிரத்தியக்ஷததிறகுககாரணம வினவுகினறனையா?

ஞானபபிரததியக்ஷததிற்குப பிரமாண சைதனனியத் திறகும் விஷயாவச்சினன (வரைவுபடட) சைதன்னியத்திறகு முணடான அபேதததை ஹேதுவாகச் சொல்லுகினறோம். அஃது எஙஙனமெனின கூறுதும.—

18. பிரமாத்ரு பிரமாண விஷயசைதன்னியங்கள்

சைதனனியம் I. பிரமாத்ரு சைதனனியம, II. பிர மாணசைதன்னியம, III. விஷயசைதனனியமெனமூவகைதது.

I. அந்தக்கரண அவசசினனசைதன்னியம (க) பிரமாத்ரு சைதனனியமாம்,

(க) தேகததின் மததியிலுள்ள அநதககரணததால அவசசினன மான சைதன்னியம பிரமாதாவெனபபடும்; பிரமாதா வெனினும் பிரமாதரு வெனினும் ஒக்கும.

ii. அந்தக்கரண விருத்தி அவச்சின்ன சைதன்னியம் (க) பிரமாண சைதன்னியமாம்.

iii. கடாதி அவச்சின்ன சைதன்னியம் (உ) விஷய சைதன்னியமாம்.

19. எங்ஙனம் தடாகத்திலுள்ள ஜலம் மதகுவழியாய்ப் புறப்பட்டு வாய்க்கால் வழியாக வயலிற்சென்று அவ்வயலாகாரமாகி நிற்கின்றதோ, அங்ஙனமே (ங) தேஜசிலிருந்துண்டான அந்தக்கரணமும் சக்ஷுமுதலிய இந்திரியத்துவாரா (வழியாய்) வெளிப்பட்டுக் கடாதிவிஷயதேச (இட)த்தை அடைந்து கடாதி விஷயாகாரமாய்ப் பரிணமிக்கின்றது. இப்பரிணாமமே விருத்தியென்று சொல்லப்படுகின்றது.

20. அநுமிதி முதலிய ஸ்தலங்களிலோ அந்தக்கரணம் அக்கினி முதலிய விடங்களிற் செல்லுகின்றதின்று; ஏனெனில்? அக்னி முதலியவைகட்குச் சக்ஷுராதி இந்திரியங்களுடன் சம்பந்தமிராமையின். ஆகவே 'இதுகடம்' என்றற்றொடக்கத்துப

(க) விருத்திஞானவடிவ அந்தக்கரண பரிணாமம் பிரமாணமெனப்படும்.

(உ) ஞானத்திற்கு விஷயமானகடாதிகளால் அவச்சின்னமான சைதன்னியம் விஷய சைதன்னியமெனப்படும், விஷயசைதன்னியமெனினும் பிரமேயசைதன்னியமெனினும் ஒக்கும்.

(ங) தேஜசிலிருந்துண்டான-சத்துவகுணத்திலிருந்துண்டான. "சத்துவ குணத்திற் றோன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும்" என்று கூறுவதிங்கறிதற்பாற்று.

பிரத்தியக்ஷங்களில கடாதிகளும அவற்றின் ஆகாரமான விருத்திகளும வெளியில் ஓரிடத்திற சேர்ந்திருக்கின்றமையினா இவ்விரணடோடு கூடியுள்ள சைதனனியமும் ஒன்றே,

21 (விருத்திசைதனனியம் இது, விஷயசைதனனியம இது என்னும) பாகுபாட்டை அறிவிக்கக்கூடிய அந்தககரணவிருத்தி, கடாதிவிஷயம எனனுமிவவிரணடும் ஓரிடத்திருப்பதால் அவை (சைதன்னியத்திற்கு) பேதத்தை யுணடாக்குகின்றதில்லை. ஆகையினாற்றான மடத்தினுள்ளிருக்குங் கடாகாசம மடாகாசத்தினும வேறாகின்றதின்று அங்ஙனமே, இதுகடமெனனும் ஞானம உணடாகினறவிடத்திலுங்கடாகாரவிருத்தி கடத்துடன் சேர்ந்திருப்பதால கடாவசசின்ன சைதனனியமும கடாகாரவிருத்தியவசசின்ன சைதனனியமும ஒன்றாய் விடுகின்றன; ஒன்றாகுதலால, கடஞானம கடவிஷயத்தில பிரத்தியக்ஷமாம.

22. சுகாதி அவச்சின்னசைதனனியமும சுகாதியாகார அவசசின்ன சைதனனியமும அந்தககரணமாகிய ஓரிடத்திலிருப்பதால 'நான சுகி' என்றற்றொடக்கத்து ஞானம சுகாதிவிஷயத்திற பிரத்தியக்ஷமாம

(ஆ) (உபாதிகள ஓரிடத்திருப்பதால உபஹிதங்கட்கு அபேதம் உண்டாகின்றது. அதுவே பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுமிடத்து) அந்தக்கரணவிருத்தியாகின்ற சுகாதி ஸ்மரணமும, சுகாதிவிஷயத்தில பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும. 12.

23. (௪) ஸ்மரி (நினை)க்கப்படுகின்ற சுகம் சென்றொழிந்து போய்விட்டது. ஸ்மரணமாகிய அந்தக்கரணவிருத்தி வர்த்தமான (நிகழ்) காலத்திருக்கின்றது.

இங்ஙனமிருத்தலால், சுகம் சுகாகாரஸ்மரணமென்னும் இரண்டிற்கும் காலபேதமேற்படுகின்றது, அவற்றால் அவச்சின்னமான சைதன்னியங்கட்கும் பேதமேற்படுகின்றது. (அதனால் நான் பூர்வம் சுகியென்கின்ற ஸ்மரணத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை யுண்டாகமாட்டாது)

(பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணம் உபாதேய (விசேஷிய)மான சைதன்னியங்களின் அபேதமாம் அதற்குக்காரணம் (க) உபாதிகள் (கடமும் கடாகாரவிருத்தியும்) ஒருதேசத்திலும், ஒருகாலத்திலுமிருத்தலேயாம்.

(ஆ) உபாதேயங்கள் (உ) அபேதமாகின்றதற்குக் காரணம் உபாதிகள் ஓரிடத்திருப்பதென்று கூறின், அப்பொழுது

(க) எது வஸ்துவின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வ்யாவர்த்தகமா (பிரித்துக்காட்டுவதா) யிருக்கின்றதோ அஃது உபாதியெனப்படும். கடாகாசம் என்றவிடத்துக் கடமாகிய உபாதி ஆகாயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் மற்ற மடாகாசமுதலியவற்றினின்றும் கடாகாசத்தை வேறு பிரித்து அறிவிக்கின்றமை காண்க.

அல்லது ஒரு வஸ்துவைப் பல வஸ்துவைப்போல் காட்டுவதற்கு நிமித்தமாயுள்ளது எதுவோ அஃது உபாதியாம்

(உ) பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணம் அவச்சேதியமான (வரைவு படடிருப்பதான) சைதன்னியங்களின் அபேதமாம். அவ்வபேதத்திற்குக் காரணம் உபாதிகளாகிய விஷயம், விஷயாகார விருத்தி

'நான் முன்னர்ச் சுகியாயிருந்தேன்' என்னும் ஸ்மிருதியில் அதி வியாப்தி வருகின்றது 13.

24. (ச) அவ்வதிவியாப்தியைப் பரிகரித்தற் பொருட்டு விஷயத்திற்கு 'வர்த்தமான' மென்னும் விசேஷணம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

[வர்த்தமான விஷயாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமென்பது இதனது திரண்ட பொருளாம்.]

யாகிய இவ்விரண்டும் ஒரு தேசத்திலும் ஒரு காலத்திலும் இரு - லேயாமென்று நிராமானிக்கப்பட்டது இங்ஙனம் கூறுமிடத்து வே று காலத்திலும் ஒரு தேசத்திலுமிருக்கின்ற கடம், மடம் என்னும் இவற்றால் அவச்சேதத்தியமான ஆகாசத்திற்குப் பேதம் ஏற்படும். உபாதேயங்கட்கு அபேதம் உண்டாகுங்காலத்து உபாதிகள் ஏக காலத்தி லிருக்கவேண்டுமென் றுரைக்கும் பக்ஷத்தில் அன்னியோன் னியாசிரய (ஒன்றையொன்று பற்றுதல்) தோஷம் ஏற்படுகின்றது. எங்ஙனம்? உபாதேயங்கட்கு அபேதம்சித்தித்தால் ஏககாலத்திலுள்ள உபாதிகளிரண்டும் அவச்சேதகமாய் விடுகின்றன. ஒரு காலத்தில் உபாதிகளிரண்டும் அவச்சேதகமாயின் உபாதேயங்கட்கு அபேதம் சித்திக்கின்றது. இங்கு உபாதேயங்களின் அபேதத்தால் உபாதிகளின் அவச்சேதகமும், உபாதிகளின் அவச்சேதகத்தால் உபாதேயங்களின் அபேதமும் சித்திக்கின்றமையின், ஒன்றையொன்று பற்றுதலென்னும் அந்நியோந்நியாசிரிய தோஷமாயிற்று. இங்ஙனம் அந்நியோந் நியாசிரய தோஷம் வருகின்றதென்னும் அபிப்பிராயத்தினால் பிரத் தியக்ஷப் பிரமாணத்தை வேறு வகையாய் நிரூபிக்கின்றார்.

(ஆ) இங்ஙனமாயினும், 'உன்னுடைய (க) தர்மா தர்மங்கள் இப்போ (வர்த்தமானகாலத்) திருக்கின்றன' என்று ப்ரரத்து வாக்யத்தினலுண்டான சாப்த ஞானத்தில் அதி வ்யாப்தி தோஷமுண்டாகின்றது; இவ்விடத்தில் தர்மாதர்ம பாவச்சின்ன (தர்மாதர்மங்களால வளைவுபட்ட) சைதன்னியம் அவற்றின் ஸந்நிதிஅவச்சின்ன சைதன்னியம இவ்விரண்டும ப்ரகடமாயிட்டமையின். 14.

25. (ச) விஷயத்திற்கு 'வர்த்தமான' மென்பதே யன்றி யோக்கிய' மென்னும விசேஷணமும கொடுத்தல வேண் டும. (அங்ஙனம) 'வர்த்தமான யோக்கிய விஷய'மென்று விசேஷணத் தந்து கூறுவதால மேற கூறிய அதிவியாப்தி தோஷமுண்டாகவின்று.

(உ) தர்மா தர்மங்களும சுகாதிகளும் அந்தக்கரணதர் மங்களாயிருப்பினும அவற்றுள சில யோக்கியம, சிலஅயோக்கி யம என்று கூறுவதில பிரயோஜன பலத்தால கற்பிக்கபபட்டு

(க). சுபாசுப கர்மங்களாலுண்டாகிக் காலாந்தரத்திற கிடைக்குஞ் சுவர்க்க நரகங்களுக்குக் காரணமாய அந்தக்கரணத்தில தங்கி இருப்பவை தர்மாதர்மங்களெனப்படும். இவற்றிற்கு அபூர்வம, அதிர்ஷ்டம, புண்ணியபாவமென்னும பெயர்களுமுண்டு.

(உ). வேறொன்றை யாசிரயித்ததாயச் சுதந்தரமின்றியிருப்பது தர்ம மெனப்படும். தர்மாதர்மங்களும சுகாதிகளும அந்தக்கர ணத்தை யாசிரயித்தனவாய சுதந்தரமின்றி (தாமாகவே யிருந்த லின்றி) யிருப்பதால தர்மங்களாம்.

சுபாவமே (க) சரண (அடைக்கலஸ்தான)மாம். அங்ஙனம சுபாவத்தைச சரணமாக அடையாத பக்ஷத்தில் நியாய மததிலும தர்மாதர்மம, சுகதுக்கம ஆதம தர்மமாயிருதத லால சுகாதிகளைப்போனறு தர்மாதர்மங்களும பிரததியக்ஷ மாதல வேணடும.

(சுகாதிகள பிரததியக்ஷ யோககிய விஷயமாயிருககினறன, தர்மா தர்மங்கள பிரததியக்ஷ யோககிய விஷயமாகாவென்று பதார்ததததின இயலபுகளைக காரணமாக ஒபபாத பக்ஷததி தர்மா தர்மங்களும பிரததியக்ஷமாமெனனும) இதில யாதோர் ஆக்ஷேபமுமினறும்

(ஆ) இங்ஙனம இலக்ஷணததைப பரிஷ்கார (சுத்த)ஞ் செயதாலும் ஒருவன சுகியாயிருககுங்காலதது 'நீ சுகி' எனனும வாககியததால் உணடாகினற சாபத ஞானமும பிரததியக்ஷமாதல வேணடும 15.

26. (ச) அங்ஙனம பிரததியக்ஷமாதல சமமதமே. 'நீ பத தாமவன' எனனுமிடததில விஷயம சமீபததிருபபதால சப ததிலுங்கூடப்பிரததியக்ஷஞானமுணடாகினறதெனற றங்கீ

(க). எதனகண பிரததியக்ஷததனமையின அநுபவம உணடாகின்றதோ அதன்கண யோககியததன்மையுண்டென்றும, எதனகண் பிரததியக்ஷததன்மையின அநுபவமஉணடாகவிலலையோ அதன்கண் யோககியத தனமை இன்றெனறும் அறிதல வேண்டும். யோககியததன்மையும் அயோககியத தனமையும் அநுபவத்தை யொட்டி ஆராயநதறியத்தக்கனவாம.

கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையினாற்றான் (பிரமாணஅவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் யோக்கியவர்த்தமான விஷய அவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேதுவென்று அங்கீகரித்திருப்பதினாற்றான்) 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானத்தில் வன்னி அம்சத்திலுண்டாகும் ஞானம் அப்பிரத்தியக்ஷமும், பர்வத அம்சத்திலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமுமாயிருக்கின்றன;

1. (ஏனெனின்) பர்வதாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் வெளிக்கிளம்பிய பர்வதாகாரவிருத்தி அவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமிருக்கின்றமையாலும்,

ii வன்னி அம்சத்திலோ அந்தக்கரணவிருத்தி வெளிக்கிளம்பாமையின் வன்னி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் அதன் (வன்னியின்) ஆகாரமான விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியமும் பரஸ்பரம்(ஒன்றற்கொன்று)வேறாயிருக்கின்றமையாலுமெனக

அங்ஙனமே உலகத்தில 'பர்வதத்தைப் பார்க்கின்றேன்' 'அக்கினியை அநுமிக்கின்றேன்' என்னும் அநுபவம் நிகழ்கின்றது.

நியாயமதத்திலோ பர்வதத்தை அநுமானம் செய்கின்றேன் என்னும் ஞானம் (க) அநுவியவசாயமாய் ஏற்படுகின்றது.

(க) நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தால் கடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது இது வியவசாய ஞானமெனப்படும். இதற்கு வடிவம் 'இதுகடம்' 'இதுபடம்' என்றாற்போலவதாம். மனவடிவப்பிரமாணத்தால் கடாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. இஃது அநுவியவசாய ஞானமெனப்படும். இதற்குவடிவம் 'கடத்தைநான் அறிகின்றேன்' என்றாற்போல்வதாம்.

(பர்வதம வனனியுடைத்து என்னும் ஞான முநறும அநுமிதிஞானமெனறு அங்கீகரிககபபட்டிருககினறமையின மேற கூறிய தோஷம ஏறபடுகினறது).

(க) பக்ஷம இந்திரியததிற்குச சமீபததிலிராத அநுமானததில் [(1) பிருதிவியின பரமாணுககள கந்ததேதாடு கூடியவை; (2) பிருதிவிததன்மை யுடைமையின (3) கடாதிகளைப போல எனனும அநுமானததில] எலலா அமசததிலும (பக்ஷத்திலுஞ சாததியததிலும) ஞானம அபபிரததியக்ஷமாம

(உ) சந்தனககடடை சுகந்த முடைதது எனனும ஞானமும, சந்தனககடடை அமசததில பிரததியக்ஷமும, சுகந்த அம

வியவசாய ஞானததிறகு விஷயம கடமும, அநுவியவசாய ஞானத்திறகு விஷயம கடமும அதன ஞானமுமாம திரிபுடிகோசர ஞானம் அநுவியவசாய ஞானமெனபபடும

(க). எவவதிகரணததில (மலையில), சாததியததை (நெருபபை) அறியும விருபபமுணடாயச சாததியததின அநுமிதிவடிவ (இமமலை நெருபபுடைதது எனனும) நிசசயமுணடாகினறதோ அது பக்ஷமெனபபடும.

(உ). நையாயிகா அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷம் மூவகைததாமெனபர், அவை 1. சாமானியலக்ஷணம், ii ஞானலக்ஷணம், iii. யோக ஜன்னிய தர்மலக்ஷணம் எனபனவாம

1 அறியபபடும கடததனமைச சமபநதததால கடஙகளெனனும் வடிவினதாய சாவகடஙகளின பிரததியடசமுமுணடாதல சாமானிய லட்சணமாமெனபா.

ii. சந்தனககடடை சுகநதமுடைதது எனறு நேத்திரேநதிரியத்தாலுணடாகும ஞானம ஞானலக்ஷணமா மெனபா.

iii. யோகிகடகுணடாகுஞ் சாவ பதாாத்தங்களின ஞானம யோக ஜன்னிய தா்ம லட்சணமாயெனபா.

-த்திலோ அப்பிரத்தியக்ஷரூபமாம், (எங்ஙனமெனின்) சுகாதி யானது நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதிருக்கின்றமை யின் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாயும் வாத்தியமானமாயு முள்ளவிஷயாவச்சின்னசைதன்னியத்திற்கு விர்த்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்துடன் அபேதமிராமையின்

(ஆ) ஒரு ஞானத்தில் அப்பிரத்தியக்ஷத்தன்மையுட பிரத்தியக்ஷத்தன்மையும் அங்கிகரிக்கின் இவற்றிற்கு (க) (சாங்கரியமிருத்தலால்) ஜாதித்துவமில்லாமற்போம் 16

27 (ச) i. அஃது இஷ்டந்தான் (உ) ஜாதி உபாதி என்னும் பரிபாஷையானது எந்தப்பிரமாணங்கட்கும் விஷய மாகவிராமையின் அப்பிரமாணிகமாம்.

ii. 'இதுகடம்' என்றறிகிற்கடத்துப பிரத்தியக்ஷமோ கடத்துவாதிகளாயதர்மங்க ணிருபத்தில் பிரமாணமேயன்றி அக் கடத்துவாதிகள் ஜாதி என்பதிற் பிரமாணமன்று

(க) பிருதிவியின் பரமாணுக்கள் கந்தத்தோடு கூடியவை என்னும் ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத்துவத்தைவிட்டு அப்பிரத்தியக்ஷத்துவம் இருக்கின்றது. 'இது கடம்' என்னும் ஞானத்தில் அப்பிரத்தியக்ஷத்துவத்தை விட்டுப் பிரத்தியக்ஷத்துவம் இருக்கின்றது. இவ்விரண்டும் சந்தனக்கட்டை சுகந்தமுடைத்து என்னும் ஞானத்தி லிருக்கின்றன, சந்தனக்கட்டை நேத்திரேந்திரியத்திற்குப் பிரத்திய க்ஷமாயும், சுகந்தம் அப்பிரத்தியக்ஷமாயு மிருத்தலின். இவ்வாறு வருதலே சாங்கரியமாம்

(உ) ஜாதி நித்தியமாய் ஒன்றாயப் பலவற்றில் ஒருமிச்சேர்த்லை யுடையது

(ஆ) (கடத்துவாதிகளை யறிதற்குப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமில்லாமற் போயினும், அநுமானத்தைப்பிரமாணமாகச் சொல்லுகின்றோம்) 17.

28 (ச) ஜாதித்துவமாகிய சாத்தியம் அப்பிரசித்தமாயிருக்குங்காலத்து அதற்குச் சாதகமான அநுமானத்திற்கும் இடமின்று மேலும் சமவாயமோ சித்திக்கவில்லை.

29 பிரஹ்மபின்ன (பிரஹ்மத்திற்கு வேறான) பிரபஞ்சங்கௌல்லாம் அனித்தியமாயிருக்கின்றன. ஆகவே, நித்தியமாயும் அனேக பதார்த்தங்களிற் சமவாய சம்பந்தத்தாலிருப்பதுமான ஜாதித்துவமானது கடாதிகளிற் சித்திக்கவில்லை. இங்ஙனமே உபாதித்துவமும் நிராகரிக்கத்தக்கதாம்.

30. 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' எனனுமிடத்திலும், பர்வதாம்சத்திலுள்ள அந்தக்கரண விர்த்தியும்வேறு, வன்னியம்சத்திலுள்ள அந்தக்கரணவிர்த்தியும் வேறு என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையின், அவ்வவ்விருத்தியாகிய அவச்சேதகமும்வெவ்வேறாயிருக்கின்றன இருந்ததலால், பிரத்தியக்ஷத்துவம், அப்பிரத்தியக்ஷத்துவமெனனும் இவைகள் ஒருசைதன்னியவிருத்தியில் இருப்பதில் விரோதமின்றும். ஆகவே, அவ்வவ்விந்திரியத்திற்கு யோக்கியமாகவும், வர்த்தமானமாகவுமுள்ளவிஷயாவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்குமுள்ள அபேதமே அவ்வவ்விஷயாகாரமான விருத்தியவச்சின்ன சைதன்னியமாகின்ற ஞானத

திறகு அவயவ்வம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷகாரணமாம கடாதிக் ளாயவிஷயம் பிரத்தியக்ஷமாவதில விஷயாவசசின்ன சைதன னியததிற்கும் பிரமாதருசைதன்னியத்திறகு முளள அபேதந் தான காரணம.

விஷயப்பிரத்தியக்ஷத்தின் காரணம் கூறப்படுகின்றது

(ஆ) நான் இதனைப்பார்ககினறேன எனனும் ஞானம விஷயததிறகும பிரமாதாவிற் (காணபவனுக்)குமுளள பேதத் தைககாட்டுகின்றது. இங்ஙனமிருக்க, இதறகு விரோதமாகக கடாதிகளாய விஷயஙகடகும அநதககரணாவசசின்னசைதன னியமாய பிரமாதாவிற்கும அபேதம எவ்வனம பொருந் தும? 18.

31. (ச). விஷயததிறகுப பிரமாதாவோடு அபேதமாவது பிரமாதாவோடு (விஷயம்) ஒன்றுவதனறு; ஆனால பிரமாதரு சததையினும வேறு சத்தை (இருப்பு) விஷயத்திற்கினறென பது தான. ஆகவே, கடாதிகள கடாதி அவச்சின்ன சை தன்னியததில அத்தியாசமாயிருத்தலால (க) விஷயாவச

(க). அதிஷ்டான சததையை (கயிற்றின்ருபபை) விட ஆரோபததிற்கு (அககயிற்றிறறோனறியபாமபிறகு) வேறு சததையி னமையின அதிஷ்டானத்தின சததையே ஆரோபததின சத்தையா யிருததல பறறி, 'விஷயாவசசின்ன சைதனனியசததையே கடாதிக ளான விஷய சததையாம' எனறு கூறப்பட்டது

சின்னசைதன்னியசத்தையே கடாதிகளான விஷயசத்தையாம், அதிஷ்டான சத்தையினும் ஆரோபத்திற்கு வேறு சத்தை அங்கீகரித்தலின்மையின். விஷய சைதன்னியமோ மேற்கூறிய பிரகாரத்தினால் பிரமாதரு சைதன்னியமேயாம். ஆகையால் பிரமாதருசைதன்னியமே கடாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமாயிருத்தலால் பிரமாதரு சத்தையே கடாதிகளின் சத்தையாம். (கடாதிகளுக்கோ) வேறு சத்தையின்று. ஆதலால் கடாதிகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அநுமிதி முதலிய ஸ்தலங்களிலோ அந்தக்கரணம் வன்னி முதலிய தேசங்களிற் செல்லாமையின் வன்னியவச்சின்ன சைதன்னியம் பிரமாதரு சைதன்னியத்தோடு அபேதமாகின்றதின்று. அபேதமாகாமையின், வன்னியாதிகளின் சத்தை பிரமாதாவின் சத்தையினும் வேறும் வேறாயிருத்தலால் அதிவியாபதியின்று.

(ஆ) இங்ஙனங் கூறினும்

i இவன் தாமமுடையவன்; சிஷ்டாசாரமுடையவனாயிருத்தலின்

ii இவன் அதர்மமுடையவன், சிஷ்டாசாரமின்றியவனாயிருத்தலின் என்றற்றொடக்கத்து அநுமானஸ்தலங்களில் (க) தாமாதர்ம விஷயங்கள் பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். (ஏனெனின்) தர்மாதி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாதரு

(க) தாமாதாமங்கள் ஸம்ஸ்கார வடிவமாய் அதி சூக்குமமாயிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷமாதலின்று அங்ஙனமாயினும் அவை சுபவாசனையினாலும் அசுபவாசனையினாலும் அனுமானிக்கப்படுகின்றன.

சைதன்னியத்தோட பேதமாயிருத்தலாலதர்மாதிகளின்சத்தை பிரமாதரு சத்தையினும் வேறாக விராமையினெனக. 19

32. (ச) விஷயத்திற்கு 'யோக்கிய' மென்று விசேஷணங் கொடுத்தல் வேண்டும் (அங்ஙனம் கொடுப்பதால மேற்கூறிய தோஷம் உண்டாகாது)

(ஆ) இங்ஙனம் இலக்ஷணத்தைப் பரிஷ்கார (சுத்த)ஞ்செய்தாலும் 'கடம் உருவமுடைத்து' எனனும் பிரத்தியக்ஷஸ்தலத்தில கடத்தின் பரிமாண (அளவு)முதலியவைகட்கும் பிரத்தியக்ஷம் ஏறபடும், (ஏனெனின)

i ரூபாவச்சின்ன சைதன்னியமும் பரிமாணாதியவச்சின்ன சைதன்னியமும் அபேதமாய் விட்டமையாலும்,

ii ரூபாவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாதரு சைதன்னியத்தோட பேதமாயிருப்பதாலும்,

iii பரிமாணாதியவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாதாவோட பேதமாய் விட்டபடியாலும்,

iv. பரிமாணாதிசத்தை பிரமாத்ரு சத்தையினும் வேறாகாதிருப்பதாலுமெனக. 20.

33. (ச) பிரமாதாவிற்கு 'அவ்வவ்வாகாரமான விருத்தி உபகித' மென்று விசேஷணங் கொடுத்தல வேண்டும். (அங்ஙனம் விசேஷணம் கொடுத்தலால மேற்கூறியதோஷம் நேரிடாது.)

i. ரூபாகாரமானவிருத்தி உண்டாகுங்காலத்துப் (க) பரிமாணாதியாகார விருத்தியுண்டாகாமையாலும்,

ii. பரிமாணாகாரவிருத்தி உபகித பிரமாத்திரு சைதன்னிய அபின்னமான சத்தையை உடைத்தாகாமலிருப்பதாலும் அதிவியாப்தியின்று.

(ஆ) இங்ஙனம் அங்கீகரிப்பினும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி குற்றந்தங்கும், (எனின் ?)

i. (உ) அனவஸ்தாதோஷம் வருமெனனும் பீதியிலுல விருத்தியை விஷயமாக்குகின்ற வேறுவிருத்தியை ஒப்புக்கொள்ளாமையின்,

ii அவ்விடத்தில் தன்தா (விருத்தியா) காரமான விருத்தி உபகிதபிரமாதருசத்தையினும் வேறுசத்தையிராமையின் 21

(க) விசேஷணாபாவப்பிரயுக்த விசிஷ்டா பாவம் (விசேஷண மின்மையால் விசிஷ்ட மில்லையென்று) ஏற்படுகின்றது தண்டியில்லை யென்புழித் தண்டமின்மைபற்றித் தண்டியபாவஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

பிரகிருதத்தில் ரூபாகாரவிருத்தி யுண்டாகுங்காலத்துப்பரிமாணாகாரவிருத்தி உபகிதத்துவவிசேஷணத்துவமிராமையின் பரிமாணாதி ஆகாரவிருத்தி உபகிதபிரமாதரு சைதன்னிய அபின்னமான சத்தையோடு கூடிக்கொண்டிருக்குந்தன்மை இல்லாமையின் பிரமாதாவேயின்றென்றேற்படுகிறதெனக.

(உ). அனவஸ்தை - வரம்பின்றியபோதல.

34 (ச) **அனவஸ்**தாதோஷம் வருமெனனும் பீதியினலே வேறுவிருத்தியை விஷயமாக்கும் விருத்தியை அங்கீகரிக்காவிடினும் தனக்கே தான் விஷயமாயிருக்குமென் றங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றமையின் தன்னைவிஷயமாகச் செய்துகொள்ளும்விருத்தியுபகித பிரமாதரு சைதன்னியத்தின் சத்தையினும் வேறுசத்தை விருத்திக்கிரா மையின் (முற்கூறியதோஷமின்றாம்).

இங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் அதன் தர்மங்களாகிய காமாதிகளும் கேவலம் சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருந்தாலும் அவ்வவ்வாகாரமானவிருத்திகளையங்கீகரித்திருப்பதால் மேற்கூறிய லட்சணம் அவ்விட (அந்தக்கரணம் அதன் தர்மங்களிட)த்திலுமிருக்கின்றது, இருத்தலால் அவ்வியாப்தி யின்று.

(ஆ) அந்தக்கரணமும் அதன் தர்மங்களும் விருத்திக்கு விஷயமென்று ஒப்புக்கொள்ளின் கேவலம் சாட்சிக்கு விஷயமெனனும் கொள்கைக்கு விரோதம் வருகின்றது. (வருதலால் அஃதெங்ஙனமொவ்வும்?) 22

35 (ச) (க) **கேவலசாக்ஷி விஷயத்துவமாவது** விருத்தியன்றிச சாட்சிக்குவிஷயமாவதின்று, ஆனால், இந்திரிய அநுமானுதிப பிரமாண வியாபாரமின்றிச சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருக்குந் தன்மையாம்.

(க) சாக்ஷிக்கு விஷயமாவது - **சாக்ஷிபாஸியமாம்**, அஃதாவது அவித்தியாவிருத்தி வாயிலாக எது சாக்ஷியால் பிரகாசிக்கப்படுகின்றதோ அது **சாக்ஷிபாஸ்ய**மெனப்படும்

ஆகையினாலுன, அகங்காரமிகை என்னும் நூலில் ஸ்ரீமத சங்கரபகவதபாதாசாரிய சுவாமிகளால அகமாகார விர்த்தி அங்கிகரிககப படடிருககின்றது. அஙஙனம அங்கீகரிககப படடபடியாறறுன (க) பிராதிபாசிகமான ரஜதஸ்தலததில ரஜதாகாரமான (உ) அவிததியாவிர்ததி வேதாநத சமபிரதாய முணர்நத (சர்வஞ்ஞமுனி முதலிய)வர்களால ஒபபுககொள ளபபடடிருககிறது

(க) சத்தை 1 வியாவகாரிகம் 11. பிராதிபாசிகம் 111 பார மார்த்திகமென மூன்றுவகைததாம-

1 எநதபபதார்ததததிறகு ஆதமஞானமினறிப பாதமுணடா கிறதில்லையோ, ஆனால ஆதமஞானததினாலேயே பாதமுணடாகினற தோ அநதபபதாரததம வியாவகாரிகசத்தை யெனபபடும. இதறகு தாரணம கடபடமுதலியனவாம்

11. எபபதாரததததிறகு ஆதமஞானமின்றியே பாதமுணடா கின்றதோ அபபதார்த்தம பிராதிபாசிக சத்தையாம். இதறகுதார ணம கயிறறரவு, கானல நீர முதலியனவாம.

111 எது முககாலததினும் பாதிககப படுகினறதினறோ அது பாரமார்த்திக சத்தையாம் இதறகுதாரணம சேதனமாம.

1. ஜனன, மரண, பநத, மோக்ஷ வியவகாரஙகளைசசிததிககச் செயவதாகிய சததை வியாவகாரிக சத்தை யெனப்படும

11. பிரதீதி (தோறறல) மாததிரம இருபபு பிராதிபாசிக சத்தை யெனபடும்.

111. எஞஞானறும உணமைபபொருளா யிருப்பது பாரமார்த் திக சத்தை யெனப்படும்.

(உ) விர்த்தி (1) அந்தக்கரணவிர்த்தி (2) அவித்தியா விர்த்தி யென்றிருவகைததாம்.

(1) அந்தக்கரணவிர்த்தி யுணடாவதறகு முன்னும் அதன நாசததிறகுட பின்னும அவவிரததியின விஷயமிருககும. இதறகு

36. [illegible]மை அந்தக்கரணமும் அதன்தர்மங்களான காமாதிகளும் கேவலம் சாக்ஷி வேத்தியமா (சாக்ஷியால் பிரகாசிக்கப்படுவதா) யிருப்பினும் அவ்வவ்வாகாரமான விருத்தி உ[illegible] கித பிரமாதரு சத்தையினும் வேறுசத்தை விஷய[illegible] [illegible]மையின் அவ்வியாப்தியின்று

அவ்வவ்வாகாரமான விருத்தி யுபகித பிரமாதரு[illegible] வியத்தின சத்தையினும் வேறுசத்தையின்றி யோக்யமா (தகுதியா) யிருப்பதே விஷயப்பிரத்தியக்ஷ[illegible] [illegible] இதுவே முடிந்தபொருளாம்

உதாரணம் கடஞானமுண்டாதற்கு முன்னும் அ[illegible] தி[illegible] பின்னும் அக்கடமிருந்ததுபோலவாம்

(2) அவித்தியாவிர்த்தி யுண்டாவதற்கு முன்னும் அ[illegible] திற்குப்பின்னும் அதன் விஷயமிராது. இதற்குதாரணம் — [illegible]மான அவித்தியாவிருத்தி உண்டாவதற்கு முன்னும் அதன் [illegible]திற்குப் பின்னும் அச்சுகமிராமை போலவாம். அவித்தியாவி[illegible] புண்டாகின்றகாலத்திலேயே அதன் விஷயமுமுண்டாகின்[illegible] றறிதல்வேண்டும்.

இருக்கின்றதெனும் வியவகாரத்திற் கேதுவாகிய அ[illegible] அந்தக்கரணங்களின் பரிணாம விர்த்தி யெனப்படும்.

37 அவற்றுள் (க) சையோகம், சையுக்தம், தாதாத்மியம் இவை முதலிய (உ) ஸன்னிகர்ஷங்கள் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசஞ்செய்கின்ற விர்த்தியுண்டாகும் விஷயத்தில் உபயோகப்படுகின்றன.

அந்தவிர்த்தி—சம்சயம், நிச்சயம், கர்வம், ஸ்மரணமென நால்வகைத்தாம்.

38 அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருப்பினும் அது விர்த்தி பேதத்தினால் மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தமென நால்வகைத்தாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

"மனோபுத்திரஹங்காரம் சித்தம் கரணமாந்தரம் சம்சயோநிச்சயோகர்வஸ்மரணம் விஷயா இமே—அந்தக்கரணம் மனம், புத்தி, அகங்கார சித்தமென நால்வகைத்தாம்.

(க) கூடியதென்னும் வழக்கிற்குக் காரணமாயிருப்பது சையோகமெனப்படும். சையோகம் வியாபியாமலிருப்பது வியாபியாமலிருத்தல்-தானும் தன் அத்தியந்தாபாவமும் ஓர் அதிகரணத்திருத்தல், அஃதாவது ஏகதேசத்திருப்பதாம்.

சையோகமுடையது சையுக்தமெனப்படும்.

கலப்பிதபேதத்தோடு கூடிய வாஸ்தவ அபேதம் தாதாத்மியமெனப்படும்.

(உ) ஸன்னிகர்ஷம்-சம்பந்தம். அபாவத்திற்கும் சாதிரிசியத்திற்கும் விலக்ஷணமாயப் பிரதியோகியை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது சம்பந்தமெனப்படும்.

எதனிடத்தில் எது சேருகின்றதோ அங்ஙனஞ் சேர்ந்த வஸ்துவின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகி யென்றும், சேரும் வஸ்துவின் சம்பந்தத்திற்குப் பிரதியோகி யென்றும் சொல்லப்படும்.

i சம்சயாகார விர்த்தியுடையது மனமாம்.
ii. நிச்சயாகார விர்த்தியுடையது புத்தியாம்
iii கர்வாகார விர்த்தியுடையது அகங்காரமாம்.
iv ஸ்மரணாகார விர்த்தியுடையது சித்தமாம்."
என்று பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

39 அந்தப்பிரத்தியக்ஷம் (1) சவிகல்பம் (2) நிர்விகல்பமென்றிருவகைத்தாம் அவற்றுள்:—

(1) சவிகல்பம் வைசிஷ்டிய (சம்பந்த)த்தோடு கூடிய ஞானம் அது கடத்தை நானறிகின்றேனென்றுற்பத்திக்கத்து ஞானமாம்.

(2) நிர்விகல்பம் சம்பந்தமற்றோனாயிருக்கும் ஞானம். அது "ஸோயம் தேவதத்த —அந்தத்தேவதத் தனிவன்" என்றுற்பத்திக்கத்து லௌகிகவாக்கியத்தாலும் "தத்துவமசி- அதுநீயாயிருக்கின்றாய்" என்றுற்பத்திக்கத்து வைதிகவாக்கியத்தாலும் உண்டாகின்ற ஞானமாம.

(ஆ) இந்தஞானம (தத்துவமசி முதலியவற்றாலுண்டாகும ஞானம) சாபதம் (சபதபிரமாணத் தாலுண்டாகும் ஞானம) பிரத்தியக்ஷமன்று, என்னே? இந்திரியங்களாலுண்டாகாமையின 23.

40 (ச) பிரத்தியக்ஷஞானம் இந்திரியத்தினாலுண்டாகின்றதெனனும நியமமின்று. இத முன்னரே (26வது பாராவில்)

கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனல் (பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு) யோக்கிய வர்த்தமான விஷயத்தை ஜனியத்திற்குப் பிரமாணத்தை ஜனியத்தோடுள்ள அபேதம் காரணமாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அங்ஙனமே, 'ஸோயம் தேவதத்த' என்னும் வாக்கியத்தாலுண்டாகின்ற ஞானத்திற்கு விஷயம் சமீபத்திலிருப்பதால் ததாகார (அவ்வாகார) மான அந்தக்கரணவிர்த்தி வெளியிற் செல்வதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; இருப்பதால், தேவதத்தாவச்சின்ன சைதன்னியமும் தேவதத்தாகாரமான விர்த்தி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் அபின்னமாய் விட்டபடியால் 'ஸோயந் தேவதத்த:' என்னும் வாக்கியத்தினலுண்டாகின்ற ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்

இங்ஙனமே 'தத்துவமசி' முதலிய வாக்கியங்களாலுண்டாகும் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷம்; ஆண்டுப்பிரமாதாவே விஷயமாகையாலும் இரண்டிற்கும் அபேதமிருப்பதாலுமெனக.

(ஆ) (அங்ஙனமாயின்) வாக்கியத்தாலுண்டாகின்ற ஞானம் பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தைக் கிரஹிப்பதால் எங்ஙனம் நிர்விகல்பமென்று சொல்லக்கூடும்? 24.

41. (ச) வாக்கியத்தாலுண்டான ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதில் பதார்த்தத்தின் சம்பந்தம் நியமமன்று, ஏனெனின், தாத்பரியத்திற்கு அவிஷயமான (விஷயமாகாத) சம்பந்தமும் வாக்கிய ஜன்னிய ஞானத்திற்கு விஷயமாக வேண்டும். ஆனல் தாத்பரியத்திற்குவிஷயமாயிருப்பதே (நியாமகம்).

பிரகிருதத்திலோ "ஸ்தேவ ஸோம்மிய இதமக்கிர ஆஸீத்
இந்த உலகம் சிருஷ்டிக்குமுன்னர்ச் சத்தாகவே இருந்தது"
என்று (க) உபக்கிரமித்துத் "தத்சத்தியம் ஸஆத்மா தத்துவமஸி
சுவேதகேதோ-ஓ சுவேதகேதுவே அது சத்தியம், அஃது ஆத்மா,
அது நீயாயிருக்கின்றாய்" என்று உபசம்மாரத்தினால் (உ) சுத்
தப்பிரஹ்மத்தினிடத்தில் வேதாந்தங்களின் (ஈ) தாத்பரியம் நிச்
சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அங்ஙனமாக (அவை) எங்ஙனம்
தாத்பரியத்திற்கு விஷயமாகாத சம்பந்தத்தைப் போதிக்கும்?

(க) வேதாந்த வாக்கியங்களின் தாத்பரிய உணர்ச்சிக்கு ஏது
(1) உபக்கிரம உபசம்மாரம், (2) அப்பியாசம், (3) அபூர்வதை,
(4) பலம், (5) அர்த்தவாதம், (6) உபபத்தி என்பனவாம் இவை
சட்விதலிங்கமென்று கூறப்படும்.

(1) எப்பொருள் ஆரம்பத்திலிருக்கின்றதோ அதுவே அந்தத்
திலு மிருக்குமாயின் அங்கு உபக்கிரம உபசம்மாரங்களின் ஒருவடி
வாந்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது

பிரகரணத்தின் ஆரம்பம் உபக்கிரமமாம். பிரகரணத்தின்
முடிவு உபசம்மாரமாம்.

(2) அத்வைதார்த்தத்தை அடிக்கடி சொல்லுதல் அப்பியாச
மாம்.

(3) பிரஹ்ம உபநிஷத்துக்களொழிந்த வேறு பிரமாணங்
களால் அறியப்படாததென்பது அபூர்வதையாம்.

(4) அத்வைதப்பிரஹ்ம ஞானத்தினால் சர்வதுக்க நிவிர்த்தியும்
பரமானந்தப் பிராப்தியுமே பலமாம்.

இதுதான தததுவ மஸ்யாதி வாககியங்கட்கு அகண்டா ர்ததததனமை. எது சமபநதத்தை விஷயமாக்காத பதார்த்த ஞானத்தையுணடு பணணுந்தன்மையோ (அதுவே பரம).

"வாககியங்கடகுச சமபந்தத்தை விஷயமாககாத நண ஞானதல த யுணடுபணணுந தனமையே அகணடார்ததத துவம; அல்லது (க) பிராதிபதிகாரதத மாத்திரம போதிககுந

---

(5) ஸதுதியை அலலது நிநதையை அறிவிககும வாககியம அர்த்தவாதமாம்

(அபேத ஞானததின ஸதுதி வடிவினவும பேத ஞானததின நிநதை வடிவினவுமாகிய வாககியஙகள உபநிஷததுககளில இருக கினறமை காண்க.)

(6). பிரதிபாதிககபபடும அதவைத ஆதததிறகு அநுகூல மான யுகதி உபபத்தியாம்.

இது கூடும, இது கூடாதெனறு தனககணணே தோனறுவது யுக்தி எனபபடும்

(உ) தததுவக கூடடஙகளைத தததங்காரணஙகளில ஒடுககிக கொண்டுசென்றால காரணகாரியஙகளினறி முடிவாய நிறகுஞ் சேத னம சூத்தப்பிரமாம்

(௩) இவவாககியததால கேடபவனுககு இபபொருளின ஞான முண்டாகவேணடு மெனறு சொலலுவானது இசசை தாத்பரிய மாம்.

(க.) பிராதிபதிக மெனபது பெயர்பபகாபபதமாம். அதறகு உதாரணம —இறை, உமை, தையல எனறறதொடககததனவாம. இபபிராதிபதிகமென்னும பெயாப்பகாபபதஙகளின ஆசதமபிராதி

தன்மையாம்" என்று சிற்சுகாசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

42. (மீண்டும்) அப் பிரத்தியக்ஷம் 1 ஜீவசாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷம், 11 ஈசுவரசாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷமென இருவகைத்தாம்

ஜீவ சாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷம்.

அவற்றுள் 1 ஜீவனாவது அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன்னியம்; ஜீவசாக்ஷியோ (கூடஸ்தரோ) அந்தக்கரண உபகித சைதன்னியம் அந்தக்கரணம் (க) உபாதியாயிருந்தால் (அவ்வுபாதியோடு கூடிய) அச்சைதன்னியம் சாக்ஷியென்றும், அந்தக்கரணம் விசேஷணமாயிருந்தால் (அவ்விசேஷணத்தோடுகூடிய) அச்சைதன்னியம் ஜீவனென்றும் வியவகரிக்கப்படுகின்றன.

இது தான் இவ்விரண்டிற்கு (ஜீவனுக்கும் சாக்ஷிக்கு) முள்ள வேறுபாடு

(க). விசேஷணமாவது காரியத்தில் பிரவேசித்து வியாவர்த்தகமாயிருப்பது.

பதிகார்த்த மெனப்படும். "பனனும் பகாப்பதப் பேரே பிராதிபதிகமது" என்று பிரயோக விவேகம் கூறுகின்றது. பகாப்பதம் அகண்டபதமென்றும், பகுபதம் சகண்டபதமென்றும் கூறப்படும். பிராதிபதிகார்த்தமெனினும் அகண்டார்த்த மெனினும் ஒக்கும்.

(க) அவச்சேதவாதம் கொள்ளுவோர் மதத்திலோ

(1). அந்தக்கரண விசிட்ட சேதனம் பிரமாதாவாம். அதுவே கர்த்தா போக்தாவாம்

(2) அந்தக்கரண உபஹித சேதனம் ஸாக்ஷியாம். ஒரே அந்தக்கரணம் பிரமாதாவுக்கு விசேஷணமாயும் ஸாக்ஷிக்கு உபாதியாயு மிருக்கிறது.

சொரூபத்தில் எக்குப் பிரவேசமுண்டோ அந்தமையு வியாவர்த்தக (வேறுபிரித்தறிவிக்கும்) வஸ்து விசேஷண மெனப்படும்.

மற்றப் பதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபடுத்தி வஸ்துவின் சொரூபத்தை அறிவிப்பது எதுவோ அது வியாவர்த்தக மெனப்படும்.

எது வேறுபடுத்தி அறியப்படுகிறதோ அது வியாவர்த்திய மெனப்படும்.

'நீலகடம்' மென்பதில் கடத்தின் நீலவர்ணம் விசேஷணமாம். ஏனெனின், நீலகடத்தில் நீலவர்ணம் பிரவேசித்து மஞ்சள் வெண்மை முதலிய வர்ணங்களுடன்கூடிய கடங்களினின்றும் வேறுபடுத்தி இந்நீலகடத்தை யறிவிக்கின்றது. ஆகையால், நீலவர்ணம் வியாவர்த்தகமாம், அதனால் விசேஷணமாம். கடம் பரிச்சேத்தியமாம். ஏனெனின், மஞ்சள் முதலிய வர்ணங்களுடன்கூடின கடங்களினின்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டு இந்நீலகடம் அறியப்படுகிறது.

வேறுபடுத்தறியப்படும் பதார்த்தம் பரிச்சேத்திய மென்றும் வியாவர்த்திய மென்றும் விசேஷிய மென்றும் சொல்லப்படும். "தண்டி புருஷன்" என்பதிலும் புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாம்.

இவ்விதமாகப் பிரமாதாவுக்கு அந்தக்கரணம் விசேஷணமாம். ஏனெனின், பிரமாதாவின் ஸ்வரூபத்தில் அந்தக்கரணத்தின் பிரவேச மிருத்தலால் பிரமேய சேதனத்தினின்றும் பின்னப்படுத்திப்

பிரமாதாவின் ஸ்வரூபத்தை யறிவித்தலால் அந்தக்கரணம் வியாவர்த்தகமாம்.

எது வஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தில் பிரவேசியாமல் வியாவர்த்தகமாயிருக்கிறதோ அது உபாதியெனப்படும்.

(1) நையாயிகமதத்தில் கர்ணகோளகத்தால் வளைபட்ட ஆகாசம் சுரோத்திரமெனப்படும். இவ்விடத்தில் கர்ணகோளகம் சுரோத்திரத்திற்கு உபாதியாம். ஏனெனின், சுரோத்திரத்தின் ஸ்வரூபத்திற் கர்ணகோளகம் பிரவேசியாமல் வெளியிலுள்ள ஆகாசத்தினின்றும் சுரோத்திரத்தை வேறுபடுத்தியறிவிக்கிறது. ஆகையால் கோளகம் வியாவர்த்தகமாம்.

(2) கடாகாசம் மணங்களவு அன்னத்திற்கு அவகாசம் (இடம்) கொடுக்கிறது என்னுமிடத்திலும் ஆகாசத்திற்குக் கடம் உபாதியாம். ஏனெனின், மணங்கு அன்னத்திற்கு அவகாசம் கொடுக்கும் ஆகாசத்தின் ஸ்வரூபத்தில் கடத்தின் பிரவேசமில்லை. கடம் பிருதிவியின் காரியம். அதன்கண் அவகாசம் கொடுத்தல் பொருந்தாது. ஆதலால் கடத்திற்குச்சொரூபத்தில் பிரவேசம் பொருந்தாது, வியாபக ஆகாசத்தினின்றும் வேறுபடுத்தறிவிக்கின்றது. ஆதலால் மணங்கு அன்னத்திற்கு அவகாசம் தருவதாகிய ஆகாசம் எதுவோ அதற்குக் கடம் உபாதியாம்.

அதுபோல அந்தக்கரண உபஹித சேதனம் சாக்ஷியாமென்னுமிடத்தில் அந்தக்கரணம் சாக்ஷிக்கு உபாதியாம். ஏனெனின், சாக்ஷியின் ஸ்வரூபத்தில் அந்தக்கரணத்தின் பிரவேசமில்லை, பிரமேய சேதனத்தினின்றும் சாக்ஷியை வேறுபடுத்தியறிவிக்கிறது. ஆகையால், ஒரே அந்தக்கரணம் சாக்ஷிக்குபாதியும் பிரமாதாவிற்கு விசேஷணமுமாம். இவ்விதத்தால்,

உபாதியோ காரியத்தில பிரவேசியாது வியாவர்த்தகமாய வர்த்தமான காலத்திருப்பது.

உருவத்தோடு கூடியது கடம எனபுழி, உருவம விசேஷணமாம். கர்ணசட்குல்லி (பூறுக்கு) யோடு கூடிய ஆகாயம சுரோத்திரேந்திரியம எனபுழிக கர்ணசட்குலலி உபாதியாம். இவவுபாதியை நையாயிகர்கள் பரிசாய (நியாம) கம் எனபர்.

43 பிரகிருததத்திலோ அந்தககரணம ஜடமாயிருககினறது. அதனுலவிஷயபபிரகாசத தனமைகூடாது, கூடாமையின், விஷயத்தைப பிரகாசிபபிககினற சைதனனியத்திறகு (ஜீவசாக்ஷிககு) அஃது உபாதியாயிருககினறது. இந்த ஜீவசாக்ஷியானது ஜீவனதோறுமவெவவேருயிருககினறது (வெவவேறெனறு கொள்ளாது ஜீவசாக்ஷி ஏகமெனறுகொணடால (க) சைத்திரனுல் அறிய (அநுபவிகக) பபட்ட விஷயததில மைத்திரனுககும ஸமரண முணடாதலவேணடும். (உண்டாகாமையின ஜீவசாக்ஷி அனேகமாம)

---

(1). அநதககரண உபஹித சேதனம சாக்ஷியாம

(2) அநதககரண விசிஷ்டசேதனம பிரமாதாவாம்

(1) உபாதியுடையது உபஹிதமெனபபடும்

(2) விசேஷணமுடையது விசிஷ்டமெனப்படும

அநதககரண விசிஷ்டபபிரமாதாவே காததா போகதாவும் சுகியும துககியுமான சமுசாரி ஜீவனும்

இஃது அவசசேதவாததகின் கிரமமாமென்று சாரசாகரம கூறுகினறது

ஈசுவர சாக்ஷிப் பிரத்தியக்ஷம்.

43. ஈசுவரசாக்ஷியோ மாயோபகித சைதன்னியம் (மாயையை உபாதியாகவுடைய சேதனம்) அஃதொன்று; என்னை? (க) அதிபூதமான மாயை ஒன்றாயிருத்தலால்.

(ஆ). "இந்திரோமாயாபிஃ புரூரூப ஈயதே—இந்தப்பரமேசுவரன் மாயைகளால் வெகு ரூபங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றான்" என்னும் சுருதியில் 'மாயாபிஃ' என்று பகுவசனம் (பன்மைச்சொல்) இருப்பதால் (மாயை பல வென்று அறியப்படுகின்றது) அங்ஙனமாக மாயை ஒன்றென்று எங்ஙனம் கூறலாம்? 25

44. (ச) 'மாயாபிஃ' என்னும் பகுவசனம் மாயையிலிருக்கின்ற சக்திவிசேஷ அபிப்பிராயத்தினாலாவது அல்லது மாயையின்கணுள்ள சத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களின் அபிப்பிராயத்தினாலாவது பொருந்திவிடுகின்றது.

45. மேலும் "மாயையை உபாதான காரணமென்று அறியவேண்டும். மகேசுவரனை மாயி என்றறியவேண்டும். சிகப்பு, வெளுப்பு, கறுப்பு நிறங்களுள்ளதாயும், தனக்குச்சமானமான பிரஜைகளை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டும் ஒரு அஜை (மாயை)யை ஒரு அஜன் (ஜீவன்) அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றான், மற்றொருவன் அதனை விட்டுவிடுகின்றான்"

---

42 (க) மைத்திரன், சைத்திரனென்பன இலக்கண நூலில் சாதத்தன் கொற்றனென்ன உதாரணமாகவரும் பெயர்கள் போன்றனவாம்.

(க) அதிபூதமாயை யென்றது சுத்தசேதனத்தைக் கற்பனையாக மறைத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்தை

"எந்த யோகியானவன் தன் மனதில் எவரைத் தியானித்து விஸ்தாரமான அவித்தையைக் கடக்கின்றானோ அந்தப் பரமாத்மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம் பண்ணுகின்றேன்" என்னும் சுருதி ஸ்மிருதிகளிலடங்கிய ஏகவசன (ஒருமைச்சொல்) பலத்தாலும் இலாகவத்தாலும் (எளிதின் முடிதலாலும்) மாயை ஒன்றென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது ஆகையால் மேற்சொல்லிய மாயோபகித சேதனம் ஈசுவரசாக்ஷியாம். அதுவும் அநாதி

அதன் உபாதியான மாயை அநாதியாயிருத்தலால் மாயாவச்சின்ன சைதன்னியம் ஈசுவரனும் சைதன்னியத்திற்கு மாயை விசேஷணமாயிருந்தால் அது ஈசுவரனென்றும், உபாதியாயிருந்தால் சாக்ஷியென்றும் வியவகரிக்கப்படுகின்றது ஈசுவரத்தன்மைக்(தர்மத்திற்)கும், சாக்ஷித்தன்மைக்கும் பேதமேயன்றித் தர்மியான ஈசுவரனுக்கும் ஈசுவரசாக்ஷிக்கும் பேதமின்று அந்தப் பரமேசுவரன் ஒருவனாயிருந்தாலும் தனக்கு உபாதியான மாயையின் (க) சத்துவ, ரஜஸ, தமோகுணங்களின் பேதத்தினால் பிரமமா, விஷ்ணு, மகேசுவரனென்னும் பெயரை அடைகிறான்.

(க). பரமேசுவரன் மாயையின் சத்துவகுணப் பிரதானத்தால் உலகைக்காக்கும் விஷ்ணுவாகவும், இரஜோ குணப்பிரதானத்தால் உலகைப்படைக்கும் பிரமனாகவும், தமோகுணப்பிரதானத்தால் உலகை அழிக்கும் மகேசனாகவும் சொல்லப்படுகிறானென்றறிதல் வேண்டும்.

(ஆ). ஈசுவர (க) சாக்ஷி அனுமேயமாயிருக்குமாயின் "ஏதைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய — நான் பல பிரஜைகளாக ஆய்விடக்கடவேனென்று பிரஹ்மம் சங்கற்பித்தது" என்றிட்டுக்காட்டுச் சுருதியினால் சிருஷ்டிக்கு முன்னர்ப் பரமேசுவரனுக்குச் சங்கற்பமுண்டானதாகக் கூறுதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்'. ௨௫.

46, (ச) இந்திரிய விஷய சம்பந்த முதலிய காரண வசத்தினால் ஜீவோபாதியான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி பேதங்கள் எங்ஙனம் உண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே சிருஷ்டிக்கப்போகின்ற பிராணிகளின் கன்மவசத்தினால் பரமேசுவரனுக்குபாதியாகிய மாயையினிடத்தில் இஃது இப்போது சிருஷ்டிக்கத்தக்கது, இப்போது பாலனம் பண்ணத்தக்கது, இப்போது சம்காரம் பண்ணத்தக்கது என்றிருக்கத்தது விருத்தி விசேஷங்கள் உண்டாகின்றன. அந்த விருத்திகள் சாதியா(உற்பத்தியுடையனவா)யிருப்பதால் அவற்றிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமும் சாதியென்று சொல்லப்படுகின்றது. இங்ஙனம் சாக்ஷி

(க. சாக்ஷி என்பதற்கு சாக்ஷியே பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறதென்பது பொருளாதலால் அதற்கு அனுமேயத்வே ஞானமுண்டென்பது புலப்படுகின்றது. அங்ஙனமாக அது சங்கற்பித்ததென்பது எங்ஙனமெனின் கூறுதும் —

உபாதியான மாயையும் சேதனமும் அனுமேயமாயிருப்பினும் ஜீவர்களின் கன்மவசத்தினால் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்னும் விருத்தி உண்டாதலால் சங்கற்பமென்றறிய வேண்டுமெனக

(ஜீவசாக்ஷி ஈசுவரசாக்ஷி என) இரண்டு வகையாயிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும இரண்டு வகையாம்.

47 பிரத்தியக்ஷத்தன்மையும ஞேயமான விஷயத்தி லிருக்கின்றதென்றும ஞப்தியான ஞானத்திலிருக்கின்றதென்றும நிரூபிக்கப்பட்டது. அவவிரண்டனுள ஞானத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்குச சித்துத்தன்மையே சாமானிய லக்ஷணம

பர்வதம வன்னியுடைத்து என்றறிருடகத்து ஸ்தலங்களிலும வன்னியாதி ஆகாரமான விருத்தி உபகித சைதன்னியத்திறகுத் தன்னுடைய சொரூபமசம சுயமபிரகாசமாயிருப்பதால பிரத்தியக்ஷத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆகையால அவ்வவ விஷயாமசப பிரத்தியக்ஷத்தன்மையோ முறகூறியபடியேயாம.

அந்த லக்ஷணத்திறகுப் பிராந்திவடிவப பிரத்தியக்ஷத்தில அதிவியாபதி யின்று.

இந்தலக்ஷணம பிரம (பிராந்தி) பபிரமைகளுக்குச சாதாரணமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் நிரூபணத்திலை அந்தப் பிராந்திப பிரத்தியக்ஷமும லக்ஷியமாயிருக்கின்றது. (ஆகையால மேற்கூறிய லக்ஷணத்தில அதிவியாபதியின்று)

முன்னர்க்கூறிய லக்ஷணம பிரத்தியக்ஷப் பிரமைககுமாத்திரம லக்ஷணமா மென்றுசொல்லுமபக்ஷத்தில அபபொழுது விஷயத்திறகு "அபாதிதம (பாதிக்கபபடாதது)" என்றோர்

விசேஷணங்கொடுத்தல் வேண்டும். கிளிஞ்சில் முதலியவைகளைச் சாமானியமாய்ப் பார்த்துண்டான இதுவெள்ளி என்றறிவுண்டாக்கத்துப் பிராந்தி சமகாரகாலத்துண்டான பாதத்திற்கு(இது கிளிஞ்சில் என்றறிவுண்டாக்கத்து ஞானத்திற்கு) விஷயமான பிராதிபாசிக வெள்ளி முதலியவைகளை விஷயமாக வுடைத்தாயிருக்கிறது; உடைத்தாயிருப்பதால் மேற்சொல்லிய (அபாதித) லக்ஷணமின்று இன்மையால் அதிவியாப்தி இன்று.

(ஆ) கிளிஞ்சலின் விசேஷவடிவத்தைப் பாராது சாமானியவடிவைப் பார்க்குமிடத்து அதன்கண் இதுவெள்ளி என்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தினால் வெள்ளியைக் கிரஹிக்கவேண்டுமென்னும் பிரவிர்த்தியுண்டாகின்றது. இந்த

(௩) விஸம்வாதிப் பிரவிர்த்தியினாலே பிராந்திஞானஞ் சித்திக்கின்றது. சித்தித்தாலும், அதற்குவிஷயம் பிராதிபாசிகமாயும், பிராதிபாச (தோற்றிய) காலத்துண்டாயுமிருக்கிற வெள்ளி முதலியவைகளவிஷயமாயிருக்குமென்பதில் பிரமாணமின்று. என்னை? ஏற்கனவே சித்தமான(இயல்பாகவே பெறப்பட்டுள்ள) தேசாந்தரத்திலுள்ள ரஜதமே அந்தஞானத்திற்கு விஷயமாகச் சம்பவிக்கின்றமையின். 27

(க) நிஷ்பலப் பிரவிர்த்தியை (பயனில் முயற்சியை)ப் பிறப்பிக்கும் இச்சைமுதலியன விஸம்வாதி எனப்படும். அதனின்வேறாயது சம்வாதி எனப்படும். அஃதாவது சபலப் பிரவிர்த்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சைமுதலியனவாம். விஸம்வாதிஞானம் பிராந்தியென்றும் சம்வாதிஞானம் யதார்த்தமென்றும் அறிக

48 (அ) தேசாந்தரத்திலுள்ள வெள்ளி நேத்திரேந்திரியத்திற்குச் சமீபத்திலிராமையின் அது பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயமாகின்றதின்று (ஆதலால் அது கூடாது.)

(ஆ) (அங்ஙனமாயின்) பிராந்திவடிவ பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தில் ஞேயமான (அறியக்கூடிய) வெள்ளி முதலியவைகளாலுண்டாகின்ற ஞானமே சம்பந்தம் (என்று சொல்லுகின்றோம்). 28

49. (அ) ஞானத்தைச்சம்பந்தமாக அங்கீகரிக்கின் அந்த ஞானவடிவ சம்பந்தத்தினாலேயே பர்வதமுதலியவற்றிலுள்ள தீ முதலியவைகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை ஏற்படும். ஏற்படுங்காலத்து அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களால் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லாமற்போய்விடும் [ஆதலால் ஞானம் பிரத்தியாசத்தி (சம்பந்தம்) ஆகமாட்டாது]

(ஆ) வெள்ளியை உண்டுபண்ணக்கூடிய ரஜதாவயவங்கள் (வெள்ளி உறுப்புகள்) சுத்தியிலிராதபோது உன்னுடைய மதத்திலும் எங்ஙனம் ரஜதம் உண்டாகும்? 29

50 (அ) உலகத்தில் பிரசித்தமான காரணமானது பிராதிபாசிக (தோற்றல் மாத்திரமாயுள்ள) இரஜதத்தை உண்டுபண்ணுகிறதின்று. ஆனால் அக்காரணமேவேறு அஃதெங்ஙனமெனின், காமாலைமுதலிய தோஷசகித நேத்திரமுள்ள புருஷனுக்கு எதிரிலுள்ள திரவியத்தின் சம்பந்தத்தினால் இதுவென்கிற ஆகாரமாயும் பளபளப்பாயுமுள்ள அந்தக்கரண விர்த்தி

உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியில் இதமவச்சின்ன (இது வென்பதனால் வளைவுபட்ட) சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கின்றது. அந்தப்பிரதிபிம்பத்தில் முற்கூறியவகையாக விருத்தி வெளிக்கிளம்புவதால் இதமவச்சின்ன சைதன்னியமும் விருத்தி அவச்சின்ன சைதன்னியமும் பிரமாத்ரு சைதன்னியமும் ஒன்றாய் விடுகின்றன.

ஆகவே, பிரமாத்ரு சைதன்னியத்தினும் வேறாகாத விஷய சைதன்னியத்திலுள்ள அவித்தையானது பளபளப்பு முதலிய சாதிருசியத்தின் (ஒப்புமையின்) தரிசனத்தால் உத்போதத்தை (பிரகாசத்தை) யடைந்த இரஜத சம்ஸ்காரத்தைச் சகாயமாகவுடையதாயும் காமாலையாதி நேத்திரதோஷத்தோடு கூடினதாயுமிருப்பதால இரஜதாகாரமாகவும் இரஜதஞானாபாச (வெள்ளிஞானப் பிராந்தி) ஆகாரமாகவும் பரிணமிக்கின்றது

பரிணாமம்.

உபாதான (முதற்) காரணத்திற்குச் சமானமானசத்தையுடைய காரியந் தோன்றுதல பரிணாமமாம.

விவர்த்தம்.

உபாதானகாரண (அதிஷ்டான)த்திற்கு விபரீதமான சத்தையுடைய காரியந் தோன்றுதல விவர்த்தமாம.

பிராதிபாசிக இரஜதமோ அவித்தையின பரிணாமமென்றும் சேதனத்தின விவர்த்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

அவித்தியாபரிணாமமா(கிரியா)ன இரஜதமும அவித்தை

க்கு அதிஷ்டானமான இதமவச்சின்ன சைதன்னியத்திலிருக்கின்றது.

நம்முடைய (வேதாந்த சித்தாந்த) மதத்திலோ எல்லாக காரியமும் தமககு உபாதானமான அதிஷ்டானத்தை யாசிரயித்துககொண்டிருககின்றனவென்பது நியமமாம

(ஆ) இரஜதம சைதன்னியத்திலிருககுமாயின அதறகு இஃது இரஜதமென்று முன்னிருககும வஸ்துவுடனெங்ஙனம் தாதாத்மியம பொருந்தும? 30.

51 (ச) எங்ஙனம நியாயமதத்தில சுகாதிகளுககு அதிகரண(இட)மான ஆத்மாவிறகுச சரீரம அவச்சேதகமாயிருப்பதால ஆத்மாவிலிருககின்ற சுகமுதலியவைகள சரீரத்திலிருப்பதாகக காணப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே சைதன்னியமாத்திரம இரஜதத்தைககுறித்து அதிஷ்டானமன்று (ஆனால) அதறகு இதமவச்சின்ன சைதன்னியம் அதிஷ்டானமாம. ஆகையால இதம பதார்த்தம (சுத்தி) அந்தச்சைதன்னியத்திறகு அவச்சேதகமாயிருப்பதால இரஜதத்திறகு முன்னிருக்கும வஸ்துவுடன சமபந்தஞானம பொருந்துகின்றது.

அந்தவிஷய சைதன்னியத்திறகும அந்தககரண உபஹித சைதன்னியத்திறகும அபேதமிருப்பதால விஷய சைதன்னியத்தில் இரஜதம அத்தியஸ்தமாயிருந்தாலும் அது சாக்ஷியினிடத்தில அத்தியஸ்தமென்றும கேவலசாக்ஷிவேத்தியமென்றும் சுகாதிகளைப்போன்று மறறொன்றினாலறியப படாததென்றும சொல்லப்படுகின்றது.

(ஆ) (இரஜதம்) சாக்ஷியினிடத்தி அத்தியஸ்தமாயி ருக்கிறதென்று சொல்லுமிடத்தில் நான் சுகியென்னுமஞானம் உண்டாகுவது போன்று நான் இரஜதமென்னுமஞானமும் உண்டாதல்வேண்டும் 31.

52 (ச) சுகாதிகள் அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன் னியத்திலிருக்கிற அவித்தையின் காரியமாயிருப்பதால், நான் சுகியென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. சுகாதிகள் கடாதிக ளைப்போல சுத்தசைதன்னியத்தில் அத்தியஸ்தமாயிருக்கின் றன ஆனால் எது எவ்விதமான அநுபவத்தினாலுண்டான சம்ஸ் காரசகிதமான அவித்தையினாலுண்டாகின்றதோ அஃது அவ் விதமான அநுபவத்திற்கு விஷயமாகவிருக்கின்றதென்பது நிய மமாம்.

ஆகவே, கடம் இதுவென்னும் அநுபவத்தினாலுண்டான சம்ஸ்காரத்தைச்சககாரி(துணை)யாகவுடைய அவித்தியாஜன்னி யமாயிருப்பதால் இதுவென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாயிருக் கின்றது. அந்தக்கரணமோ நானெனகிற அநுபவத்தினாலுண்டான சம்ஸ்காரத்தைச் சககாரியாகவுடைய அவித்தியாஜன்னியமா யிருப்பதால் நானென்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்றது. சரீர இந்திரியமுதலானவைகளோ இருவகை (யான் என தென்னும்) அநுபவங்களால் உண்டான சம்ஸ்காரத்தைச் சக காரியாகவுடைய அவித்தியா காரியமாயிருப்பதால் இருவகை அநுபவத்திற்கும் விஷயமாயிருக்கின்றன. அங்ஙனமே, இஃது என சரீரம், நானதேகி, நானமனிதன், நானபிராமணன், இது

கண, நான்குருடன, இதுகாது, நான்செவிடன் என்றற்ளுடக் கதது இருவகை அநுபவமுமுணடாகினறன.

பிரகிருகததிலோ, பிராதிபாசிக வெள்ளி பிரமாதருசைத ணைியததோ டபேதமான இதமமசாவசசின்ன சைதனனி யத்திலிருககிற அவிதனதயினுலுண்டாயினும், இதுவெளளி யென்று யதார்ததமான வேள்ளியைப் பார்க்குமிடத்தில் இது வெனனும அநுபவத்தினுலுணடான சமஸ்காரஜனனியமாயிரு ப்பதால் இஃதேன்னும் அநுபவததிறகு விஷயமாயிருககினற தேயனறி நானேன்னும் அநுபவததிறகு விஷயமாகவிலலையென றறிநதுகொள்ளல வேணடும.

(ஆ) இவவாறிருபபினும மிததியாரஜதம சாக்ஷாத் சாக்ஷியுடன சமபந்தபபட்டிருககினறமையின அதற்குப் பரணம (தோறறம) சமபவிககுங்கால் ரஜததனைத விஷயமாகவு டைய பிராநதிவடிவ அவிததியாவிர்த்தியை யாதுபிரயோஜனங் கருதி ஒபபுககொளளலவேணடும? 32.

53 (ச) நீ சஙகிததது ஒபபுககொளளததககதனறு; (ஏனெனின) வெளளியை விஷயமாகவுடைய விருததியுபகித சைதனனியததின சததையைபபார்ககிலும வேறுசததை யில்லாமையே விஷயப் பிரத்தியக்ஷததிறகுக காரணமாம. ஆதலின, வெளளியின பிரதியக்ஷததனமை சிததிககும நிமித்தம அவிததியாவிருததி அங்கீகரிககப்பட்ட தெனக

(ஆ.) (கிளிஞ்சிலைபபார்தது இதுவெள்ளியெனனுமஞான முணடாகுமிடததது) இதுவெனனும விருததிககும இரஜத

மென்னும் விருத்திக்கும் தனித்தனியாக ஒவ்வொருவிஷயம் இருக்கும்போது குரு (மீமாம்சகர்களுள் ஒருசாராராகிய பிரபாகரர்) மதம்போன்று (க) விசிட்டஞானத்தை யங்கீகரிக்காத விடத்துப் பிராந்தி ஞானம் எங்ஙனம் சித்திக்கும்? 33.

54. (ச) நீ இவ்வணம் சங்கித்ததுசரியன்று இதுவென்னும் விருத்தியிலும் இரஜதமென்னும் விருத்தியிலும் பிரதிபிம்பித்துள்ள சைதன்னியம் ஒன்றே அது சத்தியவஸ்து மித்தியாவஸ்துவென்னும் தாதாத்மியத்தைக்கிரஹிப்பதால (கிளிஞ்சிலில் இதுவெள்ளியென்றுண்டாகும் ஞானம்) பிராந்தியென்று கிரஹிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. ஆகையினுற்றான், சாக்ஷிஞானம் சத்தியவஸ்துவையும் மித்தியாவஸ்துவையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கின்றது, இருக்கின்றமையின், அது பிரமாணமென்னும் நியம மின்றாம். ஆகையால், பிராசீனர்கள் (சாக்ஷிஞானத்தை) அப்பிரமாணமென்று கூறியதும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதே.

(க) தருமதத்தினர்யாண்டுசசுக்தியில இரஜதபபிராந்தியுண்டாகின்றதோ ஆண்டு நேத்திரத்திறகுத தனவிருத்தி வாயிலாகச சுக்தியுடன் சம்பந்தமுண்டாய இதுவென்றுசுக்தியின சாமானியஞானம் உண்டாகின்றது, இரஜதத்தின் ஸ்மரணமு முண்டாகின்றது.

இஃதுஇரஜதம் எனபதில இரண்டு ஞானங்களுள அவை றன(1) இதுவென்னும் அம்சமோ சுக்தியின் சாமானியப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம், (2) இரஜதமிருக்கின்ற தெனபதோ இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிவடிவஞானமாம,

இவவாறறுல இது வெள்ளியென்பதில இரணடு ஞானங்களுள. ஆனால பிரமாதாவின பயதோஷமும பிரமாணத்தின இருளதோ

(ஆ) சித்தாந்தத்தில், தேசாந்தரத்தில் இருக்கின்ற இரஜதமும் அவித்தியா ஜன்னியமாயிருக்கிறது; அநித்தியஸ்தமாயுமிருக்கின்றது அங்ஙனமிருக்க, எங்ஙனம், சுக்திரூபியத்திற்கு (கிளிஞ்சிலில் தோன்றிய வெள்ளிக்கு) வியாவகாரிக வெள்ளியைப்பார்க்கிலும் வேற்றுமையுண்டாகும்? 34

55 (ச) நீ கூறியது உசிதமன்று உன்மதத்தில் எல்லாம் சத்தியம் அங்ஙனமிருப்பினும் சில க்ஷணிகம், சில ஸ்தாயி (ஸ்திரமாயிருப்பது) என்பதில் யாது காரணமோ அச்சுபாவ விசேஷமே எனக்குங்காரணமாம் அல்லது கடாதிகளின் அத்தியாசத்தில் அவித்தையே தோஷமாயிருப்பதால் அதுவே காரணமாம். சுக்தியின் இரஜத அத்தியாசத்திலோ அவித்தியா

தோஷமாகிய இவற்றின் பலத்தினால் "எனக்கு இரண்டு ஞானங்களுண்டாயிருக்கின்றன" வென்று புருஷனுக்கு விவேகமுண்டாகின்றதில்லை இதுவென்னும் அம்சமான சுக்தியின் சாமானியஞானம் யதார்த்தமாம் முன்பார்த்த இரஜதத்தின் ஸ்மரணவடிவ ஞானமும் யதார்த்தமாம் என்றாலும், எனக்கு இரண்டுஞானங்களுண்டாயின, அவற்றுள் ஒன்று சுக்தியின் சாமானியப்பிரத்தியக்ஷஞானம், மற்றொன்று இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிவடிவஞானம் என்னும் விவேகமுண்டாகின்றதில்லை இவ்விரண்டுஞானங்களின் அவிவேகத்தைப் பிராந்தியென்பர் பிராந்தியுண்டாகுமிடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் மதப்படி இவ்வாறறிதல்வேண்டும் இதில்

1 இது வென்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சாமானியமென்றும்,
2 வெள்ளியென்னும் ஸ்மிருதி ஞானம் விசேஷணமென்றும்,
3, இஃது இரஜதமென்னும் ஞானம் விசிட்டமென்றும் அறிதல் வேண்டும்.

தோஷமேயன்றி நேத்திராதி தோஷங்களும் காரணமாம ஆகையால், ஆகந்துக (இடையேயுண்டான) தோஷ ஜன்னியமாயிருப்பதால அது பிராதிபாசிகமென்பதிற காரணமாம் ஆகையாலறான சொப்பனத்திற காணப்படுகின்றதோ, யானை முதலியனம ஆகந்துகமான நித்திராதி தோஷ ஜன்னியமாயிருப்பதால பிராதிபாசிகமாயிருக்கின்றன

(ஆ) சொப்பனஸ்தலத்தில் முன்னனுபவிக்கப்பட்ட ரதாதிகளின ஸ்மரணத்திலேயே வியவகாரம சித்திப்பதாயிருக்க, அணடு ரதாதிகள உண்டாகின்றனவென்று கற்பிப்பது கூடாது, ஏனெனின், (க) கௌரவதோஷம வருகின்றமையின. 35.

56 (ச) சொப்பனஸ்தலத்தில ரதாதிகளின ஸ்மரணத்தை மாத்திரம ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்து ரதத்தைப்பார்க்கிறேன, பார்த்தேன என்றுணடாகும அநுபவத்திற்கு விரோதம வருகின்றமையாலும "பின்னர் ரதங்களையும, குதிரைகளையும, மார்க்கங்களையுஞ் சிருஷ்டிக்கின்றன" என்று ரதாதிகளின சிருஷ்டியைக்கூறும சுருதிக்கு விரோதம வருகின்றமையாலும அது (சொப்பன உலகம ஸம்ருதி வடிவமெனபது) அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று.

சுக்திரஜதம்போல சொப்பனத்திற காணப்பட்ட ரதாதி

(க). ஒரு வஸ்துவினாலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப பலவஸ்துக்களை ஹேதுவாகக் கற்பித்தல மிகைபடக்கூறலென்னும கௌரவ தோஷமாம்

(தேர்முதலியவை)களும் பிராதிபாசிகங்களாம். எவ்வளவு காலம் அவைகளின் தோற்றம் ஏற்படுகின்றனவோ அவ்வளவு காலம் அவை நிகழுகின்றன.

(ஆ) சொப்பனத்தில் காணப்பட்ட ரதாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமான தேசமும் காணப்படுகின்றது; அது சமீபத்திலிராமையின் அநிர்வசனீயமான பிராதிபாசிகதேசமென்றே அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அப்போது ரதாதிகளின் அத்தியாசம் எவ்விடத்தினின்றும் உண்டாகின்றது? 36.

57. (ச) [சொப்பனத்தில் காணப்படும் தேசம் (இடம்) சொப்பனபதார்த்தங்களுள் ஒன்றாயிருக்க, அப்பதார்த்தங்களுண்டாவதற்குத்தேசம் யாதென்று வினவப்பட்டது] சொப்பன ரதாதிகளுக்குச் சுயம்பிரகாச சைதன்னியம் அதிஷ்டானமாயிருக்கின்றது; அங்ஙனமிருப்பதால், தோன்றுகின்ற ரதாதிகள் இருக்கின்றனவாய்த் தோன்றுகின்றன.

சத்ரூபமாய் விளங்குஞ் சைதன்னியமே அதிஷ்டானம் தேசவிசேஷமும் சைதன்னியத்தில் அத்யஸ்தமாயிருக்கின்றது. அதுவும் பிராதிபாசிகம் ரதாதிகளில் இந்திரியத்தினால் கிரகிக்கப்படுந்தன்மையும் பிராதிபாசிகமே, ஏனெனின், அப்பொழுது எல்லா விந்திரியங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

நான் யானையென்று சொப்பனத்திற் றோற்றமுண்டாகட்டுமென்றொருவன் சங்கிப்பானேயாயின், அதற்குச் சமாதானம் முன்னரே (52-வது பாராவில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சொப்பனத்திற் காணப்படுங் கஜாதிகள சாக்ஷாத (நேரே) மாயையின் பரிணமமென்று சிலரும் அநதககரணததின வாயிலாக மாயையின பரிணமமென்று சிலருங் கூறுவர்

(ஆ) கஜாதிகள் சுதத சைதன்னியத்தினகண அத்தியஸ்த மெனறு கூறுமிடதது இபபோது (விழித்த காலததில) அதிஷ்டான சாக்ஷாத்காரமினமையின விழிததுககொணடகாலத்துஞ் சொபபன தரிசன கஜாதிகளிருக்கட்டுமே? 37.

58 (ச.) காரியத்தின நாசம இருவகைததாம

1. ஒன்று உபாதான காரணத்தோடுகூடவே நசிதது விடுவது.

ii. மற்றொனறு உபாதான காரணமிருக்கும்போதே நசித்துவிடுவது.

i. முனைததறகுப பாதமெனறும,

ii. பினைதறகு நிவிர்த்தி யெனறு பெயராம.

i பாததறகுககாரணம அதிஷ்டானத்தின சாக்ஷாத காரம. அந்தச்சாக்ஷாத்கார (பிரத்தியக்ஷ)மின்றி உபாதான காரணமான அவித்தை நிவிர்த்தியாவதினறு.

ii. இரணடாவதற (நிவிர்த்திக)குககாரணம விரோதி விருத்தியுண்டாவதாற தோஷநிவிர்த்தி யுணடாகினறது (அதுவே காரணம).

ஆகையால், எணடுப பிரஹமசாக்ஷாத்காரமின்மையின் சொபபனத்திற்றோனறிய பிரபஞ்சமானது பாதிக்கபபடுகினறதினறு; உலக்கையடியால் கடாதிகள உடைவதுபோலும.

அல்லது விரோதியான வேறு ஞானமுண்டாவதால் சொப்பனத்திற்குக் காரணமான நித்திரை முதலிய தோஷங்கள் நாசத்தையடைகின்றன, அடைவதால், கஜாதிகள் நிவிர்த்தியடைவதில் விரோதம் யாது?

இங்ஙனம் காரியநாசம் (க) இருவகைத்தென்று சொல்லியதாலும் சுக்தியில் தோன்றிய வெள்ளி சுக்தியவச்சின்ன சைதன்யத்திலிருக்கின்ற (உ) தூலாவித்தையின் காரியமென்று சொல்லுமிடத்து இது சுக்தியென்னும் ஞானத்தினால் அதனஞ்ஞானத்தோடுகூட ரஜதத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது (ங) மூலாவித்தையின் காரியமென்று சொல்லுமிடத்து, மூலாவித்தையோ பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினாலேயே நிவிர்த்தியாகின்றமையாலும் சுக்தி ஞானத்தினால் நிவிர்த்தியாகாமையாலும் சுக்திஞானத்தினால் நிவிர்த்தி மாத்திரமேயன்றிப் பாதமுண்டாவதின்று; உலக்கையினடியினால் கடத்திற்கு நாசமுண்டாவதுபோலும்.

(க) (1) காரியமான கடம் தன் காரணமான மண்ணுடன் கூடத் தனக்கென சொரூபமொன்றில்லாததென்று நிச்சயிப்பது பாதம்.

(2) காரியமான கடம் தன் காரணமான மண்ணில் லயத்தை யடைவது நிவிர்த்தி.

இவ்விரண்டனுள் முன்னது அத்தியந்தநிவிர்த்தியென்றும் பின்னது லயநிவிர்த்தியென்றும் சொல்லப்படும்.

1. காரியமான ஆடை தன் காரணமான நூலுடன் நாசத்தையடைவது அத்தியந்தநிவிர்த்திக்கு உதாரணமாம்

(2) இரஜ்ஜு முதலிய உபஹித (கயிறுமுதலியவற்றை உபாதி

(ஆ) சுக்தியில இரஜதந்தோன்றுஞ் சமயத்தில் (அவ் விரஜதத்திற்கு) பிராதிபாசிக சத்தை அங்கீகரித்துள்ளபடியால் இஃதிரஜதமன்றென்று திரைகாலிக நிஷேதஞானம (முக்கால த்து மின்றென்னு முணர்ச்சி) வாராமற் போய்விடும ஆனல் இப்போது கடம கறுப்பன்று என்பதுபோல இப்போது இது வெள்ளியன்றென்னும ஞானமுண்டாகின்றது 38.

59 (ச) இவ்விடத்து, இரஜதத்துவாவச்சின்னத்தைப் பிரதியோகியாக (எதிர் மறையாக)வுடைய அபாவம நிஷேத ஞானத்தின விஷயமன்று. ஆனல், லௌகிக பாரமார்த்திகத்துவாவச்சின்ன பிராதிபாசிக இரஜதத்தைப்பிரதியோகியாகவுடைய அபாவமநிஷேத ஞானத்திற்கு விஷயமாம; (ச) வியதிகரண தர்மாவச்சின்னத்தைப் பிரதியோகியாகவுடைய அபாவத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றமையின.

(ஆ) பிராதிபாசிக இரஜதத்தில பாரமார்த்திகத்தன்மை அறியப்பட்டதா? அறியப்படாததா? அறியப்படாதவிடத்து எல்லாப்பிரதியோகியின ஞானமுமிராமையின அபாவப

யாகவுடைய)சைதன்னியத்தை மறைக்கும அஞ்ஞானம தூலாஞ்ஞானமெனப்படும. அவஸ்தாஞ்ஞானமெனபதுமிதுவே.

(ந) சுத்த சைதன்னியத்தை (பிரஹ்மத்தை) மறைக்கும அஞ்ஞானம மூலாஞ்ஞானமெனப்படும. காரண அஞ்ஞானமெனபதுவும் இதுவே.

(ச) வியதிகரண தாமாவச்சின்னம—வேறிடத்திலுள்ள தர்மத்தை யவச்சேதகமாகவுடையது.

பிரத்தியக்ஷமுண்டாகமாட்டாது. அந்தப்பாரமார்த்திகத்தன்மை அறியப்பட்டதென்று சொல்லுமிடத்து அபரோக்ஷ ஞானம் அக்காலத்திலிருக்கின்ற விஷயசத்தையோடு கூடியதென்னும் நியமமிருப்பதால இரஜதத்திலிருக்கின்ற பாரமார்த்திகத்தன்மையும் இரஜதம்போல் அநிர்வசநீய மாகவுண்டாகின்றதென் ஒப்புக்கொள்ளல வேண்டும். ஆகையினால், அந்தப் பாரமார்த்திகத்தன்மையுடன் கூடிய இரஜதமிருக்கும் போது பாரமார்த்திகத்தன்மையை அவச்சேதகமாகவுடைய பிரதியோகியோடு கூடிய அபாவம் அதி (சுகதியி) லெப்படியிருக்கும்? 39.

60. (அ) அதிஷ்டானத்திலுள்ள பாரமார்த்திகத்தன்மை இரஜதத்திற்குமின்றேயன்றி யதிலுண்டாவதாக அங்கீகரிப்பதின்று. ஆகையினால, எவ்விடத்தில ஆரோப்பியமானது சமீபத்திலின்றோ, அவ்விடத்திற்றான பிராதிபாசிகவஸ்து உண்டாவதாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இங்ஙனமங்கீகரிப்பதினாலேயே, ஜபாகுசுமம (செவ்வரத்தம்பூ)இந்திரியசம்பந்த முடைத்தாயிருப்பதால அதனசிகப்பு ஸ்படிகத்தில் தோற்றுகிறபடியால ஸ்படிகத்தில அநிர்வசனீயமானலௌகித்தியம் (சிகப்பு) உண்டாவதின்று.

(ஆ) இங்ஙனமங்கீகரிக்கின, எவ்விடத்தில் ஜபாகுசமம் வேறுதிரவியத்தினால மறைபட்டிருப்பதால இந்திரியசம்பந்த மற்றதாக விருக்கின்றதோ அவ்விடத்தில லௌகித்தியம் தோன்றுகின்றபடியினால் பிராதிபாசிகமான லௌகித்தியம் ஒப்புக்கொள்ளலவேண்டும் 40.

61. (ச.) அங்ஙனமொப்புக் கொள்ளுதல் இஷ்டந்தான். இங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமான வேறுபிராந்திகளிலும் பிரத்தியக்ஷசாமானிய லக்ஷணமிருக்கின்றதென்றும் யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷலக்ஷணமின்றென்றும் தெரிந்துகொள்ளல்வேண்டும்.

மேற்கூறிய பிரத்தியக்ஷம்.—

i இந்திரிய ஜன்னியம் ii. இந்திரிய அஜன்னியமென்றிருவகைத்தாம்

அவற்றுள், 1. சுகாதிப்பிரத்தியக்ஷம் இந்திரியத்தாலுண்டாகாதது. சுகாதிகள் மனத்தினாலுண்டானாலும் மனது இந்திரியமன்றென்று முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டது

ii. கிராணம், இரசனை, சக்ஷுசு, சுரோத்திரம், துவக்கு என இந்திரியங்கள் ஐந்தாம். இவ்விந்திரியங்கள் தத்தமது விஷயங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டே பிரத்தியக்ஷஞானத்தையுண்டுபண்ணுகின்றன

அவற்றுள் —கிராணம், இரசனை, துவக்கு என்னுமிம்மூன்றிந்திரியங்களும் தத்தம ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டே (முறையே) கந்தப்பிரத்தியக்ஷம், இரசப்பிரத்தியக்ஷம், பரிசப்பிரத்தியக்ஷங்களை யுண்டுபண்ணுகின்றன.

சக்ஷுசும், சுரோத்திரமும் சுயமேவ (தாமாகவே) விஷயதேசத்திற்குச்சென்று தமதுவிஷயங்களைக் கிரகிக்கின்றன.

சுரோத்திரேந்திரியமும், சக்ஷுராதிகளைப்போன்று பரிச்சின்ன (கண்ட)மாயிருப்பதால் பேரிமுதலிய வாத்தியதேசங்களில் (அதற்குக்)கமனம் (போதல்) சம்பவிக்கும். ஆகையி

றான, பேரிசப்தம என்றும் கேட்கப்பட்டதென்னு மநுபவமிருக்கின்றது.

(௧.) வீசிதரங்க நியாயத்தினால் சப்தம் கர்ணதேசத்தையடைகின்றதெனனும நையாயிகர்கள் கொள்கை அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றும், ஏனெனின், அநேகசப்தங்கட்கு உற்பத்தி கற்பிக்கவேண்டியதா யிருத்தலின அது கௌரவமாம.

மேலும், பேரிசப்தமானது என்றும் கேட்கப்பட்டதென னும பிரத்தியக்ஷத்தையும பிராந்தியாகக் கற்பிக்கவேண்டியிருத்தலின அதுவும கௌரவமாம

ஆகையால மேற்கூறியவாறு சுரோத்திரேந்திரியம விஷய தேசத்திற்சென்று விஷயத்தைக்கிரஹிக்கின்றதென்று கூறுவதே தகுதியாம. ஆகையினால, பிரத்தியக்ஷம இங்கு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

பிரத்தியக்ஷ பரிச்சேதம்
முற்றிற்று.

---

(௧). விசிதரங்கம் — ஓரலையினின்றும மற்றோரலையுண்டாதல, நியாயம — திருஷ்டாந்தம சமுத்திரஜலத்தில ஓரலையினுண்பபாகத்தில மற்றோரலை யெழும்புகின்றது. அவ்வலையினுண்பபாகத்தினின்று மற்றோரலை யெழும்புகின்றது இங்ஙனமே ஒரே கிழக்கு முதலிய திக்கில அவ்வலைகளது பரமபரை (தொடர்ச்சி)யின பிரவாகம போய்க்கொண்டேயிருக்கும அதுபோல, முதற்சத்தத்தினின்றும் இரண்டாவதும, இரண்டாவதினின்றும மூன்றாவதுமாக, முன்முன சத்தங்களினின்றும பின்பின சத்தங்களினுற்பத்தி ஒரே கிழக்கு முதலிய திக்கிலுண்டாகுமெனக.

வீசிதரங்க நியாயமேயன்றிக கதம்பகோளகநியாயமும் நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:— எங்ஙனம் கதம்ப

அநுமான பரிச்சேதம்.

அநுமானப்பிரமாணம்.

62 பிரத்தியக்ஷ பிரமாணம் நிரூபித்தபின்னர் அநுமானப்பிரமாணம் (க) நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

அநுமிதியின்கரணம் அநுமானம் அநுமிதியும் வியாப்தி ஞானத்தன்மையினால் வியாப்திஞான ஜன்யமாம். (உ) வியாப்திஞானத்தின் அநுவியவசாய முதலிய ஞானங்கள்

கோளத்தின் நடுவினின்று எல்லாத்திக்குக்களையும் நோக்கி இந்தச் சப்தங்கள் எழுகின்றனவோ அங்ஙனமே எந்த நடுவிடத்தில் முதற்சப்தம் முண்டாகின்றதோ அதினின்றும் கிழக்கு முதலிய பத்துத் திக்குகளிலும் பத்துச் சத்தங்களுண்டாய அப்பத்துச் சத்தங்களினின்றும் வேறு பத்துச் சத்தங்களுண்டாம் இவ்வாறு பத்துத் திக்குகளிலும் முன் முன் சத்தங்களினின்றும் பின் பின் சத்தங்களுண்டாகின்றன என்பது

(க) நிரூபித்தலாவது - இதுலக்ஷணம், இதுபிரமாணமென்னும் ஞானத்திற்கு அநுகூலமான சப்தப்பிரயோகம்

(உ) அநுவியவசாய ஞானம் வியாப்தி ஞானத்தினாலுண்டானாலும், வியாப்தி ஞானம் விஷயமாயிருந்துகொண்டு அநுவியவசாய ஞானத்திற்குக்காரணமாயிருக்கின்றதேயன்றி வியாப்திஞானத்தன்மையினால் காரணமாவதின்று.

திரிபுடிகோசர ஞானம் அநுவியவசாயமெனப்படும், அல்லது ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாயமெனப்படும், அஃதாவது வியவசாய ஞானத்தை அநுசரித்த ஞானமென்பது.

இது கடமென்னும் ஞானம் வியவசாய ஞானமாம்.

கடத்தை நானறிந்தேனென்னும் ஞானம் அநுவியவசாய ஞானமாம்.

வியாபதிஞானததனமையால (௩) வியாபதிஞான ஜன்னியமன்று, ஆகையால் அவை அநுமிதியாகமாட்டா.

அநுமிதியின் கரணமோ வியாப்தி ஞானம்; அதன் சமஸ்காரம இடையிற்றோன்றிய வியாபாரம; (௪) மூனறாவதாய இலிஙகபராமரிசம் (குறியாராயசசி) அநுமிதியின கரணமன்று. அநதப்பராமரிசததிற்கு அநுமிதியிற காரணமாயிருபபதேசிததிககாமையின் அசாதாரண காரணத்துவமாகிய கரணததனமையானதுவெகு தூரததிற தளளபபடடது.

63. அநுமிதியானது சமஸ்காரத்தினுலுணடாகின்றதென்று சொலலுமிடதது அதறகு ஸமிருதிததனமையேறபடுமெனறு ஆசஙகிபபையாயின (அபபோது ஸமிருதிககு லக்ஷணம வேறுவகையாகக கூறுகினறோம).

ஸமிருதியின பிராகபாவததி (முனனினமையி)னுலுணடாகினறது அலலது சமஸகாரததினுல மாத்திரமுணடாகினறதெனு ஸ்மிருதியின காரணததைக கறபிபபதால சமஸ்காரததுவம்ச (நாச)ததிறகுச் சாதாரணமான சமஸ்கார ஜனனியததுவமானது ஏணடபபிரயோசனமாம.

---

(௩) யாணடுப புகை ஆணடுத தீயென நியதமான உடனிகழசசி ஞானம வியாப்தி ஞானமெனபபடும

(௪). "அடுககளை முதலிய திருஷடாநததில வனனிககும தூமததிறகும பெருமபாலும உடனிகழசசி காணடலால வியாபதியததனமையாலுணடாகும தூம ஞானம முதலாவது. அதன பின பருவதமுதலியவறறில தூமததைக கணடு வியாபபியததனமையான அதை நினைததல இரணடாவது, அதன பின ஆணடே வியாபபியததனமையான தூமததின பராமரிசம 'வனனி வியாப்பிய தூமமுடையது இது' எனனும வடிவினதாயுணடாகினறது. இவவாறான அது (இலிஙகபராமரிசம) மூன்றாவதாமெனல அறிவிக்கபபடடது." என்று தாககௌமுதி கூறுகின்றது

(ஆ.) எவ்வதிகரண (இட)த்தில வியாபதிஸ்மரணத்தி (நினைப்பி)னுல் அநுமிதி யுணடாகினறதோ அவவதிகரணத தில் எவ்வனம சம்ஸ்காரம அநுமிதியினகாரணமாகும? 41.

64 (ச) வியாப்திஸ்மரணததினல அநுமிதியுணடாகின்ற விடத்திலும் வியாபதியின சமஸகாரமே அநுமிதிககுக காரண மாயிருக்கினறது. ஸ்மரணமுண்டாயின சமஸகாரம நாச மடைகினற தெனனும நியமமுமினறு, (ஏனெனின) ஸ்மரண மானது தொடர்ச்சியாயுண்டாவதால் (அதறகுக காரணமான சமஸகார மிருககினறதென்று தெரியவருகினறது). ஆனல அனுறபுத்த (பிரகாசத்தை யடையாமலிருககினற) சமஸ்கா ரததினுலும அநுமிதியுணடாகடடுமே யெனறு மாக்ஷேபத திறகு அந்தச சமஸ்காரததின பிரகாசமும சககாரிகாரணமா மெனபது சமாதானம்

ஆகையினுல இது (பர்வதம) தூமததுடன் கூடினதென னும் பக்ஷதரும ஞானததினல தூமமானது வனனி வியாபதி யோடு கூடியதெனனும் அநுபவததினுலுணடான சமஸ்காரத் தின உதபோதம (வெளிபடுதல) இருக்குமபோது வனனி யோடு கூடியது இஃதெனறு அநுமிதி யுணடாகினறது

இடையில வியாபதி ஸமரணத்தையாவது, அந்த வியாபதி ஸ ரணததினுலுணடான வனனி வியாபதியோடு கூடினது தூமட இந்தத தூமததோடு கூடியது பர்வதம எனனும விசேஷ ரததுடன கூடியஞானததையாவது ஏதுவாகக கற பிபபதில் (ஏனெனின) கௌரவம வருகினறபடியாலும பிரமாணமிர யாலுமெனக.

அவற்றுள், வியாப்திஞானம் வன்னிஞான அம்சத்தில் காரணமேயன்றிப் பர்வதஞானத்திற் காரணமன்று.

பர்வதம் வன்னியோடு கூடியதென்னும் ஞானத்திற்கு, வன்னியம்சத்தில் அநுமிதித்தன்மையேயன்றிப் பர்வதாம்சத்தி லன்று அந்தப்பர்வதாம்சத்தில் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமென்று யுக்தியினால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வியாப்தியும் அநேகசாதனங்களின் ஆசிரயத்தை யாசிர யித்துக்கொண்டிருக்கிறசாத்தியத்தின் சமாநாதிகரணியம் (ஒரு நிலைக்களத்திருப்பது) அந்த வியாப்தியும் வியபிசாரம் (பிற ழ்ச்சி) காணாதிருக்கும்போது (க) சகசாரத்தைக் கண்டதி னால் கிரகிக்கப்படுகின்றது அந்தச்சகசாரதரிசனமும் பல முறைக்காண்டல் ஒருமுறைக்காண்டலென்னும் விசேஷத்தை ஆதரிக்கவேண்டியதின்று, (ஏனெனின்) சகசாரதரிசனமே யன்றி வேறென்றும் காரணமாகின்றதின்று

-/0 65 அந்த அநுமானம் அந்வயி ஒன்றேயாம், கேவலாந் வயி அங்கீகரிப்பதில்லை

அந்வயி அநுமானம்.

எல்லாத்தர்மங்களும் நம்முடையமதத்தில் பிரஹ்மத்தி லிருக்கின்ற அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி (எதிர் மறை) யாகையால் அத்தியந்தாபாவ அப்பிரதியோகியான சாத்தியத்தையுடைய தன்மையான கேவலாந்வயித்துவமசித் திப்பதில்லை.

(க) சகசாரம்-ஓரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பது, அஃது, ஏது வும் (புகையும்) சாத்தியமும் (நெருப்பும்) ஓரிடத்திருத்தல்.

அநுமானத்தைக் கேவலவியதிரேகியாயு மங்கீகரிப்பதில்லை. சாதனத்தினால் சாத்தியத்தோடு கூடியதென்னும் அநுமிதி ஞானத்தில் சாத்தியாபாவமானது சாதனாபாவத்தினால் வியாப்பியமென்னும் வியாப்திஞான முபயோகப்படுவதில்லை; ஆனால் தூமாதிகளில் அந்வயவியாப்தி தெரிந்துகொள்ளாதவனுக்கு வியதிரேகவியாப்தி ஞானத்தினால் எங்ஙனம் அநுமிதியுண்டாகுமென்னுஞ் சங்கைக்கு அருத்தாபத்தி ப்ரமாணத்தினால் (வியாப்தி ஞானம்) உண்டாகின்றதென் றுரைக்கின்றேம். ஆகையினால்தான் அந்வயவியதிரேகியென்றும் அநுமானத்தை யங்கீகரிப்பதில்லை, (ஏனெனின்) வியதிரேகவியாப்தி ஞானம் அநுமிதியைக் குறித்துக் காரணமாகின்மையின்

66 அந்த அநுமானம் சுவார்த்தம் பரார்த்தமென இருவகைத்து. அவற்றுள் சுவார்த்த (தன்பொருட்ட)னுமானமோ சொல்லப்பட்டது.

பரார்த்த (பிறன்பொருட்ட)னுமானமோ நியாயத்தினால் சாத்தியம். நியாயமாவது அவயவங்களின் சமுதாயம்.

அவயவங்களோ பிரதிஞ்ஞை, ஹேது, உதாரண மென்பன. இம்மூன்றுமே பிரசித்தமாம்,

அல்லது உதாரணம், உபநயம், நிகமனம் என்னு மூன்றேதவிர ஐந்தென்றல் பொருந்தாது.

மூன்றவயவங்களாலேயே வியாப்திஞானம், பக்ஷதருமத்தன்மை ஞானம் சம்பவிப்பதால் அதிகமாக இரண்டவயவங்களையொப்புக்கொள்ளுதல் வியர்த்தமாம்.

இங்ஙனம் அநுமானம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

சர்வப்பிரபஞ்சமும் மித்தை

67. இந்த அநுமானத்தினால் பிரஹ்மபின்ன சகலப் பிரபஞ்சமும் மித்தையென்று சித்திக்கின்றது. அஃதெங்ஙனம்?

(பிரதிஞ்ஞை) பிரஹ்ம பின்னமெல்லாம் மித்தை, (ஹேது) பிரஹ்மபின்னமாகையால், (திருஷ்டாந்தம்) யாது யாதுபிரஹ்ம பின்னமாயிருக்கின்றதோ அதுவது மித்தை, சுத்திரூபியம் (கிளிஞ்சில்வெள்ளி) போல

இதில் திருஷ்டாந்தம், (மித்தையென்று) சித்திக்கவில்லை யென்று சொல்லுதல் கூடாது அது மித்தையென்று யுக்தி யுடன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

இந்த ஹேது அப்பிரயோஜக (ஹேதுவிருக்கட்டும் சாத்தியம் வேண்டா)மென்றல் பொருந்தாது, சுத்திரூபியம் ரஜ்ஜுசர்ப்பம் இவை மித்தையென்று சொல்வதில் பிரஹ்ம பின்னத்துவம், இலாகவமா (எளிதிற்கொள்ளா) கிய அநுகூல தர்க்கமிருப்பதால், பிரயோஜகமாயிருக்கின்றது (ஆதலால திருஷ்டாந்தம் சித்திக்கவில்லையென்றுகூறுதல் பொருந்தாது).

மித்தியாத்துவமும், தனக்கு ஆசிரயமாக அபிமானிக்கப் பட்ட எவ்வளவு பதார்த்தங்களுண்டோ அவற்றிலுள்ள அத்தியந்தாபாவத்திற் (முற்றுமின்மைக்)குப் பிரதியோகியாயிருக் குந்தன்மை.

வஸ்துவிற்கு (க) சுவாசிரயம் அப்பிரசித்தமாகையினால் அசம்பவமெனனும் தோஷம் சித்திக்கும் அதன்பொருட்டு

(க) சுவாசிரயம்—எதற்குமித்தியாத்துவம் சொல்லுகின்றோமோ அச்சசு சுவ (தான்) என்னுமபதத்தால் கிரகித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

'அபிமானிக்கப்பட்ட ஆசிரய' மென்று சொல்லப்பட்டது. அனபிலக்ஷித சித்தியெனும் (இச்சிக்காதபதார்த்தம சித்தித்தலாகிய) அர்த்தாந்தரம (வேறர்த்தம) வாராதிருக்கும் பொருட்டு 'எவ்வளவு' எனனும பதம கூறப்பட்டது

"சகல பாவபதார்த்தங்களுக்கும தமக்காசிரயமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களிலிருக்கும அபாவத்தைக்குறித்துப் பிரதியோகியாயிருக்குந் தன்மை மித்தையாம".

(என்றிவ்வாறு சித்சுகாச்சாரியரால சொல்லப்பட்டது).

அல்லது—(பிரதிஞ்ஞை) இப்படம இந்தந்துவிலிருக்கும் அத்தியந்தா பாவத்திறகுப பிரதியோகி,

(ஹேது)—படத்தன்மையிருப்பதால்,

(திருஷ்டாந்தம)-வேறுபடம போல்

எனனும அநுமானமும மித்தையென்று கூறுவதிற பிரமாணமாம

"அவயவிகள தமமுடைய அவயவங்களிலுள்ள அத்தியந்தாபாவத்திற்குப பிரதியோகிகள, அவயவித்தன்மையிருப்பதால, இதர அவயவிபோலும, குணிமுதலியவைகளிடத்திலும குணாதிகளில்லை" (க)

என்று பெரியோர்கள சொல்லியிருக்கின்றனர்

(க). ரூபம ரூபியிலுள்ள அத்தியந்தா பாவத்திறகுப் பிரதியோகி, குணத்தன்மை யிருப்பதால, சத்தம்போல, எனனும இவ்வநுமான மிங்கறியத்தக்கதாம.

(ஆ) அநுமானத்தினலே கடாதிகளை மித்தையென்று சொல்லுமிடத்துச் சத்தாயிருக்கிறது கடம் என்னும் பிரத்தியக்ஷத்தினலே அநுமானத்திற்குப் பாதமுண்டாகும். 42.

68. (ச) அதிஷ்டானமாயிருக்கின்ற பிரஹ்மத்தின்சத்தை அந்தப்பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயமாயிருக்கின்றமையின் கடாதிகளுக்கு (மேற் கூறிய பிரத்தியக்ஷத்தால்) சத்தியத்துவம் சித்திக்கவில்லை.

(ஆ). ரூபமற்ற பிரஹ்மம் எங்ஙனம் சாக்ஷாஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகும்? 43.

69 (ச) ரூபத்திற்கு வேறு ரூபமில்லாவிடினும் அது பிரத்தியக்ஷமாகின்றது (அது போல பிரஹ்மசத்தையும் பிரத்தியக்ஷமாதல் அமையும்)

(ஆ). ரூபமற்ற திரவியம் சக்ஷுக்கு விஷயமாக மாட்டாதென்பது நியமமாம் (ரூபமானது குணமாகையால் அது பிரத்தியக்ஷமாகக்கூடும்). 44

70 (ச) என்னுடைய (வேதாந்த சித்தாந்த) மதத்தில் பிரஹ்மம் திரவிய மென்று சித்திப்பதில்லை

i குணத்திற்கு ஆசிரயமா யிருக்கும் தன்மையாவது, சமவாயிகாரணமாயிருக்குந் தன்மையாவது, திரவியத் தன்மை யென்பது உன்னுடைய கொள்கை இவ்விரண்டு தர்மங்களும் பிரஹ்மத்திற்குச்சித்திப்பதில்லை பிரஹ்மம் நிர்க்குணமாயிருப்பதால் குணத்திற்கு ஆசிரயமாயிருக்குந் தன்மை சித்திப்பதில்லை; சமவாயம் சித்திக்காமையால் சமவாயிகாரணத் தன்மையும் சித்திப்பதில்லை

ii அல்லது பிரஹ்மத்திற்கு திரவியத்துவமிருக்கட்டும். ஆயினும் ரூபமற்றகாலம் சாக்ஷுஷாதி ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதுபோல இந்தப்பிரஹ்மசத்தையும் விஷயமாயிருப்பதில் விரோதமில்லை

iii அல்லது, பாரமார்த்திகம், வியாவகாரிகம், பிராதிபாசிகம் எனச் சத்தை மூன்றுவகைத்தாம்.

(1.) பிரஹ்மத்தின் சத்தை பாரமார்த்திகமாம்.

(2) ஆகாசாதிகளின் சத்தை வியாவகாரிகமாம்.

(3) சுக்திரஜதாதிகளின் சத்தை பிராதிபாசிகமாம்.

ஆகவே கடம் சத்தையென்னும் பிரத்தியக்ஷம் வியாவகாரிக சத்தையைக்கிரகிப்பதால் வியாவகாரிகப் பிரமாணமாயிருக்கின்றது.

இந்தப்பக்ஷத்தில் பிரஹ்மத்தினிடம் கடாதிகளில்லையென்னும் நிஷேதம் சொரூபத்தாலேற்படவில்லை ஆனால் பாரமார்த்திகமாக இல்லை, ஆதலால் விரோதமில்லை

இந்தப்பக்ஷத்திலும் மித்தியா லக்ஷணத்தில் 'பாரமார்த்திகத்துவாவச்சின்ன பிரதியோகியோடுகூடினது' என்று அத்தியந்தாபாவத்திற்கு விசேஷணங் கொடுத்தல் வேண்டும்.

மித்தையென்பதில் இந்த அநுமானம் பிரமாணமென்பது சித்தித்தது

அநுமான பரிச்சேதம்

முற்றிற்று.

உ

உபமான பரிச்சேதம்.

உபமானப் பிரமாணம்

71 அநுமானம் நிரூபித்த பின்னர் உபமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. சாதிருசிய (ஒப்புமை) பிரமையின் காரணம் உபமானம். எங்ஙனம்?

கோ (ஆ) வின் பிண்டத்தைப்பற்றிய ஓர் நகரவாசி காட்டிற்குச் சென்று கவயம் (காட்டுப்பசு) எனும் மிருகத்தைப் பார்த்து இப்பிண்டம் கோவிற்குச் சாதிருசமாக விருக்கின்றதென்று முதலில் ஞானமுண்டாகின்றது. பிறகு இந்தப் பிண்டத்திற்குச் சமானமாக எனது கோவிருக்கின்றதென்னும் நிச்சயமுண்டாகின்றது.

அவற்றுள் (க) அந்வய வியதிரேகங் (உடன்பாடெதிர்மறை)களால் கவயத்திலுள்ள (உ) கோவின் சாதிருசிய

(க) கோவின் சாதிருசிய ஞானமிருந்தால் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானமுண்டாமென்பது அன்வயம்.

கோவின் சாதிருசிய ஞானமில்லாவிடின் கவயத்தின் சாதிருசியஞானமுண்டாகாதென்பது வியதிரேகம்.

(உ) கோவின் சாதிருசியம் கவயத்திலிருக்கின்றதென்னுமிடத்துக் 'கோ' பிரதியோகி, கவயம்' அநுயோகி.

இந்திரிய சம்பந்தத்தில் சாதிருசியஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசியஞானம் உபமிதியாம். இந்திரியசம்பந்தமுள்ள கவயத்தில் கோசாதிருசியஞானம்

ஞானம் கரணம் (உபமானம்), கோவினத்துள்ள கவயசாதிரு சியஞானம் பலம் (உபமிதி). இந்தப்பல ஞானம் பிரத்தியக்ஷத் தாலுண்டாகாது. கோவின பிண்டத்திற்கு அந்தக (காட்டு

உவமானப்பிரமாணமாம். இந்திரியசம்பந்தமின்றிய கோவில கவயத் தின சாதிருசியஞானம் உபமிதியாம்

பேதசகித சமானதருமம் (ஒத்தவியல்பு) சாதிருசியமெனப் படும் கோவினபேதத்தோடு கூடிய சமான அவயவம் கவயத்திலிரு க்கின்றது அதுவே கோவின சாதிருசியமாம்

கோவின சமான தருமம் கோவிலுளது, பேதமில்லை கோவின பேதம் குதிரையிலுளது, சமான தருமமில்லை, ஆதலால் சாதிருசிய மன்று

சாதிருசிய ஞானத்தாலுவமிதியுண்டாவதுபோல விதாமஞான த்தாலும் உவமிதியுண்டாகின்றது.

ஒருவன் காண்டாமிருகத்தின் வாச்சியத்தையறியாது ஆரணிய புருஷன்வாயிலாக ஒட்டையின் விதாமமுடையதாய்க் கொம்போடு கூடிய மூக்கினையுடையது காண்டாமிருகமெனனும் பதத்திற்கு வாச் சியமாம் எனனும் வாக்கியத்தைக்கேட்டு வாக்கியார்த்தானுபவத்திற் குப்பின்னர் வனத்திற் சென்று ஒட்டையின் விதாமமான காண்டா மிருகத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தினால் முற்கூறிய பிண்டத்திற் காண்டா மிருகபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையையறிகின்றான் ஆண்டுக்கட்க மிருக மெனனும் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதாமிய (விருத்த தாம) ஞானத்தால் ஒட்டையினிடத்துக்காண்டாமிருகத்தின் வைதாமி யஞானமுண்டாகின்றது ஒட்டையினிடத்துக் காண்டாமிருகத்தின் வைதாமியஞானம் உவமிதியாம். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதாமியஞானம் உவமானமாம்.

காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் விருத்ததருமம்குறுகியகழுத்து முதலியனவாம்.

லுள்ள) காலத்தில் இந்திரிய சம்பந்தமுண்டாகவில்லை, அநுமானத்தினாலும் கவயசாதிருசியஞான முண்டாகின்றதில்லை கவயத்திலுள்ள கோவின் சாதிருசியமானது அநுமிதிக்குக் காரணமாகிறதில்லை

(ஆ) எனது கோ இந்தக்கவய பிண்டத்திற்குச்சமானமாயிருக்கிறது, இதனிடத்தி (கவயபிண்டத்தி) லிருக்கிற சாதிருசியத்திற்குக் (கோ) பிரதியோகியாயிருப்பதால்,

எது (கோ) எது (கவயத்தி)னிடத்திலிருக்கிற சாதிருசியத்திற்குப் பிரதியோகியாயிருக்கிறதோ அஃது அதற்குச்சமானமாயிருக்கின்றது எங்ஙனம்

மயித்திரனிடத்திலுள்ள சாதிருசியத்திற்குப் பிரதியோகி சைத்திரன்; அவன் மைத்திரனுக்குச் சாதிருசியமாயிருத்தலால், என்னும் அநுமானத்தினால் அந்தச்சாதிருசியஞான முண்டாகட்டுமே?. 45.

72 (ச) இத்தகைய அநுமான முண்டாகாமையாலும், இதற்குச்சமானமாயெனது கோவிருக்கிறதென்னும் ஞானம் அநுபவ சித்தமாயிருப்பதாலும் நான் உவமானம் பண்ணுகிறேன் (நான் உபமிதி ஞானத்துடன் கூடினவன்) என்னும் அநுவியவசாய (பின்னிகழ்) ஞானமிருப்பதாலும் அநுமானத்தில் உவமானம் அடங்காது உவமானம் வேறுபிரமாணமே.

உபமான பரிச்சேதம்

முற்றிற்று

ஆகம பரிச்சேதம்.

சப்தப் பிரமாணம்

73 (க) எந்த வாக்கியத்தின் தாற்பரியத்திற்கு விஷய மான பதார்த்தத்தின் சம்பந்தம் பிரமாணாந்தர(வேறுபிரமாண) த்தால் பாதிக்கப்படவில்லையோ அந்த வாக்கியம் பிரமாண மாம்.

74 வாக்கியத்தாலுண்டாகின்ற ஞானத்திலும் ஆகாங் க்ஷை (அவாய் நிலை), யோக்கியதை (தகுதி), ஆசத்தி (அண் மை), தாற்பரியஞானமென்னும் நான்கு காரணங்களுண்டு. அவற்றுள்,

1 ஆகாங்க்ஷை.

1 பதார்த்தங்களுள் ஒன்றற்கொன்று அபேக்ஷா விஷ யத்திற்கு யோக்கியமாயிருக்குந்தன்மை ஆகாங்க்ஷையாம்.

(உ) கொண்டுவாவெனக் கிரியையைக்கேட்டவுடன் கா ரகத்திற்கு அபேக்ஷா விஷயத்துவம் வருகின்றது' காரகத்

(க) வேறு பிரமாணங்களின்ற பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்ற தாற்பரியத்திற்கு விஷயமான பதார்த்த சம்பந்தபோதக வாக்கியம் சப்தபிரமாணம்

(உ) கிரியையை (வினைச்சொல்லைக் கேட்டவுடன், காரக (செயப்படுபொருளாகிய) அபேக்ஷை யுண்டாகின்றது.

காரகத்தைக்கேட்டவுடன் கிரியாபேக்ஷை யுண்டாகின்றது

காணத்தை (கருவியை)க் கேட்டவுடன் அதன் சாதனாபேக்ஷை யுண்டாகின்றது, உண்டாகவே, அபேக்ஷையின்றி இருப்பவனுக்கும் வாக்கியார்த்தபோத முண்டாவதால் ஜிஞ்ஞாசா (அபேக்ஷா) விஷ

தை (செயலதை)ககேட்டவுடன் கிரியைக்கு அபேக்ஷா விஷயததுவம வருகினறது காரணததைக் கேட்டவுடன் அககரண சாதனததின அபேக்ஷையுண்டாகினறது.

ஆகையினால, அபேக்ஷிககாதவனுககும (அபேக்ஷா விஷயத்துவ மிராவிட்டாலும் அவவிஷயததுவ யோககியதை யிருபபதால) வாககியார்ததபோத முணடாகினறது; உணடாவதால, (அபேக்ஷா விஷயததுவ) யோககியதை ஆகாங்க்ஷையென்று சொலலபபடுகினறது.

யோககியதையில அவசசேதகமா யிருககுந்தர்மம கிரியாததுவம், காரகத்துவமுதலியன ஆகையினால பசு, குதிரை முதலியவிடங்களில அவவியாபதியிலலை.

75. அபேத (ஜீவபபிரஹம)ஙகடகு அனவயமிருக்கும போது சமானவேறறுமையோடுகூடிய பதஙகளினற பிரதிபாதியததனமையானது யோககியதாவசசேதகமாம. ஆகையினால தத்துவமசி முதலிய வாககியஙகளில அவவியாபதியினறு.

இவவித ஆகாஙக்ஷையைககருதியே பூர்வமீமாமசை மூனறாவது அததியாயம, மூனறாவது பாததின, பலாபல அதிகாணததிலும (சுருதி, இலிஙக, வாககிய, பிரகரண, ஸ்தான, சமாககியை எனனுமிவவாறுககுமுளள பலாபலததை விசா

யததுவ யோககியததுவம ஆகாங்க்ஷையென்று சொலலபபட்டது. கிரியையுடன சேர்ககுந்தன்மை காரகமாம.

யாகம சுவாககசாதனம், அதனசாதனம சோமலதைமுதலியனவாம.

ரிககும அதிகரணததிலும்) "ஸாவைஸ்வதேவியாமிக்ஷா, வாஜி பயோவாஜினம்-அந்த ஏடு (தயிரேடு) விஸவதேவதைகளை உததேசித்தது ஏறபட்டது அநத ஏடடின கீழிருககும் ஜலாமச மானது வாஜியென்னும தேவதைகளின பொருட்டு."

என்னுமிடத்திலும வைஸவதேவயாகம ஆமிக்ஷயு(ஏட்டு) டன கூடியிருப்பதால அதறகு வாஜினத்தின (எட்டின கீழிருககும ஜலத்தின) ஆகாஙக்ஷயுண்டாகறதிலலை

(ஆ.) அந்த வைஸவ தேவயாகததிலும் வாஜினமானது ஜிஞஞாஸை (ஆகாங்க்ஷ)ககு விஷயமன்றியிருபபினும(அதற்கு) விஷயத்துலயோககியதை யிருககிறது.

பிரதேய (கொடுககததகுந்த) திரவியத்தனமையானது யாகத்திறகுணடான ஜிஞஞாஸைககு விஷயதாவசசேதகமாயிருககிறது 46.

76. (ச) அறறனறு (அஃதாவது நீ சொனனதுசரியனறு). தனககுச் சஜாதிய (தனனின)மான டதார்த்தஙகளின அநவய போதமினமை யோடுகூடின பிரதேய திரவியதத்ன்மையே ஜிஞஞாஸாவிஷயதாவசசேதமாகக கூறினமையின வாஜின திரவியததிறகுத தனககுசசமான திரவியமான ஆமிக்ஷாதிரவியததின அநவயபோதத்துடன கூடியிருபபதால அபபடிப் பட்ட அவசசேதகததனமையினறு ஆமிக்ஷககோ வாஜினத்தின அநவயஞானமிலலை அஃது அந்தக்காலத்தில ஆருடமாக(ஏற)விலலை, வேறு உதாஹரணஙகளிலும தௌர்பபலியத்திறகுககாரணமான ஆகாஙக்ஷயினமை யிருககினறதென் றறிதல வேணடும

2 யோக்கியதை

II. யோக்கியதையும் தாற்பரியத்திற்கு (க) விஷயமான பதார்த்தசம்பந்தத்தின் பாதாபாவம் (பாதமின்றியிருப்பது).

'தீயால் நனைக்கிறான்' என்றவிடத்து வாங்கியங்களில் பதார்த்தசம்பந்தம் பாதிக்கப்படுவதால் யோக்கியதையில்லை

'ஸப்பிரஜாபதிராத்மனோவபா முதக்கித்து—அந்தப்பிரஜாபதியானவர் தம்முடைய வபையை(நரலை) எடுத்தார்' என்னும் வாக்கியத்திலும் தாற்பரியத்திற்கு விஷயமான பசுவின் (ஆட்டின்) சிரேஷ்டத்தன்மை பாதிக்கப்படாமையால் யோக்கியதையிருக்கின்றது

தத்துவமசி முதலிய வாக்கியங்களிலும் வாச்சியத்தின் அபேதத்திற்குப் பாதமிருப்பினும் லக்ஷிய சொரூபத்தின் அபேதத்திற்குப்பாதமின்மையால் யோக்கியதையிருக்கின்றது.

3. ஆசக்தி.

III ஆசத்தியும் விளம்பமின்றி (மறைவின்றி) பதத்தினாலுண்டான பதார்த்தத்தின் ஸ்மரணமாம் பிரமாணாந்தரத்தால் ஸ்மரிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தின் அந்வயத்திற்குப் பாதமிராமையின்'பதத்தினாலுண்டான' என்று சொல்லப்பட்டது ஆகையினாற்றான், பதார்த்தங்கள் சொல்லப்படாதவிடத்தில் அந்தந்தப் பதங்கள் அத்தியாகாரம்(சேர்த்துக்கொள்ளல்)

(க) இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞானமுண்டாகவேண்டுமென்று கூறுவானது இச்சை தாற்பரியமெனப்படும்.

டணணபபடுகின்றன துவாரம (வாயில) என்னுமிடத்தில மூடெனகிறபதத்தைச சேர்த்துக்கொள்ளல வேணடும ஆகையினாறறான 'இஷேத்துவா' முதலிய மந்திரங்களில 'சேதம டணணுகிறேன' னெனனும பதம சேர்க்கபபட்டிருக்கின்றது ஆகையினாறறான விகிர்தியாகங்களில சூரியனுக்காக உன்னை (நெலலை) எடுக்கிறேனெனறும பதம பிரயோகிக்கபபட்டிருக்கின்றது.

பதார்த்த நிருபணம்

77. சக்கியம், லக்ஷியமெனப பதார்த்தம இருவகைத்தாம, அவைறறுள,

சக்கியபதார்த்தம்

சக்தியாவது பதங்கட்கு அர்த்தங்களில முக்கியமான விருத்தி எங்ஙனம? சகடமெனனும பதத்திற்குக குவிந்தும வளைந்துமுள்ள கழுத்தோடு கூடிய வஸதுவிலிருக்கும விருத்தியே சக்தியெனபபடும அந்தச்சக்தியும வேறுபதார்த்தம, சித்தாந்தத்தில காரணத்தில காரியத்திறகநுகூலமான சக்திமுறறும பதார்த்தாந்தரமென றொபபுக்கொள்ளபபட்டிருக்கின்றமையின.

அந்தச்சக்தியும் அந்தந்தப்பதங்களினாலுண்டான பதார்த்தங்களின ஞானமாகியகாரியத்தினால அநுமிக்கத்தக்கதாம அப்படிப்பட்டசக்திக்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மை சக்கியத்துவம்.

அந்தச சக்கியத்துவமானது ஜாதிக்கேதவிர வியக்திக்கிலலை எனெனின, வியக்திகள அனேகமாகையால கௌரவதோஷ மேறபடுகின்றது.

(ஆ) அங்ஙனமாயின எங்ஙனம 'கோ' முதலிய பதங்களினால வியகதிஞான முண்டாகும? 47.

78 (ச) i. ஜாதியானது வியகதி ஞானத்திறகுச சமானமான ஞானத்தினலறியக கூடியதாயிருககதலால (வியகதிஞானமுண்டாகிறதெனறு சொல்லுகிறோம)

ii. அலலது 'கோ' முதலியபதஙகடகு வியகதியில சகதி சொரூபசத்தா யிருககிறதேயன்றி அறியப்படடதாயிருபபதாற காரணமாவதிலலை. ஜாதியிலிருககின்ற சகதியோ அறியபபட்டதாயிருபபதாற காரணமாக விருககினறது

வியகதியும சகதியிலிருககினற சகதி ஞானமும காரணமாவதிலலை, கௌரவம நேரிடுகினறமையின.

ஜாதி சகதியோடு கூடினதெனனும ஞானமிருககும்போது, வியக்தி சகதியோடு கூடினதெனனும ஞானததிறகு விளமபமிலலை ஆகையினாற்றான, நியாயமதததிலும அநவயததில சகதியானது சொரூப சததாயிருககினறதெனபது சிததாநதமாம.

வாசசியததுவமாவது அறியபபடுகினற சகதிககு விஷயமாயிருககுநதனமையே ஆதலால ஜாதியே வாசசியம.

அலலது லக்ஷணையினால வியகதியின ஞானமுண்டாகினறது எஙஙனம? நீலகடமெனறவிடதது 'நீல' சபதமானது நீலகுணததோடுகூடிய கடததை லக்ஷணையினால போதிககின்றது. அஙஙனமே, ஜாதியைககூறும சபதம ஜாதியுடன கூடினவஸதுவை லக்ஷணையினால போதிககினறது.

பிரமாணாந்தரத்தினும் கிடைக்கக்கூடாத அர்த்தந்தான சப்தத்திற்கு அர்த்தமென்று மீமாம்சகர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

இவ்வாறு சக்திய பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது. பிறகு லக்ஷிய பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

லக்ஷ்ய பதார்த்த நிரூபணம்.

79 லக்ஷணைக்கு விஷயமாயிருப்பது லக்ஷியமாம்.

லக்ஷணையானது I. கேவல லக்ஷணை, II லக்ஷிதலக்ஷணை யென்றிருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

கேவலலக்ஷணை.

I சக்தியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் கேவலலக்ஷணையாம். எங்ஙனம் 'கங்கையில் சேரி யிருக்கின்றது' என்னுமிடத்து ப்ரவாகத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்துடன் கூடின கரையில் 'கங்கா' பதத்திற்கு கேவல லக்ஷணையாம்.

லக்ஷிதலக்ஷணை.

II யாண்டுச் சக்தியத்தின் பரம்பரா சம்பந்தத்தினால் அர்த்தாந்தர (வேறர்த்தம்) தோன்றுகின்றதோ ஆண்டு லக்ஷித லக்ஷணையாம் எங்ஙனம் 'த்விரேப' (இரண்டு ரகர) பதம் இரண்டு ரகரத்திற் சக்தியுள்ளது. ப்ரமர (வண்டு) பதத்துடன் சேர்ந்த பரம்பரா சம்பந்தத்தினால் வண்டுகளிடத்தில் விருத்தி லக்ஷிதலக்ஷணையாம்.

கௌணிவிருத்தி.

80 (க). கௌணிவிருத்தியும் லக்ஷிதலக்ஷணையே என்னை? சிங்கம் மாணவகன் என்னுமிடத்துச் 'சிங்க' சப்தத்தினுற் கூறப்பட்ட சிங்கத்தின் சம்பந்தமுள்ளது கிரௌரியம் (குரூரத்தன்மை) முதலியனவாம். அந்தச்சம்பந்தத்தினால் மாணவக போத முண்டாகின்றது. இந்தலக்ஷணையே

1 ஜகல (விட்ட) லக்ஷணை

11 அஜகல (விடாத) லக்ஷணை

111. ஜகத ஜகல (விட்டு விடாத பாகத்தியாக) லக்ஷணை

என மூவகைத்தாம். அவற்றுள்,

ஜகல்லக்ஷணை.

1. யாண்டுச்சக்கியார்த்தத்தை யுள்ளடக்காமல் அர்த்தாந்தரம் தோன்றுகின்றதோ ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணையாம் என்னை? விஷத்தைப்புசியென்னு மிடத்து விஷபோஜனமாகிய

(க). ஒருவகையாகாரத்தோடும் தாடி மீசை முதலியவற்றோடுங் கூடிய மிருகவிசேஷமாகிய சிங்கத்தின் குரூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் மாணவகனிடத்துச் சமமாயிருத்தலை நோக்கிக் குணவொப்புமையால் சிங்கம் மாணவகனென்றுரைக்கு மிடத்துச் சிங்கபதம் மாணவகனைக் கௌணிவிருத்தியால் அறிவிக்கின்றது என்னை? சிங்கபதத்தின் சக்கியத்தில் குரூரத்தன்மை முதலிய குணங்களிருக்கின்றன, அவற்றையுடையவன் சிங்கபதத்திற்கு அசக்கியமாகிய (பொருளாகாத) மாணவகன், அவனிடத்துச் சிங்கபதத்தின் கௌணிவிருத்தி யிருக்கிறது.

பதத்தின் சக்கிய அர்த்தத்தில் எந்தக்குணமிருக்கிறதோ அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணிவிருத்தி சொல்லப்படுகின்றது

ஸ்வார்த்தத்தை விட்டுச் சத்துருக்கிருஹபோஜன நிவிர்த்தி லக்ஷணையாகப் போதிக்கப்படுகின்றது.

அஜகல்லக்ஷணை.

ii யாண்டு சக்தியார்த்தத்தை யுள்ளடக்கிவேறு அர்த்தந்தோன்றுகின்றதோ ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணையாம்

எங்ஙனம்? வெண்மைசகடமென்னுமிடத்து வெண்மையென்னும்பதம் வெண்மைக்குணத்தை விடாமல் அதனுடன் கூடிய திரவியத்தை லக்ஷணையாகப் போதிக்கின்றது

ஜகதஜகல்லக்ஷணை

iii யாண்டு விசிஷ்டத்தை (விசேஷணத்துடன் கூடியதை)க் கூறும் சப்தம் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்தை மாத்திரங்கூறுகின்றதோ ஆண்டு ஜகதஜகல்லக்ஷணையாம். எங்ஙனம்?

இந்த தேவதத்தன் அவன் என்னுமிடத்து, 'இவன்' 'அவன்' என்னும் பதங்களாற் கூறப்பட்ட விசிட்டத்திற்கு ஐக்கியம் பொருந்தாமையால் அவ்விரண்டு பதங்களால் விசேஷிய மாத்திரமே போதிக்கப்படுகின்றது

'தத்துவமசி' முதலிய விடங்களில் தத்பதவாச்சியமான சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய குணவிசிஷ்ட (ஈச)னுக்கும், துவம்பதவாச்சியமான அந்தக்கரண விசிஷ்ட (ஜீவ)னுக்கும் ஐக்கியம் பொருந்தாமையால், ஐக்கியம் சித்திக்கும் பொருட்டுச் சொரூபத்தில் லக்ஷணையென்று வேதாந்த சம்பிரதாயந் தெரிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகின்றது.

81. நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.—ஸோயந்தேவதத்த: தத்துவமசி முதலிய விடங்களில விசிஷ்டத்தைக் கூறும்பதங்கள் ஏகதேசபரமா (ஏகதேசத்தைக்கூறுவதா)யிருந்தாலும (அதற்கு) லக்ஷணையில்லை

சக்தியினால போதிக்கப்பட்ட விசிட்டங்கட்கு அபேதாந்வயம் பொருந்தாமையால் சக்தியினால போதிக்கப்பட்ட விசேஷியங்கட்கே அபேதாந்வயத்தில விரோதமில்லை எங்ஙனம் 'கடம அநித்தியம' எனனுமிடத்துக கடபதவாச்சியத்தின ஏகதேசமான கடத்துவம (அநித்தியத்திறகு) அயோக்கியமாயிருபபினும யோககியமான கடவியக்தியோடுகூட அநித்தியத்துவத்திறகு அந்வயம சித்திக்கின்றது.

யாண்டுப பதார்த்தத்தின ஏகதேசமானது விசேஷணமாகத் தோன்றுகின்றதோ ஆண்டே அது சுதந்தர (விசேஷிட)மாகத்தோன்றும பொருட்டு லக்ஷணை ஒப்புகக்கொள்ளல வேணடும எங்ஙனம 'கடம நித்தியம' எனனுமிடத்துக கடபதத்தால கடத்துவமானது சக்தியினால சுதந்திரமாகத் தோன்றவில்லை அப்படித்தோன்றும பொருட்டுககடபதத்திறகுககடத்தன்மையில லக்ஷணையாம இங்ஙனமே 'தத்துவமசி' முதலிய வாக்கியங்களிலும லக்ஷணையில்லை, (ஏனெனின) சக்தியினாற் சுவதந்திரமாயத் தோன்றிய தத்பதார்த்தத்திற்கும த்வம்பதார்த்தத்திற்கும் அபேதாந்வயத்தில பாதகமிராமையின.

இவவாறங்கீகரிககாவிடத்துக 'கிருகத்தி (வீட்டி)ல கடமிருககின்றது,' 'கடத்தில ரூபமிருக்கின்றது,' 'கடத்தைக கொண்டு வா' என்றறபிறகக கத்திடங்களில கடத்தன்மை,

சித்தத்தன்மை முதலியவைகட்கு இஷ்டமான அந்வயஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு யோக்கியதை யில்லாமையின் அவ்விடத்தும் கடமுதலிய பதங்கட்கு விசேஷியத்தை மாத்திரம் போதிப்பதில் லக்ஷணை நாளெனப்படும். ஆகையினால் ஆசாரியர்கள் 'தத்துவமசி' முதலிய வாக்கியங்களில் லக்ஷணை கூறியது அப்பிப்பிராயத்தினால (லக்ஷணையும் சொல்லலாமென் றங்கீகரித்தலால்) என்றறிந்து கொள்ளல்வேண்டும்.

ஆனால் ஜகத்ஜகல்லக்ஷணைக்கு உதாரணம், 'காகத்தினின்றும் தயிரைக் காப்பாற்றுக' என்பதாம்.

ஆண்டுச் சக்கியார்த்தமான காகத்தை விட்டும், அசக்கியார்த்தமான தயிருக்கு விரோதியான பொருள்களை விடாமலும் காகத்திலும், அகாகத்தி (பூனை முதலியவற்றி)லும் காகச்சப்தம் பிரவிர்த்தித்திருத்தல் ஜகத்ஜகல்லக்ஷணையாம்.

லக்ஷணை பீஜ (காரண)மோ தாற்பரியாநுபபத்தியே (தாற்பரியம் பொருந்தாமையே), அந்வயம் பொருந்தாமலிருப்பதன்று, காகத்தினின்றும் தயிரானது இரக்ஷிக்கத்தக்கது என்னுமிடத்து அந்வயாநுபபத்தியின்மையின்

கங்கையில் இடைச்சேரி யிருக்கின்ற தென்றற்றொடக்கத்திடங்களிலும் தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றமையின் லக்ஷணைக்குக்காரணம் தாற்பரியம் பொருந்தாமையே.

லக்ஷணையும் பதத்தில் மாத்திரமிருப்பதன்று, ஆனால் வாக்கியத்திலுமுண்டு எங்ஙனம்?

கம்பீரமான (ஆழமுள்ள) நதியில் இடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்னுமிடத்து ('இடைச்சேரி' 'இருக்கின்றது' என்னும்) இவ்விரண்டு பதங்கட்கும் தீரத்தில் (கரையில்) லக்ஷணையாம்.

(ஆ) வாக்கியார்த்தமானது சக்கியார்த்தமாகாமையின் எங்ஙனம் சக்கிய சம்பந்தம் லக்ஷணையெனலகூடும்? 48.

82 (ச) சக்தியினால் பதத்தின் எந்த அர்த்தம் அறிவிக்கப்படுகின்றதோ அதன் சம்பந்தம் லக்ஷணையாம்

சக்தியினால் எங்ஙனம் பதார்த்தமானது ஞாபி (அறிவி)க்கப்படுகின்றதோ அங்ஙனமே வாக்கியார்த்தமும் போதிக்கப்படுகின்றது ஆகையால் யாதோர் அநுபபத்தியுமின்று

இங்ஙனமே அர்த்தவாதவாக்கியங்கட்கு ஸ்துதியில் லக்ஷணையாம். நிந்தார்த்தவாத வாக்கியங்கட்கு நிந்தையில் லக்ஷணையாம்

அர்த்த வாதவாக்கியங்களி லடங்கிய பதங்கட்கு ஸ்துதி நிந்தை இவற்றில் லக்ஷணையை ஒப்புக்கொள்ளின் ஒருபதத்தின் லக்ஷணையினால் மேற்சொல்லிய அர்த்தங்களின் பிரதீதி (தோற்றம்) சம்பவிக்கும்போது ஏனையபதங்கள் வியர்த்தமாய் விடும்.

மேலும், விதிவாக்கியத்தி லபேக்ஷிக்கப்பட்ட ஸ்துதியாகிற பதார்த்தத்தைப் போதிக்கின்றமையின் அர்த்தவாதவாக்கியங்கள் பதஸ்தானமா யிருந்துகொண்டு விதிவாக்கியத்தோடு ஒரு வாக்கியமாக வாகின்றன.

ஆகையினால், அர்த்தவாதவாக்கியங்களுக்குப் பண்டைகவாக்கியதை (பரத்தோக்கூடிய வாக்கியத்தன்மை)யுண்டு. ஆனால் பாண்டுவாக்கியத்தோடு வாக்கியத்தையெனின், ஆண்டுத்தனித்தனியான அர்த்தங்களைப் போதிக்கின்றவாக்கியங்கள் ஆகாங்க்ஷையினால் மகாவாக்கியார்த்தத்தைப் போதிக்கின்றனவோ ஆண்டு வாக்கியங்களுடன் ஏகவாக்கியதையுண்டு. எங்ஙனம்? "சுவர்க்ககாமன் தாசபூர்ணமாசமென்னும் யாகத்தைச்செய்ய வேண்டும்" "சமித்துமுதலியயாகத்தைச்செய்யவேண்டும்" என்பனவாகிய வாக்கியங்களுக்குப் பரஸ்பரம் ஆகாங்க்ஷையிருக்கின்றது அஃதாவது முதலாவதுவாக்கியம் யாகத்திற்குச் சாதகத்தையபேக்ஷிக்கின்றது, இரண்டாவதுவாக்கியம் சாத்தியத்தையபேக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இரண்டு வாக்கியங்களும் ஒன்றுகின்றன அஃதாவது, சமித்து முதலிய அங்கயாகத்தினால் உபகாரத்தையடைந்த அங்கியான தர்சபூர்ணமாசமென்னும் யாகத்தினால் சுவர்க்கத்தைச் சம்பாதித்தல் வேண்டுமென்று அனேகவாக்கியங்கள் ஏகமாகின்றன.

"தம்முடைய அர்த்தங்களைப் போதித்து முடிந்த வாக்கியங்கள் அங்காங்கிபாவங்களின் அபேக்ஷையினால் மீண்டும் சேர்ந்து ஒரு வாக்கியமாகின்றன" என்று பட்டபாதாசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

இங்ஙனம் இருவகைத்தானபதார்த்தமும்நிரூபிக்கப்பட்டன.

ஆசக்தி

83 அந்தப் பதார்த்தத்தின் ஸ்மரணம் ஆசக்தியினாலுண்டாகின்றது அந்த ஆசக்தி (அண்மை)யும் சாப்த

போதத்தில் காரணம் அங்ஙனமே, (க) அந்வய வியதிரேகம் காணப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்ஙனம் மஹா வாக்கியார்த்த ஞானத்தில் அவாந்தர வாக்கியார்த்த ஞானம் காரணம். அங்ஙனமே அந்வயமுதலிய நிச்சயமுண்டாகின்றது.

தாத்பரியம்

84 கிரமமாக வந்த தாற்பரியம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

அர்த்தஞான இச்சையினு லுச்சரிக்கப்படுந்தன்மையெது வோ அது தாற்பரியமென்று (அவ்வாறு கூறின) அர்த்த ஞான மற்ற புருடனுலுச்சரிக்கப்பட்ட வேதத்தினுல அர்த்த ஞான முண்டாகாமற் போயவிடும்

இந்த உபாத்தியாயன வியுற்பத்தி (சொற்பொருளுணர்ச்சி) யற்றவனென்றுவிசேடதரிசனத்தினுல அவனிடத்திற் றாற்பரியப்பிராந்தியுமின்று

(ஆ) ஈசுவரனுடைய தாற்பரிய ஞானத்தினுல ஆண்டுச் சாபதபோத முண்டாகின்றதென்று கூறுகின்றேம 49.

85 (ச) ஈசுவரனை அங்கீகரிக்காதவர்களது மதத்திலும வாக்கியார்த்தஞானங் காணப்படுகின்றது அர்த்த ஞானத் தையுண்டுபண்ணுவதற்கு யோக்கியமாயிருப்பதே தாற்பரியம் கிருகத்தில குடமிருக்கின்றதெனனும வாக்கியம குடத்திற்கும்

(க.) ஆசக்தியிருந்தால சாபதபோத முண்டாகின்றதெனபது அந்வயம், அஃதிராவிடின் சாபதபோத முண்டாகாதெனபது வியதிரேகம்.

யத்திற்கு முன்னே சம்பந்த ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்கு யோக்கியமுடைமையேயன்றிப் பட்சம்பந்த ஞானத்தை யுண்டு பண்ணுவதற்கு யோக்கிய முடைமையதன்று. ஆகையினால் அந்த வாக்கியம் 'குட' சம்பந்தத்திற் றாற்பரிய முடைமையேயன்றிப் 'பட' சம்பந்தத்திற் றாற்பரிய முடைமையதன்று.

(ஆ) (க) 'சயிந்தவத்தைக் கொண்டுவா' என்றவிடத்துள்ள வாக்கியம் எப்போது லவணத்தைக் கொண்டுவாவென்னும் இச்சையாற் சொல்லப்பட்டதோ அப்போது இந்த வாக்கியத்திற்கு அஸ்வசம்பந்த ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் சொரூபயோக்கியதை யிருப்பதால் லவணத்திற் றாற்பரிய முள்ளதென்னுங் காலத்திலும் அஸ்வசம்பந்த ஞானம் வரல் வேண்டும். 50

86 (ச) இதரஞான இச்சையினா லுச்சரிக்கப்படாமலிருக்குந் தன்மையைத் தாற்பரியத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொடுப்பதால் அது கூடாது. ஆகவே, எவ்வாக்கியம் எதன் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் சொரூப யோக்கியமாயும், அந்நிய ஞானத்தினிச்சையா லுச்சரிக்கப்படாமலு மிருக்கின்றதோ அந்த வாக்கியம் அதன் சம்பந்தத்தில் தாற்பரியமுள்ளதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

இனி (உ) முதலியவற்றாற் சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்களிலும் வியுத்பத்தியற்ற புருஷனாலுச்சரிக்கப்பட்ட வேதவாக்கி

(க) சயிந்தவமென்னும் பதம் குதிரையையும் உப்பையுமுணர்த்தும்.

(உ). முதலிய என்பதால் கிளிசுலோக முதலியவற்றையுங் கொள்க.

யங்களிலும அர்த்தஞான இச்சையேயின்மையின் அன்னிய ஞான இச்சையினு லுச்சரிக்கப்படாமலிருப்பதால லக்ஷண மிருக்கின்றது ஆகையினால அவ்வியாபதியின்று

(ஆ). இரண்டினைஞானத் தினிச்சையினால உச்சரிக்கப் பட்ட வாக்கியத்தில அவ்வியாபதியிருக்கின்றது. 51.

87. (ச) (க) அந்நியமாத்ர ஞான இச்சையினால உச்சரிக்கப்படாம லிருக்கவேண்டு மென்று சொல்லுகின்றோம (ஆகையினால மேறசொல்லிய தோஷமின்று).

மேலும, மேறசொல்லிய ஞானத்தை மாத்திரம உண்டு பண்ணக்கூடிய யோக்கியதைக்கு அவச்சேதகமாக விருப்பது சக்தீ ஆனால நமபுடைய மதத்திலோ யாண்டும காரணதை (காரணத்தன்மை)க்குச் சக்தி அவச்சேதகமாக விருப்பதால் ஒருதோஷமுமின்று இங்ஙனம ஆப்தஞானத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய தாற்பரியம சாபதஞானத்தை உண்டுபண்ணு கின்றதென்று சித்திதத்திருக்குமபோது விவரணக்கிரந்தத்தின் நானகாவது வர்ணகத்தில தாற்பரியம சபதஞானத்திறகு ஹேதுவன்றென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அஃதெங்ங னமபொருந்துமெனின, அஃது ஆப்தஞான இச்சையால உச்ச ரிக்கப்படுந்தன்மை தாற்பரியமென்று கூறியதை நிராகரிக்கின்ற தென்றறியவேண்டும. இல்லாவிடின தாற்பரிய நிச்சயத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய வேதாந்த விசாரம் வியர்த்தமாயவிடும.

(க) அந்நியமாத்ர ஞான இச்சையினால உச்சரிக்கப்படாம லிருக்குந் தன்மை — உபயஞானத்தினால உச்சரிக்கப்படுந் தன்மை.

சாப்தஞானம முழுவதையுங்குறித்துத் தாறபரிய ஞானங் காரணமெனறெனபது விவரண வாககியததின கருதது. (ஏனெனின) தாற்பரிய சமசயம, தாறபரிய விபாயயம இவை யுணடான பிறகு உணடான சில சபத ஞானததில தாறபரிய ஞானம காரணமே இநத வாககியம இதிறகருததுளளதா? அலலது அநநியததிற கருததுளளதா? எனனும சமசயமாவது விபர்யயமாவது உணடாயிருககுமபோது இதன பிறகுண்டான வாககியாாததததின விசேட நிசசயமானது தாறபரிய நிசசய மனறி யுண்டாகமாட்டாது எனறு சிலர் கூறுகினறனர்

அநதததாறபரியம் வேதததில மீமாமசை (விசாரணை) யால சோதிககபபட்ட நியாயததினாலேயே நிசசயிககபபடுகின றது; உலகததிலோ பிரகரண முதலியவைகளால நிசசயிககப படுகினறது. அவ்வாறுள, லெளகிக வாககியங்கள இதரபபிர மாணஙகளாலறியபபட்ட அர்த்ததை அநுவதிககினறன வேதத்திலோ, வாககியார்ததமானது பிரமாணாநதரஙகளால அறியபபடாமையின அநுவாதமனறு உலகததிலும வேதத் திலும காரிய பரமாயிருககினற வாககியஙகட்குபபிராமாணய மிருபபதுபோல் சிததாாததததைப போதிககும வாககியஙகட் கும பிராமாணியமுணடு, "உனககு மகன பிறநதான" என்றுற் றொடக்க ததுவாககியங்கட்குச் சிததார்ததததிலும அவற்றி லடங்கிய பதங்களின சாமார்த்திய நிசசயம் வருகினறமையின. ஆகையினாற்றான் வேதாநதவாககியஙகட்குபபிரஹமததினிடத் தில் பிராமாணியம எங்ஙனம ஏறபடுமோ அஙஙனமே விஷய பரிச்சேதத்திற சொலலபபடும.

வேதங்கள் நித்தியனும் சர்வஞ்ஞனுமுள்ள பரமேசுவரனுல் செய்யப்பட்டமையின் பிரமாணமென நையாயிகர் கூறுகின்றனர். வேதங்கள் நித்தியமாகையால் (அவற்றிற்குப்) பிரம(பிராந்தி)ப (க) பிரமாத முதலிய புருஷதோஷம் ஏற்படவில்லை, ஆகையினுல் பிரமாணங்களென மீமாம்சகர் கூறுகின்றனர்.

நமமுடைய (வேதாந்த) மதத்திலோ வேதம் நித்தியமன்று, உற்பத்தியுடையதா யிருக்கின்றமையின். உற்பத்தியும் "அஸ்யமகதோ பூதஸ்ய நிசுவசிதமேதரிக்வேத:—இந்த மகா பூதத்தின் மூச்சுக்காற்று இருக்வேதமுதலியன" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளால் தெரியவருகின்றது

(ஆ) வேதங்கள் (காரியமெனின்) மூன்று க்ஷணந்தானிருத்தல் வேண்டும். 52.

88 (ச) எந்த வேதம் தேவதத்தனுல் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதோ அந்த வேதம் என்னுல் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதெனனும் பிரத்தியபிஞ்ஞைக்கு விரோதம் வருகின்றமையின் (அது கூடாது) ஆகையினுற்றுன ககர முதலிய வர்ணங்(எழுத்து)களுமக்ஷணிகமன்று, அந்தக்ககரந்தானிதுவெனனும் பிரத்திய பிஞ்ஞைக்கு விரோதம் வருகின்றமையின் ஆகவே

(க). அவசியம் செய்யத்தக்குந்த காரியத்தை மறந்து விடுதல் **பிரமாத**மெனப்படும். அல்லது எதுசாஸ்திரத்தினுற செய்யத்தக்கதாயிருக்கின்றதோ எதனைச் செய்தற்கு இச்சையுமிருக்கின்றதோ அதனைச் செய்யாதிருத்தல் **பிரமாத**மெனப்படும்.

வர்ணம், பதம், வாக்கியம் இவற்றின் சமுதாயமாகிய வேதங்கட்கு ஆகாசமுதலியவைபோன்று சிருஷ்டி காலத்திலுண்டாகிப் பிரளய காலத்தில் நாசமேயன்றி இடையில் வர்ணங்களுக்குற்பத்தி விநாசங்களில்லை. (இடையில் வர்ணங்களுக் குற்பத்தி யுண்டென்றொப்புக்கொண்டால்) அனந்த ககாரங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும். அது (அவ்வாறு கற்பித்தல்) கௌரவமாம். ஆனால் உச்சரிக்காமலிருக்கும்போது வர்ணங்கள் தோன்றுதலின்று, உச்சாரணமாகிய வியஞ்சகம் (பிரகாசம் பண்ணிவைத்தல்) இராமையின், இருட்டிற் கடம் தோன்றாமை போலும். ஆகையினால் யாதொரு விரோதமுமின்று. ககாரமுண்டாயிற்றென்ற ஒருட்கக்கத்து ஞானம் அந்தக்ககாரந்தான் இது வென்னும் பிரத்தியபிஞ்ஞைக்கு விரோதமாயிருக்கின்றமையின் அப்பிரமாணமாம், அல்லது வர்ணங்களின் அபிவியக்தியை (பிரகாசத்தை) யுண்டுபண்ணுகிற துவனி (கண்டத்தொனி)யிலிருக்கின்ற உற்பத்தியானது அபிவியங்கியமான (பிரகாசத்தை யடைகின்றதான) அக்ஷர விஷயமாகத் தோன்றுவதால் அப்பிரமாணமாம். ஆதலால், வேதங்கள் க்ஷணிகமல்ல.

(ஆ) வேதங்கள் க்ஷணிகமன்றி யிருப்பினும் ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சம்போல ஜன்னியமாயிருப்பதாலும் பரமேசுவரனாற் செய்யப்பட்டமையாலும் பௌருஷேயமா (புருஷனாற் செய்யப்பட்டதா)யிருக்கின்றன. ஆகையினால், வேதங்கள் அபௌருஷேயமென்னும் உன்னுடைய கொள்கை பொருந்தாது. 53.

89 (ச) புருஷனுலுச்சரிக்கப்படுவது பௌருஷேயமன்று. (அங்ஙனம் கூறின்) மீமாம்சகர்களது மதத்திலும் பிரம்மா முதல் பரம்பரையாய் வருவதால்(வேதம்)பௌருஷேயமாயவிடும். ஆகையால், புருஷனுலுச்சரிக்கப்படுவது பௌருஷேயமன்று புருஷாதீன (வச)மான உற்பத்தியும் பௌருஷேயமன்று, ஏனெனின், நையாயிகர் ஒப்புக்கொண்ட வேதங்கள் பௌருஷேயமெனனுமனுமானத்தில் நம்முடைய மதப்படி (துணிந்ததனைத்துணிவிப்பதாகிய) சித்தசாதன தோஷம் வருகின்றமையின் ஆகலால், ஸஜாதீய (தனவின)மான உச்சாரணத்தை அபேக்ஷித்து உச்சரிப்பது அபௌருஷேயம், ஆகவே சிருஷ்டியின் ஆரம்ப காலத்தில் பரமேசுவரன் முன் சிருஷ்டியில் எந்தக்கிரமப்படி வேதம் சித்தமாகவிருந்ததோ அந்தக்கிரமப்படி வேதத்தைச் சிருஷ்டித்தனரேயன்றி அதற்கு வேறுபட்ட வேதத்தைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை ஆகையினால், ஸஜாதீயமான உச்சாரணத்தை யபேக்ஷித்து உச்சாரணத்திற்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மையே வேதங்கட்கு அபௌருஷேயத்துவமாம். பாரத முதலாயினவற்றிற்கோவெனின், ஸஜாதீயமான உச்சாரணத்தை யபேக்ஷிக்காமலே உச்சரிப்பது அவற்றிற்குப்பௌருஷேயத்தன்மையாம

இங்ஙனம் பௌருஷேயம் அபௌருஷேயமென்றும் இருவகைத்தாய ஆகமங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன.

ஆகமபரிச்சேதம்.

முற்றிற்று.

அருத்தாபத்தி பரிச்சேதம்.
அருத்தாபத்திப் பிரமாணம்

90 முந்திய பரிச்சேதத்தில் ஆகமம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்தப் பரிச்சேதத்தில் அருத்தாபத்தி நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

உபபாத்திய ஞானத்தால் உபபாதக கல்பனம் (கற்பனை) அருத்தாபத்தியாம். அவற்றுள்,

I உபபாத்தியஞானம் கரணம்.

II உபபாதக ஞானம் பலம்

1. எஃதின்றி எது பொருந்தவில்லையோ அதற்கு அது உபபாத்தியமாம்.

II. எதனில்லாமையால் எதன்கண் இல்லாமையுளதாகின்றதோ அஃது அதன் உபபாதகமாம்.

1. இராத்திரி போஜனமின்றிப் பகற்காலத்திற் போஜனஞ்செய்யாதவனுக்குப் பீனத்துவம் (ஸ்தூலதை-பருமை) பொருந்தாது ஆகையால் பீனத்துவம் உபபாத்தியமாம்

II இராத்திரி போஜனமின்றிப் பீனத்துவம் பொருந்தாமையின் இராத்திரி போஜனம் உபபாதகமாம்

இராத்திரி போஜனகற்பனையாகிய யதார்த்த ஞானத்தில் அர்த்தத்தின் கற்பனையென்று சஷ்டீதற்புருஷ சமாசத்தில் (ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில்) (க) அருத்தாபத்தி சப்தமானது பிரவிர்த்திக்கின்றது.

(க). அருத்தாபத்தியென்பது அர்த்தஸ்ய + ஆபத்தி எனப்பிரிபடுகிறதும், அதன் பொருள் அர்த்தத்தினது கற்பனையென்பது

இந்தக் கற்பனைக்குக் காரணமான பீனத்துவ ஞானத்தி லோ அர்த்தத்தின் ஆபத்தி (கற்பனை)யானது பஞ்சமீ சமாசத்தால் (ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகையால்) சித்திக்கின்றமையின் அருத்தாபத்திசப்தம் பிரவிர்த்திக்கின்றது. ஆகையினாலே, பலம் காரணம் என்னு மிவ்விரண்டிலும் அருத்தாபத்தியென்னும் பதம் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வருத்தாபத்தியானது, திருஷ்ட (காண்டல்) அருத்தாபத்தி, ıı சுருத (கேள்வி) அருத்தாபத்தி என இருவகைத்தாம்.

திருஷ்ட அருத்தாபத்தி.

91 அவற்றுள் திருஷ்ட அருத்தாபத்தி எங்ஙனம்? இந்து இரஜதம் என முன்னிருக்கும் வஸ்துவைப் பார்த்து கிரஹிக்கப்பட்ட ரஜதமானது இது ரஜதமன்றென்று நிஷேதிக்கப்படுவதால் நிஷேதிக்கப்படுந்தன்மை சத்தாயிருந்தால் பொருந்தமாட்டாது ஆகையால் ரஜதம் சத்பின்னம் (சத்துக்கு வேறுபட்டது) அல்லது சத்துவம் இல்லாமை யாகியமித்தியாத்துவம் (அசத்துக்கு) கற்பிக்கப்படுகின்றது.

சுருத அருத்தாபத்தி

92 சுருத அருத்தாபத்தி எங்ஙனம்? சொல்லப்பட்ட வாக்கியத்திற்குச் சுவார்த்தம் பொருந்தாமையால் அர்த்தாந்தரம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. எங்ஙனம்? 'ஆத்மஞானி சோகத்தைக் கடக்கின்றான்' என்னுமிடத்துச் சோகசப்தத்தாற் கூறப்பட்ட பந்தம் ஞானத்தினாலே நிவிர்த்தியாகின்றதென்று சுருதமாயிருக்கின்றது அந்தப்பந்தத்திற்கு மித்தியாத்துவமின்றி ஞானத்தினாலே நிவிர்த்தித்துவம் பொருந்தாமையின் மித்தியாத்துவம் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

ஜீவித்திருக்கின்ற தேவதத்தன் கிருஹத்திலில்லையென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டபிறகு ஜீவித்திருக்கின்றவன் கிருஹத்திலிராமையின் வெளியிலிருக்கின்றானென்பது கற்பிக்கப்படுகின்றது.

சுருதார்த்தாபத்தியும்:— i. அபிதானானுபபத்தி, ii. அபிஹிதானுபபத்தி என்றிருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

அபிதானானுபபத்தி.

93 i. யாண்டுவாக்கியத்தின் ஏகதேச சிரவணமிருந்து அன்வயாபிதானம் பொருந்தாமலிருக்கின்றதோ ஆண்டு அன்வயாபிதானத்திற்கு உபயோகமான பதாந்தரம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இஃது அபிதானானுபபத்தியாம். எங்ஙனம்? 'துவாரம்' (வாயிலை) என்று சொல்லும்போது 'மூடு' என்னும்பதமானது அத்தியாகாரம் பண்ண (சேர்க்க)ப்படுகின்றது. அல்லது 'விஸ்வஜிதாயஜேத' என்னுமிடத்துச் 'சுவர்க்ககாமன' என்னும் பதம் சேர்க்கப்படுகின்றது.

(ஆ) துவாரமுதலியவிடத்து அன்வயாபிதானத்திற்கு முன்னர் இந்த அன்வயாபிதானம் (அன்வயத்தைச்சொல்வது) மூடு என்னும் அர்த்தத்தைத்தரும் பதமின்றிப் பொருந்தாது. ஆகையால், எங்ஙனம் ஞானமுண்டாகும்? 54.

94 (ச). அபிதானமென்னும் பதத்திற்குத் தாற்பரியமென்பது பொருள். ஆகவே, துவாரத்தை விஷயமாகவுடையபிதானம் (மூடு) என்னும் கிரியாசம்பந்தத்தைக்கூறுந் தன்மையானது மறைவைக்கூறும் பதமின்றிப் பொருந்தாது. ஆகையால், ஆண்டும் ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

அபிகிதா[redacted]நுபபத்தி.

95. u அபிகிதா[redacted]நுபபத்தி எங்ஙனம்? யாண்டு வாக்யத்தால் அறியப்பட்ட அர்த்தமானது பொருந்தவில்லையென்றறியப்பட்டு அர்த்தாந்தரம் கற்பிக்கப்படுகின்றதோ ஆண்டு அபிகிதா[redacted]நுபபத்தி யென்றறியவேண்டும். எங்ஙனம்? 'சுவர்க்க காமன் ஜோதிஷ்டோமமென்னும் யாகத்தைச்செய்யக்கடவன்' என்னுமிடத்துச் சுவர்க்கசாதனமான யாகம் க்ஷணிகமாகையால் அச்சாதனத்துவம் சாக்ஷாத்தாகப் பொருந்தாது. ஆகையால் யாகத்திற்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் இடையில் அபூர்வம் (தர்மாதர்மம்) கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இந்த அருத்தாபத்தியானது அநுமானத்தில் அடங்குவதன்று, அந்வய வியாப்தி ஞானத்தினால் அந்வயி அநுமானத்திலடங்காமையின், வியதிரேகியும் அநுமானமன்றென்று முன்னமே கண்டிக்கப்பட்டது. ஆகையினாற்றான் அருத்தாபத்திஸ்தலத்தில் அநுமானம் பண்ணுகிறேனென்று அநுவியவசாய ஞானம் உண்டாகின்றதில்லை ஆனால் இதனாலிதைக்கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றது.

(ஆ.) அருத்தாபத்தி ஸ்தலத்தில் இஃது இஃதன்றிப் பொருந்ாதென்னும் ஞானம் கரணமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு இஃது இஃதன்றிப்பொருந்தாமலிருப்பது யாது? 55

96. (ச.) அதன (தீயின்) அபாவத்திற்கு வியாபகமான (புகையின்) அபாவத்திற்குப்பிரதியோகித்தனமையென்று கூறுகின்றோம். இங்ஙனம் அருத்தாபத்தியானது பிரமாணாந்தர

மென்று சித்தித்திருக்கும்போது வியதிரேகியானது அநுமானாந்தர(வேறநுமான)மன்று.

(க) பிருதிவி இதரபேதமுடையது, கந்தமுடைமையின்.

என்றதொட்கத்திடத்துக் கந்தம் இதரபேதமன்றிப் பொருந்தாது என்னும் ஞானம் கரணமாயிருக்கிறது. இப்படித் தான் பிருதிவியில் இதரபேதத்தைக் கற்பிக்கின்றேனென்னும் (உ) அநுவியவசாய ஞானம் உண்டாகின்றது.

அர்த்தாபத்தி பரிச்சேதம்
முற்றிற்று.

(க) பிருதிவி ஏனையவற்றின் வேறு, நாற்றமுடைமையின், யாது ஏனைப்பொருள்களின் வேறன்று அது நாற்றமுடைத்தன்று, அப்புப் போல, இஃது அங்ஙனமன்று, ஆகலின் இங்ஙனமன்று என்று தர்க்க நூல் கூறுகின்றது இவ்வநுமானம் வியதிரேகியநுமானம்.

(உ) இதரபேதத்தின் ஞானத்தின் பிறகு கந்தமுடைமை சம்பவியாமையால் இதரபேதத்தைக் கற்பிக்கின்றேனென்பது அநுவியவசாயஞானம்.

அநுபலப்தி பரிச்சேதம்.

அநுபலப்தீப் பிரமாணம்.

97. இந்தப்பரிச்சேதத்தில் ஆறுவது பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

ஞானகரண அஜன்னிய அபாவாநுபவ அசாதாரண காரணம் அநுபலப்தி வடிவப் பிரமாணமாம்

அநுமானத்தாலுண்டாகிய அதீந்திரிய அபாவாநுபவத்திற்குக் காரணமாகிய அநுமானாதிகளில் அதிவியாப்தி நீக்கும் பொருட்டு ஞானகரண அஜன்னியம் என்று சொல்லப்பட்டது.

அதிர்ஷ்டமுதலிய சாதாரண காரணத்தில் அதிவியாப்தி நீக்கும்பொருட்டு அசாதாரண காரணம் எனனும் பதம் உபயோகிக்கப்பட்டது.

அபாவஸ்மரணத்திற்கு அசாதாரண காரணமான சம்ஸ்காரத்தில் அதிவியாப்தி நீக்கும்பொருட்டு அநுபவம் எனனும் விசேஷணங் கொடுக்கப்பட்டது

(ஆ) அதீந்திரியமான அபாவ அநுமிதி ஸ்தலத்திலேயும் அநுபலப்தியினாலே அபாவம் கிரஹிக்கப்படட்டுமே; விசேஷம் (இரண்டபாவத்திற்கும் வேற்றுமை) இராமையின். 56.

98 (ச). தர்மாதர்மாதிகள் உபலப்த (விளக்க)மின்றியிருந்தாலும் தர்மாதர்மங்கள் இல்லையெனனும் நிச்சயமிராமையின யோக்கியாநுபலப்தியே அபாவத்தைக் கிரஹிக்கின்றமையின் (தோஷமின்று).

(ஆ). யோக்கியாநுபலப்தியாது.?

i. யோக்கியமான பிரதியோகியின அநுபலபதியா? அல்லது

ii. யோககியமான அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலபதியா?

i முதலாவதுபக்ஷமபொருந்தாது, ஸ்தமபத்தில பிசாச முதலியவறறின பேதம அபபிரததியக்ஷமாயவிடும.

ii. இரணடாவது பக்ஷமுங்கூடாது, ஆத்மாவினகண தர்மாதர்மாபாவமும பிரததியக்ஷமாகக கூடும. 57.

99. (ச) யோககியாநுபலபதி (யோககியமாகிய அநுபலபதி) என்று கர்மதாரேசமாசம் (பணபுதொகை) அங்கீகரிததிருப பதால் மேற்சொனன தோஷமின்று.

அநுபலபதிக்கு யோககியதையாவது தர்ககித (தர்ககத் தாலறியப்படுகினற) பிரதியோகியினிருபபால பிரசஞ்கித (ஆபாதனஞ்செயயபபட்ட) பிரதியோகியோடு கூடியிருககுந தனமை. எதன அபாவம கிரஹிககப்படுகினறதோ அந்த அபா வததிறகு எது பிரதியோகியோ அதனிருபபினால அதிகரணத தில் தர்க்கிக்கபபடட பிரசஞ்சன (ஆபாதன) யோககியமான பிரதியோகியின உபலபதி சொரூபம எநத அநுபலபதிக்கிருக கினறதோ அந்த அநுபலபதிககு யோககியததுவமெனபது பொருள.

அஙஙனமனறே, மிகுநதபிரகாசமுளள பூதலததில கட மிருககும்போது கடாதிகள உபலமபம (பிரதியக்ஷ)மாகுமெ னறு ஆபாதனம் (இது இருநதால் அது காணபபடுமெனபது) சமபவிபபதால அபபடிபபட்ட பூதலததிலுளள க டாபாவமானது அநுபலபதியா லறியபபடுகினறது இருட் டில் அப்படிபபட்ட ஆபாதனம சமபவிககாமையின் (அபா

வம) அநுபலபதியாலறியததககதன்று. ஆகையாற்றன் ஸ்தம பததிலும பிசாசமிருநதால ஸ்தமபமபோல் பிரததியக்ஷமாதல வேணடும். (அஙஙனம் பிரத்தியக்ஷமாகாமையின) அதன அபா வம அநுபலபதியினலறியபபடுகினறது.

ஆதமாவில தர்மாதிகளிருபபினும் அவை அதீநதிரிய மாகையின மேறகூறிய உபலமப ஆபாதனம சமபவிககா மையின தர்மாதிகளின அபாவம அநுபலபதியாலறியததக்க தன்று.

(ஆ). மேறகூறிய வகையாக அதிகரண (இட)த்திற்கும் இந்திரியததிற்கும சம்பந்தமுணடாகுமிடதது அபாவம் அநு பலபதியாலறியப்படுகினறதென றஙகீகரிககபபட்டது ஆணடு இநதிரியமே அபாவாகாரமான விருததியிலும காரணம. (ஏனெ னின) இநதிரியமிருநதால அபாவம கிரஹிககபபடுகினறது. இந்திரியமிராவிட்டால் அபாவம கிரஹிககபபடுகிறதில்லை. 58.

100 (ச). அதுகூடாது. அநத அபாவததின் பிரதியோகி யின அநுபலபதியும் அபாவ ஞானததில காரணமாகககிருபத (சிதத)மாயிருககினறமையின அதில காரணததுவமாததிரம் கறபிககபபடுகினறது.

இநதிரியததிற்கு அபாவததுடன சமபநதமிராமையின (இநதிரியம) அபாவ ஞானததில ஹேதுவாகமாட்டாது. இந திரியததின அந்வயவியதிரேகமானது அதிகரண ஞானததால் க்ஷீணததையடைநதுவிட்டமையின அநநியதா சிததமா (பிறி தோராற்றாறபெறபபடுவதா)யிருக்கினறது

(ஆ). பூதலததிற கடமில்லை எனறு அபாவஞானம் வரு மிடததுப பூதலாமசததில அநதஞானம பிரத்தியக்ஷமாமென் டது உபயமதததிலும சிததமாம. ஆகையாலஆணடு விருததி

யின நிர்க்கமனம் (வெளிபபடுதல்) அநுதியாவசிகமாம. பூதலா வசசின்ன சைதனனியததோடு கூடிய கடாபாவாவசசின்ன சைதன்னியநதிறகும பிரமாதாவோடு அபேதமிருபபதால அதவைத சித்தாநதததிலும கடாபாவம பிரததியக்ஷமாகட்டுமே. 59.

101. (அ) நீ கூறியது உணமைதான அபாவஞானம் பிரத்தியக்ஷமாயிருபபினும அநதஞானததிறகுக காரணமான அநுபலபதி பிரமாணாநதரமாம்

பலஞானம பிரத்தியக்ஷமாயிருநதால அதறகுக காரணமான பிரமாண மும பிரததியக்ஷமாயிருககவேணடுமெனனும் நியமமிலலை.

'நீ தசமனாயிருககினறாய' என்றற்றொடக்கததுவாக்கியததினலுணடாகினற ஞானம பிரததியக்ஷமாயிருநதாலும் அசகரணமான வாககியம பிரததியக்ஷ பிரமாணததிலும வேறுபிரமாணமாக அஙகீகரிககபபடடிருககிறது. பல(ஞான)ததில பேதமினறிப பிரமாணபேதமெஙஙனம பொருநதுமெனறு ஆக்ஷேபிபபையாயின அது பொருநதாது, (ஏனெனின) விருததியின பேதததினலேயே பிரமாணபேதம பொருநதிவிடுகினறமையின ஆகவே கடாதி அபாவாகாரமான விருத்தி இநதிரிய ஜனனியமனறு, இநதிரியததிறகும (அபாவ)விஷயததிற்கும சமபநதமிராமையின, ஆனல கடாநுபலபதியாகிய பிரமாணாநதரததினலுணடாகினறது ஆகையால, அநுபலபதி பிரமாணாந்தரமாம.

(ஆ). அநுபலபதி பிரமாணாநதரமாக அஙகீகரிககுமிடததது அபாவஞானம பிரததியக்ஷமாம (அஙஙனம பிரததிய

க்ஷமாக அங்கீகரிக்கின) கடத்தோடு கூடின பூதலத்திற கட மில்லை யெனனும் பிராந்தியும பிரத்தியக்ஷமாக உணடாக வேண்டும. அந்தபபிராந்தியிலும் விஷயமான கடாபாவத்தை அநிர்வசநீயமாகவும அங்கீகரிததல வேண்டும. அஃதிஷ்ட மென்று சொல்லுதல கூடாது. அபாவத்திறகு மாயையை உபாதானமெனறு சொல்லுமிடத்து அபாவததனமை பொருந்தாது. மாயை (அபாவத்திறகு) உபாதான மனறெனறு சொலலுமிடததுச சகலகாரியஙகடகுமமாயை உபாதானமென னுமகொளகை பொருநதாமற போயவிடும. 60

102 (ச) கடத்தோடுகூடியபூதலததில, கடமிலலையெனனும் பிராநதியுண்டாகினறது. அநதபபிராநதியின விஷயம அநதக காலததிலுணடான கடாபாவமனறு. ஆனால பூதல ரூபாதி களிலுளள லௌகிகமான கடாபாவம பூதலததிலாரோபிககப படுகினறது. ஆகையால (க) அநியதாககியாதியே.

ஆரோபபியமானது சமீபததிலிருககு மெலலாவிட ஙகளிலும அநியதாககியாதியே யென்று வியவஸ்தை பணணபபடடிருககினறது அல்லது பிரதியோகியோடு கூடியவிடததில அதன அபாவப்பிராநதி யுணடாகினறது. அதறகு (பிராந்திககு) விஷயமான அபாவம அநிர்வசநீயமாக வே யிருககட்டும. ஆனாலும அதற்கு (அபாவததிறகு) உபா தானம் மாயைதான. உபாதான உபாதேயஙகடகு (முதற்

(க) ஓரிடததிலிருககினற பதாாததம வேறோரிடததிறதோற் றுவது அந்நியதாக்கியாதியாம அது ஸதிரீயின் கையிலிருககினற வெள்ளி எதிரிலிருக்கும கிளிஞசிலிறதோறறுவதுபோலாம.

காரணகாரியங்கட்கு)நெருங்கிய சாதிருசியம் (ஒப்புமை) வேண்டியதின்று, நூலுக்கும் ஆடைக்கும் நூற்றன்மையினாலேயும் ஆடைத்தன்மையினாலேயும்பேதமிருக்கின்றமையின். (மிருந்த சாதிருசியமில்லாவிடினும்) மாயைக்கும் அநிர்வசநீயமான கடத்திற்கும் மித்தியாத்துவமான கிஞ்சித் சாதிருசியமிருக்கின்றது இங்ஙனம் அங்கீகரிக்காவிட்டது வியாவகாரிகமான கடாதிகளின் அபாவத்தைக்குறித்து எங்ஙனம் மாயை உபாதானமாகக் கூடுமென றேன்சங்கிக்கவில்லை?

(ஆ). (பரஸ்பர) விஜாதியமான வஸ்துக்களுக்கு உபாதான உபாதேயத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின பிரஹ்மமே ஜகத்திறகு உபாதானமாகும் (மாயைவேண்டுவதின்று). 61.

103. (ச). பிரபஞ்சபிராந்திக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பதினாலேயே பிரஹ்மமே ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமெனப், திஷ்டாந்தன பரிணாமித்துவமாகிய உபாதானத்தன்மை நிரவயவமான பிரஹ்மத்திற்குப் பொருந்தாது. ஆகவே, பிரபஞ்சத்திற்குப் பரிணாமி உபாதானம் மாயை; பிரஹ்மமன்று. இங்ஙனம் சித்தாந்தம். அதிகமாய்க் கூறுவதேற்றிற்கு?

அபாவம்.

104 அபாவம்: பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், அந்நியோந்நியாபாவமென நான்குவகைத்தாம். அவற்றுள்,

I. பிராகபாவம்.

மிருத்(மண்)முதலிய காரணத்தில கடமுதலிய காரியங்கள் உற்பத்திக்குப்பிராக(முன்னர்)இல்லை. இதுதான பிராகபாவம்.

II பிரத்துவம்சாபாவம்.

இந்தப்பிராகபாவம் கடம் உண்டாகப்போகின்றதென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்றது. ஆண்டே கடத்தைத் தண்ட முதலியவற்றாலடித்த பிறகு உண்டாகின்ற அபாவம் எதுவோ அதுதான் பிரத்துவம்சாபாவம்.

அந்தத்துவம்சத்திற்கும் தனக்கதிகரணமான கபாலத்திற்கு நாசம் வரும்போது நாசமுண்டாகின்றது.

(ஆ) இங்ஙனங்கூறின் (கடத்துவம்சத்திற்குத் துவம்சம் ஒப்புக்கொள்ளின்) கடமுண்டென்றேற்படும் 62.

105 (ச) கடத்துவம்சத்தின் துவம்சமும் கடத்தையேபிரதியோகியாக வுடைத்தாயிருப்பதால் (நீ கூறிய தோஷம் வர மாட்டாது)

இங்ஙனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டதுப் பிராகபாவத்தின் துவம்சமாகியகடம் நாசத்தையடையும்போது பிராகபாவமுண்டாதல்வேண்டும்

(ஆ) இங்ஙனமாயினும் யாண்டுத்துவம்சத்திற் கதிகரணம் நித்தியமோ ஆண்டு எங்ஙனம் துவம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகும்? 63.

106 (ச) அப்படிப்பட்ட அதிகரணம் சைதன்னியத்தினும் வேறு? II. சைதன்னியமேயா?

1. சைதன்னியத்தினும் வேறாயின அப்போது அது (அதிகரணம்) நித்தியமாகாது, என்னெனின் பிரஹ்மபின்னமெல்லாம் பிரஹ்மஞானத்தினால் நிவிர்த்தியடைகின்றனவென்று சொல்லப்போகின்றமையின.

ii. துவம்சாதிகரணம் சைதன்யமென்று கூறின் அப்போது சைதன்னியத்தினும் துவம்சம் வேறென்று சித்திக்கவில்லை. ஆரோபிதத்தைப பிரதியோகியாகவுடைய துவம்சம் அதிஷ்டானத்திற் றேனறுவதால அதிஷ்டான மாத்திரமாயிருககின்றது கற்பிககபபட்ட வஸ்துவினநாசம அதிஷ்டான சொரூபமா யிருககினறதென்று சொல்லபபட்டிருககின்றது. இங்ஙனமே சுகதிருப்பிய (கிளிஞ்சிலிற்றோன்றிய வெள்ளி) நாசமும அதிஷ்டானமாகிய இதமவச்சின்ன சைதன்னியமே

III. அத்தியந்தாபாவம்.

107. எந்த அதிகரணத்தில் எதன அபாவம மூககாலத்திலுமிருககின்றதோ அஃது அத்தியந்தாபாவம் எஙஙனம ?

வாயுவினகண ரூபஅத்தியந்தாபாவ மிருககின்றது அதுவும் கடாதிகளைபபோன்று துவம்சப்பிரதியோகி (அநித்தியந்)தான.

IV அந்நியோந்நியாபாவம்

108. இது இதுவன்று என்னும ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருககினற அபாவம அந்நியோன்னியா பாவமாம இந்த அபாவந்தான,விபாகமென்றும,பேதமென்றும, பிரதகத்துவமென்றும வியவகரிககபபடுகினறது.

பேதத்தினும் வேறாக விபாகாதிகளுண்டென்பதிற் பிரமாணமிலலை

இந்த அந்நியோந்நியாபாவம் அதிகரணம சாதியாயிருந்தால் அது சாதி (உறபத்தியுடையது) எஙஙனம ?

'கடம்படமன்று' என்னுமிடத்துக் கடத்தில படபேத மிருக்கின்றது. இந்தபபேதத்திறகு அதிகரணமாகிய கடம் சாதியாயிருப்பதால அந்தப்பேதமும சாதி. அதிகரணம் அநா தியாயிருபபின் அதிலுள்ளபேதமும் அநாதியே எங்ஙனம (வி யாவகாரிகதசையில) ஜீவனிடத்துபபிரஹமபேதம, பிரஹ மத்தினிடத்துச் ஜீவபேதம ஆகிய இவவிருவிதமானபேதமும துவமசபபிரதியோகியே (அநித்தியமே), அவித்தை நிவிர்த்தி யாகும்போது அதனுலேறபட்டவை கட்கெலலாம நிவிர்த்தி அவசிய முண்டாகின்றமையின.

109 இந்தபபேதம் சோபாதிகம ii. நிருபாதிக மென மீணடுமிருவகைத்தாம. அவற்றுள,

1 உபாதியின சத்தையால (இருபபினுல) வியாபபிய மான சத்தையையுடையது சோபாதிகம்.

ii. சோபாதிகத்தினும வேறுபட்டது நிருபாதிகம்.

அவற்றுள சேபாதிகபேதம் எங்ஙனம ?

1 ஒரே ஆகாசத்திறகுக கடமுதலிய உபாதிபேதத்தி னுலபேதம அலலது ஒரு சூரியனுககு ஜலபாத்திரத்தின் பே தத்தினுல பேதம (உண்டாதல) எங்ஙனமோ அங்ஙனமே ஓரே பிரஹமத்திறகு அந்தககரணபேதத்தினுல பேதம (சித்திக கின்றது).

ii நிருபாதிகபேதம் எங்ஙனம?

கடத்திலிருககின்ற படபேதமாம்.

பிரஹ்மத்தினிடத்துப் பிரபஞ்ச பேதத்தை அங்கீகரிக்கு மிடத்து அத்துவிதத்திற்கு விரோதமவருமென்று சங்கிக்க வேண்டாம். தாத்விக (சத்திய)மான பேதத்தை அங்கீகரிக் காமையின் ஆகாசாதிகளைப்போல் அத்துவிதத்திற்கு விரோதம் வரமாட்டாது. பிரபஞ்சம அத்துவிதமான பிரஹ்மத்தி னிடத்துக்கற்பிக்கப்பட்டதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. "உனக்குச சாதகத்தைக் கற்பிப்பதில பொறுமையாது? அந்தப பிரஹமத்தினிடத்திலேயே அஞ்ஞானத்தாற் கற்பித ஜனம சம்சாரத்தைப் பார்க்கவில்லையா" என்று சுரேசுவராசா ரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது ஆகையினாற்றான் விவர ணத்தில் அவித்தையை (க) அநுமானம பண்ணுமிடத்து (அது) பிராகபாவத்தினும் வேறென்று விசேஷணங்கொடு க்கப்பட்டிருக்கின்றது, (உ) தத்துவதீபிகையெனனும் கிரந்த த்திலும அவித்தியாலக்ஷணத்தில 'பாவம' எனனும விசேஷ ணமகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் சங்கத (பொருந்த) மாகவிருக்கின்றது. இங்ஙனம நாலவகைத்தாய அபாவங் களின ஞானம யோக்கியானுபலபதியாலுண்டாகிறது. அவ் வபாவத்தையறிவதில் அனுபலத்தியென்பது வேறுபிரமாண மாம

(க) (1) விவாதத்திற்கு விஷயமான (விருத்தி) ஞானம தனது பிராகபாவத்திற்கு வேறாயும தனது விஷயத்தை மறைக்கக்கூடியதா யும் தன்னாலே நிவர்த்திக்கப்படுவதாயும தனது தேச (இட)த்திலிரு க்கின்றதாயுமுள்ள வஸ்துவை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது,

(2). அப்பிரகாசமான அர்த்தத்தைப் பிரகாசஞ்செய்வதால,
(3). அந்தகாரத்தில முதலிலுண்டான தீப பிரகாசமபோல.
(உ) தத்துவதீபிகை விவரணத்தின வியாக்கியானம.

பிராமாணிய வாதம்.

110 இங்ஙனங்கூறியபிரமாணங்களின் பிராமாணியம(பிரமா த்தன்மை) தானேயுண்டாகின்றது, தானேயறியப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றே, ஸ்மிருதி அநுபவம இவற்றிற்குச்சாதாரணமா யும சமவாதிப்பிரவிர்த்திக்கு அநுகூலமாயும ததவதித்தப்பிரகா ரகமா(அதனையுடையதன்கண அதுவிசேஷணமாகத்தோன்று கின்றதா)யுமுள்ள ஞானத்தன்மை பிராமாணயம். அநதப பிராமாணயம ஞானத்திறகுச சாமானியமான சாமக்கிரியினா லேயே யுண்டாகின்றது. அதிகமான குணத்தை அபேக்ஷிக கின்றதிலலை, எலலாப பிரமைகளிடததும தொடர்சசியான குணமினமையால

(ஆ) பிரத்தியக்ஷபபிரமையில அனேக அவயவஙகட் கும இந்திரியத்திறகும சமபநதம (குணம) இருக்கின்றமை யின், (எலலாபபிரமைகளிடத்தும தொடாசசியான குணமின றெனறெங்ஙனம சொலலலாம). 64.

111 (அ) ரூபாதிகளின் பிரத்தியக்ஷத்திலும ஆத்மபபிரத்தி யக்ஷத்திலும அது (சமபநதமாகிய குணம) இலலை. அங்ஙனம் இருப்பினும 'சஙகுமஞசளாயிருக்கின்றது' எனனும ஞானம் பிராந்தியாயிருக்கின்றது. ஆகையினாறறான சலலிஙகபராம ரிச (சத்தான குறியாராயசசி) முதலியவைகளும அனுமிதி முதலிய பிரமையில குணமாகா. அசலலிஙக பராமரிசத்தில (அசத்தான குறியாராயசசியில) விஷயத்திறகுப் பாதம வாரா மையின அநுமிதி முதலியவை பிரமையாயிருக்கின்றன.

(ஆ). அது கூடாது. இங்ஙனமாயின அபபிரமையும் பிரமையாகும, ஞானசாமானியத்தின்சாமக்கிரி பொதுவாயிருக் கின்றமையின. 65.

112. (அ). ஞானசாமானிய சாமக்கிரியை ஹேதுவாக வொப்புக்கொள்ளப்பட் டிருப்பதுடன் தோஷாபாவத்தையும் ஹேதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் அது பொருந்தாது.

(ஆ). இங்ஙனம் தோஷாபாவத்தையும் காரணமாக வொப்புக்கொள்ளின் பிராமாணியத்திற்குப் பரதஸ்துவம் (பிறிதொன்றாலுண்டாவது) ஏற்படும். 66.

113. (அ). புதிதாய் உண்டாகும் பாவகாரணத்தை அபேக்ஷித்தாற்றான் பரதஸ்துவமேற்படும். பிராமாணியமோ சுயமேவ (தானகவே) அறியப்படுகின்றது. பிராமாணியத்திற்குச் சுயமேவ கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை—தோஷமின்றியும் எவ்வளவு தனதாசிரயத்தைக் கிரஹிக்கும் சாமக்கிரியுண்டோ அவ்வளவாகக் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை. 'சுவ' என்றால் பிராமாணியம், அதற்கு ஆசிரயமென்றால் விருத்திஞானம்; அவ்விருத்திஞானத்தைக் கிரஹிப்பது சாக்ஷிஞானம். விருத்திஞானம் கிரஹிக்கப்படும்போது பிராமாணியமும் கிரஹிக்கப்படுகின்றது.

(ஆ.) இங்ஙனமாயின், பிராமாணியசம்சயம் வாராமற் போய்விடும். 67.

114. (அ). சம்சயமுண்டாகுமிடத்துச் சம்சயத்தை அநுசரித்துத் தோஷமுமிருப்பதால் தோஷாபாவத்தோடு கூடின சுவாசிரயகிராஹகம் (கிரஹிக்கும் பதார்த்தம்) இராமையின் ஆண்டுப்பிராமாணியமே கிரஹிக்கப்படுவதில்லை (பிராமாணியஞானமேயின்று). அல்லது, தன்னுடைய ஆசிரயத்தைக் கிர

ஹிககிற சாமக்கிரி எவ்வளவுணடோ அவவளவிஞல் கிரஹிக்குந்தனமைக்கு யோக்கியதது்வம தாஞகவே கிரஹிக்கபபடுந்தனமை.

சமசயஸ்தலத்திற பிராமாணியத்தின மேறகூறியயோககியதை இருப்பினும தோஷவசததிஞல பிராமாணியம கிரஹிக்கபபடுவதிலலை ஆகவே, சம்சயததிறகுபபொருந்தாமையினறு. ஆஞல் அபபிராமாணியமோ ஞானததின சாமானிய சாமககிரியால கிரஹிக்கபபடுவதிலலை (அங்ஙனமாயின்) பிரமைககும அபபிராமாணியம நேரிடும ஆஞல, தோஷஜன்னியமெனறுசொலலுகினறேம. அபபிராமாணியமும தனககு ஆசிரயததைக கிரஹிக்கினற சாமககிரி எவவளவுணடோ அவவளவிஞற்கிரஹிககபபடுமெனபதிலலை. அபபிராமாணயகடக(அபபிராமாணியததிலடங்கிய)தனது (பிராமாணியக்தினது) ஆசிரயத்தைககிரஹிபபதன அபாவமுதலியவை விருததி ஞானததிஞற் கிரஹிககபபடாமையின சாக்ஷியிஞலேயும கிரஹிககப்படமாட்டா,

ஆஞல விசமவாதிபபிரவிர்ததி (க) முதலியவறறைஹேதுவாகவுடைய அநுமிதி முதலியவறறிறகு விஷயமாயிருககினறன. ஆகையால அபபிராமாணியம அனனியததால (அநுமான முதலியவறருல) உண்டாகினறது.

அநுபலப்தி பரிச்சேதம்

முறறிற்று.

(க) முதலிய எனறது அஞபதன வசனம முதலியவறறை.

பிராமாணிய பேதம்.

115. இங்ஙனம் நிரூபிக்கப்பட்ட பிரமாணங்கட்கு i. வியாவகாரிகத்துவத்தைப் போதிக்குந்தன்மை ii. பாரமார்த்திகத்துவத்தைப் போதிக்குந்தன்மை எனப் பிராமாணியம் இருவகைத்தாம்.

அவற்றுள்,

i. முதலாவது, பிரஹ்ம சொரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் பிரமாணங்களினும் வேறான மற்றெல்லாப் பிரமாணங்கட்கும் வியாவகாரிகம் பிராமாணியம். அதன் விஷயங்கள் வியவகாரகாலத்தில் பாதமடைவதில்லை.

ii. இரண்டாவது, ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்திற் கருத்துள்ள "ஓ! பிரியதரிசனே! இந்த உலகம் சிருஷ்டிக்கு முந்தி சத்தாகவே யிருந்தது" இதுமுதல் "அதுதான் நீ" என்பது வரையிலுள்ள வாக்கியங்கட்கு பாரமார்த்திகம் பிராமாணியம். அதன் விஷயமான ஜீவ-பிரஹ்ம ஐக்கியம் மூக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படுவதில்லை, அந்த ஐக்கியமானது தத்பதார்த்த ஞானத்தினாலும் த்வம்பதார்த்த ஞானத்தினாலு முண்டாகின்றது. ஆதலால், முதலிற் றத்பதார்த்தமானது லக்ஷணப்பிரமாணங்களால் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

116. அவற்றுள், லக்ஷணம்.—சொரூபம், தடஸ்தமென இருவகைத்தாம்.

சொரூப லக்ஷணம்.

அவற்றுள், சொரூப லக்ஷணம் சொரூபமே லக்ஷணமாம். அஃதெங்ஙனம்? 'சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், பிரஹ்மம்' எனனும் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமே லக்ஷணம்.

பிராமாணிய பேதம்

(ஆ) [லக்ஷணமாவது தன்னிட (லக்ஷிய)த்திருக்கும் அசாதாரண தர்மம சொரூபத்தை லக்ஷணமாகக்கூறுமிடத்து] சொரூபம் தன்னிடத்திராமையின் எங்ஙனம் லக்ஷணமாதல் கூடும்? 68

117. (ச) தன்னையே தர்மியாகவும் தர்மமாகவும் கற்பித்தலால் லக்ஷிய லக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கும். "ஆனந்தமென்றும், விஷயாநுபவமென்றும், நித்தியத்தன்மையென்றும் தர்மங்களிருக்கின்றன. அவை சைதன்னியத்திலும் வேறாகாதிருப்பினும் வேறுபோறறோன்றுகின்றன" என்று பதமபாதாசாரியரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இங்ஙனம் சொரூப லக்ஷணம்.

தடத்த லக்ஷணம்

118. எது லக்ஷியமிருக்கிறவரையிராது லக்ஷியத்திற்கும் அலட்சியத்திற்கு (மற்றொன்றற்கு) முள்ள பேதத்தைக் காட்டுகின்றதோ அது தடத்த லக்ஷணமாம். எங்ஙனம்?

(க) பிருதிவிக்குக் கந்தம லக்ஷணம் மஹாபிரளயத்தில் (பிருதிவியின்) பரமாணுக்களிடத்தும் உற்பத்திகாலத்தில் கடாதிகளிடத்துங் கந்தமின்று.

119. பிரகிருதமான பிரஹ்மத்தினிடத்து ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்துவம் லக்ஷணம். ஈண்டு ஜகத்தென்னும் பதத்தால

(க). லக்ஷியமான (பிருதிவியின்) பரமாணுக்களிடத்தும் உற்பத்திகாலத்திற கடாதிகளிடத்தும் லக்ஷணமாகிய கந்தம லக்ஷியமுள்ளவரை இராது லக்ஷியமாகிய பிருதிவிக்கும் அலக்ஷியமாகிய ஜலாதிகளுக்கு முள்ள பேதத்தைக் காட்டுகின்றது.

ஜன்னியமான வஸ்துக்கள் யாவற்றையும் கிரஹித்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணத்துவமும் கர்த்திருத்துவமே. ஆகையால், அவித்தை முதலியவற்றுள் அதிவியாபதி தோஷ மின்று.

120. கர்த்திருத்துவமும் உபாதானத்தைவிஷயமாகவுடைய பிரத்தியக்ஷ ஞானம், இச்சை, கிருதி (முயற்சி) ஆகிய இவற்று டன் கூடியிருக்குந்தன்மை

121 ஈசுவரனுக்கு உபாதான விஷயமான அபரோக்ஷ ஞானமிருப்பதில் "எவன் சர்வஞ்ஞனோ, எவன் யாவற்றையும் விசேஷமாயறிந்தவனோ, எவனுடைய தபசா (சங்கற்பமா)னது ஞானமயமா யிருக்கின்றதோ அந்த ஈசுவரனிடத்தினின்றும் இரணியகருப்பருடன் நாமரூபப்பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று" என்றறிவிக்குஞ் சுருதி பிரமாணமாம்.

அப்படிப்பட்ட இச்சையுண்டென்பதில "வெகுபிரஜை யாக ஆய்விடுகிறேனென்றந்தப் பரமாத்மா சங்கற்பித்தது" என் றறிவிக்குஞ் சுருதிபிரமாணமாம்.

அப்படிப்பட்ட முயற்சியுண்டென்பதில "ஆத்மபிரஹ் மம் மனதைச்சிருஷ்டித்தது" என்றறிவிக்குஞ் சுருதி பிரமாணமாம்.

ஞானம், இச்சை, கிருதி (முயற்சி) இம்மூன்றையும் லக்ஷ ணத்திற் சேர்த்திருக்கின்றமையின் இம்மூன்றும் லக்ஷணமா மென்பது கருத்து. அன்றியின், விசேஷணங்கள் (ஞானமுத லியவை) வியர்த்தமாயவிடும்.

ஆகையினாற்றான் ஜனம, ஸதிதி, பிரளயஙகளுள ஒனறு லக்ஷணாததிற் சேர்ககபபடடிருககினறது இவவாறிருகதலால் பிரகிருதத்தில லக்ஷணஙகள (க) ஒன்பது வகையெனறேறபபட்டன.

தத்பதார்த்தப் பிரமாண நிருபணம்.

122. பிரஹமம ஜகததின ஜனமாதிகளுககுக காரணமென்பதில "எநதபபிரஹமததினினறும இநதப பூதஙகள உணடாயினவோ எநதப்பிரஹ்மததினின்றுணடான பிராணிகள ஜீவித்திருக்கினறனவோ, மரணததையடையபபோகினற பூதங்கள்

(க) ஒன்பதுவகை லக்ஷணம் வருமாறு —

1 பிரபஞசததின ஜனமவிஷயமான பிரததியக்ஷ ஞானத்துடன் கூடிய தனமை.

2 பிரபஞ்சததின ஸதிதி விஷயமான அபரோக்ஷ ஞானததுடனகூடிய தனமை

3 பிரபஞசததின லயவிஷயமான அபரோக்ஷ ஞானததுடன கூடிய தனமை

4 பிரபஞசததின உறபததி விஷயமான செயயவேண்டுமெனனும இசசையோடுகூடிய தனமை

5 பிரபஞசததின ஸதிதி விஷயமான செயயவேணடுமென்னும் இசசையோடுகூடிய தனமை.

6 பிரபஞசததின லயவிஷயமான செயயவேண்டுமெனனும் இச்சையோடுகூடிய தனமை

7. பிரபஞசததின உறபததி விஷயமான கிருதியுடன் கூடிய தன்மை.

8. பிரபஞசததின ஸதிதி விஷயமான கிருதியுடன் கூடிய தன்மை.

9 பிரபஞசததின லயவிஷயமான கிருதியுடன கூடிய தன்மை.

எதனிடத்துப் பிரவேசிக்கின்றனவோ" என்றமொழிகட்கத்துச் சுருதி பிரமாணமாம். அல்லது சகல ஜகத்திற்கும் உபாதானத் தன்மை பிரஹ்மத்திற்கு லக்ஷணமாம் உபாதானத்தன்மை யும் ஜகத்தின் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாயிருக்குந்தன் மை, அல்லது ஜகதாகாரமாயப்பரிணமிக்கிற மாயைக்கு அதிஷ் டானமாயிருக்குந்தன்மை.

இப்படிப்பட்ட உபாதானத்தன்மையைக் கருதியே "இவ் வெல்லாமிந்த ஆத்மாவே. வாயு ஆகாயமாயும், பிருதிவி அப்பு தேஜஸாயும் ஆயவிட்டன"

"நாம் வெகு பிரஜையாக ஆய்விடுவோம்" என்றமொழிகட் கத்துச் சுருதிகள் பிரஹ்மத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் தாதாத் மியத்தைக் கூறுகின்றன.

கடமிருக்கின்றது, கடந் தோன்றுகின்றது, கடம் பிரிய மாயிருக்கின்றது என்றமொழிகட்கத்து இலௌகிக வியவகார மும் சச்சிதானந்த வடிவப் பிரஹ்மத்தின் ஐக்கிய அத்தியா சத்தின் வேறுபட்டிருக்கின்றது.

(ஆ) ஆனந்த ரூபமான சித்தினிடத்துக் கடாதிகளின் அத்தியாசமிருப்பதால் அவற்றிற்பிரியமென்னும் வியவகாரம் ஏற்படும். அங்ஙனஞ்சொல்லுமிடத்துத் துக்கமுஞ்சைதன்னி யத்தின்கண் அத்தியாசமாயிருக்கின்றமையின் துக்கத்திலும் பிரியமென்னும் வியவகாரம் ஏற்படல் வேண்டும். 69.

123 (ச) நீ கூறுவது உசிதமன்று. ஆரோபமிருப்பினும் அது நிமித்தத்தை அநுசரித்தல் வேண்டும். நிமித்தமிருத்தலைக்

கொண்டு ஆரோபம் வேண்டுமென்பது நியமமன்றென்றங்கீ கரித்திருக்கின்றமையின் துக்காதிகளில் சதசித்தம்சங்களுக்கு அத்தியாசமிருப்பினும் ஆனந்தாம்சத்திற்கு அத்தியாசமின்று. உலகத்தில் நாமரூப அம்சத்துவய வியவகாரங்களோ அவித்யாபரிணாமமாகிய நாமரூப சம்பந்தத்தினாலாம்.

"அஸ்தி, பாதி, பிரியம், நாமம், ரூபம் என்னும் ஐந்தம்சங்களுள் முதல் மூன்றும் பிரஹ்மரூபம், மற்றிரண்டும் ஜகத்தின் ரூபம்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

(க) ஜகத்தின் உற்பத்திக்கிரமம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது

124 சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்திற் பரமேசுவரன் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற பிரபஞ்ச (பிராணிகளின்) பேதத்திற்குக் காரணமாகப் பிராணிகளின் கர்மத்தைச் சகாயமாகவைத்துக்கொண்டும், அளவிடக்கூடாமலும் நிரூபிக்கக்கூடாமலுமுள்ள அநேக சக்தியுடன்கூடிய மாயையோடு கூடிக்கொண்டும் நாமரூபவடிவ சகலப்பிரபஞ்சத்தையும் மனதில் வைத்து இதனைப்பண்ணப்

(க) "சொப்பனம் கிரமமின்றியுமுண்டாகின்றது அதுபோலப் பிரமமா (பிரார்த்தியா)கப் பொய்யான ஜகத்துவிளங்குகின்றது. இதன் கிரமத்தையறிய இச்சிக்கின்றவன் கானற் சலத்தில் வஸ்திரத்தை நனைக்க இச்சிக்கக்கூடும். உபநிஷத்துக்களில் ஜகத்துற்பத்தி யநேகப்பிரகாரமாயச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாந்தோக்கிய வுபநிஷத்திற் சத்ரூபப்பிரஹ்மத்தினின்றும் அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பனவகள் கிரமமாக வுண்டாயினவென்று சொல்லப

போகின்றேனென்று சங்கற்பிக்கின்றார். இதற்கு "நானவெகு பிரஜையாக வாகின்றேனென றிச்சித்தது" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகள் பிரமாணமாம்.

பட்டிருக்கிறது. தைத்திரீய வுபநிஷத்தில் ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவியென்னும் ஐந்து பூதங்களும் கிரமமாக வுண்டாயின வென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிலவிடங்களில் எல்லாவற்றையும் பரமேசுவரன் சிருஷ்டிக்கிறாரென்று கிரமமின்றியுற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக ஜகத்துற்பத்தி வேதத்தில் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தற்குத் தாற்பரியமிதுவாம் —ஜகத்து பொய். அஃது ஒருபதார்த்தமாயிருக்குமிடத்து அதனுற்பத்தியை யநேகவிதமாக வேதங்கூறி யிருக்கமாட்டாது. அநேகப் பிரகாரமாய்க் கூறியிருக்கின்றமையின் உற்பத்திக்கிரமத்தைக் கூறுவதில் வேதத்திற்கு அபிப்பிராயமின்று. ஆனால், அத்வைதப்பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பதற்காக ஜகத்தை நிஷேதிக்கப் பொய்யான ஜகத்தை யிவ்விதமாக ஆரோபஞ் செய்திருக்கின்றது. திருஷ்டாந்தம் —மரயானையொன்று மேலெழும்புவதற்காக விநோதார்த்தமாய்ச் செய்யப்படுகின்றது. அதன் காதும் வாலுங் கோணுமாயின், அதைச்சரிப்படுத்த ஒருவரும் பிரயத்தனஞ் செய்கிறதில்லை. அதுபோல அத்வைத ஞானத்தின்பொருட்டுப் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதிப்பதற்காகப் பிரபஞ்சம் ஆரோபிக்கப்படுகின்றது. ஆகையால், பிரபஞ்சத்தினுற்பத்திக் கிரமத்தை யொரேவிதமாகக் கூற வேதம் முயற்சிக்கவில்லை. பிரபஞ்சத்தினுற்பத்தியை யொரேவிதமாக வேதங் கூறாமையின், வேதத்தின் அபிப்பிராயம் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதிப்பதிலாம் அதனுற்பத்தியிலன்றென் றறியவேண்டும்" என்று விசாரசாகரங் கூறுவதிங்கறிதற்பாற்று.

125. அந்த ஈசுவரனிடத்தினின்றும் ஆகாய முதலிய பஞ்ச பூதங்களுண்டாயின. அவை பஞ்சீகரணம் பண்ணப்படாதவை (அபஞ்சீகிருதங்கள்). அவை தன்மாத்திரமெனனும் பதத்தாற்சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள்,

ஆகாயத்திற்குக் குணம்—சப்தம்,
வாயுவிற்குக் குணம்—சப்த ஸ்பரிசம்;
தேயுவிற்குக் குணம்—சப்த, ஸ்பரிச, ரூபம்,
அப்புவிற்குக் குணம்—சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரசம்,
பிருதிவிக்குக் குணம்—சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்களாம்.

126. சப்தம் ஆகாயத்திற்குமாத்திரம் குணமென்று ஆசங்கித்தல் கூடாது, வாயு முதலியவற்றிலும் சப்த மிருப்பதாக அறியப்படுகின்றமையின். இந்த ஞானம் பிராந்தியென்று சொல்லுதல் கூடாது, பாதகஞான மின்மையின்.

127. இந்தப் பூதங்கள் முக்குணசக்தி மாயையின் காரியங்கள்.

குணங்களோ—சத்துவம், ரஜசு, தமசு. இச்சத்துவசக்தி பூதங்களுள் ஆகாயத்தினின்று சுரோத்திரேந்திரியமும், வாயுவினின்று துவக்கிந்திரியமும், தேயுவினின்று சக்ஷுரிந்திரியமும், அப்புவினின்று இரசனேந்திரியமும், பிருதிவியினின்று கிராணேந்திரியமும் உண்டாயின. இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம்.

128. மீண்டும், ஆகாசமுதலியவற்றிலுள்ள சாத்விகாம்சம் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து அவற்றினின்றும் மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் (எனனும் அந்தக்கரணம்) உண்டாயின.

129. சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியமைந்திற்கும் அதிஷ்டான தேவதைகள் முறையே திக்கு, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவினிதேவதைகளாவர்.

130. மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் எனனும் நான்கிற்கும் அதிஷ்டான தேவதைகள் முறையே சந்திரன், பிரமமா, சங்கரா, விஷ்ணுக்களாவா.

131 இரஜோகுணசகித ஆகாயத்தினின்று வாகிந்திரியமும், இரஜோகுணசகித வாயுவினின்று பாணீந்திரியமும், இரஜோகுணசகித தேயுவினின்று பாதேந்திரியமும், இரஜோகுணசகித அப்புவினின்று பாயுவிந்திரியமும், இரஜோகுணசகித பிருதிவியினின்று (க) உபஸ்தேந்திரியமும் உண்டாயின

இவைவைந்தும் கன்மேந்திரியமெனப்படும் இவற்றிற்கு முறையே அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், மிருத்தியு, பிரஜாபதி இவைவைரும் அதிதேவதைகள்

132 இரஜோகுணசகித இப்பூதங்களினின்றும் பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானனெனனும் அபிதானமுடையருள்ள ஐந்துவாயுக்களுமுண்டாயின.

அவற்றுள்,

(1) பிராணன் ஊர்த்துவகமனமுள்ளவன் (மேனோக்கிச்செல்லுந்தன்மையுள்ளவன்), மூக்கு முதலிய ஸ்தானங்களிலிருப்பவன்.

(2) அபானன் கீழ்நோக்கமுள்ளவன், பாயுமுதலிய ஸ்தானங்களிலிருப்பவன்.

(3) வியானன் சரீரமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றவன், சரீரமுற்று மிருப்பவன்.

(க) ஸ்திரியின் யோனியிலும் புருஷனது குறியிலுமுள்ள விஷயானந்தத்திற்குச் சாதனமானகருவி உபஸ்தேந்திரியமெனப்படும்.

(4) **உதானன்** உயரக்கிளம்புகின்றவன்; கண்டதேச(இட)த்திலிருப்பவன். உதானவாயு உத்கிரமணவாயுவென்றும் சொல்லப்படும்.

(5) **சமானன்** பானவுணவுகளைச் சமமாகச்செய்கின்றவன்; நாபிதேசத்திலிருப்பவன்.

133. அபஞ்சீகிருதமான இவ்வைம்பூதங்களினின்றும் பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்ட ஐந்து (ஸ்தூல) பூதங்களுண்டாயின.

(இதற்கு) "அவற்றுள் (அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி என்னு மூன்றனுள்) ஒவ்வொன்றையும் (க) மும்மூன்றாகச்செய்கின்றேன்" என்னுஞ் சுருதி பிரமாணமாம். இது பஞ்சீகரணத்திற்கும் உபலக்ஷணம்.

(க) "இவ்விஷயத்தில் 'திரிவிதம் திரிவிதம் ஏகைகாங்கராணி--ஒவ்வொன்றையும் மூன்று மூன்றாகச்செய்கிறேன்' என்னுஞ் சுருதியினாலும், 'திரிவிதகுர்வத உபதேசாத்—திரிவிதகரணம் பண்ணினவரது காரியம் இதுவென்று உபதேசம் பண்ணியிருப்பதால்' என்னும் பிரஹ்ம சூத்திரத்தினாலும், மூன்றற்கே சோதனை தெரிவதாலும் திரிவிருத்கரணமேதவிரப் பஞ்சீகரணமின்றென்று சொல்லுகின்றனர் சிலர். அவர்பக்ஷம் வியத்திகரண நியாயத்தால் தள்ளப்பட்டது அங்ஙனமன்றே, தைத்திரீயத்தில் 'தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூத ஆகாசாத்வாயு-இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாசமுண்டாயிற்று ஆகாசத்தினின்றும் வாயுவுண்டாயிற்று' என்று கூறப்பட்டிருத்தலின், சாந்தோக்கியத்தில் தேயு, அப்பு, பிருதிவி இவைகட்குச் சிருட்டிசொல்லப்பட்டிருப்பினும், ஆண்டு ஆகாசவாயுக்களையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் தேஜஸ்பதார்த்தத்திலிருக்கும் பிராதம்மியமா(தலைமையா)ன தாமங்களைப்பார்க்கிலும் ஆகாசவாயுபதார்த்தங்கள் பிரபலமாகையாலும், சாந்தோக்கியத்திலும் ஏகவிக்ஞானேன சர்வவிக்ஞானப் பிரதிக்ஞை—ஒன்றன் ஞானத்தினாலே பலவற்றின் ஞானமுண்டாமென்றுமேற்கோள் கூறி

பஞ்சீகரணக்கிரமம்.

134. ஆகாசத்தை யிரண்டு பாகமாகச்செய்து ஒருபாகத்தைத் தனியாய்வைத்து மற்றொருபாகத்தை நான்காகப்பிரித்து வாயுவாதி நான்குபூதங்களின் அர்த்தாம்சத்தில் இந்நான்கம்சமும் சேர்க்கப்பட்டன.

இங்ஙனமே, வாயுமுதலிய நான்குபூதங்களையும் இரண்டிரண்டு பாகமாகச்செய்து (அவற்றுள் ஒவ்வொன்றன் ஒவ்வொருபாகத்தையுந் தனித்தனியாய்வைத்து) மற்ற ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்காகச்செய்து அவை அந்தந்த அர்த்தாம்சங்களோடு சேர்க்கப்பட்டன.

இங்ஙனம், ஒவ்வொரு பூதங்களின் அர்த்தாம்சங்களும் மற்றையபூதங்களின் வேறு அரைப்பாகத்தின் நான்கின் ஒவ்வோரம்சங்களுஞ் சேர்ந்து பஞ்சீகிர்தங்களாயின.

பிருதிவிமுதலியவற்றிற் றத்தம் அம்சம் அதிகமாயிருக்கின்றமையின் இது பிருதிவி, இது வாயு, இது ஜலம் என்னும் வியவகாரங்கள் நிகழ்கின்றன.

யிருப்பதாலும், அசேதனமான ஆகாசவாயுக்களிரண்டும் பிரஹ்மத்தினின்று முண்டாயினவென்று அவசியம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமாதலாலுமெனக் அவ்விடத்தில் (சாந்தோக்கியத்தில்) ஐந்துமே சேர்ந்திருப்பினும் அவற்றுள் மூன்றை அநுவதித்திருப்பதால் திரிவிர்த்கரணம் பொருந்துகின்றது. திரிவிர்த்கரணந்தானிருக்கிறதென்று மதபேதங் கற்பிக்கின் வாக்கியபேதம் (சாந்தோக்கியத்திற்கும் தைத்திரீயத்திற்கும் அர்த்தம் வெவ்வேறாக) ஏற்படும். 'திரிவிர்த குர்வத உபதேசாத்' என்னும் பிரஹ்ம சூத்திரமோ அநுவாதமாகையால் நியாயசித்தமான பஞ்சீகரணத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது" என்று சித்தாந்தபிந்து கூறுவதறிக.

அங்ஙனமே, பிரஹ்ம சூத்திரத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தினது [illegible]ற்றுச்சூத்திரம் "பிருதிவியாதிகளின் தத்தம் மிசம் அதிகமாகவிருப்பதால் அப்பு, பிருதிவி முதலிய வியவகாரங்கள்" என்று கூறுகின்றது.

135 மேற்கூறிய அபஞ்சீகிருத பூதங்களினின்றும் உண்டான மனம் புத்தி இரண்டு, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து ஆகிய இந்தப் பதினேழும் லிங்க சரீரம், மோக்ஷபரியந்தமிருக்கின்றது; அது பரலோகயாத்திரைக்குச் சாதகமாயிருக்கின்றது.

"பஞ்சப்பிராணன், மனம், புத்தி, தசேந்திரியம் இவை அபஞ்சீகிருத பூதங்களினின்றும் உண்டாயின; நுண்ணுடம்பெனவும் போகசாதன மெனவும் சொல்லப்படும்."

இங்ஙனம் பெரியோர்களாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்

136 இவ்விலிங்கசரீரம், பரம் அபரமென இருவகைத்தாம். அவற்றுள் பரம் இரணியகருப்பரது லிங்கசரீரம், அபரம் நம்மனோரது லிங்கசரீரம் இரணியகருப்பரது லிங்கசரீரம் மகத்தத்துவமென்றும், நம்மனோரது லிங்கசரீரம் அகங்காரமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

137. இந்தப்பிரகாரம் தமோகுணத்துடன்கூடியும் பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டதுமான பூதங்களினின்றும் பூமி, அந்தரிக்ஷம், சுவர்க்கம், மஹாலோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம் என்னும் மேலுலகம் ஏழு, அதல, விதல, சுதல, தலாதல, ரசாதல, மகாதல, பாதலமென்னும் கீழுலகம் ஏழு ஆகப்பதினான்கு உலகங்களாகிய பிரஹ்மாண்டமும், சராயுஜம் (பையினின்றும் பிறப்பது) அண்டஜம் (முட்டையினின்றும் பிறப்பது) சுவேதஜம் (வேர்வையினின்றும் பிறப

பது) உற்பீஜம (பூமியினின்றும் பிளந்துகொண்டுண்டாவது) எனனு மிந்நான்கு விதமான ஸ்தூலசரீரங்களுமுண்டாயின. அவற்றுள்,

1. சராயுஜமாவது—சராயுவினின்று முண்டாவது அது மனித, பசுவாதி சரீரஙகளாம.

2 அண்டஜமாவது—அண்டததினின்று முண்டாவது. அது பறவை, பாமபுமுதலிய சரீரஙகளாம.

3 சுவேதஜமாவது—வேர்வையினின்று முண்டாவது. அது பேன, மசக(கொசுகு)முதலிய சரீரஙகளாம

4. உற்பீஜமாவது—பூமியைப பிளநதுகொணடுணடாவது. அது விருக்ஷாதிகளாம் விருக்ஷாதிகளும பாவபலாநுபவததிறகுச் சாதகமாயிருககினறமையின அவைகளும சரீரங்களே.

138. அவறறுள, பரமேசுவரன பஞ்சதன்மாததிரையின உறபததியிலும பதினேழு அவயவஙகளுடன கூடிய லிஙகசரீரத்தின உறபத்தியிலும இரணிய கருப்பரது ஸதூல சரீரோற்பததியிலும சாக்ஷாத (நேரே) கர்த்தா; ஏனையபிரபஞ்ச சத்தி னுறபத்தியில இரணியகர்ப்பர் வாயிலாகக் கர்த்தா. (இதறகு) "இந்த மூனறு தேவதைகளை (பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களை)ச சிருஷ்டித்து இந்தச ஜீவரூபமாக அவறறுள பிரவேசிதது வியாகரணம பண்ணுகிறேன (நாமரூபததைப் பிரிக்கிறேன)" எனனும சுருதி ஆதாரமாம.

139. இரணியகருப்பர் முமமூர்ததிகளினும வேறானவர்; சிருஷ்டியினாரமபததிலுண்டான ஜீவர்,

இதறகு "அவன முதற சரீரி; அவன புருஷனென்று சொலலப்படுகினறான; அவன பூதங்களுக்கு ஆதிகர்ததாவென்று சொல்லப்படுகினறான; அந்தப பிரமமா சிருஷ்டிக்கு முனனிருந்தார்"

"சிருஷ்டிக்கு முன்னர் இரணியகருப்ப ரிருந்தார்" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகள் ஆதாரமாம். இங்ஙனம் பூத பௌதிகங்களின் சிருஷ்டி நிரூபிக்கப்பட்டது.

பிரளயநிரூபணம்.

140. இப்போது பிரளயம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

பிரளயமாவது சர்வப்பிரபஞ்சத்தின் நாசம். அது (பிரளயம்) நித்தியம், பிராகிருதம், நைமித்திகம், ஆத்தியந்திகமென நால்வகைத்தாம். அவைமுறுள,

I. நித்தியப்பிரளயம்.

141. நித்தியப்பிரளயம் சுழுப்தி அதிற் சகலகாரியங்களும் லயமடைகின்றன. தர்மாதர்மம், பூர்வசமஸ்காரம், ஆகிய இவை சுழுப்திகாலத்திற் காரணவடிவமாக விருக்கின்றன. இங்ஙனம் காரணவடிவமாக விருப்பதால் உறங்கிவிழித்தவனுக்குச் சுக துக்காதிகளின் அநுபவத்திற்குப் பொருந்தாமையில்லை, ஸ்மரணத்திற்கும் பொருந்தாமையில்லை, சுழுப்தியில் அந்தக்கரணத்திற்கு நாசம் அங்கீகரிக்குமிடத்து அதன் அதீன(வச)மான பிராணதிகிரியைகட்கும் பொருந்தாமையில்லை உண்மையில் சுவாசாதிகள் இல்லாமற்போயினும் அவை காணப்படுதல் மற்றவர்களின் பிராந்தியேயாம், தூங்குகின்றவனது சரீரம் காணப்படுவதுபோலும்.

(ஆ) இங்ஙனமாயின் சுழுப்தியவஸ்தையை யுடையவனுக்கும் மரித்தவனுக்கும் பேதமில்லாமற் போய்விடும். 70.

142. (ச) தூங்குகின்றவனுக்கோ லிங்கசரீரம் சமஸ்காரரூபமாய் இந்தச் சரீரத்திலிருக்கின்றது, மரித்தவனுக்கோ லோகாந்தரத்திலிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருவருக்கும் பேதமிருக்கின்றது.

அல்லது அந்தக்கரணததிற்கு ஞானசத்தியென்றும கிரியாசததியென்றும இரணடு சததிகளுள. அவறறுள் ஞானசத்தியுடன கூடிய அநதககரணததிறகு சுஷுபதியில் நாசமுணடு. கிரியாசததியுடன கூடிய அநதககரணததிறகு நாசமில்லை. ஆகவே, பிராணாதிகளிருபபதில விரோதமிலலை.

இதற்கு "எபபொழுது தூங்குகிறவன ஒரு சொபபனத்தையும காணவிலலையோ, பிராணன மாததிரமிருககிறதோ, அபபொழுது இநதபபிராணனில வாககிநதிரியமானது சாவநாமஙகளுடன லயததையடைகிறது."

"ஓ! பிரியமுளளவனே! சுஷுபதிகாலததில ஜீவன சத்து (பிரஹமதது)டன சேர்நதுவிடுகிறான" "தனனையடைநதுவிடுகிறான" என்றறொடககததுச சுருதிகள பிரமாணஙகளாம.

II பிராகிருதப்பிரளயம்

143. பிராகிருதபபிரளயமாவது காரியப்பிரஹம நாசததால் சகல காரியஙகளும நாசமடைதல. எபபொழுது பிரஹமசாக்ஷாதகாரததை யடைநத காரியபபிரஹமததிறகு (இரணியகருபபருககு) பிரமமாணட அதிகாரமாகிய பிராரதத கர்மம் முடிநதபிறகு விதேககைவல்லியமாகிய பரமமுததியுணடாகினறதோ அபபொழுது அநத லோகததில வசிககினறவர்களுககும் பிரஹமசாக்ஷாதகாரம உணடாவதால அவாகளும் பிரமமாவுடன விதேக கைவலலியததை யடைகிறாாகள.

இதற்குப "பிரம்மாவுடன் அந்த லோகவாசிகளியாவரும் அவருககு அதிகாரம முடியுஙகாலததுது ஞானிகளாய்ப பரமபததததை யடைகிறார்கள" என்னுஞ சுருதி பிரமாணமாம.

144 இங்ஙனம் சுவர்க்கலோகவாசிகளுடன் இரணியகருப்பர் மோக்ஷமடையும்போது இவரால் ஆளப்பட்ட பிரமாண்டத்துளிருக்குஞ் சகலலோகங்கள், அவற்றுளிருக்கும் ஸ்தாவராதிகள், பௌதிகங்கள், பூதங்கள் ஆகியவிவற்றிற்குப் பிரகிருதியான மாயையிடத்து லயமேயன்றிப் பிரஹ்மத்தினிடத்தன்று. பாதமாகிய நாசந்தான் பிரஹ்மத்தினிடத்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்த லயம் பிராகிருதமென்று சொல்லப்படுகிறது.

III. நைமித்திகப்பிரளயம்

145 நைமித்திகப்பிரளயமாவது காரியப்பிரஹ்மத்தின் பகல் முடிந்த சமயத்தில் மூன்று லோகங்களுக்கு மாத்திரம் நாசமுண்டாதல்.

பிரமமாவுக்குப் பகற்காலம் ஆயிரம் சதுர்யுகம். இதற்கு "ஆயிரம் சதுர்யுகம் பிரமமாவுக்குத் தினமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது" என்னுமிவ்வசனம் பிரமாணமாம்; பிரளயகாலம் பகற்காலத்திற்குச் சமானமாயிருக்கிறது. இராக்காலம் பகற்காலத்திற்குச் சமானமாயிருப்பதால் "பிரமமாவுக்கு இரண்டு பரார்த்தம் [இரண்டு ஐம்பது கொண்டது (யாதி-50 வயசு)] முடிந்த பிறகு (க) இவ்வேழு பிரகிருதிகளும் கற்பாந்தரத்தில் லயத்தையடைந்துவிடுகின்றன. இதுதான் பிராகிருதப் பிரளயமென்று சொல்லப்படுகிறது" என்னுமிவ்வசனம் பிராகிருதப்பிரளயத்தில் பிரமாணமாம்.

(க) மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், தன்மாத்திரா பஞ்சகமென்னுமேழும் சப்தப்பிரகிருதிகளென்று சொல்லப்படும்.

சூட்சும பூதங்கள் ஐந்தும் தன்மாத்திரா பஞ்சகங்களாம்.

"எந்தப் பிரளயத்திற் பிரஹ்மாவானவர் சகலஜகத்தையும் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு ஆதிசேடனமேற் பள்ளிகொண் டிருக்கிறரோ" என்னும் வசனம் நைமித்திகப் பிரளயத்திற் பிரமாணமாம்.

IV. ஆத்தியந்திகப்பிரளயம்.

146. ஞானகாவது பிரளயமோ பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினு லுண்டாகுஞ் சர்வமோக்ஷம். அந்த மோக்ஷம் * ஏகஜீவ வாதத்திலோரேமுறையுண்டாகின்றது; நாநாஜீவவாதத்திலோ கிரமமாக வுண்டாகின்றது இதற்கு "எல்லாருமலனரூகின்ரூர் கள்" என்னுஞ்சுருதி பிரமாணமாம்.

* "வெளிபடா மையினிற குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன் விழிபடு ராதை மைந்த னென்றுய ருற்ற வாங்கு மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மம் நானே வெளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்.

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதானந்தப் பிர ஹமத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதி பிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா எங்ங னம் கானற்சலத்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனுகிய குலா லனுல முயற்கோடாகிய தண்டத்தினுல ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கட த்தின் சம்பந்தத்தால ஆகாயத்தில பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை அல்லது அவச்சின்னத்தன்மைஉண்டாகின்றதில்லை ஆனுல ஆகாயத்தின்சமான சத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பியகடம தடாகமுதலியவற்றின் சம்பந் தத்தினுலேயே ஆகாயத்தில பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின் னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும அதன் காரியமும பிரஹமசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று, ஆனுல சுவ யமே சத்தாசூன்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹமத்தின சத்தையினுல

சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தை முதலியவற்றோடு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றியபோது பிரதிபிம்பிகத்தன்மை முதலியன வோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம் அதனிடத்து அவச்சின்னத் தன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத் தன்மைவடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதில்லை ஆனாலகற்பிதஅஞ் ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மைதோற்றுகின்றது.எங்ஙனம்அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திரனிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதீதி பிரம (மயக்க) வடிவமாயண்டாயிற்றோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகாரமின்றியே பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மைப பிரம(மயக்க)ம் உண்டாகின்றது, பிரதிபிம்பவடிவ அல்லது அவச்சேதவடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவுஉண்டாகிறதில்லை தனது அவித்தையினால் ஜீவசத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சாவஞ்ஞத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களோடுகூடிய ஈசுவரனும் இந்தப்பக்ஷத்தில் ஜீவகற்பிதனாவா எங்ஙனம் சொப்பனகற்பித இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிராப்தியும் சம்பவிக்கின்றது இவ்வாறு அநாதி அவித்தையினவலியால் தனது பிரஹ்மத்தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்தன்மைப பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப பிரமத்தின் நிவிர்த்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மை யில்லை ஆனால் நித்தியமுக்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உண்டெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷ்யகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் காணனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனா. குந்தி புத்திரனாகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனைத் தானு

கச சிததித்துளள குநதிபுததிரத தனமை நமிததததாலுளள மேன மையி னின்றும் நழுவினவனுனை

ஒருநாள் ஏகாநதததில சூரியபகவானவா 'நீ ராதாபுததிரன லலன, எனது சமபநதததால குநதியின உதரத்தினின்றும உண்டா னய' என்று கூறினா. இததனமையை சூரியனது வாககியததினுல தன னிடத்திருநத ஈனஜாதியின மயககததைவிட்டு இயலபாயசசித்தித துளள குநதிபுததிரததனமை நிமிததததாலுளள மேனமையை அறிந் தான. அஙஙனமே சிதாநநதட பிரஹமமும அநாதி அவிதயையின சம பநதததால ஜீவததுவமைய பிரமஹதை அடைநததாய, சுயமாகச சித தித்துளள பிரஹமபாவததை மறநது அநேகவித துககததை அநுப விககினறது.

ஒரு காலததுத் தனது அஞ்ஞானததினுல கறபித சொபபன கறபித ஆசாரியருககுச சமானமான ஆசாரியா வாயிலாக மகாவாக கிய சிரவணததால தனனைக கோசரிககும் விததையினுல அவிததை யின நிவிருததி உண்டாக நிததிய பரமாநநததததைச சொரூப சைத னியமாக அநுபவம செய்கினருன இவவாறு பிருகதாரணியததின வியாககியானததில பாஷியகாரா வாாததிககாரா எழுதியிருககினற னா. எஙஙனம ஜீவனது அவிததியா கறபித ஆசாரியா வேதஉபதேசத் திற கேதுவாவரோ, அஙஙனமே ஈசுவரனும சொபபன கறபித இரா ஜாவைபபோல ஜீவகறபிதரேயாய்ப பஜனததினுல பலநதிறகேதுவா கினருா, இமமததததில ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால ஏகஜீவகற் பித ஈசுவரனும ஏகமேயாவா. நாநா (பல) ஈசுவரரது அடைவிலலை. சுகா, வாமதேவர் முதலியோரது முகதியைப பிரதிபாதிககும சாஸ் திரததினுலும சொபபன கறபித நாநா புருஷாகளைப்போல ஜீவா பாசாகளும நாநாவாகச சிததிககினறனா நாநா ஜீவவாதம சிததிக கிறதிலலை எஙஙனம? சொபபனததில ஒரு திருஷடாவிறகு நாநா புருஷாகள தோறறுகினருாகள. அவாகளுள ஒருவன பெரிய காட் டில தபபு வழியிற செலபவனுயப புலி முதலியவற்ருலுணடாகிய

துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றான், ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தையடைகின்றான் ஆண்டு வனத்திற் றிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கில்லை ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம வடிவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோக்ஷத்தின் அடைவில்லை ஆனால் ஆபாசவடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷம் தோன்றுகின்றன.

இப்பக்ஷத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிர்த்தி வடிவ மோக்ஷமுண்டாகும் என்று வினவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம் அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோக்ஷமுண்டாகிறதில்லையென்பது உத்தரமாம் ஏனெனின், இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோக்ஷமுண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோக்ஷத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்பர் பந்தமிருக்கின்றது, இற்றைவரை ஒருவரும் முக்தராகவில்லை, மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோக்ஷமுண்டாகும் எனனும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின், பந்தமிருக்க வாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதாமெனனும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்பாவமிருக்கின்றது, நித்திய முக்தப் பிரஹ்ம வடிவம் ஆத்மாவாம், அதற்கு மோக்ஷம் சம்பவியாதெனபது உத்தம பூமியிலேறிய வித்துவானது நிச்சயமாம்" என்று விருத்திப்பிரபாகரத்திற் கூறியிருப்பதினை கறியத்தக்கதாம். இது சித்தாந்த முக்தாவலிகாரர் முதலியோரது மதமாம்.

இவற்றுள், முதல மூன்றும் கர்மவொழிவின் நிமித்தமாக வுண்டாகின்றன. நானாகாவதாய ஆத்தியந்திகமோ ஞானோதயத்தினுல அஞ்ஞானத்துடன அதன் காரியமும லயமாவதாம. இதுவே மற்றவற்றிற்கும இதற்குமுள்ள விசேஷம

இங்ஙனம நாலவகைத்தாய பிரளயம நிரூபிக்கப்பட்டது. இனி அவற்றின கிரமம நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

பிரளயக்கிரமம்

147 பூதபௌதிகங்களின லயம காரணலயத்தை அநுசரித்ததன்று. காரணம லயத்தையடையுஞ் சமயத்தில காரியங்களுக்கு வேறு ஆசிரயமின்மையின அவற்றிற்கு இருப்புப் பொருந்தாமற் போய்விடும. ஆனுல சிருஷ்டிக்கிரமத்திற்கு விபரீதக் கிரமமாகப் பூதபௌதிகங்களின லயமாம. அந்தந்தக்காரியம நாசமடைவதில அதையதை யுண்டுபண்ணக்கூடிய அதிஷ்டநாசமேகாரணமாகையால உபாதானநாசம காரணமன்று. இல்லாவிடின, நியாயமதத்தில மகாபிரளயத்தில பிருதிவிபரமாணுவிலுள்ள ரூபரசாதிகளுக்கும நாசமேற்படமாட்டாது. ஆகவே பிருதிவிக்கு அப்புவிலும, அப்புவிற்குத் தேயுவிலும, தேயுவிற்கு வாயுவிலும, வாயுவிற்கு ஆகாசத்திலும, ஆகாசத்திற்கு ஜீவ அகங்காரத்திலும, ஜீவ அகங்காரத்திற்கு இரணிய சர்ப்ப அகங்காரத்திலும, இரணிய கர்ப்ப அகங்காரத்திற்கு அவித்தையிலும லயமாம. லயத்தின கிரமம இதுவாம.

"தேவரிஷியே! பிருதிவி அப்புவிலும, அப்பு தேயுவிலும், தேயு வாயுவிலும, வாயு ஆகாசத்திலும, ஆகாசம அவ்யக்தத்தி(மாயையி)லும, அவ்யக்தம நிஷ்களமான புருஷனிடத்தி

லும் லயமடைகின்றன" என்று விஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரளயகாரணத்தன்மை தத்பதார்த்தமாகிய பிரஹ்மத்திற்குத் தடஸ்தலக்ஷணமாம்.

(ஆ) வேதாந்தங்கள் பிரஹ்மத்தை ஜகத்காரணமென்று கூறின் பிரஹ்மம் ஸப்பிரபஞ்சமாய்விடும் (பிரபஞ்சத்தோடு கூடினதாய்விடும்). இல்லாவிடின் (பிரபஞ்சமில்லை பிரஹ்மமிருக்கின்றது என்னும் பக்ஷத்தில்) சிருஷ்டியைக்கூறும் வாக்கியங்களுக்கு அப்பிராமாணியம் நேரிடும்? 71.

148. (ச) சிருஷ்டியைக்கூறும் வாக்கியங்களுக்குச் சிருஷ்டியிற் கருத்தில்லை. ஆனால், அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே கருத்தாம்.

அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தை அறிவதில் எங்ஙனம் சிருஷ்டியின் உபயோகமாம்?

சிருஷ்டியைக்கூறாது பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதம் பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படின் அப்போது பிரஹ்மத்தினிடத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, வாயுவினிடத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்ட ரூபம்போல, பிரஹ்மத்தினன்றி வேறிடத்திருக்கிறதோவென்னும் சங்கைதோன்றும்; சந்தேகமின்றிப் பிரஹ்மம் அத்விதீயமென்று பிரதிபாதிக்கத்தக்கதாகமாட்டாது. ஆகையால், சிருஷ்டியைக்கூறும்வாக்கியத்தினால் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தினின்றும் உண்டானதென்னும் ஞானமிருக்கும்போது உபாதானமன்றிக் காரியம் மற்றோரிடத்திலிருக்குமென்னுஞ்சங்கை நிவிர்த்தியாகின்றமையின் "நேதி நேதி" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தினிடத்

திலும் அந்தப்பிரபஞ்சம் இல்லையென்று பிரதிபாதிக்கும்போது பிரபஞ்சம் துச்சமென்(அசத்தென்)று தெரிகின்றது. அப்பொழுது அகிலப்பிரபஞ்சப் பிராந்தியற்ற அகண்ட சச்சிதானந்தரூபமான பிரஹ்மம் ஒன்றென்சித்திக்கிறது. ஆகையால் பரம்பரையாய்ச் சிருஷ்டி வாக்கியங்களுக்கும் அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே தாற்பரியமாம்.

149 உபாசனப்பிரகரணத்திற் படிக்கப்பட்ட சகுணப்பிரஹ்மவாக்கியங்கட்கும் உபாசனவிதியினால் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட குணங்களின் ஆரோபத்தில் மாத்திரம் கருத்தேயன்றிக்குணத்திற் கருத்தில்லை.

நிர்க்குணப்பிரஹ்மப் பிரகரணத்திற் படிக்கப்பட்டசகுணவாக்கியங்களோ நிஷேத (அபாவ) வாக்கியத்தினால் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட நிஷேத்தியத்தை (பிரதியோகியை)ச் சமபாதித்துக் கொடுப்பதிலுபயோகப்படுகின்றன. ஆகையால், ஒருவாக்கியமும் அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பதில் விரோதமாகமாட்டாது.

இங்ஙனம் சொரூபலக்ஷணம், தடத்தலக்ஷணமென்னுமிவைகளாற் குறிப்பிடப்பட்டதும், தத்பதத்தின் வாச்சியமுமான ஈசுவரசைதன்னியம் மாயையிற் பிரதிபிம்பித்ததென்பர் சிலர். அவர்களின் கருத்து வருமாறு:—

பிரதிபிம்பவாதம்.

150 ஜீவேசுரர்களுக்குச் சாதாரணமான சைதன்னிய மாத்திரம் பிம்பம். அந்தப் பிம்பசைதன்னியமே அவித்தியா வடிவமாயையில் பிரதிபிம்பித்திருக்கின்றது. அதுவே ஈசுர சைதன்

ன்யம். அந்தக்கரணங்களில் பிரதிபிம்பித்தது ஜீவ சைதன்னியம். இதற்கு "காரியத்தை (அந்தக்கரணத்தை) உபாதியாக வுடையவன் ஜீவன், காரணத்தை (மாயையை) யுபாதியாகவுடையவன் ஈசுரன்" என்னும் சுருதி ஆதாரமாம்

இந்த மதத்தில் சலாசயத்தில் (தடாகத்தில்) பிரதிபிம்பித்த சூரியனுக்கும் கடஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சூரியனுக்குமுள்ள பேதம்போல ஜீவேசுரர்களுக்குத் தம்முள் பேதமாம்

151 அவித்தியாரூபமான உபாதிவியாபகமாகையால் அதனை உபாதியாகவுடைய ஈசுரனுக்கு வியாபகத்தன்மையுண்டு

அந்தக்கரணம் பரிச்சின்ன (கண்ட)மாகையால் அதனை யுபாதியாகவுடைய ஜீவன் பரிச்சின்னன். அவித்தையினாலுண்டான தோஷங்கள் ஜீவனிடத்தில் வருவதுபோல் ஈசுரனிடத்திலும் அவை வருகின்றன. உபாதிகள் பிரதிபிம்ப பக்ஷபாதிகள் (உபாதிகள் தம்மிடத்துள்ள தோஷங்களைப் பிரதிபிம்பங்களிற் றோற்றுவிக்குமே யன்றிப் பிம்பங்களிற் றோற்றுவிக்கமாட்டா) ஆகையால், இம்மதம் சுவாசிரய (நல)முள்ளதன்று

ஈசுரசைதன்னியம் பிம்பமென்பர் சிலர் அவர்களுடைய கருத்து வருமாறு —

பிம்பவாதம்.

152. ஒரே சைதன்னியம் பிம்பமான ஈசுரனாகவும், பிரதிபிம்பமான ஜீவனாகவுமிருக்கின்றது இந்தப் பிம்பப் பிரதிபிம்ப கற்பனைக்கு உபாதி ஏகஜீவவாதத்தில் அவித்தையும்,அனேக ஜீவவாதத்தில்அந்தக்கரணங்களேயாம்அவித்தைஅந்தக்கரணங்கள்

என்னும் உபாதிபேதத்தால் ஜீவேசுரபேத முண்டாயிற்று உபாதியினாலேற்பட்ட தோஷங்கள் பிரதிபிம்பமான ஜீவனிடத்திலேயே இருக்கின்றனவன்றிப் பிம்பமான ஈசுரனிடத்திலலை; ஏனெனின், உபாதிகள் பிரதிபிம்ப பக்ஷபாதிகளாகையால். இந்த மதத்திலும் ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுக்கும் ஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சூரியனுக்குமுள்ள பேதம்போல ஜீவேசுரர்களுக்குத் தமமுள்ள பேதமிருக்கின்றது.

(ஆ.) கிரீவாஸ்தமுகம (கண்டத்தின் மேலுள்ளமுகம) கண்ணாடியிலிராததுபோல பிம்பசைதன்னியமாகிய ஈசுவரன ஜீவனிடத்திலலை. ஆகையால் அவனுக்குச் சாவாங்கிரியாமித்துவம வாராமறபோயவிடும் ? 72.

153. (ச.) ஜலாதிகளிற பிரதிபிம்பித்துள்ள மேகநட்சத்திரங்களோடு கூடிய ஆகாயத்திற பிம்பமாகிய மாகாகாசமும இருப்பதாகக் கண்டிருப்பதால பரிச்சின்னமான பிம்பம பரிச்சின்னமான பிரதிபிம்பதேசத்திற சம்பந்திக்கா விட்டாலும அபரிச்சின்ன பிம்பமாகிய பிரஹ்மம பரிச்சின்னவடிவ ஜீவப பிரதிபிம்பதேசத்தில சம்பந்திப்பதில யாதொரு விரோதமுமில்லை,

(ஆ.) ரூபமற்ற பிரஹ்மத்திற்குப பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கமாட்டாது, ரூபத்தோடுகூடிய பதார்த்தமே பிரதிபிம்பிக்கக்கண்டிருப்பதால. 73.

154 (ச) (அது கூடாது,) ரூபமற்ற ரூபத்திற்கும பிரதிபிம்பம் காணப்பட்டிருக்கின்றமையின.

(ஆ) ரூபமற்ற திரவியம் பிரதிபிம்பிக்கமாட்டாதென்பது நியமம். ரூபமோ திரவியமன்று. ஆகையால் அது (ரூபம்) பிரதிபிம்பிப்பதில் விரோதமில்லை பிரஹ்மமோ திரவியம். அது பிரதிபிம்பிப்பதில் ரூபம் ஆவசியகமாம். 74.

155. (ச.) ஆத்மா திரவியமென்றென்பது முன்னரே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "ஒன்றாகவும் அனேகமாகவும் ஜலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சந்திரன்போல காணப்படுகின்றன" "எப்படி சூரியன் ஜலாதிகளில் அனேகமாகக் காணப்படுகின்றானோ அப்படியே ஆத்மாவும்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பிரஹ்மம் பிரதிபிம்பிக்க மாட்டாதென்னும் அநுமானம் பாதிக்கப்படுகின்றது இங்ஙனம் தத்பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

இனித் துவம்பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

துவம்பதார்த்த நிரூபணம்.

156 ஏகஜீவவாதத்தில் அவித்தியாப் பிரதிபிம்பன் ஜீவன். அனேக ஜீவவாதத்தில் அந்தக்கரணப் பிரதிபிம்பன் ஜீவன். அவன் ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுப்தியென்னும் மூன்றவஸ்தையோடு கூடினவன்.

ஜாக்கிராவஸ்தை.

157. அவற்றுள், ஜாக்கிராவஸ்தை இந்திரிய ஜன்னியஞானத்தோடு கூடியது. மற்றைய அவஸ்தைகளில் இந்திரியமின்மையின் அதிவியாப்தியின்றாம் இந்திரியஜன்னிய ஞானமோ அந்தக்கரண விர்த்தியாம். சொரூப ஞானமோ அனுதியாம்.

158 அந்த அந்தக்கரணவிர்த்தி ஆவரண நிவிர்த்தியின் பொருட்டுண்டாகின்றதென்பது சிலர் மதம். அங்ஙனமன்றே, அவித்

தியா உபகிதசேதனம் ஜீவனென்று சொல்லுமிடத்துக் கடாதிகளுக்கும் அதிஷ்டானமான சைதன்னியம் ஜீவனாகையால், ஜீவனுக்கு எப்போதும் கடாதிகளின் தோற்றம் நேரிடும். அப்படி நேரிடும்போது கடாதியவச்சின்ன சைதன்னியத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்தை மூலாவித்தையின் அதீன(வச)மாகவும், அவஸ்தையென்னும் பதத்தால் கூறத்தகுந்ததாகவும் ஒப்புக்கொள்ளல்வேண்டும் இங்ஙனமொப்புக்கொள்ளின், கடாதிகளுக்கு எப்போதுந் தோற்றம் நேரிடாது, (ஏனெனின்) ஆவரணமற்ற சைதன்னியத்தின் சம்பந்தமே பானத்திற்கு (தோற்றத்திற்கு)க்காரணம். அந்த ஆவரணமெப்பொழுதுமிருந்தால் ஒருகாலுங் கடாதிகளின் தோற்றமுண்டாகாது. ஆதலால் ஆவரணத்திற்கு நிவிர்த்தி (நாசம்)சொல்லல்வேண்டும். அந்த நிவிர்த்தியை (நாசத்தை) உண்டு பண்ணக்கூடியது சைதன்னிய மாத்திரமன்று ஆவரணத்தைப் பிரகாசம் பண்ணுகிற சைதன்னியம் அதனை நிவிர்த்திக்க மாட்டாது. விர்த்தியுபகித சைதன்னியமும் ஆவரணத்தை நிவிர்த்திக்கமாட்டாது, (ஏனெனின்) பரோக்ஷஸ்தலத்திலும் ஆவரண நிவிர்த்தி நேரிடும். ஆகையால் பரோக்ஷவிர்த்தியினும் வேறான அபரோக்ஷவிர்த்தியாவது அபரோக்ஷவிர்த்தி உபகித சைதன்னியமாவது ஆவரணத்தை நிவிர்த்திக்கின்றது ஆகையால் ஆவரண நிவிர்த்தியின்பொருட்டு விர்த்தியுண்டாகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது இது சிலருடைய மதம்.

159 சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விர்த்தியுண்டாகின்றதென்பது சிலர் மதம் இந்த மதத்தில் ஜீவன் அவித்தியோபாதிகன்

அபரிச்சின்ன(அகண்ட)ன் அவன் கடமுதலிய தேசங்களிலிருந்தாலுங் கடமுதலியஆகாரமான அபரோக்ஷவிர்த்தியிராதகாலத்தில் கடாதிகளைப்பிரகாசம்பண்ணுகிறதில்லை, கடாதிகளுடன் அவனுக்குச் சம்பந்தமிராமையின் கடாகாரமான விர்த்தியுண்டாகும் காலத்திலோ பிரகாசம் பண்ணுகிறன், அப்போது சம்பந்த மிருக்கின்றமையின்.

(ஆ) அவித்தியோபாதிகனன ஜீவன அபரிச்சின்னன். சுயமாகவே சகலவஸ்துக்களோடிரு சம்பந்தப்பட்டவன், அவனுக்கு விர்த்தியுண்டாகாத காலத்திற சம்பந்தமில்லையென்று கூறுவதசங்கதம ஆனல், அவன வாஸ்தவத்தில் அசங்கனென னுந்தி நஷ்டியிலை ஆவனுக்குச சம்பந்தமின்றென்று கூறும்இடத்து விர்த்தியுண்டானபிறகும சம்பந்தமவராமபோயவிடும 75.

160 (ச.) விர்த்தியின்றிய காலத்தில் ஜீவனுக்குக்கடாதிகளுடன் சம்பந்தமே யில்லையென்று நாம சொல்லவில்லை மற்றெனனெனின், கடாதிகளின தோற்றத்திற்குச சம்பந்த விசேஷத்தைக் காரணமாகச சொல்லுகின்றோம

161 அந்தச சம்பந்தவிசேஷம ஜீவசைதன்னியத்திற்கு விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையாம ஆஃது ஒருசமயமுண்டாகின்றது (எப்போதுமிருப்பதில்லை), அந்தந்த ஆகாரவிர்த்தியினலேற்படுகிறது அங்ஙனமென்றே, தேஜோதிரவியமான அந்தக்கரணம சொச்சமாயிருக்கின்றமையின சுயமாகவே ஜீவசைதன்னியத்தைப பிரகாசிப்பிக்குஞ் சாமர்த்தியமுடையது கடாதிகளோ அங்ஙனமன்று; சொச்சமாயிராமையின் ஆனல (கடம) தன்னுடைய ஆகாரமான விர்த்தி

யின் சம்பந்தகாலத்தில் விர்த்தியினால் நிவிர்த்தியடைந்த ஜட பாவத்தோடு கூடியிருப்பதாலும், விர்த்தியினாலுண்டு பண்ணப்பட்ட சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குஞ் சாமர்த்தியத்துடன் கூடியிருப்பதாலும் விர்த்தியுண்டான பின்னர்ச் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது

"அந்தக்கரணம் தன்னிடத்தில் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மையை யுண்டுபண்ணுவதுபோல் தன்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட கடாதிகளிடத்துஞ் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் யோக்கியதையை யுண்டுபண்ணுகின்றது" என்று விவரணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

162. சொச்சமல்லாத திரவியம் சொச்சமான திரவியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட காலத்திற் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகிக்குந்தன்மை காணப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சுவா முதலியவைகள் ஜலமுதலியவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட காலத்தில் முகாதிகளின் பிரதிபிம்பங்களைக் கிரகிக்கின்றன. கடாதிகளுக்குச் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையும்—தத்(சைதன்னிய)பிரதிபிம்பத்தைக்கிரகிக்குந்தன்மையாம். சைதன்னியத்தின் பிரகாசமும்—கடத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதே. இப்படிப்பட்ட அபிவியஞ்சகத்தன்மை (பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை) சித்திக்கும் பொருட்டே பிரத்தியக்ஷஸ்தலத்தில் விர்த்திவெளியிற் செல்வதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பரோக்ஷஸ்தலத்திலோ வன்னியாதிகட்கு விர்த்திசம்பந்தமிராமையின் சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையின்று. ஆகையால், வன்னியாதிகள் பிரத்தியக்ஷமாகமாட்டா. இந்த

மதத்திலும் விஷயங்கட்கு அபரோக்ஷத்தன்மை—சைதன்னியத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மையாம். ஜீவன் அபரிச்சின்னனாயிருந்தாலும் விருத்திசம்பந்தார்த்தமென்றிங்ஙனம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

163. இனிப்பரிச்சின்னன் ஜீவனெனனுமிடத்தும் விர்த்தியானது (சைதன்னியத்தின்) சம்பந்தார்த்தம் (சம்பந்தத்தின் பொருட்டு) என்று நிரூபிக்கப்படுகின்றது அங்ஙனமன்றோ, அந்தக்கரணத்தை உபாதியாகவுடையவன் ஜீவன். அவன் கடாதிகளுக்கு உபாதானமல்லன், கடாதிதேசத்தில் சம்பந்தப்படாமையின். ஆனால், பிரஹ்மமே கடாதிகளுக்கு உபாதானம். மாயோபகித பிரஹ்மம் சகல கடாதிகளோடுஞ்சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையாற்றான் பிரஹ்மத்திற்குச் சர்வஞ்ஞத்துவ்மிருக்கிறது. ஜீவனுக்குக் கடாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமான பிரஹ்ம சைதன்னியத்தின் அபேதமன்றிக் கடாதிகளின் பிரகாசம் சம்பவிக்கமாட்டாது. அவற்றின் பிரகாசத்தின் பொருட்டுக் கடாதிகளுக்கு அதிஷ்டானமான பிரஹ்மசைதன்னியத்தோடு அபேதம் சித்திக்கும்பொருட்டுக் கடாதியாகாரமானவிர்த்தி யங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

(ஆ.) **விர்த்தியினாலும் பிரமாதரு சைதன்னியத்திற்கும் விஷய சைதன்னியத்திற்கும் அபேதமெங்ஙனங்கூடும்; சம்யோகமன்றிக் கடம் அந்தக்கரணமென்னும் உபாதிபேதத்தால் கடாவச்சின்னசைதன்னியத்திற்கும் அந்தக்கரண அவச்சின்ன சைதன்னியத்திற்கும் அபேதம் சம்பவிக்காமையின்.** 76.

164 (ச.) நீ சொன்னது உசிதமன்று; ஏனெனின் விர்த்தி வெளியிற் செல்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால் விர்த்தி, அந்தக்கரணம், விஷயமெனனுமிவை ஒரு தேசத்திருப்பதால், இவைகளின் (க) உபதேயங்கடகுப்பேதமின்றென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இப்படி அபரோக்ஷஸ்தலத்தில மத பேதத்தால விர்த்தியின் பிரயோஜனம் சொல்லப்பட்டது.

சொப்பனவஸ்தை

165. சொப்பனவஸ்தை இந்திரிய அஜன்னியமாகிய விஷயத்தைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷமான அந்தக்கரணவிர்த்தியோடுகூடியது.

ஜாக்கிராவஸ்தையை விலக்கும்பொருட்டு 'இந்திரிய அஜன்னிய'மென்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்தியாவிர்த்தியோடு கூடிய சுழுபதியில் அதிவியாத்தியைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டு 'அந்தக கரண'மென்று சொல்லப்பட்டது.

சுழுப்தியவஸ்தை.

166. சுழுபதியவஸ்தை அவித்தையைக்கோசரிக்கும் அவித்தியாவிர்த்தியோடு கூடியது.

ஜாக்கிர சொப்பனங்களில அவித்தியாகாரமான விர்த்தி அந்தக்கரணவிர்த்தியாகையால ஆண்டு அதிவியாத்தியின்று.
சிலா மரண மூர்ச்சைகளை வேறு அவஸ்தையென்று கூறுகின்றனர். சிலர் சுழுபதியில் அவ்விரண்டும அடங்

(க) உபதேயம—உபாதியுடையது; உபகிதமென்றபடி.

கியிருக்கின்றனவென்று கூறுகின்றனர். அவ்விரண்டும் அவஸ்தாத்திரயத்தி லடங்கினவென்பதும் அடங்காவென்பதும் துவம்பதார்த்தத்தை நிரூபிப்பதில் உபயோகப்படாமையின் அவற்றின் விசாரத்தில் பிரவிர்த்திக்கவில்லை.

167. அந்தஜீவன் மாயோபாதிகனென்று சொல்லுமிடத்து ஏகனென்றும் அந்தக்கரணங்களை யுபாதியாக வுடைத்தாயிருக்குமிடத்து அனேகனென்றும் வியவகரிக்கப்படுகிறான். இதனால் ஜீவன் அணுவென்பது நிராகரிக்கப்பட்டது, "புத்தியின் குணமேயன்றி ஆத்மாவிற்குக்குணமின்று," "ஆராக்கிரம(தாற்றுக்கோலின்முனை)போன்றிருக்கிறான்ஜீவன்" என்றற்றொடக்கத்துச்சுருதிகளில் ஜீவன்புத்திசப்தத்தால் கூறப்பட்ட அந்தக்கரணத்தின் பரிமாணத்தை உபாதியாகவுடைய பரிமாணத்தோடு கூடினவனென்று கூறியிருக்கின்றமையின்

168. அந்தஜீவன் சுயம்பிரகாசன்; சொப்பனவைஸ்தையைக் கூறத்தொடங்கிய சுருதி "இந்த அவஸ்தையிலும் இந்தப்புருஷன் சுயஞ்சோதியாயிருக்கிறான்" என்று கூறுகின்றமையின்.

169. (அந்தஜீவன்) அநுபவரூபனுமாயு மிருக்கின்றான், இதற்கு "பிரஞ்ஞானகனன்" எனனுஞ்சுருதி பிரமாணமாம். நான் அநுபவிக்கிறேனெனனும் வியவகாரமோ விர்த்திப்பிரதிபிம்ப சைதன்னியத்தை அநுபவசப்தத்தாற் கிரகித்துக்கொண்டு பொருந்திவிடுகின்றது. இவ்வாறு துவம்பதார்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

மகாவாக்கியம்.

170. இனி மகாவாக்கியத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்(கூறப் பட்டதா)ன தத்துவமபதார்த்தங்களின் ஐக்கியம் சொல்லப் படுகிறது

(ஆ.) நானீசுவரனல்லனென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தாலும் ஜீவபிரமங்களுக்கு ஐக்கியம் சம்பவிக்கமாட்டாது,கிஞ்சிஞ் ஞத்துவ, சர்வஞ்ஞத்துவமாகிய விருத்த(மாறுபட்ட)தாமங் ளுக்கு ஆசிரயமாயிருக்குந் தன்மையால், (கடபட மபோல)என னும் அனுமானத்தாலும்," இரண்டு பட்சிகள்சேர்ந்து ஒருவிரு க்ஷத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன" என்றிற்றொ டக்கத்துச் சுருதிகளாலும், "உலகத்திலிரண்டு புருஷர்கள் க்ஷரனென்றும் அக்ஷரனென்றும் உண்டு, க்ஷரமாவது சர்வ பூதங்கள், அக்ஷரமாவது கூடஸ்தன்" என்றிற்றொடக்கத்து ஸ்மிருதிகளாலும் ஜீவேசுரபேதம் தெரிவதால் தத்துவமசி முதலியவாக்கியம் "யூபஸ்தம்பம் ஆதித்தன்" "பரப்பின் தாப ளை யஜமானன்" என்றிற்றொடக்கத்து வாக்கியங்கள்போன்று கௌணார்த்தமே. 77

171 (ச.) நீ சொன்னது சிரமன்று. பேதப்பிரத்தியக்ஷத்திற் குக் கரணதோஷம் சம்பவிக்கின்றமையின் தோஷமற்ற வேத ஜனனியஞானத்தால பிரத்தியக்ஷம் பாதிக்கப்படுகிறது. வேறு யின், "சந்திரன் அதிக பரிமாணமுள்ளவன்" என்று கூறும் ஜோதிஸ் சாஸ்திரத்திற்கு ஓட்டையள (பதத்துவிரப்கிடையள) வுள்ளவன் சந்திரனென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தால் பாதமநேரிடும்

மேலும், பாகத்து (தேயுவின் கூட்டத்தி)னலுண்டான சிக ப்பு நிறமுள்ள கடத்தைப்பார்த்து இது சிகப்பு நிறமுள்ள கடம், கறுப்பன்றென்று சொல்வதுபோல விசேஷணத்தோடு கூடின பதார்த்தத்தில் விதி நிஷேதங்கள் பிரவிர்த்தித்தால விசேஷியத்திற் பாதமிருக்கும்போது விசேஷணத்தை யடைகின்றன இந்நியாயத்தால ஜீவப்பிரஹ்மபேதத்தைக்கிரகிக்கிற பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விசேஷணமான தாமபேதம் விஷயமாயிருப்பதால (பிரத்தியக்ஷபாதமின்று).

172 ஆகையாற்றான் அநுமானமும் பிரமாணமன்றும், சுருதிப்பிரமாணத்தால பாதம் வருவதால "மேரு மலை பாஷாண(கல்)மயம், பாவதத்தன்மையால், விந்தியமலை போலும் என்னுமநுமானம் "சுவர்ணமயம் குலகிரி கிரிராஜா மேரு" என்னுஞ் சுருதியினுல பாதிக்கப்படுவதுபோலும்.

173. ஆகமாந்தர விரோதமுமின்று தத்பரமான (அதிற் கருத்துள்ளதான) வாக்கியத்திற்கும் அதத்பரமான(அதிற் கருத்திலலாததான)வாக்கியத்திற்கும் விரோதம் நேரிட்டால் தத்பரமானவாக்கியம் பிரபலமாகையாலும்' இரண்டுபக்ஷிகள்சேர்ந்து ஒரு விருக்ஷத்தை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன' என்னும் சுருதிஉலகப்பிரசித்தமானபேதத்தைஅனுவதிப்பதாலுமஇந்த வாக்கியத்தைவிட உபக்கிரம உபசங்காரங்களினுல அதனைத்ததிற் றுற்பரியமுள்ள தத்துவமஸியாதி வாக்கியம் பிரபலமாயிருக்கின்றது.

174. ஜீவப்பிரஹ்மங்கட்கு ஐக்கியங்கூறுமிடத்து விருத்த தர்மங்கட்கு ஆசிரயமாயிருக்குந்தன்மை பொருந்தாதெனபது

கூடாது சீதமானஜலம் ஔஷ்ணாதிகமான உஷ்ணத்தன்மைக்கு ஆசிரயமாயிருப்பதுபோல் சுபாவத்தில் நிர்க்குணமான ஜீவனுக்கு அந்தக்கரண முதலிய உபாதியினாலுண்டான கர்த்திருத்துவமுதலியவைகட்கு ஆசிரயமாயிருக்குந்தன்மை பொருந்தும். ஜலாதிகளில் ஔஷ்ணியம் (உஷ்ணத்தன்மை) ஆரோபிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுமிடத்து அவை (கர்த்திருத்துவ முதலியவை) பிரகிருதத்திலும் துல்லியமாம் (ஆரோபிக்கப்பட்டனவேயாம்)

(ஆ) சித்தாந்தத்தில் கர்த்திருத்துவம் ஓரிடத்திலுமின்மையின், ஆரோபியத்திற்குப் பிரமையினாலுண்டான சம்ஸ்காரமிராதவிடத்து ஆரோபமெங்ஙனமுண்டாம்? 78

175. (அ) அங்ஙனமன்று. (க) ஆரோபியமான விஷயத்தின் சம்ஸ்காரமே ஆரோபத்திற்குக் காரணமென்று கூறுவதே யிலக்ஷணவாம்.

(ஆ) முதல் ஆரோபத்திற்குக் காரணம் யாது?. 79.

176 (அ) (2) கர்த்திருத்துவாதி அத்தியாசப்பிரவாகம் அநாதியாகையால் நீ கேட்ட சங்கைக்கிடமின்று

(க) ஆரோபியம்—பிராந்தி ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது.

(2) "பிரம்மம், ஈசுவரன், ஜீவன், அவித்தை, அவித்தைக்கும் சைதன்னியத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம், அநாதி வஸ்துக்களின் பேதம் என்னும் ஆறும் சொரூபமாக அநாதியாம் உற்பத்தியில்லாத

177. தத்துவம்பத வாசசியங்களான விசிஷ்ட சைதன்னிய ங்கட்கு ஐக்கியம்பொருந்தாதாயினும இலக்ஷியசொரூபத்திறகு ஐக்கியம யுக்தியால சொலலபபட்டது.

வஸ்து சொரூபமாக அநாதியெனபபடுகினறது இந்த ஆறு வஸ துக்களும உறபத்தியாவதிலலை. ஆதலால அவை சொரூபமாக அநாதியாம.

அகஙகாராதிகளுக்குச சுருதியில உறபததி சொலலபபட்டிருத்த லால் அவை சொரூபமாக அநாதியாகாவிடினும பிரவாக ரூபமாகச சகல வஸதுககளும அநாதியாம. சகல வஸதுககளின பிரவாகம நீஙகுகிறதிலலை. அநாதிகாலததில ஓாகடமுமிலலை யெனறு சொல லும படியான அததனமைய ஓாகாலமிருநததிலலை. ஆதலால கடத தின பிரவாகம அநாதியாம இவவாறனறல சகல வஸதுககளின பிரவாகமும அநாதியாம பிரளயகாலததிலும சுழுததியிற போலச சகல வஸதுககளும் ஸமஸகாரரூபமாயிருககினறன.

ஆதலால பிரபஞ்சத்தின பிரவாகம அநாதியா யிருததலின பிரபஞசம அநாதியெனபபடுகின்றது இததனமைய ஞானமிலலா தவனுககு முதல அத்தியாசத்திற கேதுவான சமஸகாரம பொருந் தாது எனனும சஙகையுணடாகிறது. சித்தாநதததில எநத அகஙகா ராதி வஸதுககளின அதநியாசமும எலலாவறறிறகும முதலில இலலை ஆனால யாவும தததம பூாவபூாவ அததியாசஙகளுககு உத்த ரோதர அததியாசஙகளாயிருககினறன. ஆதலால சஙகை பொருந் தாது"

"1 பிரஹமம அவிததைககு அதிஷ்டானமாயிருததலின அஃது அவிததையினினறும உணடாகினறதிலலை ஈசுவர ஜீவாதிகள பிர ஹமமினறிச சிததியாமையால பிரஹமம் அஞ்ஞானததினினறு முண டாகினறதிலலை. ஆதலால பிரஹமம அநாதியாம.

ஆகையினாற்றான், தத்துவமசியாதி வாக்கியங்கட்கு இவ்வுகூறிய சொரூபத்தைப் பிரதிபாதிப்பது அகண்டார்த்தத்துவம்; "சோயம்தேவதத்த" என்னும் வாக்கியம் போலும்.

(2) பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாயிருத்தலின் அதனின்றும் அவித்தையுண்டாகின்றதில்லை ஈசுவராதி நானகன்சித்தியோ அவித்தையினது சித்தியின் அதீனமாயிருத்தலால் அவற்றினின்றும் அவித்தையுண்டாகிறதில்லை ஆதலால் அவித்தை அநாதியாம்.

(3 4) ஜீவேசுவரர்கள் கேவலம் பிரஹ்மத்திலிருந்தாவது கேவலம் மாயையிலிருந்தாவது பரம்பரத்தினின்றாவது சுவசித்தியின் அதீனத்தினபேதத்தினின்றாவதுஉண்டாகிறதில்லை அவித்தியா சேதனங்களது சமபந்தத்தின் சித்தியால ஜீவேசுவரர்களின் சித்தியுள்ளதாகின்றது அச்சம்பந்தம் தானும் அநாதியாயிருக்கிறது அதனினின்றும் அவர்களுண்டாகிறதில்லை ஆதலால ஜீவேசுவரர்களும், அநாதியாவர்

(5) பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியாகலின் அவற்றின் தாதாத்மிய சம்பந்தமும் அநாதியாம், அவற்றினின்றும் அது உண்டாகிறதில்லை ஈசுவரன் முதலிய மூன்றன் சித்தியோ சம்பந்தத்தினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது, ஆதலால அவற்றினின்றும் அஃது உண்டாகிறதில்லை ஆதலால அவித்யாசேதனங்களின் சம்பந்தம் அநாதியாம்.

(6). இவ்வைந்துவஸ்துக்களும் தாமே தம்மிலிருந்துண்டாகின்றனவெனக்கொள்ளின் ஆத்மாசிரய தோஷமுண்டாகும் ஆதலால இவ்வைந்து வஸ்துக்களும் தாம் தம்மினின்று முண்டாகிறதில்லை எதனால இவற்றிற்கு உற்பத்தியில்லையோ, அதனால இவ்வைந்து வஸ்துக்களுக்கும் பரஸ்பரம் பேதமுண்டு. அதற்கும் உற்பத்தி பொருந்தாது

(ஆ) (க) காரியபரமான வாக்கியங்கட்கே பிராமாணிய முண்டு. 80.

இவ்வாறாக இவ்வாறுவஸ்துக்களுக்கும் உற்பத்தியில்லையாக லின் இவை சொரூபமாக அநாதியாம் அவற்றுள், (1) பிரஹ்மம் மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதநாம், ஆதலின் அநாதி அநந்த மாம்

(2) அவித்தை முதலிய வைந்தும் ஞானத்தால பாதத்தை யடைகின்றன, ஆதலின அநாதி ஸாந்தமாம்

(3) பிரபஞ்சம அநாதியாதலால வெகுகாலம் நிலைத்திருப்ப தாயிருத்தலினோ சத்தியமாகுமோ யெனனும சங்கைக்கு

இது சமாதானமாம —எங்ஙனம? இப்சசுவில சாப்பத்தின பிரமமுண்டாகின்றது, சொப்பனமுமுண்டாகின்றது அது ஒரு கடிகை, ஒருசாமம, இரண்டுசாமம, நான்குசாமமவரையிலும் பூர வசித்தமுமய அநாதி சித்தமுமாகக் காணப்படுகிறது அலலது சாப்ப முதலிய பிரமம வருஷபரியந்தமுமிருக்கின்றது என்றாலும இரசு சுவினஞானமும ஜாக்கிரத்தின ஞானமுமுண்டாக அதன முக்காலத் தினமையின நிச்சய வடிவ பாதமுண்டாகின்றது ஆதலால பிரப ஞ்சம் மித்தையாம் இதனுனே பிரவாக வடிவமாக அநாதி ஸாந்த மெனப்படுகின்றது"

என்று இங்ஙனம விசாரசாகரத்திலும அதன விளக்கவுரை யிலும எழுதப்பட்டிருக்கிறது,

(க) வாக்கியம் காரியபரம் சித்தபரமென்றிருவகைத்து. பிர விர்த்தி பரமான வாக்கியம் காரியபர (விதி) வாக்கியமெனப்படும் அது ஜோதிஷ்டோமத்தால சுவாக்ககாமன யஜிக்கக்கடவன, ஓதன காமன தண்டுலத்தைப பாகஞ்செய்யக்கடவன் என்றறபோலவதாம

178 (ச) "உனக்கு மகன் பிறந்தான்" என்றபொருட்கத்து வாக்கியங்களிற் சித்தித்த வஸ்துவிலும் சங்கதியைக்கிரகித்தல் (சக்திஞானம்) வருவதால் நீ சொன்னது பொருந்தாது.

179. இங்ஙனம் சர்வப்பிரமாணங்கட்கும் அவிருத்தமாயும், சுருதிஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கிற ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியமானது வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு விஷயமாமென்பது சித்தித்தது.

விஷயபரிச்சேதம்

முற்றிற்று

சித்த (பெறப்பட்ட) வஸ்துவைப்பற்றிக் கூறும் வாக்கியம் சித்தார்த்தவாக்கியமாம் அது பிரக்ஞானம் பிரஹ்மம், அகம் பிரஹ்மாஸ்மி, தத்துவமசி, அயமாத்மாப்பிரஹ்மம் என்றற் போலவைதாம்.

பிரயோசன பரிச்சேதம்.

பிரயோசன நிரூபணம்

இனிப் பிரயோசனம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது

180. எது அறியப்பட்டதாயிருப்பதால் தனக்குண்டாக வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகின்றதோ அது பிரயோசனமாம். அது கௌணம் முக்கியமென இருவகைத்தாம். அவற்றுள்,

I. சுகம், துக்காபாவம் முக்கியப்பிரயோசனமாம்.
II. இவ்விரண்டற்கும் சாதனம் கௌணமாம்.

சுகமும் I. சாதிசயம் (விசேஷத்துடன் கூடினது) II. நிரதிசயம் (விசேஷமற்றது) என இருவகையாம் அவற்றுள்,

1 சாதிசயசுகம் விஷயசம்பந்தத்தினாலுண்டான அந்தக் கரணவிர்த்தியின் தாரதம்மியத்தினாலுண்டான ஆனந்தத்தின் லேசமாம். இதற்கு "இந்த ஆனந்தத்தின் ஓரம்சத்திலேயே இதர பூதங்கள் உபஜீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன" என்னும் சுருதியே பிரமாணமாம்.

11 நிரதிசயசுகம் பிரஹ்மமே "ஆநந்தம் பிரஹ்ம"மென்று சுருதி முறையிடுகின்றது. ஆனந்தவடிவான பிரஹ்மப் பிராப்தியும் துக்க நிவிர்த்தியும் மோக்ஷமாம் இதற்கு "பிரஹ்மத்தை அறிந்தவன் பிரஹ்மமாகின்றான்" "ஆத்மாவை அறிந்தவன் சோகத்தைக்கடக்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதி பிரமாணமாம்.

131 1 லோகாந்தரப்பிராப்தியாவது, 2 லோகாந்தரத்தி லுண்டான விஷயானந்தமாவது மோக்ஷமன்று. இவை யாவும ஜன்னியமாகையால அநித்தியமாகின்றன. ஆகையால, முத்தனுக்கும புனராவிர்த்தியுண்டாம

(ஆ) உன்மதத்தில ஆனந்தப்பிராப்தியும அனர்த்த நிவிர்த்தியும சாதியா? அநாதியா? சாதியெனின,எனக்குச்சொன்னதோஷம உனக்கு மவருமம, அநாதியெனின, மோக்ஷத்தைத உத்தேசித்துச சிரவணாதிகளில பிரவிர்த்தியுண்டாகாது 81.

182 (ச.) நீ சொன்னதுஉசிதமன்று சித்தமானபிரஹமவடிவ மோக்ஷம அசித்தமெனனும பிரம(மயக்க)த்தினால அதனசா தனத்தில பிரவிர்த்தியுண்டாதலகூடும அனர்த்த நிவிர்த்தி யும அதிஷ்டானமான பிரஹமசொரூபமாயிருப்பதால சித்த மாயிருப்பினும உலகத்திலும அடைந்ததை மீண்டும அடைத லும, நிவிர்த்தித்ததை மீணடும நிவிர்த்திப்பதும பிரயோசன மாகக காணப்படுகின்றன. எனனை? கையிலுள்ள சுவர்ணத் தை மறந்து வேறிடத்தில தேடுங்கால ஆப்தன உன்கையில் சுவர்ணமிருக்கிறதென்று சொல்லுவதால் அடையாதது அடைந்ததுபோலும, காலிற கயிறு சுற்றிக்கொண்டிருக்கும போது சர்ப்பம சுற்றிக்கொணடதெனனும பிராந்தியுள்ளவனு க்கு ஆப்த வாக்கியத்தால பரிகரிக்கப்பட்ட (நீக்கமாயிருக்கப் பட்ட) சர்ப்பத்திற்கே பரிகாரமுண்டாவதுபோலும், நித்திய சித்தமான ஆனந்தத்தை அடைதலும, அனர்த்தம பரிகிருத (நீக்க)மாயிருந்தாலும அதற்கு நிவிர்த்தியுண்டாதலுங கூடும இவவாறுன மோக்ஷமே பிரயோசனமாம.

183 “ஆநந்தப்பிரஹ்மத்தையேயறிந்து மிருத்துவைக் கடக்கின்றான்” “மோக்ஷமடைதற்கு வேறுமார்க்கமின்று” என்னும் சுருதியினாலும், அஞ்ஞானநிவிர்த்தி ஞானத்தால் மாத்திரம் சாத்தியமாமெனனும் நியமத்தாலும், அந்த மோக்ஷம் ஞானத்தால் மாத்திரம் சாத்தியமாம். அந்தஞானமும் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை விஷயமாகக்கொண்டிருக்கின்றது; “ஓ ஜனகனே! நீ அபயத்தையடைந்து விட்டாய்” “நான் பிரஹ்மமென்ற ரூபமாவை அறியவேண்டும்” என்னும் சுருதியாலும், “தத்துவமசி முதலியவாக்கியங்களாலுண்டான ஞானம் மோட்சசாதனம்” மென்னும் நாரதீய புராணவசனத்தாலுமெனக.

184. அந்த ஞானம் அபரோக்ஷம் (பிரத்தியட்சம்); பரோக்ஷமெனின் அது அபரோக்ஷப்பிராந்தியை நிவிர்த்திக்காது. அந்த அபரோக்ஷஞானம் தத்துவமசி முதலிய வாக்கிய ஜனனியமென்று சிலர் கூறுகின்றனர். மற்றுஞ்சிலர் மநநிதித்தியாசனங்களால் சுத்தமான அந்தக்கரணத்தினின்று முண்டாகின்றதென்பர்.

185. இவ்விஷயத்தில் பூர்வாசாரியர்களுடைய அபிப்பிராயம் வருமாறு:—

ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்குந் தன்மை சாதன விசேஷத்தினாலுண்டானதன்று, ஆனால் பிரமேயவிசேஷத்தாலுண்டாகின்றதென்று முன்னரே (முற்பரிச்சேதத்தில்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, பிரஹ்மம் பிரமாதாவான ஜீவ

ஞேடொன்ருயிருப்பதால் தத்விஷயமான [அதனையே (அபேதத்தையே) விஷயமாகவுடைய] சப்த ஜன்னிய ஞானமும் அபரோக்ஷமாம். ஆகையினறறுன, (க)பிரதர்த்தநாதிகரணத்தில் பிரதர்த்தனை நோக்கி "பிரஞ்ஞாதமாவான பிராணனுயிருக்கினறேன்" "என்னை ஆயுசுவென்றும், அமிர்தமென்றும் உபாசிக்கவேண்டும்" என்றிந்திரன கூறியவாக்கியங்களிலடங்கியிருக்கிற பிராணசப்தம் பிரஹ்மபரமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கஎன்னைஉபாசியென்றுதன்னைக்கூறும்சப்தத்திறகு(அஸ்மத் சப்தத்திறகு)பொருந்தாமையை ஆசங்கித்துஇதறகுச்சமாதானமாக "சாஸ்திர திருஷ்டியாத உபதேசோவாமதேவவத்" என்னும் சூத்திரம் பிரவிர்த்தித்திருக்கிறது. அதன அர்த்தம் சாஸ்திரதிருஷ்டியினுல தத்துவமசி முதலிய வாக்கியங்களாலுண்டான நான பிரஹ்மமென்னும ஞானத்தால இந்திரன கூறிய உபதேசம் வாமதேவர்க்குண்டான ஞானம்போல எனபதாம

ஆகையால சப்த ஜன்னிய ஞானம பிரத்தியக்ஷமே.

186. ஏனைய ஆசாரியர்களுடைய கருத்து வருமாறு.—

ஞானத்திறகுப பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கரணவிசேஷத்தாலுண்டாவதேயன்றி விஷய விசேஷத்தாலுண்டாவதன்று. ஒருகூடசுமவஸ்து விஷயத்திலேயே (உ)படுகரணமுள்ளவனுக்கும், அபடுகரண முள்ளவனுக்கும் பிரத்தியக்ஷத்துவ அப

(க) பிரதர்த்தநாதிகரணம பிரஹ்மசூத்திரத்தின ஒரு பகுதி.
(உ) படு—சாமர்த்தியம.

பிரத்தியக்ஷத்துவ வியவகாரங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாவதில் இந்திரிய ஜன்னியத்துவமே காரணமாகையால் சப்தத்தாலுண்டான ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின்று. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திலும் மநந நிதித்தியாசனங்களின்ற சுத்தமான மனமே கரணம்; "மனதினாலேயே பார்க்கத்தகுந்தது" என்றறமொட்டக்கத்துச் சுருதிப்பிரமாண மிருப்பதால். மனதினால் அறியத் தகுந்ததன்றெனும் சுருதிக்கு மநந நிதித்தியாசனங்களாற் சுத்தப்படாத மனதினால் அறியப்படாததென்பது பொருளாம்.

(ஆ.) இங்ஙனமாயின், (மனதினாலேயே அறியத்தகுந்ததென்று சொன்னால்)பிரஹ்மம உபநிஷத்தாலேயே அறியத்தகுந்ததென்பது பொருந்தாது. 82.

187 (ச) நான் கூறிய மனம் வேதஜன்னிய ஞானமுண்டானபிறகு பிரவிர்த்திக்கிறபடியால் வேதத்தை யுபஜீவித்து (அனுசரித்து)க்கொண்டிருக்கின்றது வேதத்தை யுபஜீவிக்காமலிருக்கிற பிரமாணாந்தரங்களால் அறியப்படுந்தன்மையே வேதத்தினலறியப்படுந்தன்மைக்கு விரோதமாம்.

"சாஸ்திரதிருஷ்டி" சூத்திரமும் பிரஹ்மவிஷயமான மானதப்பிரத்தியக்ஷம் சாஸ்திரத்தினாலுண்டாவதால் பொருந்தும்.

அங்ஙனமே "* அபிசம்பிராத்தே பிரத்தியக்ஷாநுமாநாப்பியாம்-மேலும் பக்தித்தியான அநுஷ்டான காலத்திலபரமாத்

---

*" அபிசம ராத்தே சூத்திராத சாஸ்திரார்த்தத்தியானஜா பிரமா, சாஸ்திர திருஷ்டி மதாதாநது வேத்தி வாசஸ்பதிஃ

மாவை யோகிகள் பார்க்கின்றனர், சுருதி, ஸ்மிருதிகளாற்றெரிய வருகின்றது" என்னுமசூத்திரத்திற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்த ஞானம் பாபக்ஷயத்தாலுண்டாகின்றது. அந்தப பாபக்ஷயம் கர்மாநுஷ்டானத்தினு லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு பரம்பரையாயக் கர்மங்கள் ஞானத்தில் உபயோகப்படுகின்றன ஆகையினுற்றுன 'இந்தப பிரஹ்மத்தை வேதாத்தியயனத்தினுலும், யாகத்தினுலும், தானத்தினுலும், தபசினுலும், உபவாசத்தினுலும் பிராமணாகள் அறிய இச்சிக்கின்ருர்கள" என்றறெருட்டுக்கத்துச் சுருதியும், "கர்மத்தினுல கலக்கமுள்ள சித்தமானது பரிபக்குவமடைந்த பிறகு (அதில) ஞானமுண்டாகின்றது" என்னும ஸமிருதியும பொருந்துகின்றன. இவவாறு சிரவண மநந நிதித்தியாசனங்களும ஞான சாதனங்கள்; மைத்திரேயிப பிராமணத்தில "ஆத்மா பாரக்கத்தக்கது" என்று ஆத்மதரிசனத்தை உபதேசித்து அதற்குச சாதனமாகக "கேடகத்தக்கது" "மனனமபண்ணத் தகுந்தது" "நிதித்தியாசனம் பண்ணத்தக்குந்தது "என்று சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களோவிதித்திருப்பதால அவை றுள்,

---

பரம-அபிசமபிராதமே என்னும சூத்திரத்தில சாஸதிரார்த்தத்தைத் தியானம பண்ணுவதாலுணடான பிரமையானது சொலலப்பட்டதோ அதுதான சாஸதிர திருஷடியென்று வாசஸ்பதியின கொளகை" என்று கறபதருவிற சொலலபபட்டிருக்கின்றது.

188. சிரவணமாவது அத்விதீயமான பிரஹ்மத்தினிடத்தில் வேதாந்தங்களின் தாத்பரிய நிச்சயத்திற்கு அநுகூலமான மானச வியாபாரம்.

189 மநநமாவது சப்தத்தால் நிச்சயம் பண்ணப்பட்ட அர்த்தத்தில் பிரமாணாந்தர விரோதசங்கைவர அதன் நிவிர்த்திக்கு அநுகூலமான தர்க்கஞானத்திற்கு ஜனகமான மானச வியாபாரம்.

190. நிதித்தியாசனமாவது அநாதி துர்வாசனையினால் விஷயங்களிற் சென்ற சித்தத்தை விஷயங்களிற் செல்லாவாறு திருப்பி ஆத்மாவினிடத்தில் ஸ்திரமாகவிருக்கும்படி செய்யும் மானச வியாபாரம்.

191. அவற்றுள், நிதித்தியாசனம் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தில் சாக்ஷாத்காரணம், "தியான யோகத்தையடைந்த யோகிகள் தம்முடைய குணங்களால் மறைபட்டிருக்கிற தேவாத்ம சக்தியைப்பார்க்கின்றனர்" என்றறிவிருட்கத்துச் சுருதியால் நிதித்தியாசனத்திலும் மனனம் ஏதுவாம். மனனம் பண்ணாதவனுக்கு(ஆத்ம)விஷயம் திடமாகாமையின் அவ்விஷயத்தில் நிதித்தியாசனம்பொருந்தாது மனனத்திலும்சிரவணங்காரணம் சிரவணமில்லாவிடத்துத் தாத்பரிய நிச்சயம் வாராமையால் சாப்தபோதம் உண்டாகமாட்டாது. சாப்தபோதம் உண்டாகாமையின் கேட்ட அர்த்த விஷயத்தில் இது யுக்தம் இது அயுக்தமென்னும் நிச்சயத்திற்கு அநுகூலமான மனனம்

பொருந்தாது. இம்மூன்றும் ஞானமுண்டாதற்குக் காரணங்க ளென்று சில ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

192. பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்குச் சிரவணமே பிரதான மான காரணம் மனனநிதித்தியாசனங்கள் சிரவணபலமாகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றபடியால் சிர வணத்திற்கு அங்கங்களென்று சிலர் கூறுகின்றனர். அந்த அங்கத்துவமும் மீமாம்சையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள சேஷத்துவவடிவமன்று. சேஷத்துவமானது (அங்க மானது) சுருதியாதிப்பிரமாணத்தாலறியத் தகுந்தது பிரகிரு தத்திலோ சுருதியாதிகள் ஒன்று மின்மையின் சேஷத்துவம் சித்திக்கமாட்டாது

அங்ஙனமன்றே

சுருதி.

(1) "நெல்லினால் யாகம் பண்ணவேண்டும், தயிரினால் ஓமம் செய்யவேண்டும்"

என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதியில் நெல்லானது யாகத் திற்கு அங்கம், தயிரானது ஓமத்திற்கு அங்கம், என்பதில் மூன் றும்வேற்றுமையாகிய சுருதி யிருப்பதுபோல மனன நிதித்தி யாசனங்கள் அங்கமென்பதில் மூன்றும் வேற்றுமையாகிய சுருதி ஒன்று மின்று

லிங்கம்

(ii.) "தேவதைகளுக்கு வாசஸ்தலமாயிருக்கும் தர்ப்பை யைச் சேதம்பண்ணுகிறேன்"

என்றற்றொடக்கத்து மந்திரங்களுக்குத்தர்ப்பையின் கண் டனத்தைப் பிரகாசம்பண்ணுவதில் சாமர்த்திய மிருப்பது போல பிரகிருதத்தில் (க) ஒரு லிங்கமுமின்று

வாக்கியம்.

III. பிரதேசாந்தரத்தி (வேறிடத்தி)ற் படிக்கப்பட்ட பிரவர்க்கியம் என்னும்யாகம் அக்னிஷ்டோமப் பிரகரணத்தில் பிரவர்க்கியம் பண்ணவேண்டுமென்னும் வாக்கியத்தினால் அக்னிஷ்டோமத்திற்கு அங்கமாவதுபோல சிரவணத்தை அநுவதித்து மனன நிதித்தியாசனங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று கூறும் வாக்கிய மொன்றுமின்று

பிரகரணம்.

IV. "சுவர்க்ககாமன் தரிச பூர்ணமாசமென்னும் யாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும்" என்னும் வாக்கியத்தினால் தரிச பூர்ணமாசயாகம் பலசாதனமென்று தெரியவருகின்றது. அந்தப்பிரகரணத்தில் பிரயாஜமென்று சிலயாகங்கள் பலன்கூறாது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன பிரயோசனத்தோடு கூடியதரிச பூர்ணமாசப் பிரகரணத்திற் படித்த பிரயாஜாதிகள் பிரகரணத்தால் அங்கங்களாவனபோன்று பலசாதனமென்றறியப் பட்ட சிரவணத்தின் பிரகரணத்தில் மனந நிதித்தியாசனங்கள் சொல்லப்படவில்லை

(க) அர்த்தப் பிரகாசனசாமர்த்தியம் லிங்கமெனப்படும்

(ஆ.) 'பார்க்கத்தகுந்தது' என்பதனால் தரிசனத்தைக் கூறி அதன் பிறகு சிரவணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பலவத்தான (பிரயோஜனத்துடன் கூடிய) சிரவணத்தின் பிரகரணத்தில் சிரவணத்தின் சந்நிதியிற் சொல்லப்பட்ட மனன நிதித்தியாசனங்கட்குப் பிரயாஜ நியாயத்தால் பிரகரணத்தினாலேயே அங்கத்துவம் சித்தித்தலால் அது கூடாது. 83.

(ச) "தியானம் யோகமென்னுமிவற்றோடு கூடினவர்கள் பரமாத்மாவைப் பார்க்கின்றனர்" என்றற்றொடக்கத்து சுருதியால் தியானம் சாக்ஷாத்கார சாதனமென்று தெரியவருகின்றது. அதற்கு அங்காகாங்க்ஷையாலு (அங்கத்தின் அபேட்சையாலு)ம் பிரயாஜ நியாயத்தினாலும் சிரவணமனனங்களே அங்கங்களாம். (ஆதலால் அது கூடாது)

கிரம, சமாக்கியை.

v. கிரம vi. சமாக்கியைகள் தூரத்திற்றள்ளப்பட்டன. மேலும், பூர்வபக்ஷத்தில் விகிர்தியாகத்தில் பிரயாஜாதிகளை அநுஷ்டித்தலவேண்டாம்; சித்தாந்தத்திலோ விகிர்தியாகத்திலும் பிரயாஜாதிகளை அநுஷ்டித்தலவேண்டுமென்று பிரயாஜாதிகளில் அங்கத்துவ விசாரமானது பிரயோசனமுள்ளது.

193 பிரகிருதத்திலோ சிரவணமானது ஒன்றற்கும் பிரகிருதிய(உபாதானம)ன்று. பிரகிருதியாயிருந்தால் மனன நிதித்தியாசனங்கள் ஆண்டும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கனவாம்.

அப்போது அங்கத்துவ விசாரத்திற்குப் பலனுண்டாகும். ஆகையால் மீமாம்சையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள அங்கத்துவமானது மனன நிதித்தியாசனங்கட்குச் சம்பவியாது. ஆனால், எவ்வாறு கடாதிகாரியங்களில் மிர்த்பிண்டாதிகட்குப் பிரதான காரணத்துவமும் தண்டாதிகட்குச் சககாரிகாரணத்துவமுமென்று வியவகாரம் ஏற்படுகிறதோ அவ்வாறே சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்கட்கும் பிராதானிய (தலைமை) அப்பிராதான்னிய மேற்படும்

"சக்திதாற்பரியத்தோடு கூடின சப்தத்தின் நிச்சய ஞானம் (சிரவணமானது) பிரமேய ஞானத்தைக் குறித்து அடுத்த காரணமாயிருக்கின்றது, பிரமேய ஞானத்தைக் குறித்துப் பிரமாணம் சமீபத்திருப்பதால

மனன நிதித்தியாசனங்களோ சித்தத்தைப் பிரத்தியகானமாவில நிலைக்கும்படி செய்து ஏகாகாரமான விர்த்தியையுண்டுபண்ணிப் பிரஹ்மானுபவத்திற்குக் காரணமாகின்றன. ஆகையால விசிஷ்டசப்த நிச்சயமானது பலத்தைக்குறித்துச் சந்நிகித (நெருங்கிய) காரணமாயிருக்கிறது.

மனன நிதித்தியாசனங்களோ அதற்கு அங்கமென்றெப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன" என்று விவரணக்கிரந்தத்தில் இவ்வர்த்தம் சூசிப்பிக (குறிப்பிக) கப்பட்டிருக்கிறது.

194. சிரவணாதிகளில் முமுக்ஷுவிற்கு அதிகாரம்; காமியகர்மத்தில் பலத்திலாசை யுள்ளவனுக் கதிகாரமிருப்பதால.

மோட்ச விச்சையில நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம, இகாமுத்திரபலபோகவிராகம, சம தம வுபரதி திதிட்சை சமாதானம சிரத்தை யென்பனயாவும உபயோகப்படுகின்றன.

மனத்தை அடக்குதல சமம்
பகிரிந்திரிய (வெளியிந்திரிய) நிக்கிரகம் தமம்
விட்சேபாபாவம (சித்தசஞ்சலப்படாமை) உபரதி
சீதோஷ்ணாதி துவந்துவங்களைச் சகிப்பது திதிட்சை
சித்தத்தை யொருமுகப்படுத்துவது சமாதானம்.
குருவேதாந்த வாக்கியங்களில விசுவாசம சிரத்தை

ஈண்டு உபரதி சப்தத்தினால சந்நியாசம கூறப்படுகின்றது. ஆகவே, சந்நியாசிகளுக்கே சிரவணத்தில அதிகாரமெனபர் சிலர்.

195 இனனொருசாரார உபரதிசப்தம் சந்நியாசத்தைக்கூறாமையின விக்ஷேபாபாவமாத்திரம கிருகஸ்தனிடத்தில சம்பவிப்பதாலும்,ஜனகாதிகளும பிரஹ்மவிசாரம பண்ணினதாகக் கேட்கப்படுதலாலும்,எல்லாவாசிரமத்திற்கும சாதாரணமாகச் சிரவணாதிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று கூறுகின்றனர்.

196. சகுணோபாசனையும் சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தனமை வாயிலாக நிர்விசேஷப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கேதுவாம.

"எவர்கள் நிர்விசேஷப பிரஹ்மத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்க அசமர்த்தர்களோ அவர்களுக்காகச் சகுணப பிரஹ்மம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எவர்களுக்குச் சகுணப பிரஹ்ம உபாசனையினால் மனநிரோதமுண்டாகின்றதோ அவர்களுக்கு அந்தச்சகுணபபிரஹ்மமே உபாதிகற்பனையின்றிப் பிரத்தியக்ஷமாய் விடுகின்றது" என்று கல்பதருவி (1வது அத்தியாயம், 1-வது பாதம், 20- வது சூத்திரத்தி)ற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

197. சகுணோபாசகர்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால பிரஹ்ம லோகத்தை யடைந்து ஆண்டு வேதாந்த சிரவணஞ்செய்து பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்து பிரஹ்மாவுடன்மோக்ஷமடைகின்றனர்; கர்மிகளோ தூமாதிமார்க்கமாகப் பிதிர்லோகஞ்சென்று கர்ம பலத்தை யனுபவித்துச் சுகானுபவ கர்மம் முடிந்த பிறகு பூலோகத்தையடைந்து எஞ்சிய பாபபுண்ணியத்திற்குத் தக்கபடிவாறு பிர்மாதி ஸதாவரபரியந்தமுள்ள ஜென்ம மடைகின்றனர்.

"சத்கர்மத்தை யநுஷ்டித்தவர்கள் நல்ல ஜன்மமடைகின்றனர், துஷ்கர்மிகள் கட்ட ஜன்மமடைகின்றனர்" என்னும் சாந்தோக்கிய சுருதி இதற்குப பிரமாணமாம்.

198. நிஷித்த கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கின்றவர்கள் ரௌரவ முதலிய நரகங்களில பாபத்தால தீவிரமானதுக்கத்தை யநுபவித்து நாய பன்றி முதலிய திரியக்காகவும ஸ்தாவர ஜங்கமங்க

ளாகவும பிறக்கினறனர். இதுபற்றி அதிகமாகப் பேசின தமையும்.

199. நிர்க்குண பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மடைந்தவர்களுககோ லோகாந்தரகமனமின்று. இதறகுப "பிரஹமஞானியின பிராணன வெளியிற்செல்லுவதினறு" என்னும சுருதியே பிரமாணமாம. ஆனல எவவளவு காலம பிராரத்தகன்ம மிருக்கின்றதோ அவவளவு காலம சுகதுககாதிகளை அநுபவித்துப் பிறகு விதேக கைவலலிய மடைகின்றனர்.

(ஆ.) "பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமடைந்த பின்னர் ஞானியின கன்மம் நசித்து விடுகின்றது" என்றறிருடகததுச சுருதியிலும, "ஞானக்கினி சர்வகன்மஙகளையும சாமபராககி விடுகினறது" என்றுறடொடககத்த ஸ்மிருதியினுலும, ஞானம் சகல கனமநாசத்திற்கும ஹேதுவென்று நிசசய மிருககும் போது பிராரத்த கனமமிருக்கினறதெனடது பொருந்தாது. 84.

(ச.) நீ கூறியது அங்கீகரிககத்தக்கதன்று; "ஞானிக்கு அவ்வளவுதான விளம்பம் (தாமதம) (எவவளவுகாலஞ் சரீரம் நீங்கவில்லையோ அவ்வளவு காலந்தானறுமதம்), சரீரம போன பிறகு மோக்ஷமடைகினறுன' என்றறிருடககத்துச் சுருதியினுலும, 'அநுபவியாமல கன்மங்களநாசததையடையமாட்டா' எனனும ஸ்மிருதியினுலும், பலத்தைக்கொடுகக ஆரமபித்த கன்மஙகளதவிர ஏனையசஞ்சித கன்மஙகட்கே ஞானத்தால் நாசமென்று தெரியவருகின்றமையின்.

சஞ்சிதம : சுகிர்தம (புண்ணியம) துஷ்கிர்தம் (பாவம்) என்றிருவகைத்தாம்.

இதற்கு "ஞானியின புத்திரர்கள் (க) தாயத்தையடைகின்றனர், மித்திரர் புண்ணியத்தை யடைகின்றனா, சத்துருக்கள பாபத்தை யடைகின்றனர்" எனனுஞ்சுருதி பிரமாணமாம.

(ஆ) பிரஹ்மஞானத்தினல மூலாஞ்ஞானம் (ஜகத்காரண மாயை) நிவிர்த்தியடைந்திருக்கும்போது அதன் காரியமான பிராரத்தகன்மத்திற்கும் நிவிர்த்தி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமிருப்ப, ஞானிக்குத் தேகதாரணம (இருப்பு) எங்ஙனம் பொருந்தும? 85.

(ச) பிரதிபந்தகமின்றியுள்ள ஞானமே அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திக்குமாகையால பிராரத்த கன்மமாகியபிரதிபந்தகமிருக்கும்போது அஞ்ஞானம நிவிர்த்தியாவதாக அங்கீகரிப்பதில்லை

(ஆ) இங்ஙனமாயின, தத்துவஞானத்தினல ஒருவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாயின யாவருக்கும மோக்ஷமுண்டாதலவேண்டும அவித்தை ஒன்ருகையால் அதற்கு நிவிர்த்தியுண்டாகும்போது ஒருவரிடத்தும சமசாரமிருத்தல்கூடாது. 86.

(ச) (இதற்கு) இஷ்டந்தானென்று சிலர் சமாதானங் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் இததோஷத்தைப் பரிகரிக்கும் பொருட்டு

(க) பிராசீனமான சொத்து தாயமெனப்படும.

"இந்திரோமாயாபி:-பரமேசுவரன மாயைகளால்" என்னும் பகு (பன்மை) வசனத்தால அவித்தை அநேகமென்றங்கீகரித்துச் சமாதானங் கூறுகின்றனர்.

200 வேறுசிலர் அவித்தை ஒன்றே; அதற்கே ஜீவன்தோறும் பிரஹ்ம சொரூபத்தை மறைக்கின்ற சத்திகள் அனேகமாகவுண்டென்றுகூறுகின்றனர். ஆகையினால், எவனுக்குப்பிரஹ்மஞான முண்டாகின்றதோ அவனுக்கே பிரஹ்ம சொரூபத்தை மறைக்கின்ற ஆவரணசத்தியோடுகூடிய அவித்தை நாசமடைகின்றது; மற்றவனைக் குறித்து அந்த அவித்தைநாசமடைவதில்லையென றங்கீகரித்திருப்பதால் ஒருவனுக்கு மோக்ஷமவரின் எல்லாருக்கும மோக்ஷம வருமென்பதில்லை ஆகையினாற்றான "அதிகாரத்திலிருக்கிற புருஷர்களுக்கு அதிகாரமுள்ளவரையில இருப்பு" எனனும பிரஹ்மமீமாம்சை 3-வது அத்தியாயம 4-வது பாதத்தில பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரம வந்த அதிகாரிபுருஷர்களான இந்திராதிகட்கும தேகதாரணம பொருந்தாதென ஆசங்கித்து அதிகாரத்தைக கொடுக்கககூடிய பிராரத்தகனமம முடிந்தபிறகு விதேககைவல்லிய (முண்டா)மென்று சித்தாந்தம செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

"உபாசனாதிகளாலுண்டான சித்தியினால ஈசுவரனுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு பண்ணி அடைந்த அதிகாரத்தை முடித்துப பரமபத மடைகின்றனர்" என்று வாசஸ்பதி மிசிரராற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சித்தாந்த பிந்து.

(சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு).

இதுவரைக்கும் தமிழில் வாராதது.

இது சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தசசுலோகியின் வியாக்கியானம். இவ்வியாக்கியானம் செய்தவர் ஆரியபாஷையில் மகாக்கியாதிபெற்ற மதுசூதன சரஸ்வதி சுவாமிகள். இப்புஸ்தகம் ஆத்மா இன்னது அநாத்மா இன்னதென்பதுபற்றிச் சுருதியாதிப் பிரமாணங்களுடன் யுக்தி சகிதமாக நன்கு விளக்கிக் கூறுகின்றமையின், வேதாந்த சாஸ்திரத்திறகு ஓர் திறவுகோல் போலவதாம். இதில் அறியவேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் பண்டிதர்முதல் பாமரர்வரையுள்ள யாவரும் நன்குணருமாறு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புஸ்தகம் ஒவ்வொருவர் கையிலும் அத்தியாவசியகமா யிருக்கத்தக்க தென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இது உயர்ந்த கடிதத்திலச்சிடப்பட்டுள்ளது.

காலிகோ விலை அணா 10.   ராப்பர் விலை அணா 8.

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை

குறிப்புரையுடன்

ஆரம்பத்தில் வேதாந்தம் படிப்பவர்களுக்கு இப்புத்தகம் பெரிதும் உபயோகமாயுள்ளது. உபாத்தியாயர் சகாயமில்லாமலே இதனால் வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகம் படிப்பவர்கள் வேறு எந்த வேதாந்த புத்தகங்களையும் படிப்பதற்கு

அதிகாரிகளாவர், நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புரையுடன் கூடிய புதிய பதிப்பு. இதற்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் சிஷ்யர்-சுவாமி-ராமகிருஷ்ணாநந்தரவர்களும், கோயிலூர்-பொன்னம்பல சுவாமிகளவர்களும், தஞ்சை-குப்புசாமி ராஜூ அவர்களும் நல்லபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

விலை அணா 4.

வேதாந்தசாரம்.

சம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு-வசனம்.

இது யாவருக்கும் விளங்கக்கூடிய எளிய செந்தமிழ் நடையில்வினாவிடையாக வசனரூபமாயுள்ளது இவ்வரிய பெரியநூல் இதுகாறும் சுத்தபாடமாக வாராதது நோக்கி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து உயர்ந்த சடிதத்தில் தெளிவாய்ச்சிட்டப்பட்டுள்ளது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் முக்கியமான இரகசியங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு இது போன்ற நூல் தமிழில் பிறிதொன்றின்றென்பது அதனது விஷய அட்டவணையைப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இந்நூல் மோட்சவிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவர் கையிலும் இன்றியமையாதிருக்கத் தக்கதாம்; சகல வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் எளிதிலறிந்து கொள்வதற்கு ஓர் தீபம் போல்வதாம்.

ராப்பர் பைண்ட் விலை அணா 10.
காலிக்கோ பைண்ட் விலை அணா 12

நவநீதசாரம் (வினு விடை).

வசனம்.

இது வாசிட்ட முதலிய நூலகளின கருததுகளைச செவ்வனே விளககும. இபபுத்தகம படிப்பதால வாசிட்டமுதலிய அரியபெரிய நூல்களின் இரகசியஙகளையெலலாம எளிதில் தெரிந்துகொளளலாம. 158 பககஙகொணட புதிய பதிப்பு. காலிக்கோபைணட் விலை அணா 8.

வாக்கியசுதையென்னுந்

திருக்குத் திரிசிய விவேகம்.

மூலமும் உரையும் (மொழிபெயர்ப்பு)

இஃது அநேக வேதாந்த சாஸதிரஙகளின ஆசிரியரும், சங்கரபீடத தாசிரியரா யெழுந்தருளியிருநதவருமாய வித்தியாரணணிய சுவாமிகளா லருளிசசெயயப்பட்டது. வேதாந்த சாஸ்திரங்களின முககிய அபிபபிராயததை மிகவும் சுருக்கமாகவும தெளிவாகவும விளககியிருபபதுபறறி இது முமுட்சுக்க ளொவவொருவராலும பொனனேபோற் போறறப்படுவது. சமாதிபுரிய விருப்புளள ஒவவொருவருககும இன்றியமையாததாயுளள இக்நூல சுத்தப பதிபபாக உயர்நத கிளேஸ் கடிததத்தி லசசிடபபட்டிருக்கினறது விலை அணா 2.

திருக்குறள் பரிமேலழகருரை,

தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரை

விலை ரூபாய் 6.

இப்புத்தகம் டிமமி 8 பககங்கொணட அளவில் 1300 பக்கங்களுககு மேறபட்டது, 2 வாலயமாகக கலிககோ பைணட் செயயபபட்டுள்ளது. உபாததியாயர் சகாயமில்லாமலே பரிமேலழகருரையின அருமை பெருமைகளை யெல்லாம் இதனால நனகுணாநது தெரிநதுகொளளலாம தெளிபொருள் விளககம, கருத்துரை, குறிபபுரைகள பரிமேலழகருரைக்கிணஙகப் புதிதாய எழுதபபட்ட முதற் பதிப்பு.

திருவாசகம்,

இது பிழையறப்பரிசோதித்து,

உயர்நத கிளேஸ் கடிதததில அச்சிடபபட்டுள்ளது.
பாககெட்சைஸ் $5\frac{1}{2} \times 3\frac{1}{2}$ அஙகுலம அளவு.

காலிக்கோ பைண்ட் விலை அணு 10.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்.

விலை ரூபாய் 4.

இநநூல வேதவித்தும பிரஹமவிததுமாகிய மஹாத்மா ஸ்ரீ சாதுநிச்சலதாஸரவர்களா லியற்றப்பட்டது

வேதாந்தத்தின் பிரக்கிரியைகளையெல்லாம் தருக்கவாயிலாக நன்கு விளக்கிக்கூறும் இது ஹிந்தி பாஷையிலிருந்தல் பற்றி அதனைத் தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாக்குவான் கருதி **விசாரசந்திரோதயம், தர்க்ககௌமுதி, ஹடயோகப்பிரதீபிகை, ஸ்ரீவிருத்திரத்னவலி, பாலபோதம், அபரோக்ஷாநுபூதி, தத்துவமஸி மகாவாக்கியம், சுவாத்மநிரூபணம், வேதாந்தபரிச்சேதம்** முதலிய நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாசிரியரும் பெரியாருமாகிய **தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமத் வே துப்புசாமிராஜு அவர்களால்** தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ விருத்தி ரத்னவலி.

(ஹிந்திபாஷை மொழிபெயர்ப்பு)

விலை அணா—12

இந்நூல் ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரத்தைச் சங்கிரகித்துக் கூறுவது. இதனாசிரியர் பண்டித சிரோமணியும் பிரஹ்மநிஷ்டாபரருமான ஸ்ரீ ராமபரஜீயவர்கள் இது தமிழ்மக்களியாவருக்கு முபயோகமாமாறு ஸ்ரீமத்-வெ குப்புசுவாமிராஜு அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

ஸ்ரீபாலபோதம்.

(ஹிந்திபாஷை மொழிபெயர்ப்பு).

விலை ரூபாய் ஒன்று

இந்நூல்மேற்படி ஸ்ரீ ராமபரஜீ அவர்களால் ஹிந்திபாஷையில் இயற்றப்பட்டது. ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியத்தை யென்பது உபதேசவடிவமாகக் கூறுமிது தமிழ்மக்கள் யாவருக்கும

பயன் படுமாறு ஸ்ரீமத்-வெ குப்புசாமிராஜு அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

மோட்ச சாதன விளக்கம்.

விலை ரூபாய் 2

இதில் ஏறக்குறைய அரியபெரிய 300 விஷயங்கள் பிரமாண சகிதமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் நல்லாசிரியரிடத்துப் பல வருடங் காத்திருந்தறியத்தக்க விஷயங்கள் பலவும் தெளிவாயறிந்துகொள்ளலாம். இது மோட்ச விச்சை யுள்ளவர்கட்குப் பரமசாதனமா யுள்ளதென்பது இதன் பெயராலேயே நன்குவிளங்கும். இது டிம்மி 72 பாரங் கொண்டது.

வேதாந்த பரிபாஷை.

(சமஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு)

இதுவரைக்குந் தமிழில் வாராதது

இது வேதாந்த வித்வ சிரோமணி யென்று மிகப்பிரசித்தி பெற்றுள்ள தர்மராஜ தீட்சிதராலியற்றப்பட்டுள்ளது. இஃதெட்டுப் பரிச்சேதமுடையது. இதனால் வேதாந்தத்திற்குரிய பிரமாணங்க ளிவைகளென்பதும் அவற்றின் பயனும் வேறு அநுபவ ரகசியங்களும் தெளிவா யறிந்துகொள்ளலாம்.

காலிகோ விலை அணா 12. ராப்பர் விலை அணா 10.

தர்க்கபரிபாஷை குறிப்புரையுடன் அச்சில்.

சர்வதரிசன சங்கிரகம் - மொழிபெயர்ப்பு. இதிற சார்வாக முலிய 16 மதசித்தாந்தங்க ளடங்கியிருக்கின்றன. அச்சில்.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் பாடபேதத்துடன்		0	8	0
ஊடயோகப பிரதீபிகை (யோகநூல)		1	8	0
தத்துவமசி மகாவாக்கியம	,, ராப்பா	0	2	0
அபரோக்ஷானுபூதி	,, ,,	0	2	0
சுவாத்மநிரூபணம	,, ,,	0	3	0
தருக்கவிகளமுதி	,, ,,	0	4	0
வேதாந்தபரிசசேதம்	,,	0	6	0
பஞ்சதசபபிரகரணம வசனம் வினாவிடை காலிக		1	0	0
கோ பிரபுலிங்கலீலை	,, ,,	0	12	0
ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸதிரககோவை		0	10	0
சூதசங்கிதை (செயயுள)	,,	1	8	0
ஸ்ரீ பகதலீலாமருத வசனம்	,,	3	0	0
நாலடியார் மூலமும் உரையும இங்கிலீஷ்மொழிபெயாப்புடன	,,	1	2	0
துவைதசைவ கணடனம — முதற்பாகம காலிக்கோ		2	0	0
துவைதசைவ கணடனம — இரண்டாம்பாகம்		1	8	0
ஔவை குறள		0	2	0
அததுவிதவுணமை (ராயல 32 பேஜில)		0	1	0
திருவிளையாடற புராணம மூலம காலிக்கோ		1	8	0

கோ. வடிவேலு செட்டியார்.

தமிழ்பபண்டிதர், 15, வேங்கடாசல ஆசாரிவீதி,

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை

ஓம்

தத்ஸத்

பரப்ரஹ்மணே நம:

மதுசூதன சரசுவதி சுவாமிகளருளிச்செய்த

சித்தாந்தபிந்து.

இது

நன்னிலந்தாலூக்கா, விஷ்ணுபுரம்

பிரம்மஸ்ரீ. வி. ஸா. இராமசந்திர சாஸ்திரியார்

அவர்களால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை, ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களாலும்,

ம. சண்முக முதலியாரவர்களாலும்,

செவ்வியநடையிலெழுதப்பட்டு,

சென்னை, வேப்பேரி

கமலநாயகி அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

இதன் விலை, அணா 10

To

M. R. Ry.

P. Rajarathna Moodr. Avl. B.A.,

a Presidency Magistrate in the

CITY OF MADRAS.

A man of towering intellect who combines in himself the virtues of the East and the culture of the West, a gentleman every inch and who is the pride of our Hindu community

THIS SMALL WORK

is dedicated

on account of his profound knowledge of the Adwaita Vedanta Philosophy of the Hindus and as a humble token of affection and esteem.

BY THE PUBLISHERS.

ஓம்

தத்ஸத்

பரப்ரஹ்மணே நம:

முகவுரை.

எக்காலத்தில் தருமத்திற்குக் குறைவும் அதர்மத்திற்கு அபிவிருத்தியு முண்டாகின்றனவோ அக்காலத்திற் பரமேசுவரன் காலதேசநிமித்தங்களுக் கேற்றவாறு வந்தவதரித்து அதருமத்தைக் குறைத்துத் தருமத்தை யபிவிருத்தி செய்கின்றா ரென்று பெருநூற்கள் கூறியவாறு, பரமேசுவரன் சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகளாகவும் அவதாரஞ் செய்தன ரென்பதும் மிகுபிரசித்தம். அவர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 2000 வருடங்கட்கு முன்னாக கேரளதேசத்தில், திருவாஞ்சிக்களத்திற் கடுத்துள்ள காலடி யென்னுங் கிராமத்திலவதரித்து இளமையிலேயே துறவறத்தை மேற்கொண்டு கோவிந்த பகவத் பாதாசாரியர் வாயிலாகப் பிரஹ்மோபதேசம் பெற்று அவைதிகங்களான சார்வாகம், இருவகைச் சமணம், நால்வகைப் பௌத்தம், காபாலிகம், பைரவம் முதலிய மதங்களை நிராகரணஞ் செய்து அத்வைத சித்தாந்தத்தைப் பிரகிதப்படுத்தியதோடு அதனைப் பின்னுள்ளாரு மறிந்து சாவதுக்க நிவிர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தியும் அடைதற் பொருட்டுப்

பிரஸ்தானத்திரய பாஷியம், சகஸ்திரநாம பாஷியம், அஸ்தாமலக பாஷியம், விவேக சூடாமணி, ஆத்மானாத்ம விவேகம், ஆத்மபோதம், வாக்கியவிருத்தி, சிவானந்த லகிரி, சௌந்தரிய லகிரி, சிவபுஜங்கம், ஹரிமீளே, விஜ்ஞான நௌகா, மநீஷாபஞ்சகம், விவேகசடகம், தடசிணு மூர்த்தி யஷ்டகம், தசகம் முதலிய நூற்களையும் அருளிச் செய்தனரென்பதும் பிரசித்தம்.

இப்பாஷிய முதலியவைகளுள் சில வறிதற்கரியன வாயும், சில வறிதற்கௌளியனவாயு மிருக்கின்றன. அறிதற் கெளியனவாயிருக்கும் நூற்களுள் தசகமென்பதும் ஒன்று. அஃது இந்நூலின்கண் "நபூமி நதோயம்" எனனும் சுலோக முதல் "நசைகம் தத்நயத்" என்றவரையிலுள்ள பத்துச் சுலோகங்களாம். அந்தத் தசகத்தின் வியாக்கியானந்தான் சித்தாந்தபிந்து வென்னும் இந்நூல் அச்சுலோகம் பத்தனுள் முதல் மூன்று சுலோகங்களால் வாதிவிவாத நிராகரண பூருவகமாகத் துவம்பதார்த்த நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டிருக் கின்றது. ஏனைய சுலோகங்களால் தத்பதார்த்த விஷயமான வாதங்கள் நிராகரணஞ் செய்யப்பட்டு அதனார்த்த நிர்த் தாரணமும், வாக்கியார்த்த நிர்ணயமும், அதன் பிரயோ சனமும் சங்கிரகமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சங்கரபகவத் பாதாசாரிய சுவாமிகளது சிஷ்யப்பிர சிஷ்யபரம்பரையில் வந்த மதுசூதன சரஸ்வதி யென்னும்

---

* பிரஸ்தானம்—வழி, திரயம்—மூன்று அவை உபநிஷத்து, கீதை, வேதாந்தசூத்திரங்களென்னு மூன்றுமாம்.

பெரியார்தாம **சித்தாந்த பிந்து** வெனனும இநநூலை இயறறியவர். இதன்கண அத்வைதததின விஷயம யாவும எளிதி லறியுமாறு சஙகிரகமாகக கூறபபடடிருககினறன. இவா இறறைககு ஏறககுறைய இருநூறு வருடஙகடகு முன்னா உததரதேசததி லிருநதனரெனறு விதவானகளது வியவகாரததினறு தெரியவருகினறது. இவருககு விசுவேசுவர சரசுவதி குருவெனறும, இராமசரசுவதி பரமகுருவெனறும, மாதவசரசுவதி விததியா குருவெனறும தெரியவருகினறன. இவரது வரலாறறைக கிரமமாக அறிதறகுரிய ஏதுககள் ஒனறுஙகிடைததில.

இம்மதுசூதன சரசுவதியாரா லியறறபபடடவை அததுவைதசிததி, சமக்ஷேபசாரீரக வியாககியானம, கீதையின கூடாாததநிபிகை யெனனும வியாககியானம், சிவமகிமநஸ் தோததிரததின சிவவிஷ்ணுபரமடகா, ஆனநத மநதாகினி யெனனும கிருஷ்ண பரமான ஸ்தோததிரம, பிரஸதான பேதமெனனும அதவைதப் பிரகரணம, பகதிரசாயன மென்னும பகதி சாஸ்திரம, சிததாநதபிநது வெனனும தசசுலோகியின வியாககியான முதலியவைகளாம.

தசகமெனனுந தசசுலோகியின் வியாககியானமாகிய சிததாநத பிந்துவிறகுப பிரஹமானநத சரசுவதியெனபவா டீகாசெயதிருககினறனா. அநத டீகாவி (விளககவுரையி) னினறுஞ் சிலவிஷயம அததியாவசியகமாய வேணடுமிடத தெடுதது இபபுத்தகததின குறிபபுரையி லெழுதப பட்டிருககினறன.

சித்தாந்தபிந்து வென்னும் இந்நூல், நன்னிலந் தாலூக்கா, விஷ்ணுபுரம் வியாச சூத்திர சங்கரபாஷ்யத் தமிழ்மொழிபெயர்ப் பாசிரியரும், தார்க்கிக சிரோமணி அப்பா சாஸ்திரியா ரவர்கள் சிஷ்யரும், கௌஹித கிரருமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ இராமசந்திரசாஸ்திரியாரவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

யாங்கள் இதனைச் செவ்வியநடையிலெழுதி யச்சுவாகன மேற்றி வெளியிட்டனம். இதன்கண் அத்தியாவசியமாய் வேண்டுமிடங்களில் இருதலைப்பிறைக்குள் அருத்தமும் விளக்கவேண்டிய விடங்களில் வேண்டிய வளவு சுருக்க மாகக் குறிப்புரையு மெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலிலுள்ள விஷயம் மனவுணர்வுடைய வொவ்வொருவரு மறிந்துய்வதற்குப் பரமசாதனமா யுள்ளதென் பது இதனது அநுக்கிரமணிகையினு லினிது விளங்கும். இந் நூலிலுள்ள விஷயம் விசாரசாகரம் முதலிய நூல்களில் மேற்கோளாக வெடுத்துக்காட்டி யிருப்பதனாலேயே இத னது ஏற்றம் நன்கு விளங்கும். இஃது ஆத்மானாத்ம விசாரஞ் செய்து அனாத்மாகார விருத்தி நீங்கி இடையீடின்றிய ஆத்மாகார விருத்தியினால் தமது நிஜசொரூபத்தையுணர்ந்து ஆனந்தாகாரமாயிருக்க விரும்பும் ஒவ்வொருவர் கையிலும் இன்றியமையா திருக்கத்தக்கதென்பது இந்நூலின் இரண் டொரு பக்கத்தைப் படிப்பதினாலே செவ்வனே விளங்கும்.

இந்நூலின்கண் எஙகளது பிரம (பிராந்தி)ப் பிரமாதங் களாற பிழைகள் நேரிட்டிருபபின் அவற்றை அதவைத சிரோமணிகள் அன்புகூாநது தெரிவிப்பாராயின் அபபிழை களை மறுபதிபபிற்றிருததியசசிடுவதுடன அவர்களுக்கு வந தனமு மளிககபபடும.

எஙகள கருததிற கிசைநதவண்ணம தேக சிரமததை யொருபொருளாகக கருதாது வடமொழியிலுள்ள இந நூலைத் தமிழில மொழிபெயாத்துத தநத ஸ்ரீ இராமச சநதிர சாஸ்திரியா ரவாகளது நனறி யெஞ்ஞான்றும் மறக் கததககதனறும.

தமிழுலகம அதவைதசிததாநத தாறபரியததைச சுருககமாக வெளிதிலுணாநதுய்யுமாறு இநநூலைச சமஸ கிருததததினினறு தமிழில மொழிபெயர்தது அசசிட்டு முடியு மாறு பிரேரேபிதத பரமேசுவரன இஃதெஞ்ஞான்றும நிலவுமாறும அருள்புரிவாராக.

இதிற பிழையுள தாயினு உலகம பொறுகக.

சென்னை, 3-7-06 — கோ-வ ம-ச.

உ

சிவமயம

பிழை திருத்தம்.

பககம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்
9	5	மிலலை	முடையனவனறு
14	12	ஆதமாவானது	ஆதமாவினது
27	6	மிருததி	மிருததியு
29	13	ஙிாதாமம	ஙிாததாமம
41	17	சைதனனிட	சைதனனியம
45	18	டாதலால	டானதால
49	21	ஙியம	ஙிடமத
73	2	(ஆ) பிரஹமததுடன	பிரஹமததுடன
87	1	பீனம	பீனம—
91	12	பிரகாசமாளுநத	பிரகாசமானஆனநத
96	5	இரணணியகறபரோ	இரணணிய'காபபரோ
103	12	தததமமால	தததமால
108	21	றும	றும)
117	23	ஆவ	ஆவர

ஓம

ததசத

பரபரஹமணே நமஃ.

சித்தாந்த பிந்துவின்

அநுக்கிர மணிகை.

அகமபிரததியததிலை சுததமான சிதாதமாவினைகண வாதிகளின விவாததததாற ... தேக ...ணடாகுமபோது

வார்த்திககாரர்மதம்.

தத்பதார்த்த நிரூபணப் பிரகரணம் (72-92)

திருக்பதார்தத நிருபணப் பிரகாணம் (93-97)

திருசியபதார்த்த நிருபணப் பிரகரணம் (98-107)

சித்தாந்தபிந்துவின் அநுக்கிரமணிகை

முற்றிற்று.

உ

அறிக்கை.

		ரூ.	அ.
வேதாந்த சாரம் (வினாவிடை)	ராபா	0	10
	காலிகோ	0	12
நவநீதசாரம் (வினாவிடை) . .	,,	0	8
நாநாஜீவவாதககட்டளை, குறிப்புரையுடன்	ராபா	0	4
வாக்கியசுதையென்னும் திருக்குத்திருசிய விவேகம் மூலமும் உரையும்	,,	0	2
மோக்ஷசாதன விளக்கம் (வினாவிடை)	காலிகோ	2	0
வேதாந்த பரிபாஷை (சமஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பு, வசனம்	ஷை	0	12
தாயுமானசுவாமிகள்பாடல் மூலம் பாடபேதத்துடன்	ஷை	0	8
திருவாசகம் மூலம் (பாக்கெட்சைஸ்) புதிய பதிப்பு	ஷை	0	10
திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, தெளிபொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரை, 2-வால்யம்	ஷை	6	0
பாலபோதம் .	ஷை	1	0
விருத்திரத்னாவளி . . .	ஷை	0	12
அடயோகப்பிரதீபிகை . .	ஷை	1	8
வேதாந்த பரிச்சேதம் . . .	ராபா	0	6
ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரம் ...	காலிகோ	4	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	ஷை	1	0
பிரபுலிங்கலீலை வசனம்	ஷை	0	1

ஸ்ரீகுமாரதேவா சாஸதிரககோவை	காலிகோ	0	10
சூதசஙகிதை (செயயுள)	ஷை	1	8
ஸ்ரீபகதலீலாம்ருத வசனம்	ஷை	3	0
நாலடியாா மூலமும, உரையும, இஙகிலீஷமொழி பெயாபபுடன	ஷை	1	2
துவைததைவகணடனம ஷை — முதறபாகம்	ஷை	2	0
துவைததைவகணடனம ஷை — இரணடாமபாகம்	ஷை	1	8
ஆசாரததிரட்டு	ராபர்	0	4
ஔவைககுறள		0	2
ரிபுகீதைததிரட்டு, குறிபபுரையுடன (அசசில)			

வி-பி சாாசு பிரததியேகம்.

கோ. வடிவேலு செட்டியார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
15, வெஙகடாசல ஆசாரிவீதி,
சோமஸேசுவரன பேட்டை, சென்னை.

ஓம்

ததஸத்.

பரபரஹ்மணேநம:.

* சித்தாந்த பிந்து

துவம்பதார்த்த நிரூபணப் பிரகரணம்.

மஙகள பூாவகமான *1. பிரதிஞஞா சுலோகம.

ஸ்ரீசங்கராசாரிய நவாவதாரம
விஸவேஸ்வரம விஸ்வகுரும பிரணமமிய
வேதாநத சாஸ்திர சிரவணலலாநாம்
போதாய குர்வே கமபிபமிரயதநம்.

(இதன பொருள.) சஙகரா சாரிய ரூபமாகப் புதிதாக அவதரித்தும உலகஙகளுககுக குருவாகவுமிருககிற விசுவேசனை நமஸ செயது வேதாநத சாஸதிரததைச சஙகிரகமாகக கேடக இச்சை யுளளவாகட்குப போதமாமபொருட்டு ஒரு கிரநதமியறறுகிறேன.

---

* வேதாநத சிததாநதமாகிய சமுததிரததின பிநது எனபபடும. சிததாநதம-பிரமாணமுடையதென வுடனபட்டது, பிநது-துளி; எனவே, சிததாநதபிநதெனபதன திரணடபொருள சிததாநதமுடையதென வுடனபடட விஷயததில மககளுககு மிகவுமினறியமையாததான பகுதியை யுணாததும சிறுநூலெனபதாம.

*1. பிரதிஞஞை—நநதுணிபுரைததல.

அவதாரிகை.

இந்தச சமசாரததிலிருககிற சகல ஜீவாகளையும நேரா கவும பரமபரையாகவும கரையேறற வேணடுமெனனு மிச சையுளள பூசசியபாதரான ஸ்ரீ சஙகராசாரியா அநாதமாக களாகிய சரீராதிகளிலும விலடசணமான நிததிய சுதத புதத முகத சுபாவமான ஆதமசொரூபததைப போதிக கும பொருடடு அடியில வரும பததுச சுலோகஙகளை யரு ளிசசெய்தனர்.

1. ஆதமதத்துவப் பிரதிபாதனத்தின் ஆட்சேப சமாதானங்கள்.

(ஆடசேபம) *2 இதமாகார விருததிககு விஷயமான அநாதமாககளிலும வேறுன *3. அஹமாகாரவிருததிககு விஷயமான ஆதமாவைச சகலப பிராணிகளும நானிருககி றேனெனறறிகினறன, துககததையு மநுபவிககினறன. ஆகையால, தெரிநத அாததததை (சாஸதிரோகதமாகவேண டும) தெரிவிபபதாலும, பிரயோசன மறறதா யிருபபதா லும ஆதமததுவப பிரதிபாதனம வியாததமாம.

(சமாதானம) சிதபாசியதததுவ [சிரவணாதிகளால பரிபாகததையடைநத மனோவிருததியில அபிவியகதமான சிததினலவிளஙகும தனமையாகினற] எதுவினலதேகே

---

*2. இதமாகாரவிருததி-இதுவெனும வடிவஞானம

*3 அஹமாகாரவிருததி-நானெனனும வடிவஞானம

திரியமனஙகள இதமாகார விருததிககு விஷயமா யிருநதாலும அகண்டாகாரமனோவிருததி யுணடாகினறதறகு முனனா அஹமாகாரவிருததிககு விஷயமாகத தோனறுகினறன. தோனறுவதால, அவைகளுககும ஆதமாவுககும *4 தாதாதமியாததியாஸம சமபவிககினறது. சமபவிபபதால சுததமான ஆதமாவிலும துககம முதலிய அததியாஸஙக ளேறபடுகினறன. ஏறபடுவதால, *5 சமூலமான அநத அததியாசஙகடகுச சாஸதிரீயமான ஜீவபபிரஹம ஐககிய ஞானததால நிவிருததியுணடாகிறது. ஆகையால தெரியாத அரததததைத தெரியபபடுததுவதாலும, பிரயோசனததுடனகூடி யிருபபதாலும ஆதமததுவப பிரதிபாதனம வியாததமனறு.

அநத ஆதமததுவததிறகுத "ததவமஸி" "அஹமபிரமாஸமி" முதலிய வேதாநத வாககியஙகளே பிரமாணம. அநதவேதாநத வாககியஙகளும பதாாதத ஞானமூலமாகவே பிரமாணம. ஆகையால, பிரகிருத வாககியாாததஙகடகு அநுகூலமான தத்துவமபதாாததஙகள இதரப பிரமாணஙகளால சிததிககாமையால அவறறையும சாஸதிர வாயிலாகவே அறிநது கொளளலவேண்டும், *6. யூபம ஆக

*4. தாதாதமியாததியாசம-ஒனறெனனும பிராநதி.

*5 சமூலமான-காரணமான அஞஞானத்தோடு கூடிய

*6 "யூபததில பசுவைககட்டு, ஆகவநீயததில ஓமம பணணு" எனனும வாககியாாததஙகளி லடஙகிய யூபமெனபது யாது? ஆகவநீயமெனபது யாது? எனறு ஆராயவுழி, எடுப் பட

வநீய முதலிய பதார்த்தஙகளைப்போலும.

" யதோவா இமானி பூதாநி ஜாயநதே
யேந ஜாதானி ஜீவநதி"

(இ-ள) எதினின்றும இநதபூதஙகள உணடாகின்றனவோ உண்டான பூதஙகள எதனுல ஜீவிததிருககிருககின்றனவோ

என்றறெருடககததுச சிருஷ்டியாதிகளைப பறறிக கூறும சுருதிகள ததபதவாசசியாாததததைதக கூறுகின்றன.

" சததியம ஞானம அநநதம"

என்றற்றெருடககததுச சுருதிகளோ தத்பத லடசியார்ததததைதக கூறுகின்றன.

" தத்யதா மஹாமதஸியஃ உபேகூலே
அநுசஞசரதி பூாவஞச அபரஞச ஏவமேவ
அயம்புருஷஃ ஏதாவுபௌ அநதௌ
அநுசஞசரதி ஸொபபஞநதஞசபுத்தாந்தஞ்ச"

(இ-ள்) ஒரு பெரிய மசசமானது இருகரைகருள் அஙகுமிங குமசஞசரிப்பதுபோல இநதபுருஷனும ஜாககிர சொப்பன சுஷுப்தி அவஸதைகளில மாறிமாறிசசெல்கிருன.

டையாயச செதுககியுளளதோா ஸதமபம் யூபபதத்தின ஆத்த மாகவும, ஆதானம முதலிய சமஸகாரததா லேறபட்ட அகனி ஆகவநீயபததகின ஆததமாகவும சாஸதிரவாயிலாகவே அறியப படுவனவா யிருககின்றன.

என்றறறெருடக்கததுச சுருதிகள துவம்பத வாசசியா ர்த்ததைதக கூறுகின்றன.

" யோயம விஞ்ஞானமயஃ
பிராணேஷு ஹிருதயந்தர்
ஜோதிஃ புருஷஃ நதிருஷ்டேஃ
திருஷ்டாரம பஸ்யேஃ.

(இ-ள) எவன விஞ்ஞான மயனே அவன பிராணுதிகளிலும பினனன; இருதயததிறகுளளே ஜோதிசொரூபனுன புருஷன (விருததி) ஞானததைப பிரகாசம பணணுகிறவனைப பாாததல முடியாது.

என்றற்றெருடக்கததுச சுருதிகள் துவம்பத லட்சியா ாததததைதக கூறுகினறன.

ஆகையால, முதலில அவாநதர வாககியததினுல் சுதத மான ஜீவபபிரஹமங்களின் அநுபவம உண்டாகித தததுவ மஸியாதி வாககியஙகளில அநுபவிககபபடட முககியார்த் தஙகளான ஜீவபபிரஹ்மஙகளின அபேதாநவயம் பொருந தாதாகையால இலககணையால் சுததாகளான ஜீவபபிரஹ மததின *7. ஸ்மரணம பொருநதும; ஏனெனின,

*7. இநத ஸமரணமுணடாதறகு முனனாச சுதத (சைதன் னிய) ததின அநுபவமுண்டாகாமையின அதன ஸ்மரணம (நினை பபு) எஙஙனம பொருநதுமென ஆக்ஷேபிததல் கூடாது; ஏனெ னின, சுஷுப்தியில நிாவிகறபமான சுதத சைதனனியததின அநு பவததை ஒபபுககொணடிருககினறமையின அதன ஸமிருதி பொ ருநது மெனபதில யாதோா ஆசஙகையுமினறும.

1. சுஷுப்தியில் நிர்விகலபமான சாக்ஷி சைதன்னியத தின அநுபவம ஒப்புககொளளபபடடிருபபதாலும,

ii. அதவிதீயமான பிரஹமததைத தெரிவிககும பொரு ட்டுப பிரவிாததிதத சததியஞாஞதி பதஙகட்கு உபாதி விசிஷ்டமான சைதனனியததினகண் சகதியிருநதாலும சைதனனியததினமாததிரம தாதபரியமாதலால அச சைதனனியாமசததிலேயே சமஸ்காரம பிரகாசத்தை அடைவதாலுமெனக.

2. பரவாதிகள் *8 சம்மதி.

ஆகாசாதி பதததாலும நிாவிகலபமான ஸ்மரணமுண் டாகினறதெனறு தததுவசிநதாமணிக்காரா முதலியோா அபிபபிராயபபடடிருககினறனா; சபதததின சகதிஞா னம தாதபரியாதீனமா யிருபபதால,

இதனுல் மகாவாககியாாதத ஞானமுண்டாகுமபோது பிரமிதி பிரமாதா இவைகளின பானம (தோறறம) வேண டியதெனனும சிலா பக்ஷமும தளளபபடடது, *9. அசம

---

*8 பரவாதி எனறது தாககநூலு ளொனருகிய தததுவ சிநதாமணி நூலாசிரியரை.

*9 சமாதி-சமபிரஞஞாதம, அசமபிரஞஞாதமென இரு வகைததாம. அவறறுள விஜாதீய பிரததியய விாததிகளின அந தாாயமினறிய (அஞதமாகார விாததியின மறைபபினறிய) தயில தாரைபோனறு இடையீடிலலாத சஜாதீய (தனனினமான) பிர

பிரஞ்ஞாத சமாதி சுருதிஸ்மிருதிகளில பிரசித்தமாயிருப் பதால.

(மகாவாககியாாதத போததகில சுத்தப் பிரஹமமே விஷயமெனறு சொலலப்படடிருக்கினறதென்பதுகூடாது; அவாநதர வாககியார்ததமும சுதத சிதரூபமாகையால் மகா வாககியம *10. அநுவாதமாகுமெனின, விடை வரு மாறு:—)

பிரஹமம பரோக்ஷமாயிருககிறது, சதவிதீயமா (இர ண்டாவதோடு கூடியதா)யிருககினறதெனனுமபிராநதி யிரு பபதால் அவாநதர வாககியாாததமாகிய தததுவம பதா ாததமாததிர அநுபவததாலேயே பிராநதி நிவிாததி யுண டாகிறதிலலை ~~வாக்~~கியாாததஙகடகு அபேதம தோனறு வதால புனருகதி (கூறியது கூறல) யிலலை.

இலக்ஷியார்ததமும் ஒனருயிருப்பதால் அகண்டார்த தமா யிருககிறது; பதததிறு லுண்டான ஸ்மரணமும

ஹ்மாகார விாததிப பிரவாகம சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியாம. இது சவிகறபசமாதி யெனறும சொலலபபடும

சகல விாததிகளின நிரோததத்தோடு சிததம நிாவிகறபப பிரஹ்மாகாரமாக நிலைததல அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியாம |இது நிாவிகறப சமாதியெனறுஞ சொல்லபபடும.

*10 அநுவாத மெனினும் வழிமொழிதலெனினும் ஒககும். ஒருபொருளை முனனரெடுததுக கூறுவது புரோவாதம அதனை யொருநிமிததததாற பினனருமெடுததுக கூறுவது அநுவாதமாம.

நிர்விகற்பமான வாக்கியார்த்தத்திற்கு அநுகூலமாயிருப்ப தால்; நிர்விகல்ப அநுபவம்போலும். இதில் விரோதமின்று. சவிகற்பமான வாக்கியார்த்த போதத்தில் சவிகற்பமான பதார்த்த ஸ்மரணம் காரணம். பிரகிருதத்திலோ வாக்கி யார்த்த போதம் நிர்விகல்பகமா யிருக்கின்றது. அது *11. பிரமையா யிருப்பதால் அதற்கே அஞ்ஞான நிவார்த் தக சாமார்த்தியமிருக்கின்றது. ஆகையால் *12. லக்ஷிய தாவச் சேதகமன்றி லக்ஷணை பொருந்தாமையில்லை. பிரகிருத வாக்கியார்த்தத்திற்கு அநுகூலமான பதார்த்த ஸ்மரணமே சக்தி லக்ஷணை சாதகியமாயிருக்கிறது.

3. விசாரத்தின் ஆக்ஷேப சமாதானங்கள்.

(ஆ) அங்ஙனமாயின் வேதாந்த வாக்கியங்களாலேயே பதார்த்த ஸ்மரணமும் வாக்கியார்த்த ஞானமும் உண்டா யிருக்க அவ்வேதாந்த வாக்கியங்கள் சுயமாகவே பிரமாண மாயிருப்பதால் அவற்றால் அஞ்ஞானத்திற்கும் அதன்காரி யத்திற்கும் நிவிர்த்தி யுண்டாகும்போது விசாரத்தால் பிர யோசனம் யாது?

(ச) நீசொன்னது வாஸ்தவந்தான். வேதாந்த வாக்கி யங்கள் ஸ்வயமே பிரமாணமாயிருப்பதால் நிர்விகல்பகமான

---

*11 ஸ்மிருதியின் வேறாய அபாதிதப் பொருளை விஷய மாகவுடைய ஞானம் பிரமையெனப்படும்.

*12. லக்ஷியதாவச் சேதகம்-லக்ஷணையாலறியப்பட்ட பொ ருளை வரைந்துகொண்டிருப்பது.

ஆத்மசாக்ஷாதகாரதகதை யுண்டுபண்ணுகினறன ; ஆயினும் அநத வேதாந்த வாககியஙகள் மநதபுததி யுளளவர்கட்கு வாதிகளின் விவாததகதாலுணடான சமசயமாகிய பிரதிபநத மிருபபதால அஞஞானததை நிவிரததி பண்ணும சாமாததியமில்லை. விசாரததாலோ சமசயம் நிவிரததியாகிறது. அபபோது நிர அபவாத (சமசயமினறி) அஞஞானநிவிர்ததி யுணடாகினறது. ஆகையால, சமசயததிறகுக காரணமான வாதிகளின விவாததகதை யொழிககும பொருட்டு விசாரம ஆரமபிததல தகுதியாம:

அவற்றுள முனனாத துவமபதாத்ததகிலுளள விவாதங்கள காட்டபபடுகினறன·—தகபதாததம சாஸதிர தாதபரியததிறகு விஷயமா யிருபபதால சிரேஷ்டமாயிருபபினும துவமபதாததம (ஜீவன) சாஸ்திரபலமாகிய மோக்ஷததை யடைவதால் ததபதாததததைவிட சிரேஷ்டமாம.

4. துவம்பதார்த்த (ஜீவ) லட்சணபேதம்.

துவமபதாததததில விவாதமானது சொலலபபடுகினறது.—

தேகாகாரமாகப பரிணமித்த நானகு பூதஙகளே துவமபதாததமென்பர் சாாவாகாகள, சக்ஷுராதி முதலிய இநதிரியஙகள தனிததனியே துவமபதார்ததமெனபா சாாவாகாகளுள ஏகதேசிகள; சக்ஷுராதிகளின சமுதாயமே துவமபதாததமெனபர் சிலர், மனமென்பா சிலா; பிராணனெனபா சிலர்; க்ஷணிக விஞஞான மெனபா சுகதாகள (யோகாசாரா); சூனியமெனபா மாததியமிகாகள; தேகேந்

திரியஙகளைக் காட்டிலும வேருகத தேகபரிமாணமுள்ளவனெனபா திகம்பரா (சமணா), காததா போகதா ஜடன விபுவெனபா வைசேஷிகர், தாாககிகா (நையாயிகா), பிரபாகரா; ஜடன போதசொரூபனெனபா பாட்டாகள; போகதாவும (காததாவலல) கேவல போதசொரூபனுமா மெனபா சாஙகியா, யோகியா, அவிதயையிஞல் காததுருததுவமுதலிய தாமஙகளுடன கூடினவனும பரமாாததததில தாமமறறவனும பரமானநத போதசொருபனுமாமெனபர் வேதாநதிகள. இபபடிச சாமானியமாய அஹமபிரததியயததிஞல (நான எனனுமுணாசசியிஞல) சுததமான சிதாதமாவினிடததில வாதிகளின விவாதததால சநதேக முண்டாகுமபோது அஹமபிரததியயததின் விஷய விசேஷ நிாணயம பணணுவதறகாகப பகவாஞன ஸ்ரீ சஙகராசாரியா சொலலுகிறா.

நபூமிஃ நதோயம நதேஜோ நவாயுஃ
நகம்நேந திரியமவா நதேஷாம ஸமூஹஃ
அநேகாநதிகதவாத ஸுஷுபதியேக ஸிததஃ
ததேகோவசிஷடஃ சிவஃ கேவலோஹம. (1)

பதவுரை.

சுஷுபதியேகஸிததஃ—சுஷுபதியிலசிததிததிருக்கிறவஞகவும,
ஏகஃ-அதவிதீயஞகவும,
அவசிஷடஃ-சாவதுவைதத்திறகும பாதமிருப்பினும் பாதமறறவஞயும்,
சிவஃ-பரமானநதபோதரூபஞயும், [வஞயும்,
கேவலஃ-தாமமறற வஞயுமிருககிற,

அஹம-அஹமாகாரவிர்த்திககு விஷயமானநான்
பூமிः ந-பூமியனறு,
தோயம்ந-ஜலமனறு,
தேஜःந-தேஜஸனறு,
கம்ந-ஆகாசமனறு,
இந்திரியமந-இந்திரியஙகளன்று,
வா-அலலது,
தேஷாம்-இந்திரியஙகளுடைய,
ஸமூஹःந-கூட்டமனறு,
அநேகாந்திகத்வாத-வியபிசாரியாயிருபபதால்.

விசேஷவுரை.

அஹம்பிரததியயததிறகு ஆலமபநம (அஹமாகாரவிரததிககு விஷயம்) அதவிதீயம சாவதுவைதப் பிரபஞசமும பாதிககப பட்டும, பாதிககபபடாமலுமிருககிறது, பரமானநதபோத ரூபமாயிருககிறது, அதுவே மஙகளரூபமாகையால் தாமமறறதா யிருக்கிறது இதனால அதவிதீய மெனறும, சாவப பிரமாணஙகளாலும பாதிககபபடாத தெனறும, பரமானநத போதமே அஹமபிரததியயததிறகு விஷயமெனறும் கூறும வேதாநதிகளின பக்ஷமேமேன மையுடைதது இதனை நனருக உபபாதனம பணணுமபொருட்டு (எடுததுச சொலலுமபொருட்டு) பரவாதிகளின மதஙகளை நிராகரிகக வேணடி, முதலில

‘ நபூமிः நதோயம நதேஜோ
நவாயுः நகம’ எனனும வாககியததினால்

தேகாதமவாததததை நிராகரிககினறூா. எது பூமியோ அது நானலல, எது நானோ அது பூமியலல; ஆதலால ஒனறற்கொனறு தாதாதமியமிலலையென றறியவேண்டும.

வாதி (சார்வாகன்) தனித்தனியே பூமியாதிகளை ஆத்மா வென்று ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவைகளின் சேர்க்கையே ஆத்மாவென்று ஒப்புக்கொண் டிருக்கின்றானாயினும் அவன் மதத்தில் அவயவியை ஒப்புக்கொள்ளாமையாலும், (அவய வியை யொப்புக்கொண்டால்) ஐந்தாவது தத்துவத்தை யொப்புக்கொண்டதாக முடியுமாகையாலும், சமயோகமுத லிய சம்பந்தங்களை யொப்புக்கொள்ளாமையின் சேர்க்கை யென்றவனிராமையாலும் சங்காதம் பொருந்தாதென்னும் அபிப்பிராயத்தினால் தனித்தனியே பூதங்களை நிராகரித்த தனால் பௌதிகமான தேகாத்மவாதம் நிராகரிக்கப்பட்டது.

பூத சதுஷ்டயந்தான் தத்துவ மென்று சொல்லுகின் றவன் மதத்தில் ஆவரணமின்றி (மறைவின்றி) யிருப்பதே ஆகாசம்; அஃது அசத்து; அந்த ஆகாசம் தேகத்தைக் குறித்து உபாதானமன்று. (அவன் ஆகாசத்தை யொப்புக் கொள்ளாமையால் அதனை நிராகரிக்க வேண்டுவதென்றி றகு?) ஆயினும் அத்வைத ஸித்தாந்தத்தில் ஆகாசம் பாவ பதார்த்தமே; அது தேகத்திற்கு உபாதானமென்றொப் புக் கொண்டிருப்பதால் ஆகாசமும் ஆத்மாவெனனும் பிர சக்தி (சங்கை) வருமாகையால் அஃது ஆத்மாவல்லவெ ன்று நிராகரிக்கப்பட்டது.

அல்லது 'நவாயு:' (வாயுவல்ல) என்று சொல்லு கிற வரையில் தேகாத்ம வாதத்தின் நிராகரணம் செய்யப் பட்டது. "நகம்" என்பதனால் சூனியவாதத்தின் நிரா கரணம் செய்யப்பட்டது; 'க' சப்தமானது சூனியத

தைக் கூறுகிறபடியால. இநதிரியமன்றென்பதனுல இநதிரியஙகள ஒவவொனறும ஆதமாவலலவென்று நிராகரணம செயயபபடடது. அவைகளின சமூகஙகளலல வெனபதனுல தேகாகாரமாயப பரிணமிதத அவயவியான பூதஙகளின சோககையும இநதிரியஙகளின சோககையும நிராகரிகக படடன.

முனனாச சங்காததகதை யொபபுக கொள்ளாமல தனிததனியாய்ப பூதஙகள நிராகரிககபபடடன. பினனாச சஙகாததகதை ஒபபுககொணடும பூதஙகள நிராகரிககபபடடன. இதுதான (இரணடு கக்ஷிககுமுளள) பேதம.

பூதங்களை நிராகரிததகனுல பௌதிகமான பிராண மனங்களும நிராகரிககபபடடன.

மனததை நிராகரிததகனுல் கர்ததிருததுவ போக்திருததுவ முதலிய தர்மஙகளுடன் கூடியும தேகததைவிட வேருகவும மனோ விர்ததியுமான க்ஷணிக விஞஞானமும ஆதமாவன்றெனறு நிராகரிககப்படடது; ஏனெனின்,

(1) சிததாந்தததில் ஞானம, இச்சை, சுக முதலியவைகள அநதககரணததை யாசிரயிததுக கொணடிருககினறன வெனறு ஒபபுக கொளளபபடடிருபபதாலும,

(2) காம சஙகல்பாதிகளைச சொலலத தொடங்கிய “ஸர்வம மநஃ ஏவ—எலலாம மனமே” எனனும சுருதிப பிரமாண முணமையாலு மெனக.

இபபடி வியாககியானஞ் செய்வதால தேகமுதல கேவல போகதா வரையிலுள்ள அவவவவாதிகளினால ஒப புக கொளளபபடட வஸ்துககள அநாதமாவெனறு பிரதி ஞஞை பணணபபடடன. அதன காரணததைக கூறு கினறார.

(மேறகூறிய பூதாதிகள்) 'அநேகாநதிகத வாத' (வியபிசாரியா யிருபபதால அஃதாவது நாசமுடையனவா யிருபபதால அநாதமாககள) ஆதமாவோ தேசகாலங களினால அபரிசசினனமாயிருககிறது தேசகாலங்களி னால பரிசசினனமான வஸதுககள அநாதமாககள; கடாதி போல.

(ஆதமாவானது) துவமசபபிராகபாவஙகளைக கிரஹி கக முடியாததாலும, அநாதமாகக ளெலலாம ஜடமாகை யாலும, தனனைவிட இதரமானவைகளில ஆதமததனமை யிராமையாலும, ஆதமாவொனறா யிருநதாலும சுகதுககா திகளுககு ஆசிரயமான அநதககரணங்களுககுப பேதம ஒபபுககொணடிருபபதாலும (சைததிரன சுகியாயிருககி றான, மைததிரன துககியாயிருககிறான எனனும) வியவ ஸதை பொருநதுகினறது.

(தன்னாலேயே தனனுடைய துவமசபபிராகபாவஙகள் கிரஹிககபபடடுமே யென்றால) தனனாலேயே தனனு டைய அபாவததைக கிரஹிபபதில விரோதமுணமையால கிராகிய (அறியபபடுந) காலததில கிராஹக (அறிபவன)

மின்று கிராஹகமிருக்கும்போது கிராஹியமின்று பண்ணினகாமத்தின ஹானியும், பண்ணுதகாமத்தின வரவும் நேரிடுமாகையால் துவம்சபபிராகபாவஙகள் ஆதமாவிற்கில்லை. சதரூபமான ஆதமா எஙகுமசமபநதிததிருபபதால அததியநதாபாவமும சமபவிககமாட்டாது. துவைதம மிததையாகையால அதிஷ்டான சததையுடன தாதாதமியததை யடைநதிருபபதால சுகதி ரஜதாதிகளபோல (ஆதமாவின கண) அததியஸ்தமாயிருபபதால சத தாதாதமியததோடு கூடிததோன்றாந கிரிசியததில சதபேதம பொருநதாது.

இதனுல (ஆதமாவின அபபிரதி யோகித தன்மையைக கிரஹிககும பிரமாணமிருபபதால) ஆதமா அபாவபபிரதியோகி யன்றும. தேகேநதிரியாதிகளோ அபாவப பிரதியோகிகள். ஆதலால அவைகள ஆதமாவன்று. ஆனுல சுவபபிரகாச வடிவ அதவைத ஆதமாவினிடததில அனுதி அநிாவசநீய அவிததையினுல கறபிககபபட்ட தேகாதிப பிரபஞசமும அநிாவசநீயமாமெனபது வேதாநததததின இரஹசியமாம.

(ஆ) ஆதமா போதரூபமெனபதே உன்னுடையகொளகை. சுஷுபதியில போதமிலலை, தூஙகி விழிததவனுககு மிகவும மூடனுயிருநதே னெனகிற ஸமரண முணடாகினறபடியால அபபடியிருகக ஆதமா எஙஙனம அவிநாசியென்று சொலலககூடும?

(ச) "சுஷுபதியேகசிததः"—ஆதமா சுஷுபதிககுச சாக்ஷிரூபமாயிருபபதால சுஷுபதி காலததில இலலை

யென்று சொல்லக்கூடாது. சுஷுப்தியில் ஆத்மா இல்லை யென்று ஒப்புக்கொண்டால் நித்திரையில் நான் மூடனு யிருந்தேனென்று விழித்துக்கொண்ட காலத்தில் உண் டாகிற ஸ்மரணம் பொருந்தாமற் போய்விடும்.

மாதா, மானம், மிதி, மேயம் இவைகள் சுஷுப்திகால த்தில் வியபிசாரியா (நாசமுள்ளனவா) யிருந்தாலும் அவற் றின் பாவாபாவங்கட்குச் சாக்ஷியான ஆத்மாவிற்கு மூன்று காலத்திலும் நாசமின்றும்.

(ஆ) பிரமைக்கு ஆசிரியம் பிரமாதா; அவனே காத் தா போக்தா, பிரதீபம் (விளக்கு) போல் தன்னையும் அன் னியத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றுன். ஆகையால் அவன் கடாதிகள் சாக்ஷியை அபேக்ஷிக்கின்ற வாறுபோன் றபேக்ஷிக்கிறதில்லை.

(ச) பிரமாதா *13. விகாரியாகையால் தன்னுடைய விகாரத்தைக் குறித்துச் சாக்ஷித்துவ மதற்குப் பொருந் தாது, திரிசியத்திற்குத் திருஷ்டாத்தன்மை பொருந்தாது. பிரமாதாவும் பரிணுமியாகையால் திரிசியமாயிருக்கிறுன். ஆகையால் ஏகமான கூடஸ்தன் சாவசாக்ஷி. (ஆகவே மேற்கூறிய தோஷமின்று.)

(ஆ) ஏகனுயும் பிரமை முதலிய தர்மங்கள் அற்ற வனுயுமுள்ள கூடஸ்தனைச் சாக்ஷியாக ஒப்புக்கொள்ளுதல் கூடாது; பிரமாண மின்மையால்.

---

*13. பிரமாதா—(அந்தக்கரண வாபாச) ஜீவன்.

(ச) "தமேவபாந்தம அநுபாதிசர்வம் தஸ்யபாசாசர்வமிதம விபாதி"

(இ-ள்) பிரகாசிககின்ற அவனை அநுசரிதகே சர்வமும் பிரகாசிததுக கொண்டிருக்கினறன. அவனுடைய பிரகாசத்தால் சர்வமும பிரகாசிககினறன.

"நதிர்ஷ்டேः திருஷ்டாரம பஸ்யேः"

(இ-ள்.) சக்ஷுஸ் முதலிய இநதிரியஙகளா லுண்டான ஞானததைப பிரகாசிபபிககினறவனைப் பாாததல முடியாது.

"அதிரஷ்டோ திருஷ்டா நான்னியோதோஸ்தி திருஷ்டா"

(இ-ள) அவன எலலாவறறையும் பாாககிறவன்; மற்றவைகளால் பாாககமுடியாதவன்; இவனைவிட வேறான திருஷ்டாவில்லை.

இவ்வாறுகூறும் வேதாநதப பிரமாண ராஜாவினால அவனே (கூடஸ்தனே) சர்வசாக்ஷியென்று பட்டாபிஷேகம பண்ணபபட்டிருக்கினறான. (ஆதலால் நீ கூறியது பொருநதாது.)

(ஆ) பிரமைகளுக் காசிரயமான அகூடஸ்தரான பிரமாதாககளை விட்டுப பிரமைககாசிரயமனறி யிருககிற கூடஸ்தனைப பிரமாண ராஜாவானவன (வேதாநதமானது) சாவசாக்ஷியென்று சொலவது இநதிரஜாலமே (மிகக விநதையே)!

(ச) இஙஙனம நீ இநதிரஜாலமாமெனறு சொனனது சரியே; (ஏனெனின) சொபபனமபோல பிரமாதா அவிததியா காரியமாயிருபபதால.

(ஆ) ஆயினும், திரிசிய (மன) மானது கடாதிகளைப் போல் ஜடமாகையால் எவ்வாறு பிரமைக் காசிரயமாகும்?

(ச) தாப்பணாதி (கண்ணாடி முதலியவை) போல் சொச்சமாயிருப்பதால் சித்தினுடைய பிரதிபிம்பத்தைக் கிரஹிப்பதனாலாவது சித்தோடு தாதாத்மியாத்தியாசத்தினாலாவது [பிரமாசிரயத்தன்மை திருசிய (மன) த்திற்குச் சம்பவிக்கும்].

(ஆ) ரூபமற்றதும் அவயவமற்றதுமான சைதன்னியத்திற்கு எப்படி பிரதிபிம்பங் கூடும்?

(ச) இவ்விடத்தில் என்ன பொருந்தாமை யிருக்கிறது? பிரம (மயக்க) காரணங்கள் அநேகமாயிருக்கின்றன. செவ்வரத்தம் புஷ்பத்தின் ரூபம் ரூபமற்றதா யிருந்தாலும் ஸ்படிகாதிகளில் பிரதிபிம்பித்ததாகக் காணப்பட்டிருக்கின்றது சப்தத்திற்கும் பிரதி சப்தமென்னும் பேருள்ள பிரதிபிம்பம் காணப்பட்டிருக்கின்றது இவ்விரண்டு பிரதிபிம்பங்களும் யாவராலும் அங்கீகாரம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதமப்பிரதிபிம்பம் இவ்விரண்டிற்கும் வேறுபட்டதென்று நிரூபிக்க முடியாது.

(ஆ) ஆயினும், இந்திரியக்கிராஹியத்திற்கே பிரதிபிம்பமுண்டாம்.

(ச) நீ சொன்னது சரியன்று; வியபிசாரதோஷம் வருகின்றபடியால். இந்திரியத்தினால் கிரஹிக்கப்படாததும

சாக்ஷிபபிரததியக்ஷததிஞல விளங்குவதுமான ஆகாசததிறகும ஜலாதிகளில பிரதிபிமபங காணப்பட்டிருக கினறது. வேருயின, முழஙகாலவரைககுமுளள ஜலம அதிக ஆழமுளளதெனனும ஞானம உண்டாகாமற போய் விடும்.

ஆகாசததின பிரதிபிமபம சாக்ஷிபாவியமாயிருந தாலும அதிஷ்டானததைக கிரஹிககும்பொருட்டுச சக்ஷுசு அபேக்ஷிககபபடுகிறது. இதஞல, ஆகாயம நீல வாண முடையதென்னும பிராநதியிலும சக்ஷுசுவின *14. அநவய வியதிரேகஙகள் சொலலபபடடிருககின்றன. இநதப பிராநதியில பிரகாசததோடுகூடிய ஆகாசம அதிஷ்டானமா யிருககினறது. ஆகையால பிமபம சாக்ஷுஷமா (சக்ஷுசுககு விஷயமா) யிருநதாறுன (பிரதிபிமபிப பதில) ரூபததை அபேக்ஷிககும்; பிமபம சாக்ஷுஷமனறி யிருபபின ரூபததை அபேக்ஷிககமாட்டாது.

(ஆ) ஆயினும், ஆதமா பிரதிபிமபிபபதில யாது பிர மாணம?

(ச) கேட்பாயாக. இதறகு

---

*14. அது (காரணம) இருநதால அது (காரியம) இருததல அநவயமாம. அது இலலாவிட்டால அது இலலாதிருததல வியதிரேகமாம.

"ரூபம ரூபம் பிரதிரூபோபபூவ ததஸ்யரூபம பிரதி சட்சாணுய"

(இ-ள்.) ரூபநதோறும பிரதிபிமபமாக ஆயவிடுகிருன்.

நானெனனும வியவகாரததின பொருட்டு இவனுககிதுரூபம்.

"மாயாபாஸேந ஜீவேசௌ கரோதி"

(இ-ள.) மாயையானது பிரதிபிமபத்திஞல் ஜீவேசுராகளாகச் செயகிறது.

இவை முதலிய சுருதிகளும்,

"ஏகதாபகுதாசைவ திரிஸ்யதே ஜலசநதிரவத"

(இ-ள்.) ஒனருகவும அனேகமாகவும ஜலசநதிரனபோல் காணப்படுகினறன. (வாஸ்தவததில ஆதமாவொனறு யிருப்பினும உபாதிவசததால பலவாகக காணப்படுகின்றது.)

எனனும ஸ்மிருதியும,

"ஸஏஷஇஹ பிரவிஷ்ட:"

(இ-ள.) அவனே இநதச சரீரததில பிரவேசிததான.

"ஸஏதமேவஸீமாநம விதாரய ஏதயாதுவாராபிராப [ததியத"

(இ-ள்) அவன் இந்த எல்லையை (பிரமமாநதிரததை)ப் பிளநது கொண்டு இதன வழியாய உளளே (ஜீவரூபமாயப) பிரவேசிககிறுன.

"ததஸிருஷ்ட்வா ததேவாநு பிராவிசத,"

(இ-ள்.) அநதப பிரஹ்மமானது அதைச சிருஷ்டித்து அதில் பிரவேசிததது.

இவை முதலிய சுருத (கேள்வி) அர்த்தாபததியும் பிரமாணமாம.

"ஆபாஸஏவச—ஜீவன் பரமாத்மாவின பிரதிபிம்பம்" என்னும் (2-வது அத்தியாயம, 3-வது பாதம) பிரஹம சூததிரமும, "அத ஏவச உபமா சூரியகாதிவத—ஆகையினறுறன சூரியப பிரதிபிமபமபோ லிருககினறதெனனு முபமானமிருககினறது" என்னும (3-வது அததியாயம 2-வது பாதம) பிரஹமசூததிரமும பிரமாணமாம.

அநதப் பிரதிபிமபததைச சததியமென்று பிரதிபிமபவாதிகளும, மிததையெனறு ஆபாசவாதிகளும் சொலலுகினறனா.

சொரூபததிலோ ஒருவருககும் விவாதமி (கட்சிபி) னறு. ஆகையால அநதவிசாரம வேறும. (பிரகிருததில உபயோகமினறும.)

அநதபபிரதிபிம்பம் அசேதனததைப பார்ககிலும விலக்ஷணமா (வேறு)மென்பது சுருதி சிததமாயும அனுபவ சிததமாயுமிருககினறது. ஆகையால, அநதககரணததிறகு ஆதமாவின பிரதிபிமபாததியாசததின வாயிலாகப பிரமாதருததன்மை சிததிககிறது.

(ஆ) அததியாசமுமபொருநதாது; அஙஙனமனறே, ஆத்மாவில அநாதமாவின அததியாசம பணணபபடுகிறதா?

அல்லது, அநாத்மாவில ஆதமாவின் அததியாசமபண்ணப் படுகிறதா? எனனுமிரண்டு பக்ஷத்துள

முதலாவது பக்ஷமபொருந்தாது; ஏனெனின,

ஆதமா சாமானியவிசேஷ தாமஙகளினறி யெப போதும பிரகாசிததுக கொண்டிருபபதாலும சாதிருசிய (ஒபபுமை) *15. முதலியவை யிராமையாலும அதற்கு அதிஷ்டானததன்மை சம்பவியாது.

இரண்டாவது பக்ஷமும பொருந்தாது; ஏனெனின்,

(1) அநாதமாவை மிததையெனறஙகீகரிததிருபப தாலும,

(2) மிததியாவஸ்துவை அதிஷ்டானமாகக கூறின சூனியவாதமதததை அநுசரிபபதாக முடிவதாலும,

(3) அநாதமா சததியமெனறு சொலலுமிடதது அதறகு நிவிாததியுணடாகாமையாலும மோடசம் சிததிககாது.

சததியவஸ்து ஒரு அதிகரண (இட)ததிலும் நிவிர்ததி யடைவதின்று. ஞானததால நிவிாததி யடைகிறவஸ்து சததியமாகமாட்டாது.

---

*15 முதலியவை எனறதால் இநதிரியததிற்கு விஷய மாதல முதலியவைகளுங கொள்க.

" பிததியதேஹிருதயக கிரநதிः சிததியநதே ஸர்வஸமசயாः க்ஷீயநதே சாஸ்ய காமாணி தஸ்மின திருஷ்டே பராவரே"

(இ-ள) பிரஹம சாக்ஷாதகாரததை யடைநதிருககுமபோது ஞானியினகர்மஙகள நாசததை யடைகின்றன, சாவ சமசயஙகளும் நிவிாததியாகினறன; காமாதிகளும நாசத்தையடைகினறன.

"தமேவவிதிதுவா அதிமிருததியுமேதி நாநியः பநதா விததியதே அயநாய"

(இ-ள.) அநதப் பிரஹ்மததையே யறிந்து அவிசசையை நாசம பணணுகிருன; மோக்ஷததையடைய வேறு மாாக்கமினறு.

" தரதிசோகமாதமவித—ஆதமஞானி துககததைக கடககின்ருன."

எனறறஒருடககததுச சுருதிகள ஞானததால சகல சமசாரமும நிவிாததியாகினறனவெனறு பிரதிபாதிததுகொண்டு அநதசசமசாரம மிததையெனறு சூசிபபிககினறன (குறிப்பிககினறன).

" ஏகமேவாதவிதீயம—ஒனறே இரண்டாவதினறு.

" அதோநியத ஆர்ததம—இதை (பிரஹமததை) விடமறறவை யெலலாம நாசமுளளவை "

" நேஹநாநாஸ்தி கிஞசந—இநதப பிரஹமததினகண் பினனமான யாதொனறுமிலலை."

"அதாத ஆதேசோ நேதிநேதி-இதுவுமன்று இதுவுமன்று என்னும் உபதேசம ஏற்பட்டிருககிறது."

என்றற்றொடககததுச சுருதிகள் அநாதமாவைச் சாக்ஷாததாகவே மிதகைதயென்று பிரதிபாதிககின்றன.

அனுமானம்.

அநாத்மா மிதகை; திரிசியத தன்மையால்; சுத்தி ரஜதாதிபோல் என்னும அநுமானத்தாலும (அநாத்மா மித்தையாம).

ஆத்மாவில் அததியஸ்தமா யிருப்பதினாலேயே அநாத்மா சிததிததிருககின்றது. அவ்வநாதமாவில் ஆத்மாததியாசம் (ஆத்மாவின சமசாக காததியாசம) உண்டாகினறது; (எஙஙனமெனின) அநாத்மாவின அததியாசததால ஆதமாவிறகுத தோஷசாதிரிசிய முதலிய அததியாச காரணங்கள சமபவிபபதால. ஆதமாவினிடதது அநாதமாததியாச மிருககிற தென்பதில ஆதமாசிர *16. யாதி தோஷம வருவதால (அததியாசம பொருநதாது) இதனுனே ஆதமாநாதம

*16. ஆதியெனபதனுல் அனனியோன்னியாசிரயம, சககிரி, அநவஸதையாகிய விவைகளேயுங கொளக

ஆதமாசிரய தோஷம்—தனனைப்பறறுத லெனனுங குற்றம அஃதாவது ஒனறு தானே தனதுறபததியில காரணமாதல். இஙகு அஞ்ஞானம தனது அத்தியாசத்திறகுத தானே காரணமெனறு கூறுதல் ஆதமாசிரய தோஷமாம்.

அத்தியாசம் அவித்தியா வடிவ மாகையால் விகற்பததிற் (வேறுபாட்டிற்) கிடமிலலை யென்பதும நிராகரிககபபட்டது. சுவபபிரகாசமான ஆத்மாவில அவிததையும பொருநதாது. அங்ஙனமனறே;

அவிததையானது அத்தியஸ்தமா? அல்லது அநத்தியஸ்தமா? அவறறுள

(1) முதலாவது பக்ஷததில் ஆத்மாசிரய முதலிய தோஷபபிரசங்கம எங்ஙனம் வாராமறபோம?

(2) இரண்டாவதுபக்ஷததில அதற்கு (அவிததைககு) நாசமிராமையின மோக்ஷம வாராமற்போம. சகலவியவகாரமும அததியாசததினு லுண்டாகின்றன வென்று சொலலு மிடதது இது பிரமை இது பிராநதி யெனனும வியவஸ்தைபி (வேறுபாடு) னறிபபோம.

ஒரே ஆதமாவிறகுப *17. பிரமாணததனமை, பிரமேயததன்மை, பிரமிதிததனமை, பிரமாதருததன்மைகள சமபவிததல விருததமாகும. விரோதமிலலா தஙகீகரிககின்

*17. பிரமாணததனமை முதலியவை ஒரே ஆதமாவிறகு விரோதமினறிச சமபவிககு மெனறுரைகக மிடதது அது சுகத மததிறகுச சமானமாகும, ஏனெனின, சுகதா (பௌததாகள) க்ஷணிக (கணபபோதிருபபதான) விஞ்ஞானமொனறே பிரமாணததனமை முதலியனவாகப பரிணமிககினறதெனறு கூறுகினறமையினெனக.

றன மென்று சொலலுமிடததுச சௌகத (விஞ்ஞான வாதியின) மதபபிரவேசம சமபவிககும.

(ச) நான மனிதன, காததா, போகதா எனறறெருடககத்து ஞானம சாவஜனப பிரசிததம. அநத ஞானம

1. ஸமிருதியுமனறு,

(1) பிரததியக்ஷமாய் விளஙகுவதால்,

(2) பேதஞான அபாவததினலுண்டான விசிட்ட புததித்தனமையால.

11. பிரமையுமனறு, சுருதி யுக்திகளினல பாதிககபபடுவதால.

"யோயம விஞ்ஞாநமய: பிராணேஷுஹிருததியநத: ஜோதி: புருஷ:"

(இ-ள) எவன விஞ்ஞானமயனே அவனபிராணனிலும் விலட்சணமாய இருதயததி லிருககிறஜோதி ரூப புருஷன.

"அயமாதமா பிரமமா"

(இ-ள) இநத ஆதமாப பிரஹ்மம

"ஸததியம ஞாநம அநநதம பிரமம"

(இ-ள) சததியமாயும, ஞானசொரூபமாயும, அநநதமாயுமிருககினறது பிரஹமம

"விஞ்ஞாந மாநநதம பிருமம"

(இ-ள) விககியானமாயும ஆனநதமாயு மிருக்கிறது பிரஹமம.

"ய: ஆதமா அபஹதபாபமாயத ஸாக்ஷாத அபரோக்ஷாதபிரமமய: ஆதமாஸாவாஸநதர: யோசநாயாபிபாஸே

சோகம்மோஹம ஜராம மிர்த்தியும அததியேதி ஸயத்தத் திரகிஞ் சிதபஸ்யதி அநநவாகதः தேநபவதி அஸஙகோஹ்ய அயம புருஷः"

(இ-ள) எநத ஆதமாவானவன பாபமறறவனோ, எநதப பிரஹ்மம பிரததியக்ஷமாயிருககிறதோ, எநத ஆத்மா சாவாநதரியாமியோ எநத ஆதமா பசிதாகஙகளையும சோகம, மோகம, ஜரை, மிருததி மாய இவைகளையும தாணடுகிருனோ, எவன சொபபனகாலததில எதைப் பாாககிருனோ அவன அதனுடன சமபநதப படாதவன இநதப் புருஷன சம்பநதமறறவன.

என்றறெருடக்கததுச சுருதிகள் அகாததா அபோகதா பரமாநநத பிரஹமரூபமெனறு ஆதமாவைக காட்டுகினறன.

விகாரமுடையது பரிசசினனமாகும். பரிசசினனமுடையது அநாதமாவாம. (ஆதமா) தனனாலேயே தனனைக கிரஹிககும பக்ஷததில் (அதற்குக) காம கர்ததுருததுவமாகப் பொருநதுந தனமை சமபவிகக மாடடாது.

திருகககுவிஷ்குஞ் திரிசியததிற்கும சம்பநதம பொருநதாமையாலும, *18. பேத சமபநததத்திலாவது அபேத சமபநதததிலாவது *19. தாம *20. தாமிபாவம பொருந

---

*18. சையோக சமவாய சமபநத மிரணடும பேத சம்பநதமாம, தாதாதமிய சம்பந்தம் அபேத சமபநதமாம.

*19. தாமம-காததிருததுவ முதலியவை.

*20. தாமி-அவறறை யுடையது,

தாமையாலும், ஞானமநித்திய (அநேக) மென்று சொல்லுமி டத்து அநந்த (ஞான) வியக்திகளுக்குப பேதம, அவற்றின் துவமசம, பிராகபாவம, சமவாயம, ஞானததுவ மெனனும் ஜாதிமுதலியவற்றை ஒபபுககொளளின் *21. கௌரவமாம்.

ஞானம ஏக (நிததிய) மென றெப்புககொள்ளுவது மிகவும லாவகமாம (எளிதின முடிதலாம). கடஞான மென் றும் படஞான மெனறும தோன்றும ஞானபேதம் கட முதலிய உபாதியினுற்றான தோனறுகின்றது. சுபாவத் திலோ ஞானம ஞானம என்றே ஏகரூபமாகவே அறியப படுகினறது. ஞானஙகளின உறபத்தி நாச ஞானமோ அவசியம் கறபிக்கவேண்டிய விஷய சம்பந்தத்தையே (அநதஞானம) விஷயமாகவுடைமையால பொருநதும.

*22. உபாதிபராமரிச (சமபநத) மினறிக கடத்திற கும கடாநதரத (வேறுகடத) திறகும பேதம தோனறுமை யாலும, பிரதிபநதக (தடையின) ஞானமிராமையாலும கடாதிகளுககு ஏகததுவம (ஒனறுநதனமை) இருககட்டும; இருபபினும ஒவவொரு புருஷனுககும ஞானம வெவவே றுக அஙகீகரிததல வேணடும; ஏனெனின, சைததிரனது

*21. ஒருவஸதுவினுலேயே ஒருகாரியஞ் சிததிககககூடியதா யிருகக, அதறகுப பலவஸதுககளை ஹேதுவாககறபிததல மிகை படக கூறலெனனும கௌரவதோஷமாம.

*22. இவவிஷயம வியாககியானததையொட்டி விரித்தெழு தப்பட்டது.

ஞானம மைததிரனிடத்தின்மையால். இவவாறு கூறின் ஆகாசம, காலம, திககாகிய விவறறிற்கும கடாகாசம் படத தின்கணினறு; அநதககடகாலத்தில இநதககடகாலமின்று; கிழக்குத்திககு மேற்குததிக்கனறு என்றற் றொடக்கதது ஞானததால பேதம வரலவேண்டும. அநதப் பேத ஞான மோ உபாதியாலாகியதாம. ஞானமொன் றென்பதிலும் அஙஙனமாம்.

கர்ததிருததுவாதி வாஸ்தவமெனறு சொல்லுமிடத்து மோக்ஷஞ சிததிககாமறபோம.

ஆதமா சுவபபிரகாச வடிவமென் றஙகீகரிககாவிடத்து ஜகத்திறகு ஆநதியம் (குருடடுததனமை) சமபவிக கும். ஆத்மா அதிகப் பிரீதிககு ஆசிரயமாயிருபபதால் ஆநநத ரூபமாம். ஆகையால் ஆதமா நிாதாமம, நிததி யம, சுவபபிரகாசம, சுகசொரூபமாம். இவை முதலிய யுகதிகள ஆதமாவை நிததிய மெனறும், சுவபபிரகாச மென்றும, பரமானந்த மெனறுந தெரிவிககின்றன. ஆகை யால் நான் மனிதன், நான காததா என்றறொடககதது ஞானம *23. பரிசேஷததால பிராநதி யெனறு பெறப பட்டது. பெறப்படடமையின, பிராநதிக்கு யோககியமான காரணமும கற்பித்தல வேணடும. கறபிககின்றகாரண

---

*23 பலபொருளகள நிகழ்நதகாலதது மற்றவை நிஷேதிக கப்பட எஞசிநிறகும ஒருபொருளிலுணடாகும நிசசயமெதுவோ அது பரிசேஷமெனப்படும.

மும் அத்விதீயமான ஆத்மாவின்கண் அத்தியஸ்தமாக என்னை நானறியவில்லை யென்னும் ஞானத்தால் சித்திக்கின்றது. ஆகையால் நானஅறியேனென்னும் சாக்ஷி ஞானத்தால சித்தமான அநிர்வசநீய அஞ்ஞானமே காரணமாம். இது (அஞ்ஞானம்) அபாவரூபமன்று.

ஞானம் நித்திய மாகையால் அதற்கு அபாவம் சம்பவியாதென்று முன்னரே சொல்லப்பட்டது. *24. தாமி ஞானம், பிரதியோகிஞானம், *25. தாமிஞாநுபாவம், பிரதியோகி ஞாநுபாவம் இவைகளால் *26. வியாகாததோஷம் சித்திக்கும்.

---

*24 வேறொன்றை யாசிரயித்தத்தாயச சுதந்தரமின்றி யிருப்பது தாமமெனப்படும் அதனையுடையது தாமியெனப்படும்.

*25. அபாவ ஞான முண்டாவதற்குத் தாமிஞானமும் பிரதியோகி ஞானமும் காரணமாம் அஞ்ஞானத்தை ஞாநுபாவமென்று சொல்லு மிடத்து ஞாநுபாவஞானத்தைக் குறித்து ஞானமாகிய பிரதியோகியின் ஞானமும் தாமியாகிய அதிகரண (இட)த்தின் ஞானமும் காரணமாம் பிரதியோகிஞானமும் தாமி ஞானமு மிருக்கும்போது அவற்றின் அபாவ ஞானம் வரமாட்டாது. எஞ்ஞான்றும் பிரதியோகியாகிய ஞானமும் தாமியாகிய ஆத்மாவின்ஞானமுமிருத்தலால அவற்றின அபாவம் ஒருபோதும் வருதற்கிடனின்று ஞானமுள்ளபோது அதன அபாவமுமிருக்குமென்பது எனக்குநாக்கில்லை யென்பது போன்ற தோஷமாம்.

*26. ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இரண்டு தாமங்கள் ஒரு அதிகரணத்திற (தாமியிற) கூடியிருப்பது வியாகாததோஷ

இந்தஅஞ்ஞானம் பிராந்தி, சம்சயம், இவற்றின் சமஸ்காரபரம்பரை வடிவமும் மன்றும்; (நானஞ்ஞானி யென்று) பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பதால் இறந்தகால எதிர் காலத்திய பிராந்தி சம்சயங்கள் இவற்றின் சமஸ்காரம் ஆகியவிவற்றைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறிதல்முடியாது; ஆவரணமாயிருப்பதாலும், பிராந்திக்கு உபாதான காரண மாயிருப்பதாலும், ஆத்மா நிர்விகாரமாகையாலும், அந்தக் கரணாதிகள் அஞ்ஞான ஜன்னியமாகையாலும்,

" தேவாத்ம சக்திம் ஸ்வகுணை: நிகூடாம் "

(இ-ள்) சிருஷ்டியாதிலீலையோடு கூடிய பிரஹ்மத்தின் சக்தி (பிரஹ்மத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டும் விஷயமாக்கிக் கொண்டு மிருக்கின்ற சக்தி) சத்துவராஜஸதமோ குணங்களுடன் கூடியிருக் கின்றது.

" மாயாந்து பிரகிருதிம் வித்தியாத் மாயினந்துமஹே சுவரம்"

(இ-ள்) மாயையை (உலகத்திற்கு) உபாதானகாரண மென்ற றியவேண்டும் மஹேசுவரனை மாயையோடு கூடினவரென்றறிதல் வேண்டும்

" இந்திரோமாயாபி: புருரூப ஈயதே "

(இ-ள்) பரமேசுவரன் மாயைகளினாலே அநேகரூபமாயறியப் படுகிறான்

மெனப்படும் அது என்றுயமலடி எனக்குநாகமில்லை என்றுற போல்வனவாம்

" அநிருத்தேநஹி பிரததியூடாः "

(இ-ள) மிததியாவடிவ அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டவர்கள.

" நீஹாரேண பிராவிருதாः "

(இ-ள.) பனிககுசசமானமான அஞ்ஞானத்தால் சூழப்பட்டவர்கள

" பூயசசாநதே விசுவமாயா நிவிர்ததிः "

(இ-ள) முடிவில மறுபடியுமதேகாதிகாரியமாகிய விசுவமாயா நிவிாததி யுணடாகினறது.

எனறறமுருடககததுச் சுருதிகளாலும் (அஞ்ஞானமொனறிருககின்ற தென்று தெரியவருகினறது.)

மாயை, அவிதைதை, அநிாவாசசியம், அநர்தம, ததது வஞானநிவிாததியம (நிவிாததியாதல) எனறிவவாறு சொலலப்படும அஞ்ஞானமே *27. தனததியாசததிறகும மற்றவறறின அததியாசததிறகுங காரணம.

---

*27. தனது பிரகாசததின பொருட்டு வேறுபிரகாசததின் அபேகைஷயினறியதா யிருத்தலின, தனனையும பிறவறறையும நிர்வகிககுந தீபததைபபோலவும, சாஙகியா முதலியோா கொணடுள்ள தனனையும பிறவறறையும நிாவகிககும சொபபிரகாச ஆதமாவைபபோலவும், நையாயிகா கொணடுள்ள தனனையும பிறவறறையும நிாவகிககும கடபடஙகளின் அநநியோநியா பாவவடிவபபேதததைப் பேதிப்பது தானேயாகினற பேதததினைப்போலவும முறகூறிய காரியாததியாசததின காரணமாகிய மூலாவிததை

(இவ்வாறு சொல்வதில்) ஆத்மாசிரயாதி தோஷ மூண்டாகாது.

அவ்வஞ்ஞானம் அநாதியா (உற்பத்தியில்லாததா) யிருப்பதால் அத்தோஷங்கள் தள்ளப்பட்டன.

சுவப்பிரகாசமான ஆத்மாவே ஞப்தி (ஞான) ரூப மாகையால் ஆத்மாவிலே அத்தியாசம் சம்பவிக்கலாம்

யெதுவோ அது தன்னையும் பிறவற்றையும் நிர்வாகஞ்செய்வதா யிருத்தலின் சுத்த சேதனவடிவ அதிஷ்டானத்தில் தனது கற்பனைக்குக்காரணம் தானேயாம்"

"எங்ஙனம் கடபடங்களைப் பேதிப்பது (பேதஞ்செய்வது) அவ் விரண்டின் பேதமோ அங்ஙனமே அப்பேதத்திற்குக் கடமுதலிய வற்றோடுள்ள பேதமெதுவோ அந்தத் தனது பேதத்தையும் கட முதலியவற்றையும் பேதிப்பதும் தானாகிய ஒருபேதமேயாமென்று கொண்டிருக்கின்றனர். ஈண்டுத் தானே கிரியையின் காத்தாவும் தானே கிரியையின் காம (விஷய) மூமாயிருத்தலின் ஆத்மாசிரய வடிவதோஷமுண்டாகின்றது அவ்வாத்மாசிரயம் அவர்களுக்குத் தூஷணரூபமன்று; ஆனால், பூஷணவடிவமாம் இவ்வாறே எமது சித்தாந்தத்திலும் தனது அத்தியாசத்தில் அவித்தை தானே காரணமாமெனக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது ஈண்டும் ஆத்மாசிரய வடிவ தோஷமுளது. அதுவும் தூஷணரூபமன்று, ஆனால் பூஷண ரூபமாம்" என்று பாலபோதத்தின் மூலத்திலும் உரையிலும் முறையே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மாயாகாரிய ஆவரணவிக்ஷேப சக்திகள் ஆற்றொழுக்குப்போல் பிரவாகவடிவ அநாதியாகையின் அவற்றின் காரணத்திற்கும் அநாதித்துவம் பொருந்தும்.

எனறு மேறகூறிய காரணஙகளால் அத்தியாசததுடன் கூடிய சைதனனியததில அகஙகாராததியாசம, அநத அகங காராததியாசததுடன கூடிய சைதனனியததில காமசங கற்ப முதலிய அகஙகார தாமஙகளின அததியாசம, குருடடுததன்மை செவிடடுததனமை நபுமசகததனமை முதலிய இநதிரிய தாமஙகளின அததியாச முண்டாகினறன.

இநதிரியஙகளோ பரோக்ஷமாகையால் அவைகளுக்கு அபரோக்ஷமான தாமியின அததியாசம சமபவிககமாட்டாதென்பது சிததாநதமாம இநதிரிய தாமாததியாசததுடன கூடிய ஆதமாவில "நான மனிதன" எனறறொட்டகததது ஸதூலதேகாததியாசம மனிததனமை முதலிய தாமஙகளுடன கூடியே யுணடாகினறதேயனறி நான தேகமெனறு தாமிசொருபமாக வுண்டாகிறதிலலை, (ஏனெனின) அவவாறு ஞானமுண்டாகாமையின.

அந்த (ஸ்தூலதேக) அததியாசததுடன கூடிய ஆதமாவில ஸ்தூலததனமை முதலிய தாமஙகளின அததியாசமும, அந்த (ஸ்தூலததன்மை முதலிய தாமஙகளின) அததியாசததுடன கூடிய ஆதமாவில பாஹியமான புததிர பாரியாதிகளுடைய சாகலய (நிறைவு) வைகலய (குறைவு) முதலிய தாமஙகளின அததியாசமு முண்டாகின்றன. இவவாறு சைதன்னியததிறகும அகஙகாரமுதல தேகபரியநதமான அநாத்மாககளில சமசாகக (பிரதிபிமப வடிவ)

த்தினால அத்தியாசம சம்பவிக்கின்றது. அத்தியாசத்தின வியவதான (மறைப்பின) தாரதம்மியத்தினால் பிரீதியின தாரதம்மிய மேற்படுகின்றது.

"வித்தாத்புத்திரః பிரியம புத்திராத்பிண்டః
பிண்டாத் ததேந்திரியம இந்திரியேபியః
பிரியః பிராணః பிராணாதஆத்மாபரః பிரியః"

(இ-ள) தனத்தைவிடப புத்திரன பிரியன, புத்திரனைவிட ஸ்தூல சரீரம பிரியம, ஸ்தூல சரீரத்தை விட இந்திரியம பிரியம, இந்திரியங்களைவிட அந்தக்கரணம் பிரியம; அந்தக்கரணத்தை விடப பரமாத்மா பிரியமாம்.

என்று வார்த்திகாமிர்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தேகத்தைவிட இந்திரியாதிகள பிரியமாம, ஆயுதம, மழை முதலியவற்றால உபத்திரவ முண்டாகும்போது கண் முதலிய இந்திரியங்களை மூடுவது அநுபவசித்தமா யிருக்கின்றமையின்.

"நான அஞ்ஞானி" யென்றல முதலிய விடங்களில பரஸ்பர அத்தியாசம ஒப்புக்கொண்ட படியால, அத்தியாசமுழுமையும பரஸ்பர (அன்னியோன்னிய) அத்தியாசத்தினால சித அசித கிரந்தி (முடிச்சு) ரூபமாயிருக்கின்றது. இரண்டிலொன்றற்கு அத்தியாசம ஒப்புக்கொள்ளுமிடத்து இரண்டிலொன்றற்கே பானம (தோற்றம) நேரிடும; (ஏனெனின) அத்தியஸ்தமே பிராந்தியில தோன்றுகின்ற தென்னும நியமமிருப்பதால.

இவை ரங்க (ஈயம) இரஜதங்கள என்று சமுகாலம்பன பிரமம (கூட்டத்தை விஷயமாகவுடைய பிராந்தி) போல

இதரேதர (அனனியோனனிய) அததியாசம அவசியம் ஒபபுககொளளல வேணடும சாவபாத ஞானததிறகும சைதனனியம அவதி (எலலை) யாயிருபபதால, அஃத வது பாததிய (பொயயெனறு நிசசயிககபபடுகினற) ஞான ததில விஷயமனறியிருபபதால சைதனனியம மிசசப படு கினறது. அஙஙனமாவதால சூனியவாதம சமப விககாது.

அததியாசததில சததியாநாத (பொய) வஸ்துககள தோன்றுகினறன. ஆகையால, உததரோததரமான (பின பினனை) அகஙகாராததியாசததைக குறிததுப பூரவ பூரவ (முன முனனை) அததியாசம காரணமே. அது பீஜாஙகுரமபோல அநாதியாம. அவிததியாததியாசமும ஒனறே; அதுவும் அநாதியாம.

(ஆ) அததியாசம அநாதியெனறு சொலலுமிடதது

"ஸ்மிருதிரூபஃ பரதரபூரவதிருஷடாவ
பாஸஃ அததியாசஃ"

(இ-ள) ஸமிருதிரூபமாக வேறோரிடததில முனபாாதத வஸதுவின தோறறம அததியாசம

எனறு பாஷியககாரா அததியாசம ஸமிருதிரூப மென்று சொனனதால அது சமஸ்கார ஜனனியமெனறு பெறப்பட்டது. அதற்கு விரோதம வருகினறது.

(ச) பாஷியககாராவசனம காரியாததியாச அபிப பிராய மாகையால மேறசொன்ன தோஷமினறும.

"பரதர பராவபாஸः—ஒன றில வேறொனறின தோ றறம அததியாசமாம"

இதுவே ஸாதி (உறபததியுடையது) அநாதியா (உறபததியிலலாததா)ன அததியாசததிறகுப பொதுவான லக்ஷணமாம.

அல்லது "ஸததியாந்ருதே மிதுநீக்ருதியா—சததிய வஸ்துவையும, மிததியாவஸ்துவையும ஒனறுககலநது" எனனும பாஷியவசனததினால சததிய மிததியாவஸதுககள சேரநதுதோனறுவது அததியாசமா மெனபது சித தாநத லக்ஷணம.

இவவாறு லக்ஷணம சொலலுவதால காரணாததியா சததிலும *28. அவவியாபதியிலலை

*29. பீஜாஙகுரமபோல காரியாததியாசமும பிரவாக ரூப அநாதியெனறு சொனனதினால யாதொரு தோஷமு

---

*28 லக்ஷியததின ஏகதேசததில லக்ஷணமிருததல அவவி யாபதி யெனபபடும

*29 பீஜதது (விதது) வினறு அங்குரமு (முளையு) ம அஙகு ரததினினறு பீஜமுமுணடாவதுபோல

யின்றும். இவ்வாறு அத்தியாசம சித்தித்திருக்க ஒரு ஆத்மாவிற்கு ஜீவேசுவராதி வியவஸ்தையும பிரமாண பிர மேயாதி வியவஸ்தையும பொருந்தும.

5. வார்த்திககாரர் மதம்.

அங்ஙனமன்றே அஞ்ஞான *30. உபஹிதமான ஆத் மா (ஈசுவரன) அஞ்ஞானத்துடன தாதாத்மியத்தை யடை ந்தவனுக்கக்கொண்டு தனக்கும தன பிரதிபிம்பத்திறகும பேதமிராமையால அந்தாயாமி யென்றும சாக்ஷியென்றும ஜகத்காரண மென்றும சொல்லப்படுகின்றன.

புத்தியுபஹிதமான ஆத்மாவும புத்தியோடு தாதாத் மியத்தையடைந்து தனக்கும தனபிரதிபிம்பத்திறகும பேதமிராமையால் ஜீவனென்றும, கர்த்தாவென்றும, போக்தாவென்றும, பிரமாதாவென்றும சொல்லப்படு கின்றன.

இவவாறு வார்த்திககாரர் சொல்லுகின்றனர்.

தேகந்தோறும புத்தி பின்னபின்னமா யிருப்பதால அதனையடைந்த சிதாபாச (சித்பிரதிபிம்ப) பேதத்தால அதனுடன ஒன்றான சைதன்னியமும பின்னமபோல

*30 உபஹிதம்—உபாதியுடன் கூடியது

தோனறுகினறது. அஞஞானததிறகோ சர்வகாலததிலும் பேதமிராமையால அதனையடைநத சிதாபாசனுககும் பேதமினறு. பேதமிராமையால, அதனுடன ஒனறுன (பிரிவறற) சாக்ஷி சைதனனியததிறகும் ஒருகாலும பேதம தோனறுகின்றதிலலை.

இநதபபக்ஷததில தததுவமுதலிய பதஙகளில் ஜஹத (விடட) லக்ஷணையே ஒபபுககொளளபபடுகினறது; ஏனெனின, ஆபாசனுககு உபாதியாகிய வாசசியாாத ததைதை விடடபடியால.

ஆபாசனும ஜடாஜட விலடசணமா பிருபபதால அநிாவசநியமா பிருககினறுன. ஆகையால,

"ஸாபாஸாஞாந வாசீ யதி பவதி புந: பிாமமசபத:
ததா அஹமசபதோ அஹஙகார வாசீ பவதிது ஜஹதீ
லக்ஷணை தததபேக்ஷ.

(இ-ள) பிரஹமசபதமானது ஆபாசததுடன கூடின அஞ ஞானததைச சகதியால பிரதிபாதிததே யாயின அபபோது அஹம சபதம அகஙகாரததைச சகதியால் பிரதி பாதிககும. இநதப பக்ஷததில (தததுவமாதி பதஙகடகு) ஜஹத லக்ஷணையாம்

என்று சமக்ஷேப சாரீரகததில சொலலபபடடிருக கினறது

(ஆ) 1. ஆபாசனுககே பநதம; கேவல சைதனனியமோ முககதம. ஆகையால் பநத மோக்ஷஙகள ஓா அதிகரணததிலினறும.

2. (மேலும) தனனுடைய நாசததின பொருட்டும பிரவிருததிபொருநதாது.

6. வார்த்திககாரர் மதம்.

ஆபாஸவாதம்.

(ப) கேவல சைதனனியததிறகே ஆபாஸததுவாரா (வாயிலாக) பநதம ஒபபுககொணடிருபபதால (மேறசொனன தோஷம பொருநதாது).

“அயமேவஹிநோ நாதோயத ஸமஸாரிதாதம தரிசநம”

(இ-ள) ஆதமாவைச சமஸாரியாயப பாாபபது எதுவோ அதுவே அநாததம

என்று வாாததிககாரரால சொலலபபடுகினறது.

(1) சுத்த சைதனனியததிறகு ஆபாசமே பநதம. அதன் நிவிாததியே மோக்ஷம. ஆதலின ஒரு தோஷமுமினறும.

(2) அல்லது, ஆபாசனுடன கூடிய சைதனனியமும ததுவமசிபதவாசசியம; அதனால வாசசியததின ஏக

தேசததைப பரிததியாகம பணணுவதால ஜஹதஜஹத (விடடுவிடாத) லக்ஷணையாம. ஆகையால ஒரு தோஷமு மினறும.

இநதப பக்ஷநதான ஆபாசவாத மெனறு சொலலப படுகினறது.

7. விவரணகாரர் மதம்.

பிரதிபிம்ப வாதம்.

1 அஞஞான உபஹிதமான பிமபசைதனனியம ஈசுவரன.

11. அநதககரணம அதன சமஸ்காரம, இவைகளோடு கூடிய அஞஞானததில பிரதிபிமபிதத சைதன்னியம ஜீவ னெனறு விவரணகாரா சொலலுகினறனா

8. சம்க்ஷேபசாரீரகாரா மதம்.

1. அஞஞானததில பிரதிபிமபிதத சைதனனியம ஈசுவரன.

11 புததியில பிரதிபிமபிதத சைதனனியம ஜீவன

111. அஞஞான உபஹிதமான பிமப சைதனனியம சுததமெனறு சமக்ஷேபசாரீரகாரா சொலலுகினறனா.

மேற்சொல்லிய இரண்டு பக்ஷத்திலும் புத்திபேதத்தால ஜீவபேதம பெறபபடுகினறது.

பிரதிபிமபம பாரமாரததிகமாகையால் ததவமாதி பதஙகளில ஜஹத ஜஹத லக்ஷணையாம.

இது பிரதிபிம்பவாத மெனறு சொலலபபடும.

9. வாசஸ்பதிமிசிரர் மதம்.

அவச்சேதக வாதம்.

i அஞ்ஞானததிறகு விஷயமான சைதனனியம ஈசுவரன.

ii அஞ்ஞானததிறகு ஆசிரயமான சைதனனியம ஜீவ னெனறு வாசஸபதி மிசிரா சொலலுகினறனா.

இநதபபக்ஷததிலும அஞ்ஞானம பலவாதலால ஜீவனும நாநாவாம.

ஜீவனதோறும பிரபஞசம வெவவேறே.

ஜீவனே தனதஞ்ஞான உபஹிதனாயிருபபதால ஜகததிறகு உபாதான காரணமாயிருககினறான.

(ஜீவனதோறும பிரபஞசம வெவவேறெனறு சொலலும பக்ஷததில நீ பாாதத கடத்தை நான பாாததேனெ

ன்னும) *31. பிரததிய பிஞைஞ எஙஙனங கூடுமெனின்; சாதிரிசியததினல பொருநதும. ஈசுவரன சபபிரபஞச மான (பிரபஞசததுடன கூடினவனன) ஜீவனுடைய அவித தைககு அதிஷ்டான (விஷய) மா யிருபபதால காரண மென று *32. உபசாரமாகச சொலலபபடுகினறன.

இஃது அவச்சேதகவாத மென று சொலலபபடும.

10. திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதம்.

i அஞஞான உபஹித பிமபசைதனனியம ஈசுவரன

ii அஞஞான பிரதிபிமப சைதனனியம ஜீவன.

---

*31 பிரததியக்ஷஞானம அபிஞஞாருபபபிரததியக்ஷம, பிரத திய பிஞஞாருபப பிரததியக்ஷமென றிருவகைததாம.

(1) கேவலம இநதிரிய சம்பநததா லுணடாகும் ஞானம அபிஞ்ஞாருபப பிரததியக்ஷமாம அஃது 'இதுயானை' எனறு நேத திர சமபநததாலுணடாகும ஞானம போலவதாம

(2) முநதிய ஞானததின சமஸகாரததினலும இநதிரிய சம பநததினலு முணடாகும ஞானம பிரததிய பிஞஞாருபப பிரததி யக்ஷமாம அது முன பாாததயானை யெதிரே காணபபடும போது 'அநத யானையிது' எனறுணடாகும ஞானம போலவதாம

*32 ஒனறன தனமையை மறறொனறன மேலேறறிக கூறு தல உபசாரமெனபபடும

அலலது (1) அஞஞான *33 அநுபஹித சுத்த சைத ன்னியம ஈசுவரன (2) அஞஞான உபஹித சைதனனியம ஜீவன.

முககியமானவேதாநத சிததாநதம இதுவேயாம; இது *34. ஏக ஜீவவாதமெனறும, *35 திருஷ்டி சிருஷ்டி வாத மெனறும சொலலபபடும.

இநதப பக்ஷததிலும ஜீவனே தனனுடைய அஞ ஞான வசததால ஜகததிறகு உபாதான காரணமாயும, நிமிதத காரணமாயுமிருககினறான.

திரிசிய மெலலாம பிராதிபாஸிகமாம தேகபேதத தால ஜீவபேதப பிராநதி யுணடாகினறது

ஒருவனே தனனுற கறபிககபபடட குரு, சாஸதிரம, சிஷயன இவைகளால விருததியடைநத சிரவண மனனாதி களின திடததினால ஆதம சாக்ஷாதகாரம பெறறு முகதி யடைகினறான,

---

33 அநுபஹிதம—உபாதியுடன கூடாமை

34. ஏக ஜீவவாதம விருததிபபிரபாகரததில விரிவாய்ச சொலலபபடடிருககினறது

*35 திருஷடி யென்பது ஞானம, அதன சமகாலததில சிருஷடியை (பிரபஞசததின உறபததியை)க கூறல திருஷடி சிரு ஷடி வாதமெனப்படும இபபடசததில சேதனம பாரமாாததிக சததும ஏனையவை பிராதிபாஸிகசததுமாம.

சுகவாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் சொன்னது *36. ஆர்த்தவாதமாம்.

மஹா வாக்கியத்திலும் தத்பதமானது அனந்த பதம் சத்தியபத முதலியவைபோல அஜ்ஞானனுபஹித சைதன்னியத்தை லக்ஷணையாய்ப் போதிக்கின்றது. இப்பக்ஷத்தில் இவைபோன்ற அவாந்தர பேதங்களைத் தானகவே ஊஹித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்

(ஆ) வஸ்துவினிடத்தில் விகல்பம் சம்பவிக்காமையால் ஒன்றற்கொன்று விருத்தமான மதங்கட்கு எவ்விதம் பிராமாணயம் கூடும்? ஆதலின் எம்மதத்தைத் தள்ளுகின்றது? எம்மதத்தைத் தழுவுகின்றது?

(ச) (நீ சொன்னது பொருந்தாது) கட்டையைப் பார்த்து, புருஷன், இராக்ஷசன் எனனும் விகல்பம் (வேறுபாடு) வஸ்துவினிடத்திலும் கண்டிருப்பதால், வஸ்துவினிடத்தில் விகல்பம்சம்பவிக்கமாட்டாதென்று யாவர் கூறினர்?

(ஆ) கட்டையைப்பார்த்துண்டாய புருஷன் இராக்ஷசனென்னும் விகல்பமானது புருஷபுத்தியினலுண்டாதலால் யதார்த்தமன்று.

ஜீவன், ஈசுவரன் முதலிய விபாகாதிவியவஸ்தை (பிரிவினைவேறுபாடு) சாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இவ்விஷயத்தில் எங்ஙனம் விகல்பங்கூடும்?

---

*36 ஸ்துதியை அல்லது நிந்தையை யறிவிக்கும் வாக்கியம் ஆர்த்தவாத மெனப்படும்

(ச) நீ அதிகமேதாவி! நிசசயமே! அதவிதீயமான ஆதமததவம பிரதானமாம; பிரயோசனததோடு கூடியிருபபதால.

இதரப பிரமாணஙகளால அறியபபடாமலிருபபதாலும அது சாஸ்திரததிறகு விஷயமாயிருககினறது. ஜீவேசுவர விபாகாதி கறபனையோ புருஷபுததியினு லுணடாறுலும சாஸ்திரததால அநுவதிககபபடுகினறது; தத்துவ ஞானததிறகு உபயோகமாயிருபபதால.

*37 பலவதசனனிதியில அபலமாயிருபப தெதுவோ அஃது அதறகு (பலவததிறகு) அஙகமாமெனனும நியாயத்தால (தததுவ ஞானததிறகு உபயோகமாயிருககினறது).

பிரம (பிராநதி) சிததமான வஸ்துவிறகு (ஜீவேசுர விபாககறபனைககு) சுருதியினுல அநுவாதம சமபவிககும இதனுலே துவைத ஞானததால அததுவித ஞானததிறகுப பாதமுணடாகினற தெனனும கக்ஷி தள

*37 பலவதசநநிதியில—பிரயோஜனததுடன கூடியதன் சமீபததில, அபலமாயிருபப தெதுவோ—பிரயோஜனமின்றியிருககினற தெதுவோ.

பலவத—ஆதமததவம

அபலம—ஜீவேசுவரகறபனை.

ஆத்மததவததையறிய ஜீவேசுவாகறபனை அஙக (சாதன) மாயிருககினற தெனபதாம.

ளப்பட்டது. கடாதிகளின் துவைதஞானத்திற்கும் அஜ்ஞா தமா (அறியப்படாததா)ன அத்வைத *38 ஸன்மாத்திரம சத்தில் *39. பிராமாண்யம் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலும், ஞாஞ்ஞானங்கள் சமானமான ஆசிரயத்தையுடையன வாயும் சமானமான விஷயத்தையுடையனவாயு மிருக்கின் றனவென்பது நியமமாம். ஆதலால் ஜடத்திலோ பிரமாணப் பிரவிர்த்திக்குப் பிரயோசனமிராமையால் அதில் அஞ ஞானமுண்டென் றொப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை கடாவச் சின்னசைதன்னிய அஞ்ஞானத்தினாலேயே கடாதிகளிலும் அஞ்ஞானமிருக்கின்ற தென்னும் வியவகாரம் பொருந்தும்.

சகலப்பிரமாணங்களும் அஞ்ஞாத ஞாபகத் தன்மை (தெரியாத அர்த்தத்தைத் தெரியப்படுத்துந்தன்மை) யால் பிரமாணங்களாயிருக்கின்றன. இல்லாவிடின் ஸ்மிருதிக்கும் பிராமாண்யம் நேரிடும்.

இவ்வாறே வேதாந்தங்களில் எவ்விடத்திலும் *40. இப்படிப்பட்ட விரோதம் வரும்போது மேற்சொன்ன வாறு பரிகரித்தல் வேண்டும்.

---

*38. ஸன்மாத்திரம்-சத்தாமாத்திரமா யிருத்தல் சத்து- உண்மை.

*39 அறியப்படாத பதார்த்தத்தை யறியப்படுத்துந்தன்மை பிராமாண்ய மெனப்படும்.

*40. இப்படிப்பட்ட விரோதம்—ஜீவேசுரபேத விரோதம்.

"யயாயயா பவேதபுமஸோ வியுதபததி:
பிரததிய காதமநி ஸாவைவ
பிரககிரியா ஞேயாஸாதவீஸா சாநவஸ்திதா"

(இ-ள) புருஷாகளுககு எநத எநதப் பிரககிரியையிஞல பிரததியகானமாவினிடததில வியுதபததி (போதம) உணடாகின றதோ அநதப பிரககிரியைதான நனறெனறறிய வேணடும.

எனறு வாாததிககாரா சொலலியிருககினருர்

சுருதிதாறபாிய விஷயமாயிருககினற அாததததிறகு விரோதமான அாததம தளளத தகுநத தெனறு நமமைப போனற ஆசாரியாகள அநேக விடஙகளிற சொலலியிருக கினறனா. ஆதலால இது தோஷமாகாது.

இபபடி ஜீவன உபாதியிஞல அபிபூதமாயி (மறைப ட்டி) ருபபதால அவனுககுச சமசாரம காணபபடுகினறது. பரமேசுவரனுககோ உபாதி அவாவசமாயிருபபதால சா வஞுஞததுவ முதலிய தாமஙகள அவருககுபபொருநதும. ஆதலால மேறசொனன ஜீவேசுவராதி வியவஸ்தைத நனறு கபபொருநதுகின்றது.

(ஆ) அவிததியாவசததிஞல ஜீவேசுவர விபாக வியவஸதை பெறபபடினும, மான (பிரமாண), மேயாதி (பிரமேயமுதலிய) *41. பிரதிகாம வியவஸ்தை எஙஙனம பொருநதும?

*41 பிரதிகாம வியவஸதை—ஒருசமயததிலேயே ஒருபுருஷ ஞலேயே ஒனறே அறியபபடுகினற தெனனும காலவிசேஷ

(ச) 1 அவித்தை திரியமாகையாலும், ஜடமாகையாலும், விநாசியா (நாசமுடையதா) யிருப்பதாலும், பரிச்சின்ன (கண்ட) மாயிருக்கின்றது,

அநிர்வசநீயமா யிருப்பதால் விசாரணைக்குட் படுவதன்று;

ஆவரண விக்ஷேபமென்னு மிரண்டு சக்திகளோடு கூடியது,

2 (பரிச்சின்னமா யிருந்தபோதிலும்) சர்வகத (வியாபக) மான சித்தத்மாவைச் சூரியமண்டலத்தை நேத்திரத்திற்குச் சமீபத்திலிருக்கின்ற அங்குலி (விரல்) மறைப்பதுபோலும் மறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது, சக்ஷுக்கே ஆவரணம் (மறைப்பு) நேரிடும்போது அங்குலிக்கும் பான (தோற்ற)ம் நேரிடாது

அதிஷ்டானத்தின் ஆவரணமன்றி விக்ஷேப (தோற்ற)ம் பொருந்தாது. ஆகையால் அந்த அவித்தையானது பூர்வ பூர்வ சமஸ்காரம், ஜீவர்களின் கர்மம் ஆகிய இவற்றோடு கூடிக்கொண்டு சகல ஜகத்தாகாரமாய்ப் பரிணமிக்கின்றது.

அந்த அவித்தையும் தன்னிடத்திலிருக்கிற சித்பிரதிபிம்பத்துவாரா சித்துடன் தாதாத்மியத்தை யடைந்திருக்

முதலியவைகளுடன் கூடிய ஞானவிஷயத்தின் வியவஸ்தா நியமத்தைத் தெரிவிப்பதாம்

கின்றது. ஆதலின் அதன் காரியமெல்லாம் ஆபாஸ (பிரதி பிம்ப)த் துவாரா சித்துடன் கூடிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. ஜகத்திற் குபாதானமாயுள்ள சைதன்யம் பிரமாணாந்தரத்தை (வேறுபிரமாணத்தை) யபேட்சிக்காமலே தீபம்போலத் தன்னோடு சம்பந்தமுள்ள யாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்வதால் சர்வஞ்ஞமா யிருக்கின்றது.

இதனால், மானமேயாதி வியவஸ்தை அதனிடத்தில் வேண்டப்படுவதன்றாம். ஆனால், ஜீவன் புத்தியவச்சின்ன சைதன்னிய மாகையாலபரிச்சின்னனாயிருக்கிறான்; அங்ஙன மிருப்பதால் ஜீவனுக்கு மானமேயாதி வியவஸ்தை வேண்டப்படுவதாம்.

சித்தின் அபிவியக்திக் (பிரகாசத்திற்)கு யோக்கிய மான எந்த அந்தக்கரணத்துடன் எப்போது எந்தச் சித்து சம்பந்தப்படுகின்றதோ அப்போது அந்தச் சித்தையே (ஞானத்தையே) அந்த அந்தக்கரண அவச்சின்ன ஜீவன் அநுபவிக்கிறான் ஆதலின் சாங்கரியம் (கலப்பு) நேரிடாது.

விருத்தியின் நிர்க்கமனப்பிரகாரம் வருமாறு:—

சரீரமத்தியிலிருப்பதும், சரீர முற்றும் வியாபித்துக் கொண்டும், சத்துவகுணப்பிரதானமாயும், சூக்ஷுமமான பஞ்சபூதத்தினின்றும் உண்டானதாயும், அவித்தையின் விவர்த்தபரிணாமமாயுமிருக்கின்ற அந்தக்கரணமதாப்பணுதி

போல அதிசொச்சமா (பளபளப்பா) யிருக்கின்றது. அது நேத்திராதி துவாரா வெளிக்கிளம்பி யோக்கியமான கடாதிகளானவிஷயங்களை வியாபித்து அவற்றின ஆகாரமாகிவிடுகின்றது, *42. உருக்கிவிட்ட தாமபிராதிகளபோலும்.

அதற்கும சூரியப பிரகாசாதிபோல சீக்கிரமாயச சங்கோச விகாசங் (குவிவு விரிவு)கள பொருநதும

அந்த அந்தக்கரணம அவயவத்தோடு கூடியிருப்பதால பரிணாமத்தை யடைகின்றது. அங்ஙனம பரிணாமத்தை யடைந்த அந்தக்கரணம தேகத்தினுளளும, கடாதிகளிலும, அவற்றின மத்தியிலும நனறுப வியாபித்து சக்ஷுரூபோல அவசசின்னமாயு மிருக்கின்றது.

அவற்றுள, தேகத்தினுளளிருக்கின்ற அகங்காரமென்னும பேருளள அந்தக்கரணபாகமானது கர்த்தாவென்று சொலலபபடுகின்றது.

ii தேகத்திற்கும விஷயத்திற்கும தண்டமபோலமத்தியிலிருக்கிற விர்த்திஞானமெனனும பேருளள அந்தக கரணபாகமானது கிரியை யெனறு சொலலபபடுகின்றது.

---

*42 "உருக்கிய தராங்கி நாநா வுருவங்க ளாறைற போல
விருத்திகள கட படாதி விடயமாயப பரிண மிக்கும
எனறு கைவலலியநவநீதங கூறுவது மிங்கறியத்தக்கதாம.

iii. விஷயத்தை வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தக்கரணபாகமானது விஷயத்திற்கு *43 ஞானகாமத்துவ சம்பாதகமாம். இந்த அபிவியக்தி யோக்கியத்துவமே (பிரகாசஞ் செய்வதற்குத் தகுதியாயிருப்பதே) என்று சொல்லப்படும்.

இவ்வாறு மூன்றுபாகமான அந்தக்கரணம் அதி ஸ்வச்சமாயிருப்பதால் அதில் சைதன்னியம் பிரகாசத்தை யடைகிறது. அபிவியக்தமா (பிரகாசத்தை யடைந்தது)ன அந்த சைதன்னியம் ஒன்றாயிருப்பினும் அபிவியஞ்சகமா (பிரகாசஞ் செய்வதா)ன அந்தக்கரணபாகம் வேறாயிருப்பதால் மூன்றாகிய விபாகங்கள் ஏற்படுகின்றன.

i. கர்த்ருபாகாவச்சின்ன சைதன்னியம் **பிரமாதா**

ii. கிரியாபாகாவச்சின்ன சைதன்னியம் **பிரமாணம்**

iii அபிவியக்திக்கு யோக்கியமான விஷயபாகாவச்சின்ன சைதன்னியம் **பிரமிதி.**

பிரமேயமோ விஷயத்திலிருக்கிற பிரஹ்மசைதன்னியமே அஃது அஞ்ஞாதமாயிருக்கின்றது அதுவே ஞாதமாயிருந்தால் பலம்.

---

*43 ஞானகாமத்துவ சம்பாதகம்—ஆவரண நிவிர்த்தியாதி ஞானக்கிரியாஜன்னிய பலத்தைச் சம்பாதித்துத் தருவதாம். ஞானக்கிரியை—விருத்திஞானம்.

12 ௵ மூன்று மதங்களின் பேதம்.

மேற்கூறிய பிரமாதா முதலிய மூன்றனுள்

i எந்தப் பக்ஷத்தில் அந்தக்கரண அவச்சின்னன் ஜீவனே,

ii எந்தப்பக்ஷத்தில் சாவகத்தன், அசங்கன், அவித்தியாப் பிரதிபிம்பன் ஜீவனே,

அவ்விரண்டு பக்ஷத்திலும் பிரமாதரு சைதன்னியத்திற்கும் விஷயசைதன்னியத்திற்கும் சம்பந்தத்தை யுண்டு பண்ணுவதற்கும் விஷயசைதன்னியத்திலிருக்கிற ஆவரணத்தை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டும் அந்தக்கரணவிர்த்தி யுண்டாகின்றது.

iii எந்தப்பக்ஷத்தில் அவித்தியாவச்சின்னன், சாவகத்தன், ஆவிர்தன் (மறைக்கப்பட்டவன்) ஜீவனே அந்தப் பக்ஷத்தில் ஜீவனே ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாயிருப்பதால் சாவத்துடனும் சம்பந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறான் ஆகையால், ஆவரண நிவிர்த்தியின் பொருட்டு விர்த்தியுண்டாகின்றது.

(ஆ) "சிதுபராகார்த்தாவிர்த்தி.—ஜீவசைதன்னியத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் சம்பந்தத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்காக விர்த்தியுண்டாகின்றது" என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், விர்த்தியன்றி அந்தக்கரணத்துடன் சம்பந்தித்

ஆக கொண்டிருக்கின்ற தர்மாதர்மங்கட்கும், பிரஹ்மத்திற்கும் விருத்தியில்லாமலே எப்போதும் பானம் உண்டாக வேண்டும்.

(ர) அங்ஙனம் பானம் உண்டாகமாட்டாது; பிரமாத்ரு சைதன்னியம் தர்மாதிகளுடன் சம்பந்தப்படாததால ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் சம்பந்தாபாவமுண்டு; சொச்சமான பிரஹ்ம சைதன்னியம் ஆவிர்தமா (மறைபட்டு) யிருப்பதால. (ஆதலால ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் சம்பந்த முண்டாகுவதற்காக விருத்தி வேண்டப்படுகின்றது.)

ஜீவன் அநாவிருதனென்று சொல்லுமிடத்தும் சுத்தி இரஜதாதிகள் அசொச்சமாகையாலும், தர்மாதர்மங்கள் அசொச்சமா யிருப்பதாலாவது ஆவிர்தமா யிருப்பதாலாவது (பிரமாதரு சைதன்னியத்திற்கு) விஷயத்துடன் சம்பந்தமின்று. (சம்பந்தப்படுத்துவதற்கு விர்த்தி வேண்டும்).

விஷயம் சொச்சமாயிருந்தாலும் ஆவிர்தமா யிருப்பதால் பிரமாணவிர்த்தியினால சம்பந்த முண்டாகின்றது. சுத்தி இரஜதாதிகள் அநாவிருதமாயிருந்தாலும் அசொச்சமாயிருப்பதால அவற்றுடன் ஜீவசைதன்னியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாதற் பொருட்டு அவித்தியாவிருத்தி வேண்டப்படும்.

அநாவிர்தமாயும், சொச்சமாயுமிருக்கிற சுகதுக்காதிகளில் சுயமாகவே விர்த்தியுண்டாகிறபடியால் அந்தக்கரண சம்பந்தத்தினால்மாத்திரம் பானம் ஏற்படமாட்டாது.

(ஆ) பிரஹ்மம் தோஷமற்றதாயும் சொப்பிரகாசமாயுமிருப்பதால் சர்வஞ்ஞமாயிருக்கிறது, ஆனதால் அதற்கு ஆவரணம் எங்ஙனங் கூடும்?

(ச) நீ சொன்னது வாஸ்தவம். பிரஹ்மம் தன்னுடன் சம்பந்தப்பட்ட சகல வஸ்துக்களையும் பிரகாசஞ்செய்வதால் சர்வஞ்ஞமாயிருப்பினும், அந்தக்கரண அவச்சின்ன ஜீவனுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதால் ஆவிர்தமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஆகையால் பிரஹ்மம் ஜகத்திற்கு உபாதானமென்று சொல்லுமிடத்து விர்த்தியானது ஜீவசைதன்னியத்திற்கு விஷயத்துடன் சம்பந்தத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்கும் ஆவரண நிவிர்த்தியின் பொருட்டும் உண்டாகின்றது.

ஜீவன் ஜகத்திற்கு உபாதானமென்று சொல்லுமிடத்து ஆவரணநிவிர்த்தியின் பொருட்டே விர்த்தியுண்டாகின்றது.

(ஆ) ஒரு கடாதிஞானத்தினாலேயே ஆவரணத்திற்கு நிவிர்த்தியுண்டாகும்போது உடனே மோக்ஷமுண்டாக வேண்டும், அஞ்ஞானம் ஒன்றாயிருப்பதால்.

அஞ்ஞானம் அநேகமென்று சொல்லும் பக்ஷத்திலும் ஒரு ஜீவனுக்கு ஒரு அஞ்ஞானம் உபாதியாதலின் (அந்த அஞ்ஞானம் கடாதி ஞானத்தால் நிவிர்த்தியாதலால் உடனே மோக்ஷமுண்டாகவேண்டும்)

(ச) *44 உத்தேஜகத்தினால் மணிக்கு அபிபவம் (அடக்கம்) உண்டாவதுபோல விருத்தியினால் ஆவரணத்திற்கு அபிபவமுண்டாகின்றதென்றங்கீகாரஞ் செய்யப்படுகின்றது; அபிபவம் உண்டாதலால் பிரமாணஜன்னியமான அந்தக்கரண விருத்தியின் அபாவத்துடன் கூடின அஞ்ஞானம் வஸ்துவானது இருக்கும்போதும் விளங்கும்போதும் நாஸ்திநபாதி என்னும் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்குச் சமர்த்தமான ஆவரணமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

விருத்தியுண்டாகும்போது அஞ்ஞான மிருந்தாலும் ஜாக்ரதாவஸ்தேக்கம் பிரதிபந்தகாவச்சேதக மிராமையினால், இராததற்குச் சமானமே, ஆகையால் தன்னுடைய காரி

*44 பிரதிபந்த மிருக்கக் காரியத்திற்குச் சாதகமா யிருப்பது உத்தேஜகமெனப்படும். காரியத்திற்கு விரோதமா யிருப்பது பிரதிபந்த மெனப்படும்.

நெருப்பின் சூட்டைத் தடுப்பது மணியாம் இது பிரதிபந்தமாம். அதற்கு மாற்று (உத்தேஜகம்) மந்திரமாம்.

மணியுள்ள காலத்து நெருப்புச் சுடுகின்றதின்று, ஆனால், மந்திரமுள்ளபோது மணியிருப்பினும் நெருப்புச் சுடுதல் பிரசித்தமாம்

யத்தை (ஆவரண முதலியவற்றை) யுண்டுபண்ணுவதற்குச் சமர்த்தமின்றும், ஆகையால் (அஜ்ஞானம்) அபிபூதமே (அடங்கியிருக்கிறதெ)ன்று சொல்லப்படுகின்றது

(ஆ) இங்ஙன் மாயின் பிரஹ்ம ஞானத்தாலும் அவித்தைக்கு நிவிர்த்தியுண்டாக மாட்டாது. ஆகையால் மோக்ஷம் வாராமற்போய்விடும்.

(ச) தத்துவமஸியாதி வாக்கியார்த்த ஞானத்தால் அவித்தை நிவிர்த்தியாமென்று ஒப்புக்கொண்டிருத்தலாலே, அவித்தைக்கு எது (கிளிஞ்சல்) விஷயமோ அதனை (கிளிஞ்சலை)யே விஷயமாக வுடைய பிரமா ஞானத்தினாலேயே அவித்தை நிவிர்த்தியாமென் றொப்புக்கொண்டிருப்பதாலே மஹாவாக்கியார்த்த ஞானமே அபாதித்தத்தை விஷயமாக வுடைத்தா யிருப்பதால் பிரமையா யிருக்கின்றது

பிரத்தியக்ஷாதிகளோ பாதித்தத்தைவிஷயமாகவுடைத்தாயிருப்பதால் பிரமமா (பிராந்தியா) யிருந்தாலும், வியவகாரசமர்த்தமாயிருப்பதால் (அவற்றில்) பிராமாண்யமிருப்பதாக அபிமானம் (செய்யப்படுகின்றது) ஆதலின் ஞானத்தால் அஜ்ஞானநிவிர்த்தி வேறிடத்திற் காணப்படவில்லையென்பது தோஷமாகாது,

(ஞானத்தால் அஜ்ஞானநிவிர்த்தியாதல்) சுவாநுபவசித்தமாயிருப்பதாலும், சுருதியில் ஞானத்தினால் அஜ்ஞான நிவிர்த்தியுண்டென்று பிரதிபாதிப்பது வேறுவகையால்

பொருந்தாமை யென்னும் அந்நியதானுபபத்தி எல்லாப் பிரமாணங்களினும் பிரபலமாகையாலு மென்க.

அந்நிய தானுப பத்திசசேத அஸ்திவஸ்துப்ரஸாதிகா
பிரஷ்டி அதிரஷ்டி வைமத்தியம
ஸைவஸாவ பலாதிகா.

(இ-ள்) ஞானத்தால நாமரூபப்பிரபஞ்ச நிவிர்த்தியைககூறும சுருதிககு அஞ்ஞான நிவிர்த்தியைத்தவிர வேறுவித பொருத்த மின்மையானது வஸ்து ஸாதகமாயிருக்கின்றது, வேறிடத்தில் காணப்படவில்லை யென்கிற விவாதத்தை நிவிர்த்திபண்ணு கின்றது அந்த அநுபபத்தியே எல்லாப் பிரமாணங்களினும பலமுள்ளதாயிருக்கின்றது

அல்லது மூலாஞ்ஞானத்தின அவஸ்தைகள் கடாதிவிஷய மான ஆவரணமாம

அஞ்ஞானம ஞானத்தின ப்ராகபாவஸ்தானத்திலிருப் பதால எவ்வளவு ஞானமுண்டோ அவ்வளவு அஞ்ஞான முண்டென றூபபுககொண் டிருக்கின்றோம. ஆகையால ஒரு ஞானத்திலை ஒரு அஞ்ஞானமே நிவிர்த்தியாவதால, கடாதிஞானத்திலை கடாதிவிஷய ஆவரணம நாசத்தை யடைவதில யாதொரு பொருந்தாமையுமின்று.

(ஆ) *45. அநுமானாதிகளிலை ஆவரணம நிவிர்த்தி யடைகின்றதா? இல்லையா?

1 முதலாவது பக்ஷத்தில பிரத்தியக்ஷப பிரமத்திற் (பிராந்திக) கும (அத்யக்ஷவிஷயமான) சங்கு மஞசளா யிருக

*45. அனுமான மென்றது—அனுமிதி ஞானத்தை,

குநதன்மைக்கும *46. திககுமோகாதிகட்கும, சஙகுவெண் மையா யிருககினறது முதலிய அநுமானாதிகளால நிவிரத தியுணடாக வேண்டும. பிரமம (பிராநதி) அதிஷடான அஞஞானததை உபாதானமாக வுடைததா யிருபபதால அநத அஞஞானம நிவிரததியாகுமபோது பிரமம நிவிரத தியாகினறது.

*47 யௌகதிக ஞானத்தினாலும *48. பிரஹமததின அவிததை நிவிரததியாகினறமையின் பிரஹமசாக்ஷாத காரததின பொருட்டுச சிரவணமனனஙகளை அபேக்ஷிகக வேணடாம.

ii. (அநுமானாதிகளினால்ஆவரணம்நிவிரததியடைகினற திலலை எனனும) இரணடாவது பக்ஷததிலோ வனனி இருககினற தெனனும வியவகார முணடாகாமறபோம; பிரதிபந்தக (ஆவரண) மிருபபதால

(ச) ஆவரணம இரணடு வகையாம —

1. ஒனறு *49. அஸததுவாபாதகம, அஃது அநதக கரண அவசசினன சாக்ஷியினிடத திருககினறது.

---

*46 திககுமோகம—இனன திககெனறறியாது மயஙகுதல

*47. யௌகதிகஞானம—யுகதியினாலுணடாய ஞானம. அது பரோட்ச ஞானமாம.

*48 பிரஹ்மததின அவிததை—பிரஹ்மததைக கறபிதமாக மறைததுளள அஞஞானம.

*49, அசததுவாபாதகஆவரணம-இலலையெனனும அசததுவ

2 மற்றொன்று *50. அபாநுபாதகம், அது விஷயாவச்சின்ன பிரஹ்ம சைதன்னியத்தினிடத்திருக்கின்றது

கடத்தை நானறிய வில்லை யென்னும் அநுபவம் அபாநுபாதக ஆவரணம் அஸத்துவாபாதக ஆவரணம் என்னும் இவ்விரண்டன் ஆசிரயத்தை அறிவிக்கின்றது.

1 அவற்றுள் அஸத்துவாபாதக ஆவரணம் *51. பரோக்ஷ அபரோக்ஷ சாதாரணமான பிரமாணஞான *52. மாத்திரத்தினால் நிவிர்த்தியடைகின்றது,

அநுமிக்கப்பட்ட வன்னியாதிகளிலும் நாஸ்தி யென்னும் பிரதீதி (தோற்றம்) யுண்டாகின்றதில்லை

2 அபாநுபாதக ஆவரணமோ சாக்ஷாத்கார (பிரத்தியக்ஷ)த்தினாலேயே நிவிர்த்தியடைகின்றது,

---

தன்மையைச் சம்பாதிக்கும் ஆவரணம் இது நாஸ்தி யென்பபடும்

*50 அபாநுபாதக ஆவரணம்—அஃது இருந்தால் காணப்படாது என்னும் தோற்றமின்மையைச் சம்பாதிக்கும் ஆவரணம் இது நபாதியென்பபடும்

*51 கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானம்போலவது பரோட்ச ஞானமாம், இதுகடம் என்னும் ஞானம்போலவது அபரோட்ச ஞானமாம்

*52. மாத்திரமென்பது இங்கு எல்லாம் என்னும் பொருள் தாயநின்றது.

(ஏனெனின்) ஞானம் எதனை ஆசிரயித்துக்கொண்டு எதன் ஆகாரமாயிருக்கின்றதோ அதனையே ஆசிரயித்துக் கொண்டும் அதன் ஆகாரமாயுமிருக்கிற அஞ்ஞானத்தை நாசம் பண்ணுகின்றதென்னும் நியமமிருப்பதால்

பரோக்ஷ ஞானத்திற்கு இந்திரிய விஷய ஸன்னிகாஷ (ஸம்பந்த) மிராததால் அந்த ஞானம் அந்தக்கரணத்தை மாத்திரம் ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

அபரோக்ஷ ஞானமோ விஷய வியாபாரத்தாலுண் டாவதாலும் விஷயம் அந்தக்கரணம் இவ்விரண்டாலுண் டாவதாலும் *53. உபயநிஷ்டமா யிருக்கின்றது

"பரோக்ஷ ஞாநதோ நச்யேத அஸத்வா
விருத்திஹேதுதா அபரோக்ஷதியா நச்யேத
அபாநா விருத்திஹேதுதா"

(இ-ள்) பரோக்ஷ ஞானத்தினால் அஸத்துவாபாதக ஆவர ணம் நாசத்தை யடைகின்றது அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் அபானு பாதக ஆவரணம் நாசத்தையடைகின்றது என்று சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அநுமானாதிகளில் அசத்துவாவரணம் நாசத்தையடைகின்றது ஆகையால் அவற்றில் ஆவரணம் நிவிர்த்தியாகின்றதென்னும் வியவகாரம் சித்திக் கின்றது

*53 உபயநிஷ்டம்—இரண்டிலுமிருத்தல்; உபயம் விஷயமும் அந்தக்கரணமுமாம்.

அபாஞுவரண நிவிரததியாலும *54. சோபாதிகபபிரத

---

*54. சோபாதிக (உபாதியுடனகூடிய) பிரததியடசப்பிராநதி பினவரும விஷயததால நனகுவிளஙகும "நிருபாதிக அஞஞான ஜநியம சோபாதிக அஞஞான ஜநியம எனனும பேதததால பிராநதி இருவகைததாம விலக்ஷண (தனது சமகாலபரியநதம காரியததை நிறுததுவதாகிய) நிமிததகாரணம ரணடு உபாதி யெனபபடுகினறது அஃதினறிக கேவல அஞஞானததால தோன றும பிராநதி நிருபாதிகப பிராநதியாம அஃது இரஜஜுசாபபம சுததிரஜத முதலியவறறின பிராநதியாம விலக்ஷணமான நிமிதத காரணவடிவ உபாதியோடு கூடிய அஞஞானஜநியப பிராநதி சோபாதிகபபிராநதியாம எஙஙனம பிரகாச அநதகாரஙகளின சமபநதவடிவ உபாதியோடு கூடிய அஞஞானததாற றோனறும ஆகாயததினது நீலததனமையின பிராநதி யிருககினறதோ, எஙங னம பிமபததின சநநிதிவடிவ உபாதியோடுகூடிய கணணாடியின அஞஞானததாறறோனறிய பிரதிபிமபததின பிராநதி இருககின றதோ, அஙஙனமே ஜீவாகளது அதிஷடானவடிவஉபாதியோடுகூடிய மூலாஞஞானததால தோனறிய பிரபஞசததின பிராநதியிருககின றது அது முறகூறிய உபாதியோடுகூடிய அஞஞானததாற றோன றியதாயிருததலின, சோபாதிகப பிராநதியாம நிருபாதிகப் பிராந தியின டாதிதாநுவிருததி (பாதமாகிய பினதோறறுதல்) உணடா கிறதிலலை எனனெனின, உபாதியினமையால அதனநாசமும பாத முமாகிய இரணடுமிருததலின சோபாதிகபபிராநதியின பாதிதாநு விருததியுணடாகினறது எனனெனின, மிததியாததனமை நிசசய வடிவபாதம உணடாகியும உபாதியின இருபபுவரையில ஸவருபத தின அபபிரதீதி வடிவநாசமினமையால" எனறு பாலபோதக குறிபபுரையி லெழுதபபடடிருககினறது.

தியக்ஷப பிராந்தி நிவிர்த்தியாகின்றது. ஆதலால் நிர்த்தர்மமாக விருக்கும் ஆத்மாவுக்கும் அவித்தை அந்தக்கரணம் இவைகட்கும் தாதாத்மியாத்தியாசமிருப்பதால் அந்தக்கரணங்களின் தர்மங்களாகிய கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவாதிகளின் அத்தியாசம் பொருந்துகின்றது.

(ஆ) உன்மதத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதியை யங்கீகரித்திருப்பதால் கர்த்திருத்துவ முதலிய அந்தக்கரண தர்மங்கள் ஆத்மாவில் அத்தியாசம் பண்ணப்படுகின்றன. அத்தர்மங்கள் அநிர்வசநீயங்களாயுண்டாகின்றனவென்று சொல்லவேண்டும்; ஆதலின், வியாவகாரிகமென்றும் பிராதிபாசிகமென்றும் இருவிதமாகக் கர்த்திருத்துவாதிகளின் தோற்றமுண்டாக வேண்டும்

(ச) 1 ஆத்மாவிற்கும் மனத்திற்கும் பேதஞானமிராமையால் அவற்றின் தர்மங்களின் பேதஞானமின்று ஆதலின் மேற்சொன்ன தோஷம் வருதற்கிடனின்றும்.

2. அல்லது சகல தர்மங்களுடன் கூடின அந்தக்கரணத்திற்கே ஆத்மாவில் அத்தியாச மேற்படுவதால் இரண்டு விதமான தோற்றமின்று

ஆகையினால் ஒரே ஆத்மாவிற்கு உபாதி பேதத்தினால் பிரமாதா முதலிய வியவஸ்தை பொருந்துகின்றமையின் சௌகதமதப் பிரவேசம் நேரிடாது; அல்லது விரோதமு மின்றும்.

மறறைய வியவஸதைகளெலலாம மேல நிருபிககப படும ஆகையால, ஞானரூபமான ஆதமா சுஷுபதியில வியபிசாரததை யடையாமையாலும தேகேநதிரியாதிகள வியபிசாரததை யடைவதாலும திரிசியமா யிருபபதாலும தேகேநதிரிய முதலியவறறில அநதநத வாதிகளுககு ஆதமாவெனனும புததி தோனறுவது பிராநதியாம ஆதலினவேதாநதமதமே *55 பிராமாணிகமெனறு சிததிககினறது.

(ஆ) ஆதமா நிராதமக மெனறும, பிரமாதா முதலிய வியவகாரஙகள அததியாசமூலமெனறும ஒபபுககொண டால "பிராமணன யாகமபணணவேணடும" (எனறுகூறும) இது முதலிய *56 சாஸதிரஙகட்கு அபபிராமாணயம நேரிடும.

ஆதமா அகாததாவாகவும அபோகதாவாகவு மிருபபதால (காமததில) எஙஙனம அதறகுப பிரவிரததியுண டாகும? வேததைத அபபிராமாணய மெனறு சொல்லும பககஷததில பிரஹமசிததி எஙஙன முணடாகும?

---

*55. பிராமாணிகம—பிரமாணததால சிததிததது.

*56 சுருதி ஸமிருதி புராணமிதிகாச முதலிய யாவும சாஸதிரமெனபபடும.

சாஸயதி இதிசாஸ்திரம—சாசனம பணணுவதால (கட்டளை யிடுவதால) சாஸதிரமெனபபடும.

1. அநதப பிரஹமம சாஸதிரததால் மாததிரம அறியககூடிய தாகையால,

"சாஸதிரயோனிததுவாத—சாஸதிரததால அறியககூடிய தாகையால" எனறு பிரஹமசூததிரததில கூறியிருபபதால.

ஆதலின வேதததிறகுப பிராமாணியம சிததிககும் பொருடடுப பிரமாதா முதலிய வியவகாரஙகள சததியமெனறு ஒபபுககொளளல வேணடும.

(ச) தததுவஞான முணடாவதறகுமுன வேததிறகு அபபிராமாணியம நேரிடுகினற தெனறு சொலலுகினறனையா? அலலது தததுவஞான முணடானதறகுப பின உணடாகினற தெனறு சொலலுகினறனையா?

அவறறுள 1. முதறபக்ஷததில சகலப பிரமாணஙகளும அவிததியாவா (ஜீவ) னையே ஆசிரயிததுக கொணடிருபபதால அவிததியாகாலததில அவற்றிறகுப பாதம நேரிடாமையின பிராமாணியததிறகு விககினம (தடை) உணடாதலிலலை.

அ—கை.

2. இரண்டாவது பக்ஷததில வேதம அபபிரமாணமாவது இஷ்டநதானெனறு கூறுகினறூர.

நவர்ணுஃ நவர்ண சரமாசார தர்மாநமே
தாரணுத்தியாந யோகாதயோபி
அநாதமாஸ்ரயாஹம மமாததியாஸ ஹாநாத
ததேகோ வசிஷ்டஃ சிவஃ கேவலோஹம. (2)

(இ-ள) மே-எனககு,
வர்ணுஃ ந-பிராமணததுவ முதலிய ஜாதிகளிலலை,
வர்ணசிரமாசாரதர்மா ந-ஜாதி, பிரமசாரியமுதலியஆசிரமஙகள,
ஸநானம சௌச முதலிய ஆசாரஙகள ஆகிய இவைகளிலலை,
அலலது பிராமணததுவமுதலிய ஜாதிதர்மஙகளும பிரமசரிய
முதலிய ஆசிரமதர்மஙகளும இலலை
தாரணுத்தியாநயோகாதயாஃ அபி—பாஹ்ய விஷயததைவிட
டுப பிரஹமததினிடதது மனததை நிறுததுவதாகிய தாரணையும
பரமாதம சிந்தனையாகிய தியானமும் சிததநிரோதமாகிய யோக
மும ஆதியெனபதால பெறபபடும சிரவணதிகளும,
ந-இலலை

ஞானேதயமானபிறகு இஙஙனம எலலாமிலலையெனறு
கூறியதன காரணஙகூறபபடுகினறது

அநாதமாசிரயாஹம மமாததியாஸஹாநாத-அநாத்மா
வை யாசிரயிததுககொணடிருககினற யானென தெனனும
அததியாசம நிவிர்ததியாவதால,

அநாதமாவாவது ஆதமவிரோதியான அவிததை.
அதனையாசிரயிததுக கொணடிருககிற [அஃதாவது அதனு
னுணடான] யான என தெனனும அததியாசமும

அதன காரணமும தததுவஞானததால் நிவிா்ததியாவதால் அவவததியாசததாலுணடான வாணுசிரமாதிகள எனக கிலலே யெனபது அதன பொருள.

தத-ஆகையால,
ஏகஃ-ஒருவனுயும,
அவசிஷடஃ-பாதமடையாதவனுயும,
சிவஃ-பரமாநநதபோதரூபனுயும,
கேவலஃ-தாம மறறவனுயும,
அஹம-—நான(இருககிறேன).

அ—கை.

வாணுசிரமாதி வியவகாரம மிததியாஞானமாததிர ஜன்னியமாயிருபபதால அது மிததையா மெனபதைத திடபபடுததுவதறகாக மிததியா ஞானமினறிய சுழுபதி காலததில வியவகாரமின றெனபதைக கூறுகினருா.

நமாதா பிதாவா நதேவா நலோகா நவேதா
நயஞுா நதீாததம புருவநதி
ஸுஷுபதௌ நிரஸதாதி சூநயாதம கதவாத
ததேகோவசிஷடஃ சிவஃ கேவலோஹம. (3)

(இ-ள) மாதாந—மாதாவும இலலே,
பிதாவாந-பிதாவும இலலே,
தேவாந-ஆராதிககததகக இநதிராதி தேவதைகளுமிலலே,

லோகா:ந-அவ்வாராதனத்திற்குப் பலனான சொர்க்காதி லோகங்களும் இல்லை,

வேதா:ந-அலௌகிகமான ஹிதாஹித சாதனங்களைப் பிரதிபாதிப்பதாயும் பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பதாயுமுள்ள பிரமாணவாக்கியங்களாய வேதமுமில்லை,

யஞ்ஞா:ந-சொர்க்காதி சாதனங்களான ஜோதிஷ்டோம முதலிய காம யாகங்களுமில்லை,

தீர்த்தம-யக்கியஞ்செய்வதற்கு யோக்கியமான குருக்ஷேத்திர முதலிய தேசங்களும்,

நபபுருவந்தி - இல்லையென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுகின்றார்கள்,

*57. உபலக்ஷணத்தால் இங்ஙனமே பாவகாமங்களும் அவற்றின்பயனு மில்லையென்று கொள்க.

68 மேற்கூறிய மாதா முதலியயாவும் தேகாபிமான ஜனனியமா யிருத்தலின் அத்தேகாபிமான (தேகாத்மபுத்தி) மிராதபோது ஆன்மாவிற்குச் சுபாவத்தில் சம்பந்த மின்மையின் அதற்கு அவையில்லையென்பது பொருள்.

அத்திரபிதா அபிதாபவதி மாதா அமாதா
தேவா அதேவா வேதா அவேதா யஞ்ஞா அயஞ்ஞா
ஸதேநோ அஸதேநோபவதி
புருணஹா அபபுருணஹா சண்டாளோ அசண்டாள:

---

*57. உபலக்ஷணமாவது ஒருசொல் ஒழிந்துநின்ற தன்னினங்களையுங் கொள்ளுதற்கு உரித்தாயிருப்பதாம்

பௌலகஸோ அபௌல்கஸ:
ஸிரமணோ அஸஸிரமண: தாபஸோ அதாபஸ:
அநநவாகதம புண்யேந அநநவாகதம பாபேந
தீர்ணோ ஹிததாஸாவாந சோகாநஹிருதயஸ்யபவதி.

(இ-ள) சுழுப்திகாலததில பிதா பிதாவாகாது போகினருன, மாதா மாதாவாகாது போகினருள, தேவன தேவனுகாதுபோகின ருன, வேதம வேதமாகாது போகினறது, யாகம யாகமாகாது போகினறது, திருடன திருடனுகாது போகினருன; *58. கருச சிதைபபோன கருசசிதைபபோனுகாது போகினருன, *59 சணடாளன சணடாளனுகாது போகினருன, *60 பௌலகசனபௌலகச னுகாது போகினருன, சநநியாசி சநநியாசியாகாது போகினருன, தபசி தபசியாகாது போகினருன, அசசுழுபதியில புணணியசம் பநத மறறவனும, பாவசமபநதமறறவனுமு மாயவிடுகினருன; மனதினசமபநதமான சகலசோகஙகளையுங கடநதுவிடுகினருன.

எனறறெருடககததுச சுருதிகள தேகாதிகளில அபி மானமிராதகாலததில சகல அனாததஙகளுமிலலை யெனறு அறிவதிககினறன.

---

*58 கரு-கருபபம

*59 சணடாளன-பிராமண ஸதிரீககுச சூததிரனின சமபந ததததாறபிறநதவன

*60. பௌல்கசன —க்ஷததிரிய ஸதிரீககுச சூததிரனின்சம் பநதததாறபிறநதவன

சகலவியவகாரஙகளுமிலலையெனறு சொலலுமிடத்து அவை சூனயமாயவிடுமெனனு மாடசேபததிறகுச சமா தானங கூறுகினறார.

சுஷுபதெள நிரஸ்தாதி சூனயாதமகதவாத-சுழுப தியில சூனியசொரூபததனமை தள்ளபபட்டிருபபதால,

சூனயம தளளபபடடிருததல சுழுபதிககுச் சாதன மாயிருததலால திருமபிவருவதறகுஅனு பபததி (பொருந தாமை) யிலலாமையாலும,

அவிநாசிவா அரே அயமாதமா அநுசசிததிதாமா
மாததிராஸமஸாகஸ்து அஸயபவதி, யதவைதந
நபசயதிபசயநவைதநபசயதிநஹிதிாஷடாதிருஷ்டே:
விபரி லோபோ விததியதே அவிநாசிதவாத
நதுதத தவிதீயமஸதித தோநயதவிபககதம
யதபசயேத.

(இ-ள) அரே (அடா)! இநத ஆதமாநாசமறறது, நாசமடை யததகக தாமமறறது, இநதச சுழுப்தியில ஆதமாவிறகு ஸதூல காரிய சமபநதமினறு, ஜாககிரகாலததில எதைபபாாத்துக் கொணடு(எவனசாடசுசஞானததுடனகூடிசசிதரூபமாயவிளஙகிக கொணடிருககிறுனோ அவன) சுழுப்திகாலததில (அபபடிபபடட) ஞானமறறவனு யிருககிறுன; திருஷடாவான ஞானததிறகு லோப (நாச) மினறு; நாசததை யடையாமையினசுழுபதிகாலததி லிரண்டாவதுவஸதுவில்லை, (ஜாககிர காலததில) அவனை விட எநதவேறுன வஸது பாாககபபடுகிறதோ அது சுழுபதியி லிலலை.

என்ற றொடக்கத்தது சுருதிகளாலும் சுழுபதி காலத்தில சைதன்னிய மிருக்கின்ற தெனபது பெறபபட லால சூனிய மினறெனபது பொருளாம். இதனல சூனயம் நிராகரிக்கபபட்டாலும மீணடும *61. ஸ்தூணுநிகந நியாயத்தால நிராகரிக்கபபடுகினறது.

அல்லது நிரஸதாதிசூனயாதமகதவாத—
நிரஸதமாயும—தளளபபட்டதாயும,
அஃதாவது பசி முதலியவைகளற்றதாயும,
அதிசூனயம—அதிசூனயமா (சூனய மறறதா)யும அஃதாவது அதவிதீயமாயும,
ஆதமகத்வாத—எநதப் பிரஹ்மமிருககிறதோ அநதபபிரஹமசொரூபமா யிருபபதால (எனபது மறறொரபொருள)

யதாவைபுருஷ: ஸவபிதி நாமஸதாஸோமய
ததாஸமபநநோபவதி ததயதாபிரியயாஸதிரி
யாஸமபரிஷவகதோ நபாஹியமகிஞசநவேதநாநதரம.

(இ-ள) எபபோது புருஷன் நிததிரை செயகிறானோ அபபோது சதரூபமான ஆதமாவுடன ஏகமாய விடுகிறான அவன பாஹியமாயுள்ள வொனறையும ஆநதரமாயுள்ள வொனறையும

---

*61. ஸதாணு—கமபம, நிகனம-புதைததல், நியாயம்-திருஷ டாநதம "நீர்குழி பறிதது மெளள நாட்டிய நெடிய கமபம, உரமு றச் சுததிகுததி யுறபபிககு முபாயமபோலப, பரமசிற சொரூபந தனனிற பறறிய மனேவி ருததி, திரநிலை பெறச சநதேகந தெளி ததல மொழிகினறேனே" என்று கைவலலிய நவநீதஙகூறுவதறிக

அறிகிறதிலலை. பிரியமுள்ள ஸதிரீயுடனசமபநதப படடிருககிற புருஷன சமபநதப் படடிருககிறபோது பாஹியாநதர விஷயங களிலொனறையும அறியாமைபோலும.

எனனுஞசுருதி யிதறகு ஆதாரமாம. ஜகதகாரண மாயும சாவஞஞமாயும சாவசகதியுளளதாயும் பூரணானநத போதரூபமாயு மிருககிற பிரஹமததுடன சுழுபதிகாலத தில ஏகமாய் விடடமையின் ஜீவன் அசமசாரி யெனறே சிததிததது.

தத- ஆகையால்,
ஏக ஃ-அதவிதீயனையும,
அவசிஷடஃ-சர்வததிறகுமபாத முண்டாஙகாலததும பாத
மறறவனையும்,
சிவ ஃ-பூரணானநதரூபனையும,
கேவல ஃ-தாமமறறவனையும,
அஹம-நான (இவவாறிருககினறேன)

இவவாறு மூனறு சுலோகஙகளால வாதியின விவா ததைத நிராகரிபபதின மூலமாகத துவமபதார்ததம நிச சயிககபபட்டது. இபபோது ததபதாரததம நிரதார ணம பண்ணததகுநதது. நிராகரிககத தகக வாதியின விவாதம காடடபபடுகினறது.

துவமபதாரதத நிரூபணப பிரகரணம

முறறிறறு.

தத்பதார்த்த நிரூபணப் பிரகரணம்.

(ஆ) பிரஹ்மத்துடன் ஜீவனுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தாது. அங்ஙனமன்றே, தத்பத வாச்சியமான (தத்பதப் பொருளான) ஜகத்காரணமான பிரஹ்மம்

"சதேவஸௌம்ய இதமக்ர ஆஸீத்—சிருஷ்டிக்கு முன்னர் இந்தவுலகம் சத்தாகவேயிருந்தது" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களினால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

1. ஜகத்காரணமோ பிரதானம், அஃதசேதனமென்று சாங்கியர்களும்,

2. பசுபதியே ஜகத்காரண மென்றும், அவர் சேதனராயிருந்தாலும் ஜீவனைவிடவேறு, அவரே உபாசியரென்று பாசுபதர்களும்,

3. பகவானான வாசுதேவர் ஜகத்திற்குக் காரணம், அவரே ஈசுவரன்; அவரிடத்தினின்றும் ஸங்கர்ஷணன் என்னும் பேருள்ள ஜீவனுண்டாகின்றான், அந்த ஜீவனிடத்தினின்றும் பிரத்தியும்னனென்னும் பேருள்ள மனமுண்டாகின்றது, அதனிடத்தினின்றும் அனிருத்தனென்னும் பேருள்ள அகங்கார முண்டாகின்றது. ஜீவன் ஜனனியனாகையால் ஜனனியனான ஜீவனோடு வாசுதேவரான பிரஹ்மத்திற்கு மிகவும் பேதமிருக்கின்றதென்று பாஞ்சராத்திரிகளும்,

4 பரிணாமி, நித்தியன, சாவஞ்ஞன, ஜீவனோடேயேகத் தோடும் பின்னனாயும் அபின்னனாயு மிருக்கின்றானென்று ஜயினர்களும், திரிதண்டிகளும்,

5 சாவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களுடன் கூடின பிரஹ்ம மில்லை, (வேதமப்ரமாண மென்னின) வேதத்திற்குக கர்மத்தில தாதபரியமேயன்றிப பிரஹ்மத்தில தாதபரிய மில்லை, ஆனால வாக்கைத் தேனு (கறக்கிறபசு)வாக வுபாசி யென்று கூறியதுபோலஜகத்காரணமான பரமாணுவை யாவது அல்லது ஜீவனையாவது சாவஞ்ஞத்துவ முதலிய குணங்களுடன கூடினதாக உபாசிக்க வேண்டிய தென்று மீமாம்சகர்களும்,

6 நித்தியஞான குணங்களுடன கூடினவன ஈசுவ ரன, அவன சாவஞ்ஞன; பிருதிவி முதலிய காரியங்களி னால அநுமானிக்கத் தகுந்தவன, அவன ஜீவனைவிட பின்னனே யென்று தார்க்கிகர்களும்,

7. க்ஷணிகன, சாவஞ்ஞனென்று சௌகதர் (பௌத் தர்) களும்.

8 *62. கிலேச கர்ம *63. விபாக *64, ஆசயங்களால

---

*62 கிலேசமென்றது பஞ்சக்கிலேசத்தை

பஞ்சக்கிலேசம-ஐவகைத்துக்கம அவை அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம, துவேஷம, அபிநிவேசம எனபனவாம —

சம்பந்தப்படாதவனாகவும், நித்தியஞான சொரூபனாகவும், பிரதான அம்சமாகிய சத்துவகுணத்தில் பிரதிபலித்திருப்பதால் சர்வஞனாகவும் ஜீவனைவிட விலக்ஷணனாகவு மிருக்கிறானென்று பாதஞ்சலி (யோகி)களும்,

9. அத்விதீயமான பரமானந்தமே பிரஹ்மம், அந்தப் பிரஹ்மம் ஜீவனுடைய வாஸ்தவமான சொரூபம், மாயையினால் சர்வஞனாந்தனுவ முதலிய தர்மங்களுடன் கூடினது, ஜகத்திற்கு உபாதானமாயும் நிமித்தமாயு மிருக்கின்றதென்று வேதாந்திகளும் (கூறுவர்).

இவ்வாறு வாதிவிவாதங்களினால் தத்பதார்த்தத்தில்

அவித்தை-அஞ்ஞானம், அஃதாவது விபரீதவுணர்ச்சி
அஸ்மிதை-புத்தி ஆத்மாக்களின் ஒருமையுணர்ச்சி, இது சாமானிய அகங்கார மென்றும் சொல்லப்படும்
இராகம்-அநுகூலபதார்த்த ஞானத்தாலுண்டாகும் புத்திவிருத்தி
துவேஷம்-பிரதிகூலபதார்த்தஞானத்தாலுண்டாகும் புத்திவிருத்தி
அபினிவேசம்-மரணபயத்தால் சரீரத்தைக் காப்பாற்றுதலினுண்டாகும் ஆக்கிரகம் (பிடிவாதம்)

"காமம் வெகுளிமயக்க" மென்னுங்குறளின் விசேடவுரையில் பரிமேலழகர் "அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிது வேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதனை மறுதலைக்கட் செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்பர்" என்றுகூறுதலு மறிக

*63. விபாகம்-கர்மபலம் 64 ஆசயம்-வாசனை

சந்தேகமவருமபோது வேதாந்தபக்ஷமே முடிவில நிண
யம பணணத தகுநததெனறு பகவான சொலலுகின
றனா.

*65. நஸாஙகியமநசைவம நததபாஞசராததிரம
நஜைநம நமீமாமஸகாதேர்மதம வா
விசிஷடாநுபூததியா விசுததாதமகதவாத
ததேகோவசிஷடஃ சிவஃ கேவலோஹம. (4)

விசிஷடாநுபூததியா-சவிகலபக அநுபவததைககாட்டிலுமவேறான
ததவமஸிடாதி வாககியஜனனிய அகணடாகார அநுபவத
தால,
விசுததாதமகதவாத-நிவிகலபக அதவிதீய சைதனனியமாயிருப
பதால,
*65 (இ-ள) தத-ஜகதகாரணமானது,
சாஙகியமந-சாஙகியமததிற சொலலிய பிரதானமுமனறு,
சைவமந-சைவமததிறகூறிய பசுபதியுமனறு,
பாஞசராததிரமந-பாஞசராததிரததிற கூறியதுமனறு,
ஜயினமந-ஜயினமததிற கூறியதுமனறு,
மீமாமஸகாதேஃ மதமவாந-மீமாமஸகாகளுடைய
மததிறகூறியதுமனறு,
தத-ஆகையால,
அஹம-நான,
ஏகஃ-அதவிதீயனும,
அவசிஷடஃ-சாவதுவைததிறகும பாதமிருபபினும பாதமற்ற
வனும,
கேவலஃ நிராதாமகனும,
சிவஃ-பரமானநத போதருபனுயிருககினறேன.

ஆதியெனறதனால எணடுககூறுத மதஙகளையுங கிர ஹிதஜுககொளளலவேணடும. அசேதனமான பிரதானம ஜகததிறகு உபாதானகாரணமாகமாடடாது.

" ததைக்ஷதபஹு ஸ்யாம பிரஜாயேய—நான் வெகு பிரஜையாக வாகினறேனென றநத ஜகதகாரணமானசதது சஙகறபிததது" என று சஙகறபபூருவகமாகச சிருஷடியைக கூறுவதாலும,

"அநேநஜீவேநாதம நாநுபபிரவிசய நாமரூபேவியாகர வாணி—இநதஜீவ சொரூபததால அநுபபிரவேசஞசெய்து நாமரூபஙகளைப பிரிககினறேன" என று ஜீவாததுமததது வங கூறுவதாலும,

"யஸ்மினவிஞாதேஸாவமிதமவிஞாதமபவதி—எதனை யறிநதால இவவெலலா மறிநததாக வாயவிடுகினறனவோ" என று ஏகவிஞாநேன சர்வவிஞான பிரதிஞைை (ஒன றன ஞானததினலே பலவற்றின ஞானமுணடா மென று மேறகோள) கூறியிருபபதால பிரதான (பிரகிருதி) ஞானத தினல அதனிலிருநதுண்டாகாத புருஷர்களையறிய முடியா மையாலும,

" ஐததாதமியமிதமஸர்வமததஸதயம ஸஆதமாததது வமஸி—இவவெலலாம ஆதமசொரூபமே; அககாரணவஸ்து சதயம; அதுவே ஆதமா, அதுதான நீ " என று காரண பேததைத (சுவேதகேதுவிறகு) ஒனபதுமுறை யுபதே சிததிருபபதாலும,

"தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் ஆத்மந: ஆகாசஸ்ஸம்பூத—இவ்வாத்மாவினின்று ஆகாசமுண்டாயிற்று" என்று சுருதியந்தரம் (வேறுசுருதி அஃதாவது தைத்திரீயம்) கூறுவதாலும், அசேதனத்தை ஜகத்காரணமாக வங்கீகரிக்கின் அதனால் விசித்திர ரசனை (ஆச்சரியகரமான செய்கை) பொருந்தாமையாலும், *66 பிரதானம் மகத்முதலியவையுண்டென்றற்கு பிரமாணமின்மையாலும் சாங்கியமதம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றாம்.

இங்ஙனமே பாசுபதமதமும், பாஞ்சராத்திரமதமும், ஜைனமதமும் அங்கீகரிக்கத்தக்கன வன்றாம், ஏனெனின் அவை சுருதி யுக்தி பாதிதமாயிருத்தலாலெனக.

சுருதி (உபநிஷத்து வாக்கியங்கள்) விதிக்குச்சேஷ அங்க) மாயிருப்பதால் பிரஹ்மத்தைப் பிரதிபாதிக்க மாட்டாதெனனும் மீமாம்சமதமும் யுக்திகொத்ததன்று விதிசேஷத்துவம் சித்திக்காமையின்.

*67. ஆத்தவாதஅதிகரணநியாயத்தாலவிதிநிசேஷத்த

*66 சாங்கியன் கூறுகின்றபடி பிரதானம் மகத்தத்துவம் முதலியவையுண்டென்பதற்குச் சுருதிப்பிரமாண மின்றெனக.

*67 ஒன்றைப்புகழ்ந்தாவது இகழ்ந்தாவது கூறும் வாக்கியம் அர்த்தவாதம்.

அதிகரணம்—நூலின்பிரிவினோபகுதி.

நியாயம்—திருஷ்டாந்தம்

அாத்தவாதஅதிகரணமாவது இந்த அதிகரணத்திற்கு

துவம வரலாமே யெனபதும பொருநதாது, வேறு பாடிருபபதால.

இயலபாகவே பயனறற அாததநதைப பிரதிபாதிக காமலிருககினற " வாயுாவைக்ஷேபிஷடா தேவதாவாயுவேக மாயசசஞசாிககுந தேவதை " என றறெருடககதது அாதத வாதவாககியஙகள *68. அததியயனவிதிககு வேறுவகையா கபபொருநதுவ தினமையால பிரயோஜனமுடைய அாத

" வாயுாவை க்ஷேபிஷடா தேவதா " என றறெருடககதது வாககி யஙகள விஷயஙகள இததகையவாககியஙகள தாமா தாமவிஷயத தில பிரமாணமா அனறு என று சநதேக முணடாமிடததுப பூாவ படசி இவவாககியஙகள சகதியினலாவது லடசணையினலாவது விதிநிஷேதஙகளாக கூறுமையின அபபிரமாண மெனபன சித தாநதி அவை விதிநிஷேதஙகளாக கூறுவிடடாலும விதிநிஷேத வாககியஙகள கூறிய திரவியம தேவதை முதலியவறறைத தோததிர நிநதைகளைச செயவதன மூலமாய விதிவாககியத துடன சோநது ஒரே அாததததைப போதிககினறன வெனபன.

*68 பிரயோஜனமுளள அாததஞான முணடாதற பொருடடு அததியயனவிதி யேறபடடிருககிறது அாததவாத வாககியங களும அததியயனவிதியால சொலலபபடடமையின அவைகளும பிரயோஜனமுளள அாததததைக கூறுகினறனவெனறே கொள ளலவேணடும பிரயோஜனமுளள அாததமாவது விதிநிஷேத வாககியஙகளால கூறபபடட அாததததைத தோததிரஞ செய வது மூலமாயும நிநதை செயவது மூலமாயும பிரவிாததி நிவிாத திகளை யுணடுபணணுவதே பிரயோஜனமாம

த்தைக்கூறுகின்றனவென்று அவற்றிற்குக் கற்பித்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் கற்பிக்கும்போது *69. சப்தபாவனை யின் *70. இதிகாத்தவ்யதாம்சத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண் டிருக்கின்ற விதிக்குத் தேவதாதி ஸ்துதிவாயிலாக அச் சப் தபாவனையின் இதிகாத்தவ்யதாம்சத்தை (ஆத்தவாதம்) பூர்த்தி செய்வதால் *71. நஷ்டாசுவதக்தரத நியாயத்தால் இரண்டுவாக்கியங்களு *72 மொருவாக்கியமாய் விடுகின்றன வென்று ஆத்தவாத அதிகரணத்தில் நிர்ணயஞ் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது.

வேதாந்தவாக்கிய ஜனிய ஞானத்தினால் சாக்ஷாத் தாகவேபரமானந்தப்பிராப்தியும்*73. நிசேஷ(மிச்சமின்றிய)

*69 சப்தபாவனை-பிரேரணை, அஃதாவது ஏவுதல்.

*70 இதிகாத்தவ்யதா—சாதனத்தின் சாதனம் இங்ஙனங் கூறுதல் மீமாஞ்சகர் துபரிபாஷை.

*71 நஷ்டாசுவதக்தரதநியாயமாவது - போர்முகத்திலகுதிரை யிழந்ததேரோளி தனது இரத்திற்குத் தேரிழந்த தேராளியின் குதிரையைப் பூட்டிக்கொள்ளுவதுபோன்ற திருஷ்டாந்தமாம்.

குதிரையிழந்த தேராளியின் தேரும் தேரிழந்த தேராளியின் குதிரையும் ஒன்றை யொன்று அவாவி (விரும்பி)க் கொண்டிருத் தல்போன்று விதிவாக்கியம் ஆத்தவாத வாக்கியத்தையும் அர்த்த வாத வாக்கியம் விதிவாக்கியத்தையும் அவாவிக்கொண்டிருக்கின் றன வென்பதாம்.

*72. ஒருவாக்கியமாய் விடுகின்றன—ஒரே அர்த்தத்தைப் போதிக்கின்றன

*73 நிசேஷம—முற்றும்.

துக்கநிவிர்த்தியுமான புருஷார்த்த லாபமுண்டாகின்றது; ஆகையால், வேதாந்தவாக்கியங்களுக்கு மேற்கூறிய அபேக்ஷையின்மையின் *74. அன்னியசேஷ சமபாவனையே சம்பவிக்கின்றதில்லை.

மேற்கூறியதற்கு மாறாக விதிவாக்கியங்களே அந்தக் கரணசுத்தி வாயிலாக வேதாந்தவாக்கியங்களுக்குச் சேஷ (அங்க) மாகின்றன. ஆகையால் பயனுடையதாயும் பாதிக்கப்படாததாயும் அறியப்படாததாயுமான அர்த்தத்தைப் போதிப்பதால் வேதாந்தங்கள் ஸ்வதஏவ (தாமே) பிரமாணமாம். ஆகையால் பிரஹ்மம் இருக்கின்றதென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலால் மீமாம்சமதம் சித்திக்காதாயிற்று.

தார்க்கிகாமுதலியோரது மதங்களும் "தத்துவமசி," "அஹம்பிரமாஸ்மி", "அயமாத்மாப்பிரஹ்மம்", "சத்தியம் ஞானமனந்தம் பிரஹ்ம" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளால் பாதிக்கப்பட்டன; "ஏகமேவாத்துவிதீயம்பிரஹ்ம," "நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளாலும் பாதிக்கப்பட்டன.

(பிரஹ்மத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும்) பேதாபேதமும் (பிரஹ்மத்திற்கு) க்ஷணிகத்துவமும் (க்ஷணபேபோதிருப்பதும்) "ஆகாசவத் ஸர்வகதச்ச நித்தியஃ— ஆகாசம்

*74 அன்னியசேஷசமபாவனை—வேறுவாக்கியங்களுக் கங்கமாகச் சம்பவித்தல்.

போல எங்கும வியாபகமாயும நிததியமாயு மிருககிறது"
எனறறெருடககததுச சுருதிகளால பாதிககபபடடன.

இவவிடததுஎலலாமதஙகளும பிரஹமததைதபபிரதிபா
திககவிலலை எனறு பிரதிஞைஞசெயததில 'விசுததாதமகத
வாத' எனபதுஹேது அதனபொருள நிரவிகறபமாயுமஅத
விதீயமாயுமுளள சைதனய வடிவமாயிருததலால எனபது

'விசுததாதமகதவாத' எனபதில 'விசிடடானு பூதயா'
எனபது ஹேது. அதனபொருள சவிகறபமானஅனுபவததி
லும வேறுபடட 'தததுவமசி' முதலிய வாககியஙகளா
லுண்டான அகண்டானுபவததால எனபது.

இதனுல் சர்வவியாபகமாயும அதவிதீயமாயும பரமா
நநதபோத வடிவமாயும பிரஹமமிருககினற தெனபது
சிததிததது.

அ—கை.

"ஸயஏஷோணிமா—இதுமிகவும சூககுமமானது"
"அணோரணீயாந—அணுவுககணுவா யிருபபது"

எனறறெருடககததுச சுருதிகளால பிரஹமம அணு
வெனறு கூறபபடுவதாலும

"அஙகுஷ்டஃ மாததிரஃ புருஷஃ— அங்குஷ்ட (பெரு
விரல்) பரிமாணமுள்ள புருஷன"

" ஆராககிர மாததிரோஹ யவரோபிதிருஷ்டஃ—

தாறறுககோல முனையின பரிமாணமுள்ளவனும்ம அவர (கிராபேடசிகவியாபக) னுயும காணபபடுகிறுன"

எனறற ஞெடககத்துச சுருதிகளால கூறப்பட்ட அணுவான ஜீவனோடு அபினனமா யிருபபதாலும பிரஹ மததிறகுச சாவவியாபகததனமை சமபவிககமாடடா தெனறுடசேபிததது,

1 பிாமமைவேதம் அமிருதம புரஸ்தாத
பிரஹ்மபசசாத பிாஹமதக்ஷிணதச் சோத்தரேண
அதசசோாததுவமச பிரஸிருதம பிர்ஹமைவேதம
விசவமிதம வரிஷ்டம.

(இ-ள) முனனே காணபபடுவன வெலலாம அமிாதவடிவப பிரஹமமே, பினனும பிரஹமமே, வலப்பாகமும இடபபாக மும பிரஹ்மமே, மேலுமகீழும பிறவியுள்ள எலலா வுலகமும சிரேஷடமான பிரஹமமே.

11. ததேதத பிாஹமாபூர்வம்
அநபரம அநநதரம அபாஹியம.

(இ-ள) அநதபபிரஹமம காரணமறறது, காரியமறறது, உள வெளியறறது.

என்றறஞெடககததுச் சுருதிகள் பிரஹ்மத்தை நிா விசேஷமென்றே பிரதிபாதிப்பதால மேற (நானகாவது) சுலோகததிற கூறிய அர்ததததையே உறுதிபபடுததிக் கூறுகினறுா.

*75. நசோர்த்துவம நசாதோ நசாநதா
நபாஹியம நமத்தியம நதிர்யங நபூாவாபராதிக
வியதவியாபகதவா தகண்டைகரூபஸ்
ததேகோவசிஷ்ட: சிவ: கேவலோஹம. (5.)

'வியத வியாபகதவாத' என்பதறகு
" ஆகாசவததசாவகதசசநிததிய—ஆகாசமபோல வியாபகமாயிருபபதால " எனனுஞ் சுருதியால, அலலது

---

*75. (இ-ள) தத-ஜகததகாரணமான பிரஹமம,
ஊாததுவஞசந-உயரவிருககினறதுமனறு,
அத:ச ந-கீழேயிருககினறதுமனறு,
அநத:ச ந-உளளேயிருககினறதுமனறு,
பாஹியமந-வெளியிலிருககினறதுமனறு,
மததியமந-இடையிலிருககினறதுமனறு,
திரியகந-குறுககேயிருககினறதுமனறு,
பூாவாபராதிகந-கிழககுமேறகானதிககுமனறு,
வியதவியாபகத்வாத-ஆகாசமபோல வியாபகமாயிருப்பதால,
அலலது ஆகாசததைவிட,
அஹம-நான (வியாபகமாயிருபபதால),
அகண்டைகரூப: -அகணடமாயு மேகரூபனு யிருககினறவனுயும,
ஏக:-அதவிதீயனுயும,
அவசிஷட:-சாவதுவைததிறகும பாதமிருப்பினும பாதமறறவனுயும,
கேவல:-நிாததாமகனுயும,
சிவ:-பரமானநதபோதரூபனுயுமிருககினறேன.

" ஜியாயாந ஆகாசாத மஹதோமஹியாந்—

ஆகாயததினும பெரிதாகவும மகததினும் மகத்தாகவு மிருககிறது" எனனுஞ சுருதியால

ஆகாசததைப பார்ககிலும வியாபகமா யிருத்தலால் என்பது பொருள.

சகல சரீரவியாபியான சைதனனியததின் உபலபதியா (பிரததியடசததா) ல ஜீவனுககும வியாபகததன்மையிருந தாலும உபாதி தர்மாததியாசததால

"ஆராககிர மாததிரததுவம்—தாறறுககோலின் முனை போலிருககுநதனமை" எனறு மேற்கூறிய சுருதியால சொல்லபபட்டது. "புதஹேதாகுணேனாத்ம குணேனசை வஹீ ஆராககிர மாததிரோஹ யவரோபிதிருஷ்டஃஎன்னும சுருதியால சூட்சுமமெனனும அபிபபிராயததினாலே பிரஹமம அணு வெனறு சொல்லபபட்டது.

மற்றவற்றின்பொருள வெளிபபடை.

அ—கை.

அநநனமாயின்,பிரஹமமஜகததிறகுஉபாதாணகாரண மாயிருபபதால உபாதான உபாதேயஙகளுககு அபேத

மிருககின்றது; அபேதமிருபபதால் விசிததிரமான (பல வேறுவகைததாய) ஜகததிறகும் பிரஹமததிறகும அபேத மிருககினறது; அபேதமிருபபதால பிரஹமம துககவடிவமாய விடுகினறது. ஆகவே,ஜீவனபிரஹமததினுடன அபினனமாய் விடுவதால ஜீவனுககுப புருஷார்ததபபிராபதி யின்றெனறுடசேபிததுப, பிரஹமம சொபபிரகாச பரமாநநத வடிவமாயிருப்பதாலும சகல ஜகதபிராநதிககு அதிஷ்டானமாயிருபபதால காரணமென்று சொலலபபடுவதாலும், அததியஸ்ததவேதாடு சமபநதமிராமையாலும பிரஹமததினகண் அநாததம (துககம) லேசங (சிறிது) கூட இனறெனறு கூறுகினறுா.

*76. நசுகலம நகிருஷ்ணம நரகதம நபீதம
நகுபஜம நபீநம நஹிருஸவம நதீாககம்
அரூபம் ததாஜோதி ராகாரகதவாத
ததேகோவசிஷ்ட: சிவ: கேவலோஹம. (6.)

---

*76 (இ-ள) தத-அநதபபிரஹமம,
சுககிலமந-வெணணிறமுமனறு,
கிருஷணமந-கறுபபுநிறமுமனறு,
ரகதம்ந-சிவபபுநிறமுமனறு,
பீதமந-மஞசளநிறமுமனறு,
குபஜமந-அணுவுமனறு,
பீனமந-மகததுமனறு,
ஹிருஸவமந-குறுகினதுமனறு,
தீாககமந-நீணடதுமனறு,

குப்ஜம-அணு, பீனம-மகதது, ஹ்ருசுவம-குறுமை, தீர்க்கம-நீட்சி இந்நாலவகைத்தாய பரிமாணஙகளை நிஷேதித்தபடியால (பிரஹமம்) திரவியமுமனறெனறு நிஷேதிக்கபபட்டதாயிறறு.

யாது சித்திஞலே விளஙகுகினறதோ அது ரூபமெனபபடும. அஃதாவது பிரமேய மெனபபடும (பிரஹமம) அரூபம; அஃதாவது பிரமேயமன்று. இதனுல அவ்வவ்வாதிகளால ஒபபுககொளளபபட்டுள்ள திரவியகுண கர்மமுதலிய பதாாததஙகளியாவும நிஷேதிககபபட்டன.

" அஸ்தூலமநணு அஹ்ருஸ்வம அதீர்க்கமலோஹிதம—

ஸதூலமுமனறு, அணுவுமனறு, குறுமையுமனறு, நீட்சியுமனறு, இரகதமுமனறு "

"அசப்தமஸ்பாஸமரூப மவ்வியயம் ததாரஸம நிததியமகநதவசசயத—

ததா-அப்படியே,
அரூபம-பிரமேயமுமனறு,
ஜோதிராகாரகதவாத-சொ[illegible]காசஞானரூபமாயிருபபதால்,
அஹம்-நான்,
ஏக ஃ-ஒருவனுயும,
அவசிஷ்ட ஃ-சாவதுவைததிறகும பாதமிருபபினும் பாதமற்றவனுயும,
கேவல ஃ-நிாததாமகனுயும.
சிவ ஃ-பரமானநதபோத ரூபனுயுமிருககின்றேன.

சப்தமற்றது, பரிசமற்றது, ரூபமற்றது, நாசமற்றது, ஆநந்தமாயிருப்பது, நித்தியமாயிருப்பது, கந்தமன்றியிருப்பது, இவ்வனமயாதிருக்கின்றதோ (அது பிரஹ்மம்)."

என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகள் சர்வாநர்த்தமற்ற பரமாதம சொரூபததைப பிரதிபாதிககின்றன.

சுருதிகளால் சிததிககப்பட்ட அர்த்ததகதை நியாயத்தால் நிண்ணயம செய்யுமபொருட்டுக காரணம கூறுகினறார்.

'ஜோதிராகாரகதவாத—சொபபிரகாச ஞானாகாரமாயிருபபதால்' (பிரஹ்மம) அபபிரமேயமாம. பிரமேயமாயிருபபின் (பிரஹமத்திறகு) கடாதிகள் போன்று ஜடத்தனமை சமபவிககும;

" ஏததபபிரமேயமதுருவம--இநதபபிரஹ்மம அப்பிரமேயம, சாசுவதம"

என்றறொடக்கததுசசுருதிகளிருப்பதால்.

அ—கை.

(ஆ.) அங்ஙனமாயின், பிரஹமபாவம யாருக்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றது? 1. பிரஹ்மத்திற்கா? 2. அபபிரஹ்மததிற்கா?

இரண்டாவதுபட்சம்பொருந்தாது; அபபிரஹ்மம (பிரஹ்மபின்னம) ஜடமாயும அசததாயு மிருபபதால.

முதலாவது பட்சமும பொருந்தாது; ( ) உபதேசம வியர்ததமாய விடுகினறபடியால, (2) பிரஹமபாவம சுயமா கவே சிததிததிருககினறபடியால.

ஜீவன சுயமாகவேபிரஹமமாயிருந்தாலும் அவிததியா வியவதானம (அவிததையாகிய மறைவு) (அவனுககு) இருககினறது அது ஞானததால நிவிரததியாகினற தென பதும பொருந்தாது.

அவிததியாநிவாததி ஆதமபின்னமாயின சததிய மான ஆதமாவைககாட்டிலும வேறானதிருபபதாகச சித திககும, (அஙஙனஞ் சிததிபபதால) அதவிதீயபபிரஹமம சிததிககாமறபோம.

அவ்வியாவிரத்தா நனுகதமவஸ்து
பிரஹமமேதி பண்ணியதே
பிரஹமார்ததோ துர்லபோததிரஸ்யாத
துவிதீயே ஸதிவஸ்துநி.

(இ-ள) எல்லாவற்றையும் அநுசரிதத தர்மியன்றியும தாம மனறியும மாறுபாடடைதலின்றியு மிருககினறவஸது பிரஹ்ம மெனறு சொலலபபடுகினறது. இரண்டாவது வஸது விருககும பக்ஷததில அநதப பிரஹ்மரூபமான அாததம் துர்லபமாம (பெறப படமாட்டாது)

என்று வார்த்திகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அபின்னமென்று கூறும்பக்ஷத்தில் உபதேசமவியார்த்தமாமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ச.) ஈண்டு உண்மையில் பலமின்றென்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனையா? அல்லது தோற்றத்தினாலேயுமென்றபிப்பிராயப் படுகின்றனையா?

முதலாவது பக்ஷமிஷ்டமென்று பரிகரிக்கின்றார்.

*77. நசாஸ்தா நசாஸ்திரம நசிஷ்யோ நசிக்ஷா
நசத்வம நசாஹம நசாயம பிரபஞ்ச:
ஸ்வரூபாவபோதோவிகல்பாஸஹிஷ்ணு:
தகேகோவசிஷ்ட: சிவ: கேவலோஹம. (7)

---

*77. (இ-ள்) சாஸ்தா-உபதேசகர்த்தாவானகுரு,
சாஸ்திரம-உபதேச சாதனமானநூல,
சிஷ்ய: உபதேசகாமா (உபதேசம்பண்ணத்தகுந்தவன),
சிக்ஷா-உபதேசக்கிரியை,
துவம-சுரோதா (கேட்கிறவனாகியநீ),
அஹம-வக்தா (சொல்லுகிறநான)
சாஸ்தாந-உபதேசகர்த்தாவில்லை
சாஸ்திரமந-உபதேசசாதகமான சாஸ்திரமுமின்று,
சிஷ்ய:ந-உபதேசிக்கத்தகுந்த சிஷ்யனுமில்லை,
சிக்ஷாந-உபதேசமாகிய கிரியையுமின்று,
துவஞ்சந-சுரோதாவான நீயுமில்லை,
அஹமசந-வக்தாவான நானுமில்லை,

அயமபிரபஞ்ச ஃ-என்பதறகுப பிரத்தியக்ஷாதிப பிரமாணங்கட்கு விஷயமான இந்த அனாத்தமான தேகாதிப பிரபஞ்சமஆகிய இவையெல்லாம பாரமாாத்திகத்திலிலலை யென்பது பொருள.

ஸ்வரூபாவபோதோவிகலபாஸஹிஷ்ண —
சொரூபஞானமானது விகறபத்தைச சகியாது (விகறபமில லாதிருககும)

எனனும வாககியத்தால் இரணடாவது பக்ஷத்தை நிராகரிககினறாா.

அவித்தியா நிவிர்த்தியானது ஆத்மாவா? அநாத்மாவா? என்னும விகறபத்தில ஒருபிரயோஜனமும நிரூபிகக முடியாது. ஆயினும பிரகாசமானநதரூபமானது அனுபவிககபபடுகினறது. இஃதெபபடி யெனறு விகறபிககககூடாது. சகலத்துவைதமும நிவிருத்தியாய விடுவதால விகறபத்திற கிடமிலலை.

அயமபிரபஞ்ச ஃ சந-தேகேநதிரியமுதலிய இந்தபபிரபஞ்சமு மினறு,
விகலபாஸஹிஷ்ண ஃ-விகலபத்தைசசகிககாத,
சொரூபாவபோத ஃ -சொரூபஞானம அநுபவிககபபடுகினறது,
தத-ஆகையினல,
அஹம-நான,
ஏக ஃ-அத்விதீயனுகவும்,
அவசிஷ்ட ஃ-சாவதுவைத்ததிறகும பாதமிருபபினும பாதமறறவனுயும,
கேவல ஃ-நிாத்தாமகனுயும,
சிவ ஃ-பரமானநதபோத ரூபனுயுமிருககினறேன

*78. பிரத்தியட்சமாகச் சித்தித்துள்ள விஷயத்தில் (அஞ்ஞானநிவிர்த்தி) அநுபபத்தி (பொருந்தாமை) யின்று.

நநிரோதோநசோத்பத்திர் நபத்தோநசஸாதகஃ
நமுமுக்ஷுஃ நவைமுக்தஃ இத்யேஷாபரமார்த்தா.

(இ-ள்) (பிரபஞ்சத்திற்கு) நாசமில்லை, உற்பத்தியில்லை, தத்வ ஞானி யில்லை, சிரவணாதி சாதனமுள்ளவனு மில்லை, முமுட்சுவு மில்லை, முக்தனு மில்லை

பிரம்மவா இதமக்ர ஆஸீத்தத்தாத்மாநமேவாவேத்
அஹம்பிரம்மாஸ்மீ திதஸ்மாத்தத்ஸர்வமபவத்.

(இ-ள்) (சிருஷ்டிக்கு) முந்தியிந்தப்பிரபஞ்சமானது பிரஹ்ம மாகவேயிருந்தது. அப்போது அது நானபிரஹ்மமா யிருக்கிறே னென்று தன்னையறிந்தது ஆகையால் எல்லாம பிரஹ்மமாய விட்டன.

என்றற்றொடக்கத்துச்சுருதிகள் முந்தியும பிரஹ்ம சொரூபமாயிருக்கிற ஜீவனுக்கே ஞானத்திறைல பிரஹ்ம பாவத்தைக் காட்டுகின்றன; சகலத் துவைதத்தையும நிவிர்த்தி செய்கின்றன.

தத்பதார்த்த நிரூபணப் பிரகரணம்
முற்றிற்று.

---

*78 சுகதிஞானத்திறைல் சுகதியஞ்ஞானம் (கிளிஞ்சிலையறி யாமை) நிவிர்த்தியாதல பிரத்தியட்சமாகச் சித்தித்திருக்கும்போது பிரஹமஞானத்திறைல அதனஞ்ஞானம் (பிரஹ்மத்தையறியாமை. எங்ஙனம நிவிர்த்தியா மெனனும அனுபபத்தி சமபவிக்கிறதினறு) இங்ஙனமிருத்தல பரமார்த்தமாம.

திருக்பதார்த்த நிரூபணப் பிரகரணம்.

அ—கை.

அங்ஙனமாயின், சொப்பிரகாச சைதன்னிய ரூபமான ஆத்மா எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதால ஜாக்கிர சொப்பன சுழுப்தியாதி யவஸ்தைகள் ஆத்மாவிற்கு எங்ஙனம் சம்பவிக்கும்? பிராந்தியால அவ்வவஸ்தைகள் சம்பவிக்கு மென்பதுமகூடா. அப்படியானல எல்லாம சொப்பனமாய் விடும என்று சங்கிப்பது தகுதியன்று. இலட்சணத்திஞல ஜாக்கிராதி மூன்றும சொப்பனமா யிருந்தாலும வியவகாரத்தில அவித்தையிஞல கற்பிக்கப்பட்ட விசேஷம (பேதம) சம்பவிப்பதாலும சத்சத்விலட்சணமா யிருப்பதாலும விசேஷத்தோடு கூடியிருக்கின்றன. ஆகையால ஜாக்கிராதி வியவஸ்தை (வேறுபாடு) பொருந்துகின்றது. உண்மையிலொரு வியவஸ்தையுமில்லையென்று கூறுகின்ருர,

*79. நஜாக்கிரத நமேஸ்வப்நகோவாஸுஷுப்தி:
நவிசவோநவாதைஜஸ: பிராஞ்ஞகோவா
அவித்யாத்ம கத்வாத திரயாணம துரீயஸ்
தத்தேகோவசிஷ்ட: சிவ: கேவலோஹம. (8.)

*79 (இ-ள) மே-எனக்கு,
ஜாக்கிரத்ந-ஜாக்கிராவஸ்தையு மின்று

இவவிடததில லயககிரமமாகப பூர்வாபர்யம (முன் பின) சொலலபபடடது அஙஙனமனறோ, இமமததில பதாாததம திருக்கு திரிசிய மென்றிருவகைததாம. வாதிக ளினறு கறபிககபபடட மறறைய பதாாததஙகள இவறறி லடஙகிவிடடன.

அவறறுள திருககுபபதாாததம ஆதமா; அது பாா மாாததிகம. அதுவும ஒனறும.

அஃதுஎபபோதும ஒருவடிவினதாயிருபபினுமஉபாதி பேதததால ஈசுவரன், ஜீவன், சாக்ஷி யெனறு மூனறு வகைததாம.

சொபபநகஃந-சொபபநாவஸதையு மினறு,
சுஷுபதிஃந-சுழுபதியவஸதையு மினறு,
விசுவஃந-விசுவனு மிலலை,
தைஜஸஃந-தைஜஸனு மிலலை,
பிராஞஞகஃவாந-பிராககியனு மிலலை,
திரயாணும-இமமூவாககும,
அவிததையாத மகதவாத-அவிததியா ரூபததனமை யிருப பதத-ஆகையால, [பதால
அஹம-நான,
துரீயஃ-நானகாவானுயும,
ஏகஃ-அததுவிதீயனுயும,
அவசிஷடஃ-சாவதுவைததததிறகும பாதமிருபபினும் பாத கேவலஃ-தாமமறறவனுயும, [மறறவனுயும,
சிவஃ-பரமாநநத போதரூபனுயும் இருககிறேன.

அவறறுள காரணமான அஞ்ஞானததை உபாதியாகவுடையவன ஈசுவரன்.

அநதககரணம, அதன்சமஸ்காரம ஆகிய இவறறுடனகூடிய அஞ்ஞானததை யுபாதியாகவுடையவன ஜீவன்.

இவ்விரணடனறனமை கீழே விஸ்தாரமாகச சொலலபபடடிருககினறது.

3. (1.) அவிததியாப பிரதிபிமபன ஈசுவரனெனனும பக்ஷத்தில பிமபசைதனனியம சாக்ஷியாம்.

(2) பிமபசைதனனியம ஈசுவரனெனனும பக்ஷததிலோ, பிமபபிரதிபிமபமுகததை யநுசரிதத முகசொரூபமபோல ஜீவேசுராகளை அநுசரிததுச சாவததையும ஸ்மரிககிற சைதனனியம் சாக்ஷி யெனறு சொலலபபடுகின்றது.

(3) வாாததிககாரர் மததிலோ, ஈசுவரனேசாக்ஷியாகையால ஜீவன் ஈசுவர னெனத திருகபதாாதத மிருவகைததாம.

அவறறுள் ஈசுவரனும, தனககுஉபாதியாகியஅவிததையின குணபேதததால விஷ்ணு, பிரமமா, ருதரனென மூவகையாவன.

(a) காரணமான சத்துவகுணாவச் சினனன விஷ்ணு, பாலன காததா.

(b) காரணமான ரஜோகுணாவச்சினனன பிரம்மா, சிருஷடி காததா.

இரணணியகறபரோ மகாபூதஙகளைக குறிததுக காரணமாயிராமையால் பிரமமாவனறு; ஆயினும, (அவர்) ஸ்தூல பூதங்களைச சிருஷ்டிபபதால சிலவிடஙகளில பிரம மாவெனறு உபசாரமாகச சொலலபபடுகின்றா.

(c) காரணமான தமோகுணாவச சினனன ருத்ரன், சமஹார காததா.

இவ்வாறு ஒருவரேபிரமமா, விஷ்ணு, ருத்திராகளாகிய புருஷாகாரமாகவும; சரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, பவானி முதலிய ஸ்திரீரூபமாகவு மிருககினறா.

மசசகூாமாதிகளான அநேக அவதாரங்களும பகதா களுககு அநுககிரஹம பண்ணும்பொருட்டு *80. லீலையால ஆவிாபபாவததை (வெளிபபடுதலை) யடைகினறன வென றறியவேணடும.

சினமயமாயும அதவிதீயமாயும நிரவயவமாயும் சரீர மற்றதாயும இருககினற பிரஹமததிற்கு ரூபகற்பனை யானது உபாசகனது அநுககிரஹததின பொருட்டாம.

---

*80 லீலை-தனககுப பிரயோஜனததைக் கருதாமற செய்யுங் காரியம.

ஜீவனும் தன்னுடைய உபாதியின் அவாந்தரபேதத்தால் விசுவன் தைசசன், பிராஞ்ஞன் என மூவகையாவன. அவற்றுள்.—

(a) அவித்தை, அந்தக்கரணம், ஸ்தூல சரீரம் இவற்றுடன் கூடியுள்ள ஜாக்கிரதாவஸ்தாபிமானி விசுவன்.

(b) அவனே ஸ்தூலசரீர அபிமானமற்று மற்ற இரண்டு உபாதியோடு கூடியிருப்பின் சொப்பனாபிமானியான தைசசன்.

(c) சரீரம் அந்தக்கரணமென்னு மிரண்டுபாதியற்றவனுயும் அந்தக்கரண சமஸ்காரத்துடன் கூடின அவித்தியாமாத்திர வுபாதியுற்றவனுயுமுள்ள சுழுபதி அபிமானி பிராஞ்ஞன்.

இவர்கட்குச் சுதந்திரமான உபாதிபேத மிராமையால், சுதந்திரமான பேதமில்லாவிடினும் அவாந்தரமான உபாதிக்குப் பேதமிருப்பதால் அவாந்தரமான பேதம் சொல்லப்படுகின்றது.

சாக்ஷியோ எல்லாவற்றிலும் சம்பந்தப்பட்டவனும், சர்வத்தையும் அநுசந்தானம் பண்ணுகிற (ஸமரிக்கிற)வனும், துரியனென்னும் பேருள்ளவனுமாம், அவன் ஒருவனே. உபாதிபேதத்தால் அவனுக்கு ஓரிடத்திலும் பேதமின்றும், அவனுடைய உபாதி ஏகரூபமாகையால்.

திருக்பதார்த்த நிரூபணப்பிரகரணம்

முற்றிற்று.

திரிசியபதார்த்த நிரூபணப்பிரகரணம்.

அவிதவை, அதனசமபநதம, அதனகாரியம ஆகிய பிரபஞ்சம திரிசியபதாாததமாம. அஃது அபாரமாாததிகமா (மிதவையா) யிருபபினும (அதற்கு) வியாவகாரிகசதவை யஙகீகரிததுளளபடியால ஸ்வாபநிக (சொபபன) பதாாதத நிரூபணமபோல இததிரிசிய பதாாதத நிரூபணம வியாதத மானதனறு, உபாசனுதிகளில உபயோகமா யிருபபதால.

அததிரிசியபதாாததம (1) அவவியாகிருதம, (2) மூாத தம, (3) அமூாததமென மூவகைததாம.

அவறறுள (1) *81. அவவியாகிருதமாவது *82. சித தாதாதமியத்தையடைநத அவிதவை.

அது மூாததா மூாததப பிரபஞசததிறகுப பீஜசகதி வடிவமாயிருககிறது.

அவிததியாசிதசமபநதம, ஜீவேசுவரவிபாகம (பிரிவு) சிததாதாதமியம ஆகியவிவை அவிததியாஜனனியமா யிரா விடினும, அவிதவை நிவிாததியாகுமபோது நிவிர்ததியாவன வாயிருபபதால அவிததியாவியாபபியமெனறு சொலலப படுகினறன.

---

*81 அவவியாகிருதம்-பிரிககபபடாதது.

*82. தாதாதமியம-ஒனறுபடுதல.

இவவவிததையானது சிதசமபநத முதலிய மூன்றுடனே அநாதியாயிருபபதால அவவியாகிருதமென்றுசொலலபபடுகினறது.

இவவவவியாகிருத பதாாததம ஈசுவரோபாதி.

அவவீசுவரோபாதியான அவிததையும் சுயமே (தானுகவே) ஜடமாயிருபபினும அஜடனுன ஈசுவரனுல் பிரகாசததையடைநதும் பூாவபூாவ சமஸகாரம ஜீவனதுகருமம் இவறறுடன கூடிககொண்டும சபத ஸ்பரிச ரூப ரச கநத வடிவ ஆகாசம வாயு தேயு அபபு பிருதிவி எனனும் பேருளள பஞசமகா பூதஙகளை யுண்டுபண்ணுகினறது.

அம்மகாபூதஙகளுள பூர்வ பூாவ (முனமுனனுன) பூதபாவததை (பூததனமையை) யடைநத அவிததையானது உததரோததர (பினபினனுன) பூததததைக குறிததுககாரணமாயிருபபதால பூாவ பூாவ பூதஙகளின குணஙகள உததரோததரமான பூதஙகளில பிரவேசிததிருககினறன.

இஙஙனம அவிததையினுலேயே அநதகாரமு (இருடடு) ம உணடாகினறது. அது (இருள) பாவவடிவமே, ஆவரணவடிவம, சாடசுஷஞானததிறகு விரோதி, பிரகாசததாலநாசததையடைவது, மினனலமுதலியவைபோனறு விரைவிறறேனறியழியுநதனமையது எனபதுசிததாநதம அநதகாரம சமசார காரணமான தேகததைக குறிதது உபாதான காரணமாகா திருததலால் சிருஷடிபபிரகரணததில அதுபறறிச சுருதியொ யாதுஙகூறயிலலை. ஆதலால யாதும விரோதமினறு.

திக்கும் காலமுமோ (உண்டென்பதற்குப்) பிரமாண மின்மையால் (அவற்றைப்பற்றியும் சிருஷ்டிப் பிரகரணத் தில்) கூறப்படவில்லை. (ஏனெனின்) ஆகாசமே திக்கெனும் வியவகாரத்திற்குக் காரணமாகச் சம்பவிப்பதாலும், "திசஃ ச்ரோத்ரம் — திக்குக்களே சுரோத்திரேந்திரியம் (ஆகாசம்)" என்று சுருதி கூறுவதாலு மெனக.

காலமோ அவித்தையே; அதுவே சாவத்திற்கும் ஆதா ரமா யிருப்பதால்.

(3) அந்தச் சூக்ஷ்மமான அபஞ்சீகிருதபஞ்சமஹாபூதங் கள் அமூர்த்த மெனும் பேருடையன, காரணத்தோ (அவித்தையோ) டைக்கியமா யிருப்பதால் சத்துவ ரஜஸ் தமோகுண வடிவமா யிருக்கின்றன. பிரதானமான சத் வாம்சத்தினால் ஞானசக்தி கிரியாசக்திசொரூபமானசொச்ச திரவியத்தைப் பலவுருவங்கள் ஒருங்குகூடிச் சித்திர ரூபத்தை யுண்டுபண்ணுவதுபோலத் தாமொருங்குகூடி யுண்டுபண்ணின.

அந்தச்சொச்சத் திரவியத்தின் ஞானசக்திப் பிரதான அம்சம் அந்தக்கரணம். அவ்வந்தக்கரணம் புத்தி மனமென விருவகைத்தாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

கிரியாசக்திப் பிரதான அம்சம் (பாகம்) பிராணன். அந்தப்பிராணன் பிராணன், அபானன், வியானன், உதா னன், சமானனென்றைவகைத்தாம். இங்ஙனமே ஒவ்வொரு பூதங்களினின்றும் ஞானசக்தி கிரியாசக்தி பேதத்தால் தனித்தனியே ஞானேந்திரியம் காமேந்திரிய மெனு மிரண்டும் உண்டாயின.

ஆகாசததினினறு சுரோததிரேநதிரியமும வாககிநதிரியமும, வாயுவினினறு தொககிநதிரியமும பாணீநதிரியமும, தேஜஸினினறு சடசுரிநதிரியமும பாதேநதிரியமும, அபபுவினினறு ரசநேநதிரியமும பாயு (குத) விநதிரியமும், பிருதிவியினினறு கிராணேநதிரியமும உபஸதேநதிரியமும உணடாயின.

ஈணடுத " தேஜோமயீவாக—வாககிநதிரியம தேஜஸிலிருநதுணடாயிறறு "

எனனும சுருதியால வாககிநதிரியம தேஜஸிலிருநதுணடான தெனறும, பாதேநதிரியம ஆகாசததி லிருநதுணடான தெனறும சிலா கூறுகினறனா.

வாககிநதிரியமானது சபதவியஞசக (சபதத்தைட பிரகாசிககச செயயும) இநதிரிய மாதலால சுரோததிரேநதிரியமபோனறு ஆகாசததினின்றுணடாயிறறு. *83. பாத சிகிசசையி (வைததியததி) னாலும கணணிறகுச சௌககிய முணடாதலைக கணடிருததலால சடசுசு போனறு பாதமும தேஜோநதிரிய (தேஜஸிலிருநதுண்டான இநதிரிய) மெனறு நனருக வறிகினறனம

" தேஜோ மயீவாக—வாககிநதிரியம தேஜோமயம" எனனும சுருதியோ மனம பஞசபூதகாரியமாயிருபபினும

---

*83. பாதததில எணணெயிடடுத தேயததலால கணணிறகுக குளிாசசி யுணடாதல பிரசிததம.

"அன்னமயம் ஸோம்யமநஃ—ஏசௌமியா! மனம அன்னமயம" என்று சொன்ன சுருதி மனதிறகு அன்னம உபகாரம பண்ணும நிமித்ததததால "அன்னமயம மநஃ" என்று சொன்னதுபோல, தேஜஸ் வாககிந்திரியத்திறகு உபகாரம பண்ணுவதால "தேஜோமயீவாக" என்று உபசாரமாகக கூறிறறு.

மனது பஞ்சபூதததின குணததைக கிரஹிபபதால் பஞ்சபூதகுணததுடனகூடியதென்று நிசசயிககபபடுகின்றது; ஆகையால, பஞசபூதாதமக (பஞசபூதவடிவ) மென்றறியவேண்டும *84. வேறன்று.

இவைகட்கு அதிஷ்டானமானதேவதைகளும ஞானசகதிக கிரியாசகதிப பிரதானாகளாம. சுரோததிரததிறகுத திககும, வாககிறகு அககினியும, தொககிறகு வாயுவும,

*34 நேததிரேநதிரியம தேயுவை யுபாதானமாகவுடையது, உருவாதிகளுக்குள உருவததையே பிரகாசஞசெயவதால, பிரபை (ஒளிபபொருள) முதலியவைபோல எனனும அனுமானததினல் நேததிரேநதிரிய முதலியவறறிறகுததேஜசு மாததிரம உபாதானமெனபது சித்திபபதுபோல்

மனது பஞசபூதஙகளை யுபாதானமாகவுடையது; பஞசபூத குணஙகளைக கிரஹிப்பதால; எனனும் அனுமானததால மனது பாஞசபௌதிக (பஞசபூதகாரிய) மெனறு சிததிககினறது. தாககீகாமுதலியோரது மதததிலோ மனம அணுவாகையால பஞசபூத ஜனனியமனறு; ஆகவே அவாகள மதததில இவவனுமானம பிரவிாததிககமாட்டா தெனபதே கருததென்பது 'வேறனறு' எனபதனபொருள்.

பாணிககு இநதிரனும, சட்சுககு ஆதிததனும, பாததிறகு விஷ்ணுவும, ரசனைககு வருணனும, பாயுககு மிததிரனும, கிராணததிறகு அசுவனியும, உபஸ்தததிறகுப பிரஜாபதியும அதிதேவதைகளாம.

அவறறுள, ஞானசகதியினசமஷ்டி அந்தக்கரணம்.

2. கிரியாசகதியினசமஷ்டி பிராணன்.

சுரோதரம, தொக்கு, சக்ஷுஸ், ரஸனை, கிராணம இவைகளைநதும ஞானேந்திரியங்களாம்.

அவறறுள், சுரோததிரேநதிரியம சபதததையும், தொககு ஸபரிசததையும, சக்ஷுஸ் ரூபததையும, ரஸனை ரஸததையும, கிராணம கநதததையும கிரஹிககினறன.

தொககும சக்ஷுஸும தததமால கிரஹிககககூடிய குணததிறகு ஆசிரயமான திரவியததையும கிரஹிககினறன.

சுரோததிரமும சக்ஷுஸ்போல விஷயதேசததை யடைநது விஷயததைக கிரஹிககினறது.

வாககு, பாணி, பாதம பாயு, உபஸத மென்னும பேருள்ள இவவைநதும கர்மேந்திரியங்களாம்.

அவறறுள, வாககு வசனததையும, பாணி இடுதலேற றலையும, பாதம கமனததையும, பாயு மலவிசாககததையும உபஸதமஆனநதததையு முணடுபண்ணுகினறன.

இவையாவும கூடின பதினேழும இலிங்கசரீரமாம். இது (லிஙகசரீரம) ஞானசததிப பிரதானமாயிருநதால இரணணியகருபபரெனறும, கிரியாசததிப் பிரதானமா

யிருந்தால் சூததிரான்மா வெனறுஞ சொல்லபபடு கினறது.

இநத அமூர்ததபதாாததம ஜனனியமா யிருபபதால் வியஷ்டியா யிருககுஙகாலததும சமஷ்டியாயிருககுங காலததும ஜீவவுபாதியே.

அபஞசீகிருதமான இபபஞ்சபூதங்கள போகாயதன (போகததிறகிட) மான சரீரமும, போககியமான விஷயமுமினறிப போகததை யுணடுபணண அசமாததங களாம.

ஜீவனுடைய காமாநுசாரமாக ஸ்தூலமாம் பொருட் டுப் பஞசீகரணம பணணபபடடது.

அவறறுள பஞசமகாபூதஙகள இரண்டாகப் பிரிககப பட்டன.

அவறறுள் ஒவவொனறும நான்காகப பிரிககபபட டது.

அநத நானகு பாகஙகளும தததம அர்ததாமசமான பாதிபாகம விடடு இதர பூதஙகளின பாதிபாகஙகளில கூட்டப்பட்டன.

இஙஙனஙகூட்டத தததம அர்த்த பாகததினும இதர பூதஙகளின அஷடாமசததினும பஞசீகரணம பண்ணுவதின லொன்றுகச்சோநது ஒவவொரு பூதஙகளி லும அதிகாமசமிருபபதால ஆகாசமுதலிய வியவகாரங்க ளேறபடுகினறன.

இவ்விஷயத்தில் "திரிவிர்தம் திரிவிர்தம் ஏகைகாங் கரவாணி—ஒவ்வொன்றையும் மூன்று மூன்றாகச்செய்கின் றேன்" என்னுஞ்சுருதியினாலும், "திரிவிர்த குர்வதஃ உப தேசாத்—திரிவிர்த கரணம் பண்ணினவரது காரி யம் இதுவென்று உபதேசம் பண்ணி யிருப்பதால்" என் னும்பிரஹ்ம சூத்திரத்தினாலும், மூன்றற்கே சேர்க்கை தெரிவதாலும் திரிவிர்தகரணமே தவிரப் பஞ்சீகரணமின் றென்று சொல்லுகின்றனர் சிலர் அவர் பக்ஷம் *85 வியத் திகரண நியாயத்தால் தள்ளப்பட்டது. அங்ஙனமன்றோ, தைத்திரீயத்தில்

"தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மா தாத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூத: ஆகா சாத்வாயு:—இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாசமுண்டா யிற்று, ஆகாசத்தினின்றும் வாயு வுண்டாயிற்று" என்று கூறப்பட்டிருத்தலின், சாந்தோக்கியத்தில் தேயு, அப்பு, பிருதிவி இவைகளுக்குச் சிருஷ்டி சொல்லப்பட்டிருப் பினும், ஆண்டு ஆகாசவாயுக்களையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்;

தேஜஸ்பதார்த்தத்தி லிருக்கும் பிரதமமியமா (தலைமையா)ன தாமஙகளைப் பார்க்கிலும் ஆகாசவாயு பதார்த்தஙகள் பிரபலமாகையாலும்,

---

*85 சாரீரகமீமாம்சை 2-வது அத்தியாயம் மூன்றாவதுபாதம் முதலாவது அதிகரணம் வியத்திகரணநியாயமாம் அஃதாவது ஆகாசாதிகரண நியாயம் (ஆகாசத்திற்கு உற்பத்தியுண்டா யில்லையா வென்கிற நியாயம்)

சாந்தோக்கியத்திலும் "ஏகவிஞ்ஞானேன சர்வவிக் ஞானப்ரதிஞ்ஞை" கூறியிருப்பதாலும்,

அசேதனமான ஆகாசவாயுக்களிரண்டும் பிரஹ்மத்தினின்று முண்டாயின வென்று அவசியம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமாதலாலுமென்க.

அவ்விடத்தில (சாந்தோக்கியத்தில்) ஐந்துமே சேர்ந்திருப்பினும் அவற்றுள் மூன்றை அநுவதித்திருப்பதால் திரிவிர்த்கரணம் பொருந்துகின்றது.

திரிவிர்த்கரணந்தானிருக்கின்றதென்று மதபேதங் கற்பிக்கின் வாக்கியபேதம் (சாந்தோக்கியத்திற்கும் தைத்திரியத்திற்கும் அர்த்தம் வெவ்வேறாக) ஏற்படும்.

" திரிவிர்த்குர்வத உபதேசாத் " எனனும் பிரஹ்ம ஸூத்ரமோ அநுவாதமாகையால் நியாயசித்தமான பஞ்சீ கரணத்தைப் பாதிக்கமாட்டாது.

சரீராதிகளில் பிருதிவியாதிகள் சேர்ந்திருக்கின்றன வென்னும் ஞானம் (பிருதிவியாதி) ஐந்திற்கும் துல்லிய (சமான)ந்தான்.

" பஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதங்கள் சரீரம்" என்னும் பாஷியகாரர் வசனமும் பிரமாணமாம்.

ஆகையால், அனாத்மாவைப் பற்றி விசாரித்தது போதும்.

(2) அநதப்பஞசீகரணம பண்ணபபட்ட பஞசமகா பூதங்கள் ஸூாததமெனனும பேருளளன. அவைசோநது இநதிரியஙகடகு இருபபிடமாயும போகாயதனமாயும உளள ஒருகாரியததை யுண்டுபணணுகினறன. அதுவே சரீரமெனறு சொலலபபடும.

அதில சததுவபபிரதானம் தேவசரீரம, ரஜஸ்பிர தானம மனுஷசரீரம; தமபபிரதானம திரியக் முதலிய ஸ்தாவர பரியநதமுளள சரீரம.

அநதசசரீரம பாஞசபௌதிகமாயிருபபினும அதற குச சிததிரரூபத்தைப போனறு சிலவிடஙகளில (பூதங களின) ஏறறததாழ்விருககலாம அதில விரோதமினறு.

இங்ஙனமே விஷயங்களும் பஞசீகரணம பண்ணப பட்ட ஒவ்வொரு பூதஙகளினினறு முண்டாயச சதுர்த்தச புவனமென்னும பேருள்ளன்வாகவும, ஊரததுவ மததிய, அதோபாகமாகவு மிருநது சததுவ, ரஜஸ் தமோ அமசப பிரதானஙகளாக விருககினறன.

இவை பிரமமாண்டமென்றும, விராடடெனறும, ஸூர் த்தமெனறும சொலலபபடுகினறன.

இதுதான் உபநிஷததிற கூறிய சிருஷடிக கிர மமாம.

திரிசியபபிரகரண நிரூபணம முறறிறறு.

லயக்கிரமம்.

இதறகு (சிருஷ்டிககு) விபரீதககிரமம லயககிரம மாம.

(1) தினப்பிரளயம்.

பஞசீகிருத பஞ்சமகாபூதமும அவறறினகாரியமாகிய விராட்டெனனும பேருடைய மூர்த்தமும ஒவவொருபூதங களிலும லயமடைந்து அமூாததமெனனும அபஞசீகிருத மான பஞசமகாபூதமாகிய இரணணியகாபப னெனனும பேருளள தமது காரணததில லயமாகின்றன.

இதறகுத தினபபிரளய மெனறு பெயா

(2) பிராகிருதப்பிரளயம்.

அமூாததம பரமேசுவரனுககு உபாதியாகிய அவவி யாகிருததததில லயமாம. அவவியாகிாதம அநாதியாகை யால அதறகுககாரணமினறும, காரணமினமையால லயமு மினறும

தனனுடைய காரணததில சூக்ஷமரூபமாயிருபபதே லயமெனறு லயத்திறகு லக்ஷணம சொலலபபடுகினறது.

இதறகுபபிராகிருதப பிரளயமெனறு பெயா.

(3) ஆத்யந்திகப்பிரளயம்.

பிரஹமஞானததினு லுணடாகினற ஆததயநதிக (முற றுப்) நாசமே ஆததயநதிகப பிரளய மெனறு சொலலபபடும.

அதுவும காரணககிரமததா லுண்டாகினறது, காரண நாசததினறுறறுன காரியநாச முணடாகினறமையின.

சிருஷ்டிப பிரளயாதிகளெலலாம சொபபனததி லுண்டான சிருஷ்டிப பிரளயஙகளைபபோல அபாரமாரத திகமாயிருபபினும வாசனுதிடததினுல வியவகாரததிறகு யோககியமாக விருககினறன, ஆகையினுல *36 மாயிகமா யிருபபினும (சசவிஷாணம-முயறகொமபு போலத) துசச மாகமாடடா. இவவிஷயம *37 ஆகரததில ஸபஷ்டமாயச சொலலபபடடிருககினறது. பிறகு,

ஜாககிரதாதியவஸதை சொலலபபடுகினறது.

(1) ஜாக்கிராவஸதை.

இநதிரியவிருததியுணடாகுஙகாலததிலிருககினறஆதத ஞானம ஜாககிராவஸதையாம. அதிலும விராடடெனனும பேருளள மூாததம (ஸ்தூலபபிரபஞசம) போககியமாம.

அது பிரததியகஷ முதலிய ஆறுபிரமாணஙகளால வியவசரிககபபடுவதால வியாவகாரிகமாம.

அது விசுவனெனனும பேருளள ஜீவனுல புசிககப படுகினறது.

*36 மாயிகம—மாயையாலுணடானது.

*37 ஆகரம—பாஷியமுதலிய கிரநதஙகள் ஆகரம—இரத தின முதலியவையுணடாகும கனி.

அவன் தேகேந்திரியாதிகளில் பிரவேசித்திருப்பதினு லாவது வியாபித்திருப்பதினுலாவது விசுவனென்று சொல் லப்படுகின்ருன.

"விப்பிரவேசநே விஷ்லவியாப்தெள:—

விசுவெனனும் பகுதிக்குப்பிரவேசமென்பதுபொருள், விஷ்ல என்னும் பகுதிக்கு வியாப்தியென்பது பொருள் "

[இவ்விரு பகுதியினின்றும் விசுவனென்னும் பதம் உண்டாயின்மையின் அதற்கு இருவகைப்பொருள் கூறப் பட்டது]

இங்கு விசுவனுலே அமூர்த்தமும் அவ்வியாகிருதமும் அநுமானுதிகளாலே அனுபவிக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் வியாவகாரிகமியாவும் விசுவனுலேயே அறியப்படுகின்றன வென்னுமநியமத்தாலும், ஸ்தூலசரீரவுபாதியையபிமானித் திருப்பதாலும், அவனுக்கு அவஸ்தாந்தரத்தை (மற்ருே அவஸ்தையை) வியாபிக்குந்தன்மையின்று.

சுக்திரஜதாதி (கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய) ஞானங் கள் அப்பிராமாணிகமாயிருத்தலின் அவற்றின் விஷயமான சுக்திரஜதாதிகள் வியாவகாரிகபதார்த்தங்களல்ல; அங்ஙன மாயினும் அந்த ஞானங்கள் இந்திரிய வியாபாரகாலத்திருப் பதால் அவற்றிற்குச் ஜாகரணத் (ஜாக்கிரதாவஸ்தையிலிருக் குந்)தன்மை பொருந்துகின்றது. ஞானேற்பத்தியாதிப்பிரக் கிரியை (ஞானமுண்டாதல் முதலியவழி) யுங் கீழ் (முத லாவது சுலோகத்தினுரையிற்) கூறப்பட்டது.

சொப்பனுவஸ்தை.

இங்ஙனம (மேறகூறியபடி) ஜாககிரபோகததை யுண் டாககும காமநாச முணடாகும போதும, சொபபன போகததையுண்டாககும காமம வெளிபபடுமபோதும, நித திரையெனனும பேருளள தமோகுண விருததியினுல ஸதூலசரீராபிமானம நீஙகுகினறது. அபபோது சாவேந திரியஙகடகும அதிஷ்டான தேவதாநுககிரஹமிராமையின அவவிநதிரியஙகள வியாபாரமினறி யடஙகியிருககினறன. அபபோது விசுவனும அடஙகியிருககிருனெனறுசொலலப படுகினறது. இஙஙனமிருபபதுதான் சோப்பனுவஸ்தை.

அசசொபபனுவஸதையிலும அநதககரணததின வாசனையினு லுணடானதாயும இநதிரிய விருததியிராத காலததிலிருககிறதுமான ஆததஞானம சோப்பனமாம்.

சொபபனததில மனமே யானை குதிரைமுதலிய பொருளவடிவமாகப பரிணமிககினறது.

(1) சொபபன பதாாததம அவிததியாவிருததியாலு மறியபபடுகினறதெனறு சிலரும,

(2) அவிததையே சுகதிரஜதாதிபோல சொபபன பதாாததாகாரமாகப பரிணமிககிறது. அபபதாாததம அவிததியாவிருததியினுலேயே அறியபபடுகினற தெனறு சிலரும கூறுவா. இவவிரு பக்ஷத்துள யாதுசிரேஷ்ட மெனின், இரணடாவது பக்ஷமே சிரேஷ்டமாம அவித்

தையே யாண்டுமே ஆததாததியாசததிறகுமே ஞாதாததியா சததிறகுமே உபாதான காரணமாமெனபது நியமமாயிருப பினுமே சொபபனவஸதைககு மனோகத (அநதககரணத திலுளள) வாசனை நிமிததகாரணமா யிருபபதுபறறிச சில விடததது அது மனதின பரிணாமமெனறு கூறபபடடது.

(ஆ) சொபபனததில மனது திருசியாகாரமாகபபரிணா மிககிறதென றஙகீகரியாவிடின அதறகுத திருஷடிருத தனமை(அறியுநதனமை)சமபவிபபதால ஆதமா *88 சயஞ சோதியெனபது சிததிககாது

(ச) சொபபனததில் பகி (வெளி) ரிநதிரிய ஜனனிய விருததியிராமையால மனதிறகு விஷயததைக கிரஹிககுந தனமையினறு இநதிரியததின சகாயததினாலேயே மன திறகு விஷயஙகளைக கிரஹிககுந தனமை யுணடெனபது நியமம.

விருததிசகித அநதககரணாவசசினன சைதன்னியமே பிரமாதாவென்பது நியமம்.

---

*88. சொபபனகாலததில சூரியன முதல மனோவிருததி பரியநதமான சோதிகளிராமையின ஆதமாசுயமேவ(தானே)தனது வியவகாரததிறகுச சாதன வடிவசோதியாயிருககினறது மனது திரிசியமாயப பரிணமிககிறதென றஙகீகரியாவிடடது மனதிற குத திரிசியததைப பிரகாசிபபிககுந தனமை சமபவிககினறது. சமபவிப்பதால ஆதமாவிறகுச சோதிவடிவததனமை சமபவிக காது சொபபனததில மனது திரிசியமாயப பரிணமிககிற தென றஙகீகரிததால் ஆதமாவிறகுத திருஷடிருததனமை சமபவிககு மெனபது கருத்து.

(1) ஆகையால *89. சொபபனததில அநதககரண மிருநதாலும பிரமாதாவிலலே.

வி:-சொபபனததியாசததிறகு அதிஷ்டானமயாது?

விடை:—மனேவசசினன ஜீவசைதனனிய மென்று சிலரும, மூலாஞஞானவசசினன பிரஹம சைதன்னிய மெனறு சிலரும கூறுவா

வி —இவவிரணடனுள யாது சிரேஷ்டம?

விடை —மதபேதததால இரண்டும சிரேஷ்டமே.

அங்ஙனமனறே, ஜாககிரஞானததினல சொபபனப பிராநதி நிவிரததியாகினறதென றஙகீகரிததுளளபடியாலும, அதிஷ்டான ஞானததினலேயே பிராநதி நிவிரததியாகினற தெனபது நியமமாயிருததலாலும, பிரஹம சைதனயம அதிஷடானமா யிருநதால சமசார காலததில பிரஹம ஞானமிருககவேணடும; அங்ஙனமோ இலலை இருபபதாகக கூறின சாவததுவைதமும நிவிரததியாவதால ஜாககிரஞானததினலே சொபபன நிவிரததி உணடாக மாடடாது.

"ஸஹிகாததா—அவனகாததா"

---

*89 பிரமைககநுகூலமான வியாபாரததோடு கூடினவன பிரமாதாவாம சொபபனததில அநதககரணவிருததி யினமையின பிரமாதாவிலலை யெனபது பொருள

என்று ஜீவனைச் சொப்பனகர்த்தாவாகச் சுருதி கூறியிருப்பதாலும், ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சம்போல் *90. சர்வசாதாரணமாய்ச் சம்பவிப்பதாலும், மூலாஞ்ஞானவச்சின்ன பிரஹ்ம சைதன்யம் அதிஷ்டானமாக மாட்டாது.

(ஆ) ஜீவசைதன்யம் அனுவிருத்தமா (மறைபடாததா)யிருப்பதால் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அஃதேதங்ஙன மதிஷ்டானமாகும்?

(சு) நீ கூறியதுண்மையே. அதிலும் (ஜீவசைதன்யத்தை யதிஷ்டானமாகக் கூறுவதிலும்) சொப்பனத்தியாசத்திறகனுகூலமாயும் வியாவகாரிக சங்காத (தேகாதிகளின்) பான (விளக்க) த்திற்கு விரோதியாயு மிருக்கிற *91. அவஸ்தாஞ்ஞானத்தை யங்கீகரித்துள்ள படியால் சொப்பன தசையிலும் யான மனிதனென்றற்றொட்டகத்துப் பிராதீதிகமான (பிரதீதியினால் பெறப்பட்டதான) வேறுசரீரத்தின் பானம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருப்பதால், அது சொப்பனத்தில் "சயனத்தி லுறங்குகின்றேன்" என்று வேறு சயனத்தின் தோற்ற முண்டாவது போலும் ஆதலால் ஜீவசைதன்னியத்தை அதிஷ்டானமாகச் சொல்லுவதில் யாதொரு தோஷமுமின்றாம்.

---

*90. சர்வசாதாரணமாய்ச் சம்பவித்தல்—சொப்பன பதார்த்தம் சர்வஜீவர்களுக்கும் சாதாரணப் பிரத்தியட்சமாயமைதல்.

*91. சுகதிரஜதாதிப் பிராதிதிகக் காரணமாயிருக்கும் அஞ்ஞானம் அவஸ்தாஞ்ஞான மெனப்படும்

(இரண்டிடததும) பான (தோறற) ததின் *92. சாமக கிரி (காரணம) யினமை துலலியமே (சமானமே).

(ஆ) யானமனிதனெனறற் றொடககத்து வியாவ காரிக சஙகாத (சரீர) ஞானம பிரமாண ஜனனியமனறி யிருககினறமையின எஙஙனம அஞஞானததை நிவாத திககும?

அவஸ்தாநதரததிறகு வேறு விதமான பொருதத மினமையின் அஞஞான நிவாததகத தனமை கறபிககும் பக்ஷததில சுழுபதியிலும சொபபன பாதக ஞானமுணடாக வேணடும?

அதுவும ஒபபுககொளளபபடுவதனறும. அஙஙனம ஒபபுககொளளுமபக்ஷததில (சுழுபதிககும) ஜாககிரத தனமையுணடாகும.

(ச) நனறு கூறினாய். அநதககரணலய சகிதமான சொபபனாவஸதாஞஞானமே சுழுபதி ரூபமாகையால சுழுப தியில சொபபனததிறகுப பாதமினறும. ஜாகரணததிலோ சொபபனம மிதையாகவே தோனறிறறெனனும அநு பவததினால யானெனனும ஞானம் பிரமாண அஜனனிய மாயிருபபினும யதாாததமாயிருககினறது.

---

*92 வியாவகாரிகததை விஷயமாகவுடைய பிரதியடச கரண இநதிரிய சமபநதமுதலியவை பிராதீதிகமான சொபபன சயனததி வி[illegible]மைபோல பிராதீதிகமான வேறுசரீரத தோறறத திலுமிலலை.

சரீராதிஞானமும பிரமாண ஜனனியமா யிருபபதால அவஸதாஞஞானததிறகு விரோதியா யிருபபது அனுபவ சிததமாம.

விசேஷ அஞஞானமோ பிரமாண ஜனனிய விருததி யனறி நிவாததியாகமாடடாது.

சாக்ஷிக்கும அவிததியா நிவாததகததனமை யினறென பது அஞஞானசாதகமான *93 தாமிககிராஹகபபிரமாணத தினற சிததமாம ஆதலின இதில யாதொரு தோஷமு மினறும.

எவவளவு ஞானமோ அவவளவு அஞஞான மென றஙகீகரிததிருபபதால சுகதி (கிளிஞசல) ஞானததினல இரஜத (வெளளி)ப பிராநதி நிவாததியாயக காலாநதரத தில இரஜதபபிராநதி உணடாவதுபோல வியாவகாரிக சரீரஞானததினல (சொபபன) அஞஞானம நிவாததியா யினும மீணடும சொபபனததியாசம உணடாவதில யாதொரு ரநுபபததி (பொருததமினமை)யு மினறும. ஆதலின ஜீவசைதனனியததை அதிஷடானமாகக கூறும பக்ஷததில யாதொரு தோஷமு மினறும

*93 நானஞ்ஞானியெனபது தாமிககிராஹகபபிரமாணம [அஞ ஞானம-தாமம, நான-தாமி, கிராஹகம-கிரகிததல, அஃதாவது அறி தல] இநதப்பிரமாணததினலேயே சாக்ஷி அவிததையை நிவாத திககமாடடா தெனபது சிததமாம

எப்போது பிரஹம ஞானததிஞலேயே அஞஞான நிவிருததியை யஙகிகரிககினறேமோ அபபோது இரசசு வில தணடபபிராநதி யுணடாகுற காலததுச சாபபப பிராநதி யநதாககதமா யிருததல போனறு அதிஷ்டான ஞானமிலலாமலிருககும போதும ஜாககிரபபிராநதியிஞலே சொபபனபபிராநதி யநதாககதமாயிருததல பொருநது கினறபடியால பிரஹமசைதனயமே சொபபஞததியா சததிறகு அதிஷடான மெனனும பட்சததிலும யாதொரு தோஷமுமினறும

ஒவவொரு ஜீவனுககும சொபபஞததியாசம வெவ வேருயிருததல மனேநதவாசனையின பேததாலேயாம. மஞெவசசினன பிரஹமசைதனயமே (சொபபஞததியா சததிறகு) அதிஷடானமாம இநதபபட்சததிலும அவஸ தாஞஞானததை 1. ஆவாரகமாயஙகிகரிததுளளபடியால யாதோரனுபபததியு (பொருநதாமையு) மினறு. ஆகை யாறறுன (அவஸ்தாஞஞானததை யாவாரகமாயொபபுக கொணடபடியாறறுன) சாஸதிரஙகளிற சிறசிலவிடதது மனேவசசினன பிரஹமசைதனயமே அதிஷ்டானமெனறு சொலலப்படடிருககிறது.

(ஆ) 1. மனேவசசினன சைதனயம (சொபபஞததி யாசததிறகு) அதிஷ்டான மெனறு சொலலும பட்சததில

*91 1. ஆவாரகம—ஆவரணததைச செயயுங காததா, ஆவரணம—மறைபபு, ஆவிருதம—மறைககபபடடவஸது, ஆவரணீயம—மறைககததககது.

இஃதிரஜதம (வெள்ளி) என்று சுகதிசமானாதிகரணமாய் இரஜதபபிரதீதி (ஞானம) உண்டாவது போனறு நான்கஜம (யானை) எனறு அகஙகார *95. சமானாதிகரண ஞான முணடாதல வேணடுமே யனறி இது கஜ மெனனுமு ஞான மூண்டாதல கூடாது.

(2) பிரஹம சைதனயததை யதிஷ்டான மென்று சொலலுமு பக்ஷததிலுமு கஜமென்னுமு ஞானமுணடாதல வேண்டுமே யன்றி இது கஜமெனனுமு ஞான மூண்டாதல கூடாது; (ஏனெனின) சொபபனததிலுமு இதமாகார விருததிக (இதுவெனுமவடிவ ஞானததிற) கு விஷயமான பாரியார்த்ததின (ஜாககிரபதாாததததின) அபாவம சமானமாயிருககின்றமையின்.

(ச) i முதலாவது பக்ஷததில இரஜதப பிராநதிககு அதிஷ்டானமாகிய சைதனனியததிறகுச சுகதி யவசசேதகமா (வரைநதுகொளவதா) யிருபபது போனறு அகஙகாரம சொபபனப பிராநதிககு அதிஷ்டானமாகிய சைதனனியததிற்கு அவசசேதகமா யிராமையின சுகதியில இஃது இரஜதம எனனுமு பிராநதியுண்டாவதுபோல நான கஜமெனனுமு பிராநதி ஞான முணடாதறகுப பிரசகதி (சமபநதம) இன்று, நான் எனனுமு ஞானம இது சுகதியென்னுமு

---

*95. சமானாதிகரணம—ஒருநிலைக்களத திருததல. இஙகு நான் கஜமென்புழி நானஎன்பதறகுமு கஜமெனபதறகுமு பொருள ஒனறாயிருததல வேண்டுமெனபது.

ஞானமபோல பிராநதிககு விரோதியா யிருத்தலாலும பிராநதிககு விரோதமாகா திருககினற இதுவென்னும அமசமே பிராநதியிற றேன்றுவதாக வஙகீகரிததுள்ளபடியாலுமெனக.

(ii) சொபபனததிலோ கஜாகாரம (யானைவடிவம) கறபிதமாயிருததல் போன்று அயமாகாரமும (இஃதெனனும வடிவமும) கறபிதமே.

*96. உபயாகாரமும *97. பாதமாயினும அதிஷ்டான சைதனயததிறகுப பாதமிராமையின, சூன்யவாதப பிரசஙகம உண்டாகாது. ஜாககிராவஸ்தையிலும சுகதி யிதமாகார விர்ததிககு (இது சுகதியெனனும ஞானததிற்கு) விலட்சணப பிராதீதிகமா (தோறறமுடையதா)ன இரஜத இதமாகார விததியே தோன்றுவதாக வங்கீகரித்துளளபடியாலும, பிராநதி ஞானஙகளில அததியஸ்தமே விஷயமாகததோன்றுமெனனும நியாயமிருபபதாலும, சுகதியின இதுவெனுமமசம தோன்றுகின்றதெனனும பக்ஷத்திலும இதுவெனுமமசம சததியமா யிருபபது அத்தியாசததிறகு வியாபக (காரண) மாகமாட்டாது. ஆனால, அதிஷ்டான சத்தியததுவம (காரணமாம). இதுரஜத மென்னுமிடததில அஞஞாதமாய (அறியபபடாததாய) சுக்தியவச்சினன சேதனம அதிஷடானமா யிருபபதுபோல ஈண்டும்

*96. கஜாகாரம அயமாகாரம என்னு மிரணடாகாரமும்.

*97. பாதம-பொயயெனனும நிசசயம

(சொபபனததிலும) அஞஞாதமாய சாக்ஷிசைதனயம அதிஷ்டானமாயிருககினறதெனறு கீழசசொலலபபட்டது. ஆதலால இரணடு பக்ஷததிலும் யாதொரனுபபததியுமிலலை.

சொபபன பதாாததததை யனுபவிககிறவன தைஜஸனெனறு சொல்லபபடுகிறுன; பிததமெனனும பேருடைய தேசசு பிரதானமா யிருததலால, அலலது சூரியன முதலிய ஜோதிபபொருளகளிலலாமலும பிரகாசிககினறபடியால.

இஙஙனமே ஜாககிர சொபபனபோகஙகளால சிரமததை யடைநத ஜீவனது அவவிரணடவஸதைகளுககேதுவான கர்மநாசமுண்டாக ஞானசகதியுடனும வாசனையுடனும கூடின அநதககரணம காரணவடிவமாயிருககும போது சிரமததை நிவிாததிககும ஸதானம சுழுப்தியவத்தையாம்.

நானொனறையு மறியவிலலை யெனறு (விழிததபிறகு ஸ்மிருதி) ஞானமுண்டாவதால **காரணமாத்திரத்தின் ஞானம் சுழுப்தியாம்.**

சுழுபதியில ஜாககிர சொபபன *98. போககியபதார்த்தஙகளின ஞானமின்றியும (1) சாக்ஷியாகாரமாகவும

*98. போககியம்—அனுபவிககத்தக்க பதாாததம, போகம்—அனுபவம், போகதா—அனுபவிப்பவன.

(2) சுகாகாரமாகவும் (3) அவஸ்தாஞானாகாரமாகவும் மூன்றவித்தியாவிருத்திக ளுளவென்று றுபபுககொளளப படடுளது.

சுழுபதியில அஞஞான முதலியவறறுடன கூடிய ஒரேவிருத்தி யுணடென்றஙகீகரித்தலின்று, *99 அகஙகார மின்மையால (சுழுபதியில விசிடடவிருத்தியுணடென்றஙகி கரிககின) சுழுபதியுணடாகாதுபோம.

விருத்திரூபஞான மிராமையாலே பிரளயத்தில அதி வியாபதியின்று.

பிரளயத்தில விருத்தியைக கறபிபபதறகுக காரண மின்று இவவிடத்தி (சுழுபதியி) லோ உறஙகிஎழுந்தவ னுககுச சுகமாகவுறஙகினேன, நானொன்றையுமறியவிலலை யென்று ஸ்மரணமுணடாவதால (மேறகூறியமூன்றுவிருத

*99 நானகடத்தையறிகின்றேனெனனும் விசிடட (சம்பந்த விஷய) ஞானத்தில அகஙகாரம் காரணமாயிருககிறது இவவகங காரம் சுழுபதியிலினமையின அஙகு விசிட்ட (கூடிய) ஞானமுண டாகின்றதின்று

அகஙகாரமுளளவிடத்து ஜாககிர சொபபனமா யிருபபதால அவவவத்தைகளில நானசுகி, நானஞ்ஞானி என்றறெுடககத்து விசிடடஞானமுணடாகின்றது. சுழுபதியில இவவாறு விசிடட ஞான முணடாதறகேதுவாய அகஙகாரமினமையின ஆணடு விசிடடஞான முணடெனபது ஒவவாது; ஆகவே, சுழுபதியில சாக்ஷியாகாரமுதலிய மூன்றுஅவித்தியாவிருத்திகள் தனித்தனியே அவசியமா யஙகீகரிககத்தககனவாம,

திகள் கறபிததல வேண்டும). சுழுப்தியில சுகாதிகளின அனுபவததை யொபபுகொளளாத படசததில (உறஙகி விழிததவனுககு) ஸ்மரணம வராமற போயவிடும.

மேலும், அநதககரண சமபநதத்துடன் கூடியகாலததி லிருககினற அநுபவஜன்னிய மனறியிருபபதால, அநதந ததேசகாலஙகள தோனறுவிடினும ஸ்மரணததிறகுஅநுப பததி (பொருநதாமை) யிலலை ஸ்மரணததில அநதநதத தேசகாலஙகள தோன்றவேணடு மெனனும நியமமினமை யாலும, ஜாககிரதசையில தூஙகுகினறேனெனனும அநு பவம பொருநதாததாகையாலும, *100. இலிஙகம (ஏது) இராமையால ஆசிரயாசிததி தோஷம வருகினறமையா லும, அநுமானம சமபவிககமாட்டாது.

---

*100 சொபபன ஜாககிரஙகளின மததியகாலம், சுழுபதி யுடனகூடியது,

(1) ஞான சாமானிய அபாவமிருப்பதால, அலலது (2) ஜன னிய ஞானமினமையால எனறு தாாககீகா கூறும அனுமானம இஙகுச சமபவிககமாடடாது.

முதலாவது ஏதுவாகமாடடாது, ஞானசாமானிய அபாவம் சிததிககாமையாலும பக்ஷததில இவவேதுவை யறிய முடியாமை யாலும ஆகையால இரணடாவதும ஏதுவாகமாடடாது, ஏனெ னின, சுழுபதியில மூன்று விருததியிருபபதால ஆகையால் இலிங கம (ஏது) இலலை அநதககாலமும ஸமரணததிறகு விஷயமாயிரா மையால படசம சித்திககவிலலை. அநதககாலமெனறது ஜாககிர சொபபனஙகளின மததியகாலததை.

அகங்காரமோ உறங்கிவிழித்த சமயத்திலேயே அநுபவிக்கப்படுகின்றது; சுழுப்தியில் அடங்கி யிருப்பதால் அதன் அநுபவமின்று. ஆகையினால் அதன் ஸ்மரணம் பொருந்தாது.

முகப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஆசிரயமான தாப்பணத்தில் செவ்வரத்தம் புஷ்பத்தின் லௌகித்திய (சிகப்புநிற) அத்தியாசத்தால் முகம் இரக்தமா யிருக்கின்ற தென்னும் ஞானம் வருவதுபோல் சாக்ஷிசைதன்னியம் அகங்காரத்திற்கு ஆசிரயமாயிருப்பதால் ஸ்மரணத்திற்கு ஆசிரயமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் நான் உறங்கினேனென்றுண்டாகின்றஞானம் சமானாதிகரணப் பிரதீதியேதவிர நான் சுகி யென்பதுபோல் அகங்காரம் ஸ்மரணத்திற்கு ஆசிரயமான பிரதீதியன்று,

ஸ்மிருதி, சம்சயம், விபர்யயம் ஆகிய இவை சாக்ஷிசைதன்னியத்தை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கின்றனவென்னும் நியமத்தாலும், அகங்காரம் பிரமாணஜன்னியஞானத்திற்கு ஆசிரயமா யிருக்கின்றதென்னும் நியமத்தாலும், பிரமைகளெல்லாம் அகங்காரத்தின் காரியமா யிருப்பதாலும், அப்பிரமைகளெல்லாம் அவித்தியாஜன்னிய மாகையாலுமெனக் ஆகையினாற்றான் அநாபத வாக்கியாதிகளாலுண்டான பரோக்ஷப் பிராந்தியும் அவித்தியா விர்த்தியே யென்பது வேதாந்தியின் கொள்கையாம்.

அவ்விடத்தி (சுழுப்தியி)ல் அந்தக்கரண விர்த்தியை யுண்டுபண்ணக்கூடிய சாமக்கிரி சம்பவித்தாலும் பிர

மாத்ருத்வாபாவ (பிரமாததனமையினபாவ) மாகியபிரதிபந்தகமிருபபதால அநதககரணததிறகுச சாமாததியமினறும

*101 நாமாதிகளில பிரஹமாததியாசமோ இசசாநின [illegible]ைபால காமாதிகளைபோல பிராநதிபபிரமைஇவறறிறகு [illegible] மனோவிருததியே. ஆகையினாறறான நாமாதிகளில பிரஹமபுததியுணடாவது சாஸதிரஜனனியமாதலால மானசிகமானகிரியையேயனறி ஞானமனறெனறு (சஙகா[illegible]) சொலலபபடடிருககினறது.

[illegible] மனோவிருததி யெனபது பெறப[illegible]

வியாபகாரோபததினால வியாபகாரோபமாகியதாக [illegible] பிராநதிபபிரமை இவறறி[illegible]கினறது

[illegible] பிராநதிபபிரமைகளிலும வேறுபிருபப[illegible] நிதிததியாசனததோடு கூடிய சிரவண[illegible]வேதாநத வாககியவிசாரததில, *102 “[illegible]வியः மநதவியः நிதிததியாசிதவியः” எனற

*101 நாமாதிகளில - ருகவேதாதி நாமஙகளில

ஸ்ரீ [illegible] நாமங்களைப பிரஹமமாக உபாசிகக வேணடுமென [illegible] றிதல வேணடும

*102. (ஆத்மா) சிரவணம பணணததககது, மனனம பணணத தககது, நிதிததியாசனம பணணததககதெனபதினபொருள

ளொட்டகத்து விதிகளும் பொருந்துகின்றன.

அந்தச்சிரவணம் நாலுவகைத்தாய அன்வய வியதி ரேகமுதலிய தர்க்க வடிவமாயிருக்கின்றது.

*103. (1) திருக்திரிசியான்வயவியதிரேகம்

---

*103 (1) திருக்குத்திரிசியான்வயவியதிரேகம்

திருக்குவின்கண் திரிசியத்தினுக்குத்தாதாத்மியம்—அன்வயம்

அதன் வியதிரேகம்—அபாவம்

சொப்பிரகாசமான திருக்குவின் தாதாத்மியத்தினுலேபெறப்பட்ட ஜடம் சத்தியமாயின், அப்போது அது சொப்பிரகாசதிருக்குவைக்காட்டிலும் வேருக மாட்டா தென்பது தர்க்கம்

(2) சாக்ஷிசாக்ஷியான்வயவியதிரேகம்

சாக்ஷியின்கண் சாக்ஷியத்தின் தாதாத்மியம்—அன்வயம்

அதன்வியதிரேகம்—அபாவம்

நிர்விகாரமான சாக்ஷியின் தாதாத்மியத்தினுல் சித்தமான சாக்ஷியமாய ஜடம் சத்தியமாயின், அப்போது அது விகாரமுடையதாகாதென்பது தர்க்கம்

(3) ஆகமாபாயி (வருதலும் போதலுமுடைய உலகத்தின்) அவதி (எல்லை) அன்வயவியதிரேகம்

ஆகமாபாயிகளின் அவதி—ஆத்மா.

அவற்றின் தாதாத்மியம்—அன்வயம்

அவற்றின் வியதிரேகம்—அபாவம்

உற்பத்திவிநாச ரகித ஆத்மதாதாத்மியத்தினுல் சித்தமான திரிசியம் சத்தியமாயின், அப்போது அஃது உற்பத்திவிநாச ரகிதமாகவேண்டுமென்பது தர்க்கம்

(2) சாக்ஷி சாக்ஷியான்வயவியதிரேகம்.
(3) ஆகமாபாயிய்வதி அன்வயவியதிரேகம்.
(4) துக்கிப்பரம்ப பிரேமாஸ்பத அன்வயவியதிரேகம் என்று

(i) சமன்வயாத்தியாயம்
(ii) அவிரோதாத்தியாயம்
(iii) சாதனாத்தியாயம்
(iv) பலாத்தியாயம்

நான்கு அத்தியாயங்களுள்.

(முதலிய வென்பதனால்) அநுவிர்த்த வியாவிர்த்த அன்வய வியதிரேகமுங் கொள்க.

---

(4) துக்கிப பரமப்பிரேமாஸ்பத அன்வயவியதிரேகம்.

துக்கியா (துக்கத்துடன் கூடியதா)ன அகங்காராதிகளுக்குப் பரமப்பிரீதிக்காஸ்பத (இட) மான ஆத்மாவின் தாதாத்மியம்—அன்வயம்

அதன் வியதிரேகம்—அபாவம்.

பரம (மிகுந்த) பிரீதிக்கு ஆசிரயமான ஆத்மாவின் தாதாத்மியத்தினால் தோன்றுகிற அகங்காராதிகள் சத்தியமாயின், அப்போது அவை துக்கசாதனமாக மாட்டாவென்பது தருக்கம்

(5) அநுவிர்த்த வியாவிர்த்த அன்வயவியதிரேகம்

அநுவிர்த்தம்—(சத்ரூபத்தினால் யாவற்றினும் தொடர்ந்திருப்பது) ஆத்மா.

வியாவிர்த்தம்—வேறுபட்டிருப்பதான திரிசியம்.

அவ்வாத்மாவின் தாதாத்மியம்—அன்வயம்.

அதன்வியதிரேகம்—அபாவம்.

நான்கு அத்தியாயமுள்ள வேதாந்த மீமாம்சை(ஆராய்ச்சி) யினுற கூறப்பட்ட வேதாந்தத்திற்கு அநுகூலமான சகல தாக்கத்துடன இதனையும உபலட்சணத்தால சோதுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பெரியோர்கள சொல்லுகின்றனர்.

இதுபற்றி விஸ்தாரமா யறியவேண்டின வேதாந்த கல்பலதிகையில அறிந்து கொள்க.

இவ்வாறு சுழுபதியவத்தையில ஆனந்தாநுபவமிருக்கின்றது. அதனை அநுபவிக்கின்றவன் சுழுபதியபிமானியான பிராஞ்ஞனென்று சொல்லப்படுகின்றுன.

*104. விசேஷமா யறியாமையினுலும, விசேஷண

அநுவிாத்தமான ஆத்மதாதாதமியத்தினுற சித்தமான வியாவிாத்தமான பிரபஞசம சத்தியமாயின, அப்போது அது வியாவிாத்தமாக மாட்டாதெனபது தருக்கம

வியாவிாத்தமான எதனிடத்தில எது தாதாதமியத்துடன சோந்திருக்கின்றதோ அஃது அதனிடத்திற்கற்பிதமாயிருக்கிறது; ரசசுவினிடத்தில மாலை, சாப்பம, தணடமுதலியவை கற்பிதமாயிருப்பதுபோல, அல்லது ஜாதியில வியக்தி்போல

*104 சுழுபதியில மூலாஞ்ஞானம அவஸதாஞ்ஞானமெனனுமிரணடு மிருக்கின்றன மிகவும அஞ்ஞானியா யிருத்தலால பிராகஞனென்று சொல்லப்படுகிருன அலலது சுழுபதியிலதுக்கசாதனமான விஷயங்களினமையின அவவிஷயமனறியிருக்கிற ஞானம மிகவும உத்கருஷமாயிருக்கின்றது. அந்தஞானத்தோடுகூடினவன பிரகஞன. அவனே பிராகஞன. ஞன்-ஞானத்தோடு கூடினவன. பிராகஞன-உதகிருஷ்ட (மேலான) ஞானத்தோடு கூடினவன.

மாகிய பதாாததஙகளினமையால சுததஞான மிருபபதா லும, பிராஞஞனெனறு சொலலபபடுகினறான.

அபபோது அநதககரணததிறகு லயமிருநதாலும ஜீவன அதன (அநதககரணததின) சமஸ்காரததுடன கூடி யிருபபதால ஜீவ பாவம நேரிடமாட்டாது.

சாவஞஞததனமையும நேரிடமாடடாது. ஆனால (சுழுபதியில) ஈசுவரனோடுஜீவன அபேதமெனறு பிரதி பாதிததது ஜீவனுககுச சரீர முதலியவறறில அபிமான மினமையின ஔபசாரிகமாம (ஸமிருதிககு) அதன(அநதக கரணததின) சமஸகாரம நிமிததகாரணமாகையால சாக்ஷி யை ஆசிரயிததுக கொணடிருககிற காரியததின (ஸமிருதி யின) உபாதான கோடியில (பக்ஷததில) பிரவேசமினமை யின அநதச சமஸ்காரததிறகுப பேதமிருபபினும சாக்ஷி பேதமிலலை.

ஜாகரணததிலோ அநதககரணததிறகுப பிரமாதாவை யாசிரயிததுக கொணடிருககிற காரியததின (ஸமிருதியின) *105 உபாதானகோடியில பிரவேசமிருபபதால, அநதக கரண பேதததால பிரமாதாவிறகும பேதமே.

*106 அதிக வுபாதியுடன கூடிய சாக்ஷியே பிரமாதா வாகையால ஸமரணததிறகு அனுபபததியிலலை.

---

*105 உபாதானமெனறது சாபாச அநதககரணததை.

*106 அவிததியோபாதியெயனறி அநதககரணமும உபாதி யாயிருததலால அதிகஉபாதி.

மாதிருமானபிரபேதேபி பிரதிதேஹமநபிதத்யதே, ஸாக்ஷிபாஹியாாததவத யஸ்மாத ஸஆதமேதியுசசிய தேததஃ, வியபிசாரோமிதோயதவத பிரமாததி ராதேஃ, ஸ்வஸாக்ஷிகஃ ஸாவமாத்ராததியபா வாாதத ஸாக்ஷிதவாதநததாதமநஃ.

(இ-ள்) தேகநதோறும மாதா (பிரமாதா) மானம(பிரமாணம) முதலியவைகடகுப்பேதமிருபபினும, சாக்ஷிககுபபேதமிலலை; ஆகா சாதிபபிரபஞசம் போலும ஆகையினால சுருதியில யாவறறிலும ஆத்மாவொனறுயிருககிறதெனறு சொல்லபபட் டிருககின்றது ஆதம *107 சாக்ஷிகமானபேதம ஒன்றறகொனறு இருபபதுபோல சாவப்பிரமாதா முதலிய அபாவவகடகுஞ் சாக்ஷியாயிருப்பத்ால ஆதமாவிறகு வியபிசாரமினறும.

எனறுவார்ததிககாரரால வியவகாரதசையிலுஞசாக்ஷி பேததததை நிராகரிததிருப்பதால சுழுபதியில சாக்ஷிபேதத ததைச சிலா கறபிபபது மோகததினாலாம.

(ஆ) ஒருவருககொருசமயததில துககமாய்த்தூஙகினே னெனறு ஸமரணமிருபபதால சுழுபதியில துககாநுபவ மிருககின்றது.

(ச) (1) சுழுபதிகாலததில துக்கசாமககிரி யினமை யின, துக்கமின்று; ஆதலின நீ சொன்னது கூடாது.

---

*107. சாக்ஷிகம்—சாக்ஷிக்கு விஷயமாயிருபபது

(2) சுகமெனபது ஆதமசொரூபமாகையால் நிததி யமா யிருககின்றது.

சயன முதலியவை நனறுயிராமையால் துககமாயத தூஙகினேனெனபது உபசாரமாம். ஆகையால துககமாயத தூஙகினேனெனனும பிரததியயம(ஸமரணம)பொருநதும.

(3) அலலது அவஸ்தாததிரயததை யொபபுககொண டிருபபதால சுழுபதியிலும துககம பொருநதும.

(A). (1.) அஙஙனமனறே, பிரமா (யதாாதத) ஞானம *108 ஜாக்கிர ஜாக்கிரமாம.

(2.) சுகதிரஜதாதிபபிராநதி ஜாக்கிரசொப்பனமாம்

(3) சிரமமுதலியவறறல ஸதபததீபாவம (ஒனறுந தோனறமலிருபபது) ஜாக்கிரசுழுப்தியாம்

---

*108 ஜாக்கிரம் —

1. வாததமான ஜாககிரததிலுணடாகுஞ சொரூப சாக்ஷாத காரம் ஜாக்கிர ஜாக்கிரம்.

2 ஜாககிரததிலுணடாகுஞ செனற அலலது இனிவரும விஷ யஙகளைச சிநதிததலாகிய மநோராஜ்ஜியம ஜாக்கிரசொப்பனம.

3. ஜாககிரத்திறபிராநதியிறுலுணடாகும ஜடசொரூபமாகிய விருததி ஜாக்கிர சுழுப்தி.

(B). (1.) இவ்வாறு சொப்பனத்தில் மந்திராதிப்பிராப்தி 109 சொப்பன ஜாக்கிரமாம்.

(2.) சொப்பனத்திலும், நானசொப்பனங் கண்டே னென்னும ஞானமுண்டாவது சொப்பன சொப்பனமாம். இதனை ஜாகக்ிரத்திற சொல்லலமுடியாது.

(3.) சொப்பனவஸ்தையில ஏதாவதொன்று சாமா னியமா யநுபவிககபபடுமிடத்து அது சொப்பன சுழுப்தி யாம்

(C). (1) சுழுபதியவஸ்தையிலும சுகாகாரமான சாத் விகவிருத்தி எதுவோ அது *110 சுழுப்தி ஜாக்கிரமாம்

---

*109 சொப்பனம் —

1 யதார்த்தமாகிய பொருளைச் சொபபனத்திற் காணுதல சொப்பன ஜாக்கிரம்

2. சொபபனத்தில ரஜஜுசாயபமுதலிய பிராநதிகளை ககாணுதல சொப்பன சொப்பனம்.

3. கண்ட சொபபனத்தின மறதி சொப்பன சுழுப்தி

*110. சுழுப்தி.—

1 சாதவீகவிருததி பூரவகமாகிய சுக சுழுப்தி சுழுப்தி ஜாக் கிரம்

2. ராஜஸவிருததி பூரவகமாகிய துகக சுழுப்தி சுழுப்தி சொப்பனம்.

அதன் பிறகு சுகமாகத் தூங்கினேனென்று பராமரிசம் (ஸ்மிருதி) உண்டாகின்றது.

(2.) அந்தச் சுழுபதியிலேயே ராஜசமான விர்த்தி யெதுவோ அது சுழுப்தி சொப்பனமாம் பிறகு துக்கமாகத் தூங்கினேனென்று ஸமரணம் பொருந்துகின்றது.

(3.) சுழுபதியில் எது தாமசவிர்த்தியோ அது சுழுப்தி சுழுப்தியாம். பிறகு நான் மிகவும் மூடனாகத் தூங்கினேனென்று பராமரிச முண்டாகின்றது.

இஃதுள்ளவாறு வசிட்டராமாயணத்திலும வார்த்திகா மிர்த முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

1 அத்யாத்மம்-விசுவன்-ஜாக்கிரம.
அதிபூதம-விராட-சத்துவகுணம.
அதிதெய்வம-விஷ்ணு-பாலனம.

2 அத்யாத்மம-தைசஸன-சொப்பனம.
அதிபூதம-இரண்ணியகர்ப்பன்-இரஜோகுணம.
அதிதெய்வம-பிரஹமா-சிருஷ்டி.

3 அத்யாத்மம்-பிராக்ஞன-சுழுபதி.
அதிபூதம-அவ்வியாகிர்தம-தமோகுணம,
அதிதெயவம-ருத்திரன-பிரளயம

3 தாமசவிர்த்தி பூர்வகமாகிய காட (அபூர்த) சுழுப்தி சுழுப்தி சுழுப்தி.

இவ்வாறு அத்யாத்மம், அதிபூதம், அதிதெய்வ மூன்று மொன்றுபிருததலால, 'பிரணவத்தின் மூன்று *111. அவயவஙகளுடன கூடினவாகளாயும உபாதியுடன்கூடினவாகளாயுமிருககும இவாகளை' *112. ஏகமாக உபாசிக்கின,

111* மூனறவயவஙகள் - அகார, உகார, மகாரஙகள்.

112* "பிரணவத்தை ஆனமவடிவப்பிரஹ்மமாகசசிநதிததல பிரணவவுபாசனையாம். பிரணவாக்ஷரம பிரஹ்ம சொரூபம. அநதப பிரணவ சொரூபப பிரஹ்மம் நானெனறிடைவிடாது தன புததி விருததியை நிறுத்துவது தான் இஙகுச சிநதிததலெனபது. பிரணவமானது அகாரம், உகாரம், மகாரம, அமாததிரையென நானகு மாததிரைகளுடையதாம இம்மாததிரைகள் பாதஙகளென்றுஞ சொலலபபடும இஙஙனமேபிரஹ்மததிறகும ஆத்மாவிறகுமநானகு பாதஙகளுண்டு விராட்டு, இரணியகருப்பன, ஈசுவரன, ததபதலக்ஷியமான ஈசுவரசாக்ஷி இந்நானகும் பிரஹ்மததின பாதங்களாம். விசுவன, தைசதன, பிராக்ஞன, துவமபதலக்ஷியமான ஜீவசாக்ஷி இந்நானகும் ஆததுமாவின பாதஙகளாம. பிரணவத்தை உபாசிககுமிடதது (1) பிரணவததின முதறபாதமாகிய அகாரததையும், ஆதமாவின முதறபாதமாகிய விசுவனையும், பிரஹ்மததின முதற்பாதமாகிய விராட்டையும, (2) பிரணவததின இரண்டாமபாதமாகிய உகாரததையும, ஆதமாவின இரணடாம் பாதமாகிய தைசதனையும, பிரஹ்மததின இரணடாமபாதமாகிய இரண்ணியகருபபனையும,(3) பிரணவத்தின் மூனறுமபாதமாகிய மகாரததையும், ஆதமாவின மூன்றுமபாதமாகிய பிராக்ஞனையும, பிரஹ்மததின மூன்றுமபாதமாகிய ஈசுவரனையும,(4)பிரணவததின் நானகாம்பாதமாகிய அமாததிரையையும, ஆதமாவினநானகாமபாதமாகியதுவமபதலக்ஷியமான்

இரண்ணிய கர்ப்பலோகப்பிராபதியும அந்தக்கரண சுத்தி ...மேலாக கிரமமுக்தியு முண்டாகினறன.

இந்த உபாதிகளை நிராகரணஞ் செய்வதாலுண்டா ... சுசிசை தன்னியமாத்திர ஞானத்தினால சாக்ஷாத் ... மோக்ஷமுண்டாகின்றது.

ஆகையால், அவஸ்தாத்திரய சகித (கூடிய) விசுவ, ... பிராகஞர்களாகிய மூவரும அவித்தியா சொரூப ... ல் கிரியமாக விருக்கின்றனர்; கிரிசியமாகையால ... ஆனந்த ... அநுபகித(உபாதியறறவ)னையும, ... அரியனெனனும பேருளளவனாயு முளள ... சாக்ஷியே நானாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியவகாரத்தில சர்வ வியவஸ்தையும ... யாகையால், பரமார்த்தத்தில யாதொரு வியவஸ்

... ப்பிரமத்தின நானகாமபாரமாகிய தத்பத லக்ஷி ... க்ஷியையும, அபேதமாகச் சிந்தித்தல வேண்டும். ... சிந்தனை செய்கிறவன சித்த சாந்தியை யடைவதேயனறி, ... பிரமலோகத்தையடைந்து பிரமனுக்குச் சமானமாகப ... அனுபவிப்பன. பிரமலோகத்தில தமோகுண ... சிறிதுமின்றிச சத்துவகுணமே பிரதானமாயிருப்பதால ... லோகத்திற்சென்ற பிரணவவுபாசகன குருபதேசாதி சாத ... சத்துவஞான முதிககபெறறுப் பிரமதேவனோடு ... முமடைவன." இவவாறு மோக்ஷசாதனவிளககங கூறு ...

தையுமிராமையினால், யாதோர் அநுபபததியுமின்றாம். இவ் விஷயம வேதாநத கலபலதையில நமமால விஸ்தாரமாகச சொலலபபட்டிருபபதால இங்கு விரிவஞ்சிச சுருக்கிக கூறினம.

அவதாரிகை.

ஜாககிர, சொபபன, சுழுபதியெனனு மூன்றவஸ்தைக ளுடன் கூடிய அவவபிமானிகளான மூவரும மித்தை யாகையால அவாகளின சாக்ஷியும மித்தையாகவேண்டுமே; விசேஷமிராமையினெனறுசஙகிதது விசேஷம (பேதம) கூறுவதால சாக்ஷி சததியமெனறு சொலலுகினறாா.

113 அபிவியாபகதவாத ஹிததவபிரயோகாத
ஸ்வதஸ்ஸிததபாவாதநநியாசிரயத்வாத
ஜகததுசசமேததஸமஸ்தமதநய்த்
ததேகோவசிஷ்டஃ சிவஃ கேவலோஹம. (4)

---

113 வியாபகத்வாத அபி—வியாபகமா யிருபபதாலும்,
ஹிததவபிரயோகாத—இதமாய புருஷாாததததை யுபதேசித திருபபதாலும,
ஸவதஸஸிததபாவாத—சுவபபிரகாச ஞானரூபமா யிருபப தாலும,
அநநியாசிரயதவாத—வேறு ஆசிரயமினமையாலும,
ததநயத—அநதபபிரஹமததினும வேறான,
சமஸதம—ஸமஸதமான,

'நதிரிஷ்டே: திருஷ்டாரம் பஸ்யே:' என்று சாக்ஷியைப் பிரகிருதமாக வைத்துக்கொண்டு "அதோந்யதார்தம—இந்தச் சாக்ஷியைவிட மற்றையவெல்லாம் நாசமுள்ளவை" என்று சுருதியிற் கூறியிருப்பதால் சாக்ஷியைவிட மற்ற சாக்ஷியங்களான ஜகதமெல்லாம் துச்சம்; சாக்ஷியோ அங்ஙனமன்றும். (ஏனெனின்) *114. பாதத்திற்கு அவதியாயிருப்பதாலும், பிராந்திக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பதால் அஞ்ஞாதமாயிருப்பதாலும், அதன் பாதத்தைக் கிரஹிக்கின்ற ஹேதுவின்மையாலும் என்ற ஹேதுக்கள் அநுமானாதிகள் 'அபி' சப்தத்தின் அர்த்தமாம்.

"அதயத் அல்பம தத்மர்த்தியம—சிறியதுயாது அது நாசமுடையது"

ஏதத்—இந்த,
ஜகத—உலகம்,
துச்சம்—மித்தை,
தத—ஆகையால,
ஏக:—அத்விதீயனும்,
அவசிஷ்ட:—சர்வத்துவைதத்திற்கும் பாதமிருப்பினும் பாதமற்றவனும்,
கேவல:—நிர்த்தர்மகனும்,
சிவ:—பரமாநந்தபோத ரூபனும,
அஹம்—நான் (இருக்கிறேன்).

*114. பாதத்திற்கு அவதியாயிருப்பதாலும—சேதனமல்லாதவற்றின் பாதத்திற்கு அவதி (எல்லை) யாயிருப்பதாலும.

என்னும சுருதியால் பரிசசின்னத் தன்மையும துசசத தன்மையும, சமவியாபதமா யிருபபதால, *115. பரிச்சின் னத்துவம நிவிர்ததியாகுமபோது துசசததுவம நிவிர்ததி யாகின்றதெனறு 'வியாபகதவாத' எனனும பததைதாற் சொல்லுகினறார்.

"சர்வம கலவிதம பிரஹ்ம—இவையாவுமபிரஹமமே" எனறு (பிரஹ்மததிற்குச) சாவாதமததனமை யுபதேசித திருபபதால் அது தேசகால அபரிசசின்னமா யிருக கின்றது.

ஆகாசாதிகளோ, தேச கால பரிசசினனமா யிருப பினும *116. ஆபேடசிகமகததுவமாயிருபபதால வியா பகததுவம ஔபசாரிகம்.

---

*115. யாண்டுப் பிருதிவி ஆணடுக கநதம், யாண்டுக கநதம ஆணடுப பிருதிவி யெனனும வியாப்திபோல பரிசசினனத தன் மையுந துசசததனமையும சமவியாபதியுடையன.

*116 மகத்துவம (வியாபகததனமை) - ஆபேடசிகம, நிரா பேட்சிகம என இருவகைத்து.

1. எநத வஸது எந்தபபதார்த்தததை யபேட்சிதது மகத்துவ மாகவிருககின்றதோ, எதையபேட்சித்து மகத்துவமாக வில்லையோ அஃது ஆபேட்சிக மகததுவமுடையதாம. எங்ஙனம? பிருதிவி யாதிகளை அபேடசித்து மாயை மகத்துவமா யிருக்கினறது, சேதனத்தை அபேட்சிதது அஙஙனமில்லை, ஆகையால மாயை ஆபேடசிக மகததுவ முடையதாம,

(ஆ) ஆத்மா சர்வவியாபகமாயிருப்பதால் நித்தியமா யிருக்கின்றது.

நித்தியமா யிருப்பதாலும் பாவரூப மாகையாலும் துக்கநிவிர்த்தி (அபாவ) ரூபமன்றும். சுகமும் அநித்திய மாகையால் அதற்கு நித்தியமான ஆத்மசொரூபத்துவம் பொருந்தாது; ஆகையால் சுகரூபமுமன்றும் ஆத்மசொரூப மான மோக்ஷம் புருஷார்த்தமேயன்று.

(ச) இதற்குச் சமாதானம் 'ஹிதத்வப்பிரயோகாத்' என்னும் பதத்தால் கூறுகின்றார். ஹிதத்வம்-புருஷார்த்தம்.

(1) "தத்தேதத்பிரேயః புத்திராத்பிரேயோ வித்தாத் பிரேயோ அன்னியஸ்மாத்ஸர்வஸ்மாத் அந்தரதரம்யதய மாத்மா—தனத்தைவிடப் புத்திரன்பிரியம், புத்திரனை விடச் சரீரம்பிரியம் யாவற்றினும் ஆந்தரமான ஆத்மா பிரியம்."

(2) "யோவைபூமாதத்ஸுகம—எது பூமாவோ (வியாபகமோ) அது சுகம்."

---

11 எந்தவஸ்து எல்லாவற்றையும் அபேக்ஷித்து மகத்துவமாக விருக்கின்றதோ அது நிராபேக்ஷிக மகத்துவமுடையதாம் என்னை? பிருதிவியாதி யாவற்றையும் அபேக்ஷித்துச் சேதனம் (பிரஹ்மம்) மகத்தாயிருக்கிறது ஆகையால் அது நிராபேக்ஷிக மகத்துவ முடையதாம்

சேதனத்திற்குச் சமானமாகவாவது அதிகமாகவாவது வேறு எதுவும் மகத்துவமாக இன்மையின், அதுவே எல்லாவற்றினும் மகத்துவ முடையதாமெனப்பின்பு அறியத்தக்கது.

(3) "ஏஷ ஏவபரமாநந்த:—இதுவே பரமாநந்தம்."

(4) "விஞ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரஹ்ம—இந்தப் ப்ரஹ்மம் விஞ்ஞானமாயும் ஆனந்தமாயு மிருக்கின்றது.

என்றிற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளால் அந்த ஆத்மா பரமானந்த ரூபமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நீ கூறிய ஆக்ஷேபம் பொருந்தாது.

அந்தச்சுகம் நித்தியமாயிருந்தாலும் உலகத்தில் தர்மத்தினாலுண்டான அந்தந்த அந்தக்கரண விருத்தியிற் பிரகாசித்திருப்பதால் அதற்கு உற்பத்தி விநாசம் ஔபசாரிகமாம். அது (சுகம்) அஞ்ஞானத்தினால் மறைபட்டிருப்பதால் அடையாதது அடைந்ததுபோல் ஞானமாத்திரத்தினால் அவித்தியா நிவிருத்தியுண்டாக அஃது அடைந்தது போலாகின்றது. ஆனதினால் அதனை உத்தேசித்து முமுக்ஷுவுக்குப் பிரவிருத்தி பொருந்தும்.

அத்தியஸ்தமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கின்ற இப்பிரபஞ்சத்திற்கு (ஆத்மா) அதிஷ்டானமாயிருப்பதால் அதுவே அபாவரூபமாயிருக்கின்றது. அங்ஙனம் துக்காபாவரூபமாயிருப்பதாலும் அதுவே புருஷார்த்தமாம்.

(ஆ) மோக்ஷத்திற் சுகம் (1) அறியப்படுகின்றதா? (2) அன்றா?

(1) முதலாவது பக்ஷங்கூடாது; மோக்ஷகாலத்தில் சரீராதிகளின்மையின் அதனை (சுகத்தை)ப் பிரகாசம்

பண்ணுவதற்குச் சாமக்கிரியின்றும். அங்ஙனம் பிரகாசிப்பிக்கச் சாமக்கிரி யில்லாவிடினும் அதன் ஞானத்தையொப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் சம்சாரதசையிலும் அறியும்படி நேரிடும்.

(2) இரண்டாவது பக்ஷமுங் கூடாது, என்னெனின், அது (அறியப்படாத சுகம்) அபுருஷார்த்தமாய்விடும். அறியப்படுஞ் சுகமே புருஷார்த்தமாம். சாக்கரை தன்னைப் புசிக்கிறவனுக்குச் சுகத்தை யுண்டுபண்ணுவதுபோலும்.

(ச) விஷ்ணுபாவம் மோக்ஷமன்று, விஷ்ணு சந்நிதியிலிருந்து விஷ்ணுவை யறிவதுவே மோக்ஷமென்பது சில வைஷ்ணவர்களுடைய கொள்கை.

இதற்குச் 'சுதசித்தபாவாத' என்னும் ப்ரந்தகர்த்தர் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

சொப்பிரகாச ஞானசொரூபமா யிருப்பதால் நீ சொன்னது பொருந்தாது.

சம்சாரதசையில் ஆத்மாவினுடைய சொரூபம் அவித்தையினால் மறைபட்டிருப்பதால் பரமானந்த வடிவமாகப் பிரகாசிக்கவில்லை. ஆயினும், தத்துவ வித்தையால் அவித்தியாநிவிர்த்தியுண்டாகச் சொப்பிரகாசமா யிருப்பதால் சுயமே பரமானந்தரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. அதற்குப் பிரகாசகாபேக்ஷயின்று.

(ஆ) சுகம் சொப்பிரகாசஞான சொரூபமாயிருந்தாலும் ஆத்மசொரூபமன்று. ஞானமென்பது * தாது (பகுதி) அர்த்தரூபமாகையால் கிரியாரூபமாயிருக்கின்றது, கிரியாரூபமாயிருப்பதால் ஆசிரயத்தோடுகூடியிருக்கின்றது. நான் அறிகின்றேனென்னும் பிரதீதியுண்டாவதாலும் நான் ஞானமாயிருக்கின்றேனென்னும் பிரதீதி யுண்டாகாமையாலும் எங்ஙனம் அத்வைதவாதங்கூடும்?

(ச) இதற்கு 'அநந்யாசிரயத்வாத்' என்னும் பதத்தால் சமாதானங் கூறுகின்றார்.

"யத்சாக்ஷாத் அபரோக்ஷாத் பிரஹ்ம— எந்தப் பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறதோ", "அயமாத்மா சர்வாந்தர:—இந்த ஆத்மா சர்வத்திற்கு முள்ளாயிருக்கிறது", "சத்தியம் ஞானம் அநந்தம்பிரஹ்மம்", "விஞ்ஞான மாநந்தம் பிரஹ்ம"

என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளால் சொப்பிரகாச ஞானாநந்த வடிவமே ஆத்மா என்பது பெறப்படும்.

அந்தக்கரண முதலிய உபாதியின் தாதாத்மியாத்தியாசத்தாலும் அதன் விருத்தியின் ஞாதுத்தியாசத்தாலும் நான் அறிகிறேனென்று ஞானத்திற்கு ஆசிரயமானபிரதீதி பொருந்தும். தாதுவர்த்தமாகிய கிரியாரூபத் தன்மையும், உற்பத்தி விநாசமும் அந்தக்கரண விருத்திக்கேயாம்.

ஞெபதிரூபமான முககிய ஞானம சாவாதிஷ்டான மாகையால அனனியததை ஆசிரயிததுக கொண்டிருப பதனறு, ஆதலின துவைதம சமபவிக்கமாட்டாது.

இதனுல ஞானசொரூபமாயும சுகசொரூபமாயுமிருக கினற ஆதமா சததியமெனறும, அதனினும் வேறுனவை யெலலாம அசததியமெனறுஞ் சிததிததன.

அவதாரிகை.

சாவஜகததும துசசமாயின, அதனை நிஷேதிபபதால ஆதமதததுவ ஞானமுண்டாக மாட்டாது; சசவிஷாணம (முயறகொமபு) நிஷேதிககபபடுவதினறு ஓரிடததில அறி யபபடடவஸது மறறேரிடததில நிஷேதிககபபடுவது நியா யம. ஆகவே, நிஷேததததிறகு வேறுவிதமான பொருதத மினமையின, ஜகதது துசசமனறெனனும ஆக்ஷேபத திற்குததரங கூறுகினறூர.

*117. நசைகம ததநயததுவிதீயம குதஃ ஸ்யாத
நவாகேவலத்வம் நசாகேவலதவம நசூநயம,
நசாசூநயமதவைதகததவாத கதமஸாவவேதாநதவிததம
பிரவீமி. (10)

*117 ஏகஞ்சந—ஒன்றுமிலலே,
தததயத—இவவொனறினும வேருய,

ஏகததுவமாகிய (ஒனறனதனமை யென்னும) என்னிககையோடு கூடியது ஏகம; அபேக்ஷாபுததி ஜன்னியமான துவிதவ சஙகியையோடு கூடியது துவிதீயம.

ஆகையால ஒன்றிராதபக்ஷததில இரணடாவதிருககினறதெனபது எஙஙனம பொருநதும?

துவிதீயமென்பது மூனறு முதலியவைகடகும உபலக்ஷணமாம. "ஏகமேவாதவிதீயம" எனனுஞ சுருதியினல ஏகததுவம பிரதிபாதிககப படுகின்றதெனறு ஆக்ஷேபிபபதும சரியனறெனறு 'நவாகேவலதவம' எனபதனை சொலலுகினறா.

துவிதீயம—இரணடாவது,
குத—எககாரணததால்,
வியாத—இருககும,
கேவலதவமவாந—ஏகத்துவமுமிலலே,
அகேவலதவமசந—அநேகததுவமுமிலலே,
சூனயமந—சூனயமுமனறு
அசூனயஞசந—அசூனயமுமனறு,
(அஃதாவது சததியததுவ ஞானததுவமுதலிய நாமஙகளுடன கூடியதுமன்று)
அதவைதகதவாத—துவைதமினமையின,
கதம—எப்படி,
சாவவேதாநதசித்த—எலலாவுபநிஷததுககளாலும சிததிககப்பட்டிருபபதை,
பிரவீமி—சொல்லுவேன

'கேவலத்துவமந்'—ஏகத்வம இன்று; அந்த அவித்திபா ஜன்னியமாயிருப்பதால.

சுருதியினால் ஆத்மாவிற்கு ஏகத்துவம பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பக்ஷத்தில அப்போது பிரத்தியக்ஷாதிப பிரமாணவிரோதததால அநேகத்துவமே கிரகிக்கப்படுமென்றுகேக்ஷிப்பதும் உசிதமன்றென்று 'நசாகேவலத்வம்' எனபதனை சொல்லுகின்றனா.

"நேகநாநாஸ்திகிஞ்சந", "ஏகமேவாத்விதியம",

"அதாத ஆதேசோநேதிநேதி—பிறகுஆகையால, இதுவன்று இதுவுமன்றெனறுபதேசம" என்றறபொருடகைத்துச சுருதிகளால, அகேவலத்துவமும (அநேகத்துவமும) இராமும ஆனால எலலாவறறையும் நிஷேதித்திருப்பதால சூனியமாகவேயிருககவேணடுமெனறுகேக்ஷிப்பதும உசிதமன்றென்று 'நசூனயம' எனபதனைச் சொல்லுகின்றார்.

'நசூனியமந'—சூனியமன்று,

"அசந்நேவஸபவதி அஸத்பிரஹ்மேதி வேதசேத். அஸ்திபிரஹ்மேதி சேதவேதா ஸந்தமேனம் ததோவிதுஃ—எவன பிரஹ்மத்தை யசத்தென்றறிகிறானோ அவன துசத்தாய் விடுகிறான. பிரஹ்மமிருக்கிற தென்றறிந்தானாயின அவனைச சத்தென்றறிகின்றார்கள்." "சத்தியம ஞானம அநந்தமபிரஹ்ம", "சதேவசோம்யஇதம அகிராசித்—இது சிருஷ்டிக்கு முன சத்தாகவே இருந்தது" என்று

உபக்கிரமித்து(தொடங்கி) "ஐதத்மியமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஆத்மா தத்த்வமஸி—இவ்வுலகமெல்லாம் ஆத்மாவின் சொரூபமே, அந்தக்காரணவஸ்து ஸத்தியம், அது ஆத்மா, அது நீ."

என்று தொடக்கத்து சுருதிகளால் அது ஸத்தியமென்று கூறியிருப்பதாலும், ஸகலப்பிராந்திக்கும் அதிஷ்டானமாயிருப்பதாலும், ஸர்வபதார்த்தத்திற்கும் அவதியாயிருப்பதாலுஞ் சூனியமன்று.

ஆனால் ஸத்தியத்துவம், ஞானத்துவம் முதலிய தர்மங்களுடன் கூடியதாகுமேயெனச் சங்கிக்கக்கூடாதென்று 'நிரஞ்ஜனம்' என்பதனாற் கூறுகின்றார்.

அசூனியம்—சூனியமன்று.

ஏகம், அத்விதியமென்னு மிரண்டுபதங்களால் ஸர்வ பேதங்களும் நிஷேதிக்கப்படினும் ஏவ(ஏ)காரத்தினால் தர்மதர்மிபாவாதி பேதத்தை நிஷேதித்திருப்பதால் மேற்கூறிய யாவற்றிற்குங் காரணத்தை 'அத்வைதத்வாத்' என்பதனாற் கூறுகின்றார்.

இரண்டாயிருக்கின்றது த்விதம், அதன் பாவம் த்வைதம்.

"இரண்டோடு கூடியது த்விதம், அதன்பாவம் த்வைதம்" என்று வார்த்திகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்தத் த்வைதமானது எவ்விடத்திலில்லையோ அதுவே அத்வைதமென்பது 'அத்வைதத்வாத்' என்பதன் அர்த்தமாம்.

“ சலில ஏகோத்ருஷ்டா அத்வைத:— ஜலம்போல நிர்மலமாயும் ஏகமாயும் அத்வைதமாயும் இருக்கின்ற சாக்ஷி ”

என்று சுருதி யிருப்பதால், அபாவஞானத்தில் பிரதியோகி ஞானங் காரணமென்று சொல்வது இலாகவமா (எளிதிற்கோடலா) கையாலும், த்வைதத்தை அநிர்வசநீயமென்றொப்புக்கொண்டிருப்பதாலும், அது பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணங்கட்கு வேத்தியமா (அறியப்பட்டதா) யிருக்கின்றது. ஆதலின் அதன் (த்வைதத்தின்) நிஷேதம்பொருந்து மென்பது ‘அத்வைதத்வாத்’ என்பதன் பொருள்

ஆனுல் இத்தன்மையுள்ள ஆத்மா அங்குலி நிர்த்தேசத்தால் (விரலின்று சுட்டிக் காட்டுதலால்) பிரதிபாதிக்கத் தக்கதென்று ஆசங்கிக்கக்கூடாதென்று ‘கதம் பிரவீமி’ என்பதனுற் கூறுகின்றனர்.

‘கிம்’‘’ என்னும்பதத்திற்கு ஆக்ஷேபமென்றர்த்தம்

அத்வைதமா யிருப்பதால் வாக்கிற்கு விஷய மாதல் இல்லை.

“அவசநேநைவ ப்ரோவாச—சொல்லாமற் சொன்னார்.”

“யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ:—எதினின்றும் மனதுடன் வாக்கும் அறியாமல் திரும்பிவருகின்றதோ”, “நவிஜ்ஞாதே: விஜ்ஞாதாரம் விஜா

நீயாத—ஞானததிறகு (மனோவிருததிககு) ப பிரகாசமான சாக்ஷி சொரூபததை யறிய முடியாது" என்றற ருடககந துசசுருதிகளால எஙஙனம (பிரஹமததததுவததைச) சொல லககூடும ?

வாககிறகு விஷயமினறிப போனால அதன விஷயததில வேதாநதஙகள எஙஙனம பிரமாணமாகக கூடுமெனறு ஆக்ஷேபிபபையாயின, அதுகூடாது.

ஆதமா அவிஷயமாயிருநதாலும அதன ஆகாரமான விருததிமாததிரததினால அதன அவிததியா நிவிருததி யுண டாவதால வேதாநதஙகள பிரமாணமா மெனறு 'சாவ வேதாநத சிததம' எனபதனை கூறினார.

"யஸயாமதம தஸய மதம மதமயஸய நவேதஸ அவிஞஞாதம விஜாநதாம விஞஞாதம அவிஜாநதாம என மனஸா நமநுதே யேநாஹுாமனோமதம ததேவ பிரஹ மதவம விததி நேதம யதிதம உபாஸதே."

(இ-ள) எவனுககுப பிரஹமம தனனா லறியப படடவிலலை யெனறெணணமோ அவனால பிரஹமம அறியபபடடது, எவனுக குப பிரஹமம அறியப படடதாக எணணமோ அவன அறியாத வனே அறிநதோமென றெணணமுளளவாகட கறியப படாத தாகவும, பிரததியக்ஷாதிப பிரமாணஙகளால அறியபபடமாட டாதெனனும எணணமுளளவாகட கறியபபடடதாகவும, எது மன தினா லறியபபட மாடடாதோ, எதனால மனது அறியபபடுகின றதோ அதனையே பிரஹமமெனறறி எது இது இது வெனறு உபாசிககப படுகினறதோ அதனைப பிரஹமமெனறறிதல கூடாது

என்றற ஞெட்கத்துச சுருதிகள் ஆதமா அவிஷய மென்று காட்டுகின்றன. ஆகையால சர்வ வேதாந்த சித்த மான வஸதுவை எங்ஙனஞ் சொலலுவேன.

இங்ஙனம வேதாந்த வாக்கிய ஜனனிய அகண்டாகார விருத்தியினால அவித்தை, அவித்தையால் கறபிக்கப்பட்ட அனாத்தம இவை நிவிருத்தியாகவே பரமாநந்த ரூபனாய க்ருதகிருத்திய னாகின்றா னென்பது சித்தாந்தம்.

நஸ்தௌமித்தம வியாஸ மசேஷமாத்தம சமக்கிர ஸூத்ரப்ரயோபப்நதரவிரூபிதைஃ சங்கிரகிதா கிலார்த்தம தமசங்கரம நௌமி ஸுரேசவராருந்ர.

(இ-ள) எந்த வியாசா எல்லாச சூத்திரங்களாலும ஸமஸத ஆத்மாக்களையும சொலலவிலலையோ அந்தவியாசரை ஸதோத்திரஞ் செயகினறேன. சுதந்தரமனறிச சமஸத ஆத்மாக்களையும் நிரூபித்த சங்கராசாரியரையும சுரேசுவராசாரியரையும நமஸகாரஞ் செயகினறேன

லகுரபி பஹு வர்த்தகவஹ:
சிந்தாமணி ரிவநி பநதோயம, மதுசூதநே
முநிநா விஹிதோ குணிநாம விநோதாய.

(இ-ள) இநதக்கிரநதம சிறியதா யிருபபினும வெகு அர்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, சிநதாமணி போலும. இது மதுசூதன னென்னுஞ் சந்நியாசியால குணவானகளின சந்தோஷிமித்தம செயயப்பட்டது.

யத்தத்ர ஸௌஷ்டவமகிஞ்சித் தத்குரோரேவ
மேநஹி யத்தராஸௌஷடவம
கிஞசித தநமமைவ குரோராநஹி.

(இ-ள) இககிரநதததிலுளள குணம எனகுருவின பாலது தோஷமோ எனபாலதனறிக குருவினபால தனறு (3)

பஹூயாசனயா மயாய மகபோ
பலபதரஸய கிரதேகிதோ நிபநத:
யதருஷட மிஹாஸ்தி யசசதுஷ்டம
ததுதரா: ஸுதியோ விவேசயநது

(இ-ள) ஆசாரியரகடகுச் சேவகரான பலபதிர ரெனனும பேருளள பிரஹமசாரி பெரிய கிரநதஙகளில (தமககுப)பிரவிர்ததி யணடாகாமையின, எளிதிற றததுவ மறியவேணடு மெனறு பல முறை எமமை வேணடிகசொணடமையின, அவர பொருட்டு இச சிறுகிரநதம (எமமால) செயயபபடடது

இககிரநதததில குணதோஷஙக ளிருககினறனவா வெனறு அரூயை முதலிய தோஷமறற விதவானகள விசாரிதது பாரபபாராக.

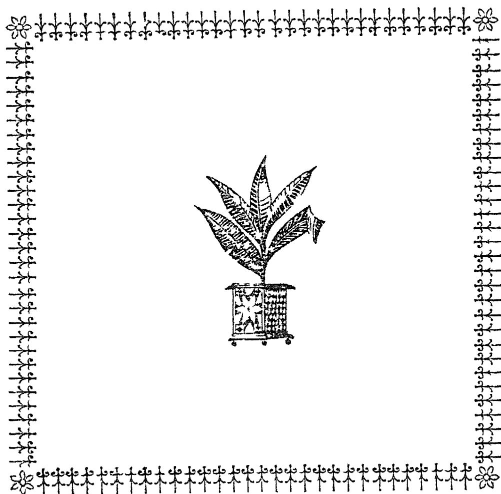
ஸ்ரீபரமஹமஸ பரிவிராஜகாசாரிய விசுவேசுவர சரஸ்வதி பகவதபாத பூஜஜியசிஷய ஸ்ரீமதுசூதனசரஸவதியவர களால அருளிசசெயயபபடட சிததாநத பிநது வெனனும கிரநதம

முறறிறறு

குருவே துணை.

Moodr.

Moodr.

ஓம்

தத்சத்

பரப்ரஹ்மணே நம

தசகம்.

ஓதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை யொளிருந்தேசிலை காலிலை
பூதவிண்ணிலை யிந்திரியமிலை புகன்றவைகளின் றிரளிலை
யேதுமேவிய சாரமேவி யிறப்பதாலிச் சுழுத்தியின்
மீதியாயுள பூரணானந்த மேனியான சிவோகமே (க)

சாதியுமிலை யாச்சிரமுமிலை சாதியாச்சிரம தருமமா
நீதியுமிலை தாரணையிலை நித்தியாசன யோகமே
யாதியுமிலை கற்பனையப்ப வாதவாசிரய மாதலாற்
சோதியாயநிலை நின்றபூரண சுத்தரூப சிவோகமே (உ)

தந்தைதாயிலை தேவருமிலை தங்குலோகங் களுமிலை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள் சகலதீர்த்தங் களுமிலை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றெருட ராதுநீங்குத லானமகா
னந்தபூரண சத்தியகேவல ஞானநித்த சிவோகமே (௩)

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை பாஞ்சராத்திர முமிலை
யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை யுலகுணமற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர சித்தத்தாய சொரூபமாயப்
பின்னமேயற நின்றபூரணப் பிரமமென்ற சிவோகமே (௪)

பகருமேலிலை கீழிலைப்பர வுள்ளிலைப்புற முமிலை
யகலமோடு விலகுறுக்கிலை யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாயச்
சுககனச்சுக தாதிபேத விகீனசுத்த சிவோகமே. (௫)

வெளளையுமிலலை கருமையுமிலலை வேறுபீத சிவபபிலலை
குளளமுமிலலை நெடியதுமிலலை குறைபெருததலு மிலலையே
தளளியிததனை ரூபமுநதவி ராதசோதி சொரூபமா
யுளளபூரண ஞானவிளைப வுபாதிகினை சிவோகமே (௬)

சாததிரநதனைப போதிப்பானிலலை சாததிரமபடிப பானிலலை
சாததிரமிலலை பாடமுமிலலை சாறறுநீயிலலை நானிலலை
சாததியாதி சகததிலைசசல மறறுமிஞசுத லானமகா
சாததிரபபொரு ளானபூரண சாநதபோத சிவோகமே. (௭)

சாககிரமிலலை சொபபனமிலலை சாசுழுததி யிலலையிதிற்
ருககுவிசவனிற றைசதனிலலை தஙகுபிராஞஞனு மிலலைமூன
ருககையுமிலலை யவையவிததை விகாரமாதலி னாலிவை
நீககிநினறிடு துரியபூரண நிததபோத சிவோகமே. (௮)

அதிவியாபக மாதலாலழி வறறததுவ மென்றதாற
சுததசிததபபொரு ளானதாறறனில வேறெனறைததொட ராத
சததமாயுள சிவமொழிநதிவண சகமெனுமபொரு ளேயிலலை [தாற
யதுவிதெனறுரை செயவதறகரி தாமகணட சிவோகமே (௯)

இலலையேக மெனுஞசொலு மிரணடென்றுசொல்லுவ தெஙங
யிலலைகேவல மோடகேவல மிலலைசூனியா சூனிய [னே
மெலலையறற வகணடசிறசுக வேகபூரண வததுவாற
றெல்லைவேத முடிபபொருடனை தோனறவெபபடியோ துவாம ()

இது திருவிடைமருதூரப பிடசுசாஸதிரிகளெனனுமஸ்ரீ உலக
நாத சுவாமிகளவாகளால் சமஸகிருதத்தினின்று தமிழில மொழி
பெயாத தருளபபடடது.

—∘∘—

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.
ஸ்ரீ-வித்தியாரணணியசுவாமிகள
அருளிச்செய்த

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

இஃது,
சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்,
ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்
ஆதீனததிறகுரிய
ஸ்ரீ-சிதம்பரஸ்வாமிகள்
மாணாககாகளி லொருவராகிய

அ-இராமசாமி சுவாமிகள்

பதிபபிததப் பிரதிககிணஙக,
சிலமூலசுலோக ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு
திருமூலா மரபில சுததாதவைத வேதாநத சிததாநத சமரச
ஞானசாரியராய எழுநதருளியிருநத
முததுகிருஷ்ணபிரம்மம் அவாகள்
மாணாக்கராகிய,

ஞானசுந்தரபிர்ம்மம் அவர்களால்

பாரவையிட்டபிரதிககிணஙக
சிலவித்துவான்கள்முன்னிலையில்
பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை,
ஜீவகாருணயவிலாச அசசுககூடத்திற
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1904.
இதன விலை ரூபா—1.

திருசசிறறமபலம.

பஞ்சதசபபிரகரண அட்டவணை.

		பககம	சஙகை உததரத தொகை
௧	சிததிரதீபம	௧	௧௨௬
௨.	திருபதிதீபம.	௩௫	௧௧௪
௩.	கூடஸததீபம	௬௭	௪௫
௪.	தியானதீபம	௮௦	௮௨
௫	நாடகதீபம	௱	௩௪
௬.	தததுவவிவேகம்	௧௦௭	௨௩
௭.	பஞசபூதவிவேகம.	௧௧௫	௩௯
௮.	பஞசகோசவிவேகம.	௧௨௬	௧௨
௯	துவிதவிவேகம	௧௩௦	௯
௧௦	மகாவாககியவிவேகம	௧௩௮	௫
௧௧	யோகாநநதம்.	௧௪௧	௩௧
௧௨	ஆதமாநநதம.	௧௫௧	௨௪
௧௩	அததுவிதாநநதம	௧௬௦	௪௭
௧௪.	விததியாநநதம	௧௭௪	௨
௧௫	விஷயாநநதம	௧௭௭	௧௨

பிழைதிருத்தம.

பககம.	வரி.	பிழை.	திருத்தம.
௩.	௧௮	சொல்லுகிருற்போல	சொல்லுகிருப்போல.
௧௯	௧௫.	மனதாமலிககிற.	மனஞசலிககிற
௨௬	௧௫	அநதபிராநதி.	அநதப்பிராநதி.
௨௬.	௧௬.	செய்துககாட்டின.	செயதுகாட்டின.
௬௪.	௧௮	போத	போது
௭௪.	௮.	பட்டவனுககு.	படடவனுககுச.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி.

அநேகவித லக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிராநின்ற மஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையா யிருக்கின்ற ஸ்ரீ சங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தங் களுக்கு நமஸ்காரம்.

நூல் ஆரம்பம்.

—*—

முதலாவது

சித்திரதீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் உலோகாநுக்கிரக நிமித்தமாக வேதாந்தத்தினுடைய சகலபொருட்களெல்லாம் மனதிலே சேகரித் துக்கொண்டு வேதாந்தவிஷயமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாதபே ருக்கும் வேதாந்தமனைத்துப் படித்தாலும் அதன் ஆத்தந்தெளிந்தறியக்கூடாத சகலருக்கும் எளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப் பொருள்களைக் கண்டநுபவித்து மோக்ஷமடையத்தக்கதாக வே தாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலே யிருக்கின்ற பிரமா நுபவத்தைப் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தினாலே வெளிப்படுத்தவேண்டு மென்று பதினைந்து பிரகரணத்திற்குள் முந்தினபிரகரணத்தினாலே

அத்தியாரோபம் அபவாதம் எனகிற இரணடு நியாயததையுந தழுவிககொணடு பரமாதமாவி னிடததிலே ஆரோபிககபபட்டிருககிற ஜகததினுடைய இலக்ஷணஞ் சிததிரமேயலலாமல உணமையலலவெனகிறதைச சிததிரபட திருஷடாநத முனனிலையாக வெளிசெயததுபோல —

புடவையினிடததிலே சிததிரம ஆரோபிககப படடாறபோலப பரமாதமாவாகவிருக்கினற தனனுடைய சொரூபததிலே ஜீவன் ஜகத்து ஈஸ்வரன் எனகினற சிததிரம ஆரோபிககப பட்டதெனறறிக

(க) சிததிரபடந தானே தானாகவிருநதால வெளுதத படமெனறும, கஞசிபூசினால பசைபபடமெனறும, கரியாலே சிததிரம அசசுககட்டினால அஞ்சனபபடமெனறும, வாணமடைததுத தீரநதால இரஞசித படமெனறும கணடாறபோல, பரமாதமாவிறகு நாலவஸதையேது, அதறகு உபாதியேதெனகிற சஙகைககு —

பரமாதமா, ஒருபாதியுமறறுத தாமாயிருககுமபோது சித்தெனறும, மாயையினுடனே கூடினால அந்தரியாமியெனறும, சமஷடி சூக்ஷமபூத சூக்ஷமசரீரததுடனே கூடினால இரண்யகர்ப்பன் எனறும, சமஷடி ஸதூலபூத ஸதூலசரீரததுடனே கூடினால விராட் புருஷன் எனறுஞசொலலபபடுமெனறுததரம

(உ) பரமாதமாவே சிததிரபடமானால, அதைபபறறி யிருககிற சிததிரபேதஙக ளேதெனகிற சஙகைககு —

பிரமாதி ஸதமப பரியநதம உத்தமம மததிமம அதமமாயக காணபபடுகிற பிராணிகளும மலை ஆறு கோபுரமுதலான ஜடஙகளும சுபாவசைதனனியததி னிடததிலே மாயையாகிற வாணததினாலே கறபிககபபட்ட சிததிரமெனறே உததரம

(ங) இதுவே சிததிரமானால, சேதனம அசேதனம எனறு இருவகுபபா யிருபபானேனெனகிற சஙகைககு —

படத்துச் சித்திரசரீரங்களிலே அநேக படாபாசமெழுதி யிருக்கின்றனபோல சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணிகண மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாக்ஷாத் சைதன்னிய மல்லவென்றுத்தரம்

(௪) மலை ஆறு கோபுரமுதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் ஏனில்லையென்கிற சங்கைக்கு —

சித்திரத்திற் பர்வதமுதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலச் சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண்முதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் தேவையில்லையென்றுத்தரம்

(௫) பிராணிகண மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பனைக்குப் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு —

நால்வகைச் சரீரங்களையடைந்து ஜனனமரணாதிசம்சாரத்தைப் பாவிக்கிறதே பிரயோசனமென்றுத்தரம்

(௬) இப்படிச் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானாற் சகலவாதிகளும் இலௌகீகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு —

ஆபாசப்புடவையின் வர்ணத்தை அதிஷ்டானப் புடவையின் வர்ணமாகச் சொல்லுகிறதுபோல ஆபாசன் சம்சாரத்தை அதிஷ்டானத்திலே சுமத்துகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்

(௭) அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு இலக்ஷணமேது அதைப்போக்குதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு —

தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையுந் தன்னுடைய சுபாவமாக எண்ணுகிறமயக்கமே அஞ்ஞானம் தனக்கொருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லை சம்சாரமுஞ் சம்சாரியுங்

கற்பிதமென்றறிகிற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத தளளுகிற உபாய மெனறுததரம.

(அ) அநதவிவேகம் எதுசெய்தால் வருமெனகிற சஙகைககு —

ஜீவன் ஜகத்து பரமாத்மாக்களாக குருசநநிதானததிலே பல ப்படவிசாரிததால விவேகமவருமெனை றுததரம.

(கூ) மோக்ஷாவஸதையிற பலமாக மிஞசபபோகிற பரமாதமா வைமாததிரம விசாரிககவேணடுமே யலலாமல வநதியாபுததிரனைப போல விருக்கிற ஜீவனையும ஜகததையும விசாரிககக காரியமேதெ னகிற சங்கைககு —

சொரூபமாயிருககிற ஏகீபாவம் பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒரு விசாரமுமிலலை விசாரமெலலாம ஜீவன ஜகததுககளிறறுனே நுண மையாகவிசாரிககில் இருவகையும வாதிககபபடடவுடனே பரமாத மாவே தானுக மிஞசுமெனறுததரம

(கப) விசாரிதத ஞானிகட்கு ஜீவன் ஜகத்து வாதிக்கப்பட்டாற் றிரும்பவும விவகாரந தோனறுவானேனெனகிற சஙகைககு —

சுழுத்தியிலே ஜீவன ஜகதது தோறறுமலிருககையிலும, முத் தியிலலாம விருககையினுலே தோறறுமறபோகிறது வாதையலல, இநத இருவகையும மிதயைவெனகிற நிசசயமே வாதையென றுத தரம.

(கச) இநத இருவகையுந தோறறுமானுல் பரமாதமா மாததிர மிஞசப்போகிற தெப்படியெனகிற சஙகைககு,—

பரமாத்மாமாததிரமே அழிவற்ற உண்மைபபொரு ளென்கிற நிசசயமே மிஞசுகிறது, ஜகதது மறைகிறதலல ஜகததில்லாதிருந தால ஜீவன முததிகூடாதெனறுததரம.

(கஉ) இந்த இருவகையும எததனைகாலம விசாரிககவேணடுமெ ன்கிற சஙகைககு —

விசாரததிலைலே வநத ஞானம பரோக்ஷக்ஞானம் எனறும, அபரோக்ஷக்ஞானமெனறும இருவகையாகவிருககும இதில் அப ரோக்ஷஞானமவநதால் விசாரததிறகு முடிவெனறுததரம.

(கஙு) இநத இருவகை ஞானததிறகும் இலக்ஷணமேதெனகிற சஙகைககு.—

பிரமமொனறுணடென்கிறது பரோக்ஷக்ஞானம், நானே அந தப பிரமமெனகிற துணிவு அபரோக்ஷக்ஞானம் எனறுததரம.

(கச) இநத அபரோக்ஷஞானததை வருவிககிற விசாரமேதெ னகிற சஙகைககு —

கடாகாசம மஹாகாசம ஜலாகாசம மேகாகாசம போலக கூட ஸ்தரையும் பிரமத்தையும் ஜீவனையும் ஈசுரனையும் பகுததறிகிற தே விசாரமெனறுததரம

(கரு) கடாகாசமும மஹாகாசமுங கணடோம் ஜலாகாசததிற கும மேகாகாசததிறகும இலக்ஷணமேதென்கிற சஙகைககு.—

கடஜலததிற பிரததியக்ஷமாக மேகநக்ஷததிரங்களுடனே காண பபடுகிற ஆகாசம ஜலாகாசம், மஹாகாசததின மேகஜலததிலே அநுமானததின்ற கணடபிரதிவிமபமே மேகாகாசம் எனறுததரம

(கசு) கூடஸதாமுதலான நாலுசைதனனியததையும பகுதது ககாடடவேணடுமெனகிற சஙகைககு —

நிாவிகாரமாக விருககினற அதிஷடான சைதனனியமே சரீர ததிலவளைபடடது கூடஸதரெனறும, மறறது பிரமமெனறும, கூ டஸதரிடததிற கறபிதமான அநதககரணபிரதிவிம்பன ஜீவனேன்

றும், பிரமத்திற் கற்பிதமான மாயாபிரதிவிம்பம் ஈசுரன் என்றுமுத்தரம்.

(கஎ) சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற ஜீவனைத்தவிர வேறே கூடஸ்த ரெங்கே யென்கிற சங்கைக்கு —

ஜலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைப்பட்டாற்போல ஜீவனாலே கூடஸ்தரும்மறைப்பட்டு இரண்டும் ஒன்றாய்ச் தோற்றுகிறதென்றுத்தரம்

(கஅ) இந்தஜீவன் கூடஸ்தனை யென்பகுத்தறிய வில்லையென்கிற சங்கைக்கு —

இதுவே மூலாஞ்ஞானம் என்றுத்தரம்

(ககூ) இந்த மூலாஞ்ஞானமாகிற அவித்தை யெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு —

ஆவரணமென்றும், விக்ஷேபமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்குமென் றுத்தரம்

(உ0) இந்த இருவகைக்குய இலக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

நான் கூடஸ்தனைக்காணேனென்கிற அறிவாகவிருந்துங் கூடஸ்தர்தோற்றவில்லையென்கிற மயக்கமே ஆவரணம், கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்று பார்க்கிறாற்போலச் சுபாவ சைதன்னியமாயிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விக்ஷேபம் என்றுத்தரம்.

(உக) ஆதித்தனிடத்திலே இருளிராததுபோலச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்திலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானமவரக்கணக்கில்லையே இதுநமக்குச்சம்மதமென்றாலும் அஞ்ஞானகாரியமான ஆவரண மெப்படிவந்தது, இதுவுமில்லை யென்றால ஆவரணத்தைப் போக்குகிற வேதாந்தத்தைப் படிக்கவுங் கணக்கில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு —

நான் அஞ்ஞானியெனகிற அநுபவம ஜடத்தினிடத்திலே கா ணபபடாமல் சித்தி னிடத்திலே காணபபடுகிற திருஷ்டம் எனறே யுத்தரம

(உஉ) அநுபவஙகணடாலும யுத்திகூடாதெனகிற சஙகைககு —

திருஷடமாயக கணடகாரியத்திறகு யுத்திதேவையிலலை, கா ணாத காரியத்திறகே யுத்திவேணடுமென றுத்தரம.

(உங) ஆஞைகனநியாயமபோலச சஙகித்தாலலலவோ புத்தி யிலே திடபபடுமெனகிற சஙகைககு —

அநுபவத்தைககடநது சஙகிககலாகாது ஆகையினாலே கூடஸ தருக்கும அஞஞானத்திறகும விரோதமிலலைக கூடியிருககலாமென றுத்தரம

(உச) ஆனாலிந்த அஞ்ஞானத்தைத தளளுகிற விரோதியெது? அதெஙஙனே காணலாமெனகிற சஙகைககு —

சாஸதிரவிசாரக்ஞானமே அஞஞானத்திறகு விரோதி, இதை ஞானிகளிடத்திலே காணலாமெனறுத்தரம

(உரு) விக்ஷேப மெனனபபடட அகங்காரியாவதார? இவனெ ன்றை கறபிககபபடடான இவனுககதிஷடானமேதெனகிற சங கைககு —

காரணகாரிய சரீரத்தை யுடைத்தான சைதனனியமே அகங காரி அஞஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தினாலே கறபிககபபடடான இவனுககு அதிஷ்டானங் கூடஸத சைதன்னியம் எனறுத்தரம.

(உசு) இபபடி கறபிதமாயிருககிற அகஙகாரிககும சுபாவமாயிரு ககிற தனககும சுபாவசித்தமாயிருககிற பேதமெபபடி பிராநதி சித தமாயிருககிற அபேத மெபபடியெனகிற சஙகைககு —

ரதெனனப்பட்ட அதிஷடானககிளிஞசில உணமை வெளளி யெனகிற ஆரோபம மிததையென்கிறதுபோலச சுபாவசித்தபேதம் இது வெளளியென்கிற ஒருமை மயக்கமபோல நானதானெனகிற ஒருமை மயககமே பிராநதி சித்தமாயிருககிற அபேதம் எனறுத் தரம

(உள) ரதெனகிற சாமான்யமபோலவும் வெளளியெனகிற வி சேஷமபோலவும ஆதமாவும அகஙகாரியும எஙகுங காணபபடவில லையே யென்கிற சஙகைககு —

தேவததனதான போனவன் யக்ஞதத்தனதான் கண்டவன் நீதான சொனனவன நானதான கேடடவனெனகிற விவகாரததிலை லே இது வெளளி, இது புடவை, இதுகடமெனறுறபோலச சாமா ணய விசேஷமிரணடுங காணப்படுகிற தெனறுததரம

(உஅ) இநதபபேதஞானததிலை லுமககுப் பிரயோசன மேதெ னகிற சஙகைககு —

தானெனகிற சொலலுககாததம நானென்கிற அகஙகாரிக கன னியரான கூடஸதரெனறே சிததாநதமெனறுததரம.

(உகூ) கடநதான படநதான கோபுரநதா னெனனுமிடததில் அசேதனததினிடததிலே தானெனகிற சொலவரலாமோ வெனகிற சஙகைககு —

சிதாபாச னிலலாதபடியினால் ஜடமெனறு சொலலபபடட கடபடாதிகளும சிதாபாசனுணடானபடியினால சேதனமெனறு கா ணபபடுகிற பிரமாதிஸதமப பரியநதமான பிராணிகளும ஆத்மா ஒருவரிடததிலே இருவகைககறபிதஙகளானபடியினாலே எலலாவற றிலுந தானெனறு வழஙகுகிறசொல எஙகும ஆதமாவுணடென்கிற தைக காடடுகினறது, ஆகையினாற றானெனகிறசொல எஙகும வர லாமெனறே யுததரம.

(௩௦) தானென்கிற சொற்போல இது அது வென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலுஞ் சாமான்யமாக விருக்கையினாலே இவைகளும் ஆத்மாவாக விருக்கட்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

இது அது வென்கிறசொல் நல்லது பொல்லாததென்கிற சொற்போலப் படிபாதியிலே படுபாதி சாமான்யங் கண்டதே யல்லாமல் முற்றுங்காணவில்லை ஆகையினாலே இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதது தானென்று சாவத்திரசாமான்யமாகத் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும், மற்றவிசேஷமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௩௧) இது எல்லார்க்கும் ஏன்தெரியவில்லை யென்கிறசங்கைக்கு —

முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாதான்மி யாத்தியாசத்தையடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமான்ய விசேஷமிரண்டும் வெட்டவெளியாய வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க்கண்டாரகளென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த அத்தியாசமெப்படிப் போமென்கிற சங்கைக்கு — விசாரஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும்போமென்று முன்சொன்னதே யுத்தரம்.

(௩௩) இந்த ஞானிகளுக்குக் காரணமான அஞ்ஞானம் விலகியுங் காரியமான விக்ஷேப மிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு —

விக்ஷேபத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் காமமென்றும் இருவகுப்பு, அவற்றில் அஞ்ஞான நசித்தும் காம நசியாதபடியினாலே பிராரத்தகாமந் தொலையுமட்டும் இருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௪) காரணநஷ்டமாயுங் காரியம் இருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவே யென்கிற சங்கைக்கு —

உஙகள தாககமததிலே காரணநஷடமாயுங காரியஞ சறறுப போ திருககுமெனறது நமககுஞ சரியலலவோவெனறுததரம

(கூ௫) அபபடியாஞலுங காரணததிறகுபபின காரியஞ சறறு நேரமலலவோ இருககவேணடும, ஒரு புருஷாயுளுளளமடடு மிருக குமெனகிறது கூடாதெனகிற சஙகைககு —

இரணடொருநாளி லுணடான காரணததிரவிய மெனனபபட்ட நூலவெநதும ஒருசாமங காரியசாமதமுணடெனறுல அநநத் தறபததிலே யிருககிற அஞஞானடபிராநதி நஷடமாஞலும அதன காரியமானவிக்ஷேபம பிராரததோடே போமெனறது சொறபமல லாமல விஸதாரமலலவென றுததரம

(கூ௬) இ படி வாயடி கையடி யடிககிறதே யலலாமல இதறகு பபிரமாண மிலலையோவெனகிற சஙகைககு —

வாயடி கையடி யடிககிறது உஙகள தாககமததிலேயே யல லாமல நமககுச சுருதி யுக்தி அநுபவம் மூனறுமுணடெனறே யுததரம

(கூ௭) தாககீகன சணடைபோதும சிததாந்தமேதெனகிற சஙகைககு —

அஞஞானிகள நானதானெனகிற இருவரையும ஒருவனுககுக கணடு கலஙகிச சமசாரததிலே யடிபடுவாாகளெனறும, இநத இருவ கையும வேதாநதஞானிகள பகுததறிநது முததராவாாகளெனகிற தே சிததாநதமெனறுமுததரம

(கூ௮) வேதாநதமலலாத சாஸதிரததிஞலே முததியிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

மறற சாஸதிரமெலலாம பிராநதாகளாலே உணடாககப்பட்ட சாஸதிரமானபடியிஞலே குழபபததினமேற குழபபமாயக கலகப படுமே யலலாமற பிராந்தியைத தெளிவிககமாடடாதென்றுததரம.

(நக) இன்ன இன்ன சாஸ்திரக்காரர்கள் இன்ன இன்னப் பொருளென்று கலங்கினார்களென்கிறதையும், இவர்களுக்குப் பரம்பரையாகத் தெளிவுவரும் வழியையும்இன்னபடியென்று பகுத்துரைக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

பாமரரும், உலோகாயதரும்-விரோசனன்சொன்ன சித்தாந்த யுத்தியினாலேஸ்தூலசரீரமே ஆன்மாவென்பார்கள்

சார்வாகன் - சீவன்போனவுடனே சரீரமரித்துப் போகிறபடியால் நான் கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுத்தியினால் தேகம் ஆத்மாவல்ல இந்திரியமே ஆத்மாவென்றுசொல்லுவன்

ஹிரண்யகர்ப்ப வுபாசிகளான பிராணாத்மவாதிகள் - பிராணன்போனால் இந்திரியங்களிராதபடியினாலே பிராணனே ஆத்மாவென்பார்கள்

‡ உபாசகர்-மனதில்லாதபோது பிராணனறியாதபடியினாலே மனதே ஆத்மாவென்பார்கள்

க்ஷணிகவாதிகள்-புத்தி யில்லாவிட்டால் மனதாரலிக்கிற படியினாலே புத்தியே ஆத்மாவென்பார்கள்

பௌத்தர்களான மாத்தியமிகர்-சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக ஒன்றுங் காணாதபடியினாலே சூன்யமே ஆன்மாவென்பார்கள்

பட்டர் † முதலினோர் - சுழுத்தியிலே சூன்யமாயிருந்ததென்று கண்டுசொல்ல வருகிறபடியினாலே ஆத்மா சத்தென்பார்கள்

[இவ்வா றத்மநிர்ணயஞ் செய்து இனி ஆத்ம பரிமாணத்தில் விவாதம்]

அந்தராளர் - குக்ஷுமநாடிவழியே சஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா அணுவென்பார்கள்

---

‡ உபாசகரென்றது - நாரத பாஞ்சராத்திர வநுசாரிகள்.

† முதலினோரென்றது - பிரபாகரரையும், தார்க்கிகரையும்.

திகம்பரர் - பாத மஸதகபரியந்தம அறிவுகலந்திருககிறபடியி னுலே ஆதமா புருஷப்பிரமாண மென்பாாகள.

பிரபாகரரும், தார்க்கீகரும் - ஆதமா பரிசசினனமாயிருந்தால அழிநதுபோமெனறு பரிபூரணமாய ஜடமா யிருககுமெனபாாகள்.

பட்டர் மததிலே - சுழுததியிலே சடமாயும ஜாககிரததிலே அறிவாயுங காணப்படுகிறபடியினுலே ஆதமா ஜட சிததாயிருவகையு மாயிருககுமெனபாாகள.

சாங்கியர் - பரிபூரணத்திற்கு இரண்டிலக்ஷணஙகூடாது ஆத்மாசிததாயப பரிபூரணமாயிருககும அவரவாகளிடத்தில சுழுததியிற காணகிற ஜடம அந்த ஆத்மாககளுககுச சுகதுககங கொடுகக வநத பிரகிருதி யெனபாாகள.

யோகி - பிரகிருதிதானும புருஷனெருவனிலலாவிட்டால் சேஷ்டிககமாட்டாது அடககி யாளுவாரிலலாதிருந்தால ஆத்மாககளுககுப் பநதமோக்ஷமிலலையென்கிறபடியினுலே இந்த ஆதமாககளைத் தவிர ஈசுரனெருவனுணடெனபன

[இனி இதில் உளதாதுங் கலக்கங்களைக் கூறுகின்றர்]

பதஞ்சலிபகவான § கிலேச ♁ காம + விபாகஙகளோடும அவற்றின × ஆசயஙகளோடுஙகூடாத புருடவிசேடனே ஈசனும, அவன ஜீவனபோலும அசஙக சிததாகுமெனறு சொலலுவா.

---

§ கிலேசம எனறது - அவிததை, அஸமிதை, இராகம, துவேஷம், அபினிவேசம, எனபனவாம

♁ காமம் என்றது - அசுகல கிருஷ்ணகாமம, யோகிககு இதராககுப் புணணியபாவமிசிரம, அசுகல கிருஷ்ணமெனறது சகாமரூபசுபகாமம அசுபகாமம, இரணடின விலடசணமான யோகானநததிறகு எதுவான புணணியவிசேஷம. + விபாகம எனறது ஜாதி, ஆயுள, போகம என்னும பலவிசேஷஙகள. ⁘ ஆசயம எனறது-சமஸகாரம.

தார்க்கீகன் - அசங்கனுகிய ஈசுரனுக்கு நியந்திருத்துவங் கூடாது நித்தியமான இச்சாஞானக்கிரியைகளை உடைத்தாயிருப்பனென்று சொல்லுவன

ஹிரண்யகர்ப்பஉபாசகர்-ஈசுரன நித்தியஞானாதிகளையுடையனேல சதாசிருட்டியுளதாதலவேண்டும், ஆதலின ஹிரண்யகர்ப்பனே ஈசுரனெனபாாகள

விஸ்வரூபமதம்-ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டுச சூக்ஷமசரீரந் தனியேயிலலை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகிறபோது எங்குங் கால எங்குங் கையாகககாட்டினபடியினலே விராட்புருஷனே ஈசுரன் ஹிரணயகாப்ப னலலவென்றுசொலலும

பிரஜாபத்தியமதம்-எங்குங்கால எங்குங் கையாகவிருக்கிறதே ஈசுரனுல மாவட்டையும ஈசுரனுகவேண்டும ஆகையினலே பிரம்மாவே ஈசுரனலலாமல மறறது ஈசுரனலலவென்று சொலலும

வைஷ்ணவமதம்-இநதப்பிரமமாவும விஷ்ணுவினுடைய திருநாபியிலே பிறநதபடியினலே விஷ்ணுவே ஈசுரனெனறுசொல்லும.

சைவாகமம்-சிவனுடையபாதம விஷ்ணுவாலதிகாணுதபடியினலே சிவனே ஈசுரனெனறு சொலலும.

காணுதிபத்தியமதம் - திரிபுரசங்காரத்திலே சிவனும கணபதியைப் பூஜைபணணியபடியினலே விக்நேசுரனே ஈசுரனென்று சொலலும.

புராணிகமதம் - இப்போதுசொலலப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம புணணியஸ்தலங்களிலே விளங்குகையினலே திருத்தலங்களே ஈசுரனெனறு சொலலும,

தர்மசாஸ்திரன்-திருத்தலங்களும மரங்களினலே விளங்குகையினலும மூங்கில அரசு எருக்கு முதலானவைகளை அவரவா குல

தேவதைகளாகப் பூசைபண்ணுகையினுலும் மரங்களே ரசுரனென்று சொல்லுவன

இப்படி இன்னம் அநேகம் மதவாதிகள், தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினுலே மந்திரவாதம் ரசவாத முதலான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துக்கொண் டலைந்தார்கள், இப்படி அஞ்ஞானசாஸ்திரகாத்தாக்களலைந்த வழிசொன்னேமென்றுத்தரம

(௬0) இப்படி எல்லாச்சாஸ்திர கர்த்தாக்களும வஸ்துநிர்ணயம் பண்ணமாட்டாம லலைந்தார்களானுல வஸ்துநிர்ணயம பண்ணப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

பிரமமொன்றே பொருள், மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிறவேதாந்த விசாரத்தினுலே வஸ்து நிர்ணயம பண்ணவேண்டுமென்றுத்தரம

(௬௧) அப்படியானுல இந்த வாதிகளுக் கெல்லாம விரோதமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு —

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்தத்திற்கும், அதைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்தவாதிகளுக்குஞ் சற்றும விரோதமில்லையென்றேயுத்தரம

(௬௨) பிரமமொன்றே உண்மைப்பொரு ளென்கிறதற்கும், மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிறதற்கும பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

இப்படிச் சொல்லுகிற முப்பத்திரண் டுபநிஷத்துமே பிரமாணமென்றுத்தரம

(௬௩) இவ்வளவுஞ் சித்துலக்ஷணம வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு இலக்ஷண மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

மோகலக்ஷணம ஜடலக்ஷணமுமா யிருக்குமென் றுத்தரம.

(௪௪) இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலக்ஷண மிருக்கையும் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாம் ஜடமாயிருக்கக் கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் பகுத்தறியப் படாதபடியினாலே மோகமாயிருக்கக் கண்டோமென்றுத்தரம்.

(௪௫) ஜீவன் ஜகத்து ஈசுரனென்பவை எல்லாரும் உண்மையாகக் கண்டு வருகிறதை மாயையென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

இந்த மாயாகற்பிதமெல்லாம் இலௌகீகதிருஷ்டியிலே உண்மையாகவும் யுக்தியினாலே அநிர்வசனீயமாகவும் வேதாந்தஞானிகளுக்குக் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமா யிருக்குமென்றுத்தரம்.

(௪௬) இந்தமாயாகற்பிதப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எக்காலத்தில் உண்டு எக்காலத்தில் இல்லையென்கிற சங்கைக்கு —

ஜாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் விரித்த சித்திரப்படம் போலே உண்டாயிருக்கிற காலமென்றும், சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டின சித்திரப்படம்போலே இல்லாதகாலமென்று முத்தரம்.

(௪௭) இந்த மாயை சுதந்தரையோ பராதீனையோ வென்கிற சங்கைக்கு —

சைதன்னியத்தை யன்றியிலே விளங்கமாட்டாத படியினால் பராதீனமுமாம், அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்த சைதன்னியத்தை ஜடமாயிருக்கிற ஜகத்தாகவும் சிதாபாசர்களாயிருக்கிற ஜீவேசுரர்களாகவும் பண்ணுகையினால் சுதந்தரையுமா யிருக்குமென்றுத்தரம்.

(௪௮) இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்குச் சொரூப விலக்ஷணங் கெட்டதென்கிற சங்கைக்கு —

மாயை கூடஸ்தனைத்தொடாமற்றானே ஜீவன் ஜகத்தையுண்டாக்குகையினாலே சொரூபவிலக்ஷணமு கெடவில்லையென்றுத்தரம்.

(௯௯) முன்பிரமத்தைத்தானே ஜீவன ஜகத்தாய்ப்பண்ணிறதென்கிறீர், பின்பிரமத்தைத் தொடாமற பண்ணிறதென்கிறீர் இந்த இருவகையுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு —

கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமென்று வேதஞ்சொன்னபடியினாலே நீ இதிலே மயங்கவேண்டாமென்றுத்தரம்.

(௱௦) இப்படி மாயைகற்பித்ததெல்லாங் கூடாததைக் கூட்டுவித்ததாக விருக்குமோ இப்படிக்கொத்த சத்தி இந்த மாயைக் கெங்கேயிருந்து வந்ததென்கிற சங்கைக்கு —

ஒருமாயையினிடத்திலே பிறந்தபூதங்களிலே ஒன்றிலே வெளியும் ஒன்றிலே சலனமும் ஒன்றிலே சூடும் ஒன்றிலே குளிரும் ஒன்றிலே கடினமுங் கண்டபடியினாலே, இந்தமாயை கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறது சுபாவம், இந்தச்சத்திமாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினால் வந்ததல்லவென்றுத்தரம்.

(௱௧) இந்த ஜகத்து மாயாமயமென்கின்றதை யெல்லாருமறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு —

இந்திரஜாலக்காரனைக் காணுமளவு மிந்திரஜால முண்மையாகத்தோற்றுகிறதுபோல மாயைக்கதிஷ்டானத்தை யறியுமளவு மாயையுண்மையாகத்தோற்றும், அதிஷ்டானத்தையறிந்தாற் பொய்யாயபமோமென்றுத்தரம்

(௱௨) சகலவாதிகளு மாயையிற்றுளளேதானே இது பொருள் அது பொருளென்று சங்கிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு —

சநதேகசொரூபம யிருககிற மாயைககுப பரிகாரந தேடாமல சஙகைககுச சஙகைபணணுகிறதறகுஅஞஞானமேகாரணமெனறுத தரம

(௫௩) ஆனால இநதமாயைககுப பரிகாரமேதெனகிற சஙகைககு —

இது பொருளலல மாயையென றறிகிறதே பரிகாரமென றுத தரம

(௫௪) கணணேரககணடும நிரணயமாகாத இநதிரஜாலமபோல இநதஜகதது மாயாமயமாயிருககவிலலையே உணமையாகவலலவோ விருககிறதெனகிற சஙகைககு —

சததசததெனறிருவகை நிரணயததிலு மகபபடாத ஜகதது உணமையெனகிறது உனனுடைய பக்ஷபாதமேயலலாமல ஜகதது மாயைதான எனறுததரம

(௫௫) நீ சொனனதேயல்லாமல கெதம ஜகதது மாயையெனறு சொனனவருணடோ வெனகிற சஙகைககு —

ஜடமாயக காப்பவாசடசெயத சுககிலமுனு சேதனயபோலே புறபபடடுப பெரியவன சிறியவனெனறு உணடுடுததிக கணடு கேட டுத திரிகிறதைபபாரகக வேறே இநதிரஜாலமேதெனறு வசிஷடர சொலலியிருககிறார இநதததேகமபோலே ஆலமரமுதலானவைக ளும விதை யெஙகேவநதது மரமெஙகேவநததெனறு மயஙகவே ணடாம, சகலமுமாயையெனறே காணவேணடுமெனறு வியாசர சொலலியிருககிறார. மனதினாலேசிநதிககில நிரணயமாகாத பொரு ளாத தாககிககவொணணாதெனறும நிரணயபபடாத ஜகததிலே இதுபொருள அதுபொருளெனறு சஙகிககத தேவையிலலை சகல மும மாயை எனறே காணவேணடுமெனறு யாககியவலகியர சொன

ஞா இன்னபடியென்று சிந்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிற சத்தி மாயை யென்றெல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(ருசு) இந்த மாயைக்கு விதை யெங்கே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு —

மரத்தையடக்கியிருக்கிற பீஜம் போலச் சாக்கிரசொப்பனப் பிரபஞ்சத்தையடக்கியிருக்கிற மாயாபீஜஞ் சுழுத்தியிலே யெல்லாருங்காணவில்லையோ வென்றுத்தரம்

(ருஎ) சகலபுத்திவாசனையும் மாயையிலே யடங்கியிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு —

மாயாப்பிரதிவிம்பர் மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டு சர்வக்ஞரா யிருக்கிறதே அடையாளமென் றுத்தரம்

(ருஅ) ஈசுரவுபாதி யெப்படியிருக்கும் ஜீவவுபாதியெப்படியிருக்கும் ஜீவேசுரர்க ளெப்படியிருப்பார்கள் ஈசுரனையறிகிற வழியெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

மேகம்போலவிருக்கும் மாயை மேகத்தின் திவலைபோல விருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற் பிரதிவிம்பித்த ஆகாசம்போல விருப்பர் சிதாபாசர்கள் மேகாகாசம்போல ஈசுரனை அநுமானத்தினு லறியவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(ருகூ) இந்தப்புத்திவாசனையிலே பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசனையும் மாயாப்பிரதிவிம்பனையிருக்கிற ஈசுரனையும் எந்தவடைவிலே பகுத்துக்காணகிறதென்கிற சங்கைக்கு —

வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடிப் புத்திரூபமாய முளைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியாய்க் காணலாம் ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரன் என்று வேதஞ் சொல்லக்கேட்டறியலாமென் றுத்தரம்.

(௬0) இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசர்களானால் இவர்களுக்குத் தார தம்மிய மேதென்கிற சங்கைக்கு —

ஜீவர்கள் மாயையின் வசமாயிருக்கிற போகனென்றும் ஈசுரன் மாயையைத் தன்வசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவனென்றுந் தாரதம்மியங் காணலாமென் றுத்தரம்

(௬க) ஈசுரனைச் சர்வஞ்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்ப தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு —

இவருக்குபாதியான மாயையி னிடத்திலே சகலமு மிருக்கிற படியினாற் சர்வக்ஞன் என்பதும் சகலஜீவர்களுடைய புத்திகளுக் குள்ளுமிருந்து ஆட்டுகிறபடியினால அந்தரியாமி யென்பதும் இவ ருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யொருவராலுந் திருப்பப்படாதது கொண்டு சர்வேசுரன் என்று முத்தரம்

(௬உ) ஈசுரனுக்குச் சர்வக்ஞத்துவமுண்டானால் எல்லாராலும ஏன் அநுபவிக்கப் படவில்லை என்கிற சங்கைக்கு —

வாசனைகளெல்லாம் பரோக்ஷமானபடியினா லநுபவிக்கப்படவி ல்லை யென்றுத்தரம்

(௬௩) ஆனால் அந்தச் சர்வக்ஞத்தன்மையின் ஞானம் எப்படியு ள்ளதா மென்னுஞ் சங்கைக்கு —

சர்வபுத்திகளினும் அந்தச்சர்வக்ஞத்தன்மையைக்கண்டு வாச னையின்கண்ணே அநுமானிக்கத்தக்கதென் றுத்தரம்.

(௬௪) அந்தரியாமிக் கித்தனைகுணமுண் டென்கிறதற்குப் பிர மாணமேது இவர்க்குச் சரீரமேது இவர்கற்பித்ததே பிரபஞ்சத்தி ற்கு வழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

அந்தரியாமிக்கு வெகுகுணமுண்டென்கிறதற்கு அந்தரியாமிப் பிராமணமென்கிற வேதம் பிரமாணம் பூமியினிடத்திலே நாலு

பாதானமாயிருபபதுபோலச சகலததிலுமிவா உபாதானமாக விருககிறபடியினுலே சகலமுமம இவாககுச சரீரம. ஈசுரன சகல பூதஙகளிலுமிருநது தேகாதிபபாவைகளை அபிமானக கயிறறைபபூட்டி விதிநிஷேதவழியே ஆடடுவிககிருரெனகிற கீதாவசனமும, இதுதாமமெனறறிவேன இதிலே ஜமாவுமிலலை இது அதாமமெனறறிவேன இதைவிட்டுத திருமபவுமில்லை ஆரோ ஒருவ ராடடுவிககிருரெனகிற பாணடவகீதையும கறபிததுதே வழியெனறதறகுப பிரமாணமென றுததரம

(௬௫) சகலமுமிப்படி ஈசுரனேஆடடுகிறதானுற புருஷனுடைய முயறசி தேவையிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

முயறசியும அவரவா காமததிறகீடாக ஈசுரசங கறபமே யானபடியினுல முயற்சியே செயயவேணடுமென றுத்தரம

(௬௬) காமததினவழியேமுயறசியானுல ஈசுரசஙகறபங தேவையிலலையெனகிற சஙகைககு —

ஈசுரபபிரசாதஙகொணடு தான அசஙகனெனகிற ஞானம வரவேணடியபடியினுல ஈசுராநுககிரகமும வேணடுமென றுததரம்

[இஃது இரண்டாவது சங்கை உத்தரசமாதானம்
மூலசு லோகப்படி தவறினசங்கை]

[புருடபபிரயததனம ஈசுரரூபமானுல ஆரோ ஒருவா ஆட்டுவிககிருரெனகிற அநதரியாமிப பிரேரணை வியாததமா மெனனுஞ சஙகைககு —

ஈசன புருடமுயறசி வடிவாயிருககிருனெனறும ஞானததால தான் அசஙகனெனனும ஞானமவருவதால அநதரியாமிப பிரேரணை வியாததமலலவென் றுததரம]

(கூஎ) ஈசுராநுக்கிரகங்கொண்டு தான் அசங்கனென்கிற ஞானம் வந்ததென்ற பிரயோசன மேதெனகிற சங்கைக்கு —

அவ்வளவுகொண்டு முத்தியென்று வேதஞ் சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்

(கூஅ) அந்த அந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேது, அழிக்கிற அடைவே தெனகிற சங்கைக்கு —

சித்திரபடத்தை விரித்தாற்போலத் தம்மிடத்திற பிரபஞ்சத்தை அவரவர் காமவசத்திலே தோற்றுவிக்கிறதே சிருஷ்டி யென்பது சுருட்டின சித்திரபடம்போல அவரவர் காமத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தைத் தம்மிடத்திலே அடக்குகிறதே பிரளயம் என்றுத்தரம்.

(கூகூ) ஓர் ஈசுரவரனே — சித்துக்கும் ஜடத்துக்குங் காரணமெப்படி யாவரெனகிற சங்கைக்கு —

† சைதன்னிய மானபடியினுலே சித்திற்குங் காரணமாவர். தம்முடைய வுபாதியைத்தொட்டே ஜடத்திற்குங் காரணமாவரென்றே யுத்தரம்

(எ0) இப்படியானற பிரமந்தானே ஜகத்காரணமென்று சுரேசுராசாரியர் சொல்லுவா னேனென்கிற சங்கைக்கு —

கூடஸ்தனையுஞ் சீவனையுஞ் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினுலே ஒருமைப்பாடாயக்கண்டாற்போல ஈசுரனையும் பிரமத்தையும் ஒன்ருக்கக்கண்டு சொன்னு ரென்றுத்தரம்

(எக) அன்னியோன்னி யாத்தியாசமெப்படிக் கூடுமெனகிற சங்கைக்கு —

— சித்து என்றது சிதாபாசர்கள்.

† சைதன்னியமானபடியினுலே என்பது சிதாபாச அம்சத்தினுலே.

ஈசுரனுடைய ஜகதகாரணதவம் பிரமததினிடததிலும பிரமத தினுடைய சசசிதாநநத இலக்ஷணம மாயாப பிரதிவிமபரிடததிலும அததியாசம பணணபபடடுக் கஞசிபூசின படமபோலே ஒனருயிற றென றுததரம

(எஉ) இநதவுளவு நீரறிந்தவகை யெபபடி யெனகிற சஙகை ககு —

ஆறு லிஙகத்தாலும வேதாநதவிசாரததாலும பிரமம அசஙக மெனறும மாயாபபிரதிவிமபரே சிருஷடிககிறவரெனறும அறிந தோமெனறுத்தரம.

(எங) சிருஷ்டிதத அடைவெப்படி யெனகிற சஙகைககு —

சுழுததியினிடததிலே சொபபனமுண்டாகிறதுபோல ஆநநத மயராயிருநத ஈசுரனும் மாயையை விரியபபாரதது இரணணிய கா பபராஞெரென றுததரம.

(எச) ஒரு வேதததிலே ஒனறிலே ஒன்றுணடாயிற றெனகிற கிரமசிருஷடி சொலலுகிறது ஒருவேதததிலே ஒருமிதத சிருஷடி சொலலுகிறது இஃதிலேது பிரமாணமெனகிற சஙகைககு —

இந்த இரணடுவகைச சிருஷடியாகிய சொபபனமும உண்மை யானபடியிஞலே இரணடும பிரமாணமென் றுததரம.

(எரு) இரணயகாப்ப சொரூபமெபபடி யிருககுமெனகிற சங கைககு —

சூக்ஷ்மசரீர சமஷ்டி யபிமானியாகப் படததிலே சூததிரமிருக கிறுறபோல எஙகு மிருககிறவராய இசசாஞானக கிரியையெனறு சொல்லப்படட மூனறுசததிகளை யுடையவா இரணியகர்ப்பர் என றுத்தரம்.

(எசு) இந்த இரண்யகாயபம எபபடிககாணப்படுமெனகிற சங கைககு —

சந்தியாகாலத்து இருட்டிலே காணப்படுகிற உலோகம்போல வும கரியினு லசசுககட்டின சித்திரபடமபோலவும எங்குமொகக குறுமுளையாயிருககிற பயிாவகைபோலவும ஈசுரனுடைய சூக்ஷமசரீ ரமும அழகாகவெங்கும ஒககலாகுசனை பணணபபட்டுத தோறறு மெனறுததரம

(எஎ) இந்த சூக்ஷம சரீரந தூலாவஸதைதயை யடைந்து தோற றுகிறதெபபடி, இதறகுப பிரயாணமேது, இவாககு அவயவங்க ளேது, அந்த அவையவங்களைப பூசிததாற பலனேதெனகிற சங கைககு —

பஞ்சீகரணம பணணபபட்டு வெயயிலிலே விளங்குகிற உலோ கமபோலவும தீாநத சித்திரபடமபோலவும பழுதத பயிாவகைபோ லவும வெட்டவெளியாகக காணகிற ஸதூல சரீராதிபபிரபஞசமே விராட்டெனபது விஸவரூப அததியாயமும புருஷசூகதவேதமும பிரமாணம பஞசமூாததிகள வாஞசசிரமமுடையபோகள் தேவா சுராதிகள சராயுஜாதிகள மயிலாாமாரி வாசசி உளி முதலான வெல லாம ஈசுரனுடைய அவயவங்களானபடியினுல உபாசிததமூாததி யதிகாரிககுததககதாயப் பலனுமவருமென றுததரம.

(எஅ) எலலாரும பூசிககிறது ஈசுர அவயவமானுல் எல்லாருக கும மோக்ஷமென வரவிலலையெனகிற சஙகைககு —

மாயீகததை யுபாசிததால மாயீகபலமே யலலாமல மோக்ஷம வாராதென றுததரம

(எகூ) பினனை யெதனுல மோக்ஷம வரவேணடுமெனகிற சங கைககு —

பிரமத்துவ விசாரததிஞல மோக்ஷம வரவேணடுமே யலலாமல் மறறென்றிஞலும வாராதென றுததரம

(அ0) பிரமகஞான மனறியிலே மறறென்றிஞலுஞ சம்சாரம போகாதோவெனகிற சஙகைககு —

தானவிழிததா லலலாமற றனனுடைய சொபபனமபோகாதது போல அததுவிதப பிரமததுவததில அஞஞானகறபிதமான ஜீவேசுர ஜகததெனகிற சொபபனமும அதிஷ்டானகஞானததிஞற போகவேணடுமென றுததரம.

(அக) பிரமததிற கபினனமாயிருககிற ஜீவேசுராகளையுங கறபித ஜகததுடனே கூடடலாமோவெனகிற சஙகைககு —

அவாகளும மாயாகறபிதமானபடியிஞற கூடடலாமென றுததரம

(அஉ) இவாகளாற கறபிதமேதெனகிற சஙகைககு —

ஈக்ஷணமுதற பிரவேசாநதம வரைச சிருஷ்டியெலலாம ஈசுரன கறபித்தது சாககிரமுதல மோக்ஷபரியநதமுளள சமசாரமெலலாஞ சீவன கறபிததெதன றுததரம

(அங) இபபடிப பிரமமாததிரமே யுணமைப பொருளாஞல வாதிகளெலலாஞ ஜீவேசுரவிஷயததிலே வாதம பணணி மாயககாரண மேதெனகிற சஙகைககு —

அவாகளைபபிடிதத அஞஞானமே காரணமாக வீணிலேமாயகிருாகளென றுததரம

(அச) நீரொருததரிருகக இநதவாதிகள கெடடுபபோகலாமோ இநதததத்துவததை அவாகளுககு என போதிககலாகாதெனகிறசஙகைககு —

பிராநதாகளுககுப் பகருவம வாராததறகு முனனேபோதித் தால இளைபபுமாததிரமே மிசசமலலாமல அவாகளபுததியிலேயேறு மெதன றுததரம

(அங) எநதவாதிகள எதனுலே பிராந்தாகளா யிருககிருாகளெ னகிற சஙகைககு —

லோகாயதனமுதல சாஙகியனபரியநதஞ் சீவபபிராந்தியிலே யலைநதபோகள யோகிமுதல விருக்ஷாாசசனனபரியநதம ாசுரபபிரா நதியிலே யலைநதபோகளென றுததரம

(அசு) பெரியோாகளாயிருககிற சாஸதிரகாததாககளையும பிரா நதாகளென்று சொலலலாமோவெனகிற சஙகைககு —

அதவைதபிரமததை அறியாதபடியினுலே * இவாகளும பிராா நதாகளே * இவாகளுககு இக பரம் இரணடு மிலலையெனறுததரம

(அஎ) சீவவாதிகளோடே ாசுரவாதிகளையும பிராநதாகளெ னறு சொல்லலாமோவெனகிற சஙகைககு —

சொபபனததிலே பிக்ஷையெடுககிறவனிலுய இராஜாவாயிருக கிறவன அதிகமானுலுய விழிததபினபு இரணடுசொபபனமும பொ யயாயப போகினறனபோல இநத விருவகை வாதிகளுஙகறபிதத திலே தாரதனமியமானுலும ஞானமவாநதவனைக குறிதது இருவரும பிராநதாகளே என றுததரம

(அஅ) மோக்ஷஙகிடைககவேணடு மெனகிறவன இநதவாதங களை விசாரிககத தேவையிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

பூாவபக்ஷமாய விசாரிததுத தளளவேணடுமே யலலாமற சித தாநதமாய விசாரிககபபடுவன வேதாநதமென றுததரம.

---

* அவாகளும எனறூஉம பாடம.

(அக) சாஙகியம யோகம இநத இருவகையிலுஞ சொனன ஜீவனும ஈசுரனும சுதத சைதனனிய மானபடியினால இநத இரு வகையும தளளபபடாது வேதாநததகிற கூட்டலாமெனகிற சங கைககு —

ஜீவேசுராகளுககுப பேதஞ சிததமானபடியினால நமமுடைய சிததாநததகிறகுக கூடாதெனறுததரம

(கூ0) உமமுடைய சிததாநததகிலே தொமபததகிறகுந தறப ததகிறகும பேதமிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

அததுவிததததைப போதிககவேணடுமெனகிறதறகாக ஒருபகுப்பு பகுததுககாட்டினதே யலலாமல ஆததபேதமிலலையெனறுததரம

(கூக) இப்படியானால இலக்ஷணையினற பதாாததசோதனைசெயவா னேனெனகிற சஙகைககு —

அஞ்ஞானததினற ஜீவேசுராகளை வேறுககக்கண்டிருநத பிராந் தாகளுககு அநத பிராநதியைப போககவேணடிப பதாாததசோத னைசெயதுக் காட்டினதெனறுததரம

(கூஉ) பதாாததசோதனையினு லிருவரையும ஒருவராயககாண கிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

உபாதி கறபிதமாயிருககிற ஜலாகாசததையும மேகா காசத தையும விட்டு இவைகளுக கதிஷ்டானமாயிருககிற கடாகாசததை யும மஹாகாசததையும ஒனறெனறு காணகினறனபோல தொம பத தறபதஙகளிலும உபாதிகறபிதமான ஜீவேசுராகளைத தளளி இவாகளுக கதிஷ்டானமான கூடஸதனையும பிரமததையும ஒன்று ககாணகிறதே இலக்ஷணையினற பதாாதஞ் சோதிககிறதெனறுத தரம

(கூ௩) இந்தப்படிககுச் சாஙகியமததததில் ஜீவனையும் யோகமத ததில ஈசுரனையும் இரணடு பதஙகளுககும ஆ்ததமாககலாமோ வெனகிற சஙகைககு —

இப்படியானல வேதவிரோதிகளாயிருககிற லோகாயதன பரி யநதங கூட்டலாமென றுததரம

(கூ௪) அபபடி சாஙகிய யோக மததததிலே விரோதமேதென கிற சஙகைககு —

ஆத்மா அநேகமென்கிறதும், ஜகத்துசததியமெனகிறதும, ஈசு ரன் ஒருவனுணடென்கிறதும, அததுவிததததிறகு விரோதமெனறுத தரம.

(கூ௫) அததுவிதததிறகு ஒதது வராவிட்டா லென்ன ஜீவன அசஙக சைதனனியமென் றறிநததுகொண்டு முததியிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

ஜகததும ஈசுரனு நிததியமெனறதனல் தான அசஙகனெனற றிநதாலு முனபோலப பிரகிருதியுந திருமபவுங கூட்டும, பினபிருக கிற ஈசுரனுஞ் சிக்ஷைபண்ணுவன. ஆகையால மோக்ஷமெபபடிவரு மெனறுததரம

(கூ௬) அசஙகனயிருககிற ஆதமாவிறகு அவிவேகததிஞற் பிர கிருதி சஙகமவந்தது விவேகமவநதபிறபா டிவனை யெபபடிககூட்டு விககு மெனகிற சஙகைககு —

இப்படியானல உனனுடைய சிததாந்தஙகெட்டு மாயாவாதத்தி ஞலே வேதாநததததில பிரவேசிததாயென றுததரம

(கூஎ) உமமுடைய அததுவிதததிறகு ஆத்மாககள நாஞவித மாகாதபோது இவனமுததன இவனபெததன என்கிற நிரணயமெப படிவநததெனகிற சஙகைககு —

இந்த நிரணயமெல்லாம மாயைதானே கறபிககுமென் றுத தரம

(கூஅ) ஆத்மாஒன்றேயொழிய இரணடலலாதவிடததில் மாயை எப்படி விகறபததைக கற்பிககுமெனகிற சஙகைக்கு'—

கூடாததைக கூட்டுவிககிறதே மாயைககுசசுபாவமாகையினாற் சகலததையும கறபிககும சுபாவததிலே பெந்தம் முத்தி பெத்தன் முத்தன் இலலையெனறு வேதஞசொலலுகிறதெனை றுததரம.

(கூகூ) இஃதெலலாஞ சுபாவததிலே யிலலாவிடடாற பிறகெவ வாறுணடாகுமெனகிற சஙகைககு —

மாயையாகிற காமதேனுவுககுச சீவேசுராகளென்று இரணடு கனறுக ளுணடு, வேணடியபடி தொயததபாலுங கறககும ஆகையி னால அததுவிதம் ஒனறொழிய இரணடிலலையென றுததரம

(க00) இபபடிப பேதமெலலா மிததையென றறிநது பரமா தமா ஒருவரே உளளபொருளென றறிநதிருககிற ஞானிகளும விவ காரம பணணககணடோம அதுகூடுமோவெனகிற சஙகைக்கு —

முனபோலப பரமாாததமாக விவகாரம பணணுமல மிததை யெனறு காணபாாகளென றுததரம

(க0க) அஞ்ஞானியெபபடி விவசரிப்பன, ஞானியெபபடி விவ கரிபப னெனகிற சஙகைககு —

இகபரவியாபாரஙகளெலலாம உண்மையெனறும அததுவிதம இலலையெனறும விவகரிபபவன அஞ்ஞானி அததுவிதமாததிரம உணமைப பொருளெனறும மறறுளளவெல்லா மிததையெனறுங கணடு விவகரிப்பவன ஞானி. அநதநத நிரணயபபடிககு பலனுமவரு மென் றுததரம.

(க0உ) அததுவிதம பிரததியக்ஷமாமோ வெனகிற சஙகைககு —

நீ ஞானவடிவா யிருககிருயோ இலலையோ வெனறுததரம

(க0௩) ×· உளளபடி தோறறவிலலையெனகிற சஙகைககு —

அது துவிததததிலுஞ சரியல்லவோ துவிததததில † ஸதாலி ‡புலாக § நியாயபபடிககு அததுவிதமுஞ சிததிககுமென றுததரம

(க0௪) துவிதமழிநதல்லவோ அததுவிதஞ சிததிககவேணடு மெனகிற சஙகைககு —

துவிதமிருககையிலே துவிததததைககாணகிற அறிவாகததானே அததுவிதஞ சிததிககுமென றுததரம

(க0௫) ஞானமவந்தும இரணடும நிறகினறவைதாஞே வென கிற சஙகைககு —

அவறறையறிநதுஞ் சாக்ஷிமாததிரமாக மிஞசுகிறபடியிஞலே துவிதம மாயாமயம் அததுவிதமே நித்தியம் என றுததரம

(க0௬) திருமபவு மொருவேளையிலே துவிதஞ சததியமாயத தோறறிஞல எபபடியெனகிற சஙகைககு —

திருமபவும அததுவிததததைப பரிசீலனம செயயவேணடுமென றுததரம

(க0௭) எததனைகாலம பரிசீலனம செயயவேணடு மெனகிற சஙகைககு —

× உளளபடி எனறது-சமபூரணமாக

† ஸதாலி எனறது-பானை

‡ புலாகம எனறது-சோறு.

§ நியாயம எனறது-திருஷடாநதம.

இநதத துககததைதத துவிதத்திலேசெயயுய அததுவிததததிலே செயய வேணடாமென றுததரம

(௧0அ) பசிதாகமுதலானது முனபோலவே காணபபடுகினறனவே யெனகிற சஙகைககு —

எனககெனகிற வகஙகாரிககேயலலாமல் சாக்ஷியாகிற நமககிலலையெனறு பகுததறியென றுததரம.

(௧0௯) அததியாசததினுலே சிததுருபததிலுங காணபபடுகிறதெனகிற சஙகைககு —

இனறுமுதல அததியாசததைக கைவிடடு ஆதமா வகஙகாரஙகளை வேறுகணடிருவென றுததரம

(௧௧0) அத்தியாசஞ சீககிரததிலவருவானேன விவேகம என துரிததிில வரவிலலையெனகிற சஙகைககு —

அததியாசமபோலே விவேகததையுந திடபபடுததினுல வாராதோவென றுததரம

(௧௧௧) துவிதம மிததையாயப போகிறதுபோல அததுவிதமும மிததையாயப போகாதோவெனகிற சஙகைககு —

இனனபடிவரும இனனபடி போமெனறு நிாணயப படாமல மாயாமயமாயிருககிறது துவிதமோ அத்துவிதமோவென றுனனநுபவததைப பாரென றுததரம.

(௧௧௨) துவிதமபோலே அததுவிதமும அநிததியமெனகிற சஙகைககு —

துவிதம முனனிலலையெனகிறதை அததுவிதங கணடாறபோல அததுவிதம முனனிலலையெனகிறதை யொனறினுலுங காணபபடாதபடியினுலே அத்துவிதமே நிததியாபரோக்ஷமென றுததரம.

(௧௧௩) இப்படி யறிந்துஞ் சிலபேர்கள் திருப்தியடைந்து கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாமலிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு —

சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷித்து நம்பாமல் மேலெழுந்தபுத்தியினாலென் றுத்தரம்

(௧௧௪) யாதொருக்கால் இருதயத்திலிருக்கிற ஆசையெல்லாம் பற்றறவிட்டுப் போயிறதோ அன்றைக்கிவன் முத்தனென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற் காணோமென்கிற சங்கைக்கு —

அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றாக்கண்டு வருகிற ஆசையாகா தென்று அந்தவேதத்திற் கருத்தம் அகங்காரக்கிரந்தி விட்டு ஆத்மாவை வேறுகண்டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாயக் கோடியாசை வந்தாலும் ஹானியில்லையென் றுத்தரம்

(௧௧௫) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய ஆசை வரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு —

பிராரத்தபலத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௧௧௬) ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலஞ்சரியானால் இருவருக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு —

இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேதப்பரீக்ஷையினாலே காணகிறதே யல்லாமல் சொரூபங்கொண்டு காணாததுபோல அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனதுகொண்டு ஞானியென்றறிகிறதேயல்லாமற் பிராரத்தசேட்டையினாலே பேதந்தெரியாதென் றுத்தரம்

(௧௧௭) அகங்காரக்கிரந்தி போகாதிருந்தாலும் ஆத்மாவுக்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற சங்கைக்கு —

இப்படி யறிந்தபோதே நீவேகிருதார்த்தனென் றுத்தரம்

(௧௧அ) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனவனுக்கு அடையாள மேதென்கிற சங்கைக்கு —

பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிலே ஒன்றைத் துவேஷிக்கிறதுமில்லை ஒன்றை வாஞ்சிக்கிறதுமில்லையென்கிற கீதாவசனப்படியேயிருப்பதென் றுத்தரம்.

(௧௧௯) ஆனால் உபேக்ஷைபண்ணுகிறதே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு —

கை கால் செத்துப்போனற காமத்தி லுபேக்ஷைவரும் இப்படி வியாதியே தத்துவக்ஞானமென்றால் உன்புத்தியல்லவோ தெளிவென்கிற பரியாசமே யுத்தரம்.

(௧௨0) இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை சடபரதர் முதலானபே ருபேக்ஷையாயிருந்தது புராணத்திற்கேட்டோமென்கிற சங்கைக்கு —

பெண்கள் வாகனங்களோடேகூடி விளையாடினாலும் ஞானி சரீரத்தை தானென்றெண்ணானென்று சாமவேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௧௨௧) சடபரதர் காட்டிறபோனது ஞானநியித்தமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு —

அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத்துறந்ததே யல்லாமல் கற்கள் மரங்கள்போலப் பிரவிருத்தியற் றிருக்கவில்லை யென்றுத்தரம்

(௧௨௨) இப்படி ஒவ்வொரு குணங்களைப் பிடித்து இதுவே ஞானமென்று உலோகத்தார் சொல்லுவானேன் னென்கிற சங்கைக்கு —

சாஸ்திரசித்தாந்த மறியாதமூடர்கள் ஒன்றுகிடக்க ஒன்று சொல்லுவார்கள். அறிந்தவன் அப்படிச் சொல்லானென் றுத்தரம்.

(௧௨௩) சாஸதிர சிததாநதநதான ஏதெனகிற சஙகைககு —

சகல சனமாாககமுஙகூடி வைராக்கியம் உபரதி ஞானம ௭னறு மூனறுவிதமாயிருககும இநதமூனறு வகைககும ஏது, சொரு பம், காரியம், அவதி, பலம் எனகிற ஐநதும வெவவேறாயிருககும இவைகளை இனனதினனபடியெனறு பகுததறியாத அவிவேகி எல லாவறறையும ஞானமெனறு தடுமாறிச சொலலுவன பகுததறிநத ௨ன அபபடிசசொலலானெனன றுததரம

(௧௨௪) வைராககியமுதலான மூவகைககும ஏது முதலான ௩௪ சவஸதையும எபபடியெனகிற சஙகைககு —

வைராககியததிறகு ஏது-விஷயததிலே தோஷதிருஷடி சொரு பம ஓககாளம காரியம-திருபப ஆசைவராமலிருககிறது அவதி-பிர மலோகபரியநதந துருமபாயெணணுதல பலம-பிரமலோகம

உபரதிககு ஏது - அஷடாஙகயோகம சொரூபம - சிததநிரோ தம காரியம-விவகாரக்ஷயம அவதி-சுழுததியைபபோலச சரீரததை மறததல பலம-பிரமலோகசாமீபம

ஞானததிறகு ஏது - சிரவண மனன நிதித்தியாசனம சொரூ பம- + ததவமிததியாபாவனை காரியம - திருமப அகஙகாரககிரநதி வாராமலிருககிறது அவதி-முனதேகமே தானெனறு நினறாறபோல பிரமமே தானெனகிற திடம பலம-மோக்ஷமெனறததரம

(௧௨௫) இநதமூனறும ஒருமிகக வேணடாமோ வெனகிற சங கைககு —

+ ததவமிததியாபாவனை எனகிறது கூடஸத அகஙகாரங களின பேதஞானம

இந்தமூனறுங்கூடினால திடசௌககிய முணடெனகிறதே யலலாமல மோக்ஷததிறகு ஞானமாததிரம போதும காமவசததினால சிலபேரிடததிற கூடியிருக்கும சிலபேரிடததிற பிரிநதிருக்கும கலங்கததேவையிலலையென றுததரம.

(௧உ௯) இப்படிககலங்காமல நிலைநினறவனுக்குச செயகாரிய மேதெனகிற சங்கைக்கு —

சினமாததிரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயை கற்பிதத ஜகமாகிய சிததிரததை யுபேக்ஷிததுச சதாகாலமுஞ சினமாததிரமாகவே காணபன.

இநதசசிததிரதீபிகையை அநுசந்தானம பண்ணிவருகிறவன் ஜகததைச சிததிரமாகவே காணபனலலாமல முனபோல உணமையென று மயஙகான

முதலாவது சித்திரதீபம் முற்றிற்று.

ஆகசசங்கை – ௧உ௯

உ

சிவசண்முகனருணை.

இரண்டாவது.

திருப்திதீபம்.

சகலலோகங்கட்கும் வேதாந்தமென்னுதனும் பிரசித்தப் படுத்தினாலும் புருஷார்த்தத்தைப் பூரியிட்ட ஸ்ரீவித்யாரண்ணிய ஸ்வாமிகளுக்கு நமஸ்காரம்

புருஷனானவன் ஆத்மாவை யிவரே தானென்றறிந்தாற் பின்னை யாருக்குப் போகநிமித்தமா யெந்தப் போகத்தைவேண்டிச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம்.

(க) இந்த உபநிஷத்து எதைச் சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு —

சித்திர தீபிகையிலே சொன்னபடி ஜகத்து மித்தையென்றும் உண்மையான சின்மாத்திரமே தானென்றுந் திடப்பட்ட சீவன்முத்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(உ) இந்தவேதத்திலே புருஷனான அவனென்கிற சொல்லுக் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு —

சுபாவத்திலே சித்தைத்தவிர வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சீவேசுரர்களென்றிரண்டுபேருண்டு, இவர்களிற் சிருஷ்டிமுதலானவைகளை யியற்றுகிறவன் ஈசு

ரன் சாககிரமுதல மோக்ஷபரியநதமுளள சம்சார நிருவகிககிறவன சீவன் இதில அதிஷடான சைதனனியததுடனே கூடச சீவனைப புருஷனெனறு சொலலுகிறதென றுததரம.

(௩) அதிகாரியைச சொலலுகினற புருஷசத்தத்திறகு அதிஷ்டானததையுங கூடடி யாததமாககலாமோ வெனகிற சஙகைககு —

அதிஷடானததைததவிர ஆரோபததிறகு வேறுசொரூபமிலலாதபடியினலும விவகாரததி லிருவரும ஒருவராகத தோறறுகையினலும முததியிலே ஆரோபமும அதிஷடானமாததிரமாயப போகிறபடியினலும இரணடையுங கூடடிச சொனனேமென றுததரம

(௪) இநதபபுருஷன அதிஷடானபபிரதானமா யெபபடி பேசுவான ஆரோபபபிரதானமா யெபபடிபேசுவா னெனகிற சஙகைககு —

அதிஷடானம் ஆரோபததி லடஙகியிருககுஙகாலததில ஒருமைபபாடாக நான சமசாரியெனறே பேசுவான ஆரோபததைததளளி அதிஷ்டானமே தானயக காணுமபோது நான அசஙகன சினமாததிர மெனறே பேசுவானென றுததரம

(௫) நான் அசஙகனெனனுமபோது அசஙகனிடத்திலே அகஙகாரஙகூடுமோ வெனகிற சஙகைககு —

முககியவககஙகாரம அமுககியவககஙகாரம முக்கியா முககியவககஙகாரம என மூனறுணடு அதிஷடான வகஙகாரஙகளைப பகுததுக காணுதமுட னொருமைபபாடாக நானவநதேன போனெனெனறு சிதாபாசனைகப பேசுகிறது முககியவகங்காரம இலக்ஷணவிருததியினலே பகுததுக கணட ஞானி நான அசஙகன சினமாத்திரமெனறே பேசுகிறதும விவகாரததில நானவநதேன் போனேனென்று சிதாபாசனைகப பேசுகிறதும அமுககிய வகஙகாரமாம் ஆகலின இல

க்கயைால் அகஞ்சததாாததமாக நானெனனு முணாசசிககு இட மாதலால அசஙகனுஞகினறே னெனனும ஞானஙகூடுமென் றுத தரம.

(சு) அஞ்ஞானி ஞானியெனறு மிருவருஞ் சிதாபாசரலலவோ இவாகளில ஞானி தனககனனியமாயிருககிற சாக்ஷியைநானெனனக கூடுமோவெனகிற சஙகைககு —

முகாபாசததிறகெபபடியாஞல, கணணுடியிலே பிரதிவிமபிக கிற முகஞசுபாவமலல அதைபபாாககிற முகமேசுபாவமானுறபோ லச சிதாபாசனுககுஞ சிதாபாசஞயிருககிற தான் மிததையானபடியி ஞலும சாக்ஷியாக மிஞ்சுகிற தான சுபாவமானபடியிஞலும தன னுடைய சுபாவ சைதனனியததை நானெனனக கூடுமென றுத தரம.

(எ) சிதாபாசஞகவிருககிற சிதாபாசன் மிததையாஞல அவன அனுசநதானமபணணுகிற ஞானமு மிததையாகவேணடும அது சம சாரததைப் போககமாடடாதெனகிற சஙகைககு —

இநத ஞானமிததையாஞலும இதஞறசிதாபாசனுக்கு முனனி ருநத சமசாரம பொயயானபடியிஞலே அதைபபோககுதற கிநத ஞானமே போதுமென றுததரம

(அ) புருஷசததததிற் காத்தஙகேட்டோம். இனி ஆதமாவை யிவரே நானெனறறிகிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

சநதேக விபரீதமறத தேகமே தானெனறிருநதாற போலச சாக்ஷியே தானெனறறிகிற திடக்ஞானமே இவரே தானெனகிற தென றுததரம.

(கூ) இவரே தானெனகிற சொறபிரததியக்ஷததை யலலவோ சொலலுகிறது அவா கெததததிறகுப பரோக்ஷமா யிருககககூடுமோ வெனகிற சஙகைககு —

பததாமவனுககுத் தனனிடததிலேதானே அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி தடையறற வானந்தம் எனகிற ஏழவஸதையுங்கணடாறபோல ஆதமாவினிடததிலும ஏழவஸதையுங கூடுமெனறுததரம

(௧0) தசமனிடத்திலும ஆதமாவினிடததிலும இநத ஏழவஸதையும அநுபவமாகக காடடவேணடுமெனகிற சஙகைககு —

தசமன ஒன்பதுபேரையும எணணினவுடனே பததாமவனைக காணுமற நிடுககிடடுக கலஙகினதே அஞ்ஞானம்

பததாமவனைககாணேம் அவனெஙகே போனுனேவெனகிற பராமரிசையே ஆவரணம்.

ஆறறிலேபோனுனெனறழுகிறதே விக்ஷேபம்.

ஆபத னுபதேசததினுற சுவாககாதி லோகமபோலப் பததாமவன இருககிருனெனகிறது பரோக்ஷஞானம்.

நீயே பததாமவனெனறு ஆபதனெணணிக காட்டவறிநததே அபரோக்ஷஞானம்.

முன்செத்தானெனறழுத வழுகைபோனதே துக்கநிவர்த்தி

பததாமவனைத தானுககணட சநதோஷமே தடையறற ஆநந்தம், இப்படிபோல ஆதமாவினிடததிலேயுங காடடுமபடி.

சிதாபாசன் அநாதிசம்சாரத்திலழுநதித தன்னுடைய சுபாவத்தை விசாரியாமலுபேக்ஷிததிருககிறதே அஞ்ஞானம்.

அமாாககததிலே விசாரிதது ஆத்மாவுண்டானுற் ருேறருரோ இல்லையெனகிறதே ஆவணரம்.

சரீரத் திரயததையுஞ் சிதாபாசனையுந் தானுகக கணடதே விக்ஷேபம்.

ஆபதனுபதேசததினறு பிரமமுணடெனறறிகிறதே பரோக்ஷக்ஞானம்

வேதாநதவிசாரததினு லநதபபிரமம நாமென்றறிகிறதே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

நான கர்த்தா போக்தா வல்லவென்று போனதே துக்கநிவர்த்தி.

செயயததக்கதெல்லாஞ செய்துமுடிந்தது அடையவேண்டிய தெலலாமடைநது முடிநததெனகிற சநதோஷமே தடையறற ஆநந்தம், இபபடிச சிதாபாசனுககு ஏழவஸதையுண்டென் றுததரம.

(கக) இதிலே பநதபபடுததுகிற அவஸதையேது மோக்ஷத்தைக கொடுக்கிற அவஸ்தை யேதெனகிற சஙகைககு—

முநதின மூனறும பநதத்தைககொடுககும பிநதின நான்கும மோக்ஷததைககொடுககுமென றுததரம

(கஉ) முந்தின மூன்றிற்கு ளெந்தெந்த அவஸதை யெநதெநத வநாததஙகொடுககுமெனகிற சஙகைககு —

ஆதமாவை நானறியேனெனகிற வுதாசீனமே அஞ்ஞானததில வநத அநாததம

அமாாககததிலே விசாரிததுக கூடஸதரிருநதாற றோறறுரோ இலலையெனகிற விபரீதவாாததையே ஆவரணததிலவநத அநாததம

இகபரததைக குறிததுச செயதொழிலெலலாம நமமுடைய தொழிலதானே புணணியபாவபலமும நமமைவிடாதெனகிற நடுககமே விக்ஷேபததில வநத வநாததம

இபபடி யிநத மூனறவஸதையும அநாததஙகொடுககு மென றுததரம.

(௧௩) அஞஞானமும ஆவரணமும விக்ஷேபததிற்கு முந்தின் தானபடியினுல எழுவஸதையுஞ சிதாபாசனுககெனறு சொலலக் கூடாது, விக்ஷேபங காரியபபடுகிறதற்குமுன் காரணரூபமாயப பிரமததினிடததிலே யிருநததெனகிற சங்கைக்கு —

பிரமம நிருவிகாரம அதனிடததிலே யிருககுமெனனறகூடாது சிதாபாசனிடமாயத தானே முநதின இரணடவஸதையும வாசனுரூபமாயிருநதது ஆகையினுல எழ்வஸதையுஞ் சிதாபாசனுககே ஆதமாவுககிலலையென றுததரம

(௧௪) பூாவாசாரிகளெலலாரும அஞஞானததிற்காதாரஞ் சிதாபாசனென்று சொல்லாமற பிரமமெனறு சொலவானேனெனகிற சஙகைககு —

ஆரோபததிற கதிஷடானம பிரமமானபடியினுலே யெல்லாம பிரமததி லாரோபமெனறு சொனனுாகள நாமனுபவததினுலே அவஸதையெலலாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொனனேமென றுததரம.

(௧௫) இந்த எழுவஸதையுஞ சிதாபாசனிடததிலே யநுபவமாயக காடடவேணடுமெனகிற சஙகைககு —

நான் சம்சாரி நான பரோக்ஷக்ஞானி நான விக்ஞானி நான துக்கமற்றவன் நான கிருதகிருத்தியன் எனகிறவிக்ஷேபமுதலைநதவஸதையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிககக் கணடாறபோல நான அஞஞானி யென் திருஷ்டிககுப பிரமமிலலையெனகிற முநதின இரண்டவஸதையுஞ சிதாபாசனேயநுபவிகக அநுபவங கணடோமென றுததரம

(௧௬) இனி, மேலவஸதை நாலும மோக்ஷஙகொடுககிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

பரோக்ஷஞானததினுல அசததாவரணமும அபரோக்ஷஞானததினுல அசிததாவரணமும மூலாகஞானததுடனே நஷடமான

படியிறை பிரமமே நாமெனறு வெட்டவெளியாயத தோற்றுகையி ஞல் ஆரோபிக்கபபட்ட ஜீவ்த துவம் நஷடமானவுடனே காததத துவமுதலான சகலதுககமும விட்டுப்போம சகலசமசாரமும நிவாத தியானவுடனே நானிததியமுததனெனகிற கெமபீரங கொணடு தடையறற வானநதமவரும இபபடி நாலவஸதையும மோக்ஷஙகொ டுககிற வடைவென றுததரம.

(கஎ) பிரமம சுயமபிரகாசமாஞற் பரோக்ஷக்ஞான விஷயமா யெபபடி யிருநததெனகிற சஙகைககு —

பிரமமுணடெனறு பிரகாசிககையிஞற் குறறமிலலையென றுத் தரம

(கஅ) சுயமபிரகாசமாஞல், தாஞல விளஙகவேண்டுமேயல்லா மல் பிரமமுணடெனறு விளஙகலாவதேது ஆகையிஞலே அநதப பரோக்ஷகஞானம பிரமாணமலல வெனகிற சஙகைககு —

முந்தினநிாணயத்திற கழிவுவநததுகொணடும் கண்ணுரககாணு ததுகொணடும தாறுமாருயறிநததுகொணடும ஏகதேசமாயக கண டது கொணடும அப்பிரமாண மெனருல இநத நாலுவகையிலே ஒனறுகிலுங கணடு அபபிரமாணமெனனலவேணடும ஆகையிஞற பரோக்ஷகஞானததிறகு இநத நாலுவகையு மிலலையென றுத்தரம

(கக) இநத நாலுவகைத் தூஷணமு மிலலையெனகிற தெபபடி யெனகிற சஙகைககு —

பிரமமிலலையெனறெரு பிரமாணங காணுதபடியிஞலே முந தின நிாணயததிறகழிவிலலை, கணணுரக காணுததுகொணடு பரோ க்ஷகஞானம அபபிரமாணமென்ருல சுவாககாதிகஞானமும அபபிர மாணமாகவேணடும பிரததியக்ஷமாகப போகிறதைப பரோக்ஷமென றதுகொணடு பிராநதியெனபதுகூடாது, ஏகதேசஙகணடதுகொ

ணடு அப்பிரமாணமெனறால கடகஞானமுதலாகப் பிராந்தியாகவேண்டும ஆகையினுற பரோக்ஷகஞானததிற கொருதூஷணமுமிலலையென றுததரம

(உ0) நிரமஸ வஸதுவினிடததிலே அமஸகறபனை யெப்படி வநததெனகிற சஙகைககு —

தனனைத தொட்டிலலாவிட்டாலுந தளளப்பட்ட வுபாதியைத தொடடுணடென றுததரம்

(உக) உபாதியைத தொட் டெப்படி யுண்டெனகிற சஙகைககு —

பரோக்ஷகஞானததினுல அசததெனகிற அமசந தளளபபடடது. பிரததியக்ஷகஞானததினுல அபாணுமஸந தளளப்படடதென றுததரம.

(உஉ) பிரத்தியக்ஷகஞானததிறகு ஹானியிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

பததா மவன்தானேயென்று கணடபிறபாடு முனகணட வொன்பதுபேருககு ளிலலையெனறு கணடாறபோல ஆதமாவே பிரமமெனறு கணடபினபு முனதாணுகவழஙகின அகஙகாரததைத தானலலவென்று தளளுமேயலலாமல நான பிரமமெனகிற பிரததியக்ஷகஞானததைக கெடுக்கமாட்டாதென றுததரம.

(உ௩) இப்படி பரோக்ஷகஞானம அவாநதர வாககியத்தினுல வருமெனறும பின மஹா வாககிய விசாரததினுற பிரததியக்ஷகஞானமவருமெனறும எஙகே சொல்லியிருககிறதெனகிற சஙகைககு —

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுககு முநதிப் பரோக்ஷகஞானஞசொலலிப் பினபொனபதாநதரம் பிரததியக்ஷகஞானஞ் சொனனுரெனறு

சாமவேதததிலும் வருணன பிருகுவுககுமுநதிப பரோக்ஷகஞானஞ சொலலிப பினபைநதாநதரததிலே பிரததியக்ஷகஞானஞ் சொனனு ரெனறு எசுர்வேதததிலும தேவேந்திரனமுநதி அவாநதரவாககியத திறை பிரமததைப பரோக்ஷமாயறிநது பினஅபரோக்ஷகஞானததை யறிந்தானெனறு இருககுவேதததிலுஞ சொலலியிருககிறது, இபபடி ஸ்ரீ சஙகராசாரியசுவாமிகளும வாககியவிருததியிலே விவரிததிருககி ருரென றுததரம.

(௨௪) மஹாவாககிய விசாரததினுல அபரோக்ஷகஞானம் வரு மெனகிறது வாககியவிருததியிலே யெபபடி வெளிசெயதாரெனகிற சங்கைககு —

அகஙகாரமுங கூடஸதருந் தொமபதததிற காத்தமெனறும பரோக்ஷமாய மாயாவுபாதியை யுடைததாயிருககினற செகததகாரண சைதனனியமும பிரமமுந தறபதததிற காததமெனறும இரணடும் விருததமாவதால பாகததியாக லடசணையினுலே அவனே யிவன இவனே யவனெனகிற லக்ஷணமபோலக கூடஸதரே பிரமம பிர மமே கூடஸதரெனறறிநதவுடனே இறறைவரைககும நான் பிரம மல்லவெனகிற புததியும ஈசுர சைதனனியம பரோக்ஷமெனகிற புத தியும இனனவிடமெனறு காணுமற்போம ஆகையினுல் அபரோக்ஷ கஞானததிறகு மஹாவாககியமே காரணமென சொனனுரென் றுத் தரம.

(௨௫) வாககியததினுற பிறந்த அறிவெல்லாம பரோக்ஷமேயல லாமற பிரததியக்ஷமலலவெனகிற சஙகைககு —

வட்டிக காசைபபட்டு முதலு மிழந்தானெனனகிற சொறபோ லப பிரமமாக வேணடுமெனறிருநத சீவனுககுச சுதசிததமாகவிரு நத பிரததியக்ஷமும போமென்கிற தாசியமாயககாணும நீயே தசம னெனகிறசொலலும் அவனைப் பிரததியக்ஷமாயககாட்டவிலலையோ வென றுததரம

(உ௬) அந்தககரண வுபாதியிருக்கையினாலே சீவனைப் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணலாம் நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம் பிரத்தியக்ஷமாகாதெனகிற சங்கைக்கு:—

இரும்பு பொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறது போகாததுபோல அந்தக்கரணக்கூட்டரவே சீவவுபாதியானாற்போல அதனைத் தவிருகிறதே பிரம வுபாதியா மென றுத்தரம்.

(உ௭) நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்பட்ட பின் நான பிரமமென்கிற ஞானமெவரக் கணக்கிலலையே யெனகிற சங்கைக்கு —

நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல உபாதிமாத்திரந்தள்ளப்பட்டுச் சைதன்னியந்தள்ளப்படாதபடியினாலே நான பிரமமெனகிற அறிவுவரலாமென றுத்தரம்.

(உ௮) சாக்ஷி சுயம்பிரகாசமானால விருத்திக்கு விஷயமாகக் கூடாது கூடுமென்றால பிரமம விருத்தியிற சிதாபாசனாலு மறியப்பட்டுச் சடமென்று வருப்பறு மெனகிற சங்கைக்கு —

கடத்தைப்பாாக்கில விளக்குங்கண்ணும்வேணடும விளக்கைப் பாாக்கிற கணமாத்திரம் போதும அதுபோல அப்பிரகாசமானவிஷயத்தை யறியுமிடத்தில் விஷயாகஞானத்தைப்போக்க விருத்தியும அதனை யறியச சிதாபாசனும்வேணடுமே. சொற்பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில அஞ்ஞானத்தைப போக்க விருத்திபோதும, சிதாபாசன தேவையில்லை, இருந்தாலும வெயயில் விளக்குப்போலக் குன்றிப பிரமத்தில லயமாயப்போவன விருத்தியாபதியுணடு, சிதாபாசனுக்குப் பல ※ வியாப்தியிலலையென்று வேதமுனசொலலுகிறது இந்த அபரோக்ஷகஞானமே யிவரே நானென்கிறவேதத்திற காத்தமென றுத்தரம்.

※ வியாபதி எனபது விஷயத்தனமை.

(௨௧) ஸ்ரீ சஙகராசாரியா பலகாலுஞசிரவணம பணணசசொ லலி விதிததபடியினறு பிரததியக்ஷஞானந திடமலலவெனகிற சங கைககு —

வேதபேதங காமபேதஙகொணடு காமபேதஙகணடாறபோல ஞானபேதமவாராதெனகிறதை ஆறலிஙகததிணாலுஞ சகலவேததகி றகுமெ ஆததவிசாரம பணணசசொனனா எலலாவேததகிலும ஒரு படிததாயககணட இநதஞானததிறகு விபரீதபாவனைபோகததகக தாக மனனமபணணசசொனனாரென றுததரம

(௩0) விபரீதபாவனை ஏதெனகிற சஙகைககு —

தகபபனிடததிற சததுருபுததி பண்ணுகிறுறபோலத தேகமே நான பிரபஞசம சததியமெனகிறதென றுததரம

(௩௧) இநதவிபரீதபாவனைககுக காரணமேதெனகிற சஙகை ககு —

வெகுசெனமததிலே பிடிததுசசெயத செனமாநதரவாசனையே காரணமென றுததரம.

(௩௨) இநத விபரீத பாவனை யெதனறு போமெனகிற சஙகை ககு —

நானே சததியமாயிருககிற பிரமம தேகாதிபபிரபஞ்சம மித் தை யெனகிற தததுவபாவனையாற போமென றுததரம

(௩௩) தததுவபாவனை பணணுகிற வடைவேதெனகிற சஙகை ககு —

பிரமததைப பலகாலும ஏகாநததகிலிருநது சிநதனை செயவ தும ஒருமுழுமூடசவரில அவனுககு அதைததானே போதிபபதுஞ சமானபபியாசிவரி லொருவருககொருவா அதையே போதிபபது

மான இதை பிரமாபபியாசமென்று பெரியோா சொல்லுவரென்றுத்தரம

(௩௪) எந்நேரமும இதேவேலையாயிருந்தால நிருவாகமெப்படி நடக்குமெனகிற சங்கைக்கு —

தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவனுடைய காமமெல்லாம ஈசுரனே நிருவகித்துக்கொளவானென்ன றுத்தரம.

(௩௫) தத்துவபாவனைக்குக் காரணமேதெனகிற சங்கைக்கு —

ஏகாக்கிரசித்தமே காரணமென றுத்தரம.

(௩௬) அந்த ஏகாக்கிர மெதனுல வருமெனகிற சஙகைக்கு —

ஈசுரவுபாசனையினுல வருமென றுத்தரம

(௩௭) மந்திர ஜெபமபோலவும மூாத்தித தியானம போலவும தத்துவபாவனைப பணணுகிறதறகு நியமமுணடோவெனகிற சஙகைக்கு —

மந்திர ஜபமுதலானவைகட்குத திருஷடபல மலலாதபடியினுல நியமமும நியமநதபபினுற பிரததியபாயமுமுணடு அசனம பணணுகிறது பசியைபபோககுகிறதுபோல தததுவபாவனையும விபரீதபாவனையைபபோககுகிறது திருஷடபலமானபடியினுல நியமந தேவையிலலையென றுததரம

(௩௮) பிரமாபபியாசம பலப்படசசெயயசசொனனபோதே பிரயாசமலலவோவெனகிற சஙகைக்கு —

சஞசலமாக விருககினற மனதிறகு நியமமபூணட ஜபமும வேறெனறைச சறறே நினைத்தாலுங கெட்டுபபோகினற மூாததித தியானமுமே பிரயாசமல்லாமற கூததுபபாாககிறதுபோல வெகுவாயெடுததுககாட்டு முசசாகக கதைகளோடே கூடியிருககிற பிரமாபபியாசம பிரயாசமலல மனதிறகு விநோதமெனறே யுததரம.

(௩௯) மனது சஞ்சலமென்றதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

தான் போனதே வழியாய்ச் சஞ்சலமே சுபாவமாயிருக்கிற மனத்தை நிறுத்துகிறது வாயுவை நிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற கீதாவசனமும் சமுத்திரத்தைக் குடித்தாலும் நெருப்பைவிழுங்கினாலும் மேருவைப் போத்தாலும் மனத்தை நிறுத்தக் கூடாதென்கிற வாசிஷ்டமும் பிரமாணமென்றுத்தரம்

(௪௰) இப்படி விக்ஷேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச் சின்மாத்திரமே ஆத்மா, மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிற நிதித்தியாசனங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு —

காவியநாடகஞ் செட்டு வேளாண்மைகளிலே விழுந்த மனதிற்குக் கூடாதென்றுத்தரம்.

(௪௧) இப்படியானால் போஜனாதிகளும் விக்ஷேபமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு —

சொற்பவிக்ஷேபமாகிய போஜனாதிக ளநுசந்தானத்தைக்கெடுக்காதபடியினால் விக்ஷேபமல்லத் தானேபிரதானமா யிழுத்துக்கொண்டுபோகிற நாடகமுதலானவைகள் தத்துவத்தைக் கெடுக்கையினால் இவைகளே கனவிக்ஷேபம் ஆகையினால் இதரவித்தையைக் கிட்டங் கொடுக்கவொண்ணாதென்றுத்தரம்

(௪௨) இப்படி யெல்லா வித்தையையும் விட்டாற் சீவிக்கப்போகிறதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு —

அசனத்தை விடச்சொன்னாற் சீவிக்கப் படாதே யல்லாமல் இதர சாஸ்திரத்தை விடச்சொன்னால் எப்படிச் சீவிக்கிறதென்கிற துராக்கிரகத்தை விட்டுவிடென்றுத்தரம்.

(சங) ஞானியாகவிருநத சனகன ராசசியபாரமபணணவிலலை யோ வெனகிற சஙகைகக —

சனகன திடகஞானததினுல ராசசியபாரமபணணினை உனக குந திடகஞானமுணடானுல பிராரததவசததினுற றாககபாட முத லானவைகளைச செயயலாமெனை றுததரம

(சச) இப்படிப பிராரததமெனறு தானே அநாசாரததைபபண ணலாமோவெனகிற சஙகைகக —

காமததையொருவராலு மறிககபபடாதென றுததரம.

(சடு) ஆனுல் ஞானிககும மூடனுககும பேதமேதெனகிற சங கைகக —

வழிபபோககரிருவருககுந தஙகுமூாசரியானுலும அறிநதவன திடமாயபபோக அறியாதவன ஏஙகிககொணடு போகிறதுபோல ஞானிககும அஞஞானிககும பிராரததஞ சரியானுலும ஞானிதான அகாததாவெனறு திடமாயிருபபன அஞஞானி யேஙகிசசாவன இதுவே பேதமென றுததரம

(சசு) இவரே நானெனகிற அபரோக்ஷக ஞான மறியபபட் டது ஆருககுப போகநிமிததமா யெநதபபோகததைக குறிததுச சரீ ரதாபபபடுவனெனகிற வாககியததிற காததமேதெனகிற சஙகை கக —

சாக்ஷாதகாரம வந்தவனுககு விஷயமும புசிபபானு மிலலையெ னகிறதென றுததரம

(சஎ) பிராரததபோகம புசிககையிலே இநத இருவகையு மில லையெனகிற தெபபடி யெனகிற சஙகைகக —

இநதிரசாலததிற கநதாவ நகரததைப பார்ககிறவன ஒருபோக ததையும இசசியாமற சிரிததுப்போடடுப் போகிறதுபோலச சாக்ஷா

தகாரம் வந்தவனுக்குச் சகத்துப் பொய்யாய்ப்போனபடியினாலே விஷயமும் புசிக்கிறவனு மில்லாமல் எண்ணெயற்ற விளக்குப்போல ஆசை சங்கற்பமெல்லா மணைந்துபோமென் றுத்தரம்

(௪௮) பிராரத்தபோகத்தைப் புசித்தால் ஹானியேதெனகிற சங்கைக்கு —

ஹானியொன்றுமில்லை தோஷ திருஷ்டியினாலே திடப்பட்டப் புசிக்கவுமாட்டானென்ன றுத்தரம்

(௪௯) விஷயத்திலே என்னதோஷ மிருக்கிறதெனகிற சங்கைக்கு —

ஆத்தத்தைத் தேடுகையிலும் இரக்ஷிக்கையிலுந் துக்கமேயொழியச் சுகமில்லை மல மூத்திர நரம் பென்பு தசையினாலே நிருமிதமான ஸ்திரீபிண்டத்தில் எது நல்லது புசித்தாலும் விஷத்தைத்தின்றாற்போல ஞானியு மிதனை விருப்பான தோஷவிஷயம் பிராரத்தத்தினை புசிக்க மூண்டாலுங் கிலேசத்துடனே புசிப்பானே யல்லாமற் சந்தோஷத்துடனே புசியானென்ன றுத்தரம்.

(௫௦) புசிக்கையிலே கிலேசமேதெனகிற சங்கைக்கு —

இன்ன மிந்தக்காமந் தொலைந்ததில்லையோ வென்கிறதே கிலேசமென்ன றுத்தரம்

(௫௧) உம்முடைய பிரமஞானமு மிப்படிக் கிலேசமாயிற்றே வென்கிற சங்கைக்கு —

இந்தச் சமசாரதாபம் விரத்தியேயல்லாமற் கிலேசமல்லவென் றுத்தரம்

(௫௨) இந்த விரத்தி யெதனால் வந்ததெனகிற சங்கைக்கு —

சகத்துப் பிராந்தியென்கிற திடஞானத்தினாலே வந்தது ஆசையினாலே ஞானி கிடைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைவன் அஞ்ஞானி

யெதத‌னை போகங் கிடைததாலுந் திருப்தியடையானென்ன றுத தரம.

(௫௩) அஞ்ஞானிகருப் போகமெலலாம புசிதத பிறபாடாகிலுந திருபதி வாராதோ வெனகிற சஙகைககு —

மேனமேலும நெயயை விட்டதனு லககினி யணைநததாலை அஞ்ஞானிகரும போகததிலாசை யடஙகும மறறபபடி வைராககிய ததினு லாசையடஙகுமென றுததரம

(௫௪) ஞானியுங காமவசததினுற கிடைககிற போகம்புசிககிற வழியே யழுநதிப போகானோ வெனகிற சஙகைககு —

பிடிததுவிட்ட விராசா வொருகிராமஙகொணடு சநதோஷிககி றுறபோல ஞானியுங கிடைததுகொணடு சந்தோஷிப்பன. அறி நது திருடுகிற திருட்டு விநோதமாகிறதுபோல அநதபபோகம மேன மேலுங காம சஙகற்பததை யுணடாகக மாட்டாதென றுததரம.

(௫௫) இப்படிககொதத விவேகமமனதிலே யுறைநதிருநதாற பிராரதத காமம மேலெழுநத வாசையை யெபபடி யுணடாககுமென கிற சஙகைககு —

இச்சை அநிச்சை பரவிச்சை யென்று பிராரதத மூனறுவித மானபடியினாலே இசசையும வரலாமென றுததரம்

(௫௬) இது ஆகாதெனகிறதிலே யாருககாகிலும ஆசைவருமோ வெனகிற சஙகைககு —

அபததியம பணணுகிறவனுககுந் திருடுகிறவனுககும ராசஸதிரீயை இஷ்டமபணணுகிறவனுககுந தனககாகாதெனறறிநதிருநதும ஆசையேனவநதது, ஆகையினாலிதை ஈசுவரனாலு மறிககபபடாது ஞானம வநதாலும அவனவன பிரகிருதிபோகாதெனகிற கீதாவச னமே பிரமாணமென றுததரம

(௫எ) நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச் சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டானால் லந்தக்காமத்தை மறிக்கலாமென்கிற சங்கைக்கு —

அப்படியாமானால் நளன் ரகுநாதன் தாமபுத்திரர் முதலானவர்கள் துக்கப்படக்கணக்கில்லை ஈசுரனும் பஞ்சகிருத்தியத்தி னுழலக் கணக்கில்லை ஆகையால், ஈசுர கற்பனையை ஒருவராலுந் தள்ளப்படா தென் றுத்தரம்

(௫அ) இச்சாப் பிராரத்த பல மறியப்பட்டது, இனி அநிச்சாப் பிராரத்த மாவதேது அதற்குப் பிரமாண மேதெனகிற சங்கைக்கு —

மனதிலே நாம் செய்யவொண்ணாதென்றிருக்கிற காரியத்தைப் பலவந்தத்தினாலே நயமைக்கொண்டு நிறைவேற்று விக்கிறவனார் நாம் வேண்டுமென்கிற காரியத்தை விலக்குவிக்கிறவனாரென்று கேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன் காமந்தானே செய்விக்கிறதென்ற கிருஷ்ண வாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்

(௫௯) இனிப் பரவிச்சாப் பிராரத்த மாவதே தெனகிற சங்கைக்கு —

தனக்கு இச்சை யநிச்சை இல்லாதிருந்தாலுஞ் சோந்தபேரைத் தொடவருகிற சுகதுக்கங்களே பரவிச்சாப் பிராரத்தம் என் றுத்தரம்.

(௬0) இப்படியானால் எதை யிச்சிக்கப் போகிறா னென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையை மறுக்கச் சொல்லாதே னென்கிற சங்கைக்கு —

இந்தவேதம் இச்சையைவிலக்கவில்லை மற்றென்னென்னில் வறுத்தவிதைபோல வாதிக்கிறதென் றுத்தரம்

(௬க) வாதிக்கிறதாவ தேதெனகிற சங்கைக்கு —

வறுததவிதை முளையாவிட்டாலுந தீனிககுதவுகிறுற போல ஞானியினுடைய வாசையும அகபபடட போகததோடே திருமபு மலலாமல மேனமேலும வினைகொணடு காம சஙகறபஙகளைப பண ணுததே வாதையென றுததரம

(௬௨) இவனுக கிபபடி விஷயததிலே சிரததை யெதனுலே வர விலலையெனகிற சஙகைககு —

விஷயஞசததியமெனகிற பிராநதி யிலலாதபடியிறைல இதிலே சிரததை வரவில்லையென றுததரம

(௬௩) விஷயபபிராநதிககு இலகூணமேதெனகிற சஙகைககு —

நமககிருககிற போகமெலலாம நாளுககுநா ளுததரோததரமா கவேணடும ஒருககாலுமாறுத ஐஸவரியமாயிருககவேணடும இடை யிலே விககினஙகள வாராதிருககவேணடுமெனகிற வாஞசையேபிரா நதியென றுததரம

(௬௪) இஃதெததறை போமெனகிற சஙகைககு —

உருமவினை வாராதிரா, வாராவினை வருநதினுலும வாராதென கிற போதமே அநதபபிராநதியை நீககுமென றுததரம

(௬௫) ஞானிககு மஞஞானிககும பொதுவாயிருககிற விஷயம ஒருததருககுப பிராநதியைக கொடுபபானேன ஒருததருககுப போத ததைக கொடுபபானே னெனகிற சஙகைககு —

தனககுப பிராபதியிலலாததை யடையவேணடுமெனறு சஙக றபிதத பிராநதனுககுத துககததைக கொடுககும, இதுமாயாமய மலலவோ, உளளபடி முடியுமெனகிற ஞானிககுச சஙகறபததையே உணடாககமாடடாதது துககததை யெபபடிக கொடுககுமென றுத தரம.

(சுசு) இசசகததை மாயாமயமெனறு பாாககிறதெயபடி, இதில ஆசகதி யெவவாறுபோமெனகிற சஙகைககு —

சொபபனமபோலவும இநதிரசாலமபோலவும இனனபடி வருய இன்னபடிபோமெனறும நிாணயப்படாமற ரேறறியழிநது போக கிறைல மாயாமயமெனறு பாாகக, அபபோது சொபபனததிறகுச சமானம சாககிரமெனகிற நிலைமையுரைததால. இதில ஆசகதிபோ மென றுததரம

(சுஎ) இததததுவஞானததிறகு ஆககிரகமெதிலே பிராரததகா மததிற காககிரகமெதிலெ யெனகிற சஙகைககு —

ஞானததிற காககிரகம இநதிரசாலமபோல சகததின மிதயா ததனமையை அனுசநதானயபண்ணுவதிலே பிராரத்ததிற காக் கிரகஞ் சீவனுககுச சுகதுககங கொடுக்கிறதிலே யென றுததரம

(சுஅ) பிராரததகாமம ஞானததைக கெடுககாதோ வெனகிற சஙகைககு —

சகததைச சததியமாகத தோறறுவிததுப பிராரததகாமய போ கஙகொடுததால அபபோது ஞானததிறகு விரோதமெனறறிக சக ததுமிததையெனகிற விவேகததைக கெடுககாமற சொபபன மிநதிர சாலஙகளபோலப போகதரிசனஙகொடுககிறபடியினறெ பிராரததம ஞானததைக கெடுககாதென றுததரம

(சுக) ஞானநதான பிராரததததைக கெடுககாதோவெனகிற சஙகைககு —

ஞானமவநதவுடனே சகததுத துடைபடடுபபோனாற் பிராரத ததைக கெடுககுமெனறறிக, அபபடிககெடாமல மாயாமயமெனறு தோறறுகையினைல ஞானததிறகும பிராரததததிறகும விரோதமில லையென றுததரம.

(எ0) யாதோரவஸ்தையிலே எல்லாம ஆதமாவாய்ப் போம் போது, எவன் எநத இநதிரியததினுல எநத விஷயததைப் புசிககப் போகிரு னெனகிறவேதம ஞானம வநதவுடனே சகலமும துடைபடடுப போமெனறல்லவோ சொலலுகிறது, ஆகையினுல் ஞானிக குப பிராரததபோக மெபபடிக கூடுமெனகிற சஙகைககு —

இநதவேதஞ் சுழுததியையும் விதேக கைவலலியத்தையுஞ் சொலலுகிறதேயலலாமல, சீவனமுததியைச சொலலவில்லை யென்று வியாசா சூததிரஞசொலலுகிறதென் றுத்தரம.

(எக) நான சொன்னதே யாததம மறறப்படிக கூடாதென்கிற சங்கைககு —

யாககியவலகியர் முதலான பூாவாசாரிசளுககுத் துவிததிருஷடியிருநதபடியினுலே ஞானமிலலையாக வேணடுமென றுததரம.

(எஉ) அவாகளுக்குத துவிததிருஷடி யிலலையெனகிற சங்கைககு —

அப்போது சிஷ்யனைககுறித்தவாகள் ஞானஞசொலலாம லிருககவேணடுமே, அபபடியலலாமல அவாகளுபதேசிததருளிய சாஸதிரஙகளிருககின்றனவென றுததரம்.

(எ௩) அவாகளுககுப பிரபஞ்சநதோறறுத நிருவிகற்பசமாதியிலே ஞானமுணடெனகிற சஙகைககு —

இநதப பக்ஷததிறகுச சுழுததியு ஞானமாகவேணடுமென் றுததரம

(எ௪) சுழுததியிலே நான பிரமமெனகிற ஞானமிலலை யெனகிற சஙகைககு —

ஆகையினலே நானபிரமமெனகிற சீவன முத்தியேஞானம் சகதது மறைகிறதலலவென் றுததரம.

(எரு) இந்த விரண்டுங்கூடியே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு —

துவிதந் தோறாததே ஞானமெனகிற வனனுடைய பக்ஷங்கட ஙகளுககுமுண்டு, கொசுருகூபபிடுகிற துளபடககேட்கையிலை நிரு விகறபஞானமுங கடகஞானததிற கீடல்லவென றுததரம்.

(எசு) ஆகையினுல, ஆத்மவிசாரமே ஞானமலலாமற ஞேயத மறைகிறதல்லாதுபோலவே யிருககிறதெனகிற சஙகைககு —

இந்தச சிததாந்தந தெரிநதபோதே நீயேகிருதகிருததியனென் றுததரம.

(எஎ) பொல்லாதமனதை நிறுத்தத தேவையில்லையோவென் கிற சஙகைககு —

நாட்டமான விஷயத்தை மாயாமயமெனறு பாாககிறதுதானே மனதை நிறுததுகிறதென றுததரம

(எஅ) எநதபபோகததை யிசசிககபபோகிறுனெனகிற சொல்லு ககு அாததநதெரிநதது. ஆருககுபபோக நிமிததமெனகிற சொல் எதைசசொலலுகிறதெனகிற சஙகைககு —

புசிககிறவனேயில்லையெனறு சொலலுகிறதென் றுததரம.

(எகூ) புசிககிறவ னெதனுலிலலையெனகிற சஙகைககு —

கூடஸதா நிருவிகாரியானபடியினுலே சுகதுககபோகவிவகார நமககிலலை சிதாபாச ஞரோபமானபடியினு லவனுஞசுகதுககம புசி ககிறவனல்ல, அபபடியிருகக அதிஷடானததைவிடடு ஆரோபமிரா தபடியினுல இருவரையு மொருவனுககணடு தாதாதமியததினுல இவனே புசிககிறவனெனறு லோகததாா சொலலுகிறதேயலலாமல் யோசிககிற புசிககிறவனே யிலலையென றுததரம.

(அ0) எபபடியானுலும ஆதமாதானே புசிககிறவனெனகிற சங கைககு —

ஆத்மா வாரென்று விசாரிக்குமிடத்திற் சகலவேதங்களும் இந்த லௌகீகாத்மாவைத் தொடங்கி, ஆநந்தமயகோசபரியந்தங் கழித்துப்போட்டுக் கூடஸ்தனை யல்லவோ ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்

(அக) சிதாபாசனில்லாதவனால் அஞ்ஞானதிசையிலே தான் எப்படி புசிக்கிறவனென்னென்கிற சங்கைக்கு —

கூடஸ்தருடைய சத்தையைத் தன்னிடத்தி லுமிறக்கிக்கொண்டு நமக்குப்போகமுண்மையென்று கலங்கி, விஷயங்களைக் காங்க்ஷித்தானென்ன றுத்தரம்.

(அஉ) இப்படியானால் இவ்விடத்திலே அநுஷ்டிக்கவேண்டிய வநுசந்தான மேதென்கிற சங்கைக்கு —

இலௌகீகத்திலே புசிக்கிறவன் பிரியமாயிருக்கிற விஷயங்களைப்பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க்காணுகிறாற்போல, விவேகியுங் கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லா மப்பிரியமென்று தள்ளிக் கூடஸ்தனையே பிரியமாய்க் காணவேண்டுமென்ன றுத்தரம்

(அங) பிரியமாய்க்காணுகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு —

பாமரனாகவிருக்கிறவன் மாலை சந்தன வனிதை முதலானவிஷயத்திலுண்டாகிற இச்சையையுஞ்சாவதானமாகவே வாதிக்கவேண்டுமென்கிறவன், காவிய நாடகங்களிலே பண்ணுகிற நிரந்தர விசாரத்தைம் காமியுபாசகர் செபம் யாக முபாசனாதிகளிலே பண்ணுகிற விசுவாசத்தையும் யோகியானவன் மனதை நிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையுங் கூடஸ்தரிடத்திலே செய்யவேண்டுமென்ன றுத்தரம்.

(அச) இப்படிச்செய்வதனால் வரப்போகிற பலனே தென்கிற சங்கைக்கு —

போகம் வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதி அஷ்டமா சித்தி இந்நாலவருக்கும் வருவதுபோலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதனை

மூனறவஸ்தையுங கடநதவராய ஏகராயச சசசிதாநநதராயச சதா சிவமாயக கணடவனுககுச சொபபனமபோலப புணணியபாவ காம தசெதாடககறறு முததனுவானென றுததரம

(அஙி) இபபடிக கணடவனுககுப புசிககிறவனுரெனறு வருபப றறதெனகிற சஙகைககு —

ஞானியாயிருககிற சிதாபாசனுககென றுததரம

(அகூ) இவன சாக்ஷியைவிட டிராதபடியினுல இவனைப்பறறிப போகஙகள சாக்ஷியிடததிலும ஆரோபிககபபடாதோ வெனகிற சங கைககு —

சிதாபாசன ஓரவஸதையிலே கணடதோ ரவஸதையிலேகா ணுத மாயாமயததிற குடபடடவனுனபடியினுலே, தானிலலாமற போகிறவனுககககணடு ஏஙகிச சாககிடககிறவன பெணகொளள வாஞசியாததுபோலத் தனககுடபடடபோகம வேணடான, முன போலத் தானே புசிககிறவனெனறு சொலலுதறகு மூககறையன போல குனறிப பிராரததபோகம புசிககிறபடியினு லிதை யெபபடிச சாக்ஷியிடததி லாரோபிககபபடும ஆகையினுல், வேதமும புசிககிற வனிலலையெனறு சொலலுகிறதென றுததரம

(அஎ) சரீராநுதாபமில்லையெனகிற வேதததிற காததமெபபடி யெனகிற சஙகைககு —

ஞானிககு மூனறுசரீரததி லததியாசம போனபடியினுலேமூன றுசரீரததுச சுரஙகளு மிவனைத தாபபபடுததாதென றுததரம

(அஅ) மூனறுசரீரமேது அவைகளில எநதெநதச சுரமிருக்கி றது, அவையிவனை யெபபடித தாபபபடுததா தெனகிற சஙகை ககு —

ஸதூல சூக்ஷம காரணமெனறு சரீரமூன்றுயிருககும, இதிலே வாதபித்த சிலேற்பனமுதலான வியாதியும, இடி சூடு முறிச்சல்

முதலானபீடையும, ஸ்தூலசரீரத்துச் சுரம் காமக்குரோதலோப மோக மதம் லச்சை பய முதலானவையுஞ், சமை தமை சிர த்தை பத்தி முதலானவையுஞ் சூக்ஷமசரீரத்துச் சுரம் பலபடக காரிய சரீரததை யுணடாககுகிறதே காரணசரீரத்துசுரம். நூலன றிப் புடவையிலலாததுபோலவும மயிரனறிக் கம்பளி யிலலாதது போலவும மணணீககிக கடமில்லாததுபோலவும், அதறகுசசொ ன்ன சுரஙகளைவிட்டுச சரீரஙகளிலலை, இம்மூன்று சரீரஙகளுககுஞ சொன்னசுரமே சுபாவசிததமபோலச சிதாபாசனுககுப் பிரகாசமே சுபாவமல்லாமல் அவனுககொரு சுரமுஞ சுபாவமல்ல. இப்படிச சிதாபாசனுககு முதனாயிலலாத சுரஞ சாக்ஷிககுவரப பிரசிததியி லலை ஆகையினல, வேதமும ஞானிககுச சரீராநு தாபமிலலையெ னறு சொலலுகிறதென றுததரம

(அக) இப்படியில்லாத சுரம் முன்னெப்படித் தபிப்பிததெ னகிற சஙகைககு —

அஞ்ஞானத்தினுற புததிரதாராதிகள தபிககிறதைத தானதபி ககிறேனெனகிற மூாககனபோலச சரீரததிரயததையுஞ சாக்ஷியை யுஙகூட்டித தன்னுடைய ரூபமாயெணணிககொணடு சரீரநதபிககி றதைத தான தபிககிறதாகப பிரமிபபனென றுததரம.

(கo) ஞானம் வநதபினபாகிலுந தபியாம லிருககவேணடுமே யல்லாமற றிருமபத் தபிபபானேனெனகிற சஙகைககு —

விவேகததினுற பிராநதியைததளளித தனனைசசாக்ஷியாகவறி நதபின முநதினதாபமபோயவிடடது இந்தபபழுதைககாக வேதுக கோடி இடுபபு முறிததுககொணடோமெனகிறதுபோல இலலாதசம சாரததை யேனமேறபோடடுக கொணடோமெனகிற வெறுப்பைத தாபமெனகிறுயென றுத்தரம.

(கூக) சாக்ஷி நாமென றறிநதாறபோதாதோ பலபட அநுசந்தானம் பண்ணுவானேன் பலபடத்தேக நானலலவென்று பாவிபபானேனெனகிற சஙகைககு —

இல்லாத சமசாரத்தை உமமுடைய பேரிலே யாரோபித்தேன் அதனைப்பொறுததுககொளளுமென்று சாக்ஷியைச சரணமாயடைகிறதாகவும, புரிநத பாவம்போகப் பிராயசசிததம பணணிககொளளுகிறுறபோலச சஞ்சிதகர்மம விடடுபபோகததககதாகவும அநுசநதானம பண்ணுகிறது நீசசனிடததிலே யகப்பட்ட பிராமணன வெகு பிராயசசிததததினுல் பிராமணருடனேகூடினபின மிலேசசரைக கணடாலோடுகிறுறபோலத தேகநானலலவென் றநுசநதானமபண்ணுகிறதென் றுததரம

(கூஉ) ஞானியாயிருககிறவன முனபோலப் பிரபஞ்சவிவகாரம் பண்ணுமல நாணுவானேனெனகிற சஙகைககு —

குயயததிலே குஷடமபிடிததவேசி அறிநதவாமுன நாடக நடிகக நாணுகினுறபோலச சிதாபாசனுந் தனனை மாயாமயமெனறறிநதபின தனனைககாததாவெனறு சொல்ல நாணுவானென் றுத்தரம.

(கூஙு) ஞானமவநதபின ஞணமும நடுககமும் வரலாமோவெனகிற சஙகைககு —

வாலிபனுகவிருககிறவன் ராசசியததிறகாக ராஜாவை யாசிரயம பண்ணுகினுற போலப பிரமததை யறிநதவன பிரமமேயாவனெனகிற வேதஙகேடடுப பிரமததைக கெமபீரமாக வநுசந்தானம பணணுகினறதேயலலாமற பீதியிலலையென றுததரம.

(கூச) பிரமஞானம சிதாபாசனைக கொலலவநததனுல் எவனுகிலுந தானசாகமருநது குடிபபானுேவெனகிற சஙகைககு —

தேவ னுலகமென்கிற சந்தோஷத்தினால் கங்காப்பிரவேசம் பண்ணுகிறாற்போலப் பிரமானந்த மென்கிற சந்தோஷத்தினால் ஞான மப்பியாசிப்பனென் றுத்தரம்.

(௯௫) கங்காப்பிரவேச மாரம்பித்தவுடனே தேவனாகிறாற்போல ஞானிகளுடனே பிரமமாகவில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு —

ஆரம்பித்த காமமுடிந்து சரீரஞ்சிக்கும் பரியந்தம் மநுடனென் கிறபோ னிறகினாற்போலப் பிராரத்ததேகம் விழும்பரியந்தமுஞ் சிதாபாசனென்கிறபோ போகாதென் றுத்தரம்

(௯௬) பழுதையென் றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது போக வில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு —

பழுதையென்றறிந்தபின் சாப்பப்பீதி கிரமத்தி றணிகிறாற்போ லவும் பத்தாமவனுக்கிடித்துக்கொண்ட புண்வேதனை கிரமத்தி றணிகிறாற்போலவு ம் பிராரத்தகாமபோகமும் புசித்தே தொலையவே ண்டுமென் றுத்தரம்

(௯௭) ஞானம்வந்தும் பிராரத்தத்துக்க மிருந்தா ற்றுக்க நிவிர்த்தி யென்கிற ஆறாமவஸ்தை யெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு —

பத்தாமவனைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷம் புண்வேதனையைத் தெரியவொட்டாததுபோலத் தானேபிரமமென்று முத்தனான சந் தோஷம் பிராரத்ததுக்கத்தைத் தெரியவொட்டாது. ஆகையால், ஆறாமவஸ்தை கூடுமென் றுத்தரம்

(௯௮) சிதாபாசனுடைய ஆறாமவஸ்தையுந் தெரிந்தது, இனித் தடையற்ற வானந்தத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுமென்கிற சங்கைக் கு —

இகலோக பரலோகத்தைக் குறித்துப் பண்ணவேண்டிய காம மெல்லாம் பண்ணி முடிந்தபடியினாலே மோக்ஷமும் பிரமமும் நாமே

ணறறியபபட்டபடியினாலே மனதிலே ஒருகுறையுமிலலையெனா றறிந ததுகொணடு தடையறற வானநதமுணடெனா றுததரம

(ககக) காணடததிரயததிலுஞ சொனன வநுஷடா னததில ஒனறுமபுரியாம லிருககையிலும எலலாஞ செயதுமுடிநததெனகிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

எலலாந தீாநதமுறியாக வகுபபறறதெனகிறதை ஞானியினு டைய வநுசநதானததினு லறியலாமெனா றுததரம

(க00) பணணவேணடிய தறியவேணடியவை யெலலாந தே வையறறுபபோன வநுசநதானததை யெனககுத தெரியசசொலலு மெனகிற சஙகைககு —

நான துககியெனறிருககிற அஞஞானிககுப பூமி தானம் புத் திர மித்திர களத்திரம் வேணடுமெனறு இகலோக சமசாரததிலே யலையவேணடும பரமாநநத பூரணமாயிருககிற நமககநத மாயாமயத தைக குறிககத தேவையிலலை பரலோகததையடைய வேணடியவ னுககு அதறகேறற காமாநுஷடானம பணணவேணடும சாவலோக மும மாயாமயமாயப பாாககினற நமககு ஒருகாமமுந தேவையிலலை பிரமலோகததை யடையவேணடியவனுககு வேதசாஸதிரங கறக வேணடும நிரதிகாரியா யிருககிற நமககுத தேவையிலலை தததுவத தை யறியவேணடியவனுககு வேதாநதசிரவணம பணணவேணடும அறிநதவனுககுத தேவையிலலை சநதேகமுளளவனுககு மனனம பணணவேணடும தேகநாமெனறொருககாலுமெணணேம சநதேக மறற பிரமமாயிருககிற நமககுததேவையிலலை விபரீத பாவனை யுள ளவனுககு நிதித்தியாசனம பணணவேணடும தேகாதிவிலக்ஷண னுன நமககுததேவையிலலை விக்ஷேபமுளளவனுககுச சமாதியிருகக வேணடும சினமாததிரமாயிருககிற நமககுததேவையிலலை விக்ஷேப

முஞ் சமாதியும் அநதககாரணததிற்கே யாகையால் பண்ணவேண டியதெலலாம பணணி முடிநததெதன றுததரம

(க0க) விவகார மிருககிறபோதே உமககு விபரீத மெப்படி யிலலை நிததிரை பிக்ஷை முழுககு சௌசம இநதாஎனகும நீா அநுஷ டிககக கணடோமெனகிற சஙகைககு —

விவகாரங குலாலசக்கரமபோல வாசனையினுல நடககிறதே யலலாமல நமககு விபரீதபாவனையிலலை பிறததியா னெருபபெனகிறது கொணடு குனறிமணிசசெடி வேகாததுபோல நீ நமமைக காததாவெனறுகொணடு நாம நிததிரை முதலானதைப புரிநதவனு கோமென றுததரம.

(க0உ) இபபடி வாசனையினுல வருகிற விவகாரமும போகவேணடாமோ வெனகிற சஙகைககு —

பிராரதத காமந தொலைநதா லொழியபபோகா தெனறுததரம

(க0ங) ஆனுல உமமுடைய விவகாரததிறகு விதியேதெனகிற சஙகைககு —

இலெளகீகமாகிலும, வைதீகமாகிலும, உததணட மாகிலும பிராரததமுளளபடி நடககினறதே விதியென றுததரம.

(க0ச) இப்படியானுல் உமமிடததி சகலருககு மபபிரமாணபுத திவரும உமமைப்பெரியவரெனறு ஞானஙகேடபாருமில்லை, உமமுடைய ஞான முமககே பிரயோசனம பிறரையீடேறற மாட்டாதெனகிற சஙகைககு —

ஆனுல நான கிருதகிருத்தியனுனுலும உலோகானுககிரகாராதத மாயத தேவாாசசனை, சௌச முதலானவைகளைக காயததினுலும, பிரணவ, செப, வேதாந்தபாட முதலானவைகளை வாககினுலும, மூா

த்தித் தியானம பிரமததியானததை மனதிஞலுஞ் செயதவனுமலல செயயசசொனனவனுமலல, இப்படி நாமிருநதால காமிகளுககும நமககுஞ சணடையிலலையே நமமுடைய ஞானமும பலருககு முப காரமாமென றுததரம.

(கOடு) காமததிறகு ஙிாபபநதமெதிஞலே ஞானததிறகு ஙிாப பநதமெதிஞலே யெனகிற சஙகைககு —

ஞானியிஞற பொயயென்று தளளபபடட திரிவிதகாணததில காமததிறகு ஙிாபபநத மலலாமற சாக்ஷியினிடததிலே ஙிாபபநத மிலலை, அநததிரிவிதகாணததிஞலே காமிகாமததை முடிககட டுமெ, நமககு ஹானியேது ஞானததிறகு நாமஅசஙக னெனகிறதிலே ஙிாபபநதமல்லாமற றிரிவிதகாணததினிடததிலே ஙிாபபநதமிலலை திரிவிதகாணததிறகும காமததைவிலககத தேவையிலலை ஞானி தனனைப பிரமமெனறறிநததுகொண்டு காமிககு ஹானியேதென றுததரம.

(கOசு) இப்படி யெலலாரு மறியாமல ஆதமாவைத திரிவித கா ணததோடே கூடக காததாவெனகிற காமிகளும ஞானமவநத வுட னே திரிவிதகாணததிறகும ஒரு காமமும வேணடாமெனறிருககிற ஞானிகளும ஒருவருககொருவா சணடைககு ஙிறபானேனெனகிற சங்கைககு —

அவாக ளஞ்ஞானததிஞலே செவிடா கதை கேட்டாறபோலச சணடைககு ஙிறகிருாகளென் றுததரம.

(கOஎ) ஞானமவநதவனுககுப பிறரைககுறிததாகிலுங காமப பிரவிாததி யுசிதமலல ஙிவிாத்தியாகச சனமாாககததிலே யிருககவே ணடுமெனகிற சஙகைககு —

ஞானிககுப பிரவிாததியிஞற பிரயோசன மிலலாவிட்டாலஙிவி ாததியிஞலும் பிரயோசனமிலலையென றுததரம.

(௪0அ) நிவிர்த்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு —

அறிந்தபின் சாதனமேதுக்கென் றுத்தரம்

(௪0௯) தோற்றுகிற சகத்தின் மின்னமஞ்ஞானப் பிராந்திவந் தாலும் சாதனத்தையநுஷ்டித்தாற் குழவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு —

உயிரோடிருக்கிற எலியானது பூனையைக்கொல்லாதென்றால், இறந்த எலி பூனையைக்கொல்லப்போகிறதென்றுறபோலவும், பாசுபதத்தினால் கொல்லப்படாதவனை நாணற்கழியினாலே கொல்லப்படுமென்றுறபோலவுங், அநாதியிலே அஞ்ஞானத்தற்காரியங்களெல்லாங் கூடிக் கொல்லப்படாத போதமேதானுகிய திடஞானத்தினாலே கொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞானத்தற்காரியங்கள் திரும்பவும் பந்தப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடைய புத்தித் தாழ்வேயொழிய வேறல்லவென் றுத்தரம்

(கக0) அஞ்ஞானத்தற்காரியந் துடைபட்டுப்போனாலும் சகத்துத் தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னேனென்கிற சங்கைக்கு —

தோற்றினுலென்ன இத்தனையு நாமல்லவோ கொன்றோமென்று படுகளமபாக்கிற போதராசாவுக்குத் தன்றற்றிருபதியே யொழிய அச்சமில்லை, இப்படிக்கொத்த போதசூரனுக்குத் தேகாதிகளிடமாய் வருகிற பிரவிர்த்தியினாலும் நிவிர்த்தியினாலும் பிரயோசனமேதென் றுத்தரம்.

(ககக) பிரவிர்த்தியாகாது நிவிர்த்தியாமென்கிறது ஆருக்கென்கிற சங்கைக்கு —

சுவர்க்க மோக்ஷத்தைக்குறித் தெத்தனம் பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கென் றுத்தரம்.

(கக௨) அப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானிகளோடு ஞானி கூடியிருக்கும்போது செயகாரியமேதெனகிற சஙகைககு —

குழநதைகள தகபபனையடிததாலும வைதாலும மனதிலே கிலேசமிலலாமற சீராட்டுகிறுறபோல, அஞஞானிகள தூஷிததாலும பூஜிததாலுந திருமபத தானபபடிசசெயயாமல அவாகளுககுச சமமத மாகத திரிவித கரணததிஞலுங காமததை முடிததுக கொணடு அவாகளுககு ஞானமேறறுவிககிறதே செயகாரியமென றததரம

(கக௩) ஞானிககு ஞானபபியாசம செயகிறபோகளுடனேகூடியிருககுமபோது செயகாரிய மேதெனகிற சஙகைககு —

ஞானஙகளைப போதிததுக காமாதிகளைத தூஷிததுக காமாதிகளைத துறநது காட்டவேணடுமென றுததரம

(கக௪) ஞானி தனிததிருககுமபோது செயகாரிய மேதெனகிற சஙகைககு —

தனனுடைய கிருதகிருததி யானநததைககணடு களிதது மகிழநது பிரமமே நாமெனறறிய வெனன பாககியம புரிநதோமோ நமமுடைய அஞஞானம எவவழி போயிறறோ நாம செயத அதிஷடவெததனததிஞலே நமககொரு சமசாரமுமிலலாமற போயிறறே நமககுப பிரமாநநத நிலை வெட்டவெளியாகத தோறறககிடைததே சுஉலகததிலே யெலலாரையுமபிடிதத காததவவியஙகளிலே நமககொனறுந தேவையறறுபபோன பாககியமேதோ எலலாராலு மடையவேணடுமெனகிற பிரம நாமாஞேமே நயககிததனை பாககியததைப புங கொணடுவநதுவிட்ட சாஸதிரததைப புகழவோமோ இநதசாஸதிரததை யநுபவததிறகு வரபபயிறறுவிதத குருவைப புகழவோமோ எப புணணியததிஞலிபபடிப பலிததது நமமுடைய புணணி

யததிற்கும் நமமுடைய ஞானததிறகும நமமுடைய ஆநநதத்திறகுய ஒபபுககாஞ்ஞெமெனறு எநநேரமும தன சுபாவாநநததிலே யநுப வமா யநுபவிககிறதே செயகாரியமென றுததரம.

இநதத திருபதிதீபிகையை அநுசநதானஞ செயதுவருகிறவன பிரமாநநததிலழுநதி நிததியதிருபதனுயிருபபன

திருப்திதீபம் - முற்றிற்று.

ஆகசசஙகை-ககச

சிவமயம்

மூன்றாவது

கூடஸ்ததீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே விசாரிக்கமாட்டாதவர்களுக்குக் கூடஸ்ததீபிகையினாலே த்வம்பதார்த்த விவேகமுண்டாகும்படி

(க) த்வம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாா லக்ஷியார்த்தமா இந்த விருவகையும் பொருந்தியிருக்கிறதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு —

த்வம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தம் சிதாபாசன் லக்ஷியார்த்தம் கூடஸ்தர் திருஷ்டாந்தமேதென்றால் கண்ணாடியிற்பிரதிவிம்பவெயிலும், சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாய ஒரு சுவரை விளக்குவிக்கிறாற்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடாய ஒருதேகத்தை யறிகிறார்களென் றுத்தரம்

(உ) இவர்களிருவரும் எதனால் ஒருமைப்பாடாயத் தோற்றுகிறார்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழியெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

அவிவேகத்தினாலொருவனுக்குத் தோற்றுகின்றது ஓரவஸ்தையில், ஏகதேசமாகத்தோற்றி மறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியப்பிரகாசமா யிருக்கிற கூடஸ்தரையும் ஏகதேசத்திலே உபாதியினாலே

கின்ற வெய்யிலையும் அகண்ட வெய்யிலையும்போலக் குறிப்பினலறிக வென் றுத்தரம்

(௯) சரீரத்திற்குப் புறம்பே விஷயகஞானம் வரும்போது கூடஸ்தரையுஞ் சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு:—

கடகஞானம்வருகிறது சிதாபாசனுக்கிருக்கிற தனக்கு † கடோவிருத்திகஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற தனக்கு கடமென் றறிந்தவுடனே அஞ்ஞாநதவன் சிதாபாசன் அதனைக்கண்டவன் கூடஸ்தனென் றுத்தரம்.

(௪) கடகஞானம் வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னும் கடத்திலே கூடஸ்திருந்ததற் கடையாளமே தென்கிற சங்கைக்கு —

கடகஞானம் வருகிறதற்குமுன் அறியப்படாததாகவும் பின் அறியப்பட்டதாகவுங் காண்கிற தன்னநுபவமே அடையாளமென் றுத்தரம்.

(௫) கடம் ஒருகாலத்தி லறியப்பட்டதாகவும் ஒருகாலத்தி லறியப்படாததாகவுஞ் சாக்ஷியினிடத்தி லிருவகையுந் தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு —

எக்காலத்திலும் எங்குமிருக்கின்ற சுபாவசைதன்னியத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட கடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூடியிருந்தபோ தறியப்படாத தாகவுந் தோற்றிற்றென் றுத்தரம்.

(௬) ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு —

---

† கடோவிருத்தி ஞானமென்றது - கடமறியப் பட்டதெனுந் தன்மை.

உலோகாநத குநதமபோலச சிதாபாசாநத புததிவிருததியே. ஞானம் § தோறறரவறறதே அஞ்ஞானம் என றுததரம.

(எ) விருததிககுமுன சிதாபாச னிலலாத படியினுல் அறியப படாத கடம சாக்ஷிதானே அறியவேணடும, விருததிககுப பினனறி யப்பட்டது கடமெனகிறது சிதாபாசனு லறியலாம. சாக்ஷி யறிவ ரெனகிறது வேணடாமெனகிற சஙகைககு —

கடமென றறிநதவுடனே சிதாபாசன விருததியிலே நஷடமா யபபோனபடியினுலும் அநதவவசரததிற கூடஸதரைததவிர வேறு சைதனனிய மிலலாதபடியினுலும விருததிககுமுன னறியபபடா ததை யறிநதிருநத கூடஸதாதானே விருததிககுபபின னறியபபட டதெனகிறதையுந தோறறுவிககிறதறகுச சநதேகந தேவையிலலை. ஆகையால் இரணடுகாலத்திலுங் கடததை யறிகினறவா கூடஸதா தானே யென றுததரம.

(அ) கடகஞானம் வந்தவுடனே சிதாபாசன நஷடமாயபபோ னுலும அவனேடுகூட நஷடமாகாமலிருககினற விருததியினுற கட மறியபபட்டதெனகிறது தோறறலாம; சாக்ஷியினு லெனகிறது தே வையிலலை யெனகிற சஙகைககு —

சிதாபாசனில்லாத விருத்தி பிரகாசத திரவியமானுலும வெள ளைமணபோலச சடமானபடியினுல அறியபபடடதைத தோறறு விகக மாட்டாது சாக்ஷிதானே தோறறுவிககிறுரென றுததரம

(கூ) சாக்ஷியினிடததிற கறபிககபபடட கடம அஞ்ஞானததுட னே கூடினுலும விருததியுடனே கூடினுலும அறியபபட்டதெனக

§ தோறறரவறற தென்றது - சாட்டியமெனறு மூல பாடம், சாட்டியம - தனககெனத தோறறமிலலாமை

கூடாமறபோனல அறியபபடட தெனகிறபெ ரெதனல வநதெதென கிற சஙகைககு —

சிதாபாசன பிரதிவிமபிததைத தொடடே கடமறியபபட டதாயிறறென றுததரம

(க0) சைதனனியத தொடககுததானே அறியபபடட தறகு மூலமானல மூன சாகூஷிசைதனனியததுடனே கூடினது கொணடு அறியபபடடதாக வொணணதோ வெனகிற சஙகைககு —

விருததிககுபபின பிரதிபலின சைதனனியததிறகே பிரயோ சன மாகவேணடுமே யலலாமல முனனிருநத கூடஸதருககுப பிர யோசன மெனறுசொலலக கூடாதென றுததரம

[இவை மூலசுலோகப்படி]

அறியபபடாததை ஜனிபபிககு நிமிததம அஞஞான மிருபபது போல அறியபபடடதை ஜனிபபிககு நிமிததமபுததிபோதுமே சிதா பாசனல எனன பிரயோசன மெனனுஞ சஙகைககு —

சிதாபாசனிலலாத விருததி வெளளை மணபோல சடமாவதால அறியபபடடதை ஜனிபபிததறகுக காரணமாகாதென றுததரம.

சிததாநத மேதெனனுஞ சஙகைககு —

கடததிலே சிதாபாச ரூப பல வுறபததியினலே அறியப்பட்ட தெனனு ஞானததை பிரசிததமாயுளளதென றுததரம

ஆயினுஞ சிதாபாசனைக கறபிககிறது யோககியமலல எதனலெ னில பிரமசைதனனிய ரூபமாகவே பலமிருததலா லெனனுஞ சங கைககு —

பிரமசைதனனியம - பிரமாணததின பிரவிருததிககு முனனே யிருப்பதாலும, பலமோ, பிரமாணததின பிரவிருததிககுப பினனே உணடாவதாலும, பிரமசைதனனியம * பலமலலவென றுததரம

---

* பலம - எனறது இது கடமெனனும ஸ்பூரததி.

{ பிரமசைதன்னியத்தைக் கூடஸ்தரேன்று விவகரித்ததற்கு விபரம் }

மொழிபெயாததவாசிரியா கூடஸதபிரமஙகடகுப பேத மில்லாமை பறறி மூல சுலோகததில கடததில பிரமசைதனனியம முன்னும பினனும உளளது எனபதை கூடஸதரெனறே விவகரித தனா.

(கக) இப்படியானற சாக்ஷிககும சிதாபாசனுககும பேதமேதெனகிற சஙகைககு —

கடமாததிரததைக காண்கிறவன சிதாபாசனெனறும, சிதாபாசன், விருத்தி, கடம், இமமூனறையுங காணகிறவா கூடஸதரெனறு முததரம.

(கஉ) இபபடியானல எலலாச சாஸதிர காததாககளும விஷயகஞானததி லிரணடு சைதனனியததையும ஏன பகுத தறியவிலலையெனகிற சஙகைககு —

கூடஸதரெனறு சொலலாமல ※ அநுவியவசாயகஞான மென்று பேரிட்டுப பகுததறிவரென றுததரம

(கங) தேகததிறகுப புறமபே ஆபாசனையும கூடஸதரையும பிறிததறிநதாறபோலத தேகததிற குளளாகவும, இவாகளிருவரையும பகுததறியும வழி யெப்படி யெனகிற சஙகைககு —

வெளியிலே ஈதெனகிற விருததியும கடபடாதிக ளதறகு விஷயமும அவைகளின அநவய வெதிரேகததையும அறிகிறவரே சாக்ஷியெனறு மறிகிறதுபோலத தேகததிறகுளளும அகமெனகிற விருததியும காமககுரோதாதிக ளதறகுவிஷயமும இவைகளின அநவய வெதிரேகததையு மறிகிறவா சாக்ஷியென றுததரம.

※ அநுவியவசாயகஞானம எனறது-ஞானததில ஞானம.

(கச) உள்ளே சிதாபாசததோற்றா வெபபடி, சாக்ஷிததோறறா வெபபடி யெனகிற சஙகைககு —

காயசசினவிருமபிலிருககிற வககினி யநத விருமபைமாததிரந தோறறுவிககிறதே யலலாமல மறறொனறையுந் தோறறுவியாதது போலக காமக குரோதாதி யாகிற அகவிருததியிற கலநதிருககிற சிதாபாசனுந தானமாததிரநதோறறுகிறதேயலலாமல அனனியமாயிருககிறதைதத தோறறுவிககமாடடான. சாககிர சொபபனததில விருததிகளையும விருததிகளினிடைதணடியையும சுழுததி, மூாசசை, சமாதிகளி லிவைகளிலலாததையுந தோறறுவிககிற நிாவிகாா சைதனனியமே கூடஸதரென றுததரம

(கரு) வெளியில விருததியி லறியபபடடதையும அறியப்படாததையுங காண்கிறவழியாகக கூடஸதரைக காணபிததால உளளில விருததியிலும அநதவழியாகக காணபியாமல வேறொருவழியாககக் காணபிதத தேதெனகிற சஙகைககு —

உளளில விஷயமான விருததியானது கடமபோல ஞானம் அஞ்ஞான மிரணடோடுங கூடாததுகொணடு அநதவழி தேவையிலலையென றுததரம.

(கசு) விருததியில் அஞ்ஞானவியாபதி ஞானவியாபதியிரணடும ஏனிலலை யெனகிற சஙகைககு —

விருததியானது கடமபோலத தனககனனியமாகாத படியினால் ஒருககால் ஞானவியாபதி வநததெனனககூடாது, அனனிய பதாாததததிலே யஞ்ஞானததைப போககுகிறபடியினு லிந்த விருததியி லஞ்ஞான வியாபதி வரக கணககிலலையென றுததரம.

(கஎ) இப்படி உளளிலும புறம்பிலும நானெனறு தோற்றுகிற சைதனனியம இருவகையெனறு சாதிததததறகுப பிரயோசனமேதெனகிற சஙகைககு —

இந்தச சைதனனிய மிரண்டிற்குளளே கறபிதமாகவிருககிற வன ஜனன மரண சமசாரியெனறும கூடஸதராயச சுபாவமாயிருக கிற தனககு ஒருககாலுஞ் சமசாரமிலலையெனகிறதும பிரயோசன மென றுததரம.

(கஅ) புததியிலே விளஙகபபட்ட கூடஸத சைதனனியஞ சம்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன வேணடாமெனகிற சஙகைககு —

அசஙகசைதனனியததிற கோருபாதியிலே விளஙகபட்டதுகொணடு சமசாரம வருமேயாறை குடஙகுதிாகளிலே விளஙகபடட சைதனனியததிறகுச சமசாரம வரககாணுமேயென றுததரம

(கக) கடம்போல அநதககரணம மலினமலலவே சொசசததிரவியததிலே விளஙகபட்டாற் சமசாரம வருமெனகிற சஙகைககு —

வெணகல மரககாலா லளநததுகொணடு ஒடடி யிரடடி ஒன்று மூனறு காணுததுபோலச் சொசசததிறு லதிசய மிலலை யென றுததரம.

(உ0) மரககாலும வெணகலககாலுஞ் சரியாறைலும வெண்கலததிலே பிரதிவிமபங கணடாறபோலக கடததிலும புததியிலே பிரதிவிமபம அதிசயமலலவோ வெனகிற சஙகைககு —

அப்படியாறு விநதப பிரதிவிமபநதான சிதாபாச ளிவனுககே சமசாரம ஆதமாவிற கிலலையென றுததரம.

(உக) உபாதியைததவிர ஆபாசனுககு வேறு சொரூபமிலலாதபடியிறு லநதககரணததிறகே சம்சாரமாகட்டுஞ் சிதாபாசனுககுச சமசாரமவேணடா மெனகிற சஙகைககு —

இப்படியாறுற் சரீரத்தைததவிர அந்தககரணததைப் புறமபாகக் காணப்படாதபடியிறுற சரீரததிறகே சமசாரமாகவேணடுமென றுததரம.

(உஉ) சரீரமரிததாலும புததிமரியாதெனகிறசாஸதிரத்திலே சரீரததைததவிர அநதககரணம வேருக வேணடு மெனகிற சங கைககு —

இப்படியாறை புததியைவிடச சிதாபாசனும வேறேயுண்டென்று பிரவேச வுபநிஷததிலே சொனனபடியினறை சிதாபாசனுககே சமசாரம அநதககரணத்திறகுத் தேவையிலலையென றுததரம.

(உஙு) பிரவேச வுபநிஷததிலே புததியோடே கூடினவனுககே சரீரபபிரவேசஞ சொலலுகிறது புததிக்கப்பாற் பட்டவனுக்கு சொலலவிலலையே யெனகிற சஙகைககு —

சடந் தேகமெனகிற வாககியம நாமிலலாவிட்டாற் சரீரஙகளும இநதிரியஙகளும ஜீவிககமாட்டாதென றும. ஆத்மாப பிரவேசிததாரெனகிறபடியினலை அந்தககரணததிற கனனியஞ யிருநதவனுககே பிரவேசஞ சொலலுகிறதென றுததரம

(உச) அநதககரணததிற கபபாற்பட்டவன அசஙகனலலவோ அவனுககெபபடிப பிரவேசங கூடுமெனகிற சஙகைககு —

இவருககுப பிரபஞச சிருஷ்டி யெபபடிக கூடுமென றுததரம

(உரு) அசஙகனுககுப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி யிலலையே மாயாகறபிதனுக கலலவோ சிருஷ்டி யெனகிற சஙகைககு —

பிரவேசநதானும அவிததையா கறபிதனுககேயலலாமல அசங கனுக கிலலையென றுததரம.

(உசா) சிருஷ்டித்தவ்ரும பிரவேசிததவருங கறபிதமெனகிறதறகுப பிரமாண மேதெனகிற சஙகைககு —

மாயை யவித்தை யெனகிற விரணடுஞ சீவேசுரரெனகிறஅபாசரைக கறபிததெதெனகிற வேதமும இவாகளை யுறறுவிசாரிததா லல

லாமல நஷ்டமாயபபோகிற அநுபவமுமே பிரமாண மென றுத
தரம

(உஎ) இபபடிச சிவேசுரா மாயாகறபிதமெனறும, இவாகடகப
பாறபட்டவ ராதமாவெனறும, வேதததிலே பகுததுச சொலலுகிற
தோ வெனகிற சஙகைககு —

சிவேசுரா பூதபௌதிகப பிரகிருதிகளோடே கூடததோற
றிக கூடவழிவாாகளெனறும, அபபாற படடிருககிற கூடஸதாஅவி
நாசியெனறும மயிததிரிககு யாககியவலகியா சொனனா ரென றுத
தரம

(உஅ) இப்படியானுற சரீரமரிககுஞ சீவன மரியானெனகிற
வேததகிறகு விரோதமலலவோ வெனகிற சஙகைககு —

இநதவேதம பூதபௌதிக மோக்ஷததைச சொலலுகிறதலல.
அஞ்ஞானவஸதையில உலோகாநதர கமனததைச சொலலுகிறது
ஆகையால, ஆதமாவிற கனனியமெலலாம அநிததியமெனறே யுத
தரம

(உகூ) இப்படிச சீவனே அநிததியனானல நிததியமாயிருககிற
பிரமததோடே அகமபிரமமெனகிற சமானதிகரணமெபபடிக கூடு
மெனகிற சஙகைககு —

முககியசமானதி கரணங கூடாவிட்டாலுந தானுப புருஷக
ஞானமபோல [illegible]தசமானதிகரணங கூடுமென றுததரம

(௩௦) இபபடியானுல விவரணுசாரியா ஊதசமானதி கரணத
தைக கணடிபபானே னெனகிற சஙகைககு —

நானெனகிற சதததகிறகுக கூடஸதரை யாததமாகபபண்ணிக
கொணடு கணடிததா ரென றுததரம.

(௩௧) இபபடிக கூடஸதரே தாஞயககணடாற றறபதததிறகுந தொமபதததிறகும் ஆததமேதெனகிற சஙகைககு —

தேகேந்திரியாதிகளேயுடைய சீவபபிராநதிக கதிஷடானப பிரததியக்ஷமுஞ சகசரீரமபடைதத ஈசுரபபிராநதிக கதிஷடானப பிரததியக்ஷமும ஆததமென றுததரம

(௩௨) தறபதததிலுநதொமபதததிலும, ஒருபிரமததைததானே யேகதேசஙகளாகச சொனஞ லிரணடுபேதஙகளுககும ஆததபேத முணடோ வெனகிற சஙகைககு —

ஆரோபமான சரீரததையுஞ சகததையுந தொடடுப் பேதமே யல்லாமல அதிஷடான சைதனனிய மொனறேயொழிய விரணடி லலே யென றுததரம.

(௩௩) பிரததியக்ஷமாய் நிரணயபபட்டிருககிற சீவேசுராகளேப பிராநதியெனனக கூடாதெனகிற சஙகைககு —

சைதனனியமபோல ஏகலக்ஷணமாய நிரணயமாகாதபடியிஞலும, சிததாகவுஞ, சடமாகவும, நிததியமாகவும, அநிததியமாகவுங, குழமபிககிடககிற படியிஞலும பிராநதியெனகிறதறகுப பிழையிலலேயென றுததரம

(௩௪) பிரபஞ்சததில ஏகரீதியாயத தோறறுகிற பிராநதனுககும விவேகிககுந தாரதமமிய மேதெனகிற சஙகைககு —

புததியாவதேது சிதாபாசஞகினறவஞா ஆதமாவாவதா சகததாவதெபபடித தோறறுமெனகிற கலககமுடையவனே பிராநதன இவனுககே சமசாரம இவைகளேத தனறனசுபாவததுடனபகுத்தறிநது தான சசசிதானநதமென்று நிசசயிககினறவனே முததனெனகிறதற கடையாளமெனறு வேதாநதஞ சொலலுகிறதென றுததரம

(௩௫) தான எபபோதுஞ சச்சிதானநதமாயிருககிறதற கடையாள மேதெனகிற சஙகைககு —

மாயாவிருததிகள மனோவிருததிகள தோனறினை றழிகிறதறகுஞ சாக்ஷியாயிருககிற ஆதமா சதெதனபதுகூடும, எலலாவறறையும அறிகையினாலே சிதெதனபதுஙகூடும பஞசகோசஙகளைக கைவிட்டாலுந தான கைவிடபபடாத வஸதுவானபடியினாலே ஆநநதமெனபது கூடும ஆகையினாலே இவரே பரமசிவனெனகிற புராணவசனமே பிரமாண மென றுததரம

(௩௬) இநதக கூடஸதருக கனனியமாயிருககினற சீவேசுரர மாயாகறபிதமான பூதபெளதிகஙகளபோலசசடமாயிருககவிலலையே சைதனனியமாயிருககினற இவாகளை மாயாகறபிதமெனறு சொலலககூடாதெனகிற சஙகைககு —

சகலவித பாணடஙகளெலலா மணணிலே பிறநதாலுங காசகுடஙகள நிரமலமாயிருககினறனபோல மாயாகறபிதஙகளுககுளளே சீவேசுராகளுஞ சொசசத திரவிய மெனறுததரம.

(௩௭) காசகுமபஙகள பிரகாசமானாலுஞ சடமாயிருககினறனபோலச சீவேசுராகளுஞ சடமாயிருககககாணோமெனகிற சஙகைககு —

அசனததிறபிறநத சரீரவிநதிரியாதிகளுககுளளே மனதுபோதருபமாயிருககிறது போல மாயாகறபிதஙகளுககுளளே சீவேசுராகளும போதருபமா யிருபபாாகளென றுததரம

(௩௮) மாயை சடததைக கறபிககிறதேயலலாமற சைதன்னியததையுங கறபிககுமோ வெனகிற சஙகைககு —

ஒரு சீவனிடததிலே யிருககிற நித்திராமோகம அநேகஞ சேதனுசேதனஙகளைக கறபிககககணடாற சீவேசுராகளை மஹாமாயை கறபிககு மெனகிறதிலே ஆசசரிய மேதென றுததரம.

(௩௯) கிஞசிகஞததுவமுதலான சிவகுணஙகளை மாயைகறபிககு மலலாமற சாவகஞததுவ சாவேசுரததுவம பஞசகிருததியதது வமுதலான கலயாண குணஙகளை, மாயை கறபிககபபடுமோ வென கிற சஙகைககு —

பிளளை பெறறவன பேரிடுகிறாறபோல ஈசுரனைககறபிதத மாயை, அவரவாகளுககேறற தொழிற கறபிககிறதில எது பாரமென றுததரம.

(௪0) இததனை வலலபமா யிருககிற மாயைககு ஒரு கூடஸத ரைக கறபிககச சததியிலலையோவேனகிற சஙகைககு —

ஜீவேசுராகள கறபிதமெனறு வேதபபிரமாணங கணடாற போல கூடஸதரு மாயாகற்பிதரெனறு ஒருவேதபபிரமாணமுமில லை இவரே உணமைபபொருள, ஆதிவஸதுவெனறு சகல வேதஙக ளுங கொணடாடுகிறது ஆகையினால, உனனுடைய சஙகைக கிட மிலலை யென றுததரம

(௪௧) இபபடி மாயாகறபிதமான ஜீவேசுரர்களா லெனனகாரிய முடியுமெனகிற சஙகைககு'—

மாயையை விரீயபபாாககிற பாாவை முதல சிருஷடி பிரவே சாநத பரியநதம ஈசுர கிருததியஞ சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மூத்தி பரியந்தமுளள சமசார மெலலாம ஜீவகிருததியமென றுத தரம.

(௪௨) கூடதஸதருககுக கிருததியமேதெனகிற சஙகைககு —

அவா அசஙகரேயலலாமல அவரிடததில ஒரு கிருததியமுமில லையென றுததரம.

(௪௩) இபபடிப் பகுததறிநதவ னெபபடி யிருபபா னெனகிற சஙகைககு —

பேத்தன், முத்தன், பேந்தமோக்ஷம், உற்பத்தி, நாசஞ் சகலமுமாயாகற்பிதமேயல்லாமற்றனக்குச்சுபாவமாக வொன்று மில்லையென்று கலக்கமற்ற தெளிந்திருப்பனென்ன றுத்தரம்

(சச) இப்படி யொன்று மில்லாவிட்டாற் சீவேசுரா ஜகத்துமரியாதை யெல்லாம் வேதத்திற் சொல்லி யிருப்பானே னென்கிற சங்கைக்கு.—

அதி சூக்ஷமமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் காட்டுமபொருட்டுத் தூலாருந்ததி நியாயமாகச் சொல்லுகிறதென்ன றுத்தரம்

(சரு) இப்படி யறிந்த விவேகி பிராரத்தத் தோற்றரவையெப்படிக் காண்ப னென்கிற சங்கைக்கு —

சாஸ்திர மறியாதவன் கலங்குகின்றாற்போலக் கலங்காமல், மாயையாகிற மேகம் பிரபஞ்சமாகிற மழையை வேண்டியபடி பெய்தாலுஞ் சிதாகாசமா யிருக்கிற நமக்கு ஹானியேது, லாபமேதென்று கவலைகெட்டிருப்பனென்ன றுத்தரம்

இந்தக்கூடஸ்த தீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம் பண்ணினவனுனே கூடஸ்தரூபமாய் விளங்குவன் என்பது திண்ணம்.

மூன்றவது கூடஸ்ததீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - சரு.

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

தியானதீபம்.

---

(௧) சாதன சதுஷடயமுளள அதிகாரிககுச சிரவணமுதலான அநுஷடானகஞானததினாலே வருகிற வாககியாாததக ஞானததையுஞ, சீவன்முததி நிலையையுங, கீழககிரநததததிலே சொலலிய பிரகஞாமநதமுதலான பிரதிபநதஙகளினாற கெதஞசொனன நிலைதிடப படாதபேருககு மோக்ஷாாததமாயச செயயவேணடிய அநுஷடானமேதென்கிற சஙகைககு —

பிரமோபாசனையே பணணவேணடியது சகுணோபாசனைபோல இதறகுககிரியையுணடோ வெனனில, இநதததியான தீபிகையிலே சொனனபடி, பிரமததைத தியானமபணணுகிறதேயலலாமல வேறொரு கிரியையுமிலலையென றுததரம

(௨) இதறகுப பிரமாணமேதெனகிற சஙகைககு —

தாபநீயமெனகிற வுபநிஷததே பிரமாணமென றுததரம.

(௩) தானாயிருககிற வஸதுவை அனனியமாயிருககிற வஸதுவைபபோல வுபாசிககககூடாதெனகிற சஙகைககு —

சமவாதிப பிரமைபோலக கணடுங காணும விருநதபடியினாலே உபாசனை கூடுமென றுததரம.

(௪) சமவாதிப பிரமையாவதேது, விசமவாதிப பிரமையாவதேதெனகிற சஙகைக்கு —

மணிபபிரபையைககணடு மணியெனறு நாடுதல சமவாதிபபிரமை, தீபபபிரபையைககணடு மணியெனறு நாடுதல் விசமவாதிபபிரமையெனறுததரம

(௫) பிராநதியாய நாடினவனுககுப பலனகொடாதெனகிற சஙகைககு —

விசமவாதிபபிரமை பலனகொடாது, சமவாதிபபிரமை நாடின பொருளைககொடுககும ஆகையினறு, பிரமோபாசனையுஞ சமவாதிபபிரமைபோல முததியாகிறபலன கொடுககுமெனறுததரம

(௬) இநதப பிரமததுவ வுபாசனைககு அதிகாரி யாரெனகிற சஙகைககு —

பரோக்ஷஞானியே அதிகாரியெனறுததரம

(௭) உபாசனை பணணுகிற கிரமமெபபடி யெனகிற சஙகைககு —

அகணடாகாச போதமே தானெனகிறதே கிரமமெனறுததரம

(௮) இநத வுபாசனைககுத திருஷடாநத மேதெனகிற சஙகைககு —

கணணைக காதை விடடாலுஞ சாஸதிரஞ சொனனபடி பாவிக கினற மூர்ததித தியானமே திருஷடாநதமெனறுததரம.

(௯) பரோக்ஷ ஞானததிறகு லக்ஷணமேதெனகிற சஙகைககு —

பிரமம தானெனறறியாமற பிரமமொனறுணடெனறு நிசசயிததே பரோக்ஷ ஞானமெனறுததரம

(க0) பரோக்ஷ ஞானஞ் சந்தேகமானபடியினாற் பலனெப்படி க்கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு —

மூர்த்தித்தியான வுபாசனைபோலப் பரோக்ஷ ஞானத்திலே ஒருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால், சம்வாதிப் பிரமைபோலப் பலன் கொடுக்கு மென் றுத்தரம்

(கக) பிரமத்தைத் தானென்றுசொல்லுகிற வேதாந்தத்தைப் படித்தும், இவனுக் கந்தஞானம் பரோக்ஷமாகக் காரண மேதென்கிற சங்கைக்கு —

தேகமேதானென்னென்கிற விபரீதபாவனை, பிரமத்தைத் தானென்த் தோற்ற வொட்டா தென் றுத்தரம்

(கஉ) பரோக்ஷமா யிருக்கிற அத்வைத புத்தியைப் பிரத்தியக்ஷமா யிருக்கிற த்வைதபுத்தி, எங்கெட்டா தென்கிற சங்கைக்கு —

பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற சிலாபுத்தி, பரோக்ஷமாயிருக்கிற ஈசுரபுத்தியைத் தள்ளாததுபோலப் பிரத்தியக்ஷ மாயிருக்கிற த்வைதபுத்தியும், பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்வைதபுத்தியைக் கெடுக்க மாட்டா தென் றுத்தரம்.

(க௩) சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலே ஈசுரபுத்தியுண்டாகா தோ மென்கிற சங்கைக்கு —

சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரி யல்லாமற் சிரத்தையில்லாதனைச் சாஸ்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லை யென் றுத்தரம்.

(க௪) வேதாந்தம் படித்தாலல்லாமற் பரோக்ஷ ஞானம் வாராதோ வென்கிற சங்கைக்கு —

மூர்த்தி யுபதேசம்போலப் பிரமத்தை யுபதேசம் பண்ணிக் கொண் டறியலாமென் றுத்தரம்

(கரு) சாஸ்திர விசாரம் பண்ணுமுன் பிரமத்தையுபதேசமாகக் கேட்டறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

கர்மசூத்திரத்தைப் படியாமற் காமானுஷ்டானஞ் சித்தித்தாற் போலவும், ஆகமபுராணம் படியாமல் உபாசனை யநுஷ்டிக்கிறாற்போ லவும், சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணச் சத்தியில்லாதவன், மஹாத்மாக் களிடத்திலே பிரமம் இன்னபடி யிருக்குமென்கிறதைக் கேட்டுக் கொண் டுபாசிக்கலாமென் றுத்தரம்

(கசு) சாக்ஷாத்காரம் உபதேசங்கொண்டுண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு —

சாஸ்திர விசாரமில்லாதவனுக்குச் சாக்ஷாத்காரம் வாராதென் றுத்தரம்.

(கஎ) பரோக்ஷ ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்கிற சங் கைக்கு —

சிரத்தையில்லாததே பரோக்ஷ ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் ன றுத்தரம்

(கஅ) அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேதென்கிற சங் கைக்கு —

விசாரமில்லாத தோஷமே அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குப் பிரதி பந்த மென் றுத்தரம்

(ககூ) சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணினாலுஞ் சிலருக்குச் சாக்ஷாத்கா ரம் ஏன் வரவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு —

விபரீதபாவனையினாலே சாஸ்திரம் படித்தும், சாக்ஷாத்காரம் வாராமலிருக்கு மென் றுத்தரம்.

(௨௦) சாஸதிரம படிததும, சாக்ஷாத்காரம வாராதவனுககுச செயகாரிய மேதெனகிற சஙகைககு —

விசாரபலமான சாக்ஷாதகாரம வருமளவுஞ சாஸதிரததைத திருமபத திருமப விசாரிககப பயிா செயலவேணடியிறை கொபப நாளிலே பரிபககுவமாகிறுறபோல ஞானமுந தீாகக காலவிசாரததி ஞல வருமென றுததரம

(௨க) மரணபரியநதம விசாரபபணணின வாமதேவா, சடபரதா இவாகளிருவருககும அநத ஜனமததிலே என ஞான முதயமாக விலலை யெனகிற சஙகைககு —

பிரதிபநததததிறு லென றுததரம

(௨௨) பிரதிபநதமாவதேது, அஃதெததனைவிதமா யிருககு மெனகிற சஙகைககு —

பூதப்பிரதிபந்தம், பௌஷியப்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப பிரதிபந்தம் எனறு திரிவிதயாகவிருககும, இதிறபூதபபிரதிபநதம, வைவிடட எருமையிறபறறுஞ சநநியாசியாரிடததிற கணடகதை *பௌஷியபபிரதிபநதமாவது, சஙகறபததுடனே கூடியிருநது, மரணாநத விசாரமபணணின வாமதேவருககொரு ஜனனமும, சடபரதருககு மூனறு ஜனனமாகவும காணபபடடது வாததமானப பிரதிபநதமாவது, விஷயாசகதி, பிரகஞாமநதம, குதாககம, விபரீத பாவனை, துராகராகநதை யென றுததரம

(௨௩) இநதப பிரதிபநதததைத தளளுமுபாய மேதெனகிற சஙகைககு —

---

* பௌஷியப பிரதி பநதம எனகிறது - சென்மாநதிர வேதுவான பிராரததசேஷம - இஃதை வாமதேவா, சடபரதரிடததிற காணக.

பூதப்பிரதிபந்தம் அவனவன புததியையநுசரிததுப போகிச கததீரும, பௌஷ்யப்பிரதிபந்தம் ஜெனனமெடுததுத தீரும, வா த்தமானபிரதிபந்தத்திற்து, விஷயாசகதி சாதனசதுஷடயததிலே தீரும பிரக்ஞாமந்தம் பலகாலுஞ சிரவணமபணணததீரும. துதா க்கம் மனனததிறை தீரும விபரீத பாவனை நிதிததியாசனததி றை தீரும துராக்ராகந்தை சமாதியிறை தீருமென றுததரம

(உச) வேதாநத விசாரமபணணியும பௌஷியப பிரதிபநதத திறை சென்னமவருமெனறால, விசாரகஞானமும வியாததமாமே பிரதிபநததததிறை சென்னம வருமெனகிறததறகுப பிரமாண மேதெ னகிற சஙகைககு —

விசாரததிறை பிறந்த ஞானம, பிரதிபநதந தொலைநதவுடனே மோக்ஷததைக கொடுககையிறை சாஸதிரவிசாரம ஒருககாலும பாழா யபபோகாது, யோகப பிரஷடனும இரணடொரு சென்மததிலே கிருதாாதத னவானெனகிற கீதாவசனம பிரமாண மென றுததரம

(உ௫) பிரதிபநதந தீரததககதாக வுபாசிககசசொனனது சகு ணமோ நிாகுணமோ வெனகிற சஙகைககு —

நிாகுணமென றுததரம

(உசா) சகுணமானுல உபாசிககலாம நிாகுணததை யெப்படித தியானம பணணலாமெனகிற சஙகைககு —

கேடடவணணந தியானிககினறது இருவகைககுஞ சரியென றுததரம

(உஎ) வாககுககும மனதுககு மெடடாத நிாகுணததை யெப படித தியானமபணணலா மெனகிற சஙகைககு —

வாககுககும மனதுககு மெடடினதைக கேடடுச சாக்ஷாதகா ரமபணணுகிறுறபோல, இதுவுங கேடடுச சிநதிககலாமென றுத தரம.

(உஅ) யாதொன றனனியமா யுபாசிககபபட்டதோ, அதுவெல லாம பிரமமலல, பிரமந தானேயென றறியவேணடுமெனறு ஒரு வேதஞ சொனனபடியினுற பிரமோபாசனை நிஷித்தத மெனகிற சஙகைககு —

அறியபபட்டதறகுய அறியப்படாததறகும, அன்னியமாயிருக் கும பிரமமெனறு ஒரு வேதததிலே ஞானததை நிஷேதிககிறதென் றுததரம.

(உகூ) பிரமோ பாசனையிலே யுமகிததனை பத்தி ஏதெனகிற சஙகைககு —

உனககுததா னிததனை துவேஷ மேதென றுததரம

(௩0) நிரகுணததை யுபாசிககின்றதறகுப பிரமாணமேதுவிதி யேதெனகிற சஙகைககு —

தாபநீயம், சயிப்பியம், காடகம், மாண்டூக்கியம் என்கிற உபநிஷதது நாலும பிரமாணம பஞசீகரண மஹாவாககியமே அநு ஷடானவிதி யென றுததரம

(௩க) பஞ்சீகரணம ஞானசாதனமல்லவோ எலலாரும் அநுஷ டிககவிலலையே யெனகிற சஙகைககு —

ஞானசாதனமெனகிறது நமககுஞ் சமமதம அநுஷ்டியாதவன் றனே கெட்டான அதனுலே பிரமோபாசனைககுத தூஷணமிலலை யென றுததரம

(௩உ) எலலாரு மநுஷடியாத வுபாசனையை நீ ரேன சொலல வந்தீ ரெனகிற சஙகைககு —

ஒருவகைமூடன் இதனிலும அதிகமெனறு வசியமந்திரததை செபிககககடவன. இதனிலும, அதிசமூடன் கிருஷியாதியை பண

ணக்கடவன அந்தமூடரைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமுக்ஷுக்களின் பொருட்டு நிர்க்குண வுபாசனை சொன்னதே யென்றுத்தரம்.

(நடந) இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறது நிர்க்குணமானால் இந்தவஸ்துவிற்கு ஆநந்தாதிகுணங்களும், அஸ்தூலாதிகுணங்களு முண்டென்கக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு —

சுருதிசம்மதமாக இந்தலக்ஷணத்தை வியாசர் சொன்னதைக் கேளென் றுத்தரம்

(நடச) சச்சிதாநந்தமே நானென்கிறது உபாசனையானால் ஞானத்திற்கு, தியானத்திற்கும் பேத மேதென்கிற சங்கைக்கு —

வஸ்துதந்திரம் ஞானமென்றுங் கர்த்ததந்திரம் உபாசனையென்றும் பேதமென் றுத்தரம்

(நடரு) வஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞான மெதனால வருமென்கிற சங்கைக்கு —

அக்கினியை அக்கினியென்கிறது போலச் சுபாவஞ் சொல்லுகிறது வஸ்துதந்திரஞ்ஞானம் விசாரத்தினால வருமென றுத்தரம்

(நடசா) இந்த ஞானம் வந்தால் ஏது செய்யு மென்கிற சங்கைக்கு —

சகல சம்சாரத்தையுஞ் சுடுமென றுத்தரம்.

(நடஎ) அந்த ஞானத்தை மறந்தால ஹானியேதென்கிற சங்கைக்கு —

மறந்தாலுஞ் சம்சாரத்தைக் கொடாதென றுத்தரம

(நஅ) அந்த ஞானமுள்ளவன் எப்படி யிருப்பா னென்கிற சங்கைக்கு —

சீவன் முத்தனுடைய திருப்தியடைந்து, பிராரத்த க்ஷயத்தைப் பார்த்திருப்ப னென்ற றுத்தரம்

(நகூ) காத்தந்திரமென்கிற வுபாசனை எதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு —

உபசாரமாக ஸதிரீயை அக்கினியென்கிறது போலக் காத்தந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருபதேசத்தினாலே வருமென்ற றுத்தரம்.

(சo) அந்தவுபாசனை வந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு —

தியானித்தபோது நாம பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக் கொடுக்குமென்ற றுத்தரம்.

(சக) அந்த வுபாசனையை மறந்தா லென்னசெய்யு மென்கிற சங்கைக்கு —

விக்ஷேபத்தினை கையிலே காட்டிக் கொடுக்குமென்ற றுத்தரம்

(சஉ) அந்த வுபாசனுக்ஞானமுள்ளவ னெப்படியிருக்கவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு —

நித்திரை வருமளவும், மரணமவருமளவுந் தியானம் விடாமற பண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற றுத்தரம்.

(சந) இந்த வுபாசனை முதிர்ந்தற்குப் பிரத்தியக்ஷ மேதென்கிற சங்கைக்கு —

பிக்ஷையெடுக்கிறவன் சொப்பனத்திலும் பிக்ஷையெடுக்கக் காணகிறுறபோலவும்,வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காணகிறுறபோ

லவும், இந்தவுபாசகன தினந்தோறுஞ சொபபனததிலுந தியானம பணணக கணடானுனல், உபாசனைககு முடிவென றுததரம

(சச) ஞானப வஸதுதந்திரமெனகிறதில யுததி யேதெனகிற சஙகைககு —

கூடஸத சைதனனியததை வேதஞசொனனபடி யிருககிறதோ இலலையோவென று லக்ஷணவிருததியினுலே, ஒரு பிரகாரம சோதிததுப பாாததுககொளளுகிறதே யலலாமற றுனவேணடியபடி சிநதிககபபடாததே யுததி யென றுததரம

(சரு) தியானங கர்த்ததந்திரமெனகிறதில யுததி யேதெனகிற சஙகைககு —

தானவேணடியபடி தியானிகக, தியானிககாமலிருகக மாறறாடாயத தியானிககபபடுகிறதே யுததி ஆகையினுல, எநநேரமுந தியானஞ சாவதானமாகப பணணவேணடு மென றுததரம

(சசா) எநநேரமுந தியானததிலே மனதா யிருககிறவனுககுச செயகாரிய மெபபடி நடககுமெனகிற சஙகைககு —

பரபுருஷனையடைகிற பெண எநநேரமும அவனிடததிலே ஆரூடமனதாக விருநதாலும, மேலெழுநதவிதமாயச செயகாரியஞ செயதொபபுவிககிறுறபோலச செயவனென றுததரம.

(சஎ) சாக்ஷாதகார ஞானிககுச செயகாரிய மெபபடி நடககு மெனகிற சஙகைககு —

கூத்தாடி பாசாஙகுபணணுவதுபோல சீவனமுததனுஞ செய்காரியம ஒனறுநதபபாமற செயவனென றுததரம

(சஅ) உபாசனை லோகவிவகாரததிறகு விரோதமெனகிறதெதனுலெனகிற சஙகைககு —

மனதிலே தியானமுந் தேகேநதிரியாதிகளிலே செயதொழிலு மாக விருககிறபடியினலே விவகாரம விரோதமெனன றுததரம

(சக) ஞானததிற்கு விவகார விரோதமில்லையெனகிற தெதன லெனகிற சஙகைககு —

ஆத்மாமாததிரஞ் சினமாத்திரம் மறறுள்ள வெல்லாம், மாயா மயமெனகிற ஞானததிறகு விவகாரசாதனமான திரிவிதகரணததில ஒனறும வேணடாதபடியினல விவகார விரோதமிலலை யென றுத தரம

(௫0) சாகஷாதகாரம உளளவனுககு லகஷணமேதெனகிற சங கைககு —

கடததைப பாாககிறவன புததியைத் தண்டியாததுபோல தத் துவம உளளபடி கணடு களிததுக் கவலை கெடடிருபப னென றுத தரம

(௫க) தியாணம் பணணுகிறவனுககு லகஷணமேதெனகிற சங கைககு —

பிரபஞசத்தை நினைததாற றியானங கலநது கெடடுப்போமெ னகிற விவேகததுடனே புததியை மறுததுத தணடிததுககொண டிருப்ப னென றுததரம

(௫உ) ஒருககா லறியபபடடகடததை வேணடிய போதறிகிறத றகுஞ, சிநதிககிறதறகும, இபபடியிருககு மெனறு சொலலுகைக கும, யததனமிலலையே, இபபடிககூடுமோ பிரமஞானிக கெனகிற சஙகைககு —

அப்பிரகாசமாயிருககிற கடமே ஒருககாற் கணடது உடனே யிப்படித தெரிநதாற சுயமபிரகாச சைதனனியத திறகுக கேடகவே ணடுமோவென றுததரம.

(௫௩) ஞானபிரமமெனகிற விருததிகஞானம, க்ஷணப்போதிலே நஷடமாயபபோ மெனகிற சஙகைககு —

அது கடகஞானததிலுஞ சரியலலவோவென றுததரம

(௫௪) இப்படித தததுவகஞானிக கொருசிந்தனையு மில்லா விடடால எநநேரமும் மனது வெளியிலே நாடுமெனகிற சஙகைககு —

கறபிதவஸதுப் பிரவிர்த்திததுகொணடு ஹானி யேதென் றுததரம.

(௫௫) இபபடியானல் உமமுடைய சிததாந்தம அவமரியாதையாமெனகிற சஙகைககு —

விதிநிஷேத சாஸதிரமரியாதை தததுவக் ஞானியினபொருட் டுசசொனன தலலவென றுததரம

(௫௬) விதி நிஷேத சாஸதிரம ஆரைககுறித துணடாயிறறென் கிற சஙகைககு —

வாஞ்சசிரமம வயதவஸதை யெனகிற அபிமானியினபொருட் டுணடாயிற றென றுத தரம

(௫௭) ஞானிககு வாஞ்சசிரமாதிகள தேவையிலலையோ வென கிற சஙகைககு —

வாஞ்சசிரமாதிகள மாயாகறபித வுபாதிமாததிரததிலேகணட தலலாமல ஆதமாவினிடததிலே யிலலை யென றுததரம.

(௫௮) முனனக ஞானவஸதையி லநுசரிததவிதிகள மறறே ரவஸதையிற கைவிடடாற றோஷமிலலையோ வெனகிறசஙகை ககு —

காமிகளுககுப பாலயாவஸதையில விதிநிஷேதங தேவையறற துபோல ஞாஞவஸதைககுங தேவையிலலையென றுததரம

(ருக) குழநதைஒனறுமறியாத அஞஞானியலலவோ ஞானியும அபபடிததானே வெனகிற சஙகைககு —

ஒனறு மறியாதவனுககும எலலாமறிநது சாவேஸவரனுயிருககிற ஞானிககும விதி நிஷேத பேதங தேவையிலலையென றுததரம

(சுO) அலலது யாருககு விதி நிஷேத பேதமெனகிற சஙகைககு —

சொறபமறிநதும அறியாமலுமாகவிருககிற நடுநாடனுககென றுததரம

(சுக) ஞானியாயிருககிறவன ஜெகதீசுரனுறை சாபாநுககிரகம பணணவேணடு மெனகிற சஙகைககு —

சாபாநுககிரக சாமாததியங தபோபலமே யலலாமல, ஞானபலமலல வென றுததரம

(சுஉ) தபோமூலமாகப பிரமததை யறியவேணடுமெனறுதைததிரிய வுபநிஷததிலே சொனனபடியினுறை றபோபலமலலவோஞானமெனகிற சஙகைககு —

ஞானகாரணமான தபசு சாபாநுககிரகததிறகுக காரணமலலவென றுததரம

(சுங) பூாவாசாரிகளாயிருககிற வியாசா முதலானபேருக்கு இருவகையுங காணபபடடிருககிறதே, அபபடியிருகக வேணடாமோ ஞானமுளளபோகளுக கெலலாமெனகிற சஙகைககு —

மந்திரவாத சித்தியும ஞானமும ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக் கண்டாறபோலவும், சோதிரிஷமும ஞானமும ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக்கண்டாறபோலவும், ரசவாதமும ஞானமும ஒருவரிடத் திலே யிருக்கக்கண்டாற போலவும், சாபாநுக்கிரக சாமாத்தியமும ஞானமும வியாசாதிகளிடத்திலே காணப்பட்டன இந்தச சபாநுக் கிரக சாமாத்திய மெலலாம ஞானமலல, ஞானமாததிரம அபபியா சித்தவனிடத்திலே சீவன முத்தி யநுபவமாததிர மிருக்குமென றுத்தரம.

(கூ௪) சாபாநுக்கிரக சாமாத்திய மிலலா திருந்தால இவனென னஞானியென றெலலாரும நிந்திப்பாரகளெனகிற சஙகைககு —

விதிநிஷேத சாஸதிரத்தைக கைவிட்ட சநநியாசிகளை யெலலா ரும பூஜிக்கின்றதே யலலாமல நிநதிக்கக் காரேரன றுத்தரம

(கூ௫) போகலமபடராயிருக்கிற ஆாததாகளெலலாம நிநதிக்கி றாகளெனகிற சஙகைககு —

இநதப பிரகாரத்தில வாஞ்சைசிரமமுடையபோகள தேகாபி மானிகள ஞானியை நிநதிக்கட்டும மாடுகள, புலிகள, ஞானி யைப பாயட்டும, அதனாலே ஞானிககு ஹானியேது ஆனபடியி னாலே, இபபடி வேணடியவணண மிருக்கலாமெனகிற படியினாலே ஞானிககு இராசசியபாரம பணண இசசையுணடாயினும பணண லாமென றுத்தரம.

(கூ௬) மாயாகறபிதமாயிருக்கிற சகததை மித்தையெனகிற புததி வநதபின இராசசியபாரமபணண இசசைவநதால ஞானம அபபிர யோசனமாமெனகிற சஙகைககு —

மித்தியாபுததியினா லாசையறறுப்போனால காமம, உபாசனை தியானம, இராசசியம, பிராரததமுளளபடி பணணிவருகினற ஞானி யென றுத்தரம.

(௬௭) தியானிக்கு மிப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாகா தோவென்கிற சங்கைக்கு —

மூர்த்தித் தியானம்போல் தியானத்தினாலே நான் பிரமமென்கிற நிலை தியானம்விட்டா லில்லாமற் போகிறபடியினாலே நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ஞானியைப்போல் வேண்டியவண்ண மிருக்கக்கூடாதென் றுத்தரம்

(௬௮) ஞானிக்கு ஞானத்தை மறந்திருக்கிறவேளையிலே பிரமத்துவமில்லாமை சரியல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு —

பிராணனுக்கு நான் பிராமண னென்கிற நினையாவிட்டாலுஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறாற்போல லக்ஷண விருத்தியினாலே ஆத்மாவைச் சோதித்திருக்கிற ஞானிக்கு நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமே யல்லாமல் தியானம் பண்ணுகிறவனைப்போல மறந்து கெட்டோமென்கிற பீதியில்லையென் றுத்தரம்

(௬௯) இந்தப்பிரகாரத்திற்கு உபாசகனுக்கும் நான்பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவமுண்டோ இல்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு —

இந்த வுபாசகன்மாத்திரமல்ல, பாமரர் மிருகங்கள் முதலானவைகளுக் கெல்லாம் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தானே யென் றுத்தரம்

(௭௦) பாமரர், மிருகங்கள் முதலானவைகளுக்கும் நான் பிரமமென்கிற அறிவில்லாதபடியினாலே சுபாவசித்தமா யிருக்கிற பிரமத்துவத்தினாற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு —

அப்படி யறிவில்லாதது இந்த வுபாசகனுக்குஞ் சரியானபடியினாலே சுபாவசித்தப் பிரமத்துவத்தினாற் பிரயோசன மற்றுப்போனது இவனுக்குஞ் சரியென் றுத்தரம்.

(எக) ஆனால பிரமத்தியானமும இப்படிப பிரயோசனமற்ற தோவெனகிற சஙகைககு —

பட்டினியே கிடககிறவன பிக்ஷை புகுந்தாகிலும புசிககினறது தாழவிலலையெனறுறபோல விருதா வியாபாரததிலேகிடநது விக்ஷேபபபடுகிறதிலும பிரமததியான மதிகமென றுததரம

(எஉ) எநதெநதச சாதனஙகளிற பிரமததியானம அதிகமென கிற சஙகைககு —

பாமர வியாபாரததிலுங காமாநுஷ்டான மதிகம அதனிலுஞ, சகுணோபாசனை யதிகம அதனிலும, நிர்க்குணததியானமதிகமென றுததரம

(எங) இவைகளெலலாம ஒனறுகவொனறு தாரதமியமாயிருபபானேனெனகிற சஙகைககு —

இராஜாவைக கிட்டக கிட்ட வெளஷதிகமும பிரயாசங கொஞசமு மாகிறுறபோல, பிரமததைக கிட்டக கிட்ட ஆதிகக மதிகமென றுததரம

(எச) பிரமததியானததிறகுமேல ஞானககிரமம எப்படி யடையபபடு மெனகிற சஙகைககு —

சமவாதிபபிராநதி முடிநதவிடததிலே ரததினததைக்கொடுக்கிறுறபோல, நிர்க்குணததியான முதிாநதவிடததிற பிரமஞான சமாதியாகிறதேயலலாமல வேறு சாதனமிலலை ஆகையால, அறிநதவாகள அறியாதவாகளெலலாருககுங குறுககுவழியாக மோக்ஷததைக்கொடுக்கையினாலநிர்க்குணததியானததைச சொலலவநதோமசித்த நிரோதமே சமாதியெனறும, அதுவே சாததியமெனறும அமுதவிநதுபநிஷததுச சொலலுகிறதென றுததரம.

(எரு) இது ஒனறு மறியாதவனுககுத தியானத்திஞலெப்படி சித்திககுமெனகிற சஙகைககு —

தியானமாத்திரயகொண்டு நாம பிரமமெனகிற புத்திபிடப பட்டவுடனே விவிதா[illegible]றுடைய லக்ஷணமும புத்தியி லெ[illegible] யேறும, இது காரியத்திஞற சமாதியெனறு சொல்லப்படும். ஆகை யிஞல சகல சாதனஙகளிலும பிரமத்தியான முக்கியமென றுத்தரம.

(எசா) இப்படி மூர்த்தியான [illegible]தசாதன ஜெபங்கதரும மொளைகசாதனங களாகாதோவெனகிற சஙகைககு.—

[illegible]மத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன [illegible] செயகிற[illegible] [illegible]கையி லிருக்கிறபாற்றிலனையை [illegible] [illegible] பாடல் கட்டப்படாத முழுங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரி யாகையால பிரமத்தியானத்திறகுச சரியான சாதனம ஒன்றுமிலலை [illegible] றுத்தரம.

(எ[illegible]) இந்த பிரமம சாக்ஷாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத் தியா [illegible] [illegible] சரியல்லவோ வெனகிற சஙகைககு —

[illegible]

[illegible] றுத்தரம.

(எஅ) [illegible]

[illegible] பூர்வ[illegible] [illegible]கிற தென்பதெனன வெனகிற சஙகைககு —

யோகத்திஞல [illegible]

[illegible]

ஆகையிஞலே, யோகம முக்கியமென றுத்தரம.

† யோகம—என்றது உபாசனை.

‡ சாக்ஷாத்காரம—என்றது அபரோக்ஷஞானம.

(எக) இபபடியாளுல, சாஙகியததிறகும யோகததிறகும விரோதமேதெனகிற சஙகைககு —

சிதாபாசனேயும, ஆதமாவையும பகுததுக ×காணகிறதுய ஒருமையாயக ‡ காணகிறதுமே விரோதமெைன றுததரம

இவை மூலசுலோகப்படி இரண்டாஞ்

சமாதானம்

யோகம் சாங்கியம் எனனும இரணடுமே தததுவ ஞானவாயிலாக மோடசததிறகுச சாதனமாமெனபதில பிரமாணமேதெனனுஞ சஙகைககு —

சாஙகியாகளா லியாதொருபதம அடையபபடுகிறதோ அநதபதமே யோகிகளாலும அடையபபடுகிறது இபபடியாதொரு புருஷன **சாங்கியயோகங்களை** இரணடிறகும பலன ஒனறெனறு பாாககிறுனே அவன சாஸதிராாததததை நனருகப பாாததவனுமெனனும கீதாவாககியமும, சாஙகியமும, யோகமும, தததுவஞானத்திறகுககாரணமாமெனனுங கீதைககு மூலசுருதியும, பிரமாணமாமெனறுததரம

சாஙகியயோக மிரணடையும தததுவ ஞானவாயிலாக மோக்ஷசாதனமாக ஒபபினுல சாஙகியயோக சாஸதிரஙகளிற சொல்லிய தததுவஙகளையும அஙகீகரிககவேணடுமே எனனுஞ சஙகைககு —

சாஙகியயோக சாஸதிரஙகளில சுருதி விருததஙகளான எவவித அமசஙகளுணடோ அவை * ஆபாசஙகளாதலால அவை அஙகீகரிககததககன வல்லவென றுததரம

× துவிதமாகக காணகிறது

‡ அததுவிதமாகக காணகிறது

* ஆபாசம-எனறது வாதிககபபடுவது அது கேவலம-பிரகிருதியே சகததிறகுக காரணம ாசுரன அலல-அநதபபிரகிருதி நிததியம ஆதமாநாளு இவவள வமசம சாஙகிய சாஸதிரததில சுருதி விருததம

ாசுரன-தடஸ்தம - பிரதானம-நிததியம-சீவாகள - வாஸதவமநாளு இவவளவமசம யோக சாஸதிரததில சுருதிவிருததம.

(௮0) பிரமத்தியானத்தினாலே சாக்ஷாத்கார விசாரமல்லாமலும் மோக்ஷமுண்டென்கிறதற்கு யுக்தியேது, பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

குளவியை நினைத்தபுழு குளவியாகிறாற்போல வென்கிற நியுக்தி, மரணகாலத்தில் எதைநினைத்தானோ தானே அதையே போவானென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௮௧) தியானந் திடப்பட்டல்லவோ சரீரபதனகாலத்தி லுதவவேண்டும்; மத்தியிலே சரீரம்விழுந்தால் கெதியேதென்கிற சங்கைக்கு —

பிரமலோகத்திற் போய் பிரமாவிடத்திலுந் தத்துவ ஞானத்தையடைந்து மோக்ஷத்தை யடைவனென்று தாபசீயோபநிஷத்து சொல்லுகிறது. இதைத்தவிர மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லையென்று எசாவேசத்தில் சொல்லுகிறது. நாசிகேதுவிற்கும் இயமன் இதுவேவழியாகச் சொன்னார். சத்தியகாமருக்கும் † பிப்பலாதர் இப்படியே சொன்னார். கிருஷ்ணனும் ஆத்மகீதையிலே பூமியிற்குள்ளேயிருக்கிற புதையலை யெடுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதேயல்லாமல் வேறுவழியில்லாததுபோல பிரமத்தையடைகிறதற்குத் தியானமேயல்லாமல் வேறு வழியில்லையென்றும் தேகமென்கிற கல்லைப் புத்தியாகிற குந்தாலியாலே பெயர்த்துத்தள்ளி நாமப்பிரமமென்கிற தியானத்தினாற் பிரமமாகின்ற புதையலை யடையலாமென்றார். ஆகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான சாதனமொன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௮௨) சாக்ஷாத்கரித்தறியவேண்டிய பிரமத்தை யப்படியடையாமல் தியானத்தினாலே படியடையலாமென்கிற சங்கைக்கு —

---

† பிப்பலாதர்-என்றவர் ஒரு முனிவர்.

அநுபவமில்லாவிட்டாலும் அசத்தாயிருக்கிற வஸ்துவையுந் தியானத்தினாலடைய இருக்கையிலுற்றுவிசாரித்தாற் றானேயுண்மைப்பொருளாயிருக்கிற பிரமம், நாம் பிரமமெனகிற தியானத்தினாலே அடையலாமோவென் றொருவரையுங் கேட்கத் தேவையில்லை பூதமாயிருக்கிற காசியை யுபாசிக்கையினாற் றாரகப் பிரமனுசித்திக்கிறாற் போலவும் சமவாதிப் பிராந்தியிலே பிரவிர்த்திக்க, இரத்தினமகப்படுகிறாற்போலவுந் தேகாபிமானத்தைத் தவிர்ந்துத் தியானத்தினால அத்துவிதமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவே தானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோக்ஷத்தை யடைவனென்று வேதனுசொல்லுகிறதென் றுத்தரம்

இந்தத் தியானதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் பிரமத்தியானத்தை யடைந்து மோட்சத்தையடைவன்

நான்காவது தியானதீபம் முற்றிற்று

ஆகச்சுலோகை-௮௨

சிவமயம

ஐந்தாவது

நாடகதீபம்.

வித்தியாரணணிய ஸவாமிகள வேதாநதாாததம விரிவிலே பாாககமாட்டாதவருககு ஆதமஞானம வருகிற வழியை நாடகதீபி கையிலே சஙகிரகிததுச சொலலுமபடி.

(௧) ஆதமாவாவ தாரெனகிற சங்கைககு —

மாயாசததிக காதாரமாயிருககின்ற அத்துவிதாநநத சைதனனியமே ஆதமாவென றுததரம.

(௨) இவருககுச சிருஷ்டி யெதனுல வந்ததெனகிற சஙகைககு —

நிாவிகார சைதனனியமாயிருக்கிற இவாககுத தம்முடையமாயா வுபாதியினுல் வநததெனற றுததரம.

(௩) சீவனுவ தாரெனகிற சஙகைககு —

உபாதிகளிலே பிரதிவிமபிததுச சரீரஙகளிலே பிரவேசிதது விவகரிககிற சிதாபாசன சீவனென றுத்தரம

(௪) சமசாரபநத மாவதேதெனகிற சஙகைககு —

சிதாபாசத தோற்றரவான துவிதமே பநதமென றுததாம்.

(௫) இநதப்பந்தம் விடுகிற முததியேதெனகிற சஙகைககு —

விசாரததினுல மாயை நஷடமானபின சித்திககிற அததுவிதமே முததியென் றுததரம்.

(சு) முத்திக்குச் சாதனமேதெனகிற சங்கைக்கு —

விசாரத்திற் பிறந்தஞானமே முத்திக்குச் சாதனமென றுத்தரம

(எ) இந்தவிசாரம் எதனுல் வருமெனகிற சங்கைக்கு —

அநந்தபிறவி ஈசுரனை யுபாசித்தபேருக்கு வேதாந்த விசாரணை வருமென றுத்தரம

(அ) குருவைவழிபட்டு விசாரம்பண்ணுகிறவ னெவரெனகிற சங்கைக்கு —

தேகாபிமானியாயிருக்கிற சைதன்னியமே விசாரகாததனென றுத்தரம

(கூ) குருமுன்னிலையாய ஞானங்கொடுக்கிறவ ரரெவரெனகிற சங்கைக்கு —

ஜகதீசுரனே குருமூர்த்தமாகவந்து ஞானங்கொடுக்கிறவரென றுத்தரம.

(க0) அந்த ஈசுரன எதுசெய்தால ஞானங் கொடுப்பாரெனகிற சங்கைக்கு —

நிஷ்காம அநுஷ்டானபத்தியினுல் ஞானங் கொடுப்பாரென றுத்தரம

(கக) ஈசுரனுவதாரெனகிற சங்கைக்கு —

சாத்வீகவுபாதியிலே பிரதிவிம்பித்துத திரிமூர்த்தி ரூபமாயத் தோற்றின சைதன்னியமே ஈசுரனென றுத்தரம.

(கஉ) ஒரு சைதன்னியத்திற்கு இருவகைத தாரதம்மிய மெதனுல் வந்ததெனகிற சங்கைக்கு —

மாயை யவித்தையெனகிற வுபாதியினுலே வந்ததேயல்லாமற சைதன்னியத்தைத்தொட்டு வரவில்லையென றுத்தரம.

(கரு) இவா மாயையினுற சிருஷ்டிபண்ணுகிற படைவெப்படி யெனாகிற சஙகைகக —

சாதவீகவுபாதியினுல ஈசுரனையும, இராசத வுபாதியினுற சீவா களையும, தாமதவுபாதியினுல் மனது முதலான பூதபௌதிகப பிரப ஞசத்தையுஞ் சிருஷடித்தார். பிரகிருதி குணத்திரயம் யனமென் றுத்தரம.

(கசா) சிருஷ்டிக்குச சாதனபாரமபரை யேதெனகிற சஙகை கரு —

நான் எனதுஎனகிறவிருத்தியே சாதனபரமபரை யென றுததரம்.

(கரு) எத்தனை வகுப்பிலே சிருஷ்டி யடஙகிறதென்கிற சஙகை க்கு.—

நானெனகிற விருத்தியிலும, இதுவென்கிற விருததியிலும், கர் த்தாவும விஷயமுமாயிருககிற சிருஷடி யடஙகிறதெனறுததரம.

(கசு) இந்த வகுபபெலலாந தோறறுவிககிறவ ராரெனகிற சஙகைக்கு —

இததனையுந் தோற்றுவிக்கிறவ ாதமாதானே யென றுத்தரம.

(கஎ) நானெனகிறவிருததி காத்தாவொருவனை கறபிபபானே னென்கிற சஙகைககு —

நானென்கிற விருதநி ஏகாகாரமானபடியினுற காததாவொருவ னைக கறபித்ததென் றுததரம

(கஅ) இதுவென்கிற விருததி சததாதிக ளாகஙகளையும கறப்பா னே னெனகிற சஙகைக்கு —

இதுவெனகிற விருததி இநதிரியபேதஙகளாறல் ஐநதாகார மாயப் பிரிநதபடியினுற பஞ்சவிஷயஙகளையும கறபித்ததென றுத தரம்.

(௧௯) கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் விருத்தி இரண்டென்கிறதிலும் விருத்தி கற்பிதமாமென்கிறதிலும் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு —

நாடகசாலையின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின்றவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதம்மிய மறத் தோற்றுவித்து அவர்களில்லாதவேளையிலும் தானேவிளங்குகிறதுபோலக் கர்த்தா முதலானவை யுள்ளவேளையினும் இல்லாதவேளையினுங் கண்டிருக்கின்ற சாக்ஷியே தானென்னென்கிற அநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨0) நாடகசாலையின் விளக்கு இராசா முதலான திருஷ்டாந்தத்தைச் சரீரத்திலே எதினதென்று பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியே கூத்தாடி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இவைகளனைத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென் றுத்தரம்

(௨௧) அசைவற்றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீப திருஷ்டாந்தமாகாதென்கிற சங்கைக்கு —

அசையாமல் நாட்டிவைத்த தீபம் இருந்தவிருப்பிலே நாலுபுறமுந் தோற்றுவிக்கிறது போல அகண்ட பரிபூரணமாய அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும் புறம்புந் தோற்றுவிக்கிறதென்றுத்தரம்.

(௨௨) உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்ததென்கிற சங்கைக்கு —

உள்ளும் புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக் குறித்தல்லாமற் சாட்சியைக் குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(கரு) இவர் மாயையினால் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வகையெப்படி யெனகிற சங்கைக்கு—

சாத்விகவுபாதியினால் ஈசுரனையும், இராசத வுபாதியினால் சீவர்களையும், தாமதவுபாதியினால மனது முதலான பூதபௌதிகப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார். பிரகிருதி குணத்திரயம யனமென்றுத்தரம.

(கசா) சிருஷ்டிக்குச சாதனபாரமபரை யேதெனகிற சங்கைககு —

நான் எனதுஎனகிறவிருத்தியே சாதனபரம்பரை யென றுத்தரம்.

(கரு) எத்தனை வகுபபிலே சிருஷ்டி யடஙகிறதெனகிற சஙகைககு—

நானெனகிற விருத்தியிலும், இதுவெனகிற விருத்தியிலும், கர்த்தாவும விஷயமுமாயிருககிற சிருஷ்டி யடஙகிறதென றுத்தரம

(கசு) இந்த வகுப்பெல்லாந தோற்றுவிககிறவ ராரெனகிற சஙகைககு —

இத்தனையுந் தோற்றுவிககிறவ ராதமாதானே யென றுத்தரம.

(கஎ) நானெனகிறவிருத்தி கர்த்தாவொருவனைக கறபிப்பானே னெனகிற சஙகைககு —

நானெனகிற விருத்தி ஏகாகாரமானபடியினால கர்த்தாவொருவனைக கறபித்ததென றுத்தரம.

(கஅ) இதுவெனகிற விருத்தி சத்தாதிக ளானதையுங் கறபிபபானே னெனகிற சஙகைககு —

இதுவெனகிற விருத்தி இநதிரியபேதஙகளினால ஐநதாகாரமாயப பிரிநதபடியினால பஞசவிஷயஙகளையுங கறபித்ததென றுத்தரம.

(கக) கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் விருத்தி இரண்டென்கிறதிலும் விருத்தி கற்பிதமாமென்கிறதிலும் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு —

நாடகசாலையின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின்றவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதம்மிய மறத் தோற்றுவித்து அவர்களில்லாதவேளையிலும் தானேவிளங்குகின்றதுபோலக் கர்த்தா முதலானவை யுள்ளவேளையினும் இல்லாதவேளையினுங் கண்டிருக்கின்ற சாக்ஷியே தானென்கிற அநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உ0) நாடகசாலையின் விளக்கு இராசா முதலான திருஷ்டாந்தத்தைச் சரீரத்திலே எதினதென்று பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியே கூத்தாடி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இவைகளனைத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென் றுத்தரம்.

(உக) அசைவற்றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீப திருஷ்டாந்தமாகா தென்கிற சங்கைக்கு —

அசையாமல் நாட்டிவைத்த தீபம் இருந்தவிருப்பிலே நாலு புறமுந் தோற்றுவிக்கின்றது போல அகண்ட பரிபூரணமாய அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும் புறம்புந் தோற்றுவிக்கின்றதென் றுத்தரம்.

(உஉ) உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்த தென்கிற சங்கைக்கு —

உள்ளும் புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக் குறித்தல்லாமற் சாட்சியைக் குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(உ௩) உள்ளேயிருக்கிறவ னெவன? வெளியேயிருக்கின்றவை யெவை யெனகிற சஙகைக்கு —

நானெனகிற அகஙகாரி உளளே யிருக்கிறவன, வெளியே யிருக கின்றவை விஷயஙகளென றுததரம்.

(உச) உள்ளும புறமபுஞ சஞ்சரிக்கிற தாரெனகிற சஙகை க்கு —

உள்ளும புறமபுஞ சஞசரிததுக கூததாடுகிறது புத்தியென றுத தரம.

(உ௫) உள்ளும புறமபு மசையாமலிருக்கிறவ ராரெனகிற சங கைக்கு —

உள்ளும புறமபு மசையாமனின்று தோற்றுவிக்கிறவா சாக்ஷி யென றுததரம

(உசா) உள்ளும் புறமபுஞ சஞசரிக்கிறதே புததியானல அபபடி யொருவருஞ சொலலககாணோம நானபோனேன வநதேனென்று சொலலுகிறாகள, இதிலே காரணமேதெனகிற சஙகைக்கு —

பலகணி வழியாயுள்ளே விழுநத வெயயிலிலே கையசைகிறதை வெயயிலசைகிற தெனறுறபோல உள்ளேயிருக்கிற புததியும இநதி ரிய துவாரததினவழியே வெளியிலே புறபபட்டலைநத தனனுடைய வலைசசலைத தனனைததோற்றுவிதத சாக்ஷிபினபேரிலே ஆரோபிக கிற தாலையால் ஆதமாவுக கலைசசலிலலையென் றுததரம

(உஎ) இபபோது இன்ன இன்னததததுவம இன்ன இன்ன விட ததிலே யிருக்கிறதெனறு பகுததுக காட்டினறபோலசாக்ஷியிருக்கிற விடமும பகுத்துககாட்டவேண்டு மெனகிற சஙகைக்கு.—

புததி முதலானவெல்லா மொழிநதிருக்கிற அவஸதையிலே சாக்ஷியிருக்கிற விடத்தைக காண்பாயென் றுத்தரம்.

(உஅ) அப்போதெனக்கொரு § தேசமுங் காணப்படவில்லை சாக்ஷியிருக்கிறவிடம், நீதாமே சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு —

நிலத்திலே யிருக்கின்றோ நீரிலே யிருக்கின்றோ ரென்கிறதுபோலப் புத்தி முதலானவை யொழிந்த வேளையிலே காணப்படாதது கொண்டு ஒருதேசத்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்ல சகல சங்கற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாயிருக்கிற படியினாற் சர்வபரிபூரணரென் றுத்தரம்

(உக) சகல சங்கற்பனையுங் கற்பிக்கிற தேதென்கிற சங்கைக்கு —

சொப்பனத்திலே யுடபிரபஞ்சத்தையுஞ், சாக்கிரத்திலே வெளிப்பிரபஞ்சத்தையுங் கற்பித்தது புத்தியென் றுத்தரம்

(௩0) சாக்ஷியெப்படிக் காண்கிறாரென்கிற சங்கைக்கு —

இத்தனையும் அறிவாயிருந்தறிகிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்

(௩க) அவரை நாமெப்படி யறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு —

அவருனனு லறியப்படுகிறவரல்ல நீதானுகவே மிஞ்சுகிறவஸ்துவென் றுத்தரம்

(௩உ) இப்படிக்கொத்த அறிவு வருகிறதற் குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு —

குருமுகமாய வேதாந்தவிசாரம் பண்ணுகிறதே யுபாயமென் றுத்தரம்.

(௩௩) தானுயிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு —

---

§ தேகமும்-என்றும் பாடம்.

தேகாதிகளே நாம், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்கிற விருவகை யும பிரதிபந்தமென றுத்தரம

(ருசு) இந்தப பிரதி பந்தத்தைத் தள்ளுகிற தெப்படியெனகிற சஙகைககு —

இந்தப புத்தியைத தளளுகிற யுக்தியையும் புத்தி கறபித்த பிர பஞ்சத்தையுங காணகிற அறிவாயிருக்கிறதே தளளுகிறதென றுத் தரம

இந்த நாடகதீபிகையை யநுசந்தானம புரிய, சாக்ஷியே தானுக் விளஙகும.

ஐந்தாவது நாடகதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச சஙகை-ருசு.

உ

சிவமயம்.

ஆறவது

தத்துவ விவேகம்.

குருஸ்துதி.

விததியாரணணியஸவாமிகள், உலோகாநுககிர காரததமாகச் வேதாநத சிததாந்தமாகிய சகலதத்துவ விவேகத்தை வெளியிடத தககதாக ஆதியிலே சிஷடாசாரமான குருவுககு நமஸ்காரம பண ணுமபடி,

அநேகவித லக்ஷணவிஸதாரததுடனே கூடியிராநினற மஹா மாயாமோஹததை எநநேரமும எடுதது விழுஙகுகிறதே வேலையா யிருககினற ஸ்ரீ சஙகராசாரிய குருமூாததிகளினது பாதாரவிநதங் களுககு நமஸகாரம,

அந்தக குருமூாததிகளினது பாதாரவிநதஙகளினால நிாமலாந் தககாரணுககுப பரமாதமாவை யெளிதாயககணடறியும வழி தத் துவ விவேகமவிளஙகுயபடி சொலலுகிறோம

(க) தத்துவமாவதேது அததுவமாவதேது விவேகமாவதே தென்கிற சஙகைககு —

தததுவமாவது பரமாத்மா, அதததுவமாவது மாயாதற்காரி யம், இதனைப் பகுததறிகிறதே விவேகம் எனறுததரம.

(உ) பகுததறிகிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

அறிவாயிருககிற தினனது அறியபபடுகிற தினனெதனறுகாண கிறதே பகுததறிகிறதென றுததரம.

(ங) அறிவெததனே விதமாயிருககுமெனகிற சஙகைககு —

அறிவாயிருககிற ஆதமா, ஒனறேயெனறுததரம

(ச) அறியபபடுகிற தெததனே விதமாயிருககுமெனகிற சஙகைககு —

அறியப்படுகிறது, ஸதிரமெனறும், அஸதிரமெனறும, மூலாஞான விருளெனறும, திரிவிதமாயிருககுமென றுததரம

(ரு) அறிவு ஒனறெனகிறதையும, அறியப்படுகிறது மூனறெனகிறதையுந தெரியச சொலலுமெனகிற சஙகைககு —

விஷயஙகள சாககிரததினிடததிலே ஸதிரமாயிருககும, சொபபனததிலே அஸதிரமாயிருககும, சுழுததியிலேஅநதகாரமாகமூனறு விதமாகவிருககும இவைகளேத தினநதோறும, மாதநதோறும வருஷநதோறும, கறபங்தோறும, அறிநதுகொணடிருககிற அறிவு அநத விஷயஙகளேபபோல வொருககாலுந தோனறி யழியாதபடியினலே ஆதமா ஒனறேயொழிய இரணடிலலேயென றுததரம.

(சு) இவைகளில ஆநநதமாய நாடவேணடிய பொருளேது தளளவேணடிய பொருளேதெனகிற சஙகைககு —

மூனறவஸதையினுங காணபபட்ட பொருளெல்லாந தனககனனியமானபடியினலே தளளவேணடியது, அறிவாயிருககிற தனனேக கைவிடபபடாதபடியினலே, ஆநநதமாக நாடவேண்டியதென றுத்தரம.

(எ) இப்படி அறிவாகவிருககிற பொருள எககாலததிலுந தானுகவேயிருககுமானல், அஞ்ஞானகாலத்தில் அறியப்படாம லிருப்பானேனெனகிற சஙகைக்கு —

சகபாடிகளுடனேகூடி ஓதுகின்ற தன் பிளளேககுரல் தெரியாததுபோல, அநாதிசிதத அஞ்ஞானததுடனே கூடிககுழயபிதேோறறுகையால், தோறருமலிருநததென றுததரம.

(அ) அநாதி சித்த அஞ்ஞானமாவ தேதெனகிற சங்கைக்கு —

அக்கினியிற் சூடுபோலவும், சலத்திற் சயித்தியம்போலவும், பிரமத்தினிடத்திலே சீவன், சகத்து, ஈசுரனை உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியே அநாதி சித்த வஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(௯) இந்த அஞ்ஞானம் எதிலுண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு —

இரச்சுவினிடத்திற் சாப்பந்தோன்றினாற்போல, பிரமத்தினிடத்திலுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்

(க0) இதற்கு லக்ஷணமேதெனகிற சங்கைக்கு —

சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல, ஒன்றுமல்ல, பலவுமல்ல, சாவயவமுமல்ல, நிரவயவமுமல்ல, சாவயவநிரவயவமுமல்ல, பிரமாணமாகியுமிருக்கும், அப்பிரமாணமாகியு மிருக்கும், நிரூபித்துப்பார்க்குமிடத்தில், லக்ஷண சூனியமாய்ப் போமென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது, இதுவே லக்ஷணமென் றுத்தரம்

(கக) இப்படி யுண்டாகிய பிரகிருதி, என்ன செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு —

தன்னுடைய முக்குணத்தினாலே, சீவன், சகத்து, ஈசுரனை உண்டாக்குமென் றுத்தரம்

(கஉ) இவை, எதனாற்போமெனகிற சங்கைக்கு.—

பிரமமே நாமெனகிற அத்துவிதஞானத்தினாற் போமென்றுத்தரம்

(கங) முக்குணத்தினால், சீவன், சகத்து, ஈசுரனை உண்டாக்கினவிதம் எப்படியெனகிற சங்கைக்கு —

மூலப் பிரகிருதியினுடைய சாத்வீககுணமான சுத்தமாயையினிடத்திலே பிரதிபலித்தவன் ஈசுரன். பஞ்சகிருத்திய பாராயிருக்

கிற இந்த அந்தரியாமியை யுண்டாக்கின மாயைதானே அவருக்குக் காரணசரீரம் இராஜத குணமென்னும் அசுத்தமாயையான அவி த்தையிலே பிரதிபலித்த சைதன்னியம் சீவன் இந்தப்பிராகஞனுக் குக் காரண சரீரமான அவித்தை தாரதன்மியமாய் வெகுவிதமான படியினாலே சிதாபாசர்களும் அனந்தம் தாமதகுணப் பிரகிருதியிலே யிருந்தும் இந்தச் சீவர்களுக்குப் போக்கிய போகவிதிகளை யுண்டாக்க ஈசுராக்கினையினாலே ஆகாசம் வாயு அக்கினி அப்பு பிருதிவி என்னப் பட்ட மூக்குணத்துடனே கூடிச் சூக்ஷும்பூதமைந்தும் உண்டாயின இந்தப் பூதங்களினுடைய சாத்வீகாமசத்திலே பூதத்திற்கோரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாக்கக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம் இது சஞ்சல வியாபாரத்தினாலே மனமென்றும், நிச்சயவியாபாரத்தினாற் புத்தியென்றும், இரண்டு விதமாகவிருக்கும் மற்றும் சாத்வீகாமச த்தில், பூதத்திற்கோரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் பூதங்களினுடைய ராஜ தாம்சத்திலே பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாக்கக் கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்கள் மற்றும் இராஜதாமசத் திலே, பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரியம். ஆகஇந்தப்பதினேழு தத்துவமு மிலிங்கசரீரமென்றும், சூக்ஷுமசரீரமென்றும், போகசாதனமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷுமசரீரத்துடனே கூடின அவித்தையா பிரதிவிம்பருக்குப் பிராகஞரென்கிற போமாறித் தைஜதரென்கிற பேருண்டாயிற்று. சகலசீவர்களுடைய சூக்ஷுமசரீரமுஞ் சூக்ஷுமபூத மூங்க் கூடின சமஷ்டிபுத்தியினாலே இரணிய கர்ப்பமென்றும், ஈசுர சூக்ஷுமசரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷும சரீரத்துடனே கூடின மாயாபிரதிவிம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிற பெயர்மாறிச் சூத்திராத்மாவென்கிற பெயர் உந்தது. எங்குந் தாதாத்மியமாயிரு ந்தபடியினாலே விவரைச சமஷ்டியென்பது. அவ்வவன் சரீரமாத்திரத் தாதாத்மியமாக விருந்தபடியினாலே சீவர்களை வியஷ்டியென்பது சீவ

ரகளுக்குப் போகமும் போகத்துக்கிடமான ஸ்தூலசரீரமு முண்டா க்கும்பொருட்டுத்தாமதகுணமாயிருக்கிற ஆகாசாதிகளைப் பஞ்சீகர ணம் பண்ணினார் அதெங்ஙனமெனனில், பஞ்சபூதம் ஒவ்வொன்றை ரிரண்டாக்கி முதற்பாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை நன்னான்காக கிப், பூதங்களினுடைய விரண்டாம்பாதியைந்திற றன்னம்ஸத்துட னே கூட்டாமல் மற்ற நாலுபூதங்களினுடனுங் கூட்டுகிறது பஞ்சீ கரணம், இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூலபஞ்சபூதங்க ளிலே அண்டங்களும், புவனங்களும் நாலவகை ஸ்தூலசரீரங்களும், போகமுதலான வஸ்துக்களும் உண்டாயின. இந்தஸ்தூலபூத பௌ திகங்களெல்லாம் ஒருமைப்பாடாய ஈசுரஸ்தூலசரீரமென்றும் விரா ட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும், இதனுடனே கூடின ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மாவென்கிற பேர் மாறி வைஸ்வாநரனென்கிற பேர் வந் தது. தைஜஸாதிகளெல்லாந் தூலசரீரங்களுடனேகூடி விஸ்வாக்களா யத் தேவதைகளென்றும், மானிடர்களென்றும், திரியக்கென்றும் பேரையுடையரானார்கள் ஈசுரனாக்கியமான காமம், பக்தி, ஞானம், என்கிற காண்டத்திரயாநுஷ்டானம் பண்ணி அந்தர்முகமாகாமற் பகிர்முகமானார்கள். எல்லாருமிப்படி ராகத்துவேஷபரராயப் பண் ணின காமத்தின் வசத்தினாற் ஜென்மபந்தங்களிலே ஆற்றிற் சுழி வழியே சுற்றுகின்ற புழுப்போலச் சுழலுகிறார்கள். தயாளுவாயிருக் கிறவன் அந்தப்புழுக்களைக் கரையேற்றின வுடனே மரத்தினீழ லிலே யிருந்து சுகமடைந்தாற்போல, சத்காமபரிபாகத்தினாற் குரு ரூபமாகவந்த ஈசுரனுடைய ஞானோபதேசத்தினால் அபூர்வமாக ஒரு வன், பஞ்சகோச விவேகத்தைப்பண்ணி முத்தியுமடைவானென று,சதரய.

(௧௪) பஞ்சகோசங்கள் யாவையென்கிற சங்கைக்கு —

ஸ்தூலசரீரமே அன்னமயகோசமென்றும், கர்மேந்திரியமும் பிராணவாயுவுங்கூடிப் பிராணமயகோசமென்றும், மனமும் ஞானே

ந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசமென்றும், புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி விஞ்ஞானமய கோசமென்றும், இந்தக் கோசத்திரயமே, சூக்ஷ்ம சரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இனிக் காரணசரீரமே, ஆநந்தமய கோசமென் றுத்தரம்.

(கரு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களுடனே ஆத்மாவுக்குத் தாதாத்மியமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

நீலாதிவஸ்துக்களுடனேகூடி அவ்வவ்வண்ணமாய்த் தோற்றின படிகம்போல், ஆத்மாவாக விருக்கின்றதானும் பஞ்சகோசங்களுடனே கூடி அவைகளே தானாகத் தோற்றுகிறது தாதாத்மியமென் றுத்தரம்.

(கசு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களைத் தானல்லவென்று தள்ளுகிற விவேக மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

அந்வயவெதிரேகமே அவைகளைத்தள்ளுகிற விவேகமென் றுத்தரம்.

(கஎ) அந்வயமாவதெது, வெதிரேகமாவதெது, விவேகத்தினாலே பஞ்சகோசத்தைத் தள்ளி யப்பாற் பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்றறியும்வா றெங்ஙனமென்கிற சங்கைக்கு —

தானாகவழங்கின ஸ்தூலசரீரந் தோற்றாத சொப்பனாவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம் தான் தோற்றுகின்ற ஸ்தூலசரீரந்தோற்றாததே வெதிரேகம். சூக்ஷ்மசரீரந்தோற்றாத சுழுத்தியவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகின்ற லிங்கசரீரந் தோற்றாததே வெதிரேகம். இந்தச் சூக்ஷ்மசரீரந்தள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோசமுந் தள்ளப்பட்டன. சுழுத்திதோற்றாத சமாதியிலே தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம் தான்தோற்றுகின்ற சுழுத்திதோற்றாததே வெதிரேகம் முஞ்சிப்புல்லிலே பக்கத்து மட்டைகளைத் தள்ளித் தள்ளி நடுவிலாணி யெடுக்கிறாற்போல அந்வய

வெதிரேக யுததியினுலே தாஞயவிளஙகின பஞ்சகோசஙகளைத தளளி அப்பாற படடிருககிற பிரமமே நாமெனகிற அநுதிபுததி யுளளவாகளே பேரறிவாளரென றுததரம.

(கஅ) சீவனுககும பரமாததமாவிறகும, இப்படி யேகததுவஞ சாதிததறகுப பிரமாணமேதெனகிற சஙகைககு —

சாமவேத மஹாவாககியமே பிரமாணமெனறுததரம.

(க௯) அநத மஹாவாககியததிற காததமேதெனகிற சஙகைககு —

முன சுயமபாகியாக விருநதவனுககுக காலாநதரததிலே துரைததனமவநது தணடிகையிலே வரககணட விடததிலே அவனெனகிற சொலலிலே சடடுவ ० முதலான வுபாதிலக்ஷணமும, இவனெனகிற சொல்லிலே தணடிகை முதலான வுபாதிலக்ஷணமும விடடு இரணடு சொலலினுஞ சரீரமாததிரம ஆததமாககொணடு இவனே அவன அவனே இவனென்று ஒருவனைபபுரையறக காடடுகிறுறபோலச சகததிறகு உபாதானகாரணமான பிரமம, மாயாசபளிதயானாசுரன, தாமதபரிணமமான அவருடைய சரீரம இமமூனறையுங காடடும தறபதம, மலினததுவமான அவிததையா பிரதிவிமபன, அவனுடைய சரீர உபாதி, இவைகடகு அதிஷடான கூடஸதாஅம மூனறையுங காடடுந துவமபதம இவாகளிருவரையும ஒருவனென்றே மஹாவாககியம இரணடிடததிலுமுளள வுபாதியும உபாதியுடனே கூடின சைதனனியஙகளையும விடடு அகணடமாயிருககிற சசசிதாநநதம ஒனறைததானே புரையறககாடடும பாகததியாக லக்ஷணையான விடடு விடாத லக்ஷணையென றுததரம

(உ०) இபபடிககொதத ஞானம வரததக்கதாகக குருசநநிதானததிலே செயகாரியமேதெனகிற சஙகைககு —

० சடடுவம - அகபபை

சிரவணுதிகளெ செயகாரியமென றுததரம.

(உக) சிரவணுதி செயகாரிய மெதததனவிதய, அவைகடகுலகூ மயெதனகிற சஙகைககு —

சிரவணுதி நாலுவிதம, அதெதயஙகெனனனிற சகலவேதஙகடகும ஆறு லிஙகததிஞு லாதத விசாரய பணணிப பிரமதாறபரியமா யக காணகிறதே சிரவணம் அநதயுததியிஞல அனவரதஞ சிநதிக கிறதே மனனம் இபபடி யிருவகையிஞலுந தெளிந்தபொருளிலே மனம ஏகாககிரமாகிறதே நிதித்தியாசனம் தியானமபணணுகிறவனையும, தியானததையும இழநது தியானிககபபடுகிற வஸது மாததிரமாக விருககிற சிததமே சமாதியென றுததரம.

(உஉ) இபபடிககொதத சமாதிககுப பலனேதெனகிற சஙகைககு —

அநாதிகால சஞ்சிதகாமநாசமும, தனனை நிாமலமபணணுகிற தாமமும, வாசனைக்ஷயமும, அபரோக்ஷ ஞானமுந தனககுப பிரயோசனமென றுததரம

(உங) இநத அநீத சுகசமாதியிலே யிருககிறவன அபபடியே யிராமல பிரபஞசததிலே விழிபபானேனெனகிற சஙகைககு —

பிராரதத சேஷததிஞ † லென றுததரம்

இபபடித தததுவவிவேகததைப பலபட விசாரமபணணி மனததைச சமாதியிலே லயமபணணிச சகலசமசாரததையும விடடுப பரபபிரமமாகலாமென று இபபடி தததுவவிவேகஞ சொலலுகிறது

ஆறவது தத்துவவிவேகம் முற்றிற்று.

ஆகச சஙகை-உங.

---

† சேஷம-மிசசபபொருபபு.

உ

சிவமயம.

ஏழாவ்து

பஞ்சபூதவிவேகம்.

சிருஷடிககுமுன சததாகவே இததனையுமிருநத தெனனுஞ சாமவேதாாததததைப பஞசபூத விவேகததினுலே வெளிபணணும படி

(க) சததெனறு சொலலபபட்டதேது, இததனையுமெனறுசொ ல்லபபடட தேதென்கிற சஙகைககு —

சததெனறு சொலலபபடட அததுவிதபபிரமம, இததனையு மெனறு சொலலபபட்டது பஞசபூதமும, அவைகளின குணஙக ளாநதும, அவைகளை யறிகிற இநதிரியஙகளாநதும, இவைகளுககுச சகாயமாயிருககிற இநதிரியஙகளாநதும, அநதககரண மொனறும, நானெனகிறவ னொருவனும இததனையுஙகூடினதறகு, இததனையு மென றுத்தரம.

(உ) இநதப பூதமைநதிறகுளளே ஒவவொரு பூதததிறகு எதத னையெததனை குணஙக ளுணடெனனுஞ சஙகைககு —

ஆகாசததிறகுக குணம ஒனறு வாயுவிறகுக குணம இரண டு. அககினிககுக குணம மூனறு அபபுவிறகுக குணம நானகு பிருதி விககுக குணம ஐநதெனறுததரம

(ங) இநதப பூதஙகளிலே இநதககுணஙகளைப பகுததுக கா— வேணடுமெனகிற சஙகைககு —

பிரதிதவெதானியொனறுமே ஆகாசததின குணம சீ துசீதெனகிற சததமும, சீதோஷணகடினஙகடகு விலடசணமான, பரிசமும

வாயுவின்குணம். புகுபுகென ெருலிக்கிற சத்தமும, உஷ்ணபரிச முமம, பிரகாசமெனகிறரூபமும அக்கினியினகுணம குளுகுளுவென கிற சத்தமும, சயித்திய * பரிசமும, சுக்கிலரூபமும, மதுர ரசமும அபபுவினகுணம் கடகடவெனனுஞ சத்தமும, கடின பரிசமும, பஞசவாணரூபமும, அறுசுவைரசமும, நறகந்த துாககந்தமும பிரு திவியினகுணமென் றுத்தரம.

(சு) இதற்குப் பிரமாணமேதெனகிற சங்கைக்கு —

சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியஙகளா லநுபவிக்கிறதே பிரமா ணமென றுத்தரம.

(ரு) இந்திரியஙகளுககிப்படி வெளிநாட்டமாதிரந்தானே உண ணடடமு முணடோவெனகிற சஙகைக்கு —

செவியை அஙகுலி † யினுல மூடினுல உளளிரைசசல் கேட கையினுலும, குடிக்கையிற் புசிக்கையிற சீதோஷணபரிசம அறிகை யினுலுங, கணணைமூடினவிடத்து உளளிருட்டு ரூபநதோறறுகையி னுலும வாநதிபணணுகிறபோது ரசஙகளை அறிகையினுலும, ஏபபம விடுமபோது நறகந்த துாககநதஙகளை யறிகையினுலும உணணட டமுமுண்டென் றுத்தரம.

(கூ). இதறகுசசகாய விநதிரியமேது அதறகுத தொழிலேதெ ன கிற சஙகைக்கு —

வாககாதிசகாய விந்திரியமும வசனுதி தொழிலுமென றுத தரம

(எ) அந்தரிந்திரியமான மனதும அதனதொழிலு மேதெனகிற சங்கைக்கு —

---

* சயித்தியம-குளிர்சசி.

† அஙகுலி-பெருவிரல்.

பத்திந்திரியத்திறகு மிராஜாவாய, இந்திரியத்தின வழியேகுண தோஷம விசாரிககிறதாய, இருதயகமலத்தி னடுவேயிருககிறதுமன து வைராககியஞ் சமைமுதலான சாத்வீகப பிரவிருத்தியும, காமக குரோதமுதலான ராஜதபபிரவிருத்தியும, சோமபல நித்திரை முத லான தாமதப்பிரவிருத்தியும இதன தொழிலென றுத்தரம

(அ) இந்தமூனறுவகைப பிரவிருத்திகளும பலனேதெனகிற சஙகைககு —

சாத்வீகத்தி லுணடாம புணணியம ராசத்த்திலுணடாம பாவ ம. தாமதத்தி லிருவகையுமறறு வீணகாலம போமெனறுத்தரம

(கூ) இபபடிப பதினொ ரிந்திரியத்தினாலும், யுத்தியினாலும சாஸதிரத்தினாலும அறியபபடுகிற சகலசகத்துஞ சத்துத்தானே யெனபது கூடாதெனகிற சஙகைககு —

விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸவகதபேதம், இமமூனறுமறறதுசத துத்தானேயென றுத்தரம.

(க0) விஜாதீயம, ஸஜாதீயம, ஸவகதபேதமாவதேது இந்தச சகத திந்த மூனறுமலலவெனகிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

மரத்திறகுக கலலுவிஜாதீயம, மறுமரம ஸஜாதீயம், இலை பூகாய ஸவகதபேதம, இந்தபபடி சத்திறகுச சகத்து விஜாதீயமென னவுஙகூடாது அசத்திலலாத படியினால, சத்திறகுச சகத்து ஸஜா தீயமெனனவுஙகூடாது மறுசத்திலலாதபடியினால ஸவகதபேதமெ னனவுஙகூடாது நிரவயவ ‡ மானபடியினால இவையெலலாம சத்து த்தானேயென றுத்தரம.

(கக) அதுகூடாது எலலாம அசத்தாகவே முனனிருந்ததெனகிற சஙகைககு —

‡ நிர-அவயவம உறுபபிலலாமை.

சூரியன அந்தகாரததுடனே கூடியுமிரான அவன அந்தகார முமலலவெனகிறதுபோல சகததுமுன அசததாயிருநததாறற சத துடனேகூடியுமிராது, சத்தாகவுமாட்டாதென றுததரம

(கஉ) சததைததவிர வொனறுமிலலாவிட்டாற சிருஷ்டிககு முனனெலலாஞ் சததாயிருந்ததென்று வேதவாககியஞ சொலவா னேனெனகிற சஙகைககு'—

காலவாசனையுடனே கூடியிருககிற விஷயனைககுறித்துச சொ னனதேயலலாம லுணமையலலஆகையினுற சஙகையும,உததரமும, துவிததததிலேயலலாம லததுவிததததிலே யிலலையென றுததரம

(கங) அறியாமையினுற சஙகிததேதன உணமை யேதெனகிற சங்கைககு —

அசையாமல் கெமபீரமாயப் பிரபை — யுமலலாமல் அநதகா ரமுமலலாமல அவாஙகமானச ஃகாசரமா § யிருககிற பிரமமே சத தென றுததரம

(கச) பிருதிவிமுதலானவை பரமாணுவாயப் போனபடியினுல் இலலையெனகிறது சமமதிததேதன, பிரளயததிலே ஆகாசமுமிலலா மற போமெனகிறது கூடாதெனகிற சஙகைககு —

அததியநதம நிராசசகததாயிருககிற வாகாசம உன்புததியிலே பட்டாறபோல நிராகாசமாயிருககிற சதது நமமுடைய புததியிலே படுமென றுததரம.

(கரு) சததாயிருககிற சுததசைதனனியததை எப்போதநுபவி த்தீரெனகிற சஙகைககு —

* நிசசிநதமாயிருககிற வேளையிலே யநுபவிததோ மென் றுத தரம.

---

§ பிரபை-ஒபபு — அவாஙகமனோகோசரம-வாககிறகுமனதிற குமெட்டாதது. * நிசசிநதம-எனறது-தூஷணீமபூதாவததை.

(௧௬) அப்போது சததெனகிற புததியுமில்லையே யெனகிற சஙகைககு —

அதுாமககுச சம்மதந்தான நிாப்புததியாயிருககிற வவஸதைககுச சாக்ஷிமாததிரமாக விருநதோமெனகிற வநுபவமேபோதும, ஆகையினால மனோவிவகாரமறற வேளையிலே சாக்ஷிமாததிரமாக விருககினறாற்போல மாயாவிருததிககு முனனுஞ சத்திருககுமெனறறியென றுத்தரம.

(௧௭) இநதமாயைக்கு லக்ஷணமேமெதெனகிற சஙகைககு —

சததுமலலாமல, அசததுமலலாமல, உற்றுபபாாத்தாலிலலாமற போகிறதே லக்ஷணமெனறுததரம

(௧௮) சததைவிட மாயாசத்தி யிலலாவிடடா லசததெனகிற லக்ஷணமாகடடு மெனகிற சஙகைககு —

அசதது மாயா காரியமலலாமற சொருபமல்ல ஆகையினால, கடசததிமண்ணிலேயென்றாலும,ஏகதேசமாக விருககினறாறபோல மாயாசததியும பிரமததினிடததிலே ஏகதேசமாக விருககு மெனறுததரம.

(௧௯) பிரமததினிடத்திலே யிருககினற மாயை எனன செயயுமெனகிற சஙகைககு —

சுவரைபபறறி யிருககிறவாணம சுவரினிடததிலே பலவித சித்திரஙகளைக கறபிததாறபோல பிரமததைபபறறி யிருககிறமாயையும நிருவிகாரததினிடததிலே விகாரததைக கறபிககு மெனறுததரம

(௨0) மாயையினாற கறபிககப்படட விகாரஙகளேதெனகிற சஙகைககு —

மூநதினவிகாரம ஆகாசம அதறகு லக்ஷணம அவகாச மென்றுததரம.

(உக) சததிறகுச சுபாவமெததனை, ஆகாசததிறகுச சுபாவம எததனை யெனகிற சஙகைககு —

உணடென்கிறது மாததிரமே சததின சுபாவம உணடெனகிறதும, சததமு மாகாசததின சுபாவம் சததிலே சததமிலலை. சததினு சததமு மாகாசததினசுபாவ மெனறுததரம.

(உஉ) சததுத்தானே ஆகாசமானல், சததினகுண மாகாசமெனறு சொலலவேண்டுமே யலலாமல ஆகாசததினகுணம. சததெனறு வாதிகள சொலவானேனெனகிற சஙகைககு —

பிரமததினிடததிலே ஆகாசததைதக கறபிததமாயை குணகுணிகளையுந தானுமாருகத திருப்பிவைததது அபபடிப பிரமிபபிககிறது மாயைககுச சுபாவமென றுததரம.

(உரு) இது தெளியுமவழி யேதெனகிற சஙகைககு —

வேதாநதவிசாரம பணணினல, சததினிடததிலே ஆகாசஙகறபிதமானபடியினறை சததைப பிரதானமாகவும, ஆகாசததை யபபிரதானமாகவு மறியபபடுமென றுததரம

(உசு) சத்தைததவிரப புறமபாயிருககிற வாகாசததை யசத்தென றறிகிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

ஆகாசமுணடெனனுமிடததில, உணடெனகிற சொலலினலும, விவேகிததுப × பாரததாற காடடபபடட பொருளைததவிர வாகாசமிலலாதபடியினலும, ஆகாசமசததுததானே யெனறறியென றுததரம

× அறிவினலாராயநது.

இவை மூலசுலோகப்படி இரண்டாம்
சமாதானம்.

விசாரமாவதேதெனனுஞ சஙகைககு —

சதெதென்னுஞ் சத்தமும ஆகாசமென்னுஞ சததமும பரியாய மலல வாயுவாதிகளில் சததானது அநுவிாததித் திருககிறது, ஆகா சமப்படி யநுவிாததிததிருககவிலலை ஆதலா லாகாச மிததையென பதே விசாரமென றுததரம.

(உ௫) ஆகாசங தோறறுகிறபடியினு லிலலையெனப தெப்படி யெனகிற சஙகைககு —

யாதொனறு சததைததவிர அசததாகவிருநதுதோற்றுகிறதோ அவையெலலாஞ சொபபன கஜ முதலியவைபோல மிததையென் றுததரம

(உ௬) இபபடி ஆகாசததிலே சததையுஞ், சத்ததைதையும, பிரித் துக காணகிறபோது ஆகாச மிததை யாவானே னெனகிற சஙகை ககு —

கறபித மாயாகாரிய மானபடியினுற காரணமபோல மிததை யாக வருபபறற தெனறுததரம.

(உ௭) பொயயாயிருககிற வாகாசமும, மெயயாயிருககிறசததும ஏகமாகப பொருநதிச சகலாககுந தேறறுகையாற பிரிததுக காண கிறவழி யெபபடியெனகிற சஙகைககு —

ஜாதிவியகதி போலவும, குணததிரவியம போலவும உடலு முயிரும்போலவும், சததும ஆகாசமும, வேறெனறறியென் றுத தரம

(உ௮) இப்படியறிநதாலும சததும ஆகாசமும, வேறெனறறிய பபடவிலலை அஃதெதனுலெனகிற சஙகைககு —

பூாவமபுததி யேகாகிர மாகாதபடியினுலும், சநதேகததினு லும ஏறவிலலே சாவதானமாயப பிரமாண மூலமாய விசாரிததா லேறுமென றுததரம

(உக) விசாரிததவனுககுப புததியி லெபபடியிருககு மெனகிற சநதைககு —

சததாயிருககிற வஸது அகணடமெனறும, ஆகாசம பரிசசி னன + மான படியினுல மிததையெனறும, புததியிலே திடப்படடிரு ககுமென றுததரம.

(ந0) இபபடி யறிநதவன உலகததாருடனே யெப்படிப்பேசு வானெனகிற சநதைககு —

சததைததானே ஆகாசமெனறு பேசுகிறவனேயும ஆகாசஞ சினமாததிரமெனறு பேசாதவனேயுங கணடவுடனே யாசசரியபபடு வானென றுததரம.

(நக) இபபடி ஆகாசம மித்தையெனறும, சினமாததிரமே சத தியமெனறும பிரிததறிநதபின செயகாரிய மேதெனகிற சநதை ககு —

இந்தஞானததினபடியே வாயு முதலான பூதஙகளினும, சதது பரிபூரணமானபடியினு லெஙகுங காணபபடுமெனறும, ஆகாசாதி பரிசசினன மானபடியினு லெஙகுங காணபபடவிலலை யெனறும, பூதங்களெலலா மித்தையெனறுந திடபபடுதத வேணடுமென் றுத தரம.

(நஉ) பூதங்கள பரிசசின்னமா யெப்படிகாணப்படு கின்றன, பூதஙகட்குச சுபாவகுணமென்ன அனனியகுணமேதெனகிற சங் கைககு —

+ பரிச்சினனம-அடையாளமினமை.

சததினிடததிலே யேகதேசகறபிதம மாயை மாயையினிடத திலே யேகதேசகறபிதம ஆகாசம ஆகாசததினிடததி லேகதேச கறபிதம வாயு வாயுவுணடெனகிறது சததினுடைய அமஸம சத தை விட்டுபபாராததால வாயுகாணுமற போகிறது மாயையினமஸம சததமாகாசாமஸம ஆக இமமூனறும வாயுவிறகுக காரணகுணம சுபாவகுணம பரிசம இததனையிலுஞ சததைபபகுததாற காணுமற போகிறபடியினுல வாயுமிததையென றுததரம

(ருரு) இபபடி வாயுமிததையென றறிநதபின செயகாரிய மே தெனகிற சஙகைககு —

வாயுவிற பததிலொனருயக கறபிககபபடட வககினியு மிததை யெனறே காணவேணடும அககினியுணடெனகிறது சததினுடைய, வமஸம சததைவிடடுப்பாராததா லிலலாமற போகிறது மாயையி னமஸம சததமாகாசததி னமஸம பரிசம வாயுவினமஸம ஆகக காரணகுணம நானகு, சுபாவ குணம ரூபம இததனையுஞ சத்தைத தவிர வேறலலவெனறு காணகிற வாசனை பணணவேணடுமென் றுததரம.

(ருசு) இப்படி யககினியு மித்தையென் றறிந்தபின செயகாரிய மேதெனகிற சஙகைககு —

அககினிககுப பத்திலொனறு கற்பிதம அபபு அப்பு விறகு ரச ததுடனே கூட ஆறுகுணம, அப்புவிற பததிலொனறு கறபிதம. பிருதிவிககுக கநதததுடனே கூட ஏழுகுணமெனறும, பிருதிவியிற பததிலொனறு கற்பிதம பிரமாணடம. பிரமாணடததிற கறபிதம புவனஙகள் புவனஙகளிற கறபிதம சரீரஙகளெனறுமறிநது இதத னையிலுஞ சததைவிட்டுப பாராததால இவைகட்கு சொருபமில்லாத படியினுலுஞ சினமாததிரமெனறு காணகிறதே செயகாரியமென் றுத்தரம.

(௩௫) இபபடித துவிதமெல்லாம் மாயாகறபிதமென றனுதரவு பணணிறை ஶ்ரேஷமிலலையோவெனகிற சஙகைககு —

சகதபேதத்தை நிததியமெனறு நிசசய புததிபணணி, அதது விதததை யனுதரவுபணணின சாஙகியன, கணாதன, பௌததன முதலாயினபேருககுப பிரததியபாயமிலலையெனறால மாயாகறபித மாயிருககிற துவிததததை யனுதரவுபணணிப்போட்டிருககிற நமக குப் பிரததியபாயம் லேசமுமிலலையென றுததரம

(௩௬) இபபடித் துவிதத்தை யனுதரவுபணணிறை பிரயோ சன மேதெனகிற சஙகைககு —

துவிததததிலே யனுதரவுபணணிறு லததுவிததததிலே பததி திடபபபடடுச சீவன முததனுகலாமென றுததரம.

(௩௭) இபபடிச சததையும, அசததையும பகுததறிநதால் சீவ னமுததி யெபபோது வருமெனகிற சஙகைககு —

திடபபட வறிநத வனறே முததியென றுததரம

(௩௮) பிராணன விடுமபோ தநதநிலைமை வரவேணடாமோ வெனகிற சஙகைககு —

அனறனறு கறறபோதம சொப்பனசுழுததி யவஸ்தையிலேமற ந்திருந்தாலும சாககிரதயததிலே தனககுமேல முன்னிறபது போ லப பிராணன போகிற மூாசசையிலே மறநதிருநதாலும ஞானம போகாதென் றுத்தரம.

(௩௯) கறறபோதம பினனையெதனுற போமெனகிற சஙகை ககு —

வேதாந்ததததிறகு மேற்பட்ட பிரமாண மொனறுணடானு லத னுற் போகிறதேயல்லாமற சுழுததி மூாசசையிலே போகிறதலல

ஆகையினு லத்துவித ஞானததிற கொனறினுலும வாதையிலலே யென றுததரம.

ஆனுல இநதப்பஞசபூத விவேகததை விசாரமபணணிச சகல பிரபஞசததையுஞ சினமாததிரமாயககணடு அததுவித நிலேபெறற வனே சீவனமுததன இநதபபிரமாகார நிலேபெறறவனே யொ ருமோகமுமு கிடடாதெனறு பகவானுங கீதையிலே சொல்லியிருக கிருா.

ஏழாவது பஞ்சபூதவிவேகம் முற்றிற்று.

ஆககசசஙகை-௩௯

சிவமயம

எட்டாவது

பஞ்சகோசவிவேகம்.

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், ஏழைகளிடத்திற் கிருபையினாலே பஞ்சகோசவிவேகத்தினால் வெளிதாய பிரமத்தை யறிவிக்குமபடி.

(க) தைத்திரியமெனகிற உபநிஷத்திலே குகைக்குளளிருக்கிற பிரமத்தை யறிந்தால முத்தியுணடெனறு சொன்னதற் காதமே தெனகிற சங்கைக்கு —

தேகத்திற குடபட்டது பிராணன, பிராணனுக்குடபட்டது மனம மனதிற குடபட்டது விஞ்ஞானம விஞ்ஞானத்திற குடபட்டது ஆநந்தம இவவைநதுங குகை. இதறகனனியமா யிருக்கிறவா ஆதமாவென றுததரம.

(உ) இவவைநதையுந தானே யாத்மாவென்று சகலவாதிகளும இவெளிகருஞ சொலலுகையால, இவைகளைத தளளுவ தெபபடி யெனகிற சங்கைக்கு —

பிதா புசித்த அனனவீரியத்தினா லுணடாகையாலும அனனத்தினால வாததிக்கையாலும அனனமயமாகிற சரீரத்தைத தானெனனல கூடாது தேகத்திறகுளளிருக்கினற விந்திரியங்களை யேவுகினறவனுயப பல தாரதனமியத்தினாற றிரிசிய § மாக விருக்கினற பிராணமயனையுந தானெனனகக்கூடாது தேகத்திலே நானெனகிற புத்தியும வீடுமாடுகளிலே எனதெனகிற வபிமானத்தையும பணணிக்கொணடு காமககுரோத முதலான வவஸதைகளி லுழலககணட

---

§ திரிசியம-காணபபடுவது

மஞ்ஞெயயனேயுந் தானெனனககூடாது காயசசினவிருமபினுணடை போலச சாககிரததில நாசிகைபரியந்தங கலநதுநின்று சுழுததியி லணைநதுபோகினற விஞ்ஞான மயனேயுந தானெனனக கூடாது புணணிய போகததிலுஞ் சுழுததியிலும அநதாமுகமா யாநநதப பிர திவிமபததுடனே கூடிக் கணபபோதிலே நஷ்டமாயபபோகின்ற வாநநதமயனேயுந தானெனனககூடா தென றுததரம.

(ஙு) இபபடி யிநத வைந்துமே ஆதமாவலலவென்று போனுல இதற கனனியமாக ஆதமாவை வேறெகாணேமெனகிற சஙகை ககு —

பஞசகோசஙகளே யதறகுச்சொனன லக்ஷணததுடனே தோற் றுவிதது அபபாலினி யொன்றுங காணேமென் றிருககிற விமபசை தனனியமே ஆதமாவென றுத்தரம

(சு) இநதப பஞசகோசஙகளே ஆதமா கணடால ஆதமாவைக காணகிறவ ராரெனகிற சஙகைககு —

சுதசிதத சைதனனியமாயிருககிற வாத்மா, சடஙகளேயெலலா மறிவா தாம சடமாகாதபடியினுல ஒனறினுலுமறியப படாரென றுததரம.

(ஞ) அறிவாயிருநதும,ஒனறினுலு மறியபபடாதபோதேஆதமா அறிவெனப தெபபடி யெனகிற சஙகைககு.—

* வெலலநதிறகுத தனனுடைய ரசந தனனுல நுபவிககபபடா திருநதாலும அனனியமாயிருககிற விநதிரியஙகளினு லநுபவிககப

[இதுமூலபாடம்]

* மதுரசுபாவமா யனனியஙகடகு மதுரஙகொடுககுய வெலல ததிறகு அனனியஙகளால மதுரஞ சயபாதிககவேணடுமெனனும சஙகையினறும அனறியும தனககு மதுரஙகொடுககும மறறொரு பொருளுமினறும ஆயினும வெலலததிறகு மதுரம சுபாவமபோல என்று மூலபாடம

பட்டது கொண்டு, மதுரஞ் சுபாவமென்றதுபோலச் சகலத்தையு மறிகின்ற ஆத்மாவிற்குத் தான் அறிவென்பதற்குச் சந்தேகந்தேவை யில்லையென் றுத்தரம்

(சு) அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோவெ ன்கிற சங்கைக்கு —

இந்த விருவகையுமல்ல. இதற்கப்பாற்பட்டது பிரமமென் றுத்தரம்.

(எ) இப்படியிருந்தா லவனை யறிவதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு —

எனக்கு நாக்குண்டோ இல்லையோ வென்கிற சொற்போல அறிவாயிருந்தும், அறிவெப்படி யிருக்குமென்று கேட்டவனுக்கு லச்சையில்லையோ வென் றுத்தரம்

(அ) அஞ்ஞானியா யிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வர வழி யாதென்கிற சங்கைக்கு —

அறிவின்ற காணபித்தவெல்லாஞ் சடமாய்ப்போனாலும நிசதி யபோதமாயிருக்கின்ற வறிவே, பிரமமென்று காணவேண்டு மென் றுத்தரம

(கூ) இந்த, அறிவாயிருக்கிற வாத்மாவே பிரமமானால் சச்சிதா நந்தமென்கிற லக்ஷணத்திலே சித்தில்லாத லக்ஷணத்தை யேன்சொ லலவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு.—

இப்படி யறிவாயிருக்கிற தான் எப்போது முண்டென்றிருக்கை யினாலும், ஒருகாலத்தினுமில்லையென்று போகாதபடியினாலும் ஆத்மா சத்தென்பதுகூடும். மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற காலதேசவஸ்துக் களை யாத்மா கடந்தபொருளானபடியினா லிந்தமூன்றினாலும் வாதை யற்றது ஆநந்தமென்பது கூடுமென் றுத்தரம்.

(க0) இபபடிககொத்த ஆதமா வெபபடிககொததவரெனகிற சஙகைககு —

இநதிரியஙகடகு விஷயமாகாதபடியினலே இபபடிககொததவ ரெனறு சொலலககூடாது தானுக விருககிறபடியினலே அபபடிக கொததவரெனறு பரோக்ஷமாகவுஞ சொலலககூடாது இபபடி யிரு வகையினுலுஞ சொல்லபபடாதவரே ஆதமாவென றுததரம.

(கக) இபபடியே நிரணயமானுல இவன சீவனெனறும, இவன ஈசுரனெனறும, மஹாவாககியததினு லிருவகைககு மைககியம வநதால மோக்ஷமெனறுசொனன வேதவாககியமெபபடிக கூடுமென கிற சஙகைககு —

ஒரு புருஷனுககுப் புததிரபௌததிராதிகளைக்குறிததுத தகப் பன பாட்டனெனறுவநத இரணடுநாமமும, அநதவுபாதிக லிலலா விடடா லிலலாமறபோகினறுறபோல மாயை யவிததை யெனனப படட இரண டுபாதியினலும, ஈசுரனெனறுஞ, சீவனெனறுஞ சொ லலபபடடது ஒருபிரமததைததானே உபாதிமிததையென றறிநத வுடனே சீவனுமலல, ஈசுரனுமலல, நாமபிரமநதானே யெனகிற வையம வருமென றுத்தரம.

(கஉ) இப்படிககொததஞானததிற்குப்பலனேதெனகிறசஙகைககு

இபபடி யாதமாவே பிரமமெனறு பஞசகோச விவேகததினுற பகுததறிகிறவன தானுகவிருககினற பிரமததிறகுச சமசாரமில்லை யெனகிற வேதவாககியபபடிக்கு முததனுயப பிரமமாகவே யிருபப ன இவனைக காலததிரயததிலும சமசாரநதொடராது இதுவே பல னென் றுததரம

எட்டாவது பஞ்சகோசவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகசசஙகை-கஉ

௨

சிவமயம

ஒன்பதாவது

துவிதவிவேகம்.

ஸ்ரீ விததியாரணணிய ஸவாமிகள உலோகாநுககிரக நிமிதத மாயத துவிதவிவேகஞ சொலலுமபடி

(க) துவிதமெததனைவிதமா யிருககுமெனனில.—

ஈசுரனாற சிருஷடிககபபட்ட துவிதமெனறும, சீவனாறசிருஷ டிககபபடட துவிதமெனறும, இரணடுவிதமாக விருககும இதனி றபஞசீகரணம பணணின ஸதூலபூத பெளதிகபரியநத முணடான தததுவமெலலாம ஈசுரசிருஷடியெனறு சொலலபபடும அதறகு மேறபடட சாககிரமுதல, சீவன முத்திபரியநத முளள அவஸதை களுடைய கறபனையும, அநதநத அவஸதையிலே யுளள ஜாதிவாருணு சிரம லெளகீக முறைமைமுதலான சகலகறபனைகளுஞ சீவசிருஷ டியெனறு சொலலபபடும

இவைகளும ஈசுர கறபனையாலுய பிதாவினா லுணடாககப படட பெண, அனனியனையவநத போகபததாவுககுப போககறப னைக கிடமானாறபோல நலலது பொலலாததெனறு போககறபனைக கே யிடமாயின ஆகையா லிவையெலலாஞ சீவசிருஷடியெனறு சொலலபபடும.

(உ) ஈசுரகாரியமுஞ சீவனுடையபோகமும, ஈசுரசிருஷடியெ னறும, சொலவதெபபடியெனனில்.

ஈசுரனுற சிருஷடிககபபடட மண, பொன, பெண முதலான வைகளினுல இதுவெனககககபபட்டதெனறு ஒருவனசநதோஷிககிருன இதுநமககககபபடாமற போயிறறெனறு ஒருவன கிலேசிககிருன விரததிவநதவன உபேக்ஷை § யாயிருககிருன, இபபடியும அபபிரியம, உபேக்ஷையெனறு மணமுதலானவைகளிலே காணபபடுகிற மூன றகஙகாரஙகளுமறறுத தன சுபாவததிலிருநததே ஈசுரசிருஷடி மாதா உடனபிறநதாள பாரியெனறு வெகுவிதாகாரமாகத தோறறுகிற ஒருபிணடநதானே ஈசுரசிருஷடி அதைககுறிததுணடான அநேகாகாரஙகளும அநத வாகாரததிறகேறக அவனவன மனதிலே சஙகறபிதத சமுசாரமுஞ சீவசிருஷடியென றறிக.

(௩) பிராநதியினுலுஞ சொபபனததினுலும மனோராசசியமாக ககறபிககபபடட அநதஃகரண கறபனையெலலாஞ சீவசிருஷடியாகடடும சாககிரததில பிரமாணததினு ற பிரமாதாவினுல அறியபபடட பிரமேயஙகளெலலாஞ சீவசிருஷடியெனபது கூடாதெனகிற சஙகைககு —

உலோகத்திலே சகலபதாாததஙகளையுந தோறறுவிககிற வெயயில அநதப பதாாததததினபேரிலே விழுநது அவைகளை யாவரிதது அநதப பதாாததததைதயடைநது அவைகளைத தோறறுவிககிற போலச சாககிரததில ‡ பிரமாதாவிடததி னினறு முணடான பிரமாணபிரமேயததைதயடைநது அவைகளினுகாரமாய அவைகளின ஞானததைத தளளி அவைகளைத தோறறுவிககையினு லிபபடிச சஙகறபிககபபடட சிததவிருததிப பிரபஞசமெலலாஞ சீவசிருஷடியேயலலாமல ஈசுரசிருஷடியெனறு சொலலககூடாது இபபடிச சிந

§ உபேடக்ஷை-அசட்டை

‡ பிரமாதா எனறது-அநதககரணம பிரமாணம-எனறது-அநதஃகரணததினவிருததி. பிரமேயமெனறது-கடாதி.

தாநதமாயுளளவில பாாககிறை விஷயமெலலாம ஈசுரசிருஷடியும சீவசிருஷடியுமாககூடி இரணடிரணடாக விருககும அதில ஈசுர சிருஷடியான விஷயம, சிதாபாசனைலறியபபடும சீவசிருஷடியான விஷயம, சாக்ஷிஞானததினை பிரகாசிககபபடும இப்படி ஈசுரசிருஷ டியும, சீவசிருஷடியும, பிரிபடடுத தோறறினவுடனே சீவசிருஷடி யைத துடைத்தடககவேணடும. அதுவேமனோநாசமெனறும, வாச னக்ஷயமெனறும, சீவன் முததி வருகிறதறகுச சாதனமாகவும சொ லலபபடு மென றுததரம

(ச) ஈசுரசிருஷடி சீவன்முததி வநதாலும நாசப்படாம லிருக கிறுறபோலச சீவசிருஷடியுமிருநததனை சாக்ஷியாயிருககிற நமககு ஹானியேதெனகிற சஙகைககு —

சுகதுககாதி சம்சாரமெல்லாஞ சீவசிருஷ்டி மூலமேயலலாமல் ஈசுரசிருஷ்டியினை சமசாரம அறபமும வருவதிலலையே இந்த வாத ததிலே சமசயமுண்டானைல அநவயவெதிரேக யுததியினைல் விளங கசசெயவிககிறோம் அஃதெஙஙனெனனில ஈசுரசிருஷடியுணடோ சமசாரமிலலையெனகிறது வெதிரேக யுததி இரணடும ஒததுவரவே ணடும ஒததுவராாவ எஙகே தடைபடடதெனறால், சமாதி, சுழு ததி, முதலானவேளையிலே ஈசுரசிருஷடி யுணடாயிருக்கையிலும, ஒருவருககுஞ சுக. . .ாதி சமசாரமிலலை, ஆகையால அநவயயுததி தடடுப்படடது பிரளயததில ஈசுரசிருஷடி யடஙகலும வெதிரேகி ததுபபோயிருககையிலும ஒருததருககுஞ சீவன்முததி வாராதபடியி னைல வெதிரேகயுததி தடடுபபடடது. ஆகையால் ஈசுரசிருஷடி சம சாரததிறகு மூலமெனனககூடாது சீவசிருஷடியே சமசாரததிறகு மூலமெனகிறது அநவயம, சீவசிருஷடி யொழிநதவிடத்திலே சம சாரமிலலையெனகிறது வெதிரேகம. † இநத விரண்டும ஒததுவநத

† வெதிரேகம-எதிாமறை

ே தே பிரமாண்ம அஃதெஙஙனமெனனில, ஈசுரசிருஷடியானவெளி பபிரபஞச மொழிநதிருககையிலும சொபபனததில சீவசிருஷடி அந வயிததது கொணடு சுகதுககாதிசமசாரமும அவவிடததிலே அநவயி ககக + கணடோம, சமாதிசுழுததி முதலானவேளையில ஈசுரசிருஷ டியான பிரபஞசமிருக்கையிலுஞ சீவசிருஷ்டியான வநதககரண கற பனை வெதிரேகிததது கொணடு சுகதுககாதி சமசாரமும வெதிரேகி த்துககாணபபடடது ஆகையால சீவசிருஷடியே சகலசமசாரததி றகு மூலமென் றுதத்ரம

(ரு) இரணடு சிருஷடியுஙகூடி விளஙகுகிற சாககிராவஸதை யில சீவசிருஷடி யொழிநதவனே சீவனமுததன இனனமொருயுத தி யேதெனகிற சஙகைககு —

தனககணணிற காணுமற றூரதேசததிலே நெடுஙகாலந தன பிளளை யிறநதுபோயிருககையிலும, நமமுடைய பிளளையிருககிரு னெனகிற சீவசிருஷடியிருநது சுகததைககொடுததது அநதககாலத தில ஒருவனவநது உனபிள்ளைசெததானெனறு சொலலககேடடுநம முடையபிளளையை யிழநதோமென்று சீவசிருஷடி மாறினவுடனே துககத்தைககொடுததது. அவன செததுபபோயிருககையிலும அநத வார்த்தையைககேளாம லிருந்தகாலமெலலாஞ சீவசிருஷடியிருநது சுகததைககொடுததது ஆகையினுற சகலபிராணிகளுககும பநதபப டுததுகிறது அநதககரணப பிரபஞசமே யலலாமல ஈசுரபபிரபஞச மலல ஆகையால் அநதக்கரணப பிரபஞசமாகிய சீவசிருஷடியைத துடைததடககவேணடுமென றுததரம

(சு) ஆனுல, அநதககரணப பிரபஞசததிறகு முனனிலையான மூலம, ஈசுரசிருஷடியானயடியினுல ஈசுரசிருஷடியொழிநதபினபே அததுவிதமவரவேணடுமெனகிற பரவாதி * சஙகைககு —

* பரவாதி-அநகியசமயி

+ அநவயிகக-தோறற.

சீவாகளுடைய யுததியோகததிஞலே ஈசுரப்பிரபஞ்சம அழிப் பதுமலல சிருஷடிப்பதுமலல, ஈசுர சஙகறபததினபடியே உணடா கிறது அவருடைய சஙகறபததினபடியே பிரளயததிலே ஈசுரசிரு ஷடியெலலா மொழிநதவிடததிலேயும அததுவிதமே ஒருவருககுங கூடாதபடியிஞலே சாஸதிரமுதலான மோக்ஷசாதனஙகளைககொண டு ஈசுரசிருஷடிநடககிறகாலததிலே தானே அதவைதஞானததிறகு விரோதியாயிருககிற சீவசிருஷடியைமாற்றி அததுவிதயபெறலாம ஆனபடியிஞலே அதுநமககுச சாதனமுமாம அதுநமமாலே அழிக கபபடுகிறதுமலல இபபடி ஈசுரத துவிததததிறகுஞ சீவத்துவிததத்தி றகும சொலலபபடடது ஆகையால ஈசுர சிருஷடி நமமாலழிககப படாதெனறுததரம

(எ) சீவத துவிதம் பநதபபடுததுமெனகிறபடியிஞற சீவததுவி தமின்னபடியெனறும, அதனையழிபப தினனபடியெனறும, பிரமா ணமாகச சொலலவேணடுமெனகிற சஙகைககு —

சாஸதிரீயமெனறும அசாஸதிரீயமெனறும் சீவததுவிதம் இர ணடுவிதமாகவிருககும அதிலே சாஸதிரீயமாவது, வேதாநதசாஸதி ரஞசொனனபடிகேடடு மனதிலே நிரணயிதத தததுவசிததாநதயுத திககிரமமுதலான அநதககரணபபிரபஞசம அசாஸ்திரீயமாவது, சாஸதிரததைககடநது பிரபஞசததைப பிரமாணமாக வெணணி அ நதககட்டினபடியே நிரணயிககினற அநதககரணபபிரபஞசம இது தீவிரமெனறும் மநதமெனறும இருவகையாகவிருககும. இதனிற காரியபரியநத நடககிற காமககுரோதாதிப் பிரபஞசந தீவிரமென்று சொலலப்படும பிரவிருததியறறுப பிரபஞசததைககுறிததுச சஙகற பிககிற மனோராசசியப பிரபஞசமெலலாம மநதமெனறும சொலலப் படும இநத விருவகையும காணவேணடுமெனகிறவன சிரவணததி றகுவருமுனபே சாதனமபயாசிககிற காலததிலேதானே தவிாகக

வேண்டும இல்லையேல கேளவியில சிததமஒருமியாது ஆறுறகேள விமுடியுமட்டுந தவிாநது திடமானபிறபாடுதான அசாஸதிரீயப பிர பஞசமவாலாமோவெனனில, வரலாகாது. வநதால சீவனமுதது கூ டாது ஆதியிலே தவிாநததுஞானம வேணடுமெனறும, அறிநதபின தவிருகிறது சீவனமுததிககாகவும, ஆகையால ஞானமவநதபின அந தககரணப பிரபஞசததைதத தவிராதிருநதால காமாதிப பிரவிருததி யிலே முயனறு சுகதுககாதிகளிலே பநதபபடுகிறவனுககு நிரநதரம நிததியமுததனுய நிரதிசயாநநதமா யிருககிறவன நானெனறு நிலலா மல மறைபடுகையினுலே சீவனமுததிகூடாது சீவனமுததி வேண டாம பிரமசொரூபமான அவஸதாததிரய சாக்ஷியே நாமெனறு பிரி ததறிந்தபேதே முததியெனகிற சாஸதிரமே போதுமெனனில, இபப டிவநததுகொணடு சநதோஷிககிறவனுலே குருசநநிதானததிலே வேதாநதசாஸதிர சிரவணமாததிரம பணணினதுகொணடு சுவாகக முணடெனகிற சாஸதிரமே உனககுபபோதுபென றுததரம

(அ) அசுராதி பீடைகளும புணணியட்சயம வந தெரிநதுவிழு கிறபோகஙகளையுஙகணடு சுவாககததி லிசசை யிலலைமெனகிற சங கைககு —

எழுபததொரு சதுாயுகம ஆநநதபோகமபுசிககிற சுவாககததி லொவவொரு காலததிலே வருகிற அரசு பீடைகணடதிலே வெறு ப்புவந்து சுவாககம வேணடாமெனகிற உனககு அனநதகோடி செ னனமரணுதி சமசாரததிறகு மூலமான அநதககரணபபிரபஞசமுந தவிாநது சீவனமுததியபபியாசிககவேணடும இறறைவரைககுங கே டடவேதாநத சாஸ்திரஙகளுககெலலாந தாறபரியம, சாக்ஷியே நா னெனறு பறறின புததி மாறும லிருககவேணடுமெனறும சரீராதிக ளிலே நானெனகிற புததிவாராமல மறிககவேணடுமெனறும அதை கதொட டபிமானததிற கிடமான அகிலபபிரபஞசமும மெயயென

றபாராமற பொயயெனறு திடமபணணவேணடுமென்றாகா குவிதது படியினால, இபபடிககேடட வாததததைவிடடுபபோடடு இதறகு விபரீதமான அசுததபுததியையப பணணிககொணடு அசாஸதிரீயப பிரபஞசந தவிரமாடடேனெனறால அபபியாசிதத சாஸதிரம வாககிலே பாததிரங கிளிபபிளளைககுச சரியாய அசுததப பிரவிரததியினாலே தததுவஞானியுய நாயுஞ சரியெனறவரும. இயமாததிரமுமலல மூனறு விறகைறவரையுஞ சமசாரததிலே பநதபபடுததினது. தனனநதககரணதோஷமெனறே யுளளுவது. இப்போது தததுவஞானமபபியாசிததுஞ சீவனமுததிவேணடாம அந்தக்கரணபபிரபஞ்சமே கைவிடப்படாதெனறால இவன கற்றஞானமென்ன, செயகிற அக்கிரமமெனனவென றெலலாருடைய வநதககரண தோஷததினாலும பநதபபடுவன ஆகையால, அநதககரண கறபனையை நனறாயத தவிர்ந்து சாக்ஷியே நானெனறு நினறு அந்தககரணத்தைச சாக்ஷியிடததிலுனறிககொணடு சரீராதிசகலசமசாரததையுமறந்து சகலலோகததிலும படடினததுப்பிளளையைபபோலப பூசிதையடைநது ஆநந்தாவரணததைத தளளிச சீவனமுததியான பரபபிரம மாகலாமெனறுததரம.

(கூ) இப்படிச் சீவசிருஷடி பநதபபடுததுமானாற் றீவிரபபிரபஞ்சததைக கைவிடுகிறோம காரியததிறகு வாராதமநதமிருநதது கொணடு ஹானியேதெனகிற சஙகைககு'—

மனோராசசியம் சகல பிரபஞசவிருததிககுந் திடப்படடவஸதுசநதானமான பீஜமானபடியினாற ஜெனனமரணததிறகு மூலமெனறறிந்ததுமனோராசசியததை முந்தித் தவிககவேணடும இப்படி இருமையைககொண டிருமபை இராவுகிறாறபோலச சாஸதிரீயப பிரபஞ்சததைககொண டசாஸதிரீயப பிரபஞச மிரணடையுந தள்ளிப பினபு பிணஞசுடுதடிபோலச சாஸ்திரீயபபிரபஞசததையுந தவிரநது தானே தானாயததிடபபட்டதே சீவனமுததியென றுததரம.

இப்படிச சாஸதிரீய மசாஸதிரீய மிரணடையுந தவிாநது தா ேனதாகிய அிலசசலறறினறவிடஞ சீவனமுததி ஆதலா லிநதப பிரகரணததில ஜீவசிருஷடியை ஈசரசிருஷடியினினறும விவேசன மபணணிக காடடபபடடதெனறறிக.

ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகசசலோகை-கூ.

சிவமயம்.

பத்தாவது

மஹாவாக்கிய விவேகம்.

ஸ்ரீ வித்தியாரணணிய ஸவாமிகள, லோகோபகாரமாய் மஹா வாககிய விவேகஞ் சொலலுமபடி.

(க) மஹாவாககியமெனப தெததனையெனகிற சஙகைககு —

நாலு வேதஙகளினும, முடிநதபொருளையே சொலலுகிற நாலு மஹாவாககியமென்று சொலலப்படுமென றுததரம.

(உ) அதறகாதத மெப்படி யெனகிற சஙகைககு —

ஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமெனறு இருககுவேதஞ் சொலலாநின்றது நானே யநதபபிரமமெனறு யசுர்வேதஞ் சொலலாநின்றது நீயதுவாகினறாயெனறு சாமவேதஞ் சொலலாநினறது இந்தவாதமாவே பிரமமென றதாவண வேதஞ்சொல்லாநினற தென றுததரம்.

(ங) இருக்குவேதததிறசொனன வாததமெஙகேயிருககிறதென கிற சஙகைககு —

யாதோரறிவினாற் சததமுதலான விஷயஙகளையு மறியப்படுகிறது அநதபபோதமே பிரமமென றுததரம

(ச) இபபடிககொத்த பிரமமெததனை யுண்டெனகிற சஙகைககு —

மும்மூாததிகண முதலான தேவதைகளிடத்திலும, மநுடா மிருகமுதலான விடஙகளிலுஞ, சைதனனிய மொனறேயொழிய விரணடிலலையென றுததரம

(ரு) இபபடி மூநதின வாககியததிலை ஞானநிாணய மாஞல, மறற மூனறு வாககியததிறகு மாததமேதெனகிற சஙகைககு —

பரிபூரணமா யிருககிற பரமாதமாவே, இநததேகததிலே புத திககுச சாக்ஷியாயிருககிற சைதனனியம இபபடிததாஞக விருக கிற பிரமமே அஹமெனறு யசுாவேதஞ சொலலாநினறது சீவனு டைய தேகேநதிரியாதிகட கப்பாற படடிருககிறவஸது, இநதபபிர மமானபடியிஞலே, நீயே சகதகாரணப பிரமமெனறு சாமவேதஞ சொலலாநினறது இபபடிச சுயமபிரகாசமாக விருககிற வாதமா தா ஞே பிரமமல்லாமல வேறொனறுமலலவென றதாவண வேதஞசொ லலாநினறதென றுததரம

பத்தாவது மஹாவாக்கியவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகசசஙகை-ரு.

சிவமயம்

பதினோராவது.

யோகாநந்தம்.

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் தீபிகாபஞ்சகம், விவேகாபஞ்சகம் ஆகப் பத்துஞ்சொல்லி இந்தப்பத்திலுஞ் சொன்னபடி பிரமத்தைப் பகுத்தறிந்தவன் சகலதுக்கமும் போய்த் தடையற்ற வானந்தத்தை யடைவனென்கிறதை ஆநந்தபஞ்சகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி

(க) பிரமஞானத்தி விந்த விருவகைப் பிரயோசனமு முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது? அந்தஞானாநந்த மெத்தனைவிதம்? கெதமித்தையடைந்தவராா? எப்படியடைந்தார்கள்? அநுசவடைகிற பிரமமெத்தனை லாநந்தமாயிருக்கும் என்கிற வைந்து சங்கைக்கு.—

பிரமவித்துப் பரத்தையடைவன் ஆத்மஞானி சகலசோகமுங் கடப்பன் பிரமரசம் புசித்தவனுக்கேயாநந்தம் மற்றவனுக்கில்லை சகலத்தையுந் தானாயக்கண்டவனுக்கே பயம்போம். தொய்த*மாய்க்கண்டவனுக்கே பயம் பிரமாநந்தத்தையறிந்தால், ஒருக்காலுமொன்று நிமித்தமாயும் பயமில்லை. ஞானியைக் காமாக்கினிகிட்டாது பிரமத்தை யறிந்தவுடனே சகலபாசமு நசிக்கும். பரத்தையறிந்தால் இருதயக்கிரந்தியும் சகல சந்தேகங்களும் வெந்துபோம். ஞானிக்கொருக்காலும் ஜெனன மரணாதிகளில்லை. பிரமத்தை யறிந்தவன்

---

* தொய்தம்—துவிதம்.

பிரமமே யாவனென றிப்படி முழஙகுகிற வேதபுராணஙக ளெலலா ம பிரமாணம.

பிரமாநந்தம், வித்தியாநந்தம், விஷயாநந்தம், என்று ஞானநத மூனறுவிதமாயிருககும

முன வருணனிடததில பிருகுகேடடுபபெறறா. சனறகுமார ரிடததிலும நாரதா பெறறா.

சகலரும் ஆநநதததிலே பிறநது ஆநந்தததிலேயிருந்து ஆநந்த மாத்திரமாய மிஞசுகையிஞலே, நாமே அததுவிதாநத மெனகிற வழியாக வடைநதாாகள

திரிபுடியில்லாதபடியிஞல, பிரமமேயாநநதமெனபதென றுத் தரம.

(உ) திரிபுடியாவதெது, திரிபுடியிலே யெபபடிச சுகமிலலை யெனகிற சஙகைககு —

விஞ்ஞான மயனெனகிற ஞாதுரு ☉வும், மனோமயனெனகிற ஞானமும, விஷயஙகளெனகிற ஞேயமும திரிபுடியெனபது விஷ ஙகலநத தேனபோல இநததிரிபுடியிலேவருகிற விஷயசுகம, ஆயிரந துககததோடே கூடினது கொணடு சுகமலலவென றுததரம.

(ங) அததுவிததததிலே யெபபடித திரிபுடியிலலையெனகிற சங் கைககு —

பூதோற்பததிககுமுன அகணட ஆநநதமானது சமாதி சுழுத்தி மூாசசைபோலத திரிபுடி யறறிருககுமென றுததரம.

☉ ஞாதுரு-காணபான ஞானம-காடசி ஞேயம-காணபபடு பொருபபு.

(ச) இப்படியானற் ஜேயத்திலே யானந்தமில்லாததுபோல அத்துவிதத்திலும் ஆநந்தமில்லை உண்டானால் அநுபவிக்கவேண்டும் அதற்கங்கே திரிபுடியுமில்லையென்கிற சங்கைக்கு.—

திரிபுடியற்றவிடத்திலே அதஜேயதமென்றும், அநிலாநந்தமென்றும் இரண்டில்லை அதஜேயந்தானே ஆநந்தசொரூபமென்றுத்தரம்

(ரு) அப்படிக்கொத்த வாநந்த முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

தானுகத்தோற்றின வஸ்துவிற்குப் பிரமாணந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(சு) அதஜேயதாநந்தந் தானயத் தோற்றுமென்கிறது செளகாமாத்திரமே யொழியக் காணப்படாதோ வென்கிற சங்கைக்கு —

சுழுத்திபோல அறிகவென் றுத்தரம்

(எ) சுழுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தந் தானுக விளங்குகிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

சுழுத்தியிலே யிந்திரியமும் × திருஷ்டாந்தமும் இல்லாமல் விருக்கையிலும் நான் சுகமாயிருந்தே னென்கிற வுன்னுடைய வநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்

(அ) சுழுத்தி யாநந்தமல்ல, விக்ஷேப துக்கமில்லாததுகொண்டு சுகமென் றுரோபிக்கிறீ ரென்கிற சங்கைக்கு —

சுழுத்தியிலே சுகமேயில்லாவிட்டால், பாய தலையணை முதலான சாதனமேன் றேடுகிறார்களென் றுத்தரம்

திருஷ்டாந்தம் என்றது-அன்னியன் சுழுத்தி.

(கூ) துக்கம்போகத்தக்கனவாகப் பாயத் தலையணை தேடுகிறதே யல்லாமல் சுழுத்தியிலே சுகமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு —

அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்கும் பாய் தலையணையைக் கண்டவுடனே துக்கம்போகவேணும் அப்படியுங்காணோமே ஆகையினாலே நித்திரைக்குச் சாதனமேயல்லாமல் ஆநந்தத்திற்குச் சாதனமல்லவென் றுத்தரம்

(க0) ஆனால் சுழுத்தி யாநந்தத்திற்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு —

ஜாக்கிர முதலான விக்ஷேபத்திலே † நொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத்மாவை நாடினவுடனே அதிலேஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கும், அந்தவாநந்தத்தை யநுபவிக்கையினாலே ஒரு துக்கமுந் தோன்றாது ஆகையினாலே, சுழுத்தி யாநந்தமாகவேணும் இல்லாதிருந்தாற் சகலருக்கு நாட்டமாகாது வேதத்திலே ஐந்து திருஷ்டாந்தமுஞ் சொல்லாதென் றுத்தரம்

(கக) சுழுத்தி யாநந்தமென்கிறதற்குச் சுருதியிற்சொன்ன திருஷ்டாந்த மைந்துமேதென்கிற சங்கைக்கு —

வல்லூறு, பருந்து, குழந்தை, மஹாராஜா, மஹாபபிராமணனென் றுத்தரம்

(கஉ) இந்த வைந்து மெந்தவிதத்திலே திருஷ்டாந்தமென்கிற சங்கைக்கு —

கயிற்றிலே கட்டுப்பட்ட வல்லூறு எந்தத்திக்கி லோடினாலுந் தனனிலையிலேவந் திளைப்பாறு மதுபோல, ஜீவோபாதியான மனமும் புண்ணிய பாவங்களைப் புசிக்கச் சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்தி

† விக்ஷேபம்-கலக்கம்.

லுஞ சுழனறு சுழுததியிலே உந்து சுகமடையவேண்டும பருந்தான து கூட்டிலே விழுகிறபோ ததிவேகமாய விழுகிறுறபோலச சீவனும, ஒனறினலு மறிபடாமற சுழுததிச்சுகததை நாடிகையினலே சுழுததி ஆநநதமாகவேணடும முலையுணடு மஞசததிறகிடககிற குழநதை ராகததுவேஷ மிலலாதபடியினலே ஆநநதமாயிருபபதுபோல ராகத்துவேஷ மிலலாத சுழுததியும ஆநந்தமாகவேண்டும சகல பூமியுந தனவசமபணணிககொணட விராஜா, பினபு திருபதனயிருககிறுறபோல திருப்தியாயிருககிற சுழுததியும ஆநநதமாகவேணடும. ஜீவனமுததனயிருககிற மஹாபபிராமணன, இனிக கறகவேணடியதிலலையெனறு கவலை கெட்டிருககிறுறபோலக கவலையிலலாத சுழுததியும ஆநநதமாகவேணடு மென றுததரம.

(கரு) இபபடிச சீவன முததியடைந்து பநதம்போனவனுககுச சுகமேயலலாமல மறறபபேருககுச சுகமிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

நனருக விடுபட்டவனுககும ‡ நனருகப பநதபபட்டவனுக்குஞ * சுகமுணடு, நடுநாட்டனுககுச சுகமிலலையென றுததரம.

(கசா) சுழுததியிலே யிதர வியாபாரமேன றெரியவிலலையென கிற சஙகைககு —

ஸதிரீயாலே தழுவப்பட்டவனுககு வீட்டுககாரியமும் வெளியில நடககிறகாரியமுந தெரியாததுபோலச சுழுததியாநநதததிலமுந தினவனுககு நாடியிறகுட சொபபனமும வெளியிற சாககிரப பிரபஞசமும இருககிறதுந தெரியாது. எழுநதிருநதபின சுகமாயததூஙகினேன ஒனறுமறியே னெனகிறதினலே அநத வஞ்ஞானமும ஆந

‡ விடுபட்டவன-முக்தன

* பநதபபட்டவன பெததன.

ந்தமயமுங் காணப்படுகிறது மனோமயனும் விஞ்ஞானமயனும் அஞ்ஞானத்திலே யழுந்தினவேளை ஆநந்தமயனென்று சொல்லப்படும். இப்படி அஞ்ஞானவிருத்தி சூக்ஷுமமென்றும், மனோவிருத்தி ஸ்தூலமென்றும், வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(கரு) இப்படிப் பிரமாநந்தத்தி லேகமாயழுந்தியிருந்த ஜீவன் விக்ஷேபத்தி லேன் விழிக்கிறானென்கிற சங்கைக்கு —

ஜென்மாந்தர காமசத்தினாலே விழிக்கிறான். விழித்தும் அவ்விடத்துப் பக்ஷபாதம் விடாமற் சற்றுப்போது நிர்விஷயமாயிருக்கிறான். பின்பு, காமங்க ளதைமறந்தகடித் திழுத்துப்போகிறது. ஆகையினாலே, நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும் பக்ஷபாத மிருக்கிறபடியினாலே ஆநந்தமே பிரமமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கசு) சும்மாவிருக்கிறதும் பிரமாநந்தமானால், சோம்பலும் பிரமாநந்தமாகவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

வேதமறிந்தவனுக்குத் தானங்கொடுக்கிறார்களென்கிறதைக் கேட்டு வேதம் நானறிந்தேனெனக்குத் தானந்தாவென்கிறவனைப் போல நீயும் பரியாசஞ்செய்கிறாய். குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தையுமறியாராலே பிரம மறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(கஎ) வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாற் போதாதோவென்கிற சங்கைக்கு —

அர்த்தமறிந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(கஅ) விற்பத்தியினாலே ஆத்மயாத்தத்துக்கொண்டாற் போதாதோவென்கிற சங்கைக்கு —

சாக்ஷாத்காரம் வந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(௧௯) இனி, எப்போது சாக்ஷாத்காரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு —

இருசாத்தனுக்குமளவுங் குருவை யுபாசித்தால் வருமென்றுத்தரம்.

(௨௦) குருவை யுபாசித்தாலெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு —

அப்பா விஷயங்கிடைத்தமனதியிலே வருகிற வாசனைகளத்தனையும், விஷயம் லபித்து விஷயவாசை யொழிந்தபின், அந்தர்முகமனோவ்ருத்தியிலே பிரதிபலிக்கிற வாநந்தங்களையும், உன்னுடைய சுபாநந்த வாசனையல்லாமல் வேறல்லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பாரென்றுத்தரம்.

(௨௧) சுபாவானந்தமானது பிரதிவிம்பானந்தத்தையும், வாசனானந்தத்தையும், எப்படிச் செனிப்பிக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு —

சுருதி யுக்தி யனுபவத்தினாலே சுழுத்திகாலத்திலே தானே பிரமானந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலும் அவ்விடத்திலே பிரியமோதாதமாகிய வானந்தம் இருதயத்தைவிட்டுக் கண்டத்திலே வந்து சொப்பனத்திலே விஞ்ஞானமயராவார் நேத்திரத்திலே வந்து சாக்கிரத்திலே காயசகின விருயபிலுணடைபோலத் தேகமெல்லாம் வியாபித்துநின்று உதாசீனம், சுகி, துக்கி என்று மூவகையாகவிருப்பனில் சுகி, துக்கி, இரண்டும் காமகாரியம். உதாசீனம் தன்சுபாவமாயிருக்கிறதென்றுத்தரம்.

(௨௨) சுகதுக்கமெத்தனைவிதம் இரண்டுமெல்லாமற் சும்மாவிருக்கிற வேளையிலேயெது தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு —

வாகியபோக — மென்றும், மனோராசசியமென்றும், சுகதுகக மிரண்டுவிதமா யிருக்கும் இவைகளின் இடைகளி லெனக்கொரு சிந்தனையுமில்லை சுகமாயிருக்கிறேனென் றெல்லாருஞ் சொல்லுகையினாலே, ஆதமா சுபாவானந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்

(உரு) தன்னுடைய சுபாவானந்த மிதுதானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு —

நீரிருக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காணப்படுகிற குளிர்மை தண்ணீராகாவிட்டாலும், அதுகொண்டு குடத்திலே தண்ணீருண்டென் றறிகிறாற்போல, உதாசீனவேளையிலே காணப்படுகிற சுகமும், உள்ளே அகங்காரத்தினாலே மறைபட்டிருக்கிற சுபாவானந்தத்தின் வாசனையென்றே யுத்தரம்

(உசு) இப்படியான்ற சுபாவானந்த மெப்போது தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு —

பிரமாப்பியாசத்தினாலே, அகங்காரத்தை மறக்கமறக்கப் பிரமானந்தசுபாவம் வெட்டவெளியாம் அகங்காரத்தை நன்றாயமறந்தாற சித்தமிருக்கிறபடியினாலே நித்திரையுமல்ல தேகமுமவிழாது இப்படித் தொயதமுந் தோற்றாமல் நித்திரையுமல்லாம லிருக்கிற பிரமானந்த நிலை வெளியாமென்றே யுத்தரம்.

(உரு) இப்படிக்கொத்தநிலை வரத்தக்கதாகப் பிரமாப்பியாசம் பண்ணுகிற வடைவெப்படி, அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு —

பிரபஞ்சவிஷயத்திலே விழாமற் புத்தியைத்திடம் பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்திலே நின்று மெள்ள மெள்ள வொழியவேண

— வாகியபோகம்-பகிர்முகபோகம்.

டும யாதொருவழியாலே புத்திபேதித்தது அந்தவழியைமறுக்கவே ணடும சஞ்சலமான மனதை யாதமாவினிடத்திலே யசையாமனிறு த்தவேணடும இப்படி நிறுத்தினல, இந்த யோகத்தின லியத்தொ னறில மனதுநிறகும. யாதொரு சுகத்திற காரியு மாநதமுமில்லை யா தொருநிலைபெறறல, இனி யில்லையெனனப்பட்ட காமபந்தங்களின லுமசைக்கப்படாது, அந்தப்பிரமாநந்த மிவனை யடையுமெனகிறசித்த யடைவு இப்படிசசொனன கீதாவசனமே பிரமாணமென றுத்தரம

(உகூ) இந்த வப்பியாச மெத்தற கொமகுமெனகிற சஙகைககு—

தொப்பை நுனியாலே சிடடுகருவி சமுத்திரத்தை யிறைத் தாறபோல மனோநிக்கிரகம பணணுகிற வய கிலேசப்படாமற சிர ககசிறுக பணணவேணடிய பிரபஞ்சவிருத்தி யறககிறபோ தெண ணெயறற விளககுபபோல வநதககரணமுஞ் சினமாத்திரமாக வழி யுமென றுத்தரம

(உஎ) சித்தம், ஆத்மாவில லயித்ததுகொணடு காமபந்த மெப படி விடுபடுமெனகிற சஙகைககு —

காம சயசாரஙகளுக்குச சித்தமே காரணமானபடியினல், அந தசசித்தத்தைத்தானே சோதிக்கிறபோது சகல காமமும விட்டுப போமென றுத்தரம

(உஅ) சித்தத்தைச சோதிக்கிற வடைவேது, இதைசசோதித தால மோக்ஷமெனபதறகும, சோதியாதிருந்தால பந்தமெனபதற குமபிரமாணமேதெனகிற சஙகைககு —

அநதககரணத்தை விஷயத்திற பறறபபோலப பிரமத்திற பற் றுவைக்கிறதே சோதிக்கிறது அந்தககரணம விஷயத்திற பறறின லசுத்தம, பிரமத்திற பறறினற சுத்தம ஆகையினலே, மனதேபந்த

ததிற்கும முததிககுங காரணமெனகிற வேதம பிரமாணமெனறே யுததரம

(உக) சமாதியிலே யாநந்த மெபபடியிருககும, சமாதியிலலாத வேளையி லெபபடியிருபபன, இபபடி யோகததிலே மனது மூணட வனுக கடையாளமேது, இநதிரியஙகள பலமபணணிய பிரபஞசத திலிழுததாற செயகாரியமேது, இவனுககு விஷயாநநத மெபபடித தோறறுமெனகிற விந்த வைநது சஙகைககு —

சமாதியில நிரமலாநதககரணததிற கொரு ஞசனைதெரியுமே யலலாமல வாககாலே சொலலபபோகாது சமாதியிலே நிசசயிதத படிககு மறறவேளையிலும நமபிககையா யிருபபன பரபுருஷனை யடைகிற நாரிபோல, அநுசநதானததிலே கரிசன § மலலாமற பிர பஞசததினிடததிலே கரிசனமறறிருபபன சுமையெடுககிறவன சற் றுசசறறுவைத திளைபபாறுகிறாற போலச சிறுகசசிறுக மறிததிநதி ரியஙகளைச சமாதியிலிளைபபாறுவன அநுசநதானததிறகு விரோ தியாயவநத விஷயாநநதமும, நெருபபிலே விழபபோகிறவனுககு அதறகுத தாமதகாரணமாகச செயயும அலஙகாராதிகளைபபோலத தோறறுமென றுததரம

(ந0) பிரமாநு சநதானமும, பிரபஞச வியாபாரமும, ஒரு மன திறகுச செயயககூடாதெனகிற சஙகைககு —

ஞானியினுடைய மனது காககைககணபோல விரணடிலும போககுவரததாயிருககுமென றுததரம

§ கரிசனம-அனபு

(௩க) சமாதியிலேவருகிற பிரமாநநதததையும, அதறகு + அவி ரோதியாயவருகிற விஷயாநநததததையும, அநுபவிககிறஞானி யெப படி யிருபபனெனகிற சஙகைககு —

இரணடுபாஷையு மறிநதவனபோல விருவகையாநநதததையுங கணடுபுசிததுக களிததிருபபனென றுததரம

இதனுல பிரமாநநத கிரநதததிலே யோகிகருப பிரதயக்ஷமா யிருககிற யோகாநநதஞ சொலலபபட்டது.

பதிஞேராவது யோகாநந்தம் - முற்றிற்று.

ஆகசசுலைக-௩க.

+ அவிரோதி எனறது-பகிர்முகமாதற கேதுவலலாத விடய சுகததை

உ

சிவமயம

பன்னிரண்டாவது.

ஆத்மாநந்தம்.

யாதொருததருடைய மூசசுககாற்றுசதானே வேதமாய விராஙகாரினறது, யாதொருததா வேசததிஞலே சகலசகததையு முணடாககிஞா, அநத ராசுராஞகிய ஸ்ரீ விததியாரணணிய சுவாமியை நமஸகாரமபணணி ஆதமாநநததகிற காததஞசொலலுமபடி

(க) யோகியானவன யோகததிஞலே தனனுடைய சுபாவாநநததை யறிவன, இனி மூடஞயிருககிறவனுககுக கதி யேதெனகிற சஙகைககு —

தாமாதாம வசததிஞலே லக்ஷஞசனைம மெடுபபன என றுததரம

(உ) இபபடித தளளிவிடலாமோ, எலலாரிடததிலுந தயவுபணணத தேவையிலலையோ வெனகிற சஙகைககு —

நாமையோவெனறதஞற பிரயோசனமேது, அநதமூடன பகிரமுகஞே அநதா முகஞேவெனறு கணடுகொணடு அவனவனுககேறற வுபதேசமபணணுகிறேமெனறுததரம.

(௩) இநத விருவகையிலே, எவனுககெதை யுபதேசம பணணுகிற தெனகிற சஙகைககு —

பகிரமுகஞயிருககிற மூடனுககுக காமவுபாசனைகளை யுபதேசிகக, அநதாமுகஞயிருககிற மூடனுககு ஆதமாநநத மாரககததிலே ஞானததை யுபதேசிகக வெனறுததரம.

(௪) கெதம, இப்படி மூடருக்காத்மாநந்த முபதேசிக்கப்பெருண்டோ, ஆத்மாநந்த முபதேசமாகிற தேதென்கிற சங்கைக்கு —

யாக்கியவல்கியர், தம்முடைய பெண்சாதி மைத்ரேயிக் குபதேசித்தார் ஆநந்தமாயிருக்கப்பட்ட வஸ்து ஆத்மாவென்று காட்டுகிற துபதேசமென் றுத்தரம்

(௫) இப்படியானால், விஷயங்களெல்லா மாத்மாவல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு —

பெண்சாதி, புருஷன், பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணசாதி, உலோகங்கள், தேவதைகள், வேதங்கள், பூதங்கள் சகலமும் ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல், இவைகளாநந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்

(௬) ஆநந்தமா யிருக்கிற விவைகளை யாநந்தமல்லவென்ப தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு —

பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்திலே விருப்பம்பிறந்தவேளையிலே வியாதி பசியினாலே யவனிவளை யிச்சியாததுகொண்டு பார்த்தாவைக் குறித்துவந்த வாநந்தம் இவளுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனை யாநந்த மென்னக்கூடாது புருஷனுக்குப் பெண்சாதி யாநந்தமாய்த் தோற்றுகிறபோது வியாதியினாலே யவளியவனை நத்தாதபடியினாலிந்தவாநந்தமிவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள்பிரியவஸ்துவென்பதல்ல முன்னாளுப்போல மீசை தைத்து அழுகின்ற குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வாநந்தம் பிதாவுக்குத் தன்னுடைய வாநந்தமேயல்லாமற் குழந்தையாநந்தமல்ல சந்தோஷப்பட வறியாத, இரத்னகனகாதிகளைச் சாவதானமாய் ரக்ஷித்துக்கொண்டு மகிழுகிறது, இவனுடைய வாநந்தமேயல்லாமல் ஐசுவரியமாநந்தமல்ல காளைக ளிச்சியாவிட்டாலும் அதிலே பொதியெடுப்பிக்கிற சந்தோஷஞ் செட்டிக்கேயல்லாமற் காளையின்பொருட்டல்ல நானபிரா

மணனென்று சபையிலே பூஜையடைகிற சந்தோஷந் தனக்கே யல்லாமல் அசேதனமான ஜாதிக்கல்ல சுவர்க்கலோகம், பிரமலோகம், நமக்குவேண்டுமென்கிற வாஞ்சை தன்னுடைய சந்தோஷமே யல்லாமல் அந்தலோகத்திற் குபகாரமாக வல்ல சிவன் முதலான தேவர்களைப் பாவம்போகவேணடுமென்று பூஜிக்கிறது தான் பிழைக்கும் பொருட்டே யல்லாமற் றேவர்களுக்காகவல்ல வேதங்களை யோதுகிறது தனக்காகவேயல்லாமல் வேதங்களுக்காகவல்ல இடம், தாகம் பாகம், உலாத்தல், அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களை நத்துகிற சந்தோஷந் தனக்காகவேயல்லாமற் பூதங்களுக்காகவல்ல இப்படி, ஆண்டவனடியானென்கிறது முதலானவைகளுந் தனக்காகவே யல்லாமற் பரத்துக்காகவல்ல ஆகையினால், சகலவிஷயத்தையுங் குறித்துத்தானே பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்ல ஆகையால், ஆத்மாவே யானந்தமென்கிறதற்குச் சந்தேக மில்லையென்றுத்தரம்

(எ) இப்படிவருகிற சந்தோஷமெத்தனை விதமாய்ச்சொல்லப்படுமென்கிற சங்கைக்கு—

பொன்முதலான விஷயத்திலே ஆசையென்றும், காமவுபாசனையிலே சிரத்தையென்றும், கிடையாதவஸ்துவிலே இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்திலே பத்தியென்றும் நான்குவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(அ) இந்த விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல, ஆத்மாவினிடத்திலு மொரு பிரீதியிருக்கிறது அதுகொண்டு விஷயம் பிரியமல்லவென்பானே னென்கிற சங்கைக்கு —

ஒரு விஷயத்தைவிட டொருவிஷயத்தை நாடுகிறதுபோல, ஆத்மாவைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே ஆத்மாவே யானந்தம் மற்றவெல்லா மானந்த மல்லவென் றுத்தரம்.

(க) வாஞைச துவேஷ பிரணடிறகு மிடமறறவரேயாதமாவா ஞ லோடடாஙகிளிஞசிலபோல வுபேக்ஷைககிடமாஞ ரெனகிற சங கைககு —

உபேக்ஷிககிறவனுடைய சொரூபமானபடியினஞ லுபேக்ஷைகு விஷயமலல வாதமாவென றுததரம

(கப) வியாதி, சோபஙகளாலே மூடபபடடவன, ஆத்மததியா கமபணண நினைககிறபடியினஞலே ஆதமா, துவேஷததிறகு விஷய மாகடடுமெனகிற சஙகைககு —

தியாகமபணண யோககியமான தேகத்தைத் தியாகமபணணு கிருனேயலலாமற றியாகமபண்ணுகிறவஞயிருககிறதனனைத தியா கம பணணவில்லையென றுததரம

(கக) இப்படி யிருவகைககும விஷயமாகாத வாதமாப்பிரியத திறகுததான விஷயமாகடடுமெனகிற சஙகைககு —

பிதாவுககுப புததிரனதானே சகல பநதுககளைக காடடிலும பிரியவஸதுவா யிருககிறுறபோல வாதமாவைககுறிததே சகலவிஷ யமும பிரியமானபடியினுல, அதிகபபிரியமானவஸதுவே யாதமா வலலாமல விஷய மலலவெனறே றுததரம

(கஉ) இபபடி, அதிகபபிரியவஸதுவே யாதமாவாஞல் ஆத்மா தானே பிளளையாஞனெனகிற வேதததிலும, இவனபணணின புண ணியததிஞலே ஆதமாதானே பிளளையாஞனென்றும, பிளளையில் லாதவனுககுக் கதியிலலையெனறும் வேதஞசொல்லுகையிஞலே,புத திரனருனே யாதமாவாகடடு மென்கிற சஙகைககு —

கெவுணத்மா வென்றும், மித்தை யாத்மாவெனறும, முககிய வாதமாவென்று மிப்படி மூனருதமா வுணடு. ஒரோாவகையி லோ

ரோராதமா பிரதானமாயிருககும புததிரனே யாதமாவெனகிற திந தமூவகையி லொருவகையிலே யலலாமல முககியமலல வெனறே யுததரம

(கரு) இநதமூவகை யாதமாவாகச சொலலபபடடதேது, இதி லெநதவாதமாமுககியம, இவைகளை வகையுடனே சொல்லு மென கிற சஙகைககு —

இநதபபுருஷனைச சிஙகமெனகிறதுபோலப பிளளையை யாத மாவெனகிறது கௌணம கடடையைக களளனெனகிறதுபோலப் பஞசகோசததைத தானெனகிறதுமிததை கடடையைக கடடை யெனகிறதுபோலச சாக்ஷியைத் தானெனகிறது முககியம தான செததாலும பிளளைகள பிழைததாறபோது மெனகிறதினாலுங குடு மபததை ரக்ஷிககிறதினாலுங கௌணாதமாவா யிருககிற புததிரனே முககியம நான பருததேன சிறுததே னெனனுமிடததிற றேகமே முககியமாயக கணடாறபோல சுவாககலோகம வேணடுமெனறு கா யக கிலேசமான தவசுபணணுமிடத்தில மிததை யாத்மாவான வக ஙகாரமே முககியம நான சுயமபிரகாசன நிாவிகாரியெனனுமிடத தில முககியாதமாவான சாக்ஷியே முககியம ஆகையினாலே, பஞச கோசஙகளைத தளளினாலுந தளளபபடாத வாதமாவே யாநநதசொ ரூபரென றுததரம.

(கசு) இவரைப் பிரிததறிகிறவடை வெப்படி, தளளப்பட்ட பஞசகோசாதிகளும, ஒவவொருககா லாநந்தமாயத தோற்றுவானே னெனகிற சஙகைககு —

தினம மூனறவததைகளுடைய போககுவரவைக காணகினற சுயமபிரகாச சைதனனியமே தானென றறியவேணடும மறறப புத திராதி பிராண பரியநதஙகளெலலாம, ஆதமாவைக கிடடினதறகுத தக்க வாநந்த தாரதன்மியங காணகிறதென றுததரம.

(௧௫) ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட வாநந்த தாரதம்மியங் காணுகிற வகை யெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு —

உலோகத்திலே, ஐசுவரியஞ் சுகசாதனமான படியினாலே கைவிடப்படாத வாநந்தமென்று சொல்லப்படும். புத்திராதிகளுக்குப் பீடைவந்தபோ தைசுவரியத்தைக் கைவிட்டாகிலும் பிள்ளையை யிரக்ஷிக்கையினாலே ஐசுவரியத்தைக்காட்டிலும் பிள்ளையே யாநந்தமாகவேணும் தீப்பற்றினவீட்டிலும் புத்திரனைக் கைவிட்டாகிலுந் தானோடிப்போகையினாலே புத்திரனைக்காட்டிலுஞ் சரீரமே யாநந்தமாகவேணும் கொசு தூளிக்காற்றடிக்கும்போது சரீரத்தையுபேக்ஷித்து † இந்திரியங்களைப் பத்னம் பண்ணுகையினாலே சரீரத்தைக்காட்டிலு மிந்திரியமே யாநந்தமாகவேணும் வெட்டக்கொண்டு போகிறபோது, இந்திரியங்களை யுபேக்ஷித்தாலும் பிராணாதிகளை ரக்ஷிக்கையினா லிந்திரியங்களைக் காட்டிலும் பிராணாதிகளே யாநந்தமாகவேணும் பிராணன்போகிறபோ திந்தப்பிராணாதிகளெல்லா மினி நமக்குத் தகாதென்று நிச்சயித்துக் கைவிடுப் பிராணாதிகளுண்டாகிறபோது கூடவுமுண்டாகாமல் பிராணாதிக ணசிக்கிறபோது கூடவுநசியாமல், அசங்க சைதன்னியமாயிருக்கிற தானொருவனே யொருக்காலுங் கைவிடப்படாத பரமாநந்த சொரூபனென் றுத்தரம்

(௧௬) தகப்பனுக்குப்பின் அந்தவாதீனத்திலே யிருந்து புசிக்கமாட்டாத சாக்ஷியை யாத்மாவென்கிறது ஒப்பத்தகுந்ததல்ல,பாடும், பழியும், இரணமும், தன்னதாக வொப்புக்கொண்டு புசிக்கிற புத்திரனே யாத்மா வாகவேணும். இவனுக்குமேற் பிரியவஸ்துவு மில்லை யென்கிற சங்கைக்கு —

முன்சொன்ன விவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத் திரும்பவும் இப்படிச் சங்கித்தவன் சிஷ்யனோ பிரதிவாதியோ வென்றறிந்து,

† உபேக்ஷை-வெறுப்பு

இருவகைக்கேற்ற உத்தரஞ் சொல்லவேண்டும், அஃதெப்படியென்று
ல், சிஷ்யனுக்குச் சொல்லுகிற உத்தரம் பிள்ளை வருகிறதற்கு மு[illegible]
னும் பிள்ளையில்லையென்கிற துக்கம் கர்ப்பத்திலே வந்தாலும் நசித்
துப்போமென்கிற துக்கம் நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றுப் பிழைத்துப்
போதல்லவோ வென்கிற துக்கம் பிறந்தபின்பு கண்ணுகள், பறவை
தோஷ முதலானவைகளாற்றுக்கம் குமாரனாலே மோக்ஷத்தனத்தி
னாலே துக்கம் பூணூலிட்டாற் படிக்கிறானில்லையென்கிற து[illegible]
ம் வித்துவானாலே வேட்பிக்கவேண்டுமென்று துக்கம். யௌவனம்
வந்தாற் பரதாரகமனம் பண்ணுகிறானென்கிற துக்கம் குடிப்பியா[illegible]
ற்றறிந்திரப்படுகிறானென்கின்ற துக்கம் அவனாலே நாம
காணமற்ற செத்துப்போகிறோமோவென்கிற துக்கம். இப்படிப்ப[illegible]
ன முதலானவைகளிலே பகுத்துப்பார்[illegible]
திருக்கிறது சுபாவந்தானேயென் றுத்தரம்

பிரகிருதிக்குச் சொல்லுமுத்தரம் [illegible]
இரண்டுமில்லாமற் கெட்டுப் போவாயென்கிற சபர்[illegible]
த்தரம்

(கள) இவர் கோபித்ததினாலே பிரகிருதிக்கு ஹானி [illegible]
ன்கிற சங்கைக்கு —

பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூபமானபடியினாலே [illegible]
னுக்கும் பிரகிருதிக்கும் அவன்பண்ணின [illegible] முமநி[illegible]
க்கும் மந்தப்படியே பலிக்குமென்கிறதினாலும், பிரமவித்[illegible]
விஷம் ✕ சங்கைபண்ணினவனை அபிராஹ்மணனாயுத்த இவ்வா[illegible]
த்திலே கிடப்பனென்கிற புராணவசனத்தினாலும் பிரகிருதி[illegible]
த்தம்வருமென் றுத்தரம்

✕ விஷம் - [illegible]

(கஅ) இப்பாற்சித்தாநந்த மேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு —

இப்போது சொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாக்ஷியாயிருக்கிற நானே சகலத்திலும் பிரியவஸ்துவென் றுத்தமாநந்தத்திலெண்ணேரமுங் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தியென்பது சித்தாந்த மென் றுத்தரம்

(கக) இந்த வாத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போலச் சுகமுஞ் சுபாவமேயானா லந்தக்கரணவிருத்திகளிலே சித்துமாத்திரந் தோன்றி யாநந்தந்தோன்றா திருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு —

உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமா யிருக்கிற அக்கினியினுடைய உஷ்ணந்தண்ணீரிலும் பிரபைவீட்டிலும் பிரிந்துகாணுகிறாற் போலவுந் தாமரைப்பூவிற்குச் சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசகந்தங்களை யொவ்வொரு விந்திரியத்திலே யொவ்வொருகுணந் தோற்றுகிறாற்போல வும் ஆத்மாவினுடைய சிதாநந்தங்களுமே யொவ்வொரு விருத்தியிலே யொவ் வொரு சுபாவமாய்த் தோற்றுமென் றுத்தரம்

(உ0) எந்தவிருத்தியி லெந்தச்சுபாவந் தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு —

நிர்மலமாயிருக்கிற சாத்வீகவிருத்தியி லாத்மாவினுடைய சித்தா நந்தமுந்தோற்றும் மலினமாயிருக்கிற ராஜசவிருத்தியி லநந்தாம்சந் தோற்றாதென் றுத்தரம்.

(உக) இப்படிக்கொத்த ஆத்மாநந்தத்தை முந்தின வத்தியாயத் திலே சொன்ன யோகமன்றியிலே இந்தவத்தியாயத்திலே சொன்ன விவேகத்தினாலே சாதிக்கப்படுமோ இதற்குப்பிரமாண மேதென் கிற சங்கைக்கு —

யோகத்தினா லியாதொரு பிரம மடையப்படுகிறதோ ஞானத்தி னாலும் அதுவே யாத்மாநந்தமாக வெளிப்பட்டது. இதற்குச் சாங்கி

யத்தினு லடையப்படுகிற பதமே யோகத்தினலு மடையலாமென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றர்த்தம்.

(உஉ) சாங்கியம் யோகமென் றிரண்டுவழியாய்ப் பகுத்துச்சொல்வானேனென், இரண்டுபேருக்கும் பலன் சரியாய்வருவானேனென்கிற சங்கைக்கு.—

ஒருத்தனுக்கு யோக மெளிதாயிரும், ஒருத்தனுக்கு ஞானநிச்சய மெளிதாய் வருமென்கிறதை மனதிலே கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணபகவான் இரண்டுவழியுஞ்சொன்னர். யோகி, ஞானியென்கிற விருவருக்குஞ் சின்மாத்திரமென்கிற ஞானமும், இராகத்துவேஷமில்லாமையும், விஷயத்தை வெறுக்கிறதும், பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளி லத்தியாசந் தவிருகிறதும், சரியானபடியினலே யோகமுஞ் சரியாகவருகிறதென் றர்த்தம்.

(உங) தொய்த்தமெல்லாந் தோற்றுகையினு லபே[illegible]சியிலே படாமலிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு —

புத்திக்கேறத் தொய்த்தமேயில்லையென்று போத[illegible], அத்துவிதானந்தமென்கிற பிரகரணத்திலே வெளிபண்ணு[illegible]ன் றர்த்தம்.

(உச) எங்கேயும் பிந்த வாதமானந்தத்தை யநுசந்தானம் † பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் [illegible] யோகியுமாகன எளிதாகவும் மோக்ஷங் கிடைக்குமென் [illegible]கும் அநுக்கிரகம் பண்ணினேம்.

[illegible] த்யானதீபம் - முற்றும்.

ஆகச்சங்கை-உச

———

† அநுசந்தானம்-தியானம்.

உ

சிவமயம்

[illegible]

அத்துவிதானந்தம்.

(௧) முன்சொல்லப்பட்ட யோகானந்தானே, ஆத்மானந்தமாகட்டும், தோயத்தமிசத்தோடே கூடியிருக்கிறவனுக்குப் பிரமத்துவமெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு —

ஆகாசமுதலான தத்துவங்களுடைய தேகபரியந்தமுள்ள ஜகத்தெல்லாம் தனக்குபாதானகாரணமாயிருக்கிற ஆனந்தத்திலே தோன்றி யானந்தத்திலேயிருந்து ஆனந்தத்திலே லயமாகிறபடியினாலே மண்ணைத்தவிரக் குடமில்லையென்கிறதுபோல, ஆனந்தத்தைத்தவிர வேறில்லையென்று வேதத்திலே சொன்னபடியினாலே, அத்வைதானந்தம் பிரமமேயாகிறது கூடுமென்றறிய.

(௨) குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட குடம் குயவனாலேயுண்டாகுதென்கிறதுபோலச் சகத்திற்குப் பிரமம் நிமித்தகாரணமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

மண்ணைவிட்டுக் குடமில்லாததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் சகத்திராதபடியினாலே நிமித்தகாரணமெனக்கூடாது உபாதானகாரணமாக வேண்டுமென்றறிய.

(௩) காரணத்திலிருந்து சகத்துண்டானது, ஆரம்பமாகவோ, பரிணாமமாகவோ, விவர்த்தமாகவோ என்கிற சங்கைக்கு —

பிதாவும் புத்திரனும் வேறுபட்டிருக்கக் கண்டாற்போலக் காரணத்தைவிட்டுக் காரியம் வேறுபட்டுக்காணாதபடியினாலே [illegible]

துவிலே ஆரமபபக்ஷங்கூடாது பால தயிராறுறபோலக காரணந தனனுருககெடடு வேறுரு வாகாதபடியினுலே பரிணும பக்ஷமுங கூடாது பழுதையே பாமபாகத தோறறுகிருறபோல இங்குந தன னுருககெடாமல வேறுருபபோலே தோறறுகையினுலே விவாதத பக்ஷமே சிததாந்தமெனன றுததரம.

(ச) நிரமஸ † வஸதுவிலே விவாததநதானுங கூடாதெனகிற சங்கைககு —

நிரமஸமாயிருககிற வாகாசததிலே தலம் நீலாதிகளாக கறபிககி ருறபோல நிரமஸமாயிருககிற பிரமததிலும ஜகததுவிவாதத மென் பது கூடுமெனன றுததரம.

(ரு) அசங்கமாயிருககிற பிரமம சகததை யெபபடிச சிருஷடிக குமெனகிற சங்கைககு —

இநதிர ஜாலககார னிடததிலிருககிற மாயை, இநதிரஜாலத தைக கறபிககிருறபோலப பிரமததினிடததில ஒருமாயாசததியுண டு அதுவே சகததைக்கறபிககிறது பிரம மலலவென றுததரம

(சு) மாயாசததி யொனறுணடெனகிறதுடன அதவைதயசங் கெட்டதெனகிற சங்கைககு —

அநதசசததியுய பிரமததைததவிர வேறலல வாகையினுல், அதவைதயததுககு ஹானியிலலையென றுததரம.

(எ) அப்படியானுல, அநதச சத்தியு மிலலை யெனகிற சங்கை ககு —

---

† நிரமஸம-அபினனம.

காரியங் கண்டபடியினாலனந்தசக்தியுண்டென் றறிந்தார்.

(௮) இந்த வசனத்தையெப்படிக் கண்டதுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு —

அக்கினியிலிருக்கிற தாபசக்தி, அக்கினிகாரியங்களாகும் மணி மந்திரங்களினாலே யக்கினிக் கனணியமாகவுங் காணவில்லையோவென் றுத்தரம்.

(௯) இப்படிப் பிரமமுமல்ல, பிரமத்தைத் தவிர வேறல்லவென்கிற மாயாசத்தி யுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு —

அனந்தசத்தியுண்டு பிரமத்துக்கென்கிற வேதமும், வாசிட்டமும் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௧௦) வாசிட்டத்தி லெப்படிச் சொல்லியிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு —

வாரீர் இரகுநாதரே! பிரமத்திலே அனந்தசத்தியுண்டு அந்த அனந்த சத்தியினாலே பிரமந்தானே, பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது சரீரங்களிலே சித்சத்தியும், ஆகாசத்திலே நிரவயவசத்தியும், வாயுவிலே சலனசத்தியும், கல்லிலே கடினசத்தியும், சலத்திலே சீதசத்தியும், அக்கினியிலே உஷ்ணசத்தியும், இவைமுதலான வனந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலே காரியத்தினாலே காணப்படுகிறதென்றும், சிருஷ்டிக்குமுன் னிந்தச்சத்தி, முட்டையிலே சூக்ஷமமாய்ப் பாயி ருக்கிறாற்போலவும், விதையிலே மரமிருக்கிறாற்போலவும், காணப் படாமற் பிரமத்திலே யிருந்ததென்றும், தேசகால விசித்திரத்தினாலே பூமியிலே பயிர்கள் முளைக்கிறாற்போலப் பிரமத்திலே சத்தியும், ஒவ்வொருக்காற் சகத்தென்கிற ரூபமாய் விளங்குமென்றும், ஆதியி

ீல மனதுணடாயிறறு பினபு பநதமோக்ஷமுணடாயிறறு பினபு ஆகாசாதி சிருஷடியுணடாயிறறெனகிற கிரமமெலலாம பாலகாக ஞாயிகை × போல மூடனுககுச சொனனதேயலலாம லுணமை யலலவெனறு சொனனாரென றுததரம

(கக) பாலகாக ஞாயிகையாவ தேதெனறு கேடட விராமரு டைய சஙகைககு —

அசதெதனகிற பட்டணததிலே மூனறு இராஜகுமாராகளு ணடு இரணடுபே ரினிமேற பிறககபபோகிறாாகள ஒருதத னினிகா பபததிலே வரபபோகிறான புணணியவானகளா யிருககிறவிநதமூ னறு இராஜகுமாராகளும வேடடைககுபபோனவிடததிலே ஆகாச ததில நலல தோபபிருககிறதெதன றுமைகள சொலலககேட டாகா சததிலேபோயத தோபபைககணடாாகள அவவிடததிலே முயற கொமபைவெடடிச சிஙகாாதமா யூதிககொண டினிமேல வரபபோ கிற படடணததி லிஙஙைககுப பிரவேசிததாரெனறு மூலேததாதி சொனன கதையைககேடடு விசாரமறற குழநதையும மெயயெனறே நமபினான இநதச சமசார கறபனையும விசாரமிலலாத மூடனுக குணமைபோலச சொலலியிருககிறதெதன றிதுமுதலான வுபகதைக ளோடே மாயாசததியினுடைய விஸதாரததை வசிஷடா இரகுநாத ருககுசசொனனா. அநத மாயாசததியைததானே நாமும நிருபிககி றோமெனறுததரம.

(கஉ) மாயாசததிககு இலக்ஷணமேதெதனகிற சஙகைககு —

காரியததிறகும ஆதாரததிறகும விலக்ஷணமா யிருககுமென றுததரம.

× பாலகாகஞாயிகை-பொயககதை.

(கங) காரியமென்பதேது, ஆதாரமென்பதேது, சத்தி இவைக்கு விலக்ஷணமொன்ப தெப்படி, இம்மூன்றையு மொரு திருஷ்டாந்தத்திலே பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு —

வாய் குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிற கடமே காரியமென்பது. ஐந்து குணமுடைய மண்டானே யாதார மென்பது கடசத்தி இந்தவிரண்டிலக்ஷணமு மில்லாததாயிருக்குமென் றுத்தரம

(கச) இந்த விரண்டிலக்ஷணமு மில்லாதசத்தி யெப்படியிருக்கு மென் றறிகிற தென்கிற சங்கைக்கு —

அநிர்வசநீயமென்றே றுத்தரம

(கரு) இந்தக்கடசத்தி இன்னபடியென்று கூற்றறுக்கப்படாதபடியினாலே அதுவே யில்லை யென்கிற சங்கைக்கு —

காரியவுற்பத்திக்கு முன்னிருந்தசத்தி தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிறகுள்ளே யொளித்திருந்தது நிமித்தகாரணமா யிருக்கிற குலாலாதிகள் சகாயமாயவந்து கூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிறகு மண்ணென்கிற பேரையுமாற்றிக் கடமென்கிறதினாலே சத்தியில்லையென்னக்கூடாதென் றுத்தரம

(கசு) மண்ணிறசத்தி காரியமாகிறதற்குக் குலாலன் வேண்டினாற்போலப் பிரமத்திற் சத்தி சகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணம் ஆர் என்கிற சங்கைக்கு —

கடசத்தியுடைத்தான மண், சுயஞ்சடமான படியினாலே சைதன்னியமாயிருக்கிற குலாலனை வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரமம், சுயஞ்சைதன்னிய மானபடியினாலே வேறே நிமித்தகாரணந் தேவையில்லையென் றுத்தரம.

(கஎ) மண்ணென்றும, சததியென்றும, அதனவிகாரஙகடமெ ன்றும, உலோகததி லொருவருஞ் சொலலககாணுய எலலாவறறை யுஙகூட்டிக கடமெனறே சொலலுகிருாகள இதிலேகாரணமேதெ னகிற சஙகைககு —

விசாரியாத வஞ்ஞானமே காரணமென றுததரம.

(கஅ) விசாரமாவதேது விசாரிததவ னெதைக கடம என பன எனகிற சஙகைககு —

குலாலவியாபாரததிறகு முன மணணெனகிற பெயரே வழங குகிறபடியிஞலே கடசததிறகு மணணாததமலல குலாலவியாபார ததிறகுப பினகடமென்று வழஙகினபாணடமும மணணைததவிரவு மலலவென்று பாாககிறதேவிசாரம இபபடி விசாரிததவன கடமுஞ சததியைபபோலே அநிாவசநீயமானபடியிஞலே அநதசசததியின காரியமென றறிவனென றுததரம

(கக) அநிாவசநீயததைச சததியென்று சொலலவேணடுமே யலலாமற கடமென்று நிருவகிககிற தெபபடியென்கிற சஙகை ககு —

இநதிரஜாலககாரனிடததிற சததி காணபியாதபோது மாயை யென்றுங, காணபிககிறபோது கநதாவ சேனையென்றுஞ சொலல பபடுகிருறபோல மணணிற சததி காரியமாயக காண்பியாதபோது சததியென்றுங காணபிததபோது கடமென்றுஞ சொலலபபடுமெ ன றுததரம.

(உ0) இநத யுததிககுப் பிரமாண முணடோ வெனகிற சஙகை ககு —

இப்படி மாயாமயமா யிருக்கிறதெல்லாய வாக்கினாலே சொல லுமாத்திரமே யல்லாய லாததல்லவென்றும, அவிகாரமாயிருக்கி ற மண்மாத்திரமே பொருளென்றும், வேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம

(உக) ஒருகாலத்திலே சத்தியென்றும், ஒருகாலத்திலே காரிய மென்றும் காணப்படுகிற கடஞ் சத்தியமென றங்கீகரியாவிட்டால விவகாரமெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு —

இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணைவிடாதிருந்தபடியி னாலே விவகாரங் கூடும மண்ணைவிட்டுப்போனதால் வாக்குமாத்திர மே யல்லாம லிரண்டுகாலத்தினு மொருபடித்தாயிருக்கிற மண்போ லே பொருளாகாதென் றுத்தரம.

(உஉ) விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டபொரு ளே பொய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடனே ஏன் காணாமற்போக வில்லை யென்கிற சங்கைக்கு —

விகாரம பொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று காணப்பட் டதே தோற்றமறபோனதென் றுத்தரம.

(உங) காரியம பொய்யென றறிந்ததுகொண்டு பிரயோசனமே து காணாமற போகவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு —

புருஷனிழற றண்ணீரிற்குள்ளே தலைகீழாய்த்தோற்றினாலு மவனில்லை பொய்யென றறிகிறதுபோலக் காரியந்தோற்றினாலும, பொய்யென றறிகிறதே யில்லையென்று போனது. காணாமற போகி

றதல்ல அதசொயத வாதிகளுக்க ஙிபபடிகசொதத வறிவுதானே புரு ஷாாததமென றுததரம

(உசா) இந்தத திருஷ்டாாநதபபடிககுச சகததையும பொய்யெ னறுனறிபபாாத்துக கொளளசசொலலி யெஙகேயாகிலுஞ சொலலி யிருககிறதோ வெனகிற சஙகைககு —

மண, பொன, இருமபெனறு மூனறு திருஷடாநதமும் காரிய மெலலாம பொயயெனறு பகுத்தறிகிறதும, சாமவேததததிலே சொல லியிருககிறதெென றுததரம

(உரு) கடம பூஷணங கததியெனறு பரிணமிததததுவே விவாத ததிறகெபபடித திருஷடாநதமாமெனகிற சஙகைககு —

பால் தயிராளுற் போலே பரிபாகப பட்டுப் போகாமல மணமு தலியவறறின விகாரமழிநதாற காரணரூபமா யிருககையிறுலே விவ ாததததிறகுத திருஷடாநதமாயச சொலலலாமென றுததரம

(உசு) இநதப்படிக்குச சகததை யேதாய்ககாண வேணடுமென கிற சஙகைககு —

காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேணடுமென் றுத்தரம

(உஎ) சததியததை யறிகிறவிடததிலே அசததியமென்கிற வறி வெபபடி வருமெனகிற சஙகைககு —

மணணெனறறிகிறவிடததிலே, விகாரம் அசததியமெனறறிகி ருபபோலவென றுததரம.

(உஅ) மண்ணென்ன தேறுககாக வறியவேண்டும் விகாரத்தையே ன மறுககவேண்டுமென்கிற சங்கைககு —

உள்ளதையுள்ளபடி பாாககிறதே புருஷார்த்தம், இல்லாததை யுண்டென்று பாாககிறதே அனாததமென்ற றுத்தரம்.

(உகூ) ஆனால், சகல பிரபஞ்சத்தையும் சோதிதது பாாக்கவே ண்டுமே யென்கிற சங்கைககு.—

ஒருகடத்தை மண்ணென்றறிந்துகொண்டு உலோகத்திலே யுண்டான பாண்டமெல்லாம மண்ணென்று வகுப்பறாற்போல, ஒருவிஷயத்தை யூனறிப்பாாததுப் பிரமமென்ற றறிநதாற சகல பிர பஞ்சமும பிரமமென்று வகுப்பறுமென் றுத்தரம்.

(௩0) பிரமத்திறகு இலக்ஷணமேது, சகத்திற்கு இலக்ஷணமே தென்கிற சங்கைககு —

சத்துசித்தாநந்த மூனறுயெ பிரமலக்ஷணம். நாமரூப மிரண்டும் சகத்துலக்ஷணமென் றுத்தரம

(௩க) கடதிருஷ்டாநததைப்போல எவிடத்திலும சத்தியின னது சத்திககாதாரமினனது சத்தியின காரியமான விகாரமினன தென்கிறதைப பகுததுக்காட்டுமென்கிற சங்கைககு —

இன்னபடியென்று நிரூபிககபபடாத மாயைதானே சத்தி பிர மந்தானே சத்திககாதாரம நிர்விகாரமாயிருககிற பிரமத்தினிடத்தி லே கறபிககப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின காரியமான விகார மென றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த மாயை யெந்த வடைவிலே விகாரத்தை யடைந்த தெனகிற சஙகைககு —

சிருஷடிககுமுன, இனனதெனறுகாணப்படாமல் அவ்வியாகிருதமாக விருந்த விநதமாயை, முநதமுநத வாகாசமெனகிற விகாரத்தை யடைநததெனறுததரம.

(௩௩) கடவிகாரததிறகு மணணே சொரூபமாய்க காணபபட்டாறபோல வாகாசவிகாரததிறகுமபிரமமே சொரூபமெனகிறதைப் பகுததுக காட்டவேணடுமெனகிற சஙகைககு —

அஸதிபாதிப் பிரியத்தைததவிர அவகாசமெனகிற சொரூபத்திறகும ஆகாசமெனகிற நாமததிறகுஞ சொரூபமிலலாதபடியினாலே நாமரூபம சிருஷடியிலே யுணடாயப பிரளயததிலே அழிகிறதுகொணடிநதவிரணடும மிததையெனறும, மணபோலே சசசிதானநதமெபபோதும நிலைபெறறிருககையினாலே பிரமமே சததியமெனறும பகுததறியென றுததரம

(௩௪) ஆகாசததிறகுப பிநதினவிகாரஙகளேது, அவைகளிலே சசசிதாநநததைக காணகிறதெபபடியெனகிற சஙகைககு —

வாயு, அககினி, அபபு, பிருதுவி, ஓஷதிகள, அனனம், புருஷன, மிருகாதிகளெலலாம விகாரமெனபன இபபடி வெகு விதமாயிருககபபட்ட நாமரூபஙகளெலலாம, சசசிதாநநததைவிடடுக காணாதபடியினாலே யிததனையுஞ சசசிதாநநதமெனகிறதிலே சநதேகமிலலையென றுததரம

(௩௫) சசசிதாநந்ததைத விடாதிருககிறபடியினாலே நாமரூபமும நிததிய மாகடடுமெனகிற சஙகைககு —

உற்றுப்பார்த்தா லில்லாத நாமரூபங்களை சத்தியமாயிராமற் பிரமத்தினிடத்திலே தோன்றி யழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி யநுபவித்துக்கொள்ளென் றுத்தரம்.

(௩௬) விவேகம்பண்ணிப் பார்க்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

அலை நுரைகள் சமுத்திரத்திலேயுண்டாய் சமுத்திரத்திலே யிருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகின்றவைபோல வென் றுத்தரம்.

(௩௭) எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமே முன்னிற்கின்றன, அவைபோகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு —

வழியிற்றுரும்பு போல நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப் பாராமல் அசட்டைசெய்து பார்க்குந் திசையெல்லாம் சச்சிதானந்தமா யாதரவோடே கூட வியாபிக்கிறபோது நாமரூப மின்னவிடமென்று காணாமற்போய் அத்துவிதநிலை திடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனாவனென் றுத்தரம்.

(௩௮) நாமரூபம் பொய்யென்கிற வுரம் எதனாலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு —

நாமரூபத்தைக்கண்டவுடனே மண்ணிற் சத்தி யநேகம்பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் நித்திராசத்தி யானது கூடாத சொப்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் பிரமத்தினிடத்திலே மாயை சிருஷ்டித்த பொய்யல்லவோ வித்தனையுமென் றெந்நேரமும்பார்த்து திசயப்படாமலிருக்கில் நாமரூபம் பொய்யென்று திடப்படுமென் றுத்தரம்.

(ரு௯) நித்திராசத்தி எங்ஙனம் கூடாத சொப்பனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு மென்கிற சங்கைக்கு —

சொப்பனத்திலே தான் ஆகாசத்திலே பறக்கவுந் தன்தலையை வெட்டித் தன்கையிலே தூக்கிப்போகவும் ஒரு நாழிகைக்குள்ளே யநேகவருஷம் வந்துபோகவும் செத்துப்போன புத்திராதிகள் திரும்ப வந்திருக்கவுங் காணகிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோவென் றுத்தரம்

(௬0) இதனாலே பிரமவிசாரமே தாயிறறெனகிற சங்கைக்கு —

நித்திராசத்திக்கேயித்தனை சத்தியுண்டானால், மாயைசத்தியானது நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே சடங்களையுஞ்சிதாபாசாகளெனகிற விகாரங்களையுங் கற்பிக்கிற ததிசயமல்லவென் றுத்தரம்

(௬க) இந்த விகாரமும் பிரமமுங்கலந்து தோற்றுகிறவிடத்திலே, ஒன்று சத்தியமும், ஒன்று மித்தையுமாகப் பார்க்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

எங்குஞ் சரியாயிருக்கிற புடவை சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே காணப்படுகிற சித்திர மித்தையென்றும் அறிகிறாற்போல, எங்குஞ் சரியாயத்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே தோற்றுகிற நாமரூபத்தை மித்தையென்றுங் கண்டு உபேக்ஷிக்கவேண்டுமென் றுத்தரம்

(௬௨) தொழிலுடன்பட்டவனே, தானாகத்தோற்றுகையினாலே தன்னை யசங்கனென்றறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு —

கிணற்றிலே தலைகீழாய்த் தோற்றினாலும், அதைத்தானல்லவென்று தள்ளிக் கரைமேலேயிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தே

ஐமற விருககிருற்போல, மூனறவஸ்தையினுங காத்தாவா யோடித் திரிகிற தனனைத தானலலவென் றுபேக்ஷித்தூச சாக்ஷியாயிருக கிற சிதனைததாமெனறு சநதேகமறக கண்டிருக்க வேணடுமென றுததரம

(௩௩) மனதிலே ஆவசியமாய் மூணடிருககிற பிரபஞ்சகாரியத் தை யுபேக்ஷபணணுகிற தெபபடி யெனகிற சஙகைககு —

க்ஷணததிறகொருககால வெவவேறுயவருகிற மனோராசசியத தைச சகலரும, அமமட்டிலே யுபேக்ஷிககிறுறபோல வாலிபததி லே யெவவனம வேணடுமென்றாலும வாராமல், எவவனததிலே வாாததீகம வேணடுமெனறாலும வாராமல், நேற்றுச் செததவனை யினறைககு வேணடுமெனறாலும் வாராமல், நேறறைததின மின றைககு வேணடுமெனறாலும வாராமல், மனோராசசியமபோலே யஙஙனே கணட தஙஙனே யழிநது போகிற படியினாலே நாம ரூபந் தோறறினாலும பொயயென றுபேக்ஷிகக வேணடுமென றுத் தரம.

(௩௪) இப்படிச சாவாதமனுயப பிரபஞ்சததை யுபேக்ஷிக கச சொனனா சரீர நிருவாகமெப்படி நடக்குமெனகிற சஙகை ககு —

கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருபவிககு மென றுததரம

(௩௫) ஒருககாற பாலனென்றும ஒருககாற கிழவனெனறும, நா னாவிதமாக வழஙகுகிறதே தானாகக காணபபடுகையினாலே, தான ஏகரீதியாயிருககிற சைதனனிய மெனகிறது மனதிலெபபடித திட ப்படுமெனகிற சஙகைககு —

வெவவேறே ஜலபபிரவாகஙக ளோடுதததாலும நடுவிலிருக்கிற பருங்கல லசையாததுபோல நாமரூபஙகள வெவவேறே பரிபாகப படடாலும, ஏகரீதியாயிருககிற சினமாததிரமே நாமெனறறிகவென றுததரம.

(சுசு) இநதப் பாவனை முதிரநதால நிலையெபபடி யிருக்குமென கிற சஙகைககு —

கணணுடியிலே தோறறின படடணமபோலே சசசிதாநநதததி லே சகமகாணுமென றுததரம

(சுஎ) நாமரூபமல்லவோ முநதிததோறறுகிறது அதையெப்படி யுபேக்ஷிககிற தெனகிற சஙகைககு —

கணணுடியைக் காணுமற பிரதிவிமபந தோறருததுபோலச சசசிதாநநதந தோறருமற பிரதிவிமபந தோறறமாடடாது ஆகை யாலே முநதிததோற்றுகிற சசசிதாநநதததைப பாாதது மேல நாம ரூபததிலே புததி நாடடாமல நிறுததினுற றடைபபடடது தொயத மாக வததுவிதப் பிரமநிலை தானுகவே மிஞசும இநதநிலையிலே தா னே யெலலாரு நினறிளைபபாறக கடவாகளென் றுததரம.

பதின்மூன்றவது அத்துவிதாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சஙகை-சஎ.

௨

சிவமயம்.

பதினான்காவது

வித்தியா நந்தம்.

யோகத்தினாலும், ஆத்மாநந்தவிவேகத்தினாலும், தொய்தபித்தையென்கிற சிந்தனையினாலும், பிரமாநந்தங் கண்டவனுடைய வித்தியாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) வித்தியாநந்தமேது, அஃதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு —

விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும், அந்தக்கரண விருத்திரூபமா யிருக்கும் அது, துக்கநிவிருத்தி யென்றும், காமியலாபமென்றும், கிருதகிருத்திய மென்றும், அடையவேண்டியதெல்லாமடைந்த சந்தோஷ மென்றும், நான்குவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ) துக்கமெத்தனைவிதம், அவை ஞானத்தினாலெப்படிப்போயின, காமியமெத்தனைவிதம், அவை ஞானத்தினாலெப்படி யடையப்பட்டன, கிருத்திய மெத்தனைவிதம், அவை ஞானம்வந்ததுகொண்டெப்படிச்செய்து முடிந்ததாயின, அடையப்போகிற புருஷார்த்தமேது, அது ஞானத்தினாலெப்படி யடையப்பட்டதென்கிற எண்வகைச் சங்கைக்கு —

இகலோக துக்கமென்றும், பரலோக துக்கமென்றும், துக்கமிரண்டுவிதமா யிருக்கும் ஆத்மாவே நாமென் றறிந்தால் புசிக்கிறவனில்லாமற் போகிறபடியினாலும், நாமரூபம் பொய்யென்றறிந்தால் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போக போக்கியங்களைக் குறித்து

வருகிற விகலோக துககம போயிறறு தாமரையிலையிற றணணீ ரொடடாததுபோல ஞானியை ஆகாமியகாமம பறறாதபடியினாலும அககினியி லிடட பஞசுபோல ஞானிககுச சஞசிதகாமம வெநது போனபடியினாலும, புணணியபாவசிநதனையாய வருகிற பரலோக துககயபோயிறறெனறு துககநிவிருததி சொலலபபடடது காமியம பதினொருவிதமுணடு. அவையாவன — அழகிளமையுடையவனாய அரோகதிடகாததிரனாயப பஞசாசதகோடி பூமணடலமு மொருகுடைககீழாணடு புசிககிற தொரு மநுடாநநதம இநதககறபததிலே புணணியபலததினாலே கநதாவனானவன மநுடகநதாவன, இவனாநநதம மநுடாநநதததிலும நூறறததனையதிகம பூரவகறபததுப புணணியததினாலே கநதாவபதததை யடைநதவன தேவகநதாவன, இவனாநநதம மநுடகநதாவனாநநதததிலும நூறறததனை யதிகம இதிலும நூறறததனையதிகம பிதுரலோகததி லொருவ னாநதம. கறபாதியிலே தேவனாயப பிறநதவன ஆசானதேவன இவனாநநதம பிதிரலோகததி லொருவனாநநததிலுமநூறறததனையதிகம. இநதககறபததிலே அசுவமேத முதலானவைகள பணணி உநதபதததை யடைநதவன காமதேவன, இவனாநநதம ஆசானதேவாநநதததிலும நூறறததனையதிகம இதிலும நூறறததனை யதிகம முககிய தேவாநநதம இதிலும நூறுகொணடது இநதிராநநதம இதிலும நூறுகொணடது பிரகஸபதியாநநதம இதிலும நூறுகொணடது விராட புருடாநநதம இதிலும நூறுகொணடது ஒரு * சூததிராதமாநநதம ஆக இநதபபடி வாககுககும மனதிறகு மெடடினவாநநதம பதினொனறு சொலலபபடடன வாககுககுமனதிறகு மெடடபபடாத ஆதமாநநததததையடைநத ஞானி இராகததுவேஷாதிகளோடே கூடியிருககிற விநதப பதினொருவகை யாநநததததையும

* சூததிராதமா எனறது-பிரமமா.

நாயகத்தின்சோறுபோலே தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும், இத்தனையு மிந்திரஜாலமாய்க் காண்கையினாலும், இத்தனை பேராயிருந்து புசிக்கிறது நாமொருவனருனேயென்கிற வ்யுசந்தானத்தினாலும், அவர்களைப்போலே கிரமமின்றி ஞானிக்குச் சகலபோகங்களுமொருமிக்கவந்தன. இகலோகத்தைக் குறித்தும், பரலோகத்தைக் குறித்தும், கிருத்தியம் மூன்றுவிதமுண்டென்றும், இவ்வெல்லாம், ஞானிக்குத் தீர்ந்தமுறியாகப் பண்ணிமுடிந்ததென்றும், அடையப் போகிற புருஷார்த்தம் பிரமமென்றும், அஃது, அபரோக்ஷஞானத்தினா லடைந்து வகுப்பற்றதென்றும், இப்படி யிந்த நான்கு வகையுந் திருப்தி தீபத்திலே வெட்டவெளியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன அவைகளையும் இவ்விடத்திலே கண்டுகொள்ள வேண்டுமென்றுத்தரம்.

இப்படி விருத்தியானந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்தநிலை ஒருமனவும், பிரமாப்பியாசம் பண்ணவேண்டியது.

பதினன்காவது வித்தியாநந்தம் - முற்றிற்று

ஆகச்சங்கை-உ.

உ

சிவமயம்.

பதினைந்தாவது

விஷயாநந்தம்.

பிரமாநந்தத்தி லேகதேசமாயப் பிரமாநந்தத்திற்கு வழியாயிருக்கிற விஷயாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) விஷயாநந்தமாவதேது, அஃதெந்தவிதத்திலே காணலாமெனகிற சங்கைக்கு —

விருத்தியிலே பிரதிவிம்பித்த வாநந்தம விஷயாநந்தம் அதை விவேகத்தினாலே காணலாமென றுத்தரம

(உ) எல்லாவிருத்தியிலும ஆநந்தமேன பிரதிவிம்பிக்க வில்லை யெனகிற சங்கைக்கு —

ஜலத்திலே பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழமபின ஜலத்திலே சாமானயமாகத் தோற்றுகிறதுபோலவும, நிர்மலஜலத்திலே தெளிவாயத் தோற்றுகிறதுபோலவும, சிறிது விருத்திகளி லாநந்த தோற்றும சிறிது விருத்திகளிற றேறறதென றுத்தரம.

(ங) ஆனால, அந்தக்கரணவிருத்தி யெத்தனைவிதம, அந்தவிருத்திக்கு இலக்ஷணமேதெனகிற சங்கைக்கு —

அந்தக்கரணத்திற்குச சாந்தவிருத்தியென்றும, கோர விருத்தி யென்றும, மூடவிருத்தியென்றும, விருத்திமூன்று விதமாகவிருக்கும வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை சாந்தவிருத்தி காமக்குரோதலோப முதலானவை கோரவிருத்தி மயக்கங் கலக்கம் பயமுதல னவை மூடவிருத்தியென றுத்தரம.

(ச) பிரமம, இநதவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிவிமபிக்குமென கிற சஙகைக்கு —

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும கலங்கின விருததியா னபடியினுலே, சித்துமாத்திரம பிரதிவிம்பிககுமேயல்லாமல், ஆநந தம் பிரதிவிமபிகக மாட்டாது. சாநதவிருததி, நிாமலமானபடியி னல், அதிலே சிததோடேகூட வாநநதமும் பிரதிவிமபிக்குமென் றுத்தரம்.

(ரு) இதற்குப்பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு —

கோரமூடவிருததிகளில், ஆநந்தாநுபவங காணப்படவில்லை. சாந்தவிருததியில, ஒருசுகாதிசயங காணப்படுகிறதென் றுத்தரம்.

(சு) கோரமூடவிருத்திகளிலே சுகாநுபவமில்லையென்கிறதெப் படி யெனகிற சஙகைககு —

கிரகக்ஷேத்ராதி விஷயத்திலே யாசையுளகிறபோது இதுநமக குக் கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிற துக்கங கூடவருகையினு லுங், கிடையாமறபோனுற் றுககமதிகமானபடியினுலுங, கெடுததவ னபேரில வயிரம உணடாகிறதினுலும், அவனை நிககிரகிககககூடா விட்டா லழுகையாய முடிகையினுலுங கோரமூடவிருததியிலே துக கமேயல்லாமற சுகம லேசமு மிலலையென றுததரம.

(எ) சாநதவிருத்தியிலே சுகாதிசயமெப்படி யென்கிற சங்கை ககு —

காமியம் லபிததவுடனே சாந்தமானவிருத்தியிலே சுகப்பிரதி விமபம மிருநது போகததிலும் விருத்திசாநதமான படியினுலே சுகா திசயந்தோற்றுகிறது. இபபடிவிஷயஙகிடைததறகுத தககன வாந ந்தம பிரதிவிம்பிக்கிறது. ஆகையினுலே சாந்தவிருததியுளள விட மெல்லாம ஆநந்தந் தோறறுகிறதிலே சந்தேகந் தேவையிலலையென றுத்தரம்.

(அ) இப்படிப் பிரதிவிம்பிககிற பிரமததிறகுச சுபாவமெத்தனை விதமாயிருககும, எநதவுபாதியி லெநதசசுபாவங காணப்படுமென கிற சஙகைககு —

சத்தென்றும், சிததெனறும், ஆநந்தமென்றும், பிரமததிறகு மூனறு சுபாவமுணடு. மண், கல், முதலான ஜடஙகளிலே சதது மாததிரங் தோறறுமேயல்லாமல, மறறவிரணடுந் தோற்ருது கோரமூடவிருததிகளிலே சததுஞ் சிததுந்தோறறும ஆநநதந் தோற ருது. சாநதவிருததியிலே சசசிதாநநத மூனறுந் தோறறுமென றுத்தரம்

(௯) மாயைககெத்தனை சுபாவமுணடு, எந்தசசுபாவமெதிலே தோறறுமெனகிற சஙகைககு —

அசததெனறும, ஜடமெனறும, துககமெனறும, மாயாசொரூ பம மூனறுவிதமாயிருககும. அசதது மநுடகமொம்பு முயற்கொம் பிலே காணப்படும. மண, கல, முதலானவைகளிலே ஜடஙகாணப் படும. கோரமூட விருததிகளிலே, துககஙகாணப்படும. சாநதவிருத தியிலே ஜடமும் போதமு மிருககிறபடியினுலே மாயை பிரமததோ டே கலநது காணபிககுமென் றுத்தரம

(க0) இப்படித தோறறுகிற மாயைசொரூபஙகளைப் பிரமமாகக காணகிற தெபபடியெனகிற சஙகைககு —

அசத்தை, முயறகொமபை மநுடககொமபைப்போலே யுபே க்ஷிக்க, சடஙகளை நாம ரூபததைவிட்டுச சததுமாததிரமாயப பாா கக, கோரமூடவிருததிகளைத துககததைததளளிச சததுஞ சிதது மாயபபாாகக, சாநதவிருததிகளைச சசசிதாநநதமாயககாண, இபபடி விஷயாநநதததின வழியே மூடனுககும பிரமாநநதததை யடைய லாமென றுததரம.

(கக) மாயாரூபத்தை யிபபடிப் பகுதகுத் தியானித்ததுகெ ணடு பிரமாநநத மெப்படிக கிடைககுமெனகிற சஙகைக்கு —

இந்தத் தியானததிலே சிததமேகாககிரமானவுடனே பிரமவி தை திடபபடும. இநதப்பிரமவித்தையிலே பேதமாயிருககிற வுபா கனெலலாந துடைப்பட்டபடியினலே சசசிதாநந்த அகணடாகாச மாகத தோறறுமென றுததரம்.

(கஉ) பேதத்திற் குபாதிகளேது, அந்தவுபாதிக ளெதனு றுடைபடடன, பிரமம, நிரூபாதியாயத தோறறுகிறதெதனு லெ கிற சஙகைககு—

சாந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்தி முதலான ஜடங்கள் இவை னெல்லாம பேததததிற்குபாதி யோகத்தினலும விவேகத்தினலு இநத வுபாதிகளெல்லாந் தளளப்படும பின்னைத் திரிபுடியிலலா படியினலே நிரூபாதியாயச சுயமபிரகாசமாயிருககிற பிரமதது அகண்டாநநதவடிவாய்த தானகவே விளஙகுமென றுததரம.

இப்படிப்பிரமாநந்தத்திறகு வழிபாடாகததானே விஷயாநநத தை நிரூபித்தோம. இநதவழியே எலலாரு மோக்ஷமடையைக் க வாகள் என்பதாம.

பதினைந்தாவது விஷயாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகசசஙகை—கஉ.

ஆகபபிரகரணம. கடு-ககுக் கூடிய சஙகை கூ(டு).

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சமாப்தம்,

உ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நம:

கீதைக்கொத்து.

புத்தகம் க.

உத்தரகீதை.

ஸ்ரீ வியாசபகவானால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இஃது

ஸ்ரீ கௌடபாதாசாரியராற்செய்யப்பட்ட

வியாககியானததையநுசரிததுத

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீ வெ. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்களாற்

செய்யபபட்ட தமிழுரையுடன்

தஞ்சை

"ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினி அச்சியந்திரசாலையிற்"

பதிபபிக்கபபட்டது.

சோபகிருது௵ ஆடி௴

இதன விலை அணா 4

விளம்பரம்.

சில இககதைக்கொ தது முழுவதனேயும சோதனுப் பயிணடுசெயய வேண்டுமாகலின தனிததனியாய வெளிபபடும ஒவ்வொரு புததகத்தையும பயிணடுசெயயாமல ஓர அச்சிட்ட காகித அட்டைமாததிரம போட்டனுபபிறைல போதுமென்று கேட்டுக்கொணடமையால் 6 அணுவாக ஏறபட்ட இதன் விலையை 4 அணுவாகக குறைததுவிடடோம். கையொப்பக்காரர்களுக்கு 3 அணு. கையொபபம மிகுதியாய்ச் சேரும பக்ஷததில இனி வெளிபபடும புஸ்தகங்களுககு இதனினும விலை குறைககபபடும.

விறபனைக்குத் தயாராயுள்ளவை.

ஸ்ரீ பாலபோதம (மிகஅரிய வேதாநதவிஷயங்களும அவற்றின லக்ஷணஙகளும அடஙகியது)	1—0—0
ஸ்ரீ விருததிரதநாவலி (விருததிபபிரபாகரததினசாரம. இது ஆறுபிரமாணங்களையும வேதாநதசித்தாநததகதையும சங்கிரகமாயும தெளிவாயும நிரூபிபபது)	0—12—0
ஸ்ரீ விருததிப்பிரபாகரம	4—0—0
அபரோக்ஷாநுபூதி	0—2—0
போதாரியையென்னும் சுவாநுமநிரூபணம்	0—3—0
தர்ககௌமுதி	0—4—0
தத்துவமஸிமகாவாககியம	0—2—0

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ, தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயநம

முகவுரை.

புராண இதிகாச முதலியவற்றில உபதேசவிஷயமாயுள்ள
பல கீதைகளடங்கியது. பல புத்தகரூபமாய வெளிப்படுமகீதைக்
காத்து முதற்புத்தகமாகிய இவவுத்தரகீதை இதிகாசமாகிய
மகாபாரதத்தி லுள்ளது. இது துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபால
னஞ் செய்தற்பொருட்டு அர்ச்சுனனுக்குச் சாரத்தியம் நடாத்திய
ஸ்ரீ அகிலலோகநாயகராகிய பகவானால அவவிரதத்திலிருந்துபதே
சிக்கப்பட்டதாகிய பகவற்கீதையின்பின உபதேசிக்கப்பட்டதாக
லின உத்தரகீதையெனப் பெயர்பெற்றது.

இதன விஷயங்கள ஞானமும யோகமுமாம இந்தப்பகவத
வாக்கியம் பரமபுருஷார்த்த காரணமென்று உணர்ந்து தமிழுரையு
டன அச்சிடப்பட்டது. இதன மூலசுலோகங்கள இதுவரையிலும
சுத்தமாய அச்சிடப்படாமையால தஞ்சைமாநகரம மகாராஜா அர
மனை சரஸ்வதிமாலிலுள்ள கையெழுத்துப்பிரதி 2 என்னிட
மிருந்த கையெழுத்துப்பிரதி 2 பமபாயநகரத்தில அச்சிட்ட
பிரதி 1. சென்னையில அச்சிட்டுள்ள தெலுங்கு அச்சுப்பிரதி 1.
ஆகப்பிரதிகள 6. இந்த ஆறுபிரதிகளுள சரஸவதிமாலிலும என
னிடத்திலுமிருந்த இரண்டு பிரதிகளமாத்திரம ஸ்ரீ கௌடபாத
வியாக்கியானத்துடனுள்ள சுத்தப்பிரதிகள. அவற்றினபடியே மூல
சுலோகம சுத்தமாயச் சோதிக்கப்பட்டு அவவியாக்கியானத்திற்கிண
ங்கச் செய்யப்பட்ட தமிழுரையுடன பதிப்பிக்கப்பட்டது. இவ
வாறே இக்கீதைக்கொத்தில வரும கீதைகள முழுவதும இதனினும்
செவவையாயச் சோதித்துத் தமிழுரையுடன அச்சிடப்படும. இக
கீதைக்கொத்தினமூலமாய சுமார் 30 கீதைகளுக்குமேல வெளிவரும்.
யாரேனும இக்கீதைக்கொத்திற்கு அநுகூலமாகத் தங்களிடமுள்ள
கீதைப்பிரதிகளை அனுப்புவார்களாயின அக்கீதைகளில அவர்கள
பெயரை வெளிப்படுத்துவதுடன அவர்களுக்கு அச்சிட்டபிரதி ஒன
றிலுமாய கொடுக்கப்படும.

வெ. கு.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௨௯	பஞ்சகமும	பஞ்ச
,,	௨௪	பஞ்சகங்களும	பஞ்ச
௭	௧௧	आकाशशरीर	आकाशशरीर
௪0	௨	சத்யோமுக்தியானது என்றல முதலியவற்றாலும	சதயோமுகதியானது
௪0	௬-௭	இவ்வரிகளிலுள்ள சுலோகத்தை இப்பக்கத்தின ௧௰-வது வரிக்குக்கீழ் அவதாரிகையின பின சேர்க்க.	
௪0	௧௨	சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பன முதலியவற்றாற சொல்லபபடுகின்ற	சொல்லபபடுகின்ற
௪௯	௧0	௨௬	௯௪
௪௫	௧௮	विभावरी	विभावती
௫௧	௧௨	भ्रणहत्या	भ्रूणहत्या

ओ

॥ श्रीगोपालकृष्णपरब्रह्मणेनमः ॥

உத்தரகீதை.

முதல் அத்தியாயம்.

(அவதாரிகை) தர்மக்ஷேத்திரமாகிய குருக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனுக்கு அருளிய ஆத்மதத்துவ உபதேசத்தை ராஜ்ஜியபோகத்திலழுந்திய மனதினால் மறந்து, சில தினங்களுக்குப் பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் பிரார்த்தனை செய்து, கேசவா! எந்த ஞானத்தினால் ஜீவர்கள் அப்பொழுதே முக்தியடைகின்றார்களோ, அவ்வாத்மஞானத்தைச் சொரூபலக்ஷண தடஸ்தலக்ஷணங்களின் வாயிலாகத் தம்மைச் சரணமடைந்த எனக்கு உபதேசஞ் செய்தருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப் பிரசினஞ்செய்கின்றார்.—

यदेकं निष्कलं ब्रह्म व्योमातीतं निरञ्जनम् ।
अप्रतर्क्यमविज्ञेयं विनाशोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥

कैवल्यङ्केवलं शान्तं शुद्धमत्यन्तनिर्मलम् ।
कारणं योगनिर्मुक्तं हेतुसाधनवर्जितम् ॥ ॥ २ ॥

हृदयाम्बुजमध्यस्थं ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् ।
तत्क्षणादेव मुच्येत यज्ज्ञानाद्ब्रूहि केशव ॥ ३ ॥

அர்ச்சுனன் கேட்கின்றார்:— எது ஏகமாயும் (சஜாதி யாதி பேதமில்லாததாயும்), வியாபகமாயும், நிஷ்கள (நிராகார)மாயும், ஆகாயமுதலிய தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாயும், நிரஞ்சன (சொப்பிரகாச)மாயும், மனதிற் கெட்டாததாயும், இந்திரியங்களால் அறியத்தகாததாயும், உற்பத்திநாச மில்லாததாயும், கைவல்யவடிவமாயும், ஒப்பற்றதாயும், சாந்தமாயும், சுத்தமாயும், அத்தியந்தம் மலமில்லாததாயும், எல்லாவற்றிற்குங் காரணமாயும், யோகத்தினால் பாசம் நீங்கியதாயும், ஏது சாதனங்களில்லாததாயும், இருதயதாமரையின் நடுவிலிருப்பதாயும், ஞானஞேய சொரூபமுள்ளதாயுமுள்ள எதனை யறிதலால் அந்தக் க்ஷணத்திலேயே முத்தியடைவார்களோ, கேசவனே! அதனை எனக்கு உபதேசித்தருளல் வேண்டும். (க-௨-௩)

(அ-கை) இவ்வாறு அர்ச்சுனன் வினவிய பொருளினுக்குச் சந்தோஷித்தவராய் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார்:—

श्रीभगवानुवाच, साधुपृष्टम्महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव ।
यन्मां पृच्छसि तत्वार्थमशेषन्तद्वदाम्यहम् ॥ ४ ॥

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகின்றார்:—*க. மகாபாகுவா (பராக்கிரமசாலியா)கிய பாண்டவா! நீ நல்ல பிரசினஞ் செய்தாய். நீ மிகப்புத்திசாலி. நீ எவ்வுண்மையான ஆத்தம் என்னைக் கேட்டாயோ அது முழுவதனையும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் கேள். (ச)

(அ-கை) அந்த ஆத்மபரமாயுள்ள உபாயத்தினையே கூறுகின்றார்.—

आत्ममन्त्रस्य हंसस्य परस्परसमन्वयात् ।
योगेन गतकामानां भावना ब्रह्म उच्यते ॥ ५ ॥

*உ. ஆத்மமந்திர (ஆத்மாவில் தாற்பரியத்தால் முடிவு பெறுகின்ற பிரணவ) த்திற்கும் *௩. ஹம்ஸத்திற்கும் ஒன்றற

* க. ஈண்டு,

க. மகாபாகு(பராக்கிரமசாலி)என்று விளித்தது சகலசத்துருக்களையும் நாசஞ்செய்தலிற் சமர்த்தனென்பதை விளக்குதற்காம். ஈண்டுச் சத்துருக்கள் ராகமுதலியனவுமாம்.

உ. பாண்டவா என்றது சற்குலத்திற் பிறந்தமையை விளக்குதற்காம்.

௩. புத்திசாலி என்றது அவனைத் துதித்தலோடு தன்னாற்சொல்லப்படும் அர்த்தத்தை உள்ளத்திற்கொண்டமைக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையும் விளக்குகின்றது.

* உ. ஆத்மாவினிடத்தில் தாற்பரியமாக முடிவுபெறுகின்ற பிரணவவடிவமானது ஆத்மமந்திரம்.

* ௩. தனது தத்துவஞானத்தால் ஞாதிருசம்சாரங்களைக் கெடுக்கின்றது. இதனால் ஹம்ஸமெனப்படும்.

சொன்று (அ. பிரதிபாத்திய பிரதிபாதகபாவ) [illegible] [illegible] (ஆதாரத்துவ [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] பாவ[illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] (ஈ)

(அ-ரை) [illegible] அதனால் [illegible] நிவிருத்திக்கப்படும் அவித்தையின் [illegible] கூறுகின்றார்:—

शरीरिणामजस्यान्तं हंसत्वं पारदर्शनम् ।
हंसो हंसाक्षरं चैतत्कूटस्थं यत्तदुत्तमम् ॥
यद्विद्वानक्षरं प्राप्य त्यजान्मरणजन्मनी ॥ १ ॥

[illegible] அவித்தியுபாதியான [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (அ-ரு)

* அ. பிரதிபாத்திய பிரதிபாதகபாவம் = சொல்லப்படுவ[illegible] சொல்லுவதெனுந்தன்மை; சொல்லுவது [illegible]மாணம், சொல்லப்படுவது ப்ரமேயம்.

*இ. சர்வோ சாம (டைமி) விருத்தி பிர[illegible]மென்றது அஞ்ஞ நிவிருத்தியாகிய அல்லது அதனால் நிவிருத்திக்கப்படும் அவித்யை யின் நிவிருத்தியாகிய அதிஷ்டானம் பிரம்மமெனபதாம்.

அந்த முக்தியும் ஜீவ பரங்களின் ஐக்கியத்தைப பிரதிபாதிக்கின்றது. (சா)

(அ-கை) அத்தியாரோப அபவாதங்களால் நிஷ்பிரபஞ்ச பிரஹ்மம் விரிக்கப்படுகின்றது:—

काकीमुखककारान्त उकारश्चेतनाकृतिः ।
मकारस्य च लुप्तस्य कोऽर्थः संप्रतिपद्यते ॥ ७ ॥

क (க) என்பதும் अ (அ) எனபதும காகே (காகே) எனபபடும் சுகதுக்கங்களாகிய அவ்விரணடும எதற்கிருக்கின்றனவோ அது काकी (காகீ) எனப்படும். काकी (காகி) என்னும சொற்பொருள் ஜீவனும. ஈண்டு அந்த काकी (காகீ) என்னும் சொல்லின முகத்தில் (ஆதியில்) உள்ள क (க) காரததின கடைசியிலுள்ள அக்ஷரமாகிய अ (அ) காரம விராட்டெனப்படும. काकीमुख (காகீமுக) மெனபதின கணணுளள म (ம) காரததின மேலதாகிய उ (உ) காரம சேதனமாகிய இரணயகாபபவடிவ (வாசக) மாம. काकीमुख (காகீமுக) மெனபதில उ (உ) காரத்திற்குமுன்னுள்ளதாகச சொலலப்பட்ட म (ம) காரம அவ்வியாகிருதமெனப்படும். उ (உ) காரத்தில अ (அ) காரமும, म (ம) காரத்தில உகாரமும ஓங்காரததில म (ம) காரமுமாக இவவாறு ஒடுங்கிய அதற்குப்பொருள்யாது? அகண்டாகாதாத்லவதசச்சிதாநந்தரூப லக்ஷியார்த்தமாகிய பிரஹ்மமேபொருளாம. ஆதலால் இப்பிரணவஜகசியா நுசநதாநததைச செய்பவன் அநதப பிரஹ்மத்தை யடைகின்றான். (எ-று)

(ஈ) சுரோத்திராதி பஞ்சகமும ஞானேந்திரியங்களும் வாக்குமுதலிய பஞ்சகர்மகளும் காமேந்திரியங்களும சபதமுதலிய

விஷயங்களும் பிராணாதிவாயுக்களும் மனமுதலிய அந்தக்கரணசதுஷ்டயமும் ஆகிய இவ்விருபத்தினான்கு தத்துவங்களும் சேர்ந்தது ஸ்தூலசரீரமாம். இதற்கு அவஸ்தை ஜாக்கிரம். இவ்விரண்டிற்கும் விசுவன் அபிமானி, கிரியா சக்தி, ரஜோகுணம், நேத்திரம் ஸ்தானம், ஸ்தூலமானது போகம் இவற்றோடுகூடிய ஆத்மா ஜீவாத்மாவாம். அவனே வியாவகாரிக ஜீவன். இவ்வளவும் சேர்ந்து அகார அர்த்தமாம். இதற்கு

पचीकृतपञ्चमहाभूतानि तत्कार्याणि विराडित्युच्यते ॥ एतत् स्थूलशरीरमात्मन· इंद्रियैरर्थोपलब्धिर्जागरित तदुभयाभिमान्यात्मा विश्व ॥ एतत्त्रयमकारस्यार्थ ॥

என்பது சுருதி.

(௨) ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்தும் மனோபுத்திக ளிரண்டுமாகிய பதினேழுதத்துவங்களோடு கூடிய அந்தராத்மாவாகிய லிங்கமே இரணியகர்ப்பம். அதுவே சூக்ஷ்ம சரீரம். இச் சரீராபிமானி தைஜசனாகிய ஜீவன். சொப்பனம் அவஸ்தை, இச்சை சக்தி, சாத்விகம் குணம், கண்டம் ஸ்தானம், சுவேச்சா போகம் என்றிவற்றோடு கூடி வியாபித்திருக்கும் ஆத்மா அந்தராத்மாவாம். அவனே பிராதிபாஸிகஜீவன் இவ்வளவும் சேர்ந்து உகாரார்த்தமாம். இதற்கு,

अपञ्चीकृतपञ्चमहाभूतानि तत्कार्याणि सप्तदशकलिंग भौतिक हिरण्यगर्भ इत्युच्यते । एतत्सूक्ष्मशरीरमात्मन ॥ करणेषूपसंहृतेषु जागरितसंस्कारज. प्रत्यय सविषय स्वप्न तदुभयाभिमान्यात्मा तैजस ॥ एतत्त्रयमुकारस्यार्थ ॥ என்பது சுருதி.

(௩) முற்கூறப்பட்ட ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்கள் இரண்டற்கும் காரணமாதலால் காரணமெனப்படும் அவ்வியா

கிருதமாகிய மகத்தங்காரம் காரணசரீரம். அதுவே முக்குண ரூபமாம். அதன் அபிமானி பிராஞ்ஞனென்னும் ஜீவனும். இதற்குச் சுழுத்தி அவஸ்தை, திரவியம் சக்தி, தாமசம் குணம், இருதயம் ஸ்தானம், ஆநந்தம் போகம். இவற்றோடு கூடி வியாபகமான ஆத்மா பரமாத்மாவாம். அவனே பாரமார்த்திகஜீவன். இது மகாரார்த்தமாம். இதற்கு, नसत् नासन्नापि-सदसत् नाभिन्न नाभिन्न नापिभिन्नाभिन्नं कुतश्चित् न निरवयव नसावयवं नोभय । केवलब्रह्मात्मैकत्वज्ञानापनोद्य सर्वप्रकारकज्ञानोपसहारो बुद्धे कारण सुषुप्तिः । तदुभयाभिमान्यात्माप्राज्ञः ॥ एतत्त्रयं मकारस्यार्थ ॥ என்பது சுருதி.

काकीमुखककारान्त ईकारश्चेतनाकृति । अकारस्यतु लुप्तस्य कोऽर्थ तत्प्र-तिपद्यते என்பது பாடமாயின் அதற்குப் பொருள் இதுவாம்.— काकीमुख (காகீமுக)மென்பது பிரஹ்மாண்டத்துவம். क(க)காராந்தமென்பது க(க)காரத்தின் கடைசி எழுத்தாகிய अ(அ)காரம். அதனாற்சொல்லப்படுவது புருஷனாகிய பிரஹ்மமே. ई(ஈ)காரம் மூலப்பிரகிருதி அது சங்கற்பிக்கும்வடிவினதாகிய சக்தியாம். ஆதலால் काकी (காகீ) என்னும் சொல்லினால் பிரகிருதி புருஷ வடிவமான ஜீவனாகின்றான் அதில் பிரகிருதிலோபமடைந்த अ (அ)காரத்திற்கு (பிரஹ்மத்திற்கு) ஆத்மம் யாது? (அதை விடவேறில்லையென்பதாம்) काकी (காகீ)என்பதின் क(க) காரத்தின்மேல் வந்த अ (அ) காரத்திற்கு எது பொருளோ அதனை (லக்ஷ்யசொரூபத்தை) அவ்வுபாசகன் அடைகின்றான் என்பது பொருள்.

அதற்குச்சுருதி "आप्लवस्व प्लवस्व अण्डीभवच्चमा मुहुः सुखादिदु खनि-धना प्रतिमुचस्व स्वापुर ॥ என்பதாம்.

ஜநநமரண ஏதுவான சமசாரத்தை விடு. சமசாரத்துக்குக் காரணமான மனோவியாபாரத்தையும விடு. மறுபடியும பிரஹ்மாணடமுடையவனுகாதே ஏனெனின அங்ஙனமாதல இகசுகத்திற்கு ஏதுவும துக்ககாரணமுமாயிருக்கின்றது. ஆகலால தனதஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண தேகங்களாகிய புரங்களை விடுக. ஜீவனமுகதனுககடவாய் எனபது மேறகூறிய சுருதியின அர்த்தமாம.

இசசுலோகத்திற்கு அகார உகார மகார வடிவமாகிய * சு. பிரணவத்தை உபாசிபபவன பிரஹ்மாதமபதத்தை அடைகின்றான என்பதுபொருள.

(அ-கை) இவ்வாறு பிராணுயாமபரனுகிய யோகதாரணுபாசகனுக்கு அவாநதரவடிவ பலத்தையும கூறுகின்றார் —

गच्छंस्तिष्ठन् सदाकालं वायुस्वीकरणम्परम् ।
सर्वकालप्रयोगेन सहस्रायुर्भवेन्नर· ॥ ८ ॥

போகும்போதும் இருக்கும்போதும எபபோதும வாயுவையுட்கொள்ளுதல (பிராணுயாமஞ்செய்தல) மேலானதாம. இவ்வாறு எபபோதும செயவதனுல நரன ஆயிரம ஆண்டு ஆயுளுடையவனுகின்றான். (அ)

(அ-கை) அங்ஙனமாயின பரமபிரயோஜனம எப்போது உணடாகும எனக கூறுகின்றார்:—

यावत्पश्येत् खगाकारं तदाकारं विचिन्तयेत् ॥

*சு. இப்பிரணவஉபாசனையைவிரிவாயறியவிருமபுவோா விசாரசாகரத்தின் 5-வது தரங்கத்திறகாணக.

எதுவரையிலும் பிரஹ்மாகாரத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கவில்லையோ அதுபரியந்தம் அவ்வடிவமாகச் சிந்திக்க.

(அ-கை) அத்தன்மைய சாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு ஆத்மஜகங்களின் அபேதத் தியானத்தைக் கூறுகின்றார்:—

खमध्ये कुरु चात्मानमात्ममध्ये च खं कुरु ।
आत्मानं खमयं कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ ९ ॥

தகர (இருதய) ஆகாயத்தின் மத்தியில் பரமாத்மாவைச் செய் அதாவது இவ்வாகாயம் பரமாத்மாவினும் வேறன்றெனப்பாவி. பரமாத்மாவில் ஆகாயத்தைச் செய் அதாவது அப்பரமாத்மா ஆகாயத்திற்கு உபாதானமெனப் பாவி. அல்லது "आकाशशरीरब्रह्म—ஆகாயசரீரம் பிரஹ்மம்" என்னும் சுருதியினால் ஆகாய சத்தத்தால் ஜீவன் சொல்லப்படுகின்றது ஆத்மசப்தத்தால் பரமாத்மா சொல்லப்படுகின்றது அவ்விரண்டின் ஐக்கியத்தையறிந்து ஒன்றனையும் சிந்திக்கலாகாது. (கூ)

(அ-கை) இவ்வாறு முற்கூறியவிதத்தால் யோகியாய்ப் பிரஹ்மஞானநிஷ்டனே யாகின்றானெனக் கூறுகின்றார் —

स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ।
बहिर्व्योम्नि स्थितं नित्यं नासाग्रे च व्यवस्थितम् ॥
निष्कलं तं विजानीयात् श्वासो यत्र लयं गत.॥ १० ॥

யோகதாரணையினால் நிலைத்த புத்தியுடையவனும் அஞ்ஞானநீங்கியவனுமாகிய பிரஹ்மஞானி பிரஹ்மத்தில் நிற்கின்றான். அந்த வெளியாகாயத்தில் நிற்கும் நித்தியமும்,

சுவாசம் லயமாகும் இடமான நாசிநுனியிலிருப்பதுமாகிய நிஷ்களமான அந்தப் பிரம்மத்தை அறியவேண்டும். (௰)

(அ-கை) பிராணாயாமத்துடனே மனதின் நிச்சலத்தன்மையின் பொருட்டுத் தாரணாவிசேஷத்தைக் கூறுகின்றார்.—

पुटद्वयविनिर्मुक्तो वायुर्यत्रविलीयते ।
तत्र संस्थम्मनः कृत्वा तं ध्यायेत्पार्थ ईश्वरम् ॥११॥

நாசித்துவாரமிரண்டினின்றும் வெளிப்பட்ட வாயுவானது எங்கு இலயமாகின்றதோ, அங்கு மனதை நிறுத்தி அந்தாக்ஷரனைப் பார்த்தா! தியானஞ்செய்யவேண்டும். (அதனால் மனதின் நிச்சலத்தன்மை கிடைத்துவிடும்) (௧௧)

(அ-கை) அந்தக் கிரமத்தினையே கூறுகின்றார்.—

निर्मलं तं विजानीयात् षडूर्मिरहितं शिवम् ॥
प्रभाशून्यं मनःशून्यंबुद्धिशून्यं निरामयम् ।
सर्वशून्यं निराभासं समाधिस्थस्य लक्षणं ॥ १२ ॥

அந்தாக்ஷரனை நிர்மலமும் *ஷடூர்மியில்லாததும் மங்கலவடிவமுமாக அறியவேண்டும். விருத்திவடிவப் பிரபையி (பிரகாசமி)ல்லாததும் மனமில்லாததும் புத்தி (அறிவு) யில்லாததும் நிராமயமுமாம். சர்வசூன்யமும் நிராபாசமும் பிரமமின்றியதுமான சமாதி அடன (தியானத்தின) லக்ஷணமாம். (௧௨)

* ஷ. ஜநநம், மரணம், பசி, தாகம், ஹர்ஷம் (சந்தோஷம்), சோகம் என்பன சம்சாரசமுத்திரத்தின் ஷடூர்மி (ஆறு அலை) களாம்.

(அ-கை) அச்சமாதியில நிலேத்தவனுககு லக்ஷணம யாதெனறு ஆசஙகிததுக கூறுகினறூா —

त्रिशून्यं यो विजानीयात् स तु मुच्येत बन्धनात् ॥१३॥

முசசூநியத்தையும எவனறிகின்றூனே அவன் அபபொழுதே பாததகதினின்றும விடுபடுகினறூன. (கங)

இதனூல ஜாக்கிரமுதலிய மூனறவஸதைகளின சூநியத்தனமையும காடடபபட்டது.

(அ-கை) இவ்வாறூன ஜீவன்முகதனுககுத் தேசமுதலியவறறில அபிநிவேச மிலலேயெனக கூறுகினறூா.—

स्वयमुच्चालिते देहे देही न्यस्तसमाधिना ।
निश्चलं तं विजानीयात् समाधिस्थस्य लक्षणम् ॥१४॥

தானே (அநாதி பிராரபதகாமவாசனே வசததால) சஞசரிககும தேகததில தேகியா (ஜீவனு)னவன பொருநதிய சமாதியினூல நிசசலமான அநதாகூவரனே யறிகினறூன. இது சமாதியிலிருபபவனது லக்ஷணம (கச)

(அ-கை) ஞேயததிலும ஆத்மலக்ஷணததைதக கூறுகினறூா —

अमात्रं शब्दरहितं स्वरव्यञ्जनवार्जितम् ।
बिन्दुनादकलातीतं यस्तं वेद स वेदवित् ॥१५॥

மாத்திரை (குறில் நெடில் அளபெடை) யினறியதும், சப்தமினறியதும், உயிர்மெய்களினறியதும், பிந்து (அநுஸ்வார) நாத (தொண்டையைச் சுருக்கியபோது உண்டாகும் மணியின் ஓசையைப்போன்ற அநுகரண ஒலி) கலை (நாதத்தின் ஏகதேசம்) களுக்கப்பாற்பட்டதுமாகிய அதனை அறிந்தவன் எவனோ அவன் வேதமுணர்ந்தவனாவன். (௧௫)

(அ-கை) இவ்வாறு அடைந்த ஆத்மதத்துவஞானமுடையவனுக்கு அசம்பாவனை விபரீதபாவனை முதலியவை நீங்கிய போது செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை யென்று கூறுகின்றார்.--

प्राप्ते ज्ञानेन विज्ञाने ज्ञेयं च हृदि संस्थिते ।
लब्धशान्तिपदे देहे न योगो नैव धारणा ॥ १६ ॥

(சாஸ்திராசாரிய வுபதேசத்திலுண்டாகும்) ஞானத்தினால் பிரஹ்மஞான மடைந்தகாலத்தும், ஞேயம் இதயத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகுங்காலத்தும், தேகோபாதியுள்ளவனும் ஜீவன் சாந்திபதத்தை யடைந்தகாலத்தும் யோகமில்லை; தாரணையுமில்லை. (௧௬)

(அ-கை) இவ்வாறு ஆத்மதத்துவ அபரோக்ஷஞானி முக்தனாய் ஈசுவரனேயாகின்றான் என்று அவனுடைய சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்:—

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।
तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः ॥ १७ ॥

எந்த ஸ்வரம் வேதத்தின் முதலிற சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, எது வேதத்தின முடிவிலும பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, பிரகிருதியின லயமாகிய அதற்கு (பிரணவத்திற்கு) எது மேலானதாயிருக்கின்றதோ அது மகேசுவரனும். அந்த மகேசுவரனேயாவன் அவ்வாத்மதத்துவஞானி, வேறல்லன எனபது பொருள். (கஎ)

(அ-கை) ஆத்மதத்துவாபரோக்ஷ அநுபவமுணடாவதறகுமுன் எந்த எநதச் சாதனங்கள சாதிக்கத்தக்கனவோ, ஞானம கிடைத்தபின எநதச் சாதனங்கள் அவசியமன்றோ, அவை எலலாவறறையும திருஷ்டாநதவாயிலாகப பிரகடனஞ செயகின்றா —

नावार्थी हि भवेत्तावत् यावत्पारन्नगच्छाति ।
उत्तीर्णे तु सरित्पारे नौकायाः किम्प्रयोजनम् ॥ १८ ॥

எதுவரையில கரையைச் சேரவிலலையோ அதுவரையில கப்பலை விரும்பியவனுக்கு. கரையேறியபின கப்பலால என்ன பிரயோஜனம? ஒன்றுமிலலை எனபது பொருள.

அதுபோல இவருக்கும் ஆத்மாபரோக்ஷ முணடானபின சாஸ்திரமுதலிய சுமையால என்ன பிரயோஜனமெனபது தாற்பரியம. (கஅ)

(அ-கை) அதனையே வேறுவிதத்தால திருஷ்டாந்தத்தோடு கூறுகின்றார்:—

ग्रन्थमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिव धान्यार्थी त्यजेत् ग्रन्थमशेपतः ॥ १९ ॥

சாஸ்திரத்தை யப்பியசித்து மேதாவியான (சாமானிய) ஞான விஞ்ஞான(விசேஷ அநுபவ) முடையவன் தானிய விருப்புடையோன தாளை யெரிந்துவிடுவதுபோலச் சாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும விடவேண்டும். (௧௯)

(அ-கை) இதுவுமது:—

उल्काहस्तो यथा कश्चित् द्रव्यमालोक्य तांत्यजेत् ।
ज्ञानेनज्ञेयमालोक्यज्ञानम्पश्चात्परित्यजेत् ॥ २० ॥

கொள்ளிக்கட்டையைக் கையிலுடையவன அந்தகாரத்திலுள்ள ஒர பதார்த்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு அதனை யெரிந்துவிடுவதுபோல ஞானத்தால ஞேயத்தையறிந்து பின ஞானத்தை விடவேண்டும. (௨௰)

(அ-கை) அபரோக்ஷ ஞானம உண்டாகவே பிரயோஜனமில்லாமையால் சாதனம் தள்ளத்தக்கதாமென்று மிதனை வேறு திருஷ்டாந்தத்தினாலும கூறுகின்றார்.—

यथामृतेन तृप्तस्य पयसा किम्प्रयोजनम् ।
एवन्तत्परमं ज्ञात्वा वेदै र्नास्ति प्रयोजनम् ॥ २१ ॥

அமுதத்தினல திருபதியடைநதவனுக்குப பாலினல் என்னபிரயோஜனம்? ஒனறுமிலலை அதுபோல அநத மேலான வஸதுவை யறிநதால அதன்பின வேததததினல பிரயோஜன மிலலை. (உக)

(அ-கை) தததுவ ஞானிகளுக்கு விதிநிஷேதாதி காததவவியஙகள சிறிதுமிலலை யெனறு ஸ்ரீ பகவான ஆாசசுன னுக்கு உபதேசஞ்செயகிருா:—

ज्ञानामृतेन तृप्तस्य कृतकृत्यस्य योगिनः ।
न चास्ति किञ्चित्कर्तव्यमास्तिचेन्न स तत्त्ववित् ॥२२॥

ஞானமிாதததால திருபதியடைநத கிருதகிருததியஞகிய யோகிக்குச சிறிதும காததவவியமிலலை. இருக்குமாயின அவன தததுவஞானியலலன. (எ-று). (உஉ)

(அ-கை) ஆததஞானமினறிக கேவலம வேதததைப படிததலமாத்திரததால் அறியபபடுநதனமையிலலை. ஆனல வேதததின தாறபரியத்தைக கோசரிககும பிரஹமஞானததினலேயே வேதவிததுததனமையாம எனறு கூறுகினருா —

तैलधारामिवाच्छिन्नं दीर्घघण्टानिनादवत् ।
अवाच्यं प्रणवस्यार्थं यस्तं वेद स वेदावित् ॥ २३ ॥

இடைவிடாத தைலதாரையைப போலும நீணட மணியோசையினைப போலும அவாசசியமான பிரணவத்தின அாததததை எவன அறிகிருனே அவனே வேதமுணாநதவன(உங)

(அ-கை) தத்துவஞானியின் சமாதிசாதனங்களைக் கூறுகின்றார்.—

आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिम् ।
ध्याननिर्मथनाभ्यासाद्देवंपश्येन्निगूढवत् ॥ २४ ॥

ஆத்மாவை அரணியாக்கிப் பிரணவத்தை மேலரணியாக்கித் தியானமாகிய கடைதலை அப்பியசித்தலால் மிக்க ரகசியமாயுள்ள தெய்வத்தைப் பார்க்கலாம். (உ௪)

(அ-கை) அபரோக்ஷாநுபவ பரியந்தம் சுயம்பிரகாச பிரஹ்மதாரணையைக் கூறுகின்றார்.—

तादृशं परमं रूपं स्मरेत्पार्थ ह्यनन्यधीः ।
विधूमाग्निनिभं देवं पश्येदत्यन्तनिर्मलम् ॥ २५ ॥

பார்த்தா! புகையின்றிய நெருப்பைப்போன்ற பிரகாசமுள்ளதும் அத்தியந்த நிர்மலமானதுமான தெய்வத்தைப் பார்க்குமவரையில் அத்தன்மைய பரமவடிவத்தை அந்நியமின்றிய புத்தியுள்ளவனாய்ச் சிந்திக்கவேண்டும். (உரு)

(அ-கை) பிரஹ்மசொரூபத்தைப் பிரகடனஞ்செய்யும் நிமித்தத்தால் பாவனைக் கிரமத்தினையே விரிக்கின்றது.—

दूरस्थोऽपि न दूरस्थः पिण्डस्थः पिण्डवर्जितः ।
विमलः सर्वतो देही सर्वव्यापी निरञ्जनः ॥ २६ ॥

தேகி தூரத்திலிருப்பவனுயிருந்தும (இந்திரியங்களுக்குப் பரோக்ஷம்போலிருக்கின்றவனுயினும) தூரத்திலிருப்பவனல்லன். (பரோக்ஷத்திலிருப்பவனுகான; என்றும் அபரோக்ஷனே,) பிண்டத்திலிருப்பவனுயினும (சரீர சம்பந்தாத்தியாசத்தால பரிச்சின்னன்போற் ருேற்றினும) பிண்டத்திலிருப்பவனல்லன. சரீரசம்பந்தாத்தியாசமின்றிய வனுகின்ருன. தேகியானவன எவ்வாற்ருனும நிர்மலனுயும சாவவியாபியாயும நிரஞ்சனனுயு மிருக்கின்ருன். (உகா)

(அ-கை) தேகாத்தியாசத்தினுல தோற்றும கர்த்திருத்துவ போகதிருத்துவமுதலியன ஆத்மாவிற கில்லையெனக் கூறுகின்ருா —

कायस्थोऽपि न कायस्थः कायस्थोऽपि न जायते ।
कायस्थोऽपि न भुञ्जानः कायस्थोपि न बध्यते ।
कायस्थोपि न लिप्तस्स्यात्कायस्थोपि न वध्यते ॥ २७ ॥

தேகி காயத்திலிருப்பவனுயினும காயத்திலிருப்பவனல்லன் (சரீரநிமித்தகமான பந்தமில்லாதவனுகின்ருன). காயத்திலிருப்பவனுயினும (ஜன்மாதிகளேயுடைய சரீரத்திலிருப்பவனுயினும) பிறப்பதில்லே. காயத்திலிருப்பவனுயினும (போகசாதனவடிவ சரீரத்திலிருப்பவனுயினும) புசிப்பதில்லே. (பந்தத்திற்கேதுவான) காயத்திலிருப்பவனுயினும கட்டப்படுகிறதில்லே. காயத்திலிருப்பவனுயினும் (சுகதுக்காதி ஏதுவான தேக சம்பந்தமுடையவனுயினும) பற்றுள்ளவனுதலில்லே (அச்

சம்பந்தமின்றியவனா யிருக்கின்றான்). காயத்துள்ளவனாயினும் (மரண தாமதத்தையுடைய தேகத்திலிருப்பவனாயினும்) வதிக்கப்படுவதில்லை (கொல்லப்படுகிறதில்லை). (௨எ)

(அ-கை) எதன் அப்பியாசத்தினால் ஆத்மயோகநிஷ்டா சமாசாரமுண்டாயிருக்கின்றதோ, அதன் அப்பியாசத்தால் அங்கேயே தேகமத்தியத்தை முதலியவற்றில் ஆத்மாவிருக்கத்தக்கதாமெனக் கூறுகின்றார்:—

तिलमध्ये यथा तैलं क्षीरमध्ये यथा घृतम् ।
पुष्पमध्ये यथा गन्धः फलमध्ये यथा रसः ॥
काष्ठाग्निवत् प्रकाशेत आकाशे वायुवच्चरेत् ॥ २८ ॥

எள்ளினகண் எண்ணெயைப்போலும், பாலினுள் நெய் போலும், புஷ்பமத்தியில் வாசனைபோலும், பழத்தில் இரசம்போலும், கட்டையில் அக்கினிபோலும் பிரகாசிக்கின்றது. எள்ளைப் பிழிந்தபோது எண்ணெயும் பாலைக் கடைந்தபோது நெய்யும் புஷ்பம் மலர்ந்தபோது வாசனையும் கட்டையைக் கடைந்தபோது அக்கினியும் வெளிப்படுவதுபோல ஆத்மா அப்பியாசத்தால் வெளிப்படுகின்றது என்பது பொருள். ஆகாயத்தில் வாயுபோல் எங்கும் வியாபகமாயிருந்தும் சலிக்கின்றது. (௨அ)

(அ-கை) அதனையே தார்ஷ்டாந்தத்தில் செவ்வையாகப் பொருத்துகின்றார்:—

तथा सर्वगतो देही देहमध्ये व्यवस्थितः ।
मनःस्थो देहिनां देवो मनोमध्ये व्यवस्थितः ॥ २९ ॥

அப்படியே எல்லாவற்றினுமுள்ள தேகியாகிய ஜீவ்னுனவன் (நாநாவாகிய திரியக்குமுதலிய) தேகமத்தியி லிருக்கின்றான். (தேகபேதத்தால் வெவ்வேறான) தேகிகளது மனதிலுள்ள தேவன மனதினமத்தியில (சாக்ஷிவடிவமாக) நிலைத்திருக்கின்றான். (உக)

(அ-கை) அத்தன்மைய பிரஹ்மாபரோக்ஷத்தால விடுபடுகின்றாகள.—

मनःस्थं मनमध्यस्थं मध्यस्थं मनवर्जितम् ॥
मनसा मन आलोक्य स्वयं सिध्यन्ति योगिनः ॥ ३० ॥

மனதிலுள்ள(மனதில வளைபட்ட)தும, மனமத்தியிலுள்ளதும (மனதிற்குச் சாக்ஷிவடிவமாயுள்ளதும), மத்தியிலுள்ளதும (சாவசாக்ஷிவடிவமும), (சங்கற்பவிகற்ப) மனமிளறியதுமான மனதை (ஞானவடிவ ஆத்மாவை) பரிசுத்த மனதால பார்த்து [அதனை விஷயிக்கும் அபரோக்ஷ சரம (கடைசி) விருத்தியை யடைந்து] யோகிசுவரா(ஞானி)கள் தாமே அநுபவசித்தியுடையவராகின்றனர். அவித்தையின் நீக்கத்தால முக்தாக ளாகின்றாகள் என்பது பொருள். (ங0)

(அ-கை) இபபோது முற்கூறப்பட்ட யோகிகளின் லக்ஷணத்தை வாணிக்கின்றா:—

आकाशं मानसं कृत्वा मनः कृत्वा निरास्पदम् ।
निश्चलन्तं विजानीयात् समाधिस्थस्य लक्षणम् ॥ ३१ ॥

மனதை ஆகாய(நிருவிகற்ப)மாக்கி, சங்கற்பவிகற்பவடிவமனதைப் பற்றி(சார்பி)லலாததாக்கி நிச்சலமான கிரியையினறிய ரசனாக அவனை யறியவேணடும். இதுவே சமாதியுடையவன இலக்கணம். (நூக)

(அ-கை) ஆரூடன் (சொரூபத்திலேறியவன்) லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. இனி ஏறும விருப்புடையோனது (அப்பியாசியின) உபாயத்தைக் கூறுகினறார்:—

योगामृतरसं पीत्वा वायुभक्षः सदासुखी ।
यममभ्यसते नित्य समाधिर्मृत्युनाशकृत् ॥ ३२ ॥

யோகாமிருத ரசத்தைக் குடித்து வாயுவைப புசிக்கும சதாசுகியானவன நித்தியமும மனோநிக்கிரகத்தை யப்பியசிக்கவேணடும். அது அமிர்தாகாரவடிவமான சமாதி யெனப்படும். (நூஉ)

(அ-கை) அத்தன்மைய சமாதியிலுள்ளவன லக்ஷணத்தைக் கூறுகினறார்:—

ऊर्द्ध्वशून्यमधःशून्यं मध्यशून्यं यदात्मकम् ।
सर्वशून्यं स आत्मेति समाधिस्थस्य लक्षणम् ॥ ३३ ॥

எதன் சொரூபம மேற்சூனியமும் (மேலிடப் பரிச்சேதமின்றியதும) கீழ்ச்சூனியமும (கீழிடப்பரிச்சேதமின்றியதும) நடுச்சூனியமும் (நடுவிடப்பரிச்சேதமின்றியதும) சர்வசூனியமு(தேசகாலாதி பரிச்சேதமின்றியது)மா யிருக்கினறதோ,

அது ஆத்மாவென் றிருத்தல சமாதியிலிருப்பவனது இலக்ஷணமாம். (கூகூ)

(அ-கை) இந்த ஏகாந்ததிருஷ்டியுடையவனது விதிநிஷேதங்கடந்ததன்மையைக் கூறுகின்றார்.—

शून्यभावितभावात्मा पुण्यपापैः प्रमुच्यते ॥ ३४ ॥

யாவும் சூனியமாய்ப் பாவிக்கப்படுவதெனும் கருத்துடைய ஆத்மா (ஞானி) புண்ணிய பாவங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். (கூச)

(அ-கை) இவ்வாறு பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்ட சமாதியில் விரோதத்தையும் அசம்பவத்தையும் கூறுகின்றார்:—

अर्जुन उवाच, अदृश्ये भावना नास्ति दृश्यमेतद्विनश्यति ।
अवर्णमस्वरं ब्रह्म कथं ध्यायन्ति योगिनः ॥ ३५ ॥

அர்ச்சுனன் — அதிருசியத்தில் பாவனையி(தியானமி)ல்லை; இத்திருசியமோ நசிக்கின்றது எனின், வர்ணரூபமின்றியதும் ஸ்வர (சப்த) மின்றியதுமான பிரஹ்மத்தை யோகிகள் எங்ஙனம் தியானிக்கின்றார்கள்? (கூரு)

(அ-கை) உன்னாற்சொல்லப்பட்டது எதனாற் பொருந்துகின்றதோ அத்தன்மைய சாவயவ மூர்த்திமுதலியவற்றையுடைய தியான் மன்று யாம் கூறியது; ஆனால் நிர்விசேஷப பிரஹ்மத்தில் நிர்மலம் நிஷ்களம் என்னும் இவைமுதலியவற்றால் வேதாந்தஜன்ய விருத்திக்குக் கோசரமாந்தன்மை

யால் அது சம்பவிக்கிறதென்னும் அபிப்பிராயத்தால் கூறுகின்றார்:—

श्रीभगवानुवाच, ऊर्ध्वपूर्णमधःपूर्णं मध्यपूर्णं यदात्मकम् ।
सर्वपूर्णं स आत्मेति समाधिस्थस्य लक्षणम् ॥ ३६ ॥

ஸ்ரீ பகவான்:— எதன் சொரூபம் மேலும் பூரணம், கீழும் பூரணம், நடுவும் பூரணம், எல்லாம் பூரணமா யிருக்கின்றதோ அதுவே ஆத்மாவென்றிருத்தல் சமாதியிலிருப்பவனது லக்ஷணம். (௩௬)

(அ-கை) அங்ஙனமாயின் இந்த சாலம்பன யோகமா? நிராலம்பன யோகமா? என்று இருவகை விகற்பமுண்டாகின்றதென்று தோஷத்தை ஆசங்கித்துக் கூறுகின்றார்:—

अर्जुनः :—सालम्बस्याप्यनित्यत्वं निरालम्बस्य शून्यता ।
उभयोरपि दोपत्वात् कथन्ध्यायन्ति योगिनः ॥ ३७ ॥

அர்ச்சுனன் — சாலம்பத்தி(மூர்த்தியுடையத)ற்கு அநித்தியத்துவமும் நிராலம்பத்தி(மூர்த்தியாகாரமின்றிய)ற்குச் சூனியத்துவமு(முயற்கொம்பு போன்மையு)ம் உளது. இரண்டும் தோஷமுடையதாயிருத்தலின் யோகிகள் எங்ஙனம் தியானிப்பார்கள்? (௩௭)

(அ-கை) யாகம் தானமுதலியவற்றால் சுத்தியடைந்த அந்தக்கரணமுடையவனுக்கு வேதாந்தஜன்ய நிர்விசேஷப்

பிரஹ்மகோசர விருத்தி சமபவித்தலால் சூநியத்தன்மை யிலலையென்னும் அபிப்பிராயததால கூறுகின்ருா:—

श्रीभगवानुवाच, हृदयं निर्मलं कृत्वा चिन्तयित्वा ह्यनामयम् ।
अहमेकमिदं सर्वमिति पश्येत्परं सुखी ॥ ३८ ॥

ஸ்ரீ பகவான்:— இதயத்தை நிாமலமா (ஞானவிரோதியான ராகாதிதோஷமினறியதா)ககி அநாமயததை(ாசுவரனை)ச சிநதிததுப பரமசுகியானவன் "இவ்வெலலாமுமயானே (எனககநியமொனறுமிலலை)" எனறு பாாககககடவன. (௩அ)

(அ-கை) ஆத்தவடிவமாயுளள ஜகத்து சபததால நிருபிககபபடுநதனமையினுலும, சபதம வாணவடிவமாகவும, வாணஙகள பிரணவவடிவமாகவும, பிரணவம பிநதுவடிவமாகவும பிநது நாதவடிவமாகவும, நாதம பிரஹமத்தியானஸதானவடிவமாகிய கலைவடிவமாகவும் பிரஹமததில சமனவயி (விவாததமாயச் சமபநதி) த்திருததலின, பிநதுநாதகலாதீதமாயவுளள பிரஹமத்தைதத தியானிககவேணடுமெனறு பகவானுற சொலலபபடடது. அதனை வேறுபிரிததறிய அாசசுனன் கேட்கினறுன:—

अर्जुन उवाच, अक्षराणि समात्राणि सर्वे बिन्दुसमाश्रिताः ।
नादेन भिद्यते बिन्दुः स नादः केन भिद्यते ॥ ३९ ॥

அர்ச்சுனன்:—மாத்திரைகளோடு கூடிய அகாராதி அக்ஷரங்கள் யாவும பிந்துவை ஆசிரயித்திருக்கின்றன. நாதத

தால் பிந்து பேதிக்கப்படுகின்றது. அந்தாதம் எதனால் பேதிக்கப்படுகின்றது? (ருக)

(அ-கை) இவ்வாறு வினவப்பட்டவராகிய பகவான் பிரஹ்மத்தில பொருந்துகின்றதென்று கூறுகின்றார்:—

श्रीभगवानुवाच, अनाहतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य च ध्वनिः ।
ध्वनेरन्तर्गतञ्ज्योतिर्ज्योतिरन्तर्गतं मनः ॥
तन्मनो विलयं याति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ४० ॥

ஸ்ரீ பகவான்.—எந்த அநாகத (பராவஸ்தையடைந்த பிரணவ) சப்தத்தின் தொனி (சப்தம்) கேட்கப்படுகின்றதோ அத்தொனியினுள் ஜோதி (கலை) யுளது. அந்த ஜோதியினுள் மனமுளது. அந்த ஜோதியில மனம ஒடுங்குகின்றது. அது (அவ்வொடுங்கிய இடம) விஷ்ணுவின (வியாபகமான ஆதமாவின்) பரமபத (மேலான சொரூப) மாம. (சுய)

(அ-கை) மீண்டும அதனையே கூறுகின்றார —

ओंकारध्वनिनादेन वायोः संहरणान्तिकम् ।
निरालम्बं समुद्दिश्य तत्र नादो लयङ्गतः ॥ ४१ ॥

ஓங்காரததொனிவடிவ நாதத்தோடு வாயுவடங்குமவடிவினதாகிய நிராலமப (நிர்விசேஷ)ப பிரஹ்மததை இலக்ஷியஞ்செய்ய ஆண்டு நாதம லயமடைகின்றது. (ஆண்டு உள்ளதனை மேலாகிய பிரஹ்மபத மெனபா.) (சுக)

(அ-கை) இவ்வாறு தியானப்பிரகாரத்தினால் சுத்தமாகிய அந்தக்கரணமுடைய ஆரூடனுக்குப் புண்ணியபாவங்களிரண்

டும் நீங்கப் பிரஹ்மசாயுஜ்யம் சொலலபபடவே முமுக்ஷு-வுக்குப பரிசுததமிலலாத அநதக்கரணததனமையால பிரஹ்ம சாயுஜயம சமபவியாததாகவே, தாமாதாமங்கள் நீங்குதல சம்பவியாமையால் அதனவாயிலாக ஜநமமரணாதிகள அவசியம வரத்தக்கனவாமென்று மனதில நிசசயிததுப புநராவிருததியின தன்மையை அரச்சுனன கேடகின்றான:—

अर्जुन उवाच, भिन्ने पञ्चात्मके देहे गते पञ्चसु पञ्चधा ।
प्राणैर्विमुक्तदेहे तु धर्माधर्मौ क्व गच्छतः ॥ ४२ ॥

அர்ச்சுனன்:— பஞ்சபூதவடிவமான ஸ்தூலதேகததில பஞ்சபூதஙகளும ஐநதுவகையாயப பிரிக்கப்பட்டு நிறகவே தேகம் பிராணவாயுவால விடுபடுஙகாலததில தாமாதாமஙகள் எங்கே போகின்றன? (சஉ)

(அ-கை) இவ்வாறு கேட்கபபட்டவராகிய ஸ்ரீ பகவான் லிங்கசரீரத்தைத தரிககுந்தன்மையால் நிறகின்றதென உததரங கூறுகின்றார்:—

श्रीभगवानुवाच, धर्माधर्मौ मनश्चैव पञ्चभूतानि यानि च ।
इन्द्रियाणि च पञ्चैव याश्चान्याः पञ्चदेवताः ॥ ४३ ॥
ताश्चैव मनसा सर्वे नित्यमेवाभिमानतः ।
जीवेन सह गच्छन्ति यावत्तत्त्वं न विन्दति ॥ ४४ ॥

ஸ்ரீபகவான்:—தர்மாதர்மங்களும் மனமும பஞசபூதங்களும் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவற்றின அநநிய பஞ்சதேவதைக

ளும் மனதோடு யாவும் எப்போதும அபிமானிகளாயிருத்தலின் தததுவததையடையாத வனாயில ஜீவனேடு (ஜீவோபாதியாகிய லிங்கதேகததோடு) கூடவே செல்லுகின்றன. (சுந-சுசு)

(அ-கை) இவ்வாறு ஸ்தூலதேகலயததிலும் தர்மாதர்மங்கள் லிங்கசரீரததையாசிரயிதது நிற்குமெனக் கூறின லிங்கசரீரம் எபபோது பங்கமாமெனக கேட்கினறா.—

अर्जुन उवाच, स्थावरं जङ्गमञ्चैव यत्किञ्चित्सचराचरम् ।
जीवा जीवेन सिध्यन्ति स जीवः केन सिध्यति ॥ ४९ ॥

அர்ச்சுனன்:— ஸதாவர ஜங்கமமென்னும யாதொரு சராசரமாகிய ஜீவாகளுணடோ அவாகள ஜீவ(தைஜச)னல சித்திககினறாகள (விசுவாபிமானத்தை விடுகினறாகள). அநதச சீவண யாரால சிததிககினறன அதாவது எநத ஏதுவால தனது அபிமானததை விடுகினறான்? (சுரு)

(அ-கை) இவவாறு கேட்கவே பிராஞனுல் தைசதன் சிததிககின்றான், துரியனுல பிராஞனை சித்திக்கின்றான் என்று இமமுறையாகச சிததிக்கின்றானென் றுத்தாம கூறுகினறார்:—

श्रीभगवानुवाच, मुखनासिकयोर्मध्ये प्राणः सञ्चरते सदा ।
आकाशः पिबति प्राणं स जीवः केन जीवति ॥ ४६ ॥

ஸ்ரீபகவான்:— (காணப்படாத) எந்தப் பிராணன் வாயுக்கும் நாசிக்கும் மத்தியில் *எ. எப்போதும் சஞ்சரிக்கின்றதோ அந்தப் பிராணனை ஆகாசம் பருகுகின்றது. பின்னர் அச்சீவன் எதனால் சீவிக்கின்றான்?

ஜீவத்தன்மையை யுண்டுபண்ணும் அதிருஷ்ட நீக்கத்தால் நிரஞ்சனப் பிரஹ்மத்தன்மை யுண்டாகவே ஜீவத்தன்மையே இல்லை என்பது பொருள். (சசு)

(அ-கை) அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மாண்ட முதலிய உபாதியோடுகூடிய பிரஹ்மத்திற்கு நிரஞ்சனத்துவம் எங்ஙனமுண்டாமென்று அர்ச்சுனன் கேட்கின்றான் —

अर्जुन उवाच, ब्रह्माण्डव्यापितं व्योम व्योम्ना चावेष्टितं जगत् ।
अन्तर्बहिश्च तद् व्योम कथं देवो निरञ्जनः ॥ ४७ ॥

அர்ச்சுனன்:— பிரஹ்மாண்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டது ஆகாயம்; ஆகாயத்தினால் சூழப்பட்டது ஜகத்து, அத

* எ. அஜபாமந்திரவடிவமாக ஒவ்வொரு தினத்திற்கும் உகசு00 சுவாசம் செல்லுகிறது. இதனை அஜபாவடிவமாக "हकारेण बाह्यिति सकारेण विशेत्पुन. । हसहसेति मन्त्रो जीवो जपति सर्वदा॥ ஹகாரத்தினால் வெளியிற் செல்லுகின்றது. ஸகாரத்தினால் மீண்டும் உள்ளே நுழைகின்றது. ஹம்ஸஹம்ஸ என்னும் மந்திரத்தை ஜீவன் எப்போதும் ஜபிக்கிறான்" என்னும் சுருதி கூறுகின்றது.

ஞல உள்ளும் வெளியும் ஆகாயமே யுளது; இவ்வாருகவே தெய்வம எங்ஙனம நிரஞ்சனமா யுளது? (சுஎ)

(அ-கை) ஆகாசமுதலிய சர்வபபிரபஞ்சமும் கற்பிதமா யிருத்தலால் யாவும அசததிய மென்னும் அபிப்பிராயத்திஞற் கூறுகின்ருர்:—

श्रीभगवानुवाच, आकाशो ह्यवकाशश्च आकाशव्यापितञ्च यत् ।

ஸ்ரீபகவான .— ஆகாய(மகாகாய)மும அவகாச (பரிச சின்ஞகாய)மும ஆகாசத்திஞல் (ஆகாசதனமாததிைவடிவ மாகிய சப்ததததிஞல) வியாபிக்கபபடடதாம. (அதன் உபா தானத்தன்மையால அதனினும வேருகாது என்பதுபொருள்.)

(அ-கை) அங்ஙனமாயின் உபாதானமாகிய சப்தத்திற்கு வேறுபட்டதன்மை இருககின்றதெனக் கூறுகின்ருர்:—

आकाशस्य गुणः शब्दो निःशब्दं ब्रह्म उच्यते ॥ ४८ ॥

அவ்வாகாயததின் குணம சபதம. (மித்தியாவடிவ ஆகா யத்தின் பரிஞமிஉபாதானமா யிருத்தலானே தானும் மித்தை யாம.) பிரஹ்மம சபதமின்றியதாம (நிஷபிரபஞ்சமாம).

அங்ஙனமே சத்தியாக்ஷரப் பிரஹ்மத்திற்கு அசத்தியத் தோடு சமபநதம நிகழாமையால் நிரஞ்சனத்துவம பொருந்து கின்றது என்பது பொருள். (சஅ)

(அ-கை) இவ்வாறு பகவானாற் சொல்லப்பட்டதில் அக்ஷர சப்தத்திற்குப் பகவான் கருதிய பொருளையறியாது லோகப் பிரசித்தமான வர்ணவடிவ அக்ஷர புத்தியினால் வர்ணங்களுக்கு அக்ஷரத்துவம் சம்பவியாது என்னும் அபிப்பிராயத்தால் அர்ச்சுனன் கேட்கின்றான்:—

अर्जुन उवाच, दन्तोष्ठतालुजिह्वानामास्पदं यत्र दृश्यते ।
अक्षरत्वं कुतस्तेषां क्षरत्वं वर्तते सदा ॥ ४९ ॥

அர்ச்சுனன்:—பகவானே! எவ்வகாராதி அக்ஷரங்களில் பல், உதடு, அண்ணம், நாவென்பவற்றின் ஆச்ரயத்தன்மை காணப்படுகின்றதோ அதனால் அவற்றிற்கு அக்ஷரத்துவம் ஏது? உற்பத்தி நாசமுடையதற்கு நாசம் அவசியமிருத்தலால் எப்போதும் அவற்றிற்கு க்ஷரத்துவம் (நாசமுடைமை) உள்ளது. (சகூ)

(அ-கை) இவ்வாறு அபிப்பிராயம் அறியாத அர்ச்சுனனால் கேட்கப்பட்ட ஸ்ரீ பகவான் தன்னாற் கருதப்பட்ட அக்ஷர சப்தார்த்தத்தை விளக்கிக் கூறுகின்றார்:—

श्रीभगवानुवाच, अघोषमव्यञ्जनमक्षरञ्च अतालुकण्ठोष्ठमनासिकञ्च ।
अरेखजातं परमूष्मवर्जितं तदक्षरं न क्षरते कथञ्चित् ॥५०॥

ஸ்ரீபகவான்:—* அ. கோஷமல்லாததும் வியஞ்சனமல்லாததும் ஸ்வரமல்லாததும் எழுத்துக்களின் பிறப்பிடமாகிய அண்ணம் பல் உதடுகளினின்றுந்தோன்றுவனவல்லாததும் நாசியாற்றோன்றுவனவல்லாததும் வரிவடிவ எழுத்துக்களல்லாததும் ஊஷ்மங்களல்லாததுமாகிய பரம் எதுவோ அது அக்ஷரமாம். ஏனெனின் அது எப்போதும் க்ஷரி(நசி)ப்பதில்லை.

---

* அ. ஆரியமொழியின் உயிர்பதினொன்றும் ஐவருக்கத்தின் ஈற்றெழுத்துக்கள் மூன்றும், य, र, ल, व, ह என்னும் ஐந்தும் ஆகிய இம்முப்பத்தினொரு எழுத்துக்களும் கோஷ மெனப்படுகின்றன. மற்றவை அகோஷ மெனப்படும்.

மெய்யெழுத்துக்களை வியஞ்சனமென்றும் ஹல் என்றும் கூறுவர். உயிரெழுத்துக்களை ஸ்வரமென்றும் அச் சென்றும் கூறுவர்.

அண்ணத்தாற்றோன்றுவன इ, ई, च, छ, ज, झ, ञ, य, श என்பனவாம். இவை தாலவ்ய மெனப்படும்.

பல்லாற்றோன்றுவன ऌ, त, थ, द, ध, न, ल, स என்பனவாம். இவற்றைத் தந்திய மென்பர்.

உதட்டாற்றோன்றுவன उ, ऊ, प, फ, ब, भ, म, व என்பனவாம். அவற்றை ஓஷ்டிய மென்பர்.

अ, आ, क, ख, ग, घ, ङ, ह, ः என்பன கண்டியம் (கண்டத்தாற்றோன்றுவன) எனப்படும்.

ऋ, ॠ, ट, ठ, ड, ढ, ण, र, ष என்பன மூர்த்தன்யம் (சிரத்திற்றோன்றுவன) எனப்படும். ए, ऐ கண்டதாலவ்யம்.

ओ, औ கண்டோஷ்டியம். ङ, ञ, ण, म, न, ं இவை நாசியாற்றோன்றுவன. श, ष, स, ह ஊஷ்மம் (சுவாசத்தாற்றோன்றுவன) எனப்படும்.

உபலக்ஷணத்தால கண்டிய மூர்த்தன்யங்களும் கொள்ளப்படும். (௩௰)

(அ-கை) இததனமைய பிரஹ்மஞான உபாயத்தை அநுபவதாடடியததி (திடததனமையி)ன பொருடடு மீணடும ஆாசசுனன் கேட்கினறுன:—

अर्जुन उवाच, ज्ञात्वा सर्वगतं ब्रह्म सर्वभूताधिवासितं ।
इन्द्रियाणां निरोधेन कथं सिध्यन्ति योगिनः ॥ ९१ ॥

அர்ச்சுனன:—யோகிகள இநதிரிய நிரோததததால எலலாவற்றினகணணிருபபதும எலலாப பூதஙகளுக்கும அபபால வசிபபதுமாயுள்ள பிரஹமததை அறிநது எஙஙனம சிததிபெறுவாாகள? (௩௧)

(அ-கை) இவவாறு கேட்கப்பட்டவராகிய பகவான அநத ஞாேேேபாயததினையே மீணடும கூறுகினறூர்:—

श्रीभगवानुवाच, इन्द्रियाणां निरोधेन देहे पश्यन्ति मानवाः ।

ஸ்ரீபகவான்:—இநதிரியங்களின நிரோததததால மனிதர்கள தேகததில பிரஹ்மததை யறிகினறூாகள்.

ஆதலால தேகதிடததுவமும இநதிரிய திடத்துவமும் ஞானோபாய மெனபது தாறபரியம.

(அ-கை) அதனினமையில ஞானமே இலலையெனக் கூறுகினறூா:—

देहे नष्टे कुतो बुद्धिर्बुद्धिनाशे कुतोज्ञता ॥ ९२ ॥

தேகம் நஷ்டமாயின் புத்தியும நஷ்டமாகும். புத்தி நஷ்டமானால பிரஹமததையறியுந்தனமை ஏது? தததுவஞான மிலலாததாகவே அபரோக்ஷஞானி ஏது?

ஆதலால தேகேந்திரியமுதலியவற்றால் யாகம் தானம் சிரவணமுதலியனவே தததுவஞானத்திற் காரண மென்பது தாறபரியம. (௫௨)

(அ-கை) அதநன்மைய காரணமும் எதுபரியநதம அநுஷ்டிககததககதாமெனறு ஆசங்கிதது அவதியைக் கூறுகினறார் —

तावदेव निरोधः स्यात् यावत्तत्त्वन्न विन्दाति ।
विदिते तु परे तत्त्वे एकमेवानुपश्यति ॥ ५३ ॥

எதுவரையில தத்துவத்தை யடையவிலலையோ அதுவரையிறறன நிரோதமுடையவனாயிருத்தலவேணடும. பரதததுவததையுணாநதகாலதது ஒனறையே காணகின்றான.

அதன்பின சாதனஙகளை அநுஷடிக்கும பிரயாசையும் வேணடியதில்லை. (௫௩)

(அ-கை) ஆதலால அதுபரியந்தம் தத்துவஞான சாதனம அநுஷ்டிககததக்கதாம. அது இல்லையாயின் அது சித்திக்கிறதிலலையெனக் கூறுகின்றார்.—

नवच्छिद्रान्विता देहाः स्रवन्ति गलिका इव ।
नैवं ब्रह्म न शुद्धिः स्यात् पुमान् ब्रह्म न विन्दति ॥ ५४ ।

நவத்துவாரமுடைய தேகங்களாகிய பொள்ளற்குடங்கள் ஒழுகவிடுகின்றன. (விருத்தியை விஷயங்களிற்றள்ளிவிடுகின்றன). இவ்வாறாகவே பிரஹ்மம் சுத்தமாயிருப்பதால் தோற்றுகிறதில்லை. அதனால் புருஷன் பிரஹ்மத்தையடைகிறதில்லை. (௫௪)

(அ-கை) தத்துவஞானமுண்டாயின் விதிநிஷேதங்கடந்த தன்மையால் ஒரு முயற்சியும் செய்யவேண்டியதில்லை யென்னும் அபிப்பிராயமுடையவராய்க் கூறுகின்றார்:—

अत्यन्तमलिनो देहो देहीत्वत्यन्तनिर्मल: ।
उभयोरन्तरं ज्ञात्वा कस्य शौचं विधीयते ॥ ५५ ॥

தேகம் அத்தியந்தம் மலினமானது. தேகி அத்தியந்தம் நிர்மலன். இவ்விரண்டிற்குமுள்ள பேதத்தையறிந்தபின் எதற்குச் சௌசம் விதிக்கப்படுகின்றது? தேகத்திற்கெனின் மலினமாயுள்ள தேகம் சுத்தியடையாது. தேகிக்கெனின் இயல்பாகவே சுத்தமாயுள்ளதற்குச் சுத்திவேண்டியதில்லை யென்பது பொருள்.

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

ஆரூடன் (ஆத்மபதத்தில் ஏறியவன்) ஆருருக்ஷு (ஏற விருப்புடையோன்—அப்பியாசி) என்னும் இருவர் சொரூபங்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

(அ-கை) அதில் ஆரூடனுக்குப பிம்பஐக்கியம் எங்ஙனம உண்டாமென்று அர்ச்சுனன் கேட்கின்றான்:—

॥ अर्जुन उवाच ॥

ज्ञात्वा सर्वगतं ब्रह्म सर्वज्ञं परमेश्वरम् ।
अहं ब्रह्मेति निर्देष्टुं प्रमाणं तत्र किं भवेत् ॥ १ ॥

அர்ச்சுனன்:— பகவானே! எல்லாவற்றிலுமுள்ளதும் பிரஹ்ம (வியாபக) மும் முற்றறிவுடையதுமான (பிமபவடிவ) பரமேசுவரனை "யான் பிரஹ்ம" மென்று நிச்சயிக்க அங்குப பிரமாணம யாது? (க)

(அ-கை) இவ்வாறு கேட்கப்பட்டவராகிய பகவான பால ஜலமுதலிய அநேக திருஷ்டாந்தங்களால உபாதியின் நீக்கத்தில ஐக்கியம சமபவிக்கிறதென்று கூறுகின்றார்:—

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

यथा जलं जले क्षिप्तं क्षीरे क्षीरं घृते घृतम् ।
अविशेषो भवेत्तद्वज्जीवात्मपरमात्मनोः ॥ २ ॥

ஸ்ரீ பகவான்:—எபபடி ஜலத்தில ஜலத்தையும பாலிற பாலையும நெய்யில நெய்யையும ஊற்றினால அவிசேஷமா (பேதமில்லாததா) கின்றதோ, அதுபோல ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுக்கு அபேதமுண்டாகின்றது. (உபாதிபேதத்தால பேதமிருக்கினும் அவ்வுபாதிநீக்கத்தில் அபேதமுண்டாகிற தெனபது கருத்து.) (உ)

(அ-கை) இவ்வாற்றால் ஐக்கியஞானம் குருமுகமாக வே அடையப்பட்டதாயின் அவித்தையை நிவிருத்திக்கும்; சுவதந்திரவிசாரத்தால் அடையப்பட்டதாயின் நிவிருத்தி செய்யாது என்று கூறிய தத்துவஞானத்தின் பொருட்டு, அவன் குருவையே அடையவேண்டுமென்பதனால் குருவை யுபாசிக்கும் ஜீவனிடத்து விளைவில தாதாத்மியத்தைக் கூறு கின்றார்:—

जीवे परेण तादात्म्यं सर्वगं ज्योतिरीश्वरं ।
प्रमाणलक्षणैर्ज्ञेयं स्वयमेकाग्रवेदिना ॥ ३ ॥

ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தோடு தாதாத்மியமானதும் எல்லாவற்றினுள்ளுமுள்ளதும் ஜோதியுமான ஈசுவரன், ஏகாக்கிர வுணர்ச்சியுள்ளவராகிய பிரஹ்மநிஷ்ட குருவினால் உபதேசிக் கப்பட்ட பிரமாணலக்ஷணங்களால் அறியத்தக்கதாம். (௩)

(அ-கை) இவ்வாறு குருவுபதேசத்திற்குப்பின் உண் டாகிய ஞானத்தினாலேயே பொருந்துவதாயிருக்கக் காம யோகத்தினாலுண்டாவதென்னை? என்று அர்ச்சுனன் கேட் கின்றான்.

॥ अर्जुन उवाच ॥

ज्ञानेनैव भवेद् ज्ञेयं विदित्वा तत्क्षणेन तु ।
ज्ञानमात्रेण मुच्येत किं पुनर्योगधारणम् ॥ ४ ॥

அர்ச்சுனன்:—பகவானே! ஞானத்தினாலேயே வஸ்து ஞேயமா (அறியத்தக்கதா)கின்றது. அறிந்து அந்தக்ஷணத்

திலேயே ஞானமாத்திரத்தினால் முக்தனாகின்றானெனின், மீண்டும் யோகதாரணமேன?

(அ-கை) இவ்வாறு கர்மயோகம் வியர்த்தமாதலைச் சங்கித்துத் தத்துவஞானமுண்டாகுமளவும் அந்தக்கரணசுத்தியின்பொருட்டு அது அநுஷ்டிக்கத்தக்கதாம்; காமசித்தியும ஞானமுமுண்டாகியபின் காமாநுஷ்டானம் வேண்டியதில்லையென்று பகவான் கூறுகின்றார்:—

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

ज्ञानेन दीपिते देहे बुद्धिर्ब्रह्मसमन्विता ।
ब्रह्मज्ञानाग्निना विद्वान्निर्दहेत्कर्मबन्धनम् ॥ ५ ॥

ஸ்ரீ பகவான்:—ஞானத்தினால் விளக்கப்பட்ட தேகத்திலுள்ள புத்தி பிரஹ்மத்தோடு கூடியதாகின்றது. பிரஹ்மஞானாக்கினியினால் வித்வான் கர்மபந்தத்தைத் தகிக்கின்றான்.

அது "ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन — அர்ச்சுனா! ஞானாக்கினி சர்வகர்மங்களையும் நாசஞ்செய்கின்றது." என்று பகவத்கீதையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௫)

(அ-கை) இவ்வாறு தத்துவஐக்கியமுணர்ந்தவனுக்கு அதன்பின் செய்யத்தக்கதொன்றுமில்லையெனக் கூறுகின்றார்:—

ततः पवित्रं परमेश्वराख्यमद्वैतरूपं विमलाम्बराभम् ।
यथोदके तोयमनुप्रविष्टं तथात्मरूपो निरूपाधिसंस्थितः ॥ ६ ॥

அதன் (தத்துவஞானத்தின்)பின் பெருநீரில் ஐக்கியமடைந்த கண்டமான நீரைப்போல சுத்தமாகிய பரமேசுவரனென்னும் பெயருடையதாயினும் நிர்மலாகாசம்போன்ற (சங்கமில்லாத)தும் அத்வைதவடிவமும் (சஜாதீயவிஜாதீயாதிபேதமின்றியது)மான பிரஹ்மத்தில் ஆத்மரூபமானது உபாதியின்றி அபேதமாய் நிலைத்திருக்கின்றது. (௬)

(அ-கை) இவ்வாறு கூறியவண்ணம் கர்மாநுஷ்டானவாயிலாக உண்டாவதே தத்துவஞானமாம். அதற்குமுன் பரமாத்மதத்துவம் அறியக்கூடியதன்றெனக் கூறுகின்றார்:—

आकाशवत्सूक्ष्मशरीर आत्मा न दृश्यते वायुवदन्तरात्मा ।
सबाह्यमभ्यन्तरनिश्चलात्मा ज्ञानोल्कया पश्यति चान्तरात्मा ॥ ७ ॥

ஆத்மா ஆகாயத்தைப்போலச் சூக்ஷ்மவடிவினதாய் அந்தராத்மாவாய் வாயுவைப்போலக் காணப்படுகிறதில்லை. ()

(அ-கை) அங்ஙனமாயின் அத்தத்துவங்களின் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகாதெனக் கூறுகின்றார்.—

அது உள்ளும் வெளியும் நிச்சலவடிவமாம். அந்தராத்மாவாய் (அந்தர்முகசித்தனாய்)த் தத்துவங்களின் ஐக்கியத்தைப் பார்க்கின்றான். (௭)

(அ-கை) இங்குச் சிலநூல் ஆசிரியர்மார்க்கத்தால் வேறுலோகத்தையடைய முக்தியுண்டாகின்றதென்பதனை மறுக்க, இங்குப் பிரஹ்மத்தை யடைகின்றான் என்றல் முத

சில சுருதியினால் முற்கூறிய ஞானிகளின் முக்திசொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்.—

यत्र यत्र मृतो ज्ञानी येन वा केन मृत्युना ।
यथा सर्वगतं व्योम तत्र तत्र लयं गतः ॥ ८ ॥

எல்லாவற்றினுமுள்ள (எல்லாவஸ்துக்களாலும் அவச்சின்ன) ஆகாயமும் அவச்சேதகவஸ்து நாசமாகுங்கால் ஆங்காங்கே மகாகாயத்தில் லயமடைகிறதுபோல எல்லாவற்றினுள்ளுமுள்ளவனாகிய ஞானி (எங்கும் பரிபூரணமான பிரஹ்மத்திற்கு அபின்னனாய்ச் சரீரமுதலிய உபாதிகளால் பின்னமாக வியவகரிக்கப்படுகின்ற பிரஹ்மாபரோக்ஷஞானி) எவ்விதமான மரணத்தினாலாவது எந்தெந்த இடத்தில் தேகத்தை விடுகின்றானோ அந்தந்த இடத்திலேயே பிரஹ்மத்தில் ஐக்கியத்தையடைகின்றான். (அ)

(அ-கை) ஜீவன் ஒன்றாயினும் தேகமுதலிய அவச்சேதகபேதத்தால் நாநாத்துவம் ஜீவனுக்கு அணுத்தன்மையைச் சொல்லும்பக்ஷத்தில் சம்பவியாதென்று ஆசங்கித்து ஜீவனுக்கு வியாபகத்தன்மையைச் சாதிக்கின்றார்:—

शरीरव्यापितं व्योम भुवनानि चतुर्दश ।
निश्चलो निर्मलो देही सर्वव्यापी निरञ्जनः ॥ ९ ॥

சரீரத்தில் வியாபித்துள்ள ஆகாயம் பதினான்குபுவனங்களையும் வியாபித்திருப்பதுபோல நிச்சலமும் (கிரியையின்றி

யதும்) நிாமலமும (பரிசுததமும) நிரஞசனமு (சுயமபிரகாசமு)மான தேகி சாவவியாபி (ஜகததுமுழுவதும வியாபிததுளளவன) ஆகினறுன. (௯)

(அ-கை) இவ்வாறு தத்துவஞானியின் முகதிசொருபததைக கூறி இனி தத்துவஞானசாதனுநுஷ்டானம செயபவனுககு அதுவே சகலப பிராயசசிததமுமாமெனக் கூறுகினறுா;—

॥ योगप्रकरणप्रारम्भः ॥

मुहूर्तमपि यो गच्छेन्नासाग्रे मनसासह ।
सर्वं तरति पाप्मानं तस्य जन्मशतार्जितम् ॥ १० ॥

எவன ஒரு முகூாததமாயினும நாசிநுனியில மனதோடு செல்லுகினறுனே (ததுவஞானததினபொருட்டு நிசசலமாகிய பாாவையை வைககினறுனே) அவன (அததன்மைய அமசமுததிாயில நிலைபபவன) நூறு ஜனமஙகளில் ஆாஜிக்கபபட்ட சகல பாபஙகளையும கடககினறுன.

அது, "यद्ब्रह्मविचारणे क्षणमपि प्राप्त मनस्थैर्यतां ॥ कुल पवित्र जननी कृतार्थी विश्वभरा पुण्यवती च तेन பிரஹ்ம விசாரததில கணநேரமாயினும மனதின ஸதிரததனமை அடையபபடுமாயின் அதனுல அவனகுலம பவிததிரமாம. அவனைபபெற்றவள கிருதாாததமடைவாள. பிறநத பூமியும புணணியமுடையதாம." எனறல முதலியவறறுல சொலலபபட்டிருககினறது. (௧௦)

(அ-கை) முக்தி இருவகையாம்:—(க) சத்யோமுக்தி (உ) கிரமமுக்தி. அவற்றுள், சத்யோமுக்தியானது என்றல் முதலியவற்றாலும், यत्र यत्र मृतो என்றல் முதலியவற்றாலும் "अत्र ब्रह्मसमश्नुते இங்குப் பிரஹ்மத்தை அடைகிறான்" என்னும் சுருதியினாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

दक्षिणे पिङ्गला नाडी वह्निमण्डलगोचरा ।
देवयानमिति ज्ञेया पुण्यकर्मानुसारिणी ॥ ११ ॥

"ब्रह्मणासह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंक्षये । अजस्यांते कृतात्मानः प्रविशन्ति परं पद பிரஹ்மாவின் முடிவில் பிரளயமுண்டாகும்போது ஆத்மநிஷ்டர்களான அவ்வெல்லோரும் பிரஹ்மாவோடுகூடவே பரமபதத்தை யடைகின்றார்கள்" என்றல் முதலிய சுருதிகளாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பன முதலியவற்றாற் சொல்லப்படுகின்ற கிரமமுக்தியை நிரூபித்தற்கு அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திற் சென்றவர்களுக்குப் புநராவிருத்தி (மீண்டுந்திரும்புதல்) இல்லாமையையும் தூமாதிமார்க்கத்திற் சென்றவர்கட்குப் புநராவிருத்தியையும் நிரூபித்தற்கு யோகதாரணையால் அவ்விரண்டு மார்க்கத்தின் சொரூபத்தையும் கூறுவாராய் முன்னர் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைக் கூறுகின்றார்:—

வன்னிமண்டலத்தைக் கோசரிப்பதும் புண்ணியகர்மாநுசாரியுமாய்த் தேகத்தின் வலதுபாகத்தி (மூலாதாரமுதல சகஸ்ராரமவரையி)லுள்ள பிங்கலையென்னும் நாடி தேவயானம (மீண்டும் திரும்புதலின்றிய அர்ச்சிராதிமார்க்கம்) என்றறியத்தக்கது. (கக)

(அ-கை) தாமமார்க்கத்தின் சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்:—

इडा च वामनिःश्वासा सोममण्डलगोचरा ।
पितृयानमिति ज्ञेयं वाममाश्रित्य तिष्ठति ॥ १२ ॥

இடது நிசுவாசத்தையுடையதும் சோமமண்டலத்தைக் கோசரிப்பதுமான இடையெனனும் நாடி பிதுர்யானமென்றறியத்தக்கது. அது வாமத்தையாசிரயித்து (மூலாதார முதல சகஸ்ராரம்வரையிற்பொருந்தி) நிற்கின்றது. (௧௨)

(அ-கை) இவ்வாறு இடை பிங்கலை நாடிகளின் ஸ்தானத்தையும சொரூபத்தையும சொல்லி சுழுமுனைநாடியின் சொரூபத்தை நிரூபிக்க அதன் சமபந்தியாகிய பிரஹ்மதண்டத்தின சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்:—

गुदस्य पृष्ठभागेऽस्मिन् वीणादण्डस्य देहभृत् ।
दीर्घास्थिमूर्ध्नपर्यंतं ब्रह्मदण्डीति कथ्यते ॥ १३ ॥

இத்தேகத்தில குதத்தின பின்பாகத்தில் சிரசுபரியந்தம் வீணாதண்டமபோலத் தேகத்தைத் தாங்குவதாகிய நீண்ட எலும்பானது பிரஹ்மதண்டமென்று சொல்லப்படுகிறது. ()

(அ-கை) இனி சுழுமுனை நாடியின் சொரூபத்தைக் கூறுகின்றார்:—

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं ब्रह्मनाडीति सूरिभिः ॥ १४ ॥

அதனுள் (பிரஹ்மதண்டத்தினுள்) ளிருக்கும் சூக்ஷ்மமான துவாரம் பிரஹ்மநாடியென்று விவேகிகளாற் சொல்லப் படுகின்றது. (௧௪)

(அ-கை) அந்நாடியினையே நிரூபிக்கின்றார்:—

इडापिंगलयोर्मध्ये सुषुम्ना सूक्ष्मरूपिणी ।
सर्वं प्रतिष्ठितं यस्मिन् सर्वगं सर्वतोमुखम् ॥ १५ ॥

இடைபிங்கலைகளின் மத்தியில் சூக்ஷ்மவடிவமான சுழுமுனையிருக்கின்றது. அதில் எல்லாமும் எல்லாவற்றினகளுள்ளதும் எங்குமுகமுள்ளதுமான வஸ்து பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (௧௫)

(அ-கை) சுழுமுனைவழியிற் சென்றவனுக்குப் பிரஹ்மப் பிராப்தியை நிரூபித்தற்கு அக்குண்டலியின் சகல ஜகத்வடிவத்தன்மையையும் சகல ஜகத்திற்கும் ஆதாரமாயிருக்குந்தன்மையையும் சகல தேவவடிவத்தன்மையையும் சகல [illegible]தாக்களுக்கும் ஆதாரமுடைமையையும் கூறுகின்றார்:—

तस्य मध्यगतास्सूर्य सोमाग्निपरमेश्वराः ।
भूतलोका दिशः क्षेत्रं समुद्राः पर्वतास्शिलाः ॥ १६ ॥

द्वीपाश्च निम्नगा वेदाः शास्त्रविद्याकलाक्षरा' ।
स्वरमंत्रपुराणानि गुणाश्चैते च सर्वशः ॥ १७ ॥

बीजं बीजात्मकस्तेषां क्षेत्रज्ञः प्राणवायवः ।
सुषुम्नान्तर्गतं विश्वं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥

அதன மததியில சூரியன சந்திரன அககினி பரமேசுவரனெனனும தேவதைகளும, பஞசபூதஙகளும, பதினாலு லோகஙகளும, பததுததிக்குகளும, வாரணாசியாதி க்ஷேததிரங்களும, லவணாதிசமுததிரஙகளும, மகாமேருவாதிபாவதங்களும, யஞஞசிலைசிததிரசிலைமுதலிய சிலைகளும, ஜமபுவாதிதீபங்களும, கங்கைமுதலிய ஆறுகளும, இருக்குமுதலிய வேதஙகளும, மீமாமஸைமுதலிய சாஸதிரஙகளும, ௧௪-விததைகளும, ௬௪-கலைஞானஙகளும, ககாரமுதலிய [illegible]-எழுததுககளும, அகாரமுதலிய பதினாறு உயிாகளும, காயததிரியாதிமநதிரஙகளும, பதினெணபுராணஙகளும, சததுவாதி குணஙகளும, பீஜ (பிரதான) மும, பீஜசொரூபமாயுளள மகதாதிகளும, க்ஷேததிரஞஞனும, பிராணாதிவாயுககளும யாவும இருககினறன. ஆதலால அசசுழுமுனைநாடியில சகல ஜகததும நிலைததிருககினறன. "तस्याते सुषिर सूक्ष्म तस्मिन्सर्व प्रतिष्ठितम् -அதனுள துவாரம சூக்ஷமமாயிருககினறது. அதில சகலமும பிரதிஷடிககபபட்டிருககினறன" எனனும சுருதியினால. (௧௯-௧௭-௧௮)

(அ-கை) அது சகல ஜகததின உறபததிககும காரணமாதலைக கூறுகினறார.

नाना नाडीप्रसवगं सर्वभूतान्तरात्मनि ।
ऊर्ध्वमूलमधश्शाखं वायुमार्गेण सर्वगम् ॥ १९ ॥

பலவிதமான நாடிகளுக்கு உற்பத்திஸ்தானமாயும் சர்வ பூதங்களின் அந்தராத்மாவினிடத்திலுள்ள மேல் (பிரஹ்ம மாகிய) வேரும் (ஹிரணியகர்ப்ப முதலிய சிருஷ்டி பரம்பரை யாகிய) கீழ்க்கிளைகளுமுள்ளதாயும வாயுமார்க்கத்தால் எல் லாவற்றிலுமிருப்பதாயுமிருந்துகொண்டு ஜகத்திற்கு உபாதா னமாக நிற்கின்றது. (௧௯)

(அ-கை) பிரஹ்மோபாசனைக்கு இடமாயிருத்தலால் மற்றைய நாடிகளினும் இஃததிகமாதலைக் கூறுகின்றார்:—

द्विसप्ततिसहस्राणि नाड्यस्स्युर्वायुगोचराः ।
सर्वमार्गेण सुषिरास्तिर्यञ्चसुषिरात्मिकाः ॥ २० ॥

अधश्चोर्ध्वगतास्तासु नवद्वाराणि रोधयन् ।
वायुनासह जीवोर्ध्वज्ञानी मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २१ ॥

வாயுகோசர (வாயுசஞ்சாரத்திற்கு அனுகூல) நாடிகள் எழுபததீராயிரமாம். சர்வமார்க்கத்தாலும (மீண்டுவருதலை யடைவிப்பனவாகிய) குறுக்கான துவாரவடிவ நாடிகளிருக் கின்றன. கீழுமேலும செல்லவனவாகிய அவற்றுள் சுழுமுனை நாடியால் ஒன்பது துவாரங்களையும் தடுத்துச சுழுமுனையினு ள்ளிருக்கும் வாயுவோடு ஜீவனை மேற்செலுத்திப் பிரஹ்மத தையறிபவன் மோக்ஷத்தையடைகிறான். तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति "அதனமேற்சென்று அமுதத்தன்மையையடைகின்றான" என்னும சுருதியால். (௨௦-௨௧)

(அ-கை) சகல ஜகத்திற்கும் ஆதாரத்தன்மையாகவும் சகல ஜகத்துவடிவத்தன்மையாகவும் இக்குண்டலியின் யோகோபாசனையைச் செய்தற்கு இதன்கண்ணேயே சகல இந்திராதிபுரங்களையும் கற்பிக்கின்றார்:—

अमरावतीन्द्रलोकेस्मिन्नासाग्रे पूर्वतो दिशि ।
अग्निलोको ह्यथ ज्ञेयश्चक्षुस्तेजोवती पुरा ‖ २२ ‖

இந்தச் சுழுமுனைநாடியின் கீழ்த்திசையில் நாசியின் நுனிப்பாகத்தில் அமராவதியென்னும் இந்திரபட்டணமும் பின்னர் வலதுகண்ணில் அக்கினியின் லோகமாகிய தேஜோவதியென்னும் பட்டணமுமுள. (௨௨)

(அ-கை) இதுவுமது:—

याम्यां संयमी श्रोत्रे यमलोकः प्रतिष्ठितः ।
नैर्ऋतो ह्यथ तत्पार्श्वे नैर्ऋतो लोक आश्रितः ‖ २३ ‖

வலதுகாதில் யமலோகமாகிய சம்யமநியென்னும் பட்டணமிருக்கிறது. அதன்பக்கத்தில் நிருதியின் பட்டணமாகிய நைருதமிருக்கின்றது, (௨௩)

(அ-கை] இதுவுமது:—

विभावरी प्रतीच्या तत्पृष्ठ वारुणिका पुरी ।
वायोर्गंधवती कर्णपार्श्वे लोकः प्रतिष्ठितः ॥ २४ ॥

மேற்குத்திசையாகிய பின்புறத்தில் விபாவதியென்னும் வர்ணனுடைய பட்டணமிருக்கின்றது. இடது காதின பக்கத்தில கநதவதியென்னும் வாயுவின் பட்டணமிருககின்றது. ()

(அ-கை) இதுவுமது:—

सौम्या पुष्पवती सौम्ये सोमलोकस्तु कंठतः ।
वामकर्णंतु विज्ञेयो देहमाश्रित्य तिष्ठति ॥ २९ ॥ ௨௦

வடதிசையில் கழுததினின்றும இடது காதுபரியந்தம் தேகததை ஆசிரயிதது புஷ்பவதியென்னும் சோமலோகமாகிய குபேரபட்டணமிருககின்றது. (உ௫)

(அ-கை) இதுவுமது:—

वामे चक्षुषि चेशानी शिवलोकं मनोन्मनी ।
मूर्ध्नि ब्रह्मपुरी ज्ञेया ब्रह्माण्डं देहमाश्रितम् ‖ २६ ‖

இடதுகண்ணில் ஈசானசமபந்தியாகிய மனோனமணியென்னும சிவலோகமிருககின்றது. சிரசில் பிரஹமபுரியென னும பிரஹ்மலோகமிருக்கினறது. இவவாறு பிரஹமாணடம தேகததை ஆசிரயிததிருககின்றது. (உ௬)

(அ-கை) இதுவுமது:—

पादादधः शिवोनंतः कालाग्निः प्रलयात्मकः ।
अनामयमधश्चोर्ध्वं मध्यमं तु बहिश्शिवः ॥ २७ ॥

பாதத்தின்கீழ் அநந்தரும பிரளயவடிவமான காலாக்கினி ரூபருமாகிய சிவனிருக்கின்றார். மேல கீழ நடு உள் வெளி எங்கும் அநாமயமும மங்கலவடிவமுமாகிய பிரஹமமேயிருக்கின்றது. (உஎ)

(அ-கை) தேகத்திலேயே லோகமுதலியவற்றின் கற்பனையைக கூறுகின்றார்:—

अधःपदोतलं विद्यात् पादं च वितलं विदुः ।
नितलं पादसंधिं च सुतलं जंघमुच्यते ॥ २८ ॥

பாதத்தின்கீழ் அதலமென்றும். பாதத்தை விதலமென்றும். பாதத்தின் சந்தியை நிதலமென்றும கணைக்காலைச சுதலமென்றும கூறுவர். (உஅ)

(அ-கை) இதுவுமது:—

महातलंतु जानुस्स्यादुरुदेशो रसातलं ।
कटिस्तलातलं प्रोक्तं सप्तपातालसंज्ञया ॥ २९ ॥

முழந்தாளை மகாதலமென்றும தொடையை இரசாதலமென்றும இடையைத் தலாதலமென்றும ஏழு பாதாளங்களாகச சொல்லுவர். (உகூ)

(அ-கை) இதுவுமது:

कालाग्निनरकं घोरं महापाताल संज्ञया ।
पातालं नाभ्यधोभागः भोगीन्द्रफाणिमण्डलम् ॥
वेष्टितस्सर्वतोऽनन्तः सबिभ्रज्जीव संज्ञकः ॥ ३० ॥

காலாக்கினியைபபோன்ற கோரமான நரகமும் போகீந்திரனாகிய ஆதிசேஷனுக்கும மற்றைப் பாமபுகளுக்கும் இடமாகிய பாதாளம நாபியின கீழ்ப்பாகத்தில மகாபாதாளமென்னும் பெயரால சொலலபபடும். ஜீவனென்னும் பெயரையுடைய அநாதன் குணடலவடிவமாகச் சரீரமுழுவதையும சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றான். (௩0)

(அ-கை) இதுவுமது:—

भूर्लोको नाभिदेशं तु भुवर्लोकंतु कुक्षितः ।
हृदयं स्वर्गलोकं तु सूर्यादिग्रहतारकाः ॥ ३१ ॥

நாபிதேசத்தில பூலோகமும் வயிறறில் புவர்லோகமும இருதயததில் சுவர்க்கலோகமும் சூரியன்முதலிய கிரகங்களும நக்ஷத்திரங்களும இருக்கின்றன. (௩க)

(அ-கை) இதுவுமது:—

सूर्यसोमसनक्षत्रं बुधशुक्रकुजांगिराः ।
मंदश्च सप्तमो ज्ञेयः ध्रुवोंतः स्वर्गलोकतः ॥ ३२ ॥

சூரியன் சந்திரன் செவ்வாய் புதன் குரு வெள்ளி சனி என்னும் ஏழு கிரகங்களின் லோகங்களையும் துருவலோகத்தையும இருதயத்தில் யோகி கற்பிக்கின்றான். அதில் சகல சுகத்தையும் அடைகிறான். (௩உ)

हृदये कल्पयन् योगी तस्मिन्सर्वसुखं लभेत् ‖ ३२ ‖

இது முன் ஙஉ-வது சுலோகத்தோடு சேர்ந்தது

(அ-கை) இதுவுமது:—

हृदयेच महर्लोकं जनलोकं तु कण्ठतः ।
तपोलोकं भुवोर्मध्ये मूर्ध्नि सत्यं प्रतिष्ठितम् ॥ ३३ ॥ 88

இவனுடைய இருதயத்தின்மேல் மகாலோகமும் கண்டத்தில் ஜனலோகமும் புருவநடுவில் தபோலோகமும் சிரசில் சத்தியலோகமு மிருக்கின்றன. (ஙங)

(அ-கை) இவ்வாறு தேகத்திலேயே சர்வலோக சுரூபனையும் கூறி அவற்றின் லயக்கிரமத்தையும் கூறுகின்றார்.—

ब्रह्माण्डरूपिणी पृथ्वी तोयमध्ये विलीयते ।
अग्निना पच्यते तोयं वायुना ग्रस्यतेऽनलः ॥ ३४ ॥
आकाशस्तु पिबेद्वायुं मन आकाशमेव च ।
बुद्ध्यहंकारचित्तं च क्षेत्रज्ञे परमात्मनि ॥ ३५ ॥

பிரஹ்மாண்ட வடிவமான பிருதிவி ஜலமத்தியில் ஒடுங்குகிறது. ஜலம் அக்கினியினால் பாகமாகின்றது. அக்கினி வாயுவினால் விழுங்கப்படுகிறது. ஆகாயம் வாயுவைப் பருகுகின்றது. ஆகாயத்தை மனம் விழுங்குகின்றது. மனது புத்தி அகங்காரம் சித்தம் என்பவை க்ஷேத்திரஞ்ஞனாகிய பரமாத்மாவினிடத்தில் லயமாகின்றன. (ஙச-ஙரு)

(அ-கை) இத்தன்மைய யோகாப்பியாசத்தினுல பிரஹ்ம ஐக்கியாநுசந்தானமுள்ளவனுக்குச் சகல பாபங்களும நீங்குமெனக் கூறுகின்றார்:—

अहं ब्रह्मेति मां ध्यायेदेकाग्रमनसा सकृत् ।
सर्वं तरति पाप्मानं कल्पकोटिशतैःकृतम् ॥ ३६ ॥

இவ்வாறு ஒடுக்கி நான் பிரஹ்மமென்று என்னை ஏகாக்கிரமனதால எவன் ஒருமுறை தியானிக்கிருனே, அவன நூறுகோடி கற்பங்களில செய்த சகல பாபங்களையும கடக்கிருன. (௩௬)

(அ-கை) ஜீவனுடைய முக்திஸ்வரூபத்தைக் கூறுகின்ருர்:—

घटसंवृतमाकाशं लीयमाने यथा घटे ।
लीयतेच महाकाशे तद्वज्जीव. परात्मनि ॥ ३७ ॥

கடாவச்சின்ன ஆகாசம எப்படிக் கடம் நஷ்டமானல் மகாகாசத்தில ஒடுங்குகிறதோ அப்படியே ஜீவன பரமாத்மாவில லயமாகின்ருன. (௩௭)

(அ-கை) இதுவுமது.—

घटाकाशमिवात्मान विलयं वेत्ति तत्त्वतः ।
स गच्छति निरालंब ज्ञानालोकं न संशयः ॥ ३८ ॥

கடாகாசத்தைப்போல எவன யதார்த்தமாகப பரமாத்மாவில் ஜீவாத்மாவின விலயத்தை யறிகின்ருனே அவன

ஞானவடிவப்பிரகாசமும் நிராலம்பமுமான பதத்தையடை கிறான். இதிற் சம்சயமில்லை. (ரு௮)

(அ-கை) இவ்வாற்றால் இந்த ஞானயோகத்திற்கு எதுவும் சமமாகாதென்று கூறுகின்றார்:—

तपेद्वर्षसहस्राणि एकपादस्थितो नरः ।
एकस्य ध्यानयोगस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ३९ ॥

நரன் ஒருகாலில் நின்றுகொண்டு அநேகமாயிர வருஷங்கள் தவஞ்செய்யினும் அது தியானயோகமொன்றன் பதினாறில் ஒரு அம்சத்திற்கு இணையாகாது. (ருகூ)

(அ-கை) இந்த ஞானயோகம் சர்வபாபங்களையும் நாசஞ் செய்யுமெனக் கூறுகின்றார்.—

ब्रह्महत्यासहस्राणि भ्रूणहत्याशतानि च ।
एको हि ध्यानयोगश्च दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥ ४० ॥

பிரஹ்மஹத்தி ஆயிரங்களாயினும் புருண (சிசு)ஹத்தி நூறுகளாயினும் அவற்றை விறகினைத் தீ எரிப்பதுபோல ஒரு தியானயோகமே தகித்துவிடுகின்றது. (சo)

(அ-கை) இவ்வாற்றால் இந்த ஞானயோகத்திற்கு எதுவும் சமானமாகாதென்று கூறுகின்றார் —

अधीत्य चतुरो वेदान्धर्मशास्त्राणि मानवः ।
यो वै ब्रह्म न जानाति दर्वी पाकरसं यथा ॥ ४१ ॥

यथा खरश्चन्दनभारवाही भारस्य वेत्ता न तु चन्दनस्य ।
तथैव शास्त्राणि बहून्यधीत्य सारं न जानन्खरवद्वहेत्सः ॥ ४२ ॥

अनन्तकर्मशौचं च तपोयज्ञस्तथैव च ।
तीर्थयात्रानुगमनं यावत्तत्त्वं न विन्दति ॥ ४३ ॥

நான்குவேதங்களையும் தர்மசாஸ்திரங்களையும் எப்போதும் விசாரித்து எவன் நான் பிரஹ்மமென்று அறியவில்லையோ, அவன் பாகரசத்தையறியாத அகப்பையைப்போன்றவனாவன். சந்தனத்தைச் சுமக்கும் கழுதை பாரத்தையறிகிறது; சந்தனத்தையறிகிறதில்லை. அதுபோலவே வெகு சாஸ்திரங்களைப் படித்தும் சாரத்தையறியாதவன் கழுதையைப்போலச் சுமப்பவனாகின்றான். அநந்தகர்மமும் சௌசமும் ஜபமும் யாகமும் அப்படியே தீர்த்தயாத்திரை முதலியவற்றிற்குச் செல்லுதலுமாகிய யாவும் தத்துவத்தையடையுமவனாயிற்றான். (௪௧-௪௨)

(அ-கை) தேகம் பிரிக்கப்பட்டபோதும் ஆத்ம ஐக்கியத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் கூறுகின்றார்:—

गवामनेकवर्णानां क्षीरं स्यादेकवर्णतः ।
क्षीरवद्भाति विज्ञानं देहीनां च गवां यथा ॥ ४४ ॥

பசுக்கள் அநேகவர்ணங்களாயிருக்கினும் பால் ஒருவர்ணமாகவேயிருக்கும், பசுக்களிடத்துப் பாலைப் பார்ப்பதுபோ

லத் தேகிகள் வேறு வேறாயினும் ஞானமாகிய பிரஹ்மம் ஒன்றென விவேகி காண்கின்றான். (௪௪)

(அ-கை) அகங்காரநீக்கத்தைக் கூறுகின்றார்:—

अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥ ४५ ॥
द्वे पदे बन्धमोक्षाय न ममेति ममेति च ।
ममेति बध्यते जन्तुर्न ममेति विमुच्यते ॥ ४६ ॥
मनसो ह्युन्मनीभावाद् द्वैतं नैवोपलभ्यते ।
यदा यात्युन्मनीभावं तदा तत्परमं पदम् ॥ ४७ ॥

யான் பிரஹ்மமென்பது நியதமாய் மகாத்மாக்களுக்கு மோக்ஷ ஏதுவாம். பந்தமோக்ஷங்களின்பொருட்டு என்னுடையதென்றும் என்னுடையதன்றென்றும் இரண்டுபதங்களுண்டு. என்னுடையதென்று சீவன் கட்டுப்படுகின்றான். என்னுடையதன்றென்று சீவன் விடுபடுகின்றான். மனதின் உன்மனித்தன்மையால் (மனது ஆத்மாவில் நிருவிகற்பத்தை யடையுங்காலத்து) துவைதம் காணப்படுகிறதில்லை. எப்போது உன்மனித்தன்மையை யடைகின்றதோ அப்போது அது பரமபதமாகிய மோக்ஷமெனப்படுகின்றது. (௪௫-௪௬-௪௭)

(அ-கை) பிரஹ்மவிசாரம் செய்யாதவனுக்கு எல்லாம் வியர்த்தமெனக் கூறுகின்றார்:—

हन्यान्मुष्टिभिराकाशं क्षुधार्तः खण्डयेत्तुषम् ।
नाहं ब्रह्मेति जानाति तस्य मुक्तिर्न जायते ॥ ४८ ॥

எவன் வேதசாஸ்திரங்களை ஓதியும் கேட்டும் யான் பிரஹ்மமென்று அறியவில்லையோ அவனுக்குச் சகல சாஸ்திரங்களும் பிரயாசமாத்திரபயனுள்ளனவாம். அஃதெங்ஙனமெனின், பசியுள்ளவன் கைகளால் ஆகாயத்தைக் குத்துவானாயின் கைவலியுண்டாதலேயன்றி வேறு பயனில்லை. அல்லது அப்பசியுள்ளவன் உமியைக் குத்துவானாயின் குத்துதற் பிரயாசையேயன்றி பயன் வேறில்லை. அதுபோல இவனுக்கும் முக்தியுண்டாகிறதில்லை என்பது பொருள்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

(அ-கை) யோகி வீணதொழில்களையும் வார்த்தைகளையும் விடுதலால் சாந்தபுத்தியுடையவனாய் ஹம்ஸியினையை சாரமடைவனென்று மூன்றாவதிற் கூறுகின்றார்:—

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

अनन्तशास्त्रं बहु वेदितव्यमल्पश्च कालो बहवश्च विघ्नाः ।
यत्सारभूतं तदुपासितव्यं हंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमिश्रम् ॥ १ ॥

அறியத்தக்க சாஸ்திரங்கள் அநேகமுள. அவற்றினும் அறியத்தக்கவிஷயங்கள் அநேகமுள. அவற்றையறிதற்குக் காலம் அற்பமாம். அதினிலும் விக்கினங்கள் வெகுவாம்.

ஆதலால் விவேகியாகிய யோகியினல் நீர்கலந்த பாலை அன்னம பிரிப்பதுபோல இவற்றினின்றும சாரவடிவமானது எதுவோ அது பிரித்து உபாசிக்கத்தக்கதாம். (க)

(அ-கை) ஆதலால் பாண்டித்தியத்தையறிந்து என்றல் முதலிய சுருதியினல் பாண்டித்தியப் பிரகடனத்திற்குப் பிரஹ்மோபாசனையைப் பிரதிபந்திக்குந்தன்மை யிருத்தலால் சகலபாண்டித்தியமும தள்ளத்தக்கதாமென்று கூறுகின்ருர்:-

पुराणं भारतं वेदाः शास्त्राणि विविधानि च ।
पुत्रदारादिसंसारो योगाभ्यासस्य विघ्नकृत् ॥ २ ॥

புராணம பாரதம் நாநாவிதமான வேதசாஸ்திரங்கள் புத்திரதாரமுதலிய சமஸாரம என்பவை ஆத்மஜ்ஞகியமான யோகாப்பியாசத்திற்கு விக்கினத்தைச செய்பவைவாம (உ)

(அ-கை) அன்றியும் ஆதமவிசாரமின்றிய பிற விசாரிக்கத்தக்கனவாகா, முடிவில்லாதனவாயிருத்தலின என்று கூறுகின்ருர்:—

इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयं यस्सर्वं ज्ञातुमिच्छति ।
अपिवर्पसहस्राणि शास्त्रान्तं नाधिगच्छति ॥ ३ ॥

இது ஞானம இது ஞேயம் என்று எவன எல்லாவற்றையும் அறிய இச்சிக்கிருனே அவன் ஆயிரம வருஷம ஆயுளுடையவனுயினும சாஸதிரத்தின முடிவையடையான. (௩)

(அப்படியானவை செய்யத்தக்கது யாதெனக் கூறுகின்றார் —

विज्ञेयोऽक्षरतन्मात्रो जीवितं चापि चञ्चलम् ।
विहाय शास्त्रजालानि यत्सत्यं तदुपास्यताम् ॥ ४

நாசமின்றிய சத்தாமாத்திரமாகிய ஆத்மா அறியத்தக்கதாம். வாழ்வும் சஞ்சலம் (நாசமுடையது) என்று அறியத்தக்கதாம். ஆதலால் சாஸ்திரக்கூட்டங்களைத் தள்ளி எது சத்தியமோ அதையே உபாசிக்கவேண்டும். (௪)

(அ-கை) இந்திரியம் ஜயிக்கப்படின் வைராக்கியம் தானே உண்டாகுமெனக் கூறுகின்றார்.—

पृथिव्यां यानि भूतानि जिह्वोपस्थनिमित्तकम् ।
जिह्वोपस्थपरित्यागे पृथिव्या किं प्रयोजनम् ॥ ५ ॥

பிருதிவியின்கண் எவை உண்டாயிருக்கின்றனவோ அவை நாவின்பொருட்டும் உபஸ்தத்தின் பொருட்டுமாம். நாவையும் உபஸ்தத்தையும் கைவிடின் பிருதிவியினால் பிரயோஜனம் யாதுளது. ஒன்றுமில்லையென்றபடி. (ரு)

(அ-கை) இவ்வாறு ஆத்மசமாதியில் நிலைத்தவனுக்கு எங்கும் பிரஹ்மதரிசனமேயன்றி வேறு தரிசனமில்லை யெனக் கூறுகின்றார்.—

तीर्थानि तोयरूपाणि देवाः पाषाणमृन्मयाः ।
योगिनो न प्रपद्यन्त आत्मध्यानपरायणाः ॥ ६ ॥

ஆத்மத்தியானபராயணர்களாகிய யோகிகள் ஜலவடிவமான தீர்த்தங்களையும் கல்மணவடிவமான தெய்வங்களையும் அடைகிறதில்லை. (௬)

(அ-கை) யோகிகளுக்கு எங்கும் பிரஹ்மதரிசனமேயென்னுமிதனை அதிகாரிபேதத்தால் காட்டுகின்றார்.—

अग्निर्देवो द्विजातीनां मुनीनां हृदि दैवतम् ।
प्रतिमास्वल्पबुद्धीनां सर्वत्र समदर्शिनाम् ॥ ७ ॥

காமகாண்டத்திற் பொருந்தியவர்களாகிய துவிஜர்களுக்கு அக்கினியே தெய்வம் முனி (மனனசீலராகியயோகி)களுக்கு இருதயகமலமத்தியிலுள்ள பரிச்சின்ன மூர்த்தியே தெய்வம். சொற்பபுத்தியுடைய பிராகிருதர்களுக்கு மண் கல் முதலிய பிரதிமையே தெய்வம். சமதரிசனமுடைய ஞானிகளுக்கு இவை யாவும் நிச்சயமாகப் பிரஹ்மமேயென்னும் சுருதியினால் எங்கும் (எல்லாம்) தெய்வமாம். (எ)

(அ-கை) ஆதலால் ஞானத்தினாலேயே அறியத்தக்கதாம், ஞானமின்றியபோது பிரஹ்மம் அறியப்படுகிறதில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்தோடு கூறுகின்றார்:—

सर्वत्रावस्थितं शान्तं न प्रपश्येज्जनार्दनम् ।
ज्ञानचक्षुर्विहीनत्वादन्धः सूर्य्यमिवोदितम् ॥ ८ ॥

எங்கும் நிலைத்துள்ள சாந்தமாகிய ஜோதிஸ்ஸனைந் அஞ்ஞன் ஞானநேத்திரமின்மையால் அறிகிறதில்லை. அது சூரிய னுதித்ததும் குருடனறியாததுபோலாம். (அ)

(அ-கை) "நிச்சயமாக இவ்வெல்லாம் பிரஹ்ம"மென்னும் இதனைச் சமபாதிக்கின்றார்:—

यत्र यत्र मनो याति तत्र तत्र परं पदम् ।
तत्र तत्र परं ब्रह्म सर्वत्र समवस्थितम् ॥ ९ ॥

எங்கெங்கு மனது செல்லுகின்றதோ அங்கங்குப் பரம (அடையத்தக்க மேலான) பதமாம். எங்கும் நிறைந்துள்ள பரப்பிரஹ்மமே அங்கங்கு முளது. (௯)

(அ-கை) இத்தன்மைய யோகிக்கு யாவும் பிரத்தியக்ஷமாய் விளங்குகின்றன என்று கூறுகின்றார்:—

दृश्यन्ते दृशि रूपाणि गगनं भाति निर्मलम् ।
अहमित्यक्षरं ब्रह्म परमं विष्णुमव्ययम् ॥ १० ॥

பரமமும் (எல்லாவற்றினு மேலானதும்) அக்ஷரமும் (நாசமின்றியதும்) அவ்வியயமும் (குறைதலின்றியதும்) விஷ்ணுவு (வியாபகமு)மாகிய பரமாத்மாவை யானே என்று எவனா அபேதமாக அறிகின்றானோ அவனுக்கு ஞானத்தில் ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன. (நாமரூபங்களாகிய ஜகத்து காணப்படுகின்றது என்பது பொருள்) ஆகாயமும் நிர்மலமாகத் தோற்றுகின்றது. (அப்படியே எல்லாவற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாய் அறிகின்றான் என்பது பொருள்.) (௧0)

(அ-கை) உட்சென்றவர்களுக்கும் அணிமாதி யோக சித்தியை அபேக்ஷியாது பிரஹ்ம நிஷ்டையே உண்டாக வேண்டுமென்று கூறுகின்றார் :—

दृश्यते चेत्खगाकारं खगाकारं विचिन्तयेत्
सकलं निष्कलं सूक्ष्मं मोक्षद्वारेण निर्गतम् ॥ ११ ॥
अपवर्गस्य निर्वाणं परमं विष्णुमव्ययम् ।
सर्वात्मज्योतिराकाशं सर्वभूताधिवासितम् ॥ १२ ॥

ஆகாய (*ஹம்ஸ) வடிவம் காணப்படின், சகளமும் (தேஜோமயமும்) நிஷ்களமும் (கலாதீதமும்) சூக்ஷ்மமும் (வேறு பிரமாணங்களால் அறியப்படாததும்) மோக்ஷத்துவார (மார்க்க)த்தால் அடையப்படுவதும் மோக்ஷசுகவடிவினதும் மேலாகியதும் வியாபகமானதும் அழிவற்றதும் சர்வ பூதங்களுக்கும் அதிஷ்டானமும் சுயம்பிரகாசமும் சிதாகாயவடிவினதுமாகிய பரப்பிரஹ்மத்தைப் பாவிக்கவேண்டும். (௧௧-௧௨)

(அ-கை) ஏகமாகிய வஸ்துவைப் பற்றுகின்றவனுக்குக் கருமப்பற்றில்லையென்று கூறுகின்றார் :—

अहं ब्रह्मेति यः सर्वं विजानाति नरः सदा ।
हन्यात्स्वयमिमान्कामान्सर्वाशी सर्वविक्रयी ॥ १३ ॥

---

* ஈண்டு (ஹம்ஸம்) அம்சமென்றது பரப்பிரஹ்மம், "हसो विधि. शंकरएव हसो हसश्च विष्णुर्गुरुरेव हसः— பிரஹ்மா ஹம்ஸம் விஷ்ணு ஹம்ஸம் சங்கரன் ஹம்சம் குருவே ஹம்ஸம் என்றல் முதலிய சுருதியிலும்,

எப்போதும் யான பிரஹ்மமென்று எவன் எல்லாவற்றையும் ... கின்ருனே அவன் சகல நிஷித்தங்களையும் புசிக்கின ... எல்லா நிஷித்த த்திரவியங்களையும் விறகின்றவனுமாயிருந்து ... இப்படியாகவே இவ்வெல்லாக்காமங்களையும் நாசஞ்செய்கின்ருன். அதனுற் பாபமற்றவனுகின்ருன். (கங)

(அ-கை) க்ஷணமாத்திரமாயினும் பிரஹ்மத்தியானத்தில் இரம்பப்பவனுக்கு வேறு சுகம் சிந்திக்கவேண்டியதில்லை எனக் கூறுகின்ருர் :—

निमिषं निमिषार्धं वा शीताशीतनिवारणम् ।

अचला केशवे भक्तिर्विभवैः किं प्रयोजनम् ॥ १४ ॥

சீத உஷ்ணங்களைச் சகித்தலோடு ஒரு நிமிஷமாவது அரை நிமிஷமாவது கேசவனிடத்து அசைவின்றிய பக்தி இருக்குமாயின் அந்த யோகிக்கு மற்ற விபவ (விஷயசுக)ங்களால் என்ன பிரயோஜனம்? (கச)

(அ-கை) இத்தன்மைய யோகி மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பானுயின் வேறு விஷயத்தைச் சிந்தியானென்று கூறுகின்ருர் :—

भिक्षान्नं देहरक्षार्थं वस्त्रं शीतनिवारणम् ।

अश्मानं च हिरण्यं च शाकं शाल्योदनं तथा ॥ १५ ॥

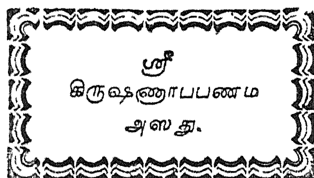
समानं चिन्तयेद्योगी यदि चिन्तामपेक्षते ।

भूतवस्तुन्यशोचित्वे पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥

யோகி சிந்திக்கத்தக்க மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பானுயின் தேகரக்ஷணையின பொருட்டு பிக்ஷான்னத்தைச் சிந்திக்கக் கடவன். (நாக்குருசியின்பொருட்டுச் சிந்திக்கலாகாது என்பது பொருள.) வஸ்திரத்தையும் குளிரைத் தடுத்தற்பொருட்டுச்சிந்திக்கவேண்டும. (அலங்காரத்தின பொருட்டுச் சிந்திக்கலாகாதென்பது பொருள்.) ஓடும பொன்னும் சாகமும சாலியன்னமும சமானமாய் (கொள்ளத்தக்கது தள்ளத்தக்கதெனனும வேற்றுமையிலலாத தன்மையாய்)ச சிந்திக்கவேண்டும். சென்ற வஸ்துக்களில சோகபபடாதிருத்தலின புநர்ஜனமமிராது. (கரு-கசா)

மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று

உத்தரகீதை முற்றிற்று.

விற்பனைக்குத் தயாராயுள்ள புஸ்தகங்கள்.

ஸ்ரீ விருத்திபபிரபாகரம்	4—0—0
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்	1—0—0
ஸ்ரீ பாலபோதம் (வேதாந்தம்)	1—0—0
ஸ்ரீ விருத்திரத்நாவலி (ஷை)	0-12—0
அபரோக்ஷாநுபூதி	0—2—0
போதாரிமை யெனனும் சுவாதமநிரூபணம்	0—3—0
தததுவபோதம்	0—1—0
கீதைக்கொதநின முதற்புத்தகம் (உததரகீதை)	0—6—0
தததுவமஸிமகாவாககியம்	0—2—0
தாக்கெளமுதி	0—4—0
ஹடயோகபபிரதீபிகை	1—8—0

மேறகணட புஸ்தகங்களோடு மற்றும் அநேக புஸ்தகஙகள எங்கள் கமபேனியில கிடைக்கும்.

தொடர்ச்சியாய் அச்சிடப்பட்டுவரும் புஸ்தகங்கள்.

(க) சாஸ்திரகதம்பம்.

இச்சாஸ்திரகதமபததில வைதீகசாஸ்திரஙகளாகிய நியாயம், வைசேஷிகம், உததரமீமாம்ஸை, பூாவமீமாமஸை, சாஙகியம, யோகம எனனும் ஆறும, அவறறின வழிநூல சாாபுநூலகளும, தத தம் மூலசூததிரசுலோகஙகளுடன பல ஆரியாசாரியாகளாற் செயயப் பட்டுள்ள பாஷிய வியாக்கியானங்களை அநுசரிததுத தமிழில தகக பணடிதாகளாற் செயயபபடும் உரை முதலியவறறோடு வெளிபபடுத தபபடும். அதில் முதற்புத்தகம் ஸ்ரீ வியாஸபகவானால அருளிச் செயயபபட்ட உத்தரமீமாம்ஸை என்னும பிரஹ்மசூத்திரம். இது தேவநாகரி எழுததுக்களால மூலசூத்திரமும், அதற்கு விஷயவாக் கியங்களும, அதற்குத் தமிழில செயயப்பட்ட சூததிரவுரை விஷய வாக்கிய உரைகளும், விசேட உரையும் சேரதது அசசிடப்பட்டு வருகின்றது. இம்முதற்புத்தகம் சுமார் 40 பாரம் ஆகும். நலல காகி

ததில் மிகவும் சுத்தமாய்ப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தப்படும். இச்சாஸ்திரகத்தமபமூலமாய வெளிபபடும புஸ்தகஙகள் ஒவவொன றும முடிநதவுடன தனிததனி அதன விலையுடன வெளிவரும்.

(உ) கீதைக்கொத்து.

இககொத்தில் உத்தரகீதை, ராமகீதை, பகவற்கீதை, குரு கீதை முதலிய அநேக கீதைகள் தக்க பண்டிதாகளால் தமிழில மொழிபெயாககப்பட்டு மூல சுலோகஙகளுடன மிக நேர்ததியான கடிதததில ராயல 16 பகக அளவில சுததமாய அச்சிடப்பட்டு வரு கினறன. இககொததில் இபபோது முதறபுததகமாக மகாபாரதத் திலுளள உததரகீதை நடந்தேறியது. இக்கொத்துவடிவமாய வெளிபபடும கீதைகள ஒவவொனறும முடிந்தவுடன தனிததனி யாய அதன விலையுடன வெளிவரும. உததரகீதையின விலை அணா 6. கையொபபக்காரருககு அணா 4.

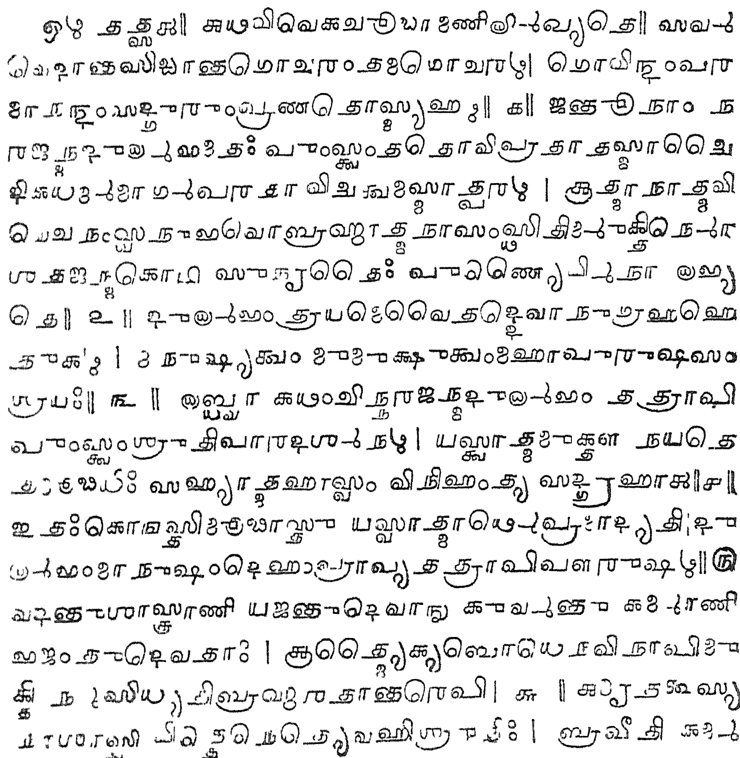
மேறகணட சாஸதிரகததமபததையும் இக்கொத்துவடிவாய வெளியாகும கீதைகளையும் வாஙக விருமபுவோா தஙகள பெயா விலாசம முதலியவறறை முனனரே எழுதியனுபபினால் அதனை ரிஜி ஸடரில பதிவுசெயது வைததுககொணடு புஸதகம முடிநதவுடன V P மூலமாய அனுபபுவோம. V. P. தபாறசெலவு வேறு. இச சாஸதிரகதம்பததையும கொததையும் வாஙகுவதாக முன கை யொப்பம் அனுபபுவோருக்கு ஒவவொரு புஸ்தகமும முக்கால விலை ககுக கொடுககபபடும் இசசாஸ்திரகதமபததிறகும கொததிறகு மாக கையொப்பம அனுபப விருமபுவோா 1903-ஞு மாாசசுமீ 1உ முதல 3 மாதஙகளுககுள அனுபபவேணடும. அதன பின அனுபபுவோருககு அதுவரையில முடிந்த புஸ்தகஙகளுககு முழுவி லையும அதறகுமேல வெளிபபடும புஸதகஙகளுககு ¾ விலையும போடப்படும். பததுப புஸ்தகங்களுககுக கையொபபம் அனுபபு வோருககு ஒரு புஸதகம் இனாமாய்க்கொடுக்கபபடும்.

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்,
"ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினி பிரஸ்"
தஞ்சாவூர்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃॥

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌯𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ ௮ ॥ 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍌 । 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌧𑍀𑌰𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 । 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑌹𑌾𑌸𑌰𑍍𑌪𑌭𑌯𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ॥ ௧௨ ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥ ௧௩ ॥ 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍂𑌹𑌾𑌪𑍋𑌹𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 । 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌾 ॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥ 𑌆𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗
𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥ ௧௯॥ 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑌟𑍍𑌕𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿
𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿
𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃॥ ௨௰॥ 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌹𑍃𑌤𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾 𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿
𑌭𑌿𑌃॥ ௨௧॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌵
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿। 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁
𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃॥ ௨௨॥ 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌶𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯
𑌤𑍇। 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌲𑌕𑍇॥
𑌉𑌭𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃। 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌾𑌲𑌂𑌬𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍇𑌷𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾॥ ௨௪॥ 𑌸𑌹𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍। 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪
𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௨௫॥ 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍। 𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௨௬॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌲𑌨𑌮𑍍॥ ௨௭॥ 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑍇
𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑌾॥ ௨௮॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌪𑌿
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍇𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍॥ ௨௯॥ 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌫𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃॥ ௩௰॥ 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤

[illegible]

𑌸𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌲𑌶𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍇𑌚𑌯 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌪𑌦𑌾𑌵𑌦𑌹𑌨𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍍𑌷𑌣𑌗𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௬௧ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌃 । 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌵 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑌨𑍁𑌷𑍍𑌵 ॥ ௬௨ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑌾𑌵𑌾𑌨𑌲𑌤𑌾𑌪𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌭𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ ௬௩ ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௪ ॥

𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌃 । 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑌿 ॥ ௬௫ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁 ॥ ௬௬ ॥

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍀𑌃 । 𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍋𑌦𑌿𑌤𑌬𑍋𑌧𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨

கல்பிதாத்தேஹபந்தாத் ॥ ௪௯ ॥

ஶிஷ்ய உவாச ॥ க்ருபயா ஶ்ரூயதாம் ஸ்வாமிந் ப்ரஶ்நோऽயம் க்ரியதே மயா । யதுத்தரமஹம் ஶ்ருத்வா க்ருதார்த²꞉ ஸ்யாம் ப⁴வந்முகா²த் ॥ ௫௰ ॥ கோ நாம ப³ந்த⁴꞉ கத²மேஷ ஆக³த꞉ கத²ம் ப்ரதிஷ்டா²ஸ்ய கத²ம் விமோக்ஷ꞉ । கோऽஸாவநாத்மா பரம꞉ க ஆத்மா தயோர்விவேக꞉ கத²மேதது³ச்யதாம் ॥ ௫௧ ॥

ஶ்ரீகு³ருருவாச ॥ த⁴ந்யோऽஸி க்ருதக்ருத்யோऽஸி பாவிதம் தே குலம் த்வயா । யத³வித்³யாப³ந்த⁴முக்த்யா ப்³ரஹ்மீப⁴விதுமிச்ச²ஸி ॥ ௫௨ ॥ ருணமோசநகர்தார꞉ பிது꞉ ஸந்தி ஸுதாத³ய꞉ । ப³ந்த⁴மோசநகர்தா து ஸ்வஸ்மாத³ந்யோ ந கஶ்சந ॥ ௫௩ ॥ மஸ்தகந்யஸ்தபா⁴ராதே³ர்து³꞉க²மந்யைர்நிவார்யதே । க்ஷுதா⁴தி³க்ருதது³꞉க²ம் து விநா ஸ்வேந ந கேநசித் ॥ ௫௪ ॥ பத்²யமௌஷத⁴ஸேவா ச க்ரியதே யேந ரோகி³ணா । ஆரோக்³யஸித்³தி⁴ர்த்³ருஷ்டாஸ்ய நாந்யாநுஷ்டி²தகர்மணா ॥ ௫௫ ॥ வஸ்துஸ்வரூபம் ஸ்பு²டபோ³த⁴சக்ஷுஷா ஸ்வேநைவ வேத்³யம் ந து பண்டி³தேந । சந்த்³ரஸ்வரூபம் நிஜசக்ஷுஷைவ ஜ்ஞாதவ்யமந்யைரவக³ம்யதே கிம் ॥ ௫௬ ॥ அவித்³யாகாமகர்மாதி³பாஶப³ந்த⁴ம் விமோசிதும் । க꞉ ஶக்நுயாத்³விநாத்மாநம் கல்பகோடிஶதைரபி ॥ ௫௭ ॥ ந யோகே³ந ந ஸாங்க்²யேந கர்மணா நோ ந வித்³யயா । ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வபோ³தே⁴ந மோக்ஷ꞉ ஸித்⁴யதி நாந்யதா² ॥ ௫௮ ॥ வீணாயா ரூபஸௌந்த³ர்யம் தந்த்ரீவாத³நஸௌஷ்ட²வம் । ப்ரஜாரம்

𑌜𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥௫௯॥ 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑍈𑌖𑌰𑍀 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌝𑌰𑍀 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥௬௦॥ 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 ॥௬௧॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥௬௨॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 । 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 ॥௬௩॥ 𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌰𑍌𑌷𑌧𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௬௪॥ 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑌯𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥௬௫॥ 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌭𑍂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥௬௬॥ 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌸𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௬௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥௬௮॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 । 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥௬௯॥ 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵

ஹிதோ வித்வந் யந்மயா ஸமுதீர்யதே | ததேதச்ச்ரவணாத்ஸத்யோ பவபந்தாத்விமோக்ஷ்யஸே||௭௰||

மோக்ஷஸ்ய ஹேது: ப்ரதமோ நிகத்யதே வைராக்யமத்யந்தமநித்யவஸ்துஷு | தத: ஶமஶ்சாபி தமஸ்திதிக்ஷா ந்யாஸ: ப்ரஸக்தாகிலகர்மணாம் ப்ருஶம்||௭௧||

தத: ஶ்ருதிஸ்தந்மநநம் ஸதத்த்வத்யாநம் சிரம் நித்யநிரந்தரம் முநே: | ததோ விகல்பம் பரமேத்ய வித்வாநிஹைவ நிர்வாணஸுகம் ஸம்ருச்சதி||௭௨||

யத்போத்வ்யம் தவேதாநீமாத்மாநாத்மவிவேசநம் | ததுச்யதே மயா ஸம்யக் ஶ்ருத்வாத்மந்யவதாரய||௭௩||

மஜ்ஜாஸ்திமேத:பலரக்தசர்மத்வகாஹ்வயைர்தாதுபிரேபிரந்விதம் | பாதோரூவக்ஷோபுஜப்ருஷ்டமஸ்தகைரங்கைருபாங்கைருபயுக்தமேதத்||௭௪||

அஹம்மமேதி ப்ரதிதம் ஶரீரம் மோஹாஸ்பதம் ஸ்தூலமிதீர்யதே புதை: | நபோநபஸ்வத்தஹநாம்புபூமய: ஸூக்ஷ்மாணி பூதாநி பவந்தி தாநி||௭௫||

பரஸ்பராம்ஶைர்மிலிதாநி பூத்வா ஸ்தூலாநி ச ஸ்தூலஶரீரஹேதவ: | மாத்ராஸ்ததீயா விஷயா பவந்தி ஶப்தாதய: பஞ்ச ஸுகாய போக்து:||௭௬||

ய ஏஷு மூடா விஷயேஷு பத்தா ராகோருபாஶேந ஸுதுர்தமேந | ஆயாந்தி நிர்யாந்த்யத ஊர்த்வமுச்சை: ஸ்வகர்மதூதேந ஜவேந நீதா:||௭௭||

ஶப்தாதிபி: பஞ்சபிரேவ பஞ்ச பஞ்சத்வமாபு: ஸ்வகுணேந பத்தா: | குரங்கமாதங்கபதங்கமீநப்ருங்கா நர: பஞ்சபிரஞ்சித: கிம்||

தோஷேண தீவ்ரோ விஷய: க்ருஷ்ணஸர்ப்பவிஷாதபி

விஷம் நிஹந்தி போக்தாரம் த்ரஷ்டாரம் சக்ஷுஷாப்யயம்||

விஷயாசாமஹாபாசாத்யோ விமுக்த: ஸுதுஸ்த்யஜாத்| ஸ ஏவ கல்பதே முக்த்யை நாந்ய: ஷட்சாஸ்த்ரவேத்யபி|| ௮௰||

ஆபாதவைராக்யவதோ முமுக்ஷூந் பவாப்திபாரம் ப்ரதியாதுமுத்யதாந்| ஆசாக்ரஹோ மஜ்ஜயதேऽந்தரா நிக்ருஹ்ய கண்டே விநிவர்த்ய வேகாத்|| ௮௧||

விஷயாக்யக்ரஹோ யேந ஸுவிரக்த்யஸிநா ஹத:| ஸ கச்சதி பவாம்போதே: பாரம் ப்ரத்யூஹவர்ஜித:|| ௮௨||

விஷமவிஷயமார்கைர்கச்சதோऽநச்சபுத்தே: ப்ரதிபதமபியாதோ ம்ருத்யுரப்யேஷ வித்தி| ஹிதஸுஜநகுரூக்த்யா கச்சத: ஸ்வஸ்ய யுக்த்யா ப்ரபவதி பலஸித்தி: ஸத்யமித்யேவ வித்தி|| ௮௩||

மோக்ஷஸ்ய காங்க்ஷா யதி வை தவாஸ்தி த்யஜாதிதூராத்விஷயாந்விஷம் யதா| பீயூஷவத்தோஷதயாக்ஷமார்ஜவப்ரசாந்திதாந்தீர்பஜ நித்யமாதராத்|| ௮௪||

அநுக்ஷணம் யத்பரிஹ்ருத்ய க்ருத்யமநாத்யவித்யாக்ருதபந்தமோக்ஷணம்| தேஹ: பரார்தோऽயமமுஷ்ய போஷணே ய: ஸஜ்ஜதே ஸ ஸ்வமநேந ஹந்தி|| ௮௫||

சரீரபோஷணார்தீ ஸந் ய ஆத்மாநம் தித்ருக்ஷதி| க்ராஹம் தாருதியா த்ருத்வா நதீம் தர்தும் ஸ இச்சதி|| ௮௬||

மோஹ ஏவ மஹாம்ருத்யுர்முமுக்ஷோர்வபுராதிஷு| மோஹோ விநிர்ஜிதோ யேந ஸ முக்திபதமர்ஹதி|| ௮௭||

மோஹம் ஜஹி மஹாம்ருத்யும் தேஹதாரஸுதாதிஷு| யம் ஜித்வா முநயோ யாந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்|| ௮௮|| த்வங்மாம்ஸருதிரஸ்நாயுமே

ദോമജ്ജാസ്ഥിസംകുലം। പൂർണ്ണം മൂത്രപുരീഷാഭ്യാം
സ്ഥൂലം നിന്ദ്യമിദം വപുഃ ॥ ൮൯ ॥ പഞ്ചീകൃതേഭ്യോ ഭൂതേ
ഭ്യഃ സ്ഥൂലേഭ്യഃ പൂർവ്വകർമ്മണാ। സമുത്പന്നമിദം സ്ഥൂ
ലം ഭോഗായതനമാത്മനഃ। അവസ്ഥാ ജാഗരസ്തസ്യ സ്ഥൂ
ലാർത്ഥാനുഭവോ യതഃ ॥ ൯൦ ॥ ബാഹ്യേന്ദ്രിയൈഃ സ്ഥൂല
പദാർത്ഥസേവാം സ്രക്ചന്ദനസ്ത്ര്യാദിവിചിത്രരൂപാം। ക
രോതി ജീവഃ സ്വയമേതദാത്മനാ തസ്മാത്പ്രശസ്തിർവ്വപുഷോഽസ്യ ജാ
ഗരേ ॥ ൯൧ ॥ സർവ്വോഽപി ബാഹ്യസംസാരഃ
പുരുഷസ്യ യദാശ്രയഃ। വിദ്ധി ദേഹമിദം സ്ഥൂലം ഗൃഹവ
ദ്ഗൃഹമേധിനഃ ॥ ൯൨ ॥ സ്ഥൂലസ്യ സംഭവജരാമരണാനി ധർമ്മാഃ
സ്ഥൗല്യാദയോ ബഹുവിധാഃ ശിശുതാദ്യവസ്ഥാഃ। വ
ർണ്ണാശ്രമാദിനിയമാ ബഹുധാമയാഃ സ്യുഃ പൂജാവമാന
ബഹുമാനമുഖാ വിശേഷാഃ ॥ ൯൩ ॥ ബുദ്ധീന്ദ്രിയാണി ശ്ര
വണം ത്വഗക്ഷി ഘ്രാണം ച ജിഹ്വാ വിഷയാവബോധനാത്। വാ
ക്പാണിപാദാ ഗുദമപ്യുപസ്ഥഃ കർമ്മേന്ദ്രിയാണി പ്രവ
ണേന കർമ്മസു ॥ ൯൪ ॥ നിഗദ്യതേഽന്തഃകരണം മനോധീ
രഹംകൃതിശ്ചിത്തമിതി സ്വവൃത്തിഭിഃ। മനസ്തു സംകല്പവികല്പ
നാദിഭിർബുദ്ധിഃ പദാർത്ഥാധ്യവസായധർമ്മതഃ ॥ ൯൫ ॥ അ
ത്രാഭിമാനാദഹമിത്യഹംകൃതിഃ സ്വാർത്ഥാനുസന്ധാന
ഗുണേന ചിത്തം ॥ ൯൬ ॥ പ്രാണാപാനവ്യാനോദാനസമാ
നാ ഭവത്യസൗ പ്രാണഃ। സ്വയമേവ വൃത്തിഭേദാദ്വികൃതി
ഭേദാത്സുവർണ്ണസലിലാദിവത് ॥ ൯൭ ॥ വാഗാദി പഞ്ച
ശ്രവണാദിപഞ്ച പ്രാണാദിപഞ്ചാഭ്രമുഖാനി പഞ്ച। ബു

புத்த்யாத்யவித்யாபி ச காமகர்மணீ புர்யஷ்டகம் ஸூக்ஷ்மஶரீரமாஹு:॥ ௯௮॥ இதம் ஶரீரம் ஶ்ருணு ஸூக்ஷ்மஸம்ஜ்ஞிதம் லிங்கம் த்வபஞ்சீக்ருதபூதஸம்பவம்। ஸவாஸநம் கர்மபலாநுபாவகம் ஸ்வாஜ்ஞாநதோऽநாதிருபாதிராத்மந:॥ ௯௯॥ ஸ்வப்னோ பவத்யஸ்ய விபக்த்யவஸ்தா ஸ்வமாத்ரஶேஷேண விபாதி யத்ர। ஸ்வப்னே து புத்தி: ஸ்வயமேவ ஜாக்ரத்காலீநநாநாவிதவாஸநாபி:। ௧௦௦॥ கர்த்ராதிபாவம் ப்ரதிபத்ய ராஜதே யத்ர ஸ்வயம் பாதி ஹ்யயம் பராத்மா। தீமாத்ரகோபாதிரஶேஷஸாக்ஷீ ந லிப்யதே தத்க்ருதகர்மலேபை:। ௧௦௧। யஸ்மாதஸங்கஸ்தத ஏவ கர்மபிர்ந லிப்யதே கிஞ்சிதுபாதிநா க்ருதை:। ஸர்வவ்யாப்ருதிகரணம் லிங்கமிதம் ஸ்யாச்சிதாத்மந: பும்ஸ:। வாஸ்யாதிகமிவ தக்ஷ்ணஸ்தேநைவாத்மா பவத்யஸங்கோऽயம்॥ ௧௦௨॥ அந்தத்வமந்தத்வபடுத்வதர்மா: ஸௌகுண்யவைகுண்யவஶாத்தி சக்ஷுஷ:। பாதிர்யமூகத்வமுகாஸ்ததைவ ஶ்ரோத்ராதிதர்மா ந து வேத்துராத்மந:॥ ௧௦௩॥ உச்ச்வாஸநி:ஶ்வாஸவிஜ்ரும்பணக்ஷுத்ப்ரஸ்யந்தநாத்யுத்க்ரமணாதிகா: க்ரியா:। ப்ராணாதிகர்மாணி வதந்தி தஜ்ஜ்ஞா: ப்ராணஸ்ய தர்மாவஶநாபிபாஸே॥ ௧௦௪॥ அந்த:கரணமேதேஷு சக்ஷுராதிஷு வர்ஷ்மணி। அஹமித்யபிமாநேந திஷ்டத்யாபாஸதேஜஸா॥ ௧௦௫॥ அஹங்கார: ஸ விஜ்ஞேய: கர்தா போக்தாபிமாந்யயம்। ஸத்த்வாதிகுணயோகேந சாவஸ்தாத்ரயமஶ்நுதே॥ ௧௦௬॥ விஷயாணாமாநுகூல்யே ஸுகீ து:கீ வி

[illegible] ॥
௧௦௭ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௦௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௦௯ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧௦ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧௩ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧௪ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௧௫ ॥ [illegible]

துரோऽப்யத்யந்தஸூக்ஷ்மார்தத்ருக்வ்யாலீடஸ்தமஸா ந வே
த்தி பஹுதா ஸம்போதிதோऽபி ஸ்புடம் | ப்ராந்த்யாரோ
பிதமேவ ஸாது கலயத்யாலம்பதே தத்குணாந் ஹந்தா
ஸௌ ப்ரபலா துரந்ததமஸ꞉ ஶக்திர்மஹத்யாவ்ருதி꞉ || ௧௧௬ ||
அபாவநா வா விபரீதபாவநாऽஸம்பாவநா விப்ரதிபத்தி
ரஸ்யா꞉ | ஸம்ஸர்கயுக்தம் ந விமுஞ்சதி த்ருவம் விக்ஷேபஶ
க்தி꞉ க்ஷபயத்யஜஸ்ரம் || ௧௧௭ || அஜ்ஞாநமாலஸ்யஜடத்வநித்ரா
ப்ரமாதமூடத்வமுகாஸ்தமோகுணா꞉ | ஏதை꞉ ப்ரயுக்தோ
ந ஹி வேத்தி கிஞ்சிந்நித்ராலுவத்ஸ்தம்பவதேவ திஷ்டதி || ௧௧௮ ||
ஸத்த்வம் விஶுத்தம் ஜலவத்ததாபி தாப்யாம் மிலித்வா ஸரணாய
கல்பதே | யத்ராத்மபிம்ப꞉ ப்ரதிபிம்பித꞉ ஸந் ப்ரகாஶ
யத்யர்க இவாகிலம் ஜடம் || ௧௧௯ || மிஶ்ரஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய பவந்
தி தர்மாஸ்த்வமாநிதாத்யா நியமா யமாத்யா꞉ | ஶ்ரத்தா ச பக்திஶ்ச மு
முக்ஷுதா ச தைவீ ச ஸம்பத்திரஸந்நிவ்ருத்தி꞉ || ௧௨௦ || வி
ஶுத்தஸத்த்வஸ்ய குணா꞉ ப்ரஸாத꞉ ஸ்வாத்மாநுபூதிர்ப
ரமா ப்ரஶாந்தி꞉ | த்ருப்தி꞉ ப்ரஹர்ஷ꞉ பரமாத்மநிஷ்டா யயா ஸ
தாநந்தரஸம் ஸம்ருச்சதி || ௧௨௧ || அவ்யக்தமேதத்த்ரிகுணை
ர்நிருக்தம் தத்காரணம் நாம ஶரீரமாத்மந꞉ | ஸுஷுப்தி
ரேதஸ்ய விபக்த்யவஸ்தா ப்ரலீநஸர்வேந்த்ரியபுத்திவ்ருத்தி꞉ ||
ஸர்வப்ரகாரப்ரமிதிப்ரஶாந்திர்பீஜாத்மநாவஸ்திதிரேவ
புத்தே꞉ | ஸுஷுப்திரேதஸ்ய கில ப்ரதீதி꞉ கிஞ்சிந்ந வே
த்மீதி ஜகத்ப்ரஸித்தே꞉ || ௧௨௩ || தேஹேந்த்ரியப்ராணமநோऽஹமா
தய꞉ ஸர்வே விகாரா விஷயா꞉ ஸுகாதய꞉ | வ்யோமாதி

𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑌦𑌿𑌦𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌰𑍁𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌕𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍍 ॥ ௧௨௫ ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌰𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ௧௨௬ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌃 । 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌨𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௧௨௭ ॥ 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌭𑌾𑌵𑌮𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௨௮ ॥ 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௨௯ ॥ 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌆𑌭𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௩௦ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌧𑌿𑌯𑌃 । 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 ॥ ௧௩௧ ॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌘𑌟𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 ॥ ௧௩௨ ॥ 𑌏𑌷𑍋𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 । 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௩௩ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌧𑍀𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌉𑌶𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 ॥ ௧௩௪ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌯𑍋𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁

வதர்ஶோ நாநவேத்யே தேநாவிகரோதி கிஞ்சந ॥ ௧௨௫ ॥ நஜாயதே நோ ம்ரியதே நவர்த்ததே நக்ஷீயதே நாவிகரோதி நித்ய: | விலீயமாநேऽபி வபுஷ்யமுஷ்மிந்ந லீயதே கும்ப இவாம்பரம் ஸ்வயம் ॥ ௧௨௬ ॥ ப்ரக்ருதிவிக்ருதிபிந்ந: ஶுத்தபோதஸ்வபாவ: ஸதஸதிதமஶேஷம் பாஸயந்நிர்விஶேஷ: | விலஸதி பரமாத்மா ஜாக்ரதாதிஷ்வவஸ்தாஸ்வஹமஹமிதி ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷிரூபேண புத்தே: ॥ ௧௨௭ ॥ நியமிதமநஸாऽமும் த்வம் ஸ்வமாத்மாநமாத்மந்யயமஹமிதி ஸாக்ஷாத்வித்தி புத்திப்ரஸாதாத் | ஜநிமரணதரங்காபாரஸம்ஸாரஸிந்தும் ப்ரதர பவ க்ருதார்தோ ப்ரஹ்மரூபேண ஸம்ஸ்த: ॥ அத்ராநாத்மந்யஹமிதி மதிர்பந்த ஏஷோऽஸ்ய பும்ஸ: ப்ராப்தோऽஜ்ஞாநாஜ்ஜநநமரணக்லேஶஸம்பாதஹேது: | யேநைவாயம் வபுரிதமஸத்ஸத்யமித்யாத்மபுத்த்யா புஷ்யத்யுக்ஷத்யவதி விஷயைஸ்தந்துபி: கோஶக்ருத்வத் ॥ ௧௨௯ ॥ அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி: ப்ரபவதி விமூடஸ்ய தமஸா விவேகாபாவாத்வை ஸ்புரதி புஜகே ரஜ்ஜுதிஷணா | ததோऽநர்தவ்ராதோ நிபததி ஸமாதாதுரதிகஸ்ததோ யோऽஸத்க்ராஹ: ஸ ஹி பவதி பந்த: ஶ்ருணு ஸகே ॥ ௧௩௦ ॥ அகண்டநித்யாத்வயபோதஶக்த்யா ஸ்புரந்தமாத்மாநமநந்தவைபவம் | ஸமாவ்ருணோத்யாவ்ருதிஶக்திரேஷா தமோமயீ ராஹுரிவார்கபிம்பம் ॥ ௧௩௧ ॥ திரோபூதே ஸ்வாத்மந்யமலதரதேஜோவதி புமாநநாத்மாநம் மோஹாதஹமிதி ஶரீரம் கலயதி | தத: காமக்ரோதப்ரப்ருதிபிரமும் பந்த

[illegible]

ப்ருதொதெணகஸ்ஸெத்ஸ்லயஸ்ஹநிஷ்டா தமெயெவா த்ஷவிஶுஷிர
வஸ்து| விஶுஷபாஷெஸ: வரஸாத்ஷவெதெ நம் தெமெ நவஸம்
ஸாரவஸ்துவிதி நாமக:|| கஙு௦|| தொமெஶரந்த்ஸயாமெதெஹ்யூ:
பம்வஷிராத்ஷாந்த்வஸம்வ்ருதெதாஹாதி| நிஜஶக்திஸுஷ்டமெஸு
மெத்ஸ்வ:ஜுபடமெஜீவாம்பஷவாபிஸ்டு|| கஙுக|| தமெஹு
வாஜாவநமெயவஸ்ருத்ஸ்ஷிஜ பூதீயமெதஶுஷ| தருஷா
வஸநாவஹுரம்வஸ்த்ருஸ்ஷ்ஸ்வஸ்பூஷம்வரம்வஷம்வஸ:|கஙுஉ||
வக்ஷாநாஸவிகொஶாநா:வாதெ விஹாதுயம்ஶுஷஸ:|
நித்யாநமெதெ கூரவஸ்ப்ருத்ருஜெவெ:வர:ஸ்வயம்ஜ்யோதி:||
ஞதாநாத்ஷவிவெக:கதுவ்யா பயஸுஷ்ஷயெவிதுஷா|
மெதமெநவா நம்தீஹவதிஸ்வம்விஞ்ஞாயஸத்தூதாநதூ|| கஙுச||
ஸுஷம்ஜாஸிஷீஜாஸிவகூருஶ்யவமோரா: புக்யஜெஸாத்ஸாந:ஸம்
மெக்தியு| விஷிவ்ருதத்ரு புயிஜாவ்யுஸவுபம் தாராதநா
திஷ்டியஸுஷுத்ஷ:|| கஙுரு|| ஜெஹாயஸந்நவஹ்மெநாஸநீஸய
ஸ்வஷகொஶஷ்யாமெநஜீவதிவிநஶ்யதி தமிஹீந:|| கஙுசா||
ஷுக்ஷஸரோஸம்வஸுஷயிரவிஷபஷீஷராஶர நரயஸ்வயம்ஹ
யிதஷ:ஹரதிநிக்யஶுஸ:||கஙுஎ|| வஷுவம்ஜமெநவிதூ
மெதவயஸுநாயஸ்ஸிஜாதக்ஷாஸ்ஷுஷணமஷமெணா நியத ஸ்வ
ஷாய:| மெநமெகாஜஷ்யவடவதவிஷூருஷ்யுஜா டீஸ்வாத்ஷாக
யம்ஹயதிஹாவவிகாரமெவதா|| கஙுஅ|| வாணிவாஷாஷிஜா நு
மெஷமெஹா நாத்ஷா வ்யம்ஷூஹ்யூாஉஷிஜீவநாக| தத்வ ஜெக்ஷ ர
நாஶாஷு நியமெருாநியாஸக்ஷ|| கஙுகூ|| ஜெஹதஸஷக்தக
கஷுஷஜ்யஸ்யாதிஷாக்ஷிணீ| ஸ்வதஷவஸ்வதஷிஸம்தமெஷு

வைலக்ஷண்யமாத்மந:॥ ௧௩௦॥ ஶல்யராஶிர்மாம்ஸலிப்தோ மலபூர்
ணோऽதிகஶ்மல:। கதம் பவேதயம் வேத்தா ஸ்வயமேதத்விலக்ஷ
ண:॥ ௧௩௧॥ த்வங்மாம்ஸமேதோऽஸ்திபுரீஷராஶாவஹம்ம
திம் மூடஜந: கரோதி। விலக்ஷணம் வேத்தி விசாரஶீலோ
நிஜஸ்வரூபம் பரமார்த்தபூதம்॥ ௧௩௨॥ தேஹோऽஹமி
த்யேவ ஜடஸ்ய புத்திர்தேஹே ச ஜீவே விதுஷஸ்த்வஹந்தீ:। வி
வேகவிஜ்ஞாநவதோ மஹாத்மநோ ப்ரஹ்மாஹமித்யேவ மதி: ஸதா
த்மநி॥ ௧௩௩॥ அத்ராத்மபுத்திம் த்யஜ மூடபுத்தே த்வ
ங்மாம்ஸமேதோऽஸ்திபுரீஷராஶௌ। ஸர்வாத்மநி ப்ரஹ்மணி
நிர்விகல்பே குருஷ்வ ஶாந்திம் பரமாம் பஜஸ்வ॥ ௧௩௪॥ தே
ஹேந்த்ரியாதாவஸதி ப்ரமோதிதாம் வித்வாநஹந்தாம் ந ஜஹா
தி யாவத்। தாவந்ந தஸ்யாஸ்தி விமுக்திவார்தாப்யஸ்த்வேஷ
வேதாந்தநயாந்ததர்ஶீ॥ ௧௩௫॥ சாயாஶரீரே ப்ரதிபிம்ப
காத்ரே யத்ஸ்வப்நதேஹே ஹ்ருதி கல்பிதாங்கே। யதாத்ம
புத்திஸ்தவ நாஸ்தி காசிஜ்ஜீவச்சரீரே ச ததைவ மாஸ்து।
தேஹாத்மதீரேவ ந்ருணாமஸத்தியாம் ஜந்மாதிது:கப்ரப
வஸ்ய பீஜம்। யதஸ்ததஸ்த்வம் ஜஹி தாம் ப்ரயத்நாத்த்யக்தே து சி
த்தே ந புநர்பவாஶா॥ ௧௩௬॥ கர்மேந்த்ரியை: பஞ்சபிரஞ்சி
தோऽயம் ப்ராணோ பவேத்ப்ராணமயஸ்து கோஶ:। யேநா
த்மவாநந்நமயோऽந்நபூர்ண: ப்ரவர்ததேऽஸௌ ஸகல
க்ரியாஸு॥ ௧௩௭॥ நைவாத்மாபி ப்ராணமயோ வாயுவி
காரோ கந்தாऽऽகந்தா வாயுவதந்தர்பஹிரேஷ:। யஸ்மாத்கி
ஞ்சித்க்வாபி ந வேத்தீஷ்டமநிஷ்டம் ஸ்வம் வாऽந்யம் வா கிஞ்சந நித்யம்

வாதம் க்ரூ:||கசுஅ|| ஜ்ஞாநேந்த்ரியாணிச மநஶ்ச மநோமய
ஸ்ஸ்யாத்கோசோ மமாஹமிதி வஸ்துவிகல்பஹேது:| ஸம்ஜ்ஞா
திபேதகலநாகலிதோ பலீயாந் தத்பூர்வகோசமபிபூர்ய வி
ஜ்ரும்பதே ய:||களய|| பஞ்சேந்த்ரியை: பஞ்ச
பிரேவ ஹோத்ருபி: ப்ரசீயமாநோ விஷயாஜ்யதாரயா|
ஜாஜ்வல்யமாநோ பஹுவாஸநேந்தநை: மநோமயாக்நி
ர்தஹதி ப்ரபஞ்சம்|| களக|| நஹ்யஸ்த்யவித்யா மநஸோऽதி
ரிக்தா மநோஹ்யவித்யா பவபந்தஹேது: | தஸ்மிந் விந
ஷ்டே ஸகலம் விநஷ்டம் விஜ்ரும்பிதேऽஸ்மிந்ஸகலம் விஜ்ரும்ப
தே||களஉ|| ஸ்வப்நேऽர்தசூந்யே ஸ்ருஜதி ஸ்வசக்த்யா போ
க்த்ராதிவிச்வம் மந ஏவ ஸர்வம்| ததைவ ஜாக்ரத்யபி நோ வி
சேஷஸ் தத்ஸர்வமேதந் மநஸோ விஜ்ரும்பணம்|| களங|| ஸுஷு
ப்திகாலே மநஸி ப்ரலீநே நைவாஸ்தி கிஞ்சித் ஸகலப்ர
ஸித்தே:| அதோ மந:கல்பித ஏவ பும்ஸ: ஸம்ஸார ஏத
ஸ்ய ந வஸ்துதோऽஸ்தி||கள௪||வாயுநா நீயதே மேக: புந
ஸ்தேநைவ நீயதே| மநஸா கல்ப்யதே பந்தோ மோக்ஷ
ஸ்தேநைவ கல்ப்யதே|| களரு || தேஹாதிஸர்வவிஷயே ப
ரிகல்ப்ய ராகம் பத்நாதி தேந புருஷம் பசுவத்குணே
ந| வைரஸ்யமத்ர விஷவத்ஸுவிதாய பஸ்சாதேநம் விமோச
யதி தந்மந ஏவ பந்தாத்|| களசு|| தஸ்மாந் மந:காரணம
ஸ்ய ஜந்தோர் பந்தஸ்ய மோக்ஷஸ்ய ச வா விதாநே | பந்த
ஸ்ய ஹேதுர்மலிநம் ரஜோகுணைர் மோக்ஷஸ்ய சுத்தம்
விரஜஸ்தமஸ்கம்|| களஎ || விவேகவைராக்ய குணாதிரே

𑌕𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 । 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥௧௭௮॥ 𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌭𑍂𑌮𑌿𑌷𑍁 । 𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ॥௧௭௯॥ 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌃 । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௧௮௦॥ 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯 । 𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌫𑌲𑍇𑌷𑍂𑌪𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 ॥௧௮௧॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 । 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥௧௮௨॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 । 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥௧௮௩॥ 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃𑌶𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾 । 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌚𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑌫𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௧௮௪॥ 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌜𑌃𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸 𑌧𑍁𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 ॥௧௮௫॥ 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௧௮௬॥ 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌵𑌿

𑌷𑌡𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑌾𑌰𑌣𑌃.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥ ௧௮௭ ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌃 ॥ ௧௮௮ ॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋ऽ𑌯𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌵𑍋𑌢𑌾 । 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 ॥ ௧௮௯ ॥ [illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌧 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑍋𑌗𑌃 ॥ ௧௯௦ ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍋𑌶𑍋ऽ𑌯𑌮𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌅𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑍀𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ॥ ௧௯௧ ॥ 𑌯𑍋ऽ𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௯௨ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌦𑍋 𑌘𑌟𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥ ௧௯௩ ॥ 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 । 𑌅𑌯𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑍋ऽ𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥ 𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌧𑍇𑌰𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯௫ ॥ 𑌅𑌤𑍋ऽ𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋ऽ𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭

𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌦 ॥ ௧௯௬ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥ 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍀 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥ ௧௯௭ ॥ 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 । 𑌨 𑌘𑌟𑍇𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌭𑌸𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௯௮ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍋𑌧𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 । 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௯௯ ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 । 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨 𑌏𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௦௦ ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌕𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ ௨௦௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍀𑌦𑌂 𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ॥ ௨௦௨ ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑌰𑌃 ॥ ௨௦௩ ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦௪ ॥

𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍀𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 ॥ ௨௦௬ ॥

𑌜𑌲𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌵𑌦𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌜𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ॥ ௨௦௭ ॥

𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯 𑌏𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 ॥ ௨௦௮ ॥

𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌭𑌾𑌕𑍍 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௦௯ ॥

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌤𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌲𑌾𑌭𑍋𑌦𑌯𑌃 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ ௨௧௦ ॥

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌯𑍋𑌰𑍀𑌷𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ ௨௧௧ ॥

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௧௨ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌬𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧௩ ॥

𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 । 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௧௪ ॥

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚॥ 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍋। 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾॥ ௨௧௫॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑍇। 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁॥ ௨௧௬॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌾॥ ௨௧௭॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇। 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௨௧௮॥ 𑌅𑌸𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇। 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌰𑌃॥ ௨௧௯॥ 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌤𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌹𑌮𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾। 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌹𑌂𑌧𑍀𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿॥ ௨௨௦॥ 𑌘𑌟𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌕𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌰𑌵𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑌡𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௨௨௧॥ 𑌘𑌟𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑌰𑍍𑌕𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌕𑌃। 𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾॥ ௨௨௨॥ 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿

𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௨௩ ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥ ௨௨௪ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌘𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 ॥ ௨௨௫ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௨௨௭ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍈𑌕𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௨௮ ॥ 𑌸𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑍇 ॥ ௨௨௯ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑍋𑌷𑌮𑍍 ॥ ௨௩௦ ॥ 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌦𑍋 𑌨 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌨𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ௨௩௪ ॥ 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑍋 𑌘𑌟𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥-

ஹ்ருதிஸ்தம்॥ உகூஉ॥ ஸத்ப்ரஹ்மகார்யம் ஸகலம் ஸதேவ தந்மாத்ரமேதந்ந ததோ ஽ந்யதஸ்தி। அஸ்தீதி யோ வக்தி ந தஸ்ய மோஹோ விநிர்கதோ நித்ரிதவத்ப்ரஜல்ப:॥ உகூங॥ ப்ரஹ்மைவேதம் விஶ்வமித்யேவ வாணீ ஶ்ரௌதீ ப்ரூதே ஽தர்வநிஷ்டா வரிஷ்டா। தஸ்மாதேதத்ப்ரஹ்மமாத்ரம் ஹி விஶ்வம் நாதிஷ்டாநாத்பிந்நதாரோபிதஸ்ய॥ உகூச॥ ஸத்யம் யதி ஸ்யாஜ்ஜகதேததாத்மநோ ஽நந்தத்வஹாநிர்நிகமாப்ரமாணதா। அஸத்யவாதித்வமபீஶிதுஸ்ஸ்யாந்நைதத்த்ரயம் ஸாது ஹிதம் மஹாத்மநாம்॥ உகூரு॥ ஈஶ்வரோ வஸ்துதத்த்வஜ்ஞோ ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித:। ந ச மத்ஸ்தாநி பூதாநீத்யேவமேவ வ்யசீக்லுபத்॥ உகூசு॥ யதி ஸத்யம் பவேத்விஶ்வம் ஸுஷுப்தாவுபலப்யதாம்। யந்நோபலப்யதே கிஞ்சிததோ ஽ஸத்ஸ்வப்நவந்ம்ருஷா॥ உகூஎ॥ அத: ப்ருதங்நாஸ்தி ஜகத்பராத்மந: ப்ருதக்ப்ரதீதிஸ்து ம்ருஷா குணாதிவத்। ஆரோபிதஸ்யாஸ்தி கிமர்த்தவத்தா ஽திஷ்டாநமாபாதி ததா ப்ரமேண॥ உகூஅ॥ ப்ராந்தஸ்ய யத்யத்ப்ரமத: ப்ரதீதம் ப்ரஹ்மைவ தத்தத்ரஜதம் ஹி ஶுக்தி:। இதந்தயா ப்ரஹ்ம ஸதைவ ரூப்யதே த்வாரோபிதம் ப்ரஹ்மணி நாமமாத்ரம்॥ உகூகூ॥ அத: பரம் ப்ரஹ்ம ஸதத்விதீயம் விஶுத்தவிஜ்ஞாநகநம் நிரஞ்ஜநம்। ப்ரஶாந்தமாத்யந்தவிஹீநமக்ரியம் நிரந்தராநந்தரஸஸ்வரூபம்॥ ௩௱॥ நிரஸ்தமாயாக்ருதஸர்வபேதம் நித்யம் ஸுகம் நிஷ்கலமப்ரமேயம்। அரூபமவ்யக்தமநாக்யமவ்யயம் ஜ்யோதி: ஸ்வயம் கிஞ்சிதிதம் சகாஸ்தி॥ ௩௱க॥ ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயஜ்ஞாநஶூ

𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ ௨௪௨ ॥

𑌅𑌹𑍇𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌃 ॥ ௨௪௩ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌦𑍀𑌤𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ ௨௪௪ ॥

𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋𑌃 । 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍂𑌪𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃 ॥ ௨௪௫ ॥

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍇𑌷𑌃 । 𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌮𑍍 ॥ ௨௪௬ ॥

𑌏𑌤𑌾𑌵𑍁𑌪𑌾𑌧𑍀 𑌪𑌰𑌜𑍀𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇 𑌨 𑌪𑌰𑍋 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌃 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑍋𑌹𑍇 𑌨 𑌭𑌟𑍋 𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥ ௨௪௭ ॥

𑌅𑌥𑌾𑌤 𑌆𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯 𑌏𑌵 ॥ ௨௪௮ ॥

𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌚𑍍𑌚 । 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍇𑌕𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍌 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍈𑌕𑌰𑌸𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌜𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌜𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍂𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌯𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௫௦ ॥ 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋

இதீஹ சைகதா விருத்ததர்மாம்ஶமபாஸ்ய கத்யதே| யதா ததா தத்த்வமஸீதி வாக்யே விருத்ததர்மாநுபயத்ர ஹித்வா| ஸம்லக்ஷ்ய சிந்மாத்ரதயா ஸதாத்மநோரகண்டபாவ: பரிசீயதே புதை:| ஏவம் மஹாவாக்யஶதேந கத்யதே ப்ரஹ்மாத்மநோரைக்யமகண்டபாவ:|| ௨௫௨|| அஸ்தூலமித்யேததஸந்நிரஸ்ய ஸித்தம் ஸ்வதோ வ்யோமவதப்ரதர்க்யம்| அதோ ம்ருஷாமாத்ரமிதம் ப்ரதீதம் ஜஹீஹி யத்ஸ்வாத்மதயா க்ருஹீதம்| ப்ரஹ்மாஹமித்யேவ விஶுத்தபுத்த்யா வித்தி ஸ்வமாத்மாநமகண்டபோதம்|| ௨௫௩|| ம்ருத்கார்யம் ஸகலம் கடாதி ஸததம் ம்ருந்மாத்ரமேவாபித: தத்வத்ஸஜ்ஜநிதம் ஸதாத்மகமிதம் ஸந்மாத்ரமேவாகிலம்| யஸ்மாந்நாஸ்தி ஸத: பரம் கிமபி தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா ஸ்வயம் தஸ்மாத்தத்த்வமஸி ப்ரஶாந்தமமலம் ப்ரஹ்மாத்வயம் யத்பரம்|| ௨௫௪|| நித்ராகல்பிததேஶகாலவிஷயஜ்ஞாத்ராதி ஸர்வம் யதா மித்யா தத்வதிஹாபி ஜாக்ரதி ஜகத்ஸ்வாஜ்ஞாநகார்யத்வத:| யஸ்மாதேவமிதம் ஶரீரகரணப்ராணாஹமாத்யப்யஸத் தஸ்மாத்தத்த்வமஸி ப்ரஶாந்தமமலம் ப்ரஹ்மாத்வயம் யத்பரம்|| ௨௫௫|| ஜாதிநீதிகுலகோத்ரதூரகம் நாமரூபகுணதோஷவர்ஜிதம்| தேஶகாலவிஷயாதிவர்தி யத்ப்ரஹ்ம தத்த்வமஸி பாவயாத்மநி|| ௨௫௬|| யத்பரம் ஸகலவாககோசரம் கோசரம் விமலபோதசக்ஷுஷ:| ஶுத்தசித்கநமநாதி வஸ்து யத்ப்ரஹ்ம தத்த்வமஸி பாவயாத்மநி|| ஷட்பிரூர்மிபிரயோகி யோகிஹ்ருத்பாவிதம் ந கரணைர்விபாவிதம்| புத்த்யவேத்யமநவத்யமஸ்தி யத்ப்ரஹ்ம தத்த்வமஸி

𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௫௮॥ 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂𑌚𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌮𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௫௯॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿
𑌣𑌤𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯
𑌵𑌨𑌘𑌾𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௬௦॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤
𑌭𑍇𑌦𑌮𑌨𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌜𑌲𑌰𑌾𑌶𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑍍। 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௬௧॥
𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌨𑍇𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰
𑌣𑌮𑍍। 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾
𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௬௨॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑌨𑌲𑍍𑌪𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰
𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤
𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௬௩॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾
𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾। 𑌹𑍇𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿
𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௬௪॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯
𑌨𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍇𑌕𑌰𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌸𑌤𑍍𑌯
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௨௬௫॥
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾।
𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌿
𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௨௬௬॥ 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍇। 𑌯𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍॥ ௨௬௭॥
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌪𑌰𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 ॥ ௨௬௮ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍀 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌪𑌨𑍇𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍 ॥ ௨௬௯ ॥ 𑌅𑌹𑌂𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ॥ ௨௭௰ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌹𑌿 ॥ ௨௭௧ ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌨𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥ ௨௭௨ ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚 । 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௭௩ ॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌰𑌯𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌶𑍃𑌙𑍍𑌖𑌲𑌮𑍍 । 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌟𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌜𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌧𑍂𑌤𑌾𑌗𑌰𑍁𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 । 𑌸𑌂𑌘𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇 ॥ ௨௭௪ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌧𑍂𑌲𑍀𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌘𑌰𑍍𑌷𑌣𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌾 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌜𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌾 ॥ ௨௭௫ ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸

ஷ்டாஹ | நிஶ்ஶேஷதோஷக்ஷயஸதிவாஸநா ஶாந்தாநந்தை-
ஸித்திப்ரதிபந்யஸம்ப்ராப்ய || ௨௭௬ || ஸாத்த்விகேந்த்ரியஸஞ்சாரீ
ஸாத்த்விகோ நாஸ்திர்யோகிந: | ஸாக்ஷாந்நாநந்யஸ்வாந்த:
ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௭௭ || ததேவாகண்டமாநந்த
ஸச்சித்ஸ்வம்பந்தம் பஶ்யதி | ததாத்மத்வேந ஸஹ ஸா-
யுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௭௮ || ப்ரஹ்மைவாஹம் ஸம்ஸ்தம் த்ருஷ்டிவ
பாதித்ரிபுடீத்ரிகஸ்ருஷ்டய: | யோ பேதஜ்ஞோ ந யதே ஸ்வா-
யுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௭௯ || நாஹம் ஜீவ: பரம் ப்ரஹ்மேதி
தத்த்வஜ்ஞாநாதிவ ஸிதேஹ்யாவாஸநா யேந தத்வ்யாபேத:
ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௮௦ || ப்ராந்த்யாபத்த்யா ஸ்வா-
நந்தம் தத்ர ஜ்ஞாத்வா ஸர்வஹ்ருத்ஸ்தம் ஶாந்த: | ஸ்வேசா
ஸத: ப்ராப்ய ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௮௧ || ஜ்ஞா
தாந விஸர்க்ரஹ்ய ஶீக்ஷ்ணாம்ஷு க்ரியாஸங்கேந: | தத்தேக
நிஷ்டாநித்யம் ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௮௨ || தத்
ஸர்வாத்மா கேவலோ ப்ரஹ்மைகோ வோய த: | ப்ர
ஹ்மண்யாத்மைகாத்ம்யேந ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௮௩ ||
அஹம் ஹாவஶ்யைக்யேந விநிஶ்ஶேஷவிஷயாவயி | ஸாவயா
ந நயந்தாத்ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௮௪ || ப்ரதீ
திர்ஜீவஜகதோர்ஸ்வப்நவத்பாதியாவதா | தாவந்நிரந்தரம் வி
த்வாந் ஸாயுஜ்யமவாப்நுயாத் || ௨௮௫ || நித்ராயா லோ
கவார்தாயா: ஶப்தாதேரபி விஸ்ம்ருதே: | க்வசிந்நாவஸரம்
த்வா சிந்தயாத்மாநமாத்மநி || ௨௮௬ || மாதாபித்ரோர்மலோ
த்பூதம் மலமாம்ஸமயம் வபு: | த்யக்த்வா சண்டாலவத்தூரம் ப்ர

ஹ்மீபூயஸ்வ க்ருதீ பவ॥ ௨௮௭॥ கடாகாஶம் மஹாகாஶ இவாத்மாநம் பராத்மநி| விலாப்யாகண்டபாவேந தூஷ்ணீம் பவ ஸதா முநே॥ ௨௮௮॥ ஸ்வப்ரகாஶமதிஷ்டாநம் ஸ்வயம்பூய ஸதாத்மநா| ப்ரஹ்மாண்டமபி பிண்டாண்டம் த்யஜ்யதாம் மலபாண்டவத்॥ ௨௮௯॥ சிதாத்மநி ஸதாநந்தே தேஹாரூடாமஹந்தியம்| நிவேஶ்ய லிங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய கேவலோ பவ ஸர்வதா॥ யத்ரைஷ ஜகதாபாஸோ தர்ப்பணாந்த:புரம் யதா| தத்ப்ரஹ்மாஹமிதி ஜ்ஞாத்வா க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யஸி॥ ௨௯௧॥ யத்ஸத்யபூதம் நிஜரூபமாத்யம் சிதத்வயாநந்தமரூபமக்ரியம்| ததேத்ய மித்யாவபுருத்ஸ்ருஜேத ஶைலூஷவத்வேஷமுபாத்தமாத்மந:॥ ௨௯௨॥ ஸர்வாத்மநா த்ருஶ்யமிதம் ம்ருஷைவ நைவாஹமர்த்த: க்ஷணிகத்வதர்ஶநாத்| ஜாநாம்யஹம் ஸர்வமிதி ப்ரதீதி: குதோஹமாதே: க்ஷணிகஸ்ய ஸித்த்யேத்॥ ௨௯௩॥ அஹம்பதார்த்தஸ்த்வஹமாதிஸாக்ஷீ நித்யம் ஸுஷுப்தாவபி பாவதர்ஶநாத்| ப்ரூதே ஹ்யஜோ நித்ய இதி ஶ்ருதி: ஸ்வயம் தத்ப்ரத்யகாத்மா ஸதஸத்விலக்ஷண:॥ ௨௯௪॥ விகாரிணாம் ஸர்வவிகாரவேத்தா நித்யாவிகாரோ பவிதும் ஸமர்ஹதி| மநோரதஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஸ்புடம் புந: புநர்த்ருஷ்டமஸத்த்வமேதயோ:॥ ௨௯௫॥ அதோபிமாநம் த்யஜ மாம்ஸபிண்டே பிண்டாபிமாநிந்யபி புத்திகல்பிதே| காலத்ரயாபாத்யமகண்டபோதம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வமாத்மாநமுபைஹி ஶாந்திம்॥ ௨௯௬॥ த்யஜாபிமாநம் குலகோத்ரநாம ரூபாஶ்ரமேஷ்வார்த்ர-

பவாஶ்ரிதேஷு| சிந்தஸ்ய யத்ராநவிகல்பதாகீம் ஸ்பு
ர்த்வாஶாவாலம்பநமாத்மவஸ்து ||௨௯௭|| ஸஞ்ஜாதெந்த்ரநு
க்ஷம் பா: ஸ்யம் ஸம்ஸாரமேதத்வோர்த்ருஷ்டா: | தேஷாந்
தேஷாம் ஸம்ப்ரயுக்தவிகாரோ மமத்வமஹங்கார: || ௨௯௮ ||
யாவத்ஸ்யாத் ஸ்வஸ்ய ஸம்பந்தோ(அ)ஹங்காரேண துராத்மநா|
தாவந்ந லேஶமாத்ராபி முக்திவார்தா விலக்ஷணா ||௨௯௯||
அஹங்காரக்ரஹாந்முக்த: ஸ்வரூபமுபபத்யதே | சந்த்ர
வத்விமல: பூர்ண: ஸதாநந்த: ஸ்வயம்ப்ரப: ||௩௦௦|| யோவா
புரே ஸோஹமிதி ப்ரதீதோ புத்த்யா ப்ரக்லுப்தஸ்தமஸா
திமூடயா| தஸ்யைவ நிஶ்ஶேஷதயா விநாஶே ப்ரஹ்மாத்ம
பாவ: ப்ரதிபந்தஶூந்ய: ||௩௦௧|| ப்ரஹ்மாநந்தநிதிர்ம
ஹாபலவதாஹங்காரகோராஹிநா ஸம்வேஷ்ட்யாத்மநி
ரக்ஷ்யதே குணமயைஶ்சண்டைஸ்த்ரிபிர்மஸ்தகை:| விஜ்ஞா
நாக்யமஹாஸிநா ஶ்ருதிமதா விச்சித்ய ஶீர்ஷத்ரயம் நி
ர்மூல்யாஹிமிமம் நிதிம் ஸுககரம் தீரோ(அ)நுபோக்தும்
க்ஷம: ||௩௦௨|| யாவத்வா யத்கிஞ்சித்விஷதோஷஸ்பூர்த்திரஸ்தி
சேத்தேஹே| கதமாரோக்யாய பவேத்தத்வதஹந்தாபி யோ
கிநோ முக்த்யை ||௩௦௩|| அஹமோ(அ)த்யந்தநிவ்ருத்த்யா தத்
க்ருதநாநாவிகல்பஸம்ஹ்ருத்யா| ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேகாதய
மஹமஸ்மீதி விந்ததே தத்த்வம் ||௩௦௪|| அஹங்காரே கர்தர்ய
ஹமிதி மதிம் முஞ்ச ஸஹஸா விகாராத்மந்யாத்மப்ரதிபல
ஜுஷி ஸ்வஸ்திதிமுஷி| யதத்யாஸாத்ப்ராப்தா ஜநிம்ருதிஜ
ராது:கபஹுளா ப்ரதீசஶ்சிந்மூர்த்தேஸ்தவ ஸுகதநோ: ஸ

ரோ நாஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிர்யத: || ௩௦௫ || ஸதைகரூபஸ்ய சிதா
த்மநோ விபோராநந்தமூர்த்தேரநவத்யகீர்த்தே: | நை
வாந்யதா க்வாப்யவிகாரிணஸ்தே விநாஹமத்யாஸமமுஷ்ய
ஸம்ஸ்ருதி: || ௩௦௬ || தஸ்மாதஹங்காரமிமம் ஸ்வஶத்ரும் போ
க்துர்கலே கண்டகவத்ப்ரதீதம் | விச்சித்ய விஜ்ஞாநமஹாஸி
நா ஸ்புடம் புங்க்ஷ்வாத்மஸாம்ராஜ்யஸுகம் யதேஷ்டம் ||
ததோऽஹமாதேர்விநிவர்த்ய வ்ருத்திம் ஸந்த்யக்தராக: பர
மார்த்தலாபாத் | தூஷ்ணீம் ஸமாஸ்ஸ்வாத்மஸுகாநுபூத்யா
பூர்ணாத்மநா ப்ரஹ்மணி நிர்விகல்ப: || ௩௦௮ || ஸமூலக்ருத்
தோऽபி மஹாநஹம் புந: வ்யுல்லேகித: ஸ்யாத்யதி சே
தஸா க்ஷணம் | ஸஞ்ஜீவ்ய விக்ஷேபஶதம் கரோதி நபஸ்வதா
ப்ராவ்ருஷி வாரிதோ யதா || ௩௦௯ || நிக்ருஹ்ய ஶத்ரோரஹ
மோऽவகாஶ: க்வசிந்ந தேயோ விஷயாநுசிந்தயா | ஸ ஏ
வ ஸஞ்ஜீவநஹேதுரஸ்ய ப்ரக்ஷீணஜம்பீரதரோரிவாம்
பு: || ௩௧௦ || தேஹாத்மநா ஸம்ஸ்தித ஏவ காமீ விலக்ஷண:
காமயிதா கதம் ஸ்யாத் | அதோऽர்தஸந்தாநபரத்வமேவ
பேதப்ரஸக்த்யா பவபந்தஹேது: || ௩௧௧ || கார்யப்ரவ
ர்தநாத்பீஜப்ரவ்ருத்தி: பரித்ருஶ்யதே | கார்யநாஶாத்பீஜ
நாஶஸ்தஸ்மாத்கார்யம் நிரோதயேத் || ௩௧௨ || வாஸநாவ்ரு
த்தித: கார்யம் கார்யவ்ருத்த்யா ச வாஸநா | வர்ததே ஸர்வ
தா பும்ஸ: ஸம்ஸாரோ ந நிவர்ததே || ௩௧௩ || ஸம்ஸார
பந்தவிச்சித்த்யை தத்த்வயம் ப்ரதஹேத்யதி: | வாஸநாவ்ருத்தி
ரேதாப்யாம் சிந்தயா க்ரியயா பஹி: || ௩௧௪ || தாப்யாம் ப்ர

𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ ௩௧௫ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌲𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ௩௧௬ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 । 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௧௭ ॥

𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 । 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾 ॥ ௩௧௮ ॥

𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌶𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ௩௧௯ ॥

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 । 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 ॥ ௩௨௦ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ௩௨௧ ॥

𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌨𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂𑌧𑍀𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ௩௨௨ ॥

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌷𑌾 𑌜𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௩௨௩ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌆𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ௩௨௪ ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍀𑌷𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑌃

ப்ரச்யுதகேலிகந்து³க: ஸோபாநபங்க்தௌ பதிதோ யதா² ததா²||௩௨௫|| விஷயேஷ்வாவிஶச்சேத: ஸங்கல்பயதி தத்³கு³ணாந் | ஸம்யக்ஸங்கல்பநாத்காம: காமாத்பும்ஸ: ப்ரவர்தநம்||௩௨௬|| அத: ப்ரமாதா³ந்ந பரோ(அ)ஸ்தி ம்ருத்யுர்விவேகிநோ ப்³ரஹ்மவித³: ஸமாதௌ⁴ | ஸமாஹித: ஸித்³தி⁴முபைதி ஸம்யக்ஸமாஹிதாத்மா ப⁴வ ஸாவதா⁴ந: ||௩௨௭|| தத: ஸ்வரூபவிப்⁴ரம்ஶோ விப்⁴ரஷ்டஸ்து பதத்யத⁴: | பதிதஸ்ய விநா நாஶம் புநர்நாரோஹ இஷ்யதே ||௩௨௮|| ஸங்கல்பம் வர்ஜயேத்தஸ்மாத்ஸர்வாநர்த²ஸ்ய காரணம் | ஜீவதோ யஸ்ய கைவல்யம் விதே³ஹே ச ஸ கேவல: ||௩௨௯|| யத்கிஞ்சித்பஶ்யதோ பே⁴த³ம் ப⁴யம் ப்³ரூதே யஜு:ஶ்ருதி: | யதா³ கதா³ வாபி விபஶ்சிதே³ஷ ப்³ரஹ்மண்யநந்தே(அ)ப்யணுமாத்ரபே⁴த³ம் | பஶ்யத்யதா²முஷ்ய ப⁴யம் ததே³வ யத்³வீக்ஷிதம் பி⁴ந்நதயா ப்ரமாதா³த் ||௩௩௦|| ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிந்யாயஶதைர்நிஷித்³தே⁴ த்³ருஶ்யே(அ)த்ர ய: ஸ்வாத்மமதிம் கரோதி | உபைதி து³:கோ²பரி து³:க²ஜாதம் நிஷித்³த⁴கர்தா ஸ மலிம்லுசோ யதா² ||௩௩௧|| ஸத்யாபி⁴ஸந்தா⁴நரதோ விமுக்தோ மஹத்த்வமாத்மீயமுபைதி நித்யம் | மித்²யாபி⁴ஸந்தா⁴நரதஸ்து நஶ்யேத்³ த்³ருஷ்டம் ததே³தத்³யத³சௌரசௌரயோ: ||௩௩௨|| யதிரஸத³நுஸந்தி⁴ம் ப³ந்த⁴ஹேதும் விஹாய ஸ்வயமயமஹமஸ்மீத்யாத்மத்³ருஷ்ட்யைவ திஷ்டே²த் | ஸுக²யதி நநு நிஷ்டா² ப்³ரஹ்மணி ஸ்வாநுபூ⁴த்யா ஹரதி பரமவித்³யாகார்யது³:க²ம் ப்ரதீதம் ||௩௩௩|| பா³ஹ்யாநுஸந்தி⁴: பரிவர்த⁴யேத்ப²லம் து³ர்வாஸநாமே

𑌵𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍀𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௩௩௪॥ 𑌬𑌾
𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿
𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥௩௩௫॥ 𑌕𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌦𑌸
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 । 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌹𑌿
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌤𑍋𑌽𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌵𑌨𑍍
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 ॥௩௩௬॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂
𑌨 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௩௩௭॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍂
𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌏𑌷 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥௩௩௮॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌬
𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾
𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ॥௩௩௯॥ 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕
𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌘𑌟𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁
𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿
𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃
𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥௩௪௰॥ 𑌸
𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂
𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥௩௪௧॥ 𑌆
𑌰𑍂𑌢𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑌾𑌪𑌿

𑌪𑌿 𑌪𑌂𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌭𑌵𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 ॥௩௪௨॥ 𑌅𑌹𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥௩௪௩॥ 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇 । 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌪𑌯𑍋𑌜𑌲𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌵𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௩௪௪॥ 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 । 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌬𑍋𑌧𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍋𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌹𑌨𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 ॥௩௪௬॥ 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌤𑌃 । 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌜𑌨𑌿𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௩௪௭॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾 ॥௩௪௮॥ 𑌅𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍇 𑌧𑍀𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍇𑌷𑍁 ॥௩௪௯॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌹𑌂𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍀𑌷𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾

வினாந்யதா ||௧௫௦|| நிஷ்க்ருஷ்யதமயாத்மம் வரிவேதகாராமொ
மௌஞ்ஜாதிஷீகாமிவதஸுதிதக்ஷண:| அஹம் வத ப்ரத்யய
ஸாக்ஷிதாய: ப்ரத்யக்ஷமானந்த: பராத்மா ||௧௫௧|| ஏவம்
விபஶ்சித்ஸதஸதிஹஜ்ஞிஸ்திதநிஜபோயத்ருஷ்ட்யா|
ஜ்ஞாத்வாஸ்வாத்மானமேவாபோயம் தேஹ்யா விமுக்த:ஸ்வய
மேவஸாக்ஷி ||௧௫௨|| அஜ்ஞானகார்யஸ்ய ஶரீரதோஷ விஶ
யஸ்யதா| ஸமாபி நாவிகல்போ நயதாமேதாந்ததஶந ||
ஸ்வஹஸ்திதிதீடம் கல்பனாபோஸிதோஷாப்ரஹவதிவமா
ந்ரநயேநிவிபுமேமை| ப்ரவிஶஸதி ஸமாயாவஸ்யஸ
வேஸாவிகல்போ விஶய நவபஹல்ல, அஸ்ய தஸ்தாவயதுஸ்யா||
ஶாஸ்த்ரோதாஞ: பாமாபாத: க்ஷாம் தியாக்ஸமாயிம்கா
வந்நித்யம்கஶபதிய த:ஸ்வஸ்யஸவாத்ஹாவம் | தேநா
விதுயா க்ரிமஜநிதாநுஸாயா தஶ்ஶாவிகல்பாநுபஸ்மா க்ஷதுயா
நிவஸதிஸாவம்நிக்ஷி யொநிவிகல்ப:||௧௫௫|| ஸமாஹி
தாயேப்ரவிஶாவத்யபாஹ்யம் ஶ்ரோத்ராதி சேதஸ்ஸஹம் சி
தாத்தநி | ததைவ ஸ்தா ஸவாஶபம்யதேநநாமேநு
தாவாமோக்ஷ்யகமாஹியாயின:||௧௫௬|| உவாயிஹதா
த்யமேவஹிதுதேவாவாயுவொஹ ஸ்யமேவ கேவ
லம்:| தஸ்யாதுவாயெபிஶ்யாபவிஞாநு வஸெஸ்தாகல்ப ஸ
மாயிநிஷ்டா|| ௧௫௭ || ஸதிஸக்தா நமோயாதி ஸஹாவம்
ஹ்யகநிஷ்டயா | கீடகோப்ரமரம் த்யாயந் ப்ரமரத்வாயக
ல்பதே||௧௫௮|| க்ரியாந்தராஸக்திமபாஸ்யகீடகோ த்யாய

𑌨𑍍𑌨𑌲𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌲𑌿𑌭𑌾𑌵𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 ॥ ௩௱௫௯ ॥

𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௱௬௰ ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌟𑌪𑌾𑌕𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌮𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ௩௱௬௧ ॥

𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 । 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌕𑌃 ॥ ௩௱௬௨ ॥

𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௱௬௩ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 । 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌗𑍁𑌣𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௱௬௪ ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌲𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௱௬௫ ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑌿 । 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌯 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌨𑍇𑌨 ॥ ௩௱௬௬ ॥

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍀𑌲𑌤𑌾 ॥ ௩௱௬௭ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌹𑌂𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 । 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦

𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑌚𑌲𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤
𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ॥௩௬௮॥
𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌧𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 । 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 ॥௩௬௯॥ 𑌦𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌾
𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥௩௭௦॥ 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 ॥௩௭௧॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌬𑌹𑌿
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿
𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥௩௭௨॥ 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈
𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌂𑌤𑌰𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ॥௩௭௩॥ 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁
𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍌
𑌧𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌲𑌾𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣
𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௩௭௪॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌢𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥௩௭௫॥
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌨𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾
𑌜𑍍𑌯𑌧𑍁𑌕𑍍 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌜𑌸𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌵𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾
𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 ॥௩௭௬॥ 𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍋𑌪𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷

𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑍁𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇
𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑌤𑌿
𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥ ௩௭௭ ॥ 𑌲
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌚𑌾
𑌖𑌣𑍍𑌡𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ ௩௭௮ ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤
𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௩௭௯ ॥ 𑌏𑌷 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰
𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍈𑌨𑌮𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾
𑌵𑌯 ॥ ௩௮௦ ॥ 𑌏𑌤𑌮𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍
𑌯𑌯𑌾 । 𑌉𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ॥
௩௮௧ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌢𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍 ।
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍍𑌘𑌟𑌪𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ ௩௮௨ ॥ 𑌵𑌿
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌵𑌬𑍋
𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 । 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௩௮௩ ॥ 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿
𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑌖𑌿𑌲𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾
𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌿𑌵𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௮௪ ॥ 𑌘𑌟𑌕𑌲𑌶𑌕𑍁𑌸𑍂

க⁴டகலஶகுஸூலஸூசிமுக்²யைர் க³க³நமுபாதி⁴ஶதைர்விமுக்த-
மேகம்। ப⁴வதி ந விவித⁴ம் ததை²வ ஶுத்³த⁴ம் பரமஹமாதி³விமுக்த-
மேகமேவ ॥௩௮௫॥ ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தா ம்ருஷாமா-
த்ரா உபாத⁴ய:। தத: பூர்ணம் ஸ்வமாத்மாநம் பஶ்யேதே³-
காத்மநா ஸ்தி²தம் ॥௩௮௬॥ யத்ர ப்⁴ராந்த்யா கல்பிதம் தத்³விவே-
கே தத்தந்மாத்ரம் நைவ தஸ்மாத்³விபி⁴ந்நம்। ப்⁴ராந்தேர்நாஶே ப⁴-
தி த்³ருஷ்டாஹிதத்த்வம் ரஜ்ஜுஸ்தத்³வத்³விஶ்வமாத்மஸ்வரூபம் ॥௩௮௭॥
ஸ்வயம் ப்³ரஹ்மா ஸ்வயம் விஷ்ணு: ஸ்வயமிந்த்³ர: ஸ்வயம் ஶிவ:। ஸ்வயம்
விஶ்வமித³ம் ஸர்வம் ஸ்வஸ்மாத³ந்யந்ந கிஞ்சந ॥௩௮௮॥ அந்த:ஸ்வ-
யம் சாபி ப³ஹி: ஸ்வயம் ச ஸ்வயம் புரஸ்தாத் ஸ்வயமேவ பஶ்சாத்। ஸ்வயம்
ஹ்யவாச்யாம் ஸ்வயமப்யுதீ³ச்யாம் ததோ²பரிஷ்டாத் ஸ்வயம-
ப்யத⁴ஸ்தாத் ॥௩௮௯॥ தரங்க³பே²நப்⁴ரமபு³த்³பு³தா³தி³ ஸர்வம்
ஸ்வரூபேண ஜலம் யதா² ததா²। சிதே³வ தே³ஹாத்³யஹமந்தமேதத்
ஸர்வம் சிதே³வைகரஸம் விஶுத்³த⁴ம் ॥௩௯௦॥ ஸதே³வே-
த³ம் ஸர்வம் ஜக³த³வக³தம் வாங்மநஸயோ: ஸதோ'ந்யந்நா-
ஸ்த்யேவ ப்ரக்ருதிபரஸீம்நி ஸ்தி²தவத:। ப்ருத²க் கிம் ம்ருத்ஸ்நாயா:
கலஶக⁴டகும்பா⁴த்³யவக³தம் வத³த்யேஷ ப்⁴ராந்தஸ்த்வமஹமி-
தி மாயாமதி³ரயா ॥௩௯௧॥ க்ரியாஸமபி⁴ஹாரேண யத்ர நாந்ய-
தி³தி ஶ்ருதி:। ப்³ரவீதி த்³வைதராஹித்யம் மித்²யாத்⁴யாஸநி-
வ்ருத்தயே ॥௩௯௨॥ ஆகாஶவந்நிர்மலநிர்விகல்பநிஸ்ஸீமநிஷ்ப-
ந்த³நநிர்விகாரம்। அந்தர்ப³ஹி:ஶூந்யமநந்யமத்³வயம் ஸ்வயம்
பரம் ப்³ரஹ்ம கிமஸ்தி போ³த்⁴யம் ॥௩௯௩॥ வக்தவ்யம் கிமு வித்³ய-
தே'த்ர ப³ஹுதா⁴ ப்³ரஹ்மைவ ஜீவ: ஸ்வயம் ப்³ரஹ்மைதஜ்ஜ-

[illegible]

𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌃॥
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 । 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌨
𑌹𑍍𑌯𑌂𑌬𑍁𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂॥ ௪௦௪॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿
𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃। 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁
𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௦௫॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵
𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑌃॥ ௪௦௬॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌲𑍋
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨। 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍇
𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௪௦௭॥ 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌤𑌬𑍋𑌧𑌂
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌮𑌮𑌤𑌿𑌵𑍇𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿
𑌰𑍀𑌹𑌮𑍍। 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌗𑌗𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌲
𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌॥ ௪௦௮॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃
𑌤𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌰𑌸𑌮𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨
𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍂𑌰𑌂। 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌚𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌹𑍃
𑌦𑌿 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌॥ ௪௦௯॥ 𑌅𑌜𑌰
𑌮𑌮𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌸𑌲𑌿𑌲𑌰𑌾𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰
𑌖𑍍𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂। 𑌶𑌮𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌॥
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡
𑌵𑍈𑌭𑌵𑌮𑍍। 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨
𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌫𑌲𑍀𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵॥ ௪௧௧॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍। 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌃

க்ஷ்மேஸ்யப்வந|| ௩௬௨|| சாயேவ பும்ஸ: பரித்ருஶ்யமா
நமாபாஸரூபேண பலாநுபூத்யா | ஶரீரமாரா
ச்சவவந்நிரஸ்தம் புநர்ந ஸந்தத்த இதம் மஹாத்மா|| ௩௬௩|| ஸத
தவிமலபோதாநந்தரூபம் ஸமேத்ய த்யஜ ஜடமலரூபோ
பாதிமேதம் ஸுதூரே| அத புநரபி நைஷ ஸ்மர்ய
தாம் வாந்தவஸ்து ஸ்மரணவிஷயபூதம் கல்பதே குத்ஸநா
ய|| ௩௬௪|| ஸமூலமேதத்பரிதஹ்ய வஹ்நிநா ஸதாத்மநி ப்ரஹ்ம
ணி நிர்விகல்பகே| தத: ஸ்வயம் நித்யவிஶுத்தபோதாநந்தா
த்மநா திஷ்டதி வித்வரிஷ்ட:|| ௩௬௫|| ப்ராரப்தஸூத்ரக்ரதிதம்
ஶரீரம் ப்ரயாது வா திஷ்டது கோரிவ ஸ்ரக்| ந தத்பு
ந: பஶ்யதி தத்த்வவேத்தாநந்தாத்மநி ப்ரஹ்மணி லீநவ்ருத்தி:||
அகண்டாநந்தமாத்மாநம் விஜ்ஞாய ஸ்வஸ்வரூபத:| கிமிச்சந்
கஸ்ய வா ஹேதோர்தேஹம் புஷ்ணாதி தத்த்வவித்|| ௩௬௭||
ஸம்ஸித்தஸ்ய பலம் த்வேதஜ்ஜீவந்முக்தஸ்ய யோகிந:| பஹிரந்
தஸ்ஸதாநந்தரஸாஸ்வாதநமாத்மநி| ௩௬௮|| வைராக்யஸ்ய
பலம் போதோ போதஸ்யோபரதி: பலம்| ஸ்வாநந்தா
நுபவாச்சாந்திரேஷைவோபரதே: பலம்|| ௩௬௯|| ய
த்யுத்தரோத்தராபாவ: பூர்வபூர்வம் து நிஷ்பலம்|
நிவ்ருத்தி: பரமா த்ருப்திராநந்தோऽநுபம: ஸ்வத:|| ௩௭௦||
த்ருஷ்டது:கேஷ்வநுத்வேகோ வித்யாயா: ப்ரஸ்துதம் பலம்|
யத்க்ருதம் ப்ராந்திவேலாயாம் நாநா கர்ம ஜுகுப்ஸிதம்|
பஶ்சாந்நரோ விவேகேந தத்கதம் கர்துமர்ஹதி|| ௩௭௧||
வித்யாபலம் ஸ்யாதஸதோ நிவ்ருத்தி: ப்ரவ்ருத்திரஜ்ஞாநபலம்

ததீக்ஷிதம் | தஜ்ஜ்ஞாஜ்ஞயோர்யந்ம்ருகத்ருஷ்ணிகாதௌ நோ
சேத்விதாம் த்ருஷ்டபலம் கிமஸ்மாத் ॥ ௪௨௨ ॥ அஜ்ஞாநஹ்ருதய
க்ரந்தேர்விநாஶோ யத்யஶேஷத: | அநிச்சோர்விஷய:
கிம் நு ப்ரவ்ருத்தே: காரணம் ஸ்வத: ॥ ௪௨௩ ॥ வாஸநாநுத
யோ போக்யே வைராக்யஸ்ய ததாவதி: | அஹம்பாவோ
தயாபாவோ போதஸ்ய பரமாவதி: | லீநவ்ருத்தேரநு
த்பத்திர்மர்யாதோபரதேஸ்து ஸா ॥ ௪௨௪ ॥ ப்ரஹ்மாகாரத
யா ஸதா ஸ்திததயா நிர்முக்தபாஹ்யார்ததீரந்யாவேதித
போக்யபோககலநோ நித்ராலுவத்பாலவத் | ஸ்வப்நாலோ
கிதலோகவஜ்ஜகதிதம் பஶ்யந்க்வசில்லப்ததீராஸ்தே கஶ்சிதந
ந்தபுண்யபலபுக்தந்ய: ஸ மாந்யோ புவி ॥ ௪௨௫ ॥ ஸ்திதப்ர
ஜ்ஞோ யதிரயம் ய: ஸதாநந்தமஶ்நுதே | ப்ரஹ்மண்யேவ வி
லீநாத்மா நிர்விகாரோ விநிஷ்க்ரிய: ॥ ௪௨௬ ॥ ப்ரஹ்மாத்ம
நோ: ஶோதிதயோரேகபாவாவகாஹிநீ | நிர்விகல்பா ச சி
ந்மாத்ரா வ்ருத்தி: ப்ரஜ்ஞேதி கத்யதே ॥ ௪௨௭ ॥ ஸுஸ்திதாஸௌ
பவேத்யஸ்ய ஸ்திதப்ரஜ்ஞ: ஸ உச்யதே | யஸ்ய ஸ்திதா பவேத்
ப்ரஜ்ஞா யஸ்யாநந்தோ நிரந்தர: | ப்ரபஞ்சோ விஸ்ம்ருதப்ரா
ய: ஸ ஜீவந்முக்த இஷ்யதே ॥ ௪௨௮ ॥ லீநதீரபி ஜாகர்தி
ஜாக்ரத்தர்மவிவர்ஜித: | போதோ நிர்வாஸநோ யஸ்ய
ஸ ஜீவந்முக்த இஷ்யதே ॥ ௪௨௯ ॥ ஶாந்தஸம்ஸாரகலந: கலா
வாநபி நிஷ்கல: | யஸ்ய சித்தம் விநிஶ்சிந்தம் ஸ ஜீவந்முக்த இஷ்ய
தே ॥ ௪௩௦ ॥ வர்தமாநேऽபி தேஹேऽஸ்மிந்சாயாவதநுவர்
திநி | அஹந்தாமமதாபாவோ ஜீவந்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥

अतीताननुसन्धानं भविष्यदविचारणम् । औदासीन्यमपि प्राप्तं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३२ ॥ गुणदोषविशिष्टेऽस्मिन्स्वभावेन विलक्षणे । सर्वत्र समदर्शित्वं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३३ ॥ इष्टानिष्टार्थसम्प्राप्तौ समदर्शितयात्मनि । उभयत्राविकारित्वं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३४ ॥ ब्रह्मानन्दरसास्वादासक्तचित्ततया यतेः । अन्तर्बहिरविज्ञानं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३५ ॥ देहेन्द्रियादौ कर्तव्ये ममाहम्भाववर्जितः । औदासीन्येन यस्तिष्ठेत्स जीवन्मुक्तलक्षणः ॥ ४३६ ॥ विज्ञात आत्मनो यस्य ब्रह्मभावः श्रुतेर्बलात् । भवबन्धविनिर्मुक्तः स जीवन्मुक्तलक्षणः ॥ ४३७ ॥ देहेन्द्रियेष्वहम्भाव इदम्भावस्तदन्यके । यस्य नो भवतः क्वापि स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ न प्रत्यग्ब्रह्मणोर्भेदं कदापि ब्रह्मसर्गयोः । प्रज्ञया यो विजानाति स जीवन्मुक्तलक्षणः ॥ ४३९ ॥ साधुभिः पूज्यमानेऽस्मिन्पीड्यमानेऽपि दुर्जनैः । समभावो भवेद्यस्य स जीवन्मुक्तलक्षणः ॥ ४४० ॥ यत्र प्रविष्टा विषयाः परेरिता नदीप्रवाहा इव वारिराशौ । लिनन्ति सन्मात्रतया न विक्रियामुत्पादयन्त्येष यतिर्विमुक्तः ॥ ४४१ ॥ विज्ञातब्रह्मतत्त्वस्य यथापूर्वं न संसृतिः । अस्ति चेन्न स विज्ञातब्रह्मभावो बहिर्मुखः ॥ ४४२ ॥ प्राचीनवासनावेगादसौ संसरतीति चेत् । न सदेकत्वविज्ञानान्मन्दीभवति वासना ॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿। 𑌤𑌥𑍈𑌵
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃॥௪௪௪॥ 𑌨𑌿𑌦𑌿
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯 𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂𑌫𑌲𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥ ௪௪௫॥ 𑌸𑍁
𑌖𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌫𑌲𑍋
𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌹𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍॥௪௪௬॥
𑌅𑌹𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌤𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌸𑌂
𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍॥௪௪௭॥ 𑌯𑌤𑍍
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍। 𑌸𑍁
𑌪𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯 𑌵𑌾॥ ௪௪௮॥
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌭𑍋 𑌯𑌥𑌾। 𑌨𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃॥ ௪௪௯॥ 𑌨 𑌨𑌭𑍋 𑌘𑌟
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௪௫௦॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌨𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌬𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍॥ ௪௫௧॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌘𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌮𑌤𑍌। 𑌨
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌮𑍍॥ ௪௫௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰
𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍। 𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁
𑌣𑌮𑍍॥ ௪௫௩॥ 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮

[illegible]

𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌘𑌨𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍇𑌕𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁
𑌖𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥
𑌅𑌹𑍇𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌮𑌨𑌾𑌦𑍇𑌯𑌮𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵
𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥ ௪௬௭ ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿
𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰
𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥ ௪௬௮ ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇
𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥ ௪௬௯ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥ ௪௭௦ ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௭௧ ॥
𑌭𑌵𑌾𑌨𑌪𑍀𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌿
𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 । 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾
𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 ॥ ௪௭௨ ॥ 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌿
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌬𑍋𑌧𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 । 𑌨𑌿
𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌪𑍁𑌨
𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௭௩ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑍌 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪௭௪ ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾

[illegible]

𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௪௮௫ ॥
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌸𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌪𑌾𑌰𑌦𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 ॥ ௪௮௬ ॥
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑌶𑌿𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌪𑌾𑌤𑌧𑍂𑌤𑌭𑌵𑌤𑌾𑌪𑌜𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌦𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௮௭ ॥
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௮௮ ॥
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌹𑌮𑌨𑌙𑍍𑌗𑍋𑌹𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌹𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌹𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌹𑌮𑌮𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌃 ॥ ௪௮௯ ॥
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௪௯௦ ॥
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ ௪௯௧ ॥
𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌦𑍋𑌪𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌵𑌭𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪௯௨ ॥
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌮𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌿𑌦𑌮𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌰𑌸𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪௯௩ ॥
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌹𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌹𑌮𑍀𑌶𑌃 । 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌬𑍋𑌧𑍋𑌹𑌮𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 ॥ ௪௯௪ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯

𑌸𑍍𑌤𑍁। 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾॥ ௪௯௫॥

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌸𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍌 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍀𑌚𑌯𑌃। 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍॥ ௪௯௬॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃। 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌯𑌨𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇॥ ௪௯௭॥

𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌦𑍂𑌷𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌢𑍈𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃। 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑌰𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃॥ ௪௯௮॥

𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌲𑍍𑌲𑍇𑌪𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌗𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍। 𑌅𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑍋𑌽𑌹𑌮𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍॥ ௪௯௯॥

𑌨 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍇𑌘𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌃। 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌯𑌃॥ ௫௦௦॥

𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇। 𑌸 𑌏𑌵 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥ ௫௦௧॥

𑌨 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌂𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯। 𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌿𑌡𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇॥ ௫௦௨॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃। 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥ ௫௦௩॥

𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌵𑌾।

𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌨 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌵𑌤𑍍 ॥ ௫௧௨ ॥ 𑌰𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌿 𑌦𑌾𑌹𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍋𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 ॥ ௫௧௩ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑍀𑌦𑍃𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ ௫௧௪ ॥ 𑌚𑌲𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌲𑍌𑌲𑍍𑌯𑌮𑍌𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ ௫௧௫ ॥ 𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍁𑌠𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌜𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 । 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑌭𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௫௧௬ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌖𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌽𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥ ௫௧௭ ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑌶𑌧𑌾 𑌶𑌤𑌧𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑌚𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌡𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 ॥ ௫௧௮ ॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௫௧௯ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௫௨௦ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥௫௧௪॥

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௫௧௫॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌬𑍋𑌧𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥௫௧௬॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥௫௧௭॥

𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌜𑌨𑌿𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑌹𑌨𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌤𑌰𑌤𑌾𑌪𑍈𑌰𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌮𑌿𑌮𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍋 ॥௫௧௮॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌃 । 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜 𑌤𑍇 ॥௫௧௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌤𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌸 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌚𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 । 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌭𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥௫௨௧॥

𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯

விவேகசூடா³மணி:

ஶூன்யேஷு ரமேத வித்³வான்| சந்த்³ரே மஹாஹ்லாதி³னி தீ³ப்ய
மானே சித்ரேந்து³மாலோகயிதும் க இச்சே²த்|| ௫௨௨ || அஸ
த்பதா³ர்தா²னுப⁴வேன கிஞ்சிந்ந ஹ்யஸ்தி த்ருப்திர்ந ச து³:க²
ஹானி:| தத³த்³வயானந்த³ரஸானுபூ⁴த்யா த்ருப்த: ஸுக²ம் தி
ஷ்ட² ஸதா³த்மனிஷ்ட²யா|| ௫௨௩ || ஸ்வமேவ ஸர்வதா² பஶ்யன்ம
ன்யமான: ஸ்வமத்³வயம்| ஸ்வானந்த³மனுபு⁴ஞ்ஜான: காலம் நய மஹாம
தே|| ௫௨௪ || அக²ண்ட³போ³தா⁴த்மனி நிர்விகல்பே விகல்பனம்
வ்யோம்னி புர:ப்ரகல்பனம்| தத³த்³வயானந்த³மயாத்மனா ஸதா³ ஶா
ந்திம் பராமேத்ய ப⁴ஜஸ்வ மௌனம்|| ௫௨௫ || தூஷ்ணீமவஸ்தா² ப
ரமோபஶாந்திர்பு³த்³தே⁴ரஸத்கல்பவிகல்பஹேதோ:| ப்³ர
ஹ்மாத்மனா ப்³ரஹ்மவிதோ³ மஹாத்மனோ யத்ராத்³வயானந்த³ஸு
க²ம் நிரந்தரம்|| ௫௨௬ || நாஸ்தி நிர்வாஸனான்மௌனாத்பரம் ஸு
க²க்ருது³த்தமம்| விஜ்ஞாதாத்மஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வானந்த³ர
ஸபாயின:|| ௫௨௭ || க³ச்ச²ம்ஸ்திஷ்ட²ன்னுபவிஶஞ்ச²யானோ வா
ன்யதா²பி வா| யதே²ச்ச²யா வஸேத்³வித்³வானாத்மாராம: ஸதா³
முனி:|| ௫௨௮ || ந தே³ஶகாலாஸனதி³க்³யமாதி³லக்ஷ்யாத்³யபே
க்ஷா ப்ரதிப³த்³த⁴வ்ருத்தே:| ஸம்ஸித்³த⁴தத்த்வஸ்ய மஹாத்மனோஸ்தி ஸ்வ
வேத³னே கா நியமாத்³யபேக்ஷா|| ௫௨௯ || க⁴டோயமிதி விஜ்ஞாது
ம் நியம: கோ ந்வபேக்ஷதே| வினா ப்ரமாணஸுஷ்டு²த்வம் யஸ்மின் ஸதி ப
தா³ர்த²தீ⁴:|| ௫௩௦ || அயமாத்மா நித்யஸித்³த⁴: ப்ரமாணே ஸதி பா⁴
ஸதே| ந தே³ஶம் நாபி காலம் ந ஶுத்³தி⁴ம் வாப்யபேக்ஷதே|| ௫௩௧ || தே³வத³த்தோஹமித்யேதத்³விஜ்ஞானம் நி
ரபேக்ஷகம்| தத்³வத்³ப்³ரஹ்மவிதோ³ப்யஸ்ய ப்³ரஹ்மாஹமிதி

வேதனம்॥௫௱௨॥ பானுனேவ ஜகத்ஸர்வம் பாஸதே யஸ்ய
தேஜஸா। அனாத்மகமஸத்துச்சம் கிம் நு தஸ்யாவபாஸ
கம்॥௫௱௩॥ வேதஶாஸ்த்ரபுராணானி பூதானி ஸகலா
ன்யபி। யேனார்தவந்தி தம் கிம் நு விஜ்ஞாதாரம் ப்ரகாஶ
யேத்॥௫௱௪॥ ஏஷ ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரனந்தஶக்திராத்மாப்ர
மேய: ஸகலானுபூதி:। யமேவ விஜ்ஞாய விமுக்தபந்தோ
ஜயத்யயம் ப்ரஹ்மவிதுத்தமோத்தம:॥௫௱௫॥ ந கித்யதே நோ
விஷயை: ப்ரமோததே ந ஸஜ்ஜதே நாபி விரஜ்யதே ச। ஸ்வ
ஸ்மின்ஸதா க்ரீடதி நந்ததி ஸ்வயம் நிரந்தரானந்தரஸேன த்ரு
ப்த:॥௫௱௬॥ க்ஷுதாம் தேஹவ்யதாம் த்யக்த்வா பால: க்ரீட
தி வஸ்துனி। ததைவ வித்வான் ரமதே நிர்மமோ நிரஹம் ஸு
கீ॥௫௱௭॥ சிந்தாஶூன்யமதைன்யபைக்ஷமஶனம்
பானம் ஸரித்வாரிஷு ஸ்வாதந்த்ர்யேண நிரங்குஶா ஸ்தி
திரபீர்நித்ரா ஶ்மஶானே வனே। வஸ்த்ரம் க்ஷாலனஶோஷணா
திரஹிதம் திக்வாஸ்து ஶய்யா மஹீ ஸஞ்சாரோ நிகமாந்தவீதி
ஷு விதாம் க்ரீடா பரே ப்ரஹ்மணி॥௫௱௮॥ விமானமாலம்ப்ய
ஶரீரமேதத்புனக்த்யஶேஷான்விஷயானுபஸ்திதான்। ப
ரேச்சயா பாலவதாத்மவேத்தா யோऽவ்யக்தலிங்கோऽனனுஷக்த
பாஹ்ய:॥௫௱௯॥ திகம்பரோ வாபி ச ஸாம்பரோ வா த்வகம்ப
ரோ வாபி சிதம்பரஸ்த:। உன்மத்தவத்வாபி ச பாலவ
த்வா பிஶாசவத்வாபி சரத்யவன்யாம்॥௫௱௰॥ காமாந்நிஷ்கா
மரூபீ ஸஞ்சரத்யேகசரோ முனி:। ஸ்வாத்மனைவ ஸதா துஷ்டா
ஸ்வயம் ஸர்வாத்மனா ஸ்தித:॥௫௱௰௧॥ க்வசின்மூடோ வி

[illegible]

[illegible]

ந்த்ரீஸமஸ்தத்ருஶ்யம் ஜ்ஞாநாக்நிதக்தமுபயாதி பராத்மபா-
வம்|| விலக்ஷணம் யதா த்வாந்தம் லீயதே பாநுதேஜஸி| த-
தைவ ஸகலம் த்ருஶ்யம் ப்ரஹ்மணி ப்ரவிலீயதே|| கடே ந-
ஷ்டே யதா வ்யோம வ்யோமைவ பவதி ஸ்புடம்| ததை-
வோபாதிவிலயே ப்ரஹ்மைவ ப்ரஹ்மவித் ஸ்வயம்||௫௬௫||
க்ஷீரம் க்ஷீரே யதா க்ஷிப்தம் தைலம் தைலே ஜலம் ஜலே| ஸம்-
யுக்தமேகதாம் யாதி ததாத்மந்யாத்மவிந்முநி:||௫௬௬||ஏவ-
ம் விதேஹகைவல்யம் ஸந்மாத்ரத்வமகண்டிதம்| ப்ரஹ்மபா-
வம் ப்ரபத்யைஷ யதிர்நாவர்ததே புந:|| ஸதாத்மைகத்வ-
விஜ்ஞாநதக்தாவித்யாதிவர்ஷ்மண:| அமுஷ்ய ப்ரஹ்ம-
பூதத்வாத் ப்ரஹ்மண: குத உத்பவ:||௫௬௮|| மாயாக்லுப்தௌ
பந்தமோக்ஷௌ ந ஸ்த: ஸ்வாத்மநி வஸ்துத:| யதா ரஜ்ஜௌ நிஷ்க்ரி-
யாயாம் ஸர்பாபாஸவிநிர்கமௌ|| ஆவ்ருதே: ஸதஸத்த்வா-
ப்யாம் வக்தவ்யே பந்தமோக்ஷணே| நாவ்ருதிர்ப்ரஹ்மண:
காசிதந்யாபாவாதநாவ்ருதம்|| யத்யஸ்த்யத்வைதஹாநி:
ஸ்யாத்த்வைதம் நோ ஸஹதே ஶ்ருதி:| பந்தம் ச மோக்ஷம் ச
ம்ருஷைவ மூடா புத்தேர்குணம் வஸ்துநி கல்பயந்தி||
த்ருகாவ்ருதிம் மேகக௢ருதாம் யதா ரவௌ யதோऽத்வயாஸங்கசி-
தேததக்ஷரம்| அஸ்தீதி ப்ரத்யயோ யஶ்ச யஶ்ச நாஸ்தீதி வஸ்து-
நி||௫௭௨|| புத்தேரேவ குணாவேதௌ ந து நித்யஸ்ய வஸ்து-
ந:| அதஸ்தௌ மாயயா க்லுப்தௌ பந்தமோக்ஷௌ ந சாத்-
மநி|| நிஷ்கலே நிஷ்க்ரியே ஶாந்தே நிரவத்யே நிரஞ்ஜநே| அ-
த்விதீயே பரே தத்த்வே வ்யோமவத்கல்பநா குத:||௫௭௪||

न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः । न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥ सकलनिगमचूडास्वान्तसिद्धान्तरूपं परमिदमतिगुह्यं दर्शितं ते मयाद्य । अपगतकलिदोषं कामनिर्मुक्तबुद्धिं स्वसुतवदसकृत्त्वां भावयित्वा मुमुक्षुम् ॥ ௫௭௭ ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं प्रश्रयेण कृतानतिः । स तेन समनुज्ञातो ययौ निर्मुक्तबन्धनः ॥ गुरुरेव सदानन्दसिन्धौ निर्मग्नमानसः । पावयन्वसुधां सर्वां विचचार निरन्तरः ॥ ௫௭௮ ॥ इत्याचार्यस्य शिष्यस्य संवादेनात्मलक्षणम् । निरूपितं मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥ ௫௭௯ ॥ हितमिममुपदेशमाद्रियन्तां विहितनिरस्तसमस्तचित्तदोषाः । भवसुखविरताः प्रशान्तचित्ताः श्रुतिरसिका यतयो मुमुक्षवो ये ॥ ௫௮௦ ॥ संसाराध्वनि तापभानुकिरणप्रोद्भूतदाहव्यथाखिन्नानां जलकाङ्क्षया मरुभुवि भ्रान्त्या परिभ्राम्यताम् । अत्यासन्नसुधाम्बुधिं सुखकरं ब्रह्माद्वयं दर्शयत्येषा शङ्करभारती विजयते निर्वाणसन्दायिनी ॥ ௫௮௧ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्
छङ्करभगवतः कृतः विवेकचूडामणिः
समाप्तः. हरिः ओं तत्सत्.